ပိဋကတ်လမ်းညွှန်

(ဒုတိယတွဲ)

ဟံသာဝတီ

(၅၇၀)

ပိဋကလမ်းညွှန် ဒုတိယတွဲ

H 570 A [ဟံသာဝတီ]

၂၁၄၉၁

ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထီးလှိုင်ကျောင်း၊ဘုန်းတော်ကြီး ဦးကုသလ
ဝင်းမြို့နယ် ညောင်လွန့်တောရတိုက်၊ တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဦးနာယက
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ပဌာန်းသိပ္ပံတိုက်၊ဆရာတော် ဦးဇာန္ဒက စသော
အသျှင်သူမြတ်တို့၏ တပည့် (ပါဠိပါရဂူဘွဲ့ရ)

ဦးသီဟမလ

စီစဉ်ရေးသားအပ်သော

ပိဋကလမ်းညွှန်

ဒုတိယတွဲ

(ပ-မှ ဟ-အထိ)

နိကာယ်ငါးရပ် ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့မှ မှတ်သားဘွယ်ရာ အချက်များကို
ထုတ်နုတ်၍ အက္ခရာစဉ်တို့ဖြင့် ညွှန်ပြထားသည်၊
(၈) ကြိမ်မြောက် ဓမ္မဒါနအဖြစ် လှူဒါန်းပါ၏။

ရန်ကုန်မြို့
ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်

၁၃၂၉-ခု (သာသနာ ၂၅၁၁) ၁၉၆၇-ခု

ပိဋကလမ်းညွှန် ဒုတိယတွဲ
ပုံနှိပ်ခြင်း
၁၉၆၀-ခု၊ ဇန္နဝါရီလ
စာအုပ်ရေ (၁၀၀၀)

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက်အမှတ် (၁၀၂၆)

Made and Printed in the Union of Burma
by the Hanthawaddy Press, Rangoon

★

ရန်ကုန်မြို့ အမှတ် ၅၃-နတ်မောက်လမ်းသွယ်ရှိ
ဟံသာဝတီ ပုံနှိပ်တိုက်တွင် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၀၄-၀၀၀၄)
ဦးဇော်ဝင်းက ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပဏာမ ကထာ

(က) သဗ္ဗဒေဝမနုဿာနံ၊ နိဗ္ဗာန မဂ္ဂဒေသကံ။
မဂ္ဂင်္ပထပုရာဏံ၊ ဒီပကံ လောကနာယကံ။ ။

(ခ) နမာမဟံ သုဝိသုဒ္ဓိံ၊ သဒ္ဓမ္မံ ဇိနပူဇိတံ၊
အနင်္ဂဏံ ဒွယသံဃံ၊ အာစေရံ တီဟိ သာဒရံ။ ။

သဗ္ဗဒေဝမနုဿာနံ၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံ ဘုံသုံးဆယ့်တစ် ဖြစ်ဖြစ်သမျှ ဗြဟ္မာနတ်လူ ဟိန္နဂူတို့အား။ နိဗ္ဗာနမဂ္ဂဒေသကံ၊ တဏှာဝါန အေးမြငြိမ်းချမ်း နိဗ္ဗာန်သို့တက်လှမ်းနိုင်ရန် လမ်းအမှန်ကို ဧကန်ကျန ညွှန်ပြတော်မူတတ်ထသော။ မဂ္ဂင်္ပထပုရာဏံ၊ ရှေးရှေးနောင်တော် မြတ်ဇိနေ်တို့ဟောဖေါ်ညွှန်ပြ မဂ္ဂဒေသနာ လမ်းဟောင်းရာကို။ ဒီပကံ၊ ကမ္ဘာသချေ လွန်လေကြာညောင်း ပိတ်ပေါင်းခြုံနွယ် ပိတ်ဖုံးကွယ်သဖြင့် မလွယ်သိရန် လမ်းဟောင်းမှန်ကို ဧကန်ကျန ညွှန်ပြတော်မူတတ်ထသော။ လောကနာယကဥ္စ၊ လမ်းမှန်ညွှန်တတ် ဂုဏ်သကတ်ကြောင့် သုံးရပ်ဘုံသူ များဗိုလ်လူတို့ ကြည်ဖြူရှေ့ထား ရှေ့သွားကြီးမှူး ဦးစီးအကျော် မြတ်ဘုန်းမော်ကိုရင်း။ သုဝိသုဒ္ဓိံ၊ ကာမ, အတ္တ, နုယောဂလမ်း မသမ်းရှောင်ကွင်း ချဉ်းနင်းအလယ် မှီတွယ်ရခြင်းကြောင့် ကောင်းမွန်သန့်ရှင်း လွန်မင်းထူးမြတ် သန္တိဓာတ်လည်း ရှိပေထသော။ ဇိနပူဇိတံ၊ သုံးလူစိန္တေ မြတ်မဟေတို့ ရိုသေလေးမြတ် အာရုံပြုအပ်သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ သဒ္ဓမ္မဥ္စ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန်ဟု ဆယ်တန်ပိုင်းခြား မြတ်တရားကိုရင်း။ အနင်္ဂဏံ၊ လောဘ,ဒေါသ,မောဟ စသား ညစ်ကြေးများတို့ လားလားမကပ် ကင်းစင်တတ်သဖြင့် မြင့်မြတ်သန့်စင် ကြည်လင်ပြီးသား ကြည်လင်ဌြားရန် လမ်းမှန်လိုက်တတ် ဂုဏ်သကတ်ကြောင့် မြင့်မြတ်သန့်စင် ကြည်လင်လတံ့ဖြစ်သော။ ဒွယသံဃဥ္စ၊ ရှစ်သွယ်အရိယာ များသံဃာနှင့် ကောင်းစွာကျင့်ဘိ သမုတိသံဃာ ဤနှစ်ဖြာကိုရင်း။ အာစေရဥ္စ၊ ဓမ္မဝိနယ လမ်းမှန်ကျအောင် ရှေ့ဆောင်ညွှန်ပြ အနန္တကျေးဇူး ပြုဘူးပေတတ် ဆရာမြတ် အပေါင်းကိုရင်း။ အဟံ၊ လောကဓမ်ကြို မတုန်လှုပ်တတ် ခန္တီဓာတ်အား ကြီးမားပြန့်ကျယ် သွယ်သွယ်ခဘားရန် တွန်းလှန်ဖြိုဖျက် ဤအနက်ကြောင့် အချက်သိမြင် ကျေးဇူးရှင်သည် မည်တွင်စေရ "သီဟဗလ" နာမမှည့်ခေါ် တပည့်တော်သည်။ တီဟိ၊ ကာယဝစီ တလီမနော သုံးပါးသောဒွါရတို့ဖြင့်။ သာဒရံ၊ ဘယလာဘ ကုသကြဉ်ရှောင်း ဂုဏ်တော်ပေါင်းကို ခညောင်းဝပ်စင်း ရိုသေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ နမာမိ၊ လက်အုပ်အဥ္ဇလီ ထိပ်ဝယ်ချီလျက် ရှင်ကြည်ဝမ်းသာ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

(၁)

ဝိသေသ ပဏာမကထာ

သီဟဗလံ သီဟနာဒံ၊ သီဟသေယျဉ္စ ဥတ္တမံ။
သီဟပုဗ္ဗဒ္ဓကာယံ တံ၊ ဝန္ဒာမိ သီဟဟာနုကံ။ ။

သီဟဗလံ၊ လောကမေကြို မတုန်လှုပ်တတ် ခန္တီခတ်အား ကြီးမားပြန့်ကျယ် သွယ်သွယ်ဘေးရန် တွန်းလှန်ဖြိုဖျက် ဤအနက်ကြောင့် ဖြောင့်ဖြောင့်တမူ ခြင်္သေ့မင်းအားနှင့်တူတော်မူထသော။ သီဟနာဒံ၊ သားမျိုးသနင်း ခြင်္သေ့မင်းသည် ကြောက်ခြင်းကင်းဘိ ရဲရင့်ရှိကာ ဟောက်ဝံ့ပါသို့ သုံးလူစိန္တေ မြတ်ဗုဒ္ဓေလည်း ဝေနေပေါ်ကြွယ် များဗိုလ်လယ်၌ ရဲရဲရင့်ရင့် နှုတ်ခွန်းဆင့်တော်မူတတ်ထသော။ ဥတ္တမံ၊ သုံးမျိုးလေးမျိုး အိပ်ကြရိုးတွင် အရိုးမြင့်မြတ် ဇာတိခတ်ကိန်း အေးငြိမ်းအိပ်တတ် အမြတ်ဖြစ်ပေထသော။ သီဟသေယျဉ္စ၊ လက်ျာနံတောင်း စောင်းလျက်ပြုကာ ခြေမှာနည်းငယ် ထက်အောက်ဖယ်၍ ပြည့်ကြွယ်အတိ သမ္ပဇဉ်ရှိလျက် မပျက်အမူ ကျိန်းစက်တော်မူထသော၊ သီဟပုဗ္ဗဒ္ဓကာယံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ထက်ဝက်ကိုယ် မောက်မို့ပြည့်သား ကဲ့ အလားသို့ ဘုရားကိုယ်တော် လုံးစုံလျော်ကန် ရှေ့ရံဝဲနောက် ပြည့်ဖြိုးမောက်ကာ လွန်စွာတင့်တယ်တော်မူထသော။ သီဟဟာနုကံ၊ (ဟနုကံဟုရှိသင့်သော်လည်း ဆန်းဂိုဏ်းငဲ့၍ ဒီဃနှင့်ရှိနေခြင်းဖြစ်၏)၊ ခြင်္သေ့မင်းဖျားအောက် မေးလားသို့ ထွားထွားပြည့်ကြွယ် နှစ်သွယ်ဇမေးဖျား ထင်ရှားပေါ်လွင် အမြင်သန့်ရှင်း ပြည့်ဖြိုးခြင်းလည်း ရှိတော်မူထသော၊ တံသီဟံ၊ ခြင်္သေ့မင်းစစ် အဖြစ်မှန်ငြား ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ (ဝါ) သီဟောတိခေါ် ဘိက္ခဝေ တထာဂတဿေတံ အဓိဝစနံ အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-မြွက်ဟပါဠိ လာရှိဒေသနာ သချာရှင်းလင်း ခြင်္သေ့မင်းစစ် အဖြစ်မှန်ငြား ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ ''သီဟဗလ'' နာမမှည့်ခေါ် တပည့်တော်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ဂုဏ်တော်ဖုံဖုံ အာရုံထုံမွမ်း စိတ်ဖြင့်မှန်းကာ သဒ္ဓါကြည်ညို ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

ဝန္ဒာရမ္ဘကထာ

ဒဒါမိ တံ အဟံ ဒါနံ၊ ပိဋက မဂ္ဂဒေသကံ။
ပိဋကေ အကိလမတ္ထာယ၊ ဂဝေသီနံ ယထာဗလံ။

ပိဋကေ၊ အစုသုံးသွယ် အကျယ်ငါးရပ် နှံ့စပ်ပြန့်ကျယ် ပိဋကပင်လယ်၌။ ဂဝေသီနံ၊ လိုရာလိုရာ ရှာဖွေပါသော် စိတ်တော်ပင်ပန်း ကိုယ်လည်းနွမ်းလျက် ခဲခက်ဘိတောင်း ရှာဖွေသူအပေါင်းတို့အား။ (ဝါ) ရှာဖွေသူ အပေါင်းတို့ကို၊

အကိလမတ္တာယ၊ အလွယ်တကူ ရှာဖွေယူနိုင် ေးမှိုင်မရှိ ပကတိရှင်လန်း မပင်ပန်းစိမ့်သော၄၊ ပိဋကမဂ္ဂဒေသကာံ၊ ပိဋကသုံးသွယ် နိကာယ်ငါးရပ် နှံ့စပ်ပြန့်ကြယ် မြစ်ပင်လယ်၌ အလွယ်တကူ ရှာဖွေယူဘို့ မချို့အကွာရာ စဥ်တန်းကာဖြင့် အသင့်တင်ပြ "ပိဋကလမ်းညွှန် မြတ်ကျမ်းမွန်ကို"၊ ယထာဗလံ၊ ကိုယ်အားဉာဏ်အား စွမ်းပကားရှိသမျှသာ၊ (လိခိတွာ) လေးမိုးလေးနှစ်အားသစ်လုံ့လ ဝီရိယဇွဲ မြဲမြဲကြိုးကုတ် အားထုတ်ရေးသားပြီး၍၊ ဒါနိဋ္ဌဒါနိ၊ အချိန်ရောက်လာ ယခုအခါ၌၊ တံ၊ ထို "ပိဋကလမ်းညွှန်" မြတ်ကျမ်းမွန်ကို၊ အဟံ၊ "သီဟဗလ" နာမမှည့်ခေါ် တပည့်တော်သည်။ ဒဒါမိ၊ ပညာပါရမီ ဖြစ်စေရည်လျက် မပျက်စေတနာ သုံးဖြာရှင်လန်း လှူဒါန်းပါ၏ဘုရား။

ပတ္ထနာဂါထာ

သီဃံ ပပ္ပေါမိ နိဗ္ဗာနံ၊ ဟန္တွာ ကိလေသ ကိစ္စနံ၊
ဗဟုလံဝ ပရတ္တမ္ဘိ၊ လဗေမိ ဇာတိ ဇာတိယံ။

ကိလေသ ကိစ္စနံ၊ သတ္တဝါဝေနေ များဗိုလ်ခြေတို့အား လှုပ်ရှားမငြိမ်ဋ္ဌာန္တကြင်း သိရိဖျင်းလေအောင် သွေးဆောင်နှိပ်စက် အဖျက်တရား ပေါင်းအများကို၊ ဟန္တွာ၊အရဟတ္တမဂ် ဓားသန်လျက်ဖြင့် ပယ်ဖျက်ခုတ်ထွင် သုမ်သင်ပြီး၍။ (ဝါ) သော်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ဇာတိဇရာ အစဖြာသား ဆယ့်တပါးမီးအငြိမ်းငြိမ်းရာ မြိုက်ခေမာသို့၊ သီဃံ၊ အသော့မကြာ ဆောလျင်စွာ။ ပပ္ပေါမိ၊ ဆိုက်ရောက်ရပါလို၏။ ဇာတိ ဇာတိယံ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ် အမြိုက်ရပ်သို့ ဆိုက်ကပ်မကြုံ ခိုက်အဟုန်ဝယ် သွယ်သွယ်များလှ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပရတ္တမ္ဘိ၊ မိမိကိုယ်ကျိုး သည့်ပိုးပြီးလစ် အားသစ်မွေးကာ မေတ္တာချေထား သူတပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွါးကိုလည်း၊ ဗဟုလံဝ၊ ထပ်ကာထပ်ကာ အကြိမ်များစွာသာလျှင်၊ လဗေမိ၊ မဖြစ်မနေ အားသစ်ဖွေလျက် မပျက်စေတနာ ရွက်ဆောင်နိုင်ရပါလို၏။

ဦးသီဟဗလ (ပါဠိပါရဂူ)
ပိဋကလမ်းညွှန် ကျမ်းပြုအသျှင်
မဓ္ဒဒါနအဖွဲ့တာဝန်ခံ အကျိုးဆောင်
ထီးလှိုင်ကျောင်း
ရမည်းသင်းမြို့နယ်။

(ဃ)

ဤပိဋကလမ်းညွှန်ကျမ်းပြုအသျှင် ဦးသီဟဗလ အမှူးပြုသော ဓမ္မဒါနအဖွဲ့ကြီးမှ လှူဒါန်းပြီးသော ကျမ်းစာများ

ဦးရေ	ကျမ်းစာ အမည်	အုပ်ရေ	ကုန်ကျငွေပေါင်း
၁	ပဋ္ဌာန်းပါဠိရဂူဇယားပုံ ကျမ်းငယ်	၁၀၀၀	၁၅၇၄
၂	ယမိုက်ပါဠိရဂူဇယားပုံ ကျမ်းငယ်နှင့် ဓာတုကထာ ဇယားပုံကျမ်း	၁၀၀၀	၂၇၃၀
၃	ဗုဒ္ဓလမ်းစဉ်	၅၀၀	၄၅၀
၄	ဓမ္မာစရိယပါဠိရဂူကျမ်း	၁၀၀၀	၁၇၀၀
၅	ဘော်လှိုင်ကျောင်း ဆရာတော်ကြီး ထေရုပ္ပတ္တိနှင့် စာမေးပွဲသတင်း ကြေငြာချက်	၁၀၀၀	၂၈၅
၆	ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး ကိုးကွယ်နည်း	၁၀၀၀	၈၄၂
၇	ပိဋကလမ်းညွှန်ကျမ်းကြီး(ပထမတွဲ)	၁၀၀၀	၈၁၁၅
			၁၅၆၉၆
၈	ပိဋကလမ်းညွှန်ကျမ်းကြီး(ဒုတိယတွဲ) လှူဒါန်းဆဲ	၁၀၀၀	၉၅၀၀
	စုစုပေါင်း ကုန်ကျငွေ....	....	၂၅၁၉၆

နိဒါန်း

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာ၏ လိုရင်းပဓာန အနှစ်သာရသည် ပတိဝေဓသဒ္ဓမ္မကို ရရှိသိမ်းပိုက် နှစ်ခြိုက်စွာခံစားနိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။ ပတိဝေဓ သဒ္ဓမ္မကို ရရှိသိမ်းပိုက် နှစ်ခြိုက်စွာ ခံစားနိုင်ရန်မှာလည်း ပတိပတ္တိသဒ္ဓမ္မ တည်းဟူသော လမ်းစဉ်ကို နှစ်နှစ်နှောနှော စောကြောဝေဖန်ကာ စစ်မှန်တိကျသောနည်းလမ်းအတိုင်း ဝိရိယနှင့် သမာဓိ မျှတအောင်ထားကာ မနေမနား ကြိုးစားရမည့် လုပ်ငန်းပင်ဖြစ်ပေသည်။

ပရိယတ္တိ စစ်မှန်တိကျသော ပတိပတ္တိသဒ္ဓမ္မ နည်းလမ်းကို ရရှိရန်မှာလည်း လွယ်ကူသောကိစ္စမဟုတ်ပါချေ။ ပရိယတ္တိ သဒ္ဓမ္မ တည်းဟူသော ကြီးကျယ်နက်ရှိုင်းမ်း ကမ်းကိုပင်မမြင်နိုင်သည့် ပင်လယ်ကို ကူးခတ်နိုင်မှသာဖြစ်နိုင်သောအရာဖြစ်ပေသည်။ ပရိယတ္တိ သဒ္ဓမ္မ တည်းဟူသော ပိဋက သုံးပုံ နိကာယ်ငါးရပ်ဆိုသည်မှာလည်း ကြီးကျယ်လှပါ၏၊ နက်နဲလှပါ၏၊ "မ-တထောင်တကောင်ဖွါး" တဦးတယောက်သာလျှင် ဆုံးခန်း တိုင်မြောက်ပေါက်ရောက်အောင် လေ့လာနိုင်သူ ရှိပေသည်၊

မရှိမဖြစ် တထောင်တယောက် ဆုံးခန်းပေါက် လေ့လာထားသူတို့ပင် ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မ ပိဋကဝယ် ဘယ်သုတ်, ဘယ်ဝဂ်, ဘယ်အချက်၌ ဘယ်အရာကို ဟောထားလေသည်၊ ဘယ်အရာကို ဖွင့်ပြထားလေသည်-ဟု ဆောလျင်တဖြုတ် ယုတ်ခြည်းခဏ ညွှန်ပြနိုင်သူကား ရှာမှ ရှားပင်ဖြစ်၏။ နှံ့နှံ့စပ်စပ် ဆုံးခန်းပေါက်လေ့လာထားခြင်း မရှိသူတို့အဖို့ကား ဆိုဖွယ်ရာမရှိပါတော့ချေ၊ ထိုမျှကျယ်ဝှမ်းနက်နဲ ခက်ခဲလှသော ပိဋကဝယ် ဆောလျင်တဖြုတ် လိုရာကိုယုတ်ခြည်းဖေါ်ပြနိုင်သော ကျမ်းစာကား မရှိမဖြစ်, ခေတ်အခြေအနေအရ အလွန်ပင်လိုအပ်လှပေသည်၊

မြန်မာ့သာသနာတခွင် အမှန်ပင်လိုအပ်လျက်ရှိနေသော ပိဋက သုံးသွယ် နိကာယ်ငါးရပ်လုံးမှ ခြုံ၍ သိသင့် မှတ်သင့်သည်များကို အလွယ်တကူ ကြည့်ရှုနိုင်ရန် အတိအကျညွှန်ပြသော ကျမ်းစာကား မြန်မာ့သာသနာဝင်တလျှောက် ပုဂံ, ပင်းယ, စစ်ကိုင်း, အင်းဝ, အမရပူရ, မန္တလေး ရတနာပုံခေတ်အထိ မပေါ်ထွက်ခဲ့ပါသေးချေ။ မြန်မာ့သာသနာဝင် တလျှောက်လုံး၌ သန်ရာသန်ရာ ရေးသားပြုစုခဲ့ကြသည့် ကျမ်းစာများကား ထူးထွေဆန်းပြား ပေါများလှပါပေသည်။

သဒ္ဒတ္ထရတနာဝလိ လူမျိုးခြား အင်္ဂလိပ်လက်ထက်၌ကား ပိဋကမှ မှတ်သင့်မှတ်ရာများကို ထုတ်နုတ်၍ အတိအကျ လမ်းညွှန်ပြသော ကျမ်းငယ်တစောင် ပေါ်ထွက်ခဲ့ပေသည်၊ ဆက်ပါအံ့၊ ၁၂၇၀-ခုနှစ်၌ လယ်တီဆရာတော်ဘုရား၏ တိုက်တွန်းတော်မူချက်အရ မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ်ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အရှင်သောမာဘိသိရိ ကြီးမှူးသော ဆရာတော်များအဖွဲ့က (သဒ္ဒတ္ထရတနာဝလိ) ဟူသောအမည်ဖြင့် ပါဠိအဘိဓာန်တစောင် စတင်ပြုစုခဲ့ပါသည်၊ ထိုအဘိဓာန်နှင့်အတူ "ပိဋက" မှ မှတ်သင့် သိသင့်သည်များကို ထုတ်နုတ်၍ အက္ခရာဝလိစဉ်ကာ ညွှန်ပြထားသော (သဒ္ဒတ္ထရတနာဝလိ) ဟူသော ကျမ်းငယ်တစောင် ပေါ်ထွက်ခဲ့ဖူးပေသည်၊ ထိုကျမ်းငယ်မှာလည်း အဘိဓာန်ပြုစုစဉ် သွားယင်းဟန်လွှဲသဘောမျိုးဖြင့် ပြုစုခြင်း ဖြစ်ပေရာ လမ်းရှင်းခြင်းမျှလောက်သာဖြစ်၍ အားရနှစ်သက်လောက်သည့် အခြေအနေ မဟုတ်ပါသေးချေ။

တိပိဋကနီတိ ပြည်ထောင်စုခေတ် ၁၃၁၆-ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်နေ့၌ကား အရှင် ဇမ္ဗုဒီပဓဇဘိဝံသ၏ စာမျက်နှာ ၄၀၀-ကျော်ရှိ "တိပိဋကနီတိ" အမှတ် (က) ကျမ်းစာ ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ တိပိဋကနီတိကျမ်းကား ပါဠိ,အဋ္ဌကထာ,ဋီကာတို့မှ ကောင်းနိုးရာရာ မှတ်သင့် သိသင့်သည်များကို ထုတ်နုတ်ဖော်ပြကာ ကျမ်းဂန် အစဉ်အတိုင်း စာမျက်နှာနံပါတ်များ ညွှန်ပြထားပေသည်၊

တိပိဋကနီတိကျမ်း ဖြစ်ပေါ်လာပုံကို ထိုကျမ်းနိဒါန်း၌ ဤသို့ ဖော်ပြထားပေသည်။ "ဤကျမ်းစာ ထွက်ပေါ်လာရန် ပထမအရင်းခံ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မောင်းထောင်ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်ကြီးဖြစ်သော "ပိဋကတ္တယပါရဂူ ဂန္ထန္တရဝိဒူ" ဟူသော သဘာဝ ဂုဏ်ထူးနှင့် "ဝိသုဒ္ဓါရုံဝံသ လက်ာရ သဒ္ဓမ္မပါလ ပဏ္ဍိတဓဇ" အကျော်သာသနဓသိရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ ဖြစ်တော်မူသော ပုသိမ်မြို့ မောင်းထောင်တိုက် ဂဏဝါစက ဦးရီးတော်ရင်း "အရှင်သိရိကုဏ္ဍလ" မထေရ်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမထေရ်၏ ညွှန်ကြားပြသ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟ ကိုခံယူ၍ ဤ"တိပိဋကနီတိ" ကျမ်း ထွက်ပေါ်လာနိုင်ခဲ့ပါသည်။

တိပိဋကနီတိ ကျမ်းမှာသည်း ရှေးဦးစွာ ခရီးခဲကို ကျော်ဖြတ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ အကြောင်းအရာ နည်းပါးခြင်း ထိုကိုပုံနှိပ်စက်များမှ ရိုက်နှိပ်သည့် ပါဠိ အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ ကျမ်းစာအုပ်များ၏ နံပါတ်ကို ညွှန်ပြ ထားခြင်းကြောင့် တိတိကျကျ မရှိခြင်း, အက္ခရာဝလိ-အက္ခရာစဉ်ဖြင့် ပြထားခြင်း မဟုတ်သေးဘဲ

ကျမ်းဂန် အစဉ်အတိုင်း ပြထားခြင်းကြောင့် လိုအပ်သည့်အရာကို ရရှိရန်ခက်ခဲခြင်းစသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ခေတ်ကာလအခြေအနေအရ ကောင်းမွန်လှသော်လည်း အားရနှစ်သက်ဖွယ် မဟုတ်သေးပါချေ။

ပိဋကလမ်းညွှန် မြန်မာနိုင်ငံသာသနာဝယ် ဖေါ်ပြပြီး အခြေအနေအရပ်ရပ်ကြောင့် တိပိဋက ပဉ္စနိကာယမှ သိသင့်သိထိုက်, မှတ်သင့်မှတ်ထိုက်သော ကောင်းနိုးရာရာ ပိဋက၏အရသာကို လျင်မြန်စွာစံစားနိုင်ရန်အတွက် ခေတ်မှီသော **ပိဋကလမ်းညွှန်** ကျမ်းတစောင် လိုအပ်လျက်ရှိပေသည်၊ ဆဋ္ဌသံဂါယနာလည်း တင်ပြီးလျက်ရှိနေလေရာ အခြေအနေကလည်း ပေးနေပေသည်၊ သို့ပါ၍ ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူ ပါဠိအဋ္ဌကထာ ကျမ်းစာအုပ်များ၏မျက်နှာနံပါတ်ကိုမူထား၍ တိပိဋက ပဉ္စနိကာယမှ သိသင့်သိထိုက်, မှတ်သင့်မှတ်ထိုက်သည်များကို ထုတ်နုတ်ဖေါ်ပြလျက် အက္ခရာဝလိ စီစဉ်ကာ (**ပိဋကလမ်းညွှန်**)ဟူသောအမည်ဖြင့် ခေတ်မှီသောကျမ်းစာတစောင်ကို **အရှင်သီဟဗလ** က ခန့်ညားထယ်ဝါစွာ စီစဉ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

၎င်းပိဋကလမ်းညွှန်မှာ ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူ ပါဠိအဋ္ဌကထာ ကျမ်းစာအုပ်တည်းဟူသော အမှီသဟဲကောင်းကိုရရှိခြင်း, တိပိဋကနီတိ ဖြတ်ကျော်ပြီးသောခရီးခဲကို ထပ်မံလိုက်ခဲ့ရခြင်း, ခေတ်မှီ၍တိုးတက်သော မိတ်ဆွေရင်းများ၏အကြံအား ဉာဏ်အားကို ကောင်းစွာရရှိခြင်း, အရှင်သီဟဗလ၏ သူမတူသော ဇွဲ, လုံ့လ, ဝီရိယ မြဲမြံသောသတိ, တည်တံ့သောသမာဓိရှိခြင်းတို့ကြောင့် ကာလချိန်ခါ ငါးနှစ်တာကြိုးပမ်းကာ ခေတ်ကာလအခြေအနေအရ အကောင်းဆုံးဟု တသာသနာလုံးက ထောမနာပြုခဲ့ရသော ကျမ်းစာတစောင်ဖြစ်ကြောင်း အားရရွှင်လန်းစွာ ရေးသားလိုက်ရပေသတည်း။

အရှင်သုဇနပဏ္ဍိတ
သာသနဓဇသိရီပဝရဓမ္မာစရိယ
မန္တလေးမြို့

ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်များအား ကန်တော့ပန်း

(၁) ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထီးလှိုင်ကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးကုသလ။
(၂) ငင်းမြို့နယ် ညောင်လွန့်တောရတိုက် တိုက်အုပ် ဆရာတော် ဦးနာယက။
(၃) ငင်းတိုက် (မလှိုင်မြို့နယ် အုန်နွဲ့စုရွာဇာတိ) စာချဘုန်းကြီး ဦးဥတ္တမ၊
(၄) မန္တလေးမြို့ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ် သံတော်ဆင့်ကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးဝါသဝါဘိဝံသ။
(၅) မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ်တိုက် အာဂမနယပ္ပဒေသကျောင်းဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တာဘိဝံသ။
(၆) ငင်းတိုက် ဝိဋကနယပ္ပဒေသကျောင်းဆရာတော် ဦးစန္ဒောဘာသာဘိဝံသ။
(၇) ငင်းတိုက် ဝိနယကျောင်း ဆရာတော် ဦးဉာဏဝံသ။
(၈) မန္တလေးမြို့ မဟာဝေယံဘုံသာတိုက် သံတော်ဆင့်ကျောင်း ပါဠိတက္ကသိုလ် ကထိက ဦးဝိမလ။
(၉) စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ပဋ္ဌာန်းသိပ္ပံတိုက် ဆရာတော် ဦးဇာနိန္ဒ။
(၁၀) စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ပါဠိကာရိသုံးခွတိုက် ဆရာတော် ဦးဝရသာမိဘိဝံသ။

ဤ၁၀-ပါးသော ဓမ္မာစရိယ ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်များအားငင်း၊

(၁) ရမည်းသင်းမြို့နယ် ညောင်လွန့်တောရတိုက် ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဆရာတော် ဦးဇာနိန္ဒာစာရ၊
(၂) မြင်းခြံမြို့ စွန်းလွန်းဂူကျောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကဝိ။

ဤ၂-ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်များအားငင်း။

(က) ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထောက်ကြံခြင်းကျောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကလျာဏ (ဥပဇ္ဈာယာစရိယ) အားငင်း။
(ခ) ငင်းမြို့နယ် ညောင်လွန့်တောရတိုက် ဘဏ္ဍာဂါရိကဆရာတော် ဦးမာလာ (နိဿယာစရိယ) အားငင်း။
(ဂ) ငင်းမြို့နယ် ဇီးဖြူကုန်းကျောင်းသစ်ဆရာတော် ဦးဥဂ္ဂသ။
(ဃ) ငင်းမြို့နယ် ဆင်ကျုံးတောရဆရာတော် ဦးပညာ။
(င) ငင်းမြို့နယ် မှန်စီကျောင်းဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓ။

ဤသုံးပါးသော ဩဝါဒါစရိယ ဆရာတော်များအား ငင်း။

၅၊ဆိုခဲ့ပြီးသော ဆရာသခင်ကျေးဇူးရှင်တို့အား ရှိသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော်မာန်လျော့ ကန်တော့ပါ၏။

၅၊ပိဋကလမ်းညွှန်ကျမ်းကြီးကို ရေးသားပြုစုရသော ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်များလက်သို့အရောက်လှူဒါန်းရသော ဓမ္မဒါနကုသိုလ်၊ ဆည်းပူးကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့သော အခြားသောကောင်းမှုကုသိုလ်များ၏ အဘိုဘာဂကို ဆိုခဲ့ပြီးသော ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်တို့အား အစလက်ဦး အထူးအားဖြင့် အမျှပေးဝေပါ၏။

ထိုမှတပါး မိဘများနှင့်တကွ အားလုံးသော သတ္တဝါတို့အားလည်း အမျှပေးဝေပါ၏။

သာဓုနုမော် ကောင်းချီးခေါ်နိုင်ကြပါစေ။

အညွှန်းရှင်းလင်းချက်

ကျမ်းအမည် အကျဉ်း	ကျမ်းအမည် အပြည့်အစုံ
ပဏ်–၁	မူလ ပဏ္ဏာသ
ပဏ်–၂	မဇ္ဈိမ ပဏ္ဏာသ
ပဏ်–၃	ဥပရိ ပဏ္ဏာသ
ပါ	ပါဠိ
ဋ္ဌ	အဋ္ဌကထာ
အံ– ၁	အင်္ဂုတ္တရ ဧကကနိပါတ
အံ– ၂	အင်္ဂုတ္တရ ဒုကနိပါတ
အံ– ၃	အင်္ဂုတ္တရ တိကနိပါတ
အံ– ၄	အင်္ဂုတ္တရ စတုက္ကနိပါတ
အံ– ၅	အင်္ဂုတ္တရ ပဉ္စကနိပါတ
အံ– ၆	အင်္ဂုတ္တရ ဆက္ကနိပါတ
အံ– ၇	အင်္ဂုတ္တရ သတ္တကနိပါတ
အံ– ၈	အင်္ဂုတ္တရ အဋ္ဌကနိပါတ
အံ– ၉	အင်္ဂုတ္တရ နဝကနိပါတ
အံ–၁၀	အင်္ဂုတ္တရ ဒသကနိပါတ
အံ–၁၁	အင်္ဂုတ္တရ ဧကာဒသကနိပါတ
သဂါထာသံ	သဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ္တ
နိဒါနသံ	နိဒါနဝဂ္ဂ သံယုတ္တ
ခန္ဓသံ	ခန္ဓဝဂ္ဂ သံယုတ္တ
မဟာသံ	မဟာဝဂ္ဂ သံယုတ္တ
ခုဒ္ဒက	ခုဒ္ဒကပါဌ
ဓမ္မ	ဓမ္မပဒ
ဣတိ	ဣတိဝုတ္တက
သုတ္တ	သုတ္တနိပါတ
ဝိမာန	ဝိမာနဝတ္ထု
ပေတ	ပေတဝတ္ထု
ထေရ	ထေရဂါထာ
ထေရီ	ထေရီဂါထာ

ကျမ်းအမည် အကျဉ်း	ကျမ်းအမည်အပြည့်အစုံ
အပ	အပဒါန
ဗုဒ္ဓ	ဗုဒ္ဓဝံသ
ပဋိသံ	ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂ
မဟာနိ	မဟာနိဒ္ဒေသ
စူဠနိ	စူဠနိဒ္ဒေသ
ပေဋက	ပေဋကောပဒေသ
ဝိသုဒ္ဓိ	ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ
ဇာတက–ပ	ဇာတက ပဌမ
ဇာတက–ဒု	ဇာတက ဒုတိယ
ဇာတက–တ	ဇာတက တတိယ
ဇာတက–စ	ဇာတက စတုတ္ထ
ဇာတက–မ	ဇာတက ပဉ္စမ
ဇာတက–ဆ	ဇာတက ဆဋ္ဌ
ဇာတက–သ	ဇာတက သတ္တမ
ဒီဃ–၁	ဒီဃနိကာယ သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ
ဒီဃ–၂	ဒီဃနိကာယ မဟာဝဂ္ဂ
ဒီဃ–၃	ဒီဃနိကာယ ပါထိကဝဂ္ဂ
ဝိ–၁	ဝိနယ ပါရာဇိကကဏ္ဍ
ဝိ–၂	ဝိနယ ပါစိတ္တိ
ဝိ–၃	ဝိနယ မဟာဝဂ္ဂ
ဝိ–၄	ဝိနယ စူဠဝဂ္ဂ
ဝိ–၅	ဝိနယ ပရိဝါရ
အဘိ–၁	အဘိဓမ္မ ဓမ္မသင်္ဂဏီ
၂	အဘိဓမ္မ ဝိဘင်္ဂ
၃	အဘိဓမ္မ ဓာတုကထာ
၄	အဘိဓမ္မ ပုဂ္ဂလပညတ္တိ
၅	အဘိဓမ္မ ကထာဝတ္ထု
၆	အဘိဓမ္မ ယမက
၇	အဘိဓမ္မ ပဋ္ဌာန

(၄) တညွှန်းရှင်းလင်းချက်

ကျမ်းအမည် အကျဉ်း	ကျမ်းအမည်အပြည့်အစုံ
ပါ—ပ	ပါဠိ ပဌမအုပ်
ပါ—ဒု	ပါဠိ ဒုတိယအုပ်
ဋ္ဌ—ပ	အဋ္ဌကထာ ပဌမအုပ်
ဋ္ဌ—ဒု	အဋ္ဌကထာ ဒုတိယအုပ်

ပိဋကလမ်းညွှန်

ဒုတိယတွဲ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပဉ္စနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

(ပ)

ပစ္စဝေက္ခဏာသုတ်။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၅၇၊ ဋ္ဌ–၃၀၄၊ ပယ်ပြီးသော ကိလေသာများနှင့် ပွားများပြီးသော ကုသလဓမ္မတို့ကို ဆင်ခြင်ပြီး ဘုရားရှင်နေ့တော်မူပုံဟောထား၏။

ပစ္စဝေက္ခဏာပါဠိ။ ။(ပုတီးစိပ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်အသုံးပြု နေကြ၏။) ပဋိသေဝနာပဟာတဗ္ဗအာသဝဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၈၀။ ။အံ–၆–ပါ–၃၄၁၊ ဋ္ဌ–၁၂၈။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၃၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၆၈။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၉၇–၊ဋ္ဌ–၄၀၉။ ။ပါ–၁၈၅၊ဋ္ဌ–၃၀၀၊ ဝိဏ္ဏုပါတ ပစ္စဝေက္ခဏာပါဠိ။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၉၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၃၀။ ။ဒီ.ဃ–၃–ပါ–၁၀၇၊ ဋ္ဌ–၉၆၊ ပစ္စယာနုညာတကာရဏာဒိဝဏ္ဏနာ-ပစ္စည်းလေးပါးခွင့်ပြုရခြင်းအကြောင်းကို ဟောထား၏။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၄၃၀၊ ပါ–၂၆၂။

ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–၂၆၁။ ။ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်–၁၉–ပါး ကိုရေတွက်ပြပုံ၊ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၃၁၆၊ ။အဘိ–၄–ဋ္ဌ–၃၀။ ။ ရှုဋီ–ဋ္ဌ–၁၀၁။

ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်ခြင်းအပြစ်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ပစ္စည်းလေးပါးကို ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်ဘဲ သုံးဆောင်လျှင် ဒုဂ္ဂတိသို့ ပို့ဆောင်တတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၁၉၊ ၂၂၀။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၂၃။ ။ပါ–၁၇၃၊ ။ပစ္စည်းလေးပါး၌ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်ရန် ဟောထားသော လိင်္ဂတ္ထဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၀၂။ ။ဝိဿာသဇာတက၊ ပါ–၂၂၊ ဋ္ဌ–၄၁၁။ ။ပစ္စည်းလေးပါး နှင့် ဘဝါသဝတို့၌ တဏှာမဖြစ်ရန်ဟောသော မာလုကျပုတ္တသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၅၇၀၊ ဋ္ဌ–၃၉၆၊

ပစ္စည်းဥစ္စာများကို အမျိုးအမည်ခွဲပြခဏ်း။ ။ထာဝရ၊ ဇင်္ဂမ၊ အင်္ဂသမ၊ အနုဂါမိက လေးမျိုးခွဲပြပုံ၊ ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၁၀၃။ ။၅–မျိုးခွဲပြပုံ၊ သုတ္တ ပါ–၂၀၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၊ အနုဂါမိက၊ ထာဝရ၊ ဇင်္ဂမ၊ သံဟာရိမ၊ အင်္ဂသမ။

(၁) ဒါန သီလစသော ကုသိုလ်သည် အနုဂါမိက ပစ္စည်းဥစ္စာမည်၏။
(၂) လယ်-ယာ-ဥယျာဉ်မြေ စသည်သည် ထာဝရ ပစ္စည်းဥစ္စာ မည်၏။
(၃) ကျွဲ-နွား-ဆင်-မြင်း စသည်သည် ဇင်္ဂမ ပစ္စည်းဥစ္စာ မည်၏။
(၄) ရွှေ-ငွေ-ကျောက်သံ ပတ္တမြား စသည်သည် သံဟာရိမ ပစ္စည်း ဥစ္စာမည်၏။
(၅) တတ်သိနားလည်ထားသော အတတ်ပညာသည် အင်္ဂသမ ပစ္စည်းဥစ္စာ မည်၏။

ပစ္စည်းဥစ္စာရှာဖွေရာ၌ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှာဖွေရာ၌ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှသောဂါထာ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–၃၀၄။ ။ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၁၇၅၊ ခြကိုပုံထား၊ ပျားကိုပုံပြု၊ ရအောင်စုလော ဟူသောဂါထာ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၂၆၊ ဋ္ဌ–၂၃၅။ ။နမူနာယူစရာ ကောင်းလှသော ရှုဋသေဋ္ဌိဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၁၃၇၊ ရှုဋပန္တကမထေရ်အလောင်းဝတ္ထု။ ။ဂါထာ၊ ဒီဃ–

၁—ဠ—၂၆၅၊ အရင်းအနည်းငယ်ဖြင့် စီးပွားကြွယ်အောင်ပြုရပုံဂါထာ။ ။ ရခြင်းကုန်ခြင်း၌ နမူနာယူရန်ဂါထာ၊ ၁—ဠ—၃၁၇။ ။၃—ပါ—၁၅၃၊ ဠ—၁၃၄။ ။၁—ဠ—၂၀၇၊ လေးပုံခွဲဝေ၍ သုံးစွဲရန်ညွှန်ကြားသောဂါထာ၊ (စတုဓာဝိဘဇေဘောဂေ စသောဂါထာ)။ ။ရာသိယသုတ်—သံ။ ။ဥဇ္ဇယသုတ်၊ လိစ္ဆဝိကုမာရသုတ်—အံ။ ။ပစ္စည်းဥစ္စာ မကည်တတ်သူ ၆—ဦးကို ရှောင်ကြဉ်ရန် ဟောသော နဇီရတိသုတ်—သံ။ ။ပစ္စည်းမဖြစ်ထွန်းခြင်း အကြောင်းလေးပါး၊ ကမ္ဗောဇသုတ်—အံ။ ။တက်မှုကျမှုအတွက် ဆုံးမသောဂါထာ၊ သုတ္တ—ဠ—ဒု—အုပ်—၂၂၊ ၂၃၊ပါ—၃၁၉။ ။ခွဲဝေသုံးစွဲရပုံဂါထာ၊ ပေတ—ဠ—၁၂၂။ ။ပစ္စည်းဥစ္စာရကြောင်းသုံးပါးဂါထာ၊ သုတ္တ—ပါ—၃၀၇၊ ဠ—ပ—အုပ်—၂၂၀။ ။(စီးပွားခဏ်း၌ရင်း, လူ—ခဏ်း၌ရင်း ရှိသေး၏)။ ။ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှာဖွေရခြင်း၊ သိမ်းဆည်းရခြင်း ဒုက္ခကိုပြဆိုခဏ်း၊ မဟာနိ—ပါ—၁၂၀၊ ဠ—၂၄၂။ ။ပါ—၃၂၆။ ။ ပစ္စည်းဥစ္စာနှင့်ပတ်သက်၍ ဖြစ်သော ဆန္ဒ ၅—မျိုး၊ပါ—၂၀၁၊ဠ—၃၀၉။

ပစ္စည်းဥစ္စာ ပျက်စီးကြောင်းများ။ ။ပစ္စည်းဥစ္စာများ၊ (ဝါ) အမျိုးများ ပျက်စီးကြောင်း—၈—ပါး၊ ကုလသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၅၀၈၊ ဠ—၁၄၄။ ။လေးပါး၊ အံ—၈—ပါ—၁၀၉၊ ဠ—၂၄၀။ ။ပါ—၁၁၂။ ။ ၄—ပါ—၅၇၂၊ ဠ—၃၉၇။ ။ပျက်စီးကြောင်း—၆—ပါး၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၄၈၊ ဠ—၁၂၇။ ။ပစ္စည်း၏ ရန်သူမျိုးငါးပါးနှင့် ပစ္စည်းကြောင့် ရအပ်သော အကျိုးငါးပါးကို ဟောသောဘောဂသုတ်—အံ။ ။ပျက်စီးကြောင်း—၆—ပါး၊ မဟာနိ—ပါ—၂၀၅၊ ဠ—၃၁၀။ ။၈—ပါး၊ ပါ—၄။ ဠ—၂၃။

ပစ္စည်းမက်မောလွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရအပ်သော အပြစ်များ။ ။ပစ္စည်းကို အလေးပြုသော ရဟန်းမှာ အရှိန်အစော်ကင်းမဲ့ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၃၊ဠ—ပ—အုပ်—၈၃။ ။ပစ္စည်းမက်သောရဟန်းတို့ သတိမူစရာဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၂၄၂၊ ဠ—ပ—အုပ်—၂၆၄၊ ။ပစ္စည်း လောဘကြောင့် မြွေ့,ကြွက် ဖြစ်ကြရကြောင်း၊ဇာတက—ဠ—ပ—အုပ်—၃၄၂။ ။ ကြွက်မ ဖြစ်ရပုံ၊၅၀၄။ ။ငါး, လိပ်, ဖါး ဖြစ်ကြရပုံ၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၃၀၁။ ။ပစ္စည်းသိုမှီး၍ ကဲ့ရဲ့ခံရပုံ။ ဂန္ဓာရဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၅။ ။ဠ—တ—အုပ်—၃၄၃။ ။(စွဲလမ်းမှုအခဏ်း၊နိက္ခန္တိအခဏ်းတို့၌လည်းရေးခဲ့ပြီ)။ ။ပစ္စည်းဥစ္စာနှင့်ပတ်သက်၍ သားနှင့်အမိစသည်တို့ ရန်

ဖြစ်ရတတ်ကြောင်း ဟောသော ဂါထာများ။ (အဖြစ်ပြဂါထာများဟူလို)။ ထေရီ—ပါ—၄၁၇—ဋ္ဌ—၂၄၀။

ပစ္စည်းနှင့်လူ တဦးဦးက စွန့်သွားရကြောင်းဂါထာ။ ။မဟာနိ—ပါ—၉၆၊ ၃၄၅၊ ဋ္ဌ—၂၁၉။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၄၂၊ ၁၄၃။

ပစ္စည်းဥစ္စာများမှာ ကုသိုလ်ကံအရှိန်ကုန်က ပျက်စီးတတ်ကြောင်းနမူနာ။ ။ ရွှေ,ငွေစသည် အစစ်များက မီးသွေးဖြစ်သွားပုံ၊ ကိသာဂေါတမီဝတ္ထု၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၃၀၊ဋ္ဌ—၁၇၅၊ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၄၃။ ။ ပေသဝတီဝိမာနဝတ္ထု၊ပါ—၅၀၊ဋ္ဌ—၁၄၂၊ဤ၌ အိုးခြမ်းကွဲ, ကျောက်စရစ်ခဲစသည် ဖြစ်ကုန်ကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။ ။နေရာရွှေပြောင်းသွားတတ်ကြောင်း၊နဂါးနှင့် ပြိတ္တာတို့ကလည်း ယူဆောင်သွားတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ခုဒ္ဒက—ပါ—၉၊ဋ္ဌ—၁၀၆၊ ၁၀၇၊နိဓိကဏ္ဍသုတ်။ ။ပစ္စည်းရှိလျက် မသုံးစွဲရက်သူတို့အပြစ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၉၂၊ဋ္ဌ—၁၄၇။ ။(အပရ စေတနာ ချို့ယွင်းခက်း, ဒါနခက်းတို့၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပစ္စယုန် ၃-မျိုး။ ။(ခဏပစ္စုပ္ပန်၊ သန္တတိပစ္စုပ္ပန်၊ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်)။ ဝိသုဒ္ဓိ ၃—အုပ်—၆၁။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၄၄၅၊ ပါ—၂၇၃။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်တို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အသျှင်မြတ်တို့အကြောင်းကို အပြည့်အစုံဟောထားသော ခဂ္ဂဝိသာဏသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၂၀၄၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၂—မှ—၁၁၉—အထိ။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၂၉၊ဋ္ဌ—၀၀။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အပဒါန၊အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၂—မှ—၂၂၀—အထိ။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်ရန် ဆုတောင်းရာ၌ ပြည့်စုံရသော အင်္ဂါ ၅-ပါးဂါထာ၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၆။ ။ အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၀။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၊၁၂။ ။၂-သင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာ ၁-သိန်းသာ အလွန်ဆုံး ပါရမီဖြည့်ကြရကြောင်း၊ ထိုထက်မပိုလွန်ကြောင်း၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁။ ။ဗုဒ္ဓနှင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအထူး၊အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၉။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၆။ ။၎င်းတို့ ဥပုသ်ပြုကြပုံ၊အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၉။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၆။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်တို့အကြောင်း၊ကုမ္ဘကာရဇာတက၊ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၆၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၅၄။ ။ပါနီယဇာတက၊ပါ—၂၃၄၊ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၁၆။ ။ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၅။ ။၎င်းတို့ဟောသော တရားအကျဉ်း၊ ဋ္ဌ—ပ—

၉၇။ ။အာဒိတ္တဇာတက၊ပါ—ပ—အုပ်—၁၇၃၊ဌ—တ—အုပ်—၄၄၇။ ။ ၎င်းတို့၏တရားစကားဖြင့် တရားထူး(မဂ်ဖိုလ်)မရနိုင်ကြကြောင်း။ အဘိ ၄-ပါ—၁၂၉၊ဌ—၅၆။ ။ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၉။ ။အပ—ဌ—ပ—၁၅၉။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၄-ပါ—၁၁၇၊ ဌ၊ ၄၀။ ။ပစ္ဆိမဘဝိက ဘုရားလောင်းတို့ မွေးဖွားလာလျှင် ၎င်းတို့ခေတ် ကုန်ဆုံးတော့ ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၂။ ။သုတ္တ၊ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၆။ ။၎င်းတို့လက်သုံး အနုမောဒနာဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၇။ ။သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၆၉၊ဣစ္ဆိတံ ပတ္ထိတံ တုယှံ—စသော ဂါထာ။ (ဤ ခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီ။) ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစနာမ ဒုဋ္ဌတာနုကမ္ပကာ ဟောန္တိ။အံ—၁—ဌ—၁၄၅။ ။ဗုဒ္ဓနှင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့မှာ အာပတ်သင့်ခြင်း မရှိကြကြောင်း၊ဝိ—၅—ပါ—၂၁၄၊ဌ—၁၅၇။ ။န အညေ ပဗ္ဗာဇေတွာ အာဘိသမာစာရိကံ သိက္ခာပေန္တိ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၉၊ ။၁၉၁၊ ၂၂၁-၌ကား ရဟန်းပြုပေး၍ အာဘိသမာစာရိက ကျင့်ဝတ်များကို သင်ပေးကြ၏ဟု တမျိုးမိန့်ဆို ထားပြန်၏။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အသျှင်မြတ်တို့အား လှူဒါန်းရမှုကြောင့် ယခုဘဝမှာပင် ကောင်းကျိုးခံစား ရသူများ၊အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၆။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်တို့ကို ပြစ်မှားကြသူတို့အပြစ် ခံကြရပုံများ။ ။ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအသျှင်မြတ်အား ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် အဝီစိငရဲကျပြီး တဖန် ပြိတ္တာ ဖြစ်ရသော သာဏာထေရ်အလောင်း ကိတဝမင်း၏သား ရာဇပုတ္တပေတ ဝတ္ထု၊ ပါ—၁၆၇၊ ဌ—၁၆၄။ ။အတိတ်ဝတ္ထု၊ ပါ—၂၁၁၊ ဌ—၂၄၆။ ။ ၎င်း၏ဆွေမျိုးများလည်း ငါတို့ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တွင် ပြိတ္တာဖြစ် ကြရပုံ၊ ၎င်းသာဏာသေရ်ာ ပြိတ္တာဘဝမှ လွှတ်စေပုံ။ ။ကျောက်စရစ်ခဲ ဖြင့် ပြစ်သတ်ခဲ့မှုကြောင့် အဝီစိငရဲကျပြီး တဖန် ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ သဋ္ဌိကူဋ- ပေတဝတ္ထု၊ ပါ—၂၁၇၊ ဌ—၂၆၆။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၃။ ။ ဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသား အဝီစိငရဲ ရောက်ရပုံ၊ ဇာတက—ဌ—ဒု—အုပ်— ၁၇၀။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်မြတ်၏ ပရိဘောဂများကို ရိုက်ခွဲမီးရှို့ခဲ့မှု ကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ အဟိပေတဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၀။

ပဥ္စဂ္ဂဒါယကဗြာဟ္မဏဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၆၇။ ။သုတ္တ၊ ပါ— ၃၁၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၆၊ မလှူရဘဲ မစားတတ်သော ပုန်ဏားကြီး၊ ၎င်းပုန်ဏားကြီး၏ စားဆဲထမင်း ထက်ဝက်ကို အလှူခံ၍ ဘိက္ခုမြည်ပုံ ဖြေကြားရာ ၎င်းပုန်ဏားကြီး အနာဂါမိ တည်သွားပုံ။

ပဉ္စဝဂ္ဂီ၅ဦး။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၂၂၇၊ ၂၂၈၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၉၂၊ ၉၆။ ။ ပဋိသံ-ပါ-၃၂၉၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၁၄၊ ဂါထာ။ ။အပ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၆၉။ ။ဇာတက-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၆၇။ ။ပဉ္စဝဂ္ဂိယကထာ၊ ဝိ-၃-ပါ-၁၀၊ ဋ္ဌ-၂၄၅။ ။

ကောဏ္ဍညော ဘဒ္ဒိယော ဝပ္ပေါ၊ မဟာနာမော စ အဿဇိ။
ဧတေ ပဉ္စ မဟာထေရာ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂါတိ ဝုစ္စရေတိ။ ။

ပဉ္စသိက္ခာပဒ သုတ်။ ။နိဒါန-သံ-ပါ-၃၇၇၊ ဋ္ဌ-၁၃၃။ ။ဒီဃ-၃-ပါ-၁၉၆၊ဋ္ဌ-၂၁၀။ ။(ငါးပါးသီလခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

ပဉ္စသတမတ္တာထေရီဂါထာ။ ။ထေရီ-ပါ-၃၉၄၊ ဋ္ဌ-၁၂၆၊ သားသမီး သေ၍ ဖြစ်သော သောကကို ငြိမ်းစေရပုံ၊ နောက်ကာလ၌ ရဟန္တာ ဖြစ်ကြ၏။ ။

ပဉ္စာနန္တရိယကံ-၅-ပါးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပဏ်-၃-ပါ-၁၁၀၊ ဋ္ဌ-၇၄။ ။နေတ္တိ-ပါ-၇၇၊ ဋ္ဌ-၁၅၇၊ ။ပရိကုပ္ပသုတ်၊အံ-၅-ပါ-၁၂၉၊ဋ္ဌ-၄၆။ ။ဝေါရောပိတသုတ်၊ အံ-၆-ပါ-၃၈၀။ ။ ဝိ-၃-ပါ-၁၂၁၊ ၁၂၂၊ ဋ္ဌ-၃၀၄။ ။သင်္ဂဟ-ဋ္ဌ-၁၅၁။ ။ အဘိ-၂-ပါ-၃၉၂၊ဋ္ဌ-၄၈၆။ ။ပါ-၃၄၉၊ ဋ္ဌ-၄၀၆၊၄၀၇။ ။ အံ-၁-ပါ-၂၈၊ ဋ္ဌ-၃၅၃၊ ၄၊ ၅၊ ၃၅၆။ ။စေတနာမပါလျှင် ပဉ္စာနန္တရိယကံမထိုက်ကြောင်း ရှင်းပြသော အသင်္ခတကထာ၊ အဘိ-၅-ပါ-၄၂၇၊ ဋ္ဌ-၂၇၁။ ။၎င်းတို့ခံရသောငရဲ၊ ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၆၂၊ ဋ္ဌ-မ-အုပ်-၂၈၅၊ ၂၉၁။ ။ပါ-၁၉၂၊ ဋ္ဌ-ဆ-အုပ်-၁၄၀။ ။ ၎င်းတို့ကို ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ဝိ-၃-ပါ-၁၂၁၊ ဋ္ဌ-၃၀၄။ ။

ပညာပုဒ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပညာ-၂-မျိုး၊ (သမာဓိပညာ၊ ဝိပဿနာပညာ။) ပဏ်-၁-ပါ-၃၆၇၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၄၅။ ။ပညာ ဝဂ္ဂ၊ မဟာပညာကထာ၊ ပဋိသံ-ပါ-၃၆၇-မှ-၃၈၃-အထိ၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၄၇-မှ-၂၆၄-အထိ။ ။ဝိဂ္ဂဟ၊ ပါ-၁၁၄၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၄၂။ ။ပညာပဘေဒကထာ၊ ပညာအမျိုးမျိုးကိုခွဲခြားခဏ်း၊ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၆၈။ ။ပညာဘာဝနာနိသံသနိဒ္ဒေသ၊ ၃၄၀၊ မဂ်ဖိုလ်ပညာ၏ အကျိုးများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပညာ၏ ပရိယာယ်ပုဒ်များ၊ စူဠနိ-ပါ-၃၂။ ။ပညာပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ-၂-ဋ္ဌ-၁၃၂။ ။ပညာနှင့် အဓိပညာ

အရကောက်၊ မဟာနိ—ပါ—၃၀၊ ဠ—၁၀၃၊ ၁၂၅။ ။ပညာစက္ခု-နံ့ပိ ဝိဝရစက္ခုပုဒ်အဖွင့်၊ ပါ—၂၇၇၊ ၃၅၇၊ဠ—၃၃၇။ ။ပညာက္ခန္ဓ ကထာ၊ဒီဃ—၁—ပါ—၁၈၀၊ ဠ—၃၂၀။ ။ပညိန္ဒြိယံပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ—၁—ဠ—၁၆၅၊၁၈၁၊ ပါ—၁၇၊ ၁၉။ ။ပညာစက္ခု—၅—မျိုး၊ဇာတိ—ပါ—၂၁၁၊ ဠ—၉၄၊ (ဤပညာစက္ခု—၅—မျိုးကို စက္ခုခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ပညာ၏ ကိုယ်စားလှယ် ပုဒ်များအဖွင့်၊ မဟာနိ—ပါ—၃၄၊ ဠ—၁၃၄။ ။

ပညာ ၃-မျိုး။ ။သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော သပ္ပညော-ပုဒ်၌ ပါသော ပညာကို အကြောင်းပြု၍ ပြဆိုခဏ်း၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၃၊ ဠ—၄၀။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၃။ ။ထေရ—ဠ—ပ—အုပ်—၁၆။ ။ပဋိသမ္ဘိပညာ၊ပါရိ-ဟာရိယပညာ၊ ဘာဝနာပညာ၊ ကမ္မဿကတာပညာ၊ ဈာနပညာ၊ ဝိပဿနာပညာ ၃-မျိုး၊ ဇာတိ—ပါ—၂၅၁၊ ဠ—၂၅၀။ ။အံ—၃—ဠ—၂၀၁။ ။သုတမယပညာ၊ စိန္တာမယပညာ၊ ဘာဝနာမယပညာ ၃-မျိုး၊ နေတ္တိ—ပါ—၀၊ ဠ—၅၃၊ ၅၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၆၉။ ။ပေဋက—ပါ—၃၂၁၊ ၃၂၄။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၀၃၊ ဠ—၁၀၄။ ။အာယ-ကောသလ္လ၊ အပါယကောသလ္လ၊ ဥပါယကောသလ္လ ၃-မျိုး၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၆၉။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၃၀၊ ဠ—၃၉၆။ ။ဒါနမယပညာ၊ သီလမယပညာ၊ ဘာဝနာမယပညာ ၃-မျိုး၊ ဠ—၃၉၅။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၃၇၊ ဠ—၃၉၂၊ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြဆိုခဏ်း။

ပညာ ၆-မျိုးကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၇၅၊ ၁၀၇၊ ဠ—၅၆။ ။သုသိမသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၆၃၊ ဠ—၁၁၀။ ။အံ—၁—ပါ—၄၆၊ ။ဠ—၄၁၂။ ။ထေရ—ဠ—ဒု—အုပ်—၄၀၅၊ ၆၊ ၇၊ ၀၊ ၄၀၉။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၇၅။ ။မဟာနိ—ပါ—၇၃၊ ဠ—၂၀၀။ ။ ဒီဃ—၃—ဠ—၁၁၃၊ ပါ—၁၂၉၊ [၁]မဟာပညာ၊ [၂]ပုထုပညာ၊ [၃]ဟာသပညာ၊ [၄]ဇဝနပညာ၊ [၅]တိက္ခပညာ၊ [၆]နိဗ္ဗေဓိကပညာ။ ။ပညာ ၁၆-မျိုးကို အကျယ် ဟောထားသော သောဠသပညာနိဒ္ဒေသ၊ ပဋိသံ—ပါ—၃၇၁၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၂၅၀။ ။

(၁) မဟာပညာ—သီလ, သမာဓိ, ပညာ, ဉာနာဉာန, ဝိဟာရ-သမ်ာပတ္တိ, သစ္စာ, ဗောဓိပက္ခိယတရား စသည်များ၌ ပိုင်းခြားသိမ်းဆည်းနိုင်သောပညာ။

(၂) ပုထုပညာ—ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာ၊ နိရုတ္တိ၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ပညာ၊သစ္စာ၊ ဗောဓိပက္ခိယ စသည်များ၌ ကျယ်ကျယ် ပြန့်ပြန့်သိသောပညာ။

(၃) ဟာသပညာ—သီလ,သမာဓိ,ပညာ,ဝိမုတ္တိ,ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန, ဗောဓိပက္ခိယ စသည်များကို ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်စွမ်းနိုင်သော ပညာ။ (ဝါ)၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် အားရရွှင်လန်း ပီတိလွှမ်း သော ပညာ။

(၄) ဇဝနပညာ—အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၌ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တဟု ရှုစွမ်းဆင်ခြင်နိုင်စွမ်းသောပညာ။

(၅) တိက္ခပညာ—အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်သတ်နိုင်သော ပညာ။

(၆) နိဗ္ဗေဓိကပညာ—အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၌ ငြီးငွေ့ခြင်း, ထိတ်လန့်ခြင်း, ကြောက်ရွံ့ခြင်းများဖြစ်၍ ကိလေသာများကို ထိုးဖောက်ဖျက်ဆီးနိုင်သော ပညာ။

ပညာရကြောင်း၊ တိုးပွားကြောင်း၊ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းများ။ ။ပညာတိုးပွါးကြောင်းများ၊ အံ—၁—ဠ—၃၈၈။ ။**အမေးအဖြေ၊** အာနန္ဒသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၁၇၊ ဠ—၁၁၈။ ။၈—ပါ—၂၊ ဠ—၁၉၅။ ။ပညာရကြောင်းလေးပါး၊ အံ—၁—ပါ—၄၆၊ ဠ—၄၁၁။ ။ပညာဝုဒ္ဓိသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၅၆၇။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၇၊ ဠ—၃၀၃၊ဂါထာ။ ။ဂါထာ၊ သုတ္တ—ပါ—၃၀၇၊ ဠ—ပ—အုပ်—၂၂၈၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ပညာရကြောင်း ၈-ပါး၊ အဋ္ဌပညာပဋိလာဘကာရဏ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၀၀၊ ဂါထာ။ ။စင်ကြယ်ခြောင်းသုံးပါး၊ ဥဒါန—ဠ—၁၉၉။ ။ဝိပဿနာပညာပွါးရန်ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဠ—ဒု—အုပ်—၂၆၃။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၂၅၊ ဠ—၂၃၅။ ။ပညာသင်ရာ၌ တတ်သိခြင်း မတတ်မသိခြင်းအကြောင်း ၅-ပါးစီ၊ပဏ်—၂—ပါ-၂၉၈၊ဠ—၂၂၅။ ။သင်္ဂါရဝသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၂၀၂၊ ဠ—၆၇။ ။မေ့လျော့သူ၊ မမေ့လျော့သူ၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၈၃၊ ဠ—၂၀၈။ ။ပညာပျက်စီးတတ်ခြင်း အကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဠ—ဒု—အုပ်—၂၂၂။ ။ပညာပရိဟီနသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၁၉၊ ဠ—၁၄၈၊ ဝိပဿနာ မဂ္ဂဖလ ပညာမှကင်းလျှင် ခုနောင်ဆင်းရဲရကြောင်း၊ ပြည့်စုံလျှင် ချမ်းသာကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ရာဂနှိပ်စက်က ရပြီးသား မဂ္ဂနှင့် ပျက်စီးတတ်ကြောင်းဟောသော

အနုဘိရတိဇာတက။ ။သင်္ဂါရဝသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၉။ ။ပညာဆုတ်ယုတ်ခြင်းသာ ဆုတ်ယုတ်သည်မည်၍ ပညာတိုးပွါးခြင်းသာ တိုးပွါးသည်မည်ကြောင်း ဟောသော ပညာပရိဟာနိကထာ၊ ပညာဝုဍ္ဎိကထာ၊ အံ–၁–ပါ–၁၃၊ ၁၄၊ ဋ္ဌ–၆၃၊ ၆၄၊ အခြားသော ဉာတိ၊ ဘောဂ၊ ယသ တို့ကား ဆုတ်ယုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ တိုးပွါးသည်ဖြစ်စေ၊ နတ်ပြည်မဂ်ဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကား မရှိနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပညာဖြင့်အသက်မွေးခြင်းသာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၆၊ ဋ္ဌ–၃၀၁။ ။ဂါထာ၊ သုတ္တ–ပါ–၃၀၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၆။ ။ထေရ–ပါ–၂၉၅၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၄၀၊ ၁၄၉။ ။ပါ–၃၀၂၊ ဋ္ဌ–၁၀၄၊ ၁၀၆။ ။

ပညာရောင်သာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၁၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၃။ ပဇ္ဇောတသုတ်–သံ။ ။အင်္ဂ–၁–ဋ္ဌ–၁၉၂။ ။အာဘာသုတ်၊ ပဘာသုတ်၊အာလောကသုတ်၊ ဩဘာသသုတ်၊ ပဇ္ဇောတသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၅၆၊ ၄၅၇၊ ဋ္ဌ–၃၃၉။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၄၊ ဋ္ဌ–၁၃၄။ ။နတ္ထိ ပညာ သမာ အာဘာ စသော ဂါထာ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–၂၆၄။ ။နတ္ထိပုတ္တ သမသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–၃၂။ ။ပဒသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၀၂။ ဋ္ဌ–၂၀၀။ ။ပညိန္ဒြေသာ အချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဟောသော သာလသုတ်၊သာရသုတ်၊ပါ–၂၀၀။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၁။ ။၎င်း ၁၃၁–၌ အညွှန်းများကိုလည်း ပြဆိုထား၏၊ (အရောင်အလင်းခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

ပညာကြီးလိုသူတို့ သတိမူစရာ။ ။ခုဇ္ဇုတ္တရာ ကျွန်မမှာ သပိတ်ခြေလှူခဲ့သောကြောင့် ပညာကြီးကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဇာတိ–ဋ္ဌ–၂၉။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၄။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၃၀။ ။ပညာ ထက်မြက်လိုလျှင် အပ်လှူရကြောင်း၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၅၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၀၂။ ။ပါ–၁၄၉၊ ဋ္ဌ–၁၁၆။ ။ပါ–၃၆၀။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၄၀။ ။

ပညာအားကြီး၍ သဒ္ဓါတရားနည်းပါးသော်ဖြစ်တတ်သောအပြစ်။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၅။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၇၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၂၆။ ။မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၉၄။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၉၁။ ။ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတတ်သည်ဟူလို။ ။ပညာအားနည်း၍ သဒ္ဓါတရားအားကြီး

သော် ဖြစ်တတ်သောအပြစ်ကိုလည်း ဆက်လက်ပြထား၏၊ အလွဲအမှားကို ကြည်ညိုမိတတ်သည်-ဟူလို၊ (သ—ခဏ်း၌ ပြလတ့်)။ ။

ပညာရှိလက္ခဏာ-သုံးပါး။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၅၆။ ။ပညာရှိ သဘော၊ အံ—၄—ပါ—၄၁၃၊ ဋ္ဌ—၃၂၆။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၆၁၊ ဋ္ဌ— ၃—အုပ်—၂၄၃။ ။အံ—၁—ပါ—၁၀၀၊ ၁၀၁၊ ဋ္ဌ—၇၀၊ ၇၁၊ လက္ခဏာသုတ်၊ စိန္တိသုတ်၊မှတ်သားဘွယ်အကျယ်။ ။ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၅၂။ ။

(၁) သုစိန္တိတစိန္တီ—ကောင်းသော အကြံအစည်ကိုသာ ကြံစည်လေ့ ရှိခြင်း။

(၂) သုဘာသိတဘာသီ—ကောင်းသော စကားကိုသာ ပြောဆိုလေ့ ရှိခြင်း။

(၃) သုကတကမ္မကာရီ—ကောင်းသော အမှုကိုသာပြုလုပ်လေ့ရှိခြင်း။

ပညာရှိနှင့်ပေါင်း ချမ်းသာကြောင်း ဂါထာများ။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ— ၁၀၀။ ။ပန်းမွှေးထုပ်လျက်၊ မျက်သစ်ရွက်လည်း၊ မွှေးသက်ကူးလာ၊ကဲ့ ပမာသို့—ဟူသောဂါထာ၊ ဇာတိ—ပါ—၂၄၁၊ ဋ္ဌ—၂၃၀။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ— ၃—အုပ်—၁၃။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၆။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၂၅၊ ဋ္ဌ—၂၃၅။ ။ ဇာတက—ပါ—၃—အုပ်—၂၆၅၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၂၆။ ။ပါ—၃၁၉။ ။ ပါ—ပ—အုပ်—၃၃၀၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၃၀။ ။ပညာရှိနှင့်ပေါင်းသင်းရန် တိုက်တွန်းသောဂါထာ၊ စူဠနိ—ပါ—၂၇၀၊ ဋ္ဌ—၁၂၇။ ။ပေါင်းသင်း နိုင်ရန် ဆုတောင်းပုံ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၆၂၇၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်— ၂၄၁။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၆။ ။

ပညာရှိတို့ အဆင့်ဆင့်ရအပ်သော အကျိုးများ။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၁၁။ ။ ပဏ်—၁—ပါ—၃၆၇၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၄၄၊ မဟာဝေဒလ္လသုတ်။ ။ ပဏ်—၃—ပါ—၂၀၀။ ။ပုဗ္ဗာရာမသုတ် (ပ—၃) မဟာ—သံ—ပါ— ၁၉၅၊ ဋ္ဌ—၂၇၉။ ။(ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ နိကာယ်များ၌လည်း များစွာ ရှိ၏)။ ။

ပညာရှိတို့ သတိမူစရာ။ ။ပညာရှိတို့မှာအချို့သောအရာများ၌ အ—ယောင်, ကာဏ်းယောင်,နားပင်းယောင် ဆောင်သင့်က ဆောင်ရကြောင်းဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၂၉၅၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၅၀။ ။ပါ—၃၀၅၊ ဋ္ဌ—၂၀၅။ ။ မိလိန္ဒ—ပါ—၃၄၉။ ။မဇ္ဈ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၄၊ ဤ၌ စုဏ္ဏိယ။ ။

ပညာရှိအဖော်မရလျှင် တယောက်တည်း နေရသည်က မြတ်ကြောင်း ဂါ ထာများ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၂၂၊ပ—အုပ်—၄၀၊၂၉၆၊ ၊အပ— ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၂။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၅၅၊ ၂၅၆၊ ဋ္ဌ—၁၁၀။ ။

ပညာရှိ ဟန်ဆောင်သူတို့ထံ၌ စကားပြောဘို့ရန် ခက်ခဲလှကြောင်း။ ။ ပဏ်—၂—ပါ—၄၁၅၊ ဋ္ဌ—၃၀၃။ ။ပဏ္ဍိတပဋိရူပကာနံ ဟိ သန္တိကေ ကထေတုံ ဒုက္ခံ ဟောတိ၊ တေ ပဒေ ပဒေ အက္ခရေ အက္ခရေ ဒေါသ- မေဝ ဝဒန္တိ၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၄၄၊ ပါ—၄၀။ ။

ပညာရှိနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ကိုတွေ့နိုင်ရန် တံခါး လေးဘက်၌ အစောင့်ထားသော မဟာကပ္ပိနမင်း၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၂၄၇၊ ၎င်းမင်းဝတ္ထုတိုင်း၌ ရှိ၏။ ။ပညာရှိသူတို့က နည်းပါးလှ၍ ပညာမဲ့သူ တို့သာများကြောင်း၊ အံ—၁—ပါ—၃၇၊ဋ္ဌ—၃၇၀။ ။ပညာသုတ်၊ မဟာ သံ—ပါ—၄၀၅၊ ဋ္ဌ—၃၃၄။ ။ပညာရှိတို့ မကဲ့ရဲ့အပ်သော တရားလေး ပါး၊အံ—၄၊ ပါ—၃၃၇၊ဋ္ဌ—၂၀၀။ ။ပညာရှိတို့မှာ ချီးမွမ်းခြင်း ကဲ့ရဲ့ ခြင်း၌မတုန်လှုပ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၂၊ထေရ—ဋ္ဌ—ပ— အုပ်—၁၄။ ။ပညာရှိတို့အတွက် လျှာဥပမာ ဂါထာ၊ ဓမ္မ—၃၀၁။ ။ ပညာရှိတို့ စီးပွါးရှာနည်းဂါထာ၊၃၇၀။ ။ပညာရှိတို့ မွေ့လျော်သော တရားဂါထာ၊၃၅၉။ ။ပညာရှိသူတော်ကောင်းကို ထိပ်ပေါ်မှာတင်ထားလို သည်ဟု အချင်းသားရိပုတ္တရာထေရ်ပြောပြပုံဂါထာ၊ထေရ—ပါ—၃၄၄၊ဋ္ဌ— ဒု—အုပ်—၄၀၀။ ။ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ကို စေတီကဲ့သို့ ပူဇော်အပ်ကြောင်း ဂါထာ၊မိလိန္ဒ—ပါ—၄၀၀။ ။ပညာရှိတို့မှာ ဒါန သီလ ဘာဝနာကို ပြုရာ ၌ နိဗ္ဗာန်ကိုရည်စူး၍သာ ပြုကြကြောင်းဂါထာ၊ မဟာနိ၊ ပါ—၃၃၄၊ဋ္ဌ— ၃၀၃။ ။ပညာရှိတို့ ပညတ်ထားသော အရာများ၊ ပဏ္ဍိတသုတ်၊ အံ၊ ပညာရှိတို့ ပကတိသဘောထားမှာ ကဲ့ရဲ့သင့်သူကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချီးမွမ်းသင့် သူကို ချီးမွမ်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပေါတလိယသုတ်၊အံ—၄၊ဋ္ဌ— ၃၂၆၊ပါ—၄၁၃။

ပညာမဲ့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပညာမသင်သော မဟာဓနသေဌေး သား ပျက်စီးရပုံ၊ ခေတ္တူပမပေတဝတ္ထု၊ပါ—၁၂၇၊ဋ္ဌ—၃။ ။ဇာတက၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၅၆။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—ဂ၁။ ။လောကီ လောကုတ္တ ရာမှ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ဟောထား၏၊ စရိယာ—ဋ္ဌ—၁၄၂။ ။ခုရထဲ ဆင်း သေရန်ကြံစည်ပုံ၊ ပညာမဲ့ပြီး အသက်တရာရှည်သူထက် ပညာရှိ

ဖြစ်ပြီး တရက်နေရသည်က မြတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၃၄။ ။ပညာမတတ် ပျက်စီးတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ဇာတက–ပ၊–ပ–အုပ်–၃၂၇၊ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၃၀။ ။ပညာမဲ့သူ အပြစ်၊ ရှိသူ အကျိုး (အသမ္ပဇညဴ၊သမ္ပဇည)၊ အံ–၁–ပါ–၁၂၊ဋ္ဌ–၆၂။ ။ပညာ မဲ့ငြား၊ ပစ္စည်းကား၊ သူ့အားပြန်သတ်သည်-ဟူသော ဂါထာ၊ ဓမ္မ၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၅၅။ ။ပညာရှိဟန်ဆောင်ပြီး စကားများသူတို့ မှတ်သားဘွယ်ကောင်း လှသောဂါထာ၊ ဥဒါန်၊ ပါ–၁၅၀၊ ဋ္ဌ–၂၉၀။ ။ပညာမပြည့် ကြီးဘိ အသံ-ဟူသော စကားအတွက် ဥပမာဂါထာများ၊ သုတ္တ၊ ပါ–၃၉၀၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၁၇။ ။ပညာမဲ့သူထံတွင် အခြွေအရံများခြင်းထက် ပညာရှိသူထံတွင် အခြွေအရံနည်းပါးခြင်းက မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၃၁၅၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၄၀။ ။ပညာမဲ့သူ ချီးမွမ်းခြင်းထက် ပညာရှိသူ ကဲ့ရဲ့သည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ–၃၁၆၊ ဋ္ဌ–၂၄၀။ ။လူမိုက် တသောင်း၊ ချီးမွမ်းရှောင်းလည်း၊ လူကောင်းတယောက်၊ ပြစ်တင်ကြောက် လော့ ဟူလို။ ။ပညာမဲ့နှင့် ပညာရှိကို ခွဲပြသောဂါထာ၊ပါ–၂၄၂၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၀၊ ၂၇၁။ ။တခုသာသိ၊ တခုသာစွဲ၊ ထိုသူ ဗာလဘဲ-ဟု မှတ်။

ပညာမျက်စိနှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုး ခွဲပြပုံ။ ။အံဂုံ ၄၊ ပါ–၁၃၄၊ဋ္ဌ–၆၃။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၆၊ဋ္ဌ–၃၀၁။ ။အန္တသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၂၆၊ ဋ္ဌ–၉၆။

(၁) အန္ဓ–နှစ်ဘက်ကာဏ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်ဖြာအတွက် ကောင်းကျိုးကိုမမြင်သူ။

(၂) ဧကစက္ခု–တဘက်ကာဏ်းသောပုဂ္ဂိုလ်၊ပစ္စုပ္ပန် ကောင်းကျိုးကိုသာပြ၍ သံသရာ၏ကောင်းကျိုးကို မမြင်သူ။

(၃) ဒွိစက္ခု–နှစ်ဘက်လုံးမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်ဖြာလုံးအတွက် ကောင်းကျိုးကို မြင်သောသူ။

ပညာပါရမီ။ ။ပညာပါရမီဖြစ်ရန် ဆင်ခြင်ခဏ်း၊စရိယာ၊ဋ္ဌ–၂၀၀။ ။ပညာပါရမီအကျိုးကိုပြဆိုခဏ်း၊၂၀၀။ ။၎င်းကျင့်စဉ်ကို ပြဆိုခဏ်း၊၃၀၇။ ။ပရမတ္ထပါရမီကို အရကောက်ပြပုံ၊၂၆၄၊ ၃၁၂။

ပဋ္ဌာစာရထေရီဝတ္ထု။ ။အံ–၁၊ ပါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–၂၇၅၊ အကျယ်၊ ဧတဒဂ္ဂ ဘိက္ခုဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ ဝိနယဓရာနံ ယဒိဒံ ပဋ္ဌာစာရာ။ ထေရီ၊ ပါ–၃၉၂၊ ဋ္ဌ–၁၁၁၊ ။အပ–ပါ–၃–အုပ်–၂၃၆မှ၂၃၉

အထိ။ ။ဓမ္မ—ဌ—၁—အုပ်—၄၃၇။ ။မျက်ရည်ထွက်ရသည်က သမုဒ္ဒရာရေထက်ပင် များကြောင်း၊ အဖြစ်အပျက်ကို မြင်မှ မြတ်ကြောင်း ဂါထာများ။ ။ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၁၊ နိဗ္ဗာန်လမ်း ခရီးကိုသာ သုတ်သင်ရန် ဟောထား၏။ ။

ပဋိကူလမနသိကာရ ပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ။ ။(ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ခဏ်း)၊ ပဏ်—၁—ပါ—၇၃၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၅။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၂၃၃၊ ဌ—၃၅၉၊ (သတိပဋ္ဌာန်ခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏)။ ။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။နိဒါနသံယုတ္တ၊ နိဒါန—ပါ—၂၄၃၊ ဌ—၁၊ ၎င်းသံယုတ္တမှာ အားလုံး ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုသာ ဟောထား၏၊ ပါ—၂၄၃—မှ—၃၅၁—အထိ၊ဌ—၁—မှ—၁၁၀—အထိ။ ။လောကသမုဒယသုတ်၊သဠာ—သံ—ပါ—၃၀၇။ ။ကစ္စာနသုတ်—သံ။ ။ဝိဘင်္ဂသုတ်၊သမ္မသသုတ်—သံ။ ။ဆဋ်ခြင်ပုံဟောသော ပရိဝိမံသနသုတ်—သံ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၅၅၊ အကျဉ်း။ ။ပါ—၃၂၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၀၊ အကျယ်။ ။ပဋိသံ—ပါ—၉၊ ဌ—ပ—အုပ်—၀၄၊ ဝိဂ္ဂဟများ။ ။ပါ—၄၀၊ ဌ—၂၂၁။ ။ပါ—၁၀၉၊ ဌ—၃၁၆၊ အကျယ်၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ ပါ၏။ ။မဟာနိ—ပါ—၇၂၊ ဌ—၁၉၂။ ။နေတ္တိ—ပါ—၅၅၊ ဌ—၁၂၇။ ။ပေဋက—ပါ—၂၄၀၊ ၂၄၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၉၂။ ။ဒု—အုပ်—၁၄၀၊ ၁၅၉၊ ၂၁၁၊ ၂၂၁။ ။အံ—၁၁—ပါ—၄၀၅။ ။ဥဒါန—ပါ—၇၇၊ ဌ—၃၄။ ။ဗောဓိသုတ္တ အဘိနိဝေသဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၂၆၊ဌ—၅၀၊ဝိပဿိဘုရားလောင်း ဆင်ခြင်တော်မူခဏ်း။ ။မဟာနိဒါနသုတ်၊ ပါ—၄၇၊ ဌ—၀၇။ ။ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၀၅။ ။ဝိ—၃—ပါ—၁၊ ဌ—၂၃၅—အကျဉ်း။ ။အဘိ—၂—ပါ—၁၄၂၊ ဌ—၁၁၃၊ သုတ္တန္တ ဘာဇနီယ။ ။အဘိဓမ္မာ ဘာဇနီယ၊ ပါ—၁၄၅၊ ဌ—၁၀၉။ ။စက်—၂—ပိုင်း ခွဲခြားပြပုံ၊ ဌ—၁၀၁၊ အချုပ် မှတ်သားဘွယ်။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ မခက်ခဲလှဘဲ ပေါ်လွင်သည်ဟု ထင်ရသော အသျှင်အာနန္ဒာ၏ ထိုသို့ထင်ခြင်းအကြောင်း လေးပါး။ နိဒါန—သံ—ဌ—၀၃။ ။နိဒါနသုတ်။ ပါ—၃၁၇။ဌ—၇၉။ ။ ဗုဒ္ဓနှင့်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့မှတပါး အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ မိမိတို့အလိုအလျောက် ဆရာမရှိဘဲ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဘရားကို ဖြောင့်တန်းစွာမသိနိုင်ကြကြောင်း။

နိဒါန—သံ—ဌ—၇၉။ ။ပဋိသံ—ဌ—၃—အုပ်—၁၇။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၇၆။ ။ ဂန္ဓိရတနာလေးချက်။ ၂—ပါ—၄၇။ ဌ—၇၃။ ။ဒေသနာလေးချက်။ အဘိ—၂—ဌ—၁၂၄။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၉၂။ ဌ—၃—အုပ်—၂၂၂။ ဒွယတာနုပဿနာသုတ်။ သစ္စာလေးပါး၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ ဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်းနှင့်တကွ သိမသိ အကျိုးအပြစ်ကိုဟောထား၏။ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။အာဒီန၀၊နိဗ္ဗုတ္တကိုမေးဖြေချက်။ပဋိသံ—ပါ—၁၉၃။ ဌ—၃—အုပ်—၁၂၀။

ပဋိပဒါ ၄-ပါး။ ။[၁]ဒုက္ခပဋိပဒါ ဒန္ဓာဘိညာ၊ [၂]ဒုက္ခပဋိပဒါခိပ္ပါဘိညာ၊ [၃]သုခပဋိပဒါဒန္ဓာဘိညာ၊ [၄]သုခပဋိပဒါခိပ္ပါဘိညာ ၄—မျိုး၊ သံခိတ္တသုတ်၊ ဝိတ္ထာရသုတ်။ အသုဘသုတ်။ ခမသုတ်—၁—၃၊ ဥဘယသုတ်၊ မဟာ မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်။သာရိပုတ္တသုတ်။အံ—၄—ပါ—၄၆၇—မှ—၄၇၃—အထိ။ ဌ—၃၄၂—မှ—၃၄၅—အထိ။ ။အံ—၁၀—ပါ—၃၀၆၊ ၎င်းလေးပါး တွင် အမြတ်ကိုဟောထား၏။ ။ထေရ—ဌ—၃—အုပ်—၅၄၄၊ အကျယ် ရှင်းပြထား၏။ ။ပဋိသံ—ပါ—၇၂၊ ဌ—၁—အုပ်—၂၇၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—၁—အုပ်—၇၃။ ။၃—အုပ်—၃၀၆၊ ၃၀၇။ ။နေတ္တိ—ပါ—၇။ ၉၃။ ဌ—၄၉။၁၉၇။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၇၇၊ ဌ—၇၅။ ။အဘိ—၁—ပါ—၅၀၊ ဌ—၂၂၇။ ။ပါ—၇၂၊ ဌ—၂၆၀၊ ၂၇၉။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုးနှင့် တွဲပြပုံ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၀၄၊ ဌ—၂၀၆။ ။ပါ—၇၊ ဌ—၄၉။ ။ပါ—၉၃၊ ဌ—၁၉၇။ ။ပေဋက—ပါ—၃၂၉၊ ၎င်းလေးပါး၏ အရင်းခံ အကြောင်းကို ဟောထား၏။

(၁) ဝိပဿနာအလုပ်ကို အားထုတ်စဉ်အခါ၌ ရာဂ, ဒေါသ,မောဟ တရားတို့က ပြင်းထန်စွာ နှိပ်စက်သည်ကို ခံရ၍ သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅-ပါးတို့ကလည်း နုံ့နဲ့ အားနည်းလှသောကြောင့် ခဲယဉ်းပင်ပန်းစွာ မဂ်ဖိုလ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခပဋိပဒါ ဒန္ဓာဘိညာ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

(၂) ဝိပဿနာအလုပ်ကို အားထုတ်စဉ်အခါ၌ ရာဂ, ဒေါသ,မောဟ တရားတို့က ပြင်းထန်စွာ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅-ပါးတို့က လွန်ကဲအား ရှိသောကြောင့် လျင်မြန်စွာ မပင်ပန်းဘဲ မဂ်ဖိုလ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခပဋိပဒါ ခိပ္ပါဘိညာ ပုဂ္ဂိုလ် မည်၏။

(၃) ဝိပဿနာအလုပ်ကို အားထုတ်စဉ်အခါ၌ ရာဂ, ဒေါသ,မောဟ တရားတို့က နှိပ်စက်ခြင်းကို မခံရသော်လည်း သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည့် ၅-ပါးတို့က နုံ့နဲ့အားနည်းလှသောကြောင့် ပင်ပန်း ခဲယဉ်းစွာ မဂ်ဖိုလ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သုခပဋိပဒါ ဒန္ဓာဘိညာ ပုဂ္ဂိုလ် မည်၏။

(၄) ဝိပဿနာအလုပ်ကိုအားထုတ်စဉ်အခါ၌ ရာဂ, ဒေါသ,မောဟ တရားတို့က ပြင်းထန်စွာ နှိပ်စက်သည်ကိုလည်း မခံရဘဲ သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅-ပါးတို့ကလည်း လွန်ကဲအားရှိသောကြောင့် မပင်ပန်းဘဲ လျင်မြန်စွာ မဂ်ဖိုလ် ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သုခပဋိပဒါခိပ္ပါဘိညာပုဂ္ဂိုလ် မည်၏။

ပဋိပဒါ ၂-ပါး။ ။(မိစ္ဆာပဋိပဒါ၊သမ္မာပဋိပဒါ)။ ပဋိပဒါသုတ်–သံ၊ ။ မိစ္ဆာပဋိပတ္တိဖြင့် မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်ကြောင်း၊ သမ္မာပဋိပတ္တိဖြင့်သာ မဂ်ဖိုလ် ရနိုင်ကြောင်း။ အံ–၂–ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–၄၅။ ။ပုညာဘာဂိယပဋိပဒါ၊ ဖလာဘာဂိယပဋိပဒါ ၂–မျိုး၊ နေတ္တိ–ပါ–၄၂၊ ဋ္ဌ–၁၁၁။ ။ပဋိပဒါ ၁၁–မျိုးကိုပြဆိုချက်၊ ပါ–၆၅။ ဋ္ဌ–၁၃၅။ ။၃–မျိုး။ အစေဝစလက သုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၃၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၅။

ပဋိပတ္တိ။ ။ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မောတိ ပဋိပတ္တိပူရကော သတ္တေသု အသတိ အန္တရဓာယတိ နာမ၊ ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၁၀၀၊ ပါ–၁၀၀။ ။ပဋိပတ္တိကို ကျင့်မှသာ ချမ်းသာစွာနေရကြောင်း ဟောသော နဋကပါနသုတ်၊ ပါ– ၁၂၅၊ ဋ္ဌ–၁၂၄၊ ၁၂၇။ ။ပဋိပတ္တိနာမ သာဝကာနံ ကိစ္စံ၊ သဠာ– သံ–ဋ္ဌ–၁၄၀။ ပါ–၅၃၅။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၉၊ ပါ– ၅၆။ ။ပဋိပတ္တိသာရံ ဟိ သာသနံ၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၅၊ပါ– ၃၉၀။ ။မယှံ ဟိ ပဋိပတ္တိကထနမေဝ ဘာရော၊ ပဋိပတ္တိပူရဏံ ပန ကုလပုတ္တာနံ ဘာရော၊ခန္ဓ–သံ–ဋ္ဌ–၂၉၃။ ။ပဋိပတ္တိယာ ဟာယမာ– နာယ သတ္တာ ဟာယန္တိနာမ၊ ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၁၀၀။

ပဋိနိဿဂ္ဂ ၂–မျိုး။ ။(ပရိစ္စာဂ၊ ပက္ခန္ဒန)၊ ဝိ–၁–ပါ–၀၉၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်– ၃၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၀၂။

ပဋိဘာန ၃–မျိုး။ ။ဉာဏ်အမြင်၊ (ပရိယတ္တိ၊ ပရိပုစ္ဆာ၊အဓိဂမ)၊ သုတ္တ– ပါ–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၉။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၊ ဋ္ဌ–ပ– အုပ်–၂၀၇။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၂၄၊ ၂၇၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၇၊ အကျယ်ဟော ထား၏။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၉၀။

ပဋိဝေဓဉာဏ် ၂–မျိုး။ ။(ဥပ္ပဇ္ဇမာန၊ ဥပ္ပန္န)ဘုရားရှင်နှင့်စပ်၍ ဖွင့်ပြခဲ့၏။ ပဏ်–၁–ပါ–၉၉။ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၃။ ။နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၄၄။

ပဋိသန္ထာရ ၂–မျိုး။ ။(ဓမ္မပဋိသန္ထာရ၊ အာမိသပဋိသန္ထာရ)။စေ့စပ်ခြင်း။ (ဝါ) ချီးမြှောက်ခြင်း ၂–မျိုး ဟူလို၊ သန္ထာရဝဂ္ဂ။ အံ–၂–ပါ–၉၂။ ဋ္ဌ–၆၁။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၁။ ပရိသတ် မပျက်စီးအောင် ဆောင်ထားနိုင်ရန် ဟောထား၏၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၇၉။ ဋ္ဌ–၁၆၃။ ၁၆၄။ ။ပဋိသန္ထာရနိဒ္ဒေသ။ အဘိ–၁–ပါ–၂၆၁။ ဋ္ဌ–၄၂၆။ ။ ပဋိသန္ထာရကထာပြုရပုံနှင့် ပြုရခြင်း၏အကျိုးကို ပြသောဝတ္ထုများ။ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၆ဂ။ ။သဂ်ဟ–ဋ္ဌ–၁၃။

ပဋိသန္ဓေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဘဝမဆုံးသေးသော သတ္တဝါတို့မှာ ဘဝသစ်၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေရန် စောင့်ဆိုင်းနေရသေးသည် မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့၏၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၃၂၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၁၀။ ။ အန္တရာဘဝကထာ၊အဘိ–၅၊ ပါ–၂၆၉၊ ဋ္ဌ–၂၀၅။ ။နေတ္တိ၊ ဋ္ဌ–၁၀၂၊ ပါ–၃၄။ ။ပဋိသန္ဓေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်အကျယ်၊ မိလိန္ဒ၊ ပါ–၃၁၊ ၇၄၊ စသည်၌ ကြည့်ရှုပါ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဒု–အုပ်–၁ဂဝ၊ပဋိသန္ဓေပေါင်း ၂၀၊ ၁၉ ပါးတို့ အကျိုးပေးပုံ၊ အာရုံပြုပုံ၊ ရုပ်ကလာပ်တို့ ရပုံ စသည်ကို အကျယ်ပြဆိုခဲ့၏၊ အဘိ၊ ၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၇၊ ဂ၊ ပါ–၁၄၂။ ။ မဟာနိ၊ ပါ–၉၂၊ ဋ္ဌ–၂၁၄။ ။ပဋိသန္ဓေတည်နေပုံကို ပြသောဂါထာများ၊ သဂါထာ၊ သံ–ပါ–၂ဝဂ၊ ဋ္ဌ–၂၇၄၊ ၅၊ ယက္ခသံယုတ္တ၊ ဣန္ဒကသုတ်။ ။အဘိ–၂၊ ဋ္ဌ–၂၀၊ ၂၁။ ။ဂဏ္ဍသေယျက၊ ဇာတက၊ ဋ္ဌ–၈–အုပ်–၅၀၁။ ။ပဋိသန္ဓေအခါ၌ရသောရုပ်ကလာပ်များကို ရေတွက်ပြခဲ့၏၊အဘိ–၂၊ဋ္ဌ–၂၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁ဂ၅၊ဂါထာ။ ။အဖန်ဖန် ပဋိသန္ဓေနေရလတံ့သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြသောဂါထာ၊နေတ္တိ၊ပါ-၃ဝ–၁၀ဂ-ဋ္ဌ–၂၂၂။ ။ပေဋကပါ–၂၁၁၊၂–ဂါထာ၊ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၅။

ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး။ ။ဝိဘင်္ဂသုတ်၊အံ–၄၊ပါ–၄၇၉၊ဋ္ဌ–၃၅၀၊ [၁]အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ၊ [၂]ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ၊ [၃]နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ၊ [၄]ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ။ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တသုတ်၊ အံ–၅၊ ပါ–၉၉၊ ဋ္ဌ–၃ဂ။ ။သီတင်းသုံးဘော်တို့ ချစ်ကြောင်း မုန်းကြောင်းအင်္ဂါများကိုဟောထား၏၊ ဥဒါန–ဋ္ဌ–၁၂၀။ ။ဣတိ၊ ဋ္ဌ–၁၁ဂ။ ။ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏနိဒ္ဒေသ၊ပဋိသံ၊ ပါ–ဂ၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၆၊ ပါ–၁၁၅၊ ဋ္ဌ–၃၄၄။ ။မိလိန္ဒ၊ ပါ–၃၂၂၊ အကျယ်။ ။ပဋိသမ္ဘိဒါဝိဘင်္ဂ၊ အဘိ–၂၊ ပါ–၃၀၇၊

ဋ္ဌ-၃၇၀။ ။ပါ-၃၄၄၊ဋ္ဌ-၄၀၁။ ။နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ၊ပေဋကၢ၊ပါ-၂၃၀။ ။အံ-၁၊ ပါ-၂၂၊ ဋ္ဌ-၉၃။ ။ပဋိသမ္ဘိဒါကထာ၊ (ခမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနဝါရ)။ ပဋိသံ၊ ပါ-၃၂၉၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၂၁၄။ ။ငုင်းလေးပါးရလွယ်သောအကျင့်ကိုဟောသော ပဋိသမ္ဘိဒါသုတ်၊(ပ-၃)၊အံ-၇၊ ပါ-၄၂၂၊ ဋ္ဌ-၁၆၂။ ။စင်ကြယ်ကြောင်း ၅-ပါး၊ ပဋိသံ၊ ပါ-၄၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၆၊ ၃၃၊ ၅၂။ ။ငုင်းလေးပါးစင်ကြယ်စေရန် အကြောင်းများ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ၃-အုပ်-၇၀၊ ၇၂။ ။မဟာနိ၊ ပါ-၁၀၀၊ ဋ္ဌ-၂၉၇၊ ဂ။ ။ ပဋိသမ္ဘိဒါပ္ပတ္တသ အပ္ပဋိဘာနံနာမ နတ္ထိ၊ အံ-၉၊ ဋ္ဌ-၂၆၀၊ ပါ-၁၇၀။ ။ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂပါဠိကို အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်ဟောတော်မူကြောင်းရှင်းပြချက်၊ ပဋိသံ၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-ဂ။

(၁) အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ—အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်းပေါ်လာသော အကျိုးတရားစု၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပါဠိ၏ အနက်သဘော၊ ဝိပါက်စိတ်၊ ကြိယာစိတ်၊ဤတရား ၅-ပါးစု၌ သိသောဉာဏ်သည် အတ္ထ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်မည်၏။

(၂) ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ—အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းတရားစု၊ အရိယာမဂ်လေးပါး၊ ပါဠိအစဉ်၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ ဤတရား ၅-ပါးစု၌ သိသောဉာဏ်သည် ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်မည်၏၊

(၃) နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ—ဆိုခဲ့ပြီးသော အတ္ထ ၅-မျိုး၊ ဓမ္မ ၅-မျိုးတို့နှင့်ဆိုင်ရာ သဒ္ဒါ-ပုဒ်ပါဌ် စသောဆယ်ပါး၌ သိသောဉာဏ်သည် နိရုတ္တိ ပဋိသမ္ဘိဒါမည်၏။

(၄) ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ—ဆိုခဲ့ပြီးသော ပဋိသမ္ဘိဒါ သုံးပါးလုံးကို ထူးထွေကွဲပြား ပိုင်းခြားဝေဘန်၍ သိသောဉာဏ်သည် ပဋိဘာန ပဋိသမ္ဘိဒါမည်၏။

ပဏ္ဍိတမည်ပုံဂါထာ။ ။ဇာတိ၊ ပါ-၂၀၆၊ ဋ္ဌ-၇၇။ ။သဂါထာ၊ သံ၊ပါ-ဂ၇၊၉၀၊ ဋ္ဌ-၉။ ။အံ-၅၊ပါ-၄၂။ ။အံ-၁-ဋ္ဌ-၉။ ။ဥဒါန်၊ ဋ္ဌ-၁ဂ။ ။ပဏ်၊ ၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၉။ ။ဒီဃ၊၁-ဋ္ဌ-၃၂။ ။ဝိ၊၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-ဂဂ။ ။ဓမ္မ၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၂၄၂။ ။အဘိ-၁၊ ဋ္ဌ-၁၀၀။ ။အံ-၄၊ ပါ-၃၅၅၊ ဋ္ဌ-၃၀၄၊ ဂါထာ။ ။ပါ-၄၉ဂ၊ ဋ္ဌ-၃၆၀၊ ပဏ္ဍိတ၊မဟာပညာမည်ပုံ။ ။ပညာဝန္တမည်ပုံ၊ဇာတက၊ ပါ-၃-အုပ်-၉၊ဋ္ဌ-

မ—အုပ်—၁၅၅။ ။ပညာဝါမည်ပုံ၊ ပဏ်—၁၊ ပါ—၃၆၆၊ ဋ္ဌ—ဒု-အုပ်—၂၃၉။ ။ပဏ္ဍိတမည်ပုံဂါထာကား။—

ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေစ ယော အတ္ထော၊ ယော စတ္ထော သမ္ပရာယိကော။
အတ္ထာဘိသမယာ ဓီရော၊ ပဏ္ဍိတောတိ ပဝုစ္စတီတိ။

ပဏ္ဍိတပုဒ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။အံ—၃၊ ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၇၀၊ အကျယ်။ ။၄၊ ပါ—၄၉၈။ ။ပဏ္ဍိတဝဂ်၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၆ မှ ၃၈၁—အထိ။ ။အရကောက်၊သုတ္တ—ပါ—၃၁၉၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂။ ။ခုဒ္ဒက၊ ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၇။ ။ဝိဂ္ဂဟ၊သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၄၊ ပါ—၃၅၉။ ။ထေရ၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၇။ ။သုသိမသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၆၂၊၆၃၊ဋ္ဌ—၁၁၀။ ။ပဏ္ဍိတတို့မှာ လူနတ်ဖြစ်သော် အထက်တန်းစား၌ ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၁၅၊ဋ္ဌ—၁၆၃။ ။ပဏ္ဍိတမည်ကြောင်း လေးပါး၊ ပါ—၇၅၊ ၁၀၇၊ဋ္ဌ—၅၆။ ။သဠာ—သံ—ဋ္ဌ—၃၄၊ ဓာတုကုသလတာ၊ အာယတနကုသလတာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကုသလတာ၊ ဌာနာဋ္ဌာနကုသလတာ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၆၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၈၂။ ။ပဏ္ဍိတာနံ ပန နိဂဏ္ဌဝါဒေါဝါ အညောဝါ ဘာရတ ရာမ သီတာဟရဏာဒိ နိရတ္ထကကထာ မဂ္ဂေါ အပ္ပိယောဝ ဟောတိ၊ ပဏ်—၂—ပါ—၄၈၊ ဋ္ဌ—၆၇။ ။ပဏ္ဍိတတို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ပုံများ၊ အံ—၂—ပါ—၈၈၊ ၈၉၊ ဋ္ဌ—၅၉၊ ၆၀။ ။ပဏ္ဍိတတို့ ပညတ်ထားသောအရာ ၃-မျိုး၊ ပဏ္ဍိတသုတ်—အံ။ ။ပဏ္ဍိတတို့ ပကတိသဘောထား၊ ပေါတလိယသုတ်—အံ။ ။ပဏ္ဍိတာနာမ ခန္တိဗလာ ဘဝန္တိ၊ နကောဓဗလာ၊ ဇာတက၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၁၃။

ပဏ္ဍိတ အမျိုးမျိုးခွဲပြခဏ်း။ ။အပြစ်ကိုမြင်သူ၊ အပြစ်ရှိသည်ကို တောင်းပန်က ကြေနပ်သူကို ပဏ္ဍိတဟု ဟောထားသော အစ္စယသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၄၁၊ ဋ္ဌ—၃၂၅။ ။အံ—၂—ပါ—၆၁၊ ဋ္ဌ—၂၅။ ။အံ—၄—ပါ—၃၀၉၊ ဋ္ဌ—၂၅၀၊ ခတသုတ်၊ (ပ-ဒု)၊ ကဲ့ရဲ့သင့်သူကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချီးမွမ်းသင့်သူကို ချီးမွမ်းခြင်း၊ မကြည်ညိုသင့်သောအရာ၌ မကြည်ညိုခြင်း၊ ကြည်ညိုသင့်သောအရာ၌ကြည်ညိုခြင်း၊ ဤလေးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသူကို ပဏ္ဍိတဟု ဟောထား၏။ ။အံ—၄—ပါ—၅၅၀၊ ၅၅၁၊ ဋ္ဌ—၃၉၀၊ ဒိဋ္ဌိသုတ်၊ ကာယသုစရိတ၊ ဝစီသုစရိတ၊ မနောသုစရိတ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ ။ကမ္မသုတ်၊ ပါ—၅၇၅။ ။ဒုတိယခတသုတ်၌ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများပါ၏။ ။ဒုတိယဥရုဝေလသုတ်၊ ၄—ပါ—၃၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၆၊ ကာလဝါဒီ၊ ဘူတဝါဒီ၊

အတ္တဝါဒီ၊ ဓမ္မဝါဒီ၊ ဝိနယဝါဒီ၊ နိဓာနဝတီ ဝါစံ ဘာသိတာ။ ။ပဏ္ဍိတ တမျိုးမျိုးကို ဟောထားပုံ၊ အံ—၂—ပါ—၀၃၊ ဌ—၅၆။ ။အံ—၃—ပါ—၁၀၁—မှ—၁၀၃—အထိ၊ ဌ—၇၁၊ ၇၂။

ပဏ္ဍုပလာသဥပမာ ပုဒ်အဖွင့်။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၆၊ ဌ—၇၆။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၂၄၊ ဌ—၂၃၄။ ။အံ—၄—ဌ—၃၀၀။

ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ။ ။(သိကြားမင်း၏ နေထိုင်ရာ)၊ ၎င်း၏ အတိုင်းအတာကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၊၁၇၃။ ။ပဏ္ဍုကမ္ဗလသိလာယန္တိ ရတ္တကမ္ဗလ သဒိသပါသာဏပိဋ္ဌေ—ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ မဟာနိ—ဌ—၃၀၇၊ ပါ—၃၅၂။

ပတ္တနိကုဇ္ဇနသုတ်။ ။အံ—၀—ပါ—၁၅၀၊ ဌ—၂၅၄။ ။ဝိ—၄—ပါ—၂၆၂၊ ၂၆၃၊ ဌ—၅၁။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၄၁၀၊ ရဟန်းတို့က လူတို့အပေါ် သပိတ်မှောက်ထိုက်သော အင်္ဂါ ၀-ပါးကို ဟောထား၏။ ။(ပတ္တနိကုဇ္ဇနကံ)။

ပတ္တနာ ၂-မျိုး။ ။(တောင့်တခြင်း၊ တဏှာပတ္တနာ၊ ဆန္ဒပတ္တနာ)၊ ပဋ်—၁—ပါ—၅၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၃။ ။ဇာတိ—ပါ—၂၀၁၊ ဌ—၅၀။

ပထဝီဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။ပဋ်—၁—ပါ—၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၊ ၂၇။ ။ပထဝီ လေးမျိုး၊ ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၀၀၊ ဌ—၄၄။ ။အဘိ—၂—ပါ—၀၄၊ ဌ—၅၂၊ (ဓါတ်ကြီးလေးပါးခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပဒုမဗုဒ္ဓဝံသ ဝဏ္ဏနာ။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၃၀၊ ဌ—၂၁၁၊ ၀-လ—ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်တော်မူရကြောင်း၊ ၎င်းဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ကူညီ၍ ကထိန်သင်္ကန်းကို ချုပ်ပေးတော်မူပုံ၊ ဌ—၂၁၃။ ။ဓါတ်တော်များ ပြန့်နှံ့၍ တည်ခဲ့ကြောင်း၊ ပါ—၃၄၀။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၄၄။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၅။ ။အဘိ—၁—ဌ—၆၃။

ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓဝံသ ဝဏ္ဏနာ။ ။ပဋ်—၂—ဌ—၁၉၉။ ။နိဒါန—သံ—ဌ—၀၃။ ။အံ—၁—ဌ—၁၀၆၊ ၂၂၄။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၆။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၇၀၊၇၉။ ။အဘိ—၁—ဌ—၆၄။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၄၅။ ။ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၊ အညွန်း။ ။၎င်း၏ ဓါတ်တော်ကို စေတီတည်ကြပုံ၊ ၃၉၄—အညွန်း။ ။စေတီတော်ကို ပူဇော်ကြပုံအကျယ်၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၇၀၊၇၉၊၀၀။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၀။ ။တန်ခိုး

တော်၊ ပါ—၃—အုပ်—၁၇၉။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၄၃၊ ဋ္ဌ—၂၂၆၊၇—ရက်သာ ကျင့်ရကြောင်း၊ ၁၂—ယူဇနာ တိုင်တိုင် ကိုယ်ရောင်တော် (ပကတိ) အမြဲထွန်းလင်းတော်မူကြောင်း၊ ပြာသာဒ်ယာဉ်ပုံဖြင့် တောထွက်တော်မူကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။သို့ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ တိတ္ထိတို့မရှိကြကြောင်း၊ အနည်းငယ်ရှိသော်လည်း လူတို့က မပြုစုကြကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၄၄၊ ဋ္ဌ—၂၃၁၊ ၂၃၂၊ တိတ္ထိတို့လည်း ဘုရားရှင် ရှေ့တော်ရောက်လျှင် အနည်းဆုံး ၅—ပါးသီလတည်ကြကြောင်း။ ။အပ—ပါ—၃—အုပ်—၁၂၂၊ ၁၃၁၊ ၁၃၇၊ ၁၃၉။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၊ ၅၁။ ။၃—အုပ်—၇၉။

ပဒုမဒေဝီမိဖုရားဝတ္ထု။ ။အကျဉ်း၊ ဥဒါန—ဋ္ဌ—၂၆၄။ ။၎င်း၏ သား ငါးရာအမည်များ၊ ပဏ်—၃—ပါ—၁၁၃၊ ဋ္ဌ—၉၀။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၁၉၁။ ။ခြေလှမ်းတိုင်း ခြေလှမ်းတိုင်း ပဒုမ္မာကြာပန်းပေါက်ပေးရသူ။ (ဥပ္ပလဝဏ် ထေရီ အလောင်းဖြစ်၏)။

ပဒုမရဲသက်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ကောကာလိကရဟန်းကျရောက်သောငရဲ၊ ၎င်းငရဲမှာ သီးခြားမဟုတ်ဘဲ အဝီစိငရဲတွင် ပါဝင်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ အံ—၁၀—ပါ—၃၉၅၊ ဋ္ဌ—၃၂၉။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၁၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၉၇။ ။ခုဒ္ဒ—ပါ—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၇။ ။ပါ—၁၅၃၊ ဋ္ဌ—၂၅၉။ ။(ကောကာလိက—ခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ။)

ပဒုမံယထာကောကနဒံ သုဂန္ဓံစသောဂါထာ။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၃၉။ ။အံ—၅—ပါ—၂၀၉၊ ဋ္ဌ—၇၁။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၅။ ။(စူဠပန္ထကမထေရ်ဝတ္ထုတိုင်း၌ ပါရှိ၏)။

ပဓာနတရား ၄—ပါး။ ။သံဝရသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၂၃၊ ဋ္ဌ—၂၆၀။ ။ပဓာနသုတ်၊ ပါ—၃၇၅၊ ဋ္ဌ—၃၁၇၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာ။ ။သံဝရသုတ်အလို—

(၁) သံဝရပ္ပဓာန—ဣန္ဒြေ ၆—ပါး လုံခြုံအောင် အားထုတ်ခြင်း။
(၂) ပဟာနပ္ပဓာန—ဝိတက်ဆိုးသုံးပါးကို ပယ်နိုင်အောင် အားထုတ်ခြင်း။
(၃) ဘာဝနာပ္ပဓာန—ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးကို ပွားများအားထုတ်ခြင်း။
(၄) အနုရက္ခဏာပ္ပဓာန—သမာဓိ နိမိတ်ကောင်းကို မပျက်စီးရအောင် စောင့်ရှောက်ခြင်း။

ပဓာနသုတ်အလိုကား—သမ္မပ္ပဓာန် လေးပါးပင်တည်း။ ။ပဓာနသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၀၀၊ ဋ္ဌ-၃၁၀၊ သီလဝါ၊ ဗဟုဿုတ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယ၊ ပညဝါ၊ လေးပါး။ ။ဒီဃ-၃-ပါ-၁၀၉၊ ဋ္ဌ-၂၀၂၊ အကျယ်။ ။ ပဓာနအလုပ်ကို အားမထုတ်နိုင်၊ အားထုတ်နိုင်သောကာလကိုပြဆိုချက်၊ အံ-၅-ပါ-၅၀၊ ဋ္ဌ-၂၇။ ။ပဓာနပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ဇုတိ-ဋ္ဌ-၁၁၀၊ ပါ-၂၁၆။ ။ပဋိသံ-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၇၀။

ပဓာနိယင်္ဂကထာ။ ။ပဓာနိယအင်္ဂါလေးပါးကိုဟောသော သာမုဂိယသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၅၁၅၊ ဋ္ဌ-၃၆၆၊ သီလပါရိသုဒ္ဓိ၊ စိတ္တပါရိသုဒ္ဓိ၊ ဒိဋ္ဌိပါရိသုဒ္ဓိ၊ ဝိမုတ္တိပါရိသုဒ္ဓိ၊ လေးပါး။ ။သမယသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၅၀၊ ဋ္ဌ-၂၇၊ ပဓာနအလုပ်ကို အားမထုတ်နိုင်သောကာလမှာ၊ ဇိဏ္ဏ-ဗျာဓိ-ဒုဗ္ဘိက္ခ-ဘယ၊ သံဃဘိန္န ၅-မျိုး။ ။အားထုတ်နိုင်သော ကာလမှာ-ဒဟရ၊ အပ္ပါဗာဓ၊ သုဘိက္ခ၊ မနုဿသမဂ္ဂ၊ သံဃသမဂ္ဂ။ ။သေနာသနသုတ်၊ အံ-၁၀-ပါ-၂၆၀၊ ဋ္ဌ-၂၀၉၊ သဒ္ဓ၊ အပ္ပါဗာဓ၊ အသဌအမာယာဝီ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယ၊ ပညဝါ။ ။ပဓာနိယအင်္ဂါ ၅-ပါး၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၁၉၀၊ ဋ္ဌ-၂၁၂။ ။ပါ-၂၃၂။ ။အံ-၅-ပါ-၅၇၊ ဋ္ဌ-၂၆၊ ပဓာနိယင်္ဂသုတ်။ ။ပဏ္ဏ-၂-ပါ-၂၉၀၊ ဋ္ဌ-၂၂၅။ ။ပါ-၃၂၉၊ ဋ္ဌ-၂၄၆။ ။ ပဓာနိယအင်္ဂါ ၉-ပါး၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၂၅၂၊ ဋ္ဌ-၂၄၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါးနှင့် ပညာဝိသုဒ္ဓိ၊ ဝိမုတ္တိဝိသုဒ္ဓိ ၂-ပါးထည့် ၉-ပါးဖြစ်၏။ ။ ပဋိသံ-ပါ-၂၇၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၁၉၊ ဤ ၂-ဌာနစလုံး တရားအားထုတ်သူတို့ ပြည့်စုံရသော အင်္ဂါများတည်း။

ပပဉ္စတရား ၃-ပါး။ ။သမနုပဿနာသုတ်၊ ခန္ဓ-သံ-ပါ-၃၀၊ ဋ္ဌ-၂၄၀၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ချဲ့ထွင်တတ်သောတရားသုံးပါးဟူလို။ ။ပပဉ္စာနာမ ရာဂါဒယော ကိလေသာ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ထေရ-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၃၄၄၊ ပါ-၃၃၆။ ။မဟာနိ-ပါ-၂၆၇၊ ဋ္ဌ-၃၂၀။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၇၊ ဋ္ဌ-၁၀။ ။ပါ-၂၂၁၊ ဋ္ဌ-၃၁၃။ ။နေတ္တိ-ပါ-၃၂၊ ဋ္ဌ-၁၀၁၊ ပပဉ္စာနာမ တဏှာဒိဋ္ဌိမာနာ တဒဘိသင်္ခတာစ သင်္ခါရာ-ဟု ဟောထားပုံ။ ။ ပပဉ္စတရားတို့ စွဲလမ်းပုံကိုပြသောဂါထာ၊ ပဏ္ဏ-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၁။ ။ ပထဝီစသည်၌ ပပဉ္စတရားတို့ဖြင့် စွဲလမ်းပုံ၊ ပဏ္ဏ-၁-ပါ-၁၊ ဋ္ဌ-၂၇၊ ၄၁။ ။ပပဉ္စတရားတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းရန်ဟောထားသော ယဝကလာပိသုတ်၊ သဠာ-သံ-ပါ-၄၀၅၊ ဋ္ဌ-၁၁၄။ ။၎င်းပပဉ္စတရားကိုပယ်ရန်၊ အံ-၃-ပါ-၁၃၁၊ ဋ္ဌ-၁၀၀။ ။ပပဉ္စက္ခယသုတ်၊ ဥဒါန-ပါ-၁၇၃၊

တောင်ကွန်းထားပြန်ပွားရေးဦးစီးဌာန
စာကြည့်တိုက်
၂၁၄၉၁
စာအုပ်စဉ်—ရန်ကုန်

ဌ္ဌ–၃၃၀၊ ဤ၌ ရာဂ-ဒေါသ-မောဟ သုံးပါးနှင့် ပပဉ္စတရား ၆-ပါး ဟောထား၏။ ။ပပဉ္စာရာမ၊ ပပဉ္စရတပုဒ်အဖွင့်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၉၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၆။

ပမာဏ ကရဏတရား။ ။တိုင်းတာခြင်းကို ပြုတတ်သော၊ (ဝါ)တိုင်းတာ၍ လွယ်ကူသော တရားဟူလို။ (ရာဂ-ဒေါသ-မောဟ)၊ တိမ်ရောင်နှင့် နက်သောရေအိုင်ဥပမာ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၇၁၊ ၂၊ ဌ–၃–အုပ်–၂၅၃။ ။ ပဋိသံ–ပါ–၃၁၁၊ ဌ–၃–အုပ်–၂၀၆၊ (အပ္ပမာဏပုဒ်အဖွင့်၌လည်း ရှိ၏။)

ပမာဒဝိဟာရီသုတ်။ ။သဠာ–သံ–ပါ–၃၀၀၊ ဌ–၃၀၊ ဣန္ဒြေမစောင့်စည်းလျှင် ပမာဒဝိဟာရီမည်ကြောင်း၊ မဂ်ဖိုလ်လည်း မရနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပမာဒပုဒ်အဓိပ္ပါယ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၁၀၊ ဌ–၅၆။ ။ ပမာဒဝဂ္ဂ၊ အံ–၁–ပါ–၁၄၊ ၁၆၊ ဌ္ဌ–၆၅၊ မေ့လျော့ခြင်း၏ အပြစ်များကို ဟောထား၏။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၆၊၂၇၊ဌ–၃၂၅၊ ။ပမာဒနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၀၊ ၁၉၁၊ ၃၆၃၊ ဌ–၄၅၀။ ။ပမာဒ၏ အကြောင်း ၂–ပါး၊ (တဏှာ-အဝိဇ္ဇာ) နေတ္တိ–ပါ–၃၅၊ ဌ–၁၀၅။ ။အပြစ်ပြ ဂါထာများ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၇၊ ဌ–မ–အုပ်–၁၀၄။ ။ ဉာတိ–ဌ္ဌ–၇၆။ ။စရိယာ–ဌ–၃၂၅၊ အညွှန်းများ၊ (အပ္ပမာဒပုဒ်နှင့် တွဲလျက် ပြထားသည်လည်း ရှိတတ်၏။)

ပရဒါရကံကျူးလွန်ပြစ်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ဂါထာများ၊ ဓမ္မ–ဌ–၃–အုပ်–၃၀၀။ ။ခေမကသေဋ္ဌိပုတ္တဝတ္ထု၊ ၎င်းကံကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်ကြရသော ကောသလမင်းကြီး၏ သားနှစ်ယောက်၊ ကုမာရပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၂၁၀၊ ဌ–၂၄၃။ ။ဣသိဒါသီထေရီ၊ ထေရီ၊ ပါ–၂၄၇၊ ဌ–၂၇၅၊ ဂါထာများ။ ။အပ–ဌ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၉၊ကြောက်မက်ဘွယ်ရာ မိန်းမ ဖြစ်ပြန်သော် ၎င်းမိန်းမကို လင်ဖြစ်သူက မချစ်နှစ်သက်ခြင်း ပြစ်ပယ်ထားခြင်းမှာ လည်း ၎င်းကံလွန်ကျူးပြစ်ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။သုတ္တ၊ပါ–၂၀၅၊ ဌ–ပု–အုပ်–၆၀။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအလောင်း အပြစ်ခံရပုံ၊ မိန်းမဖြစ်ရခြင်းမှာ လည်း ၎င်းကံကြောင့်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၀။ ။ သသိသကသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၅၀၊ ဌ–၂၀၃၊ မစင်တွင်းထဲ ၎ုပ်နေရသောပြိတ္တာ။ ။ဝိ–၁၊ ပါ–၁၄၇၊ ဌ–၃–အုပ်–၉၉။ ။ဒု သ နု သော သေဋ္ဌေးသားလေးယောက်၊သေဋ္ဌိပုတ္တပေတဝတ္ထု၊ပါ–၂၁၆၊

ဋ္ဌ—၂၆၂၊ ပြိတ္တာမဟုတ်၊ ငရဲသားများဖြစ်ကြ၏။ ။၎င်းကံလွန်ကျူးသူတို့ ခံရသောငရဲ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၆၄၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၈၆၊ ၂၉၃။ ။ပါ—၁၉၄၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၄၄။ ။ပါ—၂၇၂၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၄၂။ ။အသျှင်အာနန္ဒာထေရ်အလောင်း ရုစာမင်းသမီးက ပြန်ပြောပြပုံ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၆၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၂၇။ ။(ဒု သ န သော ခဏ်း၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပရမဋ္ဌကသုတ်။ ။သုတ္တ၊ ပါ—၄၀၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၄၊ တိတ္ထိတို့၏ အယူဝါဒနှင့်စပ်၍ အချင်းချင်းငြင်းခုံကြသည်ကို ဖြေရှင်းဟောထား၏။ ။မဟာနိ၊ ပါ—၈၈၊ ဋ္ဌ—၂၁၁၊ တိတ္ထိတို့၏အယူဝါဒကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ—၇၈၊ ဋ္ဌ—၂၀၇။ ။ရဟန္တာတို့အား ချီးကျူးခဏ်းလည်းပါ၏။

ပရမတ္ထဓမ္မတို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။အာရုံတခုတည်းဝယ် ပရမတ္ထဓမ္မတို့ စုပေါင်းဖြစ်ရာ၌ ဘုရားရှင်တို့သာလျှင် ခွဲခြား၍သိနိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်—၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၅၊ (နေဝသညာနာသညာယတနခဏ်း၊ နာမ်ခဏ်းတို့၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ပရမတ္ထတရား လေးပါးကို ဟီန၊ မဇ္ဈိမ၊ ပဏီတ ခွဲပြပုံ၊ သုတနသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂၆၀၊ ဋ္ဌ—၂၉၃။ ။ပရမတ္ထတရားတို့ အသီးအသီး လက္ခဏာများကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၆၂၊ ၆၃။ ။(လက္ခဏာခဏ်း၌လည်းရှိ၏)။

ပရိက္ခရာ ၈-ပါးဂါထာ။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၃၈၀။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၆။ ။၂—ဋ္ဌ—၂၃၁။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၆။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၃၃၃။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၈။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၄၀၉။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၅၆။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၅။

၁။ သင်းပိုင်၊
၂။ ကောသီ၊
၃။ ဒုကုဋ်ခေါ် နှစ်ထပ်သင်္ကန်း၊ } သင်္ကန်းသုံးထည်။
၄။ သပိတ်၊
၅။ သင်ဓုန်းဒါး၊
၆။ အပ်နှင့် အပ်ချည်၊
၇။ ခါးပန်းကြိုး၊
၈။ ရေစစ်၊

၉။ အိပ်ရာခင်း၊၊ သို့မဟုတ်—ဖျာချောန။
၁၀။ နိသိဒိုင်၊ သို့မဟုတ်—သားရေနွယ်။
၁၁။ တောင်ဝှေး၊ သို့မဟုတ်—ဆီကျည်ဘူး။
၁၂။ ထီး၊ သို့မဟုတ်—ဘိနပ်။

တိစီဝရဥ္စ ပတ္တော စ၊ ဝါသိ သူစိ စ ဗန္ဓနံ။
ပရိဿာဝနေန အဋ္ဌေတေ၊ ယုတ္တယောဂဿ ဘိက္ခုနောတိ။ ။

ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၆၊ပါ—၂၃၇၊ပရိက္ခရာ ၉-ပါး၊၁၀-ပါး၊ ၁၁-ပါး၊ ၁၂-ပါး၊ယူပုံလည်းပြထား၏။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၃၇၀။ ။ဒီယ—၁—ဋ္ဌ—၁၇၄၊ ၁၇၅၊ ရဟန်းတို့၏ အသုံးအဆောင်များ။

ပရိက္ခာရသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော ၃-နက်။ ။ဒီယ—၂—ဋ္ဌ—၂၃၇၊ ပါ—၁၇၅။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၃၃။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၄၁၁၊ ပါ—၃၉၇။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၇၊ ပါ—၁၉၂။ ။(အလင်္ကာရ၊ ပရိဝါရ၊ သမ္ဘာရ၊ သုံးနက်)။ ။

ပရိညာ ၃-ပါး။ ။([၁] ဉာတပရိညာ၊ [၂] တီရဏပရိညာ၊ [၃] ပဟာနပရိညာ)၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—၄၃။ ။သုတ္တံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၁။ ။အာဟာရ၌ ပရိညာ—၃—ပါး၊နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၁၀၁။ ။၂-နည်း၊ ပါ—၃၂၃။ ။ဇာတိ—ပါ—၁၉၇၊ ဋ္ဌ—၅၀။ ။ပဋိသံ—ပါ—၂—ဋ္ဌ-ပ-အုပ်—၃၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၄၁။ ။ စူဠနိ—ပါ—၁၂၁၊ ၁၂၃၊ ဋ္ဌ—၉၅၊ အကျယ်။ ။မဟာနိ—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—၇၀၊ ဖဿအတွက် အကျယ်ဟောထား၏။ ။ပါ—၄၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၄၊ သညာအတွက်။ ။ပရိညေယျနိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၂၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၁။ ။ပရိညာဒိပဘေဒကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၃၄။ ။ပရိညာဒိကိစ္စကထာ၊ ၃၃၁။

(၁) ဉာတပရိညာ—ပရမတ္ထ တရားတို့၌ လက္ခဏာ ရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒဋ္ဌာန်တို့ဖြင့် ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်မှု။

(၂) တီရဏပရိညာ— သင်္ခါရတရားတို့၌ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ လက္ခဏာသုံးပါးတို့ဖြင့် ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်မှု။

(၃) ပဟာနပရိညာ—ကိလေသာကို ပယ်သတ်ရန် မဂ်လေးပါးဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုတပ်တပ် ထင်ထင်သိမြင်မှု။

ပရိနိဗ္ဗာန် ၃-မျိုး။ ။(၁ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်၊ ၂ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်၊ ၃ဓာတုပရိနိဗ္ဗာန်)၊ ပဏ်—၃—ဠ—ဂ၁။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၇၀၊ အကျယ်။ ။ပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၅၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၄၊ ၂၀၅။ ။ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—ဂ၃။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၁၃၊ပါ—၃၄၉။ ။၂-မျိုး၊ကိလေသ၊ ခန္ဓ၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၅၊ တနည်း-သဥပါဒိသေသ၊ အနုပါဒိသေသ ဟူ၍လည်း ခေါ်၏။

(၁) ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်—ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ ကိလေသာမီးများ ငြိမ်းအေးခြင်း၊

(၂) ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်—ကုသိနာရုံ အင်ကြင်းစုံ၌ ခန္ဓာဇာတ်သိမ်း ငြိမ်းအေးခြင်း၊

(၃) ဓာတုပရိနိဗ္ဗာန်—သာသနာတော်အပြီးသတ် ကွယ်ခါနီးသော အခါ ဓာတ်တော်များအားလုံး ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ စုဝေးရောက်လာကာ တေဇောဓာတ် လောင်ကျွမ်း၍ ငြိမ်းအေးခြင်း။

ပရိနိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်မျာ။ ။ခါရယာစနကထာ၊ ဒီဃ—၂—ပါ—ဂ၇၊ဋ္ဌ—၁၄၅။ ။ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် မာရ်နတ်တောင်းပန်သော စေတီယသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂၂၆၊ ဋ္ဌ—၂ဂ၂။ ။အံ—ဂ—ဋ္ဌ—၂၄ဂ၊ ၎င်းမာရ်နတ်ကြီးက အဋ္ဌမသတ္တာဟကပင် တောင်းပန်ခဲ့ဘူးပုံ၊ ဥဒါန်—ဋ္ဌ—၂၉၆၊ ပါ—၁၅၃။ ။မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၆၁၊ဋ္ဌ—၁၀၆၊ ကျယ်ဝန်းစွာဟောထား၏။ ။ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရန်အသွားလမ်းတွင်ဖြစ်ပျက်ပုံကို အစုံဟောထားသော စုန္ဒသုတ်၊ ဥဒါန—ပါ—၁၇၉၊ ဋ္ဌ—၃၆၁။ ။ပရိနိဗ္ဗုတကထာ၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၁၂ဂ၊ ဋ္ဌ—၁ဂ၅။ ။ပရိနိဗ္ဗာနေဉာဏ်ပုဒ်အဖွင့်၊ ပဋိသံ—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃ဂ။ ။ပရိနိဗ္ဗာနဉာဏနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၉၇၊ဋ္ဌ—၂၉၀။ ။ဘုရားရှင်အား အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်နေရန် အသျှင်အာနန္ဒာထေရ်တောင်းပန်ခဏ်း၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၉၆၊ ဋ္ဌ—၁၅၃။ ။ဘုရားရှင်တို့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသင့်သောကာလ၊ ဘုရားရှင်တို့မှာ အသက်တန်း ၅-ပုံ ပုံ၍ ၄-ပုံသာနေတော်မူကြရကြောင်း၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—ဂ၊ ၁၄၄၊ ၅။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅ဂ၊ ပါ—၁၁၇။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂ဂ၃၊ ပါ—၂၂၇။ ။အံ—ဂ—ဋ္ဌ—၂၄၇၊ ပါ—၁၂၉။ ။ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီးဝင်စားသော သမာပတ်မှာ ၂၄—ကုဋေတသိန်းရှိကြောင်းနှင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသာစိတ်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ သဂါထာ—သံ—

ဠ—၂၀၅။ ။ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ခန္ဓာငါးပါးမရှိတော့ကြောင်း ဖြေသောဂါထာ၊ ရှုဋ္ဌနိ—ပါ—၁၁၁၊ ဠ—၂၉။

ပရိဒေဝဒုက္ခကိုပြသော ၂-ဂါထာ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၇၊ ဠ—ပ—အုပ်—၁၃၆၊ ၁၄၃။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၃၊ ၉၉၊ ဠ—၆၃၊ ၂၁၁၊ ။အဘိ—၂—ပါ—၁၀၅၊ ဠ—၉၀။ ။(ဒုက္ခသစ္စနိဒ္ဒေသ ခဏ်း၌လည်းရှိ၏။)

ပရိဘောဂ ၄-မျိုး။ ။(သုံးဆောင်ခြင်း-ဟူလို၊ ထေယျပရိဘောဂ၊ ဣဏပရိဘောဂ၊ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂ၊ သာမိပရိဘောဂ)၊ ပဏ်—၂—ပါ—၃၀၀၊ ဠ—၂၃၆။ ။အံ—၁—ဠ—၅၄။ ။နိဒါန—သံ—ဠ—၁၀၃၊ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၄၁။ ။ဇာတက—ဠ—မ—အုပ်—၂၆၀။ ။ဝိ—၁—ဠ—ဒု—အုပ်—၂၇၂။ ။၂၇၃-၌တနည်း။ ။သင်္ဂဟ—ဠ—၆၇။ ။တနည်း-၆၀။ ။၂—မျိုး၊ (ဓမ္မပရိဘောဂ၊ အာမိသပရိဘောဂ) ၆၉။

(၁) ဒုဿီလရှင်ရဟန်းတို့ ဆွမ်းသင်္ကန်းစသည်ကို သုံးဆောင်ခြင်းသည် ထေယျပရိဘောဂ မည်၏။ (ခိုး၍ သုံးဆောင်ကြသည်-ဟူလို။)

(၂) သီလဝန္တရှင်ရဟန်းတို့ ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်ဘဲ သုံးဆောင်ခြင်းသည် ဣဏပရိဘောဂမည်၏။ (ကြွေးယူ၍ သုံးဆောင်ကြသည်-ဟူလို)။

(၃) သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက်တို့ သုံးဆောင်ခြင်းသည် ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂမည်၏။ (အမွေခံအဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ကြသည်-ဟူလို)။

(၄) ရဟန္တာအသျှင်မြတ်တို့ သုံးဆောင်ခြင်းသည် သာမိပရိဘောဂမည်၏။ (အစိုးရသည်အဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ကြသည်-ဟူလို)။

ပရိယတ္တိသာသနာသည်သာလျှင် အဓိက။ ။ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကွယ်လျှင် ပဋိပတ္တိသာသနာတော်လည်း ကွယ်တော့ကြောင်း၊ နိဒါန—သံ—ဠ—၁၀၇၊ ၁၀၀။ ။ပရိယတ္တိသည်သာလျှင် သာသနာတော်၏ မူလဘူတဖြစ်ကြောင်း၊ အံ—၁—ဠ—၇၁။ ။ဝိ—၄—ဠ—၇၂၊ ၁၂၇၊ ၁၂၀၊ ပါ—၄၄၇။ ။နိဒါန—သံ—ဠ—၁၇၇၊ ၀။ ။ဝိ—သင်္ဂဟ—ဠ—၄၆၆။ ။ဒီဃ—၃—ဠ—၀၂၊ ပရိယတ္တိယာ ဌိတာယ သာသနံ ဌိတံ ဟောတိ-ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဓမ္မ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-၌ ပရိယတ္တိဓမ္မသည် ဓမ္မထဲပါဝင်ကြောင်း၊ အံ—၂—ဠ—၁၆။ ။ဥဒါန—ဠ—၂၆၁။ ။ပရိယတ္တိ သာသနမ္ဗိ၌ အင်္ဂါ ၉—ပါး အဖွင့်၊ မဟာနိ—ပါ—၁၁၁၊ ဠ—၂၃၃။ ။ဒီဃ—၁—ဠ—၂၄။ ။အံ—၄—ဠ—၂၅၁၊ပါ—၃၁၃။ ။ဝိ—၁—ဠ—ပ—အုပ်—၂၂။ ။အဘိ—၁—ဠ—၂၇။ ။မဟာနိ-၌ ပဋိပတ္တိသာသနာတော်ကို

လည်း ဖွင့်ဟောထား၏။ ။အင်္ဂါ ၉-ပါးကား—သုတ္တ၊ ဂေယျ၊ ဝေယျာကရဏ၊ ဂါထာ ဥဒါန်၊ ဣတိဝုတ္တက၊ ဇာတက၊ အဗ္ဘုတဓမ္မ၊ ဝေဒလ္လ။ ။(ပရိယတ္တိသာသနာဘော်ကွယ်ကြောင်းများ၊ သာ-ခဏ်း၌ ရေးလတ္တံ့။)

ပရိယတ္တိ (စာပေ) ကို သင်ယူကြရာ၌ ရည်ရွယ်ချက် ၃-မျိုး။ ။(အလဂဒ္ဒူပမာ၊ နိဿရဏတ္ထ၊ ဘဏ္ဍာဂါရိက)၊အလဂဒ္ဒူပမသုတ်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၈၆၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၃။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၂၄။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၁။

(၁) အလဂဒ္ဒူပမာ—ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချလို၍ သင်ကြားသူ၊ (မြွေဆိုးကို မဖမ်းတတ်ဘဲ ဖမ်းသောသူအား ထိုမြွေဆိုးက ကိုက်သတ်သကဲ့သို့ သင်ကြားတတ်သိသော ပရိယတ္တိဓမ္မက ထိုစိတ်ရင်းမကောင်းသူအား ပြန်၍သတ်တတ်သည် ဟူလို)။

(၂) နိဿရဏတ္ထ—သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ စသည်ကို ဖြည့်ကျင့်နိုင်ရန် သင်ကြားသူ။

(၃) ဘဏ္ဍာဂါရိက—ရဟန္တာထေရ် အသျှင်တို့မှာ ပရိယတ္တိဓမ္မကို စောင့်ရှောက်လို၍ သင်ကြားကြခြင်းတည်း။

လာဘ်ရအောင် အချို့သင်ယူကြကြောင်း၊ မဟာနိ—ပါ—၁၈၃၊ ဋ္ဌ—၂၉၉။ ။အချို့သူတို့ကို ပညာက ပြန်၍ ဒုက္ခပေးတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၆၄၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၀၄။ ။မင်္ဂဖိုလ်အကျိုးငှါ သင်ယူကြကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ နိပ္ပပဥ္စပဉှ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၂၅၅။

ပရိယတ္တိကို သင်ကြားတတ်သိ၏၊ သစ္စာလေးပါးကိုမူ မသိသူ။ ။စသည်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုးဟောထားသော မူသိကူပမ နိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၄၉၊ ဋ္ဌ—၇၅။ ။မူသိကသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၂၂၊ ဋ္ဌ—၃၂၇၊ (ကြွက်ဥပမာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး၊ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဒုတိယဝလာဟကသုတ်၊ ၄—ပါ—၄၁၇၊ ဋ္ဌ—၃၂၇။

ပရိယတ္တိနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပရိယတ္တိကို သင်ယူခြင်း စသည့်ကြောင့်လည်း အာသဝေါတရားတို့ မပွါးနိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၀။ ။ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မပ္ပတိရူပကသုတ်များကို ပြဆိုခဏ်း၊နိဒါန်—သံ—ဋ္ဌ—၁၈၆၊ ပရိယတ္တိအတုများ ဟူလို။ ။ပရိယတ္တိကျမ်းဂန်၌ မည်မျှပင် တတ်ကျွမ်းစေကာမူ လက္ခဏာရေး သုံးပါးကို မသိမ်းဆည်းဘူးသေးလျှင် ပညာရှိ မခေါ်နိုင်သေးကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၃၉၊

ပါ—၃၆၆၊ ။ပရိယတ္တိဓမ္မ၌ အင်္ဂါ ၉-တန်ကို ပြဆိုခက်း၊ ပဏ်—၁—ဌ—၃—အုပ်—၁၂၊ ပါ—၁၈၆၊ ။ပရိယတ္တိဓမ္မကိုသာ ဆောင်သူမှာ နွားကျောင်းသားနှင့်တူ၍ ပဋိပတ္တိကို ကျင့်သူကား (ဝါ) မဂ်ဖိုလ်ရသူကား—နွားနို့အရသာ ငါးပါးကို ခံစားရသူနှင့် တူ၏ ဟူသော ဥပမာဖြင့် ဟောထားသော ဒွေသဟာယကဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဌ—၁—အုပ်—၉၉။ ။ပရိယတ္တိကို သင်ကြားပို့ချပေးရကျိုး၊ (ကပိလရဟန်းဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ထေရ—ဌ—၁—အုပ်—၁၀၇။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၃၅၊ ဋ္ဌ—၂၄၄၊ ၅။ ။ပရိယတ္တိနာမ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ပရိပုစ္ဆာနာမ ပါဠိအဋ္ဌကထာဒီသု ဂဏ္ဌိပဒ အတ္ထပဒဝိနိစ္ဆယကထာ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ မဟာနိ—ဌ—၂၉၀၊ ။ပရိယတ္တိကို သင်ကြားခြင်းသည် အမှန်စင်စစ် ဘုရားရှင်အလိုတော်ကျ မဟုတ်သေး၊ ပဋိပတ္တိကို ကျင့်ခြင်းသည်သာ ဘုရားရှင်အလိုတော်ကျ ဖြစ်ပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် ပရိယတ္တိကို သင်ကြားကြကုန်သနည်းဟု မေးလျှောက်၍ ဖြေရှင်းပြခက်း၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၂၅၅။ ။ပရိယတ္တိကို သင်ယူခြင်းဖြင့် ဒုက္ခမှ မလွတ်နိုင်၍ ငါတို့တော့ မသင်ယူဟု ပြောဆိုသူမှာ သာသနာတော်ကိုစော်ကားသူဖြစ်ကြောင်း၊ အတူမရှိသော သူခိုးကြီးဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ အဘိ—၂—ဌ—၄၅၇။

ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၃၆။ ။ပရိဗ္ဗာဇကသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၅၇၊ ဋ္ဌ—၁၄၁၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟကြောင့် ကာယိကဒုက္ခ၊ စေတသိကဒုက္ခတို့ ခံစားရကြောင်းနှင့် တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါးမည်ပုံ ဖြေထား၏။ ။အံ—၄—ပါ—၃၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၀၊ ဓမ္မပဒ လေးပါး၊ (အနဘိဇ္ဈာ၊ အဗျာပါဒ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာသမာဓိ) ဂါထာပါ၏။ ။ပရိဗ္ဗာဇကမည်ပုံဂါထာ၊ အကျယ်ဟောထား၏၊ သုတ္တ—ပါ—၃၆၁၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၅၇။

ပရိယာဒါနသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော ၂-နက်။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၆၆၊ ပါ—၁၂၆။ ။၂—နက်၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၁၅၊ ပါ—၁။ ။(ဂဟဏ၊ ခေပန ၂—နက်)။ ။

ပရိယာယသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော ၃—နက်။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၊ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၁၄၅၊ ပါ—၂၁၀။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၃၇၊ ပါ—၁။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ-အုပ်—၁၀၃၊ ပါ—၂။ ။ပရိယာယသဒ္ဒေါ ဒေသနာယံ ကာရဏေဝါရေ ဝတ္တတိ။

ပရိယေသနာ—၂—မျိုး။ ။(အရိယာ ပရိယေသနာ—အရိယာတို့ရှာမှီးခြင်း၊ အနရိယာ ပရိယေသနာ—ပုထုဇဉ်တို့ရှာမှီးခြင်း—ဟူလို)၊ ပါသရာသိသုတ်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၁၇—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၅၊အကျယ်ဟောထား၏၊ ဇာတိ—ဇရာ—ဗျာဓိ—မရဏဓမ္မ တို့နှင့် တဖန်တွေ့ဆုံရအောင် ပြောဆိုလုပ်ကိုင်ကြံစည်ခြင်းသည် ပုထုဇဉ်တို့ရှာမှီးခြင်းမည်၏၊ ၎င်းတို့နှင့်တဖန် မတွေ့မဆုံရအောင် ပြောဆိုလုပ်ကိုင်ကြံစည်ခြင်းသည် အရိယာ တို့ရှာမှီးခြင်းမည်၏။ ပရိယေသနာသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၅၇၀။ ။ဒီယ—၂—ပါ—၂၂၃—ဋ္ဌ—၃၂၅။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၆၂—ဋ္ဌ—၂၆၆။ ။ဤ၌ သေဝိတဗ္ဗ၊ အသေဝိတဗ္ဗ ပရိယေသနာ—၂—မျိုးကို ဟောထား၏။

ပရိတ်ရွတ်ဘတ်ရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပရိတ်ရွတ်ဘတ်ရာ၌ ပရိဘ်ရေပါစေရန် ညွှန်ကြားထားပုံ၊ ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၃၀။ ။ရေဖြင့်ပက်ဖြန်းပုံ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၅။ ။ဗလိနတ်စာကျွေးရန်လည်း ညွှန်ကြားထားပုံ၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၇—၈။ ။ပရိတ်ချည် ပရိတ်သဲကိုဆောင်လျှင် ဘီလူးစသောဘေးရန်မှ ကာကွယ်နိုင်ကြောင်း၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၂၀။ ။ပရိတ်ရွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အင်္ဂါသုံးပါး။

(၁) ပုဒ် ပါဠ် အက္ခရာ မှန်ကန်စေရခြင်း၊

(၂) လာဘ်လာဘကိုမငဲ့ရခြင်း၊

(၃) မေတ္တာရှေ့ထားရခြင်း၊

ဒီယ—၃—ဋ္ဌ—၁၅၀၊ ပါ—၁၆၄။ ။ပရိဘ်မရွတ်ဘတ်မှီ ကြို့တင်ပြုထားနှင့်ဘွယ်များ၊ အာဋာနာဋိယသုတ်ကို ရွဘ်ဘတ်ချပုံ အစီအစဉ်၊ ပရိတ္တ ပရိကမ္မကထာ၊ ဋ္ဌ—၁၅၀။ ။ပရိဘ်ရွတ်ပင့်ရာ၌ ပရိတ့်ချည်—ပရိတ်ရေ တောင်းရာနှင့်စပ်၍ ရဟန်းတို့ သိထားဘွယ်များ၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၇။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၁၁၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။ပရိတ်ခတော်ကို အရံအတားအဖြစ် ဟောရွတ်ရာ၌ ရှင်းပြချက်၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၅၂။ ။ပရိတ်တော်သည် ကမ္မာဝရဏ၊ ကိလေသာဝရဏ၊ အသဒ္ဒဟန၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးကို မကာကွယ်—မစောင့်ရှောက် နိုင်ကြောင်း၊ ပါ—၁၅၅။

ပရိသတ်ကို ခွဲပြချက်။ ။ပရိသတ် ၂-မျိုး၊ ပဏ်—၂—ပါ—၃၆၆၊ ဋ္ဌ—၂၈၂၊ ပြာဟ္မဏပရိသတ် ၂-မျိုး၊ သာရတ္တရတ္တ၊ အသာရတ္တရတ္တ။ ။ပရိသဝဂ်၊ အံ—၂—ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—၄၅၊ ပရိသတ် ၂-မျိုးစီ အမျိုးမျိုးခွဲပြပုံ၊ ဥတ္တာနပရိသတ်၊ ဂမ္ဘီရပရိသတ်။ ။ဝဂ္ဂ၊ သမဂ္ဂ။ ။အနဂ္ဂဝတီ၊အဂ္ဂဝတီ။ ။အနရိယ၊အရိယ။ ။ပရိသာကသဋ၊ ပရိသာမဏ္ဍ။ ။ဩက္ကာစိတ ဝိနီတပရိ

သာနော ပဋိပုစ္ဆာဝိနီတာ၊ ပဋိပုစ္ဆာဝိနီတာ ပရိသာနော ဩက္ကာစိတဝိနီ-တာ။ ။အာမိသဂရုက၊သဒ္ဓမ္မဂရုက။ ။ဝိသမ၊သမ။ ။အဓမ္မိက၊ဓမ္မိက။ ။ အဓမ္မဝါဒီ၊ ဓမ္မဝါဒီ၊ ဤပရိသတ် ၂-မျိုးစီကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ ပရိသာသုတ်၊ အံ-၁-ပါ-၂၄၅၊ ၂၀၉၊ ဋ္ဌ-၂၂၂၊ ၂၄၂၊ အဂ္ဂ-ဝတီ၊ ဝဂ္ဂ၊ သမဂ္ဂ၊ သုံးမျိုး။ ။၄-မျိုး၊ အံ-၄-ပါ-၄၀၄၊ ဋ္ဌ-၃၂၄၊ အသုရသုတ်၊ မူရင်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အခြံအရံ လေးမျိုးကို ဟောထား၏။ ။ ၈-မျိုး၊ အံ-၈-ပါ-၁၂၇၊ ဋ္ဌ-၂၄၆၊ ခတ္တိယ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဂဟပတိ၊ သမဏ၊ စာတုမဟာရာဇိက၊ တာဝတိံသာ၊ မာရ၊ ဗြဟ္မပရိသတ်၊ ဘုရားရှင်မှာ ထိုပရိသတ် ၈-မျိုးသို့ ချဉ်းကပ်လျှင် ထိုချဉ်းကပ်သော ပရိသတ်၏ အဆင်းအသံအတိုင်း ဖြစ်တော်မူသောကြောင့် ချဉ်းကပ်ခံရသော ပရိသတ်က ရံခါ မည်သူမည်ဝါ ဟူ၍ ခွဲခြားမသိနိုင်ကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။ အင်္ဂုပရိသဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်-၁-ပါ-၁၀၄၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၃၉။ ။ ပဋိသံ-ပါ-၃၅၆၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၂၃၂။ ။နိဒါန-သံ-ဋ္ဌ-၄၃။ ။ ဒီဃ-၂-ပါ-၉၁၊ ဋ္ဌ-၁၅၀။ ။၃-ပါ-၂၁၅၊ ဋ္ဌ-၂၂၇။

ပရိသတ်ကို ချီးမြှောက်ရန် ဘုရားရှင်လိုလားတော်မူပုံ။ ။စာတုမသုတ်၊ပဏ်-၂-ပါ-၁၂၂၊ဋ္ဌ-၁၂၂။ ။ပရိသတ်များအား မဆုံးမတော့ပါဟု အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်စိတ် ဖြစ်ပေါ်မိသည်ကို ဘုရားရှင်က တားမြစ်တော်မူပုံ၊ ဒီဃ-၃-ဋ္ဌ-၁၇၅။ ။ပရိသတ်များကို အာမိသ၊ ဓမ္မ နှစ်ပါးဖြင့် အသျှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်တို့ ချီးမြှောက်တော်မူကြပုံ၊ အများအားဖြင့် အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က ပဌမ မဂ်ဖိုလ်ရအောင်၊ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်က အထက် မဂ်ဖိုလ်များရအောင် ချီးမြှောက်တော်မူကြကြောင်း၊ ပဏ်-၃-ပါ-၂၉၁၊ ဋ္ဌ-၂၁၈။

ပရိသတ်မွေးမြူသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သိထားဘွယ်များ။ ။ပရိသတ်ကိုမွေးမြူသောပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ နှိပ်ကွပ်တန်လျှင် နှိပ်ကွပ်ရမည်၊ ချီးမြှောက်တန်လျှင် ချီးမြှောက်ရမည်၊ နှိပ်ကွပ်တန်လျှင် နှိပ်ကွပ်မှသာ အနှစ်သာရရှိသူ တည့်တန့်ခဲ့မည်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ သဂါထာ-သံ-ဋ္ဌ-၁၇။ ။ထေရ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၄၀၁။ ။မူရင်းမှာ-ပဏ်-၃-ပါ-၁၅၉၊ ဋ္ဌ-၁၁၈၊ ၉၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။မဟာနိ-ပါ-၄၀၄၊ ဋ္ဌ-၄၁၅။ ။ဇာတက-ဋ္ဌ-တ-အုပ်-၃၄၈။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၄၈။ ။မိလိန္ဒ-ပါ-၁၈၃။

ပရိသတ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပရိသတ်ကို ဆုံးမနိုင်သော အင်္ဂါ သုံးပါး၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၆၃၊ ဌ—၁၀၉၊ ပရိသတ်နှင့်စပ်၍ သောမနဿ ဒေါမနဿ မဖြစ်စေဘဲ ဥပေက္ခာသာ ဖြစ်စေရန် ဟောထား၏။ ။ မဟာ—သံ—ပါ—၆၆၊ ဌ—၁၀၃၊ ပရိသတ်ကို ဆောင်ထားထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်။ ။ပရိသတ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တင့်တယ်စေသော ပုဂ္ဂိုလ် လေးမျိုးစီ ဟောထားသော ပရိသာသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၅၄၇၊ ဌ—၃၀၉။ ။ဝိ—၅—ပါ—၂၂၆၊ ဌ—၁၆၉။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၁၄၁။ ။ ဒုဿီလ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသက၊ ဥပါသိကာ၊ ပရိသတ်ကို ဖျက်ဆီးတတ် သောပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး၊ သီလဝန္တ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသက၊ ဥပါသိကာ၊ တင့်တယ်စေသောပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။ ။ပရိသတ်ကို တင့်တယ်စေသောအင်္ဂါ များကိုဟောသော သောဘနသုတ်၊ အံ—၄၊ ပါ—၃၁၄၊ ဌ—၂၅၂။ ။ ပရိသဒူသကပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဝိ—၃၊ ပါ—၁၂၆၊ ဌ—၃၀၉၊ ၎င်းတို့ကို ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ အကျယ်။ ။လက္ခဏာ မိဂဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၁။ ။ပရိသတ်ကို မပျက်စီးစေနိုင်သော အင်္ဂါကိုပြသော ဂါထာ မှတ်သားဘွယ် ကောင်း လှ၏။ ။ပရိသတ်အလယ်၌ မိမိ၏နာမည်ကိုခေါ်၍ ခေါ်၍ တရား ဟောသည်ကို အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့က လိုလားလှကြောင်း၊ ပဏ်—၁၊ ပါ—၃၂၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၉။ ။ပရိသတ် အတွင်းသို့ ရဲရင့်စွာ ဝင်နိုင် ခြင်းအကြောင်း သုံးပါး၊ ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၂၀၊ ပါ—၄၁၀၊ (ဘာဝနာသမ္ပန္န၊ အဓိဋ္ဌာနသမ္ပန္န၊ အာဇီဝသမ္ပန္န)။ ။ပရိသတ်ဒဏ် ခံရ လွန်း၍ ငြီးငွေ့ပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ အပ— ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၇။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၇၆၊ ဌ—ပ— အုပ်—၇၉။ ။ပရိသတ်အလို ဖြည့်နိုင်ခဲလှသည်ကို မြင်၍ ဥဒါန်းကျူး သောဂါထာ၊ စူဠနိ—ပါ—၂၅၃၊ ဌ—၁၁၇။

ပလိဗောဓပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၁၊ ပါ—၉၇။ ။စူဠနိ— ပါ—၂၉၁၊ ၂၉၃။ ။ပလိဗောဓ ၁၀-ပါး ဂါထာ၊ (ပလိဗောဓ-ကြောင့် ကြမှု)။ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၇၆၊ ပလိဗောဓကြီး။ ။၁၁၉၊ ပလိဗော ဓငယ်များ။ ။ခုဒ္ဒက—ဌ—၂၉။ ။ဝိ—၁၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁။

ပလ္လင်တော်မှာ ၁၄-တောင် မြင့်ကြောင်း။ ။(ဘုရားရှင်၏ အပရာဇိတပလ္လင် တော်)၊ ခန္ဓ—သံ—ဌ—၂၆၄။ ။ဗုဒ္ဓ—ဌ—၃၃၇၊ ၃၅၁။ ။အပ—ဌ—

ပ—အုပ်—ဂ၅။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—ဂ၃။ ။ဒီဃ—၁၊ ဌ—၅ဂ။ ။ အံ—၇၊ ဌ—၂၉၄၊ စုဒ္ဒသဟတ္ထပလ္လက်ဝရဂတော-ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

ပလဂဏ္ဍောတိဝစုကီ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၃၊ပါ—၁၆ဂ။ ။ခန္ဓ—သံ—ဌ—၃၀၂၊ ပါ—၁၂၆။ ။အံ—၇—ဌ—၁ဂဂ၊ပါ—၄၉၄၊ ဤ၌ ဖ-နှင့် ရှိ၏။

ပဝိဝေက (တိဝိဓ) ဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၄၉၊ ပါ—၁၉၉၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသုံးပါး၊(ကာယပဝိဝေက၊ စိတ္တပဝိဝေက၊ ဥပဓိပဝိဝေက။ ။ ပဝိဝေကကထာနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်၊ ဥဒါန—ပါ—၁၁၉၊ဌ—၂၀၉၊ (ဆိတ်ငြိမ်ခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ပဝိဝေကသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၂၄၂၊ ဌ—၂၂၁၊ သီလဝါ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိက၊ ခီဏာသဝ-သုံးပါး။

ပဿဒ္ဓါဒိယုဂလဝဏ္ဏနာ။ ။ကာယပ္ပဿဒ္ဓိ၊ စိတ္တပ္ပဿဒ္ဓိ- စသည်အစုံအစုံ များကို ပြဆိုခဏ်း၊ အဘိ—၁—ပါ—၁၇၊ ၂၃၊ ဌ—၁၇၄၊ ၁၉၄။ ။ ပဿဒ္ဓိမှဆက်၍ အဆင့်ဆင့်ရအပ်သော အကျိုးများကို ပြဆိုခဏ်း၊နေတ္တိ—ပါ—၅၆၊ ဌ—၁၂၇။

ပဿဒ္ဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်း ၇-ပါး။ ။ပဏ်—၁—ပါ—ဂ၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၀။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၃ဂ၂၊ ပါ—၂၄၂။ ။အံ—၁—ဌ—၄၀၀။ ။အဘိ—၂—ဌ—၂၇၀၊ပါ—၂၀၇။ ။မဟာ—သံ—ဌ—၁၁၉။

ပသူရသုတ္တနိဒ္ဒေသ။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၀၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၂၊ ကာမနှင့် ပတ်သက်၍ ၎င်းပသူရပရိဗ္ဗိုဇ်နှင့် အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်တို့ ဝါဒပြိုင် ကြရာ ၎င်းပရိဗ္ဗိုဇ်ရှုံး၏၊ တဖန်ဘုရားရှင်နှင့် ဝါဒပြိုင်ရန်အလာတွင် ရုက္ခ ဗိုဝ်းနတ်က ပါးစပ်မဟနိုင်အောင် ပြုထားပုံ။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၂၄၊ဌ—၂၄၅၊ သူတို့အယူဝါဒ၌ အမှန်းတင်ထားကြပုံ၊ တိတ္ထိတို့ဝါဒ၌ အပြစ်ကို ၎င်း၊ အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြသည်ကို၎င်း ဖြေရှင်းဟောထား၏၊ ပသူရ အမည်ရှိ ပရိဗ္ဗိုဇ်နှင့် ဘုရားရှင်တို့ပြိုင်ကြသော် ရအပ်သော ဥပမာများကို လည်း ဟောထား၏၊ ပါ—၁၃၇၊ ဌ—၂၅၃။

ပဟာတဗ္ဗနိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ။ ။ပယ်အပ်သောတရားများကို စုပေါင်းဟောထား ၏၊ပဋိသံ—ပါ—၂၆၊ဌ—ပ—အုပ်—၁၀ဂ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၂၃။ ။ (ပယ်အပ်သော အခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။

ပဟာန ၅-မျိုး။ ။([1]တဒင်္ဂပ္ပဟာန၊ [2]ဝိက္ခမ္ဘနပ္ပဟာန၊ [3]သမုစ္ဆေဒပ္ပဟာန၊ [4]ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပ္ပဟာန၊ [5]နိဿရဏပ္ပဟာန)၊အံ—၁—ဌ—၃၅၊၃၆။ ။ဇာတိ—

ပါ—၁၉၅၊ဋ္ဌ—၃၅။ ။ပါ—၂၁၅၊ဋ္ဌ—၁၀၅။ ။ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၂၃၄။ ။ ဆေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃။ ။အဘိ—၁—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၆။ ။ ပဏ်—၁—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၇၉၊ ဋ္ဌ—ပ— အုပ်—ဂ။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၇၂ အကျယ်ပြထားၡ၏၊ (ပဟာန ဝိနည်း ၅- ပါး ဟူ၍လည်း မိန့်ဆိုထား၏)။ ။ပဟာန ၂-မျိုး၊ ၃-မျိုး၊ ၄-မျိုး၊ ၅-မျိုးကို ပြဆိုချက်။ ပဋိသံ—ပါ—၂၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၄။ ။ပါ— ၁၃၇၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၅၃၊ အကျယ်။ ။၄-မျိုး၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၄၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၅၊ ပဋိသင်္ခါနပ္ပဟာန၊ ဝိက္ခမ္ဘနပ္ပဟာန၊ သမုစ္ဆေဒပ္ပ ဟာန၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပ္ပဟာန။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၇။ ။၃-မျိုး၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်— ၃၃၅၊ တဒင်္ဂ၊ ဝိက္ခမ္ဘန၊ သမုစ္ဆေဒ။

(၁) တဒင်္ဂပ္ပဟာန—မဟာကုသိုလ်တရားဖြင့် ပြုဆဲခဏ၌ ကိလေသာကို ပယ်ခြင်း။

(၂) ဝိက္ခမ္ဘနပ္ပဟာန— မဟဂ္ဂုတ် ကုသိုလ်ဖြင့် ကာလအတန်ကြာအောင် ပယ်ခြင်း။

(၃) သမုစ္ဆေဒပ္ပဟာန—မဂ်ကုသိုလ်ဖြင့် အပြီးသတ်ပယ်ခြင်း။

(၄) ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပ္ပဟာန—ဖိုလ်တရားဖြင့် တဖန်ငြိမ်းအေးစေခြင်း။

(၅) နိဿရဏပ္ပဟာန—နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့် အလုံးစုံသော ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ခြင်း။

•ပါဂဗ္ဘိယ ၃-မျိုး။ ။(ပါဂဗ္ဘိယ၊ ကြမ်းထမ်းခြင်း-ကာယ၊ ဝစီ၊ မနော) သုတ္တ—ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၃။ ။(ရဟန်းတို့နှင့် မသင့်လျော်သော ပြုလုပ်ခြင်း၊ ပြောဆိုခြင်း၊ ကြံစည်ခြင်း-ဟူလို)၊ မဟာနိ—ပါ—၁၇၅၊ ၃၀၅၊ ဋ္ဌ—၂၉၄၊ ပါ—၌ အကျယ်ဖော်ထား၏။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၀၆၊ (ကြမ်းထမ်းခြင်း အချက်၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။(အပ္ပဂဗ္ဘပုဒ် အဖွင့်ချက်၌လည်း ရှိ၏)။

ပါဋလိဂါမိကသုတ်။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၀၃၊ ဋ္ဌ—၃၆၇။ ။ဝိ—၃—ပါ— ၃၂၁၊ ဋ္ဌ—၃၇၇။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၃၁၊ သီလမရှိခြင်း အပြစ်၊ ရှိခြင်းအကျိုးနှင့် အိမ်သစ်ကျောင်းသစ် ဆောက်လိုသူတို့ မှတ်သား ဘွယ်များ။

ပါဠိဟာရိယ ၃-မျိုး။ ။(ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယ၊ အာဒေသနာပါဋိဟာရိယ၊ အနုသာသနီပါဋိဟာရိယ)၊ တန်ခိုးတော်သုံးမျိုး၊ သင်္ဂါရဝသုတ်၊ အံ—၃—

ပါ–၁၇၀၊ ဋ္ဌ–၁၅၂။ ။ဒီယ–၁–ပါ–၂၀၆၊ ဋ္ဌ–၃၂၁။ ။ ပါဋိဟာရိယကထာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၄၀၁၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၀၉။ ။ အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဒုတိယမောရနိဝါပသုတ်၊ အံ–၃၊ ပါ–၂၉၅၊ ဋ္ဌ–၂၄၃။ ။ပါဋိဟာရိယပုဒ်အဖွင့်၊ဥဒါန်–ဋ္ဌ–၉။ ။ဇာတိ–ဋ္ဌ–၁၉။ ။ ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၄၄၊ ပါ–၃၀၀။

(၁) ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယ–ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်တန်ခိုးတော်။

(၂) အာဒေသနာပါဋိဟာရိယ–စေတောပရိယအဘိညာဉ် တန်ခိုးတော်။

(၃) အနုသာသနီပါဋိဟာရိယ–ဆိုဆုံးမခြင်းဖြင့် ရဲ့ာန်မဂ်ဖိုလ်ကို ရစေနိုင်သောတန်ခိုးတော်။

ပါထာဝတိပါတ စသောသိက္ခာပုဒ်များအဖွင့်။ ။ပါစိ–၁၊ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၀။ ။၎င်းနှင့်စပ်၍ ပယောဂ ၆-ပါးကို ပြဆိုခဲ့၏။ ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၁၉။ ။ဇာတိ–ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၀၇။ ။ဒီယ–၁- ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၆၀၊ ။ဝိ–၁၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၉။ ။(ငါးပါးသီလခဲ့၏၊ဒသရိက်ခဲ့၏၊ သီလခဲ့၏တို့၌လည်း ရှိ၏)။

ပါထာဝတိပါတအမှုကို ပြုခြင်းအပြစ်၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း အကျိုးများကို ပြဆိုခဲ့၏။ ။ပါစိ–၃-ဋ္ဌ–၁၇၀။ ။မဇ္ဈ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၀၊ ၂၉၂။ ။ ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၂၅၀၊ ဂါထာများ။ ။၎င်းတို့ခံရသောငရဲ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၆၄၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၀၇၊ ၂၉၄။ ။ပါ–၁၉၀၊ ၁၉၁၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၃၆။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၂၊ မတက ဘတ္တ ဇာတက။ ။ပေရ–ပါ–၂၆၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၅၃။ ။ရှောင်ကြဉ် ရကျိုး၊ ဒီယ–၃-ပါ–၁၂၃၊ ဋ္ဌ–၁၀၀၊ အသက်ရှည်တတ်ကြောင်းဟော ထား၏။ ။၎င်းအမှုကိုပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၀-ယောက်၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၁၅၊ ရတ္တပုဂ္ဂိုလ်၊ ဒုဋ္ဌ၊ မူဠ၊ မာနီ၊ လုဒ္ဒ၊ အကိဉ္စန၊ ဗာလ၊ ရာဇာ။ ။ (ငါးပါးသီလခဲ့၏၊ ဒသရိက်ခဲ့၏၊ သီလခဲ့၏တို့၌လည်း ကျယ်ဝန်းစွာ ပြဆိုထား၏)။ ။ပါထာဝတိပါတအမှုဖြင့် အသက်မွေးသူ များတွင် ပစ္စည်းဥစ္စာ ချမ်းသာသူများကို မမြင်မတွေ့ရဘူးကြောင်းဟောသော မစ္ဆဗန္ဓသုတ်၊ အံ–၆-ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–၉၀။ ။ဒီယ–၃- ပါ–၁၂၂၊ ဋ္ဌ–၁၀၇။

ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ။ ။ပါတိမောက္ခသံဝရသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၁၆၃၊ ဋ္ဌ—၂၆၂။ ။ဝင်းသီလမှာ ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်ထွန်းသော အခါ၌သာ ရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၆။ ။အံ—၂—ဋ္ဌ—၃၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၆၊ ၃၄၊ အကျယ်။ ။ဒီဃ—၂— ပါ—၂၂၃၊ ဋ္ဌ—၃၂၅။ ။ဝိ—၂— ပါ—၇၃၊ ဋ္ဌ—၅၃။ ။ပါတိမောက္ခသံဝရနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၂၅၄၊ ဋ္ဌ—၃၁၆။ ။ဝိဂ္ဂဟ၊ ဥဒါန—ပါ—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၁၊၂၀၂၊ ပါတိပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။ဣတိ—ပါ—၂၆၀၊ ဋ္ဌ—၂၉၀၊ (ဗဟုက္ခတ္တုံ အပါယေသု ပတနသီလောတိ ပါတိ၊ ပုထုဇ္ဇနော-စသည်ဖြင့် ဖွင့်ပြထား၏)။ ။သီလလေးပါးတွင် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလသာ လိုရင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပဏ—၁— ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၀၊ ပါ—၃၉။ ။ပါတိမောက္ခသီလေန ဘိက္ခု သာသနေ ပတိဋ္ဌာတိ နာမ၊ မဟာနိ၊ ဋ္ဌ—၁၀၆၊ ပါ—၃၀။ ။ပါတိမောက္ခသံဝရ သံဝုတော ပုဒ်အဖွင့်၊ ဝိ—၂၊ ပါ—၇၃၊ ဋ္ဌ—၅၃။

ပါတိမောက္ခ ၂-မျိုး။ ။(ဩဝါဒပါတိမောက္ခ၊ အာဏာပါတိမောက္ခ)၊ ဥဒါန၊ ပါ—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၇၁၊ သက်တန်းရှည်သော ဘုရားရှင်တို့မှာ ဩဝါဒ ပါတိမောက်ကိုသာ ပြတော်မူကြ၏၊ သက်တန်းတိုသော ဘုရားရှင်တို့ကား ပဌမဗောဓိခေါ်သော ဝါတော် ၂၀-အတွင်း၌သာလျှင် ပြတော်မူကြ၏။ ။ဩဝါဒပါတိမောက်ကို အင်္ဂါလေးပါး ပြည့်စုံမှ ဘုရားရှင်တို့ ကိုယ်တိုင် ပြတော်မူကြကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၁၅၂၊ (ဩဝါဒပါတိမောက္ခ ခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပါပမိတ္တကို မှီဝဲပြစ်။ ။အံ—၁၊ ပါ—၁၂၊ ဋ္ဌ—၆၂။ ။အံ—၆၊ ပါ—၃၆၀၊ ကလျာဏမိတ္တကို မှီဝဲရကျိုးကိုလည်း ပြထား၏။ ။ပါပမ္မသုတ်၊ (ပ—၃—တ—စ) ၄-သုတ်၊ အံ—၄၊ ပါ—၅၄၅၊ ၅၄၆၊ ဋ္ဌ—၃၀၉၊ ပါပ၊ ပါပတရ ပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုး၊ ကလျာဏ၊ ကလျာဏတရ ပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုး ခွဲပြထား၏။ ။အဘိ—၄၊ ပါ—၁၄၄၊ ၁၄၆၊ ဋ္ဌ—၇၂၊ ဒုစရိုက်အမှုကို ကိုယ်တိုင်ပြုမှု ပါပပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ကိုယ်တိုင်လည်းပြု၍-သူတပါးကိုလည်း တိုက်တွန်းမှု-ပါပတရပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ကလျာဏ၊ ကလျာဏတရ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းသိလောက်ပေပြီ။ ။ပါပဘိက္ခုပုဒ်အဖွင့်၊ဝိ-၁-ပါ-၁၁၅၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၇၅၊ ။ပါပဘိက္ခုခေါ်ရပုံ၊အံ—၁၀—ပါ—၃၇၅၊ ဋ္ဌ—၃၂၄။ ။ပါပဝဂ်၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ-၃—အုပ်—၁။ ။ပါပသဟာယပုဒ်အဖွင့်၊ စူဠနိ—ပါ—

၂၇၆—ဠ—၁၂၆။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၅၊ ဠ—သ—ဒုပ်—၁၂၆၊ (ဗာလ—ခဏ်း၊ မိတ်ဆွေပျက်ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။ ။ပါပပုဒ်ကို အရေးကောက်ပြပုံ၊ဇုဘိ—ဠ—၁၄၇။

ပါမောက္ခနှင့် ပီတိအထူး။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၂၆၀၊ ဠ—၅၀။ ။ပဋိသံ—ပါ—၀၃၊ ဠ—ပ-အုပ်—၂၇၄။ ။ဒီဃ—၁—ဠ—၃၁၄၊ ပါ—၁၀၁။ ။ ၃—ဠ—၂၁၅၊ ပါ—၂၀၁၊(ပီတိအနု—အရင့်ပင်တည်း။)

ပါယာသိဘုရင်ခံ။ ။ပါယာသိဘုရင်ခံမှာ အလှူပေးရာ၌|အသက္ကစ္စသည် အမှုများကြောင့် စာတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်ဝယ် တယောက်တည်းနတ်သား ဖြစ်ရကြောင်း၊ သေရီသကဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၁၀၂၊ ဠ—၂၇၇။ ။ပါ—၁၁၆၊ ဠ—၃၁၁။ ။ပါယာသိရာဇညသုတ်၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၂၅၃၊ ဠ—၃၉၆၊ ၎င်းပါယာသိဘုရင်ခံ၏ မိစ္ဆာအယူကိုအရှင်ကုမာရကဿပထေရ်က ဥပမာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဖြေချွတ်တော်မူခဏ်း၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

ပါရဂူ—၆—မျိုး။ ။(ပရိညာပါရဂူ၊ ပဟာနပါရဂူ၊ ဘာဝနာပါရဂူ၊ သစ္ဆိကိရိယာပါရဂူ၊ သမာပတ္တိပါရဂူ၊အဘိညာပါရဂူ၊)ပဏ်—၂—ပါ—၃၄၅၊ ဠ—၂၇၁။ ။အံ—၆—ဠ-၁၁၁။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၄၊ ဠ—ပ—အုပ်—၂၀၆၊ဗုဒ္ဓဝံသမနာခဏ်း။ ။ထေရ—ပါ—၃၁၀၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၂၆၀။ စူဠ်နိ—ပါ-၁၅၅၊ဘုရားရှင်နှင့်စပ်၍ဟောထား၏။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၆၊ ဠ—၇၀—။ ။ပါရဂူ—ပုဒ်အဖွင့်အကျယ်၊ဥဒါန—ဠ—၆၂၊ပါ—၀၂။

ပါရမီဖြည့်ကျင့်ရန် ကြံစည်တော်မူပုံ။ ။ဂါထာများ၊ ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၁၅-မှ ၃၁၉-အထိ၊ ဠ—၁၂၀-မှ ၁၃၀-အထိ။ ။အပ—ဠ—ပ—အုပ်—၂၅-မှ ၃၁-အထိ။ ။ဠ—၁၅၅။ ။အဘိ—၁—ဠ—၄၀-မှ ၅၂-အထိ။ ။ စူဠ္ဘိယ၊ စရိယာ—ဠ—၂၀၃-မှ ၂၉၃-အထိ။ ။ဇာတက—ဠ—ပ—အုပ်—၂၄-မှ ၃၁-အထိ။

ပါရမီဖြည့်ကျင့်ရာ ကာလအပိုင်းအခြား။ ။ပဏ်—၃—ဠ—၁၂၃။ ။နိဒါန-သံ—ဠ—၀၀။ ။ခုဒ္ဒက—ဠ—၁၁၁။ ။ထေရ—ဠ—ပ—အုပ်—၁၁။ ။ စရိယာ—ဠ—၃၂၀။ ။အပ—ဠ—ပ—အုပ်—၁၅၅။ ။ဒီဃ—၂—ဠ—၀၅။ ။သုတ္တ—ဠ—ပ—အုပ်—၄၃၊ ၄၅၊ ၄၆။ ။အဘိ—၅—ပါ—၂၁၆၊ ဠ—၁၀၂။ ။နိယတဗျာဒိတ် ရပြီးနောက် ဘုရားလောင်း သုံးမျိုးတို့တွင်—

(၁) ပညာဓိက ဘုရားလောင်းတို့မှာ ၄-သင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတသိန်း။
(၂) သဒ္ဓါဓိက ဘုရားလောင်းတို့မှာ ၈-သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း။
(၃) ဝီရိယာဓိက ဘုရားလောင်းတို့မှာ ၁၆-သင်္ချေနှင့်တကမ္ဘာတသိန်း ပါရမီဖြည့်ကျင့်ရ၏။

သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၅—၌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအချင်တို့မှာ ၂-သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ပါရမီဖြည့်ကျင့်ရကြောင်း၊ ထိုထက်ပိုလွန်၍ မဖြည့်ကျင့်ရကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။ ။၄၆—၌ အဂ္ဂသာဝက၊ ၂—ပါးတို့မှာ ၁-သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း၊ မဟာသာဝကတို့မှာ ကမ္ဘာတသိန်း၊ ဘုရားရှင်၏ မယ်တော်ခမည်းတော်၊ အလုပ်အကျွေး၊ သားတော်တို့မှာလည်း ကမ္ဘာတသိန်းစီ ပါရမီဖြည့်ကြရကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။

ပါရမီဖြည့်ကျင့်ရာကာလမပြည့်မီဘုရားအဖြစ်စသည်သို့ မရောက်နိုင်ကြောင်း။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၊ ၁၂။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၃။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၃၂၁။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၅။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၃၇၊ ပါ—၂၆၃။

ပါရမီ ၁၀-ပါး အပြားသုံးဆယ်။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၇။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၆၊ ၇၊ ၁၁၁။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၁။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၀၆၊ မူရင်းပါဠိ၊ ဋ္ဌ—၇၉၊ ၈၀။ ။ဋ္ဌ—၁၈၊ ၁၃၈။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၇—မှ ၃၂၈—အထိ၊ မှတ်သားဘွယ်ရာများ။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၇၊ဋ္ဌ—၁၂၆၊ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၆၀။ ။၂—ဋ္ဌ—၂၄၄။ ။ဒါနပါရမီ၊ဒါနဥပပါရမီ၊ ဒါနပရမတ္ထပါရမီ သုံးမျိုးခွဲပြပုံ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁။ ။ပါရမီပကိဏ္ဏကကထာ၊ စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၆၉၊ ပါရမီပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ အကျယ်။ ။ပါရမီ၏ လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပဋ္ဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၂၇၂။ ။ပါရမီ၊ ဥပပါရမီ၊ ပရမတ္ထပါရမီ သုံးမျိုးအကျယ် ပြဆိုခဏ်း၊ ၃၁၂။ ။သုံးဆယ်ပြားပုံ၊ ဋ္ဌ—၂၆၃—မှ ၂၆၈—အထိ၊ စရိယာ၊ အကျယ်။

ဒါနံ သီလဉ္စ နေက္ခမ္မံ၊ ပညာ ဝီရိယ ပဉ္စမံ၊
ခန္တီ သစ္စမဓိဋ္ဌာနံ၊ မေတ္တုပေက္ခာတိမာ ဒသာတိ။ ။

ပါရမီ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့သော ဇာတ်တော်များ။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၆၃—မှ ၂၆၈-အထိ၊ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၈၀။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၆။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၄။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၇၂၊ ၇၃။ ။ပါရမီဖြည့်ကျင့်ရာ

နှင့်စပ်၍ ဟောသော ဇာတ်တော်များမှာ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာအတွင်း၌ ဖြစ်သည်ကို ဟောကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၆၇။ ။ပါရမီဖြည့်ကျင့်ခြင်း အကြောင်း အမိဋ္ဌာန်လေးပါးစီရှိပုံ၊ ဇာတိ—ဋ္ဌ—၁၂၊ သစ္စာမိဋ္ဌာန၊ စာဂါမိဋ္ဌာန၊ ဥပသမာမိဋ္ဌာန၊ ပညာမိဋ္ဌာန၊ အမိဋ္ဌာန်ချက်ပေါင်း ၄၀-ဖြစ်၏ဟူလို။ ။ပါရမီအားလျော်စွာ အကျိုးပေးကြောင်း ထင်ရှားစေတော်မူပုံ၊ အဘိ--၄—ပါ—၁၈၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၀၊ ဆက္ကပုဂ္ဂလပညတ္တိ၊ [၁] သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ [၂] ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ [၃] အဂ္ဂသာဝက၊ [၄] သေသအရဟန္တ၊ [၅] အနာဂါမီ၊ [၆] သောတာပန္န— သကဒါဂါမိ၊ ဤကား ပုဂ္ဂိုလ် ၆-မျိုး ထူးခြားပုံလည်း ဟူ၏၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ဤ၌ သောတာပန်နှင့် သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပေါင်းပြထား၏။

ပါရာယနတ္ထုတိဂါထာ။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၄၉၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၁၉။ ။ ရှုဋ္ဌနိ—ပါ—၁၉၅၊ ဋ္ဌ—၇၇၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ရောက်စေတတ်သောကြောင့် ပါရာယနဟူ၍ ခေါ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ ပါရာယန မည်ပုံဂါထာ၊ ပါ—၂၀၁၊ ပါရာယနဝဂ္ဂ၊ပါ—၁—၊ ဋ္ဌ—၁။ ။ သုတ္တ—ပါ—၄၂၉၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၉၁၊ ပါရာယနာနုဂီတိဂါထာနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၂၀၂၊ဋ္ဌ—၇၀၊ ရှုဋ္ဌနိ။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၄၉၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၂၀။

ပါရိဆတ္တကပုဒ်အဖွင့်။ ။(ပင်လယ်ကသစ်ပင်)၊ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၀၁၊ဋ္ဌ—၅၃။ ။ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၃၊ ၂၆၇။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၄၂။ ။ပါရိဆတ္တကသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၈၆၊ ဋ္ဌ—၁၈၄၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ရှိ ပင်လယ်ကသစ်ပင်ပွင့်လျှင် နတ်တို့မှာ ၄-လတိုင်တိုင် ပျော်မြူးကြပုံနှင့် နှိုင်းယှဉ်၍ အရိယာသာဝကတို့ ပျော်မြူးခြင်း ၇-မျိုး ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ်။

ပါလိလေယျကသုတ်။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—၂၇၉၊ ကောသမ္ဗီရဟန်းတို့ အမိကရုဏ်းကြောင့် ဘုရားရှင် ပါလိလေယျက တောအုပ်သို့ ထွက်ခွါသွားတော်မူ၍ လိုက်လာသော ရဟန်းတို့အား ခန္ဓာတရား ဟောတော်မူပုံ။ ။ပါလိလေယျက ဆင်မင်းက လုပ်ကျွေးပုံ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇။ ။ဒု—အုပ်—၃၂၂။ ။နာဂသုတ်၊ ဥဒါန—ပါ—၁၂၅၊ဋ္ဌ—၂၂၅၊ တပါးတည်း တကောင်တည်း နေကြပုံ တူသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ။ ။ဝိ—၃—ပါ—၄၉၉၊ ဋ္ဌ—၄၃၄။

ပါသဏ္ဍမည်ပုံ။ ။(ဒိဋ္ဌိပါသ)၊ သီသုပစာလာသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—
၁၃၅၊ ဌ—၁၇၇။ ။ပါသဏ္ဍပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ထေရီ—ဋ္ဌ—၁၇၁၊ · ပါ—
၃၉၉။ ။တဏှာပါသဏ္ဍ၊ ဒိဋ္ဌိပါသဏ္ဍ ၂-မျိုး၊ (တေ ဟိ သတ္တာနံ
တဏှာပါသံ ဒိဋ္ဌိပါသဉ္စ ဍေန္တိ ဩဍ္ဍေန္တီတိ ပါသဏ္ဍာတိ ဝုစ္စတိ)။

ပိုဂိယမာဏဝပုစ္ဆာနိဒ္ဒေသ။ ။သုတ္တ၊ပါ—၄၄၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၀၊ ဇာ
တိဇရာကို ပယ်နိုင်ရန် မေး၍ ဖြေထား၏။ ။စူဠနိ၊ ပါ—၁၀၀၊ ဌ—၇၄၊
ခန္ဓာကိုယ်၌ တွယ်တာမှု ကင်းစေရန် တဏှာကို ပယ်စွန့်ရန် ဟောထား
၏။

ပိဋကသဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၂-နက်။ ။စရိယာ၊ဌ—၂။ ။ဒီဃ—၁၊ ဌ—
၁၉။ ။ဝိ—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇။ ။အဘိ—၁၊ ဌ—၂၁၊ ဂါထာ။ ။
(ပရိယတ္တိအနက်၊ ဘာဇနအနက်)။

ပိဋကသုံးသွယ်ကို ခွဲဝေပြပုံ။ ။ဒီဃ—၁၊ ဋ္ဌ—၁၇၊ ၁၉၊ ([၁]ဝိနယပိဋက၊
[၂]သုတ္တန္တပိဋက၊ [၃]အဘိဓမ္မပိဋက)။ ။တနည်း၊ [၁]အာဏာဒေသနာ၊
[၂]ဝေါဟာရဒေသနာ၊ [၃]ပရမတ္ထဒေသနာ။ ။တနည်း၊ [၁]ယထာပရာဓသာ
သနာ၊ [၂]ယထာနုလောမသာသနာ၊ [၃]ယထာဓမ္မသာသနာ၊ ဒေသနာ သုံး
ရပ်၊ သာသနာသုံးသွယ်ကို အစဉ်အတိုင်း နာမည်ပေးထားပုံ။ ။အဘိ—
၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၊ ၂၂။ ။ဝိ—၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၊ ၁၀။ ။ပိဋက သုံး
သွယ်ကို ရှင်းပြခန်း၊ ဌ—၁၄။ ။ပိဋကတော်၌ ကောင်းစွာလိုက်နာခြင်း
အကျိုး၊ မလိုက်နာခြင်းအပြစ်ကို ပြဆိုခန်း၊ ဒီဃ—၁၊ ဋ္ဌ—၂၂။ ။ဝိ—
၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၀။ ။ပိဋကတော်ကွယ်ပုံကို ပြဆိုခန်း၊ ဒီဃ—၃၊
ဋ္ဌ—ဝ၂။ ။အဘိ—၂၊ ဌ—၄၃၁။ ။(သာသနာသုံးရပ် ကွယ်ခန်း၌
လည်း ရှိ၏)။

ပိဏ္ဍပါတသန္တောသကို ပြဆိုခန်း။ ။အံ—၄၊ပါ—၃၃၆၊ဌ—၂၀၂၊အကျယ်။ ။
၁၅-ပါး၊ ဒီဃ—၃၊ ဌ—၁၉၆၊ ပါ—၁၀၀။ ။စူဠနိ၊ ပါ—၂၄၉၊ဌ—
၁၁၃၊ ၁၁၄။ ။(သန္တောသခန်း၌လည်း ရှိ၏)။ ။ပိဏ္ဍပါတပုဒ်
ဝိဂ္ဂဟ၊ အပ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—ဂ၂။ ။မဟာနိ—ဌ—၁၆၉၊ ပါ—၅၀။ ။
ပိဏ္ဍပါတ ပစ္စဝေက္ခဏာပါဠိ၊ စူဠနိ၊ ပါ—၂၉၂။ ။မဟာနိ-ပါ—၃၀၆၊
ဋ္ဌ—၄၀၃။ ။အဘိ—၁၊ပါ—၂၆၂၊ဋ္ဌ—၄၃၀။ ။မဟာနိ-ပါ—၁၀၅၊
ဋ္ဌ—၃၀၀၊ ၃၀၃၊ (ပစ္စဝေက္ခဏာခန်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပိဋ္ဌပါတိကသုတ်။ ။ဥဒါန၊ ပါ–၁၁၁၊ ဌ–၁၀၂၊ အာရုံငါးပါး ခံစားကြရအောင် ဆွမ်းခံသွားကြပါစို့ဟု ပြောဆိုသောရဟန်းတို့၏ စကားကိုကြား၍ ဆုံးမတော်မူပုံ။

ပိဋ္ဌပါတိကဂ်ကထာ။ ။ပိဏ္ဍပါတိကစုံတင်၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၆၃။ ။၎င်းဓုတင်ဆောင်ရာ၌ ရည်ရွယ်ချက် ၅-မျိုးရှိကြောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ် ၅-မျိုးဟူလို၊ အဘိ–၄၊ ပါ–၁၇၉၊ ဌ–၉၉။ ။၎င်းဓုတင် ဆောင်ခြင်း အကျိုး၊ မဆောင်ခြင်းအပြစ်၊ နိဒါန၊ သံ–ဌ–၁၅၉၊ ပါ–၄၀၅။ ။(ဓုတင်ခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁၊ ပါ–၂၄၊ ဌ–၁၅၃။ ။၎င်းအမည်တွင်ပုံ၊ သဠာ–သံ–ပါ–၃၂၀၊ ဌ–၃၀။ ။ထေရ–ပါ–၂၄၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၀၊ ပန်းနှင့် လွန်သီးလျှုရကျိုး။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၅၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၉၊ခြင်္သေ့ဘဝက ပန်းတို့ဖြင့်ပူဇော်ပြီး ဟောက်သံပြု၍လည်း ပူဇော်ခဲ့ပုံ၊ အစားကြောင့် သာသနာတော်သို့ဝင်လာသော်လည်း နောက်အခါ၌ကား ဘောဇနေမတ္တညူဖြစ်လာပုံ။ ။အံ–၁၊ ပါ–၂၄-၌ ဘေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ သီဟနာဒိကာနံ ယဒိဒံ ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇော-ဟု ဧတဒဂ်ရာထူး ပေးထား တော်မူ၏။ ။ပိဏ္ဍောလသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၂၇၊ ဌ–၂၂၀၊ ၎င်းအား ချီးကျူးခဏ်းနှင့် ဗုဒ္ဓါနုသာသနအကျဉ်းဂါထာ။

ပိယဝဂ္ဂ။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၀ မှ ၁၉၁–အထိ၊ချစ်ခင်ခြင်း အပြစ်၊မချစ်ခင်ခြင်းအကျိုးများကို ဟောထား၏၊ လူနတ်တို့ ချစ်ကြောင်း ညွှန်ပြသောဂါထာများလည်း ပါဝင်၏။ ။ပိယဆေး ဘုရားနည်းပေးဂါထာ၊ပဏ်–၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၃၊ ပါ–၃၉၊ အညွှန်း။ ။မူရင်းမှာ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၇၊၁၉၁၊ဂါထာ။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၀။ ။ဒီဃ–၃–ဌ–၂၂၇။ ။ပိယသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၇၁၊ ဌ–၁၂၀၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုချစ်လျှင် ဒုစရိုက်အမှုများကိုမပြုရန် ဆုံးမသော ဂါထာများ။ ။ပိယဇာတိကသုတ်၊ပဏ်–၂၊ ပါ–၃၀၉၊ ဌ–၂၃၇၊ ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာသောက ပရိဒေဝဖြစ်ရကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပိယရူပံ၊ သာတရူပံပုဒ်အဖွင့်၊ နိဒါန–သံ–ဌ–၁၁၀၊ ပါ–၃၃၁။ ။ပိယသုတ်၊(ပ–ဒု) အံ–၇၊ ပါ–၃၉၅၊ဌ–၁၄၅၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့ မုန်းကြောင်း ချစ်ကြောင်းအင်္ဂါ ၇-ပါးစီ ဟောထား၏။ ။ပိယဘာရသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–

၁၃၃၊ ဌ—၂၄၀၊ ကောသလမင်းကြီးနှင့် မလ္လိကာမိဖုရားကြီးတို့ စကားအပြန်အလှန်ပြောဆိုကြရာတွင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ အချစ်ဆုံးဟူသော မိဖုရားကြီး၏ စကားကိုကြား၍ ဘုရားရှင်က ကိုယ်ချမ်းသာလိုသော် သူတပါးကို မညှဉ်းဆဲရဟု ဟောထား၏။ ။ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော-ဟူသောပုဒ်အဖွင့်၊ ပဋိသံ—ပါ—၃၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၇၊၁၄၅၊ ဂါထာ၊ (ဒုက္ခသစ္စနိဒ္ဒေသ-ခဏ်း၌ အကျယ်ရှိ၏)။ ။ပိယဝိပ္ပယောဂ နိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၁၀၅၊ ဌ—၁၀၁။ ။ပိယ မနာပ ၂-ပုဒ်ခွဲပြပုံ၊ ပါ—၂၀၄၊ ဌ—၃၆၂။ ။ပိယ ၂-မျိုး၊ (သတ္တပိယ၊ သင်္ခါရပိယ)၊ စူဠနိ—ပါ—၂၄၇။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၀၃၊ ၁၉၀၊ ဌ—၂၂၃။ ။ (ဥပေက္ခာသမ္ဘောဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်း အခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏။)

ပိယဒဿီဗုဒ္ဓဝံသဝဏ္ဏနာ။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၅၁၊ ဌ—၂၄၅၊ ဒုက္ကရစရိယာ ၆-လကျင့်ရကြောင်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သုဒဿနနတ်မင်းနှင့် စစ်တိုက်ခဏ်း၊ ဒေါဏ မုခဆင်ဖြင့် အတိုက်ခံတော်မူရသေးပုံ၊ ဌ—၂၄၀။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၄၆။ ။အဘိ—၁—ဌ—၆၆။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၀။ ။ဝိဂ္ဂဟ—ဒု—အုပ်—၁၅၆။

ပိလိန္ဒဝစ္ဆမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၅၊ ဌ—၂၁၅၊ အကျယ်။ ။ထေရ—ပါ—၂၂၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၆၃၊ဒါန သီလ စသည်၌ တိုက်တွန်းခဲ့ရကျိုး။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၆၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၊ သံဃာ့ဘတ်ကို လှူခဲ့ရကျိုးနှင့် စေတီတော်အား ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး၊ ပါ—၃၅၁—မှ—၃၇၀—အထိ၊ ဌ—၂၀၂၊ အလှူဝတ္ထုအမျိုးမျိုးတို့၏ အကျိုးပြဂါထာများ၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။တန်ခိုးတော်ပြခဏ်း၊ ဝိ—၁—ပါ—၃၆၀၊ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၀။ ။အာရာမ်စောင့်ကို စ၍ လှူပုံနှင့် ဆေးလှူကြပုံ၊ ဝိ—၃—ပါ—၂၉၉။ ။အံ—၁—ပါ—၂၅-၌ တေဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ဒေဝတာနံ ပိယမနာပါနံ ယဒိဒံ ပိလိန္ဒဝစ္ဆော။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၄၁၉၊အလေ့အကျင့်များ၍ သူတပါးကို ဝသလဟူ၍ ခေါ်ဆိုမသော်လည်း ဖရုသဝါစာမဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၀၉၊ ဌ—၁၇၃။

ပိသုဏာဝါစာပုဒ်အဖွင့်။ ။နိဒါန—သံ—ဌ—၁၃၅၊ အကျယ်။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၇၉၊ ၁၉၇၊ ၃၇၆၊ ဌ—၃၉၆။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၄၊ ဌ—၇၂၊ (ဒုစရိုက်ခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ပိသုဏာဝါစာမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သော

ကြောင့် သွားတော် ၄ဝ–ရှိ၍ ထိုသွားတော်များ မကြဲသော လက္ခဏာတော်ကို ရပုံ၊ စတ္တာလီသဒန္တ အဝိရဠဒန္တလက္ခဏာဝဏ္ဏနာ၊ ၃–ပါ–၁၃၉၊ ဋ္ဌ–၁၂၁။

ပီတိ ၅–မျိုး။ ။(¹ခုဒ္ဒကာပီတိ၊ ²ခဏိကာပီတိ၊ ³ဩက္ကန္တိကာပီတိ၊ ⁴ဥဗ္ဗေဂါပီတိ၊ ⁵ဖရဏာပီတိ)။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄ဝ၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၃၉။ ။မဟာဋီ–ပါ–၃ဝ၊ ဋ္ဌ–၁၁၁။ ။အဘိ–၁–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–၁၅ဝ။ ။ဓိဘိဋီဒွေဒသ၊ ပါ–၁ဝ၊ ဋ္ဌ–၁ဝ၇။ ။ဥဗ္ဗေဂါပီတိကို ဖွင့်ပြပုံ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–ဝ၇၊ ပါ–၂ဝ၂။

(၁) ခုဒ္ဒကာပီတိ–ကြက်သီးမွေးညှင်း ထရုံမျှဖြစ်သော ပီတိမျိုး။

(၂) ခဏိကာပီတိ– လျှပ်စစ်ပြက်သကဲ့သို့ ခဏခဏဖြစ်၍ ခဏခဏ ပျက်သော ပီတိမျိုး။

(၃) ဩက္ကန္တိကာပီတိ–ဒီရေလှိုင်းလုံးကြီးများ လွှမ်းဖုံးသွား သကဲ့သို့ တကိုယ်လုံး၌ လွှမ်းဖုံးသွားသော ပီတိမျိုး။

(၄) ဥဗ္ဗေဂါပီတိ–မိမိ၏ ကိုယ်ကို အထက်သို့ ကြွတက်လွင့်မြောက် သွားစေနိုင်သော ပီတိမျိုး။

(၅) ဖရဏာပီတိ–တကိုယ်လုံး ဖိမ့်ဖိမ့်အိသွားအောင် တစိမ့်စိမ့်ကြာမြင့်စွာ နှံ့ပျံ့၍ တည်နေသော ပီတိမျိုး။

ပီတိနှင့် သုခအထူး။ ။ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇ဝ။ ။မဟာဋီ–ဋ္ဌ–၁၁၁၊ ပါ–၃ဝ။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၁၆ဝ၊ ပါ–၁၇။ ။ဝိ–၁–ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၄ဝ။

ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်း ၁၁-ပါး။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃ဝဝ၊ ပါ–ဝ၁။ ။မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၉ဝ။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၉၉။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃ဝ၁၊ ၂၊ ပါ–၂၄၂။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၂၆၉၊ ပါ–၂ဝ၇။

ပုဂ္ဂလကလာကို ဟောခြင်းအကြောင်း ၈-ပါး။ ။ပဏ်–၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၃။ ။အံ–၁၊ ဋ္ဌ–၇၄၊ အကျယ်။ ။ဇာတိ–ပါ–၂ဝ၆၊ ဋ္ဌ–၇၉။

ပုဂ္ဂလသုတ်။ ။တမောတမပရာယနော-စသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်ကို ဟောထား၏၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၉၄၊ ဋ္ဌ–၁၄၉။ ။ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်၊ ဩဏတောဏတသုတ် ရေးခဲ့ပြီ၊ ။တမောတမသုတ်၊ အံ–၄၊ ပါ–၃၉၇၊ ဋ္ဌ–၃၂၁။ ။ဒီဃ–၃၊ ပါ–၁၉၄၊ ဋ္ဌ–၂ဝဝ။ ။နေတ္တိ၊ ပါ–၁၃၂၊ ဋ္ဌ–၂၄၃။ ။အဘိ–၄၊ ပါ–၁၅၉၊ ဋ္ဌ–၇ဝ။ ။ပေဋက၊ ပါ–

၃၀၃၊ ဤ၌ ပညာအလင်းရောင်ရှိသူ မရှိသူကို ဟောထား၏။ ။၎င်းသုတ်ကို ဒေသနာဟာရစသော ဟာရ ၁၆-ပါးဖြင့် ဝေဘန်ပြခန်း၊ ပါ-၃၀၆။

(၁) တမောတမပရာယနပုဂ္ဂိုလ်—အမှောင်တွင်းမှလာ၍ အမှောင်တွင်းသို့ ပြန်သွားသောသူ။

(၂) တမောဇောတိပရာယနပုဂ္ဂိုလ်—အမှောင်တွင်းမှလာ၍ အလင်းသို့သွားသောသူ။

(၃) ဇောတိတမပရာယနပုဂ္ဂိုလ်—အလင်းမှလာ၍ အမှောင်တွင်းသို့သွားသောသူ။

(၄) ဇောတိ ဇောတိပရာယနပုဂ္ဂိုလ်—အလင်းမှ လာ၍ အလင်းသို့ပင်ပြန်သွားသူ။ ဤ၌ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို အမှောင်တွင်း၊ သုဂတိဘဝကို အလင်းဟု ဟောထား၏။

ပုဂ္ဂလဝဂ္ဂ။ ။အံ—၂၊ ပါ—၇၆၊ ဋ္ဌ—၅၁၊ ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးကို ခွဲပြခန်း—၃ ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—၀၀။ ။ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးကို ဟောထားသော ဟာလိဒ္ဒိကာနိသုတ်၊ခန္ဓ—သံ—ပါ—၀၊ဋ္ဌ—၂၃၀၊ (ဟ-ခန်း၌ ရှိ၏)။ ။ပုဂ္ဂိုလ်မှန်သမျှ အခစားချည်းသာဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၊ ပါ—၂၀၃။

ပုဂ္ဂလပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ။ ။ပုံ ဝုစ္စတိ နိရယော၊ တသ္မိံ ဂလန္တီတိ ပုဂ္ဂလာ၊ဂစ္ဆန္တီတိ အတ္ထော။ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၃၀၃။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀၊ ပါ—၁၃၄။ ။ဋ္ဌ—၂၀၉၊ ပါ—၃၁၄။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၂၂၊ ပါ—၃။

ပုဂ္ဂလိက အလှူခံ တကျိပ်လေးကို ရေတွက်ပြပုံ။ ။ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ်၊ပဏ္ဏ—၃—ပါ—၂၉၇၊ ဋ္ဌ—၂၂၃၊ [၁] သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ [၂] ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ [၃] တထာဂတသာဝကအရဟန္တ၊ [၄] အရဟတ္တဖလ သစ္ဆိကိရိယပဋိပန္န၊ [၅] အနာဂါမိ၊ [၆] အနာဂါမိဖလ သစ္ဆိကိရိယ ပဋိပန္န၊ [၇] သကဒါဂါမိ၊ [၈] သကဒါဂါမိဖလ သစ္ဆိကိရိယ ပဋိပန္န၊ [၉] သောတာပန္န၊ [၁၀] သောတာပန္နဖလ သစ္ဆိကိရိယ ပဋိပန္န၊ [၁၁] ဗာဟိရကေ ကာမေသု ဝီတရာဂ၊ [၁၂] ပုထုဇ္ဇနသီလဝန္တ၊ [၁၃] ပုထုဇ္ဇန ဒုဿီလ၊ [၁၄] တိရစ္ဆာနဂတ။ ။(သံဃိကအလှူခံခန်း၌လည်း တွဲလျက်ရှိတတ်၏)။ ။ပုဂ္ဂလိက အလှူထက် သံဃိက အလှူက အကျိုးပေးကြီးလှကြောင်း၊ ပါ—၂၉၀၊ ဋ္ဌ—၂၂၆။ ။ဒဒ္ဒလ္လဝိမာန ဝတ္ထု၊ ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၃၅။

ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုး။ ။(၁ ဥဂ္ဃဋိတညူ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ၂ ဝိပဉ္စိတညူပုဂ္ဂိုလ်၊ ၃ နေယျ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ၄ ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်)၊ ဥဂ္ဃဋိတညူသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၄၅၂၊ ဋ္ဌ-၃၃၇။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၂၂၅၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၈၅။ ။မဟာနိ-ပါ-၂၇၉၊ ဋ္ဌ-၃၃၇၊ ၈။ ။သဂါထာ-သံ-ဋ္ဌ-၁၈၄၊ ပါ-၁၄၀။ ။နိဒါန-သံ-ဋ္ဌ-၄။ ။ခုနတ္တိ-ပါ-၇၊ဋ္ဌ-၄၆။ ။ပေဋက-ပါ-၁၈၈၊ တိက္ခိန္ဒြိယ၊မုဒိန္ဒြိယ-၂-ပါးဖြင့် ဝေဘန်ပြခဏ်း။ ။ဒီဃ-၂-ဋ္ဌ-၅၉၊ ၆၀၊ ပါ-၃၃။ ။အဘိ-၄-ပါ-၁၄၇၊ ဋ္ဌ-၇၃၊ ဂိလာနူပမနိဒ္ဒေသ။

(၁) ဥဂ္ဃဋိတညူပုဂ္ဂိုလ်-တရားတော်ကို အကျဉ်းသခ်ေပမျှ ကြားနာရုံ ဖြင့်ပင် မဂ်ဖိုလ်ရသောပုဂ္ဂိုလ်။

(၂) ဝိပဉ္စိတညူပုဂ္ဂိုလ်-အကျယ်ဝေဘန်၍ ဟောသည်ကို ကြားနာရမှ မဂ်ဖိုလ်ရသောပုဂ္ဂိုလ်။

(၃) နေယျပုဂ္ဂိုလ်-သဇ္ဈာယန၊ ယောနိသောမနသိကာရ၊ကလျာဏ မိတ္တစသော အင်္ဂါရပ်များနှင့်ပြည့်စုံပြီး ကြိုးစားအားထုတ်မှ မဂ် ဖိုလ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်။

(၄) ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်-ကြားနာပြီးနောက် ပုဒ်အနက် အဓိပ္ပါယ်များကို သိရုံမျှသာဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်။(ဤဘဝ၌ မဂ်ဖိုလ်မရထိုက်သေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုလို၏)။

ပုဂ္ဂိုလ် ၃-မျိုး။ ။(ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်မှတပါး ကျန်ပုဂ္ဂိုလ် ၃-မျိုး)၊ ပဋိသံ-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၁၈၂၊ပါ-၂၇၈၊ ။စရိယာ-ဋ္ဌ-၃၂၁။ ။ဂိလာနူပမ နိဒ္ဒေသ၊အဘိ- ၄-ပါ-၁၃၀၊ ဋ္ဌ-၅၉။ ။ဂိလာနသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၁၁၈၊ ဋ္ဌ-၈၉။ ။ပေဋက-ပါ-၁၈၈။ ။ဤပုဂ္ဂိုလ် သုံးမျိုးနှင့် သင့် လျော်သော သမထ ဝိပဿနာ သိက္ခာသုံးပါးကို ပြဆိုခဏ်း၊ နေတ္တိ-ပါ-၁၀၄၊ ဋ္ဌ-၂၁၂၊ ၂၁၃။ ။ပေဋက-ပါ-၃၃၄။ ။ပဋိပဒါ လေးပါးနှင့် တွဲပြခဏ်း၊ နေတ္တိ-ပါ-၁၀၄၊ ဋ္ဌ-၂၀၆၊ ၂၀၈၊မှတ်သား ဘွယ်ကောင်းလှ၏။

ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးကို ခွဲပြခဏ်း။ ။ခုနတ္တိ-ပါ-၇၊ ၈၊ ဋ္ဌ-၅၀၊ ၅၅၊ တဏှာ စရိတ၊ ဒိဋ္ဌိစရိတပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုးကို မန္ဒ၊ ဥဒတ္တ ၂-မျိုးဖြင့် ပွါး၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုးပြထား၏။ ။ကဏှ ကဏှာဘိ ဇာတိကပုဂ္ဂိုလ်က ကဏှဓမ္မ၊ သုက္ကဓမ္မ၊ အကဏှအသုက္ကဓမ္မ ၃-မျိုးကို ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ် ၃-မျိုး၊ သုက္က သုက္ကာဘိဇာတိက ပုဂ္ဂိုလ်က ၎င်းဓမ္မသုံးမျိုးကို ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ် ၃-မျိုး၊ ပေါင်း ပုဂ္ဂိုလ် ၆-မျိုး ဟောထားပုံ၊ နေတ္တိ-ပါ-၁၃၆၊

ဋ္ဌ-၂၄၀။ ။အနုသောတဂါမိစသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး၊ (အ-ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီး)။ ။ပေဋက-ပါ-၃၁၇၊၃၂၀။ ။သံခိတ္တသုတ်၊ (ပ-၃-တ) ဝိတ္ထာရသုတ်၊ (ပ-၃-တ)၊ မဟာ-သံ--ပါ-၁၇၆၊ ၁၇၇၊ ဋ္ဌ-၂၆၆၊သင်္ခါရနွှစသည် ၅-ပါးတို့ အနုအရင့်လိုက်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၆-မျိုးကွဲပြားပုံ၊ အရိယာလေးဦးနှင့် ဓမ္မာနုသာရီ၊ သဒ္ဓါနုသာရီ၊ ပေါင်း ၆-မျိုး၊ အနာဂါမ် ၅-မျိုးကွဲပြားပုံ ဟောထား၏။ ။ပုဂ္ဂလသုတ်၊ အံ-၉-ပါ-၁၇၉၊ အရဟာ၊ အရဟတ္တဖလ သစ္ဆိကိရိယ ပဋိပန္န။ ပ။ သောတာပန္န ဖလ သစ္ဆိကိရိယ ပဋိပန္န၊ ပုထုဇ္ဇန၊ ပေါင်း ၉-ဦး။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ဘိုင်းပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း (မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ သေဌေးသူကြွယ်၊ မိန်းမ၊ သူခိုး၊ ရဟန်း) အလိုရှိခြင်း၊ စုံစမ်းခြင်း၊ ရှာမှီးခြင်း၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၊ ပြီးဆုံးခြင်း အသီးသီးရှိကြပုံ ဟောထားရာ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏၊ ခတ္တိယသုတ်၊ အံ-၆-ပါ-၃၁၀၊ ဋ္ဌ-၁၁၉။

ပုဂ္ဂိုလ် ၇-မျိုး။ ။ပုဂ္ဂလ ပဏ္ဏတ္တိဒေသနာ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၀၇၊ ဋ္ဌ-၇၂၊ ဥဘတော ဘာဂဝိမုတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ပညာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်၊ ကာယသက္ခိ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တပုဂ္ဂိုလ်၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်၊ ဓမ္မာနုသာရီပုဂ္ဂိုလ်၊ သဒ္ဓါနုသာရီပုဂ္ဂိုလ်။ ။ပုဂ္ဂလသုတ်၊အံ-၇-ပါ--၄၀၃၊ဋ္ဌ-၁၄၆၊ အကျယ်။

(၁) ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်-ရုပ်နာမ်နှစ်ဘို့မှ လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ အရူပသမာပတ် လေးပါးမှ ထ၍၎င်း၊ နိရောဓသမာပတ်မှ ထ၍၎င်း အရဟတ္တဖိုလ်ရသော အားဖြင့်၎င်း ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ၅-မျိုးပြားပြန်၏။

(၂) ပညာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်-ပညာဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ် (ဝါ) အရဟတ္တဖလဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်၊ သုက္ခဝိပဿကရဟန္တာ၊ ရူပဈာန်လေးပါးမှ ထ၍ အရဟတ္တဖိုလ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့်၎င်းပညာဝိမုတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ၅-မျိုးပြား ပြန်၏။

(၃) ကာယသက္ခိပုဂ္ဂိုလ်-သမာပတ်ရှစ်ပါး သုခကို ခံစားပြီးမှ မဂ်ဖိုလ်ရသောပုဂ္ဂိုလ်၊ တနည်း-ဒုက္ခအားဖြင့် နှလုံးသွင်း၍ ပဿဒ္ဓိ အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်ကာ သမာဓိရပြီးနောက် မဂ်ဖိုလ်ရသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်သည် သောတာပတ္တိဖလဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်မှ အရဟတ္တဖလဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်အထိ ၆-မျိုး ပြားပြန်၏။

(၄) ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တပုဂ္ဂိုလ်-သင်္ခါရတရားတို့သည် ဆင်းရဲ၏၊ နိဗ္ဗာန်သည် ချမ်းသာ၏ဟု သိ မြင် မျက်မှောက်ပြုပြီး၍၎င်း၊ သစ္စာလေးပါးကို

ပညာဖြင့် ထိုးထွင်းသိ၍ ရှင်း၊ မဂ်ဖိုလ်ရသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း ကာယသက္ခိပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့ ၆–မျိုး ပြားပြန်၏။

(၅) သဒ္ဓါဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်–ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့ မဂ်ဖိုလ် ရသော်လည်း ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ အထက်မဂ်သုံး၊ ဖိုလ်လေးပါးကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်၊ တနည်း–အနိစ္စအားဖြင့် နှလုံးသွင်း၍ အဓိမောက္ခ အကြိမ်ကြိမ် ဖြစ်ကာ မဂ် ၃–ပါး၊ ဖိုလ်လေးပါးရသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တပုဂ္ဂိုလ် ကဲ့သို့ပင် ၆–မျိုး ပြား၏။

(၆) ဓမ္မာနုသာရီပုဂ္ဂိုလ်–အနတ္တဟူ၍ နှလုံးသွင်း ပွါးများအားထုတ် ပြီး ပညိန္ဒြေပြဋ္ဌာန်းလျက် သောတာပတ္တိ မဂ်ဖိုလ်ကို ရသော ပုဂ္ဂိုလ်။

(၇) သဒ္ဓါနုသာရီပုဂ္ဂိုလ်–အနိစ္စဟူ၍ နှလုံးသွင်း ပွါးများအားထုတ် ပြီး သဒ္ဓိန္ဒြေ ပြဋ္ဌာန်းလျက် သောတာပတ္တိ မဂ်ကိုရသော ပုဂ္ဂိုလ်။

လောကုတ္တရာ မဂ်ဖိုလ်ကို ဖြစ်စေရာ၌ သဒ္ဓါဓုရ၊ ပညာဓုရဟူသော ဓုရ ၂-ပါး၊ သမထာဘိ နိဝေသ၊ ဝိပဿနာဘိ နိဝေသ-ဟူသော အဘိနိဝေသ ၂ ပါး၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တ၊ ပညာဝိမုတ္တ-ဟူသော သီသ ၂-ပါး၊ ရှိကြောင်း အကျယ်ပြဆိုထားပုံ၊ အဘိ–၄–ဋ္ဌ–၄၄။ ။အထက်ပါပုဂ္ဂိုလ် ၇-မျိုး ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ကီဋာဂိရိသုတ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၁၄၂၊ ဋ္ဌ–၁၃၁၊ အံ– ၃–ပါ–၁၁၆၊ ဋ္ဌ–၀၀၊ သမိဒ္ဓိသုတ်။ ။ပဋိသံ–ပါ–၂၃၁၊ ဋ္ဌ–၃– အုပ်–၁၄၀။ ။ပါ–၂၄၇၊ ဋ္ဌ–၁၆၂၊ ၃၊ ၄။ ။ပါ–၂၅၇၊ ဋ္ဌ– ၁၆၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၂၉၇၊ ကျနစွာ ရှင်းပြထား၏။ ။၃၅၂၊ အကျဉ်း။ ။အဘိ–၄၊ ပါ–၁၁၇၊ ၁၀၄၊ ဋ္ဌ–၄၀–မှ–၄၅–အထိ၊ ကျယ်ဝန်းစွာ ပြဆိုထား၏။ ။ကာယသက္ခိသုတ်၊ ပညာဝိမုတ္တသုတ်၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တသုတ်၊ အံ–၉၊ ပါ–၂၄၄၊ ၅၊ ဋ္ဌ–၂၀၄၊ အစစ် အတု ခွဲပြပုံ၊ ။ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ် ၅-မျိုး၊ ဒီဃ–၂၊ပါ–၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၄။

ပညာဝိမုတ္တသုတ်၊ အံ–၉၊ ပါ–၂၄၅၊ ဋ္ဌ–၂၀၄၊ အစစ်အတုခွဲပြ ခဏ်း၊ ဒီဃ–၂၊ ပါ–၅၉၊ ဋ္ဌ–၁၀၂၊ မည်ပုံ။ ။အဘိ–၄၊ ပါ–၁၁၇၊ ဋ္ဌ–၄၂။

ကာယသက္ခိသုတ်၊ အံ–၉၊ ပါ–၂၄၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၄။ ။အံ–၃၊ ပါ– ၁၁၆၊ ဋ္ဌ–၀၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၂၉၇။ ။အဘိ–၄၊ ပါ–၁၁၇၊ ဋ္ဌ–၄၂။

. သဒ္ဓါဝိမုတ္တ၊ ပဋိသံ–ပါ–၂၄၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၆၂။ ။ဒီဃ–၃၊ ပါ–၀၇၊ ဋ္ဌ–၇၃၊ ၇၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၂၉၇။ ။ပေဋက–ပါ–၃၂၉။ ။အဘိ–၄၊ ပါ–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–၄၃၊ ၄၄၊ သဒ္ဓါဝိမုတ္တနိဒ္ဒေသ။ ။ မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၆၇၊ ၂၇၁၊ သဒ္ဓါနုသာရီပုဂ္ဂိုလ်လည်း ဤနံပါတ်များအတိုင်းပင်တည်း။ ။ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း ပူ တွဲပြထား၏၊ ရှာဖွေကြည့်ရှုကြပါကုန်။

ဓမ္မာနုသာရီ၊ ပဋိသံ–ပါ–၂၃၁၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၄၀။ ။ပဏ်–၁၊ ပါ–၁၉၅၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၆။ ။နေတ္တိ၊ ပါ–၁၆၄၊ ဋ္ဌ–၂၇၁။ ။ ဒီဃ–၃၊ ပါ–၀၇၊ ဋ္ဌ–၇၃၊ ၇၄။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၁၇၆၊ ဋ္ဌ–၂၆၇၊ ၁၇၁၊ ကေဗိဇိသုတ်၊ ဓမ္မာနုသာရီ၊ သဒ္ဓါနုသာရီ ပုဂ္ဂိုလ် ၂ မျိုး အထူး၊ သံဓိတ္တသုတ်။

ကာယသက္ခိ စသည်အဖွင့်၊ အံ–၂၊ ပါ–၇၃၊ ဋ္ဌ–၄၉။ ။ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တ၊ ပညာဝိမုတ္တခွဲပြခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ၃–အုပ်–၂၉၇၊ ၀။ ။ပေဋက–ပါ–၃၂၀၊ ၉။ ။အဘိ–၄၊ ပါ–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–၄၃၊ ၄၅။

ပုစ္ဆာ–၅–မျိုး။ ။([1]အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာ၊ [2]ဒိဋ္ဌသံသန္ဒနာပုစ္ဆာ၊ [3]ဝိမတိစ္ဆေဒနာပုစ္ဆာ၊ [4]အနုမတိပုစ္ဆာ၊ [5]ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာ)။ ။ပဏ်–၁၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၃၅။ ။နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၇။ ။ဇာတိ–ဋ္ဌ–၃၇။ ။ အံ–၁၊ ဋ္ဌ–၇၉။ ။ပဋိသံ–ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၆။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၇၉။ ။နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၁၄၊ ၆၂။ ။ဒီဃ–၁၊ ဋ္ဌ–၆၇။ ။အဘိ–၁၊ ၉၇။

(၁) မသိမမြင်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိမြင်လို၍ မေးသောပုစ္ဆာသည် အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာမည်၏။

(၂) မိမိအယူအဆနှင့် တူမတူ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လို၍ မေးသော ပုစ္ဆာသည် ဒိဋ္ဌသံသန္ဒနာပုစ္ဆာ မည်၏။

(၃) သံသယရှိနေသည်ကို ကင်းရှင်းစေလို၍ မေးသောပုစ္ဆာသည် ဝိမတိစ္ဆေဒနာ ပုစ္ဆာ မည်၏။

(၄) မိမိအလိုသို့ လိုက်ပါစေလို၍ မေးသောပုစ္ဆာသည် အနုမတိပုစ္ဆာ မည်၏။

(၅) မိမိကိုယ်တိုင်ပင် ဖြေကြားလို၍ မေးသောပုစ္ဆာသည် ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာ မည်၏။

ပုစ္ဆာအမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အာဂါရိကပုစ္ဆာ၊ အနာဂါရိကပုစ္ဆာ ၂–မျိုး၊ ပဏ်–၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၉။ ။အံ–၂၊ ဋ္ဌ–၁၄။ ။အမျိုးမျိုးခွဲပြပုံ၊ စူဠနိ–ပါ–၅၀၊ ၅၁၊ ၆၂။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၆၃၊ ဋ္ဌ–၃၂၇။ ။နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၆၂။

ပုစ္ဆာကို ဖြေသူတို့ သိထားဘွယ်ရာများ။ ။မေးသူ၊ ဖြေသူတို့ သိထားဘွယ်ရာများ။ ။ပဉ္စပုစ္ဆာသုတ်၊ အံ–၅၊ ပါ–၁၆၈၊ ဋ္ဌ–၅၈၊ အမေးပုစ္ဆာကို မေးသူတို့၏ စိတ်ထား ၅-မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၁တွေဝေသောကြောင့်ရင်း၊ ၂ယုတ်မာသော အလိုဆိုးရှိသောကြောင့်ရင်း၊ ၃သူတပါးကိုနှိပ်စက်လိုသောကြောင့်ရင်း၊ ၄အမှန်ကို သိလိုသောကြောင့်ရင်း၊ ၅အမေးခံရသူ မဖြေနိုင်က မိမိကိုယ်တိုင် ဖြေလိုသောကြောင့်ရင်း၊ ဤအကြောင်း ၅-မျိုးတို့တွင် တမျိုးမျိုးကြောင့် အမေးပုစ္ဆာများကို မေးတတ်ကြသည်ဟူလို။ ။ဝိ–၅၊ ပါ–၃၂၇၊ ဋ္ဌ–၂၁၉၊ ဖြေဆိုရာ၌လည်း နည်းတူ။ ။ခက်ခဲနက်နဲလှသော အမေးပုစ္ဆာများကို မေးမည်အကြံအစည်ရှိ၍ စိတ်အမြင် (ဝါ) ဉာဏ်အမြင်သန့်ရှင်းစေရန် ၈-ပါးသော ကျင့်ဝတ်ကို မိလိန္ဒမင်းကြီး ကျင့်ပုံ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၉၇။ ။မေးမြန်းသင့်သောအရာ၌ မေးမြန်းမှသာလျှင် ဘုရားရှင် နှစ်သက်တော်မူကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃။ ။မိတ်ဆွေအဖြစ် မေးရန် တိုက်တွန်းတော်မူပုံ၊ အံ–၄၊ ပါ–၃၉၁၊ ဋ္ဌ–၃၁၉။ ။အမေးပုစ္ဆာများကို မေးလိုရာမေးရန် ဘုရားရှင်ခွင့်ပေးတော်မူပုံ ဂါထာများ၊ ဒီဃ–၂၊ ပါ–၂၂၀။ ။၁–ဋ္ဌ–၁၄၁။ ။ပဏ်–၂၊ ပါ–၃၄၄၊ ဋ္ဌ–၂၇၁၊ မဖွင့်။ ။ပဏ်–၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၅၊ ပါ–၂၉၂။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၅။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၂။ ။ပါ–၃၀၆၊ ၃၅၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၉။ ။စုံစမ်းလို၍ မေးလျှင် အငယ်ကစ၍ မေးရကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၃။ ။အမေးပုစ္ဆာများကိုဖြေရာနှင့် စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး၊ (အ-ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဤအရာသည် ကုသိုလ်လော၊ အကုသိုလ်လော စသည်ဖြင့် အမေးပုစ္ဆာများကို မေးခဲ့သောကြောင့် နူးညံ့သော အရေတော်ရှိပုံ၊ သုခုမစ္ဆဝိ လက္ခဏာဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၂၈၊ ဋ္ဌ–၁၁၃။ ။ကထာဝတ္ထုသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၉၈၊ ဋ္ဌ–၁၈၄၊ ဖြေဆိုသူတို့ သိထားဘွယ်ရာများ။ ။ဘုရားရှင်အား ပုစ္ဆာ မေးရန် လေးလတိုင်တိုင် ကြံစည်သောပုဏ္ဏား အံ–၂–ဋ္ဌ–၂၉၊ ပါ–၆၃။ ။မေးရုံသာ မေးတတ်၍ မဖြေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်စသည် လေးချက်

လှည့်ပြခဏ်း။ပဏ်—၁—ဌ—၃—အုပ်—၂၃၅။ ။မေးခွန်းမေးသူတို့ သတိ မှုစရာ၊ အံ—၃—ဌ—၁၀၅။

ပုဆိုး၌ရအပ်သောအပြစ် ၉—ပါး။ ။(အဝတ်ကောင်း၌ ရအပ်သောအပြစ် ဟူလို)၊ ဗုဒ္ဓ—ဌ—၉၀၊ ပါ—၃၀၀။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၁။ ။ ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၁၀။ ။အဘိ—၁—ဌ—၃၉။

ပုဏ္ဏန်လက်မစည်ကြီး။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၂၀၇၊ ဌ—၄၅၇။ ။ဇာတက— ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၁၁။

ပုညကိရိယာဝတ္ထုသုတ်။ ။အံ—၈—ပါ—၇၂၊ ဌ—၂၃၁၊ ဒါနမယ၊ သီလ မယ၊ ဘာဝနာမယ ပုညကိရိယာဝတ္ထု သုံးပါးကို အနည်းငယ်မျှပြုခြင်း၊ သင့်လျော်ရုံမျှပြုခြင်း၊လွန်လွန်ကဲကဲပြုခြင်းကြောင့် ရအပ်သော ကောင်းကျိုး များလည်း ပြသည်အားလျော်စွာသာရကြောင်း ဟောထားရာ အလွန် မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏၊ ဤသုတ်အရဖြင့် ဒါနသီလမှာ နတ်ပြည်ထက် လွန်၍ အကျိုးမပေးနိုင်ကြောင်း သိသာလှ၏။ ။ဣတိ—ပါ—၂၃၀၊ ဋ္ဌ— ၁၉၃၊ ပါ—၅—သုံးပါး ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ၊ ဌ—၌ ၎င်းသုံးပါးနှင့်တကွ ကျန် ၇—ပါး၊ပေါင်း ၁၀—ပါး ပြထား၏။ ။ဒီဃ— ၃—ပါ—၁၈၂၊ဌ—၁၈၁။ ။ပုညကိရိယာဒိ ဝတ္ထာဒိကထာ၊ အဘိ—၁— ဋ္ဌ—၂၀၁၊ အကျယ်။

ပုညဝတောဣဒ္ဓိအခဏ်း။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—၃—အုပ်—၁၁၊ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၉၁၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၉၂။

ပုညပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၇၄၊ ပုဇ္ဇဖလနိဗ္ဗတ္တနတော အတ္တနော သန္တာနံ ပုနနတောစ ပုညံ။ ။ဝိမာန—ဌ—၁၇၊ ပါ—၁။ ။နေတ္တိ—ဌ—၁၁၄။ ။ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၁၃၄၊ ပါ—၁၄၂။ ။ပုညသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက် များ၊ ဣတိ—ဌ—၇၀၊ ပါ—၂၀၅၊ ပုညသဒ္ဒေါ ပုညဖလေ ကာမရူပါဝစရ သုစရိတေ ဥပပတ္တိဘဝေ ကုသလစေတနာယံ အာဂတော။

ပုညာနံ ဘိက္ခဝေ မာဘာယိတ္ထ-စသော စကားတော်။ ။အံ—၇—ပါ—၄၆၅၊ ဋ္ဌ—၁၇၆၊ပါဠိ၌ ရှိပုံကား—မာ ဘိက္ခဝေ ပုညာနံ ဘာယိတ္ထ၊ သုခဿေတံ ဘိက္ခဝေ အဓိဝစနံ ယဒိဒံ ပုညာနိ-ဟု ရှိ၏။ ။ဣတိ—ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ— ၇၀။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၅၇။

ပုညာဘိသန္ဒသုတ်။ ။(ပဌမ) မဟာ—သံ—ပါ—၃၄၁၊ ဌ—၃၁၉၊ သော တာပန်တို့မှာ ဗုဒ္ဓ—ဓမ္မ—သံဃ-၌ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု၊ အရိယာကန္တသီလ

လုံခြုံမှုအမြဲရှိသောကြောင့် ကုသိုလ်အလျှင်သည် အမြဲစီးဆင်းနေ၏ဟု ဟောထား၏။ ။ဒု–သုတ်၊ ဒါနသံဝိဘာဂ၊ ရတာပုဒ်လဲလှယ်ထည့်၏။ ။ တ–သုတ်၊ ပါ–၃၄၂၊ ပညာပုဒ်လဲလှယ်ထည့်၏။ ။အံ–၄–ပါ–၃၆၆၊ ဋ္ဌ–၃၁၀၊ ဒုတိယ။ ။ပဌမသုတ်၊ ပါ–၃၆၅၊ ဋ္ဌ–၃၀၉၊ ဒီဃာသဝ ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့ ပစ္စည်းလေးပါးကို သုံးဆောင်ရာ၌ အလှူရှင်ဒါယကာတို့မှာ ကုသိုလ်အလျှင်အမြဲ စီးဆင်းနေ၏ဟု ဟောထား၏။ ။အံ–၅–ပါ– ၄၅၊ ဤ၌ ပစ္စည်းလေးပါးသာမက ကုဋင် ညောင်စောင်းစသည် လှူမှုလည်း ပါဝင်၏။

ပုဏ္ဏသေဒွေ့ဝတ္ထု။ ။ဝစ္ဆပြန်ဘဝမှာပင် ချမ်းသာသာသူ၊ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၃။ ။ အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၄၂။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၆။ ။ဝိမာန–ဋ္ဌ–၅၆။

ပုဏ္ဏ(မန္တာဏိပုတ္တ)မထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–၁၅၆။ ။အပ– ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၅။ ။ထေရ–ပါ–၂၂၀ ဋ္ဌ–ပ– အုပ်–၄၄။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၉၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၅၄၊ ၂၃၆၊ ၎င်း မထေရ်အား ချီးကျူးခန်း၊ပဌလာဘဝဏ္ဏနာ။ ။၎င်းထေရ်နှင့် အသျှင် သာရိပုတ္တရာထေရ်တို့ အပြန်အလှန် ချီးမွမ်းမတ်မူကြပုံ၊ ဋ္ဌ–၆၄၊ ပါ– ၂၀၄။ ။အံ–၁–ပါ–၂၄–၌ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ဓမ္မကထိကာနံ ယဒိဒံ ပုဏ္ဏော မန္တာဏိပုတ္တော-ဟု တေဒဂ်ရာထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ထားပုံ။ ။၎င်းမထေရ်၏ ဩဝါဒ၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–ဂ၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၃။

ပုဏ္ဏကမာဏဝပုစ္ဆာနိဒ္ဒေသ။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၃၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၄၊ ဝဋ္ဋ ဒုက္ခမှလွတ်ကြောင်းမေး၍ ဖြေထား၏။ ။စူဠနိ–ပါ–၄၆၊ ဋ္ဌ–၁၀၊ဒါန ပြုကြခြင်းအကြောင်း၊ ဘဝမှ ထွက်မြောက်သောဒါန၊ မထွက်မြောက်သော ဒါနကို ခွဲခြားပြထား၏။

ပုဏ္ဏာထေရီဝတ္ထု။ ။ထေရီ–ပါ–၄၀၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၇၊ ၆-ဆူသော ဘုရားရှင် တို့ အထံတော်၌ တရားအားထုတ်ပြီးလျှင် ဓမ္မကထိကလုပ်ခဲ့ပါလျက် မာန ကြီးခဲ့သောကြောင့် ဤဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ အနာထပိဏ် သေဌ္ဌေးကြီးအိမ်တွင် ကျွန်မဖြစ်လာရကြောင်း၊ နောက်ကာလ၌ ရဟန္တာ ဖြစ်၏။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၉၃၊ ဤ၌ ပုဏ္ဏိကာဟု ရှိ၏။ ။၎င်း ကျွန်မက ဘုရားရှင်အား ခရီးမသွားနိုင်အောင် တားနိုင်ပုံ၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ– ဒု–အုပ်–၄၃။ ။ဘုရားရှင်အား မုန့်လှူပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၆။

ပုဏ္ဏာထေရီဂါထာ။ ။ထေရီ–ပါ–၃၃၇၊ ဋ္ဌ–၁၀၊ ကျူပန်းလှူခဲ့ရကျိုး၊ သိက္ခမာန်ဘဝကပင် ရဟန္တာဖြစ်၏။

ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ်။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၃၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၃၃၊ သစ္စာလေးပါး အကျဉ်းဟောသည်ကို နာယူရ၍ မြန်မာပြည်သား မဟာပုဏ္ဏသူကြွယ် ရဟန်းပြုပုံ၊ မန်းစက်တော်ရာရှိ ခြေတော်ရာနှင့် ကျောင်းတော်ရာအကြောင်း စုံကိုပြဆိုချက်။ ၎င်းမဟာပုဏ္ဏထေရ်၏ (၇)ဌာနၠ သီဟနာဒ မြွက်ဆိုပုံ၊ သည်းခံမှု၌ နမူနာယူစရာ ကောင်းလှ၏။ ။ပုဏ္ဏသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၂၀၅—၊ ဋ္ဌ—၁၉၊ သည်းခံခြင်းအရာ၌ ၎င်းမထေရ်ကို ဘုရားရှင်က သာဓုခေါ်တော်မူပုံ။ ။ပုဏ္ဏတ္ထေရဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၂၃၅၊ ဋ္ဌ—ဃ—အုပ်—၁၉၇၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအလောင်းတော်ကို မီးသဂြိုဟ်ခဲ့ရကျိုး။ ။ပုဏ္ဏကတ္ထေရအပဒါန၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၃၉၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၆။

ပုထုဇ္ဇနမည်ပုံ အမျိုး မျိုးဖွင့်ပြချက်။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၄၆။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၀၊ ၂၄၅၊ ၄—အုပ်—၅၀၊ ။စူဠနိ—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၆၉၊ အကျယ်။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၁၃၊ ၁၉၂၊ ဋ္ဌ—၂၃၅၊ ၂၃၆။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၁၅၇။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၅၉။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၀၃၊ ပါ—၂၀၀။ ။၄—ပါ—၁၁၅၊ ဋ္ဌ—၃၅။

ပုထုဇဉ် ၂—မျိုး။ ။(အန္ဓပုထုဇဉ်၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်)၊ နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၉၀၊ ပါ—၃၁၉။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၉၊ ၂၄၅၊ ပါ—၄၁။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၁။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၇၀။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၂၃၆၊ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၀၄၊ ပါ—၂၀၀။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၄၇—ပါ—၉။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၅၀၊ ပါ—၃။ ။ကလျာဏပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို သေက္ခတွင်းသွင်းယူပုံ၊ ဣတိ—ဋ္ဌ—၂၃၆၊ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကောပိ သေခေါ်တွေဝဝေဒိတဗ္ဗော။ ။တ္တေစ သီလဝန္တပုထုဇ္ဇနောပိ သောတာပန္နေနော သင်္ဂဟိတော၊အံ—၂—ဋ္ဌ—၂၉။ ။သေခေါတိ ပုထုဇ္ဇန ကလျာဏကေန သဒ္ဓိံ သတ္တ အရိယာ တိဿော သိက္ခာ သိက္ခန္တီတိ သေခါ၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၇။ ။ပုထုဇဉ်ကို လက်ညှိုးညွှန်ပြရသည့်ကာလ၊ နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၂၁၂။ ။အကြားအမြင်မရှိသော ပုထုဇဉ်တို့မှာ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း အို—နာ—သေမျိုးဖြစ်ပါလျက် သူတပါးတို့ အို-နာ-သေရာ၌မှု စက်ဆုပ်ရွံရှာဘတ်ကြောင်း ဟောထားသော သုခုမာလသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၄၄၊ ဋ္ဌ—၁၂၉၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများပါ၏။ ။အသုတဝါ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် သုတဝါပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဝေဒနာခံစားရာ၌ စိတ်ထားပုံခြင်း

မတူကြကြောင်း ဟောထားသော သလ္လသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၄၀၉၊ ငှ်—၁၁၇။

(၁) အန္ဓပုထုဇဉ်—ခန္ဓာ-အာယတန-ဓာတ်-သစ္စာ-စသည်တို့ကို မသိသော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ (အကာဏ်းနှင့်တူသောပုထုဇဉ်-ဟူလို၊)

(၂) ကလျာဏပုထုဇဉ်— ခန္ဓာ-အာယတန- ဓာတ်- သစ္စာစသည်တို့ကို သိသောပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ (ဉာဏ်မျက်စိကောင်းသော ပုထုဇဉ်-ဟူလို။)

ပုထုဇ္ဇနော ဥမ္မတ္တကော။ ။ပါဠိ အမှန်ရှိသည်ကား— ဥမ္မတ္တကောဝိယ ဟိ ပုထုဇ္ဇနော၊ သော ယံ ကိဉ္စိ ယေန ကေနစိ အာကာရေန ဂဏှာတိ-ဟု ရှိ၏။ ။ပဏ်—၁—ငှ—ပ—အုပ်—၂၇။ ။၇၁—၌ ဥမ္မတ္တကော ဝိယ ဟိ ဗာလပုထုဇ္ဇနော—ဟု ရှိ၏။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၀၀။ ။နိဒါန—သံ—ငှ—၃၉။ ။အဘိ—၂—ငှ—၁၇၆။

ပုထုဇဉ်ဘဝမှာ ကြောက်စရာကောင်းလှပုံ။ ။ပဏ်—၃—ငှ်—၂၁၁။ ။ဓမ္မ—ငှ—ဒု—အုပ်—၂၀။ ။အံ—၃—ပါ—၂၇၀၊ငှ်—၂၃၃၊အာနေဥ္ဇသုတ်၊ ရဲ့ာန်အရှိန်ကြောင့် ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်ရသော်လည်း ဈာန်အရှိန်ကုန်က အောက်သို့ ပြန်ဆင်းရကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပဌမမေတ္တာသုတ်၊ အံ—၄၊ ပါ—၄၄၃၊၄၄၄၊ ငှ်—၃၃၃။ ။အဘိ—၂၊ ပါ—၄၄၁၊ဂါထာ၊ ဥက္ခိတ္တာ ပုညတေဇေန-စသောဂါထာ။ ။ဇာတက၊ငှ်—ပ—အုပ်—၃၃၀။ ။အံ—၄၊ပါ—၄၄၁၊ငှ်—၃၃၂၊ပဌမနာနာကရဏသုတ်။ ။အဘိ—၂၊ငှ်—၃၀၆။ ။ပုထုဇဉ်တို့၏ အပြစ်ကို အကျယ်ဟောထားသော တိဿမေတ္တေယျသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၄၀၆၊ငှ—ဒု—အုပ်—၂၄၉။ ။ဇာတ်—ငှ—၂၆၅။ ။မဟာနိ၊ ပါ—၁၀၇၊ငှ်—၂၂၆၊ မေထုန်မှီဝဲပြစ်ကို ဟောထား၏။ ။ထေရ—ပါ—၃၄၅၊ ငှ်—ဒု—အုပ်—၄၀၄၊ မတည်ငြိမ်လှပုံ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၇၇၊ ငှ်—၁၅၇။ ။စရိယာ—ငှ်—၂၃၃။ ။ပုထုဇ္ဇနဿနာမ ဂတိ အနိဗဒ္ဓါ၊ အဘိ—၄၊ ငှ—၉၇၊ ပါ—၁၇၃။ ။ဝိ—၁၊ ငှ—ဒု—အုပ်—၅။ ။ပုထုဇဉ်တို့သဘောမှာ ကဲ့ရဲ့သင့်သူကို ချီးမွမ်းတတ်ကြောင်း၊ ချီးမွမ်းသင့်သူကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ထေရ—ငှ်—ပ—အုပ်—၃၅၉၊ ပါ—၂၅၂။ ။ပုထုဇဉ်တို့ ဂတိမြဲစေသော ကုသိုလ်များ၊ အံ—၉၊ ငှ—၂၆၅၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ပဏ်—၃၊ ပါ—၁၄၀၊ ငှ—၁၀၄၊ သမ္ပါရူပပတ္တိသုတ်၊ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ စာဂ၊ ပညာ-ဤ ၅-ပါးနှင့် ပြည့်စုံစပြီးလျှင် သုဂတိဘဝတွင် ရောက်လိုရာဘဝကို တောင့်တရန် ညွှန်ကြားထား၏။

ပုဗ္ဗနိမိတ်များကို ဘတ်ကြားပုံ။ ။(ဘုရားလောင်းနှင့် ဘုရားရှင် အတွက်)၊ ဘုရားလောင်း၏ အိပ်မက်ကြီး ၅-မျိုး ဘတ်ကြားပုံ၊ မဟာသုပိနသုတ်၊ အံ—၅၊ ပါ—၂၀၉၊ ၂၁၀၊ ၂၁၁၊ ဌ—၇၁။ ။ဘုရားလောင်းမွေးဖွားစဉ် နိမိတ်ကြီး ၃၂-ပါး၊ ဗုဒ္ဓ—ဌ်—၁၀၄။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၆၂၊ ဒီဃ—၂၊ ပါ—၁၃၊ ဌ—၃၁။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၆၀။ ။အင်္ဂုလိမာလ လောကဿ-စသည်ဖြင့် ကြုံးဝါးသည်ကို နိမိတ်ဘတ်ကြားပုံ၊ ပဋိသံ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၁။ ။မွေးဖွားစဉ်၊ ပဏ်—၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၀။ ။ဒု—ဌ—၁၃၃။ ။ပုဗ္ဗနိမိတ်ဆိုသည်မှာ ဘုန်းကံကြီးမားသူတို့အတွက်သာ ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ပဏ်—၃၊ ဌ—၁၂၂။ ။အံ—၁၊ ဌ—၈၁။ ။ဒီဃ—၂၊ ပါ—၁၀၊ ဌ—၂၁။ ။၁—ဌ—၆၀၊ ၆၁။

ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိ ၁၈-မျိုး။ ။အပရန္တာနုဒိဋ္ဌိ ၄၄-မျိုး၊ ပေါင်း ဒိဋ္ဌိ ၆၂-မျိုး ဖြစ်၏၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၃၇၊ ဌ—၂၄၈။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၅၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၅၉။ ။ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိက သဿတဝါဒဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၁၊ ပါ—၁၁၊ ဌ—၉၂။ ။ပုဗ္ဗန္တသဟဂတဒိဋ္ဌိနိဿယဝဏ္ဏနာ၊ ၃၊ ပါ—၁၁၃၊ ဌ—၉၉၊ (ဒိဋ္ဌိခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပုဗ္ဗာရုံ ကျောင်းတော်ကြီး။ ။(ဝိသာခါဒါယိကာမကြီး ကောင်းမှု)၊ ၎င်း ကျောင်းတော်ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာပုံ၊ ပဏ်—၁။ ပါ—၃၁၈၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၆။ ။အခဏ်းပေါင်း တထောင်ရှိကြောင်း၊ အံ—၁၊ ဌ—၃၂၁။ ။ဓမ္မ—ဌ်—ပ—အုပ်—၂၆၀။ ၎င်းကျောင်းတော်ကြီးနှင့် အသုံးအဆောင်များကို လှူဒါန်းရမှုကြောင့် ဥဒါန်းကျူးသော ဂါထာများ၊ ၂၆၂၊ ၂၆၃၊ (၂၇-ကုဋေ ကုန်ကျကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ)။ ။သာဝတ္ထိမြို့၏ အရှေ့ဘက်တွင် ရှိကြောင်း၊ သုတ္တ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၉။ ။ဝိမာန—ပါ—၆၀၊ ဌ—၁၇၁။

ပုဗ္ဗေကတဟေတုဒိဋ္ဌိ။ ။ပဏ်—၃၊ ပါ—၁၊ ဌ—၁၊ ဝေဒနာခံစားရာ၌ နိဂဏ္ဌတို့၏ ဝါဒကို ဖြေရှင်းဟောထားသော ဒေဝဒဟသုတ်။ ။တိတ္ထာယတနသုတ်၊ အံ—၃၊ ပါ—၁၇၆။ ဌ်—၁၅၆။ ။အဘိ—၂၊ ပါ—၃၈၂၊ ဌ—၄၇၉၊ ။သီဝကသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၄၂၈၊ ဌ်—၁၂၁။ ။(ဒိဋ္ဌိခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပုဗ္ဗေနိဝါသ ကထာ။ ။ပဏ်—၁၊ ပါ—၂၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၉။ ။ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဉာဏကထာ၊ မာတိကာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၄၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၉။ ။နိဒ္ဒေသ—ပါ—၁၀၉၊ ဌ—၃၁၆၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့် စပ်

၍ မှတ်သားဘွယ်များ ပါ၏။ ။ဇာတိ–ပါ–၂၆၀၊ ဌ–၂၉၇။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၄၀။ ။နေတ္တိ–ပါ–ဂ၄၊ ဌ–၁၇၀။ ။ပေဋက–ပါ–၁၉၃။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၇၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၀။ ။ပုဂ္ဂလပဏ္ဏတ္တိ ပဋိသံယုတ္တကထာ၊ ၂–ပါ–၁၊ ဌ–၁။ ။ပု–ပါ–၉၁၊ ဌ–၇၀။ ။ ဝိ–၁–ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၅၊ ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက်သာ အောက်မေ့နိုင်ကြပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အဘိ–၂–ပါ–၃၅၇။

ပူရဏကဿပ၀ါဒ၀ဏ္ဏနာ။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၄၀၊ ဌ–၁၄၄၊ ၅၊ သဗ္ဗ ထာ၀ိ ပါပပုညာနံ ကြိယမေ၀ ပဋိက္ခိပတိ၊ **အချုပ်မှတ်သားဘွယ်။** ။ အံ–၆–ပါ–၃၃၇၊ ဌ–၁၂၆၊ ဆဠာဘိဇာတိသုတ်။ ။မဟာလိသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၅၇၊ ဌ–၂၅၆။ ။၎င်းတိတ္ထိဆရာကြီးမှာ ရေထဲဆင်းသေ၍ အဝီစိငရဲသို့ ကျရောက်သွားကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၃၅။ ။၎င်းနှင့်တကွ တိတ္ထိဆရာကြီး ၆-ဦးတို့အကြောင်း အမြွက်မျှ ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၅၀၊ ဌ–၃–အုပ်–၁၃၆။ ။ပူရဏကဿပ တိတ္ထိကြီးကို မိလိန္ဒမင်းကြီးက လောကကို အဘယ်တရားစောင့်သနည်းဟု မေးမြန်းခဏ်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၅။

ပုရာဘေဒသုတ်။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၁၁၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၆၃၊ မဟာသမယသုတ် ဟောစဉ် နတ်တို့သံသယကို ပြေပျောက်စေရန် ရဟန္တာတို့ ကိလေသာ အပူမီးမှ ငြိမ်းအေးကြောင်း ဟောထား၏။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၆၁၊ ဌ–၂၇၃၊ ဗုဒ္ဓိစရိုက်–(ဝါ) ပညာစရိုက်ရှိသူတို့အတွက် ဟောထား၏၊ ဘုရား၊ ရဟန္တာတို့အား ချီးကျူးထားသော သုတ်ဖြစ်၏။

ပုရိသသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပုရိသသဒ္ဒါ ပုဂ္ဂိုလ်အနက် ဟောကြောင်း၊နိဒါန်–သံ–ဋ္ဌ–၇၂။ ။သတ္တဝါအနက်ဟောကြောင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၂၉၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၀၊ ။ဘုရားရှင်အနက်ကို ဟောကြောင်း၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–ဂ၁၊ ပါ–၃၃၀။ ။ပုရိသပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ဝိမာန–ဌ–၃၆၊ ။ ပဋိသံ–ပါ–၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–ဂ၀၊ ။ပုရိသသုံးမျိုး၊ ဘာတက၊ ကမ္မာရ၊ ဥပဇီဝိဓဟာနိ၊ ပါ–၁၃၄၊ ဌ–၃–အုပ်–၄၇။ ။ပါ–၉၊ ဌ–၄၆၊ အသက်မွေးမှုနှင့်စပ်၍ ပြဆိုခဏ်း။

ပုရိသဒေါသ ၁၈-ပါး။ ။ယုတ်မာသော သူတို့၏ အမှတ်အသား ၁၈-မျိုးဟူလို၊ ဂါထာများ၊ ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–၃၅၁၊ ၃၅၂၊ ဌ–သ–အုပ်–၃၂၀၊ ၉။ ။(ယုတ်မာခဏ်း၌ အကျယ်ရှိ၏၊) ပုရိသဒေါသ အဋ္ဌက

နိဒ္ဒေသ၊အဘိ—၂—ပါ—၄၀၂၊ ဋ္ဌ—၄၉၂၊ စောဒနာခံရသော ရဟန်းဆိုး တို့ ပြုဘတ်ခဲ့သော အပြစ် ၈-ပါး။ ။နဝကနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၄၀၄၊ဋ္ဌ—၄၉၄။

ပူဇာ ၂-မျိုး။ ။(အာမိသပူဇာ၊ ဓမ္မပူဇာ)၊ အံ—၂—ပါ—၉၂၊ ဋ္ဌ— ၆၁။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၁၁၄၊ ဋ္ဌ—၁၆၉၊ ဓမ္မပူဇာဖြင့် ပူဇော်မှသာ သာသနာတော်ကို တည်တန့်စေနိုင်ကြောင်း။ ။ဓမ္မပူဇာကိုသာ ဘုရားရှင် လိုလားတော်မူကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၀၂၊ ၁၇၄၊ ၃၆၅။ ။ ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၀၉၊ (တရားဖြင့် ပူဇော်ခဏ်း၊ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပန္နခဏ်းတို့၌ လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပူဇိတော ပူဇနေယျာနံ စသောဂါထာ။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၇၇၊ ဋ္ဌ— ၂၃၇။ ။ထေရ—ပါ—၂၅၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၈။ ။အပ—ဋ္ဌ—၃— အုပ်—၂၉၈။ ။ပူဇာရဟေ ပူဇာယတော-စသော ဂါထာများ၊အပ--ပါ— ပ—အုပ်—၁၄၇၊ ဋ္ဌ—၁၁၄။

ပူဇော်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြသောဂါထာ။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၃၀၀။ ။ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၀၉။ ။ဂါထာများ၊ ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၀၀၊ ၁၁၀၊ ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ—ပုဒ်အဖွင့်၊ မင်္ဂလသုတ်။ ။ပူဇော်ရကျိုး၊ ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၀။ ။ပူဇော်သိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဟောသော နဂရဝိန္ဒေယျသုတ်၊ ပဏ်။ ။ပူဇော်စရာအစစ်ကို အကျယ်ဟောထားသော သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဂါဇ သုတ်၊ သုတ္တနိပါတ။

ပူပန်ခြင်း ၂-မျိုး။ ။(ဘယပရိတဿနာ၊ တဏှာပရိတဿနာ)၊ပဏ်—၂— ဋ္ဌ—၂၆၇၊ ပါ—၃၃၉။ ။၄-မျိုး၊ (တာသ၊ တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဉာဏ)၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၀၂၊ ပါ—၁၇။ ။သတ္တဝါတို့ ပူပန်ရသောအကြောင်း ၂-ပါး၊ အံ—၂—ဋ္ဌ—၅၁၊ ပါ—၇၆၊ ဘုရားရှင်တို့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသောအခါ၊ စကြာဝတေးမင်းတို့ သေလွန်သောအခါ သတ္တဝါများ ပူဆွေးကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပူပန်မှုကင်းစေသော နည်းများ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၂၆၊ ဋ္ဌ—၂၃၅၊ ဂါထာ။ ။အာဠာဝကသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၇၊ဋ္ဌ— ၃၀၀၊ ။ပူပန်စေသောအကျင့်၊ မပူပန်စေသောအကျင့်နှင့် ပတ်သက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ (အ-ခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။ ။အဋ္ဌုတ္တဗဟိဒ္ဓ၌ ပူပန်ခြင်း(ပရိတဿန)၊ မပူပန်ခြင်း(အပရိတဿန)၊လေးမျိုးအကြောင်း ကို မေး၍ဖြေပြထားပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၈၉၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၇။

ပေးကမ်းခြင်းသည် ချစ်ဆေးမည်၏ ဟူသော ဂါထာ။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၁၄၊ ဌ–၂၂၇။ ။ပေဋက–ပါ–၂၁၀။ ။ပေးကမ်းခြင်းသာ အောင်စေရာ ဟူသောဂါထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၃၀၀။ ။အံ–ဂ–ဌ–၂၂၉။ ။စုလ္လနိ၊ သုတ္တ၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၊ ပါ–၃၁၉၊ (ဒါနအကျိုးပေးခဏ်း၌ ရှိ၏)။

ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားဝတ္ထု။ ။(ကြာဖူးမှဖွားမြင်သူ၊ သံသေဒဇ)၊ ပဏ်–၂–ပါ–၄၁၆၊ ဌ–၃၀၄။ ။သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၃။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–ဂ၂၊ ဌ–၂၁၇။ ။ငုင်းပုဏ္ဏားကြီး ဘုရားရှင်ထံဆည်းကပ်ခဏ်း၊ ပါ–၁၀၀၊ ဌ–၂၄၇။ ။ပေါက္ခရတာပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ ၁–ဌ–၂၅၁၊ ပါ–၁၀၆။ ။ပေါက္ခရသာတိပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ အဘိ–၂–ဌ–၄၆၇၊ ပါ–၃၆၆။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၃၇၇၊ ဌ–၂၀၅။ ။အပ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၃၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၆၁၊ ဌ–၁၀၃။

ပေါတ္ထကူပမနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၃၇၊ ဌ–၆၆။ ။ပေါတ္ထကသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၄၉၊ ဌ–၂၂၄၊ (ရဟန်း ဒုဿီလခဏ်း၌ ရှိ၏)။

ပေါသာလမာဏဝပုစ္ဆာနိဒ္ဒေသ။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၄၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၇၊ အာကိဥ္စညာ ယတနစျာန်မှ အထက်တက်ရန်မေး၍ ဖြေဟောထား၏။ ။ စူဠနိ–ပါ–၁၆၃၊ ဌ–၄၆၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ ၇-ပါး အမေးအဖြေနှင့် အရူပစျာန်ကို အခြေခံ၍ မဂ်ဖိုလ်ရရန် ဟောထား၏။

ပံသုကူသင်္ကန်းကောက်ရသောအရပ်များ။ ။အံ–၄–ဌ–၂၇၀။ ။စူဠနိ–ဌ–၁၁၀။ ။ပံသုကူလ ပရိယေသနကထာ၊ ဝိ–၃–ပါ–၃၉၄၊ ဌ–၄၀၂။ ။အရပ် ၁၀-မျိုး၊ ၅–ပါ–၂၃၀၊ ၂၄၅၊ ဌ–၁၇၃၊၁၀၃။ ။ ပံသုကူလိကင်္ကထာ၊ ပံသုကူစုတင်၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၅၉။ ။ပံသုကူ ကောက်ရာ၌ သတိထားဘွယ်၊ အယူမတတ်က ပြိတ္တာအလိုက်ခံရတတ်၏။ ဝိ–၁–ပါ–၇၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၉။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၄၂၂။ ။ပုဏ္ဏာ ကျွန်မ၏အလောင်းကောင်မှ ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ပံ့သုကူကောက်ယူတော်မူပုံ၊ အံ–၄–ဌ–၂၇၉။ ။နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၁၀၄။ ။ပံသုကူလိကပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ အပ–ဌ–ဒု–အုပ်–၉၉၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၃။ ။ဇာတိ–ပါ–၂၆၄၊ ဌ–၃၀၀။ ။ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဝတ်ရခြင်းက မြတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ သုတ္တ–ပါ–၃၀၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၁။ ။ပံသုကူသင်္ကန်းရုံ အတွင်းလုံမှ တင့်တယ်ကြောင်း၊ ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၄၄၉။

ပြိတ္တာအမျိုးမျိုးတို့ကို ဟောထားသော လက္ခဏသံယုတ်။ ။ နိဒါန်–သံ–ပါ–
၄၄၆–မှ–၄၅၂–အထိ၊ ဋ္ဌ–၁၉၉–မှ–၂၀၅–အထိ၊ ။ ဝိ–၁–
ပါ–၁၄၄–မှ–၁၄၀–အထိ၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၉၆–မှ–၁၀၀–အထိ။ ။
တိရောကုဋ္ဋသုတ်၊ ခုဒ္ဒက–ပါ–၈၊ ဋ္ဌ–၁၆၀၊ ပြိတ္တာတို့အတွက် ဆွမ်း
သွပ်ပုံ အပြည့်အစုံ ဟောထား၏။ ။ စဉ်းလဲသော ကုန်သည်နှင့်ရဟန်း
တို့ကို ဆဲခရးသော သူငယ်၊ ဤ ၂-ဦး ပြိတ္တာဖြစ်နေပုံအကြောင်း၊ ဥဒါန်–
ဋ္ဌ–၂၇၉၊ ။ ခရလောမ ပြိတ္တာ၊ သူစိလောမပြိတ္တာ၊ သုတ္တ–ပါ–၃၂၀၊
ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၀။ ။ ပြိတ္တာအမျိုးမျိုးတို့ကို လူတို့အား ဘုရားရှင်က မြင်
စေတော်မူပုံ၊ ပေတ–ဋ္ဌ–၁၅၀၊ ပါ–၁၆၇၊ ကောင်းမှုမပြုခဲ့ရခြင်းအပြစ်၊
ပြုခဲ့ရခြင်းအကျိုးများကို ဟောထား၏။ ။ အသျှင်မဟာကဿပထေရ်က
မြင်စေတော်မူပုံ၊ ဋ္ဌ–၁၉၇၊ ပါ–၁၇၉။

ပြိတ္တာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ ပြိတ္တာမျိုး ဖြစ်သော ဘီလူး၊ သရဲ၊
သဘက်၊ တစ္ဆေ၊ မှင်စာ၊ ကျတ်၊ အစိမ်း စသည်တို့ သေကြလျှင် မူလ
သဏ္ဌာန်အတိုင်း မသေကြဘဲ ဖွတ်၊ ပဒတ်၊ ပုတ်သင်၊ ပိုးကောင်ငယ်၊ ဖါး၊
မြွေစသည်သဏ္ဌာန်ဖြင့် သေကြ ပုတ်ကြကြောင်း ဖြေထားပုံ၊ ယက္ခပဥှ၊
မိလိန္ဒ–ပါ–၂၆၃။ ။ ဝိ–၁၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၅၄။ ။ ပြိတ္တာတို့မှာ အင်္ဂါ
သုံးပါးညီညွတ်မှ ရည်ညွှန်း၍ ပြုသောဒါန၏ ကောင်းကျိုးကို ခံစားကြရ
ကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက–ပါ–၈၊ ဋ္ဌ–၁၇၆။ ။ အလျှုဝတ္ထုအားလျော်စွာသာ
ကောင်းကျိုးကို ခံစားကြရကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၆၊ ။ ပြိတ္တာတို့
မှာ ရည်ညွှန်း၍ ပြုအပ်သောဒါန၏ အဘိုကို သာဓုခေါ်ရသော် နတ်ဘော
ဇဉ်၊ အဝတ်၊ ရေကန်စသည်ကို ရကြသော်လည်း ပြိတ္တာဘဝမှကား မ
လွတ်ကြသေးကြောင်း၊ လွတ်လျှင် လွတ်ကြောင်း တိကျစွာ ဆိုထား၏၊
ပေတ–ဋ္ဌ–၄၉၊ ၇၅၊ ၁၀၃။ ။ ပြိတ္တာတို့ အစားအစာမှာ ထမင်းလုံး
ဟင်းဖတ်၊ စားကြွင်း၊ ချွဲ၊ နှပ်၊ တံတွေး၊ ကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေး စသည်
ဖြစ်ကြောင်း၊ ဋ္ဌ–၁၆၀။ ။ သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၀၂၊ ၃၊ ။ ပြိတ္တာ
တို့အတွက် ကောင်းကျိုးခံစားနိုင်ရန် ပြုပုံပြုနည်းများကို ဟောသောဂါထာ
များ၊ ပေတ–ပါ–၁၃၄၊ ဋ္ဌ–၄၅။ ။ ပြိတ္တာတို့၏ ဒုက္ခကိုပြသော ဂါ
ထာ၊ မဟာနိ–ဋ္ဌ–၆၅။ ။ အဘိ–၂၊ ဋ္ဌ–၉၁၊ ၉၂။ ။ အချို့ပြိတ္တာတို့
ခန္ဓာကိုယ်မှာ ယူဇနာ ၆၀-တိုင်အောင်ရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဋိသံ–
ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၅။ ။ ပြိတ္တာတို့ကို ပကတိမျက်စိဖြင့် မမြင်ရကြောင်း၊
နိဒါန်–သံ–ဋ္ဌ–၁၉၉။ ။ ဝိ–၁၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၉၆၊ ပါ–၁၄၄။ ။

ပြိတ္တာတို့ကို မမြင်ရခြင်းမှာ ဆေးမြစ်ကြောင့်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်–၂၊ ဋ္ဌ–၁၈၇၊၂၂၃။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၁၆၄။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၃၊ အခြား အကြောင်း များလည်း ရှိသေး၏။ ။ပြိတ္တာတို့ ရုပ်ထဲ ရွာထဲ သွားလာကြပုံ ဂါထာ၊ ပေတ–ပါ–၁၂၉၊ ဋ္ဌ–၂၁၊ ဂါထာ နံပါတ်–၁၄။ ။ပြိတ္တာခွေးကြီးကို ရှင်ဘုရင်က မြှားနှင့်ပစ်သတ်ပုံ၊ ပါ–၁၆၄၊ ဋ္ဌ–၁၄၃၊ ၁၄၇။ ။ဒီဃ–၃–ဋ္ဌ–၁၇၀–၌ကား သံလျက်ဖြင့်ပုတ်သတ်ခဲ့သော်လည်း မသေဟု မိန့်ဆိုထား၏။ ။ပြိတ္တာ (ဘီလူး)တို့ သောတာပန်ဖြစ်လျှင် နတ်သား နတ်သမီးအသွင် ပြောင်းကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၇၉။ ။ပါ–၂၁၂၊ ဋ္ဌ–၂၈၃။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၁။ ။ဘီလူး-စသည်တို့မှာ သံကိုကြောက်တတ်သည်ဟု ရှေးလူတို့ အယူရှိခဲ့ကြပုံ၊ စရိယာ–ဋ္ဌ–၁၉၀။ ။သံအိမ်နှင့် မွေးဖွားရသော အယောဃရမင်းသား၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၅၃၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၉၅။ ။ထန်းရွက်ကိုလည်း ကြောက်ကြ၏ဟု ဆိုထားပုံ၊ ၄၉၆။ ။ဒါးလက်နက် စသည်ကိုလည်း ကြောက်တတ်၏ဟု ဆိုထားပုံ၊ဋ္ဌ–ဇ–အုပ်–၃၈၇၊ ။ဘီလူး၊သရဲ၊တစ္ဆေ၊နတ် စသည်တို့ကလူတို့ကို ခြောက်လှန့်ပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၀၉၊ ဋ္ဌ–၂၇၀။ ။မဟာသံ–ဋ္ဌ–၂၀၃၊ ။အံ–၀–ဋ္ဌ–၂၄၀၊ ပါ–၁၂၉။ ။ဥဒါန်–ဋ္ဌ–၂၉၅။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၁၊ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၄၅၊ ပါ–၈၇။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၃၊ ရူးသွပ်တတ်ကြောင်း။ ။၎င်းတို့က ရဟန်းရှင်လူတို့ကို မနှိပ်စက်နိုင်ရန် စာတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေးပါးတို့က အကာအကွယ် ပေးထားကြောင်း လျှောက်ထားသော အာဋာနာဋိယသုတ်၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၂။ ။(ဘီလူးခဏ်း ၌လည်း ရှိသေး၏)။

ပြုကအသစ်၊ ဖြစ်ကအဟောင်း၊ ကျိုးနှင့်ကြောင်းတည်း။ ။၌လင်္ကာစကား ဖြစ်လာဟန်၊ တံကျင်လျှိုခံရသော မဏ္ဍဗျရသေ့ဝတ္ထု၊ စရိယာ–ဋ္ဌ–၂၃၅။ ။ဒုကူလနှင့် ပါရိကာတို့ မျက်စိကွယ်ခြင်း အကြောင်း၊ ဇာတက–ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၈၂။ ။စက္ခုပါလမထေရ်ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃။ ။မဟာကာလ ဥပါသကာဝတ္ထု၊ဒု–အုပ်–၈၆၊ (ဝဋ်လိုက်ခဏ်း၌ များစွာရှိ၏)။

ပြုစုခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သတိမူစရာ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၀။ ။သုဘရတာယပုဒ်အဖွင့်။ ။ပြုစုရာ၌ မလွယ်ကူသော

ပုဂ္ဂိုလ်၏အပြစ်၊ လွယ်ကူသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အကျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ခုဒ္ဒက–ပါ–၁၁၊ ဌ–၂၀၅။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၀၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၂၊မေတ္တာသုတ်တွင်ပါသော သုဘရောစ-ဟူသောပုဒ်အဖွင့်။

ပြောခွင့်ကြုံလာ၊ ပြောမှုသာ၊ ဗာလှာပဏ္ဍိ၊ ခွဲခြားသိ-ဟူသောဂါထာ။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၄၆၀၊ ဌ–၂၁၉၊ ၂-ဂါထာ၊ ဝိသာခသုတ်။ ။ဇာ–တက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၉၊ ဌ–မ–အုပ်–၆၄။

ပြောပါများ၊ မယားစကားအောင်။ ။ဤစကားပုံ ဖြစ်လာဟန်၊ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–ဌ–၃–အုပ်–၄၃။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၀၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၅၊ ၎င်းမထေရ်ဝတ္ထုတိုင်း၌ ရှိ၏။ ။ဇာတက၌လည်း များစွာရှိ၏။)

ပြောသလိုသာလုပ်၊လုပ်သလိုသာပြော။ ။ယထာဝါဒီ တထာကာရီ၊ ယထာကာရီ တထာဝါဒီ၊ ဘုရားရှင်၏ တထာဂတ ဂုဏ်တော်ပုဒ်မှလာသောစကား၊ ဣတိ–ပါ–၂၁၆၊ ဌ–၁၁၄။ ။ပါ–၂၇၆၊ ဌ–၃၅၀။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၂၀။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၅၃။ ။အံ–၁–ဌ–ဂ၆။ ။အံ–၄–ပါ–၃၃၂။ ။ဥဒါန–ဌ–၁၁၅။ ။ပဋိသံ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၄၄၊ ဌ–၁၅၀။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၆၆။ ။၂–ပါ–၁၈၀၊ ဌ–၂၅၀။ ။ထေရ–ပါ–၂–၂၆၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၄၄၊ ပြုသမျှသာပြောပါ၊ မပြုသည်ကို မပြောပါနှင့်-ဟု ဟောထား၏။

ပန်းစည်းဆက်သပုံ အစဉ်အလာ။ ။ပန်းစည်းဆက်သကြပုံနှင့် ကန်တော့ရာ၌ ပန်းလက်ဆောင်ပါကြသည်မှာ ရှေးကအစဉ်အလာဖြစ်ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ–ဌ–၃၀၊ ၁၀၀၊

ပန်းကုံးဖြင့် အဝေးမှ လှမ်း၍ ဘုရားပင့်ပုံ။ ။မဟာသုဘဒ္ဒါသေဋ္ဌေးသမီးက အဝေးမှ လှမ်း၍ ပန်းကုံးဖြင့် အမိဋ္ဌာန်စေလွှတ်ကာ ဘုရားရှင်အား ပင့်ဖိတ်ပုံ၊ အံ–၁–ဌ–၂၀၇၊ ။စူဠသုဘဒ္ဒါ သေဋ္ဌေးသမီးက ပင့်ဖိတ်ပုံ၊ ဓမ္မ–ဌ–၃–အုပ်–၂၉၂။

ပန်းကုံးစွပ်ပွဲ။ ။ရှေးအခါက ပန်းကုံးဖြင့်စွပ်၍ လင်လောင်းရွေးပွဲ ကျင်းပကြပုံ၊ ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–၁၁၀။ဌ–မ–အုပ်–၄၅၇၊ ကဏှာမင်းသမီးက ရွေးချယ်ပုံ။ ။ဒီဃ–၂၊ ဌ–၃၁၀၊ ဝေပစိတ္တိအသူရာကြီး၏ သမီး သုဇာတာကို သိကြားမင်းက ဆောင်ယူပုံ။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၁။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၆။ ။မယားလောင်း ရွေးချယ်ကြပုံ၊ ၂၄၅။

ပယ်တတ်သောတရားနှင့် ပယ်အပ်သောတရားများကို ပြဆိုချက်။ ။ပဋ်–၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၉။ ။အံ–၁၊ ဋ္ဌ–ဂ၂။ ။အံ–၄၊ ဋ္ဌ–၂ဂ၅။ ။ရာဂဝဂ္ဂ–အံ–၆၊ ပါ–၃ဂဂ၊ ၃၉ဝ၊ ဋ္ဌ–၁၄၂။ ။အကုသလဓမ္မတို့ကို ဝိပဿနာပညာဖြင့်ပယ်ရမည်ဟု ဟောသော ကာယသုတ်၊အံ–၁ဝ၊ ပါ–၂ဂ၇၊ ဋ္ဌ–၂၉၉၊ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–ဂ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂ဝ၉၊ ၂၁ဝ။ ။ပါ–၁ဝ၄၊ ဋ္ဌ–၃ဝ၁၊ ၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၄၇၊ ၁၄၁။ ။စူဠနိ–ဋ္ဌ–၇၂။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃ဂ၆။ ။အံ–၁ဝ၊ ပါ–၂ဂ၇၊ ဋ္ဌ–၂၉၉၊ ကာယသုတ်၊ (ပဟာနချက်း၌လည်းရေးခဲ့ပြီ)။

ပျက်စီးကြောင်း ၆-ပါး။ ။(ဆအပါယမုခဝဏ္ဏနာ)၊ ဒီဃ–၃၊ ပါ–၁၄ဂ၊ ဋ္ဌ–၁၂၇၊ သေရည်သေရက်သောက်ခြင်း အပြစ် ၆-ပါး၊ အချိန်အခါမဲ့ လမ်းသွားခြင်းအပြစ် ၆-ပါး၊ ပွဲလမ်းသဘင်ကြည့်ခြင်းအပြစ် ၆-ပါး၊ ဂျင်၊ ဖဲ၊ ကြွေအံစသည့် ကစားခြင်းအပြစ် ၆-ပါး၊ မိတ်ဆွေယုတ်နှင့် ပေါင်းသင်းခြင်း အပြစ် ၆-ပါး၊ ပျင်းရိခြင်း အပြစ် ၆-ပါး၊ သိင်္ဂါလသုတ်၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။မဟာနိ–ပါ–၂ဝ၅၊ ဋ္ဌ–၃၁ဝ။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၂၂၊ ဂါထာ။

ပျင်းရိခြင်းအကြောင်း ဂ-ပါး။ ။ကုသိတဝတ္ထုသုတ်၊အံ–ဂ၊ ပါ–၁၄၇၊ဋ္ဌ–၂၅၂။ ။ဒီဃ–၃၊ ပါ–၂၁၁၊ ၂၄၆၊ ဋ္ဌ–၂၂၆။ ။၆–ပါ၊ ၃–ပါ၊ ၁၄၉၊ ၁၅ဝ ဋ္ဌ–၁၃ဝ။ ။မဟာသံ–ပါ–၅၉၊ ဋ္ဌ–၁၇၇၊(ကုသိတချက်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ပျင်းရိသူအပြစ်ပြ ဂါထာ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၄ဂ။ ။ပါ–၂၆၄၊ ဋ္ဌ–၄၄၉။ ။ပါ–၂၆ဂ၊ ဋ္ဌ–၄ဂ၅။ ။အံ–၁–ပါ–၁ဝ၊ ဋ္ဌ–၅၆။ ။ပါ–၁၄၊ ၁ဂ။

ပျင်းသူမှိုဝဲ နစ်မွန်းမြဲ။ ။ဂါထာ၊ထေရ–ပါ–၂၅ဝ၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄ဝ။ ။ပါ–၂၆ဂ၊ ဋ္ဌ–၄ဂ၅။ ။ဇာတိ–ပါ–၂၄၃၊ ဋ္ဌ–၂၃၃၊ ဂါထာ။

ပြစ်မှားတတ်သူတို့အပြစ်။ ။ပြစ်မှားသောစိတ်ဖြင့် သေလျှင် ဒုဂ္ဂတိသို့ လားရတတ်ကြောင်း ဂါထာများ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁ဝ၉၊ ဋ္ဌ–၂၂၄။ ။အံ–၁–ပါ–ဂ၊ဋ္ဌ–၄၃။ ။ပဒုဋ္ဌစိတ္တသုတ်၊ဇာတိ–ပါ–၂ဝ၃၊ဋ္ဌ–၆ဂ၊၆၉၊ပါ–၌ဂါထာများပါ၏။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၊ ၁၅။ ။မဟုတ်မမှန်လုပ်ကြံစွပ်စွဲချက်း၌လည်း ရှိ၏)၊ (လေထက်လွင့်မြူ၊ ကိုယ့်ဘက်မှသို့ အချက်း၌လည်း ရှိ၏)။

ပြည့်စေနိုင်ခဲလှသောအရာ ၃-မျိုး။ ။(မီး၊ သမုဒ္ဒရာ၊ အလိုကြီးသူ)၊ ဇာတိ-ဋ္ဌ-၉၃၊ ပါ-၂၁၁၊ ဂါထာ။ ။ပဏ်-၁-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၄၅။ ။အံ-၁-ဋ္ဌ-၅၇။ ။အဘိ-၂-ဋ္ဌ-၄၅၅။ ။မဟာနိ-ဋ္ဌ-၂ဂ၆။ ။ဥဒါန-ဋ္ဌ-၂၀၆။ ။အဘိ-၂-ဋ္ဌ-၄၅၅၊ ပါ-၃၆၄။ ။လေးမျိုး ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၁၂၇၊ဋ္ဌ-မ-အုပ်-၄ဂ၇၊(သမုဒ္ဒရာ၊ဗြာဟ္မဏ၊ မင်း၊ မိန်းမ)။ ။(မရောင့်ရဲစေနိုင်သော အရာများကို ပြသောအခဏ်း၌ လည်း ရှိ၏)။

ပြည်သူ့ကမင်းခံနိုင်ကြောင်း နမူနာများ။ ။ဝိပဿီဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်လှူဒါန်းလိုကြ၍ ဗန္ဓုမတီမင်းကို တိုင်းပြည်က တော်လှန်ကြပုံ၊ဒီဃ-၂-ဋ္ဌ-၆၆၊၆၇၊ပါ-၃၉။ ။အံ-၁-ဋ္ဌ-၁၀၉။ ။ဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားကို တိုင်းသူ ပြည်သားတို့က သုဓ်သင်ပစ်ကြပုံ၊ ဇာတက-ဋ္ဌ-သ-အုပ်-၃၄၅။ ။ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၂၅၆၊ ဋ္ဌ-သ-အုပ်-၁၀၂၊ စန္ဒကုမာရမင်းသား၏ ဘခင်ကို ဒွန်းစဏ္ဍားဘဝရောက်အောင် တိုင်းသူပြည်သားတို့က ပို့လိုက်ပုံ။ ။ပါ-၃၁၄၊ ဋ္ဌ-၂၅၅၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီးကို တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်ကြပုံ။ ။စရိယာ-ဋ္ဌ-၆၁၊ ဂ၄။

ပုဒ်တပုဒ်တည်းကို အကြိမ်ကြိမ် ထပ်ကာထပ်ကာ ဟောရခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။အဘိ-၁-ဋ္ဌ-၁ဂ၁၊ ပါ-၁ဂ။ ။ဗျဥ္ဇန-ဥပသဂ္ဂ-အတ္ထ-ဉ္ဈသုံးမျိုး၏ အစွမ်းဖြင့် ထပ်ကာထပ်ကာ ဟောကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ မဟာနိ-ဋ္ဌ-၁၆။

ပေါက်ပေါက်ပန်း။ ။ပေါက်ပေါက်ကိုပန်းအဖြစ်ဖြင့် ရှေးအခါကပင် အသုံးပြုခဲ့ကြပုံ၊(လာဇပဉ္စမကာနိ ပုပ္ဖါနိ)ဟု ဖွင့်ပြထား၏၊ဝိမာန-ဋ္ဌ-၂၇။ ။ဗုဒ္ဓ-ဋ္ဌ-၁၀ဂ။ ။အပ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၄၄။ ။ဇာတက-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၆၅။ ။ပါ-ဒု-အုပ်-၃၇၀၊ဋ္ဌ-သ-အုပ်-၃၇၀။ ။ဒီဃ-၂-ဋ္ဌ-၁၉၇။

ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ မိတ်ဆွေမှုန်။ ။တဏှာသန္ထဝ-တဏှာကြောင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံသော မိတ်ဆွေကိုပယ်ရှား၍ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သံဃာ ကောင်းစသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသာ (မိတ္တသန္ထဝ) ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရန် ညွှန်ကြားထားပုံ၊ သဗ္ဗိသုတ်၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၁၇၊ဋ္ဌ-၅၃၊ဂါထာ။ ။မိတ္တသုတ် (ပ-ဒု) အံ-၇-ပါ-၄၂၁၊ ဋ္ဌ-၁၆၂။ ။ကိုယ်နှင့်တူသူ၊ ကိုယ့်ထက်သာသူကိုသာ ပေါင်းသင်းအပ်ကြောင်းဂါထာ၊ သုတ္တ-ပါ-

၂၀၆၊ ဌ-ပ-အုပ်-၀၃၊ ၀၄၊ ကိုယ့်အောက်ယုတ်သူကို မပေါင်းသင်းအပ်-ဟူလို၊ ။ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာ၌ သတိထားဘွယ် ဂါထာများ၊ ဇာဘက-ပါ-ပ-အုပ်-၃၂၉၊ ဌ-စ-အုပ်-၄၃၇၊ ။"လူသုံးယောက်တယောက် ခလောက်ဆံ" ဖြစ်တတ်ကြောင်းဟောသော "သန္ဓိဘေဒဇာတက"၊ ပါ-၁၁၀၊ ဌ-တ-အုပ်-၁၃၇။ ။ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြခြင်းအကြောင်း ၆-မျိုး၊ စူဠနိ-ပါ-၃၀၆၊ ဌ-၁၃၀။ ။(မိတ်ဆွေနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ၊ မိတ်ခဆွခဏ်း၌လည်း ရှိ၏.)။ ။ပေါင်းသင်းအပ်၊ မပေါင်းသင်းအပ်သောသူများ၊ ထေရ-ဌ-ဒု-အုပ်-၄၁၇။

လျှောင်ပြောင်တတ်သူတို့ သတိမူစရာ။ ။ခုဇ္ဇုတ္တရာကျွန်မဝတ္ထုနှင့် စူဠပန္ထကမထေရ်ဝတ္ထုတိုင်း၌ ရှိ၏.၊ ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၄၄၊ ၁၅၅၊ ။ဇာတက-ဌ-၁-အုပ်-၁၃၂။ ။ဧတိ-ဌ-၂၉၊ ။အံ-၁-ဌ-၃၃၀။ ။ထေရ-ပါ-၃၀၃၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၉၃။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၆၄၊ ဂါထာနံပါတ်-၄၀။

ပိုးပလံမျိုး၊ မီးကိုတိုး၊ အကျိုးနဲ(နည်း)လှုပြီ။ ။ပိုးပလုံတို့ မီးကိုတိုးသည်ကို မြင်၍ ဥဒါန်းကျူးသော ဥပါတိဓာဝန္တိသုတ်၊ ဥဒါန-ပါ-၁၆၇၊ ဌ-၃၂၂။ ။ပိုးပလံမျိုး၊ မီးကိုတိုး၊ ကိုယ်ကျိုးနဲလှပြီ- ဟူသော ဂါထာ၊ ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၂၆၄၊ ဌ-သ-အုပ်-၁၂၃၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်ပေါင်းသင်းခြင်းအတွက် ဥပမာပေးထားသော ဂါထာ။

ပိုးမျိုး(၈၀)ရှိကြောင်းအမြွက်။ ။လူတို့ခန္ဓာကိုယ်တွင် ပိုးမျိုး (၈၀) ရှိကြောင်း စကားအမြွက် မိန့်ဆိုထားပုံ၊ခန္ဓ-သံ-ဌ-၂၉၄။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၃၉၇၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၃၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၂၂၇။ ။မဟာနိ-ဌ-၈၀။ ။အဘိ-၂-ဌ-၃၁၊(ကုလဝသေန စေတ္တ အသီတိ ကိမိ ကုလာနိ ဝသန္တိ)ဟု-ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။တနည်း ၃၂-မျိုးရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဌ-၂၃၀၊ ပါ-၂၀၀၊ (ဍရစ္စဝမာဒိ ဒွတ္တိံသ ကုလပ္ပဘေဒါ ကိမယော အာကုလ-ဗျာကုလာ သဏ္ဍာ သဏ္ဍစာရိနော ဟုတွာ နိဝသန္တိ) ဟု-ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၁၇၉၊ ၂၅၀။

မဇ္ဈိမနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ပစ္စည်းရှိ ဂုဏ်ရှိသူတို့ထက် တရားရှိသူကိုသာ ပို၍ဘုရားရှင်တို့ လေးစားတော်မူကြကြောင်း(ကဿပ ဘုရားရှင် နမူနာ)၊ ၂-ပါ-၂၄၁၊ ဋ္ဌ-၁၉၆။ ။ ပဉ္စဝိညာဉ်နှင့် ဇောစိတ်အတွက် ဥပမာ။ ။၁-ပါ-၃၆၉၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၂၄၈။

ပဉ္စတ္တယသုတ်။ ။၃-ပါ-၁၈၊ ဋ္ဌ-၁၀၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-၆၂-ပါး-အကျယ် ဟောထား၏။

ပညာသင်ရာ၌ ပညာတတ်လျှင် မိဘကိုသတ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်သတ်သူမှသာ နတ်ပြည်ရောက်ရ၏ဟု အယူမှားကိုယူထားသော ဃောဋမုခ ပုဏ္ဏား အကြောင်း၊ ၂-ပါ-၃၇၅၊ ဋ္ဌ-၂၈၂။

ပညတ် ၄-မျိုး။ ။၃-ဋ္ဌ-၂၀၇၊ ([၁]အဝိဇ္ဇမာနပညတ်၊ [၂] ဝိဇ္ဇမာနေန အဝိဇ္ဇမာနပညတ်၊ [၃]အဝိဇ္ဇာမာနေန ဝိဇ္ဇမာနပညတ်၊ [၄] ဝိဇ္ဇမာနေန ဝိဇ္ဇမာနပညတ်)၊ တရားဟောရာ၌ ဤ၄-မျိုးကို ထိုက်သည်အားလျော်စွာ ဘုရားရှင် အသုံးပြုတော်မူကြောင်း။ ပဋိသလ္လာန ဝုဋ္ဌိတော-ပုဒ်အဖွင့်။ ။ ၁-ပါ-၄၈၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၈၅။ ။ပဋိဝိသကာနန္တိ သာမန္တဂေဟ ဝါသီနံ။ ။ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၅၊ ပါ-၁၇၆။

ပဋိသေဝနာ ပဟာတဗ္ဗ အာသဝ။ ။၁-ပါ-၁၂၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၈၀၊ ပုတီးစိပ်-ဟု ခေါ်နေကြသော ပစ္စဝေက္ခဏာပါဠိ ၄-ပုဒ်။

ပတ္တ၊ ပရိယေသိတ၊ မနသာနုဝိစာရိတ၊ သုံးမျိုးခွဲပြပုံ။ ။ပါ-၁၈၉၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၁၆၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး စွဲလမ်းပုံနှင့်စပ်၍ ဖွင့်ပြချက်။

ပရိဝဇ္ဇနာ ပဟာတဗ္ဗ အာသဝ။ ။၁-ပါ-၁၃၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၈၃၊ ရှောင်ကြဉ်အပ်သော အရာများကို ပြဆိုချက်။

ပရိဏာယက ရတနဝဏ္ဏနာ။ ။စကြဝတေးမင်း၏ သားကြီး ဂုဏ်ပုဒ်များကို ပြဆိုချက်၊ ၃-ပါ-၂၁၄၊ ဋ္ဌ-၁၆၂၊ (စကြဝတေးမင်း အခန်းတိုင်း၌ ရှိ၏။)

ပလိပန္တိပဉ္စကာမ ဂုဏာ ဝုစ္စန္တိ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၉၇၊ ပါ-၅၄၊ ပလ္လောမန္တိ ပန္နလောမတာ၊ ခေမံ သောတ္ထိဘာဝန္တိ အတ္ထော။ ။ဋ္ဌ-၁၁၈၊ ပါ-၂၁။

ပဝါရဏာ ၄-မျိုး။ ။ဋ္ဌ–၉၇၊ ပါ–၁၆၊ ဝဿံဝုဋ္ဌ ပဝါရဏာ၊ ပစ္စယ၊ ဒႏုတိရိတ္တ၊ ယာဝဒတ္တ ပဝါရဏာ။ ။သိတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင် ပဝါရဏာ မပြုသေးခြင်းဖြင့် နှီးမြှောက်ခံရသော ပုဂ္ဂိုလ် ၂-ဦး၊ ၃–ဋ္ဌ–၉၇၊ ပါ–၁၂၂၊ (အာရဒ္ဓဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်၊ အရိယာသာဝကပုဂ္ဂိုလ်)။

ပသန္နာကာရဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၅၊ ရတနာသုံးပါးမည်ပုံနှင့် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရကျိုးကို ပြထား၏။ ။ပဟာတဗ္ဗ၊ဘာဝေတဗ္ဗ၊ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ၊ ၃-မျိုးခွဲကောက်ပြပုံ။ ။၃–ပါ–၃၃၇၊ ဋ္ဌ–၂၄၀။

ပါရိဇုည ၄-မျိုး။ ။ကုန်ဆုံးခြင်းလေးမျိုးဟူလို၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ ဘောဂ၊ ဉာတိ၊ အချို့လူတို့ ရဟန်းပြုကြခြင်းအကြောင်းလည်းဟူ၏၊ ၂–ပါ–၂၅၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၀။

ပါသရာသိသုတ်။ ။၁–ပါ–၂၁၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၆၉၊အရိယာနှင့်ပုထုဇဉ်၏ ရှာမှီးခြင်းကို အကျယ်ဟောထား၏။

ပိဏ္ဍပါတ ပါရိသုဒ္ဓိသုတ်။ ။၃–ပါ–၃၄၂၊ ဋ္ဌ–၂၄၉၊ ဆွမ်းလောင်းသူတို့အကျိုးများစေရန် ရဟန်းတို့ ဆင်ခြင် သုံးသပ်ပုံကို နည်းပေးဟောထား၏။

ပိဋ္ဌေယျဗ္ဘတိ ဒဒေယျ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၂–ဋ္ဌ–၁၆၅၊ ပါ–၁၉၇။ ။ပုက္ကုသာတိ မင်းကြီးဝတ္ထု အကျယ်။ ။၃–ဋ္ဌ–၁၉၄၊ ပါ–၂၀၁။ ။ပုဒ္ဓောသံ ဝုစ္စတိ ပါထေယျံ-ဟု ဖွင့်ပြပုံ။ ။၃–ဋ္ဌ–၉၀၊ ပါ–၁၂၃။

ပုဏ္ဏမသုတ် (မဟာ)။ ။၃–ပါ–၆၆၊ ဋ္ဌ–၅၀၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးနှင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကိုမေး၍ အကျယ်ဖြေရှင်းဟောထား၏။ ။စူဠပုဏ္ဏမသုတ်၊ ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–၅၃၊ အသပ္ပုရိသ၊ သပ္ပုရိသတို့၏ အပြောအဆို အလုပ်အကိုင်အကြံအစည် လှူဒါန်းပုံ စသည်ကို အကျယ်ဟောထား၏၊ ပုဗ္ဗဏှသမယံ ပုဒ်အဖွင့်။ ။၁–ဋ္ဌ–၁၅၆၊ ပါ–၃၇။ ။ပုဗ္ဗဘာဂ ပဋိပဒါဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–၁၂၇။

ပေါတလိယသုတ်။ ။၂–ပါ–၂၂၊ဋ္ဌ–၂၄၊ ပါဏာတိပါတ စသော အကုသလမှုတို့ကိုပယ်ရန် အရိယာတို့ ဆင်ခြင်ပုံကို ဟောထား၏။

ပြီးဆုံးခြင်းအမျိုးမျိုး။ ။၁–ပါ–၉၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၆။ ပြာဟ္မဏာတို့ ပြီးဆုံးခြင်းကား–ဗြဟ္မာပြည်သို့ ရောက်ရခြင်းတည်း။

ရသေ့တို့ ပြီးဆုံးခြင်းကား—အာဘဿရာဘုံသို့ ရောက်ရခြင်းတည်း။
ပရိဗ္ဗိုဇ်တို့ ပြီးဆုံးခြင်းကား—သုဘကိဏှာဘုံသို့ ရောက်ရခြင်းတည်း။
အာဇီဝကတို့ ပြီးဆုံးခြင်းကား—အသညသတ်ဘုံသို့ ရောက်ရခြင်းတည်း။
ဗုဒ္ဓသာဝကတို့ ပြီးဆုံးခြင်းကား—အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရခြင်းတည်း။

ပေါင်ချုံးပြပြီးနောက်—အရဟတ္တဖိုလ်ရအောင် အားထုတ်သွားသော တိဿမထေရ်ဝတ္ထု။ ။၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၀၊ ပါ—၇၀။

သံယုတ္တနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပစ္စနိကသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၀၁၊ ဋ္ဌ—၂၄၂၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောလေ့ရှိသော ပုဏ္ဏားအား ဆုံးမသောဂါထာ။

ပစ္စန္တသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၄၀၄၊ မဇ္ဈိမဒေသ၌ လူဖြစ်ကြသည်ထက် ပစ္စန္တရာဇ်အရပ်၌ လူဖြစ်သည်က များလှကြောင်း ဟောထား၏။

ပစ္စယသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၂၆၄၊ ဋ္ဌ—၃၀၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဓမ္မကို ဟောထား၏၊ အရိယာသာဝကတို့မှာ ယုံမှားခြင်း "၁၆" ပါးမှ လွတ်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း၊ ပါ—၂၆၅။

ပဇ္ဇုန္နဓီတုသုတ်(ပဌမ)။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—၇၆၊ အရိယာဓမ္မကို ကဲ့ရဲ့လျှင် ရေရူဝရဲ၌ကျရောက်တတ်ကြောင်း နတ်သမီးက လျှောက်ထားသော ဂါထာ။ ။ဒုတိယ—ပါ—၂၀၊ ဋ္ဌ—၇၇၊ ပါပံ နကယိရာ ဝစသာ မနသာ-စသောဂါထာ။

ပဇ္ဇောတသုတ်။ ။ပါ—၄၁၊ ဋ္ဌ—၉၄၊ ပညာလောကသ္မိံ ပဇ္ဇောတော စံသော ဂါထာ။

ပဇ္ဇောတသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၄၊ ဋ္ဌ—၅၀၊ ဒိဝါ တပတိ အာဒိစ္စော စသော ၂-ဂါထာ။

ပဇ္ဇောတသုတ်။ ။ပါ—၄၁၊ ဋ္ဌ—၉၅၊ အရောင်တွင် ပညာ၊ နိုးကြားမှုတွင် သတိ၊ အမှုလုပ်ရာ၌ နွား၊ ကျွေးမွေးမှုတွင် မိုး၊ မှီရာတွင် မြေကြီးဟု ဟောသောဂါထာများ။

ပဋ္ဌာလဝစဏ္ဍသုတ်။ ။ပါ—၄၆၊ ဋ္ဌ—၉၉၊ သမ္မာခေ ဝါပိ ဝိန္ဒန္တိ-စသော ဂါထာ။

ပဥ္စရထသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၃၆၊ ဠ–၁၉၅၊ အဇာတသတ်မင်းသား က ဒေဝဒတ်အား ရထား ငါးရာတို့ဖြင့် ထမင်းအိုးငါးရာ ပို့နေခြင်းသည် ကုသလဓမ္မဘို့ကို ပိုရှုံ(?)ပင် ဆုတ်ယုတ်စေကြောင်း ဟောထားၡ။

ပဥ္စသီဝသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၃၂၂၊ ဠ–၃၆၊ ငြိမ်းအေးခြင်း၊ မငြိမ်းအေး ခြင်းအကြောင်းကို မေး၍ ဖြေထား၏။

ပဥ္စရာဇသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၇၉၊ ဠ–၁၃၀၊ အာရုံငါးပါးတွင် အမြတ် ကို ငြင်းခုံကြပုံနှင့် ပဒုမံယထာကောကနဒံ သုဂန္ဓံ-စသော ဂါထာ။

ပဥ္စဝေရဘယသုတ်။ ။(ပ–၃)၊ နိဒါန–ပါ–၂၉၇၊ ၂၉၉၊ ဠ–၆၇၊ ၆၀၊ သောတာပန်တို့ ငြိမ်းအေးသော ဘေးရန်များကို ဟောထား၏။

ပဥ္စသိက္ခာပဒသုတ်။ ။ပါ–၃၇၇၊ ဠ–၁၃၃၊ ခတ်ချင်းတူမှ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံကြကြောင်း ဟောထား၏၊ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး အဖွင့်အကျဉ်း။

ပဥ္စမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်အစား။ ။အာဟာရေ ပဋိကူလသညာကို ထားခဲ့ တော်မူ၏၊ မိန့်ဆိုထားပုံ၊ နိဒါန–ဠ–၉၅၊

ပဥ္စကင်္ဂသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၄၂၃၊ ဠ–၁၂၀၊ ရာန်နှင့်ယှဉ်သော သုခ ဝေဒနာတို့ အဆင့်ဆင့် သာလွန်ပုံကို ဟောထား၏။

ပဥ္စဂတိပေယျာလဝဂ္ဂ။ ။မဟာ–ပါ–၄၁၂၊ သုဂတိဘဝ၌ ဖြစ်သူတို့ နည်း ပါးလှကြောင်း ဟောထားသော သုတ်များ။

ပညာပဋိလာဘသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၅၉၊ ဠ–၃၂၂၊ သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ် ကား ရဆဲ၊ အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ကား ရပြီးဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပညာဝန္တသုတ်။ ။ပါ–၀၀၊ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွားလျှင် ပညာဝန္တဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပဋိပဒါသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၂၄၆၊ ဠ–၁၀၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်လည် အောင် အားထုတ်သူကို မိစ္ဆာပဋိပဒါ၊ ပြတ်အောင် အားထုတ်သူကို သမ္မာပဋိပဒါပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဟောထား၏။ ။ခန္ဓ–ပါ–၃၆၊ ဠ–၂၄၇၊ သက္ကာယသမုဒယဂါမိနီပဋိပဒါ၊ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ ၂-မျိုး ခွဲဟောထား၏။ ။(ပ–၃)၊မဟာ–ပါ–၁၅၊ဠ–၁၆၀၊ မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈- ပါး၊သမ္မာမဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ဟောထား၏။ ။ပဋိပတ္တိသုတ်လည်း နည်းတူ၊ ပါ–၁၈၊ ဠ–၁၆၀။

ပဋိပန္နသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၇၀၊ ဠ–၂၆၀၊ သဒ္ဓိန္ဒြေစသော ဣန္ဒြေ ၅- ပါးမရှိလျှင် ပုထုဇဉ်ဘဝ၌ပင် တည်သေးကြောင်း ဟောထား၏။

ပဋိလာဘသုတ်။ ။ပါ−၁၇၅၊ ဠ−၂၆၆၊ ဇုန္ဒြေ ၅-ပါးကို အကျယ်ဟော ထား၏။

ပဋိသလ္လာဏသုတ်။ ။ခန္ဓ−ပါ−၁၄၊ ဋ္ဌ−၂၄၁၊ ပဋိသလ္လီဏော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ-စသည်ဖြင့် ဟောထား၏။ ။သဠာ−ပါ− ၃၀၂၊ ဋ္ဌ−၃၁။ ။မဟာ−ပါ−၃၆၃၊ ဋ္ဌ−၃၂၄။

ပဋ္ဌမမဂ်ဒဿနမည်ပုံ။ ။ပဋ္ဌမမဂ်ဒဿနမည်ပုံနှင့် အမြင်စင်ကြယ်ခြင်းကိုမေး သော ကိံသုကောပမသုတ်၊ သဠာ−ပါ−၃၉၆၊ ဋ္ဌ−၉၇။

ပတ္တသုတ်။ ။သဂါထာ−ပါ−၁၁၃၊ ဋ္ဌ−၁၆၃၊ နွားယောင် ဆောင်၍ သပိတ်များကို ခွဲအံ့ဟု၍ လာသော မာရ်နတ်သား၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ အနတ္တ ဟု ရှုမြင်သူကို မာရ်စစ်သည်တို့ မမြင်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပတိရူပသုတ်။ ။ပါ−၁၁၂၊ ဋ္ဌ−၁၆၂၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်တို့ မှတ်သား ဘွယ် ဂါထာ။

ပတိဋ္ဌိတသုတ်။ ။မဟာ−ပါ−၂၀၃၊ ဋ္ဌ−၂၀၀၊ အပ္ပမာဒ၌ တည်သူသာ ဣန္ဒြေ ၅-ပါးကို အားထုတ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပထဝီသုတ်။ ။နိဒါန−ပါ−၃၅၄၊ ဋ္ဌ−၁၂၀၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ကုန်ခန်းသော ဒုက္ခများ၍ ကျန်သောဒုက္ခကနည်းပါးလှကြောင်း ဟော ထား၏။ ။ပါ−၃၀၇၊ ဋ္ဌ−၁၄၅၊ မြေကြီးကို ဆီးစေ့ပမာဏ လုံး၍ လုံး၍ ဤကား အမိ၊ ဤကားအဖ-ဟု ချ၍ချ၍ ရေတွက်သော် မြေလုံး များသာ ကုန်ဘွယ်ရာရှိကြောင်း ဟောထား၏။

ပဒသုတ်။ ။မဟာ−ပါ−၂၀၂၊ ဋ္ဌ−၂၀၀၊ ဣန္ဒြေ ၅-ပါးတွင် ပညိန္ဒြေ အချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပဒသုတ် စသည်၊ ပါ−၄၀၊ ဋ္ဌ− ၁၇၀၊ ခြေရာများတွင် ဆင်ခြေရာသည် အချုပ်ဖြစ်သကဲ့သို့ တရားများတွင် အပ္ပမာဒ အချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပဒီပေါပမသုတ်။ ။မဟာ−ပါ−၂၇၅၊ ဋ္ဌ−၂၉၅၊ အာနာပါနဿတိကို အားထုတ်လျှင် ခန္ဓာကိုယ်နှင့် မျက်စိတို့ မပင်ပန်းသည်သာမက စိတ်လည်း အာသဝေါလေးပါးတို့မှ လွတ်ကြောင်း၊ ဈာန်ကိုလည်းရစေနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပဒေပဒေတိ အာရမ္မဏေ အာရမ္မဏေ-ဟု ဖွင့်ပြပုံ၊ သဂါထာ−ပါ−၇၊ ဋ္ဌ−၃၅။ ။ပဒေသသုတ်။ ။မဟာ−ပါ−၁၅၂၊ ဋ္ဌ−၂၆၁၊ သေက္ခမည်ပုံ ဟောထား၏။

ပပါတသုတ်။ ။ပါ–၃၉၁၊ ဌ–၃၃၂၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိခြင်းကြောင့် ဇာတိ-ဇရာ-ဗျာဓိ-မရဏ-သောကစသော ချောက်ကမ်းပါးသို့ တဖြုတ်ဖြုတ် ကျဆင်းနေကြရကြောင်း ဟောထား၏။

ပဗ္ဗတသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၅၅၊ ဌ–၁၂၀၊ ဒုတိယ ပထဝီသုတ်နှင့် တူ၏။ ။ပါ–၃ဂ၉၊ ဌ–၁၄၆၊ ကမ္ဘာရှည်လျားလှပုံ ဥပမာ၊ အပေါက်အခေါင်း စသည်မရှိဘဲ အလျားအနံ အမြင့် ယူဇနာတရာရှိသော တောင်ကို အနှစ်တရာမှ တကြိမ်တကြိမ်နူးညံ့လှသော အဝတ်ဖြင့် ပွတ်တိုက်သော် တောင်သာကုန်နိုင်ဘွယ်ရာရှိ၏၊ ကမ္ဘာကား မကုန်ခန်းနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဟိ နာမေသာ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏ သဒိသာ။ ။ရဟန်းသာမဏေ ပြုစဉ်ဆရာကောင်းကို မှီဝဲရဘို့ အလွန်အရေးကြီးလှကြောင်း၊ ဆရာမကောင်းကတပည့် နစ်မွန်းလှကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ သဠာ–သံ–ဋ္ဌ–၇၇၊

ပဗ္ဗတူမပသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၀၁၊ ဌ–၁၅၃၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ၊ ဝိပတ္တိ လေးမျိုးကို တောင်ဥပမာပေး၍ ၎င်းတောင်လေးလုံးတို့က သတ္တဝါတို့ကို ကြိတ်ခြေသတ်အံ့ပုံကို ဟောထား၏၊ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်။

ပဘင်္ဂုသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၂၇၊ ဌ–၂၄၄၊ ခန္ဓာ–၅-ပါးပျက်စီးတတ်ပုံကို ဟောထား၏။

ပရမဿာသပ္ပတ္တသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၄၄၉၊ ဖဿ ၆-ပါး၌ သမုဒယ၊ အတ္ထင်္ဂမ၊ အဿာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏကို သိလျှင် ဒုက္ခများမှ အလွန်သက်သာရာရကြောင်း ဟောထား၏။

ပရိညာသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၂၂၊ ဌ–၂၄၄၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးကို ပရိညေယျဓမ္မ-ဟု ဟောထား၏။

ပရိဝီမံသနသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၀ဂ၊ ဌ–၇၁၊ ဒုက္ခမှ ကင်းအောင် ဆင်ခြင်လိုသော် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဆင်ခြင်ရကြောင်း ဟောထား၏။

ပရိယေသနာ နာနတ္တ (နေ၁) သုတ်။ ။ပါ–၃၆၁၊ ဌ–၁၂၃၊ ဓာတုနာနတ္တကြောင့် သညာနာနတ္တဖြစ်၏၊ သညာနာနတ္တ၊ သင်္ကပ္ပနာနတ္တ၊ ဆန္ဒနာနတ္တ၊ ပရိဠာဟနာနတ္တ၊ ပရိယေသနာနာနတ္တ၊ ရှေ့ရှေ့နာနတ္တကြောင့်နောက်နောက်နာနတ္တများ ဖြစ်ကြရကြောင်း ဟောထား၏၊မဖြစ်ပုံအပြန်လည်း ဟော၏။

ပရိညေယျသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၄၊ ပရိညေယျဓမ္မ၊ ပရိညာ၊ ပရိညာတာဝီ သုံးမျိုးခွဲပြပုံ။ ။ပါ—၁၅၆၊ ဋ္ဌ—၃၀၀။ ။မဟာ—ပါ—၃၀၁၊ သစ္စာလေးပါးကို ပရိညေယျ၊ ပဟာတဗ္ဗ၊ ဘာဝေတဗ္ဗ၊ သစ္ဆိကာ-တဗ္ဗ၊ ခွဲဟောထား၏။

ပရိပုစ္ဆိတသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၃၄၊ ဋ္ဌ—၃၀၅၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ အတ္တ-ဟု မယူမှားရန် ဟောထား၏။

ပရိယာယသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၉၅၊ ဋ္ဌ—၂၀၃၊ နီဝရဏ ၁၀-ပါး၊ ဗောဇ္ဈင်—၁၄-ပါး ပြားနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏၊ မူလ ၇-ပါးကို အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ ၂-ပါးဖြင့် ပွါးထား၏။

ပရိသုဒ္ဓသုတ်။ ။(ပ—၃)၊ မဟာ—ပါ—၁၂၊ ဋ္ဌ—၁၆၇၊ မဂ္ဂင်ကို ပွားလျှင် ကိလေသာမှ စင်ကြယ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပရိဟာနဓမ္မသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၂၉၉၊ ဋ္ဌ—၃၀၊ အာရုံ ၆-ပါး၌ အကုသိုလ်ဖြစ်လျှင် ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပရိဟာနသုတ်၊ မဟာ—ပါ—၁၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၀၊ သတိပဋ္ဌာန်မပွါးလျှင် တရားတော် ကွယ်ကြောင်း၊ ပွါးလျှင် မကွယ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပရောသဟဿသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၉၃၊ ဋ္ဌ—၂၅၅၊ ဝင်္ဂီသမထေရ်၏ ပဋိဘာနဉာဏ်ထက်သန်ပုံကိုပြ၍ ဘုရားရှင်အား ချီးကျူးထားသော ဂါထာများ။

ပရံမရဏသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၂၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၅၊ သတ္တဝါမှာ သေသည်၏ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်သေးသလော၊ မဖြစ်သေးသလောဟူသော အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ အမေးကို အသျှင်မဟာကဿပထေရ် ဖြေထားတော်မူပုံ။

ပလောကဓမ္မသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၂၇၉၊ ဋ္ဌ—၁၇၊ ပလောကဓမ္မန္တိ ဘိဇ္ဇနက သဘာဝံ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ စက္ခု၊ ရူပ စက္ခုဝိညာဏ စသည်ကို ပလောကဓမ္မဟု ဟောထား၏။

ပဝါရဏာသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၉၂၊ ဋ္ဌ—၃၅၃၊ ဘုရားရှင်က ရဟန်းတော်များအား မသင့်လျော်သော ကိုယ်နှုတ်အမူအရာရှိလျှင် ကဲ့ရဲ့ကြဟု ဖိတ်ကြားတော်မူပုံ၊ အကြီးအကဲလုပ်သူတို့ နမူနာယူစရာကောင်းလှ၏။

ပဟာနသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၂၄၀၊ ဋ္ဌ—၅၊ စက္ခုစသည်ကို ပယ်ရန်ဟောထား၏။ ။ပါ—၄၀၇၊ ဋ္ဌ—၁၁၅၊ ဝေဒနာ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော အနုသယကိုပယ်ရန် ဟောထား၏၊ ၅-ဂါထာပါ၏။

ပါကတိန္ဒြိယသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၀၅၊ ဌ–၂၇၁၊ မေ့လျော့စွာ နေကြသော ရဟန်းတို့ကို နတ်ကလာ၍ သတိပေးပုံဂါထာများ။

ပါစိနနိန္နသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၀၊ ဌ–၁၇၀။ ။ပါ–၃၂၊ ၃၄၊ ၃၆၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွါးလျှင် နိဗ္ဗာန်သို့သာ ညွှတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပါဠိလိယသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၅၂၀၊ ဌ–၁၄၆၊ ဘုရားရှင်အား မျက်လှည့်ပညာတတ်သည်ဟု စွပ်စွဲသည်ကို ဖြေရှင်းတော်မူပုံနှင့် ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး၏ အပြစ်ကို ဟောထား၏။

ပါဏသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၇၀၊ ဌ–၁၀၅၊ သီလဝိသုဒ္ဓိပေါ်၌ တည်၍ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးမှ မဂ်ဖိုလ်ရနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၃၀၆၊ အပါယ်လေးပါး၌ ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့မှာ များပြားလှ၍ ၎င်းမှလွတ်စေရန် သစ္စာလေးပါးကို သိအောင် အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

ပါတာလသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၃၀၀၊ ဌ–၁၁၆၊ အန္ဓဗာလပုထုဇဉ်တို့မှာ ဝေဒနာကို သည်းမခံနိုင်ကြကြောင်း၊ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဗလဝဝိပဿက ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား သည်းခံနိုင်ကြကြောင်း ဟောထား၏၊ ၃–ဂါထာပါ၏။

ပါတိမောက္ခသံဝရသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၆၃၊ ဌ–၂၆၂၊ သီလပေါ်၌ တည်၍ သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွါးများရမည်ဟု ဟောထား၏။

ပါထေယျသုတ်။ ။(ပါထေယျ–ရိက္ခာ)၊ သဂါထာ–ပါ–၄၀၊ ဌ–၉၄၊ သဒ္ဓါ ဗန္ဓတိ ပါထေယျံ-စသောဂါထာ။

ပါပဘိက္ခုသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၅၁၊ ဌ–၂၀၅၊ ရဟန်းယုတ် ရဟန်းပျက်တို့ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ၊ သင်္ကန်းသပိတ်ခါးပန်းကြိုး စသည်တို့ မီးလျှံပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သည်ကို ခံနေကြရပုံ။

ပါပံ န ကယိရာ ဝစသာ မနသာ စသောဂါထာ။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၂၊ ဌ–၄၆၊ သမိဒ္ဓိသုတ်။ ။ဒုတိယပဇ္ဇုန္နဓီတုသုတ်၊ ပါ–၂၀၊ ဌ–၇၇။

ပါရံဂမသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၉၊ ဌ–၁၆၀၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွါးမှ နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်။ ။ပါ–၇၃၊ ဗောဇ္ဈင်ကိုပွါးမှ နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပါသာဏသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၁၀၊ ဌ–၁၆၁၊ မာရ်နတ်က ကျောက်တောင်ကိုဖြိုခွဲ၍ ဘုရားရှင်ကို ခြောက်လှန့်ပုံ။

ပိဏ္ဍသုတ်။ ။ပါ–၁၁၅၊ ဋ္ဌ–၁၆၄၊ ဆွမ်းမရအောင် မာရ်နတ်က နှောက်ယှက်ရာ ဘုရားရှင်က ပီတိအစာဖြင့် နေနိုင်ကြောင်း မိန့်ကြားလိုက်ပုံ။ ။ နိဒါန–ပါ–၄၄၇၊ ဋ္ဌ–၂၀၁၊ ၄က်မုဆိုးတို့ ဖြစ်ရသောပြိတ္တာ၊ အသား ဆိုင် အသားခဲပြိတ္တာများ။

ပိဏ္ဍောလျသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၇၅၊ ဋ္ဌ–၂၇၄၊ အာမိသကြောင့် ဆူဆူပူပူ ဖြစ်ကြခြင်းကို အပြစ်တင်ဟောထား၏။

ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၉၆၊ ဇာတိ-ဇရာ-မရဏ ကုန်သည်ကို မြင်၍ အရဟတ္တဖိုလ်ရကြောင်း လျှောက်ထားပုံ၊ ထိုသို့ ကုန်ခြင်းမှာ ဣန္ဒြေသုံးပါးကို ပွါးခြင်းကြောင့်ဟု ဟောထား၏။

ပိတုသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၉၅၊ ဋ္ဌ–၁၄၀၊ မိမိ၏ အဘမဖြစ်ဘူးသောသူ မရှိကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပိတုသုတ္တာဒိဆက္ကပါ–၄၃၀၊ဋ္ဌ–၁၉၅၊ မိဘစသည်၏ အသက်ဘေးပင် ဖြစ်စေကာမူ မုသားမပြောသော ရဟန်းသာမဏေသည် နောင်အခါတွင် လာဘ-သက္ကာရ–သိလောကတို့ နှိပ်စက်လာသောအခါ မုသားပြောဆိုတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပိယင်္ကရသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၁၁၊ဋ္ဌ–၂၀၂၊ပိယင်္ကရမာတာ ဘီလူးမဝတ္ထု။

ပိဟိတသုတ်။ ။ပါ–၃၇၊ ဋ္ဌ–၉၀၊ မစ္စုနှာ ပိဟိတော လောကော-စသောဂါထာ။

ပုဂ္ဂလသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၉၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၇၊ သတ္တဝါ တယောက်တယောက်၏ အရိုးများကို စုပုံထားနိုင်ခဲ့သော် ဝေပုလ္လတောင်ထက်ပင် မြင့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏၊ (အရိုး တောင်လိုပုံခဲ့ပြီ ဟူလို)၊ အဆုံး၌ မှတ်မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများပါ၏။

ပုဂ္ဂိုလ်၏အလိုကိုကြည့်၍။ ။ဘုရားရှင် လိုက်လျောတော်မူပုံ နမူနာယူစရာ၊ သဂါထာ–ဋ္ဌ–၆၇။

ပုဏ္ဏမသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၈၂၊ ဋ္ဌ–၂၀၂၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၏ မူလအကြောင်း၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း၊ မဖြစ်ခြင်း၊ အဿာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏများကို မေးလျှောက်၍ ဘုရားရှင် ဖြေဆိုတော်မူခဏ်း။

ပုတ္တမံသူပမသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၂၂၊ ဋ္ဌ–၉၄၊ အာဟာရလေးပါး၌ အပြစ်မြင်ရန် ဥပမာတို့ဖြင့် ဟောထား၏။

ပုတ္တသုတ်။ ။ပါ–၃၉၆၊ ဋ္ဌ–၁၄၀၊ မိမိ၏ သားသမီးမဖြစ်ဘူးသောသူ မရှိကြောင်း ဟောထား၏။

ပုနဗ္ဗဝသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၇၉၊ ဋ္ဌ--ဣန္ဒြေ ၅-ပါး၏ သမုဒယ အတ္တင်္ဂမ အဿာဒ အာဒီနဝ နိဿရဏ ဤ ၅-ပါးကို သိမှသာ ဘုရားဟူ၍ ဝန်ခံခဲ့ကြောင်း ဟောထား၏။

ပုနဗ္ဗသုသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၁၂၊ဋ္ဌ—၂၀၃၊ရှင်းဘီလူးမမှာ သောတာပန်ဖြစ်သောအခါ နတ်သမီးအသွင် ပြောင်းရှိမျှမက သားသမီးများပါ ကောင်းကျိုးခံစားကြရပုံ။

ပုပ္ဖသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၁၃၊ ဋ္ဌ—၂၉၃၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးကို လောကဓါတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပုဗ္ဗကောဋ္ဌကသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၉၄၊ ဋ္ဌ—၂၇၉၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅-ပါးကို ပွါးလျှင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပုဗ္ဗသုတ်။ ။ပါ—၂၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၆၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ပွါးမှုကြောင့် အဘိညာဉ် ၆-ပါးကိုရခြင်းအကျိုး ခံစားရပုံဟောထား၏။

ပုဗ္ဗာရာမသုတ်။ ။ပါ—၁၉၅၊ ဋ္ဌ—၂၇၉၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅—ပါးကို ပွါးခြင်းကြောင့် ရဟန္တာဖြစ်ကြကြောင်း ဟောထား၏။

ပုဗ္ဗေသမ္ဗောဓသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၃၇၉၊ ဋ္ဌ—၁၄၁၊ ဓာတ်ကြီးလေးပါး၌ အဿာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏ သုံးမျိုးတို့ကို ဟောထား၏။ ။သဠာ—ပါ—၂၄၁၊ ဋ္ဌ—၃၊ စက္ခုစသော အာယတန ၁၂-ပါး၌ ဘုရားလောင်းဘဝကပင် ဤသုံးမျိုးကို သိခဲ့ကြောင်း ဟောထား၏။

ပုရိသသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—၁၂၆၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဖျက်၊ ကိုယ်ပင်ပျက်စီးရကြောင်းဂါထာ၊ လောဘ-ဒေါသ-မောဟ အပြစ်ပြဂါထာဟူလို။ ။သဠာ—ပါ—၄၃၆၊ ဋ္ဌ—၁၂၅၊ မိန်းမတို့ကြိုက်နှစ်သက်သော မကြိုက်မနှစ်သက်သော ယောကျ်ား ၅-မျိုးစီ ဟောထား၏၊ (မိန်းမခဏ်း၌ အကျယ်ရေးလတံ့။)

ပေသလသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၄၀၊ ဝင်္ဂီသမထေရ်မှာ ကိုယ့်ကိုယ်၌ဖြစ်သော ပရိယတ္တိမာနကို ကိုယ်တိုင်ပြန်ပယ်ပုံ ဟောထား၏။

ပေသိသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၄၇၊ ဋ္ဌ—၂၀၁၊ ကျွဲနွားစသည်ကို သတ်၍ အမဲခြောက် ရောင်းစားသူတို့ဖြစ်ရသော အသားတစ်ပြိတ္တာ။

ပေါက္ခရဏီသုတ်။ ။ပါ—၃၅၂၊ ဋ္ဌ—၁၁၉၊ သောတာပန်တို့မှာ ကုန်ခန်းသောဒုက္ခများ၌ ကျန်သောဒုက္ခက နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပြုလုပ်တတ်၊ ခံစားတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမေး၍ ဘုရားရှင် ဖြေထားတော်မူပုံ၊ နိဒါန—ပါ—၃၀၃၊ ဋ္ဌ—၇၀။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပစလာယမာနသုတ်။ ။၇–ပါ–၄၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၇၄၊ မိဒ္ဓကိုပယ်ရန်နည်း ၇-ပါးကို ဟောထား၏၊ ရဟန်းတို့ ဒကာ ဒကာမတို့ထံ ချဉ်းကပ်ရာ၌ ဆင်ခြင်ရန် အချက်များကို ဘုရားရှင်က အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်အား ဟောပြခဲ့၏။

ပစ္စောရောဟဏီသုတ်။ ။(ပ-ဒု) ၁၀–ပါ–၄၄၇–၄၄၉၊ ဋ္ဌ–၃၃၇၊ မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ မိစ္ဆာဉာဏ၊ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ ပေါင်း ၁၀–ပါးကို သမ္မာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ သမ္မာဉာဏ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိ၊ ပေါင်း ၁၀-ပါးဖြင့် ပယ်စွန့်ရန် ဟောထား၏။ ။ပြာဟ္မဏပစ္စောရောဟဏီသုတ်၊ ပါ–၄၅၉၊ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို ပယ်စွန့်ရန် ဟောထား၏။ ။အရိယ ပစ္စောရောဟဏီသုတ်၊ ပါ–၄၆၀။

ပဋ္ဌာသမဏသုတ်။ ။ပဋ္ဌာသမဏ ပြုသိုက် မပြုသိုက်အင်္ဂါ ၅-ပါးစီ ဟောထား၏၊ ၅–ပါ–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–၄၅၊ နောက်လိုက်နောက်ပါ အဖော်အဖြစ် အတူသွားထိုက် မသွားထိုက်သော အင်္ဂါများ-ဟူလို။

ပဥ္စင်္ဂိကသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–၉၊ ရုပ်ဈာန်လေးပါး၊ အဘိညာဉ် ၆-ပါးကို ဟောထား၏။

ပညာသုတ်။ ။၈–ပါ–၂၊ ဋ္ဌ–၁၉၅၊ ဝိပဿနာပညာရကြောင်း ၈-ပါးကို ဟောထား၏။ ။ပညာပဋိလာဘာယပုဒ် အဖွင့်၊ ၁–ပါ–၄၆၊ ဋ္ဌ–၄၁၁၊ ပညာရကြောင်းလေးပါး။

ပညတ္တိသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၂၄၊ ဋ္ဌ–၂၆၁၊ ခန္ဓာကိုယ်အကြီးဆုံးတွင် ရာဟုအသူရိန်၊ ကာမဂုဏ်ခံစားသူများတွင် မန္ဓာတ်စကြာမင်းကြီး၊ အကြီးအမှူးလုပ်ချင်သူများတွင် မာရ်နတ်ကြီး၊ သတ္တဝါများတွင် ဘုရားရှင်၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ အသီးအသီး လွန်ကဲကြကြောင်း ဟောထား၏။

ပဥ္စပုစ္ဆာသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၆၈၊ ဋ္ဌ–၅၈၊ ပုစ္ဆာမေးသူ၏ စိတ်သဘောမှာ ၅-မျိုးရှိကြောင်း ဟောထား၏။

ပဥ္စဗျာကရဏသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၅၅၊ ဋ္ဌ–၃၀၄၊ ဧကံသဗျာကရဏ၊ ဝိဘဇ္ဇ၊ ပဋိပုစ္ဆာ၊ ဌပနီယဗျာကရဏ၊ အဖြေ ၄-မျိုး၊ ဂါထာများပါ၏။ ။(အဖြေခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

ပဋိစ္ဆန္နသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၈၆၊ ဋ္ဌ–၂၄၁၊ ဖုံးထားမှ တင့်တယ်သောအရာ ၃-မျိုး၊ ဖွင့်ထားမှ တင့်တယ်သောအရာ ၃-မျိုးကို ဟောထား၏၊ (ဖုံး၊ ထားခဏ်း၌ ရှိ၏)။

ပဋိဘာနသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၅၂၊ ဋ္ဌ–၃၃၆၊ အမေးပြဿနာကို ဖြေဆိုရာ၌ ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုးရှိကြောင်း ဟောထား၏၊

ပဋိသာရဏီယသုတ်။ ။၈–ပါ–၁၅၉၊ ဋ္ဌ–၂၅၅၊ ရဟန်းတို့အပေါ်၌ ပဋိသာရဏီယကံပြုထိုက် မပြုထိုက်သော အင်္ဂါ ၈-ပါးစီ ဟောထား၏။

ပဏ္ဍိတသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၄၉၊ ဋ္ဌ–၁၃၆၊ ဒါန၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ မာတာပိတုဉပဋ္ဌာန၊ သုံးမျိုး၊ ပညာရှိတို့ ပညတ်ထားသော အရာသုံးမျိုးဟူလို၊ ဂါထာ၌ကား စုံလင်၏။ ။ပဏိဟိတအစ္ဆဝဂ္ဂ။ ။၁–ပါ–၇၊ ဋ္ဌ–၄၂၊ (ဒါနခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

ပတ္တကမ္မသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၇၆၊ ဋ္ဌ–၃၁၂၊ တရားသဖြင့် စီးပွားဖြစ်လာခြင်း၊ တရားသဖြင့် အခြံအရံရှိခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း၊ သုဂတိဘဝ ရောက်ရခြင်း၊ ဤလေးမျိုးကို လူတို့ရခဲလှကြောင်း ဟောထား၏၊ ၎င်းပြင် သဒ္ဓါ-သမ္ပဒါ၊ သီလ၊ စာဂ၊ ပညာသမ္ပဒါ၊ ဤလေးမျိုးကိုလည်း ရခဲလှကြောင်း ဟောထား၏။ ။လူ့အရိယာတို့မှာ အဘိဇ္ဈာစသည်၏ အပြစ်ကိုမြင်၍ ပယ်ကြပုံ၊ အသက်မွေးမှုပုံ၊ နေထိုင်ကြပုံကိုလည်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏၊ တရားသဖြင့် စီးပွားရှာ၍ ရအပ်သော အကျိုးလေးပါး။

ပတိလီနသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၄၉၊ ဋ္ဌ–၃၀၀၊ ပဏုန္နပစ္စေကသစ္စ၊ သမဝယသဋ္ဌေသန၊ ပဿဒ္ဓကာယသင်္ခါရ၊ ပတိလီန၊ လေးမျိုးကို ဟောထား၏၊ သေနာ သုံးမျိုးဂါထာ။

ပတောဒသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၂၉၊ ဋ္ဌ–၃၂၉၊ သံဝေဂရပုံ အခြင်းအရာ လေးမျိုး၊ (သ-ခဏ်း၌ ရှိ၏)။

ပတ္ထနာသုတ်။ ။(ပ–ဒု)၊ ၅–ပါ–၁၃၄၊ ၆၊ ဋ္ဌ–၄၉၊ အင်္ဂါ ၅-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မင်းသားသည် မင်းအဖြစ်ကို တောင့်တနိုင်သကဲ့သို့ အင်္ဂါ ၅-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း အရဟတ္တဖိုလ်ကို တောင့်တနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပထဝိန္ဒြရနဂါးမင်းဝတ္ထု။ ။အသျှင်ရာဟုလာထေရ်အလောင်း၊ ၁–ဋ္ဌ–၁၉၈။

ပဓာနသုတ်။ ။၂–ပါ–၅၁၊ ဋ္ဌ–၄၊ ပဓာနာနိတိ ဝီရိယာနိ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ လူတို့မှာ ဒါနပြုရန်၊ ရဟန်းတို့မှာ ဥပဓိသုံးပါးမှ ကင်းစေရန် အားထုတ်နိုင်ခဲလှကြောင်း ဟောထား၏။

ပပတိတသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၉၊ အရိယာသီလ၊ သမာဓိ၊ပညာ၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဤလေးပါးနှင့် မပြည့်စုံလျှင် ဓမ္မဝိနယမှ လျှောကျ၍ ပြည့်စုံလျှင် မလျှောကျနိုင်ကြောင်း **ဟောထား၏**၊ ဂါထာပါ၏။

ပဗ္ဗဇိတအဘိဏှသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၂၅၊ ဋ္ဌ–၃၁၃၊ ရဟန်းတို့ အမြဲဆင်ခြင်အပ်သောတရား ၁၀-မျိုး၊ ကျက်မှတ်ထားဘွယ် အလွန်ကောင်းလှ၏။

ပဗ္ဗတ်ရာဇာသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၃၈၊ သဒ္ဓါတရားရှိသူကိုမှီ၍ အတွင်း လူတို့မှာ သဒ္ဓါ၊သီလ၊ပညာ- တိုးပွားကြောင်း ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ။

ပဗ္ဗဇ္ဇာသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၄၁၊ ဋ္ဌ–၃၁၆၊ ရဟန်းတို့မှာ အသုဘသညာ စသည်၌ ပွားများလေ့လာသော စိတ်ရှိရမည်ဟု ဟောထား၏။

ပရမ္ပရ သုံးမျိုး။ ။၃–ဋ္ဌ–၁၅၅၊ **အာစရိယ** ပရမ္ပရ၊ လဒ္ဓိပရမ္ပရ၊ အတ္တဘာဝ ပရမ္ပရ။

ပရစိတ္တ၊ သစိတ္တ ပရိယာယကုသလသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၂၉၊ ဋ္ဌ–၃၁၆၊

ပရာဘဝသုတ်။ ။၇–ပါ–၄၁၇၊ ဥပါသကာတို့ မှတ်သားဘွယ်ရာ ဂါထာများ။

ပရိက္ကမနသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၄၇၁၊ဋ္ဌ–၃၃၈၊ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးမှ မရှောင်ကြဉ်လျှင် အဓမ္မ၊ ရှောင်ကြဉ်လျှင် ဓမ္မဟု ဟောထား၏။

ပရိသုဒ္ဓဝဂ်။ ။၁၀–ပါ–၄၅၀၊ ဋ္ဌ–၃၃၇၊သမ္မာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊သမ္မာဉာဏ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိ၊ ပေါင်း ၁၀-ပါးမှာ သတ္တဝါတို့ စင်ကြယ်ကြောင်းဟုဟောထား၏။

ပရိဟာနိသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၆၁၊ ဋ္ဌ–၃၄၁၊ သတ္တဝါတို့ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း၊ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း လေးပါးစီ ဟောထား၏၊ ရာဂဝေပုလ္လ၊ ဒေါသ၊ မောဟဝေပုလ္လ၊ ဂမ္ဘီရဋ္ဌာနာဋ္ဌာနေသု ပညာစက္ခု နကမတိ။ ဤကား ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းလေးပါး။ ။ရာဂတနုတ္တ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-တနုတ္တ၊ ဂမ္ဘီရဋ္ဌာနာဋ္ဌာနေသု ပညာစက္ခု ကမတိ၊ ဤကား မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းလေးပါး။ ။ပဌမ၊ ၇–ပါ–၄၁၅၊ ၄၁၆၊ ဋ္ဌ–၁၆၁။ ရဟန်း

တို့အတွက် ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း၊ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ၇-ပါးစီ ဟောထား၏၊ ကမ္မာရာမတာ၊ ဘဿာရာမတာ၊ နိဒ္ဒါရာမတာ၊ သင်္ဂဏိကာရာမတာ၊ ဣန္ဒြိယေသု အဂုတ္တဒွါရတာ၊ ဘောဇနေ အမတ္တညုတာ၊ ဤကား ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ၇-ပါး၊ နကမ္မာရာမတာ၊ နဘဿာရာမတာ၊ နနိဒ္ဒါရာမတာ၊ နသင်္ဂဏိကာရာမတာ၊ ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒွါရတာ၊ ဘောဇနေ မတ္တညုတာ။ ဤကား မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ၇-ပါး။ ။ဒုတိယ၊ ပါ-၄၁၆၊ ဥပါသကာတို့ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း၊ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ၇-ပါးစီ ဟောထား၏၊ဘိက္ခုဒဿနံ ဟာပေတိ၊ သဒ္ဓမ္မဿဝနံ ပမဇ္ဇတိ၊အဓိသီလေ နသိက္ခတိ၊ အပ္ပသာဒဗဟုလော ဟောတိ ဘိက္ခူသု၊ ဥပါရမ္ဘစိတ္တော ဓမ္မံ သုဏာတိ ရန္ဓဂဝေသီ၊ ဣတော ဗဟိဒ္ဓါ ဒက္ခိဏေယျံ ဂဝေသတိ၊ တတ္ထစ ပုဗ္ဗကာရံ ကရောတိ။ဤကား ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ၇-ပါး၊ဘိက္ခုဒဿနံ န ဟာပေတိ၊ သဒ္ဓမ္မဿဝနံ နပ္ပမဇ္ဇတိ၊ အဓိသီလေ သိက္ခတိ၊ ပသာဒဗဟုလော ဟောတိ ဘိက္ခူသု၊ အနုပါရမ္ဘ စိတ္တော ဓမ္မံ သုဏာတိ န ရန္ဓဂဝေသီ၊ န ဣတော ဗဟိဒ္ဓါ ဒက္ခိဏေယျံ ဂဝေသတိ၊ ဣဓ စ ပုဗ္ဗကာရံ ကရောတိ။ ဤကား မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ၇-ပါး၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ ပါ၏။ ။ ၁၀-ပါ-၃၃၇၊ ဌ-၃၁၆၊ ပရိဟာနသုတ်၊ ပရိဟာနဓမ္မ၊ အပရိဟာနဓမ္မတို့ကို ဟောထား၏။ ။မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ၁၀-ပါး၊အနဘိဇ္ဈာလု၊ အဗျာပန္နစိတ္တ၊ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓ၊ အနုဒ္ဓတ၊ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆ၊အက္ကောဓန၊အသံကိလိဋ္ဌ စိတ္တ၊ ဓမ္မပါမောဇ္ဇ၊ စေတောသမထ၊ အဓိပညာ ဓမ္မဝိပဿနာ။ အပြန် ၁၀-ပါးကား ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတည်း။

ပလောဘကသုတ်။ ။၃-ပါ-၁၅၉၊ ဌ-၁၄၁၊ ၁၄၂၊ လူတို့ပျက်စီးကြောင်း သုံးပါး။

(၁) အဓမ္မရာဂ—သူတပါးတို့၏ အသုံးအဆောင်၌ဖြစ်သော ရာဂသည် အဓမ္မရာဂမည်၏။

(၂) ဝိသမလောဘ—သူတပါးတို့သိမ်းဆည်းသော ဝတ္ထု၌ဖြစ်သော လောဘသည် ဝိသမလောဘ မည်၏။

(၃) မိစ္ဆာဓမ္မ—မထုန်မမှီဝဲအပ်သော ဝတ္ထု၌ မှီဝဲခြင်းသည် မိစ္ဆာဓမ္မမည်၏။ (အဓမ္မရာဂခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပသာဒကရဓမ္မဝဂ္ဂ။ ။၁-ပါ-၄၀၊ ဌ-၃၀၀၊ ကြည်ညိုစေနိုင်သော ဂုဏ်အင်္ဂါများကို ဟောထား၏။

ပဟာရာဒသုတ်။ ။၈–ပါ–၃၈၊ ဋ္ဌ–၂၁၇၊ သမုဒ္ဒရာနှင့် သာသနာတော်၏ အံ့ဘွယ် ၈-ပါးစီကို ဟောထား၏။

ပါဠိဗောဂသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၉၁၊ ဋ္ဌ–၃၅၈၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ၊ အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုး၊ ဤလေးမျိုးကို မဖြစ်အောင် မည်သည့်နတ်ဗြဟ္မာ မာရ်နတ် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့မှာ မတတ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။(အဘိ–၅–ပါ–၃၃၂၊ ဋ္ဌ–၂၂၇–၌လည်း ရှိ၏)။

ပါတိမောက္ခဌပနသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၁၂၊ ဋ္ဌ–၃၀၉၊ ပါတိမောက် မပြစေရန် တားနိုင်သော အင်္ဂါ ၁၀-ပါးကို ဟောထား၏။

ပါတုဘာဝသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၈၄၊ ဋ္ဌ–၁၄၁၊ ရခဲလှသောအရာ ၆–မျိုး (ရ–ခက်း၌ ရှိ၏)။

ပါပဏိကသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၁၃၊ ဋ္ဌ–၈၅၊ ဈေးသည်တို့ ကြီးပွါးကြောင်း မကြီးပွါးကြောင်း အင်္ဂါသုံးပါးစီနှင့် ရဟန်းတို့ ကြီးပွါးကြောင်း မကြီးပွါးကြောင်း အင်္ဂါသုံးပါးစီ ဟောထား၏။ ။ဒုတိယသုတ်၊ ပါ–၁၁၄၊ ဋ္ဌ–၈၆။

ပါရာဇိက ကျပြီးသော ရဟန်းတို့မှာ—လူဝတ်ဝင်း၊ သာမဏေဝတ်ဝင်း ပြုလုပ်၍ တရားအားထုတ်လျှင် မဂ်ဖိုလ်ကိုရနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၁–ဋ္ဌ–၅၂။ ။(ဝိ–၁–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၀၄–၌လည်း ရှိ၏)။

ပိင်္ဂိယာနီသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–၇၀၊ ရခဲလှသော ပုဂ္ဂိုလ် ၅–ဦး။ (ရ–ခက်း၌ ရှိ၏)။

ပီတိသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၀၂၊ ဋ္ဌ–၆၂၊ ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော ပီတိဖြင့် နေထိုင်ရန် အနာထပိဏ် သေဋ္ဌေးကြီးအား အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က ဟောပြခက်း။

ပုဂ္ဂလပ္ပသာဒကသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၃၆၊ ဋ္ဌ–၈၆၊ ပုဂ္ဂိုလ် တဦးတည်း၌ ကြည်ညိုမှု လွန်ကဲခြင်းအပြစ် ၅-ပါးကို ဟောထား၏။

ပုဂ္ဂလသုတ်။ ။၈–ပါ–၁၁၅၊ ၆၊ ဋ္ဌ–၂၄၀၊ (ပ–ဒု)၊ အလှူခံထိုက်သော အင်္ဂါများကို ဟောထား၏၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်။

ပုဏ္ဏိယသုတ်။ ။၈–ပါ–၁၅၁၊ ဋ္ဌ–၂၅၃၊ တရားနာခက်း၌ အဓိပ္ပါယ် မသိခြင်း သိခြင်းအကြောင်း ၈-ပါးစီ ဟောထား၏၊ (တရားနာခက်း၌ လည်းရှိ၏)။ ။၁၀–ပါ–၃၇၉၊ ဋ္ဌ–၃၂၅၊ အင်္ဂါ ၁၀-ပါးစီ ဟောထား၏။

ပုတ္တသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၉၉၊ ဠ–၃၂၂၊ ရဟန်းလေးမျိုး၊ သမဏမစလ၊ သမဏပုဏ္ဍရိက၊ သမဏပဒုမ၊ သမဏ သုခုမာလ။ ။၅–ပါ–၃၇၊ ဠ–၂၁၊ မိဘတို့ အလိုရှိသော သားသမီး ၅-မျိုး၊ ဂါထာများပါ၏။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၉၈၊ ဠ–၂၄၄၊ (ပရိတ်ကြီးတွင် ပါသောသုတ်ဖြစ်၏။)

ပုဗ္ဗာပရဆောက ၅-မျိုး။ ။၅–ဠ–၆၀၊ပါ–၁၇၆၊ ခိပ္ပနိသန္တိသုတ်။ အတ္တပုဗ္ဗာပရ၊ ဓမ္မပုဗ္ဗာပရ၊ အက္ခရပုဗ္ဗာပရ၊ဗျဉ္ဇနပုဗ္ဗာပရ၊ အနုသန္ဓိ ပုဗ္ဗာပရ၊ ဤ ၅-မျိုး၌ တတ်ကျွမ်း လိမ္မာသည် ဟူလို။

ပုဗ္ဗေဝ သမ္ဗောဓသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၆၁၊ ဠ–၂၃၀၊ သင်္ခါရလောက၌ အဿာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏ-ဤသုံးမျိုးကို သိမှသာ ဗုဒ္ဓဟူ၍ ဝန်ခံခဲ့ကြောင်း ဟောထား၏။

ပုရိသဂတိသုတ်။ ။၇–ပါ–၄၄၉၊ ဠ–၁၇၂၊ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ် ၇-မျိုးကို ဟောထား၏။

ပုရိသိန္ဒြိယဉာဏသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၅၂၊ ဠ–၁၃၄၊ ဣန္ဒြိယ ပရောပရိယတ္တဉာဏ်တော်ကို ပြဆိုခဏ်း။

ပေမသုတ်။ ။၄–ပါ–၅၃၄၊ ဠ–၃၀၈၊ ပေမာပေမံ ဇာယတိ၊ ပေမာ ဒေါသော ဇာယတိ၊ ဒေါသာ ပေမံ ဇာယတိ၊ ဒေါသာ ဒေါသော ဇာယတိ၊ လေးမျိုး ဟောထား၏။

ပေါတလိယသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၃၀၊ ဠ–၃၂၆၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး ဟောထား၏၊ အမှန်အကန်အတိုင်း သင့်လျော်သော အခါ၌–

(၁) ကဲ့ရဲ့သင့်သူကို ကဲ့ရဲ့၍ ချီးမွမ်းသင့်သူကိုမူ မချီးမွမ်းတတ်သူ။
(၂) ချီးမွမ်းသင့်သူကို ချီးမွမ်း၍ ကဲ့ရဲ့သင့်သူကိုမူ မကဲ့ရဲ့တတ်သူ။
(၃) နှစ်မျိုးစုံကို ပြောဆိုတတ်သူ။
(၄) နှစ်မျိုးစုံကိုပင် မပြောဆိုတတ်သူ။

ပံသုဓော ဝနသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၅၅၊ ဠ–၂၂၇၊မိမိစိတ်၏ အညစ်အကြေးများကို တဖြည်းဖြည်း မှုတ်ထုတ်၍ အမိစိတ္တစခမ်းရောက်အောင် အားထုတ်ပါလျှင် အဘိညာဉ် ၆-ပါးနှင့်ပြည့်စုံနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပြုနိုင်ခဲလှသောအရာ ၂-မျိုး။ ။ပဓာနသုတ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။

ပြုဘွယ်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍—နှစ်သက်ဘွယ်၊ မနှစ်သက်ဘွယ်၊ အကျိုးရှိ၊ မရှိ၊ လေးချက်ခွဲဟောသော ဌာနသုတ်။ ၄—ပါ—၄၃၃၊ ဌ—၃၂၉။

ပြောတိုင်းမယုံကြည်ကြရန်။ ။ပြောတိုင်းမယုံကြည်ကြရန် အချက်ကြီး ၁၀-ချက်ကို ဟောထားသော ကေသမုတ္တိသုတ်(ဝါ)ကာလာမသုတ်၊ ၃—ပါ—၁၀၉၊ ဌ—၁၀၁။ ။သာဠ္ဌသုတ်၊ ပါ—၁၉၄၊ ဌ—၁၀၃၊ ။ဘဒ္ဒိယသုတ်၊ ၄—ပါ—၅၁၂၊ ဌ—၃၃၆။

ပြောရုံသာပြော၍ အလုပ်မလုပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်—စသည်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး ဟောထားသော ပဌမဝလာဟကသုတ်၊ ၄—ပါ—၄၁၆၊ဌ—၃၂၇၊ [၂]လုပ်ကိုင်ရုံသာ လုပ်ကိုင်၍ မပြောဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်၊ [၃]ပြောလည်းပြောဆို၍ လုပ်ကိုင်လည်း လုပ်ကိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ [၄]ပြောဆိုမှုလည်းမရှိ လုပ်ကိုင်မှုလည်း မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။ ။(အဘိ ၄—ပါ—၁၄၀၊ ဌ—၇၅—၌လည်းရှိ၏)။ (မိုးခြိမ်းခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။

ဓမ္မပဒ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပစ္စည်းများ။ ။(သင်္ကန်းစသည်)ကို သုံးစွဲရာ၌ နမူနာယူစရာ။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၀။

ပဥ္စသတဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။၁၉၉၊ မေတ္တာသုတ်ဟောရခြင်းအကြောင်း။ ။ ၃၇၅၊ ပညာရှိတို့မှာ လောကဓမ် ၈-ပါးကြောင့် မတုန်လှုပ်တော့ကြောင်း၊ တနည်း— မကောင်းမှုများကို မပြုကြတော့ကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ။ ။ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၃၊ အရိယာမဂ်ကို ပွါးမှသာ ဒုက္ခမှ လွတ်နိုင်ကြောင်း တိုက်တွန်းထား၏။ ။ဌ—ဒု—အုပ်—၃၇၇၊ ရာဂစသော တရားတို့ ကြွေကျရန် အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

ပဥ္စသတအာဂန္တုကဝတ္ထု။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၀၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရရန် အတွက် ကျင့်ရန်ဟောထားသော သုံးဂါထာ။ ။ပဥ္စသတ ဝိပဿက ဘိက္ခုဝတ္ထု၊ ဌ—ဒု—အုပ်—တံလျှပ်နှင့် ရေမြှုပ်ကို မြင်၍ တရားထူးရကြသော ရဟန်းတော်များ။ ။ပဌမမဟလ္လကတ္ထေရဝတ္ထု၊ ၂၆၄၊ မယားဟောင်းသေ၍ ငိုင်းငိုကြသော ရဟန်းကြီးများ၊ ရာဂ-ဒေါသ-မောဟ

တောကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းရန် ဟောထား၏။ ။ပဥ္စဘိက္ခုဝတ္ထု၊ ၃၅၀၊ ရှုမြဲ ၆-ပါးစောင့်စည်းရန် ဂါထာများ။

ပဥ္စသတဒါရကဝတ္ထု။ ။ဌ-၃-အုပ်-၁၀၇၊ အသျှင်မဟာကဿပထေရ်အား မုံ့လှူကြသောသူငယ်များ၊ ဖိယဆေး ဘုရားနည်းပေး ဂါထာ။

ပဥ္စဥပါသကဝတ္ထု။ ။၂၂၆၊ ငါးပါးသီလ အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်း။ ။၂၂၉၊ တရားပွဲတွင် အိပ်နေသူ၊ မြေကြီးကို ရေးခြစ်နေသူ၊ သစ်ခက်ကိုကိုင်လှုပ်နေသူ၊ ကောင်းကင်ကို မော်ကြည့်နေသူ၊ ကောင်းစွာ နာယူသူ၊ ဤ ၅-ဦး၏ အတိတ်ဝတ္ထုကို ပြန်ဟောထား၏။

ပဋိသာရဏီယကံ။ ။ပဋိသာရဏီယကံ။ ။ဝင်းကံအပြုခံရသော သုဓမ္မထေရ်၊ ဌ-ပ-အုပ်-၃၂၀၊ ဒကာစိတ္တသူကြွယ်ကို ပြန်၍ တောင်းပန်ရပုံ။

ပဏ္ဍိတသာမဏေဝတ္ထု။ ။၃၅၉၊ ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က မဟာဒုဂ်ဖြစ်ခဲ့ဘူးသည်၊ ငါတို့ဘုရားရှင် လက်ထက်တော် တရားအားထုတ်ရာ၌ သိကြားမင်းနှင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် စောင့်ရှောက်ပေးတော်မူရပုံ။

ပတ္တာနုမောဒန။ ။ပတ္တာနုမောဒန ကုသိုလ်ကို ပဉ္စာရှိတို့မှာ ရလိုလှကြောင်း၊ နောင်ချမ်းသာရကြောင်းဂါထာ၊ ဌ-၃-အုပ်-၁၂၂၊ ကောသလမင်းကြီး၏ အသဒိသအလှူတော်ကြီး၌-ဇုဏှအမတ် သောတာပန်တည်သွားပုံ။

ပတိပူဇိက ကုမာရိဝတ္ထု။ ။ဌ-ပ-အုပ်-၂၂၉၊ နတ်သမီးတယောက် ပန်းခူးရင်းသေပြီး လူ့ပြည်တွင် ကလေးလေးယောက်ရ၍ တဖန်နတ်သမီး ပြန်ဖြစ်ရာ ထိုအချိန်တိုင်အောင်ပင် အခြားနတ်သမီးများ ပန်းခူးနေကြစဉ် ရှိသေးကြောင်း။

ပထဝီကထာပသုတပဉ္စသတဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။၂၁၂၊ အဇ္ဈတ္တိက ပထဝီကိုဆင်ခြင်ရန် ဟောထား၏။

ပဒစေတီနှင့် စပ်၍-မှတ်သားဘွယ်၊ ၁၂၉။

ပဓာနကမ္မိကတိဿမဒေထရ်ဝတ္ထု။ ။ဌ-၃-အုပ်-၂၅၆၊ အားထုတ်သင့်သော ကာလ၌ အားမထုတ်ဘဲ ပျင်းရိနေလျှင် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကို မရနိုင်ကြောင်း ဂါထာ။

ပဓာနိကတိဿရဟန်း။ ။၉၀၊ ကိုယ်တိုင်ကအိပ်နေပြီး အခြားရဟန်းများကို တရားအားထုတ်စေသော ရဟန်း။

ပဗ္ဗာဇနီယကံ။ ။ဝင်းကံ အပြုခံကြရသော အဿဇိပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းများ၊ ဌ-ပ-အုပ်-၃၄၉။

ပဗ္ဘာရဝါသီတိဿမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၄၁၂၊ နတ်ကလိုက်ဂူ၌ မနေနိုင်အောင် ကြံဖန်ပြုလုပ်သော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် ရဟန်းက နတ်ကို ပြန်နှင်ထုတ်ပုံ၊ ၎င်းရဟန်းမှာ ရဟန္တာဖြစ်သွား၏၊ အသံသဋ္ဌအတွက် ဘုရားရှင်က ချီးကျူးထားသော ဂါထာ။

ပမတ္တာပမတ္တဒွေသဟာယကဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၆၆၊ မေ့လျော့ခြင်း အပြစ်၊ မမေ့လျော့ခြင်းအကျိုးကို ဟောထား၏။

ပရိဇိဏ္ဏဗြာဟ္မဏပုတ္တ ဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၁၁၊အမွေငွေ ၂-သိန်းစီရပြီး နောက် အဘအိုကို ပစ်ထားကြသော သား ၄-ယောက်၊ ဘုရားရှင်ကို အမှီပြု၍ သား၊ ချွေးမ၊ ပုဏ္ဏားကြီး ၉-ဦးတို့ သောတာပန်ဖြစ်သွားကြပုံ။

ပသာဒဗဟုလဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု။ ။၃၉၃၊ရဟန်းတော်များကို အကြည်ညိုလွန်၍ ရဟန္တာခေါ်ရာ၌ ရဟန်းတော်များမှာ အပြစ်မရှိကြောင်း၊ တဏှာကို ဖြတ်ရန် ဟောထား၏။

ပသေနဒီကောသလ ဝတ္ထု။ ။၁၇၁၊၃၁၅၊ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-အစားအသောက် လွန်ကဲသူ အပြစ်၊ သင့်လျော်ရုံစားသူအကျိုးကို ဟောထား၏၊အာရောဂျ ပရမာ လာဘာ စသောဂါထာ။

ပါဝေယျကာဇီဝက ဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-သူ၏ဆွမ်းအမနှင့် ဘုရားရှင်ကို ဆဲပြေးသော အာဇီဝကအကြောင်း၊ သူမိုက်စကား အရေးမထားထိုက် ကြောင်း ဂါထာ။

ပါဝေယျကဟတ္ထိ ဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၂၀၊ ကိလေသာ ညွန်အိုင်မှ ထုတ်၍ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကုန်းထက်၌ တည်စေရန် ဟောထား၏။

ပိလောတိက တိဿ ဝတ္ထု။ ။၅၃၊ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-ရဟန်းပြု၍ သင်္ကန်းစသည် ပြည့်စုံပါသော်လည်း မူလ လူဘဝက ဝတ်ခဲ့သော ပုဆိုးပိုင်းစုတ်ကလေး ကို ပြန်ဝတ်အံ့ဟု အကြိမ်ကြိမ် ကြံစည်ပုံ၊ နောက်ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆုံးမ၍ ရဟန္တာ ဖြစ်သွား၏။

ပုပ္ဖဝဂ်။ ။ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၁၂၊ ပန်း ဥပမာပေး၍ ဟောထားသော ဂါ ထာများ။

ပူတိဂတ္တတိဿမထေရ် ဝတ္ထု။ ။၂၀၂၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-အနာများပေါက်ကွဲ၍ တကိုယ်လုံး သွေးပြည်ပုတ်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံနေသော ရဟန်းကို ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်ပြုစု၍ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ထင်းဆွေးနှင့်တူကြောင်း ဟောထား သော ဂါထာ၊ ၎င်းမထေရ်၏ အတိတ်ဝတ္ထုကိုလည်း ပြန်ဟောထား၏။

ပေသကာရဓီတာ ဝတ္ထု။ ။ဠ—၃—အုပ်—၁၁၁၊ ဘုရားရှင်၏ အမေးလေး ချက်ကို ယက်ကန်းသည်မလေးက မှန်ကန်အောင် ဖြေဆိုပြပုံ၊ ၎င်းအမျိုး သမီးငယ်မှာ သောတာပန် ဖြစ်သွား၏။

ပေါဋ္ဌိလမထေရ်ဝတ္ထု။ ။၂၆၂၊ ဂိုဏ်းပေါင်း ၁၀-ဂိုဏ်းကို အုပ်စီး၍ ပရိယတ္တိဓမ္မကို ချပို့ပေးနေသော်လည်း ဒုက္ခမှလွတ်ကြောင်းအကျင့် (ပဋိ ပတ္တိ) ကို အားမထုတ်သောကြောင့် ၎င်းပေါဋ္ဌိလ ရဟန်းကို ဘုရားရှင်က တုစ္ဆဟူ၍ ခေါ်တော်မူရာ သံဝေဂရပြီး တရား အားထုတ်သော အခါ ရဟန္တာဖြစ်သွားကြောင်း ဟောထား၏။

ပျော်ခြင်းကြောင့်သာစိုးရိမ်ပါ—စသော ဂါထာ။ ။ဠ—၃—အုပ်—၁၀၃၊

ပျားသလက်လူသောမျောက်။ ။ဠ—ပ—အုပ်—၃၀။

ပျက်စီးကြောင်း ၄-ပါး ဂါထာ။ ။၂၂၂။

(၁) သင်ကြားပြီးနောက် ပြန်လှန်လေ့ကျင့်မှုမရှိသော ပညာ။
(၂) ပြုပြင်မှုမရှိသော အိမ်အိုအိမ်မင်း။
(၃) ခန္ဓာကိုယ်နှင့် အဝတ်အစား စသည်ကို သန့်ရှင်းအောင် မခန တတ်သူ။
(၄) မေ့လျော့စွာနေတတ်သူ၊ (ရဟန်းတို့မှာ မေ့လျော့စွာနေမှု ကြောင့် ဈာန်ဖြေ ၆-ပါးကို မစောင့်စည်းနိုင်တော့ဘဲ လူထွက် တတ်သည်-ဟု ဖွင့်ပြထား၏)။

ပြုဘွယ်ကိစ္စများ၌—ဦးစွာပြုသင့်သည်ကို နောက်မှပြုလျှင် ပူပန်ရတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ၂၅၇။

ပုံးမံကျိနတ်ဘင်ပွဲ စတင်ကျင်းပလာကြပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဠ—ပ—အုပ်—၃၄။

ဣတိဝုတ္တက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပဉ္စပုဗ္ဗနိမိတ္တသုတ်။ ။ပါ–၂၄၇၊ ဋ္ဌ–၂၄၂၊ နတ်တို့ စုတေခါနီး၌ ဖြစ်ပေါ် လာသော ပုဗ္ဗနိမိတ် ၅-ပါး၊ လူ့ပြည်သို့သွား၍ ကုသိုလ်ပြုရန် ဒုစရိုက် အမှုများမှ ရှောင်ကြဉ်ရန် တိုက်တွန်းကြပုံ ဂါထာများ။

ပဋိသလ္လာနသုတ်။ ။ပါ–၂၂၁၊ ဋ္ဌ–၁၆၀၊ အထက်မဂ် ၂-ခုရကြောင်း အကျင့်ကို ဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏၊ ၎င်းပြင် ပဋိသလ္လာန၊ ဝိပဿနာ သမ္ပန္န၊ ဤ ၂-ပါးကိုလည်း ဟောထား၏။

ပဒုဋ္ဌစိတ္တသုတ်။ ။ပါ–၂၀၃၊ ဋ္ဌ–၆၁၊ သေခါနီးတွင် ဒေါသဖြင့်သေလျှင် ဧကန်ငရဲရောက်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်။

ပရိဟာနသုတ်။ ။ပါ–၂၄၃၊ ဋ္ဌ–၂၃၄၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဆုတ်ယုတ် ကြောင်းသုံးပါး၊ (ကမ္မာရာမတာ၊ ဘဿာရာမတာ၊ နိဒ္ဒါရာမတာ)၊ ဂါထာ များပါ၏။

ပသန္နစိတ္တသုတ်။ ။ပါ–၂၀၄၊ ဋ္ဌ–၇၀၊ ရတနာသုံးပါးနှင့် ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်၍ သေလျှင် သုဂတိဘဝသို့ရောက်ရတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ဂါထာများပါ၏။

ပုတ္တသုတ်။ ။ပါ–၂၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၁၁၊ အတိဇာတ၊ အနုဇာတ၊ အဝဇာတ၊ သားသမီးသုံးမျိုးကို ဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။

ပူဇော်သက္ကာရအမှုများက–စိတ်ထား ယုတ်မာသူကို ပြန်သတ် တတ်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ပါ–၂၄၅၊ ဋ္ဌ–၂၃၀၊ သက္ကာရသုတ်။

သုတ္တနိပါတ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပရာဘဝသုတ်။ ။ပါ–၂၉၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၉၊ လူ့လောကတွင် ပျက်စီးကြောင်းတရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏၊ ဂါထာများဖြင့် မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

ပူရဠာသသုတ်။ ။(သုန္ဒရိကဘာရဒွါဇသုတ်)၊ ပါ–၃၄၅၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၂၇၊ ပုဏ္ဏားတို့ မီးပူဇော်ကြပုံနှင့် ပူဇော်စရာအစစ်ကို အကျယ်ဟောထား၏။

ပင်လယ်ကသစ်ပင်တရားမြင်။ ။ပင်လယ်ကသစ်ပွင့်ကို ဗိုင်းခူးကြ၍ ဒီပွင့် အရွက်တို့မရှိတော့ဘဲ ငုံးတိတိနေသည်ကို မြင့်၍ သံဝေဂရပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွားသော စတုမာသိက ပြဟ္မဒတ်မင်း၊ ပါ–၂၀၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၄။ ။ပင်လယ်ကသစ်ပင်တွင် အရွက်များ ကြွေကျသည်ကို မြင်၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော စတုမာသိကပြဟ္မဒတ်မင်း၊ ပါ–၂၀၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်– ၁၀၉။ ။ပါ–၁၃၊ ဋ္ဌ–၂၁၁-၌လည်းရှိ၏။ ။ပြည်ပုတ်သွေးပုတ်ငရဲ၊ ။ပါ–၃၀၃၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၀၀။

ဝိမာနဝတ္ထု ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပတိဗ္ဗတာဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၂။ ဋ္ဌ–၄၉၊ ပဥ္စမ၊ လင်ကိုရိုသေလေးစား၍ ခန္တီ-သစ္စဝါဒါ ဒါနအကျိုးခံစားရပုံ၊ ။ဒုတိယ၊ ပါ–၁၄၊ ဋ္ဌ–၅၂၊ ငါးပါးသီလလုံခြုံ၍ ဒါနပြုရကျိုး။

ပဘဿရဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၅၇၊ ဋ္ဌ–၁၆၃၊ မြလေးပန်းနှင့် တင်လဲခဲ လှူခဲ့ရကျိုး၊ တရားတော်ကို မနာခဲ့ရမှုကြောင့် အခြားနတ်များက သူထက်သာလွန်နေကြ၍ နောင်တရရှာပုံ။

ပလ္လင်္ကဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၃၆၊ ဋ္ဌ–၁၁၆၊ အကျော်ခံနေ သီလာစာရ သမ္ပန္နပတိဗ္ဗတာ အကျိုး။

ပါရိဆတ္တကဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၅၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၇၊ အဲသောကမည်သော ပန်းဖြင့် ဘုရားရှင်အား ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။

ပီဌဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပဌမ၊ ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၅၊ အင်းပျဉ်ခေါ်သော ကုလားထိုင် လှူခဲ့သော အမျိုးသမီး။ ။ဒုတိယ၊ ပါ–၂၊ ဋ္ဌ–၂၂။ ။တတိယ၊ ဋ္ဌ– ၂၃။ ။စတုတ္ထ၊ ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၂၆။ ။ပီဌသဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၉-နက်၊ ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၈၊ ပီဌန္တိ ယံကိဉ္စိ တာဒိသံ ဒါရုက္ခန္ဓမ္ပိ အာပဏမ္ပိ ဗလိကရဏ ပီဌမ္ပိ ဝေတ္တာသနမ္ပိ မသာရကာဒိ ဝိသေသနာမံ ဒါရုမယာဒိ အာသနမ္ပိ ဝုစ္စတိ။

ပုဇ္ဇန်ဟင်းကိုလှူရကျိုး။ ။ပုဇ္ဇန်ဟင်းကို လှူရသောကြောင့် နတ်သားဖြစ်ရပုံ၊ ကက္ကဋက ရသ ဒါယက ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၈၀ ဋ္ဌ–၂၂၅၊ (နားရောဂါ ရှိသူတို့မှာ ပုဇ္ဇန်ဟင်းကို စားရလျှင် ပျောက်ကင်းတတ်ကြောင်း မိန့်ဆို ထား၏)။

ပေသဝတီဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၂၊ (ပ–ခဏ်း၌ ရှိ၏)။

ပန်းလှူရကျိုးဝတ္ထုများ။ ။ပါရိဆတ္တက ဝိမာနဝတ္ထု၊ပါ–၅၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၇။ ။မဉ္ဇိဋ္ဌက ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၅၆၊ ဋ္ဌ–၁၆၀၊ အင်ကြင်းပန်းလှူခဲ့ရကျိုး။ ။သုနိက္ခိတ္တ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၁၂၄၊ ဋ္ဌ–၃၃၁၊ ပန်းများကို ကြည်ညို ဘွယ်ရှိအောင် ပြုပြင်ပြီး လှူခဲ့ရကျိုး။ ။ပဘဿရ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၅၇၊ ဋ္ဌ–၁၆၃။ ။ငုပန်း၊ ကြာညိုပန်း၊ ပဒုမ္မာကြာပန်း၊မြလေး၊ ချယားပန်း လှူကြသော အမျိုးသမီး လေးယောက်၊ စတုရိတ္ထိ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၆၃၊ ဋ္ဌ–၁၇၉။ ။ခဝဲပန်းဖြင့် ပူဇော်ရန်အသွား မရောက်သေးမီ နွားဝှေ့ခြင်း ကြောင့် သေ၍ နတ်သမီးဖြစ်သော ပီတဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၆၅၊ ဋ္ဌ– ၁၈၄။ ။စေတီတော်အား ပန်းပူဇော်ရကျိုး၊ ပဌမနာဂ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၈၅၊ ဋ္ဌ–၂၃၄။

ပုန်းရည်လှူရကျိုး။ ။(ပအုန်းရည်)၊ ပုန်းရည်လှူခဲ့မှုကြောင့် နတ်သမီးဖြစ် ရပုံ၊ ကဉ္ဇိက ဒါယိကာ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၅၉၊ ဋ္ဌ–၁၆၉။

ပေတဝတ္ထု ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပဉ္စပုတ္တခါဒကပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၉၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။

ပါဋလိပုတ္တပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၂၁၅၊ ဋ္ဌ–၂၅၄၊ မိန်းမကို စွဲလမ်းသေ၍ ဝေမာနိက ပြိတ္တာဖြစ်နေရသော ဥပါသကာတဦး၊ ဤသို့သော မစွဲလမ်းပါမှု အထက်နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရမည် ဟူလို။

ပိဋ္ဌဓီတလိကပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–၁၅၊ သေသူကို ရည်မှန်း၍ ဆွမ်း သွပ်ကြရာ၌ လိုက်နာဘွယ်ရာ အချက်များကို ပြဆိုထား၏။

ပူတိမုခပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–၁၁၊ (ရ-ခဏ်း၌ရှိ၏)။ ဂုံးတိုက် ခဲ့မှုကြောင့် ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ။

ထေရဂါထာ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပက္ခတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၀၊ နတ်ဘီလူး ဘဝ၌ အသဘ်သက်နိုးလျှခဲ့ရကျိုး။

ပစ္စယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၆၃၊ ဋ္ဌ–၄၃၇၊ ရေသဖန်းသီး လှူရကျိုး၊ ညဉ်ရင့်ကျက်မှသာ တရားထူးရနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။

ပစ္ဆိမဘဝိက။ ။ပစ္ဆိမဘဝိကသတ္တာဿ ဟိ သိနေရုနာ ဩတ္ထာရိယ မာနဿ ပိ အရဟတ္တံ အပ္ပတွာ ဇီဝိတက္ခယော နာမ နတ္ထိ–ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၃၊ ၂၁၀။ ။သံကိစ္စတ္ထေရဝတ္ထု၊ ပါ–၃၀၇။ ။ ဒဗ္ဗမလ္လထေရ်ဝတ္ထု၊ ဗာကုလမထေရ်ဝတ္ထု-စသည်တို့၌လည်း ရှိ၏။

ပရိပုဏ္ဏကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၀၊ စေတီတော် အား ပန်းလှူရကျိုး။

ပလ္လင်တော်လှူရကျိုးဂါထာများ။ ။၂၅၇။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၉၊

ပဝိဋ္ဌတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၃၊ ရှိခိုးရကျိုး။

ပါမောဇ္ဇဗဟုလော ဘိက္ခုစသော ဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၂၊ ဋ္ဌ–၆၉။ ။ဋ္ဌ– ဒု–အုပ်–၅၀။ ။(ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၁-၌ မူရင်း)။

ပါမောဇ္ဇဗဟုလော ဘိက္ခု၊ ပသန္နော ဗုဒ္ဓသာသနေ။
အဓိဂစ္ဆေ ပဒံ သန္တံ၊ သင်္ခါရူပသမံ သုခန္တိ။ ။

ပါရာပရိယတ္ထေရ ဂါထာ။ ။ပါ—၂၄၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၁၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းတို့ဖြင့် မဏ္ဍပ်ဆောက်၍ လှူရကျိုး။ ။ပါ—၃၂၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၁၊ ဣန္ဒြေ စောင့်စည်းခြင်းအကျိုး၊ မစောင့်စည်းခြင်း အပြစ်ပြ ဂါထာများ။ ။ပါ—၃၃၈၊ ဋ္ဌ—၃၄၈၊ အနာဂတ်ကာလ၌ ရဟန်းယုတ်တို့၏ အကျင့်ဆိုးတို့ကို ကြိုတင်ဟောထား၏၊ အတိတ်က ရဟန်းကောင်းတို့၏ ကျင့်ခဲ့ပုံကိုလည်း ဟောထား၏။

ပိန္နသီး လှူရကျိုးပြ ဂါထာများ။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၅၈။

ပိယဉ္စဟတ္ထေရ ဂါထာ။ ။ပါ—၂၃၆၊ ဋ္ဌ—၂၁၂၊ ဘုရားဂုဏ်တော်၌ ကြည်ညိုရကျိုး။

ပုဆိုးစုတ်မက်၍ (၇)ကြိမ်လူထွက်သော ကပ္ပဋကုရမထေရ်၊ ။ပါ—၂၅၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၁၀၊ နောက်ရဟန္တာ ဖြစ်သွား၏။

ပုဏ္ဏမာသတ္ထေရ ဂါထာ။ ။ပါ—၂၂၂၊ ဋ္ဌ—၆၆၊ စက္ကဝတ် ၄က်ဘဝက ဝိပဿီ ဘုရားရှင်အား ပန်းလှူခဲ့ရကျိုး၊ ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က ရဟန်းတရား အားထုတ်ရကျိုး၊ ။ပါ—၂၅၄၊ ဋ္ဌ—၃၇၈၊ ပံသုကူ သင်္ကန်းကို ရှိခိုးရကျိုး။

ပုရောဟိတ ပုတ္တဇေန္တတ္ထေရ ဂါထာ။ ။ပါ—၂၈၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၆၊ မာန မထားထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟောထား၏။

ပေါသိယတ္ထေရ ဂါထာ။ ။ပါ—၂၂၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၀၊ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးရကျိုး၊ မျက်အခင်းကို လှူခဲ့ရကျိုး။

ပျော်ရာမှာ မနေရ၊ တော်ရာမှာနေရမည်။ ။ဤစကားပုံဖြစ်လာဟန်၊ ရဟန်းတရားဟူသော မဂ်ဖိုလ် တရားထူးကို ရနိုင်သောနေရာ၌သာ နေရမည်-ဟု ဟောထားသောဂါထာ၊ ပါ—၂၄၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၀။

ပျားရည်လှူရကျိုးပြ ဂါထာများ။ ။ပါ—၂၄၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၁၊ ၂၅၂၊ ၂၀၉၊ ၂၉၀၊ ၄၂၁။

ပြုပြီးသောကုသိုလ်ကို အမှတ်ရစေရန်-ရှေးသူဟောင်းတို့ထုံး နှလုံးမူစရာ။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၆၄။ ။(အပဒါန်၊ ကုသိုလ်ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။)

ပွဲလမ်းသဘင် ကြည့်ရာ၌—မကြည့်တတ်တော့တကျော၊ ကြည့်တတ်တော့ဘာဝနာ ဟူသော စကားပုံ ဖြစ်လာဟန်။ ။ပါ—၂၆၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၊ (အများအားဖြင့် တကျော့ဖြစ်ကြသည်သာတည်း)။

ပန်းလှူရကျိုးပြ ဂါထာများ။ ။ဝိရမထေရ်ဝတ္ထု၊ ဋ္ဌ်—ပ—အုပ်—၆၂၊ ၆၆၊ ၉၆၊ ၁၀၆၊၁၀၇၊၁၁၀၊၁၂၉၊၁၃၄၊၁၄၇၊၁၄၉၊၁၅၂၊၁၅၆၊၁၅၇၊ ၂၁၅၊ ၂၁၆၊ ၂၂၀၊ ၂၂၂၊ ၂၂၄၊ ၂၃၅၊ ၂၄၀၊ ၂၄၀၊ ၂၅၁၊ ၂၅၀၊ ၂၆၃၊ ၂၆၀၊ ၂၆၉၊ ၂၇၂၊ ၂၇၄၊ ၂၇၅၊ ၂၇၀၊ ၂၉၃၊၃၀၆၊ ၃၄၀၊ ၃၄၃၊ ၃၀၀။ ။ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၀၊ ၂၅၊ ၃၀၊ ၄၅။ ။ထေရီ ဂါထာ၊ ဋ္ဌ—၃၅၊ ၄၃၊ ၄၇၊ ၅၃၊ ၁၉၉။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပဋ္ဌိကော သမာဓိ-ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၇။

ပဋ္ဌ ပါဒါနုက္ခန္ဓာ ဒုက္ခာ—ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၃၀။

ပဋ္ဌိသခ်ါဉာဏ်အဖွင့်။ ။ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—၂၃။

ပဒေသဝိဟာရဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၄၄၊ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၁၀၃၊ ဋ္ဌ—၂၉၀။

ပဘေဒဂတဉာဏနိဒ္ဒေသ။ ။ဈာန္တြီယကထာ၊ (သဒ္ဓိန္ဒြေစသည် ၅-ပါး)၊ ပါ—၂၁၁၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၃၀၊

ပရိစ္ဆာဂဝဋ္ဌေ ဉာဏကထာ။ ။ပါ—၂၊ ဋ္ဌ်—ပ—အုပ်—၃၃။

ပရိယောဂါဟဏဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၄၃။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၁၀၃၊ ဋ္ဌ—၂၉၀၊ ရူပံ **အနိစ္စတော** ဖုသတိ-စသည်ဖြင့်ရင်း၊ ယံ ယံ ဖုသတိ၊ တံ တံ ပရိယောဂါဟတီဟိ ဖုဋ္ဌတ္တာ ပညာ ပရိယောဂါဟဏေ ဉာဏံ-စသည်ဖြင့်ရင်း ဟောထား၏။

ပရိယာဒါနဋ္ဌ၊ ပတိဋ္ဌာပကဋ္ဌ နိဒ္ဒေသ။ ။ဈာန္တြီယကထာ၊ ပါ—၂၂၂၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၄၄၊ (ကုန်ဆုံးခြင်း၊တည်ရာ)။

ပုဂ္ဂလဝိသေသနိဒ္ဒေသ။ ။(မဟာပညာကထာ)၊ ပါ—၃၀၁၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၆၃၊ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးကို ခွဲဟောထား၏။

မိလိန္ဒပဉှပါဠိ

ပညာလက္ခဏပဉှ။ ။ပါ—၃၀၊ ထွန်းပခြင်းလက္ခဏာရှိကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

ပညာပတိဋ္ဌာနပဉှ။ ။ပါ—၀၁၊ ပညာသည် တစုံတခုသော အရပ်၌ မတည်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

ပဉ္စာယတနကမ္မနိဗ္ဗတ္တပဉှ။ ။ပါ—၆၆၊ စက္ခုစသော ပသာဒရုပ် ၅-ပါးတို့မှာ အသီးသီးသော ကံကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

ပဋိပဒါဒေါသပဉှ။ ။ပါ—၂၃၀၊ ဘုရားလောင်းဘဝက ဝီရိယမလျှော့ခဲ့ကြောင်း၊ အာဟာရပြတ်၍သာ သဗ္ဗညုဘဏ်တော်ကို မရသေးခြင်းဖြစ်ခဲ့ဘူးကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

ပဋိသန္ဓေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပစ္စုပ္ပန် ဘဝမှလည်း မကူး၊ ပဋိသန္ဓေလည်းနေ၏ဟု ဖြေရှင်းထားသော အသင်္ကမန ပဋိသန္ဓ ဟန ပဉှ၊ ပါ—၇၄။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ဖြစ်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘဝသစ်၌ ငါဖြစ်လတ့ံဟု သိကြောင်း ဖြေရှင်းပြသော ဥပ္ပဇ္ဇတိဇာနန ပဉှ၊ ပါ—၇၆။ ။ပဋိသန္ဓိပဉှ၊ ပဋိသန္ဓေနေသူ မနေသူ မေးဖြေခဏ်း၊ ပါ—၃၁။ ။ပဋိသန္ဓေနေရာ၌ ယောနိသော မနသိကာရ၊ ပညာ၊ ပညာမှတပါးသော အခြားသော ကုသိုလ်၊ ဤသုံးမျိုးဖြင့်နေကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ ပါ—၃၁။ ။ပဋိသန္ဓေနေဆဲသူသည် လူဟောင်းသည်း မဟုတ်၊ လူသစ်လည်း မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြသော ဓမ္မသန္တတိပဉှ၊ ပါ—၄၀။ ။ပဋိသန္ဓဟနပဉှ၊ ပါ—၄၁၊ ပဋိသန္ဓေ မနေသောသူသည် မနေလတ့ံသည်ကို သိကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။ ။ပဋိသန္ဓဟန ပုဂ္ဂလဝေဒိယန ပဉှ၊ ပါ—၄၄၊ ပဋိသန္ဓေ မနေလတ့ံသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ စေတသိက ဝေဒနာမရှိကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။ ။ပဋိသန္ဓေနေသောတရားမှာ နာမ်ရုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဖြေရှင်းထားသော နာမရူပ ဧကတ္တနာနတ္တ ပဉှ၊ ပါ—၄၆၊ ။ပဋိသန္ဓေနေရာ၌ နာမ်နှင့်ရုပ် ပူးတွဲ၍နေကြောင်း ရှင်းပြသော နာမရူပ ပဋိသန္ဓဟနပဉှ၊ ပါ—၄၉။ ။ပဋိသန္ဓေတည်ခြင်း အကြောင်းသုံးပါးနှင့် တည်နေပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ—၁၂၆၊ ။ပဋိသန္ဓေနေပုံ ဆန်းကြယ်သော သုဝဏ္ဏသာမသတို့သား၊ မဏ္ဍဗျသတို့သား၊ ဃဋိကာရသည့် ငယ်တို့၏ အကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း၊ ပါ—၁၂၀။

ပတ္တမြားအမျိုးမျိုးခွဲပြခဏ်း။ ။ပါ—၁၂၂၊ ၁၂၃။ ။ပတ္တမြားအင်္ဂါသုံးပါးဂါထာ၊ ပါ—၃၉၇။

H 570—12 [ဟံသာဝတီ]

ပထဝိသန္ဒာရကပဉှ။ ။ပါ–၇၀၊ မြေကိုခံထားသောရေကို လေထုက ဆောင်ထားနိုင်ကြောင်း ရှင်းပြခက်း။ ။ပထဝီစလနပဉှ၊ ပါ–၁၁၀၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီး အလှူကြီးပေးစဉ် မြေလျှင်လှုပ်သည်ကို မရှင်းလင်း၍ မေးလျှောက်ရာ အကာလ ပထဝိကမ္ပနဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခက်း။ ။ပထဝီအင်္ဂပဉှ၊ ပါ–၃၆၅၊ မြေကြီးအင်္ဂါ ၅-ပါး ယောဂီတို့ နမူနာယူစရာဂါထာ။

ပဗ္ဗဇ္ဇပဉှ။ ။ပါ–၃၀၊ ရဟန်းပြုကြခြင်း၏ အကြောင်းကိုမေး၍ ဖြေပြခက်း။

ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသောဘုရားရှင်၌– ပူဇော်၍ အကျိုးရှိ-မရှိ မေးလျှောက်၍ အကျိုးရှိကြောင်း ဖြေရှင်းပြခက်း၊ ပါ–၁၀၃၊ ၁၀၉၊ ကတာဓိကာရသဖလပဉှ၊ မစားနိုင်သော ဘုရားရှင်အားလှူသော် အကျိုးမရှိဟူသော မိစ္ဆာဝါဒကို ရှင်းပြခက်း။

ပါဒသကလိုကာဟတပဉှ။ ။ပါ–၁၇၀၊ (ဘ-ခက်း၌ ရှိ၏)၊

ပါပပုညာနံ အပ္ပါနပ္ပဘာဝပဉှ။ ။ပါ–၉၀၊ ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ်နှစ်ပါးတွင် ကုသိုလ်က ပို၍အားကြီးကြောင်း ရှင်းပြခက်း။

ပါရာဇိကကျပြီးသောရဟန်းသည်–မသိ၍ တဖန်ရဟန်းပြုပြီး တရားအားထုတ်သော်လည်း တရားထူး(မဂ်-ဖိုလ်) မရနိုင်ကြောင်း ရှင်းပြသော အဘိသမယန္တရာယကရပဉှ၊ ပါ–၂၄၇။ ။ဝိ–၁–၄–၃–အုပ်–၀၃၊ ၀၄–၌လည်း ရှိ၏။

ပိဏ္ဍပါတမဟပ္ဖလပဉှ။ ။ပါ–၁၇၄၊ သုဇာတာသေဋ္ဌေးသမီးလှူသော ဆွမ်းနှင့် ရွှေပန်းထိမ်သည် စုန္ဒလှူသော ဆွမ်းတို့မှာ အကျိုးပေးတူမျှကြောင်း ရှင်းပြခက်း။

ပုဗ္ဗပေတာဒိသပဉှ။ ။ပါ–၂၀၄၊ (ဆ-ခက်း၌ ရှိ၏)။

ပုရိမကောဋိပဉှ။ ။ပါ–၅၁၊ သံသရာ၏ ရှေ့အစ မထင်ကြောင်းရှင်းပြခက်း။

ပစ္စယ သန္နိဿိတသီလ။ ။အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ပ–အုပ်–၂၉၊ ၄၁။

ပစ္စယပရိဂ္ဂဟကထာ။ ။(ကင်္ခါဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိ နိဒ္ဒေသ)၊ဒု–အုပ်–၂၃၃၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ အကြောင်းတရားကိုရှာပုံ။မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ၊ ၂၃၇၊ ၎င်းပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကိုပင် ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ဟူ၍၎င်း၊ ယထာဘူတဉာဏ် ဟူ၍၎င်း၊ သမ္မာဒဿနဉာဏ် ဟူ၍၎င်း၊ သုံးမျိုးမှည့်ခေါ်ထားကြောင်း၊ ၂၃၉။

ပစ္စည်းလေးပါး၌–ဝိညတ္တိ၊ နိမိတ္တ၊ ဩဘာသ၊ ပရိကထာ၊ လေးမျိုးဖြင့် ဝေဘန် ပြဆိုခဏ်း၊ ရဟန်းတို့ ပစ္စည်းလေးပါး စသည်ကို တောင်းရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ် အလွန်ကောင်းလှ၏၊ ပ–အုပ်–၃၉။ ။(ဝိနယ၌ လည်း ရှိ၏)။

ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ။ ။(ဥပက္ကိလေသ ဝိမုတ္တ ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏကထာ)၊ ဒု–အုပ်–၂၇၆။

ပဋိသင်္ခါနုပဿနာဉာဏကထာ။ ။၂၀၉။

ပဋ္ဌာနပစ္စယကထာ။ ။၁၆၃၊ ၂၄-ပစ္စည်းကို ဖွင့်ပြခဏ်း။

ပဌဝီကသိဏနိဒ္ဒေသ။ ။ပ–အုပ်–၁၁၅၊ပထဝီကသိုဏ်းကို ရအောင် အား ထုတ်နည်း။

ပရိစ္ဆိန္နာကာသကသိဏကထာ။ ။၁၆၉။

ပီတကသိဏနိဒ္ဒေသ။ ။၁၆၀၊ ၎င်းကသိုဏ်းကို ရအောင်အားထုတ်နည်း။

အပဒါနပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပက္ခိပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(ငှက်ဟော)၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၉၄၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၀။

ပစ္စာဂမနီယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၁၂၅၊ ဋ္ဌ—၈၉၊ စက္ကဝတ်ငှက် ဘဝက ဝိပဿီ ဘုရားရှင်အား အင်ကြင်းပန်း လှူခဲ့ရကျိုး။

ပစ္စုဂ္ဂမနီယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၂၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၃၊ ခရီးဦးကြိုပြုရကျိုး။

ပစ္စုပဋ္ဌာန သညကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၁၆၇၊ ဋ္ဌ—၁၃၅၊ စေတီတည်၍ ထိုစေတီတော်အား ပူဇော်ရကျိုး။

ပဉ္စသီလသမာဒါနိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၈၄၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၄၀၊ ပါ—ဋ္ဌ ၅-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပဉ္စဒီပကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—၈၃၊ ဗောဓိပင်အား မီးလှူရကျိုး။

ပဉ္စဟတ္ထိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၁၀၈၊ ၂၁၄၊ ဋ္ဌ—၇၁၊ ကြာပန်း ၅-လက် လှူရကျိုး။

ပဉ္စင်္ဂုလိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၂၀၆၊ ဋ္ဌ—၁၇၆၊ နံ့သာကို လက် ၅-ချောင်းဖြင့် ယူ၍ ပူဇော်ရကျိုး။

ပဉ္စဒီပိကာထေရီအပဒါန။ ။ပါ—၃—အုပ်—၁၉၅၊ ဗောဓိပင်အား မီးလှူပြီး ဗောဓိပင်မှ တန်ခိုးတော်ပြစေရန် ကြံစည်ရာ တန်ခိုးတော် ပြလာကြောင်း၊ ၇-နှစ်သမီး ရဟန္တာဖြစ်၏။ ။ပဉ္စဒီပ ဒါယိကာထေရီ အပဒါန၊ ပါ—၂၀၄။

ပဒ္မပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၃၇။ ။ပါ—၃—အုပ်—၃၇။

ပဏ္ဏဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၅၈၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၉၀။ ။ပါ—၂၇၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၃။ သစ်ရွက်ပြုတ်လှူရကျိုး၊ ထိုင်ရန် သစ်ရွက်အခင်း လှူရကျိုး။

ပတ္တဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၂၅၂၊ သပိတ်လှူရကျိုး။

ပတိသဒ္ဒါဟောနိုင်သော သုံးနက်ဂါထာ။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၆။

ပတ္တောဒနဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၄၄၃၊ ဆွမ်းတကွမ်းစား လှူရကျိုး။

ပဒသညကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၂၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၉၈၊ ခြေတော်ရာကို ပူဇော်ရကျိုး။ ။ပဒပူဇကတ္ထေရအပဒါန၊ ပါ—၁၅၆၊ ဋ္ဌ—၁၂၃။

ပဒီပ ဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၂၆၁၊မီးလှူရကျိုး။ ။ပဒီပပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ·ပါ—၁၂၀၊ ဌ—၃—အုပ်—၀၃။

ပဒုမစ္ဆဒနိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၁၀၉၊ ဌ—၇၁၊ ဝိပဿီဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံသော ထင်းပုံကို ပဒုမ္မာကြာပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး။

ပဒုမတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၁၂၁၊ ဌ—၀၄၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းနှင့် တန်ခွန် လှူရကျိုး၊ ၅-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပဒုမပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၁၄၅၊ ဌ—၁၁၃။

ပဒုမပူဇကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၇၉၊ ဌ—၃—အုပ်—၁၄၄။ ။ ပါ—၃၃၂။

ပဒုမကေသရိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၂၀၂၊ ဌ—၁၉၆၊ ငှင်းဝတ်ဆံ လှူရကျိုး။

ပဒုမကုဋာဂါရိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၃၀၂၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းတို့ဖြင့် ဘုရား ရှင် အပေါ်မိုး၍ လှူခဲ့ရကျိုး။ ။ပဒုမဓာရိကတ္ထေရ အပဒါန်၊ ပါ—၃— အုပ်—၁၀၀။

ပဒေသာပင်လှူရကျိုး။ ။(အဝတ်-ရွှေ-စသည်တို့ သီးထားသောပဒေသာပင်)၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၀၊ ဌ—၃—အုပ်—၆၅၊

ပန္နသဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၃၄၅၊ ပိန္နဲသီးလှူရကျိုး။

ပဗ္ဗတပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(တောင်၌အနက်ဟော)၊ ဌ—၃—အုပ်—၁၁၀၊ ပါ—ပ— အုပ်—၁၄၃၊

ပဗ္ဘာရဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၂၀၇၊ လိုဏ်ဂူကိုပြုပြင်ခဲ့ရကျိုး။

ပဘင်္ကရတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၃၀၉၊ စေတီတော်ပျက်ကို ပြုပြင်ခဲ့ရကျိုး။

ပရပ္ပသာဒကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၁၂၆၊ ဌ—၃—အုပ်—၉၀၊ ဖုဋ္ဌထော မနာအကျိုး။

ပရမန္နဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၃၊ ဆွမ်းအကောင်း အမွန်လှူရကျိုး။

ပလ္လင်လှူရကျိုး။ ။ပလ္လင်္ကဒါယကတ္ထေရအပဒါန်၊ ပါ—၁၉၃၊ဌ—၃—အုပ်— ၁၆၁။ ။ပတ္တမြားပလ္လင်လှူရကျိုး၊ ပါ—၂၁၀၊ ဌ—၁၀၂။ ။ငှင်း အကျိုး ၅-ပါး ဂါထာ၊ ပါ—၃၇၆။ ။ပါ—၃—အုပ်—၂၀။

ပဝနပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(တောအနက်ဟော)၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၈၇။

ပါဋလိပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—၁၀၂။ ။ပါ—၃၃၅၊ သခွပ်ပွင့်လှူရကျိုး။

ပါဋိဟီရသညကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၈၊ တန်ခိုးတော်၌ ကြည်ညိုရကျိုး။

ပါဒပူဇကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၉၊ ခြေတော်ရာကို ပူဇော်ရကျိုး။

ပါဒပိဋ္ဌိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၈၊ ခြေနင်းခုံလှူရကျိုး။

ပဒဖလိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၈၉။

ပါနဓိဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၃။ ဘိနပ်လှူရကျိုး။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၅၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၀။

ပါပနိဝါရိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၂၊ ထီးလှူရကျိုး။ ။၂၃၈၊ စင်္ကြံန်၌ သုတ်သင်ရှင်းလင်းခဲ့ရ၊ ကျူနံ့ရိကာ၍ လှူခဲ့ရကျိုး။

ပါယာသဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၈၊ နို့ရည်လှူရကျိုး။

ပါသာဒပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(ပြဿာဒ်ဟော)၊ ပါ—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၀။

ပိဏ္ဍပါတိကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၃၂၉၊ ဆွမ်းလှူရကျိုး။

ပိယာလဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၁၈၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၂၊ လွှန်သီး လှူရကျိုး။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၈၂။

ပိယာလပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၈၇၊ လွှန်ပွင့် လှူရကျိုး။ ။

ပိန္နဲသီး(တောင်)လှူရကျိုး။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၄၁၊ ၃၄၅။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၄၂။

ပိလက္ခုဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၄၃၊ ညောင်ကြပ်သီး လှူရကျိုး။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၄၂။

ပုဂံအိုးခွက်လှူရကျိုး။ ။ဘာဇနပါလကတ္ထေရ အပဒါန်၊ ပါ—၂၄၄။ ။ပုဂံခွက် စသည်လှူရကျိုး သုံးပါးဂါထာ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၂။

ပုန္နာဂပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၉၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၆၀၊ ပုန်းညက် ပန်း လှူရကျိုး။ ။ပါ–၃၀၆။

ပုပ္ဖစင်္ကောဋိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၉၆၊ ပန်းကလာပ် လှူ ရကျိုး။

ပုပ္ဖစ္ဆဒနိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၃၀၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၀၊ ပန်းမိုးလှူရကျိုး။

ပုပ္ဖတ္ထူပိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၃၀၁၊ ပန်းထီးလှူရကျိုး။

ပုပ္ဖထူပိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၇၁၊ ဋ္ဌ–၁၃၀၊ ပန်းစေတီပြု၍ လှူခဲ့ ရကျိုး။

ပုပ္ဖဓာရကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၇၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၉၄၊ ပင်လယ် ကသစ်ပွင့် လှူရကျိုး။

ပုပ္ဖါသနဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၉၀၊ ပန်းအခင်းလှူရကျိုး။

ပုဗ္ဗင်္ဂမိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၇၄၊ ခေါင်းဆောင်ကောင်း လုပ်ခဲ့ရကျိုး။

ပုဗ္ဗကမ္မ ပိလောတိကဗုဒ္ဓ အပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်– ၂၀၁၊ ဝိပါက်တော် ၁၂-ပါးဟူ၍ ခေါ်နေသော ဝဋ်တော် ၁၂-ပါး၊ မကောင်းသော ရှေးကံဟောင်းများဟူလို။

ပုရောဟိတ်တို့ တတ်အပ်သောပညာများ။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၄၇၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်– ၃၂၁။

ပုလိန ပူဇကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၀၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၃၊ လမ်း၌ သဲကိုဖြန့်ခင်းလှူခဲ့ရကျိုး။ ။ပါ–၂၉၅။ ၊ပုလိနပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ ဋ္ဌ– ၃–အုပ်–၁၄၃။

ပုလိနစင်္ကမိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၅၃၊ စင်္ကြံ၌ သဲကိုဖြန့်ခင်းလှူခဲ့ရကျိုး။

ပုလိနထူပိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၇၉၊ ဆရာ့အရာ ထား၍ သဲပုံစေတီကို ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး ၇-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။

ပုလိနုပ္ပါဒကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၆၄၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၁၀၊ သဲပုံစေတီ တော်ကို သက်တော်ရှိ ဘုရားရှင် အမှတ်ထား၍ ပူဇော်ရကျိုး။

ပေသလာထေရီ အပဒါန်။ ။ပါ–၃–အုပ်–၂၉၆၊ သရဏဂုံသီလ ဆောက် တည်၍ တရားနာခဲ့ရကျိုး။

ပေါတ္ထက ဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၆၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်– ၁၉၂၊ နိသိဒိုင်၊ မြေအခင်းပြုရန် အထည်လှူရကျိုး။

ပံသုကူလ သညကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၃–အုပ်–၅၅၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ရှိခိုးရကျိုး။

ပံသုကူလ ပူဇကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၇၄၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ရွှေခြူပန်း တို့ဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး။

ပျားရည် လှူရကျိုး။ ။မောဃရာဇထေရ်အလောင်း၊ ပါ–ပ–အုပ်–၉၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၆၁။ ။မဓုပိဏ္ဍိကထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၁၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၁၈၊ အကျိုးပြဂါထာ၊ ပါ–၃၆၉၊ ၃၈၀။

ပန်းလှူရကျိုး ဝတ္ထုများ။ ။ပန်းအခင်းနှင့်ပန်းထီးလှူရကျိုး၊ သုဘူတိထေရ် အလောင်း၊ ပါ–ပ–အုပ်–၇၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၆။ ။အဂေါပုပ္ဖိယထေရ် အလောင်း၊ ပါ–၁၂၄၊ ဋ္ဌ–၈၈။ ။သုမနထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၉၅။ ။နာဂသမာလထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၁၃၂၊ ဋ္ဌ–၉၇။ ။တိပဒုမိယထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၁၃၇၊ ဋ္ဌ–၁၀၄။ ။တိမိရပုပ္ဖိယထေရ် အလောင်း၊ ပါ–၁၄၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၅။ ။အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် အလောင်း၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၂။ ။ပါ–၁၄၅၊ ဋ္ဌ–၁၁၃။ ။ပါ–၁၄၁၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၀၆။ ။ပါ–၁၄၂၊ ဋ္ဌ–၁၀၈။ ။ပါ–၁၅၅၊ ဋ္ဌ–၁၂၂။ ။ပါ–၁၅၆၊ ဋ္ဌ–၁၂၃။ ။ပါ–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၇။ ။ပါ–၁၆၄၊ ဋ္ဌ–၁၃၂။ ။ပါ–၁၇၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၄။ ။ပါ–၁၈၃၊ ဋ္ဌ–၁၄၉။ ။ပါ–၁၈၆၊ ဋ္ဌ–၁၅၂။ ။ပါ–၁၉၀၊ ဋ္ဌ–၁၅၇။ ။ပါ–၁၉၂၊ ဋ္ဌ–၁၆၀။ ။ပါ–၁၉၄၊ ဋ္ဌ–၁၆၁၊ ၁၆၃။ ။ပါ–၁၉၆၊ ဋ္ဌ–၁၆၄။ ။ပါ–၁၉၇၊ ၈၊ ၉၊ ဋ္ဌ–၁၆၆၊ ၇၊ ၈။ ။ပါ–၂၀၁၊ ၄၊ ၇၊ ၈၊ ၂၁၃၊ ၇၊ ၈၊ ၉၊ ၂၂၀၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၉၊ ၂၃၀၊ ၁၊ ၂၄၂၊ ၃၊ ၂၅၀၊ ၁၊ ၃၊ ၄၊ ၂၅၆၊ ၂၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၉၁။ ။ပါ–၂၆၁၊ ၃၊ ၇၊ ၈၊ ၂၇၁၊ ၂၊ ၉၊ ၂၈၂၊ ၉၊ ၂၉၃၊ ၅၊ ၃၀၁၊ ၈၊ ၃၁၆၊ ၈၊ ၉၊ ၃၂၀၊ ၁၊ ၂၊ ၆၊ ၃၃၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၇၊ ၃၈၈၊ ၄၀၈၊ ၄၂၇၊ ၄၃၆၊ ၄၄၁။ ။ပါ–၃–အုပ်–၆၊ ၇၊ ၁၃၊ ၂၇၊ ၃၄၊ ၆၊ ၇၊ ၈၊ ၄၆၊ ၅၁၊ ၆၂၊ ၇၄၊ ၅၊ ၆၊ ၈၄၊ ၉၄၊ ၅၊ ၆၊ ၁၇၅၊ ၁၉၀၊ ၁၉၃ ၂၀၀။

ပွတ်လုံး လှူရကျိုး။ ။စေတီတော်၌ ပွတ်လုံးလှူခဲ့ရကျိုး၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၈၉၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၅၅။

ပဋိဗန္ဓ ၂-မျိုး။ ။ရဟန်းတို့က လူဘို့အပေါ်၌ တွယ်တာခြင်း ၂-မျိုး၊ ပါ—၂၄၀၊ ၂၉၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၅၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို နှိမ်ချ၍ ဒကာဒကာမ များကို မြှောက်ပင့်ကာ တွယ်တာခြင်း၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုမြှင့်တင်၍ ဒကာ ဒကာမ များကို နှိမ်ချကာ တွယ်တာခြင်း။

ပသာဒရုပ် ၅-ပါး—၏ ဝိဂ္ဂဟနှင့် တည်နေပုံကို ပြဆိုခန်း။ ။ဋ္ဌ—၆၆၊

ပထဝီ ဝုစ္စတိ ဇဂတီ ဟု ဟောထားပုံ။ ။ပါ—၁၄၃၊ ဋ္ဌ—၄၁။

ပါရံ ဝုစ္စတိ အမတံ နိဗ္ဗာနံ။ ။ပါ—၈၆၊ ဋ္ဌ—၁၉၆၊ ။(မဟာနိ—ပါ—၁၅၊ ဋ္ဌ—၆၉)။ ။အပါရံ ဝုစ္စန္တိ ကိလေသာစ ခန္ဓာစ အဘိသင်္ခါရာစ၊ စူဠနိ—ပါ—၂၀၀။

ပူဂမ္ပိ ဝဿာနန္တိ—အနေကသံချမ္ပိ ဝဿာနံ ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ။ဋ္ဌ—၂၈၊ ပါ—၁၀၈။

ပိုက်ကွန်နှင့်တူသောတရား ၂-ပါး။ ။(ဒိဋ္ဌိဇာလ၊ တဏှာဇာလ)၊ ပါ—၂၈၃။

မဟာနိဒ္ဒေသ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပလိဃော'တိ—ဝဋ္ဋမူလိကာ အဝိဇ္ဇာ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ။ဋ္ဌ—၇၂၊ ပါ—၁၆၊

ပဟိတတ္တဿ—ဘိက္ခုနော-ပုဒ်ကို ဖွင့်ဟောထားပုံ။ ။ပါ—၃၀၀၊

ပါဠ ၂-မျိုး။ ။(ဗျဉ္ဇနပါဠ၊ အတ္ထပါဠ)၊ ဋ္ဌ—၂၊ ၅၊ အကျယ်။

ပါဒလောလပုဒ် အဖွင့်။ ။ပါ—၂၉၁၊ ၄၀၁၊ ဋ္ဌ—၃၅၆၊ ခြေကို မစောင့်စည်းသူ။

ပါဝါဇ်—အတ္တနော သီလံဝါ ဝတံဝါ သီလဗ္ဗတံဝါ ပါဝဒတိ-ဟု ဖွင့်ဟောထားပုံ၊ ပါ—၅၁၊ ဋ္ဌ—၁၆၈၊ ၁၇၂။

ပုတ္တပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ။ ။ပုံ တာယတိ ရက္ခတီတိ ပုတ္တော-ဟု ဝိဂ္ဂဟ ပြုပြပုံ ဋ္ဌ—၂၂၄၊ ပါ—၁၀၃။

ပုရေက္ခာရာန၊ အပုရေက္ခာရာန ပုဂ္ဂိုလ်ကိုခွဲပြပုံ။ ။ပါ—၁၅၄၊ ဋ္ဌ—၂၇၀၊ ပုရေက္ခာရာနော'တိ ဝဋ္ဋံ ပုရတော ကုရုမာနော-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။

ပေစ္စတာ ဝုစ္စတိ မတော။ ။ပါ—၉၈၊ ဋ္ဌ—၂၁၉-၌ ပေတန္တိ ဣတော ပရ-လောကံ ဂတံ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပေတံ ကာလင်္ကတံ ပုဒ်အဖွင့်။

ပိုလျှင်ဖျက်၊ လိုလျှင်စွက်။ ။ဉ၈ကားပုံအရဂါထာ၊ ပါ—၄၅၊ ဋ္ဌ—၁၆၂ အကုသိုလ်အပိုကို ပယ်ဖျက်၍ ကုသိုလ်အလိုကို ဖြည့်စွက်ကျင့်ပါ-ဟုလို။

နေတ္တိ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပညတ္တိဟာရ နိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၄၊ ဌ–၂၇။ ။ပညတ္တိဟာရ ဝိဘင်၊ ပါ–၄၀၊ ဌ–၁၂၁၊ တခုတခုသောတရား၌ များစွာသော ပုဒ်တို့ဖြင့် ထပ်ကာ ထပ်ကာ ထင်ရှားစွာ သိစေရန် ဟောထားခြင်းတည်း၊ ။ပညတ္တိဟာရ သမ္ပါတ၊ ပါ–၀၀၊ ဌ–၁၀၀။

ပဒဋ္ဌာနဟာရ နိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၃၊ ဌ–၂၄။ ။ပဒဋ္ဌာနဟာရ ဝိဘင်၊ ပါ–၂၄၊ ဌ–၉၁၊ပရမတ္ထတရားတို့၏ ပဒဋ္ဌာန်တရားများကို အကျယ်ဝေဘန်၍ ဟောထား၏၊ ။ပဒဋ္ဌာနဟာရ သမ္ပါတ၊ ပါ–၀၆၊ ဌ–၁၇၆၊

ပရိက္ခာရ ဟာရ နိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၄၊ ဌ–၂၀၊ ။ပရိက္ခာရဟာရ ဝိဘင်၊ ပါ–၆၆၊ ဌ–၁၃၆၊ သုတ်၌လာသော တရားတို့ကို အဆက်ဆက် အကြောင်းများဖြင့် ထုတ်ပြ၍ အကျယ်ဟောထား၏။

ပရိဝတ္တနဟာရ နိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၄၊ ဌ–၂၆။ ။ပရိက္ခာရ ဝိဘင်၊ ပါ–၄၄၊ ဌ–၁၁၅၊ အကုသိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၊ ကုသိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် တရားများကို အပြန်အလှန် အကျယ်ဝေဘန်၍ ဟောထား၏။ ။ပရိဝတ္တနဟာရ သမ္ပါတ။ ပါ–၀၇၊ ဌ–၁၇၉။

ပုဒ်လေးမျိုး။ ။(နာမပုဒ်၊ အာချာတပုဒ်၊ ဥပသဂ္ဂပုဒ်၊ နိပါတပုဒ်)၊ ဌ–၃၂၊ ပါ–၅။

ပေဋကောပဒေသ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပဥ္စမဘူမိ။ ။ပါ–၂၂၃၊ ဒေသနာဟာရ-စသောဟာရ ၁၆-ပါးကို ဟောထား၏။

ပညိန္ဒြိယာဓိဋ္ဌာန–ဒေသနာကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ–၂၁၀၊

ပဒဋ္ဌာနဟာရကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ–၂၂၉။

ပရိက္ခာရဟာရကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ–၂၃၉၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြစ်ပုံကို ရှင်းပြခဏ်း။

ပရိဝတ္တနဟာရ။ ။ပညတ္တိဟာရကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ–၂၃၄။

ပေဋကော ပဒေသပါဠိ။ ။ဤပါဠိ၌ ဒေသနာဟာရ-စသော ဟာရ ၁၆-ပါး၊ နည်း ၅-ပါး၊ မူလတရား ၁၀-ပါးတို့ကို စုပေါင်း၍ ဟောထားပုံ၊ ပါ–၁၆၀။ ။ဤကျမ်းကို အသျှင်မဟာကစ္စာယန မထေရ် ဟောတော်မူကြောင်း၊ ပါ–၁၀၃။

ဇာတ်တက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပက္ကဂေါဓ ဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၀၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၉၀၊ မေ့လျော့နေသော ကျေးဇူးကို ပြန်ဖော်ပေးပုံ။

ပစ္စည်းပျောက်သည်ကို ပြန်ရအောင် နည်းပေးထားပုံ။ ။မဟာသာရ ဇာ-တက၊ ပါ—၂၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၄။ ။(အသျှင်အာနန္ဒာ အကြံပေးပုံ၊ သဂါထာ—သံ——ဋ္ဌ—၁၃၄-၌လည်း ရှိ၏)။

ပဥ္စာဝုဓဇာတက။ ။ပါ—၁၃၊ဋ္ဌ—၂၉၀၊ ဘီလူးကိုပင် မကြောက်လန့်ဘဲ ရဲရင့်သော မင်းသား။

ပဥ္စပဏ္ဍိတပဥှာ။ ။ပါ—၃၄၇၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၇၀။ ။ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၂၂၃၊ ၂၂၅၊ လျှို့ဝှက်အပ်သော အရာကို မည်သူ့အားမျှ မပြောကြားအပ်ကြောင်း မဟောသဓာပညာရှိက လျှောက်ထားပုံ။

ပဥ္စပါပီ မိဖုရားကြီးဝတ္ထု။ ။ဖောက်ပြန်လှပုံ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၂၃၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၇၅။

ပဥ္စပေါသထဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၉၁၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၂၅၊ ရာဂကို နှိပ်ကွပ်နိုင်ရန် ဥပုသ်စောင့်ကြသူငါးဦး။

ပစ္စုရာတီဗဟုသုလဘာ။ ။ပါ—၃၇၁၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၃၁။

ပညာတော်သင်ဆု။ ။ရှေးကလည်း ဝိုင်းဝန်းထောက်ပံ့ခဲ့ကြပုံ၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၆။

ပညာဟူသမျှ-တတ်ကောင်းကြောင်း မိန့်ဆိုသောဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၅၊ ဋ္ဌ—၄၄၄၊ ၆။

ပညာရမှု-ယုတ်မြတ်မဟူ မည်သူထံမှမဆို ယူသင့်ကြောင်း ဥပမာဂါထာ။ ။ပါ—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၀၅။

ပညာရဲရင့်-ပွဲလယ်တင့်၊မျိုးမြင့်ယုတ်မာ-မဟူသာ၊ ကျိုးစားမှုသာ၊ပြဋ္ဌာန်းပါ-ဟူသော ဂါထာ၊ ပါ—၃၂၇၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၃၀။

ပညာအားသာ-အကြီးဆုံးဖြစ်ကြောင်း ဂါထာများ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၃၊ ၄၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၂၇၊ [၁]ဗာဟုဗလခေါ် ကာယဗလ၊ [၂]ဘောဂဗလ၊ [၃]အမစ္စဗလ(ဝါ)မိတ္တဗလ၊ [၄]အဘိဇစ္စ(ဝါ)ဇာတိဗလ၊ [၅]ပညာဗလ။ ။ပညာသာလျှင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၂၇။ ။ပညာရနိုင်ပုံကို ဖြေသောဂါထာ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၅၇။ ။

ပညာနှင့်အာဏာ ၂-ပါးတွင် ပညာကသာ မြတ်ကြောင်း မဟောသဓာ ပညာရှိဖြေကြားပုံ၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၁၉၅၊ ၁၉၆။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၁၉၊ ဌ–စ–အုပ်–၄၁၃-၌လည်း ရှိ၏။

ပညာရှိစကားနားမထောင်၍ ပျက်စီးရသော ဇာတ်တော်များ။ ။ကပေါတဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၉၊ အစာ၌ လျှပ်ပေါ်သောကျီး။ ။ပါ–၁၃၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၀၊ ။လူဘထောင် ပျက်စီးရပုံ၊ ဝေဒဗ္ဗဇာတက၊ ပါ–၁၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၀။ ။ဒုဗ္ဗစဇာတက၊ ပါ–၂၇၊ ဌ–၄၅၅။ ။ဝိဏ္ဏဇာတကပါ–၁၀၇၊ ဌ–တ–အုပ်–၄၅၉။ ။ပျက်စီးကြရသော ကုန်သည်များ၊ ဝလာဟကဿဇာတက၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၆၊ ပါ–ပ–အုပ်–၅၁။ ။လင်းတငှက်များ၊ မိဂါလောပဇာတက၊ ပါ–၁၄၁၊ ဌ–တ–အုပ်–၂၃၉။

ပညာပရမီကို ချီးကျူးထားသော ဇာတ်တော်များ။ ။တိန္ဒုကဇာတက၊ ပါ–၁–အုပ်–၄၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၆၉။ ။ဂါမဏိစန္ဒဇာတကပါ–၇၃၊ ဌ–၂၇၀၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ပုဏ္ဏနဒီဇာတက၊ ပါ–၅၇၊ ဌ–၁၅၀။ ။မူသိကဇာတက၊ ပါ–၁၃၄၊ ဌ–တ–အုပ်–၂၀၂။ ။ပါ–၁၃၁၊ ဌ–၁၉၀။ ။သုစိဇာတက၊ ပါ–၁၄၇၊ ဌ–၂၆၅။ ။သုပ္ပါရကဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၃၉၊ ဌ–စ–အုပ်–၁၃၉၊ သမုဒ္ဒရာ၌ ရေသံကြားက ထိုရေ၌ မည်သည့် ရတနာများရှိကြောင်း သိခဲ့ပုံ။ ။သမ္ဗဝဇာတက၊ ပါ–၃၇၆၊ ဌ–မ–အုပ်–၅၀၊ ၇-နှစ်သား အရွယ်က ပုစ္ဆာများကို ဖြေပြခဲ့ပုံ။ ။မဟာဥမ္မာဓိဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၄၇၊ ဌ–မ–အုပ်–၂၄၀၊ အသံဟူသမျှ သိခဲ့ပုံ။ ။ဝိဓုရဇာတက၊ ပါ–၂၇၅၊ ဌ–သ–အုပ်–၁၅၁။ ။ဥမင်္ဂ(မဟောသဓာ)ဇာတက၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၁၆၃။

ပညာရှိတွေးကြည့် ပြေးကြည့်တာထက်မှန်။ ။အိပ်ထဲဘွင် မွေ့ဝင်နေသည်ကို ပညာဖြင့်မှန်းဆဖော်ပြသော သတ္တုဘတ္တဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၆၀၊ ဌ–တ–အုပ်–၃၂၁။ ။ရသေ့လိမ်၏စကားကို ကြားကာမျှဖြင့် ပင် အမှန်ကိုသိခဲ့ပုံ၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၉၀၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၁၊ ကုဟကဇာတက။ ။ကိန္နရာဒေဝိဝတ္ထု၊ ဌ–မ–အုပ်–၄၇၃။ ။မြေမြို့သည်ဟူသော စကားကို အမှန်ရောက်အောင်တွေးကြည့်ပုံ၊ ဌ–တ–အုပ်–၇၀။ ။မဟောသဓာပညာရှိ တွေးကြည့်ပုံ၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၂၅၇။ ။ဝိဓုရ အမတ်ကြီး တွေးကြည့်ပုံ၊ ဌ–သ–အုပ်–၂၁၆။ ။(ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၀၀-၌လည်း ရှိ၏)။ ဝိသာခါကျောင်းအမကြီး တွေးကြည့်ပုံ။

ပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ကိုယ်ကောင်းရန်အတွက် မကောင်းမှုကို မပြုကြကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၂၁၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၁၈၊ ။ပညာရှိ ပျက်ဘိမေတ္တာ ပြန်စေ့ပါ-ဟူသော ဂါထာ၊ ပါ–၁၁၅၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၂၅။ ။ပညာရှိတို့မှာ အဘိုးအခကို မမျှော်လင့်ကြကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–၃၂၈၊ ။ပညာရှိတို့မှာ ကျေးဇူးသိတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ပါ–၂၂၈–ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၉၉။ ။ပညာရှိတို့က နှောင်ဖွဲ့ခြင်းမှ လွတ်ခစေ၍၊ ပညာမဲ့တို့က နှောင်ဖွဲ့မခံထိုက်သည်ကိုပင် ခံရတတ်ပုံ ဂါထာ၊ ပါ–၂၈၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၆၅။ ။ပညာဝန္တမည်ပုံ ဖြေကြားသော ဂါထာ၊ပါ–ဒု–အုပ်–၉၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၅၅။

ပညာမဲ့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပညာမဲ့အားကိုး- အကျိုး မပြီးနိုင်ကြောင်း ဥပမာပေးထားသော ဂါထာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၉၊ ခဇ္ဇောပနက ဇာတက။ ။ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၁၄၊ ခဇ္ဇောပနက ပဥ၊ ပိုးစုံးကြူမှ မီးမထွက်သကဲ့သို့ငှင်း၊ နွားဦးချိုမှ နို့မထွက်သကဲ့သို့ငှင်း-ဟု ဥပမာပေးထား၏။ ။ပညာရှိအားကိုးမှ အကျိုးပြီးစီးနိုင်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ပညာမဲ့ မိတ်ဆွေထက် ပညာရှိရန်သူက မြတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၅၊ မကသ ဇာတက။ ။ရောဟိဏိ ဇာတက၊ ပါ–၁၁၊ ဋ္ဌ–၂၆၆။ ။ပညာမဲ့တို့မှာ ပြုသမျှတွင် အမှားသာ များတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–၁၁၊ ဋ္ဌ–၂၆၈၊ အာရာမ ဒူသက ဇာတက။ ။ဝါရုဏိ ဒူသက ဇာတက၊ ပါ–၁၂၊ ဋ္ဌ–၂၇၀။ ။ပညာမဲ့ ထောင်ရာရှိပါပြားလည်း ကြောင်းကျိုးမသိ၊ ပညာရှိတယောက် ထွန်းပေါက် လာလတ် မြတ်လှကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–၂၃၊ ဋ္ဌ–၄၃၁။ ။ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–၄၃၅။ ။ပညာမဲ့တို့မှာ ရန်သူကို မိတ်ဆွေ့ထင်၊ မိတ်ဆွေကို ရန်သူထင်တတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ သတပတ္တ ဇာတက၊ ပါ–ဂ၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၄၇။ ။ပညာမဲ့အားရှိ-ပျက်စီးဘိသာ ဟူသော ဂါထာ၊ပါ–ပ–အုပ်–၁၆၂၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၃၆။ ။ပညာမဲ့သူ အခြီအရံများက မိမိသူတပါးဆင်းရဲဘို့ရာ ဖြစ်တတ်ကြောင်း ဟောသော ဂါထာ၊ ဒုမ္မေဓ ဇာတက၊ ပါ–၂၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၇၁။ ။သဗ္ဗဒါဌိ ဇာတက၊ပါ–၆၇၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၅။ ။ပညာမဲ့တို့မှာ အများကို မကြည့်ဘဲ အနည်းကိုသာကြည့်၍ပြုတတ်ကြရာ တနေ့နေ့တွင် စိုးရိမ်ရတတ်ကြောင်း ဟောသော ကဏ္ဍာယမုဋ္ဌိဇာတက၊ ပါ–၄၅၊ ဋ္ဌ–၆၇။ ။ပညာမဲ့သော မိကျောင်း အလိမ်ခံရ

ပုံ၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၅။ ။ဝါနရိန္ဒ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၆။

ပညောင်ပင်အထူးအဆန်း။ ။ပညောင်ပင်မှ ရေ၊ အစား၊ မိန်းမ၊ ရတနာ များ ရကြသည်ကို မတင်းတိမ်ကြ၍ ပျက်စီးကြသော ကုန်သည်များ၊ မဟာဝါဏိဇ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၉၀၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၅၀။

ပဏ္ဏကဇာတက။ ။ပါ—၁၅၉၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၁၇၊ ပုရောဟိတ်သား အား မိဖုရားကို(၇)ရက်ပေး အပ်လိုက်ရာ အပြီးအပိုင် ယူပြီးထွက်ပြေးကြ၍ သောက ရောက်ရသောမင်း။

ပဏ္ဍရနာဂရာဇ ဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၇၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၇၀၊ လျှို့ဝှက်အပ်သော အရာကိုပြောကြားမိ၍ ဘေးထိသော နဂါးမင်း၊ မုသာဝါဒကြောင့် ဒေဝဒတ်အလောင်း အစေလက မြေမြိုရပုံ။

ပဏ္ဍိကဇာတက။ ။ပါ—၂၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၃၅၊ သမီးကို သီလရှိ-မရှိ ဘခင်ကိုယ်တိုင် စုံစမ်းပုံ။

ပတ္တမြားရတနာ၏ အစွမ်းကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၀၁၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၇၀၊ ၁၇၄၊ စကြာမင်းသုံး ပတ္တမြားရတနာမှာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အနီး ဝေပုလ္လတောင် အတွင်း၌ရှိ၍ ကုမ္ဘဏ်တထောင် စောင့်ရှောက်ထား ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ (စကြဝတေးမင်းနှင့် စပ်သော အခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏။ ။ပတ္တမြား၏ အရောင်ကို ညှိုးစေရန် ရွှံဖြင့်ပွတ်တိုက်ကြသော ဝက်များ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၈၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၇၅။

ပထဝီဇယမန္တန်တတ်သောမြေခွေး။ ။မာနကြီး၍ ပျက်စီးရပုံ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၆၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၂၊ တိရစ္ဆာန် အားလုံးကို အစိုးရသော မန္တန် ဖြစ်၏။

ပဒကုသလမာဏဝက ဇာတက။ ။ပါ—၁၉၂၊ ဋ္ဌ—ဘ—အုပ်—၄၇၇၊ဘုရား အလောင်း ပဒကုသလ သတို့သားသည် စိန္တာမဏိမန္တန် တန်ခိုးဖြင့် ၁၂-နှစ်ကပျောက်သော ပစ္စည်းကိုပင် ခြေရာခံ၍ သိနိုင်ကြောင်း၊ ငါတို့ဂေါတမ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တွင်လည်း ဤလိုင်မျိုးရှိကြောင်း ကိုးကွယ်ရာမှ ဘေးဖြစ်တတ်ကြောင်း ဂါထာများ။

ပဒုမ(စူဠ)ဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၅၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၅၊ မိန်းမ တို့၏ အပြစ်များကို ဟောထား၏။ ။မဟာပဒုမ ဇာတက၊ ပါ—၂၅၃၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၀၀။ ။ပဒုမ ဇာတက၊ ပါ—၇၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၀၊ စကား မမှန်၍ ကြာပွင့်မရကြသူများ။

ပဇ္ဇုပတ္တရဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၅၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၄၊ လင်ငယ် နေသော မိန်းမတို့အပေါ်၌ အပြစ်မယူရန် ဆုံးမတော်မူပုံ၊ မောင်းမငယ် တယောက် လင်ငယ်နေသည်ကို ကောသလမင်းကြီးက ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားပုံ။

ပဘာဝတီမင်းသမီး။ ။ကုသဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၆၆၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်– ၃၀၂။

ပယဿဟာရိသဒ္ဒေန။ ။ကုမ္မာသပိဏ္ဍဇာတက။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၀။

ပရန္တပဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၇၃၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၉၃၊ တိရစ္ဆာန် တို့၏ အသံကို သိခဲ့ပုံ၊ ဒေဝဒတ်အလောင်းမင်းက သေစေရန် ကြံစည်ခဲ့ပုံ။

ပရောသဟဿဇာတက။ ။ပါ–၂၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၃၀၊ အကျဉ်းဆိုထား သည်ကို အကျယ်သိသော အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အားချီးကျူးခန်း။ ။ ပရောသတဇာတက၊ ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–၄၃၅။

ပလာယိတဇာတက။ ။ပါ–၆၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၀၊ ဝါဒပြိုင်ရန်အလာတွင် တံခါးမုခ်ကိုမြင်ရုံမျှဖြင့် ထွက်ပြေးသော ပရဗိုဇ်၊ ။ဒုတိယ ပလာယိတ ဇာတက၊ ပါ–၆၃၊ ဋ္ဌ–၂၀၀၊ ဘုရားရှင်၏အဆင်းတော်ကို မြင်ရုံမျှဖြင့် ထွက်ပြေးပြန်ပုံ။

ပလာသဇာတက။ ။ပါ–၉၆၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၁၊ အလောင်းတော် ပေါက် ပင်စောင့်နတ်၊ ၎င်းနတ်ကို ကိုးကွယ်ရကျိုး။ ။ပါ–၁၃၂၊ ဋ္ဌ–၁၉၄၊ ပေါက်ပင်ကို မြိုအုံ့သောညောင်ပင်ကို ငယ်ငယ်ကပင်နုတ်ပြစ်ရန် ဟသ်ာ မင်းက ပြောသော်လည်း နားမထောင်၍ ဘုံဗိမာန်ဆုံးရှုံးရသော ပေါက် ပင်စောင့်နတ်။

ပလောဘန(စူဠ)ဇာတက။ ။ပါ–၇၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၆၊ အနိတ္ထိဂန္ဓ မင်းသား မနှင့်များ ကားကနဲ ပါသွားပုံ။

ပသော်ယျ တံ ဝိဿသတံ အာရောဂျ-ဝသောဂါထာ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၄၂၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၅၃၇။

ပါဒဥ္စလိဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၆၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၀၊ အဂ္ဂသာဝ က ၂-ပါးတို့ တရားဆွေးနွေးကြရာ ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်သော လာဠု ဒါယီမထေရ်။

ပါနီယဇာတက။ ။ပါ–၂၃၄၊ ဠ–စ–အုပ်–၁၁၅၊ ရေခိုးသောက်ပြီး သံဝေဂရကာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွားပုံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်မြတ်တို့၏ အကြောင်းကိုလည်း ဖွင့်ပြထား၏၊

ပါရာဝတဇာတက။ ။ပါ–၁၅၃၊ ဠ–တ–အုပ်–၂၉၅၊ အစား၌ လျှပ်ပေါ်သောကျီး။

ပိဂ္ဂုတ္တရလုလင်။ ။ဘုန်းကံချင်းမတူ၍ ၎င်း၏မယားမြတ်ကို စွန့်ပြစ်ထားခဲ့ပုံ၊ ဠ–ဆ–အုပ်–၁၀၆၊ ။ပါ–ပ–အုပ်–၅၀-၌လည်း ရှိ၏၊

ပီဌဇာတက။ ။ပါ–၁၁၂၊ ဠ–တ–အုပ်–၁၀၉၊ ဆွမ်းခံရာ၌ မရသော် ဒေါသမဖြစ်ရန် ဟောထား၏၊

ပုစိမန္ဒဇာတက။ ။ပါ–၉၀၊ ဠ–၃၁၊ ခိုးသူကို နှင်ထုတ်သော တမာပင်စောင့်နတ်၊

ပုစ္ဆာမေးလွန်းသောတော်။ ။ပုစ္ဆာမေးလွန်း၍ ပါးစပ်ထဲ မစင်ခို့ခံရသော တော်း၊ ဂူထပါဏဇာတက၊ ပါ–၆၂၊ ဠ–ဒု–အုပ်–၁၉၂၊

ပုဏ္ဏလည်ဖြတ်၊ ဗျိုင်းကိုသတ်၊ ရွှေကတ်ကျေးအသွင်။ ။ဤလက်ာအရ ဇာတ်လမ်း၊ ပါ–ပ–အုပ်–၉၊ ဠ–ပ–အုပ်–၂၃၇၊

ပုဋဘတ္တဇာတက။ ။ပါ–၆၀၊ ဠ–ဒု–အုပ်–၁၀၆၊ ချိုးမြောက်စေရန် ဘုရားလောင်းက နည်းပေးခံရသောမိန်းမ၊

ပုဋဒူသကဇာတက။ ။ပါ–၈၃၊ ဠ–၃၅၀၊ မျောက်ဘို့မှာ ဓမ္မဘာအား ဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းအလေ့ရှိကြကြောင်း၊

ပုဏ္ဏပါတိဇာတက။ ။ပါ–၁၃၊ ဠ–ပ–အုပ်–၂၀၆၊ အနာထပိဏ်သေဋ္ဌေးကြီးကို သေရည်တိုက်၍ လုယူဘို့ရန် ကြံစည်ကြသော သေသောက်ကြူးများ။

ပုဏ္ဏနဒီဇာတက။ ။ပါ–၅၇၊ ဠ–ဒု–အုပ်–၁၅၀၊ ပညာပါရမီ ချီးကြူးခန်း၊

ပုဏ္ဏကဘီလူးနှင့်။ ။ဓနဉ္စယကောရဗျမင်းတို့ ကြွေအံကစားရာ လောင်းတမ်းပြုကြပုံ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၀၅၊ ဠ–သ–အုပ်–၁၀၀၊

ပုပ္ဖရတ္တဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၊ ဠ–ပ–အုပ်–၅၂၅၊ ပြောပါများ၍ မယားစကားအောင်ပြီး ဝတ်ပန်းခိုးသောသူခိုး၊ တံကျင်လျှိုခံရပြီး သေရပုံ၊

ပူတိမံသဇာတက။ ။ပါ–၁၉၀၊ ဠ–တ–အုပ်–၅၀၆၊ ဣန္ဒြေ ၆-ပါးစောင့်စည်းရန် ဟောထား၏၊ သိုးမနှင့် မြေခွေးမတို့ အပြန်အလှန် လိမ်နေကြပုံ၊

ပေးကမ်းသည်ကိုမယူက—မိတ်ဆွေအင်္ဂါ ဖျက်သည်ဟု ရှေးပညာရှိတို့ ယူ ဆခဲ့ကြပုံ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၉၂။

ပေးကမ်းရမည်ကို စိုးရိမ်၍— အိမ်နားနီးချင်းတို့နှင့် ရန်ဖြစ်ခိုင်းထားသော ဒေဝဒတ်အလောင်း၊ ဥဘတောဘဋ္ဌဇာတက၊ ပါ—၃၂၊ ဋ္ဌ—၅၀၀။

ပေါရိသာဒမင်း။ ။လူသားစားသော ပေါရိသာဒမင်းကို ဆုံးမခက်း၊ မဟာ သုတသောမဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၃၁၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၉၅၊ (အင်္ဂု လိမာလမထေရ်ဝတ္ထု၌လည်းရှိ၏)။

ပြဿနာပေါ်လာက ပညာရှိကိုသာ အလိုရှိကြောင်းဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်— ၂၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၁၀။ ။ပြဿနာဟူသမျှ ပညာရှိထံ ရောက်လာက ဖြေရှင်းပြီးဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ—၃၂၁၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၉၉။

ပြောပါများ မယားစကားအောင်။ ။ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၀၃၊ မယားစကား ကြောင့် မိခင်ကို နှင်ထုတ်ပစ်ပုံ။ ။၄၀၅၊ မယားစကားကြောင့် မိခင်ကို သေစေရန် သုသာန်တွင် သွားထား၍ မီးရှို့ရန် ကြံစည်ကြရာ နောက် ၎င်းမယားပင်သေရပုံ။ ။ပုပ္ဖရတ္တဇာတက။ ။တက္ကလဇာတက၊ ပါ— ပ—အုပ်—၂၁၂၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၄။

ပြောသလိုစား၊ စားသလိုလုပ်ပါ ဟူသော ဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၉၀။

ပြောတော့အဟုတ်၊ လုပ်တော့အလွဲ၊ သေတော့ရဲဟူသောဇာတ်။ ။ဓမ္မဓဇ ဇာတက၊ ပါ—၁၄၄၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၅၂။

ပွဲစားကုန်သည်တို့ ခံရသောငရဲ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၉၀၊ ၁၉၃၊ ဋ္ဌ—ဆ— အုပ်—၁၃၇၊ ၁၄၁။

ပျက်စီးချိန်တန် ဘေးရန်ကို မမြင်တော့ကြောင်း ဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်— ၄၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၆။ ။ပါ—၁၅၀၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၁၁။ ။ပါ— ၃၂၆၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၂၇။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—ဂ၄၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်— ၃၆၂။ ။ပညာရှိကိုလည်း မတိုင်ပင်၊ ကိုယ်တိုင်လည်း မဆင်ခြင်တတ်က ပျက်စီးတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၂၂၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၂၀၂။

ပြည့်တန်ဆာမအိမ်၌ ရှေးကထုံးစံတခု။ ။ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၄၉၊ ဥပမာ ငွေတ ထောင်ပေး၍ ပျော်ပါးရလျှင် ၅-ရာငွေကို ပြည့်တန်ဆာမအား ပေး၍ ကျန် ၅-ရာဖြင့် အံ့ဝတ်နံ့သာ-ပန်း စသည်ဝယ်၍ ၎င်းအဝတ် စသည်ကို ဝတ်ကာ ပျော်ပါးရသည်၊ နံနက်အခါတွင် ၎င်းအဝတ် စသည်ကို ထိုပြည့်

တန်ဆာမ အိမ်မှာပင် ထားခဲ့ရသည်။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၀၊ မူလငွေပေးထားသောလူအား ဝတ္ထုရားကုန်အောင်ပြုပြီးမှ နောက်လူ၏ ငွေကို လက်ခံရကြောင်း။

ပြန်ပေး (ဓမြ) များ ရှေးအခါကပင် ရှိခဲ့ကြကြောင်း။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၁။ ။ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၁၇။

ပုတ်သင်နှင့်ပေါင်း၍ ဖွတ်များပျက်စီးရပုံ။ ။ဂေါဓာဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၃၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၅၁၃။

ဒီဃနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပကုဓ ကစ္စာယန ဝါဒ ဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၅၂၊ ဋ္ဌ–၁၅၃။

ပဉ္စသိခနတ်သား။ ။ဂုဏ်နတ်သားအတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်တွင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ၂–ဋ္ဌ–၂၄၀၊ ပါ–၁၇၈။ ။ပဉ္စသိခဂီတဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၂၁၂၊ ဋ္ဌ–၂၈၃၊ အချို့ဂါထာများမှာ ကာမဂုဏ်အရူးထပုံ ဖွင့်အံ့ထားခြင်းဖြစ်၏၊ သဘင်သည် အရှက်မရှိပုံ။ ။ပဉ္စသိခ နတ်သားအား သိကြားမင်းက သူရိယဝစ္ဆသာ နတ်သမီးကိုပေးအပ်လိုက်ကြောင်း၊ ပါ–၂၃၀။

ပဉ္စဓမ္မဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၂၃၂၊ ဋ္ဌ–၂၄၄၊ ဗဟုကာရ၊ ဘာဝေတဗ္ဗ၊ ပရိညေယျ၊ ပဟာတဗ္ဗ၊ ဟာနဘာဂိယ၊ ဝိသေသဘာဂိယ၊ ဒုပ္ပဋိဝိဇ္ဈ၊ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗ၊ အဘိညေယျ၊ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ၊ ဤ ၁၀-ချက်ကိုမှတည်၍ ၅-ခုစီရှိသော တရားများကို ဟောထား၏။

ပဉ္စကဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၁၈၅၊ ဋ္ဌ–၂၀၉၊ ဒီဃနိကာယ်၌ ၅-ခု ၅-ခု အစုရှိသော တရားများကို စုပေါင်း ဟောထား၏။

ပဉ္စဝေယျာကရဏ ဝဏ္ဏနာ။ ။၂–ပါ–၂၂၀၊ ဋ္ဌ–၃၁၀၊ သိကြားမင်းမေးလျှောက်သည်ကို ဘုရားရှင်ဖြေဆိုတော်မူခက်း။ ။ပဉှဗျာကရဏဝဏ္ဏနာ၊ ၃–ပါ–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–၈၇၊ ရဟန္တာဖြစ်သော လူနှင့်နတ်တို့အတွက် မေး၍ ဖြေထားပုံ။ ။ပဉှဗျာကရဏစတုက္ကဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၁၈၂၊ ဋ္ဌ–၂၀၅။

ပညာသင်ပေးရာ၌ ကောင်းမွန်စွာ သင်ကြားပေးခဲ့ရကျိုး။ ။ခြေသလုံးတော် ပြည့်ဖြိုးစွာ ဖြစ်တော်မူရပုံ၊ ဧဏိဇင်္ဃလက္ခဏာဝဏ္ဏနာ၊ ၃–ပါ–၁၂၇၊ ဋ္ဌ–၁၁၂။

ပညတ္တိ ၆-ပါး။ ။(ခန္ဓ၊ ဓာတု၊ အာယတန၊ ဣန္ဒြိယ၊ သစ္စ၊ ပုဂ္ဂလ)၊ ၃–ဋ္ဌ–၁၀၀၊ ပါ–၁၁၄။

ပရိတဿိတ ဝိပ္ဖန္ဒိတ ဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၃၆၊ ဋ္ဌ–၁၁၃၊ ဒိဋ္ဌ–၆၂–ပါးတို့၏ အပိုင်းအခြားကို ပြဆိုခက်း။

ပဟူတဇိဝှါ-ဗြဟ္မဿရလက္ခဏာဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၁၄၁၊ ဋ္ဌ–၁၂၁၊ ဖရုသဝါစာမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် ရှည်လျားနူးညံ့သော လျှာတော်၊ အင်္ဂါ ၈-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော အသံတော်၊ ဤလက္ခဏာတော် ၂-ပါးကို ရတော်မူပုံ။

ပါဠိလိပုတ္တနဂရမာပနဝဏ္ဏနာ။ ။၂–ပါ–၇၄၊ ဋ္ဌ–၁၃၀၊

ပါဏာတိပါတမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ရကျိုး။ ။အာယတပဏှိ၊ ဒီဃင်္ဂုလိ၊ ဗြဟ္မုဇုဂတ္တ လက္ခဏာတော်သုံးပါး ရတော်မူကြောင်း ဟောထားပုံ၊ ၃–ပါ–၁၂၂၊ ဋ္ဌ–၁၀၇။

ပါထိကသုတ္တ။ ။၃–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၁၊ တိတ္ထိအမျိုးမျိုး အကျင့်မှားကြပုံနှင့် ၎င်းတို့သေလွန်သောအခါ အပါယ်လေးပါး လားရောက်ကြရပုံ ဟောထား၏။

ပါဒတလစက္ကလက္ခဏာဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၁၂၁၊ဋ္ဌ–၁၀၅၊တရားရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာတော်များ ရခြင်းအကြောင်းကို ဟောထား၏၊ ၎င်းလက္ခဏာတော်များကြောင့် ပစ္စက္ခ၌ရအပ်သောအကျိုးများကိုလည်း ဟောထား၏။

ပါသာဒိကသုတ္တ။ ။၃–ပါ–၉၇၊ ဋ္ဌ–၈၉၊ အညတိတ္ထိယတို့၏ တရားနှင့် သာသနိက တရားတော်တို့ ကွာခြားလှပုံကို ဟောထား၏၊ တပည့် သားတော်များ မကွဲမပြားကြဘဲ သာသနာတော်၌ အဓွန့်ရှည်စွာ တည်စေနိုင်ခြင်း အကြောင်းများကိုလည်း ဟောထား၏။

ပုက္ကုသမလ္လပုတ္တဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ ။၂–ပါ–၁၀၈၊ ဋ္ဌ–၁၅၉၊ သက်နိုးလှူသူ၊ သမာပတ်ဝင်စားမှု၌ ကြည်ညိုသူ။

ပေါဋ္ဌပါဒသုတ္တ။ ။၁–ပါ–၁၆၇၊ ဋ္ဌ–၃၀၀၊ နိရောဓကထာ၊ စိတ်ချုပ်ခြင်း၌ အကြောင်း ရှိ-မရှိ မေး၍ ဖြေရှင်းပြခက်း။

ပွဲလမ်းသဘင်ကြည့်ခြင်းအပြစ်။ ။၃–ပါ–၁၄၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၉၊ (၁) ကပွဲသဘင်၊ (၂) သီချင်းဆိုပွဲသဘင်၊ (၃) တီးမှုတ်းစုံသဘင်၊ (၄) စစ်ထိုးကြက်ပွဲ,နွားပွဲ,မြင်းပွဲစသော သဘင်၊ (၅) ခွက်ခွင်း လက်ခုပ်ဝိုင်းသဘင်၊

(၆) အိုးစည်ဒိုးပတ်တီးဝိုင်းသဘင်၊ ဤသဘင် ၆-မျိုးကို မေ့မြန်းသွားလာ အပျော်ကြူးနေသူများမှာ မရသေးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို မရနိုင်ခြင်း၊ ရပြီးသော စည်းစိမ်ဂုဏ်သိရိများ ကုန်ခန်းပျက်စီးတတ်ခြင်း ဖြစ်တတ်၏ဟု ဟောထားတော်မူ၏။

ပင်လယ်ကသစ်ပင်ပွင့်ချိန်တွင်—တာဝတိံသာ နတ်တို့မှာ အလွန် ပျော်မြူးကြကြောင်း၊ ၂—ဋ္ဌ—၂၄၂။

ပန်းချီကားနှင့်အရုပ်များကိုဆွဲချိတ်ထားရာ၌ သတိပြုဘွယ်။ ။ဖွတ်ရုပ် မီးမှုတ်နေပုံ ပန်းချီကားကို ရေးဆွဲပြီး ချိတ်ထားသောကြောင့် ရဟန်းတော်များမှာ ကြီးကျယ်စွာ ငြင်းခုံနေကြကြောင်း၊ နောက်တွင် ၎င်းအရုပ်ကို ဖျက်ပြီးမှ ငြင်းခုံမှုသက်သာသွားကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၁—ဋ္ဌ—၈၉။

ဝိနယပိဋက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပကတတ္တောတိ တိဝိဓံ ဥက္ခေပနိယကမ္မံ အကတတာ။ ။၄—ဋ္ဌ—၁၉။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၃၃၀။

ပကာသနိယ ကမ္မကထာ။ ။၄—ပါ—၃၄၇၊ ဋ္ဌ—၁၁၁၊ ဒေဝဒတ်ရဟန်းအား ပြုသောကံဖြစ်၏၊ ရတနာသုံးပါး၌ ပုတ်ခတ်သော သူတို့အား ရတနာသုံးပါးနှင့် ပုတ်ခတ်သူတို့မှာ မသက်ဆိုင်တော့ကြောင်း ထင်ရှားသိသာအောင် ကြေငြာသောကံဖြစ်၏။

ပကိဏ္ဏကဝိနိစ္ဆယကထာ။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၁၄။

ပက္ခဂဏနာဒိ ဥဂ္ဂဟဏာနုဇာနန ကထာ။ ။၃—ပါ—၁၅၇၊ ဋ္ဌ—၃၄၁၊ နေ့ရက် ဥတုစသည်နှင့် ရဟန်းအရေအတွက် သိထားရန် တိုက်တွန်းတော်မူပုံ။

ပက္ခိကဘတ္တာဒိကထာ။ ။၄—ပါ—၃၂၉၊ ဋ္ဌ—၁၀၃။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၇၀။ ။ဥပုသ်နေ့၌ လှူအပ်သောဆွမ်းကို သုံးဆောင်ရပုံ အစီအစဉ်ကို ပြဆိုခဏ်း။

ပဂ္ဂဟာရဟ အင်္ဂါကိုပြသော ဂါထာများ။ ။ချီးမြှောက်ထိုက်သော အင်္ဂါများဟူလို၊ ၃—ပါ—၅၀၉၊ ဋ္ဌ—၄၃၅၊ ။လဇ္ဇီပဂ္ဂဟ၊ အလဇ္ဇီပဂ္ဂဟ၊ ၂-မျိုး၊ သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၆၉။

ပစ္စန္တရဋ္ဌ အရပ်၌—ရဟန်း ၅-ပါးဖြင့် ရဟန်းခံရခြင်းစသော ဆု ၅-မျိုးကို ဘုရားရှင်ထံ မဟာကစ္စာယနထေရ် တောင်းပန်ခဏ်း၊ ၃—ပါ—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—၃၇၀၊ ခွင့်ပေးတော်မူပုံ၊ ပါ—၂၇ဂ၊ ဂ၊ ဋ္ဌ—၃၇၁။ ။သီးခြားကင်း လွတ်ခွင့်ရသော သိက္ခာပုဒ်လေးပုဒ်၊ ၅—ပါ—၂၊၂၂၇၊ဋ္ဌ—၁၃ဂ၊၁၇၁။

ပစ္စတ္ထိကာပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ။ ။(ရန်သူဟောပုဒ်)၊ ပဋိပက္ခ အတ္ထယန္တိ ဣစ္စန္တိတိ ပစ္စတ္ထိကာ၊ ၁—ပါ—၃၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၆။

ပစ္စယ (စတု) ဘာဇနီယ ဝိနိစ္ဆယ ကထာ။ ။၄—ပါ—၃၂၉—မှ—၃၃၂—အထိ၊ ဋ္ဌ—ဂဂ—မှ—၁၀၉—အထိ။ ။၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၄။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၄၃။ ။ဘာဇနီယ ဘဏ္ဍံ ဟိ နာဂမတံ သမ္ပတ္တဿေဝ ပါပုဏာတိ၊ ၄—ဋ္ဌ—၉၁။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၆၆။ ။အပ္ပမတ္တကဝိဿဇ္ဇက သမ္မုတိ ကထာ၊ ၄—ပါ—၃၃၁၊ ဋ္ဌ—၁၀ဂ။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၉၆။ ။ပစ္စယဘာဇနီပုဂ္ဂိုလ် စသည်တို့ ငရဲလားစေနိုင်၊ သုဂတိရောက်စေနိုင် အောင် အင်္ဂါ ၅-ပါးစီ၊ ၅—ပါ—၃၅၆။

ပစ္စယဒါယက ဝိနိစ္ဆယ။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၀၃၊ အပလောကန ကံပြုပုံ။

ပစ္စယပရိဘောဂ ပဉ္စာ ဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၃၇ဂ၊ ဋ္ဌ—၂၄၁။

ပစ္စည်းသုံးစွဲရပုံကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။(သံဃိကပစ္စည်း၊ စေတီယပစ္စည်း၊ ပုဂ္ဂလိက ပစ္စည်း)၊ ၅—ဋ္ဌ—၂၅၃။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၀၃။

ပဉ္စဝီသတိ အဝဟာရ ကထာ။ ။ခိုးခြင်း ၂၅-ပါးကို ပြဆိုခဏ်း၊၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၃။

ပဉ္စာဗာဓဝတ္ထု ကထာ။ ။၃—ပါ—၁၀၁၊ ဋ္ဌ—၂၇၇၊ အနာကြီး ၅-မျိုးတွင် တမျိုးမျိုး ရှိသူအား ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ။

ပဉ္စဝဂ္ဂကရဏကထာ။ ။၃—ပါ—၄၄၀၊ ဋ္ဌ—၄၂ဂ၊ ရဟန်း ၅-ပါးအစုဖြင့် ပြုနိုင်သော ကံများ၌ ၅-ပါးပြည့်ရကြောင်း ဟောထား၏။

ပဉ္စသတိကက္ခန္ဓက။ ။၄—ပါ—၄ဂ၀၊ ဋ္ဌ—၁၃၃၊ ပဉ္စမသံဂါယနာ တင်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။

ပဉ္စကဗါရဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၂၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၇၂၊ ဝိနယ၌ ၅-ခုစီရှိသော တရားများကို စုပေါင်း ဟောထား၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂ ပတ္တိကထာ။ ။၃–ပါ–၂၁၃၊ ဌ–၃၅၅၊ ။သဂ်ဟာ–ဌ–၂၂၁၊ ဝန်ခံပြီးသည်ကို ချိ.ယွင်း.စလျှင် ဒုက္ကဋ အာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ။

ပဋိသာရဏီယကမ္မကထာ။ ။၃–ပါ–၄၅၇၊ လူတို့ကို ဆဲရေးသော ရဟန်းတို့ အပေါ်၌ ပြုအပ်သော ကံဖြစ်၏။ ။ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ၊ ပါ–၄၇၃။ ။ဝိဝါဒကထာ၊ ပါ–၄၆၀။ ။၄–ပါ–၃၇၊ ဌ–၃။ ။ငြင်းကုံပြုနိုင်သော အင်္ဂါများကို စုံ.ပေါင်း ဟောထားသော အာကင်္ခမာန စတုက္က၊ ပါ–၄၂–ဌ–၄။

ပဋိညာတကရဏကထာ။ ။၄–ပါ–၂၀၂၊ ၂၃၃၊ အစမ္ဘိက၊ ဓမ္မိကခွဲပြခဏ်း။ ။၅–ပါ–၃၂၆၊ ပဋိညာတ ၂-မျိုး။

ပဋိဂ္ဂဟဏဝိနိစ္ဆယကထာ။ ။ဒန္တပေါဏ သိက္ခာပဒ၊ ၂–ပါ–၁၂၉၊ ဌ–၁၀၀၊ ၁၀၉၊၁၂၁။ ။ပဌမပဝါရဏာသိက္ခာပဒ၊ ၂–ဌ–၉၂။ ။၅–ပါ–၃၂၅၊ သဂ်ဟာ၊ ဌ–၁၁၂၊ ဆွမ်းစသောစားသောက်ဘွယ်များကို အကပ်ခံသောအင်္ဂါ၊ အကပ်ပျက်သောအင်္ဂါများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဋိဂ္ဂဟိတာဒိအနုဇာနနကထာ၊ ၃–ပါ–၁၀၇၊ ဌ–၃၇၅။

ပဌမပါရာဇိကသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ။ ။၅၊ ပါ–၁၅၀၊ ဌ–၁၄၂။

ပဏာမိတကထာ။ ။၃–ပါ–၆၀၊ ဌ–၂၆၃။ ။သဂ်ဟာ၊ ဌ–၁၇၅၊ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာကျင့်ဝတ်များကို ကောင်းစွာမကျင့်သော တပည့်တို့အား နှင်ထုတ်ရပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာနှင့် သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့် ပေါင်း နှစ်ဦးအတွက် ဟောထား၏၊ တပည့်က ပြန်ကန်တော့ရပုံ၊ ဆရာက သည်းခံရပုံ။ ။ပါ–၀၆၊ ဌ–၂၆၆၊နိဿယည်းဆရာနှင့် အန္တေဝါသိက ပေါင်း နှစ်ဦးအတွက် ဟောထား၏။

ပတ္တကဝတ္ထုကထာ။ ။၃၊ ပါ–၁၁၉၊ ဌ–၂၉၇။ ။သဂ်ဟာ၊ ဌ–၁၄၅၊ ပတ္တကြာ ၅-မျိုးတွင် သုံးမျိုးကို ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ အာသိတ္တပတ္တက၊ ဥဿူယ၊ ဩပက္ကမိက၊ ပက္ခ၊ နပုံး၊ပတ္တက ၅-မျိုး၊ ရှေး ၂-မျိုးကို တားမြစ်တော်မမူဟု ဖွင့်ပြထား၏။

ပထဝီခဏနသိက္ခာပဒ။ ။၂၊ပါ–၄၉၊ဌ–၂၀။ ။ဝိနိစ္ဆယကထာ၊သဂ်ဟာ၊ ဌ–၇၄။

ပဒသောဓမ္မသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ။ ။၅၊ ပါ–၁၆၁၊ ဌ–၁၄၁။

ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မဝါဒ၊ ။ကုလဒူသကရဟန်းတို့ နှင့်ထုတ်ပုံ၊ ၁–ပါ–၂၇၉၊ ဌ–၃–အုပ်–၂၀၀၊ ။၄–ပါ–၂၂၊ ၂၀၊ ဌ–၃။ ။ပဗ္ဗာဇနီယ ကမ္မကထာ၊ ၃–ပါ–၄၅၇။ ။ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ၊ ပါ–၄၆၃၊ ၄၇၃။ ။ ဝိဝါဒကထာ၊ ပါ–၄၆၀။ ။ၛင်းကံပြုနိုင်သော အင်္ဂါများကို စုပေါင်း ဟောထားသော အာကင်္ခမာနစတုက္ကကထာ၊ ၄–ပါ–၃၀။ ။နပ္ပဋိပ္ပ– ဿမ္ဘေတဗ္ဗ၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘေတဗ္ဗကထာ၊ ပါ–၃၅၊ ဌ–၃။

ပဗ္ဗဇ္ဇကထာ၊ ။၃–ပါ–၂၁၊ ဌ–၂၄၇၊ ယသသေဌ်ေးသား ရဟန်းဖြစ် ခန်း။

ပဗ္ဗဇ္ဇူပသမ္ပဒါကထာ၊ ။၃–ပါ–၂၀၊ ဌ–၂၄၀၊ အစဦးတွင် ရှင်နှင့် ရဟန်းအဖြစ် ၂-မျိုးစလုံးကိုပင် သရဏဂုံသုံးပါးဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။ ပဗ္ဗဇ္ဇ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ၊ ဌ–၁၃၃၊ (ဥပသမ္ပဒခန်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)

ပရိက္ခရာ ၄-မျိုး။ ။သကပရိက္ခရာ၊ သံဃိက၊ စေတိယ၊ ဂိဟိသန္တက ပရိက္ခရာ၊ ၅–ပါ–၂၂၅၊ ဌ–၁၆၀။ ။ပရိက္ခာရဝိနိစ္ဆယကထာ၊၁– ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၁၊ ရဟန်းတို့အသုံးအဆောင်များ၌ အပ် မအပ် စီစစ် ပြခန်း၊ သင်္ဂဟ–ဌ–၄။

ပရိဏတသိက္ခာပဒ၊ ။၁–ပါ–၃၇၉၊ ဌ–၃–အုပ်–၃၁၀၊ လှူတို့အလှူ ပေးလိုရာ ပေးရာတို့၌ တိုက်တွန်းတတ်သော ရဟန်းတို့ သိထားဘွယ် များ။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၇၃။ ။ပရိဏာမနသိက္ခာပဒ၊ ၂–ပါ–၂၀၃၊ ဌ–၁၅၁၊ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၇၃။

ပရိဝါသ်၊ မာနတ်ဆောက်တည်မှုနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပါရိဝါသိ ကက္ခန္ဓ–၄၊ ပါ–၀၂၊ ဌ–၆၊ အကျယ်။ပါ–၁၀၀-မှ-၁၅၀-အထိ၊ဌ– ၁၀။ ။၅–ပါ–၂၀၀၊ ဌ–၁၅၅။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၃၃၄၊အကျယ်။ ။ ၃–ပါ–၄၄၂၊ ဌ–၄၂၀။ ။ပရိဝါသ်နှင့်မာနတ်တောင်းပုံ။ ဆောက် တည်ပုံ၊ အဗ္ဘာန်တောင်းပုံ၊ အကျယ် ၄–ပါ–၁၀၄-မှ-၁၀၆-အထိ၊ဌ– ၁၆-မှ-၃၅-အထိ၊ သမောဓာနပရိဝါသ်သုံးမျိုး၊ ဩဓာနသမောဓာန၊ အဂ္ဃသမောဓာန၊မိဿကသမောဓာန၊၄–ဌ–၂၆၊ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၃၅၃၊ အဂ္ဃသမောဓာန၊ ၄–ဌ–၂၇။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၃၇၄။ ။မိဿကသ မောဓာန–၄–ဌ–၂၀။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၃၇၀။ ။ပရိဝါသ် ၄-မျိုး၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္နပရိဝါသ်၊ ပဋိစ္ဆန္နပရိဝါသ်၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်၊ သမောဓာန

ပရိဝါသ်၊ ၄—ဌ—၆။ ။သုံးမျိုး၊ ၄—ဌ—၁၈၊နောက်သုံးမျိုး။ ။ပရိဝါသ်မာနတ်ကျင့်သုံးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရှောင်ကြဉ်ရန် လိုက်နာရန် အချက်များ—၄—ဌ—၈။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၃၈၃။ ။သုဒ္ဓန္တပရိဝါသာဒိကထာ—၄—ပါ—၁၅၂၊ ဌ—၃၄၊ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၃၄၇။

ပရိသုပဋ္ဌကအင်္ဂါများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၂—ဌ—၅၅။ ။ဥပသမ္ပါဒေတဗ္ဗပဉ္စက၊ ဝိ—၃—ပါ—၉၀၊ ဌ—၂၇၀။ ။ဆက္က—ပါ—၉၄၊ ဌ—၂၇၂၊ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးအင်္ဂါများ ဟူလို။

ပဝါရိတအဓိပ္ပါယ်။ ။၁—ဌ—၃—အုပ်—၂၄၈၊ ပါ—၃၁၅၊ လူတို့က ရဟန်းတို့အား ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ဖိတ်ရာ ရဟန်းတို့က တောင်းရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။

ပဝါရဏာသိက္ခာပဒ။ ။(ပဌမ)၊ ၂—ပါ—၁၀၉၊ ဌ—၈၈၊ ပဝါရိတ်သင့်တတ်ပုံ၊ အတိရိက်ဝိနည်းကံပြုပုံ။ ။ဒုတိယ၊ ပါ—၁၁၂၊ ဌ—၉၇။ ။ပဝါရဏာဒိဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ—ဌ—၁၂၃။ ။ပဝါရိတ်သင့်သောအင်္ဂါ ၅-ပါး၊ ဝိ—၅၊ ပါ—၃၂၆။

ပဝါရဏာက္ခန္ဓက။ ။၃—ပါ—၂၂၀၊ ဌ—၃၅၆။ ။ပဝါရဏာပြုပုံ ပါဠိ၊ ပါ—၂၂၃၊ ဌ—၃၅၆။ ။ပဝါရဏာဘေဒကထာ၊ ပါ—၂၂၄၊ ဌ—၃၅၇။ ။ပဝါရဏာဒါနာနုဇာနနကထာ၊ ပါ—၂၂၅၊ဌ—၃၅၇။ ။ပဝါရဏာဒိပ္ပဘေဒကထာ၊ ပါ—၂၂၈၊ သံဃပဝါရဏာ၊ဂဏပဝါရဏာ၊ အဓိဋ္ဌာနပဝါရဏာ၊ သုံးမျိုးပြုပုံ။ ။ဒွေဝါစိကာဒိကထာ၊ ပါ—၂၅၀၊ ဌ—၃၅၉။ ။အနာပတ္တိပန္နရသကာဒိကထာ၊ ပါ—၂၃၃၊ ဌ—၃၅၈၊ ပဝါရဏာက္ခန္ဓက။ ။ဝဂ္ဂါဝဂ္ဂသညီပန္နရသက၊ ပါ—၂၃၇၊ဌ—၃၅၀။ ။ဝေမတိကပန္နရသက၊ ပါ—၂၃၈။ ။ကုက္ကုစ္စပကတပန္နရသက၊ ပါ—၂၃၉။ ။ဘေဒပုရေက္ခာရ ပန္နရသက၊ ပါ—၂၄၀။ ။ဒိဝသနာနတ္တကထာ၊ ပါ—၂၄၄၊ ဌ—၃၅၈။ ။သာမဂ္ဂီပဝါရဏာမှာ—သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁-ရက်မှ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်အထိ၊ ဤတလအတွင်း၌သာ ပြုကောင်းကြောင်း၊ ၃—ဌ—၃၅၉၊ ပါ—၂၅၀။ ။ပဝါရဏာ ဌပနကထာ၊ ၃—ပါ—၂၅၃၊ ဌ—၃၆၀။ ။ပဝါရဏာယဝတ္ထုဌပနကထာ၊ ပါ—၂၅၈၊ ဌ—၃၆၀။ ။ဘဏ္ဍနကာရကဝတ္ထုကထာ၊ ပါ—၂၅၈—၉၊ ဌ—၃၆၀၊၃၆၁။ ။ပဝါရဏာသင်္ဂဟကထာ၊ ပါ—၂၆၁၊ဌ—၃၆၁၊ ပဝါရဏာပြုနေကျနေ့၌မပြုသေးဘဲ ရွှေ့ဆိုင်းခြင်းဖြင့်ချီးမြှောက်ထိုက်သော

ပုဗ္ဗိုလ်ကို ဟောထား၏။ ။ဘိက္ခုနီပဝါရဏာကထာ၊ ၄–ပါ–၄၆၀၊ ဌ–၁၃၁။ ။ပဝါရဏာပုစ္ဆာ ဝိသဇ္ဇနာ၊ ၅–ပါ–၂၀၇၊ဌ–၁၅၅။ ။ ပဝါရဏာ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ–ဌ–၁၉၉၊ ၂၀၃၊ ပဝါရဏာပြုပုံ ဌ–၄၀၉–၌ ပဝါရဏာငင်ပုံကို ပြဆိုထား၏။

ပါစိနဝံသဒါယဂမနကထာ။ ။၃–ပါ–၄၉၇၊ ဌ–၄၃၄၊ ပါစိနဝံသ တောအုပ်သို့ ဘုရားရှင်ကြွတော်မူ၍ ညီညွတ်စွာနေတော်မူကြသော အသျှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အသျှင်နန္ဒိယ၊ အသျှင်ကိမိလထေရ်တို့နှင့် တွေ့ဆုံတော်မူခဏ်း။ ။ (ပဏ်–၁–ပါ–၂၆၆၊ ၀၊ ဌ–၃–အုပ်–၁၃၀၊ ၁၄၁–၌လည်း ရှိ၏၊ စူဠဂေါသိင်္ဂသုတ်)။

ပါစိတ္တိယကဏ္ဍ။ ။(ပဥ္စတ္တိဝါရ)၊ ၅–ပါ–၂၁၊ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ–၆၁၊ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းအချုပ်ကို စုပေါင်းဟောထား၏။ ။ ပါစိတ္တိယဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၆၆၊ ဌ–၂၃၀၊ ၎င်းအာပတ်သင့်ပုံအမျိုးမျိုးကို ခွဲပြခဏ်း။ ။ပါစိတ္တိယာဒိ ပဉ္စဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၇၇၊ ဌ–၂၄၀။ ။

ပါဋိဒေသနီယကဏ္ဍ။ ။၂–ပါ–၂၂၇၊ ဌ–၁၅၇။ ။ဘိက္ခုနီ၊ပါ–၄၆၃၊ ဌ–၂၃၀။ ။ပဥ္စတ္တိဝါရ၊ ၅–ပါ–၄၂။ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ–၇၂၊ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းအချုပ်ကို စုပေါင်း ဟောထား၏။

ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာနုဇာနနကထာ။ ။၃–ပါ–၁၄၀၊ဌ–၃၁၇။ ။ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကထာ၊ ပါ–၁၅၁၊ ဌ–၃၃၀။ ။ထေရာဓေယျံ ပါတိမောက္ခံ၊ ၃–ပါ–၁၅၅၊ ဌ–၃၄၀။ ။ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသက အဇ္ဈေသနာဒိကထာ၊ ပါ–၁၅၆၊ ဌ–၃၄၀။ ။ပါတိမောက္ခ ဌပနက္ခန္ဓက၊ ၄–ပါ–၄၁၀၊ ဌ–၁၂၃။ ။ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ ယာစနကထာ၊ ၎င်း၊ ပါတိမောက္ခသဝနာရဟကထာ၊ ပါ–၄၂၄၊ ဌ–၁၂၃။ ။ပါတိမောက္ခ ဌပနပုစ္ဆာ ဝိသဇ္ဇနာ၊ ၅–ပါ–၂၀၉၊ ဌ–၁၅၆။ ။ပါတိမောက္ခဋ္ဌပန အဓမ္မိကကထာ၊ ၄–ပါ–၄၂၅၊ ဌ–၁၂၄။ ။ဓမ္မိကကထာ၊ ပါ–၄၂၉၊ အန္တရာယ် ၁၀–ပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပါတိမောက်မပြနိုင်ဖြစ်ရသော ပဗ္ဗကိစ္စ ကရဏာဂါထာများ။၃–ပါ–၁၅၀၊ ဌ–၃၄၄။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၂၁၂။ ။ပါတိမောက်ပြရာ၌ သုတသဒ္ဒါဖြင့် သိမ်းပုံ၊ ၃–ဌ–၃၃၀၊ ပါ–၁၅၀။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၂၀၅၊ ၂၀၆။

ပါဒဝိနိစ္ဆယ။ ။ဒုတိယပါရာဇိက၊ ၁–ပါ–၅၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၇။

ပါရာဇိကနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပါရာဇိကသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော သုံးနက်၊ ၁—ပါ—၃၄၊ ၄—ပ—အုပ်—၂၂၃၊ ပါရာဇိက သဒ္ဒေါသိက္ခာပဒါ ပတ္တိ ပုဂ္ဂလေသု ဝတ္တတိ။ ။ပါရာဇိကသဒ္ဒါ၏ ပရိယာယ်ပုဒ်များဂါထာ၊ ၁—ဋ္ဌ—၁—အုပ်—၂၂၄။ ။၅—ပါ—၂၆၁။ ။ပါရာဇိကကျပြီးသောရဟန်းသည် ရဟန်းဘာနှင့်သေလွန်လျှင် ငရဲသို့သာရောက်စေကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၇၃။ ။(မူရင်းမှာ—ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၉၉၊၃၀၂၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏)။ ။ပါရာဇိကကျပြီးသော ရဟန်းသည် လူသော်၎င်း၊ သာမဏေသော်၎င်း ပြုလုပ်၍ တရားအား ထုတ်သော် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကို ရနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၇၄၊(မိလိန္ဒပဉှာ၌လည်း ရှိ၏)။ ။ဘုရားရှင်တိုင်း ဘုရားရှင်တိုင်း၌ပါရာဇိကလေးပါးကိုသာ ပညတ်တော်မူကြကြောင်း၊ အပိုအလိုမရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၂၅၇၊ ၈။ ။၌လေးပါးနှင့်ဘက္ခု အနုလောမ ပါရာဇိက ၂၀၊ ပေါင်း ၂၄-ပါးကို ရေတွက်ပြပုံ၊ ၁၀၃။

ပါရာဇိကအာပတ်၌ ဆုံးဖြတ်ချက်များ။ ။ပဌမပါရာဇိကအတွက်၊ ၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၀'၁။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၃၁၁၊၃၁၂။ ။ဒုတိယပါရာဇိကအတွက်၊ ၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၄၊၂၇၉၊၃၀၆၊၃၄၁၊၃၄၅။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၃၁၃။ ။တတိယပါရာဇိကအတွက်၊ ၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၄၅။ ။စတုတ္ထပါရာဇိကအတွက်၊ ၈၂။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၃၁၇။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ။ ။ပညတ္တိဝါရ၊ ၅—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၁၃၇။ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ—၅၅၊ ဋ္ဌ—၁၄၀၊ အာပတ်သင့်ဟတ်ပုံလိုရင်းချုပ်ကိုဟောထား၏။ ။ပါရာဇိကပဉ္စာဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၃၇၃၊ ၃၇၅၊ ဋ္ဌ—၂၃၇၊ ၈။

ပါရိသုဒ္ဓိဒါနကထာ။ ။၃—ပါ—၁၆၁၊ ဋ္ဌ—၃၄၃။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၀၁၊ ပါရိသုဒ္ဓိပေးပုံ၊ ဆောင်ယူပုံ၊ ပြန်ကြားပုံဟောထား၏၊ ဆန္ဒပေးပုံ စသည် အတွက်လည်း ပါဝင်၏။

ပါဠိမုတ္တကဝိနိစ္ဆယ။ ။၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၁၊ ထန်းရွက်ငယ်သက်နိုးဆိုးရာ စသည်၊ သပိတ်ခွက်စသည်၌ အပ်မအပ် ဝိနိစ္ဆယကို ပြထား၏။

ပိဏ္ဍစာရိကဝတ္တကထာ။ ။၄—ပါ—၃၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၂၀။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၃၇၊ ဆွမ်းခံရဟန်းတို့ လိုက်နာရသော ကျင့်ဝတ်များကို ပြဆိုချက်။ ။ပိဏ္ဍပါတဘာဇနီယကထာ၊ သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၆၃-မှ-၂၇၁-အထိ။

ပိတုဃာတကဝတ္ထု။ ။၃–ပါ–၁၂၂၊ ဋ္ဌ–၃၀၅၊ ၎င်းကိုရှင်ရဟန်းပြု မပေး ရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။

ပုဏ္ဏ ၁ဝါဒဝတ္ထုနာ။ ။၅–ပါ–၁၆၄၊ ဋ္ဌ–၁၅၁။ ။ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ္တနာ ဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–၁၅၅။

ပုရိသဝိသေဒေသာနာမ ဉာတဗ္ဗော။ ။၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၃။ ။သဂ်ဟ– ဋ္ဌ–၅၁။

ပုလဲ ဂ–မျိုး။ ။၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၆။

ပွဲလမ်းသဘင်။ ။(ကြည့်ရှုခြင်း၊ နားထောင်ခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း၊ သီဆိုခြင်း များကို) ကိုယ်တိုင်လည်းမပြုအပ်၊ သူတပါးကိုလည်း မခိုင်းစေအပ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ (ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏)၊ ၄–ပါ–၂၄၃၊ ဋ္ဌ–၄၅၊ ။သဂ်ဟ–ဋ္ဌ–၄၃၀။ ။၂–ပါ–၃၅၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၀။

ပန်းကုံးပုံအခြင်းအရာ ၆-မျိုး။ ။၎င်းတို့ကို ရဟန်းတို့ပြုကောင်း မပြုကောင်း ခွဲခြားပြခဏ်း၊ ၁–ပါ–၂၇၄၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၀၂။ ။သဂ်ဟ–ဋ္ဌ–၁၉။

ပန်းချီကား။ ။ပန်းချီကား(ဝါ)အရုပ်ကားဖြစ်လျှင် ယုတ်စွအဆုံး တီကောင် ရုပ်ကိုပင် မရေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ရေးလျှင် ဒုက္ကဋ အာပတ်သင့်၏၊ ပန်းခက်ပန်းနွယ်စသည်ကား၊ ရေးကောင်း၏၊ ၄–ပါ– ၂၉၇၊ ဋ္ဌ–၆၀။ ။သဂ်ဟ–ဋ္ဌ–၄၂၄။

ပိတ်ဖြူအခင်းပေါ်မနင်းရနီ။ ။(လူတို့ကမတောင်းပန်လျှင် မနင်းရ၊ နင်းလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ တောင်းပန်လျှင် ကား နင်းကောင်း၏၊ ၄–ပါ–၂၆၇၊ ဋ္ဌ–၅၂။ ။သဂ်ဟ–ဋ္ဌ–၄၄၄။

ပိန်းကြာဖက်တွင် ရေမတင်သကဲ့သို့ ဟူသောဂါထာ။ ။၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်– ၂၃၇။ ။(မူရင်းမှာ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၁၀-၌ ရှိ၏)။ ။ဓမ္မပဒ– ပါ-၌ အညွန်းများရှိသေး၏။

ပျောက်သောပစ္စည်းကို တွေ့ရှိသူအား–ငွေဟရာလျှင် ၅-ပေးရသော ရှေးထုံးစံ ရှိခဲ့ပုံ၊ ၂–ဋ္ဌ–၁၅၂၊ ပါ–၂၁၀။

အဘိဓမ္မပိဋက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပဂ္ဂဟကထာ။ ။၅-ပါ-၃၈၁၊ ဋ္ဌ-၂၅၀၊ ဝသီဘော်၏ အစွမ်းဖြင့် သူတပါးတို့၏ စိတ်ကို ချီးမြှောက်နိုင်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်။

ပစ္စယတာ ကထာ။ ။ပါ-၃၆၀၊ ဋ္ဌ-၂၄၄။

ပစ္စယနိဒ္ဒေသ ဝဏ္ဏနာ။ ။၇-ပါ-၁၊ ဋ္ဌ-၃၅၃။ ။ပကိဏ္ဏက ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ဋ္ဌ-၃၀၇။ ။ပစ္စယဝါရဝဏ္ဏနာ၊ ပါ-၆၉၊ ဋ္ဌ-၄၂၆။ ။ပစ္စယပုဒ်ကို ဖွင့်ပြချက်၊ ပါ-၁၊ ဋ္ဌ-၃၄၄။ ။၂၄-ပစ္စည်းကို အတိတ် ပစ္စုပ္ပန် တေကာလိက ကာလဝိမုတ္တ-ခွဲပြပုံ၊ ဋ္ဌ-၃၅၃။ ။၂၄-ပစ္စည်းကို ၈-ပစ္စည်းအတွင်း သွင်းပြပုံ၊ ဋ္ဌ-၄၆၃၊ ပါ-၁၈၉။ ။ပစ္စယုဒ္ဒေသ ဝဏ္ဏနာ၊ ၇-ပါ-၁၊ ဋ္ဌ-၃၄၁၊ (ပဋ္ဌာန)။

ပဉ္စဝိညာဏ သမင်္ဂီဿမဂ္ဂကထာ။ ။၅-ပါ-၃၁၁၊ ဋ္ဌ-၂၂၀။

ပဉ္စဝိညာဏာ ကုသလာပိ အကုသလာပီတိ ကထာ။ ။ပါ-၃၁၂၊ ဋ္ဌ-၂၂၁။

ပဉ္စဝိညာဏာ သာဘောဂါတိ ကထာ။ ။ပါ-၃၁၄၊ ဋ္ဌ-၂၂၂။

ပဉှာ ၄-မျိုး။ ။(ပုရေပဉှ၊ ပစ္ဆာပဉှ၊ ပရိပုစ္ဆာပဉှ၊ မောဃပဉှ)၊ အမေးလေးမျိုး။ ၆-ပါ-ပ-အုပ်-၃၁၊ ဋ္ဌ-၂၈၀။

ပညတ္တိ ၆-မျိုး။ ။ခလေးနည်းပြဆိုထား၏၊ ၄-ပါ-၁၀၁၊ ဋ္ဌ-၂၅၊ (၆× ၄=၂၄-ပါး)၊ ခန္ဓ၊ အာယတန၊ ဓါတု၊ သစ္စ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ပုဂ္ဂလ ပညတ္တိပေါင်း ၆-မျိုး၊ ။ပရမတ္ထတရားတို့ကို အမည်ပညတ်ပေးထားပုံ အကျဉ်းပြဆို၍ ပုဂ္ဂလပညတ်ကို အကျယ်ဟောထား၏၊ ဋ္ဌ-၅ ပါဠိမုတ္တကပညတ္တိ၊ ၆-မျိုးစီ သုံးနည်း ဖွင့်ပြထား၏၊ အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟခေါ် သင်္ဂြိုဟ်ကျမ်းငယ်၌ပါသော ပစ္စည်းပိုင်းလာ ပညတ်များတည်း။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာ။ ။၅-ပါ-၂၄၀၊ ဋ္ဌ-၁၈၁၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို အသင်္ခတဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်။

ပဋိသမ္ဘိဒါ ကထာ။ ။ပါ-၂၃၃၊ ဋ္ဌ-၁၇၆၊ ဉာဏ်ဟူသမျှသည် ပဋိသမ္ဘိဒါမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြချက်။

ပဋိသန္ဓေဘဝင်စုတိစိတ်တို့မှာ-တမျိုးတည်းသာ ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ၁-ဋ္ဌ-၃၀၆။

ပဋိသန္ဓေအခါ၌-စိတ်က စိတ္တဇရုပ်ကိုမဖြစ်စေပုံကို ရှင်းပြချက်၊ ၇-ဋ္ဌ-၃၅၅။

ပဋိသန္ဓေအခါ၌—အာယတန ၆-ပါးလုံး (စက္ခာယတနစသည်)တပြိုင်နက်ဖြစ်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော သဠာယတနပစ္စတ္တိကထာ၊ ၅—ပါ—၃၅ဝ၊ ဋ္ဌ—၂၄ဝ။ ။ဤ၌ ဂန္ဓသေယျက သတ္တဝါတို့မှာ သတ္တသတ္တတိ (၇၇-ရက်)စေ့ရောက်မှ စက္ခုစသည်တို့ ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

ပဋိတိသဒိသတ္တေဝတ္တတိ။ ။၇—ဋ္ဌ—၃၉၆၊ ပါ—၁ဝ၊ ပဋိသဒ္ဒါသည် အတူ ဟူသော အနက်ကို ဟော၏ဟူလို။

ပဋ္ဌုပ္ပန္နဉာဏကထာ။ ။၅—ပါ—၂၃၆၊ ဋ္ဌ—၁ဝ၉၊ အလုံးစုံသော ပစ္စုပ္ပန် ကာလ၌ ဉာဏ်ရှိ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ပဌာန်းကျမ်းကြီးကို—ဆင်ခြင် သုံးသပ်တော်မူသောအခါ ဘုရားရှင်၏ကိုယ်မှ ရောင်ခြည်တော် ၆-သွယ် ထွက်ပုံကိုအကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ၁—ဋ္ဌ—၁၅။ ။ ပဌာန်းကျမ်းကြီးမှာ အလွန်ကျယ်ဝန်းလှသောကြောင့် အလွန်တရာ အသက်ရှည်သောသူပင် ဖွင့်ပြ၍ မကုန်နိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၇—ဋ္ဌ—၄ဝ၇။ ။ပဌာနမည်ပုံ ဖွင့်ပြခဏ်း၊ ၇—ပါ—ပ—အုဝ်—၁။ ဋ္ဌ—၃၄၃။

ပတ္တိကထာ။ ။၅—ပါ—၄၂ဝ၊ ဋ္ဌ—၂၆ဝ၊ ထိုထိုတရားကိုရခြင်းသည် ပတ္တိမည်၏၊ ထိုပတ္တိသည် အသင်္ခတမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ပတိရူပကကထာ။ ။ပါ—၄၅၂၊ ဋ္ဌ—၂ဝ၄၊ ရာဂ-ဒေါသ မဟုတ်ပါဘဲလျက် ရာဂအတု"ဒေါသအတု"ပြုဘတ်သော တရားရှိ၏ စသည်ဖြင့် ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ပထဝီဓာတုသနိဒဿနာတိအာဒိကထာ။ ။ပါ—၂၄ဝ၊ ဋ္ဌ—၁၉၅၊ ပထဝီဓာတ်စသည်ကို သနိဒဿနဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ပထဝီကမ္မဝိပါကောတိကထာ။ ။ပါ—၂၆၂၊ ဋ္ဌ—၂ဝဝ၊ ပထဝီကို ကံ၏ အကျိုးဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ပရိနိဗ္ဗာနကထာ။ ။ပါ—၄၄၂၊ ဋ္ဌ—၂၇၉၊ သံယောဇဉ်ကို အကုန်မပယ်ဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုနိုင်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ပရိဘောဂမယပုညကထာ။ ။၅—ပါ—၂၅၇၊ ဋ္ဌ—၁၉ဝ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်က အလှူဝတ္ထုပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့် အလှူရှင်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကောန်ကုသိုလ်တိုးပွါး၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း၊ (တိုးပွါးသည်လည်း ရှိ၏၊ မတိုးပွါးသည်လည်း ရှိ၏ဟု ၂-မျိုး မှတ်ရ၏)၊ အောင့်မေ့ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ပြုပြင်ခြင်း စသည်ပြုမှသာ တိုးပွါး၏ဟု သကဝါဒီက ရှင်းပြထား၏။

ပရိယာယပန္နာသပရိယာယပန္နာသပါဠိ ရ ဝဏ္ဏနာ။ ။၂–ပါ–၄၂၃၊ ဋ္ဌ–၅၀၁၊ ကာမဓာတ် စသည် သုံးပါး၌ အကြုံးဝင်၊ မဝင်သောတရားများကို စိစစ်ပြခဏ်း။

ပရိယာယန္နကထာ။ ။၅–ပါ–၃၆၄၊ ဋ္ဌ–၂၄၃၊ ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂတို့ လည်း ရူပဓာတ် အရူပဓာတ်၌ ကိန်းကုန်၏၊ အကြုံးဝင်ကုန်၏-ဟု ယူ မှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ပရိယုဋ္ဌာနံ စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တာန္တိကထာ။ ။ပါ–၃၆၃၊ ဋ္ဌ–၂၄၂။

ပရိယုဋ္ဌာန ၇-ပါး။ ။၂–ပါ–၃၉၇၊ ဋ္ဌ–၄၉၁၊ ကာမရာဂပရိယုဋ္ဌာန၊ ပဋိဃ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဘဝရာဂ၊ အဝိဇ္ဇာပရိယုဋ္ဌာန။

ပရိဟာနိ ဓမ္မဆက္ကနိဒ္ဒေသ။ ။၂–ပါ–၃၉၅၊ ဋ္ဌ–၄၀၉၊ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း တရား ၆-ပါး၊ ၂-နည်း၊ ကမ္မာရာမတာ၊ ဘဿာရာမတာ၊ နိဒ္ဒါရာမတာ သင်္ဂဏိကာရာမတာ၊ သံသဂ္ဂါရာမတာ၊ ပပဉ္စာရာမတာ၊ ။တနည်း ရှေး လေးပါးနည်းတူ၊ ဒေါဝစဿတာ၊ ပါပမိတ္တတာ။

ပရိဟာနိယကထာ။ ။၅–ပါ–၆၁၊ ဋ္ဌ–၁၄၁၊ ရဟန္တာခဏ်း၌ ရှိ၏။

ပရူပဟာရကထာ။ ။ပါ–၁၂၇၊ ဋ္ဌ–၁၆၀၊ ၎င်း။

ပသာဒရူပဝိဘတ္တိဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၁၅၇၊ ဋ္ဌ–၃၄၀။

ပဋ္ဌာသနိဒ္ဒေသ။ ။၂–ပါ–၃၇၂၊ ဋ္ဌ–၄၇၄၊ ဂဏ်ပြိုင်တတ်သူ။ ။၄–ပါ–၁၂၁၊ ဋ္ဌ–၅၃–မဖွင့်။

ပါသာဏလေခူပမနိဒ္ဒေသ။ ။၄–ပါ–၁၃၇၊ ဋ္ဌ–၆၅၊ ကောဓခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။

ပုဂ္ဂလကထာ။ ။၅–ပါ–၁–မှ–၆၀–အထိ၊ဋ္ဌ–၁၁၂–မှ–၁၄၀–အထိ၊ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထအားဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ မရအပ်ကြောင်း သကဝါဒီက ရှင်းပြခဏ်း။

ပုညာယူဟန ၆-မျိုး။ ။၁–ဋ္ဌ–၂၀၅၊ သယံကာရ၊ ပရံကာရ၊သာဟတ္ထိက၊ အာဏတ္တိက၊ သမ္ပဇာနကတ၊ အသမ္ပဇာနကတ၊ ကုသိုလ်ကိုအားထုတ်ခြင်း ၌ အခြင်းအရာ ၆–မျိုးရှိ၏-ဟူလို။

ပုထုဇ္ဇနစျာနလာဘီတို့မှာ–ကာမရာဂ ဗျာပါဒကို ပယ်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ဇဟတိကထာ၊ ၅–ပါ–၈၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၈။

ပုထုပညနိဒ္ဒေသ။ ။၄–ပါ–၁၃၆၊ ဋ္ဌ–၆၅၊ တရားနာခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။

ပုရိသိန္ဒြိယနိဒ္ဒေသ။ ။၁–ပါ–၁၆၈၊ ဋ္ဌ–၃၅၈။

ပဉ္စနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

(ဖ)

ဖဂ္ဂုနပဉှာသုတ်။ ။သဠာ–သံ–ပါ–၂၇၀၊ ဋ္ဌ–၁၇၊ စက္ခုစသည် အတိတ်ကာလကလည်း မရှိခဲ့ကြောင်း ဟောထား၏။

ဖန္ဒနဇာတက။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၉၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၀၀၊ ဝံသဋ္ဌဝါနှင့် ကြို့ပင်စောင့်နတ်တို့ အပြန်အလှန် ပျက်စီးအောင်ပြုခဲ့ကြပုံ ဟောထား၏၊ ညီညွတ်ရေးတရား။

ဖရဏ ၂-မျိုး။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၁၃၆၊ဋ္ဌ–၁၀၃၊(စေတသာဖုံငွောပုဒ်၌) (အာပေါဖရဏ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖရဏ)။ ။အံ–၁–ပါ–၄၄၊ ဋ္ဌ–၄၁၀။

ဖရဏ ၅-မျိုး။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၁၄၃၊ ဋ္ဌ–၁၀၅၊ စေတောဖရဏ၊ ကသိဏဖရဏ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖရဏ၊ အာလောကဖရဏ၊ သရီရဖရဏ။ ။ (ဖရိတွာ အဓိမုစ္စိတွာပုဒ်၌)။

ဖရဏတာ ၄-ချက်။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၃၂၊ ဋ္ဌ–၂၄၄၊ ပီတိဖရဏတာ၊ သုခဖရဏတာ၊ စေတောဖရဏတာ၊ အာလောကဖရဏတာ။

ဖရုသဝါစာ သိက္ခာပုဒ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သိက္ခာပုဒ်အကျယ်၊ နိဒါန်–သံ–ဋ္ဌ–၁၃၆။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၀၀။ ။ပါ–၃၇၆၊ ဋ္ဌ–၃၉၇၊ ဖရုသဝါစ် ပဟာယပုဒ်အဖွင့်။ ။အဘိ–၁–ပါ–၂၆၀၊ ဋ္ဌ–၄၂၅၊ (ဇလံပုဒ်အဖွင့်၌လည်း အကျယ်ရေးခဲ့ပြီး)၊ ။၁–ဋ္ဌ–၁၄၂၊ ၁၄၃။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၇၃။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၅၊ ၂၀၆။ ။(ဒုစရိုက်ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။

ဖရုသဝါစာအပြစ်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၀၁၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၇။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၂၀၆။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇၊ ဂါထာ။ ။အပ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၅၀။ ။ကေပဏ္ဍဇာတက၊ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၃၀၊ တမာရွက်ကိုဝါးစေ၍ ဆုံးမပုံ။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၉။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၁၁၊ ဋ္ဌ–၂၂၆။ ။တုရုမြိဟ္မာသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၅၁၊ ဋ္ဌ–၁၉၇။ ။စကားပင် ကြမ်းထမ်းစေကာမူ စိတ်ထားနူးညံ့လျှင် ဖရုသဝါစာ မဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြထားပုံ၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–၁၉၇။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၅၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၄။(ဝစီဒုစရိုက်ဖွင့် အခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏)။ ။ဖရုသဝါစာဘာဝပဉှ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၇၁၊ ဘုရားရှင်က ရံခါ

ရံခါ မောဃပုရိသ စသည်ဖြင့် ဆိုတော်မူရာ၌ ရှင်းပြခဏ်း။ ။ဖရုသ ဝါစာမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် ရှည်လျားနူးညံ့သော လျှာတော်၊ ဗြဟ္မာ မင်းအသံနှင့်တူသော အသံတော်၊ ဤလက္ခဏာ ၂-ပါးကို ရတော်မူ ကြောင်း၊ ပဟူတဇိဝှါ၊ ဗြဟ္မဿရလက္ခဏဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၁၄၁၊ ဌ-၁၂၁။

ဖလသုတ်။ ။(ပ-၃)၊ မဟာ-သံ-ပါ-၂၄၀၊ ဌ-၂၉၂၊ ဗုဒ္ဓိပါဒ်လေး ပါးကို ပွါးများအားထုတ်မှုကြောင့် ရဟန္တာနှင့် အနာဂါမ်ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် ၅-မျိုးကိုလည်း ပြထား၏။ ။ပါ- ၂၇၃၊ အာနာပါနဿတိ ဘာဝနာကြောင့် ရဟန္တာနှင့် အနာဂါမ် ဖြစ် နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဖလဘာဇကကထာ။ ။သစ်သီးဝေဘန်ခဏ်း၊ဝိနယသင်္ဂဟ-ဌ-၄၃၁။ ။ ဝိ-၁၊ ဌ-ပ-အုပ်-၃၃၉။ ။ရဟန်းသံဃာများအတွက်။

ဖလဉာဏကထာ။ ။အဘိ-၅-ပါ-၂၃၇၊ ဌ-၁၀၉၊ ဘုရားရှင်ကဲ့သို့ သာဝကတို့လည်း သတ္တဝါတို့ ရလတ့်သောဖိုလ်၌ သိ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဖလဒါယကဝိမာနဝတ္ထု။ ။ဝိမာန-ပါ-၉၇၊ ဌ-၂၆၇၊ အသက်စွန့်၍ သရက်သီးလှူရကျိုး။

ဖလသမာပါတ်ဝင်စားပုံနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဥဒါန-ပါ-၇၇၊ ဌ-၃၁၊ အကျယ်၊ ။ပဋိသံ-ပါ-၅၉၊ ဌ-ပ-အုပ်-၂၄၆၊ ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏ်စသည် ၉-ပါးကို ဝိပဿနာရှုမှသာ ဝင်စားနိုင်ကြောင်း။ ။ပါ- ဝ၉၊ ဌ-၂၇၀။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-ဝ၄၊ ဌ-၁၃၇။ ။ပါ-၁၀၀၊ ဌ- ၁၅၉၊ ၂၉၀။ ။ဖလသမာပတ္တိကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ-၃-အုပ်-၃၄၀။ ။ (ဒီဃနိကာယသမာပတ်ဝင်စားခဏ်း၌လည်းရှိ၏)။ ။ပဏ်-၁-ပါ- ၃၇၁၊ ဌ-၃-အုပ်-၂၅၂။

ဖလဉာဏကထာ။ ။ဖလေဉာဏကထာ၊မာတိကာ၊ ပဋိသံ-ပါ-၁၊ ဌ-ပ- အုပ်-၂၇၊ ။ပါ-၆၀၊ ဌ-၂၆၀၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ကိုဆင်ခြင်ပုံ၊ ။ဖလ ပုဒ်ကို အမျိုးချိုးခွဲပြပုံ၊ နေတ္တိ-ဌ-၃၀။

ဖလာနမိဝပက္ကာနံ၊ နိစ္စံ ပတနတော ဘယံ စသောဂါထာ။ ။သေခြင်းတရား နှင့်စပ်၍ ပြသော ဥပမာဂါထာ၊ ဇာတက-ပါ-၃-အုပ်-၁၅၀၊ ဌ- ဆ-အုပ်-၃၄။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၂၃၇၊ ဌ-စ-အုပ်-၁၂၉။ ။

စရိယာ—ဠ—၁၇၄။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၇၁၊ဠ—၃—အုပ်—၁၀၀။ ။မဟာနိ—ပါ—၉၃၊ ဠ—၂၁၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၂၄။ ။အပ—ဠ—၃—အုပ်—၂၃၊သဘောတူဂါထာ။ ။ထေရ—ပါ—၃၂၇၊ ဠ—၃—အုပ်—၂၉၆၊ ၂၉၉၊ ဂါထာနံပါတ်-၇၀၀။

ဖဿနှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဖဿဝါရဝဏ္ဏနာ၊ပဏ်—၁၊ ပါ—၆၄၊ ဠ—ပ—အုပ်—၂၂၆။ ။ဖဿ ၆-ပါးကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ (စက္ခုသမ္ဖဿစသည်)၊ မဟာနိ—ပါ—၃၉၊ ဠ—၁၄၃။ ။အံ—၃—ပါ—၁၇၇၊ ဠ—၁၆၀။ ။ဖဿအမျိုးမျိုးကို ဟောထားပုံ၊ မဟာနိ—ပါ—၃၉၊ ဠ—၁၄၁။ ။ပါ—၇၂၊ ဠ—၁၉၃။ ။ခွဲပြပုံ၊ ပါ—၁၇၁၊ ဠ—၂၉၁။ ။ပါ—၂၁၁၊ ဠ—၃၁၂၊ ဖဿနိဒါန် သာတံ အသာတံ-စသောဂါထာ။ ။ဖဿပဒနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၁၄၃၊ ဠ—၁၆၀။ ။ဖဿပဥ္စမကရာသိဝဏ္ဏနာ—၁—ပါ—၁၇၊ ဠ—၁၅၀။ ။ပါ—၁၀။ ဠ—၁၀၁။ ။ဗာဟိရဖဿနာနတ္တသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၃၅၀၊ ဠ—၁၂၁၊ (ပ—၃)။ ။ပါ—၃၆၂၊ ဠ—၁၂၃။ ။ဖဿကြောင့်ဖြစ်သောဘေး၊ ဠ—၂၆။ ။ဖဿကိုအကြောင်းပြု၍ သုခဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်ဖြေထားသော အညတိတ္ထိယသုတ်၊ ပါ—၂၆၉၊ ဠ—၅၂။ ။ဥပဝါဏသုတ်၊ ဘူမိဇသုတ်၊ သံ။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၄၊ ဠ—ပ—အုပ်—၂၀၇။ ။အခြားအကြောင်းများလည်းရှိသေးကြောင်း၊ နိဒါန၊ သံ—ပါ—၂၇၅၊ ဠ—၅၃။ ။ဟာလိဒ္ဒိကာနိသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၃၃၂၊ ဠ—၄၁။ ။ဖဿမူလကသုတ်၊ ပါ—၄၁၆၊ဠ—၁၁၀၊ ဝေဒနာသုံးပါးမှာ ဖဿကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဖဿာဟာရ၌ ဆင်ခြင်ရန်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၃၂၃၊ ဠ—၁၀၃။ ။ဖဿလက္ခဏာပဉှ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၆၁၊ မနောဝိညာဉ်ဖြစ်သည့်အခါ ဖဿဝေဒနာစသည်တို့ဖြစ်ကြောင်း ဖြေထားပုံ။ ။ဖဿာဒိဝိနိဗ္ဘုဋ္ဌနပဉှ၊ ပါ—၆၅၊ ဖဿစသည်တို့မှာ တပေါင်းတည်း ဖြစ်သော်လည်း ဘုရားရှင်မှတပါး မည်သူမှ ခွဲခြားမသိနိုင်ကြကြောင်း ရှင်းပြထားပုံ။ ။ဖဿပစ္စယဝါရဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၁၊ ပါ—၃၀၊ ဠ—၁၁၄၊ဒိဋ္ဌိ—၆၂-ပါး၏အကြောင်း။ ။ဖဿနဒ္ဒေသဥဏကထာ၊ မာတိကာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၂၊ ဠ—ပ—အုပ်—၃၃။ ။စက္ခုသမ္ဖဿစသော ဖဿ ၆-ပါး၌ သမုဒယ၊ အတ္ထင်္ဂမ၊ အဿာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏ၊ ဤ ၅-ချက်ကို သိလျှင် ဒုက္ခမှသက်သာကြောင်း ဟောသော အဿာသပ္ပတ္တသုတ်၊ သံ။ ။ပရမဿာသပ္ပတ္တသုတ်၊ သံ။ ။ဤသို့မသိလျှင် ဗြဟ္မစရိယမှ ဝေးလှကြောင်း

ဟောသော ဆဖဿာယတနသုတ်၊ သံ။ ။ဤ ၆-ပါး၌ မမေ့မလျော့ရန် ဟောသော ဒေဝဒဟသုတ်၊ သံ။

ဖဿာယတနာဝိဂ္ဂဝဏ္ဏေ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။သုတ္တ-ဌ-ပ-အုပ်-၉၄၊ ပါ-၂၀၇။ ။ဋီကာ-ပါ-၂၆၉၊ ဌ-၁၂၄။ ။အပ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၀၂၊ ပါ-ပ-အုပ်-၁၂။

ဖဿက ၅-မျိုး။ ။သမာဓိကြီးထွားကြောင်း၊ ပဋိသံ-ပါ-၄၇၊ ဌ-ပ-အုပ်-၂၁၇၊ စိတ္တဖဿ၊ သဒ္ဓိရ ၊ အာဟာရ၊ သေနာသန၊ ပုဂ္ဂလဖဿ (ချမ်းသာခြင်း)။

ဖုသနာ ၂-မျိုး။ ။(ဉာဏဖုသနာ၊ ဝိပါကဖုသနာ)၊ ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၄၇။

ဖုသံရထား။ ။(ဖုတ်သွင်းရထားဟူ၍လည်း ခေါ်ကြ၏)။ ၎င်းရထားကို ယှဉ်ပုံအစီအစဉ်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဇာတက-ဌ-ဆ-အုပ်-၃၀၊

ဖုသတိသုတ်။ ။သဂါထာ-သံ-ပါ-၁၂၊ ဌ-၄၇၊ မပြစ်မှားသင့်သူကို ပြစ်မှားလျှင် ကိုယ်ပင်ခဘားရောက်ဘတ်ကြောင်း ဥပမာဂါထာဖြင့် ဆိုးမခဏ်း၊ (လေထက်လွှင့်မြူ၊ ကိုယ့်ဘက်မူသို့-ဟူသော ဥပမာဂါထာ)။

ဖုဿတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ-ပါ-၃၄၁၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၃၅၀၊ အနာဂတ်ကာလ၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ရဟန်းတို့၏ အမူအရာကို အပြည့်အစုံ ကြိုတင်ဟောထားခဲ့ပုံ။

ဖုဿဒေဝမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အကျဉ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၂၂၁၊ မာရ်နတ်ကြီးကို ဘုရားအသွင်ဖန်ဆင်းခိုင်းပြီး ဖူးမျှော်ရာတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွားပုံ။

ဖုဿမိတ္တဝိသဝဏ္ဏနာ။ ။သဠာ-သံ-ဌ-၆၊အကျဉ်း။ ။အံ-၁-ဌ-၂၀၀။ ခုဒ္ဒက-ဌ-၁၆၉။ ။ပေတ-ဌ-၁၀။ ။ဗုဒ္ဓ-ပါ-၃၆၁၊ ဌ-၂၇၃၊ ဒုက္ကရစရိယာ ၆-လ ကျင့်ရကြောင်း။ ။ပါ-၃၆၃၊ ဓာတ်တော်များ ပျံ့နှံ့၍ တည်တော်မူခဲ့ကြောင်း။ ။အပ-ဌ-ပ-အုပ်-၅၁။ ။ဌ-ဒု-အုပ်-၁၇၄၊ ဝိဂ္ဂဟ။ ။အဘိ-၁-ဌ-၆၀။ ။သဠာ-သံ-ဌ-၉၊ ၎င်းဘုရားရှင်၏ ညီတော်သုံးယောက်မှာ ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တွင် ဥရုဝေလကဿပစသော ညီနောင် သုံးဦးဖြစ်လာကြောင်း၊ ၎င်းမင်းသားများ၏ ဘဏ္ဍာစိုးမှာ ဝိသာခသေဌေး၊ စွဲဆော်ရေးမှူးမှာ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး ဖြစ်လာကြောင်း ပြထားပုံ။

ဖုဿတိမိဖုရားကြီးဝတ္ထု။ ။(အလောင်းတော် ဝေဿန္တရာမင်း၏ မယ်တော်)၊ စရိယာ–ဋ္ဌ–၇၆။ ။ဝင်းတောင်းသောဆု ၁၀–ပါး၊ ဋ္ဌ–၇၇။ ။ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၃၁၂၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၂၄၂၊ ၂၄၅။

ဖေဏပိဏ္ဍူပမာသုတ်။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၁၄၊ ဋ္ဌ–၂၉၃၊ ခန္ဓာ ၅–ပါး၌ ဥပမာတင်ထားပုံဂါထာ၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏၊ (အာယု ဥသ္မာစ ဝိညာဏံ စသော ဂါထာလည်း ပါ၏)။

ဖွါးဘက်တော် ၇–ပါး။ ။(အာ-ဗော-ကာ-ယ-ဆန်-ရွှေ-ကဏ်) သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားအလောင်းတော်နှင့် တနေ့တည်း တချိန်တည်းမွေးဖွားသူနှင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ပစ္စည်းများ၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၂၃၄၊ [1]အသျှင်အာနန္ဒာထေရ်၊ [2]ယသောဓရာမင်းသမီး၊ [3]ကာဠုဒါယီအမတ်၊ [4]ဆန္နအမတ်၊ [5]ကဏ္ဍကမြင်း၊ [6]မဟာဗောဓိပင်၊ [7]ရွှေအိုးကြီးလေးလုံး။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၅။ ။ ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၁၅၀၊ ၃၂၂၊ ၃၅၁။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၅။ ။ဒု–အုပ်–၅၅၊ ၂၅၇။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၃။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၀။

ဖျော်ရည် ၈–မျိုး။ ။မဟာဝ–ပါ–၂၉၀၊ ဋ္ဌ–၃၄၀။ ။ဝင်းဖျော်ရည် ၈–မျိုးကို ခွင့်ပြုသော ကေဏိယဇဋိလဝတ္ထု၊ ဝိ–၃–ပါ–၃၄၂၊ ဋ္ဌ–၃၀၂။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၉၉၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏၊ ။[1]သရက်သီး၊ [2]သပြေသီး၊ [3]တောငှက်ပျောသီး၊ [4]အိမ်ငှက်ပျောသီး၊ [5]သစ်မြည်စည်သီး၊ [6]မုဒရက်သီး၊ [7]ကြာစွယ်၊ [8]ဖက်သက်တရော်သီး၊ ဤ ၈–မျိုးတို့၏ ဖျော်ရည် အပ်ကြောင်းခွင့်ပြုထားတော်မူပုံ၊ မီးဖြင့်ချက်လျှင်မအပ်၊ နေဖြင့်ချက်မှသာ အပ်၏၊ ပကတိအစိမ်းရည်ကား အပ်ပြီးသာတည်း၊ (ရဟန်းများအတွက် ယာမကာလိက)။

ဖန်ဆင်းတတ်သူမရှိကြောင်းဂါထာ။ ။ဤကမ္ဘာလောကကြီးနှင့်တကွ သတ္တဝါတွေကို စီမံဖန်ဆင်းသူမရှိ–ဟူလို၊ (မိမိပြုခဲ့သောကမ်ကသာ ဖန်ဆင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း)၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၃၀၊ ၂၄၅။ ။(ဉာဏရနိမ္မာနပဟေတုဝါဒ–၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ။)

ဖန်ခါးသီး လူရကျိုးပြဂါထာ။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၀။ ။(အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၁၊ ဟရိတကဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။

ဖြစ်ပျက်ရှု- သိမ္မုနိဗ္ဗာန်သာ-ဟူသောဂါထာ။ ။ထေရ—ဌ—၃—အုပ်—၆၀၊ ၉၄၊၁၆၂၊၄၅၂။ ။ပဋိသံ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—၃—အုပ်—၂၇၂။ ။ဓမ္မ—ဌ—၃—အုပ်—၃၇၄၊၃၇၅၊ မှုရင်း။

ဖြစ်ပျက်မမြင်၊ သက်ရှင်တရာ၊ နေရပါထက်၊ မြင်၍တရက်၊နေသည့်သက်မြတ်၊ ဟောတုံလတ်၏။ ။ဤလင်္ကာအရဂါထာ။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၄၂။ ။ ထေရီ—ဌ—၁၁၅၊ ၁၈၈။ ။အံ—၁—ဌ—၂၈၂။ ။အပ—ပါ—၃—အုပ်—၂၄၆၊ ဂါထာနံပါတ်—၈၁။

ဖြန့်ထားသောလက်တော်။ ။ဓမ္မဒါနအလှူတော်ကြီးကို မပေးလှူရန် ဘုရားရှင်မှာ အမြဲတန်း ဖြန့်ထားသောလက် ရှိတော်မူကြောင်း၊ ဇာတ်—ပါ—၂၆၄၊ ဌ—၃၀၄။

ဖွင့်ထားမှ တင့်တယ်သောအရာသုံးမျိုး။ ။(လ၊ နေ၊ ဓမ္မဝိနယ)၊ ပဋိစ္ဆန္နသုတ်၊ အံ—၁—ပါ—၂၈၆၊ ဌ—၂၄၁။ ။ဝိ—၅—ပါ—၂၁၈၊ ဌ—၁၆၄။

ဖုတ်သက်သွင်းပြတော်မူပုံ။ ။ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ဖုတ်သက် သွင်းပြတော်မူပုံ၊ ဒီဃ—၃—ဌ—၇၊ ပါ—၇။

ဖျောက်နိုင်ခဲလှသောအရာ ၅-မျိုး။ ။ဒုပ္ပဋိဝိနောဒယသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၆၂၊ ဌ—၅၅၊ ။ဝိ—၅—ပါ—၂၃၁၊ ဌ—၁၇၄၊ ဖြစ်ပေါ်လာလျှင် ငြိမ်းအေးသွားစေရန် ပယ်ဖျောက်ရာ၌ ခက်ခဲလှသောအရာ ၅-မျိုးဟူလို၊ ([၁]ရာဂ၊ [၂]ဒေါသ၊ [၃]မောဟ၊ [၄]ဂမိကစိတ္တ (ခရီးသွားလိုသောစိတ်)၊ [၅]ပဋိဘာန (ပြောဆိုချင်သောစကား)။

ဖုံးထားတတ်သောတရား ၅-ပါး။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၂၄၊ တဏှာဆဒန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ကိလေသ၊ ဒုစ္စရိတ၊ အဝိဇ္ဇာဆဒန၊ (ဆဒနခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

ဖုံးထားမှ တင့်တယ်သောအရာ သုံးမျိုး။ ။(မာတုဂါမ၊ ဗြာဟ္မဏတို့မန္တန်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ)၊ ပဋိစ္ဆန္နသုတ်၊ အံ—၁—ပါ—၂၈၆၊ ဌ—၂၄၁။ ။ဝိ—၅—ပါ—၂၁၈၊ ဌ—၁၆၄။

ဖုံးထား(မိုးထား) လျှင် မိုးရေယို၍ ဖွင့်ထားလျှင် မိုးရေမယို ဟူသော ပဟေဠိဂါထာ။ ။(အာပတ်သင့်လျှင် ဖုံးလွှမ်းမထားရ၊ ဖုံးလွှမ်းထားလျှင် ထိုဖုံးလွှမ်းထားမှုကြောင့် နောက်ထပ် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပြန်၏၊ ဖုံးလွှမ်းမထားမူကား ထိုအာပတ်မသင့်တော့ ဟူလို)၊ဥဒါန—ပါ—၁၄၄၊ ဌ—၂၇၈။ ။ဝိ—၅—ပါ—၂၆၃၊ ဌ—၁၉၃။ ။၄—ပါ—၄၂၄၊ ဌ—၁၂၃၊ ဂါထာ။ ။

နေတ္တိ–ပါ–၁၃၂။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၀၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀။ ။ထေရ–.ပါ–၂၀၉၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၁၇။ ။ပါ–၂၄၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၂၊ ၌ အဘာဝိတစိတ္တ၊ ဘာဝိတစိတ္တပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၁၆၊ ၌ ရာဂကိုလက်ခံသောပုဂ္ဂိုလ်၊ မခံသောပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဖဂ္ဂုနသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၃၃၊ ဋ္ဌ–၁၂၆၊ သေခါနီး၌ တရားနာရကျိုး ၆-ပါး၊

(၁) ဘုရားရှင်ကိုဖူးမြင်ရ၍ တရားတော်ကိုနာရမှုကြောင့် အနာဂါမိ ဖြစ်နိုင်၏၊

(၂) ဘုရားရှင်၏ တပည့်သားကို ဖူးမြင်ရ၍ တရားတော်ကို နာရမှုကြောင့် အနာဂါမိ ဖြစ်နိုင်၏၊

(၃) မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် တရားတော်၌ ဆင်ခြင်ရမှုကြောင့် အနာဂါမိဖြစ်နိုင်၏၊

(၄) (၅)၊ (၆) ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်သောအကျိုး သုံးပါး၊ ပေါင်း ၆-ပါး။

ဖဿ ၆-ပါးဖြစ်လျှင်–တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ သုံးပါးဖြစ်ကြောင်း ဟောသော ·မဟာကောဋ္ဌိကသုတ်၊ ၄–ပါ–၄၇၉၊ ဋ္ဌ–၃၅၁။ ။အာနန္ဒသုတ်၊ ပါ–၄၀၀၊ (စက္ခုသမ္ဖဿ စသည် ၆-ပါး)။

ဖာသုဝိဟာရသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၁၆၊ ဋ္ဌ–၄၃၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်း အကြောင်း ၅-ပါး၊ ၁ မေတ္တာကာယကံရှိခြင်း၊ ၂ မေတ္တာဝစီကံရှိခြင်း၊ ၃ မေတ္တာမနောကံရှိခြင်း၊ ၄ မကျိုးမပေါက် မပြောက် မကျားသော သီလရှိခြင်း၊ ၅ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ခြင်း။ ။ပါ–၁၀၅၊ ဋ္ဌ–၄၀၊ ဈာန်လေးပါး၊ အရဟတ္တဖိုလ်တပါး၊ပေါင်း ၅-ပါးတွင် တပါးပါးကို ဝင်စားနေသော ပုဂ္ဂိုလ် အား ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်း ဟောထား၏။

မိတ္တန္တိဝုတ္တိပတ္တံဟု-ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၁၀–ဋ္ဌ–၂၄၉၊ ပါ–၁၃၀၊

ဖြစ်လျှင်ဒုက္ခ၊ မဖြစ်လျှင်သုခ။ ။ပဌမသုခသုတ်၊ ၁၀–ပါ–၃၅၂၊ ဋ္ဌ–၃၁၀။ ။ဒုတိယသုခသုတ်၊ သာသနာတော်၌ မပျော်ပိုက်လျှင်ဒုက္ခ၊ ပျော်ပိုက်လျှင်သုခဟု ဟောထား၏။

အပဒါန ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၁။ ။ ပါ—၁၇၆၊ ဋ္ဌ—၁၄၂၊ ၇-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။ ။ပါ—၂၇၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၃။ ။ပါ—၂၈၄၊ ဋ္ဌ—၁၉၇၊ သစ်သီးမျိုးစုံ လှူရကျိုးများ။

ဖလကဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၉၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၉၊ စန္ဒကူးပျဉ်ချပ်ကို လှူရကျိုး။

ဖလပီဌလှူရကျိုး ၁၂-ပါး ဂါထာ။ ။ပါ—၃၆၈။

ဖါရုသကဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—၃၄၃၊ ဖက်သက်တရော်သီး လှူရကျိုး။

ဖုသိတကမ္ဗိယတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၈၊ ပန်းကုံးနှင့် ရေ လှူရကျိုး။

ဖျာလှူရကျိုး။ ။ကိလဉ္ဇဒါယကထေရ်အလောင်း၊ ပါ—၂၄၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ် ၁၈၇။

ဖျော်ရည်လှူရကျိုး။ ။၁၀-ပါး ဂါထာ၊ပါ—၃၆၉။ ။ပါ—၂၄၈၊ဋ္ဌ—၁၈၈၊ (ဒုတိယနာဂဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန၊ ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—၃၈၊ ၌လည်း ရှိ၏)။

ပဉ္စနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

(ဗ)

ဗကဗြဟ္မာသုတ်။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၄၄၊ ဌ–၁၉၀၊ ၎င်းဗြဟ္မာ၏ ရှေး အတိတ် အကြောင်းများနှင့် အယူမှားနေပုံကို အကျယ်ရှင်းပြထား၏။ ။ ဗကဗြဟ္မာနှင့် ဘုရားရှင်တို့ ပုန်းတမ်းကစားကြပုံ၊ ဗြဟ္မနိမန္တနိကသုတ်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၄၀၅၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၁၀၊ ထိုစဉ်အခါက ဘုရားရှင် ဟောသော ဂါထာကား–

ဘဝေဝါဟံ ဘယံ ဒိသွာ၊ ဘဝဉ္စ ဝိဘဝေသိနံ။
ဘဝံ နာဘိဝဒိံ ကိဉ္စိ၊ နန္ဒိဉ္စ န ဥပါဒိယိန္တိ။ ။

ဟူသည်တည်း။ ။ဗကဗြဟ္မာက ဘုရားရှင်အား ရှုံ့ချခဏ်း၊ ပါ–၄၀၃၊ ဋ္ဌ–၃၀၄။ ။၎င်းဗြဟ္မာ၏ အတိတ်ဝတ္ထုများ။ ။ဥဒါန်–ဋ္ဌ–၁၉၁။ ။နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၂၄၇၊ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၄၊ ဆောင်ပြထားပုံ။ ။၎င်းဗြဟ္မာမှာ ဘုရားလောင်း၏ ဆရာရသေ့ဖြစ်ဘူးသေးကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဇာတက–ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၃၃၊ ၃၄၃။ ။ဗကဇာတက၊ ပါ–ပ– အုပ်–၁၆၃၊ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၃၇၊ ၎င်း၏ မိစ္ဆာအယူဝါဒကို ချေဖျက် တော်မူခဏ်း၊ အကျယ်။

ဗကုလာထေရိဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၃၊ ဧဘဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခုနီနံ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာနံ ယဒိဒံ ဗကုလာ၊ ၎င်းထေရီမှာ ဒိဗ္ဗစက္ခုက အရာ၌ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူး ခံယူရသည်ဟူလို။

ဗန္ဓန ၂-မျိုး။ ။နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၊ (အဇ္ဈတ္တိက ဗန္ဓန၊ ဗာဟိရ ဗန္ဓန)၊ မဟာနိ ဋ္ဌ–၇၀၊ ပါ–၁၀၊ (နှောင်ဖွဲ့ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ဗန္ဓနသုတ်၊ သဂါထာ– သံ–ပါ–၃၇၊ ဋ္ဌ–၈၉၊ တဏှာကင်းက နှောင်ဖွဲ့မှုရှင်းကြောင်း ဂါထာ။ ။ ပါ–၇၆၊ ဋ္ဌ–၁၃၄၊ ကာမဂုဏ်ခံစားမှု လွတ်ကင်းမှ နှောင်ဖွဲ့မှု ကျွတ် ကြောင်း ဂါထာ။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၃၄၊ ဋ္ဌ–၃၀၅၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ အတ္တဟု ယူမှားသူမှာ ကိလေသာ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို ခံရတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဗန္ဓနသုတ်၊ (ပ–ဒု)၊ အံ–ဂ–ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၁၇၊ မိန်းမနှင့်ယောကျ်ားတို့ အပြန်အလှန်နှောင်ဖွဲ့မှု ၈-မျိုးကို ဟောထား၏၊ ၁ ငိုခြင်း၊ ၂ ပြုံးရယ်ခြင်း၊ ၃ ပြောဆိုခြင်း၊ ၄ ဝတ်စားဆင်ယင်ခြင်း၊ ၅ ပန်း စသည်လက်ဆောင်ပေးခြင်း၊ ၆ အမွှေးအကြိုင်အနံ့၊ ၇ အရသာကောင်း၊ ၈ အတွေ့အထိ၊ ဤ ၈-မျိုးဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ကြသည်ဟူလို။

ဗန္ဓ ၄-မျိုး။ ။(ဆွဲမျိုး)၊ ဉာတိဗန္ဓု၊ ဂေါတ္တဗန္ဓု၊ မန္တဗန္ဓု၊ သိပ္ပဗန္ဓု၊ သုတ္တ–ပါ–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၁။ ။မဟာနိ–ပါ–၉၊ ဋ္ဌ–၄၆။ ။စူဠနိ–ဋ္ဌ–၁၂၀၊ ပါ–၂၀၁။

ဗလသံယုတ္တ။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၂၁၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၁၊ သဒ္ဓါဗိုလ်၊ သတိဗိုလ်၊ ဝီရိယဗိုလ်၊ သမာဓိဗိုလ်၊ ပညာဗိုလ်၊ ဤ ၅-ပါးကို ဟောထား၏။ ။ဗလသုတ်များ၊ အံ–၅–ပါ–၂၁၇၊ သဒ္ဓါ၊ ဟိရီ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ ဝီရိယ၊ ပညာ။ ။သံခိတ္တဗလသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၃၉၆၊ သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ ဟိရီ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဤ၌ ၇-ပါး ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ။ ။ဝိတ္ထတဗလသုတ်၊ ပါ–၃၉၇။ ။အံ–၁–ပါ–၄၂၊ ဋ္ဌ–၃၀၀။ ။ဗလသုတ်၊ ၉–ပါ–၁၇၃၊ ဋ္ဌ–၂၆၁၊ ပညာ၊ ဝီရိယ၊ အနဝဇ္ဇ၊ သင်္ဂဟဗလ ၅-မျိုး။ ။ဗလကထာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၃၅၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၇၊ လောကုတ္တရာဆိုင်ရာ ဗိုလ်များကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။မဟာနိ–ပါ–၉၊ ဋ္ဌ–၄၇၊ သဒ္ဓါဗလစသည် ၇-ပါး။ ။ဗလငါးတန် ဂါထာများ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၃၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၂၇၊ ဗာဟုဗလ၊ ဘောဂဗလ၊ အမစ္စဗလ၊ အဘိဇစ္စဗလ၊ ပညာဗလ။ ။ဗလရာသိဝဏ္ဏနာ၊ အဘိ–၁–ပါ–၁၇၊ ၂၁၊ ဋ္ဌ–၁၆၇၊ သဒ္ဓါဗိုလ် စသည် ၇-ပါးကို ဟောထား၏။ ။ဗလ ၂-မျိုး၊ (သမထ၊ ဝိပဿနာ)၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၄၅။ ။ဗလ ၄-မျိုးကို ဟောသော ပဋိသင်္ခါနဗလသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၅၉၊ ဋ္ဌ–၃၄၀၊ ပဋိသင်္ခါနဗလ၊ ဘာဝနာဗလ၊ အနဝဇ္ဇဗလ၊ သင်္ဂဟဗလ။

ဗလိနတ်စာကျွေးလာခဲ့ပုံ အစဉ်အလာ။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၃၀၀၊ အာဋာဝက ဘီလူးကြီး သောတာပန်ဖြစ်သွားပြီးနောက် မင်းနှင့်တကွ တိုင်းသူပြည်သားတို့က ၎င်းကို ပန်းနံ့သာ စားသောက်ဖွယ် စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ကြပုံ။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၁၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၁။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–၁၄၂၊ ဒိဝါစ ရတ္တောစ ဟရန္တိ ယေဗလိံ-ဟူသောပုဒ်၌ ဗလိပုဒ် အဖွင့်၊ အမျှဝေခြင်းကို ဗလိ ပြုသည်ဟု ပြထား၏။

ဗလိ ၅-မျိုး။ ။အံ–၅–ပါ–၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၂၊ ဉာတိ၊ အတိထိ၊ ပုဗ္ဗပေတ၊ ရာဇ၊ ဒေဝတာဗလိ။

ဗလိဗဒ္ဒသုတ်။ ။နွားလားဥပမာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး၊ အံ–၄–ပါ–၄၂၃၊ ဋ္ဌ–၃၂၀။ ။ဗလီဗဒ္ဒူပမနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၅၄၊ ဋ္ဌ–၇၇၊(အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

ဗဟုဿုတနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ငင်းပုဒ်ကို အရကောက်ပြပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၅၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၃။ ။ဗဟုဿုတနှင့် အကျင့် လေးချက် လှည့်ပြပုံ၊ အံ—၄—ပါ—၃၁၃၊ ဋ္ဌ—၂၅၁။ ။ဗဟုဿုတ၊ ဓမ္မဓရမည်ပုံ၊ ပါ—၄၉၇၊ဋ္ဌ—၃၆၀။ ။ဗဟုဿုတဖြစ်ကြောင်းလေးပါး၊ ပါ—၅၆၀၊ ဗဟုကာရသုတ်၊ [၁]သပ္ပုရိသသံသေဝ၊ [၂]သဒ္ဓမ္မဿဝန၊ [၃]ယောနိသော မနသိကာရ၊ [၄]ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပတ္တိ။ ။ဗဟုဿုတ ၂-မျိုး၊ (ပရိယတ္တိ၊ ပဋိဝေဓ)၊ ဤဗဟုဿုတ ၂-မျိုးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ချီးမွမ်းရာဂါထာ၊ သုတ္တ—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၉။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၇။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၇၀၊ ဋ္ဌ—၁၂၇။ ။ဗဟုဿုတ ၃-မျိုး၊ နိဿယမုစ္စက ဗဟုဿုတ၊ ပရိသုပဋ္ဌာက ဗဟုဿုတ၊ ဘိက္ခုနောဝါဒက ဗဟုဿုတ၊ ဝိ—၂—ပါ—၇၃၊ ဋ္ဌ—၅၄။ ။၄-မျိုး၊ သဗ္ဗတ္ထကဗဟုဿုတ တမျိုးထည့်၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၁၉၊ ပါ—၆၆။ ။ဗဟုဿုတရှိသူကို လိုလားလှသော မဟာကပ္ပိနမင်း၊ တံခါးလေးဘက်၌ ဗဟုဿုတရှိသူလာလျှင် သူ့ထံခေါ်ခဲ့ရန် အစောင့်ချထားပုံ၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၉။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၂၅၅၊ ၂၅၆။ ။ဗဟုဿုတနှင့် သီလ နှစ်ပါးစုံ ပြည့်စုံမှ ချီးမွမ်းကြကြောင်း ဂါထာများ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၄၅။ ။ဗဟုဿုတရှိသူ၏ အကျိုးကိုပြသောဂါထာများ၊ ထေရ—ပါ—၃၄၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၂၃၊ ၄၂၄၊ ဗဟုဿုတရှိသူ မာနကြီးလျှင် အကာဏ်းက မီးထွန်းပြသည်နှင့် တူကြောင်း ဥပမာဂါထာလည်းပါ၏။ ။ဗဟုဿုတ ရှိသော ရဟန်းကို ဘုရားရှင်က သူ၏ ကိုယ်စားထား၍ ဗုဒ္ဓဟူသော အမည်ဘွဲ့ထူးကိုပေးအပ်တော်မူခဲ့ပုံ၊ ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၉၆၊ ပါ—၁၀၇ (သော ဟိ ဘိက္ခု န တုမှာကံ သာဝကောနာမ၊ ဗုဒ္ဓေါ နာမ သော စုန္ဒာတိ၊ ဣတိ ဘဂဝါ ဗဟုဿုတံ ဘိက္ခုံ အတ္တနော ဋ္ဌာနေ ဌပေသိ)။

ဗဟုဇနဟိတသုတ်။ ။ဣတိ—ပါ—၂၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၄၀၊ ဘုရားရှင်၊ ရဟန္တာ၊ သေက္ခ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးရှိလျှင် လောက၌ ကျေးဇူးများလှကြောင်း ဟောထား၏။

ဗဟုကာရသုတ်။ ။ပါ—၂၆၉၊ ဋ္ဌ—၃၂၂၊ ဒကာနှင့်ရဟန်းတို့ အပြန်အလှန် ကျေးဇူးများကြကြောင်း ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ။

ဗာကုလမထေရ် ဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၅၊ ဋ္ဌ—၂၃၆၊ အကျယ်။ ထေရ—ပါ—၂၆၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၃၉။ ။ဗာကုလတ္ထေရ အပဒါန

ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၃၊ သက်တော် ၁၆၀-ရှည် ၏။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၁၆၅၊ ဋ္ဌ—၁၃၅၊ ဗာကုလသုတ်၊ ၎င်းမထေရ် ဝတ္ထုနှင့် အံ့ဩဘွယ် ၃၇-ချက်ကို ကိုယ်တိုင်ပြန်ဟောထား၏။ ။ပဋိသံ— ပါ—၃၀၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၉၊ ဉာဏဝိပ္ပါရိဒ္ဓိ။ ။အံ—၁—ပါ—၂၅—၌ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ အပ္ပါဗာဓာနံ ယဒိဒံ ဗာကုလော-ဟု တေဒဂ်ဘွဲ့ထူး ပေးထားတော်မူ၏။

ဗာရာဏသီမြို့ခေါ်တွင်ပုံ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၂၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၄။ ။ အပ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၂။ ။အမည်အမျိုးမျိုး တွင်ခဲ့ဘူးပုံ၊ စရိယာ— ဋ္ဌ—၁၇၇။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၂၂။ ။မြို့တွင်း ၁၂-ယူဇနာ ရှိ၍ နိုင်ငံအလုံးမှာ ယူဇနာ(၃၀၀)ရှိခဲ့ဘူးကြောင်း၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၁။

ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၂၀၁၊ ဋ္ဌ—၁၄၉၊ ၎င်းတို့၏ အပြစ်နှင့် အကျိုးကို အကျယ်ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။ ဗာလပဏ္ဍိဘယ့်ပုံ၊ ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်၊ပုထုဇဉ်မှန်သမျှကို ဗာလ၊ရဟန္တာ ကို ပဏ္ဍိဘ-ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၂၆၂၊ ဋ္ဌ—၃၆။ ။ အံ—၂—ပါ—၀၂၊ ဋ္ဌ—၅၅။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၊ ပါ—၃၁၉။

ဗာလလက္ခဏာ ၃-ပါး။ ။စိန္တိသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၇၁။

(၁) ဒုစ္စိန္တိတစိန္တိ—မကောင်းသော အကြံအစည်ကိုသာ ကြံစည်လေ့ ရှိခြင်း၊ (မနောဒုစရိုက် သုံးပါးစသည်)။

(၂) ဒုဗ္ဘာသိတဘာသီ-မကောင်းသော စကားကိုသာ ပြောဆိုလေ့ရှိ ခြင်း၊ (ဝစီဒုစရိုက်လေးပါးစသည်)။

(၃) ဒုက္ကဋကမ္မကာရီ—မကောင်းသော အမှုကိုသာ ပြုလုပ်လေ့ရှိခြင်း၊ (ကာယဒုစရိုက် သုံးပါးစသည်)။ ။ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်၊ပဏ်။ ။ ပေဋက—ပါ—၂၁၀၊ အပြစ်ကိုလည်း ဟောထား၏။ ။ပဋိသံ—ပါ— ၃၆၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၃။ ။ခနတ္တိ—ပါ—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၅၆။

ဗာလဝဂ္ဂ။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၂—မှ—၃၄၅—အထိ၊ ဗာလနှင့်စပ်၍ သိမှတ်ဘွယ်ရာများ။ ။ဗာလအစစ်မည်ပုံဂါထာ၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၀။ ။ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၉။ ။ဗာလာကုမုဒနာဠေဟိ-စသောဂါထာ၊သဂါထာ— သံ—ပါ—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—၁၇၃၊ မအပ်မရာ၊ ပြုလုပ်ပါ၊ ဗာလာခေါ်ထိုက်ဘိ— ဟူလို။ ။အစ္စယသုတ်၊ ပါ—၂၄၁၊ ဋ္ဌ—၃၂၅၊ အပြစ်ကိုအပြစ်ဟု မမြင် သူ၊ တောင်းပန်ပါလျက် မကြေနပ်သူကို ဗာလခေါ်ကြောင်း ဟောထား

၏။ ။အံ–၂–ပါ–၆၀၊ ဋ္ဌ–၂၄။ ။ဗာလဝဂ္ဂ၊ ပါ–၇၂၊ ဋ္ဌ–၅၅၊ ဗာလအမျိုးမျိုးကို ဟောထားၡ၏၊ မကျရောက်သော တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်လို၍ ကျရောက်လာသောတာဝန်ကိုမူ မထမ်းဆောင်သူကို ဗာလ-ဟု ဟောထား၏။ ။၃–ပါ–၉၉၊ ဋ္ဌ–၆၉၊ ဗာလနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဗာလတို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖျက်ဆီးသောအကြောင်းများ၊ပါ–၇၇၊ ၇၉၊ ဋ္ဌ–၅၉။ ။လက္ခဏာသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၇၀၊ ဗာလတို့က တောမီးနှင့်တူ၍ ပဏ္ဍိတတို့က မိုးရေနှင့်တူကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဗာလမည်ပုံအမျိုးမျိုး၊ ဒုစ္စရိတဝဂ္ဂ၊ အံ–၄–ပါ–၅၅၀၊ ၁၊ ၂၊ ဋ္ဌ–၃၉၀။ ။ကမ္မသုတ်၊ ပါ–၅၇၅။ ။ခတသုတ်(ပ–ဒု) ပါ–၃၀၉၊ ၃၁၀၊ ဋ္ဌ–၂၅၀၊ (ရေးခဲ့ပြီ)၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ။ ။ဒုတိယဥရုဝေလသုတ်၊ ၄–ပါ–၃၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၆၆၊ ဗာလထေရ၊ ပဏ္ဍိတထေရမည်ပုံဟောထား၏၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်။ ။ယောင်းမဥပမာ-ဗာလအတွက်ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၀။

ဗာလခရီးသွား-လမ်းမှားတတ်ကြောင်း ဥပမာဂါထာများ။ ။ဗာလတို့မှာ သံသရာခရီးသွားရာ၌ ရှံခါလမ်းမှန်ရောက်၍ ရှံခါလမ်းမှားရောက်တတ်ကြောင်း၊ ရှေ့ဆောင် လမ်းပြမပါသော အကာဏ်းလမ်းသွားသည်နှင့်တူကြောင်း ဥပမာဂါထာများ၊ မဟာနိ–ဋ္ဌ–၁၉၅။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၁၄၂။ ။ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၇၇။ ။ၒင်းတို့မှာ ဝဋ်ဒုက္ခကိုသာ ဖြစ်စေကြောင်း၊ ဥပါဒါနသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၁၁၊ ဋ္ဌ–၇၅။

ဗာလနှင့်ပေါင်း ပျက်စီးကြောင်း။ ။ဂါထာ၊ခုဒ္ဒက–ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–၁၀၆။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၅။ ။မဟိဠာမုခဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၁။ ။ဂေါဓာဇာတက–ပါ–၃၃၊ ဋ္ဌ–၅၁၄။ ။ဟာလိဒ္ဒိရာဂဇာတက–ပါ–၁၉၆၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၅၀၀။ ။ဇုန္ဟသမာနဂေါတ္တဇာတက–ပါ–၄၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇။ ။ဒဓိဝါဟနဇာတက–ပါ–၄၇၊ ဋ္ဌ–၉၆။ ။မနောဇဇာတက၊ ပါ–၁၅၆၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၀၂။ ။သတ္တိဂုမ္ဗဇာတက–ပါ–၃၂၇၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၃၂။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၅၀၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၅၄။ ။ပါ–၁၄၇၊ ဋ္ဌ–၅၄၉။ ။အပဏ္ဏကဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၁။ ။ဗာလကြောင့် ဘေးဖြစ်ပုံ၊ ၒင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ၊ အံ–၃၊ ပါ–၉၉၊ ဋ္ဌ–၆၉။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၂၆၊ ။အသေဝနာစ ဗာလာနံ-ပုဒ်အဖွင့်၊ သုတ္တ–

ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၊ မင်္ဂလသုတ်။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၆။ ။အပုတ်ထုတ်ရာ၊ သစ်ရွက်မှာလည်း၊ နံ့စွာမကောင်း၊ အနံ့ထောင်းသို့ ဟူသော ဥပမာဂါထာ၊ဣတိ—ပါ—၂၄၁၊ဋ္ဌ—၂၉၉၊၂၃၀။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၀၆။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၃၃၀၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၃၇။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၅၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၂၆။ ။ဗာလကိုမမြင်ရ မကြားရအောင် ဆုတောင်းခဏ်းနှင့် ဗာလနှင့်ပေါင်းသင်းရခြင်းအပြစ်ပြဂါထာများ၊ စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၆။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၇၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၄၁။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၀၇။

ဗာလနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဗာလတို့၏ အတတ်ပညာနှင့်အစိုးရမှုမှာ နောက်အခါတွင် အကျိုးမဲ့ကိုသာ ဖြစ်စေတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၆။ ။ဗာလတို့မှာ သုခကြောင့်ရင်း၊ ဒုက္ခကြောင့်ရင်း ပင်ပန်းနေကြကြောင်းဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၃၁၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၇။ ။ဗာလတို့မှာ ပစ္စည်းကိုသာရင်း၊ ဘုန်းကြီးသူကိုသာရင်း အလေးပြုတတ်ကြကြောင်း၊ ပါ—၂၄ဂ၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁ဂ၊ ၉။ ။ဗာလတို့မှာ မင်္ဂဖိုလ်ရ၍ ဘုန်းကံနည်းသူကို အထင်အမြင်သေးတတ်ကြ၍ ဘာမျှမရဘဲ ဘုန်းကြီးသူကိုမူ အထင်ကြီးတတ်ကြကြောင်းဂါထာများ၊ ပါ—၂၅၂၊ ဋ္ဌ—၃၅၉။ ။ဗာလတို့ ကျေးဇူးမသိတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၂ဂ၊ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၉၉။ ။ဗာလအားရှိ ပျက်စီးဘိတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၉ဂ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၂၀။ ။(ဗာလာနံ မန္ဒ ဗုဒ္ဓိနံ ရင်္ကဒ္ဓမော ရာဂမတ္တံ ဇနေတိ၊ ပိယော ပေါ်ာတိ—စသည်ဖြင့် ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ်—၂၊ ပါ—၄ဂ၊ ဋ္ဌ—၆၇။ ။ဗာလတို့မှာ လူဖြစ်လာသော် အောက်တန်းစားအမျိုး၌သာ ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ၃—ပါ—၂၀၇၊ ဋ္ဌ—၁၅၁၊ အမှောင်ကလာ အမှောင်ပြန်သွား)။

ဗာဝရီရသေ့ကြီး။ ။ဗာဝရီရသေ့ကြီးက ဘုရားရှင်ထံသို့ ပုစ္ဆာ မေးရန် ပုဏ္ဏားလူမျိုး ရသေ့လုင် ၁၆-ယောက်ကို စေလွှတ်ခဏ်း၊ စူဠနိ—ပါ—၁၊ ပါရာယနဝဂ္ဂ၊ ဝတ္ထုဂါထာ။ ။၎င်း ၁၆-ယောက်အမည်၊ ပါ—၁၉၇၊ ဋ္ဌ—၇၇။ ။ပါ—၃၀၇၊ ဂါထာများ။ ။ဗာဝရီရသေ့ကြီးမှာ အနာဂါမ်တည်သွားကြောင်း၊ စူဠနိ—ဋ္ဌ—ဂ၆။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၂၂။ ။ဗာဝရီရသေ့ကြီးထံ ပုဏ္ဏားတဦးက အတင်းအဓမ္မအလှူခံရာတွင် နတ်သား

တဦးက ဘုရားရှင်ထံသွားရန် တိုက်တွန်းပုံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တူသောတရား ၎င်းတရားကို ကျစေနိုင်သောတရားကိုမေး၍ ဖြေထားတော်မူပုံ၊ သုတ္တ— ပါ—၄၂၉၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၉၅။ ။ဗာဝရိပုဏ္ဏားကြီးက တူဖြစ်သူ အဇိ တလုလင်အား ဘုရားရှင်ထံ ဘုရားဟုတ် မဟုတ်စုံစမ်းခိုင်းပုံအကျဉ်း။အံ— ဋ္ဌ—၂၉၅။

ဗာဟိယဒါရုစီရိယမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၅၊ဋ္ဌ—၂၁၇၊အကျယ်။ ။ အပ—ပါ—၃—အုပ်—၁၂၇၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၃၂၊ ကဿပဘုရားရှင် ပရိ နိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးနောက် တောင်ပေါ်တက်ကျင့်သော ရဟန်း ၇-ပါး တွင် တပါး အပါအဝင်ဖြစ်၏။ ။ဗာဟိယသုတ်၊ ဥဒါန—ပါ—၈၄၊ဋ္ဌ— ၇၀။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၀၊ ရဟန္တာဖြစ် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးမှ ခိပ္ပါ- ဘိညာအရာ၌ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူး ရတော်မူ၏။ ။အံ—၁—ပါ—၂၅—၌၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ခိပ္ပါဘိညာနံ ယဒိဒံ ဗာဟိ ယော ဒါရုစီရိယော။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး။ ။၎င်းနာမည်ခေါ်တွင်ခြင်းအကြောင်း၊ ပဏ—၁—ပါ— ၁၃၁၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၆၉၊ ၊၎င်းက ပုက္ကုသာတိမင်းထံ ပေးပို့သော ရတနာသုံးပါးလက်ဆောင်၊ ၃—ဋ္ဌ—၁၉၀။ ၊ဗိမ္ဗိသာရပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ ဥဒါန—ဋ္ဌ—၉၂၊ ပါ—၀၀။ ၊ဒီဃ—ပ—ဋ္ဌ—၂၄၉၊ ပါ—၁၀၄၊ ။ ၎င်း၏ အတိတ်အကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၇၀၊ ။သဠာ—သံ—ဋ္ဌ—၇၊ ဝ၊ ၉။ ။၎င်း၏ နိုင်ငံအကျယ်အဝန်းမှာ ယူဇနာသုံးရာရှိကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ— ၃—အုပ်—၁၃၃။ ။၎င်း၏ နိုင်ငံတွင်းရှိ သေဌေးကြီး ၅-ဦး၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်— ၂၄၃၊ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၁၂၊ (ဇောတိက၊ ဇဋိလ၊ မေဏ္ဍက၊ ပုဏ္ဏ၊ ကာကဝလိယ—၅—ဦး)၊ ။အသံဟူသမျှ အကုန်သိကြောင်း မိန့်ဆိုထား ပုံ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၀။ ။ခြေထောက်ကိုဒါးဖြင့် အခွဲခံရသည်မှာ စေတီတော်ရင်ပြင်တွင် ဘိနပ်စီးခဲ့မှု၊ ခြေမဆေးဘဲ သံဃိက ဖျာအခင်း ပေါ်၌ နင်းခဲ့မှုကြောင့်ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၂၆၊ ၊၎င်းမှာ စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်တွင် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏ အပေါင်းအဖေါ် (ဝါ)အလုပ်အကျွေး ဇနဝသဘနတ်သား ဖြစ်ရကြောင်း၊ဇနဝသဘသုတ်။ ဒီဃ—၂—ပါ—၁၆၆၊ ဋ္ဌ—၂၃၁၊ ။၁—ဋ္ဌ—၁၂၆၊ ။ဗိမ္ဗိသာရသမာ ဂမကထာ၊ ဝိ—၃—ပါ—၄၅၊ ဋ္ဌ—၂၅၃၊ ဘုရားရှင်နှင့် ဦးစွာတွေ့ဆုံ၍ သောတာပန် တည်ခဏ်း။ ။ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ သမီးတော် စုန္ဒီမေး

လျှောက်၍ ဖြေထားသော စုန္ဒီသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၂၉၊ ဋ္ဌ—၁၇၊ ရတနာ သုံးပါး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရကျိုး ဂါထာများ၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်း လှ၏။

ဗီဇ ၅-မျိုး။ ။(မူလဗီဇ၊ ခန္ဓဗီဇ၊ ဖဠုဗီဇ၊ အဂ္ဂဗီဇ၊ ဗီဇဗီဇ)၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၃၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၂။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၇၉။ ။ အံ—၄—ပါ—၅၃၀၊ ဋ္ဌ—၃၇၇။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၉၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၀။ ။ဝိ—၂—ပါ—၅၂၊ ဋ္ဌ—၂၇၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။သဂ်ဟ—ဋ္ဌ—၇၈။

ဗုဒ္ဓဟူ၍ ဝန်ခံတော်မူပုံ။ ။ဂါထာများ၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၉။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၃၉။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၁၆၁။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၈၇၊ ပါ—၃၃၁။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၁၄၃။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၆၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၅။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၈။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၃၅၂၊ ဋ္ဌ—၂၇၆။ ။ဗုဒ္ဓဟူ၍ ဝန်ခံတော်မူသောသုတ်များ၊ သမ္ဗုဒ္ဓသုတ်၊ ပုနဗ္ဘဝသုတ်၊ ပဌမပုဗ္ဗ သမ္ဗောဓသုတ်၊ သံ။ ။ဒေါဏသုတ်၊ ပုနဗ္ဘဝသုတ်၊ အဿာဒသုတ်၊ ပုဗ္ဗေဝသမ္ဗောဓိသုတ်—အံ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၂၉၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၀၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၏ အဿာဒ—အာဒီနဝ—နိဿရဏ၌ သုံးပါးကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ထိုးထွင်းသိပြီးမှသာ ဗုဒ္ဓဟူ၍ ဝန်ခံတော်မူကြောင်း။

ဗုဒ္ဓ ၄-မျိုး။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၄။ ။([၁]သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓ၊ [၂]ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ [၃]စတုသစ္စဗုဒ္ဓ၊ [၄]သုတဗုဒ္ဓ)။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၈၉။ ။၃-မျိုး၊ သာဝကဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ ဥဒါန—ဋ္ဌ—၅၃၊ ပါ—၈၁။ ။ဗုဒ္ဓဘူမိ ၄-မျိုး ဂါထာ၊ (ဥဿာဟ၊ ဥမ္မင်္ဂ၊ အဝတ္ထာန၊ ဟိတစရိယ)။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၅။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၈။

ဥဿာဟော ဝီရိယံ ဝုတ္တံ၊ ဥမ္မင်္ဂေါ ပညာ ပဝုစ္စတိ။
အဝတ္ထာနံ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ဟိတစရိယာ မေတ္တာဘာဝနာတိ။ ။

ဗုဒ္ဓဟူသော ဂုဏ်တော်ပုဒ်အဖွင့်။ ။ဇာတိ—ပါ—၂၃၈၊ ဋ္ဌ—၁၄၃။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၅၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၁၊ အကျယ်။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၀၃။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၁၊ ဝိဂ္ဂဟ အမျိုးမျိုး။ ။ဗုဒ္ဓပုဒ်ကို အကျယ်ဖွင့်ဟောထားပုံ၊ ပဋိသံ—ပါ—၁၇၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၈၄။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၉၇။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၆၃၊ ဋ္ဌ—

၃၀၉။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၄၊ ဝိဂ္ဂဟများကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။ ဗုဒ္ဓဝင်္ဂ၊ နိဒါန်—သံ—ပါ—၂၄၃၊ ဋ္ဌ—၁။

ဗုဒ္ဓထောမနာ ဂါထာများ။ ။သေလသုတ်၊ပဏ်—၂—ပါ—၃၅၁၊ဋ္ဌ—၂၇၅၊ ၂၀၉။ ။ဂမနဝဏ္ဏနကထာ၊ သွားလာရာ၌ ချီးကျူးထားသောဂါထာများ၊ ကျက်မှတ်စရာ အလွန်ကောင်းလှ၏။ ဥဒါန်—ဋ္ဌ—၃၇၃။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၆၊ ၁၇။ ။သဠာ—သံ—ဋ္ဌ—၉၁၊ ၉၂၊ ၉၃။ ။ သေလတ္ထေရဂါထာ၊ ထေရ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၁၅။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၇၊ ဟေမဝတသုတ်။ ။ဥပါလိသူကြွယ်က ချီးကျူးထားသော ဂါထာများ၊ ပဏ်—၂—ပါ—၄၀၊ ၄၉၊ ဋ္ဌ—၆၀။ ။သေလသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၃၆၇၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၇၃။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၃၂၀။ ။ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၂၂၊ ၂၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၉၊ ၂၅၀။ ။ပါ—၃—အုပ်—၅၉၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ဗုဒ္ဓဂုဏကထာ၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၁၀၇၊ ဋ္ဌ—၂၅၂။ ။ပါ—၁၂၃၊ ဋ္ဌ—၂၆၃။ ။ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်း ဆွမ်းခံကြွတော်မူစဉ် သိကြားမင်းက ချီးကျူးထားသော ဂါထာများ၊ ဝိ—၃—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၅၄။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၉။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၇။ ။ချီးကျူးခဏ်း၊ မဟာနိ—ပါ—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၅၃။ ။ ကြွင်ရာတော် ယသောဓရာမင်းသမီးက ချီးကျူးထားသော နရသီဟ ၁၀-ဂါထာ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၄။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၅။ ။ ဆင်ဖြူတော်ဥပမာဖြင့် ကာဠုဒါယိမထေရ်က ချီးကျူးထားပုံ၊ နာဂသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၀၃၊ ဋ္ဌ—၁၁၀။ ။ထေရ—ပါ—၃၁၀၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၆၀၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ရတနသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၃၆၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၁။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—၁၄၂၊ ၁၄၃။ ။ သုတ္တ—ပါ—၃၆၂၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၅၀။ ။ပါ—၃၆၇၊ ဋ္ဌ—၁၇၃။ ။ ဇာတိ—ဋ္ဌ—၅-မှ-၁၄-အထိ။ ။ပါ—၂၇၆၊ ၂၇၇၊ ဂါထာများ၊ ဋ္ဌ—၃၅၂။ ။ပိင်္ဂိယာနိ ပုဏ္ဏားက ချီးကျူးထားပုံ၊ အံ—၅—ပါ—၂၀၆၊ ဋ္ဌ—၆၉။ ။ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်တော်ကို စရိယ၊ သရီရ၊ ဂုဏ သုံးမျိုးဖြင့် ချီးကျူးကြပုံ၊ အံ—ဂ—ဋ္ဌ—၂၀၀။ ။သိကြားမင်းက ချီးကျူးထားသော အဋ္ဌ-ယထာ ဘုဒ္ဓဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၁၇၉၊ဋ္ဌ—၂၄၄။ ။အနောမသုတ်၊ ပရောသဟဿသုတ်၊သံ။ ။၁၀-ဂါထာ၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၅၊ ၂၀၆။ ။သွားလာရာ၌ ချီးကျူးထားပုံ၊ ၃၅၇။ ။သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ချီးကျူးထားပုံ၊ ၃၆၀၊ ၄၂၁၊ ၄၅၀။ ။ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၀၊ ၃၉၊

၄၅၊ ၁၅၉၊ ၁၇၇၊ ၃၇၈။ ။ပါ—၃၁၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၈၊ ၃၀၆၊ ၃၁၅၊ ၃၈၂၊ မနိုင်းယှဉ်နိုင်ကြောင်း ဥပမာဂါထာများ။ ။၃၈၉၊ ၅၁၆။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၂၂၊ ၂၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ် ၂၅၀၊မနိုင်းယှဉ်နိုင်ကြောင်း ဥပမာဂါထာများ၊ ကျက်မှတ်ထားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၅၊၇၆၊၉၂၊ ၉၃။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၄၇၊၅၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၀၊ ၃၃၁။ ။မောဃရာဇထေရ်အလောင်း၊ ပါ—ပ—အုပ်—၉၆၊ ၉၇။ ။ဋ္ဌ—ဒုအုပ်—၆၀။ ။ဥပါလိထေရ်၏ တူဘော်အလောင်း၊ ပါ—၁၀၂။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၀။ ။ပါ—၁၇၄၊ဋ္ဌ—၁၈၅။ ။တိရံ-သိယထေရ်အလောင်း၊ပါ—၂၉၂။ ။ပါ—၃၇၈၊၃၇၉၊ ၃၈၉၊၄၁၈။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၄၃၊ ၁၀၉၊ ၁၁၀၊ ၁၅၉၊ ၁၆၅။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၇၃၊ ၃၇၄၊ ၄၂၇။ ။မိထွေးတော် လျှောက်ထားသော ဂါထာများ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၂၁၀၊ ၂၁၁။

ဗုဒ္ဓကိစ္စ ၅-မျိုး။ ။ဘုရားရှင်တို့နေ့စဉ်အချိန်မှန် ပြုလုပ်သော ကိစ္စ ၅-မျိုး၊ ([၁]ပုရေဘတ္တကိစ္စ၊ [၂]ပစ္ဆာဘတ္တကိစ္စ၊ [၃]ပုရိမယာမကိစ္စ၊ [၄]မဇ္ဈိမယာမကိစ္စ၊ [၅]ပစ္ဆိမယာမကိစ္စ)၊ သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၂၄၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၄၈။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၀။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၄၆။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၃၅၆။

ဗုဒ္ဓစက္ခု ၃-မျိုး။ ။ဗုဒ္ဓစက္ခု၊သမန္တစက္ခု၊ဓမ္မစက္ခု၊ သုံးမျိုးအရကောက်ပြပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၈၃။ ။၅ မျိုး၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ သမန္တစက္ခု၊ ဉာဏစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခု၊ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၄၄၊ ပါ—၁၅၇။ ။(စက္ခုခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဗုဒ္ဓစက္ခုနာပိ စက္ခုမာ ပုဒ်အဖွင့်၊ စူဠနိ—ပါ—၁၇၇။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၇၉၊ ၃၅၉၊ ဋ္ဌ—၃၃၇။

ဗုဒ္ဓပါဝစနကို ခွဲပြခဏ်း။ ။ဗုဒ္ဓပါဝစန (ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသော နှုတ်ထွက်စကားတော်) အများတွင် အစဦးဆုံးစကားတော်မှာ အနေကဇာတိ သံသာရံ-စသော ၂-ဂါထာဖြစ်ကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၃။ ။ဗုဒ္ဓပါဝစနများကို ရသ၊ ဓမ္မ-ဝိနယ၊ ပဌမ၊ မဇ္ဈိမ၊ ပစ္ဆိမ စသည်ဖြင့် ခွဲဝေပြပုံ၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၆။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၈၊၁၉။ ။ဗုဒ္ဓပါဝစနများကို သက္ကဋစသော ဘာသာတပါးသို့ပြောင်း၍ မတင်အပ်ကြောင်း ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ဝိ—၄—ပါ—၂၈၀၊ဋ္ဌ—၅၆။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၄၇။ ။ဗုဒ္ဓပါဝစနိယမဟုတ်သော စကားများကို ပြဆိုခဏ်း ဝိ—၂—ဋ္ဌ—၉။ ။ဗုဒ္ဓဘာသိတ၊သာဝက၊ ဣသိ၊ ဒေဝတာဘာသိတ-လေးချက်ခွဲပြပုံ၊ ဝိ—၂—ဋ္ဌ—၈။

ဗုဒ္ဓဝံသဒါဒကထာ အကျဉ်းချုပ်ဂါထာ။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၂၇၊ဠ—၂၃၀။ ။ ဓမ္မ—ဠ—ဒု—အုပ်—၁၅၃၊ ၄၊ သုံးဂါထာ။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၄၂၊ ဠ—၆၉။ ။ဇာတ်—ဠ—၂၉၆။ ။နေတ္တိ—ပါ—၃၇၊၆၀၊၁၄၀၊၁၆၁၊ ဠ—၁၀၇၊ အကျယ်ရှင်းပြထား၏။ ။ဗုဒ္ဓါနုဿာဿနီ သုံးဂါထာ (တမျိုး)၊ စရိယာ—ပါ—၄၂၀၊ ဠ—၃၂၄။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၇၊ အပ—ဠ—ပ—အုပ်—၁၂၇။

ဗုဒ္ဓဝေနေယျပုဂ္ဂိုလ်။ ။၎င်းပုဂ္ဂိုလ်ကို အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သော်ပင် တရားထူး(မဂ်ဖိုလ်)ရအောင် မဟောပြော မပြသနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ သုတ္တ—ဠ—ပ—အုပ်—၁၄၊ ပါ—၂၇၉။

ဗုဒ္ဓဝံသကိုဟောကြားရန် အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်တောင်းပန်ခဏ်း။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၀၆၊ ဠ—၇၀။ ။ဗုဒ္ဓဝံသ၌ ဘုရားရှင်ပေါင်း ၂၅—ဆူဟောထား၏၊ ဠ—၀၃၊၃၄၀။ ။ဗုဒ္ဓပကိဏ္ဏကကထာ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ၊ အကျယ်၊ ပါ—၃၀၁၊ ဠ—၃၄၀။ ။ (ဘုရားရှင် အခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။)

ဗုဒ္ဓနှင့်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ခြားနားပုံ။ ။သုတ္တ—ဠ—ပ—အုပ်—၄၆။ ။အပ—ဠ—ပ—အုပ်—၁၅၉။ ။၎င်းတို့ ၂-ဦးမှာ အာပတ်မသင့်ကြကြောင်း၊ဝိ—၅—ပါ—၂၁၄၊ ဠ—၁၅၀။ ။ဗုဒ္ဓါနံ သိက္ခာပဒဝေလာနာမ နတ္ထိ၊ ပဏ်—၂—ဠ—၁၉၀။

ဗုဒ္ဓနှင့်သာဝကတို့ ခြားနားပုံ။ ။ပဏ်—၁—ဠ—ပ—အုပ်—၅၄။ ။ခေါ်ပုံ ထူးပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ—၁၇၊ဠ—၁၀၃။ ။ဗုဒ္ဓနှင့်သာဝကတို့မှာ ဝိမုတ္တိ၌ အထူးမရှိသော်လည်း ရှေ့သွားနှင့် နောက်လိုက်၊ ဝါသနာနှင့်ဉာဏ်ပယ်မပယ်ကား ထူးခြားကြကြောင်း ဖြေဆိုထားပုံ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၃၁၊ ဠ—၂၄၂။ ။ထေရ—ဠ—ဒု—အုပ်—၁၇။ ။ဗုဒ္ဓနှင့်ပညာဝိမုတ္တသာဝကပုဂ္ဂိုလ်ဘို့ အထူးကိုပြသော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသုတ်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၅၄၊ ဠ—၂၅၆။ ။နေဝသညာနာသညာယတနစျာန်အတွင်း၌ (၁၆) ပါးသော တရားတို့၏ လက္ခဏာကို ဗုဒ္ဓကသာပိုင်းခြားသိနိုင်ကြောင်း၊ပဏ်—၃—ဠ—၆၁၊ပါ—၇၀။ ။ဂုဏ်ရပုံခြင်း မတူသည်ကို ပြဆိုခဏ်း၊အံ—၁—ဠ—၇၇။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိကထာ။ ။ပွါးများရကျိုး ၂-မျိုး၊ အံ—၁—ဠ—၃၆၆၊ စိတ်ရွှင်လန်းစေခြင်း၊ ဝိပဿနာ၏ အခြေခံဖြစ်ခြင်း။ ။ဗုဒ္ဓါနုဿတိကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၉၁၊ အကျယ်။ ။ပွါးများရကျိုး၊ ၂၀၅၊၂၀၆။ ။

အကျိုးပြုဂါထာများ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၊ ၃၇၇၊၄၃၂၊၄၅၄။ ။ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇၁။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၇၇၊ ၁၈၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၉။ ။သီလာနိသံသဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၁။ ။(ဘုရားဂုဏ်တော်ကို ဆင်ခြင်ရကျိုး အခက်း၌လည်း ရှိ၏)။ ။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ပရိယာယ်ပုဒ်များ၊ နေတ္တိ–ပါ–၄၆၊ ဋ္ဌ–၁၁၉။

ဗုဒ္ဓါနံ ဟိ စတ္တာရောပိ မဂ္ဂါ သုခပ္ပဋိပဒါဝ ဟောန္တိ။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၈၁။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၈၀။ ။ဗုဒ္ဓါနံ ပန စတ္တာရောပိ မဂ္ဂါ သုခပ္ပဋိပဒါခိပ္ပါဘိညာဝ အဟေသုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၀၇။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၅၆။

ဗုဒ္ဓါနံ အဋ္ဌာနေ ဂဇ္ဇိတံနာမ နတ္ထိ။ ။အံ–၈–ဋ္ဌ–၂၄၇၊ ပါ–၁၂၉။ ။ ဥဒါန–ဋ္ဌ–၂၈၄၊ ပါ–၁၅၂။ ။ဋ္ဌ–၃၆၃။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၄၄၊ ပါ–၈၆။

ဗုဒ္ဓါနံ ဒွေကထာနာမ နတ္ထိ။ ။နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၈၆၊၁၆၉။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၃၀။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၈၃။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၁၂၉၊ ၁၆၂။ ။ဗုဒ္ဓါစ နာမ အာဒေယျဝစနာ ဟောန္တိ၊ (အဒွေဇ္ဈဝစနာ)၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၁၉၅၊ ၂၂၇။ ။ဂါထာများ၊ဗုဒ္ဓံ–ပါ–၃၁၅၊ ဋ္ဌ–၁၂၈။ ။ အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၈၂။ ။အဒွေဇ္ဈဝစနာ ဟိ တထာဂတာ၊ ၃–ဋ္ဌ–၆–ပါ–၆။ ။ဗုဒ္ဓါနံ ဝစနံ နာမ ဓုဝံ အမောဃံ၊ ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၄၈။

ဗုဒ္ဓါနံ ဝဏ္ဏမစ္ဆေရံနာမ နတ္ထိ။ ။နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၁၆၈။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၁၂၈။ ။ခထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၃၀။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၈၂။

ဗုဒ္ဓါနဉ္စ စတုသစ္စဝိနိမုတ္တာ ကထာနာမ နတ္ထိ။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၃၁၂။ ။ ဗုဒ္ဓါနံ ဟိ အသက္ကစ္စဓမ္မဒေသနာ နာမ နတ္ထိ၊ သဠာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၄၂။ ။ ဗုဒ္ဓါနဉ္စ ဓမ္မဒေသနာ နာမ တိလက္ခဏမုတ္တာ နတ္ထိ၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၂၂။ ။ ဗုဒ္ဓါနဉ္စ အနုပဓာရေတွာ ကထနံ နာမ နတ္ထိ၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၀၆။ ။ ဗုဒ္ဓါနံ အနနုသန္ဓိကာ နာမ နတ္ထိ၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၉။ ။သာနုသန္ဓိကာဝ ဟောတိ၊ အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၁၇၉။ ။ဗုဒ္ဓါနဉ္စ ကထာဒေါသော နာမ နတ္ထိ၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀။

ဗုဒ္ဓါနံ ဟိ ဘဝင်္ဂပရိဝါသော လဟုကော ဟောတိ။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၃။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၁၆၊ ဘုရားရှင်၏ နှုတ်ထွက်စကားတော်မှာ အလွန်လျင်မြန်လှကြောင်း ဖွင့်ပြခက်း။

ဗုဒ္ဓါနံ ဟိ အန္တမသော ပါနီယေပိ ဒိဗ္ဗောဇာ ပက္ခိတ္တာဝ ဟောတိ၊ ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၂၆၈။

ဗုဒ္ဓါနံ ဟိ ဗောဓိပတ္တိတော ပဋ္ဌာယ ဒွေပဉ္စဝိညာဏာနိပိ နိဗ္ဗာန နိန္နာနေဝ၊ ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၁၁၄၊ ပါ–၁၅၂။

ဗုဒ္ဓါနံ ပန သရီရေ ရဇောဇလ္လံ န ဥပလိမ္ပတိ၊ သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၆၀၊ ပါ–၁၀၈။

ဗုဒ္ဓါဝ နာမ ဝရဟိတဗ္ဗ ယုတ္တကံ ဂရဟန္တိ၊ ပသံသိတဗ္ဗယုတ္တကံ ပသံသန္တိ၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၁၀၅၊ ၁၅၅။

ဗုဒ္ဓါနံ အနဘိရတိ ပရိတဿိတံနာမ နတ္ထိ။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၂၇။ ။ ဗုဒ္ဓါနံ ပန စိတ္တဝိဟောသာ နတ္ထိ၊ ဋ္ဌ–၁၃၄။ ။ဗုဒ္ဓါနဉ္စ သံယောဇနာနာမ နတ္ထိ၊ ၁–ဋ္ဌ–၃၀၁။ ။ဗုဒ္ဓါနံ ဟိ **အာလသိယံ** ဝါ ဩသန္နဝီရိယ တာဝါ နတ္ထိ၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၂။

ဗုဒ္ဓါနဉ္စ သဗ္ဗညုတဉာဏဿစေဝ ဒသဗလဉာဏဿစ အဓိဂမနတော ပဋ္ဌာယ အညံ ကာတဗ္ဗံနာမ နတ္ထိ။ ။အဘိ–၄–ဋ္ဌ–၄၀။

ဗုဒ္ဓါဝ နာမ ဓမ္မဂရုကာ၊ န အာမိသဂရုကာ။ ။(**န အာမိသစက္ခုကာ**-ဟူ၍လည်း ရှိ၏)၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၂၂၆။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၈၁။

ဗုဒ္ဓိစရိုက်ရှိသူတို့အတွက်ဟောထားသော ပုရာဘေဒသုတ္တနိဒ္ဒေသ။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–၂၇၃။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၁၁၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၆၃။

ဗေဒင်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဗေဒင်ကိုစ၍ တည်ထွင်ခဲ့ကြဖသော ရသေ့ ၈-ဦးအမည်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၃၈၁၊ ဋ္ဌ–၂၉၀။ ။အံ–၅–ပါ–၁၉၇၊ ဋ္ဌ–၆၆။ ။ပါ–၂၀၂။ ။ဗေဒင်သုံးပုံ၊ (ဣရုဗေဒင်၊ ယဇုဗေဒင်၊ သာမဗေဒင်)၊ သုတ္တ–ပါ–၃၆၄။ ။ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၆၉။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၉။ ။ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၂၄၉၊ ပါ–၃၃၄။ ။အံ–၃–ဋ္ဌ–၁၄၅၊ ပါ–၁၆၃။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၉၇၊ ၂၂၄၊ ၂၂၈။ ဋ္ဌ–၂၄၄၊ ဗေဒင်ကျမ်းများ၌ ပဌမတွင် သားကောင်ကိုသတ်၍ ယဇ်ပူဇော်မှုများ မပါရှိကြောင်း။ ။ဗေဒင်အမှန်ကို ပုဏ္ဏားအချို့တို့က ဖျက်ဆီး၍ ငွေရဘို့အတွက် ယဇ်ပူဇော်ရန် ဩက္ကာကရာဇ်မင်းကြီးအား လျှောက်ထားချက်း၊ သုတ္တ–ပါ–၃၂၄၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၅၅။

ဗေဒင်သုံးပုံ၌ အနှစ်သာရမရှိဟု ပါရမီရှင်တို့ ယူဆခဲ့ကြပုံ။ ။ပုဏ္ဏထေရ် အခလောင်းငြီးငြူပုံ၊ (မန္တာဏိပုတ္တ)၊ အံ–၁–ဌ–၁၅၆။ ။ဗာကုလ ထေရ်အလောင်း၊ ၂၃၆။ ။ဗာဝရီပုဏ္ဏာရဟိတ်–၂၅၇၊ ပစ္စုပ္ပန်ကျိုးသာရှိ၍ သံသရာ အကျိုးမရှိဟု မြင်ကြ၏။ ။ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၊ ၁၄၉၊ ၂၀၁၊ ၂၀၅၊ ၄၃၉။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၇၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၊ သုဘူတိထေရ်အလောင်း။ ။ဌ–၁၃၀၊ ပုဗ္ဗာသူပိယအလောင်း။ ။ဋ္ဌ–၁၄၂။ ။နာဂသေနထေရ်အခလောင်း သူငယ် ငြီးတွားပုံ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၀။ ။(အံ၊ ထေရ၊ အပ၊ တို့၌ များစွာရှိ၏)။

ဗေလုဝနတ်စောင်း။ ။ငင်းနဘ်စောင်းကြီးကို မာရ်နတ်ကြီးထံမှ သိကြားမင်းက အချောင်ရလိုက်ပုံ၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၁၊ ပါ–၃၄၃။ ။ငင်းစောင်း အကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၂၁၁၊ ဌ–၂၉၂။

ဗောဓိသတ္တ ပုဒ်အဖွင့်။ ။အံ–၃–ဌ–၂၃၀၊ ပါ–၂၆၁။ ။ပဏ်–၁–ဌ–၁–အုပ်–၁၁၇၊ ပါ–၂၀။ ။နိဒါန်–သံ–ဌ–၂၀။

ဗောဓိသတ္တာနံ အဝိဋ္ဌာနံ နာမ သမိဇ္ဈတိ။ ။ဇာတက–ဌ–စ–အုပ်–၃၃၇။ ။ဗောဓိသတ္တာနံ ဟိ ပတ္ထိတံ နာမ သမိဇ္ဈတိ၊ ဌ–တ–အုပ်–၂၆၆။ ။ဌ–ခ–အုပ်–၃၀၁၊ ၃၀၈။ ။ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၄၇၊၂၇၉၊ ။သိထိလ ကရဏံ နာမ နတ္ထိ၊ ဝိ–၂–ပါ–၇၊ ဋ္ဌ–၄၊ နန္ဒိဝိသာလဝတ္ထု၊ (နွား)။ ။ဗောဓိ သတ္တာနာမ နိလ္လောလုပ္ပစာရိနော ဟောန္တိ၊ ဇာတက–ဌ–ခ–အုပ်–၃၈၀။ ။ဗောဓိသတ္တာစ နာမ အပ္ပမတ္တာ ဟောန္တိ၊ ဌ–တ–အုပ်–၃၀၃။ ။ဒီဃ–၃–ဌ–၁၀၂၊ ပါ–၁၁၉၊ န သက္ကာ ကေနစိ သမဏေနဝါ ဗြာဟ္မဏေနဝါ ဒေဝေနဝါ မာရေနဝါ ဗြဟ္မုနာဝါ ကုသလသမာဒါနံ ဝိဃာတ္တာပေတုံ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဘုရားလောင်းတို့၏ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မြဲမြံစွာ ဆောက်တည်ထားမှုကို မည်သူမျှ မစွန့်လွှတ်စေနိုင်ဟူလို။ ။ဗောဓိ သတ္တေန ဟိ တေနတ္တဘာဝေန ဝန္ဒိတဗ္ဗော နာမ အညော နတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓ–ဌ–၃၂၃။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၆၆။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၆၄။ ။ယံ ဟိ လောကေ အစ္ဆရိယဋ္ဌာနံ ဗောဓိသတ္တာ၀ တတ္ထ အာဒိပုရိသာ–ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ပဋိသံ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၁။

ဗောဓိသတ္တ ဓမ္မတာ ပဥ္စ။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၁၉၂၊ ဘုရားလောင်းတို့မှာ ကြည့်ခြင်းကြီး ၈-ပါးကို ကြည့်ရှုကြရာ၌ မြကြောင်းရှင်းပြခဲ့။ ။ဗောဓိ

သတ္တ ဓမ္မာဘာ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီယ—၂—ပါ—၁၀၊ ၌—၂၀၊ ဘုရားလောင်းတို့ ပဋိသန္ဓေနေပုံကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။ဗောဓိသတ္တ အဘိနိဝေသ ဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၂၆၊ ၌—၅၀၊ ဘုရားလောင်းတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဆင်ခြင်ပုံ ပြဆိုခဏ်း။ ။ဗောဓိသမ္ဘာရ၌ ဘာဝနာလေးမျိုး၊ စရိယာ—၌—၁၉၊ သဗ္ဗသမ္ဘာရ ဘာဝနာ၊ နိရန္တရ ဘာဝနာ၊ စိရကာလ ဘာဝနာ၊ သက္ကစ္စ ဘာဝနာ။ ။ဗောဓိသတ္တမာတု ဓမ္မတာ၊ အပ—၌—ပ—အုပ်—၆၃။

ဗောဓိ ၃-ပါး။ ။ဘုရားရှင်၏ ဝါတော် ၄၅-ဝါအတွင်းကို ပဌမဗောဓိ၊ မဇ္ဈိမဗောဓိ၊ ပစ္ဆိမဗောဓိ-ဟူသော အရွယ်တော်သုံးမျိုးရှိကြောင်း စကားအမြွက်၊ ပဏ်—၁—ပ္ပ—ပ—အုပ်—၅၂။ ။ဗောဓိဝဂ္ဂ၊ ဗောဓိသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ (ပ-ဒု-တ)ဥဒါန—ပါ—၇၇၊ ၀၊ ၉၊ ၌—၆၊ ၄၃၊ ၄၅၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဆင်ခြင်ပုံပြဆိုခဏ်း။ ။ဗောဓိကထာ၊ ဝိ—၃—ပါ—၁၊ ၌—၂၃၃၊ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးစ သတ္တာဟ စံနေတော်မူပုံ ပြဆိုခဏ်း။ ။ဗောဓိဆု ၃-မျိုး၊ ထေရ—၌—ပ—အုပ်—၀၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိဆု၊ ပစ္စေက သမ္ဗောဓိဆု၊ သာဝကသမ္ဗောဓိဆု။ ။ဤဆု သုံးပါးကို အကျယ် ပြဆိုထား၏။

ဗောဓိသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၀၊ ၌—ပ—အုပ်—၅၆။ ။နိဒါန—သံ—၌—၁၄၂၊ ပါ—၃၀၀။ ။ဗုဒ္ဓ—၌—၇၅၊ ပါ—၃၀၅၊ ၄-နက်။ ။၆-နက်၊ ၌—၁၇၅၊ ပါ—၃၂၆။ ။စရိယာ—၌—၁၀။ ။ဝိ—၁—ပါ—၄၊ ၌—ပ—အုပ်—၁၀၉။ ။ဗုဒ္ဓ—၌—၁၇၅၊ ၆-၌ လာသောဂါထာ။

မဂ္ဂေ ဖလေစ နိဗ္ဗာနေ၊ ရုက္ခေ ပညတ္တိယံ တထာ။
သဗ္ဗညုတေစ ဉာဏသ္မိံ၊ ဗောဓိသဒ္ဒေါ ပနာဂတော။ ။

ဗောဓိပင်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဗောဓိပင် ခေါ်ရပုံ ရှင်းပြခဏ်း၊ ဥဒါန—၌—၂၅၊ ပါ—၇၇။ ။အပ—၌—ဒု—အုပ်—၁၉၆။ ။ဝိ—၃—၌—၂၃၄၊ ပါ—၁။ ။မဟာဗောဓိပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၄၊ ၌—ဒု—အုပ်—၁၁၃။ ။ဗောဓိပင်တည်ရာမြေ၊ ပလ္လင်တော်တည်ရာမြေတို့သည် ကမ္ဘာပျက်လျှင် နောက်ဆုံး၊ ကမ္ဘာတည်လျှင် အဦးဆုံးဖြစ်ထွန်းကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီယ—၂—၌—၅။ ။ဝိပဿီစသောဘုရားရှင် (၇) ဆူတို့၏ ဗောဓိပင်များကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ—၃၊ ၌—၉။ ။ဗောဓိပင်ကိုစိုက်ပျိုးပုံနှင့် ကိုးကွယ်ခဲ့ပုံကို ဟောသော ကာလိင်္ဂဗောဓိဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၄၊ ၌—စ—အုပ်—၂၂၀။ ။ဗောဓိပင်တောင်ကိုင်းကို

သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ပို့ဆောင်ရာ အခမ်းအနားကို ပြဆိုခဲ့၏၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၀။

ဗောဓိပင်၌ သုဓ်သင် ရှင်းလင်းရကျိုး။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၂။ ။ တီးမှုတ်၍ ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး၊ ဋ္ဌ–၁၇၄။ ။အုဠ္ဌပလ္လင်လှူခဲ့ရကျိုး၊ ၂၄၆။ ။ သုဓ်သင်ရ၊ ပန်းလှူရ၊ ရှိခိုးရကျိုး၊ ဋ္ဌ–၂၀၃၊ ၄၃၂။ ။မီးလှူရကျိုး၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၊ ။သုဓ်သင်ရှင်းလင်းရ၊ ပန်းလှူရကျိုး၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၉၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၃။ ။ရေလောင်းလှူရကျိုး၊ ပါ–၁၁၇၊ ဋ္ဌ–၀၀။ ။ပါ–၁၄၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၀၀၊ ၁၁၂။ ။မီးလှူရကျိုး၊ ပါ–၁၁၉၊ ဋ္ဌ–၀၃။ ။ပါ–၂၁၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၂။ ။ရှင်းလင်းရတန်ခွန်လှူရကျိုး၊ ပါ–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–၀၄။ ။ဗောဓိပင်ကို စိုက်ပျိုးခဲ့ရကျိုး၊ ပါ–၁၂၂၊ ဋ္ဌ–၀၅။ ။ရှင်းလင်းရ သခွတ်ပန်းပွင့်လှူရကျိုး၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၀၊ ၂၄၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၇။ ။ပွတ်လုံးနှင့် အင်္ဂတေလှူရကျိုး၊ ပါ–၁၉၀၊ ၂၄၇၊ ဋ္ဌ–၁၅၀။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၉။ ။တံမြက်လှည်းရကျိုး၊ ပါ–၁၊ ၁၀၅။ ။ခရုသင်းမှုတ်လှူရ ရှိခိုးရကျိုး၊ပါ–၁၇။ ။ မုခ်ဦးလှူရကျိုး၊ ပါ–၃၂၊ ၃၃။ ။ဗောဓိပင်၌ ဗုဒ္ဓနိမိတ်ယူခဲ့ရကျိုး၊ပါ–ပ–အုပ်–၂၃၅။ ။ဗောဓိပင်မှ တန်ခိုးတော်ပြရန် ကြံစည်စိတ်ကူးလိုက်ရာ စိတ်ကူးသည့်အတိုင်း (ဝါ)အဓိဋ္ဌာန်သည့်အတိုင်း တန်ခိုးပြာဋိဟာကို မြင်ရ၍ ၇-ရက်တိုင်တိုင် ပူဇော်ရသောအကျိုး၊ အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၉၅။ ။ဗောဓိပင်၌ ကာထားသောပွတ်လုံးများကို ဆီသုတ်ခဲ့ရကျိုး၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၆၀၊ ၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၁။ ။ယပ်ခပ် လှူခဲ့ရကျိုး၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၃၃၊ ၄၉။ ။ထေရီ–ဋ္ဌ–၆၅။

ဗောဓိပက္ခိယကထာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၁၀၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇-ပါးကို အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။နေတ္တိ–ပါ–၉၃၊ ဋ္ဌ–၁၉၆၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇-ပါးတွင် အနိစ္စသညာ၊ ဒုက္ခသညာ၊ အနတ္တသညာ၊ ပဟာနသညာ၊ ဝိရာဂသညာ၊ နိရောဓသညာ၊ ဤ ၆-ပါးကိုထည့်၍ ၄၃-ပါးဟု ဟောထား၏။ ။ဗောဓိပက္ခိယဘာဝနာ၊ ဒီဃ–၃၊ ပါ–၀၀၊ ဋ္ဌ–၅၅၊ အမျိုးလေးပါးတို့ စင်ကြယ်လိုလျှင် ဤ ၃၇-ပါးကိုကျင့်သုံးရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ဗောဓိပက္ခိယတရားများတွင် ပညာအချုပ် ဖြစ်ကြောင်းဟောသော သာလသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၇၉။ ။ ၎င်းတို့၏ ဥပနိဿယများကို ဟောထားပုံ၊ အံ–၉၊ ပါ–၁၆၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၇။

ဗောဓိရာဇကုမာရဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၈၅၊ အမိဝမ်းတွင်း ကပင် သရဏဂုံယူထား၏၊ သားသမီးမရခြင်းအကြောင်း အတိတ်ဝတ္ထု၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုချစ်လျှင် အရွယ်သုံးပါးတွင် တပါးပါး၌ စောင့်ရှောက်ရန် တိုက်တွန်းသောဂါထာ။ ။ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်၊ ပဏ်–၂၊ ပါ–၂၇၇၊ ဋ္ဌ–၂၂၂။ ။ဗောဓိမင်းသား ကြမ်းကြွတ်လှပုံကိုဟောသော ဝေနသာခဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၁၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၄၆။ ။သားသမီးရလိုသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပိတ်ဖြူများခင်းထားသည်ကို ဘုရားရှင် နင်းတော်မမူ၊ ရဟန်းများကိုလည်း မနင်းကြရန် သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ဝိ–၄၊ ပါ–၂၆၅၊ ၂၆၇၊ ဋ္ဌ–၅၂၊

ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ္တ။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၇၆၊ ဤဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ္တ အကုန်ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါး ပွါးများအားထုတ်ရခြင်းအကျိုးများကိုဟောထား၏။ ။ဗောဓိရသုတ်၊ ပါ–၇၅၊ ဋ္ဌ–၁၀၆၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂမည်ပုံ ဖြေထား၏။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်–၁၊ပါ–၀၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၃။ ။လက္ခဏာရသစသည်နှင့်တကွ အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ–၁၄၊ ဋ္ဌ–၀၆။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂ ဝိဘင်္ဂ၊ အဘိ–၂၊ ပါ–၂၀၇၊ ၂၃၆၊ ဋ္ဌ–၂၆၂၊ ၂၉၆။ ။ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ခဏ်း၊ ဒီဃ–၂၊ ပါ–၂၄၁၊ ဋ္ဌ–၃၇၅၊(ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ခဏ်းတို့၌ ရှိ၏)။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂကထာ၊ပဋိသံ–ပါ–၃၀၂။ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၀၃။ အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ–၁–ပါ–၇၄၊ ဋ္ဌ–၂၆၂။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၁၊ဋ္ဌ–၅၆။ ။အံ–၁–ပါ–၄၂၊ ဋ္ဌ–၃၀၀။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၁၂၄။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂမည်ပုံ ဟောသော ဘိက္ခုသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၆၅၊ ဋ္ဌ–၁၀၂။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၆၂၊ ၃၀၉။ ။အံ–၇–ပါ–၄၁၄။ ။၁၀–ပါ–၄၂၇၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂပုဒ်အဖွင့်၊ ခုဒ္ဒက–ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–၇၀။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၁၂၀၊ ၂၇၇၊ ပါ–၁၄၃။ ။ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါး ဝိဂ္ဂဟ၊ပဋိသံ–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၀။ ။ပေဋက–ပါ–၂၀၉။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂဒေသနာသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၇၅။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်၊ ပါ–၂၇၂၊ အာနာပါနနှင့်တွဲစပ်၍ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါး ပွါးပုံကို ဟောထား၏။

ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါး၏ အကြောင်းကိုဟောသော ကာယသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၆၀ ဋ္ဌ–၁၇၀။ ။ဝတ္ထသုတ်၊ ပါ–၆၄၊ ဋ္ဌ–၁၀၂၊ တည်ခြင်းအကြောင်း ၈-ပါးကို ဟောထား၏။ ။စကြဝတေးမင်း၏ ရတနာ ၇-ပါးနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြပုံဟောသော

စက္ကဝတ္တိသုတ်၊ ပါ–၈၇၊ ဠ–၁၉၂။ ။ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း တိုးပွါးကြောင်းများကို ဟောသော အာဟာရသုတ်၊ ပါ–၉၀၊ ဠ–၁၉၃၊ ဠ်–၅ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးတို့ အသီးသီးတိုးပွါးကြောင်းများကို ပြထားသည်မှာ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ဌာနိယသုတ်–သံ။ ။ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးကို ပွါးသင့် မပွါးသင့်သော ကာလကို ဟောသော အဂ္ဂိသုတ်၊ ပါ–၉၈၊ ဠ–၂၀၇။ ။ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးကို ယောနိသော မနသိကာရရှိမှသာ ပွားနိုင်ကြောင်း ဟောသော အဇ္ဈတ္တိကင်္ဂသုတ်၊ သံ၊ ။ဗောဇ္ဈင် ၁၄-ပါး ပြားနိုင်ပုံဟောသော ပရိယာယသုတ်–သံ။ ။ဗောဇ္ဈင်ကို ကာမာဝစရ၊ ရူပါဝစရ၊ အရူပါဝစရ၊ လောကုတ္တရာ–ခွဲပြပုံ၊ အံ–၁–ဠ–၆၃၊ ပါ–၁၃။ ။သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်ကို ဦးစွာဟောရခြင်း အကြောင်း ရှင်းပြချက်၊ ပဏ်–၁–ဠ–ပ–အုပ်–၈၇။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂဝိဘင်း သုတ္တန္တ ဝိဘင်္ဂနာနို နိဒ္ဒေသနို စသည်အဖွင့် ပဋိသံ–ပါ–၁၇၊ ဠ–ပ–အုပ်–၈၉။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂဝိဘင်း စတ္တာရိ ပဒါနိ ဝုတ္တာနိ စသော ပုဒ်များအဖွင့်၊ ပါ–၁၉၊ ဠ–၉၄။

ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါ.ကို ပွားများ အားထုတ်ရကျိုးများ။ ။သီလသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၆၁၊ ဠ–၁၇၉။ ။စိတ်ဖြူစင်ကြောင်း ဟောသော အနုပက္ကိလေသသုတ်–သံ။ ။အသိဉာဏ် မဆုတ်ယုတ်နိုင်ကြောင်း ဟောသော အပရိဟာနိယသုတ်–သံ။ ။ဗုဒ္ဓိသုတ်–သံ။ ။ဒုက္ခကုန်ကြောင်းဟောသော အရိယသုတ်။ ။ဝိရဒ္ဓသုတ်–သံ။ ။သံယောဇနိယဓမ္မတို့ကို ပယ်နိုင်ကြောင်း ဟောသော ဧကဓမ္မသုတ်။ ။ချမ်းသာကြောင်း ဟောသော ဥဒါဝါနသုတ်။ ။နိဗ္ဗာန်သို့သာ ညွှတ်ကြောင်းဟောသော ဂင်္ဂါနဒီအာဒိသုတ်။ ။ပါရံဂမသုတ်။ ။နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ဖြစ်ကြောင်း ဟောသော နိဗ္ဗိဒါသုတ်။ ။ဗောဇ္ဈင်ကို ပွါးလျှင် မာရ်စစ်သည်ကို နိုင်နင်းနိုင်ကြောင်း ဟောသော မာရသုတ်–သံ၊ (သံယုတ္တ–ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အခဏ်း၌ကြည့်လေ)။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ပါဠိ။ ။ပဌမဂိလာနသုတ်၊ အသျှင်မဟာကဿပထေရ်အတွက်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၇၁၊ ဠ်–၁၈၅။ ။ဒုတိယဂိလာနသုတ်၊ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်အတွက်။ ။တတိယဂိလာနသုတ်၊ ဘုရားရှင်အတွက်၊ ပါ–၇၂၊ ဠ–၁၈၅။ ။ဥဒါန်–ဠ–၅၅၊ မကျန်းမာစဉ်အခါ ၌ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ကို အသီးအသီးနာယူကြသောကြောင့် ရောဂါမှ ပျောက်ကင်းတော်မူကြကြောင်း ဟောထား၏။

ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိ ၁၀-ပါးဂါထာ။ ။ပဏ်–၁–ဠ–ဒု–အုပ်–၁၀၈။ ။အံ–၃–ဠ–၁၆၉။ ။ဝိ–၄–ပါ–၃၈၁၊ ၂၄၇။ ။ဒီဃ–၁–ဠ်–၁၅၉။ ။

သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၃၉၇၊ ကမ္မဝါစာဘတ်ရာနှင့်စပ်၍ မှတ်ဘွယ်ရာများ။ ။
သိထိလံ ဓနိတဉ္စ ဒီဃရဿံ၊ ဂရုကံ လဟုကဉ္စ နိဂ္ဂဟီတံ။
သမ္ဗန္ဓဝဝတ္ထိတံ ဝိမုတ္တံ၊ ဒသဓာ ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိယာ ပဘေဒေါတိ။
ဗျဉ္ဇနပါဌ ၆-မျိုးကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ မဟာနိ—ဋ္ဌ—၂။ ၅။ (အက္ခရ၊ ပဒ၊ ဗျဉ္ဇန၊ အာကာရ၊နိရုတ္တိ၊ နိဒ္ဒေသ)။

ဗျာပါဒနီဝရဏကိုပယ်နိုင်ရန်အကြောင်း ၆-ပါး။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၀၂။ ။ ပဏ်—၁—ပါ—၇၇။ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၇။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၇။ ။ဇာတိ—ပါ—၂၇၄။ ဋ္ဌ—၃၃၉။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၆၉။ ပါ—၂၃၀။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၅၀၊ ပါ—၂၀၆။ ။ဗျာပါဒပုဒ်အဖွင့်အကျယ်။ နိဒါန်—သံ—ဋ္ဌ—၁၃၇။ ။ဗျာပါဒ-ကောဓ-ဥပနာဟ-မက္ခ-ပလာသစသော တရားယုတ်များကို ဖွင့်ပြခဏ်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၄၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၃။

ဗျသနတရား ၅-ပါး။ ။နိဒါန်—သံ—ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၆။ ။အံ—၄—ပါ—၅၀၉၊ ဋ္ဌ—၃၆၅။ ။ဗျသနသုတ်၊ ၅—ပါ—၁၂၉။ ။ဥဒါန်—ဋ္ဌ—၃၀၆။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၆၊ ၁၄၃။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၀၊ ၆၇၊ ၂၂၂။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၄၊ ဋ္ဌ—၆၆။ ။ပါ—၉၉၊ ဋ္ဌ—၂၂၀။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၉၆၊ ဋ္ဌ—၂၁၁။ ။ဝိ—၅—ပါ—၂၃၀၊ ၃၃၀။ ။အဘိ—၂—ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၉၆။ ။ဉာတိဗျသနပုဒ်အဖွင့်၊ ဝိ—၁—ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၃။

(၁) ဉာတိဗျသန……ဆွေးမျိုးများ ပျက်စီးခြင်း။
(၂) ဘောဂဗျသန…… စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးခြင်း။
(၃) ရောဂဗျသန……အနာရောဂါ နှိပ်စက်ခြင်း။
(၄) သီလဗျသန…… သီလပျက်စီးခြင်း။
(၅) ဒိဋ္ဌိဗျသန…… မှားခသော အယူကိုယူခြင်း။ (ဝါ)မှန်သော အယူ ပျက်စီးခြင်း။

ဗြဟ္မသံယုတ္တ။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၇၉၊ ဗြဟ္မာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ၊ အကျယ်။ ။ဗြဟ္မာ့ဘုံအမည် ၂၀-ကိုဖွင့်ပြခဏ်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၆။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၇၂၊ ပါ—၂၀၅။ ။ စူဠနိ—ဋ္ဌ—၅၄၊ ဗြဟ္မာတို့၏အမည်များကို ဝိဂ္ဂဟပြုပုံ။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၅။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၀၁၊ ပါ—၅၉။ ။အာဘဿရ ဗြဟ္မာမည်ပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၆။ ။ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌

ပရိတ္တာဘာ၊ အပ္ပမာဏာဘာဖြစ်ပုံကို အသျှင် အနုရုဒ္ဓါထေရ်အကျယ် ဟောသော အနုရုဒ္ဓါသုတ်။ ပဏ်–၃–ပါ–၁၀၄၊ ဌ–၁၄၂။

ဗြဟ္မသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၆။ ။၆–နက်၊ ဗုဒ္ဓ–ဌ–၁၃၊ ပါ–၂၉၉၊ (ဗြဟ္မာ၊ မဟာဗြဟ္မာ၊ တထာဂတ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ မာတာပိတု၊ သေဋ္ဌ)၊ ဗြဟ္မာပုဒ် ဝိဂ္ဂဟကိုလည်း ပြဆိုထား၏။

ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့သွားလမ်းကိုမေး၍ ဖြေဆိုထားပုံ။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၄၂၁၊ ဌ–၃၀၅။ ။ဗြဟ္မလောက မဂ္ဂဒေသနာ၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၂၃၄၊ ဌ–၃၃၇။ ။၂–ပါ–၁၅၉၊ ဌ–၂၂၇။ ။ပါ–၁၉၄၊ ဌ–၂၅၀။ ။စရိယာ–ဌ–၄၉။

ဗြဟ္မာတို့၏ အသက်တမ်းကိုပြဆိုခဏ်း။ ။အဘိ–၂–ပါ–၄၃၉၊ ဌ–၅၀၃၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံ ၂၀-လုံး၏ အသက်တမ်းကို ကျနစွာဟောထား၏၊ ဌ–၌ ဝိဂ္ဂဟ များကိုလည်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။၅–ပါ–၁၅၉။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၅၉၊ ဌ–၁၀၀၊ ၁၀၁။ ။၃၃၂၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာတို့၏ အသက်တမ်းကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဥ္စမနာနာကရဏသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၄၁၊ ဌ–၃၃၁။ ။ပဥ္စမမေတ္တာသုတ်၊ ပါ–၄၄၃၊ ဌ–၃၃၃။ ။အံ–၇–ဌ–၁၆၄၊ ပါ–၄၂၇၊ ၀။ ။အရူပဗြဟ္မာတို့၏ အသက်တမ်းကိုပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်–၃–ဌ–၂၁၁။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၂၇၄။ ။အံ–၃–ပါ–၂၇၀၊ ဌ–၂၃၃။

ဗြဟ္မာတို့မှာ ဘာဝရုပ်မရှိ။ ။ဗြဟ္မာတို့မှာ ဘာဝရုပ်မရှိသော်လည်း အားလုံး ယောကျ်ားအသွင်အပြင်ရှိကြကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊ပဏ်–၃–ပါ–၁၁၀၊ ဌ–၈၆။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၇၀၊ ဌ–၁၅၉။ ။အဘိ–၂–ဌ–၄၁၉၊ ပါ–၃၄၉။ ။အံ–၁–ဌ–၃၆၃။

ဗြဟ္မာ့ပြည်မြင့်လှပုံဥပမာ။ ။သဂါထာ-သံ–ဌ–၇၀၊ ၁၀၉။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၂၇၁။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၈၈–၊ အိမ်ပမာဏရှိသော ကျောက်တုံး တခုကို ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ ချလိုက်ရာ တရက် တရက်လျှင် ယူဇနာပေါင်း ၄၈၀၀၀-နှုန်းဖြင့် ကျလာသော် လေးလတိုင်မှ ဤလူ့ပြည်သို့ ရောက် ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗြဟ္မယာစနကထာ။ ။တရားဟောတော်မူရန် သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာတောင်းပန်ပုံ ကို ပြဆိုခဏ်း၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၃၈၊ ဌ–၁၇၉။ ။ဘုရားရှင်၏ ရည်ရွယ်ချက် ၂-မျိုးကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဌ–၁၈၁။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၂၉၉၊ ဌ–

၁၂။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၂၄၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၈၂။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–၅၅၊ ဝိပဿီဘုရားရှင်အား တရားဟောရန်တောင်းပန်ခဏ်း။ ။ဝိ–၃–ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–၂၄၂၊ ဂေါတမဘုရားရှင်အား တောင်းပန်ခဏ်း။

ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့လာနိုင်သော သမဏဗြဟ္မဏမရှိဟု ယူမှားနေကြပုံ။ ။အညတရဗြဟ္မာသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၄၆၊ ဋ္ဌ–၁၉၄၊ ထိုအယူမှားကို ဖြေရှင်းပြတော်မူပုံ။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၉၀။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၄၊ အညွှန်း။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၂၀၊ ပါ–၄၁၄။ ။ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့တက်၍ လောကဓာတ်တသောင်းတိုက်လုံး ကြားအောင်တရားဟောသော သိခီဘုရားရှင်၏ အဂ္ဂသာဝက အဘိဘူမထေရ်၊ (အာရဗ္ဘထ နိက္ကမထ၊ ယုဉ္ဇထ ဗုဒ္ဓသာသနေ- စသော နှစ်ဂါထာ)၊ အံ–၃–ဋ္ဌ–၂၇၀။ ပဋိသံ–ပါ–၃၀၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၇၆။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၀။

ဗြဟ္မာ့ပြည်မှလာသူတို့စိတ်ထား။ ။ဗြဟ္မာ့ပြည်မှလာသူတို့မှာ (အနိုက်အာ နှအားဖြင့်)မိန်းမတို့၏ အတွေ့အထိကို မခံလိုကြကြောင်း၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၃၀၊ ကာမရာဂ ခေါင်းပါးကြသည်ဟူလို။ ။စူဠဗောဓိစရိယ၊ စရိယာ–ဋ္ဌ–၁၃၂၊ ။ဒုကူလနှင့်ပါရိကာတို့လင်မယား၊ ဋ္ဌ–၂၄၉။ ။သောဏပဏ္ဍိတစရိယ၊ ဋ္ဌ–၂၀၃။ ။ဝဋ္ဋဇာတက၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၅၀။ ။ဥဒယဘဒ္ဒဇာတက၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၀၆၊ ။ဒုကူလနှင့်ပါရိကာ၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၈၉။ ။ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၈၆။ ။ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၃။ ။အနိတ္ထိဂန္ဓမင်းသား၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၀၃။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၁။ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၇၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၉၇။ ။ပါ–၃၄၄၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၇၂။ ။ပိပ္ပလိလုလင်နှင့် ဘဒ္ဒါကာပိလာနီတို့လင်မယား၊ အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ် ၂၉၃။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၂၄။ ။ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၇၊ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၂၀၄။ ။နေရာထိုင်ခင်း သန့်ရှင်းစွာနေထိုင်တတ်၍ အခြားသူများကို ၎င်းတို့နေထိုင်ရာ၌ မထိုင်စေလို၊ မအိပ်စေလိုကြကြောင်း၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀။

ဗြဟ္မာတို့လူ့ပြည်သို့လာသော်။ ။ဗြဟ္မာများ ဘုရားရှင်ထံ (လူ့ပြည်သို့)လာလျှင် ရုပ်ကြမ်းဖန်ဆင်း၍ လာကြရပုံ၊ အံ–၃–ပါ–၂၀၂၊ ဋ္ဌ–၂၄၀။ ။ဗြဟ္မာတို့နတ်ပြည် လာသော်ပင် ရုပ်ကြမ်းဖန်ဆင်း၍ လာကြရကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၇၀၊ ဋ္ဌ–၂၃၃။

ဗြဟ္မာ့ပြည်တဝင်းဝင်း၊ ဝက်စားကျင်းတရှုံ့ရှုံ့။ ။ဤသို့ ဆိုရိုးစကားရှိသော်လည်း ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ တန်းလျှောက်(ဝါ) နတ်ဘဝ-လူဘဝမခြားဘဲ ဒုဂ္ဂတိ

ဘဝသို့ မရောက်နိုင်ကြောင်း၊ ပဋိသံ–ပါ–ဂ၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၄။ ။ အံ–၇–ဋ္ဌ–၃၃၂၊ပါ–၄၄၁၊ ပဌမနာနာကရဏသုတ်။ ။ပဌမမေတ္တာသုတ်၊ပါ–၄၃၃၊ဋ္ဌ–၃၃၃။ ။သုကရပေါတိကာဝတ္ထု၊ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၃၂။ ။အာနေဥ္ဇသုတ်–အံ။

ဗြဟ္မာ့ပြည်ကိုနိဗ္ဗာန်ဟူ၍ ယူမှားထားကြပုံ။ ။သာသနာပ၌ ဖြစ်ကြသော ရသေ့ ပြာဟ္မဏ စသည်တို့က ဗြဟ္မာ့ပြည်ကိုနိဗ္ဗာန်ဟူ၍ ယူမှားထားကြပုံကို မမှန်ကြောင်း ရှင်းပြချက်၊ နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၂၄၆၊ ပါ–၁၃၅။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၅၇။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၂၃။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၁၅၊ ၁၁၆၊ ဋ္ဌ–၁၉၀၊ ၁၉၁။

ဗြဟ္မာတို့ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ။ ။လက်တချောင်းတည်း အရောင်ဖြင့်ပင် စကြဝဠာတထောင်ကို လင်းစေနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၂၀၆၊ ပါ–၂၀၉။ ။၁–ဋ္ဌ–၁၅၇။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၇။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၂။ ။ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၈။ ။မဟာနိ–ဋ္ဌ–၂၅၉။ ။ဗြဟ္မာတို့လာလျှင် ရှေးဦးစွာ အရောင်အလင်းကို မြင်ကြရကြောင်း၊ ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၃၂၄၊ ပါ–၂၁၁။ ။၂–ပါ–၁၆၉၊ ဋ္ဌ–၂၃၃။ ။ပါ–၁၀၂။

ဗြဟ္မာကြီးက လောကကိုမဖန်ဆင်းကြောင်း ရှင်းပြချက်။ ။ဗြဟ္မာကြီးက လောကကို ဖန်ဆင်း၏ စသည်ဖြင့် ယူမှားနေကြပုံကိုမဟုတ်မမှန်ကြောင်း ရှင်းပြချက်၊ အင်္ဂုဉ္ဉာဏသုတ္တိကထာ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၂၃၊ ဋ္ဌ–၁၄။ ။၁–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–၁၀၃။ ။အဘိ–၂–ပါ–၃၀၂၊ ဋ္ဌ–၄၇၉။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၃၁၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၄၇။ ။ပါ–၂၃၆၊ ဋ္ဌ–၅၀။

ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံ။ ။အင်္ဂါ ၈-ပါးကို ရေတွက်ပြပုံ၊ဒီဃ–၂–ပါ–၁၇၁၊ ၁၀၃၊ ဋ္ဌ–၂၃၃၊ (အသံတော်ခန်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဗြဟ္မဿရလက္ခဏဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၄၁၊ ဋ္ဌ–၁၂၁၊ ဖရုသဝါစာမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံနှင့်တူသော အသံတော်ရှိကြောင်း ဟောထား၏။

ဗြဟ္မာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဗြဟ္မာ-သိကြာ- နတ်တို့က ရဟန္တာတို့၏ စိတ်ကို မသိနိုင်ကြောင်း၊ပဏ–၁–ပါ–၁၉၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃။ ။ဗြဟ္မာကိုပူဇော်ခြင်း၌ အကျိုးမရှိကြောင်း ဟောသောဗြဟ္မဒေဝသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၄၂၊ဋ္ဌ–၁၀၇။ ။ဗြဟ္မာပါရိသဇ္ဇာပုဒ်ကိုဖွင့်ပြပုံ၊

အခိုင်းအစေခံ ဗြဟ္မာတို့ရှိကြောင်း၊ ဋ္ဌ—၁၉၅။ ။ဗြဟ္မာထက်တော့ ဘုရားရှင်က တန်ခိုးမကြီးနိုင်ဟု အယူမှားနေသော ဗြဟ္မာတဦးကို အနာဂါမိသုဗြဟ္မာ-ပစ္စေက ဗြဟ္မာတို့က ဝိုင်းရှုံ့နှိမ်နင်းကြပုံ၊ ဗြဟ္မလောကသုတ်၊ ပါ—၁၄၇၊ဋ္ဌ—၁၉၆။ ။ဗြဟ္မာတို့၏ ပကတိခန္ဓာကိုယ်ကို နတ်တို့က မမြင်နိုင်ကြကြောင်း၊ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၃၃၊ ပါ—၁၆၉။ ။ဗြဟ္မာ့ပြည် နတ်ပြည်တို့၌ အနိဋ္ဌာရုံမရှိကြောင်း၊ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၁၅၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—၃—အုပ်—၁၉၀။ ။ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ပကတိသော ဤခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်ပင် သွားနိုင်ကြောင်း ဟောသော အယောဂုဠသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂၄၆၊ ဋ္ဌ—၂၉၁။ ။ရူပဗြဟ္မာ့ပြည်၌ မရနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ၁၃-ပါး၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၁၀၊ အသုဘ ၁၀-ပါး၊ ကာယဂတာသတိ၊ အာဟာရေပဋိကူလသညာ၊ အာနာပါန၊ ပေါင်း ၁၃-ပါး၊ အရူပဘုံ၌ကား-အာရုပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းလေးပါးသာရ၏၊ ကျန်ကမ္မဋ္ဌာန်းများ လုံးဝ မရဟု မှတ်လေ။

ဗြဟ္မစရိယသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၂၇၊ ပါ—၄။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၁၀၂၊ ပါ—၂၁၄။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၇၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇။ ။ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၃။ ။၁၀—နက်၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၆၀၊ ပါ—၅၉၊ ဗြဟ္မစရိယသဒ္ဒေါ ဒါနေ ဝေယျာဝစ္စေ ပဥ္စသိက္ခာပဒသီလေ အပ္ပမညာသု မေထုနဝိရတိယံ သဒါရသန္တောသေ ဝီရိယေ ဥပေါသထင်္ဂေသု အရိယမဂ္ဂေ သာသနေတိ ဣမေ သွတ္ထေသု ဒိဿတိ။

ဗြဟ္မစရိယပုဒ်ကိုအမျိုးမျိုးယူပြပုံ။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၆၊ ပါ—၁၁၀။ ။သမ္မာမဂ္ဂင်ကို ဗြဟ္မစရိယ၊မိစ္ဆာမဂ္ဂင်ကို အဗြဟ္မစရိယ-ဟု ယူပုံတမျိုး၊ မဟာ—သံ—ပါ—၁၃၊ ဋ္ဌ—၁၆၇။ ။ဗြဟ္မစရိယပုဒ်အဖွင့်၊ ခုဒ္ဒက—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၁၂၇။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၁၅၁၊ ပါ—၁၀၁။ ။ဗြဟ္မစရိယမည်ပုံဟောသော ပဌမအညတရ ဘိက္ခုသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—၁၅၉။ ။ဒုတိယ၊ တတိယ ကုက္ကုဋာရာမသုတ်၊ ပါ—၁၃၊ ၁၄၊ ဋ္ဌ—၁၆၇။ ။ဗြဟ္မစရိယသုတ်(ပ-၃)၊ ပါ—၂၁—၊ ဋ္ဌ—၁၆၉၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ဗြဟ္မစရိယ-ဟု ဟောထား၏။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ မေထုန ဝိရတိ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ အံ—၅—ဋ္ဌ—၇၇၊ ပါ—၂၁၇။ ။စူဠနိ—ပါ—၄၂၊ ဋ္ဌ—၉။ ။သန္ဒကသုတ်၊ ပဏ်—၂—ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—၁၅၄။

ဗြဟ္မစရိယကိုကျင့်ရကျိုး။ ။(မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရကျိုး)၊ ဂါထာ၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၇။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၁၀၃။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၄၇၊ ၉။ ။မဟာဓမ္မပါလဇာတက၊

ပါ–၂၁၄၊ ဌ–စ–အုပ်–၄၉၊ ပရဒါရကကမ်ကို လုံခြုံအောင်စောင့်ရှောက်ကြသောကြောင့် ငယ်ရွယ်စဉ်အခါ မသေကြကြောင်း ပြောပြသောဂါထာ။ ။ဗြဟ္မစရိယဿယာဓသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၉၉၊ ဌ–၃၀၇၊ သောတာပန်တို့အတွက်။ ။ဗြဟ္မစရိယသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၃၄၊ ဌ–၂၇၅၊ သံဝရ-ပဟာန-ဝိရာဂ-နိရောဓ အကျိုး၄ါ ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်ကြကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ထေရ–ဌ–၃–အုပ်–၂၂၂။ ။ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–၁၈၅၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၁၂၂။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၁၆၀။ ။စရိယာ–ဌ–၅၇။

ဗြဟ္မစရိယ၏ အန္တရာယ်။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၀၄၊ဌ–၃–အုပ်–၁၂၀၊ဇတ္တိနာမ သဗ္ဗာပိ ဗြဟ္မစရိယဿ ပါရိပန္ထိကာ၀၊ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၄၁၀၊ ၂၊ ဌ–၁၆၁၊၂၊ ဩဝါဒသုတ်။ ။နတ်တို့ကာမဂုဏ်ကို ရလို၍ ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်ကြ၏ဟု အချို့အထင်လွဲမှားနေကြပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၉၊ ဌ–၄၁။ ။(နတ်သမီးခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

ဗြဟ္မဒဏ္ဍကထာ။ ။ဝိ–၄–ပါ–၄၀၇၊ဆန္နမထေရ်အားဘုရားရှင်ပေးထားခဲ့သောဒဏ်။ ။ဗြဟ္မဒဏ်ပေးပုံ၊ ရှုပ်သိမ်းပုံအစဉ်ကိုပြဆိုခဏ်း၊၅–ပါ–၃၀၄၊ဌ–၂၅၁၊အခြားရဟန်းများကိုလည်းပေးနိုင်၏။ ။သဂ်ဟ–ဌ–၄၁၀၊ပန်ကြားပုံပါဦး။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၁၂၇၊ဌ–၁၀၅။

ဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါး။ ။(မေတ္တာ–ကရုဏာ–မုဒိတာ–ဥပေက္ခာ)။ ဗြဟ္မဝိဟာရခေါ်ရပုံရှင်းပြခဏ်း၊ ဇာတိ–ဌ–၀၆၊ပါ–၂၀၀။ ။ဗြဟ္မဝိဟာရနိဒ္ဒေသ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၀၇–မှ–၃၁၉–အထိ။ ။ဝိဂ္ဂဟများ၊ ရှုဋ္ဌိ–ပါ–၃၀၄၊ ဌ–၁၃၇။ ။လက္ခဏာ–ရသစသည်ကိုပြဆိုခဏ်း၊ပါ–၂၄၀၊ဌ–၁၀၀။ ။အဘိ–၁–ပါ–၆၆၊ ဌ–၂၃၆၊၂၄၀၊ ၎င်းလေးပါး၏ အနီးအဝေးရန်သူများကိုလည်းပြထား၏။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၉၀၊ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၆၊အကျဉ်း။

ဗြဟ္မဝိဟာရလေးပါးကိုပွါးများရကျိုး။ ။ပါပကမ္မလုံခြုံကြောင်းဟောထားသောကရဇကာယသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၅၀၄၊ဌ–၃၄၀။ ။မေတ္တာသဟဂတသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၀၁၊ဌ–၂၀၇။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၀၅၊ဌ–၂၁၀၊၉။ ။နိဿာရဏီယသုတ်၊အံ–၆–ပါ–၂၅၇၊ဌ–၉၅၊၉၆၊(အထက်ပါအခဏ်း၌လည်း ပွါးများရကျိုးကိုပြဆိုထား၏)။

ဗြာဟ္မဏသံယုတ္တ။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၆၂၊ဋ္ဌ—၂၀၇၊ဗြာဟ္မဏနှင့်စပ်ရှဲ့မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၉၃၊ဗြာဟ္မဏမည်ပုံဂါထာများ။ ။ဟုံဟုက်သုတ်၊ဥဒါန်—ပါ—၀၀၊ဋ္ဌ—၄၇။ ။ဗြာဟ္မဏသုတ်၊ ပါ—၀၀၊ ဋ္ဌ—၅၀၊ ဗြာဟ္မဏမည်ပုံမေးရှဲ့ ဖြေထားသောဂါထာများ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၂၉၊ဋ္ဌ—၂၄၁။ ။ဗြာဟ္မဏဓမ္မိကသုတ်၊သုတ္တ—ပါ—၃၂၂၊ဋ္ဌ—၃-အုပ်—၄၀။ ။ဝါသေဋ္ဌသုတ်၊ပါ—၃၇၂၊ဋ္ဌ—၁၀၃။ ။ပါ—၃၇၆၊ဋ္ဌ—၁၀၇၊ ဂါထားများအကျယ်။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၂၆။ စူဠနိ—ပါ—၀၄—၉၂၊ဋ္ဌ—၂၄၊အကျယ်။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၁၂၁၊ဋ္ဌ—၂၅၀။ ။ပါ—၁၅၀၊ဋ္ဌ—၂၉၄။ ။ဂါထာများနှင့်တကွအကျယ်ဟောထားသော ဝါသေဋ္ဌသုတ်၊ ပဏ်—၂—ပါ—၄၀၆၊ ဋ္ဌ—၂၉၄။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၇၃၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၀၃။ ။ပါ—၃၅၀၊ဋ္ဌ—၁၅၁။ ။ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊ပဏ်—၂—ပါ—၃၃၄၊ဋ္ဌ—၂၄၉။ ။ဗြာဟ္မဏမည်ပုံဂါထာ၊ဝိ—၃—ပါ—၃၊ဋ္ဌ-၂၃၉။ ။ဗြာဟ္မဏမည်ခြင်းအကြောင်း—၇—ပါး၊မဟာနိ—ပါ—၆၆၊ဋ္ဌ—၁၀၆၊ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၀၃။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၀၂၊ဋ္ဌ—၂၁၇။ ။ဗြာဟ္မဏာတိခီဏာသဝါနံ အာလပနမေတံ—ဟုဖွင့်ပြထားပုံ၊ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၉၃။ ။ဗြာဟ္မဏအမည်ခံရုံမျှဖြစ်သော ဗြာဟ္မဏများကိုပြသောဂါထာများ၊ ဒသဗြာဟ္မဏဇာတက၊ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၂၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၆၁၊ အစစ်ဗြာဟ္မဏဖြစ်အောင်မကျင့်ကြသောဗြာဟ္မဏများဟူလို။

ဗြာဟ္မဏပညတ္တိ ဌာန၁။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၁၁၂၊ဋ္ဌ—၂၅၀၊ဇာတိ၊အဇ္ဈာယက၊အဘိရူပ၊ သီလဝါ၊ ပဏ္ဍိတ—ဗြာဟ္မဏခေါ်နိုင်သော ၅အင်္ဂါပါးတွင် နောက်ဆုံးသီလနှင့်ပညာသာ လိုရင်းဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗြာဟ္မဏတို့အလိုအမျိုးလေးပါးဖြစ်ပေါ်လာပုံ။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၇၇၊၇၀၊ဋ္ဌ—၅၄၊ ။၁—ပါ—၀၅၊ဋ္ဌ—၂၂၇။ ။၎င်းတို့အလိုမှာ—မမှန်ကန်ကြောင်းရှင်းပြခ်ား၊၃—ပါ—၇၆၊ဋ္ဌ—၅၃။ ။ဇာတက—ပါ—၃—အုပ်—၂၃၁၊ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၄၇။ ။ပါ—၂၄၀၊ဋ္ဌ—၆၆။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၄၁၀၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၁၅။ ။သေ့ကာရီသုတ်၊ ပဏ်—၂—ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၉၂။ ။သာသနာတော်အလိုအားဖြင့်ကား မကွဲပြားကြောင်း၊ပဏ်—၁—ပါ—၁၅၄၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၇။ ။ဧသုကာရီသုတ်၌အမျိုးလေးပါးတို့မှာ ဗြာဟ္မဏတို့၏အလုပ်အကျွေးများဖြစ်ကြကြောင်း၊ အမျိုးလေးပါးတို့၏ပစ္စည်းဥစ္စာများမှာ ဗြာဟ္မဏတို့၏ပစ္စည်းဥစ္စာများဖြစ်ကြောင်း

ယူမှားထားကြသည်ကိုမဟုတ်မမှန်ကြောင်းဖြေရှင်းပြထား၏။ ။ဗြာဟ္မဏ တို့မှာ မဟာဗြဟ္မာကြီး၏သားများဟု ယူမှားနေကြသည်ကို ဖြေရှင်းပြ ခဏ်း၊ဒီယ—၃—ပါ—၆၇၊ဋ္ဌ—၄၅။ ။ဇာတက—ပါ—ဒ—အုပ်—၂၃၁၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၄၇။ ။

ဗြာဟ္မဏတို့၏ကျင့်ဝတ်များ။ ။ရှေးခေတ် ဗြာဟ္မဏကောင်းတို့၏ကျင့်ဝတ် များကို အကျယ်ဟောထားပုံ၊ ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂ၊အံ—၅—ပါ—၁၉၅၊ဋ္ဌ—၆၅၊ ယခုခေတ်ဗြာဟ္မဏတို့ကား ရှေးခေတ်ဗြာဟ္မဏတို့၏ကျင့်ဝတ်များကို ချိုး ဖောက်နေကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒေါဏဗြာဟ္မဏသုတ်၊ ပါ— ၁၉၆၊ဋ္ဌ—၆၅၊ဗြာဟ္မဏ—၅—မျိုးကိုဟောထား၏၊ ၎င်းသုတ်၌အကျယ် ရေးခဲ့ပြီ၊ ။ဒလာဟိစ္စသုတ်၊သဠာ—သံ—ပါ—၃၃၄၊ဋ္ဌ—၄၁။ ။မိလိန္ဒ ပါ—၂၂၀။ ။ဂါထာများ၊ ဇာတက—ပါ-ပ—အုပ်—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—စ— အုပ်—၃၀၂။ ။သောဏသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၉၅၊ဋ္ဌ—၆၅၊ ရှေးခေတ် ဗြာဟ္မဏကောင်းတို့၏ကျင့်ဝတ်များမှာ ခွေးတိရစ္ဆာန်တို့၌သာရှိတော့၍ ယခုခေတ်ဗြာဟ္မဏတို့၌ကား မရှိတော့ကြောင်းဟောထား၏၊ (၁)ခွေး ထီးတို့ကား ခွေးမတို့၌သာ သံဝါသ ပြုကြကုန်၏၊ အခြားတိရစ္ဆာန်မတို့၌ သံဝါသမပြုကြကုန်၊ ယခုခေတ်ဗြာဟ္မဏတို့ကား ဗြာဟ္မဏမျိုးဖြစ်သော မိန်းမတို့နှင့်သံဝါသ ပြုကြရုံမျှမက ဗြာဟ္မဏမျိုးမဟုတ်သော မိန်းမတို့ နှင့်လည်း သံဝါသပြုကြကုန်၏၊ (၂) ခွေးထီးတို့ကား ဥတုလာသော ခွေးမတို့၌သာ သံဝါသပြုကြကုန်၏၊ ဥတုမလာသောခွေးမတို့၌ သံဝါသ မပြုကြကုန်၊ ဗြာဟ္မဏတို့ကား ပုဏ္ဏေးမတို့၌ဥတုလာသော-မလာသော မရွေးချယ်တော့ဘဲ သံဝါသပြုကြကုန်၏၊ (၃)ခွေးထီးတို့ကား ခွေးမတို့ ကို ရောင်းခြင်း, ဝယ်ခြင်းမပြုလုပ်ကြကုန်၊ ဗြာဟ္မဏတို့ကား ဗြာဟ္မဏီ (ပုဏ္ဏေးမ)တို့ကို ရောင်းခြင်း,ဝယ်ခြင်းပြုလုပ်ကြကုန်၏။ (၄) ခွေးတို့ ကား—ရွှေ,ငွေ,ပစ္စည်းဥစ္စာ စသည်များကိုမစုဆောင်းကြကုန်၊ ယခုခေတ် ဗြာဟ္မဏတို့ကား ရွှေ,ငွေ,ပစ္စည်းဥစ္စာစသည်များကို စုဆောင်းကြကုန် ၏။(၅) ခွေးတို့ကား ဝမ်းဝရုံသာစား၍ အပိုအလျှံကိုယူမသွားကြကုန်၊ ယခုခေတ်ဗြာဟ္မဏတို့ကား သုတပါးတို့က ကျွေးမွေးရာ၌ ဝမ်းဝအောင်စား ရုံမျှမက အပိုအလျှံများကိုလည်း ယူသွားကြကုန်၏။ ။ဗြာဟ္မဏတို့၏ကျင့် ဝတ်ကို အစုံဟောထားသော စုန္ဒသုတ်၊အံ—၁၀—ပါ—၄၇၂၊ဋ္ဌ—၃၃၀။ ။ ဗြာဟ္မဏတို့အကျင့်ဖြင့် သုဂတိသို့ ရောက်နိုင်ကြောင်းဟောသော အသိ ဗန္ဓကပုတ္တကသုတ်၊သဠာ—သံ—ပါ—၄၉၀၊ဋ္ဌ—၁၄၁။ ။၎င်းတို့မီးပူဇော်

ပုံစသည်ကို ဟောသော ပဌမပဗ္ဗဇ္ဇာရောဟဏကိသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၄၇၊ ဌ–၃၃၇။ ။ပြာဟ္မဏပဗ္ဗဇ္ဇာရောဟဏကိသုတ်၊ ပါ–၄၅၉။ ။

ပြာဟ္မဏ၂-မျိုး၏ ဝိဂ္ဂဟ။ ။(ဝေါဟာရပြာဟ္မဏ၊ ပရမတ္ထပြာဟ္မဏ၊ တနည်း အခေါ် ဇာတိပြာဟ္မဏ၊ အရိယာပြာဟ္မဏ)။ ပဏ်–၁–ပါ–၂၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၃။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၀၉၊ ပါ–၃၀၆၊ ။စူဠနိ–ပါ–၉၂။ ။ ဥဒါန–ဌ–၅၃၊ ၃၄၂၊ ပါ–၀၁။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၂၊ ဌ–စ–အုပ်–၃၆၁။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၀၂၊ဌ–၂၁၇။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၀၃။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၉၇၊ဌ–၃–အုပ်–၃၆။ ဤ၌ ဘုရားရှင်ကို ပြာဟ္မဏဟု ဖွင့်ပြထား၏။

ပြာဟ္မဏတို့ မယားအလှူခံချိန်။ ။ပြာဟ္မဏတို့မှာ နှစ်ပေါင်း ၄၀-နှစ်ကျင့်ပြီးနောက် အမျိုးဆက်မပြတ်စေရန် မယားကို အလှူခံတတ်ကြသော ထုံးစံရှိခဲ့ကြပုံ၊အချို့ကလည်း ၎င်းအကျင့်ကို ရောင်းစားကြကြောင်းဖွင့်ပြထား၏။ သုတ္တ–ပါ–၃၂၃၊ဌ–၃–အုပ်–၅၀။ ။အံ–၅–ပါ–၁၉၀၊ဌ–၆၆။ ။ အံ–၇–ဌ–၁၆၇။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၂၃။ ဤ၌ ရောင်းစား၏ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

ပြာဟ္မဏတို့အလို မကောင်းမှုမှ စင်ကြယ်နည်းများ။ ။ပြာဟ္မဏတို့မကောင်းမှုများမှ ပပျောက်စေရန်ပြုလုပ်ကြပုံကို အပြည့်အစုံဟောထားသော ပဌမပဗ္ဗဇ္ဇာရောဟဏကိသုတ်။ အံ–၁၀–ပါ–၄၄၇၊ ဌ–၃၃၇။ ။ပြာဟ္မဏပဗ္ဗဇ္ဇာရောဟဏကိသုတ်၊ ပါ–၄၅၉။ ။စုန္ဒသုတ်၊ ပါ–၄၇၂၊ဌ–၃၃၀။ ။ ပြာဟ္မဏတို့က မြင်ခြင်း,ကြားခြင်း,တွေ့ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ခွေး,နွား စသည်တို့၏ အလေ့အကျင့်ဖြင့်၎င်း သံသရာမှ စင်ကြယ်နိုင်၏ဟု အယူရှိကြရာ မစင်ကြယ်နိုင်ကြောင်း ဖြေရှင်းဟောထားသော သုဒ္ဓဋ္ဌကသုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ–ပါ–၆၄၊ ဌ–၁၀၅။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၀၂၊ ဌ–၃–အုပ်–၂၃၉။ ။ ပရမဋ္ဌကသုတ်၊ ပါ–၄၀၃၊ဌ–၂၄၄၊ အချင်းချင်းငြင်းခုံနေကြပုံကိုဟောထား၏။ ။မဟာနိ–ပါ–၇၀၊ဌ–၂၀၇။ ။မာဂဏ္ဍိယသုတ်၊ ပါ–၁၄၄၊ ဌ–၂၆၅။ ။(မကောင်းမှုကို ပပျောက်စေရန် အခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။)

ပြာဟ္မဏတို့အတောင်းအခံလွန်လွန်းလှပုံ။ ။ပြာဟ္မဏတို့မှာ အတောင်းအခံရလွန်းလှသည့်အပြင် မပေးလျှင်မိုးကြိုးပစ်မည်ဟူ၍ပင် ခြိမ်းခြောက်တတ်ကြသေးပုံ။ သုတ္တ–ပါ–၄၂၉၊ဌ–၃–အုပ်–၂၉၇။ ။ဗာဝရီရသေ့ကြီး

အား ဗြာဟ္မဏတဦးက ကျိန်ဆိုခဏ်း။ စူဠနိ–ပါ–၂။ ။တောင်းသည်ကို မပေးလျှင် မြို့ကို ဖျက်ဆီးပစ်မည်ဟုခြိမ်းခြောက်သော ဗြာဟ္မဏတဦး။ ဓမ္မ–ဠ–၃–အုပ်–၄၀၂။ ။အံ–၁–ဠ–၂၅၈။ ။တရားသဖြင့်တောင်းစားသည်မှာ တရားသဖြင့် စီးပွားရှာသည် မည်ကြောင်း။ သုတ္တ–ပါ–၃၅၁၊ဠ–၃–အုပ်–၁၄၀။ ။

ဗြာဟ္မဏ ဓမ္မ ယာဂသုတ်။ ။ဇာတိ–ပါ–၂၆၄၊ ဋ္ဌ–၃၀၃၊ ဘုရားရှင်က ရဟန်းတို့မှာ သူ၏သားတော်များဖြစ်ကြကြောင်းနှင့် အာမိသအမွေ,ဓမ္မအမွေ ၂-ပါးတွင် ဓမ္မအမွေကိုသာခံယူကြရန် ဟောထား၏၊ ဗြာဟ္မဏတို့ပြုအပ်သော အမှု ၆-ပါးကိုလည်း ဟောထား၏။ ။

ဗြာဟ္မဏတို့နှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဗြာဟ္မဏတို့မှာ ၆-လ တကြိမ် ၂-နေရာ၌ စည်းဝေးတတ်ကြကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်–၂–ပါ–၄၀၆၊ ဋ္ဌ–၂၉၄။ ။အမျိုးဇာတ်ကိုသုတ်သင်လိုလျှင် ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌စည်းဝေးကြကုန်၏၊ မန္တန်ကိုသုတ်သင်လိုလျှင် ဇာဠာနဂ်လအရပ်၌ စည်းဝေးကြကုန်၏။ ။ဗြာဟ္မဏတို့ ဦးစွန်းမှာ ရှေးကလည်း ရှိခဲ့ကြောင်း။ သဂါထာ–သံ–ဠ–၂၁၄။ ။ဗြာဟ္မဏတို့ မှားယွင်းစွာစွဲသမ်းယူမှားထားကြပုံကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–၂၃၁၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်– ၄၇-မှ ၅၃-အထိ။ ။၎င်းတို့၏အပြစ်များကို ဘူရိဒတ္တနဂါးမင်းကရှင်းပြခဏ်း။ ပါ–၂၃၇၊ဠ–၆၄။ ။ဗြာဟ္မဏတို့၏အလုပ်အကျွေးတဦး ငရဲကျကြောင်းပြဆိုထားပုံ၊ ပဏ်–၂–ဠ–၃၀၃၊ ပါ–၄၁၄။ ။ဗြာဟ္မဏတို့ ကုသိုလ်ရတို့ပညတ်သော တရား ၅-ပါး၊ ပါ–၄၁၅၊၄၂၁၊ဠ–၃၀၃၊ သစ္စ–တပ–ဗြဟ္မစရိယ–အဇ္ဈေန–စာဂ။ ။ဗြာဟ္မဏ(ရဟန္တာ)အချင်းချင်း မညှဉ်းဆဲကြကြောင်း ဂါထာ။ ဓမ္မ–ဠ–၃–အုပ်–၃၉၉။ ။ဗြာဟ္မဏတို့တတ်အပ်သော အတတ်ပညာများကို ပြသောဂါထာ။ အာ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၂။ ။ပါ–၂၁၊ ဠ–၂၄၈။ ။ပါ–၄၀၊ ဋ္ဌ–၃၀၉။ ။စူဠကိုယ၊စူဠနိ–ပါ–၅၆၊ဠ–၁၃။ ။

ဗျိုင်းအောက်မတို့မှာ မိုးသံဖြင့်သာ ပဋိသန္ဓေတည်ကြကြောင်း။ ။ဗလာကာသုပန ပုရိသော နာမ နတ္ထိ၊ ဝိ–၁–ဠ–ပ–အုပ်–၁၇၉၊ ဗျိုင်းအောက်သတ္တဝါတို့မှာ အမသတ္တဝါသာရှိ၍အဖို (အထီး) သတ္တဝါမရှိကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၁၃၁။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၄၆၊ဠ–ပ–အုပ်–၃၁၇။ ။ဇာတက–ပါ–၁–အုပ်–၈၀၊ ဠ–၃–အုပ်–၃၂၈။

မဇ္ဈိမနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဗဟုဓာတုကသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–၇၀၊ ဓာတ်အမျိုးမျိုး။ ။သောတာပန်တို့ မလွန်ကြူးသောအရာများ။ ။ဘုရားရှင်နှစ်ဆူတို့ တပြိုင်နက်ပြိုင်၍ မပွင့်နိုင်ခြင်းအကြောင်း။ ။သုစရိုက်က-ဒုစရိုက်အကျိုး၊ ဒုစရိုက်က-သုစရိုက်အကျိုး မပေးနိုင်ကြောင်း စုပေါင်းဟောထား၏။

ဗဟုဝေဒနီယသုတ်။ ။၂–ပါ–၅၉၊ ဋ္ဌ–ဂ၀၊ ဝေဒနာအမျိုးမျိုးနှင့် ဝေဒနာ(၁၀၀)ပါးကို ဟောထား၏။

ဗာဟိတိက သုတ်။ ။၂–ပါ–၃၁၄၊ ဋ္ဌ–၂၃ဂ၊ ကာယသမာစာရ-ဝစီသမာစာရ-မနောသမာစာရ၏ အပြစ်ရှိ-မရှိနှင့် ဆင်းရဲချမ်းသာကျိုးကို ကောသလမင်းကြီးမေးလျှောက်၍ အသျှင်အာနန္ဒာခထေရ် ဖြေထား၏။ ။ဗုဒ္ဓသန္ဒိပါတ။ ။အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာ့အစည်းအဝေး၊ ၂–ဋ္ဌ–၁၄၆။

ဗုဒ္ဓမန္တန်။ ။ဗုဒ္ဓမန္တန်ခေါ် လက္ခဏာကျမ်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ ၂–ပါ–၃၃၄၊ ဋ္ဌ–၂၄၉၊ ဘုရားရှင် နေထိုင်တော်မူပုံ၊ သွားပုံ၊ စားပုံ၊ ပြောဆိုတော်မူပုံကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာကြီးများက ပညာရှိ ပုဏ္ဏားယောင်ဆောင်၍ ဗုဒ္ဓလက္ခဏာကျမ်းကို ဗေဒင်ကျမ်းတွင် ထည့်သွင်းကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဋ္ဌ–၂၅၀။

ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်။ ။၂–ပါ–၂၇၇။ ဋ္ဌ–၂၂၂၊ သုခဖြင့် သုခရှာမရ၊ ဒုက္ခဖြင့် သုခရှာမှသာ ရနိုင်ကြောင်းလျှောက်ထား၍ ဒုက္ခဖြင့် ရှာတိုင်းသုခမရနိုင်ကြောင်း ဘုရားလောင်းဘဝက ဆင်းရဲစွာ ကျင့်ခဲ့ဘူးကြောင်းကို အကျယ်ပြန်၍ ဟောထား၏၊ ဋ္ဌ–၌ ၎င်းမင်းသား၏ (သားသမီးမရနိုင်ခြင်း)အကြောင်းကိုလည်း ပြထား၏။

ဗြဟ္မ နိမန္တနိကသုတ်။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၄၀၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၂၊ ဗကဗြဟ္မာကြီး၏ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို ယူထားပုံ၊ ၎င်းအယူမှားကို ဘုရားရှင်က ဖြေရှင်းပေးတော်မူပုံ၊ ၎င်းဗြဟ္မာနှင့် ဘုရားရှင်တို့ ပုန်းတမ်းကစားကြပုံ ဟောထား၏။

ဗြဟ္မာယုသုတ်။ ။၂–ပါ–၃၃၄၊ ဋ္ဌ–၂၄၉၊ ဗုဒ္ဓမန္တန်၌ ရေးခဲ့ပြီ။ ။ဗြဟ္မာယု ပုဏ္ဏားကြီးမေးလျှောက်သော ပုစ္ဆာ(၈)ချက် အတွက် အဖြေဂါထာများ၊ ပါ–၃၄၅။ ဋ္ဌ–၂၇၁။ ။ဘုရားရှင်ခန္ဓာကိုယ်၌ ၃၂-ပါး

သော လက္ခဏာတော်ကြီးများ ပြည့်စုံ-မပြည့်စုံ စုံစမ်းရာ ပြည့်စုံသည်ကို သိရ မြင်ရ၍ ဘုရားရှင်အား ကြည်ညိုလာသော ပုဏ္ဏားကြီး တရားနာပြီး နောက် အနာဂါမ်တည်သွား၏။

ဗြူ့ဟောန္တိတိ ဝစေ့န္တိ။ ။၁–ဌ–၃–အုပ်–၁၀၆၊ ပါ–၃၀၁။

သံယုတ္တနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဗဟုဓီတရသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၇၂၊ဌ–၂၁၀၊ ပုဏ္ဏားကြီး၏ နွားမြီးများကို ကောသလမင်းကြီးက ပေးဆပ်လိုက်ပုံ၊ (ကြွေးတင်ရှင်ဘုရင်ဆပ် လိမ့်မည် ဟူသော စကားပုံဖြစ်လာဟန်)။

ဗဠိသသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၂၄၊ ဌ–၁၉၀၊ အစာကိုသာမြင်၍ ငါးများ ချိပ်ကို မမြင်သော ငါးမိုက်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့သာ ရောက်ရသကဲ့သို့ လာဘသက္ကာရ၌ တွယ်တာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အပါယ်သို့ရောက်ရတတ် ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗာဟိယသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၂၀၀၊ ဌ–၂၅၊ လက္ခဏာရေး သုံးပါးတင် ပြပုံ။

ဗာဟိရာယတနပရိဇာနနသုတ်။ ။ပါ–၃၁၀၊ ဌ–၃၂။

ဗာဟိရဖဿနာနတ္တသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၆၂၊ ဌ–၁၂၃။

ဗာဟိရင်္ဂသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၉၀။ ကလျာဏမိတ္တရှိမှသာ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွားနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗာဟိယသုတ်။ ။ပါ–၁၄၃၊ ဌ–၂၅၇၊ သီလ–ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မပေါ်၌ တည်၍ သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်ရန် ဟောထား၏။

ဗာဟိရာနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၂၃၇၊ ၃၄၅၊ ဌ–၂။

ဗာဟိရသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၄၃၊ သီလ–ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မရှိမှ တရားအားထုတ် သင့်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗာဠ္ဟဂိလာနသုတ်။ ။ပါ–၂၆၄၊ သတိပဋ္ဌာန်ဖြင့် နေထိုင်လျှင် ဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗာဠိသိကောပမသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၃၆၀၊ ဌ–၅၀၊ အာရုံ ၆-ပါး၌ စွဲ လမ်း နှစ်သက်နေလျှင် ငါးများချိပ်တွင် မိသောငါးသည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရသကဲ့သို့ မာရ်ငါးပါး၏ ခံတွင်းဝယ်ပျက်စီးရတတ်ကြောင်း ဟော ထား၏။

မိလက္ခိကသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၆၆၊ ဋ္ဌ–၂၁၁၊ အစ်ကိုသုံးယောက်ကို ရဟန်းပြုပေးသောကြောင့် ဒေါသဖြင့်ဘုရားရှင်ထံလာသောပုဏ္ဏား၊ မပြစ်မှားသင့်သူကိုပြစ်မှားက ကိုယ်ပင်ဘေးရောက်တတ်ကြောင်းဟောထား၏၊ (လေထက်လွှင့်မြူ ကိုယ့်ဘက်မူသို့–ဟူသောဥပမာဂါထာ)။

မိဋ္ဌာရသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၅၉၊ ဋ္ဌ–၂၁၃၊ ရဟန်းတို့မှာ ဇာနေ့ြမစောင့်စည်းလျှင် မာတုဂါမအဖမ်းခံရတတ်ကြောင်းဟောထား၏။

မိဇသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၄၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၀၊ ခန္ဓာ–၅–ပါး ကိုမျိုးစေ့ဥပမာဖြင့် ဟောထား၏။ ။မဟာ–ပါ၊ ၄၃၊ ဋ္ဌ–၁၇၁၊ သီလဝိသုဒ္ဓိပေါ်၌တည်၍ မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်မှအားရှိကြောင်း (ဝါ) မဂ်ဖိုလ်ရနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗုဒ္ဓဝန္ဒနာသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၃၅၊ ဋ္ဌ–၃၂၁၊ ဘုရားရှင်အား သဟမ္ပတိဗြဟ္မာနှင့်သိကြားမင်းတို့က ရှိခိုးသောဂါထာများ။

ဗုဒ္ဓိသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–ဂ၃၊ ဗောဇ္ဈင်ပွါးလျှင် အသိဉာဏ်မဆုတ်ယုတ်နိုင်ကြောင်းဟောထား၏။

ဗြဟ္မစရိယယောဓသုတ်။ ။ပါ–၂၉၉၊ ဋ္ဌ–၃၀ဂ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ အထက်မဂ်သုံးပါးတည်းဟူသော သုခသို့ သင့်လျော်သော ကာလတွင် ရောက်ကြရကြောင်းဟောထား၏။

ဗြဟ္မညသုတ်။ ။(ပ–၃)ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–၁၆၉၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမှဗြဟ္မဏခေါ်နိုင်ကြောင်းဟောထား၏။ ။ပါ–၄၀၆၊ ဋ္ဌ–၃၃၄၊ ဗြဟ္မဏကျင့်ဝတ်နှင့် ညီညွတ်သူတို့နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထား၏။

ဗြာဟ္မဏသုတ်။ ။ပါ–၃၁၄၊ ဋ္ဌ–၃၁၆၊ ဗြာဟ္မဏတို့ကြီးပွါးရေးလမ်းစဉ်မှာ နံနက်စောစောထ၍ အရှေ့အရပ်သို့သွားပါ၊ရေအိုင်–ချောက်–ကမ်းပါး သစ်ငုတ်-ဆူး-အညစ်အကြေး-စသည်များကိုမရှောင်ကွင်းရ၊ ၎င်းထဲကျ၍ သေလျှင် သုဂတိဘဝသို့ရောက်၏ဟု ပညတ်ထားကြကြောင်းဟောထား၏၊သာသနာတော်အလို သုဂတိရောက်ကြောင်းကား····ဗုဒ္ဓါနုဿတိ–ဓမ္မာနုဿတိ–သံဃာနုဿတိ–အရိယာကန္တသီလ၊ ဤလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံရကြောင်းဟောထား၏။

ဗြဟ္မဒေဝသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၄၂၊ ဋ္ဌ–၁၇၇၊ မိစ္ဆာအယူရှိသူတို့ ဗြဟ္မာကိုကျွေးမွေးရာ ပူဇော်ရာတို့၌ အကျိုးမရှိပုံကို သဟမ္ပတိဗြဟ္မာကိုယ်တိုင်လာ၍ပြောပြခဏ်း။

ပြဟ္မသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၄၅၊ဠ–၂၅၈၊သဟမ္ပတိပြဟ္မာကသတိပဋ္ဌာန် တရားတော်ကိုထောက်ခံထားပုံ။

ဗဟုကာရသုတ်။ ။၄–ပါ–၅၆၈၊လူတို့အား ကျေးဇူးများသောအရာလေးမျိုးကိုဟောထား၏၊ [၁]သပ္ပုရိသသံသေဝ၊ [၂]သဒ္ဓမ္မဿဝန၊ [၃]ယောနိသောမနသိကာရ၊ [၄]ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ။

ဗဟုကာရသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၂၁၊ဠ–၉၁၊ကျေးဇူးများသော ဆရာသုံးမျိုးကိုဟောထား၏၊ [၁]ရတနာသုံးပါးကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တတ်အောင် ညွှန်းကြားပေးသောဆရာ၊ [၂]သစ္စာလေးပါးကိုသိအောင် ညွှန်ပြသောဆရာ၊ [၃]ရဟန္တာဖြစ်အောင်ညွှန်ပြသောဆရာ။

ဗီဇသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၄၂၈၊ဠ–၃၃၄၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏အပြစ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏အကျိုးများကိုဟောထား၏။

ဗျသနသုတ်။ ။၁၁–ပါ–၅၂၁၊သီတင်းသုံးဖော်တို့ကို ဆဲရေးခြင်းအပြစ်၊ အရိယူပဝါဒအပြစ် ၁၁–ပါးကိုဟောထား၏။

ဗျာကရဏသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၀၀၊၃၂၅၊ သာသနာတော်၌ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ၁၀–ပါးစီဟောထား၏။ ။၅–ပါ၊၁၀၄၊ဠ–၄၀၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုဖြေကြားရာ၌အကြောင်း ၅–ပါးကိုဟောထား၏။

ဗျာပန္နသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၆၅၊ဠ–၂၃၂၊စိတ်ဖောက်ပြန်လျှင် ဒုစရိုက်အမှုများကို ပြုတတ်၍ စိတ်မဖောက်ပြန်လျှင် ၎င်းဒုစရိုက်အမှုများလုံခြုံတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗြဟ္မဏသုတ်။ ။(ပဌမ)–၃–ပါ–၁၅၄၊ဠ–၁၄၀၊ ကာယ–ဝစီ–မနောသံယမ–ရှိရန်နှင့် ကုသိုလ်ပြုရန်တို့ကို တိုက်တွန်းထား၏၊ ဂါထာများမှတ်သားဘွယ်။ ။(ဒုတိယ)၊ပါ–၁၅၅၊ဠ–၁၄၁။ ။အညတရဗြာဟ္မဏသုတ်၊တရားဂုဏ်တော် ၆–ပါးအဓိပ္ပါယ်ကို ရှင်းပြထား၏။

ဗြာဟ္မဏသစ္စသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၉၆၊ဠ–၃၅၉–ဗြာဟ္မဏသစ္စာလေးပါးကိုဟောထား၏၊ သဗ္ဗေပါဏာ အဝဇ္ဈာ၊ သဗ္ဗေကာမာ အနိစ္စာ–ဒုက္ခာ–အနတ္တာ–၊သဗ္ဗေ ဘဝါ အနိစ္စာ–ဒုက္ခာ–အနတ္တာ၊စတုက္ကောဋိကသုညတကထာ။

ဓမ္မပဒ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဗန္ဓနာဂါရဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၃၇၊ နှောင်အိမ်ထက်လုံခြုံသော အနှောင်အဖွဲ့မှာ ဓန- ဓည- ပုတ္တ- ဒါရ (ပစ္စည်းဥစ္စာ-စပါး-သားသမီး-မယား)ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗန္ဓုလစစ်သူကြီး။ ။မလ္လာမင်း၏သားတော်ဗန္ဓုလမင်းသားသည် ကောသလမင်းကြီးအထံတွင် စစ်သူကြီးရာထူးဖြင့် ထမ်းရွက်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၅၊ ၂၂၂။

ဗဟုပုတ္တိကထေရီဝတ္ထု။ ။၃၄၆၊ သားသမီး ၁၄-ယောက်က မာန်မဲ၍ ရဟန်းပြုပြီး ရဟန္တာထေရီဖြစ်သွားသော ဒါယိကာမကြီး။

ဗဟုဘဏ္ဍိကဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၅၊ အပ္ပိစ္ဆတာဖြစ်စေရန် တရားဟောတော်မူရာ ဘုရားရှင်ရှေ့တွင်ပင် ကိုယ်ရုံကိုချွတ်ပြသောရဟန်း၊ ၎င်းရဟန်းမှာ ရှေးအတိတ်ဘဝက ဟိရီ,ဩတ္တပ္ပကိုရှာခဲ့ဘူးကြောင်း ပြန်ဟောထား၏။

ဗာလနက္ခတ္တသံဃုဋ္ဌဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၃၊ ရှေးခေတ်တောင်ပြိုးပွဲ ခေါ်လောက်သည့် လူမိုက်တို့ပါးစပ်သရမ်းပွဲ။

ဗာလိသိကဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၀၊ အရိယာဟူ၍ နာမည်မှည့်ထားတိုင်း အရိယာမဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗိဠာလပါဒကသေဋ္ဌိဝတ္ထု။ ။၁၁၊ လက်သုံးချောင်းဖြင့် ဆန်-ပဲ စသည်ကို လှူသောကြောင့် ၎င်းအမည်ရသောသဋ္ဌေး၊ နောက် သောတာပန်ဖြစ်သွား၏။

ဗုဒ္ဓပိတုဗြာဟ္မဏဝတ္ထု။ ။၂၀၄၊ ဘုရားလောင်းမှာ ဘဝပေါင်း "၃၀၀၀" တိုင်တိုင် ထိုပုဏ္ဏားလင်မယားလက်၌ နေထိုင်ခဲ့ရဘူးပုံ ဟောထား၏။

ထေရဂါထာ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဗန္ဓုရတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၃။

ဗုဒ္ဓခေတ္တမှီတိ–အာဏာခေတ္တံ သန္ဓာယ ဝဒတိ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၅၅၊ ပါ–၃၅၃။

ပေလင္ဒဝါနိကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၉၊ ဉာဏ်တော်ကို ရည်စူး၍ ပန်းပူဇော်ရကျိုး၊ ရဟန်းပျင်းတို့ကို ဆုံးမသော ဂါထာပါ၏။

ဗြဟ္မာလိတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၁၀။

ဗြဟ္မဒတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၃၊ ဆဲရေးသည်ကို သည်းခံနိုင်၍ အမျက်ထွက်သူကိုပြန်၍ အမျက်မထွက်မှသာ အောင်နိုင်သည် မည်ကြောင်း ဂါထာ။

မိလိန္ဒပဉှ ပါဠိ

ဗုဒ္ဓဿအတ္ထိနတ္ထိဘာဝပဉှ။ ။ပါ–၇၃၊ ဘုရားရှင်ကို မမြင်ဘူးသော်လည်း ကေန်ရှိခဲ့ဘူးကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဲ်း။

ဗုဒ္ဓဿအနုတ္တရဘာဝပဉှ။ ။ပါ–၇၃၊ ဘုရားရှင်သည် အတူမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ်း။

ဗုဒ္ဓဿအနုတ္တရဘာဝဇာနနပဉှ။ ။ပါ–၇၄၊ ဘုရားရှင်ကို အတူမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု သိနိုင်ကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဲ်း။

ဗုဒ္ဓနိဒဿနပဉှ။ ။ပါ–၇၇၊ ဘုရားရှင်ထင်ရှားရှိကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဲ်း။

ဗုဒ္ဓဂုဏသတိပဋ္ဌိလာဘပဉှ။ ။ပါ–၈၆၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး အကုသိုလ်ပြုခဲ့သော်လည်း သေခါနီး၌ ဘုရားဂုဏ်ကိုအောင့်မေ့လျှင် နတ်ပြည်၌ ဖြစ်နိုင်သည်ကို ဖြေရှင်းပြခဲ်း။

ဗုဒ္ဓပူဇနပဉှ။ ။ပါ–၁၇၇၊ ဘုရားရှင်က ဓမ္မပူဇာဖြင့် ပူဇော်သည့်ကိုသာ အလိုတော်ရှိကြောင်း ရှင်းပြခဲ်း။

ဗုဒ္ဓအပ္ပါဗာဓပဉှ။ ။ပါ–၂၁၁၊ အနာရောဂါကင်းသော ဗာကုလမထေရ်နှင့် အနာရောဂါရှိသော ဘုရားရှင်ကို သံသယမကင်း၍မေးရာ ဖြေရှင်းပြခဲ်း။

ဗုဒ္ဓလာဘန္တရာယပဉှ။ ။ပါ–၁၅၅၊ ဘုရားရှင်၏ လာဘ်လာဘ၌ အန္တရာယ် မပြုနိုင်ကြောင်း ရှင်းပြချက်၊ အန္တရာယ်လေးမျိုးကိုလည်း ခွဲပြထား၏၊ ပါ–၁၅၇။

ဗုဒ္ဓသဗ္ဗညုဘာဝပဉှ။ ။ပါ–၂၀၅၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာ, အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် မထေရ်တို့ကို နှင်ထုတ်ရာ၌ သာကီဝင်များနှင့် သဟမ္ပတိဗြဟ္မာတို့က ဥပမာများဖြင့်လျှောက်ထားရာ ဘုရားရှင်အား သဗ္ဗညုမဟုတ်ဟု ထင်မြင်သဖြင့် မေးလျှောက်သည်ကို ဖြေရှင်းပြချက်။

ဗုဒ္ဓအဝိဟေဌကပဉှ။ ။ပါ–၂၁၄၊ ဘ–ချက်၌ ရှိ၏။

ဗောဇ္ဈင်္ဂပဉှ။ ။ပါ–၈၉၊ အဘယ်ဗောဇ္ဈင်ဖြင့် သိအပ်သောတရားကို သိသနည်းဟု မေးလျှောက်၍ ဓမ္မဝိစယ သမ္ဗောဇ္ဈင်ဖြင့် သိကြောင်း ဖြေရှင်းပြချက်။

ဗြာဟ္မဏ ရာဇဝါဒပဉှ။ ။ပါ–၂၁၉၊ ဘုရားရှင်သည် မိမိကိုယ်ကို ဗြာဟ္မဏဟူ၍၎င်း၊ ရာဇဟူ၍၎င်း သုံးနှုန်းထားသည်ကို ရှင်းပြချက်။

အပဒါန ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဗန္ဓုဇီဝကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၉၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၁။ ။ ပါ–၂၁၃၊ လယ်ခေါင်ရမ်းပန်းလှူရကျိုး။

ဗန္ဓုမတီပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၆၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၅။ ။ဋ္ဌ–၂၀၀။

ဗဟုဿုတ်ရှာမှီးလို၍....ရဟန်းပြုရာတွင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၆။ ။(သုတ္တ–ပါ–၂၈၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၉–၌လည်း ရှိ၏)။ ။

ဗိမ္ဗိဇာလိယတ္ထေရအပဒါန–ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၃၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၉။ ။

ဗိလ္လိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၅၊ဥသျှစ်သီးလှူရကျိုး။ ။

ဗိဋ္ဌာလိဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၉၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၆။ ။ ပါ–၂၆၁၊ဋ္ဌ–၁၉၁။ ။

ဗိဋ္ဌိ ဗိဋ္ဌိကာဘိ....ဗိဋ္ဌိ ဗိဋ္ဌိ ကိရိယာ၊ဗိဋ္ဌိ ဗိဋ္ဌိတိ သဒ္ဒပ္ပဝတ္တိ၊ ယထာ နိရုတ္တကာဇဝံ ဗိဋ္ဌိ ဗိဋ္ဌိကာ သဒိသာ ဇနပညတ္တိ–ဟူသော အဖွင့်ကိုထောက်၍ စကားများသွန်းလှသူကို (ဗဋ္ဌစ်-ဗဋ္ဌစ်)ဟူ၍ ရှေးကသုံးနှုန်းခဲ့ကြဟန်တူကြောင်း၊

ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၁၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၇၃။ ။(ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၁၊ ပါ—၂၄၅။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၀၁၊ ဋ္ဌ—၂၆၇-၌လည်း ရှိ၏)။ ။ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် ရောက်လာသောပရိသတ်တို့အား တရားစကား အဟောအပြောများနေသော အသျှင်အာနန္ဒာထေရ်အား အထက်မဂ်ဖိုလ်ကိုရစေရန် ဝဇ္ဇီပုတ္တက မထေရ်က သတိပေးသော စကားဂါထာ အဖွင့်။ ။

ဗိဇနီပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၀၊၁၂၆၊ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၅။ ။

ဗုဒ္ဓသညကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၃၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၉၊သက်န်းကို ပူဇော်ရကျိုး။ ။ပါ—၁၆၆၊ဋ္ဌ—၁၃၃၊အာယုသင်္ခါရလွှတ်ရာ၌ သံဝေဂ အကျိုး။ ။ပါ—၂၀၆၊အိပ်မက်၌ ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညိုရကျိုး။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၅၅၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၀၊ ဘုရားဖူးရန်အသွား လမ်းတွင်သေ၍ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကြောင့် ရအပ်သောအကျိုး။ ။

ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၂၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၀၊ ခရုသင်း မှုတ်လှူရကျိုး။ ။

ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာယိကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၂၇၄။ ။

ဗောဓိသိဉ္စကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၁၄၄၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၂။ ။

ဗောဓိဥပဋ္ဌာကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၂၁၆။ ။

ဗောဓိဝန္ဒကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၃၃၅။ ။

ဗောဓိဃရဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၃၀။ ။

ဇာတက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဗကဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၇၊ ပုဇွန် လည်ဖြတ်၊ ဗျိုင်းကိုသတ်၊ ခရုကတ်ကျေးအသွင် ဟူသောဇာတ်လမ်း။ ။ပါ—၆၅၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၄၊ ဗျိုင်းယုတ်မာက သူတော်ကောင်းယောင်ဆောင်နေသည်ကို ငါးတို့ကပြေးစေပုံ။ ။

ဗန္ဓနမောက္ခဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၆၂၊ စိဉ္စမာဏ မိန်းမယုတ်က ရှေးအတိတ်ဘဝကလည်း စွပ်စွဲခဲ့ဘူးပုံပြန်ဟောထား၏။ ။

ဗန္ဓနာဂါရဇာတက။ ။ပါ—၅၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၇၊ သားသမီးကို စွန့်၍ တောထွက်ခဲ့ဘူးကြောင်း ဟောထား၏။ ။

ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးကတော်။ ။မလ္လိကာ ချင်ခြင်းဖြစ်ပုံ။ ။ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၅၁။ ။

ဗဗ္ဗုဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၂၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၀၂၊ အစာမက်မော၍ ပျက်စီးကြရသော ကြောင်လေးကောင်။ ။

ဗရိဟိနန္တိ ကလာပ သဋ္ဌန္နံဟုဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၃၁၀၊ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၂၆၃၊ ဂါထာနံပါတ်—၁၇၃၇။

ဗာလောဝါဒကဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၆၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၉၊ သူတပါးအသက်ကို သတ်ဖြတ်ပြီး ကျွေးမွေး၍ စားသူနှင့်အတူ အကုသိုလ်အပြစ်ကိုခံယူကြရန် လျှောက်ထားရာ စားသူမဆိုင်ကြောင်း ဖြေရှင်းထားပုံ။

ဗာဝေရုဇာတက။ ။ပါ—၁၁၃၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၁၅၊ ငှက်ရှိလာရောက် ငှက်မဲ့ ပျောက်ရကြောင်း ဟောထား၏။

ဗာဟိယဇာတက။ ။ပါ—၂၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၄၅၊ အရှက်အကြောက်ကို ကာကွယ်၍ မစင်စွန့်ရာ၌ လျှင်မြန်လှသောကြောင့် မိဖုရားဖြစ်ရပုံ။

ဗိလာရကောသိယဇာတက။ ။ပါ—၂၁၀၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၆၃၊ ဒါနပြုရန် သိကြားမင်း စသည်တို့ကလာ၍ ဆုံးမခဏ်း။

ဗိဠာရဝတဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၅၊ နာမည်ကမ္မိက၊ ပြုပုံက ခိုးစားသော မြေခွေးအကြောင်း။

ဗီဇကကျွန်။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၁၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၁၅၊ ဝစီကံ အပြစ်ခံရပုံ။

ဗျဂ္ဃဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၀၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၂၁၊ ခြင်္သေ့နှင့် ကျားတို့ရှိလျှင် တောကိုလူတို့မခုတ်လှဲဝံ့၍ ရုက္ခဗိုဝ်းနတ်တို့ ချမ်းသာကြောင်း။

ဗျမ္ဟန္တိ ဝိမာနံ-ဟုဖွင့်ပြပုံ။ ။ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၄၉၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၉၆။

ဗြဟာဆတ္တဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၀၅၊ မြှုပ်ထားသော ပစ္စည်း ဥစ္စာကို သိနိုင်သော မန္တန် ရှေးက ရှိခဲ့ကြောင်း။

ဗြဟ္မဒတ္တဇာတက။ ။ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၇၂၊ တောင်းတတ်သောသူ၊ငိုသည်ဟူ၊ မပေးသူမှာ၊ပြန်ငိုပါ-ဟူသော ဇာတ်လမ်း။

ဒီဃနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဗဟုဿုတဟင်းလေးအိုးကြီး။ ။သင်္ဂီတိသုတ္တ ဝဏ္ဏနာ၊ ၃–ပါ–၁၇၀ မှ-၂၂၆-အထိ၊ ဋ္ဌ–၁၅၃–မှ–၂၃၅–အထိ၊ ဗဟုဿုတစုဆောင်းပြီးသား ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဗဟုဿုတ ဟင်းလေးအိုးကြီးဟူ၍၊ ဋ္ဌ–၂၃၅–၌ မိန့်ဆို ထား၏။

ဗဟုကာရတရားသုံးပါး။ ။ပါ–၂၂၈၊ ဋ္ဌ–၂၄၂။

(၁) သပ္ပုရိသ သံသေဝ–သူတော်ကောင်းနှင့်ပေါင်းသင်းခြင်း။

(၂) သဒ္ဓမ္မဿဝန–သူတော်ကောင်းတရားကို ကြားနာခြင်း။

(၃) ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိ– မဂ်ဖိုလ်အား လျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း။

အချို့နေရာ၌ ယောနိသော မနသိကာရ(သင့်တင့်အောင် နှလုံးသွင်းတတ်ခြင်း) ထည့်၍ လေးပါးဟောထား၏၊ တနည်းလေးပါး။ ၃–ပါ–၂၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၃။

(၁) ပတိရူပ ဒေသဝါသ– ရတနာသုံးပါး၊ ဆရာသမားကောင်း ရှိသောအရပ်၌ နေထိုင်ခြင်း။

(၂) သပ္ပုရိသုပနိဿယ–သူတော်ကောင်းကို မှီခိုရခြင်း။

(၃) အတ္တသမ္မာပဏိဓိ–ကောင်းသော အရာ၌ မိမိစိတ်ကို ကောင်းစွာ ထားနိုင်ခြင်း။

(၄) ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ– ပြုခဲ့ဘူးသော ရှေးကုသိုလ်ကောင်းမှု ရှိခြင်း။

ဗုဒ္ဓသရီရပူဇာဝဏ္ဏနာ။ ။၂–ပါ–၁၃၁၊ ဋ္ဌ–၁၈၈၊ ဘုရားရှင်၏ အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ခန်း။

ဗုဒ္ဓဓမ္မ ၁၈-ပါး။ ။၃–ဋ္ဌ–၁၇၆၊ ပါ–၁၈၂၊ အာဝေဏိက ဂုဏ်တော်ဟူ၍၎င်း၊ ဓာရဏာပရိတ်ဟူ၍၎င်း အသုံးပြုနေကြ၏။

ဗြဟ္မစရိယအပရိပူရာဒိကထာ။ ။ပါ–၁၀၁၊ ဋ္ဌ–၉၄။

ဗြဟ္မဇာလသုတ်။ ။၁–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၂၇၊ စူဠ-မဇ္ဈိမ-မဟာ-သီလ သုံးမျိုးဖြင့် ဘုရားရှင်အား ချီးကျူးခန်းနှင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၆၂-ပါးကို အကျယ်ဟော ထား၏။

ဗြဟ္မုဇုဂ္ဂတ္တလက္ခဏာဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၁၂၂၊ ဋ္ဌ–၁၀၇၊ ပါဏာတိပါတမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် ၎င်းလက္ခဏာတော်ရကြောင်း ဟောထား၏။

ဝိနယပိဋက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဗာလအဗျတ္တဝတ္ထုကထာ။ ။၃–ပါ–၈၈။ ။ဗာလအဗျတ္တချည်း နေကြသော ကျောင်းတိုက်သို့ ငလ္လဇ်ိတ ဗျတ္တပုဂ္ဂိုလ်ရောက်လာလျှင် ဝိုင်းဝန်း၍ ပြုစုကြရမည်၊ မပြုစုလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏ဟုပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ၃–ပါ–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–၃၄၂။ ။သဂ်ဟ–ဋ္ဌ–၂၀၉။

ဗုဒ္ဓစန္ဒေ အနုပ္ပန္နေ၊ ဗုဒ္ဓါဒိစ္စေ အနုဂ္ဂတေ။
တေသံ သဘာဂဓမ္မာနံ၊ နာမမတ္တံ န နာယတိ၊ ။

၅–ပါ–၁၅၇၊ ဋ္ဌ–၁၄၁။

ဗေလဋ္ဌကစ္စာနဝတ္ထု (ဂုဠဒါန)။ ။၃–ပါ–၃၁၀၊ ဋ္ဌ–၃၇၇။

ဗျတ္တပဋိဗလပုဒ်ကိုဖွင့်ပြပုံ။ ။ပါ–၇၁၊ ဋ္ဌ–၂၆၄။ ။သဂ်ဟ–ဋ္ဌ–၁၆၄။

အဘိဓမ္မပိဋက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဗလကထာ။ ။၅–ပါ–၁၇၄၊ ဋ္ဌ–၁၆၇၊ ဘ–ခဏ်း၌ရှု၏။

ဗုဒ္ဓကထာ။ ။ပါ–၄၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၇၇၊ ဘုရားရှင်တို့မှာ တဆူနှင့်တဆူမတူကြ၍ အယုတ်အမြတ်ရှိ၏ဟု ယူမှားသည်ကိုရှင်းပြခဏ်း။

ဗုဒ္ဓဿ (နဝတ္တဗ္ဗံ) ဒိန္နံမဟပ္ဖလန္တိကထာ။ ။ပါ–၄၀၃–ဋ္ဌ၊ ၂၅၉၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသောဘုရားရှင်အား ဆွမ်းစသည်ကိုကပ်လှူရာ၌ မစားနိုင်၍ အကျိုးမရှိဟုယူမှားသည်ကိုရှင်းပြခဏ်း။

ဗောဓိယာဗုဒ္ဓေါတိကထာ။ ။ပါ–၂၁၂၊ ဋ္ဌ–၁၈၀၊ ဗောဓိမည်သော မဂ်ဉာဏ်သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကြောင့်သာ ဗုဒ္ဓမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကိုရှင်းပြခဏ်း၊

ဗြဟ္မစရိယကထာ။ ။၅–ပါ–၈၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၆၊ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည်တို့၌ မဂ္ဂဘာဝနာမရှိဟု ယူမှားသည်ကိုရှင်းပြခဏ်း၊ ။ဗြဟ္မစရိယဝါသ ၂-မျိုး၊ (မဂ္ဂဘာဝနာ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ)။

ပဉ္စနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဘဂဝါဟူသောဂုဏ်တော်ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၅။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၃၊ဋ္ဌ—၉၁။ ။ဥဒါန—ပါ—၇၇—ဋ္ဌ—၂၂။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၄၊ပါ—၁၉၅—ဘဂဝါမည်ပုံဂါထာများအကျယ်။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၉၈၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၂၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀၃၊၂၀၅၊၆—နက်။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၅၊၂၆၊ ။မဟာနိ—ပါ—၁၁၀၊၁၆၂၊၂၆၂၊၂၆၇၊၃၈၃၊၄၀၉၊ အကျယ်၊ဋ္ဌ—၂၂၈။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၃၄၊ပါ—၁။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၁။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၁၁။ ။ဘဂဝါဟိ စတုတ္ထ ဈာနိကံ အရဟတ္တသမာပတ္တိံ,သမာပဇ္ဇတိ၊ န ဇာတရံ၊ဥဒါန—ဋ္ဌ—၃၀။

ဘင်္ဂဉာဏ်၊ဘယဉာဏ်အဖွင့်။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်၊၁၉၊၂၀။ ။ဘင်္ဂါနုပဿနာဉာဏနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၅၅၊ဋ္ဌ—၂၃၉၊ပါ—၅၆—၌ ဘင်္ဂဉာဏ် မည်ပုံဂါထာများ၊၎င်းဉာဏ်ရကျိုး(၈)ပါး—ဂါထာ။ ။ဘင်္ဂဉာဏ်ထင်ပုံ ဥပမာဂါထာများ၊ဋ္ဌ—၂၄၁၊၂၄၂။ ။ဘင်္ဂါနုပဿနာဉာဏကထာ၊ဝိသုဒ္ဓိ—၃—အုပ်—၂၇၇။ ။၎င်းဉာဏ်ရကျိုးထူး(၈)ပါးဂါထာ၊၂၈၁။

ဘဒ္ဒဇိတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ—ပါ—၂၅၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၆၃၊ ပျားရည်၊ ကြာစွယ်၊ထောပတ်၊နို့ရည်လှူရကျိုး၊ လေးဘဝဆက်ပြုခဲ့၏၊ အဆုံးဘဝ၌ ၎င်းစံစားရသောစည်းစိမ်မှာ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားဘုရားလောင်း၏ စည်းစိမ်နှင့်တူကြောင်းမိန့်ဆိုထား၏၊ မဟာပနာဒမင်းဖြစ်စဉ်က စံစားခဲ့သော ပြာသာဒ်ကိုရေထဲမှထုတ်ပြပုံ။ ။အပ—ပါ—၃—အုပ်—၁၇၇၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၉၄—လူဝတ်နှင့်ပင် ရဟန္တာဖြစ်၏။ ။ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၄၀။ ။မဟာပနာဒဇာတက၊ပါ—ပ—အုပ်—၇၆၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၀၁။

ဘဒ္ဒန္တေပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုပြပုံ။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၂၂၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၇၉။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၆၉။ ။အပ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၅၈။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၃၃၀၊ပါ—ဘဒ္ဒေါတိ ပသံသာဝစနမေတံ၊အပ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၆၊ပါ—ပ—အုပ်—၆၆၊၂၈၄။

ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီညီနောင်။ ။၎င်းညီနောင်တို့ အတိတ်ဝတ္ထုအကျဉ်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၃။ ။ဝိ—၃—ပါ—၃၀၊ဋ္ဌ—၂၅၂၊ရဟန်းပြုကြပုံ။ ။ပါ—၃၅၁၊ဋ္ဌ—၃၈၇၊၎င်းတို့ကိုအကြောင်းပြု၍ ကထိန်သင်္ကန်းကိုခွင့်ပြုတော်မူပုံ။

ဘဒ္ဒကာပိလာနီထေရီဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၆၊ ဋ္ဌ—၂၈၈—အကျယ်။ ။ထေရီ—ပါ—၃၈၇၊ဋ္ဌ—၇၀။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—၃၊ အုပ်—၄၃၃၊၄၃၈။ ။

အပ—ဋ္ဌ၊ပ—အုပ်—၂ဝ၆။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၅၉—မှ—၂၆၄—အထိ။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၁၇၁၊ ၁၇၂၊ အသျှင်မဟာကဿပထေရ်အလောင်းပိပ္ပလိလုလင်၏ ဇနီး ဘဒ္ဒါကာပိလာနီအမျိုးသမီးတည်း။ ။အံ—၁—ပါ—၂၆၊၅—ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရန္တီနံ ယဒိဒံ ဘဒ္ဒါကာပိလာနီ-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးကိုပေးသနားတော်မူထား၏။

ဘဒြာဝုဓမာဏဝပုစ္ဆာနိဒ္ဒေသ။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၄ဂ၊ ဋ္ဌ—၄၂။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၄၅၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၄၊မာရ်အမျိုးမျိုးတို့အလိုက်ခံရသောပုဂ္ဂိုလ်, မခံရသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုမေး၍ဖြေထား၏။

ဘဒ္ဒေကရတ္တဝိဟာရမည်ပုံဂါထာ။ ။ပဋ်—၃—ပါ—၂၂၆၊ဋ္ဌ—၁၇ဝ၊၁။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၄ဝ၄။ ။ပေဋက—၁၂ဂ၊ကျက်မှတ်ထားဘွယ်ရာ အလွန်ကောင်းလှ၏၊လေးဂါထာ။

ဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်၊အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်ခွဲပြဏ်း။ ။(ကျွတ်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ မကျွတ်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်)၊ ပဋ်—၁—ပါ—၂၂၆၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—ဂ၆၊ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၂၇၄။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၁ဂ၅၊ပါ—၁၄ဝ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၁၉၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၆ဝ၊ပါ—၃၃။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၅၅၊ဋ္ဌ—၄၄၂။ ။၄—ပါ—၁၁၆၊ဋ္ဌ—၃၆၊ အဘဗ္ဗာဘဗ္ဗာဂမနနိဒ္ဒေသ။

ဘယဉာဏ်အဖွင့်။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂ဝ။ ။ဘယတုပဋ္ဌာနဉာဏကထာ၊ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂ဂ၂။ ။ၝင်းဉာဏ်ကိုပင် အာဒီနဝဉာဏ်၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ဟူ၍ သုံးမျိုးမှည့်ခေါ်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ၂ဂဂ၊

ဘယအမျိုးမျိုးကိုပြဆိုခဏ်း။ ။(ကြောက်လန့်ခြင်း)၊ [၁]စိတ္တုတြာသဘယ၊ [၂]ဉာဏဘယ၊ [၃]အာရမ္မဏဘယ၊ [၄]ဩတ္တပ္ပဘယ၊ ဒီဃ—ဋ္ဌ—၁—၁၃၆၊ပါ—၄၆။ ။ဘယနိဒ္ဒေသ၊အဘိ—၂—ပါ—၃ဂ၁၊ဋ္ဌ—၄၇၇၊ဘေးသုံးပါး၊ ဇာတိဘေး၊ဇရာဘေး၊မရဏဘေး၊ ။လေးနည်းပြဆိုခဏ်း၊ပါ—၃၉ဝ၊ဋ္ဌ—၄ဂ၄၊ ၁၆—ပါးဘေး၊ ပြည့်စုံစွာပါ၏၊ ပဌမနည်း—[၁]ဇာတိဘေး၊[၂]ဇရာဘေး၊[၃]ဗျာဓိဘေး၊[၄]မရဏဘေး။ ။ဒုတိယနည်း—[၁]ရာဇဘယ၊[၂]စောရဘယ၊[၃]အဂ္ဂိဘယ၊[၄]ဥဒကဘယ၊(မင်းဘေး၊ခိုးသူဓားပြဘေး၊မီးဘေး၊ရေဘေး၊)။ ။တတိယနည်း—[၁]ဦမိဘယ—လှိုင်းတပိုးဘေး၊ [၂]ကုမ္ဘီလဘယ—မိကျောင်းဘေး၊ [၃]အာဝဋ္ဋဘယ—ဝဲဘေး၊ [၄]သုသုကာဘယ—ကြမ်းတမ်းသော ငါးလိပ်မကာရ်း

ဘေး။ ။စတုတ္ထနည်း—[၁]အတ္တာနုဝါဒဘယ—ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကိုယ်ပြန်၍ စွပ်စွဲသောဘေး၊ [၂]ပရာနုဝါဒဘယ—သူတပါးတို့ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချသောဘေး၊ [၃]ဒဏ္ဍဘယ—လူဖြစ်မူ မင်းပြစ်မင်းဒဏ် ခံရသောဘေး၊ ရဟန်းသာမဏေဖြစ်မူ ဝိနည်းပြစ်သင့်ရောက်ခြင်းဘေး၊ [၄]ဒုဂ္ဂတိဘယ-အပါယ်လေးပါးသို့ကျရောက်ရခြင်းဘေး၊ပေါင်း ဘေး၁၆-ပါးဖြစ်၏။ ။တနည်း—ဘေး ၅-ပါး၊အဘိ-၂-ပါ—၃၉၃၊ဋ္ဌ—၃၈၇။ ။[၁]အာဇီဝကဘယ—လူ,ရှင်,ရဟန်းတို့အား အသက်မွေးမှု မစင်ကြယ်သောကြောင့် အပါယ်လေးပါးသို့ကျရောက်အံ့ဟု နိမိတ်ထင်မြင်လာသောအခါကြောက်လန့်ခြင်းဘေး၊[၂]အသိလောကဘယ—ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချခံရခြင်းဘေး၊ [၃]ပရိသသာရဇ္ဇဘယ—မကောင်းမှုကိုပြုလုပ်မိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား—ပရိသတ်တွင်းဝင်သောအခါ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းဘေး၊ [၄]မရဏဘယ—သေရခြင်းဘေး၊ [၅]ဒုဂ္ဂတိဘယ—။ ။ဘယူပရတနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—၃၆၊ ဘေးကြီးလေးပါး၊ [၁]ဒုဂ္ဂတိဘယ—[၂]ဝဋ္ဋဘယ—ဝဋ်ဆင်းရဲဘေး၊ [၃]ကိလေသဘယ—အလုံးစုံသောအကုသိုလ်တရား၊ [၄]ဥပဝါဒဘယ—ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချခြင်းဘေး။

ဘယဘေရဝသုတ်။ ။မ—၁—ပါ—၂၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၃။ ။ဘယဘေရဝ၊ သေနာသနာဒိဘဏ္ဍနာ၊ ပါ-၂၅၊ ဋ္ဌ—၁၂၂။ ။အရကောက်ပြပုံ၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၆၉၊ဋ္ဌ—၂၆၀။

ဘဝဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။ပ—၁—ပါ—၆၂၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၃။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၂၆၇၊ဋ္ဌ—၄၆။ ။ကမ္မဘဝ၊ ဥပပတ္တိဘဝ—၂-မျိုးခွဲပြပုံ၊ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၉၃။ ။ဒု—အုပ်—၂၀၆။ ။ဘဝပစ္စယာဇာတိအာဒိဝိတ္ထာရကထာ၊ ၂၁၀။ ။ဘဝစက္ကကထာ၊ ၂၁၁၊ အစပ်သုံးပါး၊ အလွှာလေးပါး၊ အခြင်းအရာနှစ်ဆယ်၊ဝဋ်သုံးပါး၊ ဂန္ထိရလေးပါးကိုပြဆိုခဏ်း။ ။စူဠနိ—ပါ—၇၉၊၂၀၇၊ဋ္ဌ—၂၄၊ ကမ္မဘဝ၊ပဋိသန္ဓိကပုနဗ္ဘဝ။ ။ဘဝပဒနိဒ္ဒေသ၊(ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဝိဘင်)အဘိ—၂-ပါ—၁၄၃၊ဋ္ဌ—၁၇၄၊ကမ္မဘဝ၊ ဥပပတ္တိဘဝ၊ (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်—အခဏ်းတိုင်း၌ရှိ၏။)

ဘဝကြီး၉-မျိုးကို ရေတွက်ပြပုံ။ ။ဇာတိ—ပါ—၂၂၄၊ဋ္ဌ—၁၆၉၊၂၇၀။ ။အဘိ—၂—ပါ—၁၄၃၊ဋ္ဌ—၁၇၄၊ ဘဝပဒနိဒ္ဒေသ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၀၆။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၉၄။ ။မဟာနိ—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—၃၇၊ ၌တစိတ်တဒေသပြထား၏။ ။ဝိဂ္ဂဟများ၊ပဋိသံ—ပါ—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၈၂။ ။[၁]ကာမဘဝ၊ [၂]ရူပဘဝ၊ [၃]အရူပဘဝ၊[၄]သညီဘဝ၊[၅]အသညီဘဝ၊ [၆]နေဝသညီ

နာသညီဘဝ၊ [၇]ဧကဝေါကာရဘဝ၊ [၈]စတုဝေါကာရဘဝ၊ [၉]ပဉ္စဝေါကာရဘဝ၊ ပေါင်း ဘဝကြီး ၉-မျိုး။

ဘဝ-အဘဝကိုခွဲကောက်ပြပုံ။ ။ဥဒါန-ဋ္ဌ-၁၄၆၊ ပါ-၁၀၀။ ။အမျိုးမျိုးခွဲကောက်ပြထား၏၊ဇာတိ-ဋ္ဌ-၃၁၇၊ပါ-၂၆၀။ ။ဗုဒ္ဓ-ဋ္ဌ-၁၉၄၊ ပါ-၃၃၂။ ။စရိယာ-ဋ္ဌ-၂၀၊ ဋ္ဌ-၃၀၅။ ။မဟာနိ-ပါ-၃၆၊ ဋ္ဌ-၁၃၇။ ။ပါ-၀၄၊ဋ္ဌ-၂၁၀။ ။သုတ္တ-ပါ-၂၀၀၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၉။ ။အဘိ-၁-ဋ္ဌ-၉၄၊ ပါ-၁၄။ ။ဘဝ-ဝိဘဝဒိဋ္ဌိနိဒ္ဒေသ၊ ပဋိသံ-ပါ-၁၅၇၊ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၆၁။ ။ဥဒါန-ပါ-၁၁၅၊ဋ္ဌ-၁၉၀။ ။မဟာနိ-ပါ-၁၀၉၊ ဋ္ဌ-၃၀၆။ ။ဝိ-၄-ဋ္ဌ-၁၁၀၊ပါ-၃၄၁။ ။ဘဝါယဝါ ဝိဘဝါယဝါတိ ဝုမိုယာဝါ ပရိဟာနိယာဝါ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ်-၃-ဋ္ဌ-၂၁၂၊ ပါ-၂၀၇။ ။ဘဝရှိက ဝိဘဝရှိကြောင်းဂါထာ၊ ဥဒါန-ဋ္ဌ-၃၅၃။ ။သုမေဓာပတ္တနာခဏ်းတိုင်း၌ရှိ၏။

ဘဝကျန်သေးသည်ကို နှစ်သက်တော်မမူ။ ။ဘဝကျန်နေသေးသည်ကို ဘုရားရှင်လုံးဝနှစ်သက်တော်မမူကြောင်း၊ အံ-၁-ပါ-၃၆၊ ဋ္ဌ-၃၇၆။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-၃၊ အုပ်-၂၅၂။ ။ဂါထာ၊ဝိသုဒ္ဓိ-၃၊အုပ်-၂၃။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၄၀၅၊ဋ္ဌ-၃၊အုပ်-၃၁၁။

ဘဝမှလွန်မြောက်နိုင် မလွန်မြောက်နိုင်ပုံကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ဘဝတဏှာကို အမြစ်ပြတ်ဖြတ်ပစ်ရန်၊ ထိုသို့အမြစ်ပြတ်အောင် မဖြတ်နိုင်လျှင် အကြိမ်ကြိမ်ဆင်းရဲရကြောင်းဟောသောဂါထာများ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-၃၊အုပ်-၃၃၂။ ။ဘဝမှမလွန်မြောက်နိုင်သေးသောဒါန၊ လွန်ခမြောက်နိုင်သောဒါနကို ပြဆိုခဏ်း၊ စူဠနိ-ပါ-၅၄၊ ဋ္ဌ-၁၂။ ။ပါ-၅၀၊ဋ္ဌ-၁၄။ ။လွန်မြောက်နိုင်ပုံ,မလွန်မြောက်နိုင်ပုံဟောသောဂါထာများ၊ မဟာနိ-ပါ-၁၄၄၊ဋ္ဌ-၂၆၅။ ။ပါ-၁၅၂၊ဋ္ဌ-၂၆၇။ ။နေတ္တိ-ပါ-၁၃၅-၁၃၆၊ ဋ္ဌ-၂၃၆-၂၄၇။ ။ပေဋက-ပါ-၁၀၆။ ။လောကသုတ်၊ဥဒါန-ပါ-၁၁၅၊ဋ္ဌ-၁၀၉၊၁၉၀။ ။ဘဝကိုစွန့်လွှတ်ရန်ဟောသောဂါထာ၊သုတ္တ-ပါ-၂၀၀၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၀။ ။ဘဝမှလွတ်မြောက်ရန်ကြံစည်ပုံဂါထာများ၊ အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၄၄၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၁၃။

ဘဝနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဘဝ၌ လူတို့သာယာအပ်သောအရာများကိုပြဆိုခဏ်း၊ မဟာနိ-ပါ-၂၃၊ ဋ္ဌ-၉၀။ ။ဘဝနန္ဒီ ဘဝဒိဋ္ဌိပုဒ်ကိုဖွင့်ပြခဏ်း၊နေတ္တိ-ပါ-၁၃၅၊ဋ္ဌ-၂၄၇။ ။ဘဝကူးရာ၌မကြောက်

စေတတ်သောတရားများကို စုပေါင်းဟောထားသော ဘီတာသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၉၊၄၀၊ဋ္ဌ—၉၂။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၂၃၆၊လေးပါးဂါထာ။ ။ဘဝကူးပုံကိုရှင်းပြခက်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၇၇။ ။ကိုယ်တိုင်ဘဝ၌နစ်မွန်းနေသူက အခြားနစ်မွန်းသူကို ကယ်ဘင်ရန်မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ မဟာနိ—ပါ—၂၄၊ဋ္ဌ—၉၀၊၉၁။ ။ဘဝ၌မဖြစ်တော့ရန်ကျင့်ပါဟု တိုက်တွန်းသောဂါထာ၊ပါ—၁၀၀၊ဋ္ဌ—၂၂၀။

ဘဝပတ္တနာကို ပြန်ပြီးငြိုးငွေ့သော ဥပေါသထနတ်သမီး၊ဝိမာန—ပါ—၂၉၊ဋ္ဌ—၁၀၅၊ ဂါထာနံပါတ်—၂၄၂၊၃၊၄၊၂၄၅။ ။ဘဝသံခါရတို့ မမြဲကြောင်းဂါထာ၊ခထေရ—ပါ—၂၄၇၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၀၊၃၀၉။ ။ဘဝ၌အနှစ်သာရမရှိကြောင်းဟောထားတော်မူပုံ၊ သုတ္တ—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇။

ဘာဂိယ၄-မျိုး။ ။(ဟာနဘာဂိယ၊ ဌိတိဘာဂိယ၊ဝိသေသဘာဂိယ၊နိဗ္ဗေဓဘာဂိယ)၊ နိဗ္ဗာနသုဘ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၀၆၊ဋ္ဌ—၃၅၆။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၂၅၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၅။ ။သမာဓိနှင့်စပ်၍ပြဆိုခက်း၊ဂ၅။ ။ပဋိသံ—ပါ——၅၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၇။ ။ပါ—၃၄၊ဋ္ဌ—၁၂၉၊ ဟာနဘာဂိယစတုက္ကနိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ၊ ဈာန်နှင့်ပတ်သက်၍ပြဆိုခက်း၊အကျယ်။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၄၃၊ဋ္ဌ—၃၀၀။ ။ဟာနဘာဂိယ၊ဝိသေသဘာဂိယ—၂-မျိုးကို ဒသုတ္တရသုတ်၌အကျယ်ခဝဘန်၍ ဟောထား၏၊ ဒီယ—၃—ပါ—၂၂၇၊ဋ္ဌ—၂၃၇။ ။၄-မျိုး၊ ပါ—၂၃၁၊ ဋ္ဌ—၂၄၄။

ဘာရသုတ်။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၂၁၊ဋ္ဌ—၂၄၃၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ ဘာရ၊ ဘာရဟာရ၊ဘာရာဒါန၊ဘာရနိက္ခေပ—လေးမျိုးခွဲပြပုံ၊ ။ဘာရလေးမျိုး၊ပဏ်—၂—ပါ—၄၁၀၊ဋ္ဌ—၂၉၀၊ (ခန္ဓဘာရ၊ကိလေသဘာရ၊အဘိသင်္ခါရဘာရ၊ကာမဂုဏဘာရ)၊ ဘာရခေါ် ဝန်သုံးမျိုး၊ (ခန္ဓ-ကိလေသ—အဘိသင်္ခါရ)၊ ဇာတိ—ပါ—၂၂၁၊ဋ္ဌ—၁၅၀။ ၊ပဏ်—၁—ပါ—၅၊ ၂၂၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၄။ ။ပါ—၁၉၂၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၊ ၄-မျိုး၊တနည်း ၅-မျိုး၊မာနဘာရထည့်ရ၏။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၆၀။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၄၃။ ။ဘာရာဟာဝေပဥ္စက္ခန္ဓာ စသောဂါထာ၊နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၄၀။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၀။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၂၂၊ဋ္ဌ—၂၄၃။

ဘာဝနာနှင့်စပ်၍ မှတ်သာ ဘွယ်များ။ ။ဘာဝနာ အမျိုးမျိုးကိုပြဆိုခက်း၊ အကျယ်၊ပဋိသံ—ပါ—၂၀၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၀။ ။ဘာဝနာ ၄-မျိုး၊ဋ္ဌ-၁၂၂၊ ဧသနာဘာဝနာ၊ ပဋိလာဘဘာဝနာ၊ ဧကရသဘာဝနာ၊ အာသေဝနာ

ဘာဝနာ။ ။ဘာဝေတဗ္ဗနိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၂၇၊ဋ္ဌ—၁၁၆။ ။ဘာဝနာဝိဓာန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူပုံအစီအစဉ်ကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၁၉၊၁၂၀။ ။ဘာဝနာပဟာတဗ္ဗအာသဝ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၈၅၊ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးဖြင့် အာသဝတို့ကိုပယ်ပုံကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ဘာဝနာပုဒ်အဖွင့်၊၈၈။ ။ဘာဝနာနယော၌ သမထယာနိက, ဝိပဿနာယာနိကတို့မဂ်ခဏာ၌ အစုံပါပုံကိုပြခဏ်း၊ ပါ—၁၉၊ ဋ္ဌ—၁၁၂။ ။သမထဝိပဿနာဘာဝနာ ၂-ပါး၌ဖြစ်သော ဆန္ဒရာဂကိုပယ်ရန်၊ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၊ပါ—၁၈၈။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၁၁၈—၁၁၉၊ဋ္ဌ—၁၂၀။ ။၁—ပါ—၃၂၇၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၇၊၈။ ။ဘာဝနာပါရိပူရိဂစ္ဆန္တိပုဒ်၌ ၆၄-ပါးသော ဓမ္မတို့ပြည့်စုံပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ အံ—၁၀—ဋ္ဌ—၃၃၄၊၃၃၅၊ဋ္ဌ—၄၃၀။ ။ဘာဝနာသုံးပါး၊ (သီလ—စိတ္တ—ပညာ)၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အတွက် ဘာဝနာသုံးပါး (ကာယ—စိတ္တ—ပညာ)၊ ဒီဃ-၃—ပါ—၁၈၃၊ဋ္ဌ—၁၈၅။ ။ဘာဝေတိပုဒ်အဖွင့်၊အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၂၀၇၊ပါ—၄၄။

ဘာဝနာသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၉၃၊ဋ္ဌ—၁၈၆၊ ဘာဝနာကိုမပွါးများလျှင် အာသဝေါတရားမှမလွတ်နိုင်ကြောင်း ကြက်ငယ်ဥပမာ၊ လက်သမား ဥပမာတို့ဖြင့်ဟောထား၏။

ဘာသာစကားမျိုးပေါင်း "၁၀၁"ရှိကြောင်း....စကားအမြွက်၊ ပဋိသံ—ဋ္ဌ-ပ—အုပ်—၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၇၂။ ။ဘာသာစကားအမျိုးမျိုးရှိသူတို့မှာ ဘုရားရှင်တရားဟောရာ၌ မိမိတို့ဘာသာဖြင့် တခဏာချင်းသိကြကြောင်း၊ ဥဒါန—ဋ္ဌ—၁၀။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၁၉။

ဘိက္ခုသံယုတ္တ။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၄၆၂၊ဋ္ဌ—၂၁၄။ ။ဘိက္ခုဝဂ်၊ပဏ်—၂—ပါ—၇၇၊ဋ္ဌ—၈၈။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၅၈။ ။ဘိက္ခုသုတ်၊အံ—၇—ပါ—၅၀၈၊ဘိက္ခုမည်ပုံဟောထား၏။ ။စူဠနိ—ပါ—၃၉။ ။မဟာနိ—ပါ—၅၄၊ဋ္ဌ—၁၇၃။ ။ဘိက္ခုကသုတ်၊သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၈၄၊ဋ္ဌ—၂၄၄။ ။ဝိ—၁—ပါ—၂၈၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၄၊အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။ဘိက္ခုနိဒ္ဒေသ၊အဘိ—၂—ပါ—၂၅၄၊ဋ္ဌ—၃၁၃။ ။ဝိဂ္ဂဟများ၊အပ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၉၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၂။ ။ဘိက္ခုနီသံယုတ္တ၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၂၉၊ဋ္ဌ—၁၇၄၊ ဘိက္ခုနီတို့ကို မာရ်နတ်က အမျိုးမျိုးနှောက်ယှက်ပုံများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။

ဘိက္ခုမြည်ပုံ ဖွင့်ပြချက်။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၊ ၂၄၆-၅ဂါထာ။ ။ အံ—၇—ပါ—၅၀၈။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၈၊ ၃၆၉၊ ဂါထာ။ ။ သုတ္တ—ပါ—၃၅၇၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၇။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၀။ ။စူဠနိ—ပါ—၃၉။ ။မဟာနိ—ပါ—၅၄၊ ဋ္ဌ—၁၇၃။ ။နေတ္တိ—ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—၄၂။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၄၇၊ ပဋိပတ္တိလုပ်ငန်းကို အားထုတ်သူဟူသမျှ အကုန်ဘိက္ခုမြည်ကြောင်း ဟောထားသောဂါထာ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၂။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၀၆၊ ပါ—၂၀၀။ ။ဘိက္ခုနီတို့နှင့်စပ်၍ ဥပသမ္ပဒအရာ၌ မှတ်သားဘွယ်ရာများ၊ထေရီ—ဋ္ဌ—၃၀၁။ ။

ဘိက္ခုနောဝါဒက အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။ဩဝါဒသုတ်၊ အံ—၈—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၂၃၈၊ ။ဝိ—၂—ပါ—၇၃၊ဋ္ဌ—၅၃။ ။

ဘိဒူရသုတ်။ ။ဇာတိ—ပါ—၂၄၂၊ ဋ္ဌ—၂၃၁၊ ခန္ဓာကိုယ်—ဝိညာဉ်—ဥပမိ—၍သုံးပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး သုံးသပ်နည်းကို ဟောထား၏။ ။

ဘိနပ်လူရကျိုးများ။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၈၃။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၊ ဂါထာများ။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၃၊ ၂၅၇၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၀။ ။ ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၃—၅ ဂါထာ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၅၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၀—၊(ပါနမိ)။ ။စရိယာ—ပါ—၃၈၆။ဋ္ဌ—၃၁၊သင်္ခပြာဟ္မဏဝတ္ထု။ ။ သင်္ခဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၅၊ ဘုရားရှင်အား လှူခဲ့သောဘိနပ်မှာ တထောင်ထိုက်တန်၏ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။

ဘိသစရိယ။ ။စရိယာ—ပါ—၄၁၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၃၊နေက္ခမ္မပါရမီကိုချီးကျူးချက်၊ သိကြားမင်းက ဆရာဘုရားလောင်းရသေ့စားသောက်ရန်အတွက် ဝေပုံကျထားသောကြာစွယ်များကိုဖွက်ထားရာ ရသေ့မောင်နှမ (၇)ယောက်တို့က သူတို့ မဖွက်ရကြောင်းယုံကြည်စေရန် ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်ပြည့်စုံရပါစေသားဟု ကျိန်စာဆိုပြကြပုံ၊ (၎င်းမျှအထိ ကာမဂုဏ်ကိုကြောက်ရွံ့မုန်းတီးကြ၏—ဟူလို)၊ ရုက္ခဇိုဝ်းနတ်၊ မြွေ၊ဘုရားလောင်းတို့ ကိုယ်တိုင်လည်း အသီးသီးကျိန်စာဆိုပြကြပုံ။ ။ဘိသဇာတက၊ပါ—ပ—အုပ်—၂၈၅၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၀၄။

ဘိလူးဟုတ်-မဟုတ် သိနိုင်ရန်လက္ခဏာများ။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၁၆၈၊ မျက်စိမမှိတ်(ဝါ)မျက်ခတောင်မခပ်၊ နိလည်းအလွန်နီ၏၊ ကြောက်လန့်ခြင်းလည်းမရှိ၊ အရိပ်လည်းမထင်၊ ၎င်းလက္ခဏာများနှင့်ကိုက်ညီလျှင် ဘီလူးစစ်ဖြစ်ကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၇။ ။မ—

အုပ်—၃၅။ ။ဆ—အုပ်—၁၇၁။ ။ဝိမာန—ဋ္ဌ—၂၀၇။ ။ဘီလူးတို့ ကိုယ်မှာ လူသားစားလာလျှင် အေးမြလာကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဇာ တက—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၁၇။

ဘီလူးစစ်သူကြီးတို့မှာ၂၈-ယောက်ရှိကြောင်း။ ။၎င်းတို့စည်းဝေးပုံ၊သုတ္တ— ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၅။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၁၈၆။ ။၎င်းတို့၏အမည်ဂါထာ များ၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၆၅၊ဋ္ဌ—၁၅၀၊၁၂။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—စ—အုပ်— ၄၇၉။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၄၆၊ ပါ—၂၇၁၊ နတ်စစ်သူကြီး— ၂၈-ယောက်ကိုပြဆိုခဏ်း။

ဘီလူးနှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဘီလူးမကန္ဒားယောင်ဆောင်၍ သေကြရသောအမျိုးသားလေးယောက်၊ ဥဒါန—ဋ္ဌ—၂၆၂။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ— ပ—အုပ်—၃၀၃၊ [1]ပုက္ကုသာတိမင်း၊ [2]ဗာဟိယဒါရုစီရိယ၊ [3]တမ္ဗဒါဌိက ခိုးသူသတ်၊ [4]သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနူ။ ။ဘီလူးတို့ရုပ်အသွင်ကိုပြဆိုခဏ်း၊ပဏ်—၂—ဋ္ဌ— ၁၂၅။ ။ဘီလူးမတို့ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးအတွက် ရေသယ်ရပုံဒုက္ခ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂။ ။ဘီလူးနှင့်ဘုတ်ပြိတ္တာတို့ ကြိမ်းဝါးသံ၊ဥဒါန—ဋ္ဌ— ၆၀၊ ပါ—၈၂။ ။ဘီလူးစသောပြိတ္တာတို့ကို အစာကျွေးမွေးလိုသူတို့မှာ အပိုင်းအခြားကိုတိကျစွာပြောရကြောင်း၊ မပြောလျှင် လူကိုပြန်၍နှိပ်စက် တတ်ကြောင်း၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၃။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—တ—အုပ်— ၃၀၆။ ။ဘီလူးတို့ နှစ်သက်သောအစားအစာမှာ—ငါး,အမဲစသည်နှင့် နှမ်းမုံ့—ပဲ—နို့—တင်လဲ—ဆီ—ခဲဘွယ်စသည်ဖြစ်ကြောင်း ဖေါ်ပြထားပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၇၄။ ။ဘီလူးတို့စိတ်ရွှင်လန်းသောအခါ ဟိ—ဟိ— ဟူ၍မြည်တတ်ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၅၈၊ပါ—၃၀၂။ ။ ဘီလူး မဖမ်းစားနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်များဂါထာ၊ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၈။ ။ ဘီလူး၏တန်ခိုးဖြင့် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး ညတွင်းချင်း ဥဇ္ဇေနီပြည်ရောက်၍ ပဒုမဝတီပြည့်တန်ဆာမနှင့်ပျော်ပါးရပုံ၊ ၎င်းတို့၏သားကို အဘယမင်း သားဟူ၍ခေါ်ကြ၏၊ ထေရီ—ဋ္ဌ—၄၀။ ။ဘီလူးနှင့်နတ်တို့က တိရစ္ဆာန် များကိုသာမက သရဏဂုံသီလမရှိသူ လူအချို့တို့ကိုပင် ယာဉ်သဖွယ် အသုံးပြုကြ၏ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၆၂၊ဋ္ဌ—၁၄၇။ ။ ဘီလူးသရဲစသည်တို့က ရဟန်းသံဃာစသည်တို့ကို နှောက်ယှက်လျှင် ရအပ်သောအပြစ်ဒဏ်များကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ—၁၆၄၊ ဋ္ဌ—၁၅၀။ ။ ဘီလူးသရဲစသည်တို့ကို ဆေးဆရာတို့က ရွှံမုန့်ညက်စသည်ဖြင့် ပုံတူလုပ်၍ ဆေးတန်ခိုးဖြင့် သတ်ဖြတ်နိုင်ကြပုံ၊ ဝိ—၁—ပါ—၁၀၉၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၆၉။

ဘုမ္မဇိုဝ်းနတ်နှင့်ဝေမာနိကပြိတ္တာ။ ။၎င်းတို့မှာ—ရုံခါသုခ, ရုံခါဒုက္ခဖြစ်ကြကြောင်း၊ ပဏ်—၂—ပါ—၅၃၊ ဠ—၇၄။ ။ဘုခင့်ာပုဒ်အဖွင့်၊ ဗုဒ္ဓ—ဠ—၄၃၊ပါ-၃၀၀။ ။ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝါဌ ဘုမ္မအရ စာတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်နှင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၊ဤ ၂—ပြည်ကိုယူရကြောင်းဖွင့်ပြထားပုံ၊ခုဒ္ဒက—ပါ—၄၊ဠ—၁၃၉၊ ရတနသုတ်။ ။(သုတ္တနိပါတ၌လည်းရှိ၏)။ အရကောက်ပြပုံ၊ ပဋိသံ—ပါ—၃၃၂၊ ဠ—၃--အုပ်—၂၁၀။ ။၎င်းနတ်တို့မှာ အသက်တန်းမမြဲကြဘဲ ကံသာလျှင် ပမာဏဖြစ်ကြောင်း၊ အဘိ—၂—ဠ—၅၀၄၊ ပါ—၄၄၁။

ဘုရားဆုပန်ကြရာ၌ နိယတဗျာဒိတ်ရနိုင်ရန်အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။ဂါထာ၊ပဏ်—၃—ဠ—၈၆။ ။အံ—၁—ဌ်—၃၆၂။ ။ဥဒါန—ဠ—၁၁၇။ ။ဇာတိ—ဠ—၁၁၅။ ။ထေရ—ဠ—၁—အုပ်—၁၁။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၁၁၊ ဠ—၁၁၅၊ ၃၁၅။ ။စရိယာ—ဠ—၁၆၊ ၂၇၄။ ။အပ—ဠ—ပ—အုပ်—၁၀၊၅၅၊ ၁၅၆။ ။နေတ္တိ—ဠ—၁၅၉။ ။ဇာတက—ဠ—ပ—အုပ်—၁၇၊၅၃။ ။ အဘိ—၁—ဠ—၇၁။ ။၂—ဌ်—၄၁၀၊ပါ—၃၄၉။ ။သုတ္တ—ဠ—ပ—အုပ်—၄၃၊ ဆုတောင်းမှုနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။

> မနုဿတ္တံ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊ ဟေတုသတ္ထာရ ဒဿနံ။
> ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဂုဏသမ္ပတ္တိ၊ အဓိကာရောစ ဆန္ဒတာ။
> အဋ္ဌဓမ္မသမောဓာနာ၊ အဘိနီဟာရော သမိဇ္ဈတိ တိ။

ဘုရားဆုပန်ခြင်း၌ အကြောင်းလေးပါး၊ စရိယာ—ဠ—၂၇၇၊၂၇၈။ ဘုရားဆုပန်ပြီးနောက် ဘုရားဖြစ်ရန် အားလေးပါး(ဗလ)၊ (အဇ္ဈတ္တိက၊ ဗာဟိရ၊ဥပနိဿယ၊ပယောဂ)၊ စရိယာ—ဠ—၂၈၀။

ဘုရားဆုပန်ကြရာ၌ မချွတ်ကေန်ပြည့်စုံလတ္တံ့ဟု သိနိုင်ကြရန်ပြသောပုဗ္ဗနိမိတ်ကြီးများ။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၁၃၊ ဠ—၁၂၃။ ။အပ—ဠ—ပ—အုပ်—၂၂၊ ၂၃။ ။ဇာတက—ဠ—ပ—အုပ်—၂၂။ ။အဘိ—၁—ဠ—၄၆၊၄၈။

ဘုရားလောင်းတို့ နိယတဗျာဒိတ် ရပြီးနောက် မဖြစ်ကောင်းသောအရပ်နှင့် မဖြစ်ကောင်းသောအရာများ။ ။ဂါထာများ၊စရိယာ—ဠ—၃၂၁။ ။သုတ္တ—ဌ်—ပ—အုပ်—၄၅။ ။အဘိ—၁—ဠ—၇၂။ ။ဗုဒ္ဓ—ဠ—၃၁၆။ ။ဇာတက—ဠ—ပ—အုပ်—၅၃၊၄၃၀။ ။အံ—၁—ဠ—၁၀၀။ ။စုလ္လဲ့ယ၊အပ—ဠ—ပ—အုပ်—၅၅၊၁၅၇။ ။

ဘုရားလောင်းတို့ဖြစ်ရာအမျိုး။ ။ဘုရားလောင်းတို့မှာ အမြတ်ဆုံး အမျိုး၌သာ ဖြစ်ကြကြောင်း။(မင်းမျိုး၊ပုဏ္ဏားမျိုး)။ အကြင်အခါတွင် ဗြာဟ္မဏအမျိုးကို အမြတ်ဆုံးဟူ၍ သမုတ်ထားကြကုန်၏၊ ထိုအခါတွင် ပစ္ဆိမဘဝိက ဘုရားလောင်းတို့မှာ ထိုဗြာဟ္မဏအမျိုး၌သာ ပဋိသန္ဓေနေကြကုန်၏ဟူလို၊ဗုဒ္ဓ—ဌ—၂၉၆။ ။၃၁၉။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၆၀၊၁၅၀။ ။သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၆။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၁၉၂။ ။အင်္ဂုသာ၀က ၂-ပါးလည်း နည်းတူပင်တည်း။ ။

ဘုရားလောင်း ၃-မျိုး။ ။[၁]ပညာဓိက၊ [၂]သဒ္ဓါဓိက၊ [၃]ဝီရိယာဓိက၊ သုံးမျိုး။ ။တနည်း ဝီရိယအရာ၌ တိက္ခ၊ မဇ္ဈိမ၊ မုဒု-အားဖြင့် သုံးမျိုးပြားကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊စရိယာ—ဌ—၃၂၀။ ။(ပါရမီဖြည့်ရာကာလအပိုင်းအခြားကို ပါရမီခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။)။ ။

ဘုရားလောင်းတို့၏ ပဋိသန္ဓေစိတ်။ ။ဘုရားလောင်းတို့၏ ပဋိသန္ဓေစိတ်မှာ—မေတ္တာပြဋ္ဌာန်းသော မဟာဝိပါက်သောမနဿ သဟဂုတ ဉာဏသမ္ပယုတ္တ အသင်္ခါရိကစိတ်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ဗုဒ္ဓ—ဌ—၇၄။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၇၂၃။ ။အဘိ—၁—ဌ—၃၀၇။ ။ပဏ်—၃—ဋ္ဌ—၁၂၄။ ။

ဘုရားလောင်းပဋိသန္ဓေနေစဉ် ပုဗ္ဗနိမိတ်ကြီးများ။ ။၃၂-ပါးသော ပုဗ္ဗနိမိတ်ကြီးများ ထင်ရှား ပေါ်ပေါက်လာပုံ၊ ဥဒါန—ဌ—၁၃၂။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၁၂၀။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၁၀၂။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၆၂။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၆၀။ ။၎င်း ပုဗ္ဗနိမိတ်များကို ကြိုတင်ဘတ်ထားနှင့်ကြပုံ၊ ဒီဃ—၁—ဌ—၆၀၊ ၆၁။ ။၂—ဌ—၃၂၊ ၃၃။ ။နိမိတ်ဘတ်ကြသော ဗြာဟ္မဏ ၈-ယောက် အမည်၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၂၂၉။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၆၀။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၆၆။ ။ပဏ်—၁—ဌ—၃—အုပ်—၉၂။ ။

ဘုရားလောင်းတို့ ပဋိသန္ဓေနေပုံ၊မွေးဖွားပုံ။ ။ဘုရားလောင်းတို့ မယ်တော်ဝမ်းတွင် နေရပုံ၊ဖွားပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၃၁၉။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၁၆၃၊ ဌ—၁၂၉၊၁၃၃၊၁၃၄၊ အကျယ်ပြခဏ်း။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၆၄။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၁၀၊ ဌ—၂၃၊ အကျယ်။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၆၊ ဌ—၃—အုပ်—၂၀၅။ ။အဘိ—၅—ပါ—၂၁၄၊၂၁၅၊ဌ—၁၀၁။ ။ပဋ္ဌမ တထာဂတ အစ္ဆရိယသုတ်၊အံ—၄—ပါ—၄၄၆၊ဌ—၃၃၃။ ။ကိုယ်ဝန်ကို စာတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးတို့ စောင့်ရှောက်ရပုံကို ရှင်းပြခဏ်း၊ဒီဃ—၂—ဌ—

၂၇၊ပါ–၁၁။ ။ဘုရားလောင်းမွေးဖွားစဉ် တန်ခိုးပြာဋိဟာများ၊ပဏ်–၃–ပါ–၁၆၁၊၄–၁၂၆၊၁၃၃၊ အစ္ဆရိယ အဗ္ဘုတသုတ်၊ ဘုရားလောင်း မယ်တော်၏ ဂုဏ်ပုဒ်များကိုလည်း ဟောထား၏။ ။

ဘုရားလောင်းမှာ သုံးဘဝတွင် မွေးဖွားလျှင်ဖွားခြင်း စကားပြောကြောင်း။ ။(ဂေါတမဘုရားလောင်း)၊ မဟောသဓာဘဝ, ဝေဿန္တရာမင်းသားဘဝ, သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားဘဝ၊ ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၃၂၀။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၇၉၊၀၀။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၅။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၃။ ။ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၆၅။ ။ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၂၄၀။ ။

ဘုရားလောင်းကိုယ်တိုင် မှားယွင်းစွာကျင့်ခဲ့ဘူးပုံ။ ။မှားယွင်းစွာကျင့်ခဲ့ဘူးပုံ, လွန်စွာဆင်းရဲလှပုံကိုကျယ်ဝန်းစွာဟောထားသော မဟာသီဟနာဒသုတ်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၁၀၊၁၁၁၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၆။ ။လောမဟံသဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၂၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၁၃၊(၉၁–ကမ္ဘာထက်က မှားယွင်းစွာ ကျင့်ခဲ့ဘူးပုံကို ပြန်ဟော၏။ ။နင်္ဂုဋ္ဌဇာတက၊ ပါ–၃၃၊ ဋ္ဌ–၅၁၉။ ။သန္တဝဇာတက၊ပါ–၄၀၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉။

ဘုရားဖြစ်ခါနီးအိပ်မက်ကြီး၅–မျိုး။ ။ဂေါတမဘုရားလောင်း ဘုရားဖြစ်ခါနီးတွင် မြင်မက်သောအိပ်မက်ကြီး ၅–မျိုးကိုဟောသော မဟာသုပိနသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၀၉၊ဋ္ဌ–၇၁။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၀၀။

ဘုရားလောင်းတို့မှာအခြားသူများအားပညာသင်ကြားပေးရာ၌ ဆရာစားချန် မထားတတ်ကြောင်း။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၃၊၂၂၉၊ ဗောဓိသတ္တာနာမ သိပ္ပံ ဝါစေန္တာ အာစရိယမုဋ္ဌိံ န ကရောန္တိ။ ။ဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ၌လည်း ဆရာလက်ဆုပ်ခေါ် ဆရာစားချန်မထားတတ်သည့် အပြင် အဘိုးအခလည်း ယူလေ့မရှိကြောင်း၊ ဣတိ–ပါ–၂၆၄၊ ဋ္ဌ–၃၀၅။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၃၀–ပါ–၀၅။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၁၃၃၊ ဋ္ဌ–၂၃၇။ ။အဘိဓာနရကင်္ခယပဥ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၄၆။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၆၁။ ။ပညာသင်ကြားပေးရာ၌ ဆရာစားချန်ထား၍သင်ပေးလျှင် သူယုတ်မာဖြစ်ကြောင်း ဟောသောဂါထာ၊ သုတ္တ–ပါ–၂၉၀၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၂။

ဘုရားလောင်းတောထွက်ခဲ့ပုံ ကျင့်ခဲ့ပုံကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ဘုရားလောင်းဘဝက ဆင်းရဲစွာကျင့်ခဲ့ပုံကို ပြန်ဟောထားသော ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်၊ပဏ်–၂–ပါ–၂၇၇၊ ဋ္ဌ–၂၂၂။ ။သင်္ဂါရဝသုတ်၊ပါ–၄၂၄၊ ဋ္ဌ–၃၀၇။ ။

ဆင်းရဲစွာကျင့်ခဲ့ရပုံကိုရှင်းပြခဏ်း၊ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁ဂ၅—၁ဂ၉၊ ပါ—၂၉၉—၃ဝဂ၊ မဟာသစ္စကသုတ်။ ။ဘုရားလောင်းတောထွက်ခဲ့ပုံကိုအကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ၁—ပါ—၂၁၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၆၊ ပါသရာသိသုတ်။ ။ဘုရားလောင်းတောထွက်သည်မှာ သားတော်ရာဟုလာ မွေးဖွါးပြီး ၇-ရက်ရှိမှ တောထွက်၏ဟု ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၃—၌မိန့်ဆိုထားကြောင်း၊ အများကြိုက်ညီသည်ကား သားတော်ရာဟုလာ မွေးဖွါးသည့်နေ့ ညမှာပင် တောထွက်တော်မူကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၅။ ။ဘုရားလောင်းတိုင်း သားတယောက်ရမှ တောထွက်ကြပုံနှင့် ဘုရားလောင်းတို့ အမိဝမ်းတွင်း ကိန်းရခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း၊ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၅။ ။ကျင့်ခဲ့ပုံ,ရဟန်းပြုပုံကို အကျယ်ဟောထားသောပဗ္ဗဇ္ဇာသုတ်၊သုတ္တ—ပါ—၃၄ဝ၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁ဝ။ ။ပဓာနသုတ်၊ ပါ—၃၄၁၊ဋ္ဌ—၁၁၄။ ။ဘုရားလောင်းကျင့်စဉ်က ဖြစ်ခဲ့သော ဝိတက်ကိုပြန်၍ဟောသော ဒွေဓာဝိတက္ကသုတ်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၆၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃ဂ၃။

ဘုရားလောင်းတို့မှာ သခ်ါရုံပေက္ခာဉာဏ်တွင်သာ ရပ်ထားရကြောင်း။ ။ပစ္ဆိမဘဝိက မဟုတ်သေးသော ဘုရားလောင်းတို့မှာ သခ်ါရုပေက္ခာဉာဏ်ရောက်အောင် အားထုတ်၍ ထိုဉာဏ်စခဏ်းတွင်သာ ရပ်တန့်ထားရကြောင်း၊ ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၁။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၁၉၅။ ။အဘိ-၄—ဋ္ဌ—၄ဝ။

ဘုရားလောင်းတို့၏ အဓိမုတ္တိမရဏ်။ ။ဘုရားလောင်းတို့မှာ နတ်ပြည်,ဗြဟ္မာ့ပြည်တို့၌ အသက်အတိုင်းမနေကြဘဲ အဓိမုတ္တိမရဏာဖြင့် စုတေကာ လူ့ပြည်သို့ဆင်း၍ ပါရမီဖြည့်ကြကြောင်း၊ ဒီဃ—၂-ဋ္ဌ—၂ဝ။ ။ပဏ်—၃—ဋ္ဌ—၁၂၁။

ဘုရားလောင်းတို့၏ အံ့ဩဘွယ်များ။ ။ဘုရားလောင်းဘဝက အံ့ဩဘွယ်အချက် ၂ဝ-ကိုစုပေါင်း၍ အသျှင်အာနန္ဒာထေရ်အား ဟောထားသော အစ္ဆရိယအဗ္ဘုတသုတ်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၁၅၉၊ ဋ္ဌ—၁၁၉။ ။ဘုရားလောင်းတို့၏ ဓမ္မတာ ၃ဝ-ကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၃၅၁။ ။ဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ ထူးဆန်းသောဖြစ်ရပ်များကို ပြဆိုခဏ်း၊ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—ဂဂ—။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂ဝ၅။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၇၃၊၄၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄ဝ။ ။(မွေးဖွါးစဉ်,ပဋိသန္ဓေနေစဉ်အခဏ်း၌

လည်းရှိ၏)။ ။ဂေါတမဘုရားလောင်း၏ နန်းမသုံးဆောင်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ အံ–၃–ပါ–၁၄၃၊ ဋ္ဌ–၁၂၄၊သုခုမာလသုတ်။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၉။ ။လေးအတတ်ကိုပြဆိုခဏ်း၊အံ–၃–ဋ္ဌ–၁၂၇။

ဘုရားလောင်းနှင့်စပ်၍သိမှတ်ဘွယ်ရာများ။ ။ဘုရားလောင်းတို့၏ အဇ္ဈာသယ ၆-မျိုး၊ (အ–ခဏ်း၌အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဖွါးဘက်တော် ၇-မျိုးတွင်ပါဝင်သော ရွှေအိုးကြီးလေးသုံးအမည်၊ဒီယ–၁–ဋ္ဌ–၂၅၃၊ (သင်္ခ၊ ဧလ၊ဥပ္ပလ၊ပုဏ္ဍရိက)။ ။ဘုရားလောင်းတိုင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုဆင်ခြင်သုံးသပ်၍ ဘုရားဖြစ်ကြကြောင်း၊နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၂၁။ ။ဘုရားလောင်းဘဝကပင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်တို့ထက် အကြောင်းကိုသိမ်းဆည်းသောဉာဏ်ကြီးကျယ်ကြောင်း၊ ဇာတက–ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၄၁။ ။ဘုရားလောင်းတို့ ရံဖန်ရံခါ တိရစ္ဆာန်ဘဝ၌ဖြစ်ရသည်မှာ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကို ချီးမြှောက်လိုသောကြောင့်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ စရိယာ–ဋ္ဌ–၁၀၄။ ဘုရားလောင်းတို့ဒါနပြုရာ၌ရည်ရွယ်ချက်။ဋ္ဌ–၂၉၈။ ။ဘုရားလောင်းတို့ ဒါနအဆင့်ဆင့်ပြုနိုင်အောင် ဆင်ခြင်ရန်တရားလေးပါး၊ ဋ္ဌ–၃၁၈။ ။ဘုရားလောင်းတို့မှာ မည်သည့်ဘုရားရှင်တို့ထံဘွင်ကျင့်ကျင့် ပါရမီပြည့်ရုံမျှသာဖြစ်၍ မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်သေးဟု သကဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်က ရှင်းပြခဏ်း၊နိယာမောက္ကန္တိကထာ၊ အဘိ–၅–ပါ–၂၁၆၊ ဋ္ဌ–၁၈၂။ ။ဘုရားလောင်းတို့ထမ်းဆောင်သောဝန်ကို မည်သူမှမထမ်းဆောင်နိုင်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ အံ–၃–ဋ္ဌ–၁၇၇။

ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်ထွန်းချိန်။ ။ဘုရားရှင်တို့မှာ အသက် တသိန်းတန်းမှ အထက်၊တရာတန်းမှအောက်၌ မဖြစ်ထွန်းတော်မူကြကြောင်း၊ တသိန်းတန်းမှအောက်၊ တရာတန်းမှအထက် ဤကာလအတွင်း၌သာ ဖြစ်ထွန်းတော်မူကြကြောင်း၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၆၁၊ဋ္ဌ–၁၂၂။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၇၃၊ ၃၁၈။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၉။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–၅၇။ ။ဒီယ-၂–ဋ္ဌ–၂၁။ ။၃–ဋ္ဌ–၃၉၊ဆုဘ်ကပ်ကာလ၌သာ ဖြစ်ထွန်းတော်မူကြကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။ ။နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့ဖြစ်ထွန်းသောကပ်နှင့် မဖြစ်ထွန်းသော သုညကပ်များကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဒီယ–၂–ဋ္ဌ–၄၊ ပါ–၂။ ။ဘုရားရှင်တို့ဖြစ်ထွန်းသည်, မဖြစ်ထွန်းသည်ကိုငင်း၊ အကယ်၍ဖြစ်ထွန်းတော်မူကြပါလျှင် ဤကမ္ဘာ၌ ဘယ်နှစ်ဆူဖြစ်ထွန်းတော်မူမည်ကိုငင်း၊ ကမ္ဘာတည်စ၌ ပဒုမ္မာကြာပွင့်နိမိတ်ကိုကြည့်၍ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့သိနိုင်ကြပုံ၊ ဋ္ဌ–၅။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၂၂၇။ ။ဘုရားရှင်တို့

ပွင့်ထွန်းသောကပ်—၅-မျိုး။ ။ဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းအံ့မှန်သော် နှစ်ပေါင်း တထောင်က ကြိုတင်၍ ကြွေးကျော်ထားကြကြောင်း၊သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်— ၃၊(ကောလာဟလခန်း၌လည်းရေးခဲ့ပြီ။)

ဘုရားရှင်တို့မှာ နှစ်ဆူပြိုင်၍ထွန်းရိုးမရှိ။ ။ဘုရားရှင်တို့မည်သည်မှာ—မည် သည့်အခါကာလတွင်မျှ နှစ်ဆူပြိုင်၍ ပွင့်ထွန်းရိုးထုံးစံမရှိကြောင်း၊အဘိ- ၂—ပါ—၃၄၉၊ ဋ္ဌ—၄၁၂၊၄၁၃၊ ဓာတုပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးမှသာ အခြားသော ဘုရားရှင်တဆူ ဖြစ်ထွန်းတော်မူနိုင်ကြောင်း တိကျစွာမိန့်ဆိုထား၏။ ။ ပဏ်—၃—ပါ—၁၁၀၊ ဋ္ဌ—၇၉၊ အကျယ်ရှင်းပြထား၏။ ။မိလိန္ဒ-ပါ— ၂၃၁၊အကျယ်၊ ။အံ—၁—ပါ—၂၉၊ ဋ္ဌ—၃၅၀၊၉။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ— ၂၇၄၊၂၇၅။ ။နေတ္တိ—ပါ—၇၀၊ဋ္ဌ—၁၅၉။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—၁၇၇။ ။ပါ—၁၈၁၊ ဋ္ဌ—၂၅၁။ ။ဋ္ဌ—၂၇၆—၌လည်း တိကျစွာ မိန့်ဆိုထား၏။ ။၃—ပါ—၉၅၊ ဋ္ဌ—၀၁၀၄။

ဘုရားရှင်တို့နေထိုင်သွားလာစားသောက်တော်မူကြပုံကိုပြဆိုခန်း။ ။ပဏ်— ၁—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၅။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၂၂၀၊ဒေသစာရီကြွချီ တော်မူခြင်းအကြောင်း ၇-မျိုး။ ။ဘုရားရှင်၏ နေ ထိုင် သွား လာ စား သောက်တော်မူပုံကို အကျယ်ပြဆိုခန်း၊ဖြဟ္မာယုသုတ်၊ ပဏ်—၂—ပါ— ၃၃၄၊၃၃၀၊ဋ္ဌ—၂၄၉၊၂၆၅။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၆၅။ ။ဘုရား ရှင် နေလို သွားလိုပုံကို အသျှင်အာနန္ဒာထေရ်က မှန်းဆ၍ သိတတ် ကြောင်း၊ပဏ်—၁—ပါ—၂၁၆၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၀။

ဘုရားရှင်၏ ခန္ဓာကိုယ်၌ မှုအညစ်အကြေးမရှိ။ ။ချီးရေတော်သုံးစွဲခြင်းကား ကိုယ်ဌွေ့ရရှိမျှသာဖြစ်ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၁၊ ၇၂။ ။ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၀၀၊ဋ္ဌ—၁၆၀၊ ဗုဒ္ဓါနံ ပန သရီရေ ရဇောဇလ္လံ န ဥပလိမ္ပတိ။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၉။ ။ဘုရားရှင်၏ခန္ဓာကိုယ်တွင်းသို့ နေ ရောင်လည်း မထိုးနိုင်ကြောင်း၊ မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၇၅။ ။သီတဥဏှ ကလည်း မနှိပ်စက်နိုင်ကြောင်း၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၀၇။ ။

ဘုရားရှင်၏ အားတော် ၂-ပါး။ ။ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်အား၊ဉာဏ်အား ၂-ပါး ကိုပြသော ဒသဗလာဒိဝဏ္ဏနာ၊(ဒ-ခန်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

ဘုရားရှင်တို့မှာ တရားကိုသာအဓလေးပြုတော်မူကြကြောင်း။ ။(ဓမ္မဂရုဘာဝ ဝဏ္ဏနာ ခန်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

ဘုရားရှင်အပေါ်၌ အပြစ်ရှာမတွေ့။ ။ဘုရားရှင် အပေါ်၌ အပြစ်ရှာရန် ဥတ္တရလုလင်က (၇)လ၊မာရ်နတ်ကြီးက အလောင်းတော်ဘဝတွင်(၆)နှစ်၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးနောက် တနှစ်၊ ပေါင်း(၇)နှစ်တိုင်တိုင် လိုက်နေသော်လည်း အပြစ်ရှာမတွေ့ကြောင်း ဟောထားသော သတ္တဝဿာနုဗန္ဓသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၂၃၊ဋ္ဌ—၁၇၀။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၃၉၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၉။ ။၂—ပါ—၃၃၆၊ဋ္ဌ—၂၅၄၊၂၅၆။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၈၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃။ ။ပါ—၃၄၃၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၀၊၁။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၄။ ။ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၁၇၆။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၇။

ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ပုဒ်များမှာ ဖွင့်ထုတ်၍ မကုန်နိုင်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ဘုရား တဆူ၏ ဂုဏ်ပုဒ်များကို အခြားဘုရားရှင်တဆူက တကမ္ဘာ ပတ်လုံးအခြား ဘာစကားမှ မပြောမဟောဘဲ ချီးကျူးနေသော်လည်း မကုန်နိုင်ကြောင်း ဂါထာ၊ ကျက်မှတ်ထားဘွယ်ကောင်းလှ၏၊ ဥဒါန်—ဋ္ဌ—၃၀၅။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၁၆၃။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၈၉။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၉၊၃၂၄။ ။အပ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၁။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၅၇။ ။၃—ဋ္ဌ—၆၁။ ။

ဘုရားရှင်မှာ ရိုသေစရာ ပုဂ္ဂိုလ်မရှိ။ ။အရိုအသေ ပြုထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဘုရားရှင်ရှာကြည့်ရာ မတွေ့ကြောင်းနှင့် န မေ အာစရိယော အတ္ထိ စသော ဂါထာ၊ ဂါရဝသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၄၀၊ဋ္ဌ—၁၈၆။ ။ပဉ္စမ ဥရုဝေလသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၂၇၊ ဋ္ဌ—၂၆၃။ ။ဘုရားရှင်အား ဆရာမရှိကြောင်း ပြောပြသောဂါထာ၊ထေရီ—ဋ္ဌ—၂၂၈၊ ။ဝိ—၃—ပါ—၁၂၊ဋ္ဌ—၂၄၅။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၂၂၈။ ။အဘိ—၅—ပါ—၂၁၈။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၂၇၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၄။ ။၂—ပါ—၂၉၅။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၃၉။ ။ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၈၈။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၁၂၃။ ။အာစရိယ နာစရိယပဉှ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၂၂၈၊ ဘုရားလောင်းဘဝ၌ ဆရာ ၅-ဦးရှိ၍၊ လောကုတ္တရာဘက်၌ကား ဘုရားရှင်မှာ ဆရာမရှိကြောင်း ရှင်းပြချက်။ ။

ဘုရားကိုယ်စား ဆရာထားခဲ့ပုံ။ ။ဘုရားရှင် မရှိသည့်နောက် ငါဘုရားကိုယ်စားမှာ ဓမ္မဝိနယဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူခဲ့ပုံ၊ဒီဃ—၂—ပါ—၁၂၆၊၁၂၇၊ ဋ္ဌ—၁၈၃။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၆၆။ ။

ဘုရားရှင်ကို အမည်အမျိုးမျိုးဖြင့် ခေါ်နိုင်ပုံ။ ။အံ—၈—ပါ—၁၅၃၊ ဋ္ဌ—၂၅၄၊ သမဏ၊ဗြာဟ္မဏ၊ဝေဒဂူ၊ဘိသက္က၊နိမ္မလ၊ဝိမလ၊ဉာဏီ၊ဝိမုတ္တ၊ခေါ်နိုင်သော အမည်တော်များ၊ သမဏသုတ်၊ ဂါထာများပါ၏၊ ။အမည်

တော်ပေါင်းမှာ မရေမတွက်နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၁၁၉။ ။ ဥဒါန—ဋ္ဌ—၃၀၆။ ။အမည်တော်ဟူသမျှမှာ ဂုဏ်တော်ကြောင့်သာ ရအပ်ကြောင်း ဂါထာ၊ အမည်တော်များမှာ မရေမတွက်နိုင်ကြောင်း၊အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၄၂၀။ ။ပဋိသံ—ပါ—၈၅၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၇။ ။မဂ္ဂကုသလပုရိသအမည်တော်၊ တိဿသုတ်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၈၈၊၈၉၊ဋ္ဌ—၂၈၄။ ။ မဟာနိ—ဋ္ဌ—၃၉၉၊ဘိသက္ကအမည်တော်၊သဠာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၀၁။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၆၆။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၄၇၊ ဋ္ဌ—၃၇၊ သုနက္ခတ္တသုတ်။ ။ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၂၆၃။ ။သီဟ အမည်တော်၊ ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၂၆၃။ ။ သီဟသုတ်၊အံ—၅—ပါ—၁၀၇။ဋ္ဌ—၄၁။ ။သီဟနာဒသုတ်၊အံ—၁၀—ပါ—၂၈၂၊ဋ္ဌ—၂၉၃။ ။ဗြဟ္မဏအမည်တော်၊ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၂၆၃။ ။ သမဏသုတ်၊အံ—၈—ပါ—၁၅၃၊ ဋ္ဌ—၂၅၄။ ။ရာဇအမည်တော်၊ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၂၆၃။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၆၈၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၄၊ ။ဇာတိ ဋ္ဌ—၃၀၇။အညွှန်းများ။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၉၃—အညွှန်းများ။ ။သတ္တဝါဟ (လှည်းကုန်သည်မှူးကြီး)၊အမည်တော်၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၈၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၅၊ ၄၆၊ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံဂုဏ်တော်၌ရှိ၏။

ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်၌ကြည်ညိုရကျိုးများ။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆။ ။ ချီးကြူးရကျိုး၊ ၁၀၃၊ ၂၀၄၊ ၂၃၁၊၂၈၅၊၂၈၆၊၃၅၉၊၃၆၈၊၄၂၁၊ ၄၅၀။ ။ကြည်ညိုရကျိုး၊၁၈၈၊၂၁၂၊၂၂၉။ ။ရှိခိုးရကျိုး၊ဋ္ဌ—၁၂၁၊ ၂၃၃။ ။နေရာလှူရကျိုးလည်းပါ၏၊ ၁၅၅၊၁၇၇။ ။ချီးကြူးရကျိုး၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၉၂၊ ၃၇၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၂၊ သာဂတထေရ်အလောင်း။ ။ပါ—၂၉၀၊ဋ္ဌ—၁၉၇။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၈—မှ—၁၁၁—အထိ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀၅။ ။ဘုရားအကြောင်းကိုကြွေးကျော်ခဲ့ရကျိုး၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၃။ ။ဘုရားဟူသောအသံကိုကြားရရုံမျှသောအကျိုး၊ပါ—၂၇၇၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၅။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၂၇၁။ ။ ဂုဏ်တော်ကို ချီးကြူးခဲ့သောကြောင့် ရွှေအဆင်းရှိသော ကပိလ—ငါး။ သုတ္တ—ပါ—၃၂၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၄။ ။ဘုရားရှင်နှင့်တွေ့ရာအရပ်ကို ပြောရကျိုး၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၉။ ။ဂေါတမဟူသောအသံကို ကြားရရုံမျှဖြင့် ငါးဘဝမှလွတ်ပြီး လူ့ဘဝရောက်လာကာ ရဟန္တာဖြစ်သွားသော ဓမ္မရုစိယထေရ်၊ပါ—ဒု—အုပ်—၆၈၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၁။ ။ကြည်ညိုရရုံမျှသောအကျိုး၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၊ (သောကငြိမ်းစေနည်းလည်းပါ၏။) ဝိမာန—ပါ—၁၁၃၊ဋ္ဌ—၃၀၃။ ။

တရားသံကိုကြားရရှိမျှသောအကျိုး၊ မင်္ဂလာကုဒေဝပုတ္တဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၇၃၊ ဌ–၂၀၁။ ။ရှိခိုးရရှိမျှသောအကျိုး၊ ဧလ္လာလိဝိမာနဝတ္ထု၊ပါ–၂၅၊ဋ္ဌ–၉၄။ ။ဗုဒ္ဓနိမိတ်ယူ၍ကြည်ညိုရကျိုး၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၂၉၇။ ။ဘုရားဖူးရန်အသွား လမ်းတွင်သေ၍ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကြောင့်ကောင်းကျိုး ခံစားရပုံ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၅၅။ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၀၊ဗုဒ္ဓသညကထေရ်အလောင်း။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၆။ ။(ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုရကျိုးအခန်း၌လည်းရှိ၏။) ဘုရားရှင်ရုပ်တော်ကိုတကယ်တန်း ယုံကြည်သောကြောင့် မဟာကပ္ပိနမင်းနှင့် မှူးမတ်တို့မှာလှေဖောင်စသည်ကို မရှာတော့ဘဲ မြင်းရထားတို့နှင့်ပင် မြစ်များကိုကူးကြရာ ပကတိမြေပေါ်တွင် သွားရသကဲ့သို့ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၀။

ဘုရားဖူးသွားသင့်,မသွားသင့်သောကာလကိုပြဆိုခန်း။ ။ဘုရားဖူးသွားရာ၌ သွားသင့်သောကာလ, မသွားသင့်သောကာလကိုခွဲပြပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၇၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၉။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁၆၆။ ။မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၁၇၊ (သမ္ပဇဉ်အခန်းတိုင်း၌ရှိ၏။

ဘုရားဖူးသွားရကျိုးဂါထာ။ ။ဇာတိ–ဋ္ဌ–၂၇၁၊ ပါ–၂၅၅။ ။သဂါထာသံ–ပါ–၂၁၃၊ဋ္ဌ–၂၇၇။ ။ဝိ–၄–ပါ–၃၀၃၊ဋ္ဌ–၆၂၊ ခြေတလှမ်းလျှင် ကုဋေတသန်းမကအဘိုးထိုက်တန်ကြောင်းဂါထာ၊(အနာထပိဏ္ဍိကဝတ္ထုတိုင်း၌ရှိ၏။

ဘုရားရှင်၏မဟာစကြာတော်။ ။အင်္ဂုလိမာလမထေရ်အား ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် မပင်ပန်းစေရန် ပရိတ်ရွတ်ဘတ်စေခြင်းဖြင့် ချမ်းသာစေတော်မူပုံ၊ပဏ်–၂–ပါ–၃၀၆၊ဋ္ဌ–၂၃၃။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၁၇၊ဋ္ဌ–၁၆၆။ ။ပါ–၂၀၉၊ဋ္ဌ–၂၇၇။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၄၉၅။ ။ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် ပင်ပန်းဆင်းရဲလှသော သာကာမထေရ်အား သံဃာတော်များအတွက် သောက်ရေ,သုံးရေခပ်စေတော်မူခြင်းဖြင့် လူတို့ကြည်ညိုလာကာ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ချမ်းသာတော်မူစေပုံ၊ ပေတ–ဋ္ဌ–၁၆၅။

ဘုရားရှင်၏ ခန္ဓာကိုယ်ကိုတိုင်းတာ၍မရကောင်းကြောင်း။ ။ဘုရားရှင်၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ကြီးသည် ငယ်သည်ဟူ၍ တိုင်းတာ၍မရကောင်းကြောင်းဝတ္ထုများ၊ ပဏ်–၂–ပါ–၃၇၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၇။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–၂၅၄၊ (ရာဟုအသူရိန်ဝတ္ထုခန်း၌လည်းရှိ၏။

ဘုရားရှင်၏ဘန်ခိုးတော်။ ။ရံခါရံခါ ဆွမ်းခံကြွတော်မူစဉ် ဖြစ်ပေါ်လာသော တန်ခိုးတော်များ။ သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၂၄။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၄၀၊ခရီးသွားစဉ်။ ။ဋ္ဌ—၄၆။ဆွမ်းခံကြွတော်မူစဉ်။ ။သဠာ—သံ—ဋ္ဌ—၉၁။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၄၈။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၀။ ။ဘုရားရှင်၏ ပကတိကိုယ်ရောင်တော်မှာ အမြဲတန်း တလံ၊သို့မဟုတ်အတောင် "၈၀"ထွန်းလင်းတော်မူကြောင်း၊ ဥဒါန—ဋ္ဌ—၃၂၂။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၁။ ။ဘုရားရှင်ကိုမြင်လျှင် မကြည်ညိုသူပင်ဖြစ်စေကာမူ ရှိခိုးသွားများကြကြောင်း၊ ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၃၉။ ။ဘုရားရှင်ကိုမြင်က အရူးရောဂါများပျောက်ကင်းတတ်ကြောင်း၊ ထေရီ—ဋ္ဌ—၁၁၄၊၁၂၉။ ။အရက်မူးသူတို့လည်း အမူးပြေတတ်ကြကြောင်း၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၀၄။ ။အံ—၈—ပါ—၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၂၂။ ။နာဠာဂိရိဆင် အမူးပြေပုံ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—၁—အုပ်—၃၅၈။

ဘုရားရှင်အပေါ်၌ တဲ့တဲ့ကျော်၍မည်သူမျှမသွားနိုင်ကြပုံ။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၉၃။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၆။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၉၊ ဂါထာနံပါတ် ၉၀။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၀၀။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၅၉။ ။ဗောဓိပင်အစစ်ပေါ်သို့လည်း မည်သူမျှကျော်၍မသွားနိုင်ကြောင်း၊ ကာလိင်္ဂဇာတက၊ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၄၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၃၄။

ဘုရားရှင်၏ ခန္ဓာကိုယ်လည်း ပုတ်သည်ပင်ဖြစ်ကြောင်း။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၉၈၊ဋ္ဌ—၂၈၈၊ဝက္ကလိမထေရ်ဝတ္ထုတိုင်း၌ရှိ၏။ ။ဘုရားရှင်၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်သည် အလွန်မွှေး၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ဂန္ဓဇာတိကထာ၊အဘိ—၅—ပါ—၄၀၈၊ ဋ္ဌ—၂၆၂။

ဘုရားရှင်စိတ်တော်မှာ တူမျှကြောင်းဂါထာ။ ။ဘုရားရှင်စိတ်တော်မှာ ရန်သူဟူ၍၎င်း, သားတော်ဟူ၍၎င်း မခွဲခြားဘဲ အားလုံးသတ္တဝါများအပေါ် တူမျှသော စိတ်ထားရှိတော်မူကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၄။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၈၅။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၃၀၈၊ ပါ—၂၆၄။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၀၊ ပါ—၃၀၂။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၃၉၆။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၇၄။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၅၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၁။

ဘုရားရှင်နေ့စဉ်ဝင်စားသောသမာပတ်ပေါင်း။ ။ဘုရားရှင်နေ့စဉ် ဝင်စားသော သမာပတ်မှာ ၂၄-ကုဋေ တသိန်းရှိသည်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဥဒါန—

ဋ္ဌ—၁၃၄၊ ၂၉၉၊ ၃၆၆။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၀၅။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၇၊ ၁၃၀၊ ၁၄၀။ ။ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီးဝင်စားသော သမာပတ်၊ ဒီယ—၂—ဋ္ဌ—၁၀၆၊ ပါ—၁၂၀။ ။ဘုရားရှင်တို့၏ ဘဝင်စိတ်မှာ အလွန်လျှင်မြန်လှပုံ၊ ဇာတိ—ဋ္ဌ—၁၄၁။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၃၁၆၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၉၃။ ။ဖလသမာပတ်ဝင်စားပုံမှာလည်း အလွန်လျှင်မြန်လှကြောင်း။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၁၄၁။

ဘုရားမယ်တော်ဟူသော ဘွဲ့ထူးမှာ အလွန်ရခဲလှကြောင်း။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၁၅၀။ ။အပ—ပါ—၃—အုပ်—၂၀၉၊ ဂါထာနံပါတ်—၁၃၅။ ။၎င်းဘွဲ့ထူးရရန် ကမ္ဘာတသိန်းပါရမီဖြည့်ရကြောင်း။ အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၈။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၆။ ။ဒီယ—၂—ဋ္ဌ—၂၂။ ။"၉၁" ကမ္ဘာထက်က ဝိပဿီဘုရား ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တွင် ဆုတောင်းခဲ့ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ စရိယာ—ဋ္ဌ—၇၆။ ။ဘုရားခမည်းတော်လည်းနည်းတူပင်တည်း။

ဘုရားရှင်တို့မှာ အကြောင်းကိုသာနှိမ်နင်းတော်မူကြပုံ။ ။ဘုရားရှင်တို့မှာ အကျိုးကိုမနှိမ်နင်းဘဲ အကြောင်းကိုသာ နှိမ်နင်းတော်မူကြသောကြောင့် ရန်သူအစစ်ကို ရှာတတ်သော ခြင်္သေ့နှင့်တူကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ဝိသုဒ္ဓိ—၃—အုပ်—၁၃၀။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၇။ ။တိတ္ထိတို့မှာမူကား- အကြောင်းကို မနှိမ်နင်းဘဲ အကျိုးကိုသာ နှိမ်နင်းနေကြသောကြောင့် ခဲနှင့်ပစ်သူကို အရေးမစိုက်ဘဲ ခဲကိုသာလိုက်၍ ကိုက်တတ်သောခွေးနှင့်တူကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။

ဘုရားရှင်အပေါ်၌ အန္တရာယ်မပြုနိုင်သောအရာ ၄-မျိုး။ ။(အနန္တရာယိကဓမ္မကထာ)။ ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၃၅၂။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၇။

(၁) ဘုရားရှင်အားရည်စူး၍ ဆောင်ယူလာသောပစ္စည်းများကိုမည်သူမျှ မဖျက်ဆီးနိုင်၊ ဘုရားရှင်ထံ မရောက်လာအောင် မည်သူမျှ မတားဆီးနိုင်။

(၂) ဘုရားရှင်၏ အသက်အန္တရာယ်ကို မည်သူမျှ မပြုလုပ်နိုင်။

(၃) လက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂-ပါး၊ လက္ခဏာငယ် ၈၀-တို့၏ ထွန်းတောက်ပမှုကိုလည်း မည်သူမျှ မတားဆီးနိုင်။

(၄) ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်ရောင်တော် ရောင်ခြည်တော်ကွန့်မြူးမှုကိုလည်း မည်သူမျှ မတားဆီးနိုင်။

ဤကား-ဗုဒ္ဓ—ဌ—၃၅၂—၌ လာသော ၄-မျိုးတည်း။ ၊ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၇—၌ကား နောက်ဆုံး ၄-နံပါတ် ကွဲပြား၏။ ၎င်း၌ပါသော ၄—နံပါတ်ကား သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏ အန္တရာယ်ကို မည်သူမျှ မပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဘုရားရှင်၏ အသက်အန္တရာယ်ကို မည်သူမျှ မပြုလုပ်နိုင်ကြောင်းပါဠိ၊ ဝိ—၄—ပါ—၃၅၅၊ ၆၂၇။ ။သုသီမဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၄၀၊ ဌ—၃—အုပ်—၄၀၊ ဘုရားရှင်ရအပ်သောလာဘ်လာဘ၏ အန္တရာယ်ကို မည်သူမျှမပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၁၅၅၊ ၁၅၀၊ ဗုဒ္ဓလာဘန္တရာယပဉှ၊ လာဘန္တရာယ်လေးပါးကိုလည်း ခွဲပြထား၏။

ဘုရားစကားတော်မှာ မှားသည်မရှိကြောင်း။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၆၉၊ ဌ—၆၂။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၂၄။ ။အင်္ဂ—၁—ဌ—၄၀၊ ဥပမာဂါထာများ။ ။စူဠနိ—၌ ၄၅-ဝါကာလပတ်လုံး ဘုရားရှင်ဟောသမျှသော တရားတော်များမှာ သားမြီးဖျားလောက်မျှ ချွတ်ချော်တိမ်းပါးမှု မရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။ တထာဂတ-ဂုဏ်တော်ပုဒ်အဖွင့်။ ။နေတ္တိ-ပါ—၇၆၊ ဌ—၁၅၅။ ။ဘုရားစကားကို မနာယူလျှင် ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဣတိ—ဌ—၃၃၂။ ။(ဗုဒ္ဓ-ခဏ်း၌ လည်း ရေးခဲ့ပြီ။)

ဘုရားရှင်၏ ပကတိမျက်စိတော်မှာ နေ့ညမဟူ တယူဇနာမြင်နိုင်ကြောင်း။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၇၃။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၇၆၊ ဌ—၃၃၁။ ။ပကတိ မံသစက္ခုဖြင့်ပင် တယူဇနာအကွာ၌ရှိသော နှမ်းစေ့ကို မြင်နိုင်ကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်—၃—ဌ—၁၈၁။

ဘုရားရှင်တိုင်းမစွန့်သောအရပ် ၄-မျိုး။ ။အဝိဇဟိတဋ္ဌာန၊ တနည်း-အစလစေတိယဋ္ဌာန-ဟူလို၊ ဗုဒ္ဓ—ဌ—၁၅၀၊ ၃၅၁။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၁၇။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၀။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၀၊ (အစလစေတိယဋ္ဌာနခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

ဘုရားရှင်၌ စွဲကပ်သောဝေဒနာများ။ ။ဘုရားရှင်၌ စွဲကပ်သော ကျောက်ကုန်းတော်ကိုက်ခဲသော ဝေဒနာအကြောင်း၊ ပဏ်—၂—ပါ—၁၇၊ ဌ—၂၀။ ။သဠာ—သံ—ဌ—၉၄။ ။လေနာရောဂါအကြောင်း၊ ဒေဝဟိတသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၇၆၊ ဌ—၂၃၇။ ။ထေရ—ပါ—၂၅၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၀၊(ဝိပါက်တော်ခဏ်း၌လည်း ရှိသေး၏)။ ။ဝဋ္ဋခံရသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း၊ အကုသလစ္ဆေဒနပဉှ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၃၆။

ဘုရားရှင်တို့ကြီးကျယ်စွာ ကြုံးဝါးသောအရာလေးမျိုးရှိကြောင်း။ ။(ဝိနယ ပညတ္တိ၊ ဘူမန္တရ၊ ပစ္စယာကာရ၊ သမယန္တရ)၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—၉၄။ ။၂—ဋ္ဌ—၇၅။ ။အရာမဟုတ်သည်၌ကား ကြုံးဝါးတော်မမူကြောင်း။ ။ဥဒါန်—ဋ္ဌ—၃၆၃။ ။အံ—ဂ—ဋ္ဌ—၂၄၇၊ (ဗုဒ္ဓခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

ဘုရားရှင်တို့ တဆူနှင့်တဆူ မတူကြဘဲ ထူးခြားသောဝေမတ္တ ၅-မျိုး။ ။ ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၁၅၇၊အာယုဝေမတ္တ၊ ပမာဏဝေမတ္တ၊ ကုလဝေမတ္တ၊ ပဓာနဝေမတ္တ၊ ရသ္မိဝေမတ္တ၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၂၇၆၊ လေးပါး၊ ကုလ၊ ပဓာန၊ အာယု၊ ပမာဏ၊ ။သုတ္တ—ပါ—၃၄၇၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၃၄၊ ဤဋ္ဌဂ—ပါး၊ အဒ္ဓါန၊ အာယု၊ ကုလ၊ ပမာဏ၊ နေက္ခမ္မ၊ ပဓာန၊ ဗောဓိ၊ ရသ္မိ၊ အကျယ်ဖွင့်ပြထား၏၊ (ဝေမတ္တခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။ ။

ဘုရားရှင်၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ဘူးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။ဥဒါန်—ဋ္ဌ—၁၉၆၊ (နာဂသမာလထေရ်၊ နာဂိတထေရ်၊ ဥပဝါနထေရ်၊ သုနက္ခတ္တထေရ်၊ စုန္ဒသာမဏေ၊ သာဂတထေရ်၊ မေဃိယထေရ်)၊ အသျှင်အာနန္ဒာထေရ် အလုပ်အကျွေး ရာထူးမရမီ ဘုရားရှင်ဝါတော် ၂၀-အတွင်း အလုပ်အကျွေးဖြစ်ဘူးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ကျန် ၂၅-ဝါကာလပတ်လုံး အသျှင်အာနန္ဒာတပါးတည်း အမြဲလုပ်ကျွေးတော်မူခဲ့ကြောင်း။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၃၇။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—၈—အုပ်—၉၆။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၄၁၄။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄ဂ။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၂။ ။ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၆။ ။အလုပ်အကျွေးမတည်မြဲမီ ဘုရားရှင်တွေ့ကြုံခဲ့ရပုံများ၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၂၂ဂ။ ။

ဘုရားရှင်အား ချဉ်းကပ်ရာ၌ ခဲယဉ်းလှကြောင်း ဥပမာဂါထာ။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၆၉။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၃၇၅၊ ဂါထာ နံပါတ်—၂၇၀။ ။

ဘုရားရှင်က ရဟန်းတော်များအား ဖိတ်ကြားပုံ။ ။ဘုရားရှင်က ရဟန်းတော်တို့အား မသင့်လျော်သော ကိုယ်နှုတ်ရှိခဲ့ပါလျှင် ငါဘုရားကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ကြပါ ဟု ဖိတ်ကြားတော်မူပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၉၂၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၇၉၊ ဝိမံသကသုတ်။ ။ပဝါရဏာသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၉၂၊ ဋ္ဌ—၂၅၃။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၄၁၊ —ဟန္ဒဒါနိဘိက္ခဝေ ပဝါရေမိ ဝေါ စသည်

ဖြင့် ဖိတ်ကြားတော်မူပုံ၊ (ကြီးကဲသူတို့ နမူနာယူစရာကောင်းလှ၏.)။ ။ ဘုရားရှင်က ရဟန်းများကို ရှပ်ရေလှပ၍.၎င်း၊ ပစ္စည်းလေးပါးစသည်ကို ရ၍.၎င်း ငါဘုရားကိုမမှီဝဲကြနှင့်၊ ဆရာကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နိုင်သည်ဟု အထင်ရောက်မှသာ ဆည်းကပ်ကြဟု မိန့်ကြားတော်မူပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၉၂၊ ဠ–၃–အုပ်–၂၇၀။ ။ဘုရားရှင်က ရဟန်းတို့အား ရန်သူကဲ့သို့ သဘောမထားဘဲ မိတ်ဆွေကဲ့သို့သဘောထား၍. ကျင့်ကြရန် ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၅၀၊ ဠ–၁၁၀။

ဘုရားရှင်တို့မှာ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌သာ မွေ့လျော်တော် မူကြကြောင်း။ ။
ဓမ္မ-ဠ–ပ–အုပ်–၁၃၃၊ သုညာဂါရေ ခေါ် ဂဟာပတယော တထာဂတာ အဘိရမန္တိ။ ။ဥဒါန–ဠ–၃၆၉။ ။ထေရ–ဠ–၃–အုပ်–၁၇၅။ ။ ဝိ–၄–ပါ–၃၀၆။ ။တနည်း ဘုရားရှင်တို့မှာ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌သာ မွေ့လျော်တော်မူကြကြောင်း၊ အံ–၁–ဠ–၁၂၊ ၂၂၆၊ ၃၃၃။ ။အံ–၁၀–ဋ္ဌ–၃၀၇၊ ပါ–၃၀၉၊ တော၌သာ မွေးဖွါး၍ တော၌သာ ဘုရားဖြစ်တော်မူပုံ။ ။ထေရ–ဠ–၃–အုပ်–၄၁၂။ ။ပဋိသံ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၈၅။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၈၀၊ ၁၂၀။ ။

ဘုရားရှင်၏. အသံတော်မှာ ပရိသတ်အပြင်ဘက်သို့ ပထွက်ကြောင်း။ ။
ပဏ်–၁–ပါ–၃၁၉။ ။ဠ–၃–အုပ်–၂၀၀။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၈၄။ ။ပရိသတ်များလျှင် များသလောက် ဘုရားရှင်ကို မြင်နိုင်၍. အသံကိုလည်း ကြားနိုင်ကြကြောင်း၊ အံ–၂–ဠ–၃၄၊ ပရိသတ်ရှိသလောက်သာအသံတော်ကိုကြားနိုင်၍.ပရိသတ်အပြင်ဘက်သို့ကားလုံးဝ မထွက်ဟုလို၊ (လက်တဆစ်စာမျှမထွက်ဟု ဖွင့်ပြထား၏.)။ ။ဘုရားရှင်၏. အသံ့အရောင်တော် လွှင့်နိုင်ပုံကိုပြသော စူဠနိကာသုတ်၊ ခေတ်သုံးပါးကိုလည်း ပိုင်းခြားပြထား၏.၊ အံ–၃–ပါ–၂၂၀၊ ဠ–၂၁၀၊ ။ဘုရားရှင်၏. အသံတော်အင်္ဂါ–၈–ပါး၊ မဟာနိ–ပါ–၃၅၃၊ ဠ–၃၀၇။ ။ ပဏ်–၂–ပါ–၃၄၀၊ ဠ–၂၇၀၊ (အသံခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

ဘုရားရှင်တို့တဆူနှင့်တဆူအကြားတွင် မြေကြီးတယူဇနာမြင့်တက်ကြောင်း။ ။
ဝေပုလ္လပဗ္ဗတသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၉၆၊ ဠ–၁၄၉။ ။ဓမ္မ–ဠ–ပ–အုပ်–၆၅။ ။သုတ္တ–ဠ–ပ–အုပ်–၁၉၅၊ ဤ၌ တယူဇနာနှင့် သုံးဂါဝုတ် မြင့်တက်သည်ဟု ဖွင့်ပြထား၏.။ ။

ဘုရားရှင်တို့မှာ လောကဌ်ဖြစ်သော်လည်း လောကနှင့်ကား မကပ်ငြိကြောင်း ဂါထာများ။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၃၁၉၊ ၃၉၀၊ ဌ—၃—အုပ်—၂၆၂။ ။စရိယာ—ဌ—၂၈။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၊ဌ—ပ—အုပ်—၂—၂၆၀။ အံ—၄—ပါ—၃၄၇။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် သင်္ကန်းချုပ် ကူတော်မူပုံ။ ။အသျှင် အနုရုဒ္ဓါထေရ်၏ သင်္ကန်းကို ချုပ်ကူတော်မူပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ဌ—၂၈၆၊ ။မွေ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၈၇၊ ၃၈၈။ ။

ဘုရားရှင်ပြုံးတော်မူပုံကို ရှင်းပြချက်။ ။အံ—၅—ဌ—၆၃၊၆၄၊ပါ—၁၈၉၊ ဂဝေသီသုတ်၊ ဗုဒ္ဓါနံ ပန ဟသိတံ ဟဋ္ဌ ပဟဋ္ဌာကာရမတ္တမေဝ ဟောတိ။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၇၊ ပါ—၃၁၀၊ ။

ဘုရားရှင်၏ ဆံပင်တော်။ ။ဘုရားရှင်၏ ဆံပင်တော်မှာ တသက်ပတ်လုံး လက်နှစ်သစ်သာရှိကြောင်း၊ ထို့ထက်ပို၍ မရှည်တော့ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၃၃၂။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၇၈။ ။

ဘုရားရှင်နှင့် သာဝကတို့က ရဟန်းတို့ကို ခေါ်ရာ၌ ခေါ်ပုံထူးပုံချင်း မတူသည်ကိုပြဆိုချက်။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၈၆။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၄၆၂၊ ဌ—၂၁၄။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၃။ ။အံ—၂—ဌ—၃၃၊ပါ—၆၄။ ။ဒီဃ—၃—ဌ—၂၃၇၊ ပါ—၂၂၇။ ။

ဘုရားရှင်အား စွပ်စွဲပုံ၊ စွပ်စွဲသည်မည်ပုံ။ ။ဘုရားရှင်အား မျက်လှည့်ပညာ တတ်သည်ဟု နိဂဏ္ဌတို့က စွပ်စွဲကြပုံ၊ပဏ်—၂—ပါ—၃၈၊ဌ—၃၉။ ။ဘုရားရှင်အား ကဲ့ရဲ့ရန်လာသော နတ်သားတစု၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၂၊ ဌ—၆၁။ ။ဘုရားရှင်အား ဆဲရေးခံရပုံ ဟောသော အက္ကောသသုတ်၊ ပါ—၁၆၃၊ ဌ—၂၀၉၊ ဒေါသ ပြန်မဖြစ်ရန် ဟောထားသော ဂါထာများ၊ ကျက်မှတ်ထားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ဘုရားရှင် စွပ်စွဲခံရသည်ကို ကောသလမင်းကြီးက သံသယကင်းစေပုံ၊ ဇဋိလသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၉၉၊ ဌ—၁၅၀။ ။ဘုရားရှင်အား စွပ်စွဲသည်မည်သော အရာများကို ပြဆိုချက်၊ အံ—၂—ပါ—၆၁၊ ဋ္ဌ—၂၅။ ။ဘုရားရှင်အား ပုတ်ခတ်သည်မည်ပုံ၊ ဒုဗ္ဗဋိပန္နော ဟိ သာသနံ ဘိန္ဒန္တော သတ္ထု ဓမ္မသရီရေ ပဟာရံ ဒေတိနာမ၊ ဥဒါန—ဌ—၈၇။ ။ဘုရားဟောစကားတော်အစစ်ကို မပစ်ပယ်အပ်ကြောင်း၊ ပစ်ပယ်လျှင် ဘုရားရှင်ကို ပစ်ပယ်သည် မည်ကြောင်း၊

နေတ္တိ—ဌ—၇၂။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၁၅၇။ ။ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၆၊ မဟာပဒေသလေးပါး ကျမ်းတိုင်း၌ ရှိ၏။ ။ဘုရားရှင်အား အမ္ဗဌလုလင်က အမျိုးမျိုးစွပ်စွဲသည်ကို ဖြေရှင်းခဏ်း၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၇၅၊ ဌ—၂၂၆။ ။ဆိတ်ငြိမ်ရာတောအရပ်၌ နေသော ဘုရားရှင်ကို နိဂြောဓပရိဗ္ဗိုဇ်က (မျက်စိတဘက်ကာကျားသောနွားသည် နွားအုပ်ထဲတွင် မနေဝန့်သလို-ဟု) ကြိမ်ဖန်ကဲ့ရဲ့ပုံ၊ ၃—ပါ—၃၁၊ဌ—၁၇။ ။ဘုရားရှင်အား စွပ်စွဲသောသူတို့သည် ထိုစွပ်စွဲမှု အမှားကို မစွန့်လွှတ်ဘဲသေလွန်က ကေန်မုချ ငရဲ၌ကျရောက်ရကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၀၄၊ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၇။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၄၁၃။ ။ စွပ်စွဲခြင်းခံရသည်မှာ ရှေးအကုသိုလ်ကံကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ဝိပါက်တော်အခဏ်း၌ ဖြေရှင်းပြထား၏။ ။မျက်လှည့်တတ်သလော-ဟု ဘုရားရှင်အားမေးပုံ၊ အံ—၄—ပါ—၅၁၁၊ ဌ—၃၆၆။

ဘုရားရှင်မှာ လက်နက်မပါဘဲ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူနိုင်ကြောင်း ဂါထာ။ ။(အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ)ဂုဏ်တော်ဖွင့်တိုင်း၌ရှိ၏။ ။ ဝိ—၄—ပါ—၃၅၇၊ ပဏ်—၂—ပါ—၃၀၀၊ ဌ—၂၃၆။ ။အဘိ—၂—ဌ—၃၁၃၊ ။မဟာနိ—ဌ—၁၂၇၊ပဏ်-၌ မိမိစိတ်ကို ယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမရန် ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ဘုရားရှင်သည် သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမရာ၌ အနု,အကြမ်း ၂-မျိုးဖြင့်ဆုံးမတော်မူကြောင်း၊ ထိုသို့ဆုံးမ၍မှ မရလျှင် မဆုံးမဘဲ နေတော်မူကြောင်းဟောသော ကေသိသုတ်၊အံ—၄—ပါ—၄၂၇၊ဌ—၃၂၀။ ။ဘုရားရှင်တို့ ဆုံးမသောပုဂ္ဂိုလ်, မဆုံးမသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲပြပုံ၊ နေတ္တိ—ပါ—၇၂၊ ဌ—၁၆၆။ ။သစ္စာလေးပါးကို ယိုးထွင်း၍ သိအောင်မဟောသော်လည်း ဝါသနာဖြစ်စေရန်ကား ဟောကြားတော်မူသည်သာတည်း။ ။

ဘုရားရှင်အား ကြီးကျယ်စွာ လာဘ်ရပုံကိုပြဆိုခဏ်း။ ။နိဒါန်—သံ—ဌ—၉၄၊ ပါ—၃၂၂။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၂၄၆၊ပါ—၁၀၀။ ။(ဓမ္မပဒအသဒိသ အခဏ်း၌လည်းရှိ၏။)

ဘုရားရှင်အား လှူထားသောပစ္စည်းကိုသုံးစွဲနည်း။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၂၉၇၊ ဌ—၂၂၅။ ။ဘုရားရှင်အား လှူထားသော ဆွမ်း,သင်္ကန်း,ပန်း,အထည်စသည်များကို အသုံးချရပုံနည်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိ—၃—ဌ—၄၂၄။ ။ သဂ်ဟ—ဌ—၂၅၅။

ဘုရားရှင်နှုတ်ဆက်တော်မူပုံ။ ။ဘုရားရှင်ထံသို့ ဧည့်သာနဂ်လ ဥပါသကာ လာသောအခါ ဘုရားရှင်က "ငါ့ဘုရားထံလာတို့အလှည့်က ဝေးလှချေ လား၊ ခုမှလာသကိုး"ဟု နှုတ်ခွန်းဆက်တော်မူပုံ၊ ဥပါသကသုတ်၊ဥဒါန- ပါ-၉၁၊ ဋ္ဌ-၁၀၁၊ ။ဘုရားရှင်က ရောက်လာသူအား ထမင်းယာဂု ကျွေးရန် ခိုင်းစေတော်မူပုံ၊ ထိုသို့ခိုင်းစေခြင်းမှာ ဤတနေရာသာရှိကြောင်း လည်း ဖွင့်ပြထား၏၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၁၇၀။ ။ဘုရားစသောသူတော် ကောင်းတို့ နှုတ်မဆက်သောနည်း၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၇၇။

ဘုရားရှင်အား မိဘအသစ်များထပ်မံပေါ်လာပုံ။ ။နကုလပိတာ-နကုလ မာတာတို့အကြောင်းကို န-ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။ ။၎င်းတို့ ၂-ဦးမှတပါး အခြားသော ဗြာဟ္မဏမဟာသာလလင်မယား၊ ဇရာသုတ်၊ သုတ္တ-ပါ- ၄၀၅၊ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၂၄၆။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၂၀၄။ ။သာကေတ ဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၁၆၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၂၆။

ဘုရားရှင်အား သီတင်းသုံးတော်မူစေလိုသော်ပင့်ရပုံနည်း။ ။ဘုရားရှင် ကြွ တော်မူလာစေရန် သားငယ်များကို ရှင်ရဟန်းပြုစေ၍ ဘုရားရှင်အထံ တော်မှာ နေစေကြပုံ၊ထိုရှင်ငယ် ရဟန်းငယ်များ ပင့်လာသော် ငါတို့ကား ဘုရားရှင်အား ဖူးမျှော်ရခြင်း၊ လှူဒါန်းရခြင်း၊ တရားတော်ကိုနာရခြင်း အကျိုးကို မုချခံစားရလိမ့်မည်ဟု ရည်ရွယ်ကြကြောင်း၊ နိဒါန-သံ-ဋ္ဌ- ၁၆၅။ ။ဘုရားရှင်ကိုပင် ခရီးမသွားနိုင်အောင် တားနိုင်သော ပုဏ္ဏ ကျွန်မအကြောင်း၊ ပုဏ္ဏကျွန်မ တားပုံနမူနာယူစရာကောင်းလှ၏၊ အံ- ၇-ဋ္ဌ-၁၆၉။ ။ပဏ်-၁-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၄၃။ ။ဘုရားရှင်တို့မှာ သရဏဂုံတည်မည့်သူ၊ သီလဆောက်တည်မည့်သူ၊ ရဟန်းဖြစ်ကြမည့်သူ၊ မဂ်ဖိုလ်ရမည့်သူများရှိလျှင် သီတင်းသုံးနေဆိုင်တော်မူကြောင်း၊ ထိုသူများ မရှိလျှင် နေထိုင်ခြင်းပြုတော်မမူကြကြောင်း၊ ဥဒါန-ဋ္ဌ-၁၆၅။

ဘုရားစကား မပယ်ရှားဝံ့ကြကြောင်း။ ။ဘုရားရှေ့တော်မှာ စကားနှစ်ခွန်း မပြောဝံ့ကြကြောင်း၊ ပဏ်-၁-ပါ-၁၀၄၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၁၀၊ ဗုဒ္ဓါနိ ကိရ သမ္မုခါ ဒွေ ကထာ ကထေတုံ သမတ္ထော နာမ နတ္ထိ။ ။ဘုရားရှင်တို့ သုံးကြိမ်တိုင်မေးသည်ကို မဖြေဆိုလျှင် ဦးခေါင်း (၇)စိပ်ကွဲတတ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပါ-၂၉၄၊ ဋ္ဌ-၁၇၉။ ။ဘုရားရှင်ထံမှ သတင်းစကားကို ဝက္ကလိမထေရ်က အနိမ့်မှနေ၍ နာယူပုံ၊ ခန္ဓ-သံ-ပါ-၁၀၀၊ ဋ္ဌ- ၂၀၀၊ ။ဘုရားရှင်သွားနေစဉ် ရပ်နေစဉ် မည်သူမျှ စကားမပြောဝံ့ကြ

ကြောင်း၊မဟာ—သံ—ပါ—၃၀၃၊ ဋ္ဌ—၃၀၉။ ။ဘုရားရှင်စကားတော်ကို သုံးကြိမ်ထက်ပို၍ မည်သူမျှ မပယ်ဝန့်ကြကြောင်း၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၃၂၁။

ဘုရားရှင် (နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ) တို့၏အမည်တော်ဂါထာများ။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၁၄။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၄။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၂။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၈၁၊ဋ္ဌ—၁၅၉၊၃၄၈၊ဘုရားရှင်တို့နှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်ရာများ၊ (ဗုဒ္ဓပကိဏ္ဏက ကထာ)။ ။ဘုရားရှင်တိုင်း ဘုရားရှင်တိုင်း ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူကြကြောင်း ဗုဒ္ဓဝံသအဋ္ဌကထာ၌တွေ့ရ၏၊(ဂေါတမဗုဒ္ဓဝံသ အကျော်း၌လည်းရေးခဲ့ပြီ)။

ဘုရားရှင်ချီးမြှောက်ခံရသောပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၄၂၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်ဘော်တိုင် ခရီးဦးကြိုပြု၍ ချီးမြှောက်ခံရသောပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အသျှင်မဟာကဿပထေရ်၊မဟာကပ္ပိနထေရ်၊ ပုက္ကုသာတိမင်း၊ ဝနဝါသိတိဿသာမဏေ၊ ရေဝတသာမဏေ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်၊ ကောဍိကဏ္ဏသောဏထေရ်၊ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၁၃၊၂၁၄။

ဘုရားရှင်နှင့်လုံးဝတူအောင် မဖန်ဆင်းနိုင်ကြကြောင်း။ ။ဘုရားရှင်နှင့်တူအောင်ရုပ်ထုကိုလည်း မထုလုပ်နိုင်ကြကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၆၁၊ ဖန်ဆင်းမှုလည်းမပြုလုပ်နိုင်ကြကြောင်း။ ။ဘုရားရှင်နှင့်တူအောင် မာရ်နတ်ကြီးပင်မဖန်ဆင်းနိုင်ကြောင်း၊ ဝိ—၅—ဋ္ဌ—၁၇၄။ ။ဘုရားလောင်း၏ရုပ်အဆင်းကို မည်မျှကြွမ်းကျင်လှသော ပန်းပု,ပန်းချီဆရာပင်ဖြစ်စေကာမူ တူအောင်ထုလုပ်ခြင်း, ရေးဆွဲခြင်း မပြုလုပ်နိုင်ကြကြောင်း၊ တန်ခိုးဖြင့်လည်း မဖန်ဆင်းနိုင်ကြောင်း၊ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၄၀။

ဘုရားရှင်အစားအစာ၌နတ်ဩဇာထည့်ပေးကြပုံ။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၆၀၊ ဗုဒ္ဓါနံ ဟိ အန္တမသော ပါနီယေပိ ဒိဗ္ဗောဇာ ပက္ခိတ္တာဝ ဟောတိ။ ။ ဝိ—၃—ဋ္ဌ—၃၀၀၊၁။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၂၂၅။

ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌ ပျင်းသူဒုက္ခရောက်၍ ဝီရိယရှိသူသုခရှိကြောင်း။ ။ နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၄၇။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၉၉၊ဋ္ဌ—၉၃။ ။အံ—၁—ပါ—၃၆၊ ဋ္ဌ—၃၇၅၊မူရင်း။ ။(တိတ္ထိခဏ်း၌လည်းရေးခဲ့ပြီ)။

ဘုရားရှင်တို့အသက်တန်း။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၁၄၉။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၈၊ ၁၄၄၊၁၄၅။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၀၊ ပါ—၁၁၇။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၀၃၊ ပါ—၂၂၇။ ။အံ—၈—ဋ္ဌ—၂၄၇၊ ပါ—၁၂၉၊ ဘုရားရှင်တို့မှာ ပွင့်ထွန်းတော်မူသော အသက်တန်းတွင် ၅-ပုံပုံ၊လေးပုံသာ နေတော်မူကြရကြောင်း။

ဘုရားရှင်တရားဟောရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဘုရားရှင်တို့မှာ သမထ ဝိပဿနာ တရားတော်ကိုမဟောဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မမူကြကြောင်း၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၉။ ။ဘုရားရှင်ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားပေးတော်မူပုံအစဉ်၊ သဂါထာ-သံ–ဋ္ဌ–ဂ၂။ ။တရားဟောပြီး ပရိသတ်မစဲသေးမီ ဂန္ဓကုဋိတိုက်သို့ဝင်တော်မူခြင်းအကြောင်း ၂-ပါး၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၂။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၂၀၆၊ဋ္ဌ–၆၀။ ။ တရားဟောရာ၌ ရံခါရံခါ ပုစ္ဆာမေးလိုသူတို့၏ စိတ်အကြံအစည်ကိုသိ၍ ထည့်သွင်းပြီးဟောတော်မူတတ်ကြောင်း၊ မဟာနိ–ဋ္ဌ–၂၆၀။ ။တရားဟောရာ၌ မေတ္တာစိတ်အမြဲထားတော်မူကြောင်း၊ ဋ္ဌ–၂၆၂။ ။ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၀၊ ပါ–၃၇၇။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၃၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၂။ ။စူဠနိ–ပါ–၄။ ။အသိဗန္ဓက,ပုတ္တက,ဂါမဏိက–ဘုရားရှင်အား သတ္တဝါများအပေါ် အကျိုးစီးပွါးရှိသည်ကိုငဲ့ညှာ၍ နေပါသလောဟု မေးလျှောက်ရာ နေကြောင်းဖြေတော်မူ၏၊ တဖန်–အချို့အား တရားဟော၍ အချို့အား အဘယ့်ကြောင့်တရားမဟောပါသနည်းဟု မေးလျှောက်ရာ လယ်ယာမှာ အကောင်းစား,အလတ်စား, အညံ့စား သုံးမျိုးရှိသကဲ့သို့ တရားနာပုဂ္ဂိုလ်လည်း အထက်စား,အလတ်စား,အညံ့စား သုံးမျိုးရှိ၍ ပုဂ္ဂိုလ်အားလျော်စွာဟောရကြောင်းရှင်းပြသော ခေတ္တူပမသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၅၀၀၊ဋ္ဌ–၁၄၂။ ။ဘုရားရှင်မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုရည်ရွယ်၍ ပြန်ဟောထားသောသုတ်သုံးသုတ်ရှိကြောင်း၊ပဏ်–၂–ဋ္ဌ-၃၅၊ မဟာဝစ္ဆဂေါတ္တသုတ်၊ ဧကီသုတ်၊ဇိဝကသုတ်။ ။ဘုရားရှင် တရားဟောသည်ကို တားမြစ်သော ကာလမထေရ်၊ ဘုရားရှင်က ၎င်းကာလမထေရ်၏ ဆွမ်းအမအား ခန္ဓာစသည်နှင့်စပ်ယှဉ်သော တရားတော်ကို ဟောပြောရာ ဤတရားမျိုးကိုဟောတော်မမူပါနှင့် ဒါနသီလတရားကိုသာ ဟောတော်မူပါဟု လျှောက်ထားပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၉၊ဝါးသီးက ဝါးပင်ကိုပြန်သတ်သလို ဟူသော ဥပမာဂါထာ။ ။ဘုရားရှင်တရားဟောရာ၌ ၅-မျိုး၅-စားထား၍ ဟောတော်မူကြောင်း၊ပေဋက–ပါ–၁၉၄။ ။

ဘုရားရှိခိုးခါနီး ရှေးထုံးစံ။ ။ရှေ့အခါက ဘုရားရှိခိုးခါနီးတွင် လက်ခြေကို စင်ကြယ်စွာဆေးကြောပြီးမှ ဘုရားရှိခိုးလေ့ရှိကြကြောင်း၊ ကောသလမင်းကြီး၊ ပဏ်–၂–ပါ–၃၁၄၊ ဋ္ဌ–၂၃၀။ ။စေတီတော်အား ရှေးကရှိခိုးပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၂၀။ ။

ဘုရား ဟုတ်-မဟုတ် စစ်တန်း။ ။ဟေမဝတသုတ်၊သုတ္တ—ပါ—၃၀၂၊ ဋ္ဌ—ပ— အုပ်—၁၉၂၊ ၁၉၈။ ။သာတာဂီရ နတ်ဘီလူးက ဟေမဝတ နတ်ဘီလူး အား ဘုရားရှင်ပွင့်ထွန်းပုံကို ပြောပြခန်း၊သာတာဂီရနတ်ဘီလူးက ဘုရား ဟုတ်,မဟုတ် စိစစ်သည်ကို ဟေမဝတနတ်ဘီလူးက ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်တော် များကို ဖြေပြခန်း။ ။ဒဟရသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၆၈၊ဋ္ဌ—၁၁၉၊ ၁၂၁။ ။

ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံ ကြွ-မကြွ ကြိုတင်သိနိုင်ပုံ။ ။အများ သံဃာတော်များနှင့် ဆွမ်းခံမကြွလိုဘဲ တပါးတည်း ကြွတော်မူလိုလျှင် ဂန္ဓကုဋိတံခါးကို ပိတ် ထားတော်မူပုံ၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၆၊ ၂၅၇၊ ၃၀၀။ ။သဂါထာ— သံ—ဋ္ဌ—၂၂၇။ ။

ဘုရားတည်ကြရာ၌ သတိပြုဘွယ်။ ။စေတီတော်ရုပ်ပွားတော် တည်ထားကိုး ကွယ်ရာ၌ ဘုရားဒကာ,ဘုရားအမတို့က ကြီးကျယ်စွာ တည်ထားကိုးကွယ် လိုသည်ကို ပန်းရံဆရာက ငယ်အောင်တိုက်တွန်းခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်လေရာ ဘဝ၌ အလွန်ပုကွစွာဖြစ်ခဲ့ရသော လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ်၊ ဝငိးမထေရ် ဝတ္ထုတိုင်း၌ရှိ၏၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၁၅၃။ ။အပ—ပါ—၃—အုပ်—၁၄၃၊ ၄၅၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၄၃။ ။

ဘုရားရှင်က တပည့်များအပေါ် စောင့်ရှောက်တော်မူပုံ။ ။ဘုရားရှင်မှာ တပည့်တို့အပေါ်၌ တနေ့လျှင် ၆-ကြိမ် နှလုံးသွင်း ဆင်ခြင်တော်မူကာ စောင့်ရှောက်တော်မူကြောင်း၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၇၊၃၅၄။ ။ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၂၇၊ ဤ၌ အကြိမ်ကိုခွဲခြားမပြ။ ။လောကကို တနေ့လျှင် ၂-ကြိမ် ကြည့်ရှုတော်မူကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၃။ ။ဘုရားရှင် အပေါ်၌ တပည့်တို့က ရှိသေမြတ်နိုးခြင်းအကြောင်း ၅-ပါး၊ ပဏ်—၂— ပါ—၂၀၁၊ဋ္ဌ—၁၆၇။ ။

ဘုရားရှင်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဘုရားဖြစ်တော်မူပုံ၊ (ဝါ)သစ္စာ လေးပါးသိပုံ အမြွက်မျှပြဆိုခန်း၊ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၊၁၀။ ။ဒီဃ— ၂—ဋ္ဌ—၅၃၊ပါ—၃၀။ ။ဘုရားရှင်၏ဝါဒတော်ကို အသျှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်က ရဟန်းတို့အား (ဆန္ဒရာဂ ဝိနယက္ခာယီခေါ် နေ့ာ အာဂုသော သတ္တာ) စသည်ဖြင့် မှာကြားပုံ၊ခန္ဓ—သံ—ပါ—၆၊ဋ္ဌ—၂၃၈။ ။ဘုရားရှင် သာသနာတော်ကို ကြီးပွါးစေလိုပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၂၆။ ။ဘုရား ရှင် ရံခါရံခါတပါးတည်းနေတော်မူခြင်းအကြောင်း၊မဟာ—သံ—ပါ—၁၀၊

ဌ—၁၆၅။ ။ဘုရားရှင်တို့မှာ မဇ္ဈိမဒေသ၌သာ ဒေသစာရီကြွချီတော်မူ၍ မဇ္ဈိမဒေသ၌သာ အာရုံခံတော်မူကြကြောင်း၊ပါ—၃၀၃၊ဌ—၃၁၀။ ။ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရသူတို့ကနည်းပါးလှ၍ မဖူးမြင်ရသူတို့ကများကြောင်း ဟောထားပုံ၊ အံ—၁—ပါ—၃၇၊ဌ—၃၇၉။ ။ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရာမထင်ခြင်း အကြောင်းသုံးပါး၊အံ—၄—ဌ—၂၉၉၊သိမ်မွေ့နူးညံ့သောကြောင့်ရင်း၊ ခွန်အား ကြီးမားလှသောကြောင့်ရင်း၊ လူအများအား သနားငဲ့ညှာသောကြောင့်ရင်း ခြေတော်ရာမထင်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် မဂ်လာဆောင်ချီးမြှောက်ရသေးပုံ၊ဥဂ္ဂဟာသုတ်၊အံ-၅—ပါ—၃၁၊ ဌ—၁၀၊ လင့်အိမ်သို့လိုက်ရအံ့သော အချိုးသမီးတို့ကို ဆုံးမသောဂါထာများပါ၏။ ။အနုတ္တသံဟိတေ သေတုယာတော တထာဂတာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့မှာ အကျိုးမရှိသောစကားပြောဆိုခြင်းကို မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ပယ်သတ်ထားပြီ-ဟူလို၊ဝိ—၁—ပါ—၇၊ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၀။ ။ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်မြတ်တို့နေထိုင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သီဟဝိက္ကီဠိတနည်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၀၁၊ ၁၀၃၊ ဌ—၂၀၅။ ။ဘုရားရှင်၏ ရှေးဦးစွာ အဂ္ဂသာဝကတို့က ပရိနိဗ္ဗာန်စံရသောထုံးစံရှိကြောင်း၊ မဟာ—သံ—ဌ—၂၄၆။ ။သက်တမ်းရှည်သော ဘုရားရှင်တို့လက်ထက်တော်မှာ…. ဗုဒ္ဓ၏ သမ္မုခသာဝကတို့ကသာ ရှင်ပြုပေးခြင်း၊ရဟန်းခံပေးခြင်း၊နိဿယည်းပေးခြင်း-ပြုလုပ်နိုင်ကြကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၃၊ (ပရမ္မုခ သာဝကတို့ကား ထိုကဲ့သို့ မပြုလုပ်ပေးနိုင်ကြ-ဟူလို)။

ဘုရားရှင်ပွင့်ထွန်းခြင်းအကျိုး။ ။ဘုရားရှင်ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်တော်မူလာခြင်းကြောင့် အများသတ္တဝါတို့ ကောင်းကျိုးခံစားရပုံကိုဟောသော ဧကပုဂ္ဂလဝဂ္ဂ၊ အံ—၁—ပါ—၂၁၊ ဌ—၇၃။ ။ဧကဓမ္မပါဠိ တတိယဝဂ္ဂ၊ ပါ—၃၄၊ဌ—၃၇၁၊ဘုရားအတုတို့ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း အပြစ်ကိုလည်း ဟောထား၏။ ။ဘုရားရှင်တို့ပွင့်ထွန်းသောအရပ်များကို ပြဆိုခဏ်း၊ အံ—၁—ဌ—၇၅၊၇၆၊ ဤလူ့ပြည်စကြဝဠာတွင်းရှိ တောင်ကျွန်း မဇ္ဈိမဒေသ၌သာ ပွင့်ထွန်းတော်မူကြ၏။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၃၀၃၊ ဌ—၃၁၀။ ။မဟာနိ—ဌ—၁၀၃၊ ၁၀၄။

ဘုရားရှင်မှာ တရားမင်းဖြစ်တော်မူကြောင်း။ ။ဘုရားရှင်မှာ တရားမင်းဖြစ်တော်မူ၍ တရားတည်းဟူသော စကြာရတနာကို လည်စေတော်မူပြီးလျှင် ဓမ္မသေနာပတိ,ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက,ဓမ္မပုရောဟိတ စသောရာထူးများကို ခန့်ထားပုံဂါထာများ၊ ထေရ—ပါ—၃၃၀၊ ဌ—၃—အုပ်—၃၀၀၊သေလတ္ထေရ

ဂါထာ။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၃၅၁၊၂၊ဌ—၂၇၅၊၆။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၆ဂ၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၇၄။ ။အသျှင်သာရိပုတ္တရာ, အသျှင်အာနန္ဒာ, အသျှင် မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ဝတ္ထုတို့၌လည်း ရှိ၏။ ။ဘုရားရှင်မှာ ဓမ္မိဿရ ဓမ္မ သာမိဖြစ်တော်မူသောကြောင့် သိက္ခာပုဒ်များကို စောင့်ရှောက်ရန်မလို ကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၃၃။ ။ဝိ—၂—ဋ္ဌ—ဂ၄။

ဘူတာ ါရာဒိဝဏ္ဏနာ။ ။ဘူ ဘာသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ၊ ပဏ်—၁— ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၊မဟာဘုတ်လေးပါး၌ တဏှာ-မာန-ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် စွဲသမ်းပုံကို ပြဆိုထား၏။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၁၃၆၊ ၁၄၀။ ။ ၆-နက်၊ စူဠနိ—ပါ—၂၊၉၊ ဋ္ဌ—ဂဂ။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁၂၊ ဋ္ဌ—ပ— အုပ်—၂၆ဂ။ ။ဘူ ဘာသဒ္ဒေါ ပဉ္စက္ခန္ဓ အမနုဿ ဓာတု ဝိဇ္ဇမာန ခီဏာ သဝ သတ္တ ရုက္ခာဒီသု ဒိဿတိ။ ။ဘူတိဝဏ္ဏိ၊ အဘူတိ အဝဏ္ဏိဟု- ဖွင့်ပြ ထားပုံ၊ ပဏ်—၂—ပါ—၁၁၂၊ ဋ္ဌ—၁၁၅။

ဘူတနှင့်သမ္ဘဝေသီအထူး။ ။ဒေယာနိလေးမျိုးဖြင့် ပဋိသန္ဓေနေကြသော သတ္တဝါများကို အချိန်ကာလအားလျော်စွာ ဘူတ,သမ္ဘဝေသီခေါ်ရပုံကို ရှင်းပြခဏ်။ပဏ်—၁—ပါ—၅ဂ၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၁။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ— ၂၁။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၁၀။ ။ဥဒါန်—ဋ္ဌ—ဂ၃။ ။သုတ္တ—ပါ— ၃၀၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁ဂ၇။ ။အမျိုးမျိုးခွဲပြပုံ၊ ပေဋက—ပါ—၃၁၂။ ။ ဘူတနှင့်ဘဗျသတ္တဝါ ၂-မျိုးအရကောက်ပြပုံ၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၀၃၊ ပါ— ၁၇။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၄၀၂၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၀၃။

ဘူတပါလမှထေရ်ဝတ္ထု။ ။(ဉာဏဝိပ္ပါရိဒ္ဓိခဏ်း)၊ ပဋိသံ—ပါ—၃ဂ၉၊ ဋ္ဌ— ၃—အုပ်—၂ဂ၁။ ။ဘူတပါလသူငယ်ဝတ္ထု၊ အကျဉ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—၃— အုပ်—ဂ။

· **ဘူနဟုဝါဒီ-ဟု ဘုရားရှင်အားစွပ်စွဲကြပုံ။** ။ကြီးပွါးသည်ကို ဖျက်ဆီးတတ် သည် ဟူလို၊ ပဏ်—၂—ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၇။ ။သုတ္တ—ပါ—၃ဂ၂၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၉၉။ ။ဘူနဟုတိ ဘူတိဟနက အတ္တနော ဗုဒ္ဓိဝိနာသက ဟု-ဖွင့်ပြထားပုံ၊ နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၂၂၇၊ ပါ—၁၁၂။ ။ဇာတက—ပါ—၃— အုပ်—၂၃၃၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၅၇။

ဘူမိနာနတ္တဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ပဋိသံ—ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁။ ။ နိဒ္ဒေသ၊ ပါ—ဂ၁၊ ဋ္ဌ—၂၆ဂ၊ ကာမ-ရူပ-အရူပ-အပရိယာပန္န-ဘုံလေး မျိုးကို ဟောထား၏။

ဘူမိသဒ္ဒါဟောနိုင်လောအနက်များ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၂၊ ဠ–ပ–အုပ်–၃၁။ ။ အဘိ–၁–ဠ–၂၅၉၊ ပါ–၇၂၊ (မဟာပထဝီ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ၊ သာမညဖလ၊ သုံးနက်)။ ။ပဋိသံ–၌ ဟောသောအနက်ကား····ပထဝီ၊ ဝိသယ၊ ဥပ္ပန္နနဋ္ဌာန၊ ကောဋ္ဌာသ၊ ပရိစ္ဆေဒ အနက်များတည်း။ ။ဘူမိပုဒ်ကို အမျိုးမျိုးခွဲပြပုံ၊ နေတ္တိ–ဠ–၃၀။ ။

ဘူရိဒတ္တစရိယဝဏ္ဏနာ။ ။စရိယာ–ပါ–၄၀၀၊ ဠ–၁၁၆၊ ဘူရိဒတ္တနဂါးမင်း သီလဆောက်တည်ပုံကိုဟောထား၏။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၂၁၊ ဠ–သ–အုပ်–၁၊ ဂုဏ်နဂါးမင်း၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ လူတို့ပေါင် ပမာဏရှိကြောင်း၊ စရိယာ–ဠ–၁၂၆။ ။ဇာတက–ဠ–စ–အုပ်–၄၅၉၊ ။

ဘူရိပညာယ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၇၇၊ ဠ–ဒု–အုပ်–၂၅၉။ ။ အဘိ–၁–ဠ–၁၉၁၊ ပါ–၁၉။ ။ဓူဠနိ–ပါ–၁၄၄၊ ၂၀၂။ ။ မဟာနိ–ပါ–၇၃၊ ဠ–၁၉၉။ ။နေတ္တိ–ဠ–၁၃၂။ ။

ဘေဒကရဝတ္ထု ၁၈-ပါး။ ။ဘေဒကရအဋ္ဌာရသဝတ္ထုကထာ၊ ဝိ–၃–ပါ–၅၀၁၊ ဠ–၄၃၅။ ။ဘေဒကရဝတ္ထု ၁၈-ပါးအဖွင့်၊ ၄–ပါ–၃၆၀၊ ဠ–၁၁၃၊ ။၅–ပါ–၁၆၀၊ ဠ–၂၉၂၊ ၂၉၄၊ အဓမ္မံ ဓမ္မောတိ ဒီပေန္တိ၊ ဓမ္မံ အဓမ္မောတိ ဒီပေန္တိ- စသည်များတည်း၊ (သံဃာကွဲပြားခြင်း အကြောင်း ၁၈-ပါး ဟူလို)။ ။အံ–၁–ပါ–၁၀၊ ဠ–၆၅။

ဘေးကြီးလေးမျိုး။ ။(အတ္တာနုဝါဒဘေး၊ ပရာနုဝါဒဘေး၊ ဒဏ္ဍဘေး၊ ဒုဂ္ဂတိဘေး)၊ အတ္တာနုဝါဒသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၃၆၊ ဠ–၃၃၁။ ။ ဇာတိ–ဠ–၁၅၂။ ။ဇာတက–ဠ–ပ–အုပ်–၁၄၀၊ ။အဘိ–၁–ဠ–၁၇၀။ ။ဘယူပရတနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၁၆၊ ဠ–၃၆။ ။ (ဘယ–ခဏ်း၌အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။(အံ–၌လည်းရှိသေး၏)။ ။ဘေးကြီး လေးမျိုးဖြင့်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုခွဲဝေပြပုံ ပဏ်–၁–ပါ–၃၉၃၊ ဠ–ဒု–အုပ်–၂၀၃၊ ကိလေသဘယ၊ ဝဋ္ဋဘယ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝ၊ ဥပဝါဒဘယ။ ။ဘေးမျိုးစုံတွေ့ရ သည်မှာ မိမိ၏ ဒုစရိုက်မှုကြောင့်သာ ဖြစ်ကြောင်းဟောသော အတ္တဒဏ္ဍ သုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၄၂၄၊ ဠ–ဒု–အုပ်–၂၀၁။ ။ဘေး ၅-မျိုးကို မကြောက်ရွံ့စေတတ်, ကြောက်ရွံ့စေတတ်သော အင်္ဂါ ၄-ပါးစီဟောထား သော ဗလသုတ်၊ အံ–၉–ပါ–၁၇၄၊ ဠ–၂၆၁၊ ပညာဗလ၊ ဝီရိယဗလ၊

အနုဝဋ္ဋဗလ၊ သင်္ဂဟဗလ။ ။မကြောက်ရွံ့စေတတ်သော အင်္ဂါလေးပါး။ ။ကြောက်ရွံ့စေတတ်သော အင်္ဂါလေးပါးကား—ဒုပ္ပ[၁]ည၊ ကုသိတ[၂]၊ သာ[၃]ဝဇ္ဇကာယကမ္မန္တ ဝစီကမ္မန္တ မနောကမ္မန္တ၊ အ[၄]သင်္ဂဟက။ ။ဘေးရန်ရှိမှ အစွမ်းသိရကြောင်း၊ အံ—၄—ပါ—၅၀၉၊ ဋ္ဌ—၃၆၅၊ ဋ္ဌာနသုတ်။ ။ဘေးရန်ကို တားဆီးနိုင်သောတရား ၆-မျိုးဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၆၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဓမ္မာနုဿတိ၊ သံဃာနုဿတိ၊ ကာယဂတာသတိ၊ မေတ္တာ၊ ဘာဝနာ။ ။

ဘေး ၂-မျိုး။ ။(ထင်ရှားသောဘေး၊ မထင်ရှားသောဘေး)၊ စူဠနိ—ပါ—၂၄၉၊ ဋ္ဌ—၁၀၇၊ အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၃၃။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၀၊ ၂၀၀၊ ၃၇၂၊ ဋ္ဌ—၅၁၊ အကျယ်၊ ၎င်းဘေး ၂-မျိုးမှ ကင်းလွတ်စေသော နည်းကိုလည်း ဟောထား၏။ ။(ဒိဋ္ဌဓမ္မိကဘေး၊ သမ္ပရာယိကဘေး)၊ မဟာနိ—ပါ—၃၁၅၊ ဋ္ဌ—၃၇၃။ ။

ဘေးအမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဘေးလေးမျိုးကို လေးနည်းဖြင့်ပြထားပုံ၊ ၁၆-ပါးသောဘေးဖြစ်၏၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၉၀၊ ဋ္ဌ—၄၀၄၊ (ဘယခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။၂၅-ပါးသော ဘေးနှင့် ၃၂-ပါးသော ကံကြမ္မာကို ပြဆိုခဏ်း၊ အမြွက်၊ သဠာ—သံ—ဋ္ဌ—၆၂။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၄၀၊ ၁၊ ၂၆၁။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၀၉၊ ဋ္ဌ—၃၄၀၊ ပါ—ဋ္ဌ—၂၁-ပါးသာရေတွက်ရ၏။ ။ဘေးအမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ အံ—၄—ပါ—၄၃၆၊ ၄၃၀၊ ဋ္ဌ—၃၃၁။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၁၉၄။ ။

ဘေးမရှိရာကို ဘေးရှိ၏ဟု ယူမှားနေကြသော အမိုက်ကောင် ၄-မျိုး။ ။(တီကောင်၊ ကြိုးကြာ၊ တစ်တီတူး၊ ပုလွှား)၊ ပဏ်—၃—ဋ္ဌ—၁၄။ ။ဂါထာ၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၁၊ ၅၂။ ။ဘေးမရှိရာကို ဘေးရှိ၏ဟုထင်လျှင်၎င်း, ဘေးရှိရာကို မရှိဟုထင်လျှင်၎င်း ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ လားရတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၅။ ။

ဘေးဟူသမျှမှာဗာလကြောင့်သာဖြစ်ကြောင်း။ ။ဘယသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၉၉၊ ဋ္ဌ—၆၉။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—၄၂၁။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၇၁။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၅၁၊ ဋ္ဌ—၁၃၁။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၆။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၆၊ ဂါထာ။

ဘောဂက္ခန္ဓပဟာယပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၃၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၀၉၊ ။အံ–၄–ဋ္ဌ–၃၇၅၊ တထောင်,တထောင်ဘန်သောပစ္စည်းများကို အပ္ပ၊ ၎င်းအထက်မဟန္တ ယူရကြောင်းဖွင့်ပြထား၏၊ ပစ္စည်းများကို စွန့်ပစ်ခဲ့ရာ၌ ချီးကြူးထားသောပုဒ်ဖြစ်၏။

ဘောဇနေမတ္တညုတာ ပုဒ်အဖွင့်။ ။သဠာ–သံ–ပါ–၃၀၄၊ ဋ္ဌ–၆၇၊ ၆၈၊ ဤ၌ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှသောဝတ္ထုများပါ၏၊ ခါသားစားလိုသောဓမ္မိက တိဿမင်း။ ။အံ–၃–ပါ–၁၁၂၊ ဋ္ဌ–၈၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၃၀။ ။ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၇၊ မတ္တလေးမျိုး။ ။၎င်း၌ပရိညာသုံးပါးရပုံကို ပြဆိုချက်။ ဋ္ဌ–၃၀၆။ ။ဇာတိ–ပါ–၂၁၁၊ ဋ္ဌ–၄၀၊ ၉၃။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၂၉၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၇၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၀၆။ ။အဘိ–၁–ပါ–၂၆၁၊ ၂၆၂၊ ဋ္ဌ–၄၂၉၊ ၄၃၀။ ။၂–ပါ–၂၅၇၊ ဋ္ဌ–၃၂၉။ ။သုက ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၇၂၊ ဋ္ဌ–၃–ပ–အုပ်–၂၆၆။

ဘောဇဉ် ၅ ပါး။ ။ဝိ–၂–ပါ–၁၁၁၊ ဋ္ဌ–၈၉။ ။သဂ်ဟ–ဋ္ဌ–၉၄၊ ၁၂၄၊ ၁၂၅၊ (ဩဒန၊ သတ္တု၊ ကုမ္မာသ၊ မစ္ဆ၊ မံသ)။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၉၀၊ ဋ္ဌ–၃၄၀။ ။ဘောဇဉ်လှူရကျိုးလေးပါးကိုဟောသော သုပ္ပဝါသသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၇၃၊ ဋ္ဌ–၃၁၁၊ အာယု–ဝဏ္ဏ–သုခ–ဗလ– ဤလေးပါးကို လှူသည်မည်၍ အလှူရှင်လည်း ဤအကျိုးလေးပါးကိုရကြောင်းဟောထား၏။ ။သုဒတ္တသုတ်၊ ပါ–၃၇၄၊ ဋ္ဌ–၃၁၂။ ။ဘောဇနသုတ်၊ ပါ–၃၇၅၊ ဋ္ဌ–၃၁၂၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဘောဇနသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၃၅၊ ဋ္ဌ–၂၁၊ ပဋိဘာနထည့်၍ အကျိုး၅–ပါး၊ ဂါထာများပါ၏။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၃၀၆။ ။ ဘောဇပုတ္တာတိ လုဒ္ဒ ပုတ္တာ၊ လုဒ္ဒါတိ ဒါရုဏာ၊ ဃောရမာနသာ။ ။ စရိယာ–ဋ္ဌ–၁၇၂၊ ပါ–၄၀၇။ ။

ဘွဲ့ဖြူလက်နက်ဘီလူးစက်။ ။ဟူသော စကား အသုံး အနှုန်းမှာ မှန်ကန်ကြောင်း၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၉။ ။(အာဠဝက ဘီလူးဝတ္ထု တိုင်း၌ ရှိ၏)။ ။

ဘင်ပုတ် (မစင်) ရေကိုပြဆိုချက်။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၀၄၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၀၁။ ။ဝိမာန–ပါ–၇၅၊ ဋ္ဌ–၂၁၀၊ မုသာဝါဒအပြစ်ကြောင့် ၎င်း ရေ၌ခံရကြောင်း ဟောထား၏။ ။

ဘယ်သူမပြုမိမိမှုသာ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၂၉၊ ၁၀၈၊ ဋ္ဌ–၂၂၃။ ။စူဠနိ–ပါ–၉၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၅၊ ဋ္ဌ–၉၁၊ ဂါထာ။ ။မိမိစိတ်၏ဖြစ်

ခြင်း, ညစ်နွမ်းခြင်းမှာ ကိုယ်တိုင်ပြုရ၍သာ ဖြစ်ကြောင်း ဟောသောဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၀၁။ ။အဘိ–၅–ပါ–၃၀၁။ ။ဒုတိယသင်္ဂါမ သုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၈၅၊ ၆၊ ဋ္ဌ–၁၄၂။ ။ဟိနပဏီတ၊သုဝဏ္ဏ၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏ၊ အဘူ၊ မဟဒ္ဓန၊ ဒလိဒ္ဒ၊ အပ္ပအန္နပါန စသည်ဖြစ်ရပုံအကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း၊ ဝိ–၁–ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၃။ ။နေတ္တိ–ပါ–၈၄၊ ဋ္ဌ–၁၇၂။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၁၁၃။ ။ဋ္ဌ–၁၀၇၊ ၁၀၈၊ ကမ္မနာနတ္တ၊ လိင်္ဂ၊ သညာ၊ ဝေါဟာရ၊ ဂတိနာနတ္တ ၅-မျိုးကို ပြဆိုထားၿ၏။ ။ (ဒိဗ္ဗစက္ခုအခဏ်း၌ရှင်း,ကမ္မသကတာဉာဏ်အခဏ်း၌ရှင်း၊ဟိနပဏီတ၊ စသည် ဖြစ်ရပုံရှင်းပြခဏ်း ပါရှိ၏)။ ။တယောဇနဝဏ္ဏ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃– အုပ်–၂၄၊၉၆။ ။သေခြင်းနှင့်စပ်၍ ပြဆိုခဏ်း၊မိလိန္ဒ–ပါ–၂၉၂။ ။

ဘုန်းကံကြီးမားသူများ။ ။မဟာပုညာနာမ မနာပကထာ ဟော၍၊အံ–၅– ဋ္ဌ–၁၃၊ ။ဘုန်းကံကြီးမားသောသူတို့မှာ နံနက်ခင်းတွင် မွေးဖွါးတတ် ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၉၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၅။ ။ ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၁၃၃၊ ပုညဝတိနံ ပစ္စူသသမယေ ဝဇ္ဇာယုဋ္ဌာနံ ဟောတိ။ ။ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၃။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၄။ ။ဘုန်းကံကြီး မားသူတို့မှာခတ္တိယ၊ဗြာဟ္မဏ၊ဂဟပတိမဟာသာလသုံးမျိုးတွင်ဖြစ်တတ်ကြ ကြောင်း၊ ပဋိသံ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၇၀၊ ပါ–၂၆၆။ ။ဘုန်းကံကြီးမား သော ကလေးသူငယ်တို့မှာ လက်ခြေအင်္ဂါ လှပအောင် ငယ်ငယ်ကပင် ပြုပြင်ပေးခြင်းခံကြရကြောင်း၊ မဟာနိ–ဋ္ဌ–၃၆၃။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၈၄၊ ၁၉၇။ ။ဘုန်းကံကြီးမားသူတို့က အခြားသောလူနတ်တို့ထက် လွန်ကဲ ခြင်း ၁၀-မျိုးဂါထာ၊ ထေရီ–ဋ္ဌ–၁၅၆။ ။အပ–ပါ–၃–အုပ်–၂၁၅၊ ၂၉၁၊ ဂါထာနံပါတ် ၂၀၇၊ ၂၀၀။ ။သဂ္ဂသုတ် သဋ္ဌာ–သံ–ပါ– ၄၆၇၊ (လွန်ကဲခြင်း ၁၀-မျိုး အခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။ ။ဘုန်းရှိလာ ရောက် ဘုန်းမဲ့ပျောက်၏-ဟူသော စကားစဖြစ်လာဟန်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–၃၂၄။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၇။ ။ ဘုန်းကံကြီးမားသော မင်းစသည်တို့ပျက်စီးခါနီးသောအခါ၌လည်း ရွှေ ပြေးနိမိတ်များထင်တတ်ပုံ၊ ဇာတိ–ဋ္ဌ–၂၄၄။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၂၁။ ။ ဘုန်းကံကြီးမားသူကို ရှင်ဘုရင်တို့ကပင် မပြောင်းရွှေ့စေနိုင်ကြကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၄။

ဘုန်းကံနည်းပါးသူများ။ ။ဘုန်းကံနည်းပါးလျှင်(ဝါ)ဘုန်းကံချင်းမတူလျှင် စည်းစိမ်ကောင်းကို မခံစားထိုက်၍ နတ်သမီးကိုပင် ကြောက်လန့်ပြေး

သော မုဆိုးကြီး၊ ကဏှာမုဏှာပေတဝတ္ထု၊ ဋ္ဌ—၁၄၃၊ ။မယားမြတ်ကို ပစ်ထားခဲ့သော ဗိဂ္ဂုတ္တရလုလင်၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၅၀။ ။ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၀၆။ ။ဘုန်းကံနည်းပါး၍ စည်းစိမ်ကောင်းကို မခံစားလိုသော မုဆိုး၊ နဂါးပြည်၌မပျော်၊ စရိယာ—ဋ္ဌ—၁၁၉၊၁၂၀။ ။ပတ္တမြား ရတနာကိုပေးရာ မြေတွင်းသို့ဝင်သွားကြောင်း၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၇၊၂၉။ ။မင်းအဖြစ်လည်းမထိုက်တန်ကြောင်း၊ စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၄၅။

ဘုံလျှို ၅-မျိုး။ ။ဖုံ-ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြ၏၊ (ဥဏ္ဏာဘိသိ၊ စေဥ္ဓ၊ ဝါကျ၊ တိကၡပဏ္ဏာဘိသိ)၊ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၃၄၉၊ ပါ—၂၆၀။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၂၂၂၊ ပါ—၁၀၀။ ။ဝိ—၄—ပါ—၂၉၅၆၊ ဋ္ဌ—၆၀၊ ၎င်း ၅-မျိုးကို ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။သဂ္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၅၀။ ။၎င်းဘုံလျှိုလှူရကျိုး ၆-ပါး ဂါထာ၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၇။

မဇ္ဈိမနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဘဒ္ဒါလိသုတ်။ ။၂—ပါ—၁၀၀၊ဋ္ဌ—၁၀၄၊ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရာတွင် ကန့်ကွက်သောရဟန်း၊ နောက်ကာလတွင် ဘုရားရှင်အား ပြန်၍ ကန်တော့၏၊ သိက္ခာပုဒ်များကို ပညတ်တော်မူခြင်း အကြောင်း၊ ထိုသို့ပညတ်လျှင် ကန့်ကွက်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အစစ် အင်္ဂါ ၁၀-ချက် ဤအချက်များကို စုပေါင်းဟောထား၏။

ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၂၆၊ ဋ္ဌ—၁၇၀၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးကို ကာလ သုံးပါးဖြင့်စွဲယူပုံ, မယူပုံအကျယ်ဟောထား၏၊ ပါ-၌ မှတ်သားဘွယ် လေးဂါထာပါ၏၊ ကျက်မှတ်ထားရာလည်း အလွန်ကောင်းလှ၏။ -
အာနန္ဒဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၊ ပါ—၂၂၀၊ ဋ္ဌ—၁၇၂။ ။မဟာကစ္စာနဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၊ ပါ—၂၃၁၊ ထပ်ပြီးအကျယ်ဝေဘန်၍ ဟောထား၏။ ။ လောမသကင်္ဂိယဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၊ ပါ—၂၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၇၄။ ။ဤဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်ကိုဟောနိုင်ရန် ဆုတောင်းခဲ့သော လောမသကင်္ဂိယမထေရ် ဝတ္ထု၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၅။

ဘယဘေရဝသုတ်။ ။၁–ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၃၊ တောရကျောင်း၌ နေသောရဟန်းတို့ ကာယသမာစာရ, ဝစီသမာစာရ, မနောသမာစာရ, လာဘသက္ကာရသိလောကစသည်၌ စင်ကြယ်ခြင်း, မစင်ကြယ်ခြင်းကြောင့် မကြောက်လန့်ခြင်း,ကြောက်လန့်ခြင်းများကို ဟောထား၏။

ဘိက္ခုပါတိမောက်။ ။ဘိက္ခုပါတိမောက်ဟူ၍ ရှေးဆရာကြီးများ နာမည်ပေးခဲ့သော အနုမာနသုတ်၊ ၁–ပါ–၁၃၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၀၊ တနေ့သုံးကြိမ်၊ အနည်းဆုံးတကြိမ်ဆင်ခြင်ရမည်ဟု မိန့်ဆိုထား၏။

ဘိယျောသိ အတ္တိရေကတ္တေ နိပါတော။ ။၁–ပါ–၂၀၊ဋ္ဌ–၁၁၈၊

ဘိသက္ကန္တိဝေဇ္ဇံ။ ။၂–ဋ္ဌ–၁၀၀၊ ပါ–၈၂။

ဘုရင်ဘက်သို့ ခြေထောက်ထား၍ ဘုရားရှင်ရှိရာဘက်သို့ ဦးခေါင်းထား အိပ်ဝန့်ကြသော ကောသလမင်းကြီး၏ ဇုသိဒတ္တ-ပုရာဏ အမှုထမ်း ၂-ဦး၊ ၂–ပါ–၃၂၅၊ ဋ္ဌ–၂၄၃၊ ၂၄၄။

ဘူမိဇသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၇၇၊ ဋ္ဌ–၁၄၂၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစသည် ၈-ပါးဖြင့် ကျင့်လျှင် ကောင်းကျိုးမရ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသည် ၈-ပါးဖြင့် ကျင့်မှသာ ကောင်းကျိုးရကြောင်း ဥပမာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဟောထား၏။

သံယုတ္တနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဘဂိနီသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၈၆၊ ဋ္ဌ–၁၄၈၊မိမိ၏အမ,နှမ မဖြစ်ဘူးသော သူ မရှိကြောင်း ဟောထား၏။

ဘဒ္ဒိယသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၅၃၊ ရတနာသုံးပါး၌ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု၊ ၅–ပါး သီလမြဲမှု၊ သောတာပန်တို့မှာ ဤလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံကြောင်း ဟောထား၏။

ဘဒြကသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၅၁၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၅၊ ယံခေါ ကိဉ္စိ အတီတ မဒ္ဓါနံ ဒုက္ခံ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ သဗ္ဗံ တံ ဆန္ဒမူလကံ ဆန္ဒနိဒါနံ၊ ဆန္ဒော ဟိ မူလံ ဒုက္ခဿ စသည်ဖြင့် ဟောထား၏။

ဘယဝေရူပသန္တသုတ်။ ။(ပဌမ)မဟာ–ပါ–၃၃၈၊ သောတာပန်တို့ ငြိမ်းအေးသောဘေးရန် ၅-ပါး၊ ပြည့်စုံသော အင်္ဂါ ၄-ပါးနှင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ ထိုးထွင်း၍ သိကြကြောင်း ဟောထား၏။

ဘာဝသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၅၂၊ ဌ–၁၇၄၊ ဘဝသုံးပါးကို ပိုင်းခြားသိရန် မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ဘဝပဉ္စာသုတ်၊ သဠာ–ပါ–၄၅၃။ ။ဘဝနေတ္တိသုတ်၊ ခန္ဓ–ပါ–၁၅၅၊ ဘဝနေတ္တိ၊ ဘဝနေတ္တိ နိရောဓမည်ပုံ မေး၍ ဖြေထား၏။

ဘာတုသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၉၅၊ ဌ–၁၄၀၊ မိမိ၏ ညီအစ်ကို မဖြစ်ဘူးသောသူ မရှိကြောင်း ဟောထား၏။

ဘာရဒွါဇသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၃၂၀၊ ဌ–၃၀၊ ရဟန်းတော်ငယ်ကလေးများ သာသနာတော်၌ ပျော်ပိုက်ကြသည်မှာ အမိ အရွယ်ရှိလျှင်အမိ၊ အမ အရွယ်ရှိလျှင်အမ၊ နှမအရွယ်ရှိလျှင်နှမ၊ သမီးအရွယ်ရှိလျှင်သမီးဟု နှလုံးသွင်းကြသောကြောင့်ငှင်း၊ ကောဋ္ဌာသကိုနှလုံးသွင်းကြသောကြောင့်ငှင်း၊ ဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းကြသောကြောင့်ငှင်း ဖြစ်ကြောင်း ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇထေရ်က ဥဒေနမင်းအား ဟောပြခဲ့၏။

ဘိက္ခုသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၆၅၊ ဌ–၁၀၂၊ဗောဇ္ဈင်မည်ပုံမေး၍ဖြေထား၏။ ။သဠာ–ပါ–၄၂၇၊ ဌ–၁၂၁၊ ဝေဒနာအမျိုးမျိုးရှိပုံ ဟောထား၏။ ။မဟာ–ပါ–၁၂၄၊ ဌ–၂၃၄၊ သီလ-ဒိဋ္ဌိဇုက ၂-ပါးပေါ်၌ တည်၍ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အားထုတ်ရန်ဟောထား၏။ ။ပါ–၂၈၁၊ ၂၊ အာနာပါနသတိကို ပွါးများအားထုတ်လျှင် သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံကြောင်း၊ ငှင်းလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံလျှင် ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါး နှင့် ပြည့်စုံကြောင်း၊ ငှင်း ၇-ပါးနှင့်ပြည့်စုံလျှင် ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိမုတ္တိ ၂-ပါးနှင့် ပြည့်စုံကြောင်း ဟောထား၏။ ။နိဒါန–ပါ–၂၇၀၊ ဌ–၅၅၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါ၌ သစ္စာလေးပါးဖြင့် ပိုင်းခြားသိပုံကို ဟောထား၏။

ဘိက္ခုသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၃၄၊ ဌ–၁၈၄၊လာဘ-သက္ကာရ-သိလောကသည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကိုပင် ဖလသမာပတ် မဝင်စားနိုင်အောင် အန္တရာယ်ပြုတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဘိက္ခုနုပဿယသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၃၄၊ ဌ–၂၃၀၊ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို အားထုတ်စဉ် စိတ်ဆုတ်နစ်လာသောအခါ ပသာဒနိယဂုဏ်ရှိသော ဗုဒ္ဓါနုဿတိ စသည်ကို နှလုံးသွင်းရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။

ဘိန္ဒိသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၃၅၊ ဌ–၁၈၄၊ လာဘသက္ကာရစသည်ကြောင့် သံဃဘေဒကကမ်ကိုပင် လွန်ကြူးတတ်ကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။

ဘီတာသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၃၉၊ဋ္ဌ–၉၂၊ဘဝပြောင်းရာတွင် မကြောက်လန့်စေတတ်သော တရားများကိုဟောထား၏။ (သေပြီးနောက်၌၊ ထိတ်ကြောက်မပူ၊ ရဲဆေးဟူ၏)။ ။ဘုရင်တို့ဘုန်း၊မိုးသို့ခြုန်း၊လူ့ပုန်းတောမှာ မနေသာ။ ။သဂါထာ–ဋ္ဌ–၁၅၃။ ။

ဘူတသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၂၀၁၊ ဋ္ဌ–၅၆၊ ခန္ဓာ ၅–ပါးသည် အာဟာရကိုအမှီပြု၍ တည်နေရကြောင်း၊ အာဟာရချုပ်လျှင် ခန္ဓာ ၅–ပါးလည်းချုပ်ရကြောင်း ဟောထား၏။ (ဘုရားရှင်၏အလိုတော်ကိုသိရန် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ငြိမ်နေတော်မူခဲ့၏)။

ဘူမိဇသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၂၇၄၊ ဋ္ဌ–၅၃၊ ဖဿကြောင့် သုခဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က ဘူမိဇ မထေရ်အား ရှင်းပြထား၏၊ တဖန် ဘုရားရှင်က အခြားအကြောင်းများလည်း ရှိသေးကြောင်း ဟောထား၏။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဘဇိတဗ္ဗာဒိသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၄၅၇၊ မှီဝဲအပ်, မမှီဝဲအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟောထား၏။

ဘဒ္ဒနသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၇၉၊ ဋ္ဌ–၂၃၆၊ မညီမညွတ်နေရခြင်းအပြစ်၊ ညီညွတ်စွာနေရခြင်းအကျိုးကိုဟောထား၏။ ။ဘဏ္ဍနကာရကသုတ်၊ ၅–ပါ–၂၂၀၊ဋ္ဌ–၇၉၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း အပြစ် ၅-ပါးကိုဟောထား၏။ ။ဘဏ္ဍနသုတ်၊၁၀–ပါ–၃၂၅၊ဋ္ဌ–၃၁၅၊ညီညွတ်ခြင်းအကြောင်း ၁၀-ပါးကိုဟောထား၏။

ဘဏ္ဍာထိမ်းအရာ၌ထားထိုက်သော, မထားထိုက်သောအင်္ဂါများ။ ။သမ္မုတိပေယျာလဝဂ်၊ ၅–ပါ–၂၄၁၊ ဋ္ဌ–၇၅။

ဘတ္တာဒကသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၃၇၊ ဋ္ဌ–၄၉၊ အာရုံ ၅-ပါးကို သည်းမခံနိုင်လျှင် ရဟန်းဟူ၍ ခေါ်ရရုံမျှသာဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဘတ္တုဒ္ဒေသကသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၂၆၊ ဋ္ဌ–၂၆၂၊ ဆွမ်းညွှန်ရဟာန်းတို့ အဂတိလေးပါး လိုက်စားခြင်းအပြစ်၊ မလိုက်စားခြင်းအကျိုးကို ဟောထား၏။ ။ဆွမ်းညွှန်ရဟန်းအရာ၌ ထားထိုက် မထားထိုက်သော အင်္ဂါ ၅-ပါးစီ ဟောထားသော ဘတ္တုဒ္ဒေသကသုတ်၊ ၅–ပါ–၂၄၀၊ ၁၊ ဋ္ဌ–၇၅။

ဘဒ္ဒကသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၅၉၊ ဋ္ဌ–၉၆၊ အပါယ်လေးပါးသို့လားစေတတ်၊ မလားစေတတ်သော အင်္ဂါ ၆-ပါးစီ ဟောထား၏၊ သေသောအခါ၌ ကောင်းသော၊ မကောင်းသော အင်္ဂါ ၆-ပါးစီဟူလို၊

ဘဒ္ဒဇိသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၇၇၊ ဋ္ဌ–၆၀၊ ဒဿန၊ သဝန၊ သုခ၊ သညာ၊ဘဝ၊ ဤ ၅-ချက်၌ အမြတ်ဆုံးကို ဟောထား၏။

ဘဒ္ဒိယသုတ်။ ။၄–ပါ–၅၁၁၊ ဋ္ဌ–၃၆၆၊ ရုတ်တရက် မယုံကြည့်ဘဲ စဉ်းစဉ်းစားစား ဆင်ခြင်သောဉာဏ်သွားဖြင့် ယုံကြည်ရန်အချက် ၁၀-ချက်ကို ဟောထား၏၊လောဘ စသည် သုံးပါးကိန်းခြင်းအပြစ်၊ အလောဘ စသည် သုံးပါးကိန်းခြင်း အကျိုးကိုလည်း ဟောထား၏။

ဘယသုတ်။ ။၃–ပါ–၉၉၊ ဋ္ဌ–၆၉၊ ဘေးဟူသမျှမှာ ဗာလကြောင့်သာဖြစ်ကြောင်းဟောထား၏။ ။ပါ–၁၇၈၊ ဋ္ဌ–၁၆၄၊ မိဘက သားသမီးကို သားသမီးက မိဘကို မကယ်နိုင်သောဘေးကြီးသုံးပါး(ဇရာ၊ဗျာဓိ၊မရဏ)၊ ၎င်းဘေးကြီးသုံးပါးမှ လွတ်မြောက်ရန် မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွါးများရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။၄–ပါ–၄၃၆၊ ဋ္ဌ–၃၃၀၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊မရဏ၊ ဘေးကြီးလေးပါးကို ဟောထား၏။ ။ဒုတိယ ဘယသုတ်၊ အဂ္ဂိ၊ ဥဒက၊ ရာဇ၊ စောရ၊ ဘေးကြီးလေးပါး။ ။အတ္တာနုဝါဒသုတ်၊ ပါ–၄၃၆၊ ဋ္ဌ–၃၃၁၊ အတ္တာနုဝါဒ၊ ပရာနုဝါဒ၊ ဒဏ္ဍ၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဘေးကြီးလေးပါး။ ။ဦမိဘယသုတ်၊ ပါ–၄၃၈၊ ဋ္ဌ–၃၃၁၊ ဦမိဘယ၊ ကုမ္ဘီလ၊ အာဝဋ္ဋ၊ သုသုကာဘယ၊ လေးမျိုးဟောထား၏၊ (ပဋ္ဌနိကာယဘယ ခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

ဘယသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၄၀၄၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ငြိမ်းအေးသောဘေးရန် ၅-ပါး၊ပြည့်စုံသောအင်္ဂါ ၅-ပါး၊ပေါင်း ၁၀-ပါးဟောထား၏။

ဘယသုတ်။ ။၆–ပါ–၂၇၄၊ ဋ္ဌ–၁၀၀။ ။၈–ပါ–၁၁၄၊ ဋ္ဌ–၂၄၀၊ ကာမကို ဥပမာအမျိုးမျိုးပေး၍ ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဂါထာများပါ၏။

ဘရဏ္ဍုကာလာမသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၈၀၊ ဋ္ဌ–၂၃၈၊ ကာမ၊ ရူပ၊ ဝေဒနာ ပရိညာ သုံးပါးကိုဟောသော ဆရာသုံးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။

ဘရိယာသုတ်။ ။၇–ပါ–၄၆၆၊ဋ္ဌ–၁၇၇၊မယား ၇-မျိုးကိုဟောထား၏၊ (မ–ခဏ်း၌ အကျယ်ပြလတ္တံ့)။

ဘဝသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၂၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၄၊ (ပ–၃)၊ ကာမ၊ရူပ၊အရူပ ဘဝ သုံးပါးကို ဟောထား၏။ ။၆–ပါ–၃၀၆၊ ၎င်းဘဝသုံးပါးကို ပယ်နိုင်ရန် ကျင့်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

ဘိက္ခုနီသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၆၂၊ဋ္ဌ–၃၄၁၊ အာဟာရ,တဏှာ,မာန,မေထုန–ဤလေးမျိုးကိုပယ်ရန် အသျှင်အာနန္ဒာထေရ်က ဘိက္ခုနီအားဟောထား၏။

ဘူမိလေးမျိုး။ ။၎င်းလေးမျိုးကိုဟောသော ကာဠကာရာမသုတ်၊ ၄-ပါ–၃၃၃၊ဋ္ဌ–၂၇၃၊သဗ္ဗညုတ,ခီဏာသဝ,သစ္စ,သုညတဘူမိ-လေးမျိုး။

ဘူမိစာလသုတ်။ ။၈–ပါ–၁၂၈၊ဋ္ဌ–၂၄၇၊မြေငလျင်လှုပ်ခြင်းအကြောင်း ၈-မျိုး၊ ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး အာယုသင်္ခါရလွှတ်တော်မူသောအခါ မြေငလျင်လှုပ်ခြင်းနှင့်စပ်၍ ဟောထား၏။

ဘောဂသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၂၆၊ပစ္စည်း၏ရန်သူမျိုး၅-ပါးနှင့် ပစ္စည်းရှိမှုကြောင့်ရအပ်သောအကျိုး ၅-ပါးကို ဟောထား၏။

ဘုန်းကြီးသူအယူမှားက····အများ ဆင်းရဲကြောင်းဖြစ်၍ အယူမှန်သော် အများချမ်းသာကြောင်းဖြစ်၏ဟုဟောသော ထေရသုတ်၊၅–ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၃၉။

ဓမ္မပဒပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဘဒ္ဒိယဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၈၂၊မပြုသင့်သည်ကိုပြုလျှင်၎င်း၊ပြုသင့်သည်ကိုမပြုလျှင်၎င်း အာသဝေါပွါးကြောင်းဟောထား၏။ ။ဘုရားရှင်အတွက် အိမ်များတွင်နေရာခင်းကျင်းကြပုံ၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၅။

ဘုရားကိုးဆူပူဇော်ပွဲ။ ။ဘုရားကိုးဆူပူဇော်ပွဲမှာ ဤဝတ္ထုမှ စလာဟန်တူကြောင်း၊ အာယုဝဍ္ဎနကုမာရဝတ္ထု၊၄၂၃။

ဘုရားရှင်ရှေ့တော်တွင်ပင်····ရာဂမီး တောက်လောင်သောလုလင်၊ နောက်တရားနာ၍ သောတာပန်ဖြစ်သွား၏၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၆၈၊၉။ ဘုရားဖက်က အသက်ရှည်–ဟူသောစကားပုံဖြစ်လာဟန်။ ။၂၀၅။

ဘုရားရှင်ဦးခေါင်းရမ်းပြတော်မူပုံ။ ။ဘုရားရှင်ဆွမ်းရပ်တော်မူရာ ပြန်ချက်ရမည်စိုး၍ ကန်တော့ရာ မသွားဘူးဟူသောအထိမ်းအမှတ်ဖြင့် ဦးခေါင်းတော်လှုပ်ပြကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၆၈။

ဘုရားရှင်သာဓုခေါ်တော်မူပုံ။ ။ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ကောဋိကဏ္ဍ သောဏထေရ်အား တရားဟောခိုင်းပြီး တရားအဆုံးတွင် သာဓုခေါ် တော်မူပုံ၊၃၇၀။

ဘုံသုံးပါးကိုရှောင်ကြဉ်ရန်ဂါထာ။ ။၁၅၊ခိုးသူရှိရာခရီးကို ရှောင်ကြဉ်သကဲ့ သို့၎င်း၊အသက်ရှည်လိုသူသည် အဆိပ်ကိုရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့၎င်း ရှောင် ကြဉ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

ဝိမာန၊ပေတ၊ဝတ္ထုပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဘဒ္ဒိတ္ထိဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၂၆၊ဋ္ဌ–၉၇၊အကျင့်သီလနှင့်ပြည့်စုံသော ဘဒ္ဒါ အမည်ရှိအမျိုးသမီးလေး အိမ်စောင့်နတ်တို့ကလည်းချစ်ခင်ကြ၏၊ လင်မှ တပါး လွန်ကြူး၍ဖောက်ပြန်မှုမရှိခဲ့ကြောင်း သစ္စာတန်ခိုးဖြင့် ဂင်္ဂါမြစ်ရေ အယဉ်ကို ရပ်တန့်စေခဲ့ပုံ။

ဘိက္ခုဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၃၁၊ဋ္ဌ–၁၀၇၊ ဆွမ်းလှူရကျိုး။ ။ ဒုတိယ–ပါ–၃၂၊ဋ္ဌ–၁၀၀။ ။ဘိက္ခုဒါယကဝိမာနဝတ္ထု၊ပါ–၉၉၊ဋ္ဌ– ၂၇၂။

ဘုသပေတဝတ္ထု။ ။ပေတ–ပါ–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–၁၇၆၊ စပါးမှော်, စပါးအ ဖျင်းတို့ကိုမြေနီဆိုး၍ သလေးနီစပါးနှင့်ရောရှ၍ရောင်းသောစပါးကုန်သည် ညစ်နှင့်တကွ သား,ချွေးမ,မယားလေးဦးစုံ ပြိတ္တာဖြစ်နေကြပုံ ဟော ထား၏။

ဘောဂသံဟာရပေတိဝတ္ထု။ ။ပါ–၂၀၆၊ ဋ္ဌ–၂၆၁၊ မတရားစီးပွါးရှာကြ သော မိန်းမလေးယောက်တို့ ပြိတ္တာဖြစ်နေကြပုံဟောထား၏။

ထေရဂါထာပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဘဂုတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၆၉၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၄၊ခေတ်တော်ကိုပန်းလှူရကျိုး။

ဘဒ္ဒတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၉၂၊ဋ္ဌ—၁၃၂၊ဘုရားရှင်ထံ သားဆု‌တောင်း၍ ရသောသတို့သား၊ ၇-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓုပသမ္ပဒါဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်၏၊ ပစ္စည်းလေးပါးနှင့်တကွ နေရာအခင်းကောင်းကို လှူခဲ့ရကျိုး။ ။ဘရဟတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၅၄၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၃၊ဘိနပ် လှူရကျိုး။

***ဘလ္လိယတ္ထေရဂါထာ။** ။ပါ—၂၂၁၊ဋ္ဌ—၅၉၊(မြန်မာပြည်သား)၊တပုဿ၏ညီတော်ဖြစ်၏၊၎င်းဘလ္လိယထေရ်မှာဆဋ္ဌာဘိည ရဟန္တာဖြစ်၍နောင်တော်တပုဿမှာ သောတာပန် ဥပါသကာဖြစ်ကြောင်း။ ။အံ—၁—ပါ—၂၇၊ဋ္ဌ—၂၉၃။ ။ပါ—၅—တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဥပါသကာနံ ပဌမံ သရဏံ ဂစ္ဆန္တာနံ ယဒိဒံ တပုဿ ဘလ္လိကာ ဝါဏိဇာ၊ ဟု ဟောဒဂ်ဘွဲ့ရကြသောပုဂ္ဂိုလ်များတည်း။

ဘာရဒ္ဒါဇတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၅၅၊ဋ္ဌ—၃၇၅။ ။

ဘူတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ—၂၉၀၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၅၉၊ ဘုရားရှင်အား ချီးကျူးရကျိုး။

မိလိန္ဒပဥှ ပါဠိ

ဘဂဝတော မြဟ္မစာရီပဥှ။ ။ပါ—၇၀၊ ဘုရားရှင်မှာ မြဟ္မာ၏တပည့်လော-ဟု မေးလျှောက်၍ မဟုတ်ကြောင်းဖြေရှင်းပြခဏ်း။

ဘဂဝတော ဥပသမ္ပဒပဥှ။ ။ပါ—၇၀၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ရသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဘုရားရှင်မှာ ပဉ္စင်းအဖြစ်ပြည့်စုံပြေ့ကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

ဘဝန္တသန်ဓါရဝဇ္ဇာဃမာနပဥှ။ ။ပါ—၅၄၊ အချို့သောသန်ဓါရတရားတို့သည် ထင်ရှားစွာမဖြစ်ဘဲ ဖြစ်သောတရားတို့မည်သည် မရှိ၊ထင်ရှားစွာဖြစ်ကုန်၍သာလျှင် သန်ဓါရတရားတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏-ဟု ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

ဘိက္ခုနီတို့မှာ—သာသနာသက္ကရာဇ် ၅၀၀-ကျော် မိလိန္ဒမင်းကြီးလက်ထက်တွင် ရှိသေးကြောင်း၊ ပါ—၂၀။

ဘိက္ခုသံဃပရိဟရဏပဥ္စ။ ။ပါ–၁၆၀၊ ဘုရားရှင်အလိုသို့သာ ပရိသတ်က လိုက်ရကြောင်း၊ ဘုရားရှင်ကမူ ပရိသတ်၌ မတွယ်တာကြောင်း၊ ရဟန်းများကို ဆောင်ထားသည် မမည့်ကြောင်းရှင်းပြခဏ်း။

ဘုရားရှင်၌ ပြုဘွယ်ကိစ္စပရှိတော့ကြောင်းဖြေရှင်းပြခဏ်း။ ။(ဥတ္တရိကရဏိယပဥ္စ) ပါ–၁၄၀။ ။တနည်း-ပြုဘွယ်ကိစ္စ လေးမျိုး၊ ပါ–၁၄၁။

ဘုရားရှင်သည် အာယုကပ်ပတ်လုံးတည်နိုင်၏ဟု ဟောပါလျက်- ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်း အကြောင်းကို မေးလျှောက်၍ ဖြေရှင်းပြပုံ၊ (ဇာနိဗလဒဿနပဥ္စ) ပါ–၁၄၂။

ဘုရားရှင်၏ အခြံအရံပရိသတ်မှာ မပြိုကွဲမပျက်စီးနိုင်ကြောင်း-ဖြေရှင်းပြခဏ်း၊ (အဘေဇ္ဇပရိသပဉ္စ)၊ ပါ–၁၆၁။

ဘုရားရှင်သည် သေလပုဏ္ဏားအား လျှို့ဝှက်သောအင်္ဂါဇာတ်ကို ထုတ်ပြရာ၌–တကယ်ထုတ်ပြသည်မဟုတ်ဘဲ တန်ခိုးတော်ဖြင့်သာ မြင်စေတော်မူကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ (ဝတ္ထဂုယှနိဒဿနပဉ္စ)၊ ပါ–၁၆၀။

ဘုရားရှင်သည် ရံခါရံခါမေဘသပရိယာယ်ဖြင့် ဆိုတော်မူရာ၌- ဖရုသဝါစာ မဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ (ဖရုသဝါစာဘာဝပဥ္စ)၊ ပါ–၁၇၁။

ဘုရားရှင်၏ ခြေမတော်ကို ကျောက်လွှာထိရာ၌–ထိခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း၊ (ပါဒသကလိကာဟတပဥ္စ)၊ ပါ–၁၇၀။

ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းရာ၌– ရဟန်းတို့ဝမ်းမြောက်ခြင်း မပြုအပ်ကြောင်းနှင့် စပ်၍ ရှင်းပြခဏ်း၊ (ဝဏ္ဏဘဏနပဥ္စ)၊ ပါ–၁၀၂။

ဘုရားရှင်၌ အမျက်ဒေါသမရှိကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။ ။(အသျှင်သာရိပုတ္တရာတို့ကို နှင်ထုတ်ရာနှင့်စပ်၍)၊ ဘိက္ခုပဏာမိဘပဥ္စ၊ ပါ–၁၀၅။

ဘုရားရှင်သည် တရားဟောတော်မူခြင်း၌–ဆုတ်နစ်သောစိတ်ဖြစ်သည်ကို ရှင်းပြခဏ်း၊ (ဓမ္မဒေသနာယ အဒပ္ပါသုက္ကပဥ္စ)၊ ပါ–၂၂၆။

ဘုရားရှင်ကိုမှန်းဆ၍ သိရခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။(အနုမာနပဥ္စ)၊ ပါ–၃၁၄–မှ–၃၂၉–အထိ။

ဘုရားရှင်ဖြန့်ခင်းထားသောဈေး၌-ပစ္စည်း အစုံ အလင်ရှိကြောင်းပြဆိုခဏ်း၊ပါ–၃၁၆–မှ–၃၂၉–အထိ၊ ဂါထာများပါ၏၊ (ဇာတိ၊ ဘောဂ၊ အာယုသမ္ပတ္တိ စသည်များဟည်း)။ ။(ဗုဒ္ဓဝံသ–ပါ–၃၂၉၊ ၄–၁၀၇-၌လည်း မင်္ဂ,ဖိုလ်,ပဋိသမ္ဘိဒါ,အဘိညာဉ်စသောပစ္စည်းများ အစုံအလင်ရှိကြောင်း ဟောထား၏)။

ဘုရားရှင်ဖန်ဆင်းထားသော တရားမြို့တော်ကြီး၌– ရှိကြသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၊ဂါထာ၊ ပါ–၃၂၄။

ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က–သာဝတ္ထိပြည်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ကပိလဝတ်ပြည်ရှိ အရိယာများကိုရေတွက်ပြခြင်း၊ ပါ–၃၃၁။

ဘုရားအလောင်းနှင့် ဒေဝဒတ်အလောင်းတို့မှာ–ရံခါရံခါ ဒေဝဒတ်အလောင်းက ဘုရားအလောင်းထက် အဆင့်အတန်းမြင့်သည်ကို သံသယမကင်း၍ မေးလျှောက်သည်ကို ဖြေရှင်းပြခြင်း၊ (ကုသလာကုသလသမဝိသမပဥှ)၊ ပါ–၁၉၇။

ဘုရားအလောင်းသည် သတ္တဝါတို့ကို မညှင်းဆဲဟုဆိုပါလျက်–လောမကဿပ ရသေ့ဖြစ်စဉ်က သတ္တဝါတို့ကိုသတ်၍ ယဇ်ပူဇော်သည်ကို ရှင်းပြခြင်း၊ ပါဏာတိပါတ အမှုပြုခြင်းအကြောင်း ၈-ပါးကိုလည်း ဟောထား၏၊ (ဗုဒ္ဓအဝိဟေဌကပဥှ)၊ ပါ–၂၁၄။

ဘုရားအလောင်း ဆဒ္ဒန္တ ဆင်မင်းဘဝက–သင်္ကန်းကို ရှိသေ၍ ဇောတိပါလ လုလင်ဘဝတွင်မူ အဘယ့်ကြောင့် ကဿပဘုရားရှင်ကို မရှိသေသနည်းဟု မေးလျှောက်၍ ဖြေရှင်းပြခြင်း၊ (ဆဒ္ဒန္တဇောတိပါလာရဗ္ဘပဥှ)၊ ပါ–၂၁၆။

ဘုရားလောင်းတိုင်း သားသမီး မယားတို့ကိုလှူကြကြောင်း။ ။ထိုသို့လှူကြခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြခြင်း၊ (ဝေဿန္တရပဥှ)၊ ပါ–၂၆၇။

အပဒါန ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဘဒ္ဒါလိတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၄၂၉၊ ပန်းမဏ္ဍပ်လှူရကျိုး။ ။ဘလ္လာတဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၆၊ ဈေးသီးလှူရကျိုး။

ဘာဂိနေယျုပါလိတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၆၊ဥပါလိထေရ်၏တူတော်၊ဝိနယပဥှာ တိမိဏ္ဍပညာအရာ၌ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ ရ၏ဟု ဖွင့်ပြထား၏၊ အံ–ဧတဒဂ္ဂဝဂ်၌ကား မတွေ့၊ ဗုဒ္ဓထောမနာအကျိုး။ ။ဘာဇနပါလကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၄၅၊ အိုးခွက်လှူရကျိုး။

ဘာဏုမာပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(နေ-ဟော)၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၀၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၀။ ။(စူဠနိ—ပါ—၂၂၆—၌လည်းရှိ၏)။

ဘိက္ခုဒါယကတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၄၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၀၊ ဆွမ်းလှူရကျိုး။

ဘိသဒါယကတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—၁၂၆၊ ဋ္ဌ—၈၂၊ ဆင်ဘဝက ကြာစွယ် လှူရကျိုး။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၅၇၊ ဋ္ဌ—၂၁၀။

ဘိသာလုဝဒါယကတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၀။

ဘိသမုဠာလဒါယကတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—၃၃၁၊ ကြာရင်းလှူရကျိုး။

ဘုရားသားတော်ဟူသောစကားအရပါဠိ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၀။ ။ပါ—၄၄၊ဋ္ဌ—၃၁၂။ ။ပါ—၄၈၊ဋ္ဌ—၃၂၅။ ။ပါ—၁၁၂၊ ဂါထာနံပါတ်—၁၁၅။ ။ပါ—၃၇၆၊ ဂါထာနံပါတ်—၂၀၅။ ။ပါ—ပ—၄၁၁၊ဂါထာနံပါတ်—၁၇၅။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၅၇၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၄။ ။(ဒီဃ—၃—ပါ—၆၉၊ ဋ္ဌ—၄၉)။ ။ဘုရားရှင်၏ သမီးတော်၊ (မင်္ဂလာ်ရသော မိန်းမများအတွက်)၊ အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၀၉၊ ဂါ ထာနံပါတ်—၁၃၀။ ။ပါ—၂၃၂၊ ဂါထာနံပါတ်—၄၁၉။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၉၆၊ ဂါထာနံပါတ်—၂၁၃။ ။သားတော်၊ ထေရ—ပါ—၃၀၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၀။ ။(ပြာဟ္မဏ ဓမ္မယာဂသုတ်၊ ဇာတိ—ပါ—၂၆၄၊ဋ္ဌ—၃၀၃)။ ။ဇာတိ—ပါ—၂၆၄၊ ဋ္ဌ—၃၀၅။

ဘုရားရှင်တည်ထောင်ထားသော တရားတည်းဟူသော မြို့တော်ကြီး။ ။ဥပမာ ဂါထာများ၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၄၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၀၊ ၁။

ဘူတာဝုစ္စန္တိတသာစ ထာဝရာစ—ဟုဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၄၊ပါ—ပ—အုပ်—၈။ ။(စူဠနိ—ပါ—၂၂၈—၌လည်းရှိ၏)။ ။ဘူးစသည် လှူရကျိုး ၁၀-ပါး၊ ဂါထာများ၊ (ရေဘူးစသည်)၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၅။ ။ ဘေးရန်ကင်းအောင် စောင့်ရှောက်ပေးရကျိုး၊ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၀၊ ၂၀၀။ ။ဘောဇနဒါယကတွေ့ရ အပဒါန။ ။ပါ—၂၀၀။

ဇာတက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဘခင်အတွက် သားဖြစ်သူက ဘီလူးစားခံရန် သွားပုံ–ကို ဟောသော "ဇယဒ္ဒိသ"ဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၆၅၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၂။ ။ ဘခင်ကိုလုပ်ကျွေးသော ဥပါသကာ၊ ပါ–၂၁၂၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၃။

ဘဂ္ဂဇာတက။ ။ပါ–၃၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၊ နှာချေလျှင် အသက်ရှည်ပါစေ ဟု မဆိုသူကို ဘီလူးစားရန် အပ်နှင်းထားသောကြောင့် ဆိုကြရပုံကို ဟောထား၏။

ဘဒ္ဒသာလဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၄၁၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၄၇၊ ဝိဋဋူဘ အကြောင်း၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးအကြောင်းများနှင့် ဆွေမျိုးများကို ကယ်တော်မူခဲ့ပုံ ဟောထား၏။

ဘရိယာပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(မယားဟော)။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၂။

ဘရုဇာတက။ ။ပါ–၅၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၅၊ လာဘ်တသိန်းစား၍ တိတ္ထိတို့အား ဇေတဝန်ကျောင်းတော်အနီးတွင် ကျောင်းဆောက်ခွင့်ပြုသော ကောသလမင်း။

ဘလ္လာတိယဇာတက။ ။ပါ–၃၃၀၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၃၉၊ တညတာကွဲရရှိမှုနှင့်ပင် အနှစ်"၇၀၀"တိုင်တိုင် ငိုကြွေးကြသော ကိန္နရာလင်မယား။

ဘိက္ခာပရမ္ပရဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၆၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၆၉၊ တရားရတနာကို ပူဇော်စေပုံနှင့် ဆွမ်းကို အဆင့်ဆင့်မြတ်ရာမြတ်ရာ၌ လှူကြပုံ ဟောထား၏။

ဘီမသေနဇာတက။ ။ပါ–၁၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၇၊ ဝါကြွားလွန်းသော ရဟန်းကိုအကြောင်းပြုဟောထား၏။

ဘီရုကဇာတက။ ။ပါ–၃၁၊ ဋ္ဌ–၃၉၃၊ ဘီလူးမတို့က ဖန်ဆင်းပြကြသော်လည်း ဣန္ဒြေစောင့်စည်း၍ မင်းဖြစ်ရပုံ ဟောထား၏။

ဘီလူးမက အမျိုးမျိုး ဖန်ဆင်းပြသော်လည်း- ဣန္ဒြေစောင့်စည်းနိုင်အောင် ဆုံးမ၍ မင်းဖြစ်ရသောမင်းသား၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၁၉၊၄၉၅၊

ဘုရားဆုတောင်းပုံ အကျဉ်း။ ။ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၃၉၊၄၀၀၊ ဣဒံ မေ ဒါနံ သဗ္ဗညုတဉာဏဿ ပစ္စယော ဟောတု။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၉။ ။ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၀၅။ ။ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၅၃၊ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းဘဝက ဆုတောင်းခဲ့ပုံ။ ။ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၃၂၆၊၃၅၆။ ။(စရိယာ–ဋ္ဌ–၂၃၊၇၁၊၉၇၊၌ လည်းရှိ၏။)

ဘုရားလောင်းအပေါ် ဒေဝဒတ်အလောင်း စ၍ ရန်ငြိုး ထားခဲ့သော—အကြောင်းကိုဟောသော သေရိဝ ဝါဏိဇ ဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၆။

ဘုရားလောင်းမှာ မည်သည့်ဘဝတွင်မျှ မုသာဝါဒကို အသုံးမပြုခဲ့ကြောင်း—ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၇၅။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၅၂၀။ ။ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၈၅၊ ။သို့သော် သစ္စကပါဝိရသေ့မကို ဖျက်ဆီးစဉ်ကမူ မုသာဝါဒကို သုံးစွဲခဲ့ဘူးသေးကြောင်း၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၆၀။ ။ဘုရားလောင်း သေသောက်ကြူးက အကျင့်ကောင်း ၄င်းရသေ့မကို ဖျက်ဆီးခဲ့ဘူးပုံ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၁၈၊ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၅၉။

ဘုရားရှင်အား အရှဲ့တိုက်သောရဟန်း။ ။အပ္ပိစ္ဆတာ သန္တုဋ္ဌိတာဖြစ်စေရန်တရားဟောတော်မူရာ ဘုရားရှင်ရှေ့တွင်ပင် ကေသီခွါချပြီး နေပြသောရဟန်း၊ နောက်တွင် သောတာပန်ဖြစ်သွား၏၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၃၊ဒေဝဓမ္မဇာတက။ ။နစ္စဇာတက၊ဤဇာတ်၌လာသောရဟန်းကား လူထွက်သွား၏၊(ဝိ—၃—ပါ—၄၂၁—၌လည်းရှိ၏)။

ဘုရားရှင်နှင့်ဝါဒပြိုင်ရန်လာသောပရိဗ္ဗိုဇ်များ။ ။ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူသော ကျောင်းတိုက်၏တံခါးမုခ်ကိုမြင်ရုံမျှဖြင့် ထွက်ပြေးသွားကြောင်း ဟောသော ပလာယိတဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၆၂၊၆၃၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၈၊၂၀၀၊(ပ—ဒု)။ ။ဒုတိယ၌ အဆင်းတော်ကိုမြင်ရုံမျှဖြင့် ထွက်ပြေးပြန်၏၊ ပုစ္ဆာတခုမေးရုံမျှနှင့် ထွက်ပြေးသောပရိဗ္ဗိုဇ်၊ ဝိဂတိစ္ဆဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၆၈၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၅။

ဘုရားယောင်ဆောင်၍ ဒေဝဒတ်ပျက်စီးရပုံကို ဟောသော—ဝိရောစဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၃၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၁၆။ ။ဇမ္ဗုကဇာတက၊ ပါ—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၀၃။

ဘူရိပဉ္ဉ။ ။ပါ—၂၂၀၊ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၂၁၆၊ ပညာကသာ ဒုက္ခမှ ကယ်တင်နိုင်ကြောင်း မဟောသဓာပညာရှိ ဖြေပြပုံ။

ဘေရိဝါဒကဇာတက။ ။ပါ—၁၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၀၊ ဆရာ့စကားနားမထောင်၍ ဥစ္စာအလုခံရပုံဟောထား၏။

ဘေးရန်ကိုကြိုတင်ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သင့်ကြောင်းဂါထာ။ ။(ခု-နောင်။ ။ပါ—၁၇၀၊ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၇၇။

ဘေးရန်ရှိရာ၊တွယ်တာပါ၊ကိုယ်သာဘေးထိကြောင်း။ ။ကစ္ဆပဇာတက၊ပါ–ပ–အုပ်–၄၅၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇၂။

ဘောဇာဇာနီယဇာတက။ ။ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၄၊ မြင်းအာဇာနီ ဘ၀က အသက်စွန့်၍ ဝီရိယရှိခဲ့ပုံဟောထား၏၊(ပါ–၌ ဝေါဇာနီယဟု ရှိ၏။)

ဘုံငွေကိုစားသောက်ပစ်ပြီး–လူထုကိုလိမ်လည်ခဲ့သူတို့ခံရသောငရဲ၊ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁ဝ၉၊ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၃၅။

ဘုန်းကံရှိသူတို့မှာ–ကြက်သရေတည်ရှိကြောင်းဟောသော သိရိဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–ဂ၅၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၆ဂ။

ဘုန်းရှိသူပြု အမှုဟူသမျှ ပြီးကြရကြောင်း။ ။ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂ဝ၆၊ ပုည ဝတော ဟိ ကိရိယာနာမ သမိဇ္ဈတိယေဝ။

ဒီဃနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဘဿသမာစာရာဒိဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–ဂဂ၊ဋ္ဌ–၇၅၊ ဘုရားရှင်တရားဟော တော်မူခြင်း၌ အကျိုးရှိသောစကားပြောခြင်းဟု အသျှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်က ချီးကျူးထားပုံ။

ဘုရားလောင်း (၇) ဦးတို့၏–(ဝိပဿီစသည်)ပုတ္တပရိစ္ဆေဒ၊ ဘရိယ၊ ယာန၊ ဝိဟာရ, ဝိဟာရဘူမိဂ္ဂဟဏာဓနေ၊ ဥပဋ္ဌာကပရိစ္ဆေဒ၊ အဝိဇဟိတဋ္ဌာန၊ ပဋ္ဌဝမတ္တစသည်များကို စုပေါင်းပြဆိုခဏ်း၊ ၂–ဋ္ဌ–၁၅–မှ-၁ဂ-ထိ၊ ။ ဝိပဿီစသောဘုရားရှင် ၇-ဆူတို့၏ ဗုဒ္ဓဝံသကို အကျဉ်းပြဆိုခဏ်း၊ ကုလ ပရိစ္ဆေဒ၊၂–ပါ–၂။ ။အာယုပရိစ္ဆေဒ၊ပါ–၃၊ဋ္ဌ–ဂ။ ။ဗောဓိ၊ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–၉။ ။သာဝကယုဂ၊ပါ–၄၊ဋ္ဌ–၁ဝ။ ။သာဝကသန္နိပါတ၊ပါ–၄၊ဋ္ဌ– ၁၁။ ။ဥပဋ္ဌာက၊ပါ–၅၊ဋ္ဌ–၁၂။ ။ပိတု၊ပါ–၆၊ဋ္ဌ–၁၄။ ။သမ္ဘ ဟုလဝါရ၊ ဋ္ဌ–၁၅–မှ–၂ဝ–အထိ။ ။(အသက်တော်ကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဝိနယ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၇။ ။ငင်းဘုရားရှင်"၇"ဆူတို့၏ ကျောင်း ဒါယကာများကိုပြဆိုခဏ်း၊ အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁ဝ)။ ။

ဘုရားရှင်တို့ကြည့်တော်မူခြင်းနှင့်စပ်၍ပြသော–နာဂါပလောကိတဝဏ္ဏနာ။ ။ ဒီဃ–၂–ပါ–၁ဝ၁၊ဋ္ဌ–၁၅၄။

ဘုရားရှင်၏ ခန္ဓာကိုယ် အတင့်တယ်ဆုံးသော အချိန် ၂-မျိုး။ ။(ဘုရားဖြစ်တော်မူခါစပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး) ပါ-၁၁၁၊ ဌ-၁၆၁။

ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး—ဆရာစားပေးထားခဲ့ပုံ၊ ဖြဟ္မဒဏ်ထားခဲ့ပုံ၊ ဗုဒ္ဓ-ဓမ္မ-သံဃ၌ ယုံမှားသံသယရှိလျှင်မေးမြန်းကြရန် တိုက်တွန်းတော်မူပုံ၊ ဟန္ဒဒါနိ ဘိက္ခဝေစသောစကားတော်ကို မိန့်ကြားတော်မူပုံများကို ပြဆိုချက်။ ၂-ပါ-၁၂၆၊ ဌ-၁၀၂။

ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များကိုကြည်ညိုလှကြောင်း— အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်လျှောက်ထားပုံဟောသော သမ္ပသာဒနီယသုတ်၊ ၃-ပါ-၈၂၊ ဌ-၅၇။

ဘူတနိရောဓေသကဝတ္ထု။ ။၁-ပါ-၂၀၀၊ ဌ-၃၂၃၊ မဟာဘုတ်လေးပါးချုပ်ရာဌာနကိုမေး၍ ဖြေဆိုချက်၊ (ဝိညာဉ်ချုပ်လျှင် မဟာဘုတ်ချုပ်ကြောင်း၊)ဂါထာ၊ပါ-၂၁၃၊ဌ-၃၂၅။

ဝိနယ ပိဋက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဘဂိနီတိ အရိယဝေါဟာရေန ဉာတိဒါသိ အာလပတိ။ ။၁-ပါ-၁၇ ဌ-ပ-အုပ်-၁၇၃၊ ဘဏ္ဍာဒေယျပုဒ်အဖွင့်။ ။၁-ဌ-ပ-အုပ်-၂၇၇။

ဘဏ္ဍာဂါရိကသမ္မုတိအာဒိကထာ။ ။၃-ပါ-၃၉၆၊ဌ-၄၀၃၊ ။ဘဏ္ဍာဂါရိက(ဘဏ္ဍာထိန်း)ခန့်ထားရန်အင်္ဂါ၅-ပါး၊သင်္ဂဟ-ဌ-၂၄၅။ ။ဘဏ္ဍာထိန်းရဟန်းတို့ သိထိုက်သောအရာများ၊ ၁-ဌ-ပ-အုပ်-၃၁၀။ ။

ဘဏ္ဍပဋိသာမန ဝိနိစ္ဆယကထာ။ ။၃၀၅။ ။၂-ပါ-၂၁၀၊ဌ-၁၅၂။ ။သင်္ဂဟ-ဌ-၄၇။

ဘတ္တဝိကပ္ပနာ ၂-မျိုး။ ။၂-ပါ-၁၀၅၊ဌ-၈၄၊ (ပရမ္ပရဘောဇနသိက္ခာပဒ)။ ။သင်္ဂဟ-ဌ-၄၁၉။

ဘတ္တဂ္ဂဝတ္တကထာ။ ။၄-ပါ-၃၈၀၊ဌ-၁၁၉။ ။သင်္ဂဟ-ဌ-၂၃၄၊ ဆွမ်းစားကျောင်း၌ပြုရသော ကျင့်ဝတ်များကိုဟောထား၏။

ဘတ္တကထာ။ ။၄-ဌ-၁၀၄-မှ-၁၀၇-အထိ၊ အာဂန္တုကဘတ္တ,ဂမိယ,ဂိလာန,ဂိလာနုပဋ္ဌက,ဓုရ,ကုဋိ,ဝါရဘတ္တ စသည်များကို ပြဆိုချက်။

ဘတ္တုဒ္ဒေသကသမ္မုတိကထာ။ ။၄-ပါ-၃၃၀၊ ဌ-၁၀၀။ ။ဘတ္တုဒ္ဒေသကပုဂ္ဂိုလ်တို့ ငရဲလားစေနိုင်, သုဂတိရောက်စေနိုင်သော အင်္ဂါ၅-ပါးစီဟောထားတော်မူပုံ၊၅-ပါ-၃၅၅။ ။ဘိက္ခုနောဝါဒကအင်္ဂါ၈-ပါး။ ။၂-ပါ-၇၃၊ ဌ-၅၃။

ဘိက္ခုနှင့်ဘိက္ခုနီတို့—ထေရ်စဉ်ဝါစဉ်အလိုက် အပြန်အလှန် အရိုအသေပေးရန် ဘုရားရှင်ထံ မိထွေးတော်ဂေါတမီက တောင်းပန်ရာ ခွင့်မပြုကြောင်း၊ ၄—ပါ—၄၄၀။ ။ဘိက္ခုနီက ဘိက္ခုကို ဆုံးမခြင်းလည်းမပြုရကြောင်း၊ ၂—ပါ—၇၅၊ဋ္ဌ—၆၆၊ ဂရုဓမ်—၈-ပါးတွင် ပါဝင်ပြီးဖြစ်၏။

ဘိက္ခုက ဘိက္ခုနီကို ရှိခိုးခြင်းစသည်ပြုက—ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏-ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ၄—ပါ—၄၄၉။

ဘိက္ခုက ဘိက္ခုနီအပေါ်, ဘိက္ခုနီက ဘိက္ခုအပေါ် ရဟန်းတို့နှင့် မလျော်သော အမှုများကိုပြုလျှင်—ဒုက္ကဋ အာပတ်သင့်၏-ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ၄—ပါ—၄၅၂၊၄၅၃၊ ဋ္ဌ—၁၂၀။ ။အပြန်အလှန် ဒဏ်ပေးရပုံများကိုလည်း ဟောထား၏။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၀၂။

ဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၃၃၉၊ ဋ္ဌ—၂၂၀၊ ဘိက္ခုနီက ဘိက္ခုအပေါ်၊ ဘိက္ခုက ဘိက္ခုနီအပေါ်ပြုနိုင်သော ကံများစသည်ကို ပြဆိုချက်၊ ဋ္ဌ—၂၅၂။

ဘိက္ခုနီဝိဘင်္ဂဝဏ္ဏနာ။ ။၂—ပါ—၂၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၇၃။ ။ဘိက္ခုနီခန္ဓက၊ ၄—ပါ—၄၄၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၇၊ ဘိက္ခုနီတို့ဖြစ်ပေါ်လာပုံကို အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။ဘိက္ခုနီဥပသမ္ပဒါနုဇာနနကထာ၊ ပါ—၄၄၇၊ဋ္ဌ—၁၂၀။ ။ဘိက္ခုနီတို့ မပြုအပ်သော အရာများကို စုပေါင်းဟောထားသောအချက်၊ (ပြုလျှင်ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်ကြောင်း)၊ ပါ—၄၅၇—မှ—၄၇၆—အထိ၊ ဋ္ဌ—၁၂၉—မှ—၁၃၂—အထိ။ ။ဘိက္ခုနီ ဥပသမ္ပန္နကာလေ ဝိစရဏကထာ၊ ပါ—၄၆၃။ ။ဘိက္ခုနီဝိဘင်၊ ပညတ္တိဝါရ၊ ၅—ပါ—၉၆—မှ—၁၂၆—အထိ၊ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ—၁၂၆—မှ—၁၅၆—အထိ။ ။ဘိက္ခုနီခန္ဓက ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာ၊ ပါ—၂၀၉၊ ဋ္ဌ—၁၅၆။

ဘိက္ခုနီတို့နှင့်မဆက်ဆံသော သိက္ခာပုဒ်ပေါင်း။ ။(ဘိက္ခုဝိဘင်္ဂတွင် ၂၂-ပုဒ်ရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၂—ဋ္ဌ—၂၂၉။ ။၄၆-ပုဒ်ရှိကြောင်း၊ ၅—ဋ္ဌ—၁၆၉။ ။ဘိက္ခုနီသိက္ခာပုဒ်များတွင် ဘိက္ခုနှင့် မဆက်ဆံသော သိက္ခာပုဒ်ပေါင်း ၁၃၀-ရှိကြောင်း၊ ဘိက္ခုသိက္ခာပုဒ်ပေါင်း ၂၂၀၊ ဘိက္ခုနီသိက္ခာပုဒ်ပေါင်း ၃၀၄-ရှိ၍ သာဓာရဏ,အသာဓာရဏ ခွဲခြားရေတွက်ပြသောဂါထာများ၊ ၅—ပါ—၂၅၉၊ ဋ္ဌ—၁၀၉။

ဘိက္ခုနီဒူသကဝတ္ထု။ ။၃—ပါ—၁၂၃၊ ဋ္ဌ—၃၀၅၊ ဘိက္ခုနီဒူသကပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရ-ဟု ပညတ်ထားသောသိက္ခာပုဒ်။

ဘိနပ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ် စမ္မကန္ဒက။ ။၃–ပါ–၂၇၂–မှ–၂၀၀–အထိ၊ ဌ–၃၆၆–မှ–၃၇၁–အထိ။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၄၅၃–မှ–၄၅၆–အထိ။ ။ဘိနပ်စီးလျက် သံဃိကကျောင်း အိပ်ရာနေရာပေါ် သို့တက်လျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ၄–ပါ–၃၂၉၊ ဌ–၀၇။

ဘုရားရှင်ပင် သုတပါဠိတို့အပြစ်တင်မှုမှ ကင်းလွတ်စေရန်– ဒုတိယပါရာဇိကဥ္ ပါဒ၊ ပါဒါရဟဖြင့် ပါရာဇိက အာပတ်ကို ပညတ်တော်မူလိုသော် တရားသူကြီးဖြစ်ခဲ့ဘူးသော ရဟန်းကို မေးမြန်းတော်မူပုံ၊ ၁–ပါ–၅၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၇။

ဘုရားရှင်၏ အလေ့အကျင့် (အာစိဏ္ဏ) များကို စုပေါင်းပြဆိုခဏ်း။ ။၁–ပါ–၁၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၃၊ ပင့်ထားသူကို ပန်ကြားသွားခြင်း၊ ဒေသစာရီကြွချီတော်မူခြင်း၊ လောကကိုကြည့်တော်မူခြင်း၊ ပဋိသန္ထာရပြုတော်မူခြင်း၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ တရားဟောတော်မူခြင်း၊ အပြစ်အားလျော်စွာ သိက္ခာပုဒ်များကို ပညတ်တော်မူခြင်း စသည်များတည်း။ ။အာစိဏ္ဏ, အနာစိဏ္ဏ ၂-ပါးကို အကျဉ်းပြဆိုခဏ်း၊ ၄–ပါ–၃၆၀၊ ဌ–၁၁၄။

ဘုရားရှင်မှာ ကံကိုလည်း မပျက်စေနိုင်ကြောင်း၊ ဂုဏ်းပြည့်လည်း မဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၂–ဌ–၀၄။

ဘုရားရှင်မှာ အမြဲချမ်းသာစွာ အိပ်စက်တော်မူရကြောင်း–အနာထပိဏ် သေဋ္ဌေးကြီးကို ပြောပြသော ၂-ဂါထာ၊ ၄–ပါ–၃၀၄၊ ဌ–၆၂။

ဘုရားအနေကဇာတင်ဟူ၍ အသုံးပြုနေကြသော ဥဒါနကထာ အချို့။ ။၃–ပါ–၂၊ ဌ–၂၃၆။

ဘုရားရှင်တို့မှာ သိတော်မူလျက်နှင့် မေးမြန်းတော်မူကြခြင်းအကြောင်း ၂-ပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၃–ပါ–၂၂၀၊ ၃၀၄။

ဘုရားရှင်အား သမားတော်ဇီဝကက ဝမ်းနုတ်ရန်–ကြာပွင့်အနံ့ကို အရှူခိုင်းပုံ၊ သမတိံသဝိရေစနကထာ၊ ပါ–၃၉၀၊ ဌ–၄၀၀။

ဘုရားပွဲ။ ။ဘုရားရှင်အား ပူဇော်ပွဲ၊ (ဝါ) ဘုရားပွဲပြုလုပ်ကြရာ၌ ကပွဲ သဘင်စသည်ပါအောင် တိုက်တွန်းခြင်း၊ ဝန်ခံခြင်းမျှပင် မပြုအပ်ကြောင်း ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ၂–ပါ–၃၅၀၊ ဌ–၂၀၁။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၄၃၉။

ဘူတဂါမသိက္ခာပဒ။ ။၂–ပါ–၅၁၊ ဌ–၂၅။ ။ဘူတဂါမ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊သင်္ဂဟ–ဌ–၇၀။ ။ဘူတဂါမဝဂ္ဂ၊ ပညတ္တိဝါရ၊ ၅–ပါ–၂၄။ ။

အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ–၆၃၊ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းအချုပ်ကို စုပေါင်း ဟောထား၏။

ဘူတာရောစန သမုဋ္ဌာန ဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၁၆၃။

ဘေဒပုရေက္ခာရ ပန္နရသကကထာ။ ။၃–ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၃၄၆၊ (ဥပေါ သထက္ခန္ဓက)။

ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက။ ။၃–ပါ–၂၉၀၊ ဋ္ဌ–၃၇၂၊ သပ္ပိ၊ နဝနီတ၊ တေလ၊ မဓု၊ ဖါဏိတ ၅–မျိုးနှင့် ဆေးပစ္စည်းများကို ခွင့်ပြုတော်မူခန်း။ ။ဘေ– သဇ္ဇက္ခန္ဓက ပုစ္ဆာ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ ၅–ပါ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–၁၁၅၊ ။ဂုဠာဒိ အနုဇာနနကထာ၊ ၃–ပါ–၃၀၃၊ ဋ္ဌ–၃၇၄၊ တင်လဲ စသည်ကို ခွင့်ပြု တော်မူပုံ၊ ။ဘေသဇ္ဇာဒိကရဏ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–ဝ၊ ရဟန်းတို့ ဆေးကုပေးကောင်းသူ၊ ဆေးကုမပေးကောင်းသူများကို ခွဲခြား ပြထား၏။

ဘောဇနဝဂ္ဂ။ ။ပဉ္စတ္တိဝါရ၊ ၅–ပါ–၂၀။ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ–၆၅၊ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းအချုပ်များကို စုပေါင်းဟောထား၏။

အဘိဓမ္မ ပိဋက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဘတ္တသမ္မဒနိဒ္ဒေသ။ ။၂–ပါ–၃၆၅၊ဋ္ဌ–၄၆၁၊ အစားကြီးသူ။

ဘယူပရတနိဒ္ဒေသ။ ။၄–ပါ–၁၁၆၊ ဋ္ဌ–၃၅၊ ဘေးကြီးလေးပါး၊ ဒုဂ္ဂတိ- ဘယ၊ ဝဋ္ဋ၊ ကိလေသ၊ ဥပဝါဒဘယ၊ ပုထုဇဉ်တို့မှ ဘေးကြီး လေးပါးကို ကြောက်၍ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ဘေးကြီးသုံးပါးကိုကြောက်၍ မကောင်း မှုမှ ရှောင်ကြဉ်ကြကြောင်း၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ၎င်းဘေးကြီး လေး ပါးကို အကြွင်းမရှိပယ်ပြီးဖြစ်၍ မကြောက်တော့ကြောင်း ဟောထား၏။

ဘုရားရှင်သည် လောကုတ္တရာဝေါဟာရဖြင့်သာ ဟောပြော၏ဟု– ယူမှားသည် ကို ရှင်းပြသော ဝေါဟာရကထာ၊ ၅–ပါ–၁၆၉၊ဋ္ဌ–၁၆၅။

ဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်အားဟူသမျှသည် သာဝကတို့နှင့်လည်းဆက်ဆံ၏ဟု–ယူမှား သည်ကို ရှင်းပြသော ဗလကထာ၊ ပါ–၁၇၄၊ ဋ္ဌ–၁၆၇။

ဘုရားရှင်သည် တုသိတာနတ်ပြည်တွင်သာ အမြဲနေတော်မူ၍– လူ့ပြည်သို့ကား နိမ္မိတရုပ်ပွါးတော်ကို စေလွှတ်နေတော်မူ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြ သော မနုဿလောကကထာ၊ ပါ–၄၀၅၊ ဋ္ဌ–၂၆၀။

ဘုရားရှင်တို့မှာ အရပ်မျက်နှာတိုင်း၌ ရှိ၏။— ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော သဗ္ဗဒိသာကထာ၊ ၅–ပါ–၄၃၉၊ ဌ–၂၇၇။

ဘုမန္တရဒဿနဝါရ။ ။၂–ပါ–၄၃၆၊ ဌ–၅၀၁၊ သုံးဆဲ့တဘုံကို ဘုံသုံးမျိုးဖြင့် ပိုင်းခြားဟောထား၏။

ဘုမိသီသ ၃-ဘုံကို ရေတွက်ပြခဏ်း။ ။၂–ဌ–၅၀၅၊ ဝေဟပ္ဖိုလ်ဘုံ၊ အကနိဋ္ဌဘုံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၊ ဤသုံးဘုံ၌ဖြစ်ကြသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မည်သည့်ဘုံသို့မျှ မပြောင်းရွှေ့ကြတော့ဘဲ ထိုသုံးဘုံ၌ပင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူကြ၏။

ပဋ္ဌနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

(မ)

မကောင်းမှုများကို ရေမြှောသော အလေ့အကျင့်။ ။မကောင်းမှုများကို ရေချိုးခြင်း၊ ရေမြှောခြင်းဖြင့် ပပျောက်နိုင်၏ဟု ယူမှားနေကြသည်ကို မ-ပပျောက်နိုင်ကြောင်း သုန္ဒရိကဘာရဒွါဇ ပုဏ္ဏားအား ဟောသော ဂါထာများ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၄၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၁။ ။သဂါထာဝဂ္ဂသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၈၄၊ ဌ–၂၇၄။ ။ဇဋိလသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၈၃၊ ဌ–၆၇။ ။ထေရ–ပါ–၂၇၈၊ ဌ–၃–အုပ်–၅၆။ ။ထေရီ–ပါ–၄၀၆၊ ဌ–၂၀၉၊ ၂၁၀၊ ပုဏ္ဏကျွန်မ ဟောထား၏။ ။အပ–ပါ–၃–အုပ်–၂၉၄။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၁၅၈၊ ဌ–၂၉၄။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၆၊ ဌ–စ–အုပ်–၃၆၇။ ။ပါ–၃–အုပ်–၂၃၀၊ ဌ–သ–အုပ်–၄၃။ ။(တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်ခဏ်း၌လည်းရှိ၏)။

မကောင်းမှုပြုရာ၌ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်မရှိကြောင်း ဂါထာ။ ။အံ-၃–ပါ–၁၄၇၊ ဌ–၁၃၁၊ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၂၀၃။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၉၅၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၇။ ။ပါ–၃–အုပ်–၄၁၊ ဌ–မ–အုပ်–၂၂၉။ ။

မကောင်းမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ရန် တိုက်တွန်းသောဂါထာ။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၃၇၊ ဌ–၂၆၆။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၇၊ ဌ–၄၅။ ။ပါ–၁၀၉၊ ဌ–၂၂၄။ ။ မကောင်းမှုပြု၊ ရန်သူ့လက်ရောက်၊ ကျိုးရှိပျောက်သို့ ဟူသော ဂါထာ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၂၊ ဌ–တ–အုပ်–၄၄၄။ ။(ဤသို့သော ဂါထာများ ဓမ္မပဒ-၌ များစွာရှိ၏)။

မကောင်းသောသူ လေးဦး။ ။နသာဓုနရတရားလေးပါး ဂါထာ၊ (ဇာတက–န-ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။စရိယာ–ဌ–၁၈၇၊ ၂၃၆၊ [၁]လူပျင်း၊ [၂]ရဟန်း

ပျက်၊ [၇]မဆင်ခြင် မစဉ်းစားသော မင်း၊ [၄]ဒေါသထွက်တတ်သော ပညာရှိ၊ ပေါင်း လေးဦး။

မက္ခနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ–၂–ပါ–၃၇၁၊ ဋ္ဌ–၄၇၃၊ ၄၇၄၊ သူတပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဖျက်ဆီးတတ်သူ၊ မက္ခ-ပဠာသ စသော အကုသိုလ်ဓမ္မ ဆိုးတို့ကို ဟောထား၏။ ။အံ–၆–ပါ–၂၉၄၊ ဋ္ဌ–၁၀၇၊ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၃၇၊ ဋ္ဌ–၂၂။ ။ပါ–၂၀၄၊ ဋ္ဌ–၂၁၀။ ။ဣတိ–ပါ–၁၉၇၊ ဋ္ဌ–၄၆။ ။ဋ္ဌင်းအပြစ်ပြဂါထာများ။ ။မက္ခပရိညာသုတ်၊ ပါ–၂၀၀ ဋ္ဌ–၅၃။ ။ပဋိသံ–ပါ–၉၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၂။ ။လက္ခဏာများကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ–၃၇၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၀။

မက္ခလိဂေါသာလတိတ္ထိဆရာကြီး၏ အယူဝါဒကိုပြဆိုခဏ်း။ ။အံ–၃–ပါ–၂၉၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၂၊ ၎င်း၏ဝါဒကို ကဲ့ရဲ့ထားတော်မူပုံ၊ ကေသကမ္ဗလ သုတ်။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၆၊ ကာယဒုစ္စရိတာဒီနံ သံကိလေသပစ္စယံ ကာယသုစရိတာဒီနဉ္စ ဝိသုဒ္ဓိပစ္စယံ ပဋိက္ခိပတိ၊ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၅။

မဂ္ဂသစ္စနိဒ္ဒေသ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၉။ ။အဘိ–၂–ပါ–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၄၁၊ လက္ခဏာ-ရသ စသည်ကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၂၄၉၊ ဋ္ဌ–၃၉၁၊ (ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ခဏ်းတိုင်း၌ရှိ၏)။ ။မဂ္ဂမည်ပုံ ဝိဂ္ဂဟ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၉၊ ၂၄၃၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးက ပယ်ပုံကိုလည်း ပြထား၏။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၄၄၊ ပါ–၂၃၁။ ။မဂ္ဂသံယုတ္တ၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၁၅၃၊ အကြောင်းများကို ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၂၃၊ ဋ္ဌ–၂၁၅။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၁၂၉။ ။မဂ္ဂင်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ၊ အံ–၁–ပါ–၄၂၊ ဋ္ဌ–၄၀၃၊ဆောင်ရွက်ပုံကိစ္စများကိုလည်းပြထား၏။ ။ဂ–ပါ–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–၂၅၅။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅။ ။မဂ္ဂကထာ၊ ပါ–၂၇၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၉၊ ပါ-၌မဂ္ဂင် ဂ-ပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။မဂ္ဂင် ဂ-ပါး ဝိဂ္ဂဟ၊ စူဠနိ–ဋ္ဌ–၉၂၊ ပါ–၂၃၃။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၀။ ။မဂ္ဂဂ်နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၃၉၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၇၊ မဂ္ဂင် ဂ-ပါး၌ ဝိဝေက-ဝိရာဂ-နိရောဓ-ဝေါဿဂ္ဂ- နိဿယများကို ဟောထား၏။ ။အရိယအဋ္ဌင်္ဂိကမဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၁၄၉၊ ဋ္ဌ–၂၀၀။ ။မဂ္ဂဂ်ရာသိဝဏ္ဏနာ၊ အဘိ–၁–ပါ–၁၇၊ ၂၀၊ ဋ္ဌ–၁၆၇။ ။ပါ–၄၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၀။ ။မဂ္ဂဂ် ဝိဘင်၊ ၂–ပါ–၂၄၄၊ ဋ္ဌ–၃၀၅။ ။မဂ္ဂဉာဏကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–

၃၁၂။ ။မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို အကျယ်ဟောထားသော ဝိဘင်္ဂသုတ်၊ မဟာသံ၊ ပါ-၇၊ ဋ္ဌ-၁၀၆၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါး လက္ခဏာ၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၈၀၊ ဋ္ဌ-၁၄၄။ ။ဇာတိ-ဋ္ဌ-၁၂၅။ (လက္ခဏာစသည်)။ ။မဂ္ဂင်၈-ပါးကို ရထားကိရိယာအစုံဖြင့် ဥပမာပေးထားပုံ ဂါထာများ၊ မဟာ-သံ-ပါ-၄၊ ဋ္ဌ-၁၅၀။

မဂ္ဂဉာဏကထာ။ ။(ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ)၊ ဝိသုဒ္ဓိ-၃-အုပ်-၃၀၇။ ။မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ၊ (သမ္မသနဉာဏကထာ)၊ ၂၄၁။ ။မဂ္ဂါမဂ္ဂဝဝတ္ထာနကထာ၊ ၂၇၄။

မဂ္ဂသဒ္ဒါ၏ ပရိယာယ်ပုဒ်များဂါထာ။ ။မဂ္ဂါယနေ့ပုဒ်အဖွင့်၊ ပဏ်-၁-ပါ-၇၀၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၃၄။ ။စူဠနိ-ပါ-၂၀၁။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၁။ ။ပဋိသံ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၈၅။ ။မဟာ-သံ-ဋ္ဌ-၂၁၃။ ။ဗုဒ္ဓ-ဋ္ဌ-၉၃။ ။မဟာနိ-ဋ္ဌ-၃၉၀။ ။နေတ္တိ-ပါ-၁၆၃၊ ဋ္ဌ-၂၆၈။ ။ဒီဃ-၂-ဋ္ဌ-၃၃၅၊ ပါ-၂၃၁။

မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို သီလသမာဓိ ပညာထဲ သွင်းပြပုံ။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၁၀၂၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၃၈။ ။ပါ-၃၇၅၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၆၀၊ ၂၆၁။ ။အဘိ-၂-ပါ-၁၀၄၊ ဋ္ဌ-၈၅။ ။ပဋိသံ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၈၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၁၄၅။

မဂ္ဂင် ၂-မျိုး။ ။(သမ္မာမဂ္ဂင်၊ မိစ္ဆာမဂ္ဂင်)၊ ၎င်း၏ အကျိုးအပြစ်ကို ဟောထားတော်မူပုံ၊ နေတ္တိ-ပါ-၄၄၊ ဋ္ဌ-၁၁၅။ ။ပဋိပဒါသုတ်၊ ပဋိပတ္တိသုတ်-သံ၊ ။သမ္မာမဂ္ဂင် ၈-ပါးဖြင့် မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈-ပါးကို သုမ်သင်ပုံ၊ မဟာနိ-ပါ-၆၀၊ ဋ္ဌ-၁၇၀။ ။ဒီဃ-၃-ပါ-၂၅၉၊ ဋ္ဌ-၂၄၀။ ။သမ္မာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ သမ္မာဉာဏ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိကြောင့် မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ မိစ္ဆာဉာဏ၊ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ ပေါင်း ၁၀-ပါးတို့ အပြီးသတ် ငြိမ်ဝပ်သွားကြောင်းဟောသော နိဇ္ဇရသုတ်၊ အံ-၁၀-ပါ-၄၃၀၊ ဋ္ဌ-၃၃၄။ ။ဆေးကြောရန်ဟောသော ဓောဝနသုတ်၊ ပါ-၄၃၁၊ ဋ္ဌ-၃၃၅။ ။တိကိစ္ဆကသုတ်၊ ပါ-၄၃၃၊ အရိယာဝမ်းလျှော်ဆေး။ ။ဝမနသုတ်၊ ပါ-၄၃၄၊ ဋ္ဌ-၃၃၅၊ အန်ဆေး။ ။နိဒ္ဓမနိယသုတ်၊ ပါ-၄၃၅၊ ၎င်း ၁၀-ပါးကို နှင်ထုတ်ရန်ဟောထား၏။ ။၎င်း ၁၀-ပါးကို ပါရိမတီရဟုဟောထားသော သင်္ဂါရဝသုတ်၊ အံ-၁၀-ပါ-၄၄၅၊ ဋ္ဌ-၃၃၆၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဩရိမတီရသုတ်၊ ပါ-၄၄၆။ ။ပရိသုဒ္ဓဝဂ္ဂ၊ ပါ-၄၅၀၊ ဋ္ဌ-၃၃၇။ ။သာဓုဝဂ္ဂ၊ ပါ-၄၅၃။ ။အရိယဝဂ္ဂ၊ ပါ-၄၅၅။ ။

မဟာစတ္တာရီသကသုတ်၊ ပဏ်၊ (စ-ခဏ်း၌ရှိ၏)။ ။သမ္မာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ သမ္မာဉာဏ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိ၊ အဆင့်ဆင့်ဖြစ်လာပုံနှင့် ၎င်း ၁၀-ပါး၏ အကျိုးကိုဟောသော ဗီဇသုတ်၊ အံ-၁၀-ပါ-၄၂၀၊ ၄၂၉၊ ဌ-၃၃၄။

မဂ္ဂင် ၈-ပါးအစဉ်ထားပုံကိုရှင်းပြခဏ်း။ ။အံ-၁-ဋ္ဌ-၄၀၄။ ။ပဋိသံ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၅၀၊ ၁၅၁။ ။အဘိ-၂-ဋ္ဌ-၁၀၈။ ။ဒီဃ-၁-ဋ္ဌ-၂၈၁၊ ပါ-၁၄၉။

မဂ္ဂင် ၈-ပါးမရှိလျှင် သမဏအစစ် မရှိနိုင်ကြောင်း။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၉၂၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၁၂။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၁၂၄၊ ဋ္ဌ-၁၈၁။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၂၄၀၊ ဂါထာ။

မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွါးများ အားထုတ်ရကျိုးများ။ ။အနုသယကို ပယ်နိုင်ကြောင်းဟောသော အနုသယသုတ်- သံ။ ။မဂ် ဖိုလ် ရစေနိုင်ကြောင်းဟောသော ဥပ္ပါဒသုတ်-သံ။ ။ဥပါဒါနသုတ်၊ဥပါဒါနက္ခန္ဓသုတ်-သံ။ ။အကုသိုလ်တရားတို့ကို အံထုတ်တတ်ကြောင်းဟောသော ကုမ္ဘသုတ်။ ။မေဃသုတ်။ ။မလသုံးပါးကို ပယ်နိုင်ကြောင်းဟောသော မလသုတ်။ ။၎င်းမဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွါးများအားထုတ်လျှင် နိဗ္ဗာန်သို့သာ ညွတ်ကြောင်းဟောသော ရုက္ခသုတ် စသည်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၄၄၊ ဋ္ဌ-၁၇၂။ ။ပါဠိနန္ဒိသုတ်-သံ။ ။ဝိဓသုတ်၊ဂင်္ဂါပေယျာလဝဂ္ဂ-သံ။ ။သမုဒ္ဒနိန္နသုတ်၊ နန္ဒိယသုတ်။ ။သံယောဇဉ်မီးကို ငြိမ်းစေနိုင်ကြောင်းဟောသော နာဝါသုတ်။ ။ပါရံဂမသုတ်။ ။ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇-ပါး ပြည့်စုံနိုင်ကြောင်းဟောသော အာကာသသုတ်-သံ။ ။ကိလေသာမှ စင်ကြယ်နိုင်ကြောင်းဟောသော ပရိသုဒ္ဓသုတ်-သံ။ ။မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်မှသာ ဇရာစသည်မှ လွတ်နိုင်ကြောင်း ဂါထာများ၊ အဘိ-၂-ပါ-၄၄၁၊ ဋ္ဌ-၅၀၅။ ။မဂ္ဂင်ကိုအားထုတ်မှ ဒုက္ခကုန်ကြောင်း ဟောသော ဝိရဒ္ဓသုတ်-သံ။ ။ဝေဒနာ-သုတ်။ ။အဝိဇ္ဇာကို ဖျက်ဆီးနိုင်ကြောင်း ဟောသော သူကသုတ်-သံ။ ။မဂ္ဂဝဂ္ဂ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၂၅၃၊ မဂ္ဂင်ကို ပွါးမှသာ ဒုက္ခမှ လွတ်နိုင်ကြောင်း ဂါထာများ။ ။မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွါးများ အားထုတ်ရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာ၊ ၂၆၈။ ။အဘိ-၂-ပါ-၄၄၁၊ ဂါထာများ၊ ကျက်မှတ်ထားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

မဂ္ဂင် ၈-ပါးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။မဂ္ဂင် ၈-ပါး၏ အကြောင်းရင်းမှာ အလောဘ, အဒေါသ, အမောဟ ဖြစ်ကြောင်း၊ ပေဋက-ပါ-

၂၅၁။ ။မဂ္ဂင် ၈-ပါးမှာ လမ်းဟောင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ နေတ္တိ–ဌ–၁၀၀။ ။နဂရသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၂၉၊ ဌ–၁၀၈၊ ၁၀၉။ ။ လောကီစိတ်၌ ပဉ္စင်္ဂိကမဂ်သာရကြောင်းရှင်းပြချက်း၊ အဘိ–၁–ပါ–၃၁၊ ဌ–၁၉၀။ ။လောကုတ္တရာစိတ်၌ကား အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်ရကြောင်း၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၁၈၊၉၊၁၂၀၊ဌ–၉၂၊၉၆။ ။မဂ္ဂင် ၈-ပါးနှင့်စပ်၍ အမေးအဖြေများ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၇၅၊ ဌ–၃–အုပ်–၂၆၀။

မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်များ။ ။၂–ပါ၊ပဏ်–၂–ဌ–၇၊ပါ–၅၊ ကိရိယ ပရိဟာနိ၊ပါပမိတ္တတာ–ပေါင်း ၂-ပါး။ ။၅-ပါး၊ ဝိ–၂–ဌ–၁၃၈၊ ပါ–၁၇၅၊ ¹ကမ္မန္တရာယ်၊ ²ကိလေသန္တရာယ်၊ ³ဝိပါကန္တရာယ်၊ ⁴ဥပဝါဒန္တရာယ်၊ ⁵အာဏာဝီတိက္ကမန္တရာယ်၊ (အန္တရာယ်ခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ တနည်း–၆-ပါး၊ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၇၁၊ကမ္မာဝရဏ,ကိလေသာဝရဏ, ဝိပါကာဝရဏ, အသဒ္ဓါ, အစ္ဆန္ဒိကာ, ဒုပ္ပညာ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၁၉၊ ဌ–၃–အုပ်–၁၁။ ။ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသုတ်၊အံ–၆–ပါ–၃၇၅၊ဌ–၁၃၉၊ မုဋ္ဌဿတိ၊ အသမ္ပဇည၊ ဣန္ဒြိယေသု အဂုတ္တဒွါရတာ၊ ဘောဇနေ အမတ္တညုတာ,ကုဟန,လပန၊၆-ပါး။ ။အာဝရဏသုတ်၊ ပါ–၃၇၉၊ ဌ–၁၄၀၊ ဝိသုဒ္ဓိ၌လာသည်နှင့်တူ၏။ ။ဝေါရောပိတသုတ်၊ပါ–၃၈၀၊ ဌ–၁၄၀၊ ပဉ္စာနန္တရိယကံ–၅-ပါးနှင့် အသဒ္ဓ,အစ္ဆန္ဒိက,ဒုပ္ပည,ပေါင်း ၈-ပါး။ ။ သုဿုသတိသုတ်၊ ပါ–၃၈၁၊ ဌ–၁၄၀။ ။အပ္ပဟာယသုတ်၊ ပါ–၃၈၁။ ။မဂ်ဖိုလ်ရစေနိုင်၊ မရစေနိုင်သော အင်္ဂါ ၆-ပါးစီဟောသော အဓိဂမသုတ်,မဟန္တတ္တသုတ်၊အံ-၆-ပါ–၃၇၆၊ဌ–၁၃၉။ ။သက္ခိဘဗ္ဗသုတ်၊ပါ–၃၇၂၊ဌ–၁၃၈။ ။အနိစ္စသုတ်,ဒုက္ခသုတ်,အနတ္တသုတ်,နိဗ္ဗာနသုတ်၊ ပါ–၃၈၄၊၃၈၅။

မဂ်ဖိုလ်ကိုရစေနိုင်, မရစေနိုင်သောအင်္ဂါများကိုဟောသောသုတ်များ။ ။မဂ်ဖိုလ်၏အန္တရာယ်များကိုပြသောအခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီးသော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသုတ်မှစ၍ နိဗ္ဗာနသုတ်အထိ ဤသုတ်များမှာ မဂ်ဖိုလ်ကို ရစေနိုင်သော အင်္ဂါများ, မရစေနိုင်သောအင်္ဂါများကိုဟောထား၏။ ။မဂ်ဖိုလ်ကိုရစေနိုင်,မရစေနိုင်သောတရားနာနည်းများကိုဟောသော သမ္မတ္တနိယာမသုတ်၊ အံ။ ။အင်္ဂါလေးပါးစီဟောသော သာဠှသုတ်-အံ။ ။မဂ်ဖိုလ်ရရန်တရားတော်ကိုအချုပ်ဟောထားသော သံခိတ္တသုတ်–အံ၊ ။မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်းရှေးဦးစွာကျင့်ရပုံကိုမေး၍ ဖြေထားသော မဟာလိသုတ်၊ ဒီဃ၊ ။အ

ကျဉ်းဟောထားပုံ၊ ပငိုသလ္လာနသုတ်၊ ဇာတိ–ပါ–၂၂၁၊ဋ္ဌ–၁၆ဝ။ ။မင်္ဂလ ဖိုလ်ရဘို့ရန်အားကြီးသောအကြောင်း ၉-ပါးကိုဟောသောမေဃိယသုတ်, သမ္ဗောဓိသုတ်-အံ။ ။မဂ်ဖိုလ်ကိုရရန်ခဲယဉ်းလှကြောင်းနတ်သားကလျှောက်ထားသောဂါထာ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၂၇၊ဋ္ဌ–၂၃၀၊၉။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၄၆၊ ဋ္ဌ–၉၀၊၉၉၊ ကာမဒသုတ်။ ။မဂ်ဖိုလ်ရထိုက်သောပါရမီရှိသော်လည်း ဆိုခဲ့ပြီးသောအန္တရာယ်များ၊ အကြောင်းများရှိလာပါက မရနိုင်ကြောင်း၊ အဇာတသတ်မင်းသားဝတ္ထု, မဟာဓနသေဋ္ဌေးသားဝတ္ထုစသည်ကိုထောက်၍သိရာ၏။

မဂ်ကိုအမည်ပေးပုံ။ ။မဂ်ကို သုညတ, အနိမိတ္တ, အပ္ပဏိဟိတခေါ်ပုံ၊ ပဋိ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၆။ ။အဘိ–၁–ပါ–ဂ၄၊ဋ္ဌ–၂၆၆၊၂၆ဂ၊၂၇၂။ ။ပငိုသံ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄ဂ၊ ပါ–၂၃၁၊ ။(သုညတခဏ်း၌လည်း ရှု၏)။ ။မဂ်ကိုနိယတ-ဟု ဟောထားတော်မူပုံ၊ စူဠနိ–ပါ–၃၀၁၊ဋ္ဌ–၁၃၆။ ။မဂ်လေးပါးအမည်ဝိဂ္ဂဟများ၊ပငိုသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၉၊ပါ–၂၁။ ။မဂ်လေးပါးလုံး ဒသနမည်ပုံဖွင့်ပြခဏ်း၊သဠာ–သံ–ဋ္ဌ–၉၇၊ပါ-၃၉၆။ ။မဂ်ကိုအမည်ပေးရန်အကြောင်း ၅-ပါး၊ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၀၇။

မဂ်တန်ခိုး။ ။မဂ်ဇောနောင် ဖိုလ်ဇောမကျသေးလျှင် (ဝါ) မဂ်စိတ်နောင် ဖိုလ်စိတ်မဖြစ်သေးလျှင် ကမ္ဘာပျက်အံ့ဆဲဆဲပင် မပျက်သေးဘဲ စောင့်ရှောက်ဆိုင်းရကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဋ္ဌတကပ္ပိနိဒ္ဒေသ၊အဘိ–၄–ပါ–၁၁၆၊ဋ္ဌ–၃ဂ။ ။ပငိုသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၅၊ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂ဂ၁။ ။ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၁၅၁၊အညွှန်းများ။ ။မဂ်ပယ်သောကိလေသာကို နောက်ထပ်မပယ်ရတော့ကြောင်း၊ပယ်နိုင်သော ကိလေသာကိုပယ်ရာ၌ တကြိမ်တည်းဖြင့်သာ ကိစ္စပြီးပယ်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ အဘိ–၅–ပါ–၇၇၊ဋ္ဌ–၁၄၄၊ ။သုတ္တ–ပါ–၃၉ဝ၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၅၊ ။မဂ်ကပယ်သတ်ပြီးသောကိလေသာမှာ မည်သည့်အခါ၌မျှ ပြန်မဖြစ်တော့ကြောင်း၊စူဠနိ-ပါ–၂ဂ၁၊၂ဂ၄၊ဋ္ဌ–၃၊၄၊၅။ ။မဟာနိ–ပါ–ဂဂ၊၁၅၆၊ဋ္ဌ–၂၇၁။နာဂပုဒ်အဖွင့်။ ။မဂ်စိတ်သည်စိတ္တက္ခဏတချက်တည်းမဟုတ်ကြောင်း ဝိတဏ္ဍာဝါဒီတို့ကငြင်းဆိုကြ၍ ဟုတ်ကြောင်းဖြေရှင်းပြပုံ၊ ပဋိ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၂၊၃၀၁။ ။၂–ဋ္ဌ–၀၃၃၊ ။မဂ္ဂဉာဏနိဒ္ဒေသ၊ ပငိုသံ–ပါ–၆၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၅၊ မဂ်၌သည်ကို ချီးကျူးထားသော ဂါထာများ။

မဂ်ကပယ်သတ်သော အကုသိုလ်တရားများကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၄၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၅။ ။သံယောဇဉ်များ၊ ဋ္ဌ—၂၉၃။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၁၉၃၊ပါ—၁၁၅။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၀၀၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၊ ၂၃။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၇၅၊ပါ—၂၄၀။ ။အဘိ—ဋ္ဌ—၁—၄၀၀၊ ၄၁၅၊၄၁၆၊ ၄၁၇။ ။ဒုစရိုက်များကို ပြဆိုခဏ်း၊အံ—၃—ဋ္ဌ—၀၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၂၃၊ ပဟာတဗ္ဗမေ္မပဟာနကထာ၊ ဤ၌ အပြည့်အစုံ ပြဆိုထား၏။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၃၊၄၊၅၊၁၂၉၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၀၊ ဋ္ဌ—၀၆၊ ပဟာနေကဋ္ဌ၊ သဟဇေကဋ္ဌ ဟူသော ကေဋ္ဌ ၂—ပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၆၊၇၇။ ။(ကေဋ္ဌခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ပါ—၇၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၄။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၄၊ ပါ—၃၁။ ။ပါ—၆၆၊ဋ္ဌ—၂၅၅၊ မဂ်ပယ်ပုံကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ—၇၀၊ဋ္ဌ—၂၆၀။ ။မဂ်ပယ်ရာ၌ အပိုင်းအခြား ၄—မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ မဟာနိ—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—၂၀၅၊ ။ပါ—၁၂၃၊ ဋ္ဌ—၂၄၄၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၂၇၇၊ ၂၇၀၊ ၂၇၉၊ အကုသိုလ်စိတ်များ၊ သံယောဇဉ်များကိုပယ်ပုံ၊ ဘဝဖြင့်ပိုင်းခြားပြပုံများတည်း။ ။မဂ်လေးပါးပယ်ပုံဥပမာများ၊ ဋ္ဌ—၂၀၆၊ ၂၀၇။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၀၆၊၁၀၇၊ ဋ္ဌ—၂၉၀။ ။မဂ်လေးပါးက ဘဝအသီးအသီးမှ လွှန်မြောက်စေပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၀၇။ ။စူဠနိ—ပါ—၃၃၊ ဋ္ဌ—၃၊၄၊၅။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၁၇၅။ ။မဂ်ဖိုလ်ရလျှင် ငြင်းခုံမှု လုံးဝမရှိတော့ကြောင်း၊ ပဏ်—၃—ဋ္ဌ—၂၅၊ ပါ—၃၃၊လောကုတ္တရမဂ္ဂံ ပတ္တာ ဝိဝါဒေါနာမ သဗ္ဗသော ဂူပသမ္မတိ၊ နတ္ထိ အမိဂတမဂ္ဂါနံ ဝိဝါဒေါ။ ။မဂ္ဂဘာဝနံ ဝိနာ ကိလေသဝိနောဒနံ နတ္ထိ၊ နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၂၃၀၊ပါ—၁၂၆၊

မဂ်ကကိလေသာပယ်ပုံကိုရှင်းပြခဏ်း။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၁၇၄။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၄၀။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၂၇။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၉၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၄။ ။(ဥပုန္န ၄-မျိုးခဏ်း ၌လည်းရှိ၏)။ ။(ဘောဇ္ဈ ၂-မျိုးခဏ်း၌လည်းရှိ၏)။

မဂ်ဖိုလ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။မဂ်လေးပါးနှင့်ချာန် တွဲစပ်ပြပုံ၊ မဟာ—သံ—ပါ—၉၊ဋ္ဌ—၁၆၃။ ။မဂ်ဖိုလ် ၈-ပါး၌ ဇာန္တြေ ၈-ပါးစီရ၍ စတုသင်္ဂြဖြင်ပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ အံ—၁၀၊ဋ္ဌ—၃၃၅။ ။မဂ်ဉာဏ်ထင်ပုံ ဂါ

ထာများ၊ ပငိုသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆။ ။မဂ္ဂဝိထိဖြစ်ပုံကို ဖွင့်ပြခန်း၊ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၂၇၅။ ။မဂ်လေးပါးက သစ္စာလေးပါးမြင်ပုံ ဥပမာ၊ ဋ္ဌ—၂၀၄။ ။မဂ်ရခါနီးဆဲဆဲနှင့် မဂ်ရပုံကိုပြဆိုခန်း၊ စူဠနိ—ဋ္ဌ—၁၀၀။ ။မဂ်ရပြီးနောက် ဈာန်ရ တူ-မတူ အကြောင်းကို ပြဆိုခန်း၊ ပငိုသံ—ပါ—၄၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၀၊ ဈာန်ရပြီးနောက် မဂ်ရ တူ-မတူ ကိုလည်းပြဆိုထား၏။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၁၁၂၊ ၁၁၃။ ။၁—ဋ္ဌ—၂၇၂။ ။မဂ်ကိစ္စ ၁၆-ချက်ကို ရေတွက်ပြပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—ဝ၅။ ။မဂ် ၂-မျိုး(ပုဗ္ဗဘာဂ သတိပဋ္ဌာနမဂ်၊ မိဿကမဂ်) ကို ဆွေးနွေးတော်မူကြပုံ၊ ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—၂၃၅။ ။မဂ္ဂသမင်္ဂီပုဂ္ဂိုလ်ကို လူပုံအာမေးအဖြေ၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၉၇၊ ဋ္ဌ—၂၂၄။ ။မဂ် ၂-မျိုး၊ (ပဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်၊ အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်)၊ မဟာ—သံ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၁၅၄။ ။မဂ်ဖိုလ်ရရာ၌ ဥပနိဿယ ၃-မျိုးကိုပြဆိုခန်း၊ ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၂၅၁၊ ဒါနူပနိဿယ၊ သီလူပနိဿယ၊ ဘာဝနူပနိဿယ။ ။မဂ်အခိုက်အတန့်၌သစ္စာ လေးပါး၊ ကျန်မဂ္ဂင်လေးပါးတို့ (သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ) တပြိုင်နက်ပါဝင်ကြကြောင်း၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၉၂။ ။ ပဋ္ဌမမဂ္ဂဝီသတိ မဟာနယ၊ အဘိ—၁—ပါ—၀၇၊ဋ္ဌ—၂၀၀။ ။စတုမဂ္ဂ-နယ သဟဿ၊ပါ—ဝ၉၊ဋ္ဌ—၂၀၃။ ။မဂ်ဖိုလ်ကိုမမြင်ရဘဲ အသက်တရာ ရှည်ရသောထက် မြင်၍ တရက်နေရသည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၄၇။ ။မဂ်ဖိုလ်၏ရှေ့သွားဖြစ်သော အာဒိဗြဟ္မစရိယ ပညာကို ရနိုင်ရန် အင်္ဂါ ဂ-ပါး၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၂၄၃၊ ဋ္ဌ—၂၄၆။ ။ မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်း ရှေးဦးစွာ ကျင့်ရပုံကိုမေး၍ ဖြေရှင်းဟောထားသော မဟာလိသုတ်၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၁၄၃၊ဋ္ဌ—၂၇၆။

မင်္ဂလသုတ္တဝဏ္ဏနာ။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၃၊ဋ္ဌ—၇၅၊ဤင်းသုတ်ကို အသျှင်အာနန္ဒာ ထေရ်ဟောပြီးသောအခါ နတ်များက သာခုခေါ်၍ မြေလျှင်ကြီးစွာလှုပ် ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ဋ္ဌ—ဂ၅။ ။မင်္ဂလာကို အမျိုးမျိုးယူဆကြပုံ၊ ဋ္ဌ—၉၉၊၁၀၀။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁ဂ၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၊ ဤင်းမင်္ဂလသုတ်ကို ၁၂-နှစ်၊ မောဇနေယျအကျင့်ကို ၇-နှစ် ကြိုတင်ကြွေးကြော်ထားကြောင်း၊ ဋ္ဌ—၃။ ။မဟာမင်္ဂလဇာတက၊ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၇၃။ ။မင်္ဂလာ ၃ဂ-ပါး ဟောရကျိုးကို ရှင်းပြခန်း၊ ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၃၁၊ပါ—၄။

မင်္ဂလဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၂၆၊ဋ္ဌ—၁၇၀၊၁၆—သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ပါရမီဖြည့်တော်မူရ၍ အဆုံးဘဝ၌ ဒုက္ကရစရိယာ ဂ-လ ကျင့်တော်မူရ

ကြောင်း။ ။ဂုဏ်းဘုရားရှင်၏ ပကတိကိုယ်ရောင်တော်မှာ လောကဓာတ်တိုက်တသောင်း အမြဲထွန်းလင်းတော်မူကြောင်း၊ ဋ္ဌ–၁၇၂။ ။ဂုဏ်းဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်တွင်း၌ ပုထုဇဉ်သေက္ခအဖြစ်နှင့် သေသော ပုဂ္ဂိုလ်မရှိကြောင်း၊ ပါ–၃၂၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၃။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၇။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၊ ၃၉။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၅၇၊ အကျဉ်း။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၉၀။

မင်္ဂလာဆောင်ရာ၌ ပြောပြစရာအချက်များ။ ။ခနဥ္စယသေဋ္ဌေးကြီးက သမီးဝိသာခါအား လင့်အိမ်လိုက်ခါနီးတွင် မှာကြားသွန်သင် ဆုံးမလိုက်သော စကား ၁၀-ခွန်း၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၁၅၊ ၃၁၀။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၁၊ ။ဥဂ္ဂဟသုတ်၊ အံ–၅-ပါ–၃၁၊ ဋ္ဌ–၁၀၊ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် လင့်အိမ်သို့လိုက်အံ့သော သတို့သမီးများကို ဆုံးမတော်မူပုံ၊ ဂါထာများပါ၏။ ။(ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၁၊ ဘုရားရှင်အားလျှောက်ထားကြည့်ပုံ)။

မဃဒေဝသုတ်။ ။မဇ်–၂–ပါ–၂၆၂၊ ဋ္ဌ–၂၁၃၊ ၂၁၅၊ ဂုဏ်းမင်းမှာ ဆံပင်ဖြူတချောင်းကိုမြင်၍ တောထွက်ခဲ့ကြောင်း ဟောထား၏။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၅၃။ ။မဃဒေဝဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၄။ ။နိမိဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၀၄၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၁၉၊ ဂုဏ်းမဃဒေဝမင်း အဆက်ပင်တည်း၊ ဂုဏ်းဇာတက၌ ငရဲအမျိုးမျိုးတို့ကို ဟောပြထား၏။

မဟ်သလုလင်။ ။သိကြားမင်းဖြစ်ကြောင်း ကျင့်ဝတ်များကို **ဟောထားသော** ကုလာဝကဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၄။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၀၂၊ အကျယ်။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၃၂၊ ဋ္ဌ–၃၁၀။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၇၊ အမည်အမျိုးမျိုး ရပုံနှင့် ကျင့်ဝတ် ၇-ပါးဂါထာ၊ အတိတ်ဝတ္ထုကိုလည်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၀၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၀။

မဝင်လူးသူ ရေမှုရှိလျက် မဆေးပျက်က ရေ၌အပြစ် မဖြစ်မှန်စွာ–ဟူသော ဥပမာဂါထာ၊ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၀၇၊ဋ္ဌ–၉၃။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၊၆။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၅။

မစ္ဆုသုံးမျိုး။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၅၊ပါ–၃၉၆၊မရဏမစ္ဆု၊ကိလေသမစ္ဆု၊ဒေဝပုတ္တမစ္ဆု။ ။မစ္ဆုမေယျန္တိ ကိလေသာဝစ ခန္ဓာဝစ အဘိသင်္ခါရာဝစ၊ စူဠနိ–ပါ–၂၂၃။

မစ္ဆရာဇစရိယ။ ။စရိယာ—ပါ—၄၁၅၊ဋ္ဌ—၂၂၉၊ ။မစ္ဆဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁ဂ၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄ဂ၊ ဤတတ္တစရိယကျင့်ခဲ့ပုံကို ဟောထား၏။(ငါးရံ့မင်းပရိတ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်အသုံးပြုနေကြ၏။)

မစ္ဆရိယသုတ်။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၇၊ဋ္ဌ—၅၆၊ ၎င်း၏အပြစ်ကိုပြသော ဂါထာများ။ ။မစ္ဆရိယသုတ်၊ ပါ—၃၁၊ဋ္ဌ—ဂ၄၊မစ္ဆရိယတရားကိန်းသူ၏ အပြစ်နှင့် မကိန်းသူ၏ အကျိုးကိုဟောထား၏။ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ မစ္ဆရိယနှင့် ကဒရိယအထူးကိုလည်းပြထား၏။ (မုဒုက—ထဒ္ဓလည်းဟူ၏။) ကိုယ်တိုင်မစ္ဆရိယတရား ကိန်းရှိမျှမက သူတပါး၏ဒါန အန္တရာယ်ကိုပြုခြင်း, ရဟန်းတို့ကို ဆဲရေးခြင်းစသည်ကို ပြုခြင်းသည် ကဒရိယ မည်၏ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။မစ္ဆရိနီသုတ်၊အံ—၅—ပါ—၁၂၂၊ ဋ္ဌ—၄၅၊ ၎င်း ၅-ပါး—ကိန်းလျှင် ငရဲရောက်ကြောင်းဟောထား၏။([၁]အာဝါသမစ္ဆရိယ, [၂]ကုလမစ္ဆရိယ, [၃]လာဘမစ္ဆရိယ, [၄]ဝဏ္ဏမစ္ဆရိယ, [၅]ဓမ္မမစ္ဆရိယ)။ ။

(၁) ကျောင်းကံဘိုက်တာ အရိပ်အာဝါသ၌ ဝန်တိုမှုသည် အာဝါသမစ္ဆရိယမည်၏။

(၂) တပည့်ဒကာ, ဒကာမ ဆွေမျိုးများ၌ ဝန်တိုမှုသည် ကုလမစ္ဆရိယမည်၏။

(၃) ပစ္စည်းလာဘ်လာဘ၌ ဝန်တိုမှုသည် လာဘမစ္ဆရိယ မည်၏။

(၄) ကိုယ်အဆင်း ဂုဏ်သတင်းတို့၌ ဝန်တိုမှုသည် ဝဏ္ဏမစ္ဆရိယ မည်၏။

(၅) တရားတော်၌ ဝန်တိုမှုသည် ဓမ္မမစ္ဆရိယ မည်၏။

ပါ—၂၂၅၊ ဋ္ဌ—ဂ၁။ ။ပါ—၂၃ဂ၊ ဋ္ဌ—၂၃၉၊ ၂၄ဝ၊ ၎င်း ၅-ပါးကို မပယ်လျှင်ဈာန်ဝင်စားခြင်း, ဖိုလ်ဝင်စားခြင်းမပြုနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။အံ—၉—ပါ—၂၅၁။ ။အဘိ—၂—ပါ—၄ဝ၄၊ဋ္ဌ—၄၉၅၊ ၎င်းအမည် ၅-ပါး၏ဝိဂ္ဂဟများ။ ။မစ္ဆရိယနိဒ္ဒေသ၊ ၁—ပါ—၂၂၆၊ဋ္ဌ—၄ဝ၅၊ ၎င်း ၅—ပါး၏အပြစ်နှင့်တကွ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။၄—ပါ—၁၂၂။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၁၁၊ပါ—၂၂ဝ၊အကျယ်။ ။၃—ပါ—၁၉၅၊ ဋ္ဌ—၂ဝ၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၂၄။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၆၊ ဋ္ဌ—၂။ ။ မဟာနိ—ပါ—၂ဂ၊ ဋ္ဌ—၉၅၊ အကျယ်၊၎င်း ၅-ပါး၏အပြစ်များကိုလည်း ပြထား၏။ ပါ—၉၉—၁ဝ၄။ ။၎င်း၅-ပါးကြောင့်သာ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း

ပြင်းခံခြင်းစသည်ဖြစ်ကြရကြောင်း ဟောသောဂါထာ၊ ပါ—၁၉၈၊ ဋ္ဌ—၃၀၉၊ကလဟဝိဝါဒသုတ္တနိဒ္ဒေသ။

မစ္ဆရိယကောသိယသေဋ္ဌိဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၂၊ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်ကိုမြင်ရ၍ ကြည်ညိုပြီးဘုရားရှင်တရားတော်ကိုနာရသော် လင်မယားနှစ်ဦးလုံး သောတာပန်ဖြစ်သွားကြကြောင်း။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၆၆။ ။အတိတ်ဝတ္ထု၊ပါ—ဒု—အုပ်—၉၉၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၀၈။ ။(ကောသလမင်းကြီး၏ အသဒိသအလှူတော်ကြီးတွင် အချောင် မစ္ဆရိယတရား အနှိပ်စက်ခံရသောကာဠအမတ်၊ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၆။ ။ဒု—အုပ်—၁၂၁။)

မဇ္ဈိမဒေသအပိုင်းအခြားကိုပြဆိုချက်။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၄။ ။၃—ပါ—၁၆၁၊ ဋ္ဌ—၁၂၃။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၇၆၊ ၃၇၈။ ။မဇ္ဈိမဒေသကို အမျိုးမျိုးယူကြပုံ၊ ဋ္ဌ—၃၇၈။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၁၁။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၂၄၈။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၊ ။အပ—ဋ္ဌ—အုပ်—၆၀။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၈။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၅၆။ ။၂—ဋ္ဌ—၂၂။ ။ဝိ—၃—ပါ—၂၈၇။

မဇ္ဈိမဒေသမွန်မြတ်ပုံ။ ။မဇ္ဈိမဒေသ၌သာ ဘုရားရှင်ဒေသစာရီကြွချီတော်မူကြောင်း၊ အာရုံခံတော်မူကြောင်း၊ မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၃၁၀၊ ပါ—၃၀၃။ ။မဇ္ဈိမဒေသ၌သာ ဘုရား,ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ,မဟာသာဝက, စကြဝတေးမင်း, ဘုရားလောင်း၏မိဘများ, ပညာရှိပြာဟ္မဏ, ဂဟပတိတို့ ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်ကြကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၁၁။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၂၄၈။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၅၆။ ။၂—ဋ္ဌ—၂၂။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇။ ။ပဏ်-၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၅။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၇၆။ ။မဇ္ဈိမဒေသမှစုတေသူတို့မဇ္ဈိမဒေသ၌ လူပြန်ဖြစ်သူက နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ အံ—၁—ပါ—၃၇၊ဋ္ဌ—၃၇၈။

မဇ္ဈိမပဋိပဒါပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၈။ ။မဇ္ဈိမပဋိပဒါဖြစ်စေရန် ဟောသောဂါထာ၊ သုတ္တ—ပါ—၂၈၀၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉။ ။ထေရ—ပါ—၂၇၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၂။ ။သာသနာတော်၌ မဇ္ဈိမပဋိပဒါဖြစ်ကြောင်းရှင်းပြသော ဇာလိယသုတ်၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၁၅၁၊ဋ္ဌ—၂၈၅။ ။၃—ပါ—၉၄၊ ဋ္ဌ—၈၀။ ။သာသနာတော်၌ မဇ္ဈိမပဋိပဒါဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေသောစကားတော်များ၊ (ရဟန်းတော်

များအတွက်)၊ဓေဝဒတ်တောင်းသော ဆု ၅-ပါးနှင့်စပ်၍ ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဝိ—၁—ပါ—၂၆၄၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၀၀။ ။ရာသိယသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၅၁၃၊ဋ္ဌ—၁၄၅။ ။မဇ္ဈိမပဋိပဒါဖြစ်ရန်ဟောထားသော ဂါထာများ၊ သုတ္တ—ပါ—၂၀၀၊ဋ္ဌ—၁—အုပ်—၁၉။

မဉ္ဇူသကနတ်ပန်း။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်မြတ်တို့ သိတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူရာ နန္ဒမူလိုဏ်ဝ၌ရှိသော နတ်ပန်းပင်အကြောင်း၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၉။ ဝိမာန—ပါ—၅၅၊ဋ္ဌ—၁၅၉။

မဏ္ဍုကဒေဝပုတ္တ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၊ ဘုရားရှင်၌ ကြည်ညိုရရုံမျှဖြင့် နတ်သားဖြစ်သော သေဌ္ဌေးသား။ ။ဝိမာန—ပါ—၁၁၃၊ ဋ္ဌ—၃၀၃။ ။ပေတ—ပါ—၁၄၆၊ ဋ္ဌ—၈၇။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၁၇ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၅၉၊သောကငြိမ်းရန်ဟောထား၏။

မဏ္ဍပေယျအစိပ္ပါယ်နှင့်မဏ္ဍ ၃-မျိုး။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၂၆၇၊ဋ္ဌ—၄၀။ ။မဏ္ဍပေယျကထာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၂၇၇၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၀၁၊ သောက်အပ်သောထောပတ်ကြည် ဥပမာ၊ မဏ္ဍ ၃-မျိုး၊(ဒေသနာမဏ္ဍ၊ပဋိဂ္ဂဟမဏ္ဍ၊ ဗြဟ္မစရိယမဏ္ဍ။)

မဏ္ဍဗျရသေ့ဝတ္ထု။ ။တံကျင်လျှိုခံရပုံအတိတ်ဝတ္ထု၊ စရိယာ—ပါ—၄၁၆၊ ဋ္ဌ—၂၃၄၊၂၃၅။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၉။

မဏိ ၂၄-မျိုးအမည်များ။ ။ဥဒါန်—ဋ္ဌ—၉၁၊၉၂။ ။မဏိပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊အပ ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၉၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၅၆၊၁၀၃။

မဏိမေခလာနတ်သမီး။ ။သမုဒ္ဒရာတွင်း၌ သူတော်ကောင်းများမပျက်စီးစေရန် လောကပါလနတ်မင်းကြီးလေးဦးတို့က ၎င်းနတ်သမီးကို အစောင့်အရှောက်ထားကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ စရိယာ ဋ္ဌ—၃၂။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၇။ ။ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်-၄၄။

မဏ္ဍုကဒေဝပုတ္တဝတ္ထု။ ။ဝိမာန—ပါ—၇၃၊ ဋ္ဌ—၂၀၁၊တရားတော်အသံကိုကြားနာကြည်ညိုနေစဉ် နွားကျောင်းသားတဦး၏ ဒုတ်တန်ဖြင့် ထောက်မိကာ စုတေစိတ်ကျပြီးနောက် နတ်သားသွားဖြစ်ရသော ဖါးသတ္တဝါအကြောင်း။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀၂၊ အကျဉ်း။

မတရားအလှူ ကျိုးမှုမကြီး။ ။မတရားရှာဖွေရသောပစ္စည်းဖြင့် လှူဒါန်းပေးကမ်းသော် အကျိုးပေးမကြီးကျယ်ကြောင်းဟောသောဂါထာ၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၉၊ ဋ္ဌ—၅၇၊ ၅၀။ ။ဂါထာများ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၁၉၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၆၆။

မတ္တာ သုခါ ပရိစ္စာဂါ၊ ပဿေ စေ ဝိပုလံ သုခံ....စသော ဂါထာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်၊ ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၆၈။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၀။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၆။

မန္တာ ဝုစ္စတိ ပညာ။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၁၊ ပါ—၃၀၃။ ။ပါ—၃၄၅၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၉။ ။ထေရ—ပါ—၂၂၀၊ ဋ္ဌ-ပ—အုပ်—၃၈။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၂၂၇၊ပါ—၄၁၁၊ မန္တာဘာဏီပုဒ်အဖွင့်။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၆၈။ ။ဒီဃ—၂-ပါ—၁၉၇၊ ဋ္ဌ—၂၆၂။ ။မန္တာနာမ မုသာဝါဒေန စိန္တေတွာ ကတာ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၆၆၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၂၃၉။

မထိမဲ့မြင် အပြုခံရသောပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။(ဝါ) အထင်သေး အမြင်သေးခံရသော။ (ဝါ) ကဲ့ရဲ့ခံရသောပုဂ္ဂိုလ်များ ၅-ဦး၊ အဝဇာနာတိသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၄၅၊ ဋ္ဌ—၅၀။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၇၄၊ ဋ္ဌ—၉၇။

(၁) ပေးကမ်းပြီးနောက် အသားယူပြောလေ့ရှိသူ၊ ။တနည်း—ပေးကမ်းသည်ကို ယူရုံသာ ယူတတ်၍ ပြန်ကျေးဇူးပြုရမည်ကို မသိတတ်သူ။

(၂) ကြာရှည်စွာ ပေါင်းသင်းရသဖြင့် တွင်းပြင်စိတ်ထား မကောင်းကြောင်း သည်ကိုသိ၍ အထင်မြင်သေးခံရသူ။

(၃) အမှားအမှန် မဝေဘန်တတ်ဘဲ သူဟာပါးစကားကို ယုံကြည်လွယ်တတ်သူ။

(၄) လျှပ်ပေါ်လော်လီသူ၊ (ဝါ) စိတ်အပြောင်းအလွဲမြန်သူ။

(၅) တွေဝေဖျင်းအသူ။

မိလိန္ဒ—ပါ-၂၇၉၊ ဤ၌ ၁၀-ဦး။

(၁) လင်နှင့်ကင်းသော မုဆိုးမ၊ တခုလပ်အမျိုးသမီး။

(၂) ခွန်အားနည်းပါးသူ၊

(၃) မိတ်ဆွေနှင့် ဆွေမျိုးမရှိသူ။

(၄) အစားအသောက်ကြီးသူ၊

(၅) အလေးမပြုထိုက်သောသူကို မှီခိုကပ်ရပ်နေသူ။

(၆) မကောင်းသောသူတို့နှင့် ပေါင်းသင်းနေထိုင်သူ။

(၇) ပစ္စည်းဥစ္စာ ချို့တဲ့သူ၊

(၈) အကျင့်သီလ ချို့တဲ့သူ။

(၉) အမှုကိစ္စများ မအောင်မြင်သူ။

(၁၀) လုံ့လဝီရိယချို့တဲ့သူ။ (ဝါ) ပျင်းရိသူ။

မဒတရားများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ယစ်မူးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော တရားများ၊ ဇာတိမဒ၊ ဂေါတ္တမဒ၊ သိပ္ပမဒ၊ အာရောဂျမဒ၊ ယောဗ္ဗနမဒ၊ ဇီဝိတမဒ၊ ၆-မျိုး၊ ဇာတ်–ပါ–၂၇၀၊ ဋ္ဌ–၃၂၅။ ။အံ–၅–ပါ–၆၃၊ ဋ္ဌ–၂၀။ ။ ၄-မျိုး၊ထေရီ–ဋ္ဌ–၀၀၊ဝဏ္ဏမဒ၊(ရူပမဒ)သောဘဂ္ဂမဒ၊ပရိဝါရမဒ။ ။ ၃-မျိုး၊ဒီဃ–၃–ပါ–၁၀၄၊ဋ္ဌ–၁၀၇။ ။အံ–၃–ပါ–၁၄၅၊ဋ္ဌ–၁၂၉၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏။ ။မဒနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၆၃၊ ဋ္ဌ–၄၄၇၊ ဇာတိမဒ စသော မဒတရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

မန္ဒာတုစကြာဝတေးမင်းကြီး။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၇၀၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၀။ ။ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၇၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၁၊ ကာမတဏှာ ဖြည့်နိုင်ခဲလှစွာသောအကြောင်း။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၇၂။ ။မနပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ (စိတ်ဟော)၊ ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၇၊ ၀၊ ပါ–၁၀၀။

မနာပကာယိကနတ်များ။ ။ဤမနာပကာယိကနတ်သား,နတ်သမီးတို့မှာ သူတပါးတို့၏ စိတ်အလိုကို သိနိုင်၍ ၎င်းအလိုအတိုင်း ဖန်ဆင်းနိုင်ကြကြောင်း၊ အနုရုဒ္ဓသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၀၁၊ ဋ္ဌ–၂၆၀။ ။၎င်းနတ်ဖြစ်ခြင်းအကြောင်း ၈-ပါးကိုဟောသော အနုရုဒ္ဓသုတ်၊ အံ–၈–ပါ–၉၀၊၉၂၊ဋ္ဌ–၂၃၃၊အဆင်း–အသံ–ချမ်းသာမှု (ဝဏ္ဏ–သရ–သုခ)။ ဤသုံးပါး၌ စိတ်အလိုအတိုင်းဖန်ဆင်းနိုင်ကြကြောင်း၊ ဒုတိယဝိသာခါသုတ်၊ ပါ–၉၄။ ။နကုလမာတာသုတ်၊ပါ–၉၅၊ နှစ်သုတ်လုံးဂါထာများပါ၏။ မနုဿပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဝိမာန–ဋ္ဌ–၁၆၊ပါ–၁။

မနောကမ္မာဝိဋ္ဌာနဒ္ဒေသနာကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ပေဋက–ပါ-၂၁၆၊မနောသုစရိုက် သုံးပါးကိုဟောထား၏။

မနောပဒေါသိကနတ်များ။ ။၎င်းနတ်တို့ စုတေကြရပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ အံ–၄–ဋ္ဌ–၃၄၉၊ ပါ–၄၇၇။ ။ကောဓကြောင့်စုတေကြရကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁၀၅၊ပါ–၁၉၊စာတုမဟာရာဇ်နတ်များဖြစ်ကြကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။၃–ဋ္ဌ–၁၇၆၊ပါ–၁၀၂။ ။(ခိဍ္ဍာပဒေါသိကနတ်များကိုပြသောအခဏ်း၌လည်း တွဲလျက်ရှိတတ်၏။)

မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာစသောဂါထာအဖွင့်။ ။အံ–၁–ပါ–၁၀၊ဋ္ဌ–၅၅။ ။ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၊၂၄။ ။၎င်းဂါထာကို ဟာရ ၁၆-ပါးဖြင့် ဝေဘန်ပြခဏ်း၊ ပေဋက–ပါ–၂၇၅။

မနောမယိဒ္ဓိကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၂ဝ၉၊ ဌ—၁ဂ၁။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃ဂ၉၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၇ဂ။ ။မနောမယိဒ္ဓိဉာဏကထာ၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၉ဂ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—၃—အုပ်—၇၊၃၄။

မ-နှင့်များ ကားကနဲပါ သောဝတ္ထုများ။ ။အနိဋ္ဌဂန္ဓမင်းသားဝတ္ထု၊(အ—ခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၉၊မြည်း။ ။စူဠပလောဘနဇာတက၊ပါ—ပ—အုပ်—၇၆၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၉၆၊ ။မောရဇာတက၊ပါ—၃ဂ၊ဋ္ဌ—၂၉။ ။မဟာမောရဇာတက၊ပါ—၂၉၃၊ဋ္ဌ—စ-အုပ်—၃၃၃၊ ။မ—ပရိယာယ်, နားမလယ်, သေဘ္ဗယ်ဖြစ်ကြောင်းသာ၊ကုက္ကုဋဇာတက၊ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၄၊ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၄၉။ ။မ-ဘက်လိုက်၍ မိုက်ဖက်ပါခဲ့ရပုံ၊မဏိစောရဇာတက၊ ပါ—၅၁၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၁ဝ။ ။ပါ—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၆၊ မစ္ဆဇာတက။ ။မသံကြား၍ ပျက်စီးရသော (ဆင်များကိုစားသောက်နေသော) ပုဇွန်ကြီး၊ ကက္ကဋဇာတက၊ပါ—၇ဂ၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃ဝဂ။

မပြစ်မှားသင့်သူကို ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်။ ။ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်ပြ အခဏ်း၌ ၎င်း၊ ဒဏ် ၁ဝ-ပါးအခဏ်း၌၎င်း၊ မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံစွပ်စွဲခဏ်း၌၎င်း၊ လေထက်လွှင့်မြူ ကိုယ့်ဘက်မူသို့ ဟူသောအခဏ်း၌၎င်း ကြည့်ရှုပါလေ။ ။မပြစ်မှားသင့်သူကို ပြစ်မှားလျှင် ကိုယ်ပင်ပျက်စီးတတ်ကြောင်း၊ ကောကဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂ဝ။ ။ဇာတိ—ပါ—၂၅၃၊ ဋ္ဌ—၂၆၇။ ။သုတ္တ—ပါ—၃ဂ၂၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၉ဂ။ ။မပြစ်မှားထိုက်သူကို ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် ရအပ်သောအပြစ်နှင့် ဥပမာကိုပြသောဂါထာများ၊ ဝိ—၄—ပါ—၃၆၆၊ ဋ္ဌ—၁၁၂။ ။မပေးကောင်း မပြောဆိုကောင်းသောအရာများကို ဟောထားသော ကာမသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၄၁၊ဋ္ဌ—၉၄။

မယသဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၆-နက်။ ။ဝိမာန—ဋ္ဌ—၉၊ ပါ—၁၊ မယသဒ္ဒေါ အသ္မဒတ္ထေ ပညတ္တိယံ နိမ္မတ္တိအတ္ထေ ဝိကာရတ္ထေ ပဒပူရဏမတ္တေ အာဂတော။

မယား ၇-မျိုး။ ။ဘရိယာသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၆၆၊ ဋ္ဌ—၁၇၇။ အကျယ်ဟောထားသော သုဇာတဇာတက ပါ—ပ—အုပ်—၇ဂ၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၁၃။ ။ဂါထာများနှင့်တကွ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

(၁) သူသတ်သမားနှင့်တူသောမယား။
(၂) ခိုးသူဓါးပြနှင့်တူသောမယား။
(၃) အရှင်သခင်နှင့်တူသောမယား။

(၄) မိခင်နှင့်တူသောမယား၊
(၅) အမ,နှစ်မနှင့်တူသောမယား၊
(၆) မိတ်ဆွေနှင့်တူသောမယား၊
(၇) ကျွန်မနှင့်တူသော မယား၊

မယားကျင့်ဝတ် ၅-ပါး။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၅၄၊ဋ္ဌ—၁၃၀၊ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၁၆၊ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂—အညွှန်း။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၂၁၃၊ဋ္ဌ—၁၆၂။ ။မယားကောင်းကျင့်ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍ နတ်သမီးဖြစ်ရပုံ၊ လတာ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန—ပါ—၃၇၊ဋ္ဌ—၁၂၀။ ။ဇနီးမေမ္မဒိန္နာက လင်ဖြစ်သူ ဝိသာခသေဋ္ဌေးကို ရှိသေလှုပုံ၊ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၆။ ။(မယား နှင့်ပတ်သက်၍ သိမှတ်ဘွယ်ရာများ ဇာတက-၌ ရှိသေး၏။)

မယားအလိမ္မာများကိုပြဆိုခဏ်း။ ။သုဝဏ္ဏမိဂဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၆၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၆၉။ ။သုစ္စဇဇာတက၊ ပါ—၁၀၃၊ ဋ္ဌ—၆၁၊ မယားကောင်းများကို မမေ့ထိုက်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။အလမ္ဗုသာ ဇာတက၊ ပါ—၃၉၃၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၉၂။ ။မဟာဥမ္မဂ္ဂသဇာတက၊ ပါ—၂၀၀၊ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၀၀၊ ။မယားကောင်းလက္ခဏာ အေးအတူ ပူအမျှဂါထာ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၃၂၇၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၂၇၇၊ ဂါထာနံပါတ် ၁၀၄၂။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၀၊ ဂါထာနံပါတ် ၃၅၇။

မယားခိုးတို့သတိမူစရာ။ ။ကာမေသုမိစ္ဆာစာရခဏ်း၌၎င်း၊ ဒု-သ-န-သော အခဏ်း၌၎င်း၊ ပရဒါရက အခဏ်း၌၎င်း ရေးခဲ့ပြီ။

မရဏဒုက္ခကိုပြဆိုခဏ်း။ ။(ဒုက္ခသစ္စနိဒ္ဒေသ ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။)၊ ။(ဇာတိခဏ်း, ဇရာခဏ်းတို့၌လည်း တွဲလျက်ပြထားတတ်၏။)၊ ။မရဏ အမျိုးမျိုး၊ ပဋိသံ—ပါ—၃၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၅၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ ဒီဃ—၂—ပါ—၂၄၄၊ ဋ္ဌ—၃၀၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၃၃၊ ဂါထာ များပါ၏။ ။မရဏ ၂—မျိုး၊ (ကာလမရဏ၊ အကာလမရဏ)၊ ၃—မျိုး၊ (သမ္မုတိမရဏ၊ ခဏိကမရဏ၊ သမုစ္ဆေဒမရဏ)၊ ပ—အုပ်—၂၂၂။ ။မဟာ—ပါ—၁၃၊ဋ္ဌ—၆၂၊ ။အဘိ—၂—ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၉၄။ မရဏဒုက္ခကိုကြောက်လျှင် ဗြဟ္မာတို့အလို ဈာန်ကုသိုလ်ပြုရကြောင်း၊ ဘုရားရှင်အလိုတော်က လောကာမိသကို စွန့်ရကြောင်း ဟောထားတော် မူပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၂၂။

မရဏာဿတိကို ပွါးများပုံနှင့် ပွါးများရကျိုးများ။ ။ပွါးများပုံ ၆-မျိုးကို ဟောသော ပဌမမရဏာဿတိသုတ်၊ အံ-၆—ပါ—၂၆၈၊ဋ္ဌ—၉၈။ ။ ဒု—သုတ်၊ ပါ—၂၇၀၊ ဋ္ဌ—၉၉။ ။ပွါးများပုံ ၈-မျိုးကိုဟောသော ပဌမ မရဏာဿတိသုတ်၊ ၈-ပါ—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—၂၅၂။ ။ဒု-သုတ်၊ ပါ—၁၃၈၊ သေဘေးကိုတွေးတော၍ အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်နိုင်ရန် အားထုတ်ရ မည်ဟု ဟောထား၏။ ။ပွါးများပုံ အကျယ်ပြဆိုချက်၊ မရဏာဿတိ ကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၂၂။ ။ပွါးများရန်ဟောထားသော ဒုဗ္ဗ လကဋ္ဌဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၃၉။ ။ပါ—၄၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၂၊သမိဒ္ဓိဇာတက။ ။တိုက်တွန်းထားတော်မူပုံ၊မဟာခန ဝါကိဇဝတ္ထု၊ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၈။ ။ပွါးများရကျိုး၊ဋ္ဌ—၁၁၁။ ။ မရဏာသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—၂၁၁။

မရိယာဒ ၂-မျိုး။ ။(ကိလေသမရိယာဒ၊ အာရမ္မဏမရိယာဒ)။ ။ တနည်း—ဝိက္ခမ္ဘနမရိယာဒ၊ သမုစ္ဆေဒမရိယာဒ၊ ပဏ်—၃—ပါ—၇၅၊ ဋ္ဌ—၆၁။ ။နိဒါန-သံ-ပါ-၃၈၂၊ ဋ္ဌ—၁၄၄။

မရောင့်ရဲစေနိုင်သောအရာ ၃—မျိုး။ ။ဂါထာ၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်— ၄၅။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၅၇၊ (မီး၊ သမုဒ္ဒရာ၊ မဟိစ္ဆတာခေါ်လောဘကြီး သောပုဂ္ဂိုလ်)။ ။မဟိစ္ဆတာနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၆၃၊ဋ္ဌ—၄၅၅၊ အံ—၁—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—၅၇။ ။(ပြည့်စေနိုင်ခဲလှသောအရာ ၃-မျိုးချက် ၌ လည်းရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဒုတ္တပ္ပယနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၃—ပါ—၁၂၉၊ ဋ္ဌ—၅၅၊ ရတိုင်းရတိုင်းသိမ်းထားပြီး မသုံးဆောင်သူ၊ ရတိုင်းရတိုင်း သူတပါးအား ပေးပစ်တတ်သူ ၂-ဦး။ ။မရောင့်ရဲစေနိုင်သောအရာ ၃-မျိုးကို ဟော သော အတိတ္တိသုတ်၊အံ—၃—ပါ—၂၆၃၊ဋ္ဌ—၂၃၁၊အိပ်ခြင်း၊သေသောက် ကြူးတို့၌သေသောက်ခြင်း၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်း။ ။၁၆-မျိုး၊ ဇာတက—ဋ္ဌ— တ—အုပ်—၃၂၂၊မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

မလသုတ်၊ (အညစ်အကြေးများ)။ ။အံ—၈—ပါ—၃၇၊ ဋ္ဌ—၂၁၆၊ဂါထာ များပါ၏၊အသဇ္ဈာယ မလာ မန္တာ-စသော ၂-ဂါထာ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု— အုပ်—၂၂၂။ ။မလိတ္ထိယာ ဒုစ္စရိတံ စသောဂါထာ၊ ဋ္ဌ—၂၂၃။ ။ မလသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၀၃၊ ဋ္ဌ—၇၂။ ။မလဝဂ္ဂ၊ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်— ၂၁၃၊ အညစ်အကြေးဖြစ်သောတရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏။ ။ စူဠနိ—ပါ—၂၀၄၊ ၈-မျိုး။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၈၂၊ ဋ္ဌ—၄၀၂။ ။

ဇာတိ–ပါ–၂၅၂၊ ဋ္ဌ–၂၆၁၊ သရီရမလ၊စိတ္တမလ ၂-မျိုး။ ။မလသုတ်၊ မလသုံးပါး (ရာဂ-ဒေါသ-မောဟ)ကို ပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

မလ္လိကာမိဖုရားကြီး။ ။မိဖုရားဖြစ်လာပုံနှင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ ကိုယ်အချစ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း ၎င်းမိဖုရားကြီးက ကောသလမင်းအား ပြောပြခဏ်း၊ မလ္လိကာသုတ်၊သဂါထာ–သံ–ပါ–၇၄၊ဋ္ဌ–၁၂၉။ ။ကုမ္မာသပိဏ္ဍိဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၀၄၊ မုန့်လှူရကျိုး။ ။၎င်းအား ချီးကြူးခဏ်း၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၉။ ။ဒု–အုပ်–၇၅၊ ခွေးနှင့်မှားယွင်းသော အကုသိုလ်ကို အောက်မေ့၍ အဝီစိငရဲ၌ လူ့တို့အရေအတွက်အားဖြင့် (၇) ရက်ခံရပြီးမှ တုသိတာနတ်ပြည် ရောက်ရကြောင်း။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၃၃၊ဋ္ဌ–၂၄၀။ ။သမ္ဗုလာဇာတက၊ ကောသလမင်းကြီးအပေါ်၌ မယားဝတ္တရားကြေပြွန်လှပုံ ဟောထား၏ ။

မလ္လိကာစစ်သူကြီးကတော်။ ။မလ္လိကာဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန–ပါ–၅၂၊ ဋ္ဌ–၁၅၀၊ ဘုရားရှင်အလောင်းတော်ပေါ်၌ မဟာလတာတန်ဆာဖြင့် ပူဇော်မှုကြောင့် နတ်သမီးဖြစ်ရပုံ။ ။၎င်းစစ်သူကြီးကတော်ချင်ခြင်းဖြစ်ပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၂။ ။သား ၃၂-ယောက်နှင့် လင်ဖြစ်သူ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးတို့သေဆုံးသော်လည်း သောကမဖြစ်ကြောင်း၊နမူနာယူစရာ၊ဋ္ဌ–၂၂၄။

မဟာကစ္စာယနထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–၁၆၀၊ အကျယ် ပြဆိုထား၏၊ ဧတဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ သံခိတ္တေန ဘာသိတဿ ဝိတ္ထာရေန အတ္ထံ ဝိဘဇန္တာနံ ယဒိဒံ မဟာကစ္စာနော-ဟု ဧတ်ဒဂ် ဘွဲ့ထူး ရတော်မူ၏။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၆။ ။ကစ္စာနသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၇၄၊ ဋ္ဌ–၃၃၉။ ။ထေရ–ပါ–၂၉၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၄။ ။မဟာလှေကားပန်းနှင့် ရွှေအုဋ်လှူရကျိုး။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၉၃၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၅၃။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၁၃၊ဋ္ဌ–၂၁၂၊၂၁၃-၌ မဟာကစ္စာယနပဗ္ဗကရဏ၊ မဟာနိရုတ္တိပ္ပကရဏ၊ နေတ္တိပ္ပကရဏ၊ ဤသုံးကျမ်းကို ၎င်းမထေရ် ဟောတော်မူကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။(ဤ၌ မဟာကစ္စာယန-ဟု ရှိ၏)။ ။မဟာကစ္စာယနတ္ထေရဝတ္ထု၊ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၉၊ဣန္ဒြေစောင့်စည်းမှုကြောင့် နတ်သိကြားများက ချစ်မြတ်နိုးကြကြောင်း ဟောထားသောဂါထာ။ ။

မဟာကပ္ပိနမထေရ်ဝတ္ထု။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၄၇၁၊ဋ္ဌ–၂၂၃၊အကျယ်။ ။ အံ–၁–ပါ–၂၆၊ဋ္ဌ–၂၄၆၊ ဧတဒဂ္ဂ ဘိက္ခုဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ဘိက္ခုဩဝါဒကာနံ ယဒိဒံ မဟာကပ္ပိနော-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူး ရတော်မူ၏။ ။ထေရ–ပါ–၃၀၂၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၇၉၊ ကျောင်းလှူရကျိုး။ ။ အပ–ပါ–၃–အုပ်–၁၁၈၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်၂၁၈၊စုပေါင်းညီညာအောင် ရှေ့ဆောင်ကောင်း ပြုလုပ်ခဲ့ရကျိုး။ ။မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၅၁၊ **အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုများ အကျယ်**။ ။

မဟာကဿပမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၃၊ဋ္ဌ–၁၀၄၊အကျယ်၊ ဧတဒဂ္ဂ ဘိက္ခုဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ဓုတဝါဒါနံ ယဒိဒံ မဟာကဿပေါ-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူး ရတော်မူ၏၊ အတိတ်ဝတ္ထု၊ ၁၂၆။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ ၁၃၇၊ ။၎င်းထေရ်အား ချီးကျူးခက်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၇၃၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၄၈။ ။ကဿပသံယုတ္တ၊နိဒါန–သံ–ပါ–၃၉၉၊ဋ္ဌ–၁၅၀၊၎င်းထေရ်နှင့်စပ်၍ ပြဆိုခက်းအကျယ်။ ။စီဝရသုတ်၊ ပါ–၄၁၈၊ဋ္ဌ–၁၆၄၊ ရှေးအတိတ်ဝတ္ထုနှင့် သာသနာတော်ဝင်လာပုံ အကျယ်ပြဆိုခက်း၊ ၎င်းမထေရ်အား ပြစ်မှားသော ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီ လူဝတ်လဲရပုံ။ ။ပါ–၄၁၆၊ ဋ္ဌ–၁၆၄။ ။သန္တုဋ္ဌသုတ်၊ ၎င်းမထေရ်အား ချီးကျူးခက်း၊ ပါ–၃၉၉၊ ဋ္ဌ–၁၅၀။ ။ဇိဏ္ဏသုတ်၊ပါ–၄၀၅၊ဋ္ဌ–၁၅၈။ ။ဥပဿယသုတ်၊ပါ–၄၁၅၊ ဋ္ဌ–၁၆၃။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–၁၇၆၊ သက္ကုဒါနသုတ်၊ သိကြားမင်းနှင့်မိဖုရားကြီးတို့က သူဆင်းရဲလင်မယားအိုးယောင်ဖန်ဆင်း၍ ဆွမ်းခိုးလောင်းပြီး ဥဒါန်းကျူးသွားပုံ။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၈။ ။ မဟာကဿပသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၈၁၊ဋ္ဌ–၅၄၊ နတ်သမီးငါးရာ၏ဆွမ်းကို ပယ်ခြင်းကြောင့် ဘုရားရှင်က ချီးကျူး၍ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ။ ။ထေရ–ပါ–၃၅၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၂၉။ဤ၌ အပြည့်အစုံပြဆိုထား၏။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၂။ ။၎င်းမထေရ်အား တရားသူကြီးရာထူး ရှိကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပါ–၄၀၊ ဋ္ဌ–၃၂၃၊ ပါ–၅ ဂါထာ နံပါတ်-၅၄၁။ ။နူနာရှိသူ လောင်းလှူလိုက်သောဆွမ်းတွင် ပါလာသော လက်ပြတ်ကို ဖယ်ရှားမပစ်ဘဲ ဘေးတွင်ကပ်ထား၍ ၎င်းဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပုံ၊ ထေရ–ပါ–၃၅၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၅၁။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၄၊သတ္တဝါတို့ကိုစုတုပပါတဉာဏ်ဖြင့်ကြည့်ရှုရာတွင် ဘုရားရှင်က သတိပေးတော်မူပုံ။ ။ဋ္ဌ–၃၀၃၊ ဒကာနှင့်ပစ္စည်းအပေါ်တွင် မကပ်ငြိကြောင်း ဟောသောဂါထာ။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၁၃၁၊ဋ္ဌ–၁၀၉၊ဘုရားရှင်

ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးမှ ရောက်လာပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၃၊ ၎င်း၏တပည့်တပါး ဆိုဆုံးမခက်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ နောက်ဆုံးကျောင်းကို မီးရှို့ဖျက်ဆီးသွား၍ ၎င်းတပည့်ငယ် အဝိစိငရဲသို့ ကျရောက်ကြောင်းမိန့် ဆိုထားပုံ။ ။၎င်းတပည့်မှာ ဝတ်မပြုဘဲပြုယောင်ဆောင်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ကုမ္မိဒ္ဒူသကဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၃၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၆၅။

မဟာကစ္စာယန သမာပတ္တိဉာဏ်တော်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၁၂၅၊ ။ ဣတိ—ဋ္ဌ—၁၂၄၊ ၁၃၀။ ။မဟာကစ္စာယနသမာပတ္တိ ဉာဏကထာ၊ မာတိကာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၄။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၅၀။

မဟာကာဠမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၂၊ သူ့သေကောင်ကိုရှု၍ အရဟတ္တဖိုလ်ရတော်မူပုံ။ ။ထေရ—ပါ—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၄၊ ပံသုကူသက်န်းကို ရွှေခြူးပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး။ ။အပဒါန-ဋ္ဌ တိကိက်ဏိပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန-ဟု ရှိ၏၊ အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၇၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၂—မဖွင့်။

မဟာကောဋ္ဌိကမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၅၊ ဋ္ဌ—၂၂၂၊ အကျယ်၊ ဧတဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ပဋိသမ္ဘိဒါပ္ပတ္တာနံ ယဒိဒံ မဟာကောဋ္ဌိကော-ဟု တော်ဂ်ဘွဲ့ထူးရတော်မူ၏။ ။၎င်းမထေရ်အား ချီးကြူးခဏ်း၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၇။ ။မဟာကောဋ္ဌိကတ္ထေရ ဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၂၂၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၃၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၉။

မဟာဂေါဝိန္ဒစရိယ။ ။စရိယာ—ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၄၆၊ ဒါနကို ကြီးကျယ်စွာ ပြုခဲ့ပုံဟောထား၏။ ။မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ်၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—၂၄၀၊ သိကြားမင်းနှင့် သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာတို့က ဘုရားရှင်၏ပညာဉာဏ် ကြီးကျယ်ပုံကို ချီးကြူးခဏ်း၊ တိုင်းပြည်(၇)ပြည်ထူထောင်ပေးခဲ့ဘူးပုံ။ ။ မဟာဂေါဝိန္ဒပဗ္ဗဇ္ဇာဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၃၊ ထိုအချိန်တွင် လူတို့၌ ဒုက္ခဖြစ်ကြသောအခါ ၎င်းမဟာဂေါဝိန္ဒရသေ့ကို ရှိခိုးကြဲကြောင်း၊ မြည် တမ်းကြဲကြောင်း ပြဆိုထား၏။

မဟာဒါန။ ။ငါးပါးသီလကို လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းမှုကို မဟာဒါန-ဟု ဟောထားတော်မူပုံ၊ အဘိသန္ဒသုတ်၊ အံ—၈—ပါ—၇၆၊ ဋ္ဌ—၂၃၂။ ။ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၇၃။

မဟာနာမသက္ကဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၇၊ဌ–၃၀၂၊အကျယ်ပြဆိုထား၏၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဥပါသကာနံ ပဏီတဒါယကာနံ ယဒိဒံ မဟာနာမော သက္ကော-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးရသူဘည်း။ ။မဟာနာမသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၂၁၊ဌ–၃၁၇၊သောတာပန်ဖြစ်သောကြောင့် သေခြင်း၌ မကြောက်လန့်ရန် မိန့်ကြားတော်မူပုံ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၁၂၊ဌ–၂၂၇။ ။ မဟာနာမသက္ကသုတ်ကို ဒေသနာဟာရစသော ဟာရ ၁၆-ပါးဖြင့် ဝေဘန်ပြခဏ်း၊ပေဋက–ပါ–၂၀၀။ ။မဟာနာမသက္ကသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၂၀၊ ဌ–၂၀၂၊ သမာဓိနှင့်ဉာဏ် ရှေ့နောက်ဖြစ်ပုံကို မေး၍ ဖြေထား၏။ ။မဟာနာမသုတ်၊ (ဒုတိယ)၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၂၃။ ။ပါ–၃၅၃၊ သေခြင်း၌ မကြောက်လန့်ရန် ဟောထားသောအင်္ဂါများ။ ။ပါ–၃၄၄၊ ဥပါသကာမည်ပုံကို မေးလျှောက်၍ ဖြေထားတော်မူပုံ။

မဟာပဇာပတိဂေါတမီဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၆၊ ဌ–၂၆၁၊ ဆင်းရဲစွာ ကျောင်းဆောက်လှူခဲ့ပုံ၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ ရတ္တညူနံ ယဒိဒံ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ-ဟူသော ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။ပဏ်–၃–ဌ–၂၄၀။ ။ရှင်းနာမည်ခေါ်ရပုံ၊ ပါ–၂၈၅၊ ဌ–၂၁၉။ ။ဂေါတမီသုတ်၊ အံ–၈–ပါ–၁၀၁၊ ဌ–၂၃၅၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်ခဏ်း၊ ဂရုဓမ်တရား ၈-ပါး။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၄၀၀၊ ဂရုဓမ် ၈-ပါးကို ခံယူလျှင်ပင် ရဟန်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဆရာမှာ ဘုရားရှင်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။ ။ထေရီ–ပါ–၃၉၆၊ဌ–၁၄၄။ ။ အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၀၆- မှ- ၂၂၁-အထိ၊ အသက် ၁၂၀-ရှည်ကြောင်း၊ ပါ–၂၁၄၊ ဂါထာနံပါတ်–၁၉၂၊ ရတ္တညူ-ဟူသည်မှာ သာသနာတော်ဝင်ရောက်ရာတွင် (မိန်းမများအနက်) အဦးဆုံး အကြီးဆုံးဖြစ်သည်-ဟူလို။ ။ဝိ–၄–ပါ–၄၄၂၊ဌ–၁၂၇၊သာသနာတော် ဝင်ရောက်လာပုံကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။ဂေါတမီဝတ္ထုဒါနပဉ္စမိလိန္ဒ–ပါ–၂၃၄၊ သင်္ကန်းကို သံဃာအား ဘုရားရှင်က လှူခိုင်းရာ၌ ထိုသို့ လှူခိုင်းရခြင်း အကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း။

မဟာပန္ထကမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၄၊ဌ–၁၆၅၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ သညာဝိဝဋ္ဋကုသလာနံ ယဒိဒံ မဟာပန္ထကော-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။ထေရ–ပါ–၂၉၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၄။ ။စူဠပန္ထကမထေရ်၏ နောင်တော်ရင်း ဖြစ်သောကြောင့်

ဓုဋ္ဌပန္တကမထေရ်ဝတ္ထုနှင့်တွဲလျက် ပြထားတတ်၏။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၂၂၊ ညီဓုဋ္ဌပန္တကမထေရ်ကို နှင်ထုတ်ရာ၌ အမျက်ဒေါသရှိ၍ မဟုတ်ကြောင်း၊ ကောင်းကျိုးလိုလား၍သာ နှင်ထုတ်ကြောင်း ရှင်းပြထား၏။

မဟာပနာဒမင်းသား။ ။ငင်းမင်းသားမှာ လူရှင်တော်တို့က (၇) နှစ်ကျော်အမျိုးမျိုးပြောဆိုပြုလုပ်ပြသော်လည်း မပြုံးမရယ်စေနိုင်ကြကြောင်း။ နတ်က ခြသည်များက ပြုလုပ်ပြမှ ပြုံးရယ်လာကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၇။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၇။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၁၃။ ။၃–ဋ္ဌ–၄၀၊ပါ–၆၂။ ။မဟာပနာဒဇာတက။ ပါ–ပ–အုပ်–၇၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၉၊ ငင်းမင်းသားဘဝကစိုးစံခဲ့သော ပြာသာဒ်ကို ငါတို့ဘုရားရှင်လက်ထက် ဘဒ္ဒဇိထေရ်ဖြစ်သောအခါ သမုဒ္ဒရာတွင်းမှ ထုတ်ပြပုံ။

မဟာပညာ, မဟာပုရိသ-မည်ပုံ။ ။ဝဿကာရသုတ်။ အံ–၄–ပါ–၃၄၄၊ ဋ္ဌ–၂၉၇၊ ပါ–အဆုံး၌–၂–ဂါထာပါ၏။ ။မဟာပညာသုတ်၊မဟာ–သံ–ပါ–၃၆၀၊ ဋ္ဌ–၃၂၃၊ ။မဟာပုရိသသုတ်၊ ပါ–၁၃၇။ ။မဇ္ဈေသုတ်၊ အံ–၆–ပါ–၃၄၉၊ ဋ္ဌ–၁၃၂။ ။မဟာပုရိသမည်ပုံဂါထာ။ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၄၀။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၃၅။ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၃။ ။စူဠနိ–ပါ–၄၄၊ ဋ္ဌ–၉။ ။မဟာပညာကထာ။ ပဋိသံ–ပါ–၃၆၇–မှ–၃၀၃–အထိ။ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၇–မှ–၂၆၄–အထိ။ ပညာ–၁၆–မျိုးကို အကျယ်ဟောထား၏။

မဟာပဒေသ-လေးပါး။ ။မဟာပဒေသသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၀၆၊ ဋ္ဌ–၃၅၆။ ။နေတ္တိ–ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–ဂ၀၊ ဂ၂။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၁၅၀။ ။ပေဋက–ပါ–၂၂၂။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၁၀၂၊ ဋ္ဌ–၁၅၅၊ ၁၅၇။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၅၊ ဝိနည်းနှင့်စပ်၍ ကျယ်ဝန်းစွာ ပြဆိုထား၏။ ။၃–ပါ–၃၄၀၊ ဋ္ဌ–၃၀၄၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ဟောထားတော်မူခဲ့ပုံ။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၃၁၉၊ ၄၆၂။ ။၁–သုတ္တ၊ ၂–သုတ္တာနုလောမ။ ၃–အာစရိယဝါဒ။ ၄–အတ္တနောမတိ။ ။

၁။ သုတ္တ····ဘုရားဟောပါဠိ အစစ်များ။

၂။ သုတ္တာနုလောမ····ဘုရားဟောပါဠိနှင့် လျော်သော စကားရပ်များ။

၃။ အာစရိယဝါဒ····သံဂါယနာတင် ရဟန္တာအသျှင်တို့ ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့ကြသော ပါဠိမုတ္တက ဝိနိစ္ဆယများနှင့် အဋ္ဌကထာများ။

၄။ အတ္တနောမတိ····ဟုတ်မှန်စွာ ဝေဘန် အပ်သော မိမိ၏ အယူအဆများ။

မဟာပုရိသဝိတက်-၈-ပါး။ ။အနုရုဒ္ဓမဟာဝိတက္ကသုတ်၊ အံ-၈-ပါ-၆၂၊ ဋ္ဌ-၂၂၅။ ။ဒီဃ-၃-ပါ-၂၄၉၊ ဋ္ဌ-၂၄၆။ ။

မဟာဗျူဟသုတ်။ ။သုတ္တံ-ပါ-၄၁၀၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၇၃၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ အယူဝါဒများတွင် အချို့မှာ ချီးမွမ်းထိုက်သော်လည်း နာမ်ရုပ်ကို မူကား နိစ္စဟူ၍ပင် မှားယွင်းစွာယူထားကြပုံ ဟောထား၏။ ။မဟာဝိယူဟ (ဗျူဟ) သုတ္တနိဒ္ဒေသ။ မဟာနိ-ပါ-၂၃၆၊ ဋ္ဌ-၃၂၀၊ မောဟစရိုက်ရှိသူတို့အတွက် ဟောထား၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ သံသရာမှ စဉ်ကြယ်ကြောင်းကို မှားယွင်းစွာ အမျိုးမျိုးယူဆထားကြပုံကိုဟောထား၏။ ။

မဟာမိတ္တမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဆွမ်းကောင်း လှူလတ္တံ့သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ကြိုးစားအားထုတ်လိုက်ရာ ရဟန္တာဖြစ်သွားသောမထေရ်၊ ဆရာနှင့်ဒကာတို့ အပြန်အလှန် မိုကြရပုံ။ အံ-၁-ဋ္ဌ-၃၉၃။ ။မဟာ-သံ-ဋ္ဌ-၁၉၆၊ ။ပဏ်-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၉၇၊ ၈။ ။အဘိ-၂-ဋ္ဌ-၂၆၆။ ။ဒီဃ-၂-ဋ္ဌ-၃၇၉၊ ပါ-၂၄၂၊ ဤ၌ အယျမိတ္တမထေရ်ဟု မိန့်ဆိုထား၏။

မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၃၊ ဋ္ဌ-၁၀၃၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ဣဒ္ဓိမန္တာနံ ယဒိဒံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော-ဟု-ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့်ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။အတိတ်ဝတ္ထု။ ဋ္ဌ-၁၁၆။ ။ထေရ-ပါ-၃၆၂၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၇၂၊ ၄၀၀၊ ဤ၌ ပြည့်စုံစွာပြဆိုထား၏။ ။ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်ကြီးနှင့် ဝေဇယန္တာ ပြာသာဒ်ကြီးကို လှုပ်ရှားစေပုံ။ ပါ-၃၆၆၊ ဋ္ဌ-၄၉၆။ ။မဟာ-သံ-ပါ-၂၃၅၊ ဋ္ဌ-၂၈၈။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၃၄၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၆၆၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရ အပဒါန်အခန်းတွင် သိရီဝဍ္ဎနသူကြွယ်ဘဝတွင် ဒုတိယအဂ္ဂသာဝကဆုကို တောင်းယူကြောင်း။ ဤ၌ကား ဝရုဏ နဂါးမင်းဘဝတွင် ၎င်းဆုကိုတောင်းယူကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၃၂။ ဝိဂ္ဂဟများ။ ။တန်ခိုးပြသောအရာများကို စုပေါင်းပြဆိုခန်း။ ဋ္ဌ-၂၇၂။ ။ နဂါးမင်းကို ဆုံးမခန်း၊ (နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်းမဟုတ်၊ သီးခြားသာတည်း)။ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၅၈။ ၁၅၉။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၄၁၄။ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၁၉။ ၃၂၀။ ပါ-၌ ဂါထာများ။ ။သာသနာတော် ဝင်

လာပုံကိုပြဆိုချက်း၊ ဝိ–၃–ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–၂၅၅။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၀၊ ရဟန်းပြုပြီးနောက် ၇-ရက်တွင် အရဟတ္တဖိုလ်ရကြောင်း၊ အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၀၊၂၃၄။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၁။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၉။ ။ဒု–အုပ်–၉၆။ ။၎င်းမထေရ်မှာ ကြာညိုပန်းအဆင်း ရှိကြောင်း၊ ဥဒါန–ဋ္ဌ–၂၂၁။ ။၎င်းမထေရ်အား ချီးကျူးချက်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၇၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၀။ ။ကောလိတသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၆၂၊ ဋ္ဌ–၂၁၄။ ။၎င်းအား ပုရောဟိတ်ရာထူးပေးထားတော်မူကြောင်းဟောထားပုံ၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၄၀၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၃။ ။မိဒ္ဓကိုပယ်ရန်စသောတရားစကားကို ဘုရားရှင်ကြွလာ၍ ဟောတော်မူချက်း၊ ပစလာယမာနသုတ်၊အံ–၇–ပါ–၄၆၁၊ဋ္ဌ–၁၇၄။ ။မောဂ္ဂလ္လာန သံယုတ္တ၊ သဠာ–သံ–ပါ–၄၅၇၊ ဋ္ဌ–၁၂၉၊ (ချွန်ချက်း)။ ။ဒုသီ မာရ်နတ်ဖြစ်ခဲ့ဘူးပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၄၀၀၊ ၄၁၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၃၊ ၃၁၉။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၆၊ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု။ ။အတိတ်ဝတ္ထု၊၆၆။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၁၊ မိဘကိုသတ်ခဲ့ဘူးပုံ၊ ခိုးသားငါးရာနှိပ်စက်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် စံရပုံဖွင့်ပြထား၏။ ။နတ်တို့ပြုခဲ့ကြသောကုသိုလ်များကို လိုက်မေးတော်မူပုံ၊၂၀၃။ ။အာလယမရှိကြောင်း ဟောထားသောဂါထာ၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၂၂။ ။မယားမိုက်စကားကြောင့် မိဘကို သတ်ခဲ့ဘူး၏-ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၀၊ ။ကာယဂတာ သတိဖြင့်နေသည်ကို ဥဒါန်းကျူးထားတော်မူပုံ၊ ဥဒါန–ပါ–၁၀၀၊ဋ္ဌ–၁၇၀။ ။၎င်းမထေရ်ပရိနိဗ္ဗာန်စံပုံကိုဟောထားသော သရဘင်္ဂဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၅၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၃၃၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌မိဘကိုသေအောင် မသတ်၊ ညှဉ်းဆဲရုံမျှသာဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။ပရိနိဗ္ဗာန်စံပုံကိုပြဆိုချက်း၊ အကျဉ်း၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၄၁၊ ဋ္ဌ–၂၅၇၊ တန်ဆောင်မုန်းလကွယ်နေ့တွင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြောင်းဖွင့်ပြထား၏။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ငု–အုပ်–၄၁၅၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်ကား လပြည့်နေ့တွင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံကြောင်းလည်း ဖွင့်ပြထား၏။

အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်မြတ်ကိုယ်တိုင် ဒူသီမာရ်နတ်မင်းဖြစ်စဉ်အခါက ကကုသန္ဓဘုရားရှင်၏ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော ဝိဓုရမထေရ်၏ ဦးခေါင်းကို ကွဲစေ၍၎င်း, ရဟန်းတော်များကို အမျိုးမျိုးညှဉ်းဆဲခဲ့၍၎င်း အဝီစိငရဲ၌ခံရပုံကို ကိုယ်တိုင်ပြန်ဟောပြချက်း၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၃၊ ပါ–၄၀၀။ ။မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–

၁၉၆၊ ဌ—၂၆၀၊၀ဂ်ိဳ ယထေရ်က ၎င်းမထေရ်အား ချီးကျူးခဲ့၏။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၂၃၅၊ ဌ—၂၀၀၊ မေ့မေ့လျော့လျော့နေထိုင်ကြပြီး ပြောချင်ရာပြောဆိုနေကြခြင်း သပိတ်သက်နိုးစသည်ကို တန်ဆာဆင်ခြင်းစသည်ဖြင့် သတိလွှတ်ကင်းအရှင်းပညာမရှိပါသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်က ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်ကြီးကို တုန်လှုပ်စေ၍ သံဝေဂ ရစေတော်မူပုံ၊ ။အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်မြတ်မှာ—တန်ခိုးရှိပါလျက် ခိုးသားတို့ရိုက်နှက်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ၌ အကြောင်းကို မေး၍ဖြေရှင်းပြခဲ့၏၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၀၇၊ ဋ္ဌဒိကမ္မဝိပါကပဉှ။

မဟာလတာတန်ဆာ။ ။၎င်းကိုပြုလုပ်ပုံနှင့် ထိုမဟာလတာတန်ဆာရခြင်းအကြောင်းကိုပြဆိုခဲ့၏၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၀။ ။ပ္ပ—၁—ပါ—၃၁၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၇။ ။၎င်းမဟာလတာတန်ဆာကို မိန်းမသုံးဦးသာရကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၀၊ဝိသာခါကျောင်းအမကြီး၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးကတော်၊ ဗာရာဏသီသေဌေးသမီး၊ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၁၃၂၊ဋ္ဌ—၁၀၉။ ။၃—ဋ္ဌ—၄၃၊ပြုလုပ်ပုံကိုပြဆိုထား၏။

မဟာသမယသုတ္တ။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၂၀၃၊ ဋ္ဌ—၂၆၆၊ ၎င်းသုတ်ကိုနတ်ပြဟ္မာတို့ချစ်မြတ်နိုးလှကြောင်းဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဋ္ဌ—၂၀၇။ ။၎င်းသုတ်ကိုနယုန်လပြည့်နေ့တွင် ဟောတော်မူကြောင်း၊ ဋ္ဌ—၂၇၀။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၄၊ ဋ္ဌ—၆၄၊ ဤဋ္ဌရှေ့ပိုင်းပါ၏၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—ဂ၉၊၉၀၊၉၁၊၉၂။ ။ဤမဟာသမယသုတ်ကို ဟောတော်မူ၍ ထိုခါ တဆက်တည်း ဟောသော သုတ်ပေါင်း၅—သုတ်ကို စုပေါင်းဟောထားတော်မူပုံ၊ သုတ္တ—ပါ—၄၁၁၊၄၁၃—မှ—၄၂၅—အထိ၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၃၊ ၂၆၆—မှ—၂၀၅—အထိ၊ ။သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနီယသုတ်၊ ပါ—၃၃၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—ဂ၅။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၆၁—မှ—၃၁၅—အထိ၊ ဋ္ဌ—၂၇၃—မှ—၃၇၃—အထိ၊ ၆—သုတ်၊ကလဟဝိဝါဒသုတ်၊ စူဠဗျူဟသုတ်၊မဟာဗျူဟသုတ်၊ တုဝဋကသုတ်၊ အတ္တဒဏ္ဍသုတ်၊ သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနီယသုတ်။

မဟာသမ္မတမင်း။ ။မဟာသမ္မတမင်းမှ ဆင်းသက်လာသော မင်းများကို ရေတွက်ပြပုံ၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—ဂ၅။ ။မဟာသမ္မတ ရာဇဝင်အစဉ်၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၇၆၊ ဋ္ဌ—၅၃။ ။၁—ဋ္ဌ—၂၃၁၊ ပါ—ဂ၇။ ။မဟာသမ္မတ၊ ခတ္တိယ၊ ရာဇ—ခေါ်ပုံကိုဖွင့်ပြခဲ့၏၊ ပဋိသံ—ပါ—၁၁၀၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၁။ ။ဆင်းသက်လာပုံ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂ဂ၁၊

၂၀၂။ ။ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၃၁။ ။မဟာသမ္မတမင်းများလက်ထက်တွင် ငွေဒင်္ဂါးမှာ တရားအထက်မရှိကြောင်း၊ လက်ခြေစသည်ကို ဖြတ်ခြင်းလည်း မရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၉၃။

မဟာသာလ-သုံးမျိုး။ ။([1]ခတ္တိယမဟာသာလ၊ [2]ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ၊ [3]ဂဟပတိမဟာသာလ—သဌေးသုံးမျိုး)၊ ဇရာမရဏသုတ်၊ ဿဂါထာ—သံ—ပါ—၇၀၊ဋ္ဌ—၁၂၆။ ။ပဋိသံ—ပါ—၂၆၇၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၀။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၁၂၁၊ဋ္ဌ—၁၇၀၊ ရှင်းပြထား၏။ ။အဘိ—၂—ပါ—၄၃၇၊ ဋ္ဌ—၅၀၂။ ။၄—ပါ—၁၅၉၊ဋ္ဌ—၇၉၊ ညွှန်သချာစွာရှင်းပြထား၏။ ။

၁။ ကုဋေတရာကျော်ကို မြေစသည်၌မြှုပ်နှံထား၍ နေ့စဉ်သုံးကုမ္ဘကုန်အောင် သုံးစွဲကြသော သဌေးကြီးများသည် ခတ္တိယမဟာသာလ မည်၏။

၂။ ကုဋေရှစ်ဆယ်မြှုပ်နှံထား၍ နေ့စဉ်တကုမ္ဘခွဲကုန်အောင် သုံးစွဲကြသော သဌေးကြီးများသည် ဗြာဟ္မဏမဟာသာလမည်၏။

၃။ ကုဋေလေးဆယ်မြှုပ်နှံထား၍ နေ့စဉ်တကုမ္ဘကုန်အောင် သုံးစွဲကြသော သဌေးကြီးများသည် ဂဟပတိမဟာသာလမည်၏။

မဟာသီဟနာဒသုတ်။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၉၇၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၅၊ဘုရားရှင် ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်စွာကြုံးရင့်တော်မူသော အရာများကို ဟောထား၏။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၁၅၃၊ဋ္ဌ—၂၀၃၊၂၉၁။ ။(သီဟနာဒခေါ်း၌ လည်း များစွာရှိ၏။)

မဟာသုတသောမစရိယ။ ။စရိယာ—ပါ—၄၁၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၀၊ အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်အလောင်း လူသားစားပေါရိသာဒကို ဆုံးမခဲ့ပုံ၊ သစ္စာပါရမီကို ပြဆိုခေါ်။ ။မဟာသုတသောမဇာတက၊ပါ—ဒု—အုပ်—၁၃၁၊ ဋ္ဌ—မ— အုပ်—၄၉၅။

မဟာသုဒဿနစကြ၀တေးမင်းဝတ္ထု။ ။ဂေါမယပိဏ္ဍသုတ်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ— ၁၁၇၊ဋ္ဌ—၂၉၇၊ အနိစ္စလက္ခဏာကို ထင်မြင်စေရန် ဟောထားတော်မူ၏။ ။စရိယာ—ပါ—၃၀၇၊ဋ္ဌ—၄၀၊ဒါနကိုကြီးကျယ်စွာပြုခဲ့ပုံ ဟောထား၏။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၂၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၁၅၊အနိစ္စာ ဝတ သင်္ခါရာစသောဂါထာ။ ။မဟာသုဒဿနသုတ္တ၊ဒီဃ—၂—ပါ—၁၃၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၀၊ ၎င်းစကြ၀တေးမင်းအကြောင်းကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ ၂—ပါ—၁၂၁၊ဋ္ဌ—၁၇၀၊အကျဉ်း။

မဟိစ္ဆတာနိဒ္ဒေသ။ ။အံ—၁—ပါ—၁၁၁၄၊ ဌ—၅၇။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၆၄၊ဌ—၄၅၄၊ (အတြိစ္ဆတာ၊ ပါပိစ္ဆတာ—ခဏ်းများ၌လည်းတွဲလျက် ပြထားတတ်၏။)

မဟောသီပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။စူဠ်နိ—ပါ—၇၇၊ဌ—၂၂၊အကျယ်။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၆၆၊ဌ—၃၂၀။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၃။

မဟုတ်မမှန်-လုပ်ကြံစွပ်စွဲ-ငရဲရောက်တတ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၈၇။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၃၀၊ ဌ—၂၃၆။ ။ဇာတိ—ပါ—၂၂၄၊ ဌ—၁၆၀၊အပါယိကသုတ်။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၂၊ဌ—ဒု-အုပ်—၁၈၀။ ။ဇာတက—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၇၄။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၁၁၊ဌ—၂၂၆။ ။တုရူမြဟ္မသုတ်၊သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၅၀၊ဌ—၁၈၇။ ။ကောကာလိက သုတ်၊ပါ—၁၅၄၊ဌ—၁၈၉၊၂၀၀။ ။အံ—၁၀—ပါ—၃၈၄၊ ဌ—၃၂၀၊ ဂါထာများ၊ ။အဘူတက္ကောခသေန ပန ပရိမုတ္တော နာမ နတ္ထိ၊ မဟုတ် မမှန် လုပ်ကြံစွပ်စွဲခြင်းဘေးမှလွတ်သူမရှိကြောင်း။သဂါထာ—သံ—ဌ—၃၆၊ ပါ—ဂ ဟိရိသုတ်၊ ။(ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်ပြအခဏ်း၌လည်းရေးခဲ့ပြီ)။

မာ-သဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။မာ—ဇာတိပဋိသေဓေ နိပါတော၊ ဥဒါန—ဌ—၁၇၄၊ပါ—၁၀၈။ ။ဌဲ—၃၄၃။ ။ဇာတိ—ဌ—၇၀၊ပါ—၂၀၅။ ဌ—၂၆၆၊ပါ—၂၅၃၊ ။ဗုဒ္ဓ—ဌ—၁၁၄၊ ပါ—၃၁၀။ ။မာ—ဇာတိ- စန္ဒော ဝုစ္စတိ၊ (ပုဏ္ဏမာ-ပုဒ်အဖွင့်)၊ ပဏ်—၃—ဌ—၅၀၊ ပါ—၆၆။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၁၂၀၊ပါ—၄၄။

မာဂဏ္ဍိယဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ဌ—၃၃၄၊ ဥတေနမင်း၏မိဖုရားအကြောင်း။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၀။ ။ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၆၊ ၃၀၀။ ။ပဋိသံ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၇၊ ၂၀၈။ ။မာဂဏ္ဍိယသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၄၀၈၊ ဌ—ဒု-အုပ်—၂၅၇၊မာဂဏ္ဍီပုဏ္ဏားကြီးက သမီးမာဂဏ္ဍီကိုဘုရားရှင်အား ပေးအပ်ရာတွင် ဘုရားရှင်က ခြေနင်းပင် မထိလိုကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူပုံ၊ မှားယွင်းစွာယူကြပုံ၊ ငြင်းခုံကြပုံ အကြောင်းကိုလည်း ဟောထား၏။ ။မာဂဏ္ဍိယသုတ္တနိဒ္ဒေသ။ မဟာနိ—ပါ—၁၄၀၊ ဌ—၂၆၃၊ အေးငြိမ်းကြောင်းကို မေးလျှောက်၍ ဖြေရှင်းဟောထား၏။

မာတင်္ဂရသေ့ဝတ္ထု။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၄၁၊ ဌ—၄၀။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၄၆၈ ဌ—၂၂၁။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၈၈၊၃၀၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၇။ ။ မာတင်္ဂစရိယ၊ စရိယာ—ပါ—၄၀၄၊ ဌ—၁၄၈၊ သုတပါးတို့၏မာနကို

လိုက်၍ ချီးနှိမ်ခဏ်း။ ။မာတင်္ဂဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၉၊ဋ္ဌ—ဧ—အုပ်—၃၇၆၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ မာနခဲ့သေဌေးသမီးကို ချီးနှိမ်ပုံ၊ဥတေနမင်းက ပစ္စုပ္ပန်-အတိတ် နှစ်ဘ၀လုံး၌ ရသေ့ရဟန်းတို့ကို ညှင်းဆဲပုံကိုလည်း ဟောထား၏။ ။၎င်းမာတင်္ဂရသေ့မှာ မင်းစေတို့သတ်၍ သေရကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၉၀။

မာတုဂါမနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။မာတုဂါမသံယုတ္တ၊သဠာ—သံ—ပါ—၄၃၆၊ ဋ္ဌ—၁၂၅၊ ။မာတုဂါမသဒ္ဒါနာမ ပုရိသ ခေါဘေတွာ တိဋ္ဌတိ၊ နိဒါန်—သံ—ဋ္ဌ—၂၁၀၊ ။ကဏ္ဍကဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၇၀၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၀၀၊၃၁၀။ ။မာတုဂါမသဒိသံ ပုရိသာနံ ဗန္ဓနံ နတ္ထိ၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၆၊ ပါ—၁၉၊ ၂၀။ ။မာတုဂါမော ဟိ သရသမ္ပတ္တိရတော၊ ၂—ပါ—၇၄၊ ဋ္ဌ—၅၆၊ မိန်းမတို့မှာ အသံကောင်း သည်ကို နှစ်သက်ကြ၏ ဟူလို။ ။မာတုဂါမော ဟိ မန္ဒပညော၊ တသ္မာ နိစ္စံ ဓမ္မဿဝနံ ဗဟူပကာရံ၊ ၂—ဋ္ဌ—၆၀၊ပါ—၇၅၊ ။မာတုဂါမောနာမ လောလော ဟောတိ၊ ဋ္ဌ—၂၁၉၊ပါ—၄၁၉။ ။မာတုဂါမမှန်သမျှ ပြဗ္ဗ စရိယ၏ အန္တရာယ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝိ—၁—ပါ—၁၀၄၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၂၀၊ ဣတ္ထီနာမ သဗ္ဗာပိ ပြဗ္ဗစရိယဿ ပါရိပန္ထိကာ၀။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၀၊ ။ မာတုဂါမတို့၏အပြစ် ၅-ပါးကို ဟောသော ကဏှသပ္ပသုတ်၊ (ပ—၃)၊ အံ—၅—ပါ—၂၂၇၊ ဋ္ဌ—၈၂၊ ၈၃။

မာတုဂါမနှင့်ရဟန်းတို့ မနီးစပ်ရန်။ ။မာတုဂါမတို့အပေါ်၌ ရဟန်းတို့ စိတ် ထားရပုံ၊ သဠာ—သံ—ပါ—၃၂၉၊ဋ္ဌ—၃၉။ ။၎င်းတို့နှင့် တယောက်ချင်း ချင်း စကားမပြောရန် ဆုံးမသော ဂါထာ၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၇၄၊ ပါ—၁၁၆၊ ။မာတာပုတ္တသုတ်၊အံ—၅—ပါ—၅၉၊၆၀၊ဋ္ဌ—၂၇၊မာတုဂါမတို့ နှင့် အနေရောမဝင်ရန် ဆုံးမသော ဂါထာများ။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၄။ ။ဇာတက—ပါ—၃—အုပ်—၁၂၀၊ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၉၂။ ။မ- နှင့်နီး ပျက်စီးရာတိုင်ကြောင်း၊ထေရ—ပါ—၂၂၇၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၂။ ။ ဝိ—၅—ပါ—၂၃၅၊ဋ္ဌ—၁၇၀၊မာတုဂါမတို့နှင့် နီးစပ်ခြင်းအပြစ် ၅-ပါး။ ။ မာတာပုတ္တသုတ်၊အံ—၅—ပါ—၆၀၊ဋ္ဌ—၂၇၊ ။

မာတုဂါမတို့ကို ပေးထားသောဥပမာများ။ ။မာတုဂါမနှင့် ဘီလူးမတို့ တူ လှကြောင်း ဥပမာပေးထားပုံ၊ဇာတိ—ပါ—၂၇၁၊ဋ္ဌ—၂၀၆၊၃၃၀။ ။ဇာ တက—ပါ—၃—အုပ်—၁၁၉၊၁၂၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၆၄၊၅၊ အမည်အမျိုး

မျိုး ပေးထားပုံ။ ။ဝလာဟကဿဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၅၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၆။ ။ဂါဟရက္ခဲသောတိ ခေါ် ဘိက္ခဝေ မာတုဂါမသောတံ အမိဝစနံ၊ သဋ္ဌာ—သံ—ပါ—၃၆၇၊ ဋ္ဌ—၄၉။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၂၄၅၊ ပါ—၁၃၄။ ။မာတုဂါမံယေဝ သမ္မာဝဒမာနော ဝဒေယျ၊ သမန္တပါသော မာရဿာတိ၊အံ—၅—ပါ—၆၀၊ဋ္ဌ—၂၇၊မာတုဂါမမှာ မာရ်မင်း၏ ကျော့ ကွင်း ဖြစ်၏ဟု ဟောထားတော်မူပုံ။ ။သုသုကာဘယန္တိခေါ် ဘိက္ခဝေ မာတုဂါမဿေတံ အမိဝစနံ။ အံ—၄—ပါ—၄၄၁။ ဋ္ဌ—၃၃၁။ ဤ၌ မာတုဂါမမှာ မိကျောင်းနှင့်တူ၏—ဟုဟောထား၏။ ။

မာတုပေါသကသုတ်။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၈၃။ ဋ္ဌ—၂၄၄။ မိဘကိုပြု စုလုပ်ကျွေးရကျိုးဂါထာ။ ။မာတုပေါသကစရိယ။စရိယာ—ပါ—၃၉၉။ ဋ္ဌ—၁၁၁၊ သီလကို ဖြည့်ကျင့်၍ မိခင်ဆင်မကို လုပ်ကျွေးသော အ လောင်းတော်ဆင်မင်း။ ။မာတုပေါသကဇာတက၊ပါ—ပ—အုပ်—၂၂၆၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၉၁။ ။မာတုပေါသကဂိဇ္ဈဇာတက၊ ပါ—၁၅၀၊ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၁၀။ ။

မာနနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၆၆၊ ဋ္ဌ—၄၆၇၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ မာန ၉—မျိုး၊ ဟီနမာန၊ သဒိသမာန၊ သေယျမာန၊ အရင်းခံသုံးမျိုးကို အ ချင်းချင်းပွါးလျှင် မာနပေါင်း—၉—မျိုးဖြစ်၏။ ယာထာဝမာန—၃—မျိုး၊ အယာထာဝမာန—၆—မျိုး။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၂၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်— ၃၁။ ။၇—မျိုး—ပါ—၁၂၄၊ ဋ္ဌ—၂၇။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၆၉၊ ဋ္ဌ—၄၆၉။ ။၉—မျိုး၊ ဒီယ—၃—ဋ္ဌ—၁၇၂၊ ပါ—၁၈၁၊ ။ဇာတိ—ပါ ၁၉၇၊ ဋ္ဌ—၄၇။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၊ ပါ—၂၀၀။ ။မာနသံ ယောဇနနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၁—ပါ—၂၂၅။ ဋ္ဌ—၄၀၃။ ။သဂါထာ— သံ—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—၄၄၊ အရင်းခံသုံးမျိုး။ ။မာနအမျိုးမျိုးကိုဟောထား တော်မူပုံ၊စူဠနိ—ပါ—၂၀၅။ ။မဟာနိပါ-၆၁၊ ၃၃၆၊ဋ္ဌ—၁၈၀။ ။ ပရိယာယ်အားဖြင့် ၂-မျိုး၊ကုသိုလ်မာန၊အကုသိုလ်မာန၊နေတ္တိ—ပါ—၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၇။ ။

၁။ သေယျမာန်····ဂုဏ်-အမျိုးဇာတ်-ပညာ-ပစ္စည်းဥစ္စာ-အဆင်း-သား ချင်း-ခြွေရံစသည်အားဖြင့် သူတပါးတို့ထက် မြတ်၏ဟု ထင်မှတ် ထောင်လွှားခြင်း။

၂။ သဒိသမာန်····ထိုထိုဆိုခဲ့ပြီးသော ဂုဏ်စသည်အားဖြင့် သင်တို့နှင့် ငါမှာ အတူတူသာတည်းဟု ထင်မှတ်ထောင်လွှားခြင်း။

၃။ ဟီနမာန်····ငါက သင်တို့အောက်ကျသော်လည်း သင်တို့ကို ဘာအရေးစိုက်ရမလဲဟုထင်မှတ်ထောင်လွှားခြင်း၊
သေယျပုဂ္ဂိုလ်၌····သေယျမာန်၊ သဒိသမာန်၊ ဟီနမာန်၊ ၃–မျိုး။
သဒိသပုဂ္ဂိုလ်၌····သဒိသမာန်၊ သေယျမာန်၊ ဟီနမာန်၊ ၃–မျိုး။
ဟီနပုဂ္ဂိုလ်၌····ဟီနမာန်၊ သေယျမာန်၊ သဒိသမာန်၊ ၃–မျိုး။

ဤသို့–၃–မျိုးစီဖြစ်တတ်ရကား မာနပေါင်း ၉–မျိုးရှိ၏။

သေယျပုဂ္ဂိုလ်၌····သေယျမာန်ဖြစ်ခြင်း။
သဒိသပုဂ္ဂိုလ်၌····သဒိသမာန်ဖြစ်ခြင်း။
ဟီနပုဂ္ဂိုလ်၌····ဟီနမာန်ဖြစ်ခြင်း။

ဤ ၃မျိုးသည် ယာထာဝမာနမည်၏။ ဟုတ်မှန်သောမာနဟူလို၊ ကျန်–၆–မျိုးသည် အယာထာဝမာနမည်၏။မဟုတ်မမှန်သောမာန ဟူလို၊ ။

မာနအပြစ်ပြဂါထာများ။ ။မာနသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၁၉၆၊ ဌ–၇၇၊ ။ မာနပရိညာသုတ်၊ ပါ–၁၉၀၊ ဌ–၅၂။ ။ထေရ–ပါ–၃၅၂၊ ဌ–၃–အုပ်–၄၅၃။ ။ပါ–၃၆၉၊ ဌ–၅၂၅၊ ။သုပ္ပိယ မထေရ်ဟောထားသောဂါထာ၊ ပါ–၂၂၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၄၊ မာနကြီးသူတို့ အမျိုးယုတ်ညံ့တတ်ကြောင်း။ ။ထေရီ–ဌ–၂၀၇၊ပါ–၄၀၆၊ ပုဏ္ဏကျွန်မ၊ ။ ။ပုဏ္ဏိကာထေရီအပဒါန်၊အပ–ပါ–၃–အုပ်–၂၉၄၊ဂါထာနံပါတ်–၁၀၇။ ။ဥပါလိထေရ်အလောင်း၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၅။ ။ရှဥ္စနိ–ပါ–၆၀။ ဌ–၁၄၊ ။

မာနကြီး၍ ပျက်စီးရာတိုင်ခဲ့ကြသော ဝတ္ထုများ။ ။သာကီဝင်များ၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၁။၂၂၆၊ ။ဝိနီလကျီးအကြောင်း၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၊ဌ–၃–အုပ်–၃၄။ ။သဗ္ဗဒါဋ္ဌိဇာတက–ပါ–၆၇၊ဌ–၂၂၂၊ မြေခွေး။ ။သစ်တောက်ငှက်၊ကန္ဒဂလကဇာတက၊ပါ–၅၆၊ဌ–၁၄၀။ ။ ဇမ္ဗုကဇာတက၊ ပါ–၁၁၁၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၀၃၊ မြေခွေး (ဒေဝဒတ်အလောင်း)။ ။သုဇာတ ဇာတက၊ ပါ–၉၆၊ ဌ–၁၉၊ ဆီးသီးသယ်ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော မိဖုရား။ ။မာနကြီးလှသော ဂေါတမဘုရားအလောင်းကို သျှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကြွလာ၍ ချီးနှိမ်ပုံ၊ ဇာတက–ဌ–စ–အုပ်–၃၂၀။ ။ မာနကြီး ပျက်စီးရာတိုင်–ဟူသော ဂါထာ၊ သုတ္တ–ပါ–၂၉၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၄၊

မာနမထားထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။မာနကြီးလှသော ပုဏ္ဏားအား မာနမထားထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟောသော မာနတ္ထဒ္ဓသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၇၉၊ ဋ္ဌ–၂၄၂၊ မိဘ,ဆရာသမားစသည်တို့ အပေါ်၌ မာနမထားရ ဟူလို၊ ။ပုရောဟိတပုတ္တဇေန္တတ္ထေရဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၈၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၀၆။

မာနကိုချိုးနှိမ်ရန် ဟောထားတော်မူပုံများ။ ။ပရိယတ္တိမာနကို ချိုးနှိမ်ရန်ဟောထားသော မူလပရိယာယသုတ်၊ပဏ်–၁–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၊ ၁၇။ ။မူလပရိယာယဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၆၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၃၆။ ။အံ–၃–ဋ္ဌ–၂၃၇။ ။မာနကို ပယ်နိုင်ရန် ဟောသော သောဏသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၅၀။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၇၁၊ ဋ္ဌ–၃၂၉။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–၁–အုပ်–၁၆။ ။ဝင်္ဂီသထေရ် ဟောသော ဂါထာများ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၅၁၅။ ။အလောင်းတော် မာတင်္ဂရသေ့က သားမဏ္ဍဗျ၏ မာနကို ချိုးနှိမ်ပုံ၊ ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၅၇။ ။ရသေ့တဦး၏ မာနကို ချိုးနှိမ်ပုံ ဋ္ဌ–၅၉၊၆၀။ ။မာနကိုချိုးနှိမ်ရာ၌ နမူနာယူစရာဝတ္ထုများ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၈၉၊ ဘဒ္ဒိယ စသော သာကီဝင်မင်းသား ၆-ယောက်။ ။ပေါဋ္ဌိလမထေရ်ကြီး၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၆၂။ ။မဟာဓမ္မရက္ခိတမထေရ်ကြီး၊ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၉၃။ ။မဟာနာဂမထေရ်ကြီး၊ ဒု–အုပ်–၂၇၁။ ။မာနကြောင့် မတုန်လှုပ်သော ဂါထာများ၊ ထေရ–ပါ–၃၅၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၅၃။

မာနသသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၂။ ။၃-နက်၊ ပဋိသံ–ပါ–၁၈၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၇။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၂၂၊ ဋ္ဌ–၁၅၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၊ ၁၃၇၊ ဋ္ဌ–၁၉၊ ၂၅၁။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၁၈၄၊ ပါ–၁၈။ ။ဇာတ်–ဋ္ဌ–၅၈၊ ပါ–၂၀၁၊ (စိတ္တ၊သမ္ပယုတ္တက ဓမ္မ၊ အရဟတ္တ သုံးနက်)။

မာနကူဋ္ဌသုံးမျိုး။ ။(တိုင်းတာမှု၌ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်းသုံးမျိုး-ဟူလို၊ ဟဒယဘေဒ သိခါဘေဒ ရဇ္ဇုဘေဒ)၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၃၈၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်-၁၁၄။ ။အံ–၄–ပါ–၅၃၀၊ ဋ္ဌ–၃၇၈၊ (ကူဋခဏ်း၌လည်းရေးခဲ့ပြီ)။

မာ ပမာဒတ္ထ ဘိက္ခဝေ၊မာ ပစ္ဆာ ဝိပ္ပဋိသာရိနော အဟုဝတ္ထ၊အယံ ဝေါ အမှာကံ အနုသာသနီ ဟူသောစကားတော်အဖွင့်။ ။သဠာ–သံ–ပါ–၅၃၅၊ ဋ္ဌ–

၁၄၈။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၅၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၉။ ။ဥ—ပါ—၃၅၂။ ။ အံ—၅—ပါ—၁၇၊ ဌ—၃၃။ ။(ဒီဃ—၂—ပါ—၁၂၇၊ ဌ—၁၈၅၊ သီးခြား)။

မာယာပုဒ်ကိုဖွင့်ပြချက်း။ ။အကျယ်၊ မဟာနိ—ပါ—၆၁၊ဌ—၁၇၉၊ ဝဋ္ဋနာနိကတိစသောပုဒ်များအဖွင့်၊ ပါ—၂၉၅၊ ဌ—၃၆၁။ ။မာယာနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၇၂၊ဌ်—၄၇၄၊မာယာ ဟူသည်မှာ····လွန်ကျူးမိသော အပြစ်ကို သူတပါးတို့မသိအောင် ဖုံးထားမှုတည်း။

မာရ်စစ်သည် ၁၀-တပ် ဂါထာ။ ။ဇာတိ—ပါ—၂၂၂၊ ဌ—၁၆၄။ ။ သုတ္တ—ပါ—၃၄၂၊ ဌ—၃—အုပ်—၁၁၇။ ။ထေရ—ဌ်—ပ—အုပ်—၆၀။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၁၄။ ။မဟာနိ—ပါ—၇၃၊ ဌ—၂၀၂။ ။မာရသေနာပုဒ်အဖွင့်၊ ပါ—၁၃၅။ ။ကိလေသသေနာပတိနာ မာရေန သသင်္ဂါမေ ဃောသိတေ ဝိယ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ထေရ—ဌ—၃—အုပ်—၃၅၃၊ပါ—၃၃၉။

(၁) ကာမ····ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ တပ်နှစ်သက်မှု ရာဂ။
(၂) အရတိ····ကောင်းမှု၌ မမွေ့လျော်ခြင်း။
(၃) ခုပ္ပိပါသ····ဆာလောင် မွတ်သိပ်တတ်ခြင်း။
(၄) တဏှာ····စားသောက်ဘွယ်ကို ရှာမှီးခြင်း၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း။
(၅) ထိနမိဒ္ဓ····စိတ်စေတသိက်တို့ ထိုင်းမှိုင်းခြင်း။
(၆) ဘီရူ····ကြောက်လန့်ခြင်း။
(၇) ဝိစိကိစ္ဆာ····ရတနာသုံးပါးစသည်၌ ယုံမှားသံသယရှိခြင်း။
(၈) မက္ခ-ထမ္ဘ····ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြုတတ်ခြင်း၊ ခက်ထန်ခြင်း။
(၉) လာဘ- သက္ကာရ- သိလောက- မိစ္ဆာလဒ္ဓ···· မတရားသဖြင့် ရအပ်သောလာဘ်၊ ကျော်စောမှု၊ အပူဇော်ခံရမှုများ။
(၁၀) အတ္တုက္ကံသန-ပရဝမ္ဘန···· ကိုယ့်ကိုမြှောက်ပင့်၍ သူတပါးကို နှိမ့်ချတတ်သောသဘောထား ယုတ်မာမှု။

မာရပါသသုတ်။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၀၆၊ ဌ—၁၅၇၊ (ပ-ဒု)။ ။ သဠာ—သံ—ပါ—၃၁၁၊ ဌ်—၃၃။ ။မာရကထာ၊ ဝိ—၃—ပါ—၂၇၊၂၉၊ ဌ—၂၄၈၊ ၂၅၂၊ မာရ်မင်းကျော့ကွင်းမှ လုံးဝကင်းလွတ်ပြီဖြစ်ကြောင်း ဘုရားရှင်မိန့်ကြားတော်မူသောဂါထာများ။ ။မာရ်မင်း၏ကျော့ကွင်းမှ

လွတ်သော, မလွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုခွဲဟောထားပုံ၊ နိဝါပသုတ်၊ပဏ်—၁—ပါ—၂၀၅၊ ဋ—၃—အုပ်—၆၅။

မာရ် ၅-ပါးကို ပြဆိုကျမ်း။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၅၄၊ ၁၅၉၊ ဋ—၃၀၀၊ ဤ၌ ခန္ဓာ ၅-ပါးကို မာရ် ၅-ပါးဟု ဟောထား၏၊ မာရသုတ်။ ။ဥဒါန်-ဋ—၁၉၅၊ ပါ—၁၁၆၊ (¹ကိလေသမာရ်၊ ²အဘိသင်္ခါရမာရ်၊ ³ဒေဝပုတ္တမာရ်၊ ⁴ခန္ဓမာရ်၊ ⁵မစ္စုမာရ်)။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—၁—အုပ်—၂၀၄။ ။အပ—ဋ—ပ—အုပ်—၁၁၉။

(၁) တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာသည် ကိလေသမာရ်မည်၏။
(၂) ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံသည် အဘိသင်္ခါရမာရ်မည်၏။
(၃) မာရ်နတ်သည် ဒေဝပုတ္တမာရ်မည်၏။
(၄) ခန္ဓာငါးပါးသည် ခန္ဓမာရ်မည်၏။
(၅) သေခြင်းတရားသည် မစ္စုမာရ်မည်၏။

၎င်းမာရ် ၅-ပါးအလိုသို့ လိုက်ရတတ်သော အကြောင်းများကို ပြသောဂါထာ၊နေတ္တိ—ပါ—၇၁၊ဋ—၁၄၂၊၁၄၅။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ—၁၃၀။ ။ မာရ် ၅-ပါးနှင့် စစ်တိုက်ရသည် မည်ကြောင်းဟောသော ဒေဝသဒ္ဒသုတ်၊ ဇာတိ—ပါ—၂၄၆၊ ဋ—၂၃၉၊ ရဟန်းပြုရန် ကြံစည်သောအခါ, တရားအားထုတ်သောအခါများတည်း၊အရဟတ္တဖိုလ်ရသောအခါ၌ကား စစ်ကို အောင်နိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်း နတ်များက ကောင်းချီးပေး၍ ရွှိုးကြသော ဂါထာများ။

မာရ်မင်းနှိပ်စက်ခံရ, မခံရသောပုဂ္ဂိုလ်။ ။ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ—ပ—အုပ်—၄၇၊ ၂၇၄။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၀၇၊ ၂၀၀။ ။ပေဋက—ပါ—၂၁၂။ ။ နေတ္တိ—ပါ—၇၁၊ ဋ—၁၄၂။ ။မာရဓေယျသုတ်၊ ဇာတိ—ပါ—၂၃၀၊ဋ—၁၉၁၊ ရဟန္တာဖြစ်မှသာ မာရ်မင်းပိုင်နက်မှ လွတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဥဒါန်—ပါ—၁၃၂၊ ဋ—၂၄၆၊ သီလ-သမာဓိ-ပညာ သုံးပါးကို ကောင်းစွာ ပွါးများလျှင် မာရ်မင်းပိုင်နက်မှ လွတ်ကြောင်းဟောထားသော ဂါထာ။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၄၀၊ ဋ—၃၇၊ မာရ်မင်း၏ တပည့်မဟုတ်တော့ သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြဆိုကျမ်း။ ။ပါ—၁၅၁၊ ဋ—၄၂။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၄၅၊ ဋ—၃—အုပ်—၃၁၄။ ။ဥဒါန်—ပါ—၁၂၁၊ ဋ—၂၁၆၊ ဂါထာများ။ ။မာရသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—ဂဂ၊ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးကို ပွါးလျှင် မာရ်စစ်သည်ကို နှိမ်နင်းနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

မာရ်နတ်ကြီး၏ အမည်များကို ဖွင့်ပြချက်။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၄၀၊ဠ—၃၄။ ။ မဟာနိ—ပါ—၃၉၁၊ ဠ—၄၀၆။ ။ဥဒါန—ဠ—၃၃၃၊ ။ဒီဃ—၂—ဠ—၁၄၅၊ ပါ—ဝ၇။ ။နမုစိပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ သုတ္တ—ဠ—ဒု—အုပ်—၁၁၅။ ။ မာရ-ကဏှ-အဓိပတိ-အန္တဂူ-နမုစိ-ပမတ္တဗန္ဓု-ပါပိမ-အန္တက။

မာရ်နတ်ကြီးမှာ ခေးပြသဖွယ်သာ။ ။ဘုရားရှင်ကို အမျိုးမျိုး အနှောက်အယှက်ပေးနေသော မာရ်နတ်ကြီးမှာ ပဂုနိမ္မိတ ဝသဝတ္တိဘုံ၌ နတ်မင်းမဟုတ်ဘဲ သူပုန်ခေးပြသဖွယ် စိုးစံနေသော မထင်ရှားသော နတ်သားသာဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ်-၁—ပါ—၂၊ ဠ—ပ—အုပ်—၃၅။ ။ သုတ္တ—ဠ—ပ—အုပ်—၃၉။ ။၂၂၂-၌ကား တမျိုးဖွင့်ပြထားပြန်၏။

မစရ်နတ်မင်းအစစ်။ ။မာရ်နတ်မင်းမှာ ဝသဝတ္တိအမည်ရှိ၍ နတ်ပြည်-၆—ထပ်ကို အစိုးရကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ မာရဧာနာမ မဟာနုဘာဝေါ ဆကာမာဝစရိဿရော ဝသဝတ္တိ၊ ဤနတ်မင်းကား ဘုရားရှင်အားနှောက်ယှက်နေသော မာရ်နတ်မဟုတ်၊ပဏ်—၁—ဠ—ဒု—အုပ်—၁၀၆။ ။ဇာတိ—ဠ—၃၄၀။ ။ပငိသံ—ပါ—၁၂၇၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၃၀။ ။ဒီဃ—၁—ဠ—၁၅၇။ ။ဝိ—၁—ဠ—ပ—အုပ်—၉၀။ ။မဟာနိ—ဠ—၂၅၉၊ပါ—၁၃၉၊ (သမာရကပုဒ် အဖွင့်)။ ။

မာရ်နတ်ကြီး ဘုရားရှင်အပေါ်၌ အပြစ်ရှာနေပုံ။ ။ထိုသို့ရှာနေသော်လည်း မတွေ့ကြောင်း၊(ပဥ္စနိကာယ-ဘုရားအခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

မာရ်နတ်ကြီး အလောင်းတော်ထံ စစ်ချီလာပုံ။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၄၃၊ဠ—ဒု—အုပ်—၁၁၉၊ မြေကြီးက သက်သေခံ၍ မာရ်စစ်သည်တို့ ထွက်ပြေးကြရကြောင်း၊ဠ—၁၂၀။ ။ဗုဒ္ဓ—ဠ—၁၀၊၃၃၇။ ။အပ—ဠ—ပ—အုပ်—ဝ၅၊ အကျယ် ပြဆိုထား၏။ ။ဇာတက—ဠ—မ—အုပ်—ဝ၃၊ အကျယ်။ ။ ပဏ်—၁—ဠ—ဒု—အုပ်—ဝဝ။ ။မာရ်နတ်ကြီးစစ်ရှုံးသဖြင့် စိတ်ပျက်ပျက်နှင့် မြေကြီးပေါ်တွင် ဒုတ်ချောင်းဖြင့် အကြောင်း(၁၆)ကြောင်း ရေးဆွဲနေကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊အကျယ်၊ အပ—ဠ—ပ—အုပ်—၉၂။ ။ဇာတက—ဠ—ပ—အုပ်—၉၀။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၂၅၊ဠ—၁၇၀၊ဤ၌ သာမည ပြထား၏။ ။မာရ်နတ်ကြီး၏ သမီးသုံးယောက်တို့က ဘုရားရှင်ကို အမျိုးမျိုး ဖြားယောင်းကြပုံ၊ မာရဓီတုသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၂၅၊ ဠ—၁၇၁။ ။မာရဓီတုဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဠ—ဒု—အုပ်—၁၂၆။ ။အပ—ဠ—ပ—အုပ်—၉၃။ ။ဇာတက—ဠ—ပ—အုပ်—၉၁။ ။

မာရ်နတ်ကြီး နှောက်ယှက်ပုံများကို ပြဆိုခက်း။ ။မာရသံယုတ္တ၊သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၀၄၊၁၁၃၊ဋ္ဌ–၁၅၅၊ဘုရားရှင်အား အမျိုးမျိုး ခြောက်လှန့်ပုံ နှောက်ယှက်ပုံများ။ ။မြွေယောင် ဖန်ဆင်း၍ ခြောက်လှန့်ပုံ၊ သပ္ပသုတ်၊ ပါ–၁၀၇၊ဋ္ဌ–၁၅၈။ ။နွားယောင်ဖန်ဆင်း၍ သပိတ်ကိုခွဲအံ့ဟုလာပုံ၊ ပတ္တသုတ်၊ပါ–၁၁၄၊ဋ္ဌ–၁၆၃။ ။လယ်သမားယောင်ဖန်ဆင်း၍ တရားပွဲ လာနှောက်ယှက်ပုံ (နတ္ထိစက္ခု၊ နတ္ထိရူပါ-စသည်ဖြင့်) ကဿကသုတ်၊ ပါ–၁၁၆၊ဋ္ဌ–၁၆၅။ ။သုဘသုတ်၊ပါ–၁၀၅၊ဋ္ဌ–၁၅၇၊သုဘ-အသုဘ အာရုံများကို ဖန်ဆင်းပြ၍ ခြောက်လှန့်ပုံ။ ။ပါသာဏသုတ်၊ပါ–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–၁၆၁၊ ။မဇ္ဈ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၂၄၊ဘုရားရှင်အား မင်းပြုရန်တောင်းပန်ပုံ၊ချမ်းသာကြောင်းအကျင့်ဂါထာ။ ။၃၉၄။ပါရ-အပါရ ခွဲ၍ ဘုရားရှင် ဖြေကြားတော်မူပုံ။ ။မဟာသမယသုတ်ဟောစဉ်နှောက်ယှက်ပုံ။ ။ ဒီဃ–၂–ပါ–၂၀၉၊ဋ္ဌ–၂၀၇။ ။ဝေရဥ္ဇာပြည်တွင် ဝါဆိုတော်မူသော အခါ ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းမရအောင် နှောက်ယှက်ထားပုံ။ ။ဝိ–၁–ပါ–၇၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၆၊ ။မဇ္ဈ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၆၇၊ပီတိအစာဖြင့် နေနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။မာရတဇ္ဇနီယသုတ်၊ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၄၀၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၁၂၊မာရ်နတ်ကြီးက အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်၏ ဝမ်းတွင်းဝင်၍ နှောက်ယှက်ပုံ၊ ဒူသီမာရ်နတ်အကြောင်းကို ပြန်ပြောပြပုံ၊ ကကုသန္ဓဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တွင် လူတို့အထင်အမြင် လွဲအောင် ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီတို့အပေါ် အမျိုးမျိုး နှောက်ယှက်ခဲ့ဘူးပုံ ပြန်ဟောထား၏။ ။ဒူသီမာရ်နတ်ကြီး အဝီစိငရဲ၌ခံရပုံ ဟောပြခက်း၊ ထေရ–ပါ–၃၆၅၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၉၄။ ။မာရယာစနကထာ၊ ဥဒါန–ပါ–၁၅၂၊ ဋ္ဌ–၂၉၆၊ဘုရားရှင်အား အဋ္ဌမသတ္တာဟကပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရန်တောင်းပန်ခဲ့ပုံ။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၀၇၊ ဋ္ဌ–၁၄၅။ ။မာရ်နတ်ကြီးက ဗကဗြဟ္မာ၏ စကားကို လိုက်နာရန် ဘုရားရှင်အား တိုက်တွန်းပုံ၊ ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၄၀၂၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၀၂။ ။သူ့နယ်မှ ဗြဟ္မာတသောင်း လွတ်ထွက်သွားသည့်အတွက် ဘုရားရှင်ကို ဒေါပွနေပုံ၊တရားမဟောရန်လည်း တောင်းပန်ပုံ၊ ပါ–၄၀၆၊ဋ္ဌ–၃၁၂။ ။မာရ်နတ်ကြီးက ဘုရားရှင်အား ပရိနိဗ္ဗာန်စံရန် လျှောက်ထားပုံကိုဟောသော စေတိယသုတ်၊မဟာ–သံ–ပါ–၂၂၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၂၊ဘုရားရှင်က အာနန္ဒာမထေရ်အား ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးကိုပွားများ ဖန်များလျှင် အာယုကပ် ပတ်လုံး တည်နိုင်၏ဟု အရိပ်အမြွက်မျှ အမိန့်

ရှိသော်လည်း မာရ်နတ်ကြီး နှောက်ယှက်မှုကြောင့် ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်ကို မသိနိုင်ခဲ့ကြောင်း။ ။

မာရ်နတ်ကြီးက အသျှင်အာနန္ဒာအား နှောက်ယှက်ပုံများ။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၂၂၇၊ဌ—၂၀၃၊ စေတိယသုတ်၊ ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီးတွင် အရိပ်အမြွက်မိန့်တော်မူသောစကားကို မရိပ်မိ မသိစေရန် မာရ်နတ်ကြီးက မေ့လျော့အောင် နှောက်ယှက်ထားပုံ။ ။အံ—၀—ပါ—၁၂၉၊ဌ—၂၄၀၊ဘူမိစာလသုတ်။ ။နိမိတ္တောဘာသကထာ၊ ဒီယ—၂—ပါ—၀၆၊ ဌ—၁၃၉၊ ၁၄၄။ ။အာယုသင်္ခါရောသဇ္ဇနသုတ်၊ဥဒါန—ပါ—၁၅၂၊ဌ—၂၉၅။ ။

မာရ်နတ်ကြီးက အခြားရဟန်းတော်များအား နှောက်ယှက်ပုံ။ ။မာရဝဂ္ဂ၊ ဓမ္မ—ဌ—၃—အုပ်—၃၄၀၊ အသျှင်ရာဟုလာအား ဆင်ယောင်ဖန်ဆင်း၍ ခြောက်လှန့်ပုံ။ ။ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၆၁၊ ရဟန်းယောင်ဖန်ဆင်း၍ မိန်းကလေးတယောက်၏ လက်ကိုဆွဲကိုင်ရာ ၎င်းမာရ်နတ်၏ လည်ပင်းတွင် ခွေးသေကောင်ပုတ် စွပ်ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် ထိုပြဿနာကို ဖြေရှင်းပေးလိုက်သော သာဠိမတ္တိယထေရ်။ ။သမ္မဟုလသုတ်၊သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၁၀၊ ဌ—၁၆၆၊ရဟန်းတော်များအား ကာမဂုဏ်ခံစားကြရန် ပုဏ္ဏားအိုယောင်ဖန်ဆင်းပြီး လာ၍ တိုက်တွန်းကြည့်ပုံ၊ သို့သော် မရပါလေ။ ။

မာရ်နတ်ကြီးက ဘိက္ခုနီတို့အား နှောက်ယှက်ပုံများ။ ။ဝိဇယာ ဘိက္ခုနီထံ လူပျိုလာလှည့်ပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၃၁၊ ဌ—၁၇၆။ ။ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီထံ လာ၍ခြောက်လှန့်ခဏ်း၊ ပါ—၁၃၂၊ ဌ—၁၇၆။ ။ထေရီ—ပါ—၄၀၄၊ ဌ—၂၀၅။ ။ဘိက္ခုနီသံယုတ္တ အကုန် ဤနည်းနှင်နှင်သာတည်း၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၂၉—မှ ၁၃၇—အထိ၊ ဌ—၁၇၄—မှ ၁၇၈—အထိ။ ။သေလာထေရီထံ ကာမဂုဏ်ခံစားရန်လာ၍ တိုက်တွန်းပုံ၊ ထေရီ—ပါ—၃၀၆၊ ဌ—၆၆။ ။သောမာထေရီထံ လာ၍ ကဲ့ရဲ့ပုံ။ ပါ—၃၀၆၊ဌ—၆၀။ ။ခေမာထေရီထံ ကာမဂုဏ်ခံစားရန်တိုက်တွန်းပြန်ပုံ၊ပါ—၃၉၅၊ဌ—၁၃၉။ ။စာလာထေရီထံ၊ပါ—၃၉၉၊ဌ—၁၇၀။ ။ဥပစာလာထေရီထံ၊ ပါ—၄၀၀၊ ဌ—၁၇၂။ ။သီသူပစာလာထေရီထံ၊ ပါ—၄၀၁၊ဌ—၁၇၄။ ။

မာရ်နတ်ကြီးက တရားထူးမရကြစေရန် နှောက်ယှက်ရာ၌ ရည်ရွယ်ချက်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၀၄၊ဌ—ပ—အုပ်—၃၉။ ။ဌ—၃—အုပ်—၁၁၅။ ။ထေရ—ဌ—၃—အုပ်—၀၆။ ။

မာရ်နတ်ကြီးက နှောက်ယှက်နိုင်သူများ။ ။မာရ်နတ်ကြီးက သတိမမေ့လျော့အောင်,ရှုးသွင်းအောင်စသည်ဖြင့် နှောက်ယှက်ခံရသူမှာ ဝိပ္ပလ္လာသ ၁၂-ပါးကို ကုန်စင်အောင် မပယ်နိုင်သေးသူတို့သာ ခံကြရ၏-ဟုမိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၄၇၊ ဋ္ဌ-၂၇၊၂-ဋ္ဌ-၁၄၅၊ပါ-၀၆၊ ။မဟာ-သံ-ဋ္ဌ-၂၀၃၊ပါ-၂၂၇။ ။အံ-၀-ဋ္ဌ-၂၄၇၊၂၄၀၊ပါ-၁၂၉။ ။ဥဒါန်-ဋ္ဌ-၂၉၅၊ပါ-၁၅၂။ ။အရူပသမာပတ်ကို ဝင်စားနေသော ပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်ကို မာရ်နတ်ကြီးမသိနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ အံ-၉-ပါ-၂၃၀၊ ဋ္ဌ-၂၀၂။ ။မာရ်နတ်ကြီးမှာ ဗြဟ္မာ့ပုရောဟိတ၊ မဟာဗြဟ္မာတို့၏ကိုယ်တွင်ဝင်၍ မပူးကပ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ္ဏ-၁-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၃၀၂၊ပါ-၄၀၂။ ။ဝိပဿနာအာခြခံ၍ သမာပတ်(၀)ပါးကို ဝင်စားနေသော ရဟန်း၏စိတ်ကိုပင် မမြင်နိုင်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၃-ဋ္ဌ-၁၁၇၊ ပါ-၁၅၆။ ။

မာရိသ-ဟူ၍ သုံးနှုန်းကြပုံကိုရှင်းပြချက်။ ။ပဏ္ဏ-၁-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၁၉၁၊ ပါ-၃၁၂။ ။အံ-၆-ပါ-၂၉၂၊ ဋ္ဌ-၁၀၆။ ။သဂါထာ-သံ-ဋ္ဌ-၁၆။ ။ဇူဠနိ-ပါ-၃၂၊ မာရိသာတိ ဝိယဝစနံ ဂရုဝစနံ သဂါရဝသပ္ပတိဿာ ဓိဝစန မေတံ-ဟု ဟောထား၏။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၂၅၀၊ ပါ-၄၀၆။

မိခင်ငယ်-သားသမီးရောဂါကြွယ်ကြောင်း။ ။မိခင်ဖြစ်သူတို့ ပဥ္စမအရွယ်တွင် မွေးဖွါးသော သားသမီးတို့မှာ ရောဂါများတတ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ္ဏ-၃-ဋ္ဌ-၁၃၀။ ။ဥဒါန်-ဋ္ဌ-၂၅၂။ ။ဒီဃ-၂-ဋ္ဌ-၂၉၊ ကိုယ်ဝန်ကိုလည်း မပျက်စီးရအောင် စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲလှကြောင်း။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သုံးမျိုး။ ။(နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊ အဟေတုကဒိဋ္ဌိ၊ အကိရိယဒိဋ္ဌိ သုံးမျိုးကို အကျယ်ဟောထားသော အပဏ္ဏကသုတ်)၊ ပဏ္ဏ-၂-ပါ-၆၂၊ ဋ္ဌ-၀၁။ ။နိရုတ္တိပထသုတ်၊ ခန္ဓ-သံ-ပါ-၅၉၊ ဋ္ဌ-၂၅၇။ ။ဒီဃ-၁-ဋ္ဌ-၁၅၀၊ ပါ-၅၁။ ။ပဏ္ဏ-၃-ဋ္ဌ-၉၆၊ ပါ-၁၂၁။ ။အံ-၄-ပါ-၃၄၀၊ ဋ္ဌ-၂၀၉။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနိဒ္ဒေသ၊ ပဋိသံ-ပါ-၁၄၆၊ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၅၆။ ။(ဆိုလတ္တံ့သောအရာများ၌လည်း တွဲလျက်ပြထားတတ်၏)၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလေးမျိုး (သဿတ၊ ဥစ္ဆေဒ၊ ဧကစ္စသဿတ၊ အမရာဝိက္ခေပ) ကို ဟောသော မဟာကောဋ္ဌိကသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၄၀၀၊ ဋ္ဌ-၃၅၁။ ။သဿတောလောကော၊ အသဿတောလောကော စသည်ကို ပြဆိုချက်၊ ပဋိသံ-ပါ-၁၁၀၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၄၊ ၆။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၆၂-ပါး။ ။ဒီဃ-၁-ပါ-၁၂၊ ဋ္ဌ-၉၅၊ အကျယ်ပြဆိုချက်။ ။ ပါ-၂၀၊ ဋ္ဌ-၁၀၉၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်။ ။၎င်း ၆၂-ပါး၏ အပိုင်း အခြားကို ပြဆိုချက်။ ပါ-၃၆၊ ဋ္ဌ-၁၁၃။ ။ပဋ္ဌတ္တယသုတ်၊ပဏ်-၃-ပါ-၁၀၊ဋ္ဌ-၁၀။ ။ပဏ်-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၁၁။ ၊အဂ္ဂိဝစ္ဆသုတ်၊ ပဏ်-၂-ပါ-၁၅၀၊ ဋ္ဌ-၁၃၇။ ။ပါဋိလိယသုတ်၊ သဠာ-သံ-ပါ-၅၂၀၊ ဋ္ဌ-၃၄၊ တစိတ်တဒေသအားဖြင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူများကို ကျနစွာ ရှင်းလင်းဟောထား၏။ ။မဟာဝိယူဟသုတ္တ နိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ-ပါ-၂၃၆၊ ဋ္ဌ-၃၂၀၊ မှားယွင်းစွာ အမျိုးမျိုး ယူဆလာကြပုံ ဟောထား ၏။ ။သုတ္တ-ပါ-၄၁၀၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၂၇၃။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ-၁-ပါ-၉၀၊ ဋ္ဌ-၂၉၀။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်းများ။ ။၂-ပါး၊ ပရတောဃောသ၊ အယောနိသော မနသိကာရ၊ အံ-၂-ပါ-၀၆၊ ဋ္ဌ-၅၀။ ။သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ၂-မျိုးကို ယူကြခြင်းအကြောင်းများကို ပြဆိုချက်၊ ဝိ-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၃၂။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၉၄၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၁၇။ ။နေတ္တိ-ပါ-၉၂၊ ဋ္ဌ-၁၉၄။ ။ဇာတက-ပါ-၃-အုပ်-၂၃၁၊ ဋ္ဌ-သ-အုပ်-၄၇။ ။ မဟာနိ-ဋ္ဌ-၃၃၂။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို ယူကြခြင်းအကြောင်း ၈-မျိုးကို ပြဆိုချက်၊ ပဋိသံ-ပါ-၁၃၂၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၄၃။ ။ကြိဆ၍သာယူကြ ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ-၁၅၉၊ ဋ္ဌ-၆၃။ ။ဒီဃ-၁-ပါ-၁၆၊ ဋ္ဌ-၉၉။ ။ ၁၀-မျိုး၊ပဋိသံ-ပါ-၁၂၅၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၃၃။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၆၂-ပါး ၏ အကြောင်းများကို ပြဆိုချက်၊ ဒီဃ-၁-ပါ-၃၀၊ ဋ္ဌ-၁၁၄၊ ဖဿ ပစ္စယဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဒ်၏ လက္ခဏာ ရသ စသည်လေးချက်ကို ပြဆိုချက်၊ မဟာနိ-ဋ္ဌ-၁၃၉၊ ပါ-၃၇၊ ၎င်းပုဒ်၏ ပရိယာယ်ပုဒ်များ အဖွင့်။ ။ဝစ္ဆဂေါတ္တသံယုတ္တ၊ ခန္ဓ-သံ-ပါ-၂၁၀၊ ဋ္ဌ-၃၂၃။

မိစ္ဆာဝါဒီတို့၏ အယူများကို ပြဆိုချက်။ ။နိဂဏ္ဌ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ အာဇီဝက တို့၏ အယူဝါဒကိုပြသော တိတ္ထာယတန နိဒ္ဒေသ၊ အဘိ-၂-ပါ-၃၀၂၊ ဋ္ဌ-၄၇၀။ ။မိစ္ဆာအယူဝါဒ အမျိုးမျိုးတို့ကို ယူလာကြပုံ ပြထားသော အဂ္ဂညပညတ္တိကထာ၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၂၃၊ ဋ္ဌ-၁၄။ ။ပါဋိလိယသုတ်၊ သဠာ-သံ-ပါ-၅၂၆၊ ဋ္ဌ-၁၄၆။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ အယူဝါဒများကို ချည်း ဟောထားသော အဗျာကတသံယုတ္တ၊ ပါ-၅၄၄၊ ဋ္ဌ-၁၅၀၊ (ကိံနု ခေါ အယျော ဟောတိ တထာဂတော ပရံမရဏာ၊န ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ-စသည်ဖြင့်မေး၍ မဖြေဆိုထိုက်သော ပုစ္ဆာများချည်းဖြစ်၏

ဟူလို။ ။အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ,မနောရထပူရဏီ၊ အကျယ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၁၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၃၇။ ။တိတ္ထာယတနသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၇၄၊ ဋ္ဌ–၁၅၅။ ။နာနာတိတ္ထိယသုတ်၊ (ပ-ဒု-တ)၊ ဥဒါန်–ပါ–၁၅၀၊ ဋ္ဌ–၃၀၇။ ။ပါ–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–၃၁၃။ ။ပါ–၁၆၄၊ ဋ္ဌ–၃၁၄။ ။ဒိဋ္ဌိသံယုတ္တ၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၆၆-မှ-၁၇၅-အထိ၊ ဋ္ဌ–၃၁၀-မှ-၃၁၇-အထိ။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ လောကကို လှည့်စားကြပုံ၌ ဥပမာပေးထားပုံ ဂါထာများ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၅၀၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၅၄၊ ၂၅၇။ ။(တိတ္ထိခဏ်း၌၎င်း၊ ဒိဋ္ဌိခဏ်း၌၎င်း များစွာညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။

မိစ္ဆာဝါဒီတို့ကို လမ်းမှန်ရောက်စေရန် ဖြေရှင်းပြခဏ်း။ ။ပါယာသိဘုရင်ခံ၏ နတ္ထိကအယူကို အသျှင်ကုမာရကဿပထေရ်က ဥပမာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဖြေချွတ်ပေးတော်မူပုံ၊ ပါယာသိသုတ္တ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၂၅၃၊ ဋ္ဌ–၃၉၆၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ယမကသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–ဂ၉၊ ဋ္ဌ–၂၀၄။ ။တမလွန်လောကမရှိဟူသော မိစ္ဆာဝါဒကို ဥဒေါင်းမင်းက ဖြေရှင်းပြခဏ်း၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၂၉၄၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၃၀။ ။မိစ္ဆာဝါဒီပုဏ္ဏား ၅-ယောက်ကို ချွတ်ခဏ်း၊ မဟာဗောဓိဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၄၇၊၄၀၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၄၀၊၂၄၉။ ။ကာကာဘရိဋ္ဌနဂါးမင်း၏ မိစ္ဆာဝါဒကို ဘူရိဒတ္တနဂါးမင်းက ဖြေရှင်းပြခဏ်း၊ ပါ–၂၃၁၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၄၇။ ။ပါ–၂၃၃၊ ဋ္ဌ–၅၃။ ။အစေလကကဿပ,နဂ္ဂ-အာဇီဝကက ကုသိုလ်,အကုသိုလ်၏ အကျိုးအပြစ်မရှိဟူသော မိစ္ဆာဝါဒများကို အင်္ဂတိမင်းကြီးအား ပြောပြခဏ်း၊ ပါ–၂၅၉၊ ဋ္ဌ–၁၁၂။ ။အမတ်တို့ကလည်း ၎င်းဝါဒကို ထောက်ခံကြပုံ၊ ပါ–၂၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၁၄။ ။ရုစာမင်းသမီးက ၎င်းဝါဒများကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၆၅၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၁၂၅။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၃၅၀၊ ဋ္ဌ–၄၀၊ စက္ခုသောတ စသည်များ၌ အနိစ္စအားဖြင့် နှလုံးသွင်းရန်ဟောထား၏။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကျင့်ကြပုံကို အမြွက်မျှပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၇။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၉၀။ ။အထင်ကြီးအောင် ဟန်ဆောင်ကြပုံ၊ တ–အုပ်–၂၂၁။

မိစ္ဆာဝါဒီတို့သဘောထား။ ။မိစ္ဆာဝါဒီတို့မှာ အချင်းချင်းအနိုင်ယူတတ်ကြပုံနှင့် သံသရာမှ သင့်ကြယ်ကြောင်းကို မှားယွင်းစွာယူထားကြပုံကိုအကျယ် ဟောထားသော ဗြဟ္မဇာလသုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ–ပါ–၂၂၀၊ ဋ္ဌ–၃၁၆။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၁၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၉။ ။မဟာ ဗျူဟသုတ္တ

နိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ–ပါ–၂၃၆၊ ဋ္ဌ–၃၂၀။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၁၀၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၇၃။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့နှင့် ပေါင်းသင်းရခြင်း အပြစ်ပြဂါထာများ၊ ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–၂၆၄၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၁၂၃၊ ၄၊ ၅။

မိစ္ဆာမဂ္ဂင်, သမ္မာမဂ္ဂင် ခွဲပြခဏ်း။ ။မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈–ပါးဖြင့်ကျင့်လျှင်ကောင်းကျိုးမရ၊ သမ္မာမဂ္ဂင် ၈–ပါးဖြင့်ကျင့်မှသာ ကောင်းကျိုးရကြောင်း ဥပမာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဟောထားသော ဘူမိဇသုတ်၊ ပဏ်–၄–ပါ–၁၇၇၊ ဋ္ဌ–၁၄၂။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၁၅၃၊ အဓိပ္ပါယ်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။အံ–၁၀–ပါ–၄၂၀၊ ဋ္ဌ–၃၃၄။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ, မိစ္ဆာသက်ပ္ပစသောပုဒ်များအဖွင့်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၅၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၂။ ။မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈–ပါး၊ မိစ္ဆာဉာဏ၊ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ၊ ပေါင်း ၁၀–ပါးကို ဩရိမတီရဟု ဟောထားသော သင်္ဂါရဝသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၄၅၊ ဋ္ဌ–၃၃၆၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဩရိမတီရသုတ်၊ ပါ–၄၄၆။ ။သာဝဇ္ဇ၊ နသာဝဇ္ဇဟု ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပါ–၄၅၃၊ ဋ္ဌ–၃၃၇။ ။နေတ္တိ–ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၀၊အံ–၂–ပါ–၇၀၊ဋ္ဌ–၄၅၊မိစ္ဆာအကျင့်ကို ချီးမွမ်းတော်မမူကြောင်း ဟောထား၏။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရာ၌ အကျိုးမရှိကြောင်း ဟောထားသော နင်္ဂုဋ္ဌဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၁၈။ ။မိစ္ဆာဉာဏံ နာမ ပါပကိရိယာသု ဥပါယစိန္တာ–ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၀၊ ပါ–၁၀၃။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့နှင့် မပေါင်းသင်းမိစေရန် သတိပေးသောဂါထာ၊ ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁၅၀။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအား ပေးလှူရခြင်း အကျိုးမများကြောင်းဟောထားပုံ၊ပဋိသံ–ပါ–၁၄၄၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၇။

မိစ္ဆတ္တဝဂ္ဂ,မိစ္ဆတ္တသုတ်။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၁၄၊ဋ္ဌ–၁၆၀၊ မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈–ပါးကို မိစ္ဆတ္တ၊ သမ္မာမဂ္ဂင် ၈–ပါးကို သမ္မတ္တဟု ဟောထား၏။ ။အံ–၁၀–ပါ–၄၂၀၊ ဋ္ဌ–၃၃၄၊ ဤ၌ မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ဖြစ်ပုံကိုလည်း ဟောထား၏။ ။ပဋိသံ–ပါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၁၊ ၈–ပါး။ ။ပါ–၁၁၂၊ ၁၀–ပါး။ ။နေတ္တိ–ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၀။ ။၈–ပါး၊ ၁၀–ပါးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၃၂၃။ ။မိစ္ဆတ္တတိကနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၁–ပါ–၂၁၁၊ ဋ္ဌ–၃၈၂။ ။အဋ္ဌကနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၄၀၁။ ။ဒသကနိဒ္ဒေသ၊ ၂–ပါ–၄၀၅၊ ဋ္ဌ–၄၈၅။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိထက်ကြီးလေးသော အပြစ်မရှိတော့ကြောင်း။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၁၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၈။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၇၆၊ ဋ္ဌ–၃၃၅။ ။နေတ္တိ–

ဋ္ဌ–၁၇၃။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၅။ ။အဘိ–၄–ဋ္ဌ–၁၀၁၊ ပါ–၁၀၁။ ။ကေဝမ္မပါဠိ၊ တတိယဝဂ္ဂ၊ အံ–၁–ပါ–၃၅၊ ဋ္ဌ–၃၇။ ။ ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၃၀၊ အညွှန်း။ ။ဇာတိ–ဋ္ဌ–၂၀၀၊ ပါ–၂၃၆။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၅၇။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ လားရာဂတိမှာ (ငရဲနှင့် တိရစ္ဆာန်) နှစ်မျိုးသာရှိကြောင်း။ ။ ပဏ်–၂–ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–၇၁။ ။၁–ပါ–၉၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၀။ ။ ပဥ္စမသီလသုတ်၊ ဇာတိ–ပါ–၂၁၃၊ ဋ္ဌ–၉၀။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကသုတ်၊ ပါ–၂၃၅၊ ဋ္ဌ–၂၀၇၊ ဂါထာများပါ၏။ ။သဥ္ဇာ–သံ–ပါ–၄၉၅၊ ဋ္ဌ–၁၄၀၊ ဂါမဏိသံယုတ်၌ များစွာပါ၏။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၅၇။ ။ ပဋိသံ–ပါ–၁၃၄၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၀။ ။မဟာနိ–ပါ–၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၇၆၊ ၁၀၉။ ။အံ–၂–ပါ–၆၂။ ။ကေဝမ္မပါဠိ၊ ဒုတိယဝဂ္ဂ၊ ၁–ပါ–၃၂၊–ဋ္ဌ ၃၆၀၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ အပြစ်များကို ဟောထား၏။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁၀၀။ ။ပါ–၂၁၇၊ ဋ္ဌ–၃၂၀။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ခံရသောငရဲ၊ ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–၁၉၅၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၄၅။ ။၎င်းတို့အကျင့်မှာ ငရဲသို့ ကျရောက်စေတတ်ကြောင်း၊ ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၀၇။ ။ပါ–၂၁၇၊ ဋ္ဌ–၃၂၀၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့မှာ ဧကန်မုချငရဲကျရောက်၍ ကျန်မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့မှာ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ရတတ်ကြောင်း၊ ။အပါယ်လေးပါးတွင် တပါးပါး၌ ဖြစ်စေတတ်ကြောင်း၊ ၁–ဋ္ဌ–၁၀၀၊ ပါ–၁၆။ ။ပါထိကသုတ္တ၊ ၃–ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–၅။ ။ပြိတ္တာဖြစ်ပုံ၊ ပေတ–ပါ–၁၅၁၊ ဋ္ဌ–၉၄၊ နတ္ထိက ဝါဒ အယူရှိသော ဓနပါလသေဋ္ဌေး၊ ဓနပါလသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု၊ ကုသိုလ်၏ အကျိုးသည် မရှိဟု ယူမှားထားပုံ။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ အပြစ်ကို ဟောထားသော ဗီဇသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၂၀၊ ဋ္ဌ–၃၃၄။ ။နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ (ပေးလှူခြင်း၌ အကျိုးမရှိ)ဟု အယူရှိသော နန္ဒကစစ်သူကြီးသေ၍ ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ နန္ဒကပေတဝတ္ထု၊ ပေတ–ပါ–၂၀၁၊ ဋ္ဌ–၂၂၇၊ ၎င်းပြိတ္တာက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူရှိသော ပိင်္ဂလဘုရင်အား (သူ့ကို ဥပမာထား၍ ၎င်းအယူမှားမှ ကင်းလွတ်စေရန်) တရားဟောကြားပုံ။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ နတ်ပြည်ရောက်နိုင်ကြသေးပုံ။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ နတ်ပြည်ရောက်နိုင်ရန် ကုသိုလ်ပြုတတ်ကြသေးပုံကို ပြဆိုခန်း၊ သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၉၉။ ။ မဟာ–သံ–ပါ–၁၁၊ ဋ္ဌ–၁၆၆။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၀၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၀။

မိတ္တနှင့် သုဟဒ္ဒအထူး။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၄။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၅၊ ကေန်မုချ ကောင်းကျိုးကို လိုလားသူသည် မိတ္တမည်၏၊ စိတ်နှလုံးချမ်းသာစေသူသည် သုဟဒ္ဒမည်၏ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

မိတ္တဝိန္ဒကလုလင်။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၄။ ။ပါ—၂၄၊ ဋ္ဌ—၄၃၀။ ။ပါ—၁၃၂၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၉၂၊ ။မိခင်ကို ပြစ်မှား၍ သင်မုန်းစက် ငရဲ၌ ခံရပုံကိုဟောသော စတုဒွါရဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၊ ၂၊ ကြောက်စရာကောင်းလှသည်၊ (ငရဲပန်း-ရှေ့ပန်းထင်သူ)။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—၁၇၇။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၅၃၊ ။လောသကတိဿထေရ် အလောင်းလည်း မိတ္တဝိန္ဒက အမည်ရ၍ ၎င်းမိတ္တဝိန္ဒကကဲ့သို့ပင် သီလအကျိုးကြောင့် ဝေမာနိက ပြိတ္တာမတို့နှင့် နတ်စည်းစိမ် ခံစားရသေးပုံ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၆။

မိတ္တသုတ်။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၄၊ ဋ္ဌ—ဂ၇၊ မိတ်ဆွေစစ်ကို ဟောထား၏။ ။မိတ္တာမိတ္တဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၅၁၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၁၉။ ။ပါ—၂၅၅၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၉၇၊ မိတ်ဆွေနှင့်ရန်သူကို ခွဲပြခြင်း။

မိတ္တာထေရီ။ ။ထေရီ—ပါ—၃၀၂၊ ဋ္ဌ—၃၇၊ ဆွမ်းနှင့်သက်နှံးလှူခဲ့ရကျိုး၊ အပဒါန်-၌ကား ကေပိဋ္ဌာပါဒ ဒါယိကာထေရီ အပဒါန်ဟု ရှိ၏၊ အပ—ပါ—၃—အုပ်—၁၉၀။

မိဘကျွင့်ဝတ်ငါးပါး။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၅၄၊ ဋ္ဌ—၁၃၆။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၁၆။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၃၂၂။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၁။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၃၁၊ အညွှန်းများ။

မိဘတို့အားကျေးဇူးဆပ်နည်း။ ။အံ—၂—ပါ—၆၃၊ ဋ္ဌ—၂၇။ ။မိဘတို့ ကျေးဇူးမှာ အလွန်ကြီးမားလှ၍ ပြန်ဆပ်ကြရန် တိုက်တွန်းထားတော်မူပုံ၊ ၃—ပါ—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—၉၀၊ သဗြဟ္မကသုတ်၊ ဂါထာများပါ၏၊ ဤသုတ်၌ မိဘတို့ကို ဗြဟ္မာဟူ၍၎င်း၊ ပုဗ္ဗာစရိယဟူ၍၎င်း၊ အာဟုနေယျ-ဟူ၍၎င်း ဟောထား၏။ ။ဇာတိ—ပါ—၂၆၀၊ဋ္ဌ—၃၁၀၊သဗြဟ္မကသုတ်၊အကျယ်၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဗြဟ္မသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၀၁၊ ဋ္ဌ—၃၁၄၊ ကျေးဇူး ပြန်ဆပ်ရန် ဂါထာများ။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၀၊ အညွှန်းဂါထာများ။

မိဘတို့ကျေးဇူးကိုပြန်မဆပ်ခြင်းအပြစ်။ ။မိဘပစ္စည်းကိုယူ၍ ပြန်ပြီးကျွေးမွေးခြင်းမပြုလျှင် သတ်ကြစတမ်းဟု ရှေးအခါက လူတို့တွင် ကတိကဝတ်ရှိခဲ့ကြဘူးသေးပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၄၀။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၂၊ မိဘတို့အပေါ်၌ ကျေးဇူးပြန်မပြုသူတို့အား ဆုံးမရန် သင့်လှသောဂါထာများ။ ။မိဘတို့ကိုမမွေးမြူလျှင် ပျက်စီးတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ သုတ္တ—ပါ—၂၉၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၂၊ ။သူယုတ်မာဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ—၂၉၈၊ ဋ္ဌ—၁၆၂။ ။မိခင်၏ ဦးခေါင်းကိုရိုက်နှက်ခဲ့သောကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ ဘုသပေတဝတ္ထု၊ ပါ—၁၇၂၊ ဋ္ဌ—၁၇၆၊ မိမိ၏ဦးခေါင်းကို ပြန်၍ ပြန်၍ ရိုက်နှက်ပြီး ဆင်းရဲခံနေရပုံ။

မိဘကောင်းနှင့် မကြီးရခြင်းအပြစ်။ ။မိဘကောင်းနှင့်မကြီးရလျှင် တိရစ္ဆာန်ပင် အသုံးမကျကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၁၊ **အညွန်း။** ။အကာလရာဝိ ကုက္ကုဋဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၆၁၊ ကြက်သည်ပင် အချိန်မှန်မတွန်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

မိဘတို့ကို ကျွေးမွေးရကျိုး။ ။မိဘကိုလုပ်ကျွေးသော လူပျိုကြီး နတ်သားဖြစ်ရပုံ၊ စိတ္တလတာ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန—ပါ—၁၀၃၊ ဋ္ဌ—၂၇၉။ ။နန္ဒန ဝိမာနဝတ္ထု၊ ၂-ဝတ္ထု။ ။သွားလေရာ ချမ်းသာပုံ၊ ဋ္ဌ—၃၁၂၊ ၃၂၅၊ ၃၂၇၊ ၃၃၁။ ။အကျိုးပြဂါထာများ၊ သောဏပဏ္ဍိတစရိယ၊ စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၀၇။ ။ဘေးမတွေ့နိုင်ကြောင်း၊ ရာမဝတ္ထုဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၈၊ ဋ္ဌ—ဓ—အုပ်—၃၀။ ။စီးပွါးရှာရာ၌ လွယ်ကူကြောင်း၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၈၁၊ ဋ္ဌ—၃၅၁။ ။မာတာပိတု ဉပဋ္ဌာနံပုဒ်အဖွင့်၊ ခုဒ္ဒက—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၁၁၅။ ။ကျွေးမွေးရကျိုးဂါထာ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၁၃၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၇၊ ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်ကိုပြသောဂါထာလည်းပါ၏။ ။ပါ—၃၆၈၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၃၀။ ။သုတနုဇာတက။ ။(မာတုပေါသက-အခန်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

မိဘကိုကျွေးမွေးကြသောဝတ္ထုများ။ ။ရသေ့ညီနောင် သောဏပဏ္ဍိတစရိယ၊ စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၀၅၊ ပါ—၄၁၁၊ ။နန္ဒိယမျောက်မင်း၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၆၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၈၃။ ။နန္ဒိယမိဂရာဇ ဇာတက၊ ပါ—၁၄၅၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၅၅၊ အသက်စွန့်၍ ကျေးဇူးဆပ်သောသမင်။ ။သာလိကေဒါရ ဇာတက၊ ပါ—၂၇၆၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၇၆၊ ကျေးသား။ ။သောဏနန္ဒဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၇၄၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—

၃၃၁၊ ရသေ့ညီနောင်၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။သုဝဏ္ဏသာမဇာတက၊ ပါ-၁၇၄၊ ဋ္ဌ-ဆ-အုပ်-၈၅။ ။မိဘကို ကျွေးမွေးသောရဟန်းအား ဘုရားရှင်က သာဓုခေါ်တော်မူပုံ ဇာတက-ဋ္ဌ-အုပ်-၄၅။ ။ဋ္ဌ-တ-အုပ်-၂၅၅။ ။ဋ္ဌ-စ-အုပ်-၂၇၆။ ။ဋ္ဌ-ဆ-အုပ်-၈၇၊ ၈၉။ ။မိဘတို့ကျေးဇူးမှာ ကြီးမားလှကြောင်း၊ ပြစ်မှားသော်ရအပ်သောအပြစ်များကိုလည်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပါ-၃-အုပ်-၈၀၊ ဋ္ဌ-မ-အုပ်-၃၅၁။ ။မိဘကျွေးမွေးသူကို နတ်တို့ကလည်း စောင့်ရှောက်ကြောင်းဂါထာ၊ပါ-၁၀၃၊ဋ္ဌ-ဆ-အုပ်-၁၁၅။ ။အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် မွေးကျေးဇူးဆပ်တော်မူပုံ၊ ဒီဃ-၂-ဋ္ဌ-၁၄၃။

မိဘစကားကိုနားမထောင်လျှင် အမွေမခံထိုက်ကြောင်း။ ။ပဏ်-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၉၉။ ။ဒီဃ-၃-ဋ္ဌ-၁၃၆၊ပါ-၁၅၄။

မိဘတို့သားသမီးရလိုကြောင်း ၅-ပါး။ ။ပုတ္တသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၃၇၊ဋ္ဌ-၂၁၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏။ ။အဘိ-၅-ပါ-၂၆၁၊ရလတ္တံ့သောအကျိုး ၅-ပါးကိုမြင်၍ မိဘတို့က သားသမီးကို အလိုရှိသည်ဟူလို။ (သားသမီးကျင့်ဝတ် ၅-ပါးလည်းဟူ၏။)

မိဘနှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်များ။ ။မိဘနှင့် ရဟန်းသူမြတ်တို့အား ပြုရန်ဝတ်၊ဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၃၂၅။ ။မိဘကောင်းက သားသမီးကောင်းရတတ်ကြောင်း၊ မိလိန္ဒ-ပါ-၁၃၂။ ။မိဘစသည်ကို အရပ်မျက်နှာ ၆-မျိုးဖြင့် ပိုင်းခြားပြပုံ၊ (ပဉ္စနိကာယ အရပ်မျက်နှာခန်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။မိဘတို့၌ကျင့်ဝတ်နှင့်ညီစွာ ကျင့်ကြသူတို့ နည်းပါးလှကြောင်း ဟောသောမတ္တေယျသုတ်၊ ပေတ္တေယျသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၄၀၅၊ ဋ္ဌ-၄၀၆၊ ဋ္ဌ-၃၃၄။

မိလက္ခတိဿမထေရ်ဝတ္ထု။ ။မုဆိုးကြီးဘဝမှ ရဟန္တာဖြစ်သောမထေရ်၊ စူဠပိဏ္ဍပါတိကမထေရ်က အဝီစိငရဲမှ ပိုးစုံးကြူးပမာဏမျှရှိသော မီးလျှံအနည်းငယ်ကိုယူ၍ ရေသဖန်းသားစသော ထင်းစိုပုံကြီးအတွင်းသို့ ပစ်ချလိုက်ရာ တခဏချင်း ပြာဖြစ်သွားပုံကိုမြင်၍ သံဝေဂရပြီး ရဟန်းပြု တရားအားထုတ်လိုက်ရာ အနာဂါမ်ဖြစ်သွားကြောင်း၊ ထိနမိဒ္ဓနှိပ်စက်လာသောအခါ ရေစိုသော ကောက်ရိုးကရွတ်ခွေကိုခေါင်းပေါ်တင်၍ အားထုတ်ခဲ့ပုံ၊ ခန္ဓ-သံ-ဋ္ဌ-၂၅၁။ ။အံ-၁-ဋ္ဌ-၂၇။

မီးသုံးမျိုးစသည်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ရာဂမီး,ဒေါသမီး, မောဟမီး၊ အင်္ဂုတ္တိ—၂—ပါ—၃၀၃၊ ဋ္ဌ—၄၀၀။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၀။ ။တနည်း—၆-မျိုး၊ အာဟုနေယျဂ္ဂိ,ဂဟပတဂ္ဂိ,ဒက္ခိဏေယျဂ္ဂိ-ဤသုံးပါးထည့်၊ဒီဃ—၃-ပါ—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—၁၇၆။ ။[၁]အာဟုနေယျဂ္ဂိ—မိဘတို့အားပြစ်မှားခြင်းကြောင့် လောင်သောမီး၊ (အပါယ်လေးပါး၌ ကျရောက်ဆင်းရဲခံရခြင်းကို မီးလောင်သည်ဟုမှတ်အပ်၏)။[၂]ဂဟပတဂ္ဂိ—လင်ကို ပြစ်မှားသော မိန်းမတို့အား လောင်သောမီး၊ [၃]ဒက္ခိဏေယျဂ္ဂိ—အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်မွန်တို့၌ ပြစ်မှားသူတို့အား လောင်သောမီး။ ။

တနည်း—၇-မျိုး၊ အင်္ဂုတ္တိ (ပ—ဒု)၊အံ—၇—ပါ—၄၂၀ ၄၃၁၊ဋ္ဌ—၁၆၅၊၁၆၆၊အထက်ပါ ၆-မျိုးတွင် ကဋ္ဌဂ္ဂိ (ထင်းမီး)တမျိုး ထည့်ထား၏။ ။ဒုတိယသုတ်၌ကား အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၁၀၀။ ။မီးသုံးပါးကို အမျိုးမျိုးကောက်ပြပုံ၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၄၄၊ ၅၁၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၃၊ ၃၂၉၊ နရကဂ္ဂိ, ကပ္ပုဋ္ဌာနဂ္ဂိ, ဒုက္ခဂ္ဂိ။ ။ နိရယဂ္ဂိ,ပေတဂ္ဂိ,သံသာရဂ္ဂိ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၀၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀။

မီးငြိမ်းနည်း။ ။ရာဂမီး,ဒေါသမီး, မောဟမီးငြိမ်းအောင် ဟောထားသော အင်္ဂုတ္တိ၊ဣတိ—ပါ—၂၅၇၊ ဋ္ဌ—၂၀၁၊ ဂါထာများပါ၏။ ။မီးလောင်နေသောလောက၌ မပျော်ရွှင်ကြဘဲ အားကိုးရာကြရန်တိုက်တွန်းသော ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၅။ ။မီးငွတ်ယောက်ျားသုံးယောက်ဥပမာ ကျင့်ကြသူတို့သတိမူစရာ ပဏ်—၁—ပါ—၃၀၇၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၀။ ။

မီးလှူရကျိုးကိုပြသော ဝတ္ထုများ။ ။နတ်သမီးဖြစ်ရပုံ၊ဒီပဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန—ပါ—၁၀၊ဋ္ဌ—၄၄။ ။အကျိုးပြဂါထာများ၊ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၃၀၊ အညွှန်း။ ။အကျိုးသုံးပါးဂါထာ၊အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၅။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၆၅၊၉၅၊၉၆။ ။အသျှင်အနုရုဒ္ဓါထေရ်အလောင်း၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၃၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၁၊ ဂါထာများ။ ။ပါ—၂၁၀၊ ၂၆၁၊ ၃၉၄၊၇၃၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၂။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၃၄၊၄၀၊၁၉၅၊ ၂၀၄၊၂၅၂။ ။

မီးပူဇော်ခြင်းအပြစ်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။မီးပူဇော်ကြသောပုဏ္ဏားတို့ အယူမှား၌ အပြစ်ကို ပြဆိုထားတော်မူပုံ၊သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၆၀၊ဋ္ဌ—၂၁၂။ ။ ၎င်းတို့အထင်၊ ဋ္ဌ—၂၁၄။ ။အကျိုးမရှိကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ အံ—၇—ပါ—၄၂၀၊ဋ္ဌ—၁၆၆။ ။သန္တ၀ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၄၀၊

ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃ဂ၊ ။နဂိုဠ ဇာတကပါ–၃၃၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၁၉။ ။ ဘူရိဒတ္တ ဇာတကပါ–ဒု–အုပ်–၂၃၃၊ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၅၇၊ ။ပုရဠာသ သုတ်၊ (ဝါ)သုန္ဒရိက ဘာရဒွါဇသုတ်၊ သုတ္တနိပါတ၊ ။ဋ္ဌ–ပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၇။ ။

မီးခဲပြာဖုံးဟူသော ဥပမာဂါထာ။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၃၊ အကုသိုလ်ပြုပြီးနောက် ချက်ချင်းအကျိုးမပေးသေးဘဲ ဆိုင်းငံ့ရာ ကာလကို မီးခဲပြာဖုံး–ဟု ဥပမာပေးထား၏ ဟူလို၊ မကောင်းမှုမှာ ချက်ချင်း အကျိုးပေးလျှင် မည်သူမျှပြုဝံ့မည် မဟုတ်ကြောင်းလည်း မိန့်ဆိုထား၏။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၄ဝ၊ဋ္ဌ–၂၄၉။ ။

မီးထွန်းခြင်းစသည် ပြုလိုလျှင်။ ။အတုနေ မဲ့ထရ်ကြီးရှိက ပန့်ကြားပြီးမှ ပြုရပုံ နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၁၅၅၊ ။ဝိ–၄–ပါ–၃ဂ၉။ ။

မီးလှုံခြင်းအပြစ် ၅-ပါး။ ။အင်္ဂုသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၂၄၊ [၁]အစက္ခုဿ၊ [၂]ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏ၊ [၃]ဒုဗ္ဗလကရဏ၊ [၄]သင်္ဂဏိကာပဝဍ္ဎန၊ [၅]တိရစ္ဆာနကထာပဝတ္တနိက။ ။(ဝိနယ-၌လည်း ရှိ၏)။ ။

၁။ အစက္ခုဿ …. မျက်စိအားနည်းတတ်ခြင်း။

၂။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏ …. ပြာ,အိုးမဲ စသည်တို့ ပေကျံတတ်ခြင်း။

၃။ ဒုဗ္ဗလကရဏ …. အင်အားနည်းပါးတတ်ခြင်း။

၄။ သင်္ဂဏိကာပဝဍ္ဎန …. အပေါင်းအသင်း၌ မွေ့လျော်စေတတ်ခြင်း။

၅။ တိရစ္ဆာနကထာပဝတ္တန …. တိရစ္ဆာနကထာ ၃၂ ပါးကို ပြောဆိုမိတတ်ခြင်း။

မုစလိန္ဒဝဂ္ဂ,မုစလိန္ဒသုတ်။ ။ဥဒါန–ပါ–ဂ၇၊ ဋ္ဌ–ဂ၉၊ နဂါးမင်း၏ ကိုယ်အခွေအတွင်း နေရစဉ် ချမ်းသာပုံ ဥဒါန်းကြူးသောဂါထာ၊ ။ဝိ–၃–ပါ–၃၊ဋ္ဌ–၂၃၉၊မုစလိန္ဒကထာ။ ။

မှုဋ္ဌိတုကမျတာဉာဏ်။ ။ဝုင်းဉာဏ်အဖွင့်နှင့်ဥပမာများ၊ ပဋိသံ–ပါ–၁၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၊ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂ဂဂ၊ (ဉာဏ် ၁၀-ပါးကိုပြသော အခန်း၌လည်း ရှိ၏)။ ။

မှုဆိုးတို့ခံရသော အပြစ်များ။ ။သဘ္ဘိသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၄ဂ၊ ဋ္ဌ–၂ဝ၂၊ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၄၆၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉ဂ၊(၄က်မှုဆိုးခန်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

မုတ္တာဝထေရီဂါထာ။ ။ ထေရီ–ပါ–၃၇၇၊ ဋ္ဌ–၀၁၀ဝိပဿိဘုရားရှင် ကြွစဉ်တွင် မုရာ လမ်း၌ ဝမ်းလျားမှောက်၍ တံတားခင်းလှူရ-ရှိခိုးရကျိုး။ ။အပ– ပါ–၃–အုပ်–၁၉၀၊ ဤ၌ သက်မနတ္တာထေရီ-ဟု ရှိ၏။ ။ထေရီ–ပါ– ၃၇၉၊ ဋ္ဌ–၁၄၊ ဤကားတဦး၊ ကုန်းကွရခြင်း ၃-မျိုးမှ လွတ်ရှိသာမက ဇာ တိ မရဏမှလည်း လွတ်ရကြောင်း ဥဒါန်းကျူးထားပုံ။ ။

မုနိဟူ၍ ခေါ်နိုင်ပုံဂါထာနှင့် မုနိ ၆-မျိုး။ ။ခမ္ဘ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၄၉၊ ၂၅၀၊ စကားမပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေရုံမျှနှင့် မုနိမခေါ်နိုင်ကြောင်း၊ ခေါင်းတိုး ထားရုံမျှနှင့် မုနိမခေါ်နိုင်ကြောင်း။ ၂၄၇။ ။မုနိ ၆-မျိုး၊ စူဠနိ–ပါ– ၇၃၊ ၇၄၊ ၁၁၃၊ ဋ္ဌ–၃၀၊ [၁]အာဂါရမုနိ၊ [၂]အနာဂါရမုနိ၊ [၃]သေခမုနိ၊ [၄]အသေခ မုနိ၊ [၅]ပစ္စေကမုနိ၊ [၆]မုနိမုနိ၊ ပါ–၇၄-၌ ရှင်းပြထား၏။ ။မဟာနိ–ပါ– ၄၄–၄၅၊ ၂၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၅၂၊ ၁၆၂၊ မုနိမည်ပုံဂါထာများလည်း ပါ၏။ ။ ပါ–၁၆၅၊ ဋ္ဌ–၂၇၉။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၆၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၅၄။ ။ ဥဒါန–ပါ–၀၇၊ ဋ္ဌ–၀၀။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၇၁၊ ပါ–၃၀၀။ ။ ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၅။ ။ဝိ–၂–ဋ္ဌ–၆၇၊ ပါ–၇၇။ ။ မုနိ ၆-မျိုးကို ပြဆိုချက်၊ ဓာတ်–ဋ္ဌ–၁၄၄၊ ပါ–၂၁၇၊ ဤ၌ အဂါရိယမုနိ၊ အနဂါရိယမုနိ၊ သေက္ခ၊ အသေက္ခ-ဟု ရှိ၏။ ။မဟာမုနိပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ဗုဒ္ဓ– ဋ္ဌ–၆၂၊ ပါ–၃၀၃။ ။

၁။ အာဂါရမုနိ .... လူအရိယာ။
၂။ အနာဂါရမုနိ.... ရဟန်းသာမဏေ။
၃။ သေခမုနိ .... သေခပုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက်။
၄။ အသေခမုနိ.... ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်။
၅။ ပစ္စေကမုနိ .... ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်မြတ်။
၆။ မုနိ မုနိ .... ဘုရားရှင်(သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ)။

မုသာဝါဒသိက္ခာပုဒ်ကို ပြဆိုချက်။ ။အကျယ်၊ နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၁၃၅။ ။ ဓာတ်–ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၂၁။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၀၄။ ။မဟာနိ–ပါ– ၁၁၀၊ ၃၀၉၊ ဋ္ဌ–၂၃၉၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ပါ–၃၇၆၊ ဋ္ဌ–၃၉၅။ ။ပါ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–၃၁၁၊ မုသာဝါဒလွန်ကျူးခြင်းအကြောင်း များ။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၇၁၊ (ဒုစရိုက်အခန်း၌လည်းရှိ၏)။ ။ မုသာဝါဒ ဂရုလဟုဘာဝပဥ္စ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၉၀၊ ပါရာဇိက,ပါစိတ် ၂-မျိုး ဖြစ်ပုံကိုရှင်းပြချက်။ ။မုသာဝါဒမှရှောင်ကြဉ်ရန်ဟောသော အမ္ဗလဋ္ဌိက, ရာဟုလောဝါဒသုတ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၇၇၊ ဋ္ဌ–၀၀။ ။မုသာဝါဒမှ

ရှောင်ကြဉ်ရကျိုး၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၂။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၂၂၊ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၀၁၊ မုသာဝါဒအပြစ်ပြ ဂါထာလည်းပါ၏။

မုသာဝါဒ၏ အပြစ်များကို ပြဆိုခဏ်း။ ။မုသာဝါဒသုတ်၊ဇာတိ–ပါ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–ဂ၂၊ စိဉ္စမာဏာမိန်းမက ဘုရားရှင်အား စွပ်စွဲသည်နှင့်စပ်၍ မုသာဝါဒမှာ အပြစ်ကြီးလေးလှကြောင်းဟောထား၏။ ။သံလျက်ရှက်တော ငရဲ၌ ခံရတတ်ကြောင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၃၀၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၀။ ။ဘင်ပုတ် ငရဲ၌ခံရတတ်ကြောင်း၊ ဝိမာန–ပါ–၇၅၊ ဋ္ဌ–၂၁၀။ ။ကဏ္ဏမုဏ္ဍပေတ ဝတ္ထု၊ ပေတ–ပါ–၁၆၃၊ ၁၆၄၊ ဋ္ဌ–၁၄၀၊ ၁၄၇၊ ကျိန်စာသင့် နေကြသော ပြိတ္တာမများ။ ။ဘုသပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–၁၇၆။ ။ ကဏ္ဍရဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၇၉။ ။ဒေဝဒတ်အလောင်းအစေလကမြေမျိုပုံ၊ပဏ္ဍုရနာဂရာဇ ဇာတက-ပါ–၃၀၇၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၇၀။ ။မြေမျိုသောစေတီယမင်း၊ စေတီယဇာတက၊ ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၃၁၊ မုသာဝါဒအပြစ်များကို အကျယ်ဟော ထား၏။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၊ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၁၀၊ မုသာဝါဒကြောင့် မြေဆီမြေလွှာ ခြောက်ခမ်း၍ လူတို့အနာရောဂါ များတတ်ကြောင်းမိန့်ဆို ထား၏။ ။အပြစ်ပြဂါထာ၊ဇာတက-ပါ–ပ–အုပ်-၃၂၁၊ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၀၀၊ ။မုသာဝါဒကိုကျူးလွန်သူတို့မှာ သားသမီးတို့၏ ကျေးဇူးတုန့်ပြန်ခြင်းကိုလည်းမခံရတတ်ကြောင်း၊ သားယောကျ်ားမမွေးဖွါးဘဲ သမီးမိန်းမ ချည်းမွေးဖွါးတတ်ကြောင်း ဟောထားသောဂါထာများ၊ပါ–၁၀၁၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၃၆။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၃၂၊ ဋ္ဌ–၆၀၊ဂူထဘာဏီနိဒ္ဒေသ၊ မုသာဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို ဂူထဘာဏီပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဟောထားတော်မူ၏။ ။မုသာဝါဒ ကိုလက်ကိုင်ထားသူမှာမပြုရဲသော အကုသိုလ်မရှိကြောင်းဂါထာ၊ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၉။ ။ဇာတိ–ပါ–၂၀၇၊ဋ္ဌ–ဂ၂။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၅၃၊၅၇။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၉၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၅၅။မိန်းမတဦး လင်ငယ်နေသည်ကို အဖော်မိန်းမတို့ကသိလျက် မသိကြောင်း (ယုံကြည် စေရန်မုသားစကားဖြင့် သူ့ကျွန်ဖြစ်ရပါစေဟု) ကျိန်ဆိုပြောခဲ့ဘူးသော ကြောင့် ကျွန်ပြိတ္တာမများဖြစ်ကြပုံ၊ ပေတ–ပါ–၁၆၃၊ဋ္ဌ–၁၄၀။

မုသာဝါဒမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ရကျိုး။ ။မုသာဝါဒမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် မွေးညှင်းတွင်းတခုတခု၌ မွေးညှင်းတော်တပင်တပင်စီသာ ပေါက်တော်မူကြောင်း၊ ဥဏ္ဏာလုံမွေးရှင်တော်ရတော်မူကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ဧကေကလောမတာ၊ဥဏ္ဏာလက္ခဏာ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၃၀၊ဋ္ဌ–၁၂၀။

မူလသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ပဏ်—၁—ဌ—၁—အုပ်—၁၃။ ။ ဥဒါန်—ဌ—၂၅၊ ပါ—၇၇။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၊ ဋ—ပ—အုပ်—၈၁၊ မူလ သဒ္ဒေါ မူလမူလေ အသာဓာရဏာဟေတုမှိ သမိပေ ဒိဿတိ၊ ။မူလံ ဟိ ပါဘ ဂန္တွာ ဝုစ္စတိ၊ ပဏ်—၃—ဌ—၂၄၊ ပါ—၃၃။

မူလကသုတ်။ ။အံ—၈—ပါ—၁၅၂၊ဌ—၂၅၃၊ ဆန္ဒမူလကာ အာဝုသော သဗ္ဗေဓမ္မာ-စသည်ဖြင့်ဟောထားၡ်။ ။၁၀—ပါ—၃၄၀၊ဌ—၃၁၆။ ။ မူလသုတ်၊ ဇာတ်—ပါ—၂၂၆၊ ဌ—၁၇၂၊ လောဘ,ဒေါသ,မောဟကြောင့် ပျက်စီးရပုံဂါထာ။ ။ကုသိုလ်,အကုသိုလ်၌ မူလတရား ၉-ပါးစီကိုပြဆိုချက်း၊ နေတ္တိ—ပါ—၂၊ ဌ—၁၈။ ။မူလရာသိဝဏ္ဏနာ၊ အဘိ—၁—ပါ—၁၇၊ဌ—၁၇၀၊အလောဘ-စသည်သုံးပါးကိုပြဆိုချက်။ ။ပါ—၉၀၊ ဌ—၂၉၁၊၂၉၅၊၂၉၈၊လောဘ-စသည်သုံးပါးကိုပြဆိုချက်။

မူသိကူပမနိဒ္ဒေသ။ ။ကြွက်ဥပမာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး၊ (ပဥ္စနိကာယ—ကြွက်ချက်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။ ။မူသိကသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၂၂၊ ဌ—၃၂၇။

မေသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်—၁—ဌ—၁—အုပ်—၅။ ။ သဂါထာ—သံ—ဌ—၅။ ။အံ—၁—ဌ—၅။ ။ခုဒ္ဒက—ဌ—၈၆၊ ပါ—၃။ ။ ဥဒါန်—ဌ—၁၁၊ ပါ—၇၇။ ။ဇာတ်—ဌ—၂၀၊ ပါ—၁၉၅။ ။ဝိမာန်—ဌ—၂၁၊ ပါ—၂။ ။ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၊ ပါ—၂၁၉။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၂၀၊ပါ—၁။ ။ပဋိသံ—ဌ—၃—အုပ်—၁၂၅၊ ပါ—၁၉၀၊ မေ သဒ္ဒေါ ကရဏေ သမ္ပဒါနေ သာမိအတ္ထေ အာဂတော။

မေဃိယမထေရ်ဝတ္ထု။ ။မမွ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၂၊ အဖမ်းခက်သောစိတ်ကို ဖမ်းချုပ်ထားရန် ဖြောင့်အောင်ပြုရန် မြှားဥပမာဖြင့် ဟောထားၡ်။ ။ ဥဒါန်—ပါ—၁၁၆၊ ဌ—၁၉၆၊ ဝိဘက်ဆိုး သုံးပါးကို ပြေပျောက်စေပုံနှင့် စိတ်ရင့်ကျက်စေရန်အကြောင်း ၅-ပါးကိုဟောထားၡ်။ ။ထေရ—ပါ—၂၃၄၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၇၊ ဘုရားဂုဏ်တော်၌ ကြည်ညိုရကျိုး။ ။မေဃိယသုတ်၊ မရင့်ကျက်သေးသော ဉာဏ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား ကာမဝိတက် စသည်ဖြစ်တတ်ပုံ၊ အံ—၉—ပါ—၁၆၇၊ ၁၆၉၊ ဌ—၂၅၀။

မေဏ္ဍကသေဋ္ဌေးကြီးဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဌ—၃—အုပ်—၂၃၂၊ ၄၃၃။ ။၎င်းသေဋ္ဌေးကြီးအိမ်တွင် ဘုန်းရှိသူ ၅-ယောက်ရှိကြောင်း၊ ပ—အုပ်—၂၄၃၊ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌေးကြီး၊ သေဋ္ဌေးကတော် စန္ဒပဒုမာ၊ ဓနဉ္စယမည်သော သားကြီး၊ သုမနဒေဝီမည်သောချွေးမ၊ပုဏ္ဏကျွန်။ ။အံ—၁—ဌ—၃၁၁။ ။

ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၁။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၉၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၅၊ ၃၀၁၊ အကျဉ်း၊ ပုညဝတော ဣဒ္ဓိကိုပြခန်း။ ။ဝိ—၃—ပါ—၃၃၇၊ ဋ္ဌ—၃၀၂၊ (ဒိရ၊ဒမိ၊တက္က၊နဝနိတ၊သပ္ပိ) ပဥ္စဂေါရသကို ခွင့်ပြုတော်မူခန်း။

မေတ္တာသုတ်။ ။(ပရိတ်ကြီးတွင်ပါသောမေတ္တာသုတ် ဖြစ်၏)၊ခုဒ္ဒက-ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၇။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၀၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၅။ ။ဤမေတ္တာသုတ်ဟောရခြင်းအကြောင်းကိုပြသော ပဥ္စသတဘိက္ခုဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၉၊ ။မေတ္တာပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ဇာတိ—ဋ္ဌ—၇၂၊ပါ—၂၀၅။ ၊ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၃၁၁။ ။

မေတ္တဂူမာဏဝ ပုစ္ဆာနိဒ္ဒေသ။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၃၆၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၅။ ။ဒုက္ခ၏ အကြောင်းရင်းကိုမေး၍ ဖြေရှင်းဟောထား၏။ ၊စူဠနိ—ပါ—၆၂၊ ဋ္ဌ—၁၇။ ။

မေတ္တာ သုံးမျိုး။ ။ကာယကံမေတ္တာ၊ဝစီကံမေတ္တာ၊မနောကံမေတ္တာ၊ပဏ်—၁—ပါ—၂၆၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၂။ ။ပါ—၃၉၆၊ ဋ္ဌ—၂၉၂။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၆၇၊ဋ္ဌ—၁၂၁၊ ရဟန်းနှင့်လူ နှစ်ဦးစုံအတွက် ပြဆိုထားရာ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။

မေတ္တာပွားပုံကို ပြဆိုခန်း။ ။အမြွက်၊ မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၀၉၊ ကရဏာ—မုဒိတာ—ဥပေက္ခာ ပွါးပုံကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။မေတ္တာ သဟဂတ သုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၁၀၁၊ဋ္ဌ—၂၀၇၊ ဤလေးပါးကို ပွါးများရကျိုး ဟောထား၏၊ ဤလေးပါးကို တိတ္ထိတို့မသိကြကြောင်း၊ ဤတို့သာသနာ၌ ဤလေးမျိုးမရှိကြောင်း ဟောထား၏။ ။မေတ္တာကထာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၃၁၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၇၊ မေတ္တာပွါးများရကျိုး—၁၁—ပါး၊ ၅၂၈—သွယ်မေတ္တာပွါးပုံ စေ့စုံအောင်အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။မေတ္တာဘာဝနာ ကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၉၄၊၂၀၇၊၃၀၂၊၃၁၃။ ။အဘိ—၁—ပါ—၆၆၊ ဋ္ဌ—၂၃၉။ ။အပ္ပမညာဝိဘင်္ဂ၊ ၂—ပါ—၂၀၄၊ဋ္ဌ—၃၆၁။ ။ ပြဟ္မဝိဟာရလေးပါးအဖွင့်၊ အကျဉ်း၊ သုတ္တ—ပါ—၂၉၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၆။ ။

မေတ္တာပွါးများရကျိုးများ။ ။မေတ္တာသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၆၅၊၄၇၇၊ဋ္ဌ—၁၇၆- ။ဂ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၃။ ။အကျိုး—၁၁—ပါး၊ ၁၁—ပါ—၅၄၂၊ ဋ္ဌ—၃၄၅။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၁၉၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၉၀၊ ၂၉၉၊၃၀၅။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၄၂၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၅၊အရက

ဇာတက။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၄၉၊ဋ္ဌ–၁၀၄။ ။ကေရာဇစရိယ၊စရိယာ–ပါ–၄၁၀၊ဋ္ဌ–၂၅၄။ ။ကေရာဇဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၉၄၊ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၂။ ။သတ္တသူရိယသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၇၃၊ ဋ္ဌ–၁၇၉။ ။ လက်ပြစ်တတွက် ကာလမျှ မေတ္တာကိုပွါးများလျှင် ပြည်သူတို့၏ ဆွမ်းကို စားထိုက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ အံ–၁–ပါ–၉၊ ဋ္ဌ–၄၆၊ ၅၃၊ အစ္ဆရာ သင်္ဃာတဝဂ်။ ။၉–ပါ–၁၉၇၊ ဋ္ဌ–၂၇၂။ ။ မေတ္တာသုတ်၊ပဥ္စမ၊အံ–၄–ပါ–၄၄၃၊ဋ္ဌ–၃၃၃၊ဗြဟ္မဝိဟာရလေးပါးကို ပွါးများအားထုတ်၍ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ရောက်သော ပုထုဇဉ်တို့ကား ဈာန်အရှိန်ကုန်က အပါယ်လေးပါးသို့လားကြရကြောင်း၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ထိုဗြဟ္မာ့ပြည်၌ပင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြရကြောင်းဟောထား၏။ ။ဒုတိယသုတ်၊ အရိယာဗြဟ္မာတို့ကား သုဒ္ဓါဝါသဘုံသို့ ရောက်ကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၅၃–၌ မေတ္တာစိတ္တန္တိ သဗ္ဗသတ္တာနံ ဟိတ ဖရဏ စိတ္တံ–ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဧတိ–ပါ–၂၀၅၊ ဋ္ဌ–၇၀၊ မေတ္တာအကျိုးကြီးကျယ်ပုံကိုဟောထား၏။ ။မေတ္တာဘာဝနာသုတ်၊ ပါ–၂၀၀၊ဋ္ဌ–၀၅၊ အခြားသောပုညကိရိယာတို့ထက် မေတ္တာပွါးသည်က မြတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။မေတ္တာတန်ခိုးကြောင့်ရန်သူမင်း၏ကိုယ်မှာ ပူလောင်းလှကြောင်းဟောထားသော သေယျဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၀၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၅၉။ ။ကေရာဇစရိယ၊ ကေရာဇဇာတက၊ အစ၌ရေးခဲ့ပြီ။ ။ သာမာဝတီစသောသူတို့ မေတ္တာတန်ခိုးကြောင့် ဥဒေနမင်းထံ မြှားပြန်လာကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၉။ ။(ဥတ္တရာသေဋ္ဌေးသမီးဝတ္ထု၌လည်းရှိ၏)၊ နို့တညှစ်, နို့သာတရွတ်ရှုသောကာလမျှ မေတ္တာကိုပွါးများရသည်က ဆွမ်းဟင်းကောင်း အိုးကြီးတရာ ချက်လှူရသည်ထက် အကျိုးများကြောင်း ဟောသော ဩက္ခာသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၅၅၊ ဋ္ဌ–၂၀၆။ ။ သတ္တိသုတ်၊ ပါ–၄၅၅၊ ဋ္ဌ–၂၀၇၊ အလွန်ထက်လှသော လှံသွားကိုမကိုင်ဝန့်သကဲ့သို့ မေတ္တာပွါးသူကို ဘီလူးစသည်တို့က မပူးကပ်ဝန့်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ကုလသုတ်၊ ပါ–၄၅၅၊ ဋ္ဌ–၂၀၆၊ မိန်းမများ၍ ယောက်ျားနည်းသော အမျိုးကို ခိုးသူ စသည်တို့က နှိပ်စက်ခြင်းငှါ လွယ်ကူသကဲ့သို့ မေတ္တာမပွါးများသူကို ဘီလူး,သရဲ စသည်တို့က နှိပ်စက်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။မေတ္တာဈာန်ကို အခြေခံ၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၂၀၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၆။ ။ ဗြဟ္မဒတ်မင်း၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၄၊ ၁၆၈။

မေတ္တိကာထေရီ။ ။ထေရီ–ပါ–၃၀၂၊ ဋ္ဌ–၃၆၊ စေတီတော်အား ခါးကြိုး တန်းဆာဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။ ။အပ–ပါ–၃–အုပ်–၁၀၉၊ ဤ၌ ခေမာ ဒါယိကာထေရီဟု ရှိ၏။

မေတ္တေယျဗုဒ္ဓဝံသ။ ။အမြွက်မျှပြဆိုခဏ်း၊ အံ–၃–ဋ္ဌ–၁၀၄။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၀၃။ ။မေတ္တေယျဗုဒ္ဓုပ္ပတ္တိကထာ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၆၃၊ ဋ္ဌ–၃၉၊ မေတ္တေယျဗုဒ္ဓဝံသကို ကြိုတင်ဟောထားတော်မူခဲ့ပုံ၊ ဤကိုမှီး၍ အနာဂတ ဝံသကျမ်းဟု ပေါ်လာဟန်ရှိ၏။

မေထုန်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။မေထုန ဓမ္မော ဟူသော ပုဒ်ကို အကျယ်ဖွင့်ပြပုံ၊ မဟာနိ–ပါ–၁၀၇၊ ဋ္ဌ–၂၂၆။ ။ဝိ–၁–ပါ–၃၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၁။ ။မေထုန်ငယ် ၇-ပါး၊ မေထုနသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၃၀၊ ဋ္ဌ–၁၆၇။

မေထုန် ၇-မျိုး

၁။ မိန်းမတို့က ဆုပ်နယ် နှိပ်နင်း ပွတ်တိုက်ပေးရာ၌ သာယာခြင်း။
၂။ မိန်းမတို့နှင့်ပြုံးရယ် တွဲကာ ဆိတ်ကာနေရသည်ကို သာယာခြင်း။
၃။ မိန်းမတို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်၍ ကြည့်ရှုနေရသည်ကို သာယာခြင်း။
၄။ မျက်ကွယ်ရာ အနီးအနားက မိန်းမတို့ပြောဆိုသံ ရယ်သံကို ကြား၍ သာယာစွာ နားစိုက်ထောင်ခြင်း။
၅။ ရှေးအခါက မိန်းမတို့နှင့် ပျော်ပျော်ပါးပါး နေထိုင်ပြုကျင့်ခဲ့ဘူးသော အမှုအရာများကို ပြန်ပြောင်း တွေးတောကာ သာယာခြင်း။
၆။ သူတပါးတို့ (ဇနီးမောင်နှံချင်းတို့) ပျော်မြူးရွှင်လန်းစွာ ခံစားစံစားကြရသည်ကိုမြင်၍ သာယာခြင်း။
၇။ ယခုဘဝ၌ ပြုစုအားထုတ်ရသော သီလကုသိုလ်ကြောင့် လူမိဖုရား၊ နတ်မင်း၊ နတ်မိဖုရား စသည် ဖြစ်ရမှုကို မြော်လင့်လျက် သာယာခြင်း။

ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၄၉၊အညွှန်း။ ။မေထုန် မှီဝဲခြင်း၏ အပြစ်ကိုဟောသော ဂါထာများ၊ တိဿမေတ္တေယျသုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ–ပါ–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–၂၃၇။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၀၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၄၉၊ ၂၅၀။ ။ အလိုတူသူကို မေထုန်မှီဝဲလျှင် အပြစ်မရှိဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ကောဓိပ္ပါယကထာ၊အဘိ–၅–ပါ–၄၅၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၃။

မေဓာဝီပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဋိသံ–ပါ–၂၁၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၄၀။ ။ပါ–၃၇၇၊ ဋ္ဌ–၂၆၀။ ။မေဓာဝုစ္စတိ ပညာ၊ စူဠနိ–ပါ–၂၀၂။ ။မေဓာဝီတိ အနိစ္စာဒိဟိ တုလိဘာဉာဏော၊ မဟာနိ–ဋ္ဌ–၁၉၁၊ ပါ–၇၁။

မေ့လျော့သူ၏အပြစ်များကိုပြဆိုခဏ်း။ ။မေ့လျော့စွာ အိပ်ခြင်း၌ အပြစ်၊ မမေ့မလျော့ အိပ်ခြင်း၌အကျိုး ၅-ပါးစီဟောထားသော မုဋ္ဌဿတိသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၁၉၊ ဋ္ဌ–၇ဂ။ ။အပါယ်လေးပါးမှာ ကိုယ့်အိမ်ပမာဖြစ်ကြောင်း၊ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၊၁၆၆၊၁၆၇၊ပမတ္တဿ စ နာမ စတ္တာရော အပါယာ သကဂေဟ သဒိသာ။ ။အံ–၁–ပါ–၁၀၊ ဋ္ဌ–၅၆။ ။ပါ–၁၄၊ဋ္ဌ–၆၅။ ။မေ့လျော့သူအား တဏှာအဆိပ်တက်တတ်ကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၃၀၊ ၃၇၅။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–ဂ၂၊ ဂ၅၊ ၉၇၊ ၉၉၊ မေ့လျော့သူအပြစ်၊ မမေ့မလျော့သူ အကျိုးပြဂါထာများ။ ။မမေ့ မလျော့သူမှာ လောကကိုထွန်းလင်းစေကြောင်း၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၁၀။ ။မသာယာဘွယ်က သာယာဘွယ်ဆောင်၊ မချစ်ဘွယ်က ချစ်ဘွယ်ဆောင်၊ ဒုက္ခက သုခယောင်ဆောင်၍ မေ့လျော့သူကို နှိပ်စက်တတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၂၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၃၄။ ။ဥဒါန–၁၄၀၊ ပါ–၉၇။ ။ပေတ–ဋ္ဌ–၂၅၉။ ။မေ့လျော့သူမှာ မာရ် ငါးပါး၏အလိုသို့ လိုက်ရတတ်ကြောင်း ဟောထားသော ဉဒ္ဓတသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၂၁၊ ဋ္ဌ–၂၁၆၊ မှတ်သားဘွယ် ၂-ဂါထာပါ၏။ ။ဒုဂ္ဂတိလားရတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၅၇၊ ဋ္ဌ–၂၆၁။ ။မေ့လျော့ခြင်းကို မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်ပယ် ထိုသူစိုးရိမ်ဘွယ် မရှိကြောင်း ဂါထာ၊မိလိန္ဒ–ပါ–၃၇၀။ ။မေ့လျော့ခြင်းအကြောင်း၂–ပါး၊(တဏှာ–အဝိဇ္ဇာ)၊ နေတ္တိ–ပါ–၃၅၊ ဋ္ဌ–၁၀၅။ ။(ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၃၊ အပ္ပမာဒဝဂ်၌လည်း ပမာဒ၏အပြစ်ကိုတွဲလျက် ဟောထား၏)။ ။မေ့လျော့စွာနေ၍ အစားအသောက်အကြောင်းကို ပြောဆိုနေကြသော ရဟန်းတို့အားသံဝေဂရစေရန်ဆုံးမသော ဥဋ္ဌာနသုတ်၊သုတ္တ–ပါ–၃၂ဂ၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၇၀။ ။ကောမာရပုတ္တဇာတက၊ပါ–ပ–အုပ်–၉၁၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၀၄၊အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်က သံဝေဂရစေရန် ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်ကြီးကိုတုန်လှုပ်စေပုံ။ ။ဝိဃာသာဒဇာတက၊ပါ–၁၅၂၊ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၉၁၊ ဤ၌ ကာယဒဠှိဗဟုလပုဂ္ဂိုလ် (ခန္ဓာကိုယ် ပြည့်ဖြိုးအောင်,တောင့်တင်းအောင် လေ့ကျင့်နေကြသောပုဂ္ဂိုလ်)များကို သံဝေဂရစေတော်မူပုံ၊ အတိတ်ဝတ္ထုများကိုလည်း ပြန်ဟောထားတော်မူ၏။

မောဃရာဇမာဏဝပုစ္ဆာ။ ။သုတ္တ-ပါ-၄၄၇၊ ဌ-၃-အုပ်-၃၁၇၊ သေမင်းမမြင်နိုင်ရာကိုမေး၍ ဖြေထားတော်မူ၏။ ။စူဠနိ-ပါ-၁၇၂၊ဌ-၆၅၊ စက္ခုရုပ စသည်ကို သုညတအားဖြင့်ရှုရန်လည်း ဟောထား၏။

မောဃရာဇမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၆၊ဌ-၂၅၆၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ လူခစီဝရဓရာနံ ယဒိဒံ မောဃရာဇာ-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးရတော်မူ၏။ ။ထေရ-ပါ-၂၆၀၊ဌ-ပ-အုပ်-၄၂၀၊ ပျားရည်လှူရကျိုး၊ ဗုဒ္ဓထောမနာအကျိုး။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၉၆၊ဌ-၃-အုပ်-၆၀။ ။ပါ-၃-အုပ်-၁၃၉၊ သူဆင်းရဲဘဝ ဆွမ်းစားဇရပ်တွင်နေ၍ မီးမွေးရာ ကျပ်ခိုးများ စွဲကပ်ညစ်ပေစေခဲ့မှုကြောင့် ငရဲ၌ခံရပြီးလျှင် လူစဉ် မဒီခြင်း၊ အနာကြီးရောဂါစွဲကပ်ခြင်း၊ (ဘဝငါးရာစီ)ခံရကြောင်းကိုယ်တိုင် ပြန်ဟောထား၏။

မောနန္တိစတုမဂ္ဂဉာဏ်ဟုဖွင့်ပြထားပုံ။ ။သဂါထာ-သံ-ပါ-၄၊ဌ-၂၅။ ။ဝိ-၂-ပါ-၇၇၊ ဌ-၆၇။ ။ပဏ်-၂-ဌ-၆၉၊ပါ-၄၉။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၈၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၄၂။ ။ပါ-၂၇၊ဌ-၂၅၆။ ။မုနိပုဒ်အဖွင့်၌လည်းရှိ၏။ ။စူဠနိ-ပါ-၇၃။ ။မဟာနိ-ပါ-၄၃၊ ဌ-၁၅၁။ ။ဥဒါန်-ဌ-၂၃၁၊ ပါ-၁၂၈။ ။သုတ္တ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၄၃၊ ပါ-၂၉၃။ ။ထေရ-ပါ-၂၃၄၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၉၄။ ။ဇာတက-ဌ-ပ-အုပ်-၁၂၅။

မောနေယျသုံးမျိုး။ ။(ကာယမောနေယျ၊ဝစီမောနေယျ၊မနောမောနေယျ၊) ပယ်ခြင်း,ပြည့်စုံခြင်း, သိခြင်းအနက်ကိုဟော၏-ဟူလို၊ အကျယ်ဖွင့်ပြထား၏၊ မောနေယျသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၂၇၆၊ ဌ-၂၃၅။ ။စူဠနိ-ပါ-၇၃။ ။မဟာနိ-ပါ-၄၄၊ ၂၆၀၊ ဌ-၁၅၂၊ အကျယ်၊ ဂါထာများပါ၏၊ မောနေယျမည်ပုံလည်းဖွင့်ပြထား၏။ ။ဒီဃ-၃-ပါ-၁၈၄၊ ဌ-၁၈၆။ ။မောနေယျသုတ်၊ ဣတိ-ပါ-၂၃၄၊ဌ-၂၀၄၊ ဒုစရိုက်-၁၀-ပါးကိုပယ်ခြင်း။

မောနေယျအကျင့်။ ။မောနေယျအကျင့်ကို အကျယ်တဝင့်ဟောထားသော နာလကသုတ်၊ သုတ္တ-ပါ-၃၈၈၊ ဌ-၃-အုပ်-၂၀၉၊ ဤမောနေယျ အကျင့်ကိုကျင့်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဘုရားတဆူတွင် တပါးသာပေါ်ထွန်း တတ်ကြောင်း၊ ဥက္ကဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်မှာ ၇-လ၊မဇ္ဈိမပုဂ္ဂိုလ်မှာ ၇-နှစ်၊မန္ဒပုဂ္ဂိုလ် မှာ ၁၆-နှစ်ကျင့်ရကြောင်း၊ ဌ-၂၁၀၊ ။ထိုမောနေယျအကျင့်ကိုကျင့်

သောပုဂ္ဂိုလ်ပေါ်ထွန်းမလာမီ ၇-နှစ်က ကြိုတင်ကြွေးကျော်ထားကြောင်း၊ သုတ္တ—ဌ—၃—အုပ်—၄၊ (ကောလာဟလ-ခဏ်း၌အကျယ်ရှိ၏)။ ။ အပ—ဋ္ဌ ပ—အုပ်—၆၇။

မောရသုတ်။ ။မောရဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃ဂ၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၉၊ ဘုရားလောင်းရွှေဥဒေါင်းမင်း မ-သံကြား၍ ကားကနဲအဖမ်းခံရပုံ။ ။ မဟာမောရဇာဘက၊ ပါ—၂၉၃၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၃၃၊ ဤ၌မောရသုတ် ပါဠိမပါ၊ အမည်မျှသာဖွင့်ပြထား၏။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၁၉၊ဆောင်ပြထားပုံ၊ ပရိတ်ကြီးတွင်ပါသော မောရသုတ်ဖြစ်၏။

မောဟ၏အပြစ်များကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ပိုက်ကွန်နှင့်တူကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၃၀။ ။မောဟသုတ်၊ဇုတိ—ပါ—၁၉၆၊ဋ္ဌ—၄၅၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ခမောဟပရိညာသုတ်၊ ပါ—၁၉၉၊ ဋ္ဌ—၅၃။ ။အန္တရာမလသုတ်၊ ပါ—၂၅၂၊ ဋ္ဌ—၂၆၄၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၇၆၊ ဋ္ဌ—၃၅၀။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၅၂။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၂၊၂ဂ၃၊၃၇၄၊ ဋ္ဌ—၅ဂ၊ ဂါထာ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၅၃၊ ဋ္ဌ—၁၂၄၊ မောဟဖုံးထား အမှားမြင်တတ်ကြောင်း။ ။ဧမောဟေန တိရစ္ဆာနယောနိံ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၇၂။ ။မဟာနိ-ဋ္ဌ-၁၅၁၊မောဟေန ဟိ နိစ္စသမ္မူဠှာ တိရစ္ဆာန ယောနိံ ဥပပဇ္ဇန္တိ။ ။မောဟဖြစ်ခြင်းအကြောင်းများ၊ စရိယာ—ဋ္ဌ—၃၀၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၉၉၊၁၀၀။ ။မောဟစရိုက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အမူအရာများ၊၁၀၂။ ။ငင်းစရိုက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလျော်သော ကျောင်း စသည်ကိုပြဆိုခဏ်း၊ ၁၀၆။ ။မောဟာဓိဋ္ဌာန ဒေသနာ၊ မောဟ၏အပြစ်များကိုဟောထား၏၊ ပေဋက—ပါ—၂၁၁။

မောဟကိုပယ်နိုင်ရန် အကြောင်း ၅-ပါး။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၆ဂ၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၂။

> ဂရုသံဝါသော ဥဒ္ဒေသော၊ ဥဒ္ဒိဋ္ဌ ပရိပုစ္ဆနံ။
> ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဌာနာဋ္ဌာနဝိနိစ္ဆယော။
> ပဉ္စ ဓမ္မူပနိဿာယ၊ မောဟဓာတု ပဟီယတီ-တိ။

ကျက်မှတ်ထားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။မောဟစရိုက်ရှိသူအား လျော်သော ကျောင်း-သင်္ကန်း-ဆွမ်းခံရွာ ဒကာများစသည်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၀၆။

မြလေးပန်းအနံ့။ ။ပန်းအနံ့များတွင် မြလေးပန်းအနံ့က လွှမ်းမိုးကြောင်း ဘုရားရှင်ဟောထားသည်ကို ဘာတိယမင်းက ဟုတ်မဟုတ်စုံစမ်းကြည့်ပုံ၊ မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၇၀။ ။အံ—၁၀—ဋ္ဌ—၂၉၀၊ ပါ—၂၇၄။

မြှူဟူ၍ခေါ်သောတရားသုံးပါး ဂါထာများ။ ။(ရာဂ-ဒေါသ-မောဟ)၊ စူဠနိ—ပါ—၁၅၄၊ ဋ္ဌ—၄၄။ ။မဟာနိ—ပါ—၄၀၆၊ ဋ္ဌ—၄၁၆။ ။ ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၄။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၇၊(စူဠပန္ထက မထေရ်ဝတ္ထုတိုင်း၌ ရှိ၏)။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၆၊ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၉။ ။ဥပ္ပထသုတ်—သံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၆။

မြှူးတူးပျော်ပါးခြင်း ၂-မျိုး။ ။(ကာယိကခိဍ္ဍာ၊ ဝါစသိကခိဍ္ဍာ)၊ စူဠနိ—ပါ—၂၄၆၊ ဋ္ဌ—၁၀၇။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၉၅၊ ဋ္ဌ—၃၆၂။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၈၅၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၊ ကစားနည်းအမျိုးမျိုးလည်း ဟူ၏၊ (ကခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

မြေ-ရေ-လေတို့၏ အတိုင်းအတာ။ ။ဂါထာများ၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၁။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၅၊ ၃၃၆။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၃၈။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၉၉၊ (လောကဝိဒူဂုဏ်တော် အဖွင့်တိုင်း၌ ရှိ၏)။ ။မြေကြီးအောက်အနက်မှာ ယူဇနာပေါင်းနှစ်သိန်း လေးသောင်းရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၊ ၁၂၇၊ ပါ—၁၇၈။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၁၂၂ ။မြေကိုခံသောရေကို လေကဆောင်ထားနိုင်ကြောင်း ဖြေရှင်းပြသော ပထဝီသန္ဓာရကပဉှ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၇၀။

မြေလျှောင်လှုပ်ခြင်းအကြောင်း ၈-မျိုး။ ။ဘူမိစာလသုတ်၊ အံ—၈—ပါ—၁၃၂၊ ဋ္ဌ—၂၅၀။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၃၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၈၊ နတ်တို့ကြောင့်လည်း လှုပ်နိုင်ကြောင်း။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၁၁၈။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၂၀၊ ။၂—ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၈၊ မဟာဘူမိစာလဝဏ္ဏနာ။ ။

(၁) မြေအောက်ခံရေပြင်ကို လေပြင်းတိုက်ခတ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။
(၂) တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့က လှုပ်ရှားစေခြင်းကြောင့်ရင်း။
(၃) ပစ္ဆိမဘဝိက ဘုရားလောင်းတို့ ပဋိသန္ဓေနေသောအခါ၌ရင်း။
(၄) ဖွါးမြင်တော်မူသော အခါ၌ရင်း။
(၅) သဗ္ဗညုဘုရားရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော အခါ၌ရင်း။
(၆) ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်ကို ဟောတော်မူသော အခါ၌ရင်း။

(၇) အာယုသင်္ခါရ လွှတ်တော်မူသော အခါ၌ငှင်း။
(၈) အနုပါဒိသေသ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော အခါ၌ငှင်း။—

၍အကြောင်း ၈-မျိုးတွင် တမျိုးမျိုးကြောင့် မြေငလျင်လှုပ်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပုဗ္ဗနိမိတ်ကြောင့်လည်း လှုပ်တတ်ကြောင်း လောကီကျမ်းတို့၌ မိန့်ဆိုထားကြသေး၏။

မြေငလျင်လှုပ်ပုံအခြင်းအရာ။ ။ဒု-မျိုး၊ အံ-၃-ဌ-၂၃၇။ ။မြေငလျင် စလှုပ်ပုံ အခြင်းအရာကို ပြဆိုချက်း၊ မိလိန္ဒ-ပါ-၁၂၁၊ ၁၂၂။ ။ဗုဒ္ဓ-ပါ-၃၀၅၊ ဌ-၇၆။ ။မြေငလျင်လှုပ်ရာ၌ ကောင်းမှုကြောင့် လှုပ်သည် ပင် ဖြစ်စေကာမူ အပျက်အစီးရှိတတ်ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ-ပါ-၃၀၉၊ ဌ-၁၄၀။ ။အဘိ-၁-ဌ-၅၃။ ။အပ-ဌ-ပ-အုပ်-၃၂။ ။ ဇာတက-ဌ-ပ-အုပ်-၃၂။

မှိဝဲအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကိုပြဆိုချက်း။ ။(မမှိဝဲအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို လည်း ပူးတွဲ ဟောထားတော်မူ၏)၊ သေဝိတဗ္ဗသုတ်၊ အံ-၁၀-ပါ-၄၅၀။ ။သေဝနာသုတ်-အံ။ ။ဘဇိတဗ္ဗသုတ်-အံ။ ။မိတ္တသုတ်-အံ။ ။၃-ပါ-၂၀၉။ ။ဇိဂုစ္ဆိတဗ္ဗသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၁၂၄၊ ဌ-၉၄။ ။သေဝိတဗ္ဗသုတ်၊အံ-၃-ပါ-၁၂၃၊ဌ-၉၃။ ။မိတ္တသုတ်၊အံ-၅-ပါ-၁၅၁၊ဌ-၅၂။ ။နသေဝိတဗ္ဗသုတ်၊အံ-၁၀-ပါ-၄၀၀။ ။ဟိရီသုတ်၊သုတ္တ-ပါ-၃၁၀၊ဌ-ပ-အုပ်-၃၁၂။ ။ထေရ-ပါ-၃၄၆၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၄၂၁။ ။မှိဝဲအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဂါထာ၊ ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၄၁၊ဌ-ဒု-အုပ်-၅၀။ ။အဘိ-၄-ပါ-၁၄၀၊ဌ-၆၀။ ။ အဘိ-၄-ပါ-၁၄၀၊ ဌ-၆၀၊ သီလ-သမာဓိ-ပညာ တရားတို့ မိမိနှင့် တူသူကိုငှင်း၊ မိမိထက်သာသူကိုငှင်း ၍နှစ်ဦးကိုသာ မှိဝဲရမည်၊ မိမိ အောက်ညံ့ဖျင်းသူကို မမှိဝဲရဟုဟောထား၏။ ။ပါ-၁၄၁၊ ဌ-၆၈၊ ၌ဒုဿီလ-ပါပဓမ္မ-ကောဓဗဟုလပုဂ္ဂိုလ်ကို မမှိဝဲရ၊ သီလဝန္တ-ကလျာဏ ဓမ္မပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ မှိဝဲရမည်ဟုဟောထား၏။ ။မှိဝဲနေရသော ပုဂ္ဂိုလ်များ တွင် အကုသိုလ်တိုးပွါး၍ ကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်လျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထံတွင် မနေ အပ်ကြောင်း၊ မပန်ကြားဘဲပင် အရပ်ဘပါးသို့ပြောင်းရွှေ့ကောင်းကြောင်း၊ ကုသိုလ်တိုးပွါး၍ အကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်လျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထံ၌မူကား နှင် ထုတ်သော်ငှင်း၊ မည်မျှပင် ဒဏ်ပေးသော်ငှင်း စိတ်ဆင်းရဲမှုမဖြစ်စေဘဲ အတင်းတွယ်ကပ်နေသင့်ကြောင်း ဟောသော သေဝနာသုတ်၊အံ-၉-ပါ-

၁၇၅၊ ဌ—၂၆၀။ ။မိုနိရာသုံးမျိုးကို ဟောသောဝတ္ထုသုတ်—သံ၊ ။ မိုနိရာ ၉-မျိုးကို ဟောသော နိဿယသုတ်—အံ။ ။မိုဝဲရန် သင့်,မသင့်ကို ပြသောဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၀၊ ဆန္ဒမထေရ်ဝတ္ထု။ ။မိုနိရာကို မေး၍ ဖြေထားသောဂါထာ၊ စူဠနိ—ပါ—၁၃၉၊ ဌ—၃၃။ ။မိုဝဲဆည်း ကပ်ကြခြင်းအကြောင်းအမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ—၃၀၆၊ ဌ—၁၃၀၊ ။ မိုဝဲသင့်သူကို မိုဝဲ၍ မမိုဝဲသင့်သူကို မမိုဝဲရ-ဟု ဟောသောဂါထာ၊ ဇာတက—ပါ—၃—အုပ်—၄၀၊ ဌ—မ—အုပ်—၂၄၆၊ မမိုဝဲသင့်သူကို မိုဝဲက အသပ္ပုရိသမည်၏ဟု ဟောထား၏။

မိုဝဲအပ်,မမိုဝဲအပ်သော တရားများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အကျယ်၊ သေဝိတဗ္ဗာ သေဝိတဗ္ဗသုတ်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၉၃၊ ဌ—၆၀၊ အကုသိုလ်ပွါး၍ ကုသိုလ် ဆုတ်ယုတ်လျှင် မမိုဝဲအပ်၊ ကုသိုလ်ပွါး၍ အကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်လျှင် မိုဝဲ အပ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။သေဝနာသုတ်၊ အံ—၉—ပါ—၁၇၄၊ ဌ— ၂၆၀၊ ။သမထသုတ်၊ ၁၀—ပါ—၃၃၅၊ ဌ—၃၁၆၊ သက်နီး,ဆွမ်းစသည် ကို မိုဝဲအပ်,မမိုဝဲအပ် ခွဲဟောထား၏။ ။ဝနပတ္ထပရိယာယသုတ်၊ ပဏ်— ၁—ပါ—၁၄၉၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၆။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၆၀၊ ဌ—၂၆၅။ ။ ဒီဃ—၂—ပါ—၂၂၀၊ ဌ—၃၁၆၊ အကျယ်ဟောထား၏။ ။တရား အား ထုတ်စဉ် အခါ၌ မိုဝဲအပ်သော ဒေါမနဿလည်းရှိသေးပုံ၊ ပဏ်—၁—ဌ— ၃—အုပ်—၂၆၇။ ။၃—ပါ—၂၆၀၊ ဌ—၁၀၇။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၃၀၉၊ မဟာသီဝမထေရ်ဝတ္ထု၌ရှိ၏။ ။

မွေ့လျော်ဘွယ် ကောင်းသော အရပ်။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၃၄၊ ဌ— ၃၂၀၊ ဥဒါန—ပါ—၁၀၆၊ ဌ—၁၆၆။ ။မွေ့လျော်ဘွယ် ၂-မျိုး၊ ပဏ်— ၁—ဌ—၃—အုပ်—၁၅၁၊ ၁၅၂၊ ပါ—၂၇၃။ ။

မြေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။မြေလေးကောင်ဥပမာ မဟာဘုတ်လေး ပါး၊ သဠာ—သံ—ဌ—၅၂၊ ပါ—၃၀၁။ ။သုတ္တ—ဌ—၃—အုပ်—၁၇၀။ ။ မြေမျိုးပွားပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ သဠာ—သံ—ဌ—၅၂၊ ၅၃၊ ၅၄။ ။မြေများ အရေဟောင်းကို စွန့်နိုင်ရန် အင်္ဂါလေးပါး၊ ပဏ်—၂—ဌ—၁၀၁၊ ပါ— ၂၀၉။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၁၉၉၊ ပါ—၇၃၊ ။မြေအလမ္ပါယ်ပြစားပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ သဂါထာ—သံ—ဌ—၁၂၄၊ ။မြေတို့မှာ မည်မျှပင် တန်ခိုးကြီး သော်လည်း ၅-မျိုးသော အရာ၌ မိမိတို့မူလဇာတိကို မလွန်ဆံနိုင်ကြ ကြောင်း၊ သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၊ ပါ—၂၇၉။ ။မြေဟော ပရိယာယ်

ပုဒ်များ၊မဟာနိ–ပါ–ဒ၊ဌ–၃၁။ ။မြွေများမှာ မိမိတို့အဆိပ်ကိုပြန်၍ စုပ်ယူနိုင်ကြကြောင်း၊ ဇာတက–ဌ–တ–အုပ်–၂၀၀။ ။မြွေတို့ ရှူးရှူး-ဟူသော မြည်သံကို ကျမ်းဂန်များတွင် (သုသု)ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ဇာတက–ဌ–သ–အုပ်–၉၊၂၁၂။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၃၅၊၄၃၉။ ။အဘိ–၇–ဋ္ဌ–၄၄၅။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၁၃၄။ ။ဟင်းစသည်ကို သောက်ရာ၌ မြည်သော ရှူးရှူးသံကိုလည်း (သုသု)ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ဝိ–၂–ပါ–၂၅၈၊ ဌ–၁၆၇။ ။မြွေဘိုရ်၏ အပြစ် ၅-ပါးကို ဟောသော ကဏှသပ္ပသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၂၇၊ဌ–၈၂၊ (မြွေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များကို နဂါး ခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

မြွေဆေးနည်း။ ။မြွေကိုက်သောအခါကုသရသော ဘုရားရှင်၏ မဟာဝိကဋ မည်သော ဆေးနည်း၊ (ကျင်ကြီး,ကျင်ငယ်,သစ်ရွက်စိမ်းပြာ,မြေ)၊ဝိ–၂–ပါ–၁၂၂၊ဌ–၁၂၀။ ။၃–ပါ–၂၉၀၊ဌ–၃၇၄။ ။၅–ပါ–၂၂၆၊ ဌ–၁၆၉။ ။သဂ်ဟ–ဌ–၁၂၃။ ။မြွေဆိပ်ချပုံ,ပယ်ရှားပုံ အကျဉ်း ပြဆိုခဏ်း၊နိဒါန–သံ–ဌ–၉၃။ ။

မြွေဆိပ် ဥပမာ ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုး။ ။အာသီဝိသူပမနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၅၅၊ဌ–၇၇။ ။အာသီဝိသသုတ်၊အံ–၄–ပါ–၄၂၅၊ဌ–၃၂၀။ ။

(၁) လျှင်မြန်စွာ အဆိပ်ပြန့်လွယ်၍ အဆိပ်မပြင်းထန် ကြာရှည် မတည်သကဲ့သို့ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကောဓဖြစ်လွယ်၏၊ကြာရှည် မှုကား မတည်တတ်။

(၂) အဆိပ်မှာ ပြင်းထန်၍ ဖြေးဖြေးပြန့်နှံ့သကဲ့သို့ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကောဓ ဖြစ်ခဲလှပြီး ပြေပျောက်ခဲလှ၏။

(၃) အဆိပ်မှာ ပြန့်လွယ်၍ ပြင်းထန်သကဲ့သို့ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကောဓဖြစ်လွယ်ပြီး ပျောက်ခဲလှ၏။

(၄) အဆိပ်မှာ ဖြေးဖြေးပြန့်နှံ့၍ မပြင်းထန်သကဲ့သို့ အချို့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာကောဓဖြစ်ခဲလှ၏၊ ဖြစ်ပြန်လျှင်လည်း ပျောက်လွယ် လှ၏–ဟူလို။

မြွေပွေးခါးပိုက်ဆောင်။ ။အဓမ္မစာရီပုဂ္ဂိုလ်ကို ၎င်းအကုသိုလ်ကံက ဒုဂ္ဂတိသို့ ပို့ကြောင်းနှင့်စပ်၍ ပေးထားသော ဥပမာဂါထာ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၅၇၊ ဌ–၂၆၁။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၁၀၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၂၀၅။

မင်းပြုရခြင်း၌ အပြစ်များကို ပြဆိုခက်း။ ။နှစ်ပေါင်း ၂၀-မင်းပြုခဲ့ရမှုကြောင့် စုတေသောအခါ ငရဲ၌ကျခံရပြီးလျှင် တဖန်ဆင်ဖြစ်ရပုံ၊အပ--ပါ--ပ--အုပ်-- ၁၁၊ ဌ--ပ--အုပ်--၁၉၉၊ ။သုတ္တ--ပါ--၂၀၇၊ ဌ--ပ--အုပ်--၉၁။ ။ ၎င်းဆင်မှာ အပေါင်းအသင်းမှ ခွဲထွက်၍ တကောင်တည်းနေသည်ကို မြင်ပြီးအားတက်ကာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း။ ။ အပ--ပါ--၁၂၊ ဌ--ပ--အုပ်--၂၀၀၊ ။သုတ္တ--ပါ--၂၀၀၊ဌ--ပ--အုပ်-- ၁၀၁၊ ။(တေမိမင်းဝတ္ထု၌လည်း ရှိ၏)။ ။စရိယာ--ဌ--၂၁၀၊ ပါ--၄၁၂။ ။ရဋ္ဌသုတ်၊ သဂါထာ--သံ--ပါ--၁၁၇၊ ဌ--၁၆၆၊ ရဋ္ဌဥ္စ နာမေတံ ပမာဒဋ္ဌာနံ။ ။ဓမ္မ--ဌ--၃--အုပ်--၃၂၄။ ။မင်းအဖြစ်နှင့် ချာန်ရ,ရဟန်းပြုပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသောမင်း၊ သုတ္တ--ပါ--၂၀၉၊ ဌ--ပ--အုပ်--၁၀၇၊ ။အပ--ပါ--ပ--အုပ်--၁၃၊ဌ--ပ--အုပ်--၂၁၃။ ။ ပါ--၁၃၊ ဌ--၂၁၄။ ။ပါ--၁၄၊ ဌ--၂၂၁။ ။မင်းဆိုးမင်းညစ်တို့ခံရသောငရဲ၊ ဇာတက--ပါ--၃--အုပ်--၆၂၊ ဌ--မ--အုပ်--၂၀၄၊၂၉၁။

မင်းကျင့်တရား ၁၀-ပါး။ ။ဂါထာများ၊ ဇာတက--ဌ--တ--အုပ်--၂၅၀၊ ၃၀၀၊ ။ပါ--၃--အုပ်--၉၇၊ဌ--မ--အုပ်--၄၀၃။ ။မင်းတို့ကျင့်ဝတ်ကိုဟောထားသော သုမင်္ဂလဇာတက၊ပါ--ပ--အုပ်--၁၇၀၊ဌ--တ--အုပ်-- ၄၁၇၊ ၄၂၀။ ။၁၀--ဂါထာ၊ ဇာတက--ဌ--စ--အုပ်--၄၂၂။ ။ရထလဋ္ဌိ ဇာတက၊ ပါ--ပ--အုပ်--၁၀၉၊ ဌ--တ--အုပ်--၉၆။ ။ဒီဃ--၃-- ပါ--၅၀၊ ဌ--၃၄။ ။စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ပြုရန် ဟောသောဂါထာများ၊ စရိယာ--ဌ--၁၀၇။ ။ဇာတက--ပါ--ပ--အုပ်--၃၃၆၊ ဌ--စ--အုပ်--၄၅၃။

မင်းကျင့်တရား ၁၀-ပါးဂါထာ။

ဒါနံ သီလံ ပရိစ္စာဂံ၊အဇ္ဇဝံ မဒ္ဒဝံ တပံ။
အက္ကောဓနံ အဝိဟိံသဉ္စ၊ ခန္တိဉ္စ အဝိရောဓနံ။

၁။ ဒါန--လှူဒါန်းခြင်း။
၂။ သီလ--၅-ပါးသီလ,၁၀-ပါးသီလကို ဆောက်တည်ခြင်း။
၃။ ပရိစ္စာဂ--ပေးကမ်းချီးမြှောက် ထောက်ပန့်ခြင်း။
၄။ အဇ္ဇဝ--စိတ်နှလုံး ဖြောင့်မတ်ခြင်း။
၅။ မဒ္ဒဝ--ကိုယ်နှုတ်တို့ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း။
၆။ တပ--ရှစ်ပါးသီလကို ဆောက်တည်ခြင်း။
၇။ အက္ကောဓန--မေတ္တာရှေ့ထား အမျက်မပွါးခြင်း။

၈။ အဝိဟိံသ—တိုင်းသူပြည်သားများကို မညှဉ်းဆဲခြင်း။
၉။ ခန္တိ—သည်းခံခြင်း၊
၁၀။ အဝိရောဓန—တိုင်းသူပြည်သားတို့နှင့် မဆန့်ကျင်ခြင်း။

မင်းအား ဆုံးမသောဂါထာများ။ ။ထေရ—ပါ—၂၉၅၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၄၈၊ ၁၅၀၊ စက္ကာပဋ္ဋောတမင်းအား ဆုံးမသောဂါထာများ။ ။ကုက္ကုဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၅၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၀၉၊ တရားမစောင့်သော မင်းတို့အား ဆုံးမချက်။ ။မဟာပဒုမဇာတက၊ ပါ—၂၅၃၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၉၂။ ။စိတ္တသမ္ဘူတဇာတက၊ ပါ—၃၁၅၊ဋ္ဌ—၄၀၀။ ။မဟာဗောဓိဇာတက၊ ပါ—၃—အုပ်—၅၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၅။ ။သောမနဿ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၃၆၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၅၃။ ။ရာဇောဝါဒ ဇာတက၊ ပါ—၃၆၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁။ ။အဝါရိယဇာတက၊ ပါ—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၁၅။ ။မဟာကပိဇာတက၊ ပါ—၁၆၆၊ ဋ္ဌ—၃၅၂။ ။တေသကုဏဇာတက၊ ပါ—၃—အုပ်—၁၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၁၄၊ ၁၁၇။ ။ဂန္ဓတိန္ဒုကဇာတက၊ပါ—ပ—အုပ်—၃၉၇၊ဋ္ဌ—၁၀၄။ ။ဥမ္မာဒန္တီဇာတက၊ ပါ—၃—အုပ်—၄၅၊ ၄၆၊ ၄၇၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၃၃၊ ၂၃၄၊ ၂၃၅။ ။သုဝဏ္ဏသာမဇာတက၊ ပါ—၁၀၃၊ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၁၆။ ။မင်းတို့ပြည့်စုံစေရသောအရာ ၇-မျိုး၊ဥဒါန်—ဋ္ဌ—၉၂။ ။မင်းတို့မမေ့အပ်သောအရာ ၃-မျိုး၊ အံ—၃—ပါ—၁၀၅၊ ဋ္ဌ—၇၄။ ။မင်းစသော ကြီးကဲသူတို့အတွက် ဟောထားသော အပရိဟာနိယတရား ၇-ပါး၊ (အ-ခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။ ။မင်းဖြစ်သူတို့မှာ ကြမ်းလွန်းလျှင်လည်း မကောင်း၊ နုလွန်းလျှင်လည်း မကောင်းဟု ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၁၄၊ ဋ္ဌ—၃၅။

မင်းမြောက်တန်ဆာ ၅-ပါး။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၆။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၄၂။ပါ—၃၂၂။ ။ဇာတက—ပါ—၃—အုပ်—၅၉။ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၀၁။ ပါ—၁၅၅၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၂၇။ [၁]ခဂ္ဂ—သန်လျက်၊ [၂]ဆတ္တ—ထီးဖြူ၊[၃]ဥဏှီသ—နဖူးသင်းကျစ်၊ [၄] သုဝဏ္ဏပါဒုက—ရွှေခြေနင်း။ [၅] ဝါဠဗီဇနီ—သားမြီးယပ်။ ။မင်း၏လက်ကိုကိုင်ဆွဲလျှင် ထိုကိုင်ဆွဲသူ၏ ဦးခေါင်းကိုဖြတ်ရသော အလေ့ ရှေးကရှိခဲ့ပုံ၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၃။

မင်းတို့တရားစောင့်ခြင်းအကျိုး၊ မစောင့်ခြင်းအပြစ်။ ။မင်းတို့တရားမ**စောင့်**လျှင် ပြည်သူတို့လည်း တရားမစောင့်တော့ကြောင်းဂါထာ။ နေတ္တိ—ပါ—၁၀၈။ဋ္ဌ—၂၂၄။ ။မင်းတို့တရားစောင့်လျှင် ပြည်သူတို့လည်းတရားစောင့်

ကြကြောင်းဂါထာ။ ပါ–၁၁၃။ ဋ္ဌ–၂၂၄။ ။အံ–၄–ပါ–၃၀၇။ ၃၀၈။ ဋ္ဌ–၃၁၇။ ရွှေဆောင်နွားလား၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သွားက စသော ဥပမာဂါထာများ။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၇။ ။မင်းစသည်တို့ တရားမစောင့်လျှင် မိုးလေမမှန်ဘဲ အသက်တိုခြင်း, အဆင်းမလှခြင်း, ရောဂါများခြင်းစသည် ဖြစ်တတ်၍, တရားစောင့်လျှင် မိုးလေမှန်၍, အသက်ရှည်ခြင်း, အဆင်းလှခြင်း, ရောဂါကင်းခြင်း စသည် ဖြစ်တတ်ကြောင်း ဟောထားသော အဓမ္မိကသုတ်။ အံ–၄–ပါ–၃၀၆။ ဋ္ဌ–၃၁၇။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၆၀။ ဇာတက–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၁၃။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၁၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၃၅။ ။ မင်းစသည်တို့ တရားစောင့်က အသီးအနှံများ ဩဇာရှိလှကြောင်း၊ တရားမစောင့်က ဩဇာမရှိကြောင်း ဟောထားသော ရာဇောဝါဒဇာတက၊ ပါ–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၀။ ။ဒီဃ–၃–ဋ္ဌ–၃၅။ ။မင်းတို့မှသာ ဝါဒသုံးလျှင်လည်း ဩဇာမရှိကြောင်း၊ ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–၅၁၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၅၀။ ။မင်းကောင်းတို့အရိပ်မှာ အေးမြလှကြောင်းဂါထာ၊ ပါ–၄၅၊ ဋ္ဌ–၂၃၃။

မန်းစက်တော်ရာရှိခြေတော်ရာ။ ။အကျယ်ပြဆိုခဲ့။ ။သဠာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၄။ ။ ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ်။ ပဏ်–၃–ပါ–၃၁၁။ ဋ္ဌ–၂၃၃။

မယ်တော်မာယာ။ ။မာယာပုဗ္ဗဝိဂ္ဂဟ။ ထေရ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၇၁။ ပါ–၃၀၁။ ။၎င်း၏ရှေးဆုတောင်း။ ဇာတက–ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၂၄၂။ ။ ၎င်းအသက်တိုပုံကို ရှင်းပြခဲ့။ ဥဒါန–ပါ–၁၃၄။ ဋ္ဌ–၂၅၂။ ။၎င်း အိပ်မက်ပုံ အခြင်းအရာ။ ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၁၂၄။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၁။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၉၊ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၂၃။ ၂၄။ ။ မယ်တော်ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော သန္တုသိတနတ်သားကို အဦးထား၍ အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို ဟောကြားရာ ၎င်းမှာ သောတာပန်တည်သွားကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၄၄။

မျက်ရည်ထွက် ရေထက်မကသာ-ဂါထာ။ ။မျက်ရည်ထွက်ရသည်မှာ သမုဒ္ဒရာ ရေထက် များကြောင်းဂါထာ၊ ထေရီ–ဋ္ဌ–၁၁၄။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၂၊ ၄၄၁။ ။အဿုသုတ်–သံ။

မြင်သင့်သည်ကိုမမြင်၊ မမြင်သင့်သည်ကိုမြင်က ဝဋ်ဒုက္ခမှ မလွတ်နိုင်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၁။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၇။ ။မဟာနိ–ဋ္ဌ–၃၉။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၄၇။ ။နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၉၅။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၂၀၇။

ယံ ပဿတိ န တံ ဒိဋ္ဌံ၊ ယံ ဒိဋ္ဌံ တံ န ပဿတိ။
အပဿံ ဗဇ္ဈတေ မူဠှော၊ ဗဇ္ဈမာနော န မုစ္စတီတိ။ ။

မြင့်မိုရ်တောင်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၄။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀၀၊ (ရှစ်ခေါင်းလေးထောင် နှစ်ပြန်ဆောင်ဟု မိန့်ဆိုထား၏)၊ ။အံ—၇—ပါ—၄၇၄၊ဋ္ဌ—၁၈၀။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၁၊ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၃၆၊ ၃၃၇။ ။၂—ဋ္ဌ—၃၂၀၊ ။ဇူဠနိ—ဋ္ဌ—၃၀။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၁။ ။မြင့်မိုရ်တောင်၏ လေးဘက်တွင် အရောင်လေးချိုးရှိကြောင်း၊ (အရှေ့ငွေရောင်၊ တောင်ပတ္တမြား၊ နောက်ကားဖလ်ရောင်၊ မြောက်ရွှေရောင်)၊ ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၁၄၆၊ ပါ—၁၆၁။

မြစ်ကြီးငါးသွယ်, မြစ်ငယ်ငါးရာ။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၅။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၁၇၄။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၃၊ ၂၅၉။ ။ဂင်္ဂါ-ယမုနာ စသော မြစ်ကြီးများ၊ အနောတတ္တအိုင်ကြီး စသည်ကို ပြဆိုချက်၊ အံ—၈—ဋ္ဌ—၂၁၀၊ ၂၂၀။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၁။ ။ဂင်္ဂါပုဒ်အဖွင့်၊အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၃၊ ပါ—ပ—အုပ်—၅၅။

မှန်ရာပြော သစ္စာ။ ။မှန်ရာပြောသစ္စာ-ဟူသော စကားပုံဖြစ်လာဟန်၊ကဏှဒီပါယနရသေ့က မပျော်မွေ့ဘဲနှင့် ကဲ့ရဲ့ခံရမည်စိုးရိမ်သောကြောင့် ရသေ့ဘဝတွင်နေရကြောင်း သစ္စာဆို၍ မြွေဆိပ်ကိုလျော့ကျစေပုံ၊စရိယာ—ပါ—၄၁၇၊ ဋ္ဌ—၂၁၀။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၀၊ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၀၊ ဤ၌ကား လင်းမယား ၂-ဦးတို့ကလည်း သစ္စာဆိုကြသေးကြောင်း။ ။မှန်တိုင်းလည်း မပြောအပ်ကြောင်းဟောထားသော သုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၉၁၊ ဋ္ဌ—၃၅၀၊ မှန်ပင်မှန်သော်လည်း အကုသိုလ်ပွါး၍ ကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်လျှင် မပြောမဆိုဘဲ ကုသိုလ်ပွါး၍ အကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်မှသာ ပြောဆိုသင့်ကြောင်း ဟောထား၏၊ မြင်ခြင်း, ကြားခြင်း, တွေ့ခြင်း, သိခြင်း လေးမျိုးစလုံး၌ဟူလို။

မိတ်ဆွေဖွဲ့ထိုက်သောအင်္ဂါများ။ ။သုံးပါး၊ မိတ္တသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၂၀၉၊ ဋ္ဌ—၂၄၂၊ဒုဒ္ဒဒံ ဒဒါတိ၊ဒုက္ကရံ ကရောတိ၊ဒုက္ခမံ ခမတိ။ ။မိတ်ဆွေကောင်းတို့မည်သည်မှာ ကောင်းရာကို အတင်း တိုက်တွန်း သင့်ကြောင်း၊ (ယင်္ဂိကာရတို့ထုံး နှလုံးမူစရာ)၊ ပဏ်—၂—ပါ—၂၃၀၊

ဠ—၁၉၄။ ။မြင်-မြင်ခြင်း ချစ်ခင်လျှင်လည်း မိတ်ဆွေဖွဲ့အပ်ကြောင်း၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၊ ဠ—ပ—အုပ်—၃၂၇။ ။မိတ်ဆွေ ၂-မျိုး၊ (သန္ဒိဋ္ဌ၊သမ္ဘတ္တ)၊ မဟာ—သံ—ဠ—၂၃၅၊ ပါ—၁၃၂။ ။အင်္ဂါ ၇-ပါး ကိုဟောသော မိတ္တသုတ်၊ (ပ—ဒု)၊ အံ—၇—ပါ—၄၂၁၊ ၄၂၂၊ ဠ—၁၆၂၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏။ ။မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် ၅-ပါး၊ (၂-နည်း)၊ ဒီယ—၃—ပါ—၁၅၅၊ ဠ—၁၃၉။

မိတ်ဆွေဖွဲ့ထိုက်သော အင်္ဂါ ၇-ပါး

၁။ ဒုဒ္ဒဒံ ဒဒါတိ—ပေးနိုင်ခက်သော ပစ္စည်းများကိုပေးတတ်ခြင်း။

၂။ ဒုက္ကရံ ကရောတိ—ပြုပေးနိုင်ခဲလှသောအမှုများကို ပြုပေးတတ်ခြင်း။

၃။ ဒုက္ခမံ ခမတိ—သည်းခံနိုင်ခဲလှသောအရာများ၌ သည်းခံတတ်ခြင်း။

၄။ ဂုယှဿ အာဝိကရောတိ—လျှို့ဝှက်အပ်သော အရာများကို ပြောကြားတတ်ခြင်း။

၅။ ဂုယှဿ ပရိဂူဟတိ—လျှို့ဝှက်အပ်သော အရာများကို လျှို့ဝှက်ပေးတတ်ခြင်း။

၆။ အာပဒါသု န ဇဟတိ—ဘေးရန်ရှိလာသော အခါ၌ စွန့်မထားတတ်ခြင်း။

၇။ ခီဏေန နာတိမညတိ—ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ၌လည်း မထီမဲ့မြင် မပြုတတ်ခြင်း။ (ဝါ) အထင်မသေး တတ်ခြင်း။

တနည်း ၇-ပါး

၁။ ပိယ—သီလဝန္တသမ္ဘာဒိဋ္ဌိနှင့် ပြည့်စုံ၍ ချစ်ခင်ဘွယ်ရှိခြင်း။

၂။ ဂရု—အလေးပြုထိုက်ခြင်း၊

၃။ ဘာဝနိယ—ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၏ အစွမ်းဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သူဖြစ်ခြင်း။

၄။ ဝတ္တာ—ပြောဆိုမှု၌ လိမ်မာခြင်း။

၅။ ဝစနက္ခမ—ဆိုဆုံးမသည်ကို နာယူတတ်ခြင်း။ (ဝါ) အပြောအဆို ခံနိုင်ခြင်း။

၆။ ဂမ္ဘီရကထံ ကတ္တာ—နက်နဲသော တရားစကားကိုပြောဆိုခြင်း၊

၇။ အဋ္ဌာနေ နေ၀ နိယောဇေတိ—မသင့်လျော်သော အရာ၌ မတိုက်တွန်းတတ်ခြင်း။

မိတ်ဆွေဖွဲ့ပုံနည်းယူစရာ။ ။နာမည်ကိုမေးထားပြီး တွေ့ဆုံသောအခါတွင် နာမည်ကိုအပြည့်အစုံ ခေါ်၍ လက်ဆောင်လည်းပေးရကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၄၂၄။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၇၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၉။ မိတ်ဆွေလိုက ပေးကမ်းရကြောင်းဂါထာ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၂၆၊ဌ-၂၃၅။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၇၊ ဌ—၃၀၄။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၉၃၊ ဌ—တ—အုပ်—၁၀။

မိတ်ဆွေအတုများကိုပြဆိုခန်း။ ။မိတ်ဆွေတုလေးယောက် လေးလီ (၁၆-ယောက်)ကိုပြဆိုခန်း၊ဒီဃ—၃—ပါ—၁၅၁၊ ဌ—၁၃၁၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဇာတက—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၅၀၊အညွှန်း။ ။မိတ်ဆွေအတုအစစ်ကိုခွဲပြသော ဟိရိသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၃၁၈၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၂။ ။မိတ်ဆွေယုတ်ကိုပြသောဂါထာ၊ စူဠနိ—ပါ—၃၀၆၊ ဌ—၁၃၈၊ မျှော်လင့်ချက်မထားဘဲ ပေါင်းသင်းသောမိတ်ဆွေကား ရှားလှကြောင်း။ ။မိတ်ဆွေယုတ်၏အင်္ဂါများကိုပြဆိုခန်း၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၇၈၊ ဌ—၁၆၁။ ။အဘိ—၁—ပါ—၂၅၈၊ ဌ—၄၂၃။

မိတ်ဆွအစစ်များကိုပြဆိုခန်း။ ။မိတ်ဆွေစစ်လေးယောက်လေးလီ (၁၆-ယောက်)ကိုပြဆိုခန်း၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၅၂၊ ဌ—၁၃၂၊ဂါထာများပါ၏။ ။သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၆၅၊ အညွှန်း။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၆၊၂၂၄။ ။စူဠနိ—ဌ—၁၀၄၊၁၃၈၊ပါ—၂၃၉။ ။မိတ်ဆွေကောင်းတို့၏ သဘောထားကိုပြသောဂါထာ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၈၉၊ဌ—တ—အုပ်—၄၆၈။ ။မိတ်ဆွေကောင်းပီသပုံကိုပြဆိုခန်း၊ ဝိမာန—ဌ—၂၄၂၊ဌ—၈၇။ ။ကလျာဏမိတ္တအင်္ဂါများကိုပြဆိုခန်း၊ အဘိ—၁—ပါ—၂၈၅၊ဌ—၄၂၃၊ (ကလျာဏမိတ္တခန်း၌လည်းရေးခဲ့ပြီ)။ ။

မိတ်ဆွေကောင်းကိုရလျှင်ရ၊မရလျှင်တယောက်ထည်းနေရသည်ကမြတ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ဝိ—၃—ပါ—၄၉၆၊ ဌ—၄၃၄။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၈၈၊ဌ—တ—အုပ်—၆၇၊၄၆၄။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၈၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၈၁၊၈၃။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၊၂၉၆။ ။ပဋ်—၃—ပါ—၁၉၂၊ ၁၉၃၊ ဌ—၁၄၇။

မိတ်ဆွေကောင်းနှင့်ပေါင်းသင်းရကျိုး။ ။ဘမ္မဒါဋ္ဌိက စောရဃာတက ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၇။ ။အင်္ဂုလိမာလဝတ္ထု၊ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၀။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၈၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၈၃။ ။ကလျာဏမိတ္တာဒိဝဂ္ဂ၊ အံ—

၁—ပါ—၁၂၊ ဌ—၆၂။ ။သေခါနီးတွင် သရဏဂုံဆောက်တည်ခိုင်း၍ စာတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်၌ဖြစ်ရသော ဒမိဠဒေဝါ ရိက တံငါသည်၊ အံ—၃—ဌ—၁၀၇။ ။အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အား ဆွမ်းလှူတရားနာရ၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရသော ဝါတကာဠကခိုးသူသတ်သမားကြီး၊ ဌ—၁၉၀၊ ၁၁၀။ ။(ကလျာဏမိတ္တခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

မိတ်ဆွေယုတ်နှင့်ပေါင်းသင်းရခြင်းအပြစ်များ။ ။မိတ်ဆွေယုတ်နှင့် ပေါင်းသင်း၍ ပျက်စီးရပုံကိုဟောသော မနောဇ ဇာတက၊ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၆၊ ဌ—တ—အုပ်—၃၀၂။ ။အပြစ်ပြဂါထာ၊ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၅၊ ဌ—သ—အုပ်—၁၂၆။ ။ပါ—၂၆၆၊ဌ—၁၂၇၊အသျှင်အာနန္ဒာထေရ်အလောင်း ဒုက္ခများ ခံစားရပုံ။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၆၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၁၊ ဓမ္မရုစိယထေရ်အလောင်း အမိကိုသတ်မိပုံ။ ။အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် မထေရ်ဝတ္ထု၌လည်း ရှိ၏။ ။ပေတ—ဌ—၄၊ ခိုးသူဖြစ်ရပုံ။ ။မဟာ ဓနသေဋ္ဌိပုတ္တဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၈၁။ ။မိတ္တသုတ်၊အံ—၆—ပါ—၃၆၈၊ မိတ်ဆွေယုတ်နှင့် မပေါင်းသင်းရန် ဆုံးမသောဂါထာ၊ စူဠနိ—ပါ—၂၇၆၊ ဌ—၁၂၆။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၈၈၊ ဌ—ပ—အုပ်—၉၇၊ ဤ၌ မိတ်ဆွေယုတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားပုံ။ ။မိတ်ဆွေ ယုတ်နှင့် ပေါင်းသင်းရခြင်းအပြစ် ၆-ပါး၊ ဒီယ—၃—ပါ—၁၄၉၊ ဌ—၁၃၀။ ။အံ—၁—ပါ—၁၂၊ ဌ—၆၂။

မိန်းမတို့သဘောထားများ။ ။မိန်းမတို့မှာ အများအားဖြင့် လင်ယောကျ်ားကို နိုင်ခြင်သော သဘောထားရှိတတ်ကြကြောင်း၊ပဏ်—၂—ဌ—၁၇၂။ ။သားသမီးအားကိုးဖြင့်လည်း လင်ကိုနိုင်လိုဘတ်ကြကြောင်း၊ သုတ္တ—ပါ—၃၂၅၊ဌ—ဒု—အုပ်—၅၉။ ။ပေတ—ဌ—၃၄။ ။အဘိ—၂—ဌ—၂၈၁၊ မာတုဂါမော စ နာမ အပိ စက္ကဝတ္တိရာဇာနံ အတ္တနိ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တံ ဥတွာ ဒါသံဝိယ သလ္လက္ခေတိ။ ။မိန်းမတို့မှာ အများအားဖြင့် စီးပွါးမဖြစ်ထွန်းက လင်ယောကျ်ားမည်မျှပင် ဒုက္ခရောက်စေကာမူ ဝမ်းမနည်းတတ်သည့်အပြင် ဝမ်းသာတတ်ကြကြောင်း၊ ဒီယ—၂—ဌ—၃၀၄။ ။မိန်းမတို့မှာ အများအားဖြင့် သာလျှင်နား၍ နာလျှင်ပြေးရန်ကြံစည်တတ်ကြကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၈။ ။မိန်းမတို့စိတ်ထားမှာ အသိခက်လှကြောင်း၊ သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၃။ ။(ထိန်ဘာဝေါ ဒုရာဇာနော အခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။မိန်းမတို့အတွင်းသဘောကိုပြသောဂါထာ၊

သဠာ—သံ—ဌ—၁၀၀၊ နှစ်သက်ခြင်း, ပြစ်မှားခြင်း၌ အပိုင်းအခြား မရှိကြောင်း။

မိန်းမတို့၏ အား ၅-မျိုး။ ။ဝိသာရဒသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၄၄၃၊၄၄၆၊ ဌ—၁၂၆။ ။အင်္ဂသုတ်လည်းနည်းတူ၊ (¹ရူပဗလ၊ ²ဘောဂဗလ၊ ³ဉာတိဗလ၊ ⁴ပုတ္တဗလ၊ ⁵သီလဗလ)။ ။ဤ ၅-ပါးနှင့်ပြည့်စုံလျှင် လင်ယောကျ်ားကို လွှမ်းမိုးနိုင်ကြောင်းဟောသော ပသယှသုတ်၊ အဘိဘုယျသုတ်၊ ပါ—၄၄၃၊ ဌ—၁၂၆။ ။မိန်းမတို့ကို မဖျက်ဆီးနိုင်သောအားမှာ (ဝါ) လင့်အိမ်မှ နှင်မချနိုင်သောအားမှာ သီလအားသာဖြစ်ကြောင်း ဟောသော နာသေန္တိသုတ်၊ ပါ—၄၄၄၊ ဌ—၁၂၆။ ။သီလအားရှိမှသာ သုဂတိရောက်စေနိုင်ကြောင်းဟောသော ဟေတုသုတ်၊ ပါ—၄၄၅။

၁။ ရူပဗလ····အဆင်းအင်္ဂါ လှပချောမွေ့ခြင်းအား။
၂။ ဘောဂဗလ····ပစ္စည်းဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းအား။
၃။ ဉာတိဗလ····ဆွေမျိုးနှင့် ပြည့်စုံခြင်းအား။
၄။ ပုတ္တဗလ····သားသမီးနှင့်ပြည့်စုံခြင်းအား။
၅။ သီလဗလ····သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်းအား။

မိန်းမမြတ်။ ။မိန်းမမြတ်ဟူမှာ ကိုယ်ဝန်တည်လျှင် ထိုစတည်သောနေ့၌ပင် သိကြကြောင်း၊ အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၄၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်တို့ရှောင်ကြဉ်ရသော အစာများကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၅၂။ ။မိန်းမတိုင်းဆိတ်ကွယ်ရာ၌ မကောင်းမှုကိုပြုကြသည်မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြချက်၊ အမရာဒေဝီပဥှ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၂၀၃။ ။ဘုန်းကံရှိသောမိန်းမတို့မှာ ထူးခြားသောအတွေ့ရှိကြောင်း၊ သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၅၄။ ။မိန်းမတို့တွင် ဘုန်းကံနည်းပါးသူတို့ ရခဲလှသောအရာ ၅-မျိုးနှင့် ဘုန်းကံရှိသော မိန်းမတို့ ရလွယ်သောအရာ ၅-မျိုးကိုဟောသော ဌာနသုတ်၊ သဠာသံ—ပါ—၄၄၅။

မိန်းမတို့လော်လီခြင်း ၅-ပါး။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၀၂၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၊ ¹အာဟာရလောလတာ၊ ²အလင်္ကာရလောလတာ၊ ³ပရပုရိသလောလတာ၊ ⁴ဓနလောလတာ၊ ⁵ပါဒလောလတာ။

၁။ အာဟာရလောလတာ····အစားအသောက်၌ လျှပ်ပေါ်လော်လီခြင်း။
၂။ အလင်္ကာရလောလတာ····အဝတ်တန်ဆာ၌ လျှပ်ပေါ်လော်လီခြင်း။

၃။ ပဒုပုရိသလောလတာ····ယောကျ်ားတပါး၌ (အနည်းဆုံး စိတ်ဖြင့်ပင်) နှစ်သက်တတ်ခြင်းဟူသော လျှပ်ပေါ်လော်လီခြင်း။

၄။ ခနလောလတာ····ပစ္စည်းဥစ္စာ၌ လျှပ်ပေါ်လော်လီခြင်း။

၅။ ပါဒလောလတာ····ဟိုဟိုသည်သည် သွားလာမှု၌ လျှပ်ပေါ်လော်လီခြင်း။

မိန်းမတို့၏ အပြစ် ၅-ပါးကိုဟောသော ကဏ္ဍပွဲသုတ်၊ (ပ–ဒု)၊ အံ–၅–ပါ–၂၂၇၊ ၂၂၀၊ ဌ–၁၂၊ [၁] အသုစိ၊ [၂] ဒုဂ္ဂန္ဓ၊ [၃] သဘီရု၊ [၄] သပ္ပဋိဘယ၊ [၅] မိတ္တဒုဗ္ဘီ။ ။တနည်း၊ [၁] ကောဓန၊ [၂] ဥပနာဟီ၊ [၃] ဃောရဝိသ၊ [၄] ဒွိဇိဝှ၊ [၅] မိတ္တဒုဗ္ဘီ၊ မိန်းမတို့အပေါ်၌ ပြောဆိုကြသော စကားများတွင် "မြွေဟောက်လို လျှာနှစ်ခွနှင့်" ဟူသောစကားမှာ ဤဒုတိယကဏ္ဍပွဲသုတ်၌လာသော ဘုရားစကားတော်ဖြစ်၏။

၁။ အသုစိ····မစင်ကြယ်ခြင်း။

၂။ ဒုဂ္ဂန္ဓ····မကောင်းသောအနံ့ရှိခြင်း။

၃။ သဘီရု····အအိပ်ကြီးခြင်း။

၄။ သပ္ပဋိဘယ····ကြောက်လန့်တတ်ခြင်း။

၅။ မိတ္တဒုဗ္ဘီ····မိတ်ပျက်လွယ်တတ်ခြင်း။

တနည်း

၁။ ကောဓန····အမျက်ထွက်တတ်ခြင်း။

၂။ ဥပနာဟ····ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်ခြင်း။

၃။ ဃောရဝိသ····ရာဂစေတ်ပြင်းထန်ခြင်း။

၄။ ဒွိဇိဝှ····ပိသုဏာဝါစာကို ပြောဆိုခြင်း၊ (လျှာနှစ်ခွ)။

၅။ မိတ္တဒုဗ္ဘီ····မိတ်ပျက်လွယ်တတ်ခြင်း။

မိန်းမကြောင့်သာ ဆင်းရဲရာ ဂါထာ။ ။ခထရ–ပါ–၃၂၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၇။ ။မိန်းမကိုစွဲ ဗာလဘဲ-ဟူသောဂါထာ၊ပါ–၃၂၅၊ဌ–၂၉၂။ ။မိန်းမမစွဲ ချမ်းသာမြဲ-ဟူသောဂါထာ၊ ပါ–၂၄၉၊ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၅။ ။မိန်းမငယ်ကြိုက် ဘေးဆိုက်တတ်သည့် အဘိုးအိုဂါထာ၊ သုတ္တ–ပါ–၂၉၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၅။

မိန်းမပညာ လက်နှစ်သစ်သာ။ ။ဝိမာန–ဌ–ဂ၆၊ ပါ–၂၂။ ။ထေရီ–ပါ–၃၇၆၊ ဌ–၆၉၊ ရှင်းပြထား၏။ ။သောမာသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၃၀၊ ဌ–၁၇၄။ ။မိန်းမတို့လည်း ပညာရှိကြောင်း နတ်ကချီးကြူးသောဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၁၅။ ။အပ–ပါ–ဌ–အုပ်–

၂၄၂၊ ဂါထာနံပါတ်—၃၁၊ ၃၂။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၁၀၄။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၇၇၊ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၁၆။ ။မလ္လိကာသုတ်၊သဂါထာ—သံ—ပါ—၈၆၊ ဋ္ဌ—၁၄၂။

မိန်းမတို့မရနိုင်သော ရာထူးများ။ ။(စကြဝတေးမင်း၊ သိကြားမင်း၊ မာရ်နတ်မင်း၊ဗြဟ္မာမင်း၊ဘုရားရှင်)၊ ပဏ်—၃—ပါ—၁၁၀၊ ဋ္ဌ—၈၆။ ။အံ—၁—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၃၆၂။ ။နေတ္တိ—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—၁၅၈၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂ ဟီနံ-ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။ပေဋက—ပါ—၁၉၁။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၉၈။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၄၉၊ ဋ္ဌ—၄၁၈။

မိန်းမတို့၏ ကိုယ်အနံ့မှာ ၄-မျိုးရှိကြောင်း။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၂၀။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၈၊ အဿဂန္ဓိနီ၊ မေဏ္ဍကဂန္ဓိနီ၊ သေဒဂန္ဓိနီ၊ သောဏိတဂန္ဓိနီ။

မိန်းမတို့မရောင့်ရဲနိုင်သော အရာများ။ ။အံ—၂—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—၅၂၊ မေထုန်မှီဝဲရာ၌၎င်း၊ သားဖွားရာ၌၎င်း မရောင့်ရဲနိုင်ကြောင်း။ ။ဥဒါန—ပါ—၉၇၊ ဋ္ဌ—၁၄၀။ ။သုံးမျိုး၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၅၊ တန်ဆာဆင်ရာ၌၎င်း။ ။တ—အုပ်—၃၂၂။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၆၅။ ။ပ—အုပ်—၄၆၅။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၃၂။ ။သားဖွားရခြင်း၌ မရောင့်ရဲနိုင်ကြောင်း၊ (ဝါ) အားမရနိုင်ကြောင်းလျှောက်ထားသော စကားမှာ အသျှင်သီဝလိဝတ္ထုတိုင်း၌ရှိ၏။

မိန်းမဘဝမှလွန်မြောက်နိုင်,မလွန်မြောက်နိုင်ပြဆိုခဏ်း။ ။သံယောဂသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၆၈၊ဣတ္ထိန္ဒြိယ၊ဣတ္ထိကုတ္တ၊ ဣတ္ထာကပ္ပ၊ဣတ္ထိဝိဓံ၊ ဣတ္ထိစ္ဆန္ဒ၊ဣတ္ထိဿရ၊ ဣတ္ထာလင်္ကာရ၊ ဤ—၇-ချက်၌ စွဲလမ်းနှစ်သက်နေလျှင် မိန်းမဘဝမှ မလွန်မြောက်နိုင်ကြောင်း၊ မစွဲလမ်းမနှစ်သက်မှ လွန်မြောက်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ယောကျ်ားတို့ အတွက်လည်း ယောကျ်ားဘဝမှ လွန်မြောက်နိုင်ကြောင်း၊ မလွန်မြောက်နိုင်ကြောင်းတွဲလျက်ဟောထား၏။ ။မိန်းမတို့ ယောကျ်ားဘဝကို ရနိုင်ရန်ညွှန်ကြားချက်၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၈။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၈၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၃၂။ ။

မိန်းမတို့သာသီးခြားခံစားရသောဒုက္ခ ၅-မျိုး။ ။အာဝေဏိက ဒုက္ခသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၄၃၆၊၄၃၇၊ဋ္ဌ—၁၂၅။ ။ထေရီ—ပါ—၄၀၃၊ဋ္ဌ—၁၈၄၊ [၁]လင့်အိမ်လိုက်ရ၊ [၂]တလတခါ၊ ဓမ္မတာသွန်၊ [၃]ကိုယ်ဝန် [၄]သားဖွါး၊ [၅]ကျွေးယောကျ်ား၊ သီးခြား ငါးဒုက္ခာ။

မိန်းမတို့အပါယ်လားကြောင်းတရားများ။ ။တီဟိဓမ္မေဟိသုတ်၊သဠာ–သံ–ပါ–၄၃၇၊ ဋ္ဌ–၁၂၅၊ (နံနက်မစ္ဆေ၊ နေ့ဣဿာ၊ ညနေရာဂဖြစ်)။ ။ကောဓနသုတ်-စသည်၌လာသော အသဒ္ဓါ၊အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပ၊ ကောဓန၊ဒုပ္ပည၊ ၅-ပါး၊ငါးပြင် ဥပနာဟ၊ ဣဿုကီ၊ မစ္ဆရီ၊ အတိစာရီ၊ ဒုဿီလ၊အပ္ပဿုတ၊ကုသီတ၊ မုဋ္ဌဿတိ–ပဥ္စဝေရဓေါ် ငါးပါးသီလ လွန်ကျူးမှု၊ဤတရားများကြောင့် အပါယ်လေးပါး၌ ဖြစ်ရတတ်ကြောင်းအသီးသီးဟောထားသောသုတ်များ၊ ပါ–၄၃၇၊၀၊၉၊၄၄၀၊ဋ္ဌ–၁၂၅။ ။ပဌမအနုရုဒ္ဓါသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၀၅။

မိန်းမတို့သုဂတိရောက်ကြောင်းတရားများ။ ။အက္ကောဓနသုတ်-စသည်၌လာသော သဒ္ဓါ,ဟိရီ,ဩတ္တပ္ပ,အက္ကောဓန,ပညဝါ ၅–ပါး၊ ငါးပြင် အနုပနာဟ,အနိဿုကီ,အမစ္ဆရီ,အနတိစာရီ, သီလဝါ, ဗဟုဿုတ, အာရဒ္ဓဝီရိယ,ဥပဋ္ဌိတဿတိ,ပဥ္စသီလ၊ဤတရားများကြောင့် သုဂတိသို့ရောက်စေနိုင်ကြောင်း ဟောထားသောသုတ်များ၊ သဠာ–သံ–ပါ–၄၄၀၊၄၄၁၊၂၊ ဋ္ဌ–၁၂၅။ ။အနုရုဒ္ဓသုတ်၊ အံ–၀–ပါ–၉၂၊ ဋ္ဌ–၂၃၃။ ။ဒုတိယ ဝိသာခါသုတ်၊ ပါ–၉၄၊ဋ္ဌ–၂၃၄။ ။နကုလမာတာသုတ်၊ ပါ–၉၅၊ ဤသုံးသုတ်၌ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏။ ။မိန်းမတို့ပစ္စုပ္ပန်ဘဝလွန်၌ ကောင်းစွာအောင်နိုင်ခြင်း ၁၆-ပါးကိုဟောသော ဣဓလောကိကသုတ်၊ (ပ–၃)၊ အံ–၀–ပါ–၉၆၊၉၉၊ဋ္ဌ–၂၃၄၊ မှတ်ဘွယ်ဂါထာများပါ၏။

မိန်းမတို့အလှဂုဏ်အင်္ဂါ။ ။ခြောက်ပြစ်ကင်း ကောင်းခြင်းငါးဖြာကိုပြဆိုချက်၊ မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၅၉။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၁၀။ ။ဝိမာန–ဋ္ဌ–၉၃။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၂၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၆၄။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၄။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၁၅၂။ ။ဒီယ–၂–ပါ–၁၄၃၊ဋ္ဌ–၂၁၉။ ။ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၁၉၃။ ။

အပြစ် ၆-ပါး

၁။ အရပ်ရှည်လွန်းခြင်း၊
၂၊ အရပ်ပုကွလွန်းခြင်း၊
၃။ ဝိန်ကြိုလွန်းခြင်း၊
၄၊ ဝလွန်းခြင်း၊
၅။ အသားမည်းလွန်းခြင်း၊
၆၊ ဖြူလွန်းခြင်း။

ကောင်းခြင်းငါးဖြာ

၁။ ဆဝိကလျာဏတာ—ဝါဝင်းသောအရေရှိခြင်း၊
၂။ မံသကလျာဏတာ—လက်, ခြေ, နှုတ်ခမ်းတို့၌ နီမြန်းသော အဆင်းရှိခြင်း၊
၃။ နှာရုကလျာဏတာ—အသားနှင့် ကင်နေသော ခြေသည်း, လက်သည်းတို့မှာ နီမြန်းသောအဆင်းရှိ၍ အသားမှ လွတ်ရာ၌ကား ဖြူဖွေးသောအဆင်းရှိခြင်း၊
၄။ အဋ္ဌိကလျာဏတာ—၃၂-ချောင်းသော သွားတို့သည် ဖြူဖြူဖွေးဖွေး တပြေးတည်း ညီညီညာညာရှိခြင်း၊
၅။ ဝယကလျာဏတာ—အသက် ၁၂၀-ရှိသော်လည်း ၁၆-နှစ်အရွယ်မျှသာဟု ထင်ရခြင်း။

မိန်းမတို့၏ မာယာ ၄၀-ကို ရေတွက်ပြပုံ။ ။ဇာတက—ပါ—၃—အုပ်—၁၂၁၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၆၇၊ ၄၇၀၊ ၄၇၁။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၄၂၉။ ။ မိန်းမမာယာ ရဟန်းတို့သတိမူစရာ၊ အစားအသောက်ဖြင့် မျှား၍ ဖျက်ဆီးပုံ၊ ၄၂၀။ ။မိန်းမကြော့ကွင်း၊ ဗာလဖျင်း၊ မိခြင်းခံရခြင်းသည်-ဟူသော ဂါထာ၊ ထေရီ—ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၀၀။ ။(မာယာ ၄၀-မှာ များလွန်း၍ မရေးသာပြီ)၊ ဆိုင်ရာ၌ ရှာဖွေကြည့်ရှုပါလေ။

မိန်းမတို့ကို အုတ်ိမျိုးဟု ဆိုကြသောစကား။ ။၃၂—ကောဋ္ဌာသတွင် အန္တ အရပြသောအခါး၌ ယောကျ်ားတို့၏ အူမှာ ၃၂-တောင်၊ မိန်းမတို့၏ အူမှာ ၂၈-တောင်ရှိ၏ဟု ဖွင့်ပြထားသော စကားကို ထောက်၍ ပြောဆိုကြဟန်တူကြောင်း၊ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၂၉။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၄၉၊ (ကောဋ္ဌာသ ခဏ်းတိုင်း၌လည်း ရှိ၏)။

မိန်းမတို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပစ္ဆုပ္ပန် ဝါ မလွန် နှစ်ဘန်သော ကာလ၌ မိန်းမတို့ဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်ဝတ္တရားများကို ဟောထားသော ဣစလောကိကသုတ်၊ (ပ-၃)၊ အံ—၀—ပါ—၉၆၊၉၉၊ ဋ္ဌ—၂၃၄၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ ဆောင်ရွက်ရသော တာဝန်လေးမျိုးကား—

၁။ ကိစ္စကြီးငယ်၌ ကောင်းမွန်စွေ့စပ်စွာ စီမံရခြင်း။
၂။ ချီးမြှောက်သင့်သူကို ချီးမြှောက်ရခြင်း။
၃။ ကောင်းမွန်စွာ ချက်ပြုတ်တတ်ရခြင်း။
၄။ ပစ္စည်းဥစ္စာကို ကောင်းမွန်စွာ ထိန်းသိမ်းရခြင်း။

တမလွန်လောကအတွက် ဆောင်ရွက်ရသော တာဝန် လေးမျိုးကား— [၁]သဒ္ဓါ, [၂]သီလ, [၃]စာဂ, [၄]ပညာ၊ ဤလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံစေရခြင်းတည်း၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများပါ၏။ ။လင့်အိမ်လိုက်အံ့သော, လင့်အိမ်၌ နေသောမိန်းမတို့အတွက် ဆုံးမသောဂါထာများ၊ ဥဂ္ဂဟသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၃၀၊ ဌ—၁ဂ၊ ။မိန်းမကြောင့်ဖြစ်သော အညစ်အကြေးမှာ (ဣတ္ထိမလ) ဆေးကြော၍ မရကြောင်း၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၅၊ဌ—ဂဂ။ ။ယောကျ်ားတို့ အားရုံငါးပါးမှာ မိန်းမတို့အား အဆွဲဆောင်နိုင်ဆုံး ဖြစ်ကြောင်းဟောသော ရူပါဒိဝဂ္ဂ၊ အံ—၁—ပါ—၁၊ ဌ—၁၄၊ ၂၁၊ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ ဝတ္ထုများဖြင့် မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ယောကျ်ားတို့က မိန်းမတို့ကို နှောင်ဖွဲ့ခြင်း ဂ-မျိုးဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ထားကြပုံ၊ ဒုတိယဗန္ဓနသုတ်၊ အံ—ဂ—ပါ—၃ဂ၊ ဌ—၂၁၇။ ။အချို့မိန်းမတို့ လူတောမဝင်နိုင်ခြင်း, စီးပွါးမဖြစ်ထွန်းနိုင်ခြင်း အကြောင်းလေးပါးကို ဟောသော ကမ္ဗောဇသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၉၄၊ ဌ—၃၂၁။ ။မိန်းမတို့မှာ ရောင်းကုန်သာ ဟု ရှေးကပင် ဆိုထားကြပုံ၊ မ္ဇ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၆။ ၊ဝိသာခါဝတ္ထု၊ အံ—၁—ဌ—၃၁၃။ ။မိန်းမတို့မနှစ်သက်သော,နှစ်သက်သောယောကျ်ား ၅-မျိုးစီ ဟောထားသော ပုရိသသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၄၃၆၊ ဌ—၁၂၅၊ မနှစ်သက်သောအင်္ဂါ ၅-ပါး၊ [၁]နရူပဝါ၊ [၂]နဘောဂဝါ၊ [၃]နသီလဝါ၊ [၄]အလသ၊ [၅]ပဇံ အဿ နလဘတိ။ ။နှစ်သက်သော အင်္ဂါ ၅-ပါး၊ [၁]ရူပဝါ၊ [၂]ဘောဂဝါ၊ [၃]သီလဝါ၊ [၄]ဒက္ခ အနာလသ၊ [၅]ပဇံ အဿ လဘတိ။

ယောကျ်ားတို့အပေါ်၌ မိန်းမတို့ မနှစ်သက်သောအင်္ဂါ ၅-ပါး

၁။ နရူပဝါ····ရုပ်အဆင်းအင်္ဂါ မလှခြင်း။

၂။ နဘောဂဝါ····ပစ္စည်းဥစ္စာ မရှိခြင်း။

၃။ နသီလဝါ····သီလ မရှိခြင်း။

၄။ အလသ····ပျင်းရိတတ်ခြင်း။

၅။ ပဇံအဿနလဘတိ····သားသမီးမရတတ်ခြင်း။

နှစ်သက်သောအင်္ဂါ ၅-ပါး

၁။ ရူပဝါ····ရုပ်အဆင်းအင်္ဂါ လှပခြင်း၊

၂။ ဘောဂဝါ····ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှိခြင်း။

၃။ သီလဝါ····သီလ ရှိခြင်း။

၄။ ဒက္ခ-အနာလသ····လိမ်မာပါးနပ်-အပျင်းခေတ် မရှိခြင်း။

၅။ ပဇံအဿလဘတိ····သားသမီး ရတတ်ခြင်း။

မိန်းမတို့ ကိုယ်ဝန်ရှိလာသောအခါတွင် ဖြစ်ပေါ်လာသော ချင်ခြင်းကို ထောက်၍ ဝမ်းတွင်းရှိ သူငယ်၏ အဇ္ဈာသယကို ကြိုတင်သိနိုင်ပုံ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၆၀၊ သုခ သာမဏေ။ ။ပဏ္ဍိတ သာမဏေဝတ္ထု၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၉။ ။ဝိဋူဋဘမင်းဝတ္ထုတွင်ပါသော မလ္လိကာ စစ်သူကြီး ကတော်ဝတ္ထု၊ အဇာတသတ်မင်းဝတ္ထုတို့၌လည်း ပါရှိ၏။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၂၊ ဝနဝစ္ဆမထေရ် အလောင်းဝတ္ထု။ ။လင်ငယ်နေသော မိန်းမတို့အပေါ်၌ ယောက်ျားတို့က အပြစ်မယူသင့်ကြောင်း ဆိုးမသော ဂါထာ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၉။

ယထာနဒီစ ပန္ထောစ၊ ပါနာဂါရံ သဘာ ပပါ။
ဧဝံ လောကိတ္ထိယော နာမ၊ နာ သံကုဇ္ဈန္တိ ပဏ္ဍိတာတိ။ ။

ဇာတက—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၇၆။ ။ဇာတက—ပါ—၃—အုပ်—၁၂၅၊ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၀၁။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၂၃။ ။မယားဖြစ်သူကို လင်က မချစ်ခင် မနှစ်သက်ခြင်းမှာ ထိုမိန်းမပြုခဲ့သော ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ အပြစ်ကြောင့်ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ သုတ္တ—ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၀၊မဟာပဒုမ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအလောင်း။

မုန့်လုံးရကျိုးပြ ဝတ္ထုများ။ ။အာလောမဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန—ပါ—၅၉၊ဋ္ဌ—၁၆၀၊ မယောမုန့်ခြောက်လှူရကျိုး။ ။သုဏိသာဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၁၅၊ ဋ္ဌ—၅၃၊၂—ဝတ္ထု။ ။ဥဠာရဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၃၃၊ဋ္ဌ—၁၀၉။ ။ယဝ ပါလက ဝိမာနဝတ္ထု၊ပါ—၉၉၊ဋ္ဌ—၂၇၄။ ။ဂေါပါလဝိမာနဝတ္ထု၊ပါ—၁၀၇၊ဋ္ဌ—၂၀၉။ ။ပေတ—ဋ္ဌ—၅၊၄၄။ ။ကုမ္မာသပိဏ္ဍိ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၇၂၊ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၀၄။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၅၂၊၂၂၂။ ။ အပ—ပါ—၃—အုပ်—၅၀၊ ၁၇၀၊ ၂၀၁။ ။ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၉၇။ ။ဓမ္မဒိန္နာထေရီအလောင်း၊ ပါ—၂၄၇။ ။မုန့်လှူရကျိုးကိုပြသော ဂါထာများ၊ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၂။ ။

မြိန်ရာဟင်းကောင်း။ ။ချစ်သူထံမှာ၊ စားရပါ၊ ရသာအမြတ်ဆုံး- ဟူသော ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၉။ ။ကေသဝဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၆၊ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၃၀။ ။

မြောက်ကျွန်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။မြောက်ကျွန်းနေ လူတို့ မင်္ဂ, ဖိုလ်မရနိုင်ခြင်းမှာ ကုသလစ္ဆန္ဒကင်းသောကြောင့်ဟုမိန့်ဆိုထားပုံ၊ပဋိသံ—ပါ—၁၁၉၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၁။ ။ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းမှတပါး ကျန်သုံးကျွန်းလုံး နည်းတူ ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊အဘိ—၄—ဋ္ဌ—၁၆။ ။မြောက်ကျွန်းနေ လူတို့

မှာ ပကတိ သီလမြဲကြကြောင်း၊ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၅။ ။၂၀၀။ ။ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၆၁၊၁၆၂၊ဋ္ဌ–၁၄၆၊ဤ၌စုံလင်၏.၊ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၄၄၃၊ ပါ–၃၅၅။ ။၄–ပါ–၁၁၆၊ဋ္ဌ–၃၇၊ ၎င်းတို့မှာ မနုဿဂတိ, ဒေဝဂတိ၊ ဤဂတိ၂-ပါး မြဲကြကြောင်း။ ။အံ–၉–ပါ–၁၉၇၊ ဋ္ဌ–၂၇၃။ ။အသက်တဆောင် ရှည်ကြကြောင်း၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၂၀၊ဋ္ဌ–၂၃၂။ ။ကာမဂုဏ်များ၌ (သူ.ဟာ-ငါ့ဟာ) သိမ်းဆည်းမှု မရှိကြကြောင်း၊မဟာနိ–ဋ္ဌ–၁၄။ ။မြောက်ကျွန်း,တာဝတိံသာ,ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၊ ဤသုံးဌာနဝ၌ အသီးအသီး သာလွန်ကြပုံများကို ပြဆိုခဏ်း၊ တိပဌာနသုတ်၊ အံ–၉–ပါ–၁၉၀၊ဋ္ဌ–၂၇၃။ ။

မိုးရွာခြင်းအကြောင်း ၈-မျိုး။ ။ခန္ဓ–သံ–ဋ္ဌ–၃၂၂။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၀။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၂၀၉၊ဋ္ဌ–၂၀၄။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၂၃၁၊ တိမ်နတ်သားကလည်း တိမ်တိုက်များကို ဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း။ ။ ခန္ဓ–သံ–ဋ္ဌ–၃၂၂-၌–

၁။ နဂါးတို့၏ အာနုဘော်ကြောင့်၎င်း။
၂။ ဂဠုံတို့၏ အာနုဘော်ကြောင့်၎င်း။
၃။ နတ်တို့၏ အာနုဘော်ကြောင့်၎င်း။
၄။ သစ္စာ တန်ခိုးကြောင့်၎င်း။
၅။ ဥတုကြောင့်၎င်း။
၆။ မာရ်နတ်လှည့်စားမှုကြောင့်၎င်း။
၇။ တန်ခိုးရှိသူတို့က ရွာစေမှုကြောင့်၎င်း။
၈။ ပျက်စီးစေလိုသောကြောင့်၎င်း၊–

ဤအကြောင်း ၈-မျိုးတို့တွင် တမျိုးမျိုးကြောင့် မိုးရွာသွန်းသည်-ဟူလို။ ။

မိုးမှန်မှန် ရွာသွန်းစေလိုလျှင်။ ။မိုးမှန်မှန် ရွာသွန်းစေလိုလျှင် ဂရုဓမ္မခေါ် သော ငါးပါးသီလကို လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်ရကြောင်း ဟောသော ကုရုရာဇစရိယ၊ စရိယာ–ပါ–၃၀၇၊ဋ္ဌ–၃၆၊၃၉။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၈၀၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၄၂။ ။အံ–၄–ပါ–၃၀၇၊ဋ္ဌ–၃၀၇။ ။ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၆၁၊အညွှန်း။ ။မင်းစသည်တို့ တရားစောင့်လျှင် လည်း မိုးလေတို့မှန်ကန်ကြောင်း၊ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၈၊(မင်း-အခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

မိုးခေါင်ခြင်းအကြောင်းများ။ ။ပလောကသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၂၊ အဓမ္မရာဂ၊ ဝိသမလောဘ၊ မိစ္ဆာဓမ္မ၊ ဤတရားဆိုးသုံးပါး သတ္တဝါ

တို့ သန္တာန်ဝယ် အဖြစ်များက မိုးခေါင်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ အဓမ္မိကသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၀၆၊ ဋ္ဌ-၃၁၇၊ မင်းစသည်တို့ တရားမစောင့်လျှင် မိုးခေါင်တတ်ကြောင်း။ ။ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၅၁၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၁၁၃။ ။ဒီဃ-၂-ဋ္ဌ-၇။ ။ဇာတက-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၆၀။ ။ဝဿသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၂၁၂၊ ဋ္ဌ-၇၄၊ ၅-မျိုး၊ (၁) တေဇောဓာတ်ပျက်ခြင်းကြောင့်၎င်း၊(၂)ဝါယောဓာတ်ပျက်ခြင်းကြောင့်၎င်း၊ (၃)မိုးရွာချသော မိုးရေများကို ရာဟုအသူရိန်ကြီးက လက်ခုတ်ဖြင့်ခံ၍ သမုဒ္ဒရာထဲ သွန်ပစ်မှုကြောင့်၎င်း၊ (၄) မိုးနတ်သားတို့ မေ့လျော့နေခြင်းကြောင့်၎င်း၊ (၅)မင်းစသောလူတို့ တရားမစောင့်သောကြောင့်၎င်း၊ ဤအကြောင်း ၅-မျိုးကြောင့် မိုးခေါင်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ကောင်းတို့ မိုးလေလုံစွာ မနေရလျှင်လည်း နတ်များက မိုးမရွာအောင် တားထားတတ်ကြကြောင်း၊ အပ-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၃၅၊ ၂၀၅။ ။ထေရ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၀၊ ၁၅၇၊ ပါ-၂၁၉။ ။ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၄၄။

မိုးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။မိုးကောင်း,မကောင်းကြိုတင်သိနိုင်သော အရာများ၊ သုတ္တ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၄။ ။မိုးရေနှင့်တူသော ရေအိုင်မရှိကြောင်းဂါထာ၊ နေတ္တိ-ပါ-၁၆၀၊ ဋ္ဌ-၂၆၄။ ။သဂါထာ-သံ-ပါ-၆၊ ဋ္ဌ-၃၂။ ။မိုးသက်လေ၊မိုးခြိမ်းသံ၊လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်းစသည်တို့ မြင်ရကြားရာ အရပ်ယူဇနာများကို ပြဆိုချက်၊ ဇာတက-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၁၀။ ။မိုးကြိုးစက် ၉-မျိုး၊ ဒီဃ-၂-ပါ-၁၀၉၊ ဋ္ဌ-၁၆၀။ ။မိုးရေစို,မစို အိမ်ဥပမာဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၇၀။

မိုးဥပမာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။ ။ဝလာဟကသုတ်၊(ပ-၃)၊အံ-၄-ပါ-၄၁၆၊ ဋ္ဌ-၃၂၇။ ။ဝလာဟကူပမနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ-၄-ပါ-၁၄၀၊ ဋ္ဌ-၇၅။

၁။ ခြိမ်းရုံသာခြိမ်း၍ မရွာသောမိုးနှင့် ပြောရုံသာပြော၍ အလုပ်မလုပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တူ၏။

၂။ ရွာရုံသာရွာ၍ မခြိမ်းသောမိုးနှင့် အလုပ်ကို လုပ်ရုံသာလုပ်ကိုင်၍ မပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တူ၏။

၃။ ခြိမ်းသည် ခြိမ်း၊ ရွာလည်းရွာသောမိုးနှင့် ပြောလည်းပြော၍ အလုပ်ကိုလည်း လုပ်ကိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တူ၏။

၄။ ခြိမ်းလည်းမခြိမ်း ရွာလည်းမရွာသောမိုးနှင့် ပြောလည်းမပြော အလုပ်ကိုလည်းမလုပ်ကိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တူ၏။

မဇ္ဈိမနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မဂသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်။ ။အခြေလေးချောင်း သားကောင်၊ မြေခွေး နက်၊ ဤ ၂-နက်ကိုဟော၏ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၃၊ ပါ—၂၅။

မဂ္ဂင် ၄၀-ပွါးပုံ။ ။မဂ္ဂင်နှင့်စပ်၍ သမ္မာမဂ္ဂင်အကြောင်းပြုပြီး ၂၀၊ မိစ္ဆာ မဂ္ဂင်အကြောင်းပြုပြီး ၂၀၊ ပေါင်း ၄၀-ပြား၍ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်ကို ရှေ့သွားပြုပြီး လောကီ,လောကုတ္တရာ ခွဲဟောထားသော မဟာစတ္တာရီသကသုတ်၊ ၃—ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—၈၂။

မဂ္ဂင် ၅-ပါး ဥပမာ။ ။(သမာဓိက္ခန္ဓ၊ ပညာက္ခန္ဓ)၊ ၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၁၊ ပါ—၃၇၅။

မစားထိုက်သောဆွမ်း ၅-မျိုး။ ။၁—ပါ—၁၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၉။ ၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်သည် မဟာဝိပဿနာမည်၏ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ၃—ဋ္ဌ—၂၅၂။

မဓုပိဏ္ဍိကသုတ်။ ။၁—ပါ—၁၅၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၇၊ အာယတန ၁၂-ပါးကိုစွဲ၍ ကိလေသာ ဖြစ်ခြင်း, ချုပ်ခြင်းအကြောင်းကို အသျှင်မဟာကစ္စည်းထေရ် ဟောထား၏။

မဓုရသုတ်။ ။၂—ပါ—၂၇၀၊ဋ္ဌ—၂၂၀။ ။ပုဏ္ဏားတို့အလို အမျိုးလေးမျိုး ခွဲသော်လည်း သာသနာတော်အလိုကမူ မကွဲပြားကြောင်း၊၎င်းမထေရ်ပင် ဟောထား၏။ ။မနာပ၊ အမနာပကို အရကောက်ပြပုံ။ ။၂—ဋ္ဌ—၉၀၊ ပါ—ဂ၆။

မနောကမ္မန္တဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။၁—ပါ—၂၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၀၊ ၁၁၉။ ။ မနောကံသုံးပါး ကမ္မပထမြောက်ပုံနှင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယူပုံ အခြင်းအရာ ၁၀-မျိုးရှိကြောင်း၊ ပါ—၃၅၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၂။ ။မနောကံ အပြစ်အကြီးဆုံးဆိုသည်မှာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံကို ရည်ရွယ်၍ ဟောတော်မူကြောင်း၊ ၂—ပါ—၃၆၊ ဋ္ဌ—၃၀။ ။မနောသမာစာရ၌ ပရိသုဒ္ဓ, အပရိသုဒ္ဓခွဲပြပုံ၊ ၁—ပါ—၃၃၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၅။

မရိစဝဋ္ဋိ ကျောင်းတိုက်ကြီး။ ။ဤကျောင်းတိုက်ကြီး၌ ရဟန်းယောက်ျား တသိန်း၊ရဟန်းမိန်းမ ကိုးသောင်းရှိခဲ့ဘူးကြောင်း၊ ၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၁။

မဟာအဿပုရသုတ်။ ။၁–ပါ–၃၃၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၁၂၊ (အ-ခဏ်း၌ ရှိ၏။)။

မဟာကစ္စာန ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၃၁၊ ဋ္ဌ–၁၇၂၊ အာယတန ၁၂-ပါးကို ကာလသုံးပါးဖြင့် စွဲမယူရန် ဟောထား၏။၊ ပါ-၌ မှတ်သား ဘွယ် လေးဂါထာ ပါ၏။။

မဟာကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၄၉၊ ဋ္ဌ–၁၈၀၊ (က-ခဏ်း၌ရှိ၏။)။

မဟာဂေါပါလကသုတ်။ ။၁–ပါ–၂၈၀၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၅၉၊(ဂ-ခဏ်း၌ ရှိ၏။)။

မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ်။ ။၁–ပါ–၂၇၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၇၊ မထေရ် ၆-ပါးတို့ကိုယ် အားသန်ရာကို အသီးအသီး ချီးကျူးထားကြပုံ၊ (ဂ-ခဏ်း၌ရှိ၏။)။

မဟာစတ္တာရီသကသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၁၆၊ ဋ္ဌ–၉၂၊(စ-ခဏ်း၌ရှိ၏။)။

မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်။ ။၁–ပါ–၃၂၃၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၀၅၊ (တ-ခဏ်း၌ရှိ၏။)။

မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်။ ။၁–ပါ–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၅၉၊ လွန်ကျူးသမျှ အပြစ်များ,ဆင်းရဲခံရမှုများမှာ ကာမဂုဏ်ကြောင့်သာဖြစ်ကြောင်း-စသည် ဖြင့် ကာမဂုဏ်၏အပြစ်ကို အကျယ်ဟောထား၏။၊ ကာမဂုဏ်မှ လွှန် မြောက်ကြောင်းကိုလည်း ဟောထား၏။။

မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ်။ ။၁–ပါ–၃၀၄၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၇၃၊(ဓ-ခဏ်း၌ ရှိ၏။)။

မဟာပုဏ္ဏမသုတ်။ ။၃–ပါ–၆၆၊ ဋ္ဌ–၅၀၊ (ပ-ခဏ်း၌ ရှိ၏။)။

မဟာယမကသုတ်။ ။၁–ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၃၀။

မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်။ ။၂–ပါ–၀၃၊ဋ္ဌ–၉၁၊(ရ–ခဏ်း၌ရှိ၏။)။

မဟာဝစ္ဆသုတ်။ ။၂–ပါ–၁၅၆၊ဋ္ဌ–၁၃၉၊ (ဝ–ခဏ်း၌ရှိ၏။)။

မဟာဝနေကူဋဂါရသာလာယံပုဒ်အဖွင့်။ ။၁–ပါ–၂၀၉၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်– ၁၆၉။ ။

မဟာဝေဒလ္လသုတ်။ ။၁–ပါ–၃၆၅၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၃၄၊ (ဝ–ခဏ်း၌ ရှိ၏။)။

မဟာသစ္စကသုတ်။ ။ပါ—၂၉၉၊ ဋ္ဌ—၁၀၅၊ (သ-ခဏ်း၌ရှိ၏။)

မဟာသကုလုဒါယီသုတ်။ ။၂—ပါ—၁၉၄၊ ဋ္ဌ—၁၆၃။(။)

မဟာသဠာယတနိကသုတ်။ ။၃—ပါ—၃၃၅၊ဋ္ဌ—၂၄၇။(။)

မဟာသုညတသုတ်။ ။ပါ—၁၅၁၊ဋ္ဌ—၁၁၀။ (။)

မဟာသာရောပမသုတ်။ ။၁—ပါ—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၄၊ လာဘ—သက္ကာရ သိလောကကိုမရှာဘဲ လောကုတ္တရာတရား ၉-ပါးဟူသောအနှစ်သာရကိုသာ ရှာရန်ဟောထား၏။

မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်။ ။ပါ—၂၄၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၁၊ ဓာတ်ကြီးလေးပါး၌ ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်းရန်ဟောထား၏၊ ခြေရာများတွင် ဆင်ခြေရာမှာ အချုပ် ဖြစ်သကဲ့သို့ တရားဟူသမျှတွင် သစ္စာလေးပါးမှာ အချုပ်ဖြစ်ကြောင်း အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ဟောထား၏။

မာဂဏ္ဍိယသုတ်။ ။၂—ပါ—၁၆၉၊ဋ္ဌ—၁၄၆၊မာဂဏ္ဍိယပရိဗ္ဗိုဇ်အား ဣန္ဒြေ ၆-ပါး၌ စောင့်ရှောက်ရန် ဟောထား၏။

မာလုကျသုတ်။ ။(စူဠ)ပါ—၇၉၊ဋ္ဌ—၉၉၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူများကိုဟောရန် တောင်းပန်ပြီး၊ မဟောလျှင် လူထွက်အံ့ဟု ကြံစည်သောရဟန်း။ ။(မဟာ)ပါ—၉၅၊ ဋ္ဌ—၁၀၁၊ ဩရမ္ဘာဂိယသံယောဇဉ်ကို ပယ်နိုင်ရန် ဟောထား၏။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့လှည့်စားပုံ။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ဘုရားရှင်ရှေ့တော်သို့ ရောက်သောအခါ ၌ လက်အုပ်ချီရာတွင် အစွန်းနှစ်ခုထွက်အောင် ပြောဆိုတတ်ကြပုံ၊၁—ပါ—၂၉၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—(ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၅၇—၌လည်းဖွင့်ပြထား၏)။

မိဠ္ဌသုခန္တိအသုစိသုခံ။ ။၂—ဋ္ဌ—၁၁၉၊ပါ—၁၁၇။ ။(အံ—၅—ဋ္ဌ—၁၂၊ ပါ—၂၆)။ ။(ဋ္ဌ—၇၃၊ပါ—၂၁၀၊ မိဠ္ဌပဗ္ဗတသာတိ ဂူထပဗ္ဗတသဟု ဖွင့်ပြထားပုံ)။

မူလပရိယာယသုတ်။ ။၁—ပါ—၁၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၊ ပရိယတ္တိ၌မှီသောမာန ကိုပယ်ခြင်းငှါ ဟောတော်မူသောသုတ်ဖြစ်၏၊ ဓာတ်ကြီးလေးပါး ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ-စသည်၌ အမှန်ကိုမသိခြင်း, သိခြင်းအကျယ်ဟောထား၏။ ။

မောဃပုရိသခေါ်ပုံကိုရှင်းပြချက်။ ။၁—ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၉။

မောသဓမ္မန္တိနသဿနသဘာဝံ။ ။၃–ပါ–၂ဝ၀၊ဋ္ဌ–၂၁၄။

မောဋ္ဌိတိစ္ဆုဋ္ဌာဝုစ္ဆတိ။ ။၁–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၊ ပါ–၁၇၃။

မြေခွေးလိမ်ကိုယုံမိသောပုဏ္ဏား။ ။၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၁။

မြွှားမှုန်ခံရစဉ်ရဟန္တာဖြစ်သွားသောပိတမလ္လမထေရ်ဝတ္ထု။ ။၁–ပါ–၇ဝ၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၉၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

မျိုးစေ့ပမာ ကောင်း,မကောင်းနှစ်ဖြာဂါထာ။ ။၃–ဋ္ဌ–ဝ၇၊ပါ–၁၁၁။ ။ (မူရင်းမှာ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၂၉၊ဋ္ဌ–၃၁၆၊၃၁၇)။ ။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မက္ကဋသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၂ဝ၊ ဋ္ဌ–၂၃၅၊ မျောက်နဲ့စေးဖြင့်ထောင်ဖမ်းရာတွင် လျှပ်ပေါ်သောမျောက်မိရှဲ့ မုဆိုးလက်ဝယ် ပျက်စီးရသကဲ့သို့ မကျက်စားသင့်သော ကာမဂုဏ် ၅-ပါး၌ ကျက်စားလျှင် မာရ်မင်းနှောင်ဖွဲ့ခံရ၍ ပျက်စီးတတ်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ကျက်စားသင့်သည်ကား သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးသာတည်း။

မကောင်းမှုတွင် အကြီးဆုံးလေးမျိုး။ ။ဉာဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် အကြီးဆုံးသော မကောင်းမှုလေးမျိုးကိုပြဆိုခဲ့၏၊ သဂါထာ–ဋ္ဌ–၃၁၅၊ ပါ–၂၂၇။

၁။ မုသားစကားကို အစဦးဆုံးပြောဆိုသောစေတီယမင်း။

၂။ ငါတို့ဘုရားရှင်လက်ထက် အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးအား ပြစ်မှားသော ကောကာလိကရဟန်း။

၃။ မဟာကပိဇာတ်၌လာသော ကျေးဇူးရှင် ဘုရားလောင်း မျောက်ကို ကျောက်ခဲဖြင့်ထုသတ်သော ဒေဝဒတ်အလောင်းမုဆိုး။

၄။ ဒေဝဒတ်ရဟန်းကဲ့သို့ ကျေးဇူးမသိတတ်သူ။

မဂ္ဂင် ၈-ပါးဥပမာ။ ။မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ဖေါင် (သဘော်-လှေ) ဥပမာ ပေးထား၍ ထိုဖေါင်,လှေ,သဘော်ကို ဖွဲ့ချည်ပြုလုပ်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လက်,ခြေ, ကျန်းမာမှုနှင့် ပြည့်စုံရသကဲ့သို့ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကိုဖြစ်စေလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလခြေ,သဒ္ဓါလက်,ကျန်းမာမှုရှိမှသာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ သဠာ–ဋ္ဌ–၆၄၊ ပါ–၃ဝ၃။

မင်္ဂိုလ်ရရာ၌ လူနှင့်ရဟန်းမထူး။ ။မဟာ—ပါ—၃၅၉၊ ဋ္ဌ—၃၂၂။ ဂိလာန သုတ်၊ သို့သော် စေတိယင်္ဂဏဝတ်၊ ဗောဓိယင်္ဂဏဝတ်၊ အသီတိခန္ဓက ဝတ် စသည်တို့ဖြင့်ကား လူ့ဘိုထက် အတိုင်းအရှည်မရှိအောင် သာလွန် ကြောင်း ဋ္ဌ-၌ မိန့်ဆိုထား၏။

မင်္ဂုလိတ္ထိသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၄၊ နတ်ကတော်တို့ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ၊ ရုပ်ရေဆိုးဝါး၍ ပုတ်နံလှသောပြိတ္တာ။

မဂ္ဂသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၆၁၊ ဋ္ဌ—သတိပဋ္ဌာန်ပွါးများရကျိုးများ မှန်ကန် ကြောင်း သဟမ္ပတိပြဟ္မာလာ၍ ထောက်ခံကြောင်း ဟောထား၏။ ။ ပါ—၂၄၅၊ အနေလာင်းတော်ဘဝက ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးကို အားထုတ်ခဲ့ပုံ နှင့် အားထုတ်ရကျိုးကို ဟောထား၏။

မဂ္ဂင် ၈-ပါးကိုအားထုတ်ရကျိုးများ။ ။မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွါးများအားထုတ် လျှင် နိဗ္ဗာန်သို့သာ ညွတ်ကြောင်းဟောသော ရုက္ခသုတ်၊ မဟာ—ပါ— ၄၄၊ ဋ္ဌ—၁၇၂။ ။အကုသလဓမ္မတို့ကို အံထုတ်တတ်ကြောင်းဟောသော ကုမ္ဘသုတ်၊ ပါ—၄၅၊ ဋ္ဌ—၁၇၂။ ။အဝိဇ္ဇာကိုဖျက်ဆီးတတ်ကြောင်း ဟောသော သူကသုတ်၊ ပါ—၄၅။ ။သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းဟောသော အာကာသသုတ်၊ ပါ—၄၆၊ ဋ္ဌ—၁၇၃။ ။ ဖြစ်ပြီးသောအကုသလဓမ္မတို့ကို ချုပ်ငြိမ်းစေနိုင်ကြောင်း ဟောသော မေဃသုတ်၊ ပါ—၄၆၊ ၄၇၊ ဋ္ဌ—၁၇၃။ ။သံယောဇဉ်မီးတို့ကို ငြိမ်း အေးစေနိုင်ကြောင်းဟောသော နာဝါသုတ်။ ။သိသင့်သိထိုက်သောတရား တို့ကို သိနိုင်ကြောင်းဟောသော အာဂန္တုကသုတ်၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွါး များအားထုတ်နေလျှင် ကာမဂုဏ်ဖြင့် မည်မျှပင် ဖြားယောင်းစေကာမူ ရဟန်းတို့ လူမထွက်တော့ကြောင်းဟောသော နဒီသုတ်၊ မဟာ—ပါ— ၄၉။ ။(မဂ္ဂသံယုတ္တအကုန် မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွါးများ အားထုတ်ရကျိုး များကိုချည်း ဟောထား၏)။

မဇ္ဈန္တိကသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—၂၇၁၊ တောတွင်း၌နေရသည့် အတွက် ပျော်မွေ့ကြောင်း ရဟန်းက နတ်သားအား ပြောပြခဲ့၏၊ အမြင် ချင်းမတူကြပုံ၊

မညမာနသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၆၂၊ ဋ္ဌ—၂၅၀၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် အလွဲအမှားထင်မှတ်လျှင် မာရ်နတ်ကျော့ကွင်းတွင် အဖမ်းခံရ တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

မဏိဘဒ္ဒသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၁၀၊ဋ္ဌ–၂၇၉၊ရန်ကင်းကြောင်းဂါထာ။

မဏိစူဠကသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၅၀၉၊ဋ္ဌ–၁၄၄၊ရဟန်းတို့အားရွှေ,ငွေကိုင်ခံခြင်းကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ခွင့်မပြုကြောင်း၊ ရွှေ,ငွေကိုမှ ကိုင်ခံအပ်လျှင် ကာမဂုဏ် ၅-ပါးလည်း အပ်တော့ကြောင်း တင်းကြပ်စွာဟောထားတော်မူပုံ။

မနောနိဝါရဏသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၃၊ ဋ္ဌ–၄၉၊ တားမြစ်အပ်သောစိတ်၊ ဖြစ်ပွါးစေအပ်သောစိတ်ကို ခွဲခြား ဟောထား၏။

မလ္လိကသုတ်။ ။ပါ–၈၆၊ ဋ္ဌ–၁၄၂၊ သမီးချည်းမွေးဖွါးသော်လည်း စိတ်မချမ်းမသာ မဖြစ်စေရန်နှင့် မိန်းမအချို့အား ချီးကျူးခဏ်းမှတ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏။

မဟဒ္ဓနာ၊ မဟာဘောဂါ အထူးကိုပြဆိုခဏ်း။ ။သဂါထာ–ဋ္ဌ–၅၁။

မဟဒ္ဓနသုတ်။ ။ပါ–၁၅၊ ဋ္ဌ–၅၁၊ ကြောင့်ကြမှုကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုဟော ထား၏။ ။(ပ–၃)၊ မဟာ–ပါ–၃၅၂၊ ဋ္ဌ–၃၂၁၊ ရတနာသုံးပါး၌ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု၊ သီလမြဲမှုရှိလျှင် မဟဒ္ဓန မည်ကြောင်း ဟောထား၏။

မဟပ္ဖလသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၂၃၃၊ ဈာန်ဗိုဇ္ဈင်လေးပါးကို ပွါးခြင်းကြောင့် အဘိညာဉ် ၆-ပါး အကျိုးခံစားရပုံကို ဟောထား၏။

မလ္လိကာသုတ်။ ။ပါ–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၀၊ အရိယာသာဝကတို့အား ပညာမှ တပါး ဈာန်လေးပါးတို့ တည်တန့်မှ အရိယာဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်း ဟောထား၏။

မဟာကပ္ပါဋိဟာရိယသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၄၀၀၊ ဋ္ဌ–၁၃၀၊ စိတ္တသူကြွယ်အား တန်ခိုးပြပြီးနောက် အပြီးထွက်ခွါသွားသော မထေရ်။

မဟာကပ္ပိနသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၂၇၄၊ ဋ္ဌ–၂၉၅၊ အာနာပါနသတိကို အားထုတ်လျှင် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးလုံး မတုန်လှုပ်တော့ဘဲ ငြိမ်သက်ကြောင်း ဟောထား၏။

မဟာဒိဋ္ဌိသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၇၃၊ ဋ္ဌ–၃၁၃၊ တိတ္ထိတို့၏ ဝါဒကို ပြဆိုခဏ်း။

မဟာနာမသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၂၁၊ဋ္ဌ–၃၁၇၊သဒ္ဓါ-သီလ-သုတ-စာဂ-ပညာ ဤ ၅-ပါးဖြင့်ထုံအပ်သော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ သေခြင်းတရားကို ကြောက်စရာမလိုကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒုတိယမဟာနာမသုတ်၊ပါ–

၃၂၃၊ ရတနာသုံးပါး၌ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု,ငါးပါးသီလမြဲမှုရှိလျှင်လည်း ကြောက်စရာမလိုကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၃၅၃၊ ဒုတိယသုတ်၌ လာသော အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံလျှင် သောတာပန်ခေါ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၃၄၄၊ သဒ္ဓါ-သီလ-သုတ-စာဂ-ပညာ ဤငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် ဥပါသကာမည်ကြောင်း ဖြေထား၏။

မဟာပရိဠာဟသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၉၃၊ အနိဋ္ဌာရုံကိုခံစားရလျှင် မဟာပရိဠာဟ မည်သော ငရဲ၌ခံရသည်မည်ကြောင်း၊ ထို့ထက် သစ္စာလေးပါးကို မသိခြင်းကြောင့် ဇာတိ-ဇရာ-ဗျာဓိ-မရဏ-သောက စသော ပူလောင်ခြင်းတို့ဖြင့် လွန်မင်းစွာ ပူလောင်ကြကြောင်း ဟော်ထား၏။

မဟာရုက္ခသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၁၄၊ ဌ–၇၇၊ ဥပါဒါနိယတရားတို့၌ သာယာဘွယ်ဟု ရှုလေ့ရှိသူအား သံသရာစက်လည်ပုံ၊မရှုသူအား သံသရာ စက်ပြတ်ပုံကို သစ်ပင်ဥပမာဖြင့် ဟောထား၏။ ။ဒုတိယမဟာရုက္ခသုတ်၊ ပါ–၃၁၅၊ ဌ–၇၀။

မဟာလိသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၅၇၊ ဌ–၂၅၆၊ ပုရာဏကဿပ တိတ္ထိဆရာကြီး၏ နတ္ထိဟေတု၊ နတ္ထိ ပစ္စယော၊ သတ္တာနံ သံကိလေသာယ စသော အယူမှားကို ရှင်းပြခဏ်း။

မဟာလိသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၃၁၊ ဌ–၃၁၀၊ သိကြားမင်းကိုမြင်ဘူးသလောဟု မဟာလိလိစ္ဆဝီမင်းက မေးလျှောက်၍ သိကြားမင်း ဖြစ်လာပုံ ကျင့်ဝတ် ၇-ပါးနှင့် သိကြားမင်းမှာ အမည်အမျိုးမျိုးရှိပုံကို ဟောပြခဏ်း။

မဟာသာလသုတ်။ ။ပါ–၁၇၀၊ဌ–၂၃၀၊သားလေးယောက်ဘခင် ပုဏ္ဏားအိုကြီး ပစ္စည်းများကို ဝေပေးပြီးနောက် တောင်းစားနေရပုံ၊ နောက်ဘုရားရှင်ကို အမှီပြု၍ သားလေးယောက်တို့က ပြန်၍ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားပုံ၊ သားချွေးမတို့နှင့်တကွ ပုဏ္ဏားကြီးမှာ သောတာပန် ဖြစ်သွားပုံ ဟောထား၏။

မာဂဓသုတ်။ ။ပါ–၄၄၊ဌ–၉၇၊ ဒိဝါတပတိ အာဒိစ္စော-စသော ဂါထာ။

မာဃသုတ်။ ။ပါ–၄၃၊ ဌ–၉၇၊ ကောဓံဆေတွာ သုခံသေတိ-စသော ဂါထာ။

မာတုသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၉၅၊ ဌ–၁၄၀၊မိမိ၏အမိ မဖြစ်ဘူးသောသူ မရှိကြောင်း ဟောထား၏။

မာတုသုတ်။ ။ပါ–၄၃၇၊ ဋ္ဌ–၁၉၅၊ အမိ၏ အသက်ဘေးရန်ကြောင့်ပင် ဖြစ်စေကာမူ မုသားမပြောသောပုဂ္ဂိုလ်သည် နောင်အခါတွင် လာဘ-သက္ကာရ-သိလောကတို့ နှိပ်စက်လာက မုသားပြောတတ်ကြောင်း၊ ၎င်း လာဘ-သက္ကာရ-သိလောကသည် မင်္ဂဖိုလ်၏ အန္တရာယ်လည်း ဖြစ်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

မာတုဂါမသုတ်။ ။ပါ–၄၃၁၊ ဋ္ဌ–၁၉၃၊ အချို့ရဟန်းတို့ကို မာတုဂါမတို့က မဖျက်ဆီးနိုင်သော်လည်း လာဘ-သက္ကာရ-သိလောက က ဖျက်ဆီးနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

မာနကာမသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၊ မာနပယ်က သေမင်းကွယ်ကြောင်း ဟောထား၏။

မာနသသုတ်။ ။ပါ–၁၁၃၊ ဋ္ဌ–၁၆၃၊ အာရုံ ၅-ပါး၌ မခင်တွယ်က မာရ်မင်းကျော့ကွင်းမှ လွတ်ကင်း၏ ဟူသော ဂါထာ။

မာနဒိန္နသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၅၅၊ မရဏာန္တိက ဝေဒနာကိုသည်းခံနိုင်ရန် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏၊ ၎င်းမာနဒိန္န ဥပါသကာမှာ အနာဂါမ် ဖြစ်၏။

မာရာဒိသုတ္တကောဒသက။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၆၂၊ ၁၆၄၊ ဋ္ဌ–၃၀၉၊ ဤ၌ ခန္ဓာ ၅-ပါးကို မာရဟု ဟောထားတော်မူ၍ ထိုခန္ဓာ ၅-ပါး၌ ဖြစ်သော ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ရန်ဟောထား၏။

မာလုကျပုတ္တသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၂၉၄၊ဋ္ဌ–၂၀၊ဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌမတ္တံ ဘဝိဿတိ စသည်ဖြင့် ၎င်းအမျိုးသားအား ဆုံးမတော်မူခန်း၊ ၎င်းအကျိုးကို ဟောသော ဂါထာများ၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

မိဂဇာလသုတ်။ ။ပါ–၂၆၃၊ ဋ္ဌ–၁၂၊ အာရုံ ၆-ပါး၌ သာယာမှု ကင်းမှ ကေဝိဟာရီပုဂ္ဂိုလ်မည်ကြောင်း ဟောထား၏။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၅၁၊ ဋ္ဌ–၃၀၇၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ပုံကို ဟောထား၏။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများမှာ ခန္ဓာ ၅-ပါး, ခန္ဓာ ၅-ပါး၏ ဖြစ်ကြောင်း,ချုပ်ရာ,ချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်၊ ဤလေးမျိုး၌ မသိကြသောကြောင့် အယူမှားနေကြသည်ဟု ဟောထားသော ဝစ္ဆဂေါတ္တသံယုတ္တ၊ ပါ–၂၁၀၊ ဋ္ဌ–၃၂၃၊

မိတ္တသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၃၄၊ ဌ–၀၇၊နေရာဌာနအလိုက် မိတ်ဆွေကို ပြသောဂါထာ၊ သုရာပါနာဒိသဟာယာ ပန နမိတ္တာဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။ မဟာ–ပါ–၁၆၅၊ မိတ်ဆွေ, ဆွေမျိုးသားချင်းတို့အား သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးကို ပွါးစေရန် တိုက်တွန်းရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ပါ– ၃၀၀၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိအောင် တိုက်တွန်းသင့်ကြောင်းဟောထား၏။

မိတ္တာမစ္စသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၁၇၊ဌ–၃၁၆၊ ဆွေမျိုးသားချင်း မိတ်ဆွေ တို့အား ရတနာသုံးပါး၌ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု, ငါးပါးသီလလုံခြုံမှုရှိစေရန် တိုက်တွန်းရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ဒု–သုတ်၊ပါ–၃၁၀၊ ခါတ်ကြီး လေးပါးတို့ ဖေါက်ပြန်သော်လည်း အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ၎င်းလေးပါး၌ မဖေါက်ပြန်ကြကြောင်း ဟောထား၏။

မိဠှကသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၂၆၊ ဌ–၁၉၀၊ မိမိကမူ လာဘသက္ကာရ၌ နစ်မွန်း၍ အခြားသီလဝန္တရဟန်းတို့ကို အထင်သေးလျှင် (ဝါ) ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချ လျှင် မစင်တွင်း၌နေ၍ မစင်စားနေသောပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တူကြောင်း ဟော ထား၏။

မေဃသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၄၆၊ဌ–၁၇၃၊ မဂ္ဂင်ကိုအားထုတ်လျှင် ဖြစ်ပြီး သောအကုသိုလ်တရားတို့ကို တခဏချင်း ကွယ်ပျောက်ငြိမ်းအေးစေနိုင် ကြောင်း ဟောထား၏။

မေစဂ္ဂလ္လာနသံယုတ္တ။ ။သဠာ–ပါ–၄၅၇၊ဌ–၁၂၉၊ (ရှာန်ခဏ်း)။ ။

မောဠိယဖဂ္ဂုနသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၂၅၄၊ ဌ–၂၀၊ အာဟာရလေးပါးနှင့် စပ်၍ အယူမှားကို ယူထားပြီးလျှင် ဘုရားရှင်အား ပြန်လှန်မေးခွန်းထုတ် သော မထေရ်၊ ဘုရားရှင်က ဖြေရှင်းဟောထား၏။

အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မက်ဖိုလ်ကိုမရနိုင်ခြင်း, ရနိုင်ခြင်းအကြောင်းများ။ ။အင်္ဂါလေးပါးစီဟောသော သာဠှသုတ်၊ ၄–ပါ–၅၂၀၊ ဋ္ဌ–၃၇၀၊မရနိုင်သောအင်္ဂါလေးပါး– [၁]အပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရ၊ [၂]အပရိသုဒ္ဓဝစီသမာစာရ၊ [၃]အပရိသုဒ္ဓမနောသမာစာရ၊ [၄]အပရိသုဒ္ဓါဇီဝ။ ။တနည်းငါးပါး၊ တပေါဇိဂုစ္ဆဝါဒထည့် ၅-ပါး။ ။၎င်းမှအပြန် ၅-ပါးမှာ မက်ဖိုလ်ရကြောင်း အင်္ဂါ ၅-ပါးတည်း။ ။မဂ်ဖိုလ်ရဘို့ရန် အားကြီးသောအကြောင်း ၉-ပါးကို ဟောသော သမ္ဗောဓိသုတ်၊ ၉–ပါ–၁၆၃၊ ဋ္ဌ–၂၅၇။ ။မေဃိယသုတ်၊ ပါ–၁၆၆၊၁၆၈၊ဋ္ဌ–၂၅၈။ ။မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်သော တရားနာနည်းများကိုဟောသော သမ္မတ္တနိယာမသုတ်များ၊ (ပ–ဒု–တ) ၅–ပါ–၁၅၄၊ဋ္ဌ–၅၄။ ။မိဂသာလသုတ်၊ ၁၀–ပါ–၃၆၅၊ ဋ္ဌ–၃၂၃။

မစ္ဆဗန္ဓသုတ်။ ။၆–ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–၉၀၊ ပါဏာတိပါတဖြင့် အသက်မွေးသူမှာ (ဝါ)အသက်မွေးသူတွင် ချမ်းသာသူမရှိကြောင်း ဟောထား၏။

မဇ္ဈေသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၄၉၊ ဋ္ဌ–၁၃၂၊ အစွန်းနှစ်ဘက်၊ အလည်လမ်း၊ သတ္တဝါတို့ကို ချုပ်စပ်ထားသောတရား၊ ၌သုံးပါးကိုသိလျှင် မဟာပုရိသမည်ကြောင်း ဟောထား၏။

မနသိကာရသုတ်။ ။၁၁–ပါ–၅၂၄၊ဋ္ဌ–၃၄၃၊ ပသာဒ,အာရုံ-စသည်တို့ ရှိပါသော်လည်း သမာဓိအားကောင်းနေသောပုဂ္ဂိုလ်အား အာရုံများ မထင်လာတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

မနာပဒါယီသုတ်။ ။၅–ပါ–၄၂၊ ဋ္ဌ–၂၃၊နှစ်သက်ဘွယ်ကိုပေးလှူလေ့ရှိသူမှာ ဖြစ်လေရာဘဝ၌ ဒီဃာယုက,ယသဝါ-ဖြစ်တတ်ကြောင်းဟောထား၏။

မနောပဝိစာရတရား၁၈-ပါး။ ။၃–ပါ–၁၇၇၊ဋ္ဌ–၁၆၁၊အာရုံ ၆-ပါးကို ဝေဒနာသုံးပါးဖြင့် မြှောက်ပွါးထား၏၊ ၎င်း ၁၈-ပါး၌ ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်း အားထုတ်နည်းကို ပြဆိုထား၏။

မဟာစောရသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၁၃၊ ဋ္ဌ–၄၃၊ ခိုးသူ,ဓားပြ,လူဆိုးတို့ပြုလုပ်တတ်ပုံနှင့် ရဟန်းဆိုး,ရဟန်းယုတ်မာတို့ ပြုလုပ်တတ်ပုံများကို နှိုင်းယှဉ်ပြပုံ၊ ၎င်းတို့ အားရှိကြောင်း ၃–ပါးစီဟောထား၏၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဖျက် ကိုယ်ပင်ပျက်စီးရကြောင်း။

မဟာကောဋ္ဌိကသုတ်။ ။၄—ပါ—၄၇၉၊ဋ္ဌ—၃၅၁၊ ဖဿ ၆-ပါး ဖြစ်လျှင် တဏှာ,မာန,ဒိဋ္ဌိ သုံးပါးဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

မလ္လိကာဒေဝီသုတ်။ ။၄—ပါ—၅၂၃၊ ဋ္ဌ—၃၇၂၊ ရုပ်အဆင်းလှခြင်း,မလှခြင်း,ဆင်းရဲခြင်း,ချမ်းသာခြင်း-စသည်ဖြင့် လေးမျိုးခွဲ၍, ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်း အကြောင်းများကို မလ္လိကာမိဖုရားက မေးလျှောက်၍ဘုရားရှင်ဖြေရှင်းပြတော်မူပုံ၊ ဒေါသကြီးလျှင် ရုပ်အဆင်းမလှတတ်ကြောင်း၊ မလှူဒါန်းမပေးကမ်းလျှင် ဆင်းရဲတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

မဟာပဥှာသုံတ်။ ။၁၀—ပါ—၂၉၅၊ ဋ္ဌ—၃၀၁၊ [၁]တစ်အာဟာရ၊ [၂]နှစ်ကရုပ်နာမ်၊ [၃]သုံးတန်ဝေဒနာ၊ [၄]လေးဖြာဟာရ၊[၅]ငါးဝဉပါဒါန်၊ [၆]ခြောက်တန်အဇ္ဈတ္တိကာယတန၊ [၇]ခုနစ်ဝိဉာဉ်၊ [၈]ရှစ်အင်လောကဓမ်၊ [၉]ကိုးတန်သတ္တဝါ၊[၁၀]ဆယ်ဖြာဒုစ္စရိ-၌ ဒုက္ခဿန္တကရပြုနိုင်ပုံကို ဟောပြထား၏။ ။ ဒု—သုတ်၊ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၄၊ ဤ၌ ၄၊၅၊ စသည်တွင် သတိပဋ္ဌာန် ဣန္ဒြေ-စသည်များကို ဟောထား၏။

မဟာပဒေသသုတ်။ ။၄—ပါ—၄၀၆၊ ဋ္ဌ—၃၅၆၊ ဘုရားရှင်အထံ့တော်မှ ကိုယ်တိုင်ကြားနာခဲ့ရသည်ဆိုသော်၎င်း၊ သံဃာတော်များထံမှ၎င်း၊ ဂိုဏ်းထံမှ၎င်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တပါးထံမှ၎င်း၊ ဤကား—ဓမ္မဝိနယ သတ္ထုသာသနဟု ဆိုလာသော်—ဟောထားတော်မူသော ဓမ္မဝိနယနှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်ပါ၊ မညီညွတ်လျှင် စွန့်ပစ်ရမည်၊ ညီညွတ်မှသာ ယူရမည်ဟု ဟောထား၏။

မဟာစုန္ဒသုတ်။ ။၆—ပါ—၃၁၂၊ဋ္ဌ—၁၁၇၊ ဈာယီပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အပြန်အလှန် ချီးကျူးကြရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။၁၀—ပါ—၂၀၉၊ဋ္ဌ—၃၀၀၊ လောဘစသည်၏အပြစ်ကိုသိသောပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပွားများသော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ထိုလောဘ စသည်တို့က မလွှမ်းမိုးနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။

မဟာနာမသုတ်။ ။၆—ပါ—၂၅၁၊ဋ္ဌ—၈၀၊အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ရှေ့အနုဿတိ ၆-ပါးဖြင့် အနေများကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။၁၁-ပါ—၅၃၀၊၅၃၄၊ဋ္ဌ—၃၄၄၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြည့်ကျင့်နေထိုင်ပုံ ၁၁-ပါးကို ဟောထား၏။ ။၈—ပါ—၅၅၊ ဋ္ဌ—၂၂၃၊ ဥပါသကာတို့ သိမှတ်ဘွယ်ရာများ။ ။

မဟာတ္တ လေးမျိုး။ ။၄—ဋ္ဌ—၂၆၅၊ပါ—၃၂၉၊ (ရတ္တညုမဟတ္တ၊ ဝေပုလ္လမဟတ္တ၊ ဗြဟ္မစရိယမဟတ္တ၊ လာဘဂ္ဂမဟတ္တ)။ ။

မဟာဘိညာပတ္တ ပုဂ္ဂိုလ် လေးဦး။ ။၁–ဋ္ဌ–၂၀၉၊ ဘုရား တဆူ တဆူတွင် လေးဦးစီသာ ရှိကြောင်း၊ ငါတို့ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါး၊ အသျှင်ဗာကုလမထေရ်၊ ဘဒ္ဒါကစ္စနာထေရီ(ယသောဓရာ)၊ ဤ လေးပါးတည်း၊ ဤလေးပါးသာ တသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ဆင်ခြင် အောက်မေ့တော်မူနိုင်ကြ၏၊ အခြားပုဂ္ဂိုလ်များကား ကမ္ဘာတသိန်းသာ ဆင်ခြင် အောက်မေ့တော်မူနိုင်ကြ၏။ ။

မဟာလိသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၂၄။ဋ္ဌ–၃၁၃၊အကုသလဓမ္မ,ကုသလဓမ္မ တို့၏ အကြောင်းရင်းများကို ဟောထား၏။ ။

မဟာသာလသုတ်။ ။၅–ပါ–၃၇၊ဋ္ဌ–၂၂၊သဒ္ဓါတရားရှိသူကို မှီခိုနေရသူတို့ ရအပ်သောအကျိုး ၅-ပါး၊ ဂါထာများပါ၏။ ။

မဟာသုပိနသုတ်။ ။ပါ–၂၀၉၊ဋ္ဌ–၇၁၊ဘုရားဖြစ်ခါနီးမြင်မက်သော အိပ် မက်ကြီး ၅-မျိုး။ ။

မာတာပုတ္တသုတ်။ ။ပါ–၅၉၊ဋ္ဌ–၂၇၊ သားအရင်းဘိက္ခုနှင့် မိခင်အရင်း ဘိက္ခုနီတို့ မှားယွင်းမိကြပုံ၊ မိန်းမတို့နှင့် အရောမဝင်ရန်နှင့် မိန်းမတို့က အားရုံ ၅-ပါး ကျော့ကွင်းဖြင့် ရဟန်းတို့ကို ထောင်ဖမ်းတတ်ကြကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာများ၊(သုတ္တနိပါတ-မုနိသုတ်၌လည်း ရှိ၏)။ ။

မာလုကျပုတ္တသုတ်။ ။၄–ပါ–၅၇၁၊ဋ္ဌ–၃၉၆၊ ပစ္စည်းလေးပါးနှင့် ဘဝါ-သဝ၌ တဏှာမဖြစ်ရန် ဟောထား၏။ ။

မိဂသာလသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၀၅၊ဋ္ဌ–၁၁၃၊ ဗြဟ္မစရိယ, အဗြဟ္မစရိယ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဂတိတူကြသလော-ဟူသော မိဂသာလ ဥပါသိကာမကြီး၏ အမေးကို ဖြေရှင်းပြတော်မူပုံ၊ သကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်ချင်း တူကြရာ တဦးက သီလ၌တည်၏၊ တဦးက ပညာ၌တည်၏ဟု ဖြေရှင်းပြတော်မူ၏။ ။ ၁၀–ပါ–၃၆၅၊ဋ္ဌ–၃၂၃၊ဒုဿီလ,သီလဝန္တ,တိဗ္ဗရာဂ,ကောဓန,ဥဒ္ဓတ-ဤပုဂ္ဂိုလ် ၅-ဦးတို့မှာ စေတောဝိမုတ္တိ,ပညာဝိမုတ္တိ-နှစ်ပါးကို မသိလျှင် မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်ကြောင်း၊ သိလျှင် ရနိုင်ကြောင်း၊ အစ၌ကွဲပြားသော်လည်း နောက်၌ကား ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းလည်းဖြစ်နိုင်၏၊ ထူး ခြားခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်၏ဟု ဟောထား၏။ ။

မိတ္တသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၀၉၊ဋ္ဌ–၂၄၂၊မိတ်ဆွေဖွဲ့ထိုက်သော အင်္ဂါသုံးပါး ကို ဟောထား၏။ ။၅–ပါ–၁၅၁၊ဋ္ဌ–၅၂၊ မမှီဝဲအပ်,မှီဝဲအပ်သော

ပုဂ္ဂိုလ် ၅-မျိုးစီဟောထား၏။ ။၇—ပါ—၄၂၁။ဋ္ဌ—၁၆၂။မိတ်ဆွေစစ် အင်္ဂါ ၇-ပါးကို ပြသောဂါထာများ။ ။၃—သုတ်၊ ပါ—၄၂၂၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

မေဃိယသုတ်။ ။၉—ပါ—၁၆၆၊ ဋ္ဌ—၂၅၀၊မဂ်ဖိုလ်ရဘို့ရန် အားကြီးသော အကြောင်း ၉-ပါးကို ဟောထား၏။

မောနေယျသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၇၆၊ ဋ္ဌ—၂၃၅၊ ကာယမောနေယျ၊ ဝစီမောနေယျ၊ မနောမောနေယျ သုံးပါးကို ဟောထား၏၊ မောနေယျာနီတိ မုနိဘာဝါ သာဓုဘာဝါ ပဏ္ဍိတဘာဝါ-ဟု ဖွင့်ပြထား၏၊ ကာယ ဒုစရိုက်၊ ဝစီ ဒုစရိုက်မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည် ကာယ-ဝစီ မောနေယျမည်၏၊ မနောမောနေယျကား ခီဏာသဝပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ဂါထာ—ပါ၏။

မောရနိဝါပသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၈၅၊ ဋ္ဌ—၂၄၃၊ အသေက္ခ သီလ၊သမာဓိ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ—အစ္စန္တ ဖြဟ္မစာရီ စသည်မည်၍ နတ်လူ ဖြဟ္မာတို့ထက်မြတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။၃—သုတ်၊ ပါဋိဟာရိယ—၃-မျိုးကိုဟောထား၏။ ။တ—သုတ်၊သမ္မာဒိဋ္ဌိ-သမ္မာဉာဏ-သမ္မာဝိမုတ္တိ ၃-မျိုးကို ဟောထား၏၊ ပါ—၂၈၅၊ ဋ္ဌ—၂၄၄။ ။၁၁—ပါ—၅၂၀၊ ဋ္ဌ—၃၄၄၊ အပြီးအဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော တရား ၁၁-ပါးကို ဟောထား၏၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ နတ်လူ ဖြဟ္မာတွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း ဂါထာ။

မျှားရာနိုင်တမ်း။ ။(တနည်း—မီးများ မီးနိုင်၊ ရေများ ရေနိုင်—ဟူလို)၊ ၂—ပါ—၆၉၊ ဋ္ဌ—၄၄၊ စောရနှင့်ရာဇ၊ ပါပဘိက္ခုနှင့် ပေသလဘိက္ခုတို့ အားရှိရာ နိုင်တမ်းဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

မြေလျှင်လှူပ်သောသုတ်များ။ ။ဂေါတမကစေတိယသုတ်၊ ၃—ပါ—၂၀၀၊ က ဥာရာမသုတ်၊၄—ပါ—၃၃၃၊ဋ္ဌ—၂၇၃။ ။(ဒီဃနိကာယ သီလက္ခန္ဓ ဝဂ္ဂ အဖွဲ့ပါသော ဖြဟ္မဇာလသုတ် အဆုံး၌လည်း မြေလျှင် လှူပ်ကြောင်း ဟောထား၏)။

ဓမ္မပဒပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မအိုသောဂါထာ။ ။၃—အုပ်—၇၇၊ (၈၁) မဟောင်းနွမ်းသော တရားများကို ပြသောဂါထာ။

မကောင်းမှုကိုပြုခြင်း အပြစ်များ။ ။မကောင်းကျိုး ခံစားရသည်မှာ ရန်သူတို့ကြောင့်မဟုတ်၊ မိမိစိတ်ထား မကောင်းခြင်းကြောင့်သာဟု ဟောထားသောဂါထာ၊ ဋ္ဌ—၁—အုပ်—၂၀၆။ ။ဗာလတို့မှာ အကျိုး မပေးမီ မကောင်းသည်ကို အကောင်းထင်တတ်ကြကြောင်းဂါထာ၊ ဋ္ဌ—၃၁၂။ ။မကောင်းမှုပွါးစီးသောသျှင် ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းဟု ဟောထားသောဂါထာ၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၄။ ။မကောင်းမှုပြုပြီးနောက် ဘယ်အရပ်ပြေးပြေး မလွတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ၂၈၊ ၂၉။ ။မကောင်းပြု-ပူမှု ခုနောင်သာ ဟူသောဂါထာ၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၈၂၊ ၉၇။ ။၃—အုပ်—၄၁၊ ၃၀၃။ ။မကောင်းပြု-တွေ့မှုမကောင်းကျိုး ဟူသောဂါထာ၊ ပ—အုပ်—၃၀၄။ ။၃-အုပ်—၉။ ။မကောင်းမှု-ဖန်ဖန်ပြု-ဒုက္ခစုထားသည် ဟူသော ဂါထာ၊ ၄။ ။မကောင်းမှုကို အနည်းငယ်သာ ဟူ၍ မထိမဲ့မြင် မပြုအပ်ကြောင်း၊ ပြုပါများလျှင် တဖြည်းဖြည်း များလာတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ၁၁။ ။မကောင်းမှုကို ကောင်းမှုက ကွယ်ကြောင်းဂါထာ၊ ၁၁၁။ ။မကောင်းမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ရန် ဥပမာများဖြင့် ဟောထားသောဂါထာများ၊ ၃—အုပ်—၁၄၊ ။မချစ်ကြ၊ မမုန်းကြရန် ဟောသော ဂါထာ။ ။ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၇၉။

မဏိကာရကုလူပ ဂတိဿမဒေထရ်ဝတ္ထု—၂၂။ ။ပတ္တမြားကို ခိုးယူသည်ထင်၍ အနှိပ်စက်ခံရသောရဟန်း။

မပြုသင့်သည်ကိုပြု၍, ပြုသင့်သည်ကိုမပြုလျှင် အာသဝေါပွါးကြောင်း၊ ၎င်းမှ အပြန် အာသဝေါကုန်ခန်းကြောင်းဂါထာ၊ ၂၈၂။ ။မမေ့မလျော့သူမှာ လောကကို ထွန်းလင်းစေကြောင်းဂါထာ၊ ၁၁၀။ ။မယားတ-ရှူး ရှူးကြသော နတ်သား ၅-ယောက်၊ ၁၉၄။

မရိစိကမ္မဋ္ဌာနိက မထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—၂—အုပ်—၂၁၃၊ တံလျှပ်နှင့် ရေမြှုပ်ကို မြင်၍ မဂ်ဖိုလ်ရပုံ။

မရှိဟူသောစကား မကြားရပါလို—ဟု ဆုတောင်းသော ဂါထာ၊ ၃—အုပ်—၃၈၃၊ အသျှင်အနုရုဒ္ဓါထေရ် အလောင်း။

မရှက်အပ်သည်ကိုရှက်၍၊ ရှက်အပ်သည်ကို မရှက်လျှင်—ဒုဂ္ဂတိသို့ လားရတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ၃၀၅။

မသေဘူးသောအရပ်မရှိကြောင်းဂါထာ။ ။ပ—အုပ်—၃၄၂။

မဟာဒုဂ္ဂတဝေါ် မဟာဒုဂ်ပတ္ထု။ ။ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါ၊ ၃၆၁။

မဟာကာလဥပါသကာဝတ္ထု။ ။၃—အုပ်—၉၅၊ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဖျက် ကိုယ်ပင်ပျက်ကြောင်းဂါထာ၊ (ပြုကအသစ် ဖြစ်ကအဟောင်း)။

မဟာဓနဝါဏိဇ္ဇဝတ္ထု။ ။၁၄၊ မခေါင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရန် ဥပမာများဖြင့် ဟောထားသောဂါထာ၊ ဘုံသုံးပါးကား ခိုးသူရှိသော ခရီးနှင့်တူကြောင်း ဟောထား၏။ ။၂၆၀၊ ထိုထိုဤဤ မကြံစည်ဘဲ မရဏာဿတိကို နှလုံးသွင်းရန် ဟောထား၏၊ (အဇ္ဈေဝကိစ္စမာတပ္ပံစသောဂါထာ)။

မဟာဓနသေဌေးသားဝတ္ထု။ ။၃—အုပ်—၀၁၊ ပညာမတတ်ခြင်း၊ မိတ်ဆွေမကောင်းခြင်းကြောင့် မဂ်ဖိုလ်ရထိုက်သော ပါရမီရှိသော်လည်း လောကီလောကုတ္တရာကျိုးနှစ်ဖြာမှ ဆုတ်ယုတ်ရကြောင်း ဟောထား၏၊ ငါး ဖားစသည်တို့ ကုန်ခန်းနေသော ရွှံ့ညွန်ထဲ၌ ကြိုးကြာဌက်အိုကြီး မှိုင်သကဲ့သို့ ဟူသော ဥပမာဂါထာ။

မာတိကာဒါယိကာမကြီး။ ။ပ—အုပ်—၁၀၃၊ ၎င်းဥပါသိကာမကြီးက ဦးစွာ အနာဂါမိဖြစ်၍ ရဟန်းတော် (၆၀) အား သင့်လျော်သော အာဟာရများကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသောကြောင့် အားလုံးရဟန္တာ ဖြစ်ကြကြောင်း ဟောထားသော အညတရဘိက္ခုဝတ္ထု။

မိဘ,မင်း,တိုင်းပြည်ကို သတ်ဖြတ်ဖျက်ဆီးပြစ်ရန်— ဟောထားသော ဂါထာ၊ ၃—အုပ်—၂၀၃၊ (နေယျတ္ထဒေသနာ)။

မြန်မြန်သွား၍ မတင့်တယ်သောပုဂ္ဂိုလ်လေးဦး။ ။ပ—အုပ်—၂၄၆၊ [၁]အဘိသိက်သွန်းဆဲဖြစ်သောမင်း၊ (ဝါ) သွန်းပြီးသောမင်း၊ [၂]ကကြိုးစုံဆင်မြန်းထားသော မင်္ဂလာဆင်တော်၊ [၃]ရသေ့ရဟန်း၊ [၄]မိန်းမ။

မျှောက်လိမ္မာ။ ။၃၀၊ ဘုရားရှင်အား ပံသုကူပျားအုံလှူသော မျှောက်လိမ္မာ၊ စုတေသောအခါ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရပုံ။

သုတ္တနိပါတ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မကြောက်သင့်သောအရာကိုကြောက်လန့်နေကြသောသတ္တဝါခလေးဦး။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၁၊ ၅၂၊ [၁]တီကောင်၊ [၂]တစ်တီတူးငှက်၊ [၃]ကြိုးကြာငှက်၊ [၄]ပုလ္လွား။ ။၅၂—ဠ္ဌဂါထာပါ၏။

မဂဓေသုပုဒ်အဖွင့်။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၃၊ ပါ—၂၉၁။

မဟာဥပဒုမပစ္စေကဗုဒ္ဓါ။ ။၎င်း၏အကြောင်းစုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ကာခမသုမိစ္ဆာစာရကံကြောင့် အလွန်နီးကပ်လှသောဘဝမှာပင် မကောင်းးကျိုးခံစားရပုံ၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆ဂ၊ ပါ—၂ဂ၅။

မာဃသုတ်။ ။ပါ—၃၅၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၉၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အစစ်များကို အကျယ်ဟောထား၏။

မုနိသုတ်၊ ။ပါ—၃၀၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—အမိရင်း ဘိက္ခုနီနှင့် သားရင်းဘိက္ခုတို့ မှားယွင်းဖောက်ပြန်ကြပုံကိုစွဲ၍ မုနိမည်သော ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာတို့၏ ဂုဏ်ပုဒ်များကို အကျယ်ဟောထား၏။

ဝိမာန၊ ပေတဝတ္ထု ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မဥ္ဇိဋ္ဌက ဝိမာနဝတ္ထု။ ။ဝိမာန—ပါ—၅၆၊ ဋ္ဌ—၁၆၀၊ အင်ကြင်းပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။ ။

မဏိထူဏ ဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၂ဂ၂၊လမ်းပြုပြင်ရကျိုး၊ဒါနသီလအကျိုး၊

မဟာရထဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၉၀၊ဋ္ဌ—၂၅၁၊ ကဿပဘုရားရှင်အား အသဒိသအလှူကြီးကို ပေးလှူခဲ့ရကျိုး၊ ။

မစ္ဆေရနှိပ်စက်မှုအပြစ်များ။ ။လင်ကကုသိုလ်ပြုသည်ကို ကျိန်ဆဲ၍ ပြိတ္တာမဖြစ်ရသော ယက်ကန်းသည်မကြီး၊ မဟာပေသကာရပေတိဝတ္ထု၊ ပေတ—ပါ—၁၃၃၊ဋ္ဌ—၄၀။ ။အသယှသေဋ္ဌေးအလှူ၌ ကြီးမှူးသူမှာ မစ္ဆေရနှိပ်စက်မှုကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ ပါ—၁၅၇၊ ဋ္ဌ—၁၁၆၊၁၁၇။ ။သား၏အလှူကို ကျိန်ဆဲသောမိခင် ပြိတ္တာမ ဖြစ်ရပုံ၊ ဥတ္တရမာတုပေတိဝတ္ထု၊ ပါ—၁၆၁၊ဋ္ဌ—၁၃၁။ ။သူတပါးလှူဒါန်းသည်ကို အချောင်ဝန်တိုပြီး ဖရုသဝါစာအပြစ်ကြောင့် မိခင်ပြည့်တန်ဆာမက စွန့်ပြစ်ခံရပုံ၊ ကုမာရ

ပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၁၇၃ ဠ–၁၇၉။ ။ကတုံးတွေကို လှူနေတာအလကား ဘဲဟု ပြောခဲ့သော ပြည့်တန်ဆာမ ပြိတ္တာမ-ဖြစ်ရပုံ၊ သေရိဏီပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၁၇၅၊ဠ–၁၈၅။ ။မပေးလိုသောကြောင့် ရှိသျှက်နှင့်မရှိကြောင်း (ယုံကြည်စေရန် ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း မစင်စားနေရပါစေဟု) ကျိန်တွယ် ပြောဆိုခဲ့သောကြောင့် ပြိတ္တာမ-ဖြစ်ရပုံ၊ ပါ–၁၇၂၊၃၊ ဠ–၁၇၆၊ ဘုသ ပေတဝတ္ထု။

မတ္တာပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၄၁၊ဠ–၇၆၊ အဿဒ္ဓ, အပ္ပဿန္န, ကောဓန အဖြစ်များကြောင့် ပြိတ္တာမ-ဖြစ်ရပုံ။ ။မရှိမဲ့သ ပေးကမ်းတတ်သူတို့ သတိမူစရာ၊ ဥစ္ဆုပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၂၀၉၊ ဠ–၂၄၀။

မိဿကကံအကျိုးအပြစ်များ။ ။အကုသိုလ်ကံ ကုသိုလ်ကံ နှစ်ပါးစုံပြုခဲ့သော ကြောင့် မကောင်းကျိုး၊ကောင်းကျိုးတွဲ၍ ခံစားရပုံကိုပြသောဝတ္ထုများ၊အဝတ်ကိုခိုးခဲ့ခြင်း၊မုံ့လှူခဲ့ခြင်းကြောင့် ဝေမာနိကပြိတ္တာဖြစ်ရသော ခလ္လာဋိယ ပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၁၃၃၊ဠ–၄၃။ ။ကဏ္ဏမုဏ္ဍပေတဝတ္ထု၊ပါ–၁၆၃၊ဠ–၁၄၀၊ ဒါနသီလပြုခဲ့ခြင်း၊ လင်ငယ်နေခဲ့ခြင်း အကျိုးအပြစ်။ ။အဘိဇ္ဇမာနပေတဝတ္ထု၊ပါ–၁၆၇၊ဠ–၁၅၆၊မုဆိုးလုပ်ခဲ့ပြစ်၊ကလေးငယ်တို့အား ၎နှမ္ပန်းပေးကမ်းခဲ့ကျိုး။ ။မိဂလုဒ္ဒက ပေတဝတ္ထု၊၂-ဝတ္ထု၊ပါ–၁၇၆၊ ဠ–၁၀၉။ ။ပါ–၁၇၇၊ဠ–၁၉၂၊ နေ့အခါတွင်မုဆိုးလုပ်၍ ညဘက်တွင် ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ရကျိုး။ ။ရထကာရပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၁၇၀၊ ဠ–၁၇၂။ ။ကုဋဝိနိစ္ဆယပေတဝတ္ထု၊ပါ–၁၇၉၊ဠ–၁၉၄၊ လာဘ်စားခြင်း၊ ဥပုသ်စောင့်ခဲ့ခြင်း။ ။ဥစ္ဆုပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၂၀၉၊ဠ–၂၄၀၊ဒေါသစိတ် ဖြင့် ကလေးငယ်တို့အား ကြံရိုးပိုင်းပေးခဲ့ပုံ။ ။

ထေရဂါထာ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

မကောင်းပြု-ပူမှုနောက်က-လိုက်တတ်စွ။ ။ဟုသောဂါထာ၊ ပါ–၂၅၀၊ဠ–ပ–အုပ်–၃၃၀။ ။

မဏ္ဍူပ် လှူရကျိုး။ ။ပဒုမ္မာကြာပန်းတို့ဖြင့် မဏ္ဍပ်ဆောက်၍လှူခဲ့ရကျိုး၊ ဠ–၂၉၁။ ။အင်ကြင်းပန်းမဏ္ဍပ်၊ဠ–၉၃။ ။

မတရားသဖြင့်ရသော လာဘ်ထက် လာဘ်မရခြင်းကမြတ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ ပါ–၃၁၅၊ ဠ–ဒု–အုပ်–၂၄၀။ ။မတရား အသက်ရှေ(ရှည်)စွာနေရ သည်ထက် သေရသည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ပါ–၃၁၆၊ဠ–၂၄၀။

မနာမိ,မအိုမိ ကိုယ်ကျိုးရှာရန်။ ။မရှာမိက ပူပန်ရကာတ်ကြောင်း ဂါထာ ၊ ပါ–၂၆၃၊ဌ–ပ–အုပ်–၄၄၃၊ ။ပါ–၂၆၇။

မလိတဝမ္ဘတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၂၊ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၇၊၄ကဘဝတွင် ကြာပန်း လှူရကျိုး၊ ပျော်ရာမှာမနေရ၊တော်ရာမှာနေရမည်-ဟူသော ဂါထာ၊

မဟာဂန္ဓာရအတတ်။ ။မဟာဂန္ဓာရအတတ် ခေါ်သော မဂ်ဖိုလ် ပေါ်လာလျှင် စူဠဂန္ဓာရအတတ်မှာ အလိုလိုကွယ်ပျောက်ရကြောင်း၊၆၃။

မဟာစုန္ဒတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၁၊ မြေသပိတ်လှူရကျိုး၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ ညီတော်ဖြစ်၏။

မဟာနာမတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၀၊ဌ–၂၀၀၊နေရာသိုင်ခင်းနှင့်ပျားရည်လှူရကျိုး၊ တောင်ပေါ်တက်ပြီးလျှင် ဉာဏ်ဝိဘက်ဆိုးများကိုမှ မနှိမ်နင်းနိုင်ပါက ခုန်ချ၍သေတော့အံ့ဟု ကြိမ်းဝါးတော်မူပုံ။ ။မဟာနာဂတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၀၃၊ဌ–၃–အုပ်–၁၉၊သလဲသီးလှူရကျိုး။

မဟာဝစ္ဆတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၂၊ဌ–ပ–အုပ်–၇၀၊ သံဃာတော်များအား သောက်ရေလှူခဲ့ရကျိုး၊ ဝိဠ္ဍနိဿိတ ကုသိုလ်များကိုလည်းပြုခဲ့၏။ ။ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ဝဲဩဃဖြစ်ပေါ်လာပုံကိုပြဆိုချက်။ဌ–၃–အုပ်–၄၆၀။ ။

မဟာသာဝကရှစ်ကျိပ်ကို ရေတွက်ပြပုံ။ ။ဌ–၅၄၁။ ။မဟာသာဝက-ဟူ၍ ခေါ်ရပုံကိုလည်း ရှင်းပြထား၏။ဌ–၅၄၂။

မာဏဝတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၆၊ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၄၊ဘုရား ဂုဏ်တော်ကို ချီးကျူးရ ရှိခိုးရကျိုး။ ။

မာတင်္ဂပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၁၄၊ဌ–၄၄၆၊နဂါးမင်းဘဝတွင် ဦးခေါင်း၌ ဆင်သော ပန်းမြားဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။ ။

မာလုကျပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၀၄၊ဌ–၃–အုပ်–၉၄၊ တဏှာပွါးစီးသောကကြီးရကြောင်း ဂါထာများ၊ ပန်းဖြင့်ဖြားယောင်းသောဆွေမျိုးတို့အား ဆုံးမသောဂါထာများ၊တဏှာနွယ်ပင် ပျက်စီးတတ်သောကြောင့် တဏှာအမြစ် ပယ်နုတ်ပစ်ရန် ဟောထား၏။ ။ပါ–၃၂၀၊ဌ–၃၀၀၊ အာရုံ ၆-ပါး၌ နှစ်သက်ခြင်းအပြစ်၊ မနှစ်သက်ခြင်း အကျိုးကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။

မိဂဇာလတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၀၆၊ဌ–၃–အုပ်–၁၀၃၊ဝိသာခါကျောင်းအမကြီး၏ သားဖြစ်၏။

မိဂသိရတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၉၊ ၎င်းမထေရ်မှာ လားရာဂတိကိုသိသော မန္တန်တတ်ကျွမ်း၏၊ (ဝင်္ဂီသမထေရ်နှင့်တူ၏)။

မုဒိတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၇၃၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၂၊ ကုလ္ဂန်လျှော့ကျိုး။

မေဏ္ဍသိရတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၆၊ ပဒုမ္မာကြာပန်း လှူရကျိုး။

မေတ္တဇိတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၆၊ ဗောဓိပင်ကို အုဋ္ဌ်ခံ ခံခဲ့ရ-အုဋ္ဌ်ပွဲတ်လုံးတိုင်လုပ်၍ လှူခဲ့ရကျိုး။

မေဃိနတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၀၊ ဋ္ဌ–၃၂၀၊ ဒူးရင်းသီးလှူရကျိုး။ ။ မှားဘူးမှ မှန်တတ်သည်-ဟူသော စကားပုံဖြစ်လာဟန်။ ။ဋ္ဌ–၁၄၅၊ ပါ–၂၃၀။ ။မြင်ဆရာ-ဟူသော စကားပုံဖြစ်လာဟန်။ ။ဋ္ဌ–၁၃၉၊ ၁၄၅။

မှန်ချပ် (ကြေးမုံ) ကို ဖြန့်ခင်းလှူခဲ့ရကျိုး။ ။ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၁၊ သားတော် ရာဟုလာအလောင်း။ ။(အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၆၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆ ၌လည်း ရှိ၏)။

မဟာသာဝိကာမည်ပုံ ဖွင့်ပြချက်။ ။ထေရီ–ဋ္ဌ–၃၀၃။

မိခင်နှင့်နှစ်မကို မယားပြုထားမိသော အဖြစ်ဆန်း။ ။မိခင်ရင်းကို မိခင်ရင်း မှန်းမသိ၍ သားရင်းဖြစ်သူက မယားပြုထားမိပုံ၊ ၎င်းယောကျ်ားသည်ပင် နှမရင်းကို နှမရင်းမှန်းမသိ၍ ဒုတိယမယား ပြုလုပ်ထားမိပုံ၊ ထေရီ–ပါ–၄၀၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၃။

မိတ္တာကာဠိထေရီဂါထာ။ ။ထေရီ–ပါ–၃၉၀၊ ဋ္ဌ–၉၂၊ လာဘ်သက္ကာရ နောက်သို့ (၇) နှစ်လုံးလုံးလိုက်နေပြီးနောက်မှ ရဟန္တာထေရီဖြစ်သွားပုံ။

မီးလျှံမြင် တရားဝင်။ ။မီးလျှံကိုမြင်၍ တောဇောကသိုက်ဆီးစီးဖြန်းကာ ရှာန် ရပြီးနောက် ထိုရှာန်ကို အခြေခံ၍ အရဟတ္တဖိုလ်ရသွားသော ဥပ္ပလ ဝဏ္ဏာထေရီ၊ ဋ္ဌ–၁၈၇။ ။ဟင်းအိုး မီးလောင်သည်ကိုမြင်၍ အနာဂါမ် တည်သွားသော ထေရီကာမင်းသမီးကလေး၊ ဋ္ဌ–၅၊ ၆။

မျက်လုံးလေးက ချစ်စဘွယ်ဟု–အတင်းကပ်ခွဲနေသော ဇုတ္တိဇုတ္တာ ယောက် အား အနာဂါမ် သုဘာထေရီမသေးက မျက်လုံးကို ထုတ်ယူ၍ ပေးလိုက်ပုံ၊ ထေရီ–ဋ္ဌ–၂၅၀။

မိလိန္ဒပဉှပါဠိ

မဂ္ဂုပ္ပါဒနပဉှ။ ။ပါ—၂၁၂၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးနှင့်စပ်၍ သူတပါးတို့ မဖြစ်စေနိုင်သော မဂ္ဂင်လမ်းကို ဖြစ်စေတော်မူ၍၊ ရှေးဘုရားရှင်တို့ ကြွသွားတော်မူကြသော မဂ္ဂင်လမ်းဟောင်းကို မြင်တော်မူ၍၊ ဤစကား ၂-ရပ်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

မင်္ဂဖိုလ်မရနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ် ၁၆-ဦး။ ။ဓမ္မာဘိသမယပဉှ၊ ပါ—၂၉၈၊ ၇-နှစ်အောက်ငယ်လျှင်လည်း မင်္ဂဖိုလ်မရသေးကြောင်း အကျယ်ရှင်းပြထား၏။

၁။ တိရစ္ဆာန်။
၂။ ပြိတ္တာ (ဝေမာနိကပြိတ္တာအချို့မှတပါး)။
၃။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။
၄။ ကုဟကပုဂ္ဂိုလ်။
၅။ မာတုဃာတက။
၆။ ပိတုဃာတက။
၇။ အရဟန္တဃာတက။
၈။ သံဃဘေဒက။
၉။ လောဟိတုပ္ပါဒက။
၁၀။ ထေယျသံဝါသက။
၁၁။ တိတ္ထိယပက္ကန္တက။
၁၂။ ဘိက္ခုနီဒူသက။
၁၃။ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်ပြီး မကုစားရသေးသောပုဂ္ဂိုလ်။
၁၄။ ပဏ္ဍုက် ၃-မျိုး။
၁၅။ ဥဘတောဗျည်း။
၁၆။ (၇) နှစ်အောက်ငယ်သောပုဂ္ဂိုလ်။

မစ္စုဘာယနဘာယနပဉှ။ ။၁၄၈၊ သေခြင်းတရားကို ကြောက် မကြောက်ပုဂ္ဂိုလ်များကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။ငရဲသားတို့မှာ အမြဲဆင်းရဲနေပါလျက်အဘယ့်ကြောင့်သေရမည်ကိုကြောက်ကြသနည်းဟု မေး၍ ဖြေရှင်းပြခဏ်း၊ ၁၅၀၊

မစ္စုပါသမုတ္တိပဉှ။ ။၁၅၂၊ ရတနသုတ်စသော ပရိတ်တော်ကို အရံအတားအဖြစ် ရွတ်ရကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

မတိုင်ပင်ရာသောအရပ် ၈-မျိုး။ ။၉၉၊
ဝိသမံ သဘယံ အတိဝါတော၊ ပဋိစ္ဆန္နံ ဒေဝနိဿိတံ။
ပန္ထော စ သင်္ဂါမော တိတ္ထံ၊ အဋ္ဌေတေ ပရိဝဇ္ဇိယာ တိ။ ။

မတိုင်ပင်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ် ၈-ဦး၊ တနည်း-၉-ဦး။ ။၉၉၊၁၀၀။
(က) ရတ္တော ဒုဋ္ဌော စ မူဠ္ဟော စ၊ မာနီ လုဒ္ဓေါ တထာလသော၊
ဧကစိန္တီ စ ဗာလော စ၊ ဧတေ အတ္ထဝိနာသကာ တိ။ ။

(ခ) ရတ္တော ဒုဋ္ဌော စ မူဠ္ဟော စ၊ ဘီရု အာမိသ ဂရုကာ။
ဣတ္ထီ သောဏ္ဍော ပဏ္ဍကော စ၊ နဝမော ဘဝတိ ဒါရကော။

(ဂ) နဝေတေ ပုဂ္ဂလာ လောကေ၊ ဣတ္တရာ စလိတာ စလာ။
ဧတေဟိ မန္တိတံ ဂုယှံ၊ ခိပ္ပံ ဘဝတိ ပါကဋံ တိ၊ ။

မနသိကာရလက္ခဏာပဥှ။ ။၃၁၊မနသိကာရနှင့်ပညာ၏ လက္ခဏာကိုမေး၍ ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

မပေးမလှူအပ်သောအလှူ ၁၀-မျိုး။ ။၂၇၀၊ ပေးလှူလျှင် အပါယ်သို့ကျရောက်စေနိုင်ကြောင်း အတိအကျဟောထားတော်မူ၏။ ။[၁]မဇ္ဇဒါန၊ [၂]သမဇ္ဇဒါန၊[၃]ဣတ္ထိဒါန၊ [၄]ဥသဘဒါန၊ [၅]စိတ္တကမ္မဒါန၊[၆]သတ္ထဒါန၊[၇]ဝိသဒါန၊ [၈]သင်္ခလိကဒါန၊ [၉]ကုက္ကုဋ-သူကရဒါန၊ [၁၀]တုလာကူဋ-မာနကူဋဒါန။

၁၊ မဇ္ဇဒါန····သေရည်သေရက်စသော မူးယစ်စေတတ်သော အရာများကို ပေးလှူခြင်း။
၂၊ သမဇ္ဇဒါန····ပွဲသမ်းသဘင်စသည်ကို ပေးလှူခြင်း။
၃၊ ဣတ္ထိဒါန····မေထုန်မှီဝဲစေရန် အမသတ္တဝါများကို ပေးလှူခြင်း။
၄၊ ဥသဘဒါန····မေထုန်မှီဝဲစေရန် နွားလားဥသဘစသည်ကို ပေးလှူခြင်း။
၅၊ စိတ္တကမ္မဒါန····ကာမဂုဏ်စိတ်ဓာတ်ကို ပွါးစေတတ်သော ပန်းချီကား အရုပ် စသည်များကို ပေးလှူခြင်း။
၆၊ သတ္ထဒါန····သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲကြောင်း ဒုတ်ဓား စသော လက်နက်များကို ပေးလှူခြင်း။
၇၊ ဝိသဒါန····သေစေရန်, ဆင်းရဲစေရန် အဆိပ်ကို ပေးလှူခြင်း။
၈၊ သင်္ခလိကဒါန····လက်ထိပ် သံခြေကျဉ်း စသည်ကို ပေးလှူခြင်း။
၉၊ ကုက္ကုဋသူကရဒါန···· သတ်ဖြတ် စားသောက်ရန် ကြက်ဝက် စသည်ကို ပေးလှူခြင်း။

၁၀၊ တုလာကူဋ-မာနကူဋဒါန····ရောင်းဝယ်ရာ၌ စဉ်းလဲကောက်ကျစ် နိုင်စေရန် မမှန်ကန်သော ချိန်ခွင် အခလေး တင်းတောင်းစသည်နှင့် တိုင်းတာရာ၌ မမှန်ကန်သော ကြိုးစ-စသည်များကို ပေးလှူခြင်း။

မဟာသေနနတ်သား။ ။အသျှင်နာဂသေနထေရ်အလောင်း မဟာသေနနတ်သားထံ ရဟန္တာကုဋေတရာတို့သွား၍ လူ့ပြည်သို့ဆင်းသက်ရန် တောင်းပန်ခဏ်း၊ ၇။

မဟာပုရိသလက္ခဏာပဉှ။ ။၇၉၊ ဘုရားလောင်း၏ မယ်တော်ခမည်းတော်တို့၌ လက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂-ပါး၊ လက္ခဏာတော်ငယ်-၈၀-ရှိသလောဟု မေး၍ မရှိကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

မဟာဘုတ်လေးပါး—တည်းဟူသော ခန္ဓာကိုယ်၌ **အသက်**ဟူ၍ မရအပ်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ ပါ—၉၃။

မဟောသဓ ဘုရားလောင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး ၂၈-ပါး၊ ၂၀၃။

မိလိန္ဒမင်းကြီး။ ။၃၊ ၎င်းမင်းကြီး၏ ရှေးဆုတောင်းနှင့် အတ္တုပ္ပတ္တိ၊ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း ၅၀၀-ကြာမြင့်မှ ပေါ်ထွန်းလာခြင်း ဖြစ်ကြောင်း။ ။မိလိန္ဒမင်းကြီးက အသျှင်နာဂသေနမထေရ်အား ကျောင်းဆောက်လှူပြီးနောက် ရဟန်းပြု၊ ရဟန္တာဖြစ်သွားပုံ၊ ၄၀၇။ ။

မေတ္တာဘာဝနာ နိသံသပဉှ။ ။၁၉၅၊ မေတ္တာအကျိုး ကြီးသည်ဖြစ်ပါလျက် မေတ္တာနှင့်ပြည့်စုံသော သုဝဏ္ဏသာမသတို့သားမှာ အဘယ့်ကြောင့် မြားဆိပ် သင့်ရသနည်းဟုမေး၍ ဖြေရှင်းပြခဏ်း။ ။

မြေမျိုခံရသူ ၅-ဦး။ ။၁၀၀၊ ဤဂေါတမ ဘုရားရှင် **သာသနာ**တော်တွင်း၌ မြေမျိုခံရသူများမှာ— (၁) စိဉ္စမာဏဝိကာမ၊ (၂) ဘုရားလောင်း၏ ယောက္ခမတော် သုပ္ပဗုဒ္ဓ၊ (၃) ဒေဝဒတ်ရဟန်း၊ (၄) အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ ဦးခေါင်းကိုရိုက်နှက်သော နန္ဒကဘီလူး၊ (၅) ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီ၌ မေထုန်မှီဝဲသော နန္ဒလုလင်၊ ပေါင်း ၅-ဦး။ ။

စရိယာပိဋက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မဟာလောမဟံသစရိယ။ ။ပါ–၄၁၉၊ဋ္ဌ–၂၅၉၊ဥပေက္ခာပါရမီ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။

မဟိံသ ရာဇ စရိယ။ ။ပါ–၄၀၂၊ဋ္ဌ–၁၃၇၊ မျောက်ပျက်တကောင်က နှိပ်စက်ရာတွင် သီလပျက်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် သည်းခံခဲ့ပုံကို ပြန်ဟောထား၏၊ ကောဓ၏အပြစ်ကိုပြသော ဂါထာများလည်းပါ၏။ ။ (ဇာတက-၌လည်း ရှိ၏၊ မဟိံသ ဇာဘက၊ ပါ–ပ–အုပ်–ဂ၂၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၄၅)။ ။

မေတ္တာပါရမီ။ ။မေတ္တာပါရမီကိုပြဆိုခဏ်း၊ သုဝဏ္ဏသာမစရိယ၊ပါ–၄၁ဂ၊ ဋ္ဌ–၂၄၉-မှ ၂၅ဂ-အထိ၊ ။ဧကရာဇစရိယ၊ပါ–၄၁ဂ၊ဋ္ဌ–၂၅၄။ ။ မေတ္တာပါရမီဖြစ်ရန် နှလုံးသွင်းရပုံ (ဒါနပြုရာနှင့် စပ်၍)ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဋ္ဌ–၂ဂ၄၊ ။မေတ္တာပါရမီကို ဆင်ခြင်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ဋ္ဌ–၂၉၂။ ။မေတ္တာပါရမီ ကျင့်စဉ်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ဋ္ဌ–၃၀၉။ ။

မေတ္တာစိတ် ကူးစက်ပုံ။ ။ဝေဿန္တရာမင်းကြီး၏ မေတ္တာစိတ်ကြောင့် သုံးယူဇနာ အတွင်း၌ရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့သည်ပင် အချင်းချင်း ချစ်ခင်ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဋ္ဌ–၉၁။ ။သုဝဏ္ဏသာမ အလောင်းတော်၏ မေတ္တာစိတ် ကူးစက်ပုံ၊ပါ–၄၁ဂ၊ဋ္ဌ–၂၅၁။ ။

အပဒါန ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မဂ္ဂဒတ္တိကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁ဂ၁၊ အနောမဒဿီဘုရားရှင်စင်္ကြံနှင့်သွားတော်မူရာ၌ ပူဇော်ရကျိုး။

မဂ္ဂဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၁၉၁၊ဋ္ဌ–၁၅ဂ၊ လမ်းပြင်ရကျိုး။

မဂ္ဂသညကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၁၆၇၊ဋ္ဌ–၁၃၅၊ လမ်းမှန်ကိုညွှန်ပြရကျိုး။

မဿဝပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၂၇၂။

မဥ္စဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၂ဂ။ ။၄၄၄။ ။ပါ–ဒု-အုပ်–၁၀၂၊ ညောင်စောင်းခေါ် ကုလင်လှူရကျိုး။

မဉ္ဇဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၆၂၊ငါးလှူရကျိုး။

မဉ္စရိပူဇကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၂၅၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၈၀၊ ပန်းတံနှင့်တကွ ပန်းလှူရကျိုး။

မဏ္ဍပ်ဆောက်လှူရကျိုး။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၈၀ ၄၁၀၊ ၄၂၈၊ ပန်းလှူရကျိုးလည်းပါဝင်၏၊ ပါ–၃–အုပ်–၇၀၊ ၁၇၂၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၀၈။ ။

မဏ္ဍ ဒါယိကာဘထေရီအပဒါန။ ။ပါ–၃–အုပ်–၁၀၈၊ သက်နှုံးသုံးထည်လှူရကျိုးလည်းပါဝင်၏။ ။

မဏိပူဇကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပအုပ်–၂၁၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၀၂။ ပတ္တမြားပလ္လင်လှူရကျိုး။ ။ပါ–၃–အုပ်–၄၆။

မန္ဒာရဝပုပ္ဖပူဇကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၈၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၆၅။ ။ပါ–၃၇၀။

မဓုပိဏ္ဍိကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၁၅၀–ဋ္ဌ–၁၁၀၊ များရည်လှူရကျိုး။ ။

မဓုဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၃၀၀။

မဓုမံသဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၄၃၇၊ ဋ္ဌ–၂၀၀၊ ဝက်သဲ၊ ဝက်ဆုပ်ကိုကောင်းမွန်စွာချက်၍လှူခဲ့ရကျိုး။

မဟာပရိဝါရကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–အုပ်–၁၂၀၊ အဝတ်လှူခဲ့ရကျိုး။

မာတုလုင်္ဂဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၃–အုပ်–၀၈၊ ရှောက်သီးလှူရကျိုး။

မာဃပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(ဟန်ဆောင်းဟော)၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၃၆။

မင်္ဂလသုတ္တပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(မုဆိုးဟော)ပါ–၁၃၆၊ ဋ္ဌ–၁၀၄။ ။ပါ–၁၅၀–ဋ္ဌ–၁၁၀၊ ၁၇၈။

မိဉ္စဝဋ္ဋံသကိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၂၄၃၊ ဗောဓိပင်ပူဇော်ရကျိုး။

မိနေလပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၂၇။

မီးတင်းကုတ်လှူရကျိုး။ ။အဗျာမိကတ္ထေရ အလောင်း၊ ပါ–၂၄၁။

မီးပူဇော်ရန်ခုံငယ်စသည်ကို–ပြုလုပ်၍လှူခဲ့ရကျိုးသုံးပါးဂါထာ။ ။ပါ–၃၆၅။

မုဋ္ဌိပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၁၅၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၂၃။

မုဋ္ဌိပူဇကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၂၂၄၊ ပန်းဆုပ်လှူရကျိုး။

မေခလာဒါယိကာထေရီအပဒါန်။ ။ပါ—၃—အုပ်—၁၀၉၊ စေတီပေါ်တည် ဆောက်ရာ၌ ခါးကြိုးတန်ဆာကိုလှူခဲ့ရကျိုး။
မေတ္တဂုတ္တေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၄၀၀၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၀၆၊ ထော ပတ်လှူရကျိုး။
မောဒကဒါယိကာထေရီအပဒါန်။ ။ပါ—၃—အုပ်—၂၀၁၊ ကတွတ်မုံ့လှူ ရကျိုး။
မောဃရာဇတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၃၂၊ ဥဒေါင်းမြီးစည်းလှူရကျိုး။
မွေ့ရာလှူရကျိုး ၆-ပါးဂါထာ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၇။
မွေးညပ်လှူရကျိုး ၃-ပါးဂါထာ။ ။ပါ—၃၆၆။
မျက်စဉ်းလှူရကျိုး ၈-ပါးဂါထာ။ ။ပါ—၃၆၄။
မျက်နှာသုတ်ပုဝါလှူရကျိုး ၃-ပါးဂါထာ။ ။ပါ—၃၆၄။
မြင်းလှူရကျိုး။ ။အာဇာနည် သိန္ဓောမြင်းကို လှူခဲ့သော ဩပဝယှထေရ် အလောင်း။ ။ပါ—၁၁၀၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၈၁။

မဟာနိဒ္ဒေသ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မတ္တံဇာနေယျပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ—၃၉၇၊ ဋ္ဌ—၄၀၈၊ အတိုင်းအရှည်သိပုံ ၂-မျိုး၊ (ပဋိဂ္ဂဟဏမတ္တ၊ ပရိဘောဂမတ္တ)။
မထိမဲ့မြင်ပြုတတ်ကြပုံများ။ ။ပါ—၃၁၀၊ ဋ္ဌ—၃၇၁၊ မာနတရားယုတ်ကြောင့် သူတပါးအပေါ် အထင်အမြင်သေးတတ်သူအချို့၏ သဘောထားများကို ဟောထား၏။
မမ္တ္တ ၂-မျိုး။ ။ပါ—၃၇၊ ဋ္ဌ—၁၃၇၊ မြတ်နိုးခြင်း၊ (တဏှာမမတ္တ၊ ဒိဋ္ဌိမမတ္တ)။
မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိတွင်—ဂါထာများကို ချဲ့ဟောထားသူမှာ အသျှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဋ္ဌ—၁၊ ၈။
မဟာပက္ခ မဟာပရိသ မဟာပရိဝါရပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ—၁၂၉၊ ဋ္ဌ—၂၄၈။
မောသဝဇ္ဇံ ဝုစ္စတိ မုသာဝါဒေါဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ပါ—၁၁၈၊ ၂၀၄၊ ဋ္ဌ— ၂၃၉။
မောဟနာ ဝုစ္စန္တိ ပဉ္စကာမဂုဏာဟု ဟောထားပုံ။ ။ပါ—၁၉၊ ဋ္ဌ—၇၈၊ ၈၂။

နေတ္တိပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မတရားစီးပွါးရှာ နတ်ရွာမရောက်နိုင်ကြောင်းဂါထာ။ ။ပါ—၁၁၀၊ ဋ္ဌ—၂၂၅။ ။စီးပွါးသည်း မဖြစ်ထွန်းဘဲ ဖြစ်ထွန်းပြန်လျှင်လည်း ပျက်စီးတတ်ကြောင်း၊ ၂—ဂါထာ၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

မပြေကောင်းသောပုစ္ဆာများကို စုပေါင်းပြဆိုချက်။ ။ပါ—၁၅၂၊ဋ္ဌ—၂၅၀၊ အဝိသဇ္ဇနိယ ကထာ။

မဟာဝဇီရဉာဏ်တော်ကို အရကောက်ပြပုံ။ ။ဋ္ဌ—၁၉၆၊ ပါ—၉၃၊

မိဿကာဟာရသမ္ပါတ။ ။ဋ္ဌ—၁၀၀၊ (မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ စသော ဂါထာကို ဒေသနာဟာရသမ္ပါတ စသော ၁၆-ပါးဖြင့် ဝေဘန်ပြချက်။ ။၎င်းဂါထာကို ဖွင့်ပြချက်၊ ပါ—၁၀၇၊ ဋ္ဌ—၂၂၁၊ ဒုစရိုက်ပြုသူနောက်သို့ ဒုက္ခက အစဉ်လိုက်နေကြောင်း ဂါထာ။ ။သုစရိုက်ပြုသူနောက်သို့ သုခက အစဉ်လိုက်နေကြောင်း ဂါထာအဖွင့်၊ ပေဋက—ပါ—၂၇၅၊ ဂါထာ—၂၇၇။ ။(မူရင်းမှာ ဓမ္မပဒ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၊ ၂၃၊ ၂၄-၌ ရှိ၏)။

ဇာတကပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မအောင်ထိုက်သောသူ ၃-မျိုး။ ။ပါ—၃—အုပ်—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၅၅၁၊ [1]သားသမီးက မိဘကိုရင်း၊ [2]မိတ်ဆွေတဦးက မိတ်ဆွေတဦးကိုရင်း၊ [3]မယားက လင်ကိုရင်း မအောင်ထိုက်ကြောင်း၊ (ဝါ) အနိုင်မယူထိုက်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။မိတ်ဆွေအပေါ်၌ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲမှုဖြင့် အနိုင်ယူသူသည် မိတ်ဆွေစစ်မမည်၊ လင်ကို မရိုသေ မလေးစား မကြောက်ရွံ့သောမယားသည် မယားကောင်းမမည်၊ မိဘအိုကို မကျွေးမွေးသော သားသမီးသည် သားသမီးကောင်း မမည်ကြောင်း ဂါထာ။

မကသဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၄၊ မှက်တို့နှင့်စစ်တိုက်ကြသော ပညာမဲ့လူမိုက်များအကြောင်း။

မက္ကဋဇာတက။ ။ပါ—၄၄၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၆၂၊ ရသေ့ယောင် ဆောင်သောမျောက်။ ။ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—၂၄၅။

မကောင်းပြုမျိုး၊ မကောင်းကျိုး၊ တွေ့ရိုးဓမ္မတာ ဟူသောဂါထာ။ ။ဠ—ပ—အုပ်—၂၄၀။ ။ဠ—တ—အုပ်—၂၇၄။ ။(ဓမ္မ—ဠ—ဒု—အုပ်—၉-၌ လည်း ရှိ၏)၊ ကောင်းမှုပြုမျိုး၊ ကောင်းသောကျိုး၊ တွေ့ရိုးဓမ္မတာ၊ ဤ လင်္ကာအရ ဂါထာလည်း တွဲလျက်ဟောထား၏။

မင်္ဂလဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၁၊ ဠ—ပ—အုပ်—၃၉၄၊ အဝတ် ကြွက် ကိုက်သည်ကို အမင်္ဂလာဟု အယူရှိသောပုဏ္ဏားအား ချွတ်တော်မူခဏ်း။

မစ္ဆဇာတက။ ။ပါ—၉၊ ဠ—၂၂၆၊ မ,နောက်လိုက်စား၊ အမှား တွေ့တတ် ကြောင်း။ ။ပါ—၅၀၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၁၆၂၊ ရာဂအပူသည် ဘယ်အပူ နှင့်မျှမတူကြောင်း ငါးထီးကြီးငြီးငြူရှာပုံ။

မစ္ဆုဒ္ဒါနဇာတက။ ။ပါ—ဂ၆၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၃ဂ၁၊ နှစ်ဦးစပ်ကုန်ကူးရာ တွင် စဉ်းလဲသောကုန်သည်က ဥစ္စာထုပ်ကို ကျောက်စရစ်ခဲထုပ် မှတ်ထင် မှား၍ ရေထဲပစ်ချပုံ၊ ရိုးဖြောင့်သူမှာ ငှင်းဥစ္စာထုပ်ကို ရကြောင်း။

မဏိစောရဇာတက။ ။ပါ—၅၁၊ ဠ—၁၁၀၊ သူတပါးမယားကို လိုချင်၍ သူခိုးဖြစ်အောင် ဉာဏ်ဆင်ဖန်တီးပုံ၊ မ,ဘက်လိုက်၍ မိုက်ဘက်ပါခဲ့ရပုံ။

မဏိကဏ္ဌဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၇၁၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၂၅၇၊ တောင်းပါ များလျှင် မုန်းတတ်ကြောင်း နမူနာ။

မဏိကုဏ္ဍလဇာတက။ ။ပါ—၁၂၀၊ ဠ—တ—အုပ်—၁၄၂၊ ပစ္စည်းအတွက် ဖြစ်သော သောကကို ငြိမ်းစေရန် ဟောထား၏။

မဏိသူကရဇာတက။ ။ပါ—ဂ၅၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၃၇၃၊ တိတ္ထိတို့က သုန္ဒရီ ပရိဗ္ဗိုဇ်မကိုသတ်၍ ဘုရားရှင်အား စွပ်စွဲကြပုံ။ ။ပတ္တမြားကို အရောင်ညှိုး စေရန် ရွှံ့ဖြင့်ပွတ်တိုက်ကြသောဝက်များ။

မတကဘတ္တဇာတက။ ။ပါ—၅၊ ဠ—ပ—အုပ်—၁ဂ၂၊ သူတပါး အသက်ကို သတ်၍ ဆွမ်းသွတ်ခြင်းအလေ့ကို ပျောက်စေတော်မူပုံ။

မတရောဒနဇာတက။ ။ပါ—၁၀၁၊ ဠ—တ—အုပ်—၅၂၊ သေသူအတွက် ဖြစ် သော သောကကို ငြိမ်းစေရန် နည်းပေးထား၏။

မတူလျှင်မတုနဲ့ ကိုးဆယ်ဆက္ကာလိမ့်မယ်။ ။အမှန်တကယ်မတူဘဲလျက် တူ သယောင်ဆောင်၍ ပျက်စီးရသောဝတ္ထုများ၊ ခြင်္သေ့ယောင် ဆောင်၍ ပျက်စီးရသောမြေခွေး၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၃၊ ဠ—ပ—အုပ်—၅၁၇။ ။ ဇမ္ဗုကဇာတက၊ ပါ—၁၁၁၊ ဠ—တ—အုပ်—၁၀၃။ ။သီဟကောတ္ထုက

ဇာတက၊ ပါ–၄၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၀။ ။ဝီရကဇာတက၊ ပါ–၅၄၊ဋ္ဌ–၁၃၆၊ ရေကျီးကိုတု၍ ကုန်းကျီးပျက်စီးရပုံ။ ။ဝိနီလကဇာတက၊ ပါ–၃၉၊ ဋ္ဌ–၃၄၊ ဟင်္သာကိုတုသောကျီး ပျက်စီးရပုံ။ ။မတုနိုင်သည်ကို တုပြီး ဆဲရေးသော မဏ္ဍဗျသတို့သား၊ မာတင်္ဂဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၁၀၊ဋ္ဌ–ဋ–အုပ်–၃၀၃။ ။မတုသည်ကိုတုလျှင် ဆင်းရဲတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဝိ–၄–ပါ–၃၆၄၊ ဋ္ဌ–၁၁၂။

မန္တန်တန်ခိုး။ ။မန္တန်တန်ခိုးဖြင့် အချိန်မဟုတ်သည်၌ သရက်သီးကို သီးစေနိုင်ခဲ့ပုံ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၇၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၀၁။

မတင့်တယ်သောအရာ ၃-မျိုး။ ။ဂါထာ၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၅၊ [1]ရေမရှိသော မြစ်၊ [2]မင်းမရှိသောတိုင်းပြည်၊ [3]လင်မရှိသောမိန်းမ။ ။ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၂၇၇။ ။မဒနယုတသဒွေန ယက္ခာ ဂဟိတာ။ ။ဋ္ဌ–ပ–၂၂၀။

မနောဇဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၆၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၀၂၊ မြေခွေးနှင့် ပေါင်း၍ ပျက်စီးရသောခြင်္သေ့။

မဖြစ်နိုင်သောအရာ ၁၁-မျိုး။ ။မဖြစ်နိုင်သောအရာ ၁၁-မျိုးကို ဥပမာ ပေး၍ အလောင်းတော်ရသေ့က ပြည့်တန်ဆာမအား ပြောပြသော ဂါထာ များ၊ အဋ္ဌာနဇာတက၊ ပါ–၁၀၄၊ ဋ္ဌ–၄၅၂။ ။ယုန်ချိုလိပ်မွေး စသော ဥပမာများ-ဟူလို။

မမှီတဲ့ပန်း တုန်းခု၍လှမ်း။ ။ခြင်္သေ့မယ်ကို ရလိုသောမြေခွေး ပျက်စီးရပုံ၊ သိင်္ဂါလဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၅။ ။နတ်သမီးမရ၍ သေရသော သုဇာတသူကြွယ်လည်း ဤဥပမာစကားနှင့် သင့်လျော်လှ၏။

မယားဟောင်းသေ၍ ဝိုင်းငိုကြသော တောထွက်ရဟန်းကြီးများ။ ။သမုဒ္ဒကာကဇာတက၊ ပါ–၃၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၂၂။

မယားပေးပြီး စိုးရိမ်ကြီးရသောမင်း။ ။ပုရောဟိတ်သားအား မိဖုရားကြီးကို (၇) ရက်မျှ ခေတ္တပေးလိုက်ရာ ၎င်းတို့နှစ်ဦး သဘောတူ အရပ်ဝေးသို့ ထွက်ပြေးကြသောကြောင့် သောကရောက်ရသောမင်း၊ ပဏ္ဍကဇာတက၊ ပါ–၁၅၉၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၁၇။

မယားတို့သဘောထား။ ။မယားဟူသည် များသောအားဖြင့်လင်ယောကျ်ား၏ အကျိုးမဲ့ကို အလိုရှိသည်သာ များတတ်ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊

ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၃၇။ ။မယားဖြစ်သူတို့မှာ မိဘအိမ်တွင်နေရလျှင် လင့်အပေါ် နိုင်လိုတတ်ကြကြောင်း၊ ပါ—၃—အုပ်—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၆၆၊၄၆၉။ ။မယားကျင့်ဝတ် မကြေပြွန်သောမိန်းမတို့ခံရသောငရဲ၊ ။ ပါ—၆၄၊ ဋ္ဌ—၂၉၄။

မယှကဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၀၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၀၀၊ အပရစေတနာချို့ယွင်းခဲ့မှုကြောင့် စည်းစိမ်ကိုခံစားလိုစိတ် မရှိကြောင်း ပြန်ဟောထား၏၊ မယှမည်သော ငှက်သည် ညောင်ကြပ်သီးများကို ငါ့ဟာငါ့ဟာနှင့် မြည်တမ်းနေစဉ်မှာပင် ငှက်အပေါင်းတို့က လုယူ စားသောက်ကြသကဲ့သို့ အချို့လူတို့မှာ ပစ္စည်းဥစ္စာများကို ငါ့ဟာငါ့ဟာနှင့် တစာစာ မြည်တမ်းနေစဉ်မှာပင် ရန်သူမျိုးငါးပါးတို့က လုယူ ဖျက်ဆီးတတ်ကြကြောင်း ဟောထား၏။

မရဏတရား၊ အမြင်များ၊ မင်းများမလုပ်လို။ ။ဟတ္ထိပါလ စသော မင်းသားလေးယောက်၊ ဟတ္ထိပါလဇာတက၊ ပါ—၃၅၀၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၇၀၊ ရသေ့ပြုသွားကြရာ ရသေ့ပရိသတ်အပေါင်း ယူဇနာ ၃၀-ရှိကြောင်း။

မရှိတ္တာထက်၊ မသိတာခက်။ ။ဒဒ္ဒရဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၄၃၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၆၀။ ။စတုမဋ္ဌဇာတက၊ ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—၉၇။ ။ပါဒဥ္စလိဇာတက၊ ပါ—၆၉၊ ဋ္ဌ—၂၄၀။

မသူတော် ချီးမြှောက်က-ဘေးရောက် တတ်ကြောင်း။ ။စမ္မသာဋကဇာတက၊ ပါ—၁၀၅၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၇၅။ ။သဠိဝဇာတက၊ ပါ—၃၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၃၄။

မဟာအဿာရောဟဇာတက။ ။ပါ—၉၃၊ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၀၊ကျေးဇူးသိတတ်လှသော ဗာရာဏသီမင်း။

မဟာဥက္ကုသဇာတက။ ။ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၀၀၊ မိန်းမက မိတ်ဆွေဖွဲ့ခိုင်း၍ မိတ်ဆွေဖွဲ့သောဥပါသကာ၊ မိတ်ဆွေပေါမှ ကိစ္စချောမောတတ်သည်။

မဟာကဏှဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၀၊ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၀၁၊လောကတ္တစရိယကို ပြန်ဟောထား၏၊ သိကြားမင်းက မုဆိုးယောင်ဖန်ဆင်း၊ မာတလိ နတ်သားက ခွေးနက်ကြီးယောင် ဖန်ဆင်း၍ လူတို့ကို ခြိမ်းခြောက်ပြီးလျှင် ၅-ပါး သီလ၌ တည်စေခဲ့ပုံ။ ။

မဟာကပိဇာတက။ ။ပါ–၃၀၀၊ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၆၉၊ကျေးဇူးရှင် အလောင်းတော် မျောက်ကို ဒေဝဒတ် အလောင်းက ကျောက်ခဲနှင့် ထုသတ်သောကြောင့် ၎င်းဒေဝဒတ် အလောင်းမှာ နူနာရောဂါစွဲကပ်ပြီး မြေမျိုခံရပုံ။ ။ ပါ–၁၆၅၊ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၄၉၊ဉာတတ္ထစရိယကို ပြန့်ဟောထား၏။ ။

မဟာဇနကဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၅၉၊ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၃၉၊ နေက္ခမ္မပါရမီကို ချီးကြူးခဏ်း။ ။စူဠဇနကဇာတက၊ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၅။ ။

မဟာဒုဂ်တဦး။ ။၎င်းမဟာဒုဂ္ဂတခေါ်သော အလွန်ဆင်းရဲသူတဦးလှူသော မုံ့ကို ဘုရားရှင်ဘုဉ်းပေးတော်မူရာ ၎င်းမှာ ချက်ခြင်း သေဌေးဖြစ်သွားပုံ ဟောသော ကုဏ္ဍကပူဝဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၄၆။ ။မဟာဒုဂ် မိန်းမအိုကြီးတဦးကို အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က ချီးမြှောက်တော်မူပုံ၊ ပါ–၇၂၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၁။ ။

မဟာဓမ္မပါလဇာတက။ ။ပါ–၂၁၄၊ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၉၊သုစရိုက် ၁၀-ပါးနှင့် ပြည့်စုံကြသောကြောင့် ငယ်ရွယ်စဉ်အခါ မသေမပျောက်ကြသော မဟာဓမ္မပါလ အမျိုးသားတို့အကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။ ။

မဟာနာရဒကဿပဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၅၇၊ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၁၀၅၊ ဥရုဝေလကဿပ ရသေ့ညီနောင်တို့ကို ဆုံးမခြင်းနှင့်စပ်၍ ဟောထား၏။ ။

မဟာပဒုမဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၃၊ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၀၀၊ စိဉ္စမာဏ မိန်းမယုတ်က ဘုရားရှင်အား စွပ်စွဲပုံ၊ အတိတ်ကလည်း ၎င်းစိဉ္စမာဏ အလောင်းက ဘုရားလောင်းမင်းသားကို စွပ်စွဲခဲ့ဘူးပုံ ဟောထား၏။ ။

မဟာပလောဘနဇာတက။ ။ပါ–၃၄၄၊ဋ္ဌ–၄၇၂၊အနိတ္ထိဂန္ဓမင်းသားဝတ္ထု၊ "မ-အရသာ သူတပါးမဆိုင်"ဆိုပြီးလျှင် အခြားယောက်ျားများကို လိုက်၍ သတ်ဖြတ်နေသောကြောင့် တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်ပစ်ရပုံ။ ။

မဟာပိင်္ဂလဇာတက။ ။ပါ–၆၆၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၉၊သံဃာသင်းခွဲပြီးနောက် ၉-လ အကြာတွင် ဒေဝဒတ်ရဟန်းမြေမျိုသေ၍ လူအများတို့ ဝမ်းမြောက်သည်ကို အကြောင်းပြု ဟောထား၏။ ။

မဟာဗောဓိဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၄၇၊ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၄၀၊ပညာပါရမီကို ချီးကြူးခဏ်း၊ ရန်သူပေါ်လာလျှင် ကြိုတင်သိနိုင်ရန် မင်းအိမ်ရှိခွေးကို ကျွေးမွေးထားနှင့်ပုံ၊ မိစ္ဆာဝါဒီတို့ကို ချွတ်ခဏ်းလည်းပါ၏။ ။

မဟာမင်္ဂလဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၂၂၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၇၃၊ မင်္ဂလာတရား ၃၈-ပါး ဟောခြင်း အကြောင်းရင်း ဖြစ်ပေါ်လာပုံနှင့် အလောင်းတော် ဘဝက ဟောခဲ့သော မင်္ဂလာတရား ၈-ပါး။ ။

မဟာဝါဏိဇ ဇာတက။ ။ပါ—၂၉၀၊ ဋ္ဌ—၃၅၀၊ ပညောင်ပင်မှ ရေ, အစား အစာ, မိန်းမ, ရတနာ- ဤလေးမျိုးရကြသော ကုန်သည်များ။ ။

မဟာသာရဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၄၊ ပျောက်သော ပစ္စည်းကို ပြန်ရအောင် ဉာဏ်ဆင်နည်း ပေးထားပုံ။ ။

မဟာသီလဝဇာတက။ ။ပါ—၁၃၊ ဋ္ဌ—၂၇၉၊ ခန္တိပါရမီကို ချီးကျူးခန်း။ ။

မဟာသုပိနဇာတက။ ။ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—၃၅၃၊ ကောသလမင်းအိပ်မက် ၁၆- ချက်ကို ဖြေပြတော်မူပုံ။ ။

မဟာသုဝဇာတက။ ။ပါ—၁၀၉၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၆၇၊ အစားအသောက် ၌ သည်းခံရန် ဟောထား၏။ ။

မဟာဟံသဇာတက။ ။ပါ—၃—အုပ်—၉၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၃၇၇၊ ဟင်္သာ ၆-မျိုးရှိကြောင်းနှင့် ဘုရားရှင်အတွက် အသျှင်အာနန္ဒာထေရ် အသက် စွန့်ပုံ၊ စွန့်ခဲ့ဘူးပုံ ပြန်ဟောထား၏။ ။

မဟိဠာမုခဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၁၊ ဆင်တိရစ္ဆာန် သည်ပင် လူမိုက်စကားကြားရက မိုက်မဲလာတတ်၍, လူလိမ္မာစကားကြား ရပြန်က လိမ္မာလာပုံ။ ။

မဟောသဓာပညာရှိ။ ။၎င်းအကြောင်းဟောထားသော ဥမင်္ဂဇာတက။ ပါ— ၃—အုပ်—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၆၁၊ တရားဆုံးဖြတ်သူတို့ နည်းယူဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။၎င်းကို ပညာရှိ,မရှိ အမျိုးမျိုးစမ်းကြည့်ပုံ၊ ဋ္ဌ—၁၇၅၊ မဟောသဓာပညာရှိနှင့် အမရာဒေဝီတို့ ပညာစမ်းကြပုံ။ ဋ္ဌ—၂၀၄။ ။

မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံချီးကျူး။ ။ဇမ္ဗုခါဒကဇာတက။ ပါ—ပ—အုပ်—၈၉၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၉၆၊ ဒေဝဒတ်အလောင်း မြေခွေးနှင့် ကောကာလိက အလောင်း ကျီးတို့ မဟုတ်မမှန် အပြန်အလှန် ချီးကျူးနေကြပုံ၊ ။အန္တ ဇာတက။ ပါ—၈၉၊ ဋ္ဌ—၃၉၇။ ။

မာလုတဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၁၊ လေတိုက်သော အခါ အေးခြင်းအကြောင်းကို ဖြေကြားတော်မူပုံ။ ။

မိခင်ကိုကျွေးမွေးကြသူများ။ ။ဘိလူးစားခံရန်သွား၍ မိခင်အိုကို မွေးကျွေးလုပ်ကျွေး
ဆုံးသော သုတနလုလင်၊ သုတနဇာတက။ ပါ–၁၇၅၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–
၃၀၅။ ။မိခင်ကိုကျွေးမွေးသောဥပသကာ၊ ကစ္စာနိဇာတက၊ ပါ–၁၇၅၊
ဋ္ဌ–၄၀၁၊ မ-တိုသဘော ရင်မောဘွယ်ရာ။ ။

မိခင်ကို ကြံဖန်သတ်ကြရာ … နောက်ဆုံး၌ သတ်လိုသော ချွေးမကိုယ်တိုင် မီး
လောင်သေရပုံ၊ မှတ်သားဘွယ် ရယ်ဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ပါ–ပ–အုပ်–
၁၉၃၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၀၅။ ။

မိဂပေါတကဇာတက။ ။ပါ–၁၃၃၊ ဋ္ဌ–၁၉၉၊ သာမဏေသေ၍ ငိုကြွေး
သောရဟန်းကြီး။ ။

မိဂါလောပဇာတက။ ။ပါ–၁၄၀၊ ဋ္ဌ–၂၃၉၊ ဘခင်စကားနားမထောင်၍
ပျက်စီးရသော လင်းတငှက်။ ။

မိတစိန္တိဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၇၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၅၁၊ နေရာမက်
မော ဘေးထူးပြောသော ငါးသုံးကောင်။ ။

မိတ္တာမိတ္တဇာတက။ ။ပါ–၅၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၉။ ။ပါ–၂၅၅၊ ဋ္ဌ–
စ–အုပ်–၁၉၇၊ မိတ်ဆွေနှင့် ရန်သူကို ခွဲပြခဏ်း။ ။ရန်သူလက္ခဏာ၊
မိတ်ဆွေလက္ခဏာ၊ ၁၆-ပါးစီဟောထားသောဂါထာများ၊ မှတ်သားဘွယ်
ကောင်းလှ၏။ ။

မိထိလာပြည် ချီးကျူးခဏ်း။ ။ဂါထာများ၊ မဟာဇနကဇာတက၊ ပါ–ဒု–
အုပ်–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၅၆။ ။

မိဘတို့က သားသမီးကို ချစ်ခင်မြဟ်နိုးပုံ….ထင်ရှားစေရန် နတ်သမီးအမေးကို
မဟောသဓာ ပညာရှိက ဖြေပြပုံ။ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၂၀။ ။ဒေဝတာ ပဥှ
ဇာတက၌လည်းရှိ၏။ ။

မိမိ၏ အကြောင်းမှန်ကို…. (သီလဂုဏ်–သမာဓိဂုဏ်–ပညာဂုဏ်ရှိသည်ကို)
မသိသောအရပ်၌ မာနမထားရန် ဟောသောဂါထာ။ ပါ–ပ–အုပ်–၉၅၊
ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၆။

မုဆိုးအိမ်ပါး မုဆိုးလားသို့။ ။သတ္တိဂုမ္ဗဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၂၀၊
ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၃၂၊ ကျေးသားညီနောင်တို့ အမူကွဲပြားလှပုံ။ ။မဟိဥ္စာ
မုခဇာတကလည်း ဤဥပမာစကားနှင့် ကိုက်ညီလှ၏။

မုဆိုးတို့ခံရသောငရဲ။ ။ပါ–၃–အုပ်–၆၄၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၀၇၊၂၉၄။ ။ ပါ–၁၉၀၊ ၁၉၁၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၃၆၊ ၁၃၉။

မုဆိုးမတို့၏ ဒုက္ခကိုပြသောဂါထာများ။ ။ပါ–၃၂၇၊ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၂၇၇၊ (လင်သေ လင်ကွာ မိန်းမတို့၏ ဒုက္ခများ ဟူလို)။

မုဒုပါဏိဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၇၅၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၉၂၊ မိန်းမဟူသည်မှာ လက်ကိုဆွဲကိုင်၍ စောင့်ရှောက်သော်လည်း မလုံခြုံနိုင်ကြောင်း။

မုဒုလက္ခဏဇာတက။ ။ပါ–၁၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၀၊ မိဖုရားကြီးကိုယ်ဝတ်ထမီကျွတ်သည်ကိုမြင်၍ ဈာန်ပျက်စီးရသော အလောင်းတော်ရသေ့၊ မိဖုရားကြီးလိမ္မာမှုကြောင့် ရသေ့ပြန်ဝတ်သွားပုံ။

မုနိကဇာတက။ ။ပါ–၈၊ ဋ္ဌ–၂၁၂၊ မိန်းမကြောင့်ပျက်စီးရသောဝက်။

မုဟုတ္တိပုနပ္ပုနံ။ ။ပါ–၃–အုပ်–၃၂၆၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၂၇၆၊ ဂါထာနံပါတ်–၁၀၃၀။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၇၀၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၃၄၊ ဂါထာနံပါတ်-၉၁။

မူဂပက္ခဇာတက။ ။ပါ–၃–အုပ်–၁၄၉၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၊ နေက္ခမ္မပါရမီကို ချီးကျူးခန်း၊ (တေမိယမင်းသား)။

မူလပရိယာယဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၆၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၃၆၊မာနကြီးလှသော ဗြာဟ္မဏအနွယ်ရဟန်းငါးရာတို့ကို နှိပ်ကွပ်တော်မူပုံ။

မူသိကဇာတက။ ။ပါ–၁၃၄၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၀၁၊ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား သားဖြစ်သူ အဇာတသတ်မင်းသားက သတ်ရန်ကြံစည်လတ္တံ့သည်ကို အကြောင်းပြု ဟောထား၏။

မေဏ္ဍကပဥ္စဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၁၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၀၀။ ။ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၀၀–၌ အကျယ်ပြဆိုထား၏၊ခွေးနှင့်ဆိတ်တို့ ဒႏကျွမ်းဝင်ပုံ အမေးအဖြေ၊ အစာကို အပြန်အလှန် ခိုးပေး၍ စားနေကြပုံ။

မြေခွေးစကားယုံသောပုဏ္ဏားမိုက်။ ။မြေခွေးစကားကို ယုံကြည်သော ပညာမဲ့ ပုဏ္ဏား၊ သိင်္ဂါလဇာတက၊ ပါ–၂၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၅၀။

မြေခွေးတို့ယုတ်မာကြပုံ။ ။ဥဒပါနဒူသက ဇာတက၊ပါ–၇၉၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၂၀၊ ။မြေခွေးယုတ်မာ ကျင့်ပုံအံ့စရာ၊ နောင်အခါတွင် အလိမ်ပေါ်ကြောင်း ဟောသော ဗိဠာရဝတ ဇာတက၊ ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၀၅၊ ၇။

မြေစိုင်ခဲလူရကျိုး။ ။ခမြစိုင်ခဲကို လှူခဲ့ရသောကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်အတွေ့အထိ နူးညံ့လှပုံ၊ ပဋ္ဌပါဠိဝတ္ထု။ ပါ–၃–အုပ်–၁၂၃၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၄၇၅။

မြေအောက်မြို့တော်။ ။မြေအောက်မြို့တော်ခေါ်သော ဥမင်လိုဏ်ခေါင်း မြို့တော်ကို မဟောသဓာပညာရှိ ဖေါက်လုပ်ပုံအစီအစဉ်၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၇၅။

မြဲသောအရာများ။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၊ (သုခမဓာပတ္တနာခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏.)၊ ဘုရားစကားတော်မြဲကြောင်း ပြောသောအရာ၌ ဥပမာပေးထား သော အရာများ၊ ဂါထာများ။

မှားယွင်းသောအကျင့်ဖြင့် မင်းကိုလှည့်စားခဲ့ပုံ-ဟောသော ဥဒ္ဒါလဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၃၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၉၆။

မင်းဖြစ်ရပါစေသား။ ။ရှေးသူတော်ကောင်းရသေ့တို့ ကျိန်စာဆိုကြပုံ၊ ပါ–၂၀၅၊ ဋ္ဌ–၃၀၀။

မင်းခစားတို့ သိထားဘွယ်ရာ။ ။မင်းခစားတို့အတွက် ဝိဓုရပညာရှိ အမတ် က ဟောပြဆိုခဏ်း၊ ရာဇဝသတိကဏ္ဍ၊ ပါ–၃–အုပ်–၂၉၀၊ ဋ္ဌ–သ– အုပ်–၁၉၅။

မင်းတို့အဘိသိက်ခံစဉ်။ ။မင်းတို့အဘိသိက်ခံရာတွင် ရေသဖန်းသားပလ္လင်၊ လက်ျာရစ်ခရုသင်းဖြင့် အဘိသိက်သွန်းလာကြပုံအစဉ်အလာမှာ ဝက်များ မှ စလာကြောင်း၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၉၀၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၄၉။ ။ဋ္ဌ–၃– အုပ်–၃၆၇၊

မင်းဆိုးမင်းညံ့စ် လူမချစ်။ ။မင်းကတရားပျက်၍ မင်းမှုထမ်းများအကုန်လိုလို တရားပျက်ပြီး လူထုကိုနှိပ်စက်သောကြောင့် လူထုက မင်းကိုအမျိုးမျိုး ကျိန်ဆဲကြပုံဟောသော ဂန္ဓတိန္ဒုကဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၇၊ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၀၃၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏.။

မြင်လျှင်မြင်ခြင်းချစ်ခင်က ရှေးဘဝရေစက်နီးကြောင်း။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၇။ ။(ချစ်ခင်ကြခြင်း အခဏ်း၌လည်းရှိ၏.)။

မြင်းပျံတန်ခိုးအကြောင်းပြဆိုခဏ်း။ ။ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၁၇။

မိတ်ဆွေဖွဲ့ထိုက်မဖွဲ့ထိုက်ပြဆိုခဏ်း။ ။မိတ်ဆွေဆိုသည်မှာ ၇-ဘဝါးအတူ သွားရလျှင်ပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ၁၂-ရက်အတူနေရလျှင် သူငယ်ချင်း၊တလ, တလခွဲအတူနေရလျှင် ဆွေမျိုးနှင့်တူ၍ ထို့ထက်အတူနေရလျှင် ကိုယ်နှင့်

တူသည်ဟူသောဂါထာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၇။ ။ မိတ်ဆွေနှင့် ရန်သူကိုခွဲခြားပြသော မိတ္တာ မိတ္တဇာတက (ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ ပါ–၂၆၁၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၁၇။ ။ပုဏ္ဏဘတ္တဇာတက၊ပါ–၆၀၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၈။ ။မိတ်ဆွေမဖွဲ့ထိုက်သောအင်္ဂါများကို စုပေါင်းဟောထားသော ကုက္ကုဋဇာတက၊ ပါ–၂၁၆၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၅၅။ ။မိတ်ဆွေပေါမှ ကိစ္စချောမောတတ်ကြောင်းဟောသော မဟာဥက္ကုသဇာတက၊ပါ-ပ–အုပ်–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၀၀။ ။မိတ်ဆွေဆိုသည်မှာ–အယုတ်, အလတ်, အမြတ်မရွေး ပေါင်းသင်းအပ်ကြောင်း၊ မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ်နှင့် ညီသည်သာ လိုရင်းဖြစ်ကြောင်းဟောသော ကုသနာဠိ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၆၆။ ။မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ်နှင့်ညီလျှင် အားနည်းသူပင်ဖြစ်စေကာမူ မထိမဲ့မြင် မပြုအပ်ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆။ ။မိတ်ဆွေဖွဲ့ထိုက်သည်ကိုပြသောဂါထာ၊ ပါ–၀၀၊ ဋ္ဌ–၃၂၂။ ။ဂါထာများ၊ ပါ–၁၁၇၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၃၆၊ အရည ဇာတက။ ။ဟာလိဒ္ဒိရာဂဇာတက၊ ပါ–၁၉၅၊၁၉၆၊ဋ္ဌ–၄၉၉၊၅၀၀။ ။ မိတ်ဆွေဖွဲ့ထိုက်သည် မဖွဲ့ထိုက်သည်ကို ပြသောဂါထာ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၁၀၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၀၅။ ။မိတ်ပျက်စေနိုင်၊ မပျက်စေနိုင်သော အချက်များကိုပြသောဂါထာများ၊ ပါ–၄၀၊ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၄၆။ ။ဖြစ်ပြီးသားမိတ်၊ ကျေးဇူးရှိဘူးသူများကို မိတ်မပျက်ရန် ဟောထားသော ဂါထာများ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၃၀၀၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၂၁၇၊၀၊၉။ ။မိတ်ဆွေမရှိ တောအတိသဘွယ်ဂါထာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၀၊ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၇။ ။

မိတ်ဆွေကောင်း။ ။မိတ်ဆွေတို့အား ပူဇော်အပ်ကြောင်းဟောသော ၁၀-ဂါထာ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၅၀၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၆။ ။မိတ်ဆွေကောင်းပီသကြသော တိရစ္ဆာန်သုံးဦး၊ (ဆတ်,ခေါက်ရှာငှက်,လိပ်)၊ ကုရုင်္ဂမိဂဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၅၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၉။

မိတ်ဆွေကိုပြစ်မှားခြင်းအပြစ်ပြဂါထာ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၂၅၊ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၂၀၊ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၂၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၉၁။ ။မိတ်ဆွေပျက်တို့ခံရသောငရဲ၊ပါ–ဒု–အုပ်–၁၉၂၊ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၃၉၊၁၄၀။

မိန်းမတို့၏အပြစ်များကိုပြဆိုခဏ်း။ ။မိန်းမတို့၏အပြစ်များကို စုပေါင်းဟောထားသော ဇာတ္တဝဂ္ဂ၊ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၃–မှ ၃၃၃-အထိ။ ။စူဠဓနုဂ္ဂဟဇာတက၊ ပါ–၁၃၅၊ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၀၅၊

သူခိုးခားရိုးကမ်းသောမိန်းမ။ ။စူဠပလောဘနဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၇၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၈၊ ဂါထာများ။ ။ရာဂကြောင့် သားရင်းကို ပြန်သတ်သောမိခင်၊ အသာတမန္တဇာတက၊ ပါ–၁၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၄၊ ၅။ ။မိန်းမတို့၏ အပြစ်နှင့် ဂုဏ်ကျေးဇူးများကို ရှေးဟယ်ာညီနောင်တို့ အပြန်အလှန် ပြောကြခန်း၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၉၂၊ ဌ–မ–အုပ်–၃၈၉၊ ၃၉၁၊ မဟာဟံသဇာတက။ ။မိန်းမတို့၏ အပြစ်ကိုအကျယ်ဟောထားသော ကုဏာလဇာတက၊ပါ–၁၁၈၊ ဌ–၄၅၅၊သက်သေသာဓကပေါင်းမြောက်များစွာတို့ဖြင့်၎င်းတို့ဖေါက်ပြန်တတ်ပုံကိုပြဆိုထား၏။ ။ပါ–ဒု–၁၂၄၊ဌ–၄၈၀၊ဂါထာများ။ ။ပစ္စည်းကို မက်မောလှခြောင်းဂါထာ၊ ပါ–၁၂၉၊ဌ–၄၉၀၊ ၄၉၃၊ဂါထာနံပါတ် ၃၅၆။ ။မိန်းမတို့မှာ မိဘအိမ်တွင် ချမ်းသာစွာကြီးပွါးရက အများ အားဖြင့်ပျက်စီးဘတ်ကြခြောင်း၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၂၀၊ ဌ–မ–အုပ်–၄၆၆၊ ၄၉၆။ ။မိန်းမသစ္စာ မှသားသာတည်း-ဟူသော လက်ာအရဂါထာ၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၃။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၂၆၊ ဌ–မ–အုပ်–၄၈၅၊ ၆၊ ဂါထာနံပါတ် ၃၃၂။ ။မ–တို့သဘော ရင်မောဘွယ်ရာ၊ ကစ္စာနိဇာဟက၊ပါ–ပ–အုပ်–၁၇၅၊ ဌ–တ–အုပ်–၄၀၁။ ။မ–တို့သဘော ကြောက်မောဘွယ်ရာ၊ အဋ္ဌာနဇာတက၊ ပါ–၁၈၄၊ ဌ–၄၅၀။ ။ပါ–၁၉၃၊ ဌ–၄၈၅၊ မှတ်ဘွယ် ရယ်ဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။တက္ကလဇာတက၊ ပါ–မ–၂၁၂၊ ဌ–စ–အုပ်–၄၃၊ ဘခင်ကိုအသတ်ခိုင်းပုံ၊ ။မိန်းမသဘော ရလိုဇောကြီးပြီး လင်ကိုပင် အသက်စွန့်စေ၍ သဗ္ဗရူတဇာနနမန္တန်ကို တောင်းယူပုံ၊ ခရပုတ္တဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၆၊ ဌ–တ–အုပ်–၂၅၉။ ။သေခါနီးဆဲဆဲ လင်ကိုပင် သီချင်းတောင်းသေးပုံ၊ ပါ–၁၉၂၊ ဌ–၄၈၂။ ။မ–ပရိယာယ်နားမလယ်(လည်)၊သေဘွယ်အတိသာ၊ ကုဏ္ဍုဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၄၊ ဌ–တ–အုပ်–၂၄၉၊၄၃၈။ ။မိန်းမ မာယာ ကြောက်စရာ၊လင်ငယ်ခနပြီး လေနာဟန်ဆောင်နေပုံ၊ကောသိယဇာတက၊ပါ–၃၀၊ဌ–ပ–အုပ်–၄၈၈၊ မိန်းမတို့ကို ဘီလူးမနှင့်တူ၏ဟု ဆိုထားသော ဝလာဟကဿဇာတက၊ ပါ–၅၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၆။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၃၉၊ ဌ–ခ–အုပ်–၂၁၉။ ။မိန်းမတို့ကို ကြောက်ဘွယ်ရာဟု ဥပမာပေးထားသော ဂါထာများ၊ ပါ–၁၁၉၊ ဌ–၄၅၆။ ၄၆၄။ ။မိန်းမဟူသည် အများဆိုင်ဖြစ်ခြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–၁၂၅၊ ဌ–၄၈၁၊ ယထာနဒီစ-ပခန္တာစ–စသောဂါထာ။ ။အနဘိရတိဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၆၊

ဋ္ဌ—ငံ—အုပ်—၃၁၉။ ။မိန်းမစွဲချိန် တန်ခိုးမှိန်တတ်ကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၉၇။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၉၀။ ။ မိန်းမကျွမ်းဝင် ပြစ်မျိုးထင် ဟူသောဂါထာ၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၈။ ။မိန်းမ ဟူသည် နီးစပ်က ကျွန်နှင့်ပင် မှားယွင်းတတ်ကြောင်း၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၉၅၊ ။မိန်းမတို့မှာ ကျိန်စာဆိုကြရာတွင် အများအားဖြင့် လင်နှင့် ပတ်သက်၍သာ အဆိုများကြကြောင်း၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၅၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၂၆၊၇၊အမ္ဗဇာတက။ ။မိန်းမတို့သဘောမှာအသိခက်ကြောင်း၊ ပါ—၁၅၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၇။ ။မိန်းမတို့မှာ များသောအားဖြင့်ကျေးဇူး မသိတတ်ကြကြောင်း၊ အဋ္ဌာနဇာတက၊ ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၄၅၀။ ။ပါ—၁၅၊ဋ္ဌ—၃၁၃။ ။စူဠပဒုမဇာတက၊ပါ—၅၀၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၅၊ ။ မိန်းမတို့အပေါ်အပြစ်ထင်ရှားလျှင် နှိပ်ကွပ်ဆုံးမရကြောင်း၊ မဆုံးမလျှင် ထပ်ကာထပ်ကာပြုတတ်ကြကြောင်း၊ ပါ—၂၁၃၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၇၊ ။ လင်ငယ်နေသော မိန်းမတို့အပေါ် သည်းခံရန်ဟောသော ခန္တိဝဏ္ဏဇာ တက။ ။ပဗ္ဗတူပတ္ထရဇာတက။

မိန်းမဟူသည် အနာစာရ အမှုမပြုရန် လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်ဘို့ ခဲယဉ်းလှကြောင်း။ ။ရာဓဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၂၁၊ ။ပါ—၅၂၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၁။ ။ဂဟပတိဇာတက၊ဋ္ဌ—၁၂၃၊ ။မုဒုပါဏိ-ဇာတက၊ ပါ—၇၅၊ ဋ္ဌ—၂၉၂။ ။သုဿောနန္ဒီဇာတက၊ ပါ—၁၂၆၊ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၇၃။ ။ပါးစပ်ထဲငုံ၍ စောင့်ရှောက်သော်လည်း မလုံခြုံကြောင်း၊သမုဂ္ဂဇာတက၊ပါ—၁၉၆၊ ဋ္ဌ—၅၀၁။ ။အဏ္ဍဘူတဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၀၊ ၃၁၁။ ။၎င်းအမှု ပြုတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ဋ္ဌ—၃၀၈။ ။ကာကာတိဇာတက၊ ပါ—၁၀၆၊ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၈၃။ ။

မိန်းမအလိုလိုက်က ဘေးဆိုက်ရတတ်ကြောင်း။ ။မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှသောဂါထာများ၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၅၊၆။ ။ကဏ္ဍိဇာတက၊ ပါ—ငံ—အုပ်—၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၀၊ မိန်းမအုပ်စိုး ဘေးမျိုးစုံစွာ ကဲ့ရဲ့ရာ။ ။ မိန်းမစကားနားယောင်မှား၍ အရှက်ကွဲရသောပုဏ္ဏား၊ရုဟကဇာတက၊ ပါ—၅၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၃။ ။မိန်းမကျော့ကွင်း လွတ်ခဲခြင်းဟူသော ဂါထာများ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၉၀၊၄၉၃။ ။မိန်းမတို့အလိုသို့မလိုက်ပါရစေနှင့်ဟု ဝေဿန္တရာမင်းကြီးကသိကြားမင်းထံမှဆုယူခက်း၊ ပါ—၃၆၅၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၃၅၉၊ ဂါထာနံပါတ် ၂၂၉၆၊ ။

မိန်းမတို့လက်နက်မှာ အာရုံ ၅-ပါးဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းအာရုံ ၅-ပါးဖြင့် ပစ်ခတ်လျှင် လွတ်သူရှားလှကြောင်း၊ ပါ-၃-အုပ်-၁၁၉၊ ဋ္ဌ-မ-အုပ်-၄၆၄။ ။

မိန်းမဖျက်ဆီး၍ ပျက်စီးကြရပုံများ။ ။ဥဒဥ္စနီဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၂၅၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၄၀၊ မိန်းမဖြားယောင်း ပျားဖခေါင်းပမာ၊ မိန်းမနှိပ်စက် ပြေးထွက်လာသော ရသေ့လူထွက်။ ။အပျိုကြီး ဖျက်ဆီး၍ သီလ ပျက်စီးရသောရသေ့၊ ဟလိဒ္ဒိရာဂဇာတက၊ ပါ-၁၉၅၊ ဋ္ဌ-တ-အုပ်-၄၉၀။ ။ရသေ့များ၊ တက္ကပဏ္ဍိတဇာတက၊ ပါ-၁၅၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၁၅၊ ။အရညဇာတက၊ ပါ-၁၁၇၊ ဋ္ဌ-တ-အုပ်-၁၃၆။ ။နဠိနိယ ဇာတက၊ ပါ-၁၀၂၊ ဋ္ဌ-၄၃၀။ ။စူဠနာရဒဇာတက၊ ပါ-၂၆၁၊ ဋ္ဌ-စ-အုပ်-၂၁၉။ ။မဟာပလောဘနဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၃၄၆၊ ဋ္ဌ-၄၇၅။ ။

မိန်းမတို့လျှာ နှစ်ခွသာ။ ။ဥပမာစကား ဟောကြားထားတော်မူပုံ၊ ဒုတိယ ကဏ္ဍသပ္ပသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၂၂၇၊ ၂၂၀၊ ဋ္ဌ-၀၂၊ (ဒုဇ်၅)။ ။ဇာတက-ပါ-၃-အုပ်-၁၂၅၊ ဋ္ဌ-မ-အုပ်-၄၀၁၊ ၂၊ ၃။ ။

မိန်းမတို့ပျက်စီကြောင်း ၉-မျိုး။ ။ဇာတက-ပါ-၃-အုပ်-၁၂၀၊ ဋ္ဌ-မ-အုပ်-၄၆၇၊ ၄၇၀။ ။

(၁) ပန်းဥယျာဉ်စသည်သို့ အသွားများခြင်း။
(၂) သစ်သီးဥယျာဉ်စသည်သို့ အသွားများခြင်း။
(၃) ရေဆိပ်သို့ အသွားများခြင်း။
(၄) ဆွေမျိုးအိမ်သို့ အသွားများခြင်း။
(၅) မိတ်ဆွေယုဘ်အိမ်များသို့ အသွားများခြင်း။
(၆) မှန်ကြည့်များခြင်း၊ အဝတ်အစားပန်းနှံ့သာအခြယ်အလှယ်များခြင်း။
(၇) ထန်းရည်, အရက် စသည်ကိုသောက်စားခြင်း။
(၈) ပြူတင်းတံခါးမှ အပြင်သို့ အကြည့်အရှုများခြင်း။
(၉) မိမိ၏ အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ဖော်ပြ၍ တံခါးပဋ္ဌအနေများခြင်း။ ။

မိန်းမပျက်လက္ခဏာ ၂၅-ပါး။ ။ဇာတက-ပါ-၃-အုပ်-၁၂၁၊ ဋ္ဌ-မ-အုပ်-၄၆၀၊ ၄၇၀၊ ၁။ ။

(၁) လင်ယောကျ်ားအား အရပ်တပါးသို့သွားရန် တိုက်တွန်းတတ်ခြင်း။
(၂) အရပ်ဝေးသွားသော လင်ယောကျ်ားအား အမှတ်မရတတ်ခြင်း။

(၃) ပြန်ရောက်လာသည်ကို မနှစ်သက်ခြင်း။
(၄) လင်ယောကျ်ားအပေါ်၌ ကဲ့ရဲ့တတ်ခြင်း။
(၅) လင်ယောကျ်ားအပေါ်၌ ချီးမွမ်းစကားကိုသော် မပြောဆိုတတ်ခြင်း၊
(၆) လင်ယောကျ်ားအပေါ်၌ အကျိုးမဲ့ကိုသာ ပြုတတ်ခြင်း။
(၇) အကျိုးရှိသည်ကိုမူ မပြုတတ်ခြင်း။
(၈) လင်ယောကျ်ားအပေါ်၌ မပြုထိုက်သောအမှုများကို ပြုတတ်ခြင်း၊
(၉) ပြုထိုက်သောအမှုများကိုမူ မပြုတတ်ခြင်း။
(၁၀) လုံချည်ကို မြဲစွာဝတ်၍ အိပ်တတ်ခြင်း။
(၁၁) လင်ယောကျ်ားဘက်သို့ ကျောပေး၍ အိပ်တတ်ခြင်း၊
(၁၂) ကပြောင်းကပြန် အိပ်တတ်ခြင်း။
(၁၃) လင်ယောကျ်ား၏ မွေ့လျော်ရန် စိတ်ထားကို အမျိုးမျိုး ကြံဖန်၍ ဖျက်ဆီးတတ်ခြင်း။
(၁၄) အသက်ရှူရှိုက်ရာ၌ ပြင်းထန်လွန်းလှခြင်း။
(၁၅) မကြာမကြာ မကျုန်းမာယောင် ဆောင်တတ်ခြင်း၊
(၁၆) ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်ရန် ခဏခဏ သွားတတ်ခြင်း။
(၁၇) လင်ယောကျ်ား၏ အလိုနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလေ့ရှိခြင်း၊
(၁၈) အခြားယောကျ်ားသံကြားသော် နားစွင့်၍စွင့်၍နားထောင်တတ်ခြင်း။
(၁၉) လင်ယောကျ်ား ရှာဖွေ၍ရသော ပစ္စည်းကို မတရားသုံးဖြုန်းပစ်တတ်ခြင်း၊
(၂၀) အိမ်နားနီးချင်း ယောကျ်ားတို့အပေါ်၌ ကိလေသာ အစွမ်းဖြင့် အကျွမ်းဝင်တတ်ခြင်း၊
(၂၁) လင်ငယ်ရှာဖွေရန် လမ်းတကာ ဝင်ထွက်သွားတတ်ခြင်း။
(၂၂) လင်ငယ်နေပြီးလျှင် လင်ရင်းအပေါ်၌ အရိုအသေကင်းမဲ့ကာ ပြစ်မှားတတ်ခြင်း။
(၂၃) တံခါးဝ၌ အမြဲလို နေထိုင်တတ်ခြင်း။
(၂၄) ချိုင်း-သားမြတ်စသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို ဖေါ်ပြတတ်ခြင်း၊
(၂၅) အရပ်တကာ လျှောက်လယ်၍ ကြည့်ရှုတတ်ခြင်း၊

မိန်းမနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။မိန်းမတို့မှာ ရောဂါကင်းလျှင် သားသမီးကောင်း (ဘုန်းကံရှိသူများ)ရတတ်ကြောင်း၊ ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၄၄၅။ ။မိန်းမချင်းဖြစ်လျှင် လျှို့ဝှက်အပ်သောစကားကို ဖုံးကွယ်မထားတတ်ကြကြောင်း၊ဌ–တ–အုပ်–၃၇၀၊ ။မိန်းမတို့မှတ်သားဘွယ်ကောင်း

လှသော သုမေဓာမိဖုရား၏ စကားများ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂ဂဂ၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၁၉။ ။မိန်းမနှင့်ယောက်ျား (ဣတ္ထိလိင်၊ ပုလ္လိင်) နှစ်မျိုးတွင် မိန်းမက (ဣတ္ထိလိင်က)ပဌမဦးစွာဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ပါ–ဒု–အုပ်–၉၃၊ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၃၉၂။ ။မိန်းမတို့မှာ ချစ်လင်က ပစ်ထားခြင်းသည်သာ အဆင်းရဲဆုံးဖြစ်ကြောင်း ပြောပြခန်း၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၆၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၀၀။ ။မယားအများယူထားတတ်သော လင်ယောက်ျား၏ မိန်းမများမှာ အဆင်းရဲဆုံးဖြစ်ကြောင်း၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၁၆။

မိန်းမလိုက်စားခြင်းအပြစ်ပြဂါထာ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၉၂၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၁၉၉၊ ဂါထာနံပါတ်-၁၄၉၅။

မျောက်တို့၏ သဘာဝကို ပြောပြသောဂါထာများ။ ။ဂါမဏိစန္ဒဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၇၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၁။ ။၎င်းတို့မှာ ဖျက်ဆီးခြင်း အလေ့ရှိ၍ကြောင်းဟောသော ပုဋဒူသကဇာတက၊ ပါ–ဂ၃၊ ဋ္ဌ–၃၅၀။

ဒီဃနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မင်္ဂလာဆောင်၌ ခဲပေါက်ခြင်းအလေ့။ ။မင်္ဂလာဆောင်ရာ၌ အချို့အရပ်တွင် ခဲပသည်ဖြင့် ပေါက်တတ်ကြသည်မှာ ကမ္ဘာဦးကပင် စလာခဲ့သော အလေ့အကျင့်တခုဖြစ်ကြောင်း၊ ကမ္ဘာဦးသူတို့ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ယုတ်မာသော အမှုကို ပြုကြခြင်းကြောင့် ခဲစသည်ဖြင့် ပစ်တော်၍ နှင်ထုတ်ကြခြင်းဖြစ်၏၊ ၃–ပါ–၇၃၊ ၇၄၊ ဋ္ဌ–၅၃။

မန္ဒာဝရနတ်ပန်။ ။၂–ဋ္ဌ–၁၉၀၊ ပါ–၁၃၃၊ ဘုရားလောင်းနှင့် ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းသော နတ်ပန်းများ။

မဟာနိဒါနသုတ်။ ။ပါ–၄၇၊ ဋ္ဌ–၇၂၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို အကျယ် ဝေဘန်၍ ဟောထား၏။

မဟာပဒါနသုတ်။ ။ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၁၊ ဝိပဿီစသော ဘုရားရှင် ၇-ဆူတို့၏ ဗုဒ္ဓဝံသများနှင့်တကွ လက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂-ပါးကို ဖွင့်ပြခန်း။

မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်။ ။ပါ–၆၁၊ ဋ္ဌ–၁၀၆။

မဟာဘုတ်လေးပါး။ ။၎င်းလေးပါးတို့ ချုပ်ရာကိုမေး၍ ဖြေထားသော ဘူတနိရောဓသကဝတ္ထု(ဝဏ္ဏနာ)၁–ပါ–၂၀ဂ၊ဋ္ဌ–၃၂၃။ ။ပါ–၂၁၃၊ ဂါထာ၊ ဋ္ဌ–၃၂၅။

မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်။ ။၂—ပါ—၂၃၁၊ ဋ္ဌ—၃၃၄၊(သ-ခဏ်း၌ အကျယ်ရှိ၏.)။

မဟာသီဝတ္ထေရဝတ္ထု။ ။၂—ဋ္ဌ—၃၁၉၊ နှစ်ပေါင်း ၃၀-ကျင့်၍. တရားထူး မရသောကြောင့် ထိုင်ငိုရာ ထိုနေ့မှာပင် ရဟန္တာဖြစ်သွားပုံ၊နေက္ခမ္မသိဘ ဒေါမနဿဖြစ်တတ်ပုံ ပြဆိုထား၏။

မဟာလိသုတ်။ ။၁—ပါ—၁၄၃၊ ဋ္ဌ—၂၇၆၊ မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်း ရှေးဦးစွာ ကျင့်ရပုံကိုမေး၍. ဖြေရှင်းဟောထား၏။

မာဏဝသဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၃-နက်။ ။၁—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၃၆၊ မာဏဝေါတိ သတ္တောပိ စောရောပိ တရုဏောပိ ဝုစ္စတိ။

မိဂသိင်္ဂရသေ့ငယ်ကို အလမ္ဗုသာနတ်သမီးဖျက်ဆီးပုံ-အကျဉ်းပြဆိုခဏ်း၊ ၁—ဋ္ဌ—၃၀၄၊

မိစ္ဆာဇီဝအမှုများကိုပြဆိုခဏ်း။ ။(၎င်းအမှုများကို ရဟန်းသာမဏေတို့ပြုလျှင် အသက်မွေးမစင်ကြယ်ကြောင်းဟောထား၏.)၊ ပါ—ဂ၊ ဋ္ဌ—ဂ၇၊ ။ ထိုမိစ္ဆာဇီဝ အမှုမျ ားမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် ညီညာသောသွားတော် ဖြူစင်တောက်ပသော စွယ်တော် ရှိတော်မူကြောင်း၊ သမဒန္တသုသုက္ကဒါဠာ လက္ခဏာ ဝဏ္ဏနာ၊ ၃—ပါ—၁၄၃၊ ဋ္ဌ—၁၂၂။

မြေနေ့ရာကောင်း,မကောင်းအကဲခတ်နည်း။ ။၁—ဋ္ဌ—၂၃၁။

မင်းမျိုးသာလျှင် အမြတ်ဖြစ်ကြောင်း။ ။ရှင်းပြသော ခတ္တိယသေဋ္ဌဘာဝ ဝဏ္ဏနာ၊ ၁—ပါ—၉၁၊ဋ္ဌ—၂၃ဂ၊ ။၃—ပါ—ဂ၁၊ ဋ္ဌ—၅၆၊ဂါထာ။

မှန်ချပ်ထဲတွင်နတ်ခေါ်သွင်း၍. မေးလိုရာမေးနိုင်သောအတတ်ပညာရှိကြောင်း-မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၁—ဋ္ဌ—၉၁၊ ပါ—၁၁။

ဝိနယပိဋက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မအပ်သောအခင်းများကို အပ်အောင်သုံးစွဲနည်းကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၄–ပါ–၃၂၀၊ဠ–၇၆။

မဥ္စပီဌာဒိအနုဇာနနကထာ။ ။ပါ–၂၉၃၊၄၊၅၊ဠ–၅၉။ ။သင်္ဂဟ–ဠ–၄၅၁။ ။မဥ္စပီဌာဒိသံဃိကသေနာသနေသု ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ၂–ပါ–၅၀၊၆၀၊ဠ–၃၇-မှ-၄၅-အထိ။ ။သင်္ဂဟ–ဠ–၀၆။ ။မဥ္စခေါ် ကုဋင်လေးမျိုးခွဲပြခဏ်း၊ ၂–ဠ–၃၉။ ။မဥ္စပီဌသိက္ခာပဒ၊ ၂–ပါ–၂၁၀၊ဠ–၁၅၅။

မဇ္ဈိမဒေသ၌သာ အာပတ်သင့်၍ ပစ္စန္တရစ်၌ အာပတ်မသင့်သော သိက္ခာပုဒ် ၄-ခု။ ။၅–ဠ–၁၃၀၊ ဝိနယဓရပဉ္စမေန ဂဏေန ဥပသမ္ပဒါ ဂုဏင်္ဂုဏူပါဟနာ ဓုဝနဟာနံ စမ္မတ္ထရဏန္တိ ဣမာနိ ဟိ စတ္တာရိ သိက္ခာပဒါနိ မဇ္ဈိမဒေသေယေဝ ပညတ္တာနိ၊ ဧတ္ထေဝ တေဟိ အာပတ္တိ ဟောတိ၊ န ပစ္စန္တိမဇနပဒေသု။

မတာဘန္တကကထာ။ ။၃–ပါ–၄၁၉၊ ဠ–၄၁၄။ ။သင်္ဂဟ–ဠ–၂၅၉၊ ၂၆၀၊ ၂၉၄။ ။၎င်းနှင့်စပ်သော ဝိနိစ္ဆယအကျဉ်း၊ ၄–ဠ–၁၃၀၊ ပါ–၄၅၉။

မနောဒ္ဒါရေ ပန အာပတ္တိနာမ နတ္ထိ။ ။၁–ဠ–ဒု–အုပ်–၂၇၀။ ။၅–ဠ–၂၃၀။ ။သင်္ဂဟ–ဠ–၆၅။ ။မနောဒွါရေ ပညတ္တံ ကော သိက္ခာပဒမ္ပိ နတ္ထိ၊ ၅–ဠ–၂၂၇၊၀။ ။(အဘိ–၁–ဠ–၁၃၅–၌လည်းရှု၍။)

မဟာတာပုဒ်အဖွင့်။ ။၁–ပါ–၁၊ဠ–ပ–အုပ်–၀၃။

မဟာကစ္စာနဿ ပဉ္စဝရပရိဒဿနာကထာ။ ။၃–ပါ–၂၀၄၊ ဠ–၃၇၀၊ ပစ္စန္တရစ်အရပ်၌ ရဟန်း ၅-ပါးဖြင့် ရဟန်းခံ၍ရခြင်းစသော ဆု-၅-ပါး ပေးသနားတော်မူသည်ကို ပြဆိုခဏ်း။

မဟာဇာနိယောခေါ် အာဠာရော၊ ကာလာမော-စသောစကားတော်။ ။၃–ပါ–၁၁၊ဠ–၂၄၅။ ။(ပက်–၁–ပါ–၂၂၆၊ ဠ–ဒု–အုပ်–၉၁–၌ လည်းရှု၍။) ။မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်အလောင်းဝတ္ထု။ ။၁–ဠ–ပ–အုပ်–၂၇၊၄၂၊၃။

မာတုဂါမတို့၏အင်္ဂါဇာတ်ကိုကြည့်လျှင်····ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်ကြောင်း ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။၁–ပါ–၁၆၉၊ ဠ–ဒု–အုပ်–၁၁၀။ ။၅–ဠ–၂၃၂။

မာနတ္တစာရိကဝတ္တကထာ။ ။၄–ပါ–၉၅၊ဌ–၁၅။ ။မာနတ္တာရဟဝတ္တကထာ၊ ပါ–၉၂၊ဌ–၁၅။ ။မာနတ္တ–၄-မျိုး၊ (အပ္ပဋိစ္ဆန္န၊ပဋိစ္ဆန္န၊ ပက္ခ၊သမောဓာန)၊ဌ–၁၇။ ။အပ္ပဋိစ္ဆန္နမာနတ်တောင်းပုံ၊ဌ–၂၀။ ။ ပဋိစ္ဆန္နမာနတ္တကထာ၊ ပါ–၁၀၉၊ဌ–၃၂။ ။မာနတ္တသတကထာ၊ပါ–၁၅၉ မှ ၁၀၆-အထိ၊ ဌ–၃၄။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့အိမ်မှ ဆွမ်းစသည်ကိုရလျှင်····ဆင်ခြင်စုံစမ်း၍သာ သုံးဆောင်အပ်ကြောင်း။ ။(အဆိပ်ခပ်ခြင်း-စသည့်အမှုများကို ပြုတတ်ကြသောကြောင့်ဟူလို)၊ ၁–ပါ–၁၀၂၊ ဌ–၃–အုပ်–၆၂။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၄၃၁။

မိဘကခွင့်မပြုလျှင်····ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားသောသိက္ခာပုဒ်။ ။ ၃–ပါ–၁၁၆။ ဌ–၂၉၂။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၁၅၄။

မီးပွတ်ခုံ,ပွတ်တန်နှင့်စပ်သော ဝိနိစ္ဆယ။ ။၁–ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၃။

မီးဘေးကိုကြိုတင်တားဆီးထားရန်ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။၁–ပါ–၁၁၁၊ဌ–၃–အုပ်–၇၁။ ။၄–ပါ–၂၇၉၊ဌ–၅၆။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၄၃၀။

မုသာဝါဒသိက္ခာပဒ။ ။၂–ပါ–၁၊ဌ–၁။ ။မုသာဝါဒဝဂ္ဂ၊ ပညတ္တိဝါရ၊ ၅–ပါ–၂၁။ ။အာပတ္တိဝါရပါ–၆၁၊အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းအချုပ်ကိုစုပေါင်း၍ဟောထားတော်မူ၏။ ။မုသာဝါဒကြောင့်သင့်သော အာပတ် ၅–ဖုံ၊၅–ပါ–၂၃၀၊ဌ–၁၇၂။ ။ဘနည်း–၆–မျိုး၊၆–ဖုံ၊ပါ-၃၆၇၊ ဌ–၂၃၁၊ အာဇီဝကြောင့်လည်းဟူ၏။ ။မုသာဝါဒ ဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၃၆၊ ဌ–၂၂၀၊ မုသာဝါဒကြောင့် သင့်သော အာပတ် ၅-ဖုံကို ပြဆိုချက်။ ။မုသာဝါဒပဥ္စဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၇၆၊ဌ–၂၄၀။ ။

မူလာဒိ ဘေသဇ္ဇကထာ။ ။၃–ပါ–၂၉၂၊ဌ–၃၇၂။ ။

မူလာယ ပဋိကဿနာရဟဝတ္တကထာ။ ။၄–ပါ–၀၀၊ဌ–၁၄၊ (ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက)။ ။မူလာယပဋိကဿနာကထာ၊ ပါ–၁၁၃၊ ဌ–၃၂။ ။

မေထုနပစ္စယပဥ္စဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၃၇၇၊ ဌ–၂၄၀။ ။

မဲခွဲပုံခွဲနည်း ၃-မျိုး။ ။(ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်သောအခါ၌ မဲခွဲနည်းဟူလို)၊ ၄–ပါ–၂၂၇၊ဌ–၄၂။ ။

မြေဘဏ္ဍာကို ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။(ကတက ကုမ္ဘကာရိကမှ တပါး)၊၄–ပါ–၂၀၅၊ဌ–၅၇။ ။

မွေ့ရာ ၅-မျိုးကို ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။(ရှေးအခါက ဘုံလျှိုဟူ၍ခေါ်ကြ၏)။ " (ဘုံလျှိုခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

မွေးညှပ်နှင့်စပ်သော ဝိနိစ္ဆယ။ ။၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၃။ ။၄–ပါ–၂၇၅၊ ဋ္ဌ–၅၃၊ နှာခေါင်းတွင်းမှ **အမွေးများကိုနှုတ်ရန်** ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။

မုင်းဒဏ်သင့်သူကို····ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားသောသိက္ခာပုဒ်။ ။ ကာရဘေဒကစောရဝတ္ထု၊၃–ပါ၊၁၀၅၊ဋ္ဌ–၂၇၉။ ။

မင်းတို့အလိုသို့ လိုက်ရန်။ ။သာသနာ့တော် ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း မဟုတ်လျှင် (ဝါ)ဓမ္မကမ်မဖြစ်လျှင် ရဟန်းတော်များမှာ (အချို့နေရာ၌)မင်းတို့အလိုသို့ လိုက်ရမည်ဟု ဟောထားတော်မူပုံ၊၃–ပါ–၁၉၃၊ဋ္ဌ–၃၄၉၊၃၅၀။ ။

မျက်စင်း,မျက်စင်းကျည်တောက်နှင့်စပ်သော ဝိနိစ္ဆယ။ ။၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၃။ ။၃–ပါ–၂၉၄၊ဋ္ဌ–၃၇၃။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၆၊၇။ ။

မုတ်ဆိပ်,ကျင်စွယ်မွေးကို ညှပ်ခြင်း,ပြုပြင်ခြင်း မပြုအပ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။၄–ပါ–၂၇၄၊ဋ္ဌ–၅၃။ ။

အဘိဓမ္မ ပိဋက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မကောင်းမှုပြုရန် တိုက်တွန်းသူမှာ···· ထိုမကောင်းမှု အပြစ်ကို ထက်ဝက် ခံစားရကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။၄–ဋ္ဌ–၇၂၊ပါ–၁၄၃၊၁၄၄။ ။

မဂဓ ဘာသာ။ ။မည်သည့်ဘာသာ(စကား)ကိုမျှ မကြားရသော ကလေး စသည်တို့မှာ မဂဓဘာသာကို မသင်ကြားရဘဲ အလိုလိုတတ်လာကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊၂–ဋ္ဌ–၃၇၁၊ပါ–၃၀၇။ ။ဤမဂဓဘာသာသည်သာ မူလဘာသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ အရိယာဝေါဟာရဖြစ်ကြောင်း၊ဋ္ဌ–၃၇၂။ ။(ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅-၌လည်း ရှိ၏)။ ။

မဂ်နှင့်စပ်၍ ယူမှားချက်များ။ ။မဂ်ကို အသင်္ခတဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော နိယာမကထာ၊၅–ပါ–၂၃၉၊ဋ္ဌ–၁၉၁။ ။မဂ်တရားမှာ ကိလေသာကို ပယ်ရုံမျှသာတည်း၊ ဖိုလ်တည်းဟူသော အကျိုးကို မပေးနိုင်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော အရိယဓမ္မဝိပါကကထာ၊ ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၂။ ။ပဉ္စင်္ဂိကမဂ်သာရှိ၏၊ အဋ္ဌင်္ဂိကမဂ်မရှိဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော မဂ္ဂကထာ၊ပါ–၄၃၃၊ဋ္ဌ–၂၇၄။ ။

မနသိကာရပုဒ်အဖွင့်။ ။၁–ဋ္ဌ–၁၇၇၊ ပါ–၁၇။ ။မနသိကာရ ၂-မျိုး၊ (ဆင်ခြင်ပုံ၊ နယ၊ အာရမ္မဏ)၊ ၅–ပါ–၃၀၃၊ ဋ္ဌ–၂၅၁။

မနိန္ဒြိယံပုဒ်အဖွင့်။ ။၁–ဋ္ဌ–၁၆၆၊ ပါ–၁၇။

မနုဿလောကကထာ။ ။၅–ပါ–၄၀၅၊ ဋ္ဌ–၂၆၀၊ ဘုရားရှင်ခဏ်း၌ရှိ၏။

မနောဒွါရ၌အာရုံ ၆-ပါး ထင်လာပုံကိုပြဆိုခဏ်း။ ။၁–ဋ္ဌ–၁၁၄၊

မနောဒွါရေ အာဇီဝဘေဒေါနာမ နတ္ထိ။ ။ဋ္ဌ–၂၆၅၊ ပါ–၇၆၊ (ဝိရတိ သုံးပါးအဖွင့်)။

မနောကမ္မဒွါရကထာ။ ။ဋ္ဌ–၁၂၉။

မနောဓာတုနိဒ္ဒေသ။ ။၁–ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၃၀၄။

မနောဝိညာဏဓာတုနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၁၁၁၊ ဋ္ဌ–၃၀၅။

မနောဓာတု၊ မနောဝိညာဏဓာတုစိတ္တကထာ။ ။ပါ–၁၃၉၊ –၃၃၀။

မဟာကိရိယ (အဋ္ဌ) စိတ္တဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၁၄၂၊ ဋ္ဌ–၃၃၄။

မဟာကုသိုလ်စိတ် ရှစ်ပါး ဖြစ်ပုံ။ ။ပါ–၂၆-မှ-၄၃-အထိ၊ ဋ္ဌ–၁၉၆-မှ ၂၀၁-အထိ။

မဟာဂဇစိတ်။ ။မဟာဂဇမည်သေးစိတ်မှာ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းစိတ် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဋ္ဌ–၃၃၃၊ အာရုံဟူသမျှ အကုန်ယူနိုင်သောကြောင့် ၎င်းစိတ်မှာ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အလား ရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

မဟာဘူတာပုဒ်အဖွင့်။ ။၁–ပါ–၁၄၅၊ ဋ္ဌ–၃၃၆။

မဟာဝိပါက (အဋ္ဌ) စိတ္တဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၁၁၆၊ ဋ္ဌ–၃၀၆။

မဟိစ္ဆတာနိဒ္ဒေသ။ ။၂–ပါ–၃၆၄၊ ဋ္ဌ–၄၅၄၊ အမှန်တကယ် မရှိသော ဂုဏ်ဖြင့် ချီးမွမ်းသည်ကို ခံလိုလှခြင်း၊ အလှူခံရာ သုံးဆောင်ရာ၌ အတိုင်း အရှည်မသိခြင်းကို မဟိစ္ဆတာ ဟု ခေါ်၏၊ (အတြိစ္ဆတာခဏ်း၌လည်း အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

ပဥ္စနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

(ယ)

ယက္ခသဒ္ဒါဟော့ခနိုင်သောအနက်များ။ ။ဝိမာန—ဋ္ဌ—၃၁၃၊ ပါ—၁၁၆၊ (ဘီလူး၊ သိကြားမင်း၊ စာတုမဟာ ရာဇ်နတ်မင်းကြီး၊ ယောကျ်ား၊သတ္တဝါ၊) သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—၄၄၊ ဤဌနတ်ကိုဟော၏။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၃၇၊ ပါ—၃၄၉။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၁၀။ ။အံ—၇—ဋ္ဌ—၁၇၁၊ ပါ—၄၄၆။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၁၅၀၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၃၆၊ပါ—၀၉။

ယက္ခပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။အပ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၃၅၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၀။

ယက္ခသာတိ(ပ)ဘဂဝါယက္ခောနာမ။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၆၉၊ပါ—၄၉။

ယက္ခပဟာရသုတ်။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၂၃၊ ဋ္ဌ—၂၂၁၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်၏ဦးခေါင်းကို ရိုက်နှက်သောဘီလူး၊ အဝီစိငရဲ၌ ကျရောက်ခံရပုံ၊ ရဟန္တာအသျှင်တို့စိတ်မတုန်လှုပ်သည်ကိုမြင်၍ ဥဒါန်းကြူးတော်မူပုံ။ ။

ယက္ခပဥ္စာ။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၂၆၃၊ ဘီလူးခဏ်းနှင့်ရှိ၏။

ယဋ္ဌေတိစောဒနံတွေ နံပါတော။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၅၃၊ပါ—၅၆။ ။၃—ဋ္ဌ—၁၇၊ပါ—၃၁။ ။အာရောစနဒတ္တနိပါတော၊ ဝိ—၁—ပါ—၁၀၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၄။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၀၅၊ ပါ—၂၅၁။

ယဇမာနသုတ်။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၃၄၊ဋ္ဌ—၃၂၁၊ ကတ္တံဒိန္နံ မဟပ္ဖလံ ဟူသော သိကြားမင်း၏အမေးကို ဘုရားရှင်က သံဃေဒိန္နံ မဟပ္ဖလံဟု ဖြေကြားတော်မူသောဂါထာ၊

ယညေဘိပကတိဒုါနေ၊ သဒ္ဓေတိမတကဒါနေဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၃၀၂။ ။ယညံဝုစ္စတိဒေယျဓမ္မော၊ စူဠနိ-ပါ—၄၉။

ယထာကမ္မုပဂဉာဏ်ပုဒ်အဖွင့်။ ။ဣတိ—ပါ—၂၆၂၊ ဋ္ဌ—၃၀၁။ ။ပဋိသံ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၆၊၇၊ပါ—၁၁၁။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၅၁၊ဋ္ဌ—၄၂၁။ ။ ဝိ—၁—ပါ—၆၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၃၊ ။နေတ္တိ—ပါ—၀၀၊၀၄၊ ဋ္ဌ—၁၆၂ ၁၇၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၅၄။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၀၆၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်-၃၄၂။ ။(ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ခဏ်း၌ရှင်း၊ သဗ္ဗညုတဂါမိနီပဋိပဒါဉာဏ်ခဏ်း၌ရှင်း၊ တွဲလျက်ပြထားတတ်၏။)

ယထာ ယထာတိ ကာလတွေ နံပါတော။ ။ယဒါ ယဒါ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ကာလေတိ ဝုတ္တံဟောတိ၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၆၊ ပါ—၃၇။ ။ယထာတန္တိ ကာရဏတွေ နံပါတော၊ ဋ္ဌ—၃၂၀၊ ပါ—၉၆။

ယထာကမ္မူပဂဉာဏကထာ။ ။အဘိ–၅–ပါ–၁၉၃၊ ဠ–၁၇၄၊ဋင်းဉာဏ်ကိုပင် ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

ယထာဘူစ္စ(အဋ္ဌ)ဝဏ္ဏနာ။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၁၇၉၊ ၁၀၄၊ ဠ–၂၄၄၊ ဘုရားရှင်၏ ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်တော်များကို သိကြားမင်းနှင့် သနင်္ကုမာရ ဗြဟ္မာများက ချီးကျူးခန်း။

ယထာဘူတဉာဏ်။ ။ယထာဘူတဉာဏ် ဆိုသည်မှာ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ခေါ်ဆိုကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၂၃၉။ ။ဋင်းဉာဏ်မရလျှင် သံသရာမှ စင်ကြယ်ခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ ၃၅၄၊ ။ ယထာဘူတ ဉာဏာဃ သတ္တာ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ အမှန်ကိုသိဘို့အတွက် ဆရာကောင်းရှာရန် ဟောထားသော သတ္တုသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၄၉၊ ၃၅၀၊ ဠ–၁၁၀။ ။ယထာဘူတဉာဏဒဿနန္တိ တရုဏဝိပဿနာဉာဏံ၊ အံ–၆–ဠ–၁၁၀၊ ပါ–၃၁၆။ ။အံ–၇–ဠ–၁၇၉။ ။ ၁၀–ဠ–၂၀၇။ ။ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ယထာဘူတဉာဏ်ခေါ်ကြောင်း။ ရူဋ္ဌိနီ–ဠ–၉၅။ ။ဝိ–၅–ဠ–၂၀၀။

ယတြဟိနာမတိ အစ္ဆရိယတ္ထေနိပါတော။ ။ဒီဃ–၂–ဠ–၁၀၊ ပါ–၇။ ။ ယတြာတိ ကာရဏဝစနံ၊ နိဒါန–သံ–ဠ–၂၀၀၊ ပါ–၄၄၇။

ယဒါ ဟာဓဝ ပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ ဓသောဂါထာအဖွင့်။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၂၄၊ ဠ–၂၃၂။ ။ဝိ–၃–ပါ–၂၊ ဠ–၂၃၆၊

ယဒိ ဒန္တိဝုစ္စုိကာရဏ နိဒဿနတ္ထေ နိပါတော။ ။ဝိ–၁–ပါ–၂၇၁၊ ဠ–၃–အုပ်–၁၉၀၊ ။ယဒိဒန္တိ နိပါတမတ္တံ၊ အံ–၁–ဠ–၄၄၊ ပါ–၀။ ,

ယမမင်းကြီး၏ အကြောင်းစုံကို ပြဆိုခန်း။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၂၁၉၊ ဠ–၁၆၄။ ။ဋင်းက ငရဲသားကို မေးစိစစ်ပုံနှင့် အစစ်ခံရသူ အကြောင်းကို ဟောထားသော ဒေဝဒူတသုတ်၊ ပါ–၂၁၆၊ ဠ–၁၆၃။ ။အံ–၃–ပါ–၁၃၇၊ ဠ–၁၁၀။ ။အကုသိုလ်နည်းပါးသူသာ အစစ်ခံရကြောင်း၊ ဠ–၁၂၀။ ။ယမမင်းကြီးအား အမျှပေးဝေရကျိုး၊ ဠ–၁၂၀။

ယမကပါဠိဟိရ ဉာဏ်တော်။ ။အကျယ် ပြဆိုခန်း၊ ဓမ္မ–ဠ–၃–အုပ်–၁၃၀။ ။ဥဒါန–ဠ–၁၂၅၊ ။ဣတိ–ဠ–၁၂၃။ ။ယမကပါဋိဟိရဉာဏကထာ မာတိကာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၄၊ ဠ–ပ–အုပ်–၅၄။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၁၂၀၊ ဠ–၃–အုပ်–၁၁။ ။ဗုဒ္ဓ–ဠ–၄၆။ ။ရူဋ္ဌိနီ–ဠ–၅၀။

ယမကသာလဝဏ္ဏနာ။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၁၁၃၊ ဋ္ဌ–၁၆၃၊ အင်ကြင်းပင်ပျို အကြားတွင် ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူတော်မူပုံကို ပြဆိုခဏ်း။

ယမက ၁၀-ပါး။ ။ယမကမည်ပုံ ဖွင့်ပြခဏ်း၊ အဘိ–၆–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၂၀၇၊ (မူလယမက၊ ခန္ဓယမက စသည် ၁၀-ပါး)။

ယဝပါလကဝိမာနဝတ္ထု။ ။ဝိမာန–ပါ–၉၉၊ ဋ္ဌ–၂၇၄၊ မုံလျှုရကျိုး။

ယသမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ယသတ္ထေရဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၄၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၅၊ ဗောဓိပင်ကို ရတနာ ၇-ပါးဖြင့်ပူဇော်ရကျိုး၊ ဆွမ်းခဲဘွယ်သက်နှ်း စသည်ကိုလှူခဲ့ရကျိုး။ ။ယသတ္ထေရအပဒါန်၊ အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၆၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၀၊ နိဂြောဓဆွမ်းလှူသော သုဇာတာသေဌေးသမီး၏ သားဖြစ်၏။ ။ဝိ–၃–ပါ–၂၁၊ ဋ္ဌ–၂၄၇။ ။ယသသေဌေးသား အမှူးရှိသော ၅၅-ယောက်သောသူတို့၏ အတိတ်ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၃။

ယသဒတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ–ပါ–၂၇၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၇၊ ဘုရားရှိခိုး ရ, ဂုဏ်တော်ကိုချီးကြူးရကျိုး။

ယသောဇတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၆၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၅၇၊ တောင်ပိန္နဲသီး လှူရကျိုး၊ ဘုရားရှင်ချီးမွမ်းခံရသော မထေရ်ဖြစ်၏။

ယသောဇသုတ်။ ။ဥဒါန်–ပါ–၁၀၄၊ ဋ္ဌ–၁၆၁၊ စကားကျယ်လောင်စွာ ပြောဆိုမှုကြောင့် နှင်ထုတ်ခံကြရပြီး ကြိုးစားအားထုတ်ကြရာ ရဟန္တာဖြစ်သွားကြပုံ၊ အာနေဥ္ဇသမာဓိဖြင့် နေထိုင်ကြသောကြောင့် ဘုရားရှင်က ပြန်ခေါ်၍ ချီးမွမ်းတော်မူပုံ။

ယသောဓရာထေရီ။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၆၄-မှ-၂၇၂-အထိ၊ အံ–၁–ပါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၉၊ ဧတဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ မဟာဘိညပ္ပတ္တာနံ ယဒိဒံ ဘဒ္ဒကစ္စာနာ-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးရတော်မူ၏၊ အသက် ၇၈-နှစ်ရှည်၍ ဘုရားရှင်မှတပါး အချောဆုံး အလှဆုံးဖြစ်ကြောင်း ဂါထာ၊ အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၆၆၊ ဂါထာနံပါတ်–၃၃၄။ ။၁၅-ရက်နှင့် ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ–၂၇၁၊ ဂါထာနံပါတ်–၄၀၃။ ။

ယသောဓရာပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။အပ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၀၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၄။

ယသသုတ်။ ။အံ–၈–ပါ–၁၅၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၄၊ တောရကျောင်းတို့၌ နေထိုင်ခြင်းကို ချီးမွမ်းထားတော်မူ၏။

ယဿံဒိသံသုတ်။ ။အံ–၅–ပါ–၁၃၃၊ ဋ္ဌ–၄၀၊ အင်္ဂါ ၅-ပါးနှင့် ပြည့်စုံ သောမင်းသည် ရောက်လေရာအရပ်၌ မိမိတိုင်းပြည်ဝယ် နေရသကဲ့သို့ အင်္ဂါ ၅-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းလည်း ရောက်လေရာအရပ်၌ ကိလေ သာမှလွတ်သောစိတ်ရှိပြီး နေထိုင်ရကြောင်း ဟောထား၏။

ယာဂုအကျိုး ၅-ပါး။ ။ယာဂုသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၁၀၊ ဋ္ဌ–၇၀။ ။ ယာဂုလှူရကျိုး ၅-ပါးဂါထာ၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၄၄၂။ ။ယာဂု မဓု ဂေါဋကာနုဇာနနကထာ၊ ဝိ–၃–ပါ–၃၁၄၊ ၅၊ ၆၊ဋ္ဌ–၃၇၆၊ယာဂုလှူရ ကျိုး ၁၀-ပါးဂါထာများ။

ယာဂုသောက်ခြင်းကြောင့် ရအပ်သောအကျိုး ၅-ပါး

၁။ ဆာလောင်ခြင်းကို ပယ်ခြင်း။
၂။ မွတ်သိပ်ခြင်းကို ပယ်ခြင်း။
၃။ လေကိုအောက်သို့ စုံစေခြင်း။
၄။ ဆီးအိမ်ကို စင်ကြယ်စေခြင်း၊ (ဝါ) ဆီးရှင်ခြင်း။
၅။ အစာကို ကြေကျက်စေခြင်း။

ယာနိက ၂-မျိုး။ ။(သမထယာနိက၊ ဝိပဿနာယာနိက)၊ မဟာနိ–ပါ– ၁၅၉၊ ဋ္ဌ–၂၇၂။ ။စူဠနိ–ဋ္ဌ–၉၃။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇၄၊ဋ္ဌ–၁၅၁။ ၎င်း ၂-ပါး၏ အကျိုးကိုပြဆိုခဏ်း၊ မဟာနိ–ပါ–၁၅၉၊ ဋ္ဌ–၂၇၂။ ။ အံ–၂–ပါ–၆၂၊ ဋ္ဌ–၂၆၊ (ဝိဇ္ဇာဘာဂိယ)။ ။သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ကို ၎င်း ၂-ပါးဖြင့် ဝေဘန်ပြခဏ်း၊ ပဋိသံ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၁၃၊ ပါ– ၄၀၆။ ။အဝိဇ္ဇာ-တဏှာရောဂါ ၂-မျိုးကို ၎င်းဆေးနှစ်လက်ဖြင့် ကုစား ရပုံ ဟောပြခဏ်း၊ ပေဋက–ပါ–၂၅၀၊ ၂၅၇။

ယာဝသဒ္ဒေါ ပမာဏာတိက္ကမေ။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၇၆၊ ပါ–၄၇။ ။ယာဝါ တိ ပမာဏပရိစ္ဆေဒေါ၊ ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၂၊ ပါ–၁။ ။နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–ဝဝ၊ ပါ–၃၁၇။ ။ယာဝဋ္ဌာတိ အဓိမတ္တ ပမာဏတ္တေ နိပါတော၊ အံ–၁– ပါ–၉၊ ဋ္ဌ–၄၅။ ။၃–ပါ–၁၀၂၊ ဋ္ဌ–၁၇၀။ ။ယာဝဒေဝါတိ ပယောဇန ဝိဓိပရိစ္ဆေဒနိယမနံ၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၉၃၊ ပါ– ၃၁၆။ ။ယာဝတာတိ ပရိစ္ဆေဒ နိယမတ္တေ နိပါတော၊ မဟာနိ–ဋ္ဌ– ၁၃၇၊ ပါ–၃၇။

ယာဝ တတိယကသိက္ခာပုဒ် ၈-မျိုးကိုရေတွက်ပြပုံ။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၅၀။ ။ ပါ–၂၄၃၊ ဋ္ဌ–၁၀၀။ ။၁၁-မျိုး၊ ပါ–၂၄၉၊ ဋ္ဌ–၁၀၃။

ယုဂန္ဓိအာယုပ္ပမာဏံ ဝုတ္တာဘိ။ ။ဒီယ–၁–ဠ–၂၅၀၊ ပါ–၁၀၆။ ။ဝိ–၁–ပါ–၃၀၇၊ ဠ–၃–အုပ်–၂၄၀၊ အံ–၃–ဠ–၁၄၅၊ပါ–၁၆၃။ ။ ၅–ဠ–၄၀၊ ပါ–၁၃၂။

ယုဂနဒ္ဓသုတ်။ ။အံ–၄–ပါ–၄၇၅၊ဠ–၃၄၆။ ။ယုဂနဒ္ဓ ၂-မျိုး၊ (သမထ၊ ဝိပဿနာ)၊ ပဋ်–၃–ပါ–၃၃၀၊ဠ–၂၄၀။ ။ယုဂနဒ္ဓကထာမာတိကာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၆၇၊ ဠ–ပ–အုပ်–၂၅၀။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ယုဂနဒ္ဓဝဂ်၊ ပါ–၂၀၃၊ ဠ–၃–အုပ်–၁၀၅၊ (သမထ၊ဝိပဿနာ၊ယုဂနဒ္ဓ၊ဓမ္မုဒ္ဓစ္စဝိဂ္ဂဟိတ) လေးနည်းကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။၎င်း ၂-ပါးကို တွဲ၍ အားထုတ်ရကျိုး၊ ဠ–၁၀၉။

ယုဂ ၅-မျိုး။ ။ထေရ–ပါ–၃၄၃၊ ဠ–၃–အုပ်–၃၆၁၊ သာသနာတော်၌ ¹ဝိမုတ္တိယုဂ၊ ²သမာဓိယုဂ၊ ³သီလယုဂ၊ ⁴သုတယုဂ၊ ⁵ဒါနယုဂ-ဟူ၊ ယုဂ ၅-မျိုးရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ (ခေတ် ၅-မျိုးလည်း ခေါ်နိုင်၏။)

ယုတ္တိဟာရနိဒ္ဒေသ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၃၊ဠ–၂၄၊ ။ပေဋက–ပါ–၂၂၀။ ။ ယုတ္တိဟာရဝိဘင်္ဂ၊ နေတ္တိ–ပါ–၂၀၊ ဠ–၀၀၊ ပုဒ်များကို သဘာဝနိရုတ္တိ အဓိပ္ပေတတ္ထ ဝါစကဘာဝဖြင့်၎င်း၊ အဓိပ္ပါယ်များကို မဟာပဒေသလေးပါးဖြင့်၎င်း ယုတ္တိ (သင့်-မသင့်) ရှိ-မရှိ အကျယ် စေဘာန်ပြီးလျှင် ယုတ္တိ ရှိသည်ကိုသာ မှတ်ယူရန် ဟောထား၏။ ။ယုတ္တိဟာရသမ္ပါတ၊ ပါ–၀၅၊ ဠ–၁၇၅၊ စိတ်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းကြောင့် အဆင့်ဆင့်ရအပ်သော အကျိုးများကို ဟောထား၏။

ယုဓဥ္စယစရိယ။ ။စရိယာ–ပါ–၄၀၀၊ ဠ–၁၇၇။ ။ယုဓဥ္စယဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၃၅၊ ဠ–၈–အုပ်–၁၂၁၊ နေကွမ္မပါရမီကို ချီးကြူးခန်း၊ နေရောင်ခြည်ရောက် ဆီးနှင်းပျောက်သည်ကိုမြင်၍ တောထွက်တော်မူနံပုံ။

ယုဝါနနှင့် ကုမာရကအထူး။ ။ဥဒါန–ဠ–၂၆၇၊ အသက် ၂၀-ရှိသူကို ယုဝ ခေါ်၍ ၁၅-နှစ်သားကို ကုမာရကခေါ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

ယေဘုယျသိကာကထာ။ ။သမထကွဲန္တက၊ ဝိ–၄–ပါ–၂၀၄၊ ဠ–၃၇၊ ဓမ္မဝါဒီများသော ပရိသတ်၌ မဲဖြင့်ဆုံးဖြတ်ရပုံကို ဟောထား၏။ ။ယေဘုယျသိကာ ဝိနယကထာ၊ ပါ–၂၂၅၊ ဠ–၄၂။

ယေဝါပနကဝဏ္ဏနာ။ ။အဘိ–၁–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–၁၇၅၊ ဆန္ဒ-အဓိမောက္ခ စသော (ပရောပဏ္ဏာသမ္မတွင် မပါဝင်သော) တရား ၉-ပါးကို ဖွင့်ပြခဏ်း။

ယောဂလေးပါးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ယောဂသုတ်၊အံ–၄–ပါ–၃၁၆၊ဋ္ဌ–၂၅၆၊ယောဂလေးပါး၊ဝိသံယောဂလေးပါးကို အကျယ် ဟောထား၏၊ဂါထာများပါ၏။ ။ယောဂလေးပါးအရကောက်၊ပဋိသံ–ပါ–၁၂၄၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၂။ ။နေတ္တိ–ပါ–၉၆၊ဋ္ဌ–၂၀၀၊ ၎င်းလေးပါး ဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ယောဂသုတ်၊မဟာ–သံ–ပါ–၅၄၊ဋ္ဌ–၁၇၄၊၎င်း လေးပါးကို ပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ယောဂက္ခေမိသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၃၀၅၊ဋ္ဌ–၃၂။ ။ယောဂက္ခေမိတိ ဝုစ္စတိ-ဟူသော ဂါထာ၊ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၅၁။ ။ယောဂက္ခေမံ အနုပါပုဏာတိ စသည်ဖြင့် ဒသက အမည်ရှိ ဒကာ၏ အမေးကို အသျှင်အာနန္ဒာထေရ် အပြည့်အစုံဖြေရှင်းဟောထားသော အဋ္ဌကနဂရသုတ်၊အံ–၁၀–ပါ–၅၄၂၊ဋ္ဌ–၃၄၆။ ။

ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်တို့ သိထားဘွယ်များ။ ။ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်တို့ နှမူနာ ယူအပ်သော ဥပမာများကို အကျယ် ဟောထားတော်မူပုံ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၃၄၀။ ။ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်၏ လက်နက်ကြီး ၅-မျိုး၊မဟာ–သံ–ပါ–၅၊ဋ္ဌ–၁၅၉၊ [1]မေတ္တာ၊ [2]ကရုဏာ၊ [3]ကာယဝိဝေက၊ [4]စိတ္တဝိဝေက၊ [5]ဥပဓိဝိဝေက။ ။ယောဂီသူရဲကောင်းဆိုင်ရာ ဥပမာဂါထာ၊ နေတ္တိ–ပါ–၅၂၊ ဋ္ဌ–၁၂၃။ ။

ယောဂ္ဂါဝစရိယောတိ အဿာဝစရိယော-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၊ပါ–၁၇၅။ ။

ယောဓာဇီဝသုတ်။ ။အံ–၃–ပါ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–၂၄၁၊ စစ်သည်သုံးမျိုးနှင့် ဥပမာပေး၍ အလှူခံထိုက်သော အင်္ဂါသုံးပါးကို ဟောထား၏၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ အနတ္တလက္ခဏာဖြင့် အမှန်ကိုမြင်ခြင်း၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်း၊ အဝိဇ္ဇာအစိုင်အခဲကို ထိုးဖေါက်ဖျက်ဆီးခြင်း။ ။အံ–၄–ပါ–၄၉၀၊ ဋ္ဌ–၃၅၀၊ ဤ၌ ၅ါနကုသလ အင်္ဂါတပါး ထည့်ဟောထား၏။

ယောနိသော ဒွါ ပဟာနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၀၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၁။ ။အံ–၃–ဋ္ဌ–၈၁။ ။ဇာတိ–ဋ္ဌ–၁၀၇၊ပါ–၂၁၅။ ။ ယောနီတိ ခန္ဓကောဋ္ဌာသဿပိ ကာရဏဿပိ ပဿာဝမဂ္ဂဿပိ နာမံ။ ။ ယောနီတိ ကာရဏံ၊ ခန္ဓ–သံ–ဋ္ဌ–၂၄၇၊ပါ–၃၅။ ။

ယောခေဇီဝူပမနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ-၄-ပါ-၁၇၇၊၀၊ဌ-၉၀၊၉၉။ ။ပဋ္ဌမ ယောခေဇီဝသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၇၀၊ဌ-၇၄။ ။ဒုတိယသုတ်-ပါ-၀၂၊ ဌ-၇၅၊ စစ်သူရဲကောင်းနှင့်ရဟန်းသူရဲကောင်း အစစ်များကို ဟောထား၏။(အဘိ-စစ်သားခက်း၌ငင်း၊ပဥ္စ-ရဟန်းခက်း၌ငင်း အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

ယောနိ ဝဏ္ဏနာ။ ။(ပဋိသန္ဓေလေးမျိုး)၊ [၁]အဏ္ဍဇယောနိ၊ [၂]ဇလာဗုဇယောနိ၊ [၃]သံသေဒဇယောနိ၊ [၄]ဩပပါတိကယောနိ၊ ပဏ်-၁-ပါ-၁၀၅၊ဌ-ပ-အုပ်-၃၄၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-၃-အုပ်-၁၀၅၊ ရ,မရ ဌာနကိုပြသောဂါထာ။ ။ ဒီဃ-၃-ပါ-၁၉၂၊ဌ-၂၀၆။ ။မိလိန္ဒ-ပါ-၁၃၁။ ။အဘိ-၂-ဌ-၁၅၃။ ။သုဒ္ဒိကသုတ်၊ခန္ဓ-သံ-ပါ-၂၀၇၊ဌ-၃၁၉။ ။ယောနိ သိဒ္ဓါ ဇုမေ သတ္တာ နာနာဝဏ္ဏာ ဟောန္တိတိ၊ ပဏ်-၂-ဌ-၂၉၅၊ပါ-၄၀၀။ ။

၁။ အဏ္ဍဇယောနိ …. အုဖြင့်တည်နေသော ပဋိသန္ဓေ။

၂။ ဇလာဗုဇယောနိ…. သားအိမ်ဖြင့်တည်နေသော ပဋိသန္ဓေ။

၃။ သံသေဒဇယောနိ…. ရေညှိအပုတ် စသည်၌ စွဲကပ်တည်နေသော ပဋိသန္ဓေ။

၄။ ဩပပါတိကယောနိ…. တခါတည်း ကိုယ်ခန္ဓာ အထင်အရှား ဖြစ်ပေါ်လာသော ပဋိသန္ဓေ။ ။

ယောနိသော မနသိကာရ အဖွင့်။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၉၊ ဌ-ပ-အုပ်-၆၆။ မဟာ-သံ-ပါ-၀၃။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၇၇၊ဌ-၂၀၆။ ။ဣတိ-ပါ-၂၀၂၊ဌ-၅၉။ ။ဒီဃ-၂-ဌ-၃၆၀၊၉၊ ပါ-၁၇၃၊ ဌ-၂၃၆။ ။ အဘိ-၂-ဌ-၂၅၇။ ။ယောနိသော မနသိကာရ အကျိုးများ၊အံ-၁-ပါ-၁၂၊၁၃၊၁၅၊ဌ-၆၂၊၆၃၊ (အယောနိသော မနသိကာရပုဒ် အဖွင့်၌လည်း တွဲလျက် ပြထားတတ်၏)။ ။

ယောနိသော မနသိကာရ ပဥ္စ။ ။မိလိန္ဒ-ပါ-၃၁၊ ပဋိသန္ဓေနေရာ၌ ၎င်းဖြင့် နေသလောဟု မေးလျှောက်၍ ဖြေဆိုခက်း၊ ၎င်းနှင့် ပညာအထူးကိုလည်း ဟောထား၏။ ။

ယောနိသောမနသိကာရ ၃-မျိုး။ ။မဟာ-သံ-ဌ-၂၀၁၊ (ဥပါယမနသိကာရ၊ ပထ မနသိကာရ၊ဥပ္ပါဒကမနသိကာရ)။ ။မနသိကာရအကျိုးပြ ဂါထာ၊ ဣတိ-ပါ-၂၀၂၊ ဌ-၅၉။ ။၎င်းအကျိုးများကို အဆင့်ဆင့်

ပြဆိုခဲ့၏၊ ပဋိသံ–ပါ–၀၃၊ ဋ္ဌ–၁–အုပ်–၂၇၄။ ။ဂုဏ်းကြောင့် ရာဂ, ဒေါသ,မောဟကို ပယ်နိုင်ကြောင်း၊ အံ–၃–ပါ–၂၀၁၊ဋ္ဌ–၁၀၈၊အညတိတ္ထိယသုတ်။

ယံ·သဒ္ဒါပဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၇၂၊ပါ–၃၀၅။ ။ဒီယ–၂–ဋ္ဌ–၄၊ပါ–၂၊ (ယံ သဒ္ဒေါ ဥပယောဂ ဝစနေ ကာရဏဝစနေ ဘုမ္မေ ပစ္စတ္တဝစနေ ဒိဿတိ)။ ။ယန္တိ ဟိဠနတ္တေ နိပါတော၊ဝိ–၁–ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၅။

ယံနူနာတိ ပရိဝိတက္ကဒဿနမေတံ။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၃၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၀၊ ၂၁၁။ ။ဗုဒ္ဓ-ဋ္ဌ–၉၁၊ပါ–၃၀၇။

ယားရာလက်တို့ ဟူသောစကားပုံ။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၀။

ယက်ကန်းသည်မလေးအဖြေ။ ။ဘုရားရှင်က ပုစ္ဆာလေးချက်မေးတော်မူရာ ဘုရားရှင်အလိုတော်ကျအောင် ဖြေဆိုနိုင်သော ၇-နှစ်အရွယ်ရှိ ယက်ကန်းသည်မလေး ဖြေပြီးသည်၏အဆုံး၌ သောတာပန်ဖြစ်သွား၏၊ သုတ္တ–ပါ–၃၁၀၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၄။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃-အုပ်–၁၁၁၊၌ ၁၆-နှစ် ဟု မိန့်ဆိုထား၏။ ။ယက်ကန်းသည်တို့ ယက်ဖေါက်လုံးသည်ကိုမြင်၍ လက္ခဏာရေးသုံးပါးထင်လာသော သေဋ္ဌေးသမီးငယ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၁၀၊ ဋ္ဌ–၂၅၃။

ယဉ်ကျေးမှုအကျိုးများ။ ။မိမိကိုယ်ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမခြင်းသာ အထူးသဖြင့် မြတ်ကြောင်းဂါထာများ၊ စူဠနိ ပါ–၆၆၊ဋ္ဌ–၁၀။ ။ မဟာနိ–ပါ–၁၀၇၊ ဋ္ဌ–၃၀၄။ ။ယဉ်ကျေးမှုသာ မြင့်မြတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၀၉။ ။ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမမှုသာ နိဗ္ဗာန်ရနိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ဋ္ဌ–၃၁၀။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၅၀၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၅၀။ ။ဆုခြုံ ၆-ပါးကိုစောင့်စည်းခြင်း၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို အားထုတ်ခြင်းသည် ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမခြင်းတည်း၊ (စိတ်ကိုယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမခန်း၌ များစွာရှိ၏)။

ယာဉ်ပို့ဆောင်၍အသက်မွေးသူတို့မှတ်သားဘွယ်။ ။ခရီးသည်တို့လိုရာစခမ်းသို့ မပို့ရသေးမီ အခကိုတောင်းယူပါ၊ ထိုငွေကိုလုံခြုံအောင်သိမ်းဆည်းပြီးမှ လိုရာစခမ်းသို့ပို့ပေးပါ ဟူလို၊ ဂါထာ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၇၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၁၆။

ယစ်မူးစေတတ်သောအကြောင်းများ။ ။(မဒခန်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။

ယဇ်ပူဇော်ပုံများ။ ။ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌ ယူဆပုံမတူကြကြောင်း၊ အံ-၄-ပါ-၃၅၁၊ ဋ္ဌ-၃၀၁။ ။ဘုရားရှင်အလို ယဇ်ပူဇော်ပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ-၁-ပါ-၁၂၇၊၁၂၉၊ ဋ္ဌ-၂၆၄၊၅၊ ဒါနပြုပုံအစီအစဉ်နှင့် မဟာဝိဇိတမင်းကြီး ယဇ်ပူဇော်ပုံကို ပြန်ဟောထား၏။ ။ဥဒါယိသုတ်-အံ။ ။ယဇ်ပူဇော်ပုံ အခြင်းအရာ အပြည့်အစုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ သုတ္တ-ပါ-၃၂၄၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၅၆။ ။သတ္တဝါများကို မသတ်ဖြတ်ဘဲ ယဇ်ပူဇော်ရာ၌ အကျိုးများကြောင်းဟောသော ဥဒါယိသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၅၂၊ဋ္ဌ-၃၀၂။ ။ဥဇ္ဇယသုတ်၊ ပါ-၃၅၁၊ ဋ္ဌ-၃၀၁၊ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၌အပြစ်များ။ ။ဂါထာများ၊ထေရ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၃၆၊ ။သတ္တဝါများကိုသတ်ဖြတ်၍ ယဇ်ပူဇော်ရာ၌ အကျိုးမများကြောင်းဟောသော ဥဇ္ဇယသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၅၁၊ ဋ္ဌ-၃၀၁။ ။ယဇ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့်ပြုပြီးသောအကုသိုလ်များပြေးပျောက်နိုင်၏ဟု ရှေးကပင် ဗြာဟ္မဏတို့အယူမှားလာခဲ့ကြပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဇာဘက-ပါ-ဒု-အုပ်-၂၂၅၊ ဋ္ဌ-သ-အုပ်-၂၀။ ။စရိယာ-ဋ္ဌ-၆၁။ ။ဝိ-၃-ပါ-၄၆၊ ဋ္ဌ-၂၅၃။ ။ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၂၃၆၊ဋ္ဌ-သ-အုပ်-၆၃။ ။ပါ-၂၄၃၊ဋ္ဌ-၇၉။ ။ယဇ်ပူဇော်အံ့ဆဲဆဲတွင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အသျှင်မြတ်တို့ ရောက်လာ၍ တရားဟောသောကြောင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ သုတ္တ-ပါ-၂၀၆၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၇၆။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၁၀၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၀၆။ ။ဇောတိဒါသတ္တေရဂါထာ၊ ထေရ-ပါ-၂၅၀၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၃၄။

ယပ်တောင်ကိုခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။ဝိ-၄-ပါ-၂၆၀၊ ဋ္ဌ-၅၂။ ။၃-မျိုး၊ ပါ-၂၆၉၊ (၁ဝါကဗီဇနီ၊ ၂ဥသီရဗီဇနီ၊ ၃မောရပိဥ္ဆဗီဇနီ)၊ **စာမရီသာမြီး** ယပ်ကိုမူ မအပ်ဟု ဟောထားတော်မူ၏။ ။သဂ်ဟာ-ဋ္ဌ-၄၄၅။

ယပ်တောင်လှူရကျိုးများ။ ။အကျိုးပြဂါထာများ၊ ထေရ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၆၅၊၄၀၀၊၄၆၁။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၁၁၅၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၇၇၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော ယပ်လှူရကျိုး။ ။ထန်းရွက်ယပ်လှူရကျိုး၊ ပါ-၂၃၆။ ။ကျူယပ်လှူရကျိုး၊ ပါ-၁၅၇၊ ၃၃၉၊ဋ္ဌ-၁၂၅။ ။ပါ-ဒု-အုပ်-၃၁။ ။ယပ်လှူရကျိုး ဂ-ပါးဂါထာ၊အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၃၆၀။ ။ဗောဓိပင်ကိုယပ်ခတ်လှူရကျိုး၊ ထေရ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၅။ ။အပ-ပါ-ဒု-အုပ်-၄၉။

ယုတ်မာသူတို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ယုတ်မာသူတို့၏ အမူအရာကို အပြည့်အစုံဟောထားသော ဝသလသုတ်၊ သုတ္တ–ပ–၂၉၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၆။ ။ယုတ်မာသောသူတို့၏ အမှတ်အသား ၁၈-မျိုး၊(အဋ္ဌာရသပုရိသဒေါသ)၊ ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–၃၅၁၊ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၃၂၀၊ ၃၂၉၊ သုံးဂါထာ၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

၁။ ဖလက်ပါဒ····ခြေဘဝါးပြန့်ကျယ်လှခြင်း။

၂။ အန္ဓနခ····ခြေသည်းလက်သည်းပုတ်ခြင်း။

၃။ ဩဗဒ္ဓပိဏ္ဍိက····လျော့ကျသောအသားစိုင်ရှိခြင်း။

၄။ ဒီဃုတ္တရောဋ္ဌ····အောက်နှုတ်ခမ်းတွဲခြင်း။

၅။ စပလ····ပါးစပ်မှအရိအရွဲယိုကျခြင်း။

၆။ ကဠာရ····သွားများ ကိုးယိုကားရားရှိခြင်း။

၇။ ဘဂ္ဂနာသိက····နှာယောင်ကောက်ခြင်း၊ နှာခေါင်းအထက်လန့်ခြင်း။

၈။ ကုမ္ဘောဒရ····ဝမ်းဘိုက်ကြီးခြင်း၊(အိုးစရည်းပမာဏမျှ)။

၉။ ဘဂ္ဂပိဋ္ဌိ····ကျောက်ကုန်းတိုခြင်း၊ဖုစသည်ဖြစ်ခြင်း။

၁၀။ ဝိသမစက္ခုက····မျက်စိစွေခြင်း၊စောင်းခြင်း-စသည်ဖြစ်ခြင်း။

၁၁။ လောမဿု····ကြေးနီရောင်အမွေးအမျှင်များရှိခြင်း။

၁၂။ ဟရိတကေသ····ဆံပင်အဝါရောင်ရှိခြင်း။

၁၃။ ဝလိန····တွန့်သောအရေရှိခြင်း။

၁၄။ တိလကာဟတ····မှဲ့မည်းပြောက်တို့ ပြည့်နှက်နေခြင်း။

၁၅။ ပိင်္ဂလ····ပြူးထွက်သောမျက်စိရှိခြင်း။

၁၆။ ဝိနတ····ခါး,ကျောက်ကုန်း,ပခုံးတို့၌ ကောက်ကွေးနေခြင်း။

၁၇။ ဝိကဋ····သွားလာသောအခါ အဆစ်များမှ မြည်ခြင်း။

၁၈။ ဗြဟာ····အရပ်ရှည်လွန်းလှခြင်း။

ယုတ်မာသော ရဟန်းတို့ တောရကျောင်း၌နေလျှင် တောစောင့်နတ်တို့က ခြောက်လှန့်ကာ ပြေးစေတတ်ပုံ၊ ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၁၈။ ယုတ်မာသောသူကို ယုတ်မာသောနတ်က ချစ်ခင်နှစ်သက်၏ဟု ဆိုထားသောစကား၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၂၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၄၄။ ။ယုတ်မာလျှင် ယုတ်မာကျိုးတွေ့ရတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၉။ ။အမျိုးယုတ်ညံ့ခြင်း၊ မြတ်ခြင်း၌ အကြောင်းများ၊ ဇာတိ–ဋ္ဌ–၃၀၀၊ ပါ–၂၆၂၊(ဒိဗ္ဗစက္ခု ခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏)။

ယုတ်မြတ်မဟူ ပညာရမှုသာလိုရင်းဖြစ်ကြောင်း။ ။ဂါထာနှင့် ဥပမာဂါထာ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၇၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၀၅။

ယောကျ်ားနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ယောကျ်ားဘဝမှ လွန်မြောက်နိုင်ခြင်း၊ မလွန်မြောက်နိုင်ခြင်းအင်္ဂါ ၇-ပါးစီ ဟောထားသော သံယောဂသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၄၀၊ ဋ္ဌ–၁၆၀။ ။ယောကျ်ားမြတ်မည်ပုံဂါထာ၊ မဟာနိ–ပါ–၁၀၂၊ (မဟာပုရိသ ခဏ်း၌လည်းရေးခဲ့ပြီ)။ ။ယောကျ်ားအာဇာနည်တို့ သံဝေဂယူပုံ၊ အံ–၄–ပါ–၄၂၉၊ ဋ္ဌ–၃၂၉။ ။၎င်းတို့ဖြစ်ရာအရပ်နှင့် အမျိုး၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၆၁။ ။ယောကျ်ားမာယာစက်ဆုတ်စရာ၊ မိန်းမတို့ကို ကြိဖန်ဖျက်ဆီးပုံ၊ ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၉။ ။ရဟန်းတို့မှာ ယောကျ်ားစသော အထီးသတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ကို ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် ကိုင်တွယ်လျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်ကြောင်း၊ ဝိ–၁–ပါ–၁၇၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၂၃။ ။ယောကျ်ား မိန်းမမဟူ အရဟတ္တဖိုလ်ရသူသာ လိုရင်းဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ ထေရီ–ပါ–၃၀၆၊ ဋ္ဌ–၆၉။ ။ယောကျ်ားနှင့်မိန်းမတို့ အပြန်အလှန် နှောင်ဖွဲ့ခြင်း ၈-မျိုးကိုဟောသော ဗန္ဓနသုတ် (ပ–၃)၊ အံ–၈–ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၁၇။ ။ယောကျ်ားတို့အား မိန်းမတို့အာရုံ ၅-ပါးမှာ အဆွဲဆောင်နိုင်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း ဟောထားသော ရူပါဒိဝဂ္ဂ၊ အံ–၁–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၁၄၊၁၆၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ဝတ္ထုများဖြင့် မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

ယောင်းမဥပမာ-လူမိုက်အတွက်ဂါထာ။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၀၊ ဗာလတို့မှာ ပညာရှိထံဆည်းကပ်သော်လည်း တရားအရသာမသိ ဟူလို။

ယုံမှားခြင်း ၁၆-ပါး။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၂၃၄။ ။စူဠနိ–ဋ္ဌ–၉၄။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၂၉။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၂၆၅၊ ဋ္ဌ–၃၉။ ။ယုံမှားခြင်း ၈-မျိုး၊ အဘိ–၁–ပါ–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–၃၀၀၊ ဝိစိကိစ္ဆာပုဒ်အဖွင့်။ ။အံ–၄–ဋ္ဌ–၃၅၉။

၁။ ငါသည် ရှေးအတိတ်ကာလက ဖြစ်ခဲ့ဘူးသလော။

၂။ မဖြစ်ခဲ့ဘူးသလော။

၃။ ဖြစ်ခဲ့ဘူးလျှင် ဘယ်အမျိုးဇာတ်၌ ဖြစ်ခဲ့ပါသနည်း။

၄။ ဘယ်ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့် ဖြစ်ခဲ့ပါသနည်း။

၅၊ ငါသည် လွန်ခဲ့သောတတိယဘဝ၌ ဘယ်ဇာတ်ဘယ်ပုံဖြစ်ခဲ့ပြီး၊ဒုတိယဘဝ၌လည်း ဘယ်လိုများ ဖြစ်ခဲ့ပါသနည်း။

ဤကား အတိတ်ကြောင်းအတွက် ယုံမှားချက် ၅-ချက်တည်း။

အနာဂတ်အတွက်၌လည်း အတိတ်နည်းတူ ၅-ချက်ယူပြန်သည်၊

၁၁။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ယခု ငါဟာ ငါဟုတ်မှ ဟုတ်လေရဲ့လား။
၁၂။ ငါမဟုတ်ဘဲများ ရှိလေသလား။
၁၃၊ ဇာတ်အမျိုးမျိုးတွင် ငါဘယ်ဇာတ်မျိုး၌ ဖြစ်လေသနည်း။
၁၄၊ ဘယ်ပုံဟန်ပန် ဘယ်သဏ္ဌာန်ဖြင့် ဖြစ်လေသနည်း။
၁၅။ ငါဟာ ဘယ်ဘုံ ဘယ်ဘဝမှ လာခဲ့လေသနည်း။
၁၆။ ငါဟာ ဘယ်ဘုံ ဘယ်ဘဝသို့ သွားရလေမည်နည်း။

အတ္တစွဲရှိနေသောသူတို့မှာ ဤယုံမှားခြင်း ၁၆-ပါး ဖြစ်တတ်ကြလေသည်။

ယုံကြည်ရာ၌ချင့်ချိန်၍ ယုံကြည်ရန်။ ။အချက် ၁၀-ချက်ကိုဟောထားသော ဘဒ္ဒိယသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၅၁၁၊ ဋ္ဌ-၃၆၆၊ ။ကေသမုတ္တိသုတ်၊(ဝါ) ကာလာမသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၁၀၉၊ဋ္ဌ-၁၀၁။ ။သာဠှသုတ်၊ ပါ-၁၉၄၊ ဋ္ဌ-၁၀၃၊ ။ကောသမ္ဗိသုတ်၊ နိဒါန-သံ-ပါ-၃၃၆၊ ဋ္ဌ-၁၁၃။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ယက္ခသံယုတ္တ။ ။သဂါထာ-ပါ-၂၀၀၊ ဋ္ဌ-၂၇၄။

ယညသုတ်။ ။ပါ-၇၅၊ ဋ္ဌ-၁၃၀၊ ကောသလမင်းကြီး နောက်ပိုးခဏ်းနှင့် ဒု-သ-န-သော အကြောင်း။

ယဒ နိစ္စံ တံ ဒုက္ခံ၌ မှတ်သားဘွယ်။ ။နိဒါန-ပါ-၂၀၅၊ ဋ္ဌ-၅၀။

ယမကသုတ်။ ။ခန္ဓ-ပါ-၀၉၊ ဋ္ဌ-၂၀၄၊ သတ္တဝါသေလျှင် ဘဝပြတ်၏ဟု ယူမှားသော ယမကရဟန်း၏ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ အယူမှားကို အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ဖြေရှင်းပေးတော်မူရာ သောတာပန်ဖြစ်သွားပုံ၊ ခန္ဓာ၅-ပါးကို သူသတ်သမား ဥပမာပေး၍ ဟောထား၏။

ယဝကလာပီသုတ်။ ။သဠာ-ပါ-၄၀၄၊ ဋ္ဌ-၁၁၃၊ အသုတဝါ ပုထုဇဉ်တို့ ဘဝကို တောင့်တကြပုံ ထင်ရှားစေရန် တဏှာ-မာန-ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းရန် (မယောစပါးစည်း ဥပမာတို့ဖြင့်) ဟောထားတော်မူ၏။

ယောဓာဇီဝသုတ်။ ။ပါ—၄၉၅။ဠ—၁၄၁၊ စစ်သားကိုခံရမည့်သော ငရဲ၊(ရှေးကပင် စစ်သားတို့သေလျှင် ပရဇိတနတ်ပြည်ရောက်သည်ဟု လိမ်လည်လှည့်ပတ်ထားကြပုံ)။

ယောနိသောမနသိကာရသမ္ပဒါသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၂၄၊၂၅။ဠ—၁၆၉။ ။ပါ—၂၆။၂၇၊၂၀၊၂၉။ ။ယောနိသော မနသိကာရရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးကို အားထုတ်နိုင်ကြောင်း ဟောသော ဒုတိယ သုရိယူပမသုတ်၊ ပါ—၇၁၊ ဠ—၁၀၅။ ။ဗော ဇ္ဈင် ၇-ပါးကိုအားထုတ်လတ္တံ့ဟု ဟောသော ဒုတိယ ကုသလသုတ်၊ ပါ—၀၁။ ။အင်္ဂုတ္တိုရ်ကဂ်သုတ်၊ ပါ—၀၉။ ။ယောနိသောမနသိကာရအကျိုး၊ ပါ—၇၇၊ ၀၃၊ မဖြစ်သေးသော နီဝရဏတို့ကို မဖြစ်စေခြင်း၊ ဖြစ်ပြီးသော နီဝရဏတို့ကို ပယ်ခြင်း၊ မဖြစ်သေးသောဗောဇ္ဈင်ကို ဖြစ်စေနိုင်ခြင်း၊ ဖြစ်ပြီးသောဗောဇ္ဈင်ကို တိုးပွါးစေခြင်း။ ။ယောနိသောမနသိကာရသုတ်၊ပါ—၀၃။

ယောကျ်ား,မိန်းမ မထူးခြားကြ။ ။အကျင့်ကောင်းသည်သာလိုရင်းဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊သဂါထာ—ပါ—၁၃၀၊ဠ—၁၇၄။

ယောကျ်ားတို့ နှစ်သက်,မနှစ်သက်သော မိန်းမ ၅-မျိုး— စီကို ဟောထားသော မာတုဂါမသုတ်၊သဠာ—ပါ—၄၃၆၊ဠ—၁၂၅၊ န-ရူပ၊န-ဘောဂ၊ဒုဿီလ၊ အလသ၊ န-ပဇဩဿ၊ (ဝါ)ဝဥ္ဇျာ၊ မနှစ်သက်ဘွယ် အင်္ဂါ ၅-ပါး။ ။ ရူပ၊ ဘောဂ၊ သီလ၊ နအလသ၊အဝဥ္ဇျာ၊ နှစ်သက်ဘွယ်အင်္ဂါ၅-ပါး(မိန်းမ ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီးကို နည်းမှီးသိပါ)။

ယောကျ်ားတို့က မိန်းမတို့အပေါ် နိုင်သော အင်္ဂါတပါးမှာ— ဣဿရိယဗလ ဖြစ်ကြောင်း ဟောသော ဧကသုတ်၊ပါ—၄၄၃၊ဠ—၁၂၆။

အပဒါန ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ယညသာမိကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၁—အုပ်—၂၉၆၊ဘုရားကြည်ညိုရကျိုး၊

ယဝကလာပိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၃၂၅၊မယောစည်းလှူရကျိုး။

ယသဝတီ ပမုခ ဘိက္ခုနီသဟဿ အပဒါန်။ ။ပါ—၃—အုပ်—၂၇၉၊ ဘုရားလောင်း ဘဝက ဘုရားလောင်း၏ မိဖုရားငယ်များဖြစ်ကြသော ယသဝတီ အမှူးရှိသော သာကီဝင်မင်းသမီး တထောင်။

ယသောဓရာ ပမုခ ဒသဘိက္ခုနီသဟဿ အပဒါန်။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၇၂၊ (ယသောဓရာအမှူးရှိသော ဘိက္ခုနီတသောင်း)။

ယသောဓရာပမုခ အဋ္ဌာရသဘိက္ခုနီသဟဿအပဒါန်။ ။ပါ–၂၇၃၊ တသောင်းရှစ်ထောင် အကြောင်း။

ယာဂုဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၂၇၊ ၄၄၁။

ယူထိကာပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၀၄၊၂၂၅၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၄။

ပဥ္စနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

(ရ)

ရခဲလှသော ပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။သာရတ္ထဒသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၄၀၊ ဋ္ဌ–၅၂၊ [၁]ဘုရားရှင်၊ [၂]ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်၊ [၃]တရားသိနိုသောပုဂ္ဂိုလ်၊ [၄]ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္န ပုဂ္ဂိုလ်၊ [၅]ကတညုကတဝေဒီပုဂ္ဂိုလ်၊ ပေါင်း ၅-ဦး။ ။ပါ–၂၀၉။ ။ ဒုလ္လဘနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၂၀၊ဋ္ဌ–၅၄။ ။ဒုလ္လဘသုတ်၊ အံ–၃– ပါ–၂၆၉၊ဋ္ဌ–၂၃၃၊(ပဥ္စနိကာယ ဒုလ္လဘခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။အံ–၂– ပါ–၀၆၊ဋ္ဌ–၅၇၊၂-ဦး၊တထာဂတ,ဒိဏ္ဏာသ၀။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်– ၂၉၊ပုဗ္ဗကာရီ၊ ကတညုကတဝေဒီ။ ။၅-ဦး၊ ဝိဂ်ိယာနီသုတ်၊ အံ–၅– ပါ–၂၀၀၊၉၊ဋ္ဌ–၇၀၊၇၁။

ရခဲလှသော အရာများ။ ။ပါတုဘာဝသုတ်၊ အံ–၆–ပါ–၃၀၄၊ဋ္ဌ–၁၄၁၊ (ခဲယဉ် သောအရာများကိုပြသောအခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ပတ္တကမ္မသုတ်– အံ–။ ။ဣဋ္ဌဓမ္မသုတ်၊အံ–၁၀–ပါ–၃၆၄၊ဋ္ဌ–၃၂၃၊၁၀-မျိုး၊[၁]ဘောဂ၊ [၂]ဝဏ္ဏ၊ [၃]အာရောဂျ၊ [၄]သီလ၊ [၅]ဗြဟ္မစရိယ၊ [၆]မိတ္တ၊ [၇]ဗာဟုသစ္စ၊ [၈]ပညာ၊ [၉]ဓမ္မ၊ [၁၀]သဂ္ဂ၊ ဤ ၁၀-မျိုး၏ ဘေးရန်နှင့် ဤ ၁၀-မျိုးကို ရကြောင်းများကို လည်း ဟောထား၏။ ။ဣဋ္ဌသုတ်၊အံ–၅–ပါ–၄၁၊ဋ္ဌ–၂၃၊ [၁]အာယု၊ [၂]ဝဏ္ဏ၊ [၃]သုခ၊ [၄]ယသ၊ [၅]သဂ္ဂ။ ။ရခဲလှသော အရာသုံးမျိုးဂါထာ၊([၁]လူ့ဘဝ၊ [၂]တရားမှန်ကို ကြားနာရမှု၊ [၃]ဘုရားအဖြစ်)၊ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၂။

ရဋ္ဌပါလမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၅၊ဋ္ဌ–၁၉၇၊ ။ထေရ–ပါ–၃၂၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၀။ ။အပ–ပါ–၂–အုပ်–၆၉၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉။ ။ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၀၃၊ ဋ္ဌ–၃၀၀၊ သံဃာ့အာရာမ် လှူရကျိုး။ ။အံ–၁– ပါ–၂၅-၌ ဧတဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ သဒ္ဓါ ပဗ္ဗဇိ-

တာနံ ယဒိဒံ ရဋ္ဌပါလော-ဟု တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ထားတော်မူ၏။ ရဋ္ဌပါလသုတ်၊ ပဏ်—၂—ပါ—၂၄၄၊ ဋ္ဌ—၁၉၉၊ ၎င်းမထေရ်အကြောင်း အပြည့်အစုံ ဟောထားတော်မူ၏။ ။ပါ—၂၅၃-၌ မယားဟောင်းများ အား ခန္ဓာကိုယ်မှာ စက်ဆုတ်ရွံရှာဘွယ်သာဖြစ်ကြောင်း ဟောပြသော ဂါထာများမှာ ကျက်မှတ်ထားဘွယ် အလွန်ကောင်းလှ၏။

ရတနာမည်ကြောင်းဂါထာ။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၃၊ ဋ္ဌ—ဂ၇။ ။ရတနာဟူ၍ ခေါ်ရကြောင်း ဂါထာ၊ မဟာ—သံ—ပါ—ဂ၇၊ ဋ္ဌ—၁၉၀။ ။ ခုဒ္ဒက—ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—၁၄၃၊ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၂။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၂၃၁။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၅။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၂၇၆။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၅၊ ပါ—၂ဂ။

စိတ္တီကတံ မဟဂ္ဃဉ္စ၊ အတုလံ ဒုလ္လဘဒဿနံ။
အနောမသတ္တ ပရိဘောဂံ၊ ရတနံ တေန ဝုစ္စတီတိ။ ။

ရတနာ ၁၀-ပါးကို ရေတွက်ပြခဏ်း။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၄၁၊ ဋ္ဌ—၂၇၄။ ။ အံ—ဂ—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၂၀။ ။ဝိ—၂—ပါ—၂၁၂၊ ဋ္ဌ—၁၅၂။ ။ ဝိနယသင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၉။ ။ရတနာအမျိုးမျိုးကို ခွဲပြခဏ်း၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇ဂ။ ။သီလရတနာ စသည် ၇-ပါးကို ပြဆိုခဏ်း၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၃၂၀။

ရတနာမြတ်သုံးပါး။ ။အံ—၂—ဋ္ဌ—၁၆၊ **အကျဉ်း။** ။ရတနသုတ်၌ အကျယ် ရှိ၏။ ။ရတနာသုံးပါးသာလျှင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၆၂၊၃၊ ဋ္ဌ—၂၆၆၊၂၆၇။ ။ရတနာ ၂-မျိုး၊ အံ—၂—ပါ—၉၃၊ ဋ္ဌ—၆၁၊ (အာမိသရတနာ၊ ဓမ္မရတနာ)။

ရတနသုတ္တဝဏ္ဏနာ။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၁၃၂။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၃၊ပရိတ်ကြီးတွင် ပါသော ရတနသုတ်ဖြစ်၏။ ။နောက် ဆုံးသုံးဂါထာမှာ သိကြားမင်း ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားသော ဂါထာဖြစ် ကြောင်း၊သုတ္တ—ပါ—၃၁၅၊ဋ္ဌ—၂၉၂။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—၁၆၄။ ။ သံဃရတနာ သောတာပန်တို့အား ချီးကျူးထားသော ၂-ဂါထာ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၄၅၊ ဋ္ဌ—၂၅၃။

ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရကျိုးများ။ ။ဂါထာ၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၂၀၄။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၄၆၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၆။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၂၊ဋ္ဌ—ဂ၅၊ဂါထာ။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၁၄ဂ။ ။အံ—၄—ပါ—၃၄၄။ ။

၅–ပါ–၂၉၊ ဠ–၁၇၊ စုန္ဒီသုတ်၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏။ ။ အဂ္ဂပ္ပသာဒသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၅၄၊ ဠ–၂၆၀၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ၊ သတ္တဝါများတွင် ဘုရားရှင်၊ တရားများတွင်နိဗ္ဗာန်၊ သံဃာများတွင် အရိယာသံဃာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထား၏။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၁၀၊ ၁၂၅၊ ဠ–၂၃၁၊ ဤသို့အညွှန်းများပါရှိ၏။ ။ဇာတက–ဠ–ပ–အုပ်–၁၁၃၊ ဂါထာများ။ ။ဠ–၃–အုပ်–၁၀၁၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၉။ ။သက္ကသုတ်–သံ။ ။နန္ဒကလိစ္ဆဝိသုတ်····သံ။ ။ပသန္နစိတ္တသုတ်····ဣတိ၊ (ဆိုင်ရာအက္ခရာစဉ်းတွင် ရှာဖွေကြည့်ရှုပါ)။ ။ပဏ်–၁–ဠ–ပ–အုပ်–၃၂၂၊ ၃၂၃၊ ကြည်ညိုရကျိုး ဝတ္ထုများကို အမည်မျှပြဆိုထား၏။ ။ခရီးသွားခါနီးတွင် ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သွားမှုကြောင့် ရွှေ, ငွေ, ကျောက်သံ, ပတ္တမြား စသော ရတနာများ ရကြသောကုန်သည်များ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၇၃၊ ဠ–၃–အုပ်–၂၆၀။ ။ပါ–၂၉၀၊ဠ–စ–အုပ်–၃၅၀၊ ။ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှုသာ ဝဋ်ဒုက္ခမှ လွတ်နိုင်ကြောင်း ဂါထာများ၊ ဓမ္မ–ဠ–၃–အုပ်–၁၅၉၊ အဂ္ဂိဒတ္တပြဗြာဟ္မဏ ရသေ့ဝတ္ထု။ ။ဣတိ–ဠ–၄၊အညွှန်း၊ သစ္စာလေးပါးကိုလည်း သိမြင်ရမည်။ ။ဇာတက–ဠ–ပ–အုပ်–၁၁၃။ ။ဒီဃ–၁–ဠ–၂၀၀။ ။ရတနာသုံးပါး၏ အမည်ကို ကြားကာမျှ ပီတိဖြစ်ကာမျှဖြင့် ဇမ္ဗူဒိပ်ဘုန်းလုံးကို အစိုးရသည်ထက် မြတ်ကြောင်း ဂါထာများ၊ ဒီဃ–၁–ဠ–၅၄။ ။ဣတိ–ဠ–၂၇၁၊၂၄၊ အညွှန်း။ ။ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကို တကယ်ယုံကြည်မြတ်နိုးလျှင် မြစ်စသည်ကိုကူးရာ၌ လှေဘောင်စသည်ကို ရှာဖွေရန်မလိုတော့ကြောင်းနမူနာ၊မဟာကပ္ပိနမင်းဝတ္ထုတိုင်း၌ရှိ၏၊ ဇာတက–ဠ–၃–အုပ်–၁၀၁၊ ။အပ–ပါ–၃–အုပ်–၁၂၀၊ဠ–၃–အုပ်–၂၂၂။ ။အံ–၁–ဠ–၂၄၀၊၉။ ။ရတနာသုံးပါးကို မြတ်နိုးမှုမရှိခြင်း၊ ရှိခြင်း၌ အပြစ်,အကျိုးကိုပြသော ဂါထာ၊ မဟာနိ–ပါ–၉၆၊၉၇၊၂၉၉။

ရတနာသုံးပါးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုလှသော အဿပုရနိဂုံးရှိ လူများ အကြောင်း၊ နမူနာယူစရာကောင်းလှ၏၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၃၀၊ ဠ–၃–အုပ်–၂၀၂။ ။ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုသူတို့ သိထိုက်လှသော ဓမ္မာစေတိယသုတ်၊ ၂–ပါ–၃၂၀၊ ဠ–၂၄၀။ ။ ရတနာသုံးပါး၌ မရှိသေပုံ အခြင်းအရာကို ပြဆိုချက်၊ ၃–ပါ–၃၄၊ ဠ–၂၇။ ။ရတနာသုံးပါးနှင့် စပ်သော သတင်းစကားကို နိမ့်ရာအရပ်မှ

နေ၍, နာယူကြပုံ ရှေးကအစဉ်အလာ၊ (ဘုရားရှင်ထံမှ သတင်းစကားကို ဝက္ကလိထေရ်နာယူပုံ)၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၀။ ။ရတနာသုံးပါးဖြစ်ထွန်းသည်ကို သတင်းကြားရန် အမြတ်နိုးကင်းထောက်စုံစမ်းခိုင်းထားသော မဟာကပ္ပိနမင်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၄။ ။ရတနာသုံးပါးကို ရယ်မြူးလိုသဖြင့် ပြက်ရယ်ပြုသောရဟန်းအား ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်စေ-ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ဝိ—၂—ပါ—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၆၇။ ။ရတနာသုံးပါးနှင့် စပ်သော အခမ်းအနားဌ ကျင်းပပုံ, သီဆိုပုံ နမူနာယူစရာ၊ ပဏ်—၂—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၃၊ ၁၆။

ရတနစင်္ကမန ကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၂၉၉-မှ-၃၀၆-အထိ၊ ဋ္ဌ—၆-မှ ၁၄-အထိ၊ သာကီဝင်တို့အား ဗုဒ္ဓဝံသကို ဟောကြားတော်မူစဉ်အခါ ဖန်ဆင်းထားသော စင်္ကြန်ကို ဖွင့်ပြချက်အကျယ်။

ရတ္တညူပုဒ်ကို အရကောက်ပြပုံ။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၅၆၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၄၀၊ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၁၁၀၊ ပါ—၁၀၉။

ရထား ၂-မျိုး။ ။(ယောဓရထ စစ်တိုက်ရထား၊ အလင်္ကာရရထ အလှစီးသောရထား)၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၉၉၊ ပါ—၂၃၂။ ။၎င်း ၂-မျိုးပြုလုပ်ပုံကို ပြဆိုချက်၊ မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၅၆၊ ပါ—၄။

ရသ အမျိုးမျိုးကိုပြဆိုချက်။ ။(အတ္တရသ၊ ဓမ္မရသ၊ ဝိမုတ္တိရသ စသည်)၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၆၊ ဋ္ဌ—၃၀၁။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၆၊ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၃။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၃၁။ ။အရကောက်ပြပုံ၊ အံ—၁—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၀၊

ဖိုလ်လေးပါးသည်....အတ္တရသမည်၏။

မဂ်လေးပါးသည်....ဓမ္မရသမည်၏။

နိဗ္ဗာန်သည်....ဝိမုတ္တိရသမည်၏။

မူလရသ စသည့်ရသ ၆-ပါးကိုပြဆိုချက်၊ စူဠနိ—ပါ—၁၃၂၊ ၎င်းရသ ၆-ပါး၌မလျှော်ပေါ်ရန် ဟောထား၏။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၀၄၊ ၂၀၇၊ ဋ္ဌ—၂၉၉။

ရသတဏှာ ပျက်စီးရာ။ ။ရသတဏှာ ကြောက်စရာကောင်းလှ၏၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၄၂၉။ ။ရသတဏှာရှိသူတို့ သတိမူစရာစကား၊ မဟာနိ—ပါ—၁၀၅၊ ဋ္ဌ—၃၀၀။ ။ရသတဏှာ ပျက်စီးရာသော အကြောင်းများ၊ ဝါတမိဂဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၂။ ။ဂေါဓာဇာတက၊

ပါ–၃၂၂၊ ဋ္ဌ–၅၀၆။ ။သမုဒ္ဒဝါဏိဇဇာတက၊ ပါ–၂၄၅၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၆၇၊ ။ပါ–၃၆၀၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၉။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၃၂၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၅၀၀၊ ဇာတ်တူသားစား၍ ပျက်စီးကြရပုံ၊ (ဇာတက ဇ-ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)၊ ရဟန်းပြုရန် စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်လှသော သေဌေးသားမှာ (၇) ရက်တိုင်တိုင် ထမင်းမစားဘဲ နေခြင်းကြောင့် မိဘတို့ကရဟန်းပြုခွင့် ပေးရပုံ၊ ရဟန်းပြုပြီးနောက် ပြည့်တန်ဆာမက ရသတဏှာဖြင့် ဖြားယောင်းသောကြောင့် လူထွက်သွားပုံဟောသော ဝါတမိဂဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၂။ ။ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၇၅။

ရသဂ္ဂသဂ္ဂိတာ လက္ခဏာဝဏ္ဏနာ။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၃၅၊ ဋ္ဌ–၁၁၉၊ သူတပါးကို မညှင်းဆဲခဲ့သောကြောင့် အရသာများကို ကောင်းစွာဆောင်ယူနိုင်သောအကြောပေါင်း (၇၀၀၀) ရှိတော်မူကြောင်း ဟောထား၏။

ရသတဏှာ နှိပ်ကွပ်ပါ။ ။ရသတဏှာကို ငြိမ်းစေရန် နည်းပေးဟောထားသော ပုတ္တမံသူပမသုတ်၊ (အမြွက်မျှပြခြင်း)၊ ထေရ–ပါ–၂၀၀ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၅။ ။ပုတ္တမံသူပမသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၂၂၊ ဋ္ဌ–၉၄၊ မူရင်း၊ (အာဟာရတဏှာကို ပယ်နိုင်ရန်အခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ရသတဏှာကို နှိပ်ကွပ်၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၊ ၁၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၂၊ ၂၁၂။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၀၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၃။ ။ပါ–၂၀၉၊ ဋ္ဌ–၁၀၅၊ ၁၀၆။

ရသမျှနှင့်ရောင့်ရဲ ထိုသူချမ်းသာမြဲ။ ။နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၉၉၊ ၁၀၀၊ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၀၂၊ ဆုံးမသောဂါထာ။ ။ဝဋ္ဋကဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၃၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၉၅။ ။ရသမျှနှင့် ရောင့်ရဲ ထိုသူ ချီးမွမ်းခံရမြဲ၊ ဓိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၀၊ ဝေရဉ္စာပြည်တွင် ဆွမ်းမရမှုနှင့်စပ်၍ ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၀၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၂။ ။ (သန္တုဋ္ဌီ ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။ ။ရသမျှနှင့် ရောင့်ရဲ စားသောက်ကြသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်တို့ကိုမြင်၍ အားတက်ပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၂။

ရသေ့ ဂ-မျိုး။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၀။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၉၄၊ ဋ္ဌ–၂၄၀၊ ၂၄၁၊ စတုအပါယမုခကထာ၊ သာသနာတော်တွင်း၌ ရသေ့ဝတ်ဖြင့်နေထိုင်သူမှာ သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးသူဖြစ်ကြောင်း တိကျစွာ ဟောထားတော်မူပုံ၊ ရသေ့-ပရိဗ္ဗိုဇ်-အာဇီဝက စသည်တို့ သုံးမျိုးသော

ရည်ရွယ်ချက်အသီးအသီးရှိကြပုံ ပြဆိုခဏ်း၊ သဋ္ဌ—သံ—ပါ—၅၁၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၅၊ ၆၊ ရာသိယသုတ်။

၁။ သပုတ္တဘရိယာရသေ့····ပစ္စည်းဥစ္စာများစုဆောင်း၍ သား၊ သမီး၊ မယား နှင့်နေသော ရသေ့မျိုး။

၂။ ဥဉ္ဆာစရိယရသေ့····ကောက်သင်း ကောက်စားသော ရသေ့မျိုး။

၃။ အနဂ္ဂိပက္ကိကရသေ့····ဆန် စသည်ကို အလှူခံ၍ ချက်စားသော ရသေ့မျိုး။

၄။ အသာမပါကရသေ့····ဆွမ်းချက်ကို ခံစားသော ရသေ့မျိုး။

၅။ အသ္မမုဋ္ဌိကရသေ့····သစ်ခေါက်၊ သင်ခုံကိုခွါ၍ ထောင်းထုစားသော ရသေ့မျိုး။

၆။ ဒန္တဝက္ကလိကရသေ့····မိမိသွားဖြင့်သာ ကိုက်ခွါ၍စားသော ရသေ့မျိုး။

၇။ ပဝတ္တဖလဘောဇနရသေ့····သစ်သီး စသည်များကို ခွေဆွတ်၍ စားသော ရသေ့မျိုး။

၈။ ပဏ္ဍုပလာသိကရသေ့····အလိုအလျောက် ကြွေကျလာသော အပွင့် အသီးတို့ကိုသာ စားသော ရသေ့မျိုး။

ရသေ့တို့ တောင့်တရာ နေရာ။ ။သာသနာပ၌ဖြစ်သော ရသေ့ပရိဗ္ဗိုဇ်တို့မှာ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ၊ အသညသတ်ဘုံတို့ကိုမြတ်၏ဟူ၍၎င်း၊ ဘဝမှ လွတ်မြောက်ရာဟူ၍၎င်း ယူမှားထားကြပြီးလျှင် ဘဝသမ္ပတ္တိကိုသာ လိုလား တောင့်တတတ်ကြပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၂၊ ပါ—၂၆၇။ ။ပေတ—ဋ္ဌ—၁၅၅၊ ပါ—၁၆၆။

ရသေ့ကောင်းတို့ကို ပြစ်မှား၍ ပျက်စီးကြရပုံများ။ ။ရသေ့ကောင်းတို့ကို ပြစ်မှား၍ တိုင်းပြည်နှင့်တကွ ပျက်စီးကြသော မင်းများဝတ္ထု။ ၄-ဝတ္ထု၊ ပဏ်—၂—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—၄၂။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၅၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၇။ ။ဒဏ္ဍကီမင်း၊ နာဠိကေရမင်း၊ ကလာဗုမင်း၊ အဇ္ဇုနမင်းတို့၏ လားရာဂတိကို ဖြေပြပုံ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၈၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၅၁။ ။ရေဉ္စခံရကတ်ကြောင်း၊ ပါ—၆၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၃။ ။ရေကြီး ၈-ထပ်၌ ခံရသည်ကများကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဋ္ဌ—၂၉၀။ ။ကိသဝစ္ဆရသေ့ကို ပြစ်မှား၍ လက်နက်မိုးကြီးရွာချပုံ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၄၁၊ ၁၅၂၊

၃။ ။နတ်တို့ကလည်း အမျက်ထွက်တတ်ကြကြောင်း၊ မာတင်္ဂဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၉၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၇၄၊ ၃၉၀။ ။ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၄၂။ ။ပြာပုမိုးရွာချမှုကြောင့် မဇ္ဈတိုင်း ပျက်စီးရပုံ၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၉၀။ ။ဒဏ္ဍကီပြည်၊ ကာလိင်္ဂရာဇ်တိုင်း၊ မာတင်္ဂမြို့၊ သုံးပြည်ထောင် ပျက်စီးရပုံ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၃၂။

ရသေ့တို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ရသေ့တို့အသွင်အပြင်နှင့် ပရိက္ခရာများ၊ အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၊ ၁၂။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁။ ။ ရှေးက ရသေ့ကောင်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်များကို ပြဆိုခန်း၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၉၇၊ ဝ၊ ဋ္ဌ–၂၄၅။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၉၊ ၄၀။ ။ရသေ့ အသွင်, နိဂဏ္ဌတို့အသွင်ဖြင့် ကောသလမင်းကြီးက သူလျှိုများစေလွှတ် ထားပုံ၊ ဥဒါန–ပါ–၁၅၆ ဋ္ဌ–၃၀၁။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၇၉၊ဋ္ဌ–၁၃၇။ ။ ရသေ့တို့ မင်းထံလာဘ်ထိုး၍ နေရာလုကြပုံကို ပြဆိုခန်း၊ မဟာ-သံ–ဋ္ဌ–၃၁၄။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၅၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၆၊ ဘရုဇာတက။ ။ရသေ့တို့ အသူရိန်နတ်မင်းထံ အဘယဒါန အလှူခံခန်း၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၂၀၊ ဋ္ဌ–၃၁၆။ ။အင်္ဂုတ္တ ကမ္မဝါဒီ ရသေ့တို့မှာ ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိ အဘိညာဉ်ဖြင့် အတိတ်က ကမ္ဘာ ၄၀၊ အနာဂတ် ကမ္ဘာ ၄၀၊ ဆင်ခြင်အောက်မေ့နိုင်ကြကြောင်း၊ အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၆။ ။ရသေ့ဝတ်ဖြင့် စီးပွါးရှာနေသည်ကို သောမနဿမင်းသားက ကဲ့ရဲ့သော ဂါထာများ၊ စရိယာ–ပါ–၄၀၀၊ ၉၊ ဋ္ဌ–၁၀၁၊ ၄။ ။ (သောမနဿ ဇာတက-၌လည်း ရှိ၏)။ ။ရသေ့ရဟန်း အသွင်ကို ရှေးခေတ် လူတို့ကသည်း ချစ်ခင်မြတ်နိုးကြ၍ ပြောဆိုသော စကားကို လည်း ယုံကြည်တတ်ကြကြောင်း၊ ဇာတက–ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၃၆၊၁၃၄။ ။

ရဟန္တာအသျှင်မြတ်တို့၏ ဂုဏ်တော်များ။ ။ဂုဏ် ၁၀-ပါး၊ ခုဒ္ဒက–ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–၇၄။ ။အကျယ်ဟောထားသော မုနိသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၀၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၄၊၂၆၂။ ။ပုရာဘေဒသုတ်၊ ပါ–၄၁၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၃။ ။မဟာနိ–ပါ–၀၄၊၁၀၂၊ ဋ္ဌ–၂၀၉၊၂၂၃။ ။ပါ–၁၅၅၊ ၃၄၄၊ ဋ္ဌ–၂၇၁၊၃၀၄။ ။ပုရာဘေဒသုတ်၊ပါ–၁၆၀၊ဋ္ဌ–၂၇၃။ ။ တာဒိဂုဏ် ၅-ပါး၊ ပါ–၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၁၂၊ (တာဒိဂုဏ် ၅-ပါး၊ တ-ခန်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။အရဟန္တဝဂ္ဂ၊ ပဉ္စနိကာယခန်း၌ ရှိ၏။ ။ဒံ–၆–ပါ–၃၃၃၊ ဋ္ဌ–၁၂၆၊ မတုန်လှုပ်တော့ကြောင်း ချီးကျူးထားသော ဂါထာများ။ ။မာန ၉-မျိုးလုံး အကုန်ပယ်ထားကြောင်း၊ ခေမသုတ်၊

အံ–၆–ပါ–၃၁၅၊ ဋ္ဌ–၁၁၇။ ။ပြာဟ္မဏဝဂ္ဂအကုန်၊ ချီးကြူးထားသော ဂါထာများ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉၃-မှ-၄၅၄-အထိ။ ။အာရုံ ၆-ပါး ကြောင့် မတုန်လှုပ်တော့ကြောင်း ဂါထာများ၊ ဝိ–၃–ပါ–၂၇၁၊ ဋ္ဌ–၃၆၆။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၂၅၊ ဋ္ဌ–၂၂၄။ ။အဘိ–၅–ပါ–၇၇။ ။ အရဟတ္တဖလသမာဓိကို ဟောသော အာနန္ဒာသုတ်၊ အံ–၉–ပါ–၂၂၄၊ ဋ္ဌ–၂၇၉။ ။ပဟီနကိလေသဿ စ ဘယံနာမ နတ္ထိ၊ အံ–ဂ–ဋ္ဌ–၂၅၀။ ။ ပညာသုတ်၊ အံ–၉–ပါ–၂၀၂၊ ဋ္ဌ–၂၇၅။ ။သိလာယူပမသုတ်၊ ပါ–၂၀၃၊ ဋ္ဌ–၂၇၅။ ။ရဟန္တာအသျှင်တို့ နှလုံးသွင်းပုံ ၆-မျိုး၊ ဝိ–၃–ပါ–၂၇၀၊ ဋ္ဌ–၃၆၅။ ။အရဟတ္တံ ပတ္တတော ပဉ္စာယ ပန အရိယာ မဂ္ဂညာဝ ဟောန္တိ၊ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၅။ ။နိက္ကိလေသာနံ မဘာ သရီရမ္ပိ ဒုက္ခံ နဟောတိ၊အာမဂန္ဓသုတ်၊သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၃။ ။ ရဟန္တာအသျှင်တို့မှာ ပစ္စည်းနှင့်စပ်သောစကားကို မပြောဆိုကြတော့ ကြောင်း၊ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၇။ ရဟန္တာအသျှင်တို့မှာ စိတ်မတုန်လှုပ် တော့ကြောင်း ဥပမာဖြင့်ရှင်းပြခန်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၄၇။ ။ရဟန္တာ အသျှင်တို့မှာ တွေဝေခြင်း၊ မေ့လျော့ခြင်း မရှိကြောင်း ရှင်းပြခန်း၊ဒီဃာ သဝ သတိသမ္မောသ ပဉ္စ၊ ပါ–၂၅၈။

ရဟန္တာအသျှင်များကိုခွဲပြပုံ။ ။၂-မျိုး၊ (ဈာနလာဘီ၊ သုက္ခဝိပဿက)၊ ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၄၄၊ ပါ–၅၁။ ။(သတတဝိဟာရီ၊ နောသတတဝိဟာရီ)၊ ဋ္ဌ–၄၆၊ ပါ–၅၅၊ ။၅-မျိုး၊ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၅၄၅၊ (သဒ္ဓါဓုရ၊ ဝီရိယုတ္တရ၊သတုတ္တရ၊သမာဓုတ္တရ၊ပညုတ္တရ)။ ။တနည်း-ပါရမိပ္ပတ္တ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ၊ ဆဠဘိည၊ တေဝိဇ္ဇ၊ သုက္ခဝိပဿက။ ။ရဟန္တာ အသျှင်ပေါင်း ၁၂၀၀-ကို ရေတွက်ပြပုံ၊ ဋ္ဌ–၅၄၆။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ၇-ဦး ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းကို ပြဆိုခန်း၊ပေဋက–ပါ–၁၈၉၊ ၁၉၀။

ရဟန္တာအသျှင်တို့ ခန္ဓာကိုယ်၌စိတ်ထားပုံ။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၁၆။ ။

နာဘိနန္ဒာမိ မရဏံ၊ နာဘိနန္ဒာမိ ဇီဝိတံ။

ကာလဉ္စ ပဋိကင်္ခါမိ၊ နိဗ္ဗိသံ ဘတကော ယထာတိ။

ထေရ–ပါ–၃၁၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၃။ ။ပါ–၃၄၅၊ ဋ္ဌ–၄၀၃။ ။ ပါ–၂၅၈၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၀၇။ ။ပါ–၃၀၇၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၇။ ။ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၁။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၁၅၀၊၃၈၈။ ။ဇာတ်–ဋ္ဌ– ၂၃၂။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၄၅။ ။နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၈၄။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ– ၃၉၉။

ရဟန္တာအသျှင်တို့သေခြင်းကို မကြောက်လန့်ကြကြောင်း။ ။ဂါထာ၊မဟာနိ–ဋ္ဌ–၃၀၅။ ။အဇ္ဈတ္တေရဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၂၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၁။ ။ပါ–၂၃၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၀၊ ။ပါ–၂၅၇၊ ဋ္ဌ–၄၀၂။ ။ပါ–၃၂၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၆၆။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၂၀၄။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၄၀၊ ၄၀၆၊ ၄၅၂။ ။ဥဒါန်–ပါ–၁၃၂၊ ဋ္ဌ–၂၄၅။

ရဟန္တာအသျှင်တို့ မလွန်ကျူးသောအရာများ။ ။သုတ္တဝါသုတ်၊ သဇ္ဈသုတ်၊ အံ–၉–ပါ–၁၇၇၊ ဂ၊ ဋ္ဌ–၂၆၅။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၂။ ။ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၁၀။ ။လက်နက်ကိုစွန့်ပယ်ထားကြောင်း၊၄၁၆။ ။ဖရုသဝါစာကိုလည်း ပယ်စွန့်ထားကြောင်း၊ ၄၂၀၊ ဝါသနာကိုမူ မစွန့်ပယ်နိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။ ။ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂအကုန်၊ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၉၃–မှ–၄၅၄–အထိ။ ။ကာမဂုဏ်မခံစားတော့ကြောင်း၊အပ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၇၃။ ။မိစ္ဆာဇီဝအမှုများကိုလည်း မဂ်ဖြင့်ပယ်ထားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဥဒါန်–ဋ္ဌ–၁၅၀၊ ။သိက္ခာပုဒ်များကိုလည်း အသက်နှင့်လဲ၍စောင့်ရှောက်တော်မူကြကြောင်း၊ ထေရ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၄၀၊ပါ–၂၉၃၊ ။ဒီဃာသဝေါ တာဝ လောကဝဇ္ဇံ နာပဇ္ဇတိ၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇမေဝအာပဇ္ဇတိ၊ အံ–၃–ဋ္ဌ–၂၁၆၊ပါ–၂၃၄။ ။ဒီဃ–၃–ဋ္ဌ–၁၇၅။ ။ဒီဃာသဝ အဘဗ္ဗဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၀၀၊ဋ္ဌ–၉၆။ ။အာရုံ ၆-ပါး၌ သောမနဿ ဒေါမနဿ မဖြစ်တော့ဘဲ ဥပေက္ခာသာဖြစ်တော့ကြောင်း၊ အံ–၄–ပါ–၅၁၉၊ဋ္ဌ–၃၆၀။ ။တုဝဋ္ဋကသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၄၂၁၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၇၇။ ။ရဟန္တာဖြစ်ရန် ကျင့်စဉ်ကိုလည်း ဟောထားတော်မူ၏။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၆၃၊ဋ္ဌ–၃၂၆၊ ။စေတသိကဒုက္ခလည်းမရှိတော့ကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၃၊ ။ဥဒါန်–ဋ္ဌ–၁၄၇၊ ပါ–၁၀၀၊ ။ထေရ–ပါ–၃၂၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၆၆။ ။မိလိန္ဒ ပါ–၄၄၊ ။ဒကာ-ဒကာမ-ပစ္စည်း၌လည်း မကပ်ငြိတော့ကြောင်း၊ဓမ္မ-ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၅။ ။ပစ္စယသံယုတ္တကထာကိုလည်း မပြောဆိုတော့ကြောင်း၊ ၃၀၀။ ။ဆီ-ဆန်-စသည်ကို သိုမှီး၍ပင် မသုံးဆောင်တော့ကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ–၂–ဋ္ဌ–၁၆၂၊ပါ–၁၉၂၊ အခြားဂိလာန စသည်တို့အတွက်ကား သိုမှီးထားသေး၏။ ။(မဂ်ပယ်သောကိလေသာ အခဏ်း၌ရှင်း၊ အရိယာခဏ်း၌ရှင်း တွဲလျက်ပြထားတတ်၏)။

ရဟန္တာဟုတ်,မဟုတ်စီစစ်ရန်။ ။ညွှန်ကြားချက်များ၊ စီစစ်ရန်အချက်ကြီး ၆-ချက် ဟောထားတော်မူပုံ၊ဆဗ္ဗိသောဓနသုတ်၊ပဏ–၃–ပါ–၇၉၊ဋ္ဌ–

၆၂၊ ဌ—၅ ခေတ်သစ်နည်းဖြင့် စမ်းသပ်ချန်လည်း ညွှန်ပြထား၏။ ။ ဌ—၄၄။ ။မိမိကိုယ်ကို ရဟန္တာဟုအထင်ရှိနေသော မဟာနာဂမထေရ်ကို တပည့်ဓမ္မဒိန္နထေရ်ကလာ၍ သတိပေးခဏ်း၊ အဓိမာန နိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ဌ—၄၇၀၊ ပါ—၃၇၀။ ။ရဟန္တာမဟုတ်ပါဘဲလျက် ရဟန္တာဟုထင်အောင် ကြံဖန်လိမ်နေကြသော အိုးစရည်းရဟန္တာနှင့် သစ်မြစ်ပျဉ်းရဟန္တာ ၂-ဦးဝတ္ထု၊ ဌ—၄၅၀၊ ပါ—၃၆၄။ ။ကြောက်လန့်ခြင်းရှိ,မရှိဖြင့် အကဲခတ်ပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၇၀၊ ၂၇၁၊ မဟာနာဂမထေရ်ကြီးပင်တည်း။ ။ဝိ—၁—ဌ—အုပ်—၀၃။ ။သင်္ဂဟ—ဌ—၃၁၀၊ အကဲခတ်နည်းများ။

ရဟန္တာအသျှင်တို့စိတ်သဘောထား။ ။ရဟန္တာအသျှင်တို့၏ နှလုံးသွင်း ၆-မျိုး၊ အံ—၆—ပါ-၃၃၁၊ ဌ—၁၂၅၊ သောဏသုတ်၊ ၁နေက္ခမ္မာဓိမုတ္တ၊ ၂ပဝိဝေကာဓိမုတ္တ၊ ၃အဗျာပဇ္ဇာဓိမုတ္တ၊ ၄တဏှာက္ခယာဓိမုတ္တ၊ ၅ဥပါဒါနက္ခယာဓိမုတ္တ၊ ၆အသမ္မောဟာဓိမုတ္တ။ ။ဝိ—၃—ပါ-၂၇၀၊ ဌ—၃၆၅။ ။ ၎င်းတို့၏ အလေ့အကျင့်ကိုပြဆိုခဏ်း၊ မဟာနိ—ပါ—၅၀၊ ၅၃၊ ဌ—၁၆၀-မှ-၁၇၄-အထိ။ ။ရဟန္တာအသျှင်တို့ နေထိုင်ခြင်းသုံးမျိုး၊ (၁သုညတဝိဟာရ၊ ၂အနိမိတ္တဝိဟာရ၊ ၃အပ္ပဏိဟိတဝိဟာရ)၊ ပဋိသံ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၉၊ ပါ—၆၀။ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးကာစ၌ ငါသိသောတရားကို အလုံးစုံသော လူ,နတ်,ဗြဟ္မာတို့ လျင်မြန်စွာသိကြပါစေ-ဟူသော စိတ်ထားဖြစ်ပေါ်လာခြင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရကြောင်းကို အခြားသူတို့အား မပြောကြားလိုခြင်း၊ ဤအခြင်းအရာနှစ်ပါး ဖြစ်ပေါ်လာဘတ်ကြောင်း၊ သဂါထာ—သံ—ဌ—၆၉၊ ။မိလိန္ဒမင်းကြီးက အသျှင်နာဂသေနမထေရ်အား ရဟန္တာလော-ဟုမေးရာ ဟုတ်ကြောင်းတိုက်ရိုက်မဖြေကြားဘဲ သွယ်ဝိုက်၍ ဖြေကြားတော်မူပုံ၊ မိလိန္ဒ-ပါ—၃၁၊ ၄၀။ ။ရဟန္တာအသျှင်တို့မှာ အကြောင်းမရှိဘဲ ပြုံးတော်မမူကြကြောင်း၊ ဝိ—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၉၆။ ။ ရဟန္တာအသျှင်တို့မှာ ကဲ့ရဲ့သူတို့ အပြစ်ဖြစ်မည်ကို သနားတော်မူသောကြောင့် ပရူပဝါဒဘေးကို စောင့်ရှောက်တော်မူကြကြောင်း၊ ပဏ—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၃။ ။ဓမ္မသေနာပတိသဒိသဿပိ ခီဏာသဝဿ မနောဒွါရေ သဥပါရမ္ဘဝသေန မနောဒုစ္စရိတံ ဥပ္ပဇ္ဇတိဧဝ—ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဒီဃ—၃—ဌ—၁၇၅၊ (ဥပနိက္ခိတ္တသာဒိယနဝသေန မနောဒွါရေ ရူပိယပ္ပဋိဂ္ဂဟဏာပတ္တိ အာပဇ္ဇတိ) ဤစကားနှင့်စပ်၍ ဖွင့်ပြခြင်းဖြစ်၏။ ။ ရဟန္တာအသျှင်တို့ လောကဝေါဟာရ သုံးစွဲတော်မူကြပုံကို ရှင်းပြခဏ်း၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၃၊ ဌ—၅၀။ ။

ရဟန္တာအသျှင်တို့ မဆိတ်သုဉ်းကြောင်း။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၁၂၅၊ ဌ—၁၀၁၊ ဣမေ စ သုဘဒ္ဒ ဘိက္ခူ သမ္မာ ဝိဟရေယျုံ၊ အသုညော လောကော အရဟန္တေဟိ အဿာတိ။ ။အံ—၁—ဌ—၇၂၊ အဋ္ဌနိ။

ရဟန္တာအသျှင်တို့၏ ဂုဏ်ကို ပုထုဇဉ်တို့ မသိနိုင်ကြကြောင်း။ ။ကတမော-ဒကတိဿသုတ်၊သဂါထာ သံ—ပါ—၁၅၀၊ဌ—၁၉၇၊ကောကာလိကသုတ်၊ ပါ—၁၅၀၊ ဌ—၁၉၆။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၅၆၊ ဌ—၃၀၁။ ။ရဟန္တာ အသျှင်တို့၏ သီလ ,သမာဓိ, ပညာကို ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ချင်းသာ သိနိုင်ကြောင်း၊ ပုထုဇဉ်ကမူ မသိနိုင်ကြကြောင်းဂါထာ၊ နေတ္တိ ပါ—၁၁၁၊ ဌ—၂၂၆။ ။ဒါရုကမ္မိကသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၄၃၊ဌ—၁၃၀။

ရဟန္တာအသျှင်တို့ အိပ်စက်ရကြောင်းကို ရှင်းပြချက်။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၄၊ ပါ—၃၁၆။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၉၉၊ ဌ—၂၆၃၊ ဥပဋ္ဌာနသုတ်။ ။အဘိ—၁—ဌ—၄၀၉၊ ပါ—၂၃၃။

ရဟန္တာအသျှင်တို့ အိပ်မက် မမက်တော့ကြောင်း။ ။မဟာနိ—ဌ—၃၆၅။ ။ ဝိ—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၀။ ။အဘိ ၂—ဌ—၃၉၀။ ။အံ—၅—ဌ—၇၂၊ပါ—၂၀၉။ ။သုတ်လွှတ်မှုလည်း မရှိတော့ကြောင်း၊ ဝိ—၃—ပါ—၄၀၉၊ဌ—၄၁၀၊ ။သုတ်လည်းမရှိ၊ လွှတ်လည်း မလွှတ်တော့ကြောင်း ရှင်းပြချက်၊ ပရိဝါရကထာ၊ အဘိ—၅—ပါ—၁၂၇၊ ဌ—၁၆၀။

ရဟန္တာသီတင်းသုံး၊ ရွှင်ပြုံးဘွယ်ပါ၊ ထိုနေရာ။ ။ရဟန္တာအသျှင်တို့ နေထိုင်သောနေရာမှာမွေ့လျော်ဘွယ်သာဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊အပ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၂။ ။ထေရ—ပါ—၃၄၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀၀။ ။အံ—၁—ဌ—၁၀၀၊ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၀။ ။ဥဒါန—ဌ—၁၆၆။ ။ရာမ-ဏေယျကသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၃၃၊ဌ—၃၂၀။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၂။

ရဟန္တာအသျှင်တို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ရဟန္တာ အသျှင်တို့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းနှင့်စပ်၍ မေးဖြေထားပုံ၊ပဏ်—၂—ပါ—၁၅၄၊ဌ—၁၃၀။ ။ ဘုရားရှင်မှတပါး အခြားပုဂ္ဂိုလ်များရဟန္တာဖြစ်နိုင်,မဖြစ်နိုင်မေးလျှောက်၍ ဖြေထားသော မဟာဝစ္ဆသုတ်၊ ပါ-၁၅၆၊ဌ—၁၃၉။ ။ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း ၇-ပါး၊နိဒ္ဒသဝတ္ထု၊(နိ—ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ရဟန္တာတို့အကျင့်နှင့် တိတ္ထိတို့အကျင့်ကို ခွဲခြားဟောထားသော ဒုဋ္ဌဋ္ဌကသုတ်၊ (ဒု—ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။အရဟတ္တဖိုလ်ရရန်ကျင့်စဉ်ကိုဟောထားသော တုဝဋ္ဋကသုတ်၊

(တု—ခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ရဟန္တာ အသျှင်မြတ်တို့သော်ပင် ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားလိုသော် သခ်ါရုပေက္ခာဉာဏ်ကို သုံးသပ်ရသေးကြောင်း၊ ပဋိသံ—ပါ-၆၃၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၂။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ခန္ဓာကိုယ်ကို နတ်တို့ကဖေါက်ထွင်း၍ မမြင်နိုင်ကြကြောင်း၊ ဒီဃ—၂—ဌ—၁၇၀၊ ပါ—၁၁၅။ ။ရဟန္တာဖြစ်သော လူနှင့်နတ်တို့အတွက် ဖြေရှင်းထားသော ပဉ္စာဗျာကရဏ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၁၀၊ ဌ—၉၇။ ။ရဟန္တာအသျှင်တို့က လက်ဖျောက်တီး၍ နှင်ထုတ်လျှင် နတ်များပင် မနေနိုင်ကြကြောင်း၊ဥဒါန်—ဌ—၅၆။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၆၊ရဟန္တာအသျှင်တို့ကို မြင်ရကြားရရှိမျှနှင့်ပင် ကျေးဇူးများလှကြောင်း ဟောထားသော သမ္ပန္နသီလသုတ်၊ ဣတိ။ ။ရဟန္တာသာမဏေတို့က ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့အပေါ်၌ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုကြရသည်သာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒီဃ—၁—ပါ-၉၄၊ ဌ—၂၄၀။

ရဟန္တာ ၇-ဦးတို့၏ မယ်တော်။ ။သတ္တန္နံ အရဟန္တာနံ မာတာ-၌ သတ္တန္နံ အရကား အသျှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အသျှင်ဥပသေန၊ အသျှင်စုန္ဒ၊ အသျှင်ရေဝတ-သားလေးယောက်၊ စာလာ၊ ဥပစာလာ၊ သီသူပစာလာ ဘိက္ခုနီ သမီးသုံးယောက်၊ ပေါင်း ၇-ယောက်ဖြစ်၏၊ ၎င်း ၇-ဦးတို့၏ မယ်တော်မှာ ရူပသာရီ ပုဏ္ဏေးမကြီးဖြစ်ကြောင်း၊မဟာ—သံ—ဌ—၂၄၆၊ပါ—၁၃၉၊

ရဟန္တာအဖြစ်များသောဆဆက္ကသုတ်။ ။ပဏ္ဏ—၃—ပါ—၃၂၇၊ ဌ—၂၄၅၊ နေရာပေါင်း ၆၀-တွင် တနေရာ တနေရာ၌ ရဟန္တာပေါင်း ၆၀-စီ ဖြစ်ကြောင်း၊ ၆၀×၆၀=၃၆၀၀+၁၀၀၀=၄၆၀၀-ရဟန္တာ ရဟန်းတော်ပေါင်း၊ နတ်များကား မရေမတွက်နိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။

ရဟန်းတို့ဆင်ခြင်ရန် မှတ်သားရန်အချက်များ။ ။ရဟန်းတို့ တနေ့လျှင် တကြိမ်မျှ အနည်းဆုံး ဆင်ခြင်ထိုက်လှသော အနုမာနသုတ်၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၁၃၂၊ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၀။ ။အံ—၁၀—ပါ—၃၂၅၊ဌ—၃၁၃၊ပဗ္ဗဇိတအဘိဏှသုတ်၊ ကျက်မှတ်ထားဘွယ် အလွန်ကောင်းလှ၏။

ရဟန်းတို့အမြဲဆင်ခြင်အပ်သော အရာ ၁၀-မျိုး

၁။ လူတို့နှင့်အသွင်အပြင် အသုံးအဆောင် မတူသည်ကိုဎင်း။
၂။ သူတပါးကိုမှီ၍အသက်မွေးရသည်အဖြစ်ကိုဎင်း။
၃။ လူတို့နှင့်သွားလာခြင်းစသည်၌ မတူသည်အဖြစ်ကိုဎင်း။
၄။ မိမိကိုယ်ကိုပြန်၍သီလမပျက်စီးသလောဟူ၍ဎင်း။

၅။ မိမိအပေါ်၌ သီတင်းသုံးဘော်တို့က သီလ ပျက်သည်ဟု မစွပ်စွဲပါ သလောဟူ၍ ့ရင်း။

၆။ နာနာဘာဝ(ရှင်ကွဲ)၊ဝိနာဘာဝ(သေကွဲ)ကိုရင်း၊

၇။ ကမ္မဿကာ ကမ္မဒါယာဒါ စသည်ကိုရင်း။

၈။ ကုန်လွန်သွားသောအချိန်များမှာ အကျိုးရှိ မရှိကိုရင်း။

၉။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ ပျော်မွေ့ပါသလောဟူ၍ ့ရင်း။

၁၀။ သေခါနီး၌သီတင်းသုံးဘော်တို့က မဂ်ဖိုလ်ရပါသလောဟု မေးခဲ့လျှင် ရှင်လန်းစွာ ဖြေကြားနိုင်အံ့လော ဟူသည်ကိုရင်း။ (၅၁၀-ချက်ကို အမြဲဆင်ခြင်ရမည်ဟူလို) သာရတ္ထိယသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၁၀၅၊ ဋ္ဌ-၇၅။

မမေ့အပ်သောအရာသုံးမျိုး

၁။ ရဟန်းဖြစ်ရာ နေရပ် သိမ် အချိန်ကာလ။

၂။ သောတာပန်ဖြစ်ရာ နေရပ် အချိန်ကာလ။

၃။ ရဟန္တာဖြစ်ရာ နေရပ် အချိန်ကာလ။

သာရဏိယတရားများ၊ အံ-၆-ပါ-၂၅၅၊ ဋ္ဌ-၈၉။ ။မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှသော အနင်္ဂဏသုတ်၊ ပဏ်-၁-ပါ-၂၉၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၄၂။ ။မှတ်သားထိုက်လှသော အနာဂတဘယသုတ်၊ (ဒု-တ-စ)၊ အံ-၅-ပါ-၉၀-မှ-၉၆-အထိ၊ ဋ္ဌ-၃၆၊၃၇။ ။ရဟန်းတို့ တမလွန်ဘဝ၌ မပူပင်ရသော တရားများကို စုပေါင်းဟောထားသော ဂါထာများ၊ ထေရ-ပါ-၂၉၅၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၅၁။ ။အံ-၄-ပါ-၃၄၀၊ ဋ္ဌ-အပရိဟာနိယသုတ်။ ။၆-ပါ-၃၄၀၊ ဋ္ဌ-၁၂၇၊ အာသဝသုတ်။ ။ထေရ-ပါ-၂၂၆၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၀၀၊ ဂါထာများ။ ။ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၄၅။ ။မဟာနိ-ပါ-၃၀၄။ ။ဂါထာများ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၇၃၊ ၃၇၄။ ။ထေရ-ပါ-၃၄၃၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၉၀၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ဟောထား၏။ ။နိဒါန-သံ-ဋ္ဌ-၅၁၊၅၂။ ။ကလိင်္ဂရသုတ်-သံ....။ ။ကဋ္ဌုပိယသုတ်....အံ။ ။နဂရောပမသုတ်..အံ။

ရဟန်းဟူ၍ ခေါ်ဆိုနိုင်သော အင်္ဂါရပ်များ။ ။ဒုဟာအဿပုရသုတ်၊.... ပဏ်၊ ။ဟိရိဩတ္တပ္ပနှင့် ပြည့်စုံမှ သမဏခေါ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။စူဠအဿပုရသုတ်၊ ပဏ်-၁-ပါ-၃၄၉၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၂၅။ ။

အဘိဇ္ဈာစသော တရားယုတ်များကင်း၍ ဗြဟ္မဝိဟာရဖြင့် နေမှသာ သမဏခေါ်ကြောင်း။ ။သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်များ၊ သံ။ ။ဒုတိယ သောဏသုတ်၊ သံ။ ။သာမညသုတ် (ပ-ဒု)၊ သံ။ ။ဇရာမရဏသုတ်၊ သံ။ ။ဘဒ္ဒကသုတ်၊ အံ။ ။(ဆိုင်ရာအက္ခရာအခန်းမှာ ရှာဖွေကြည့်ရှုပါ)။ ။သမဏမည်ပုံ ပြောပြသောဂါထာများ၊ ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၉၂၊ ကျက်မှတ်ထားဘွယ် အလွန်ကောင်းလှ၏။

ရဟန်းတို့ရှောင်ကြဉ်ရန် ကျင့်သုံးရန်အချက်များ။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၂၃၆၊ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၁၀၊စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်။ ။အဏ္ဏ္ဌကပသုတ်၊အံ-ပ-ပါ-၅၂၉၊ဋ္ဌ-၃၇၇။ ။ဥပါလိသုတ်၊အံ-၁၀-ပါ-၄၂၀၊၄၂၂၊ဋ္ဌ-၃၃၂၊ ရဟန်းတို့ကျင့်ဝတ်ကို အပြည့်အစုံဟောထား၏။ ။မဟာအဿပုရသုတ်၊ ပဏ်-၁-ပါ-၃၃၀၊ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၁၂၊အကျယ်။ ။စူဠအဿပုရသုတ်၊ ပဏ်-၁-ပါ-၃၄၉၊ ဋ္ဌ-၂၂၅။ ။သာရိပုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ-ပါ-၃၅၂၊ဋ္ဌ-၃၀၆၊အကျယ်။ ။သာရိပုတ္တသုတ်၊ သုတ္တ-ပါ-၄၂၆၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၀၅၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အကျယ်ဟောထား၏။ ။ အရိယာရဟန်းတော်တို့ ကျင့်ဝတ်ကို ဟောထားသော ဓမ္မိကသုတ်၊ပါ-၃၃၉၊ဋ္ဌ-၉၉။ ။ဒေဝဒဟသုတ်၊ ပဏ်-၃-ပါ-၁၂၊ဋ္ဌ-မဖွင့်။ ။ အံ-၃-ပါ-၁၁၄၊ ဋ္ဌ-၀၆၊ဒုတိယ ပါပဏိကသုတ်။ ။ထေရ-ပါ-၃၀၆၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၀၀၊ ဂေါတမထေရ်ဟောထား၏။ ။ပါ-၃၅၀၊ ဋ္ဌ-၄၅၀၊ အသျှင်မဟာကဿပထေရ်ဟောထား၏။ ။ကဿပသုတ်၊ သံ၊ (ပ-ဒု-)၊ ဆုံးမသောဂါထာများ အချုပ်မှတ်သားဘွယ်။ ။ရဟန်း ဟူသည်မှာ လက်,ခြေ,နှုတ်,စိတ်ကို စောင့်စည်းအပ်ကြောင်းဂါထာ၊ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၆၀။ ။ဂါထာများ၊ ၂၁၂၊၂၆၁၊၃၆၂၊၃၆၄၊၃၇၃၊ ၃၇၀။ ။ရဟန်းတို့ကိုယ်တွင်းသို့ ကိလေသာရန်သူ မဝင်နိုင်ရန် ခံတပ် ၇-မျိုးကိုဟောသော နဂရောပမသုတ်၊ အံ-၇-ပါ-၄၇၉၊ဋ္ဌ-၁၀၃။ ။ ရဟန်းတို့ ကျင့်အပ်သောတရားများ ၉-ဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၆၉။ ။ရဟန်းတို့အကျင့်ဟုတ်-မဟုတ်ကိုပြဆိုခန်း၊ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၁၇။ ။အဘိ-၄-ပါ-၁၆၆၊၁၆၀၊ဋ္ဌ-၀၆-မှ-၉၃-အထိ။ ။ရဟန်း တို့လိုက်နာရန် အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ဟောထားသောအချက်(၁၀) ချက်၊ ဂေါလိယာနိသုတ်၊ ပဏ်-၂-ပါ-၁၃၃၊ ဋ္ဌ-၁၂၇။ ။ဂဏက မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်၊ ၃-ပါ-၅၂၊ဋ္ဌ-၄၆။ ။ရဟန်းကျင့်ဝတ်များကို ဟောထားသော တုဝဋ္ဋကသုတ်၊ သုတ္တ-ပါ-၄၂၂၊ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၇၀၊

(တု—ခဏ်း၌ရှိ၏)။ ။သတိမှုစရာ၊ ဇရုဒပါနဉပမာ၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၀၂၊ ဋ္ဌ—၁၅၆။ ။ပေမသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၅၃၆ ဋ္ဌ—၃၀၀။ ။ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က ရဟန်းကောင်းတို့ နေထိုင်ကျင့်ကြံကြပုံကို ဟောသောဂါထာများ၊ ထေရ—ပါ—၃၃၀၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၅၁။ ။နကုဟနသုတ်—ဣတိ၊ ။ဆုံးမပုံ အကျဉ်းစကား၊သဂါထာ—သံ—ပါ—၄၃၊ ဋ္ဌ—၉၆။ ။ပဗ္ဗဇ္ဇာသုတ်၊အံ။ ။ရဟန်းတို့ချမ်းသာစွာနေရခြင်းအကြောင်းကိုဟောသော နဋကပါနသုတ်၊ ပဏ်။ ။ရဟန်းတို့ သာသနာတော်၌ အနှစ်သာရကိုသာ ရှာရန်ဟောထားသော သာရောပမသုတ်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၄။

ရဟန်းကိစ္စ။ ။ရဟန်းတို့ပြုအပ်သောကိစ္စသုံးပါး၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၆၀၊ဋ္ဌ—၂၆၃၊ [1]ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတ၊ [2]အာစာရဂေါစရသမ္ပန္န၊ [3]အဏုမတ္တေသု ဝဇ္ဇေသု ဘယဒဿာဝီ။ ။ရဟန်းကိစ္စပြုသည်ကိုသာ ဘုရားရှင် ချီးမွမ်းတော်မူကြောင်းဟောသော နဝသုတ်၊ သံ၊ ။ရဟန်းဟူသည်မှာ ဝိတက် ဆိုးသုံးပါးကိုပယ်ရကြောင်း ဟောသော ဝိတက္ကသုတ်၊ဣတိ—ပါ—၂၄၄၊ ဋ္ဌ—၂၃၆။ ။ရဟန်းဟူသည်မှာ အချမ်းအပူ-စသည်ကို သည်းခံရကြောင်း ဂါထာ၊ သုတ္တ—ပါ—၂၀၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၀။ ။ရဟန်းတို့ဆွမ်းခံသွားရာ၌ ရှောင်ကြဉ်ရန်, နှလုံးသွင်းရန်ဟောထားသော ဂါထာများ၊ ပါ—၃၃၆၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၄၊၅။ ။ရဟန်းတို့၌ ဇာတ် စသည်မှာ လိုရင်း မဟုတ်၊ကိုယ်တွင်းဂုဏ်သာ လိုရင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၆၂။ ။အလိုဆိုးကိုပယ်ထားနိုင်လျှင် ရွာနီးကျောင်း၌နေသော်လည်း ကွဲရဲ့အပ်သည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၆၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၅။ ။ရဟန်းကိစ္စမပြုနိုင်အောင် တားဆီးတတ်သောအကြောင်း ၇-မျိုး၊ပဏ်—၂—ပါ—၁၂၆၊ဋ္ဌ—၁၂၆။ ။ရဟန်းတို့မှာ သီလ,သမာဓိ,ပညာ သုံးပါးကို မဖြည့်ကျင့်ဘဲ အခြားအလုပ်များကို လုပ်နေလျှင် အာသဝေါတိုးပွါးကြောင်းသာ-ဟု ဟောထားသောဂါထာ၊ ထေရ-ပါ—၃၁၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ် ၂၃၅။ ။ရဟန်းဟူသည်မှာ ကမ္မာရာမဉ္စမွေ့လျော်နေလျှင် သမာဓိမျှ မရနိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ—၃၅၂၊ဋ္ဌ—၄၅၃။

ရဟန်းတို့အပေါ်၌ ကြည်ညိုဘွယ်အင်္ဂါများ။ ။၁၀—ပါ—၊ဈာနသုတ်၊အံ—၁၀—ပါ—၂၆၄၊ ဋ္ဌ—၂၀၀။ ။သဒ္ဓါသုတ်၊ (ပ—ဒု)၊ ဂ—ပါ—၁၃၃၊၄၊ ဋ္ဌ—၂၅၁၊အင်္ဂါ ဂ-ပါး။ ။ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် ရဟန်းတော်တို့မှာ ကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင်ရန် အချက် (၁၀)ချက်ကိုမှီ၍ နေတော်မူကြ

ကြောင်းအသျှင်အာနန္ဒာထေရ်ဟောထားသောဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာနသုတ်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၅၀၊ဋ္ဌ—၄၇။ ။ရဟန်းတို့အတွက် သမာပတ် ၈-ပါးအထိ အသပ္ပုရိသ, သပ္ပုရိသခွဲပြသော သပ္ပုရိသသုတ်၊ ပါ—၀၆၊ ဋ္ဌ—၆၇။

ရဟန်းတို့အလှူခံရာ၌သတိမူစရာအချက်များ။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၄၆၊ (ပစ္စယအပ္ပိစ္ဆ)။ ။အလှူခံထိုက်,မခံထိုက်အင်္ဂါများ၊အံ—၅—ပါ—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၄၉၊ အက္ခမသုတ်။ ။လူတို့သဒ္ဓါတရားမပျက်အောင် အလှူခံနည်း၊ ဥဒါန—ဋ္ဌ—၂၀၇၊ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၉၄၊ ပါ—၂၁၀၊ ။ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၁၉၇။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၄၉၊ လက်အမှု စသည်နှင့် ပစ္စည်း လေးပါးကို တောင်းရာ၌ မှတ်သားဘွယ်အချက်များ။ ။ကာယဝိညတ်ဖြင့် သာ တောင်းသင့်ကြောင်းဂါထာ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၂၊ ဋ္ဌ— ၀—အုပ်—၃၃၃။ ။အလှူခံခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

ရဟန်းတော်တိုင်းနေရာခင်းထားကြပုံ။ ။ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် အခါက ရဟန်းတော်တိုင်း ဘုရားရှင်အတွက် နေရာကိုအမြဲခင်းထားသော အလေ့ရှိခဲ့ကြပုံ၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၇၄။ ။ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၂၀၀။ ။ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၀။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၉၁။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၄၉။

ရဟန်းပြုကာစ၌ အရေးကြီးလှပုံ။ ။ရဟန်းပြုကာစ၌ မနှိပ်ကွပ်ဘဲ ချီး မြှောက်မှသာ နောင်အခါတွင် ကြီးပွါးနိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်—၂—ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၀။ ။ရဟန်းပြုစ၌ ဆရာကောင်းရဘို့ရန် အလွန် အရေးကြီး လှပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၆။ ။ရှေး အခါက ရဟန်းပြုစကပင် သစ္စာလေးပါးကို သင်ပေးထားကြကြောင်း နမူနာ ယူစရာ၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၅၀။ ။ရဟန်း ပြုစ၌ စောင့်ရှောက်ရန် ဟောထားသော ကာမသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—၂။ ။သဠာ—သံ— ဋ္ဌ—၇၇၊ ဆရာမကောင်းက တပည့်မှာ အလွန်နစ်မွန်းလှကြောင်း,ရဟန်း သာမဏေပြုစ၌ ဆရာကောင်းကို မှီဝဲရဘို့ အလွန် အရေးကြီးလှကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။ရဟန်းငယ်တို့အား ဆုံးမရန်ဟောထားသော အန္ဓက ဝိန္ဒသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၂၁၊ ၁၂၂၊ ဋ္ဌ—၄၅၊ [၁]ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ၊ [၂]ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊ [၃]အပ္ပဘဿ (စကားနည်းရန်)၊[၄]အာရညိက၊[၅]သမ္မာ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤ ၅-ပါး၌ တည်စေရန် တိုက်တွန်းပေးရမည်ဟု ဟောထားၡ်။ ။ ရှင်ရဟန်းပြုပေးပြီးလျှင် ဆရာဖြစ်သူမှာ တပည့်နှင့် အနည်းဆုံး ၁၅-ရက် မျှအတူနေသင့်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၁၉၅၊ ပါ—၂၃၉၊

ရဟန်းတို့အတွက် အညစ်အကြေးများ။ ။၄-မျိုး၊ ဥပက္ကိလေသသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၆၂၊ ၃၊ ဋ္ဌ-၃၀၇၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏။ ။ဝိ-၄-ပါ-၄၉၃၊ ဋ္ဌ-၁၃၄၊ [၁]အရက်စသည်ကိုသောက်စားခြင်း၊ [၂]မေထုန်မှီဝဲခြင်း၊ [၃]ရွှေငွေကိုကိုင်ခံခြင်း၊ [၄]မိစ္ဆာဇီဝအမှုများကိုပြုခြင်း။ ။ရဟန်းတို့အတွက် အညစ်အကြေး ၂၁-မျိုးကို အကျယ်ဟောထားသော အနင်္ဂဏသုတ်၊ ပဏ္ဏ-၁-ပါ-၂၉၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၄၂။ ။ရဟန်းတို့အတွက်ညစ်နွမ်းကြောင်းများ၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၃၄၊ ဋ္ဌ-၂၀။ ။ဖြူစင်ကြောင်းများ၊ ပါ-၃၇၊ ဋ္ဌ-၂၃၊ ရဟန်းတို့ စင်ကြယ်ကြောင်းများ သုဒ္ဓိခန်း၌ ရှိ၏။

ရဟန်းတို့အတွက် တိုးတက်ကြောင်း, ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းများ။ ။အပရိဟာနိယသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၄၈၊ ဋ္ဌ-၃၀၀။ ။သတ္တကသုတ်၊ (ပ-ဒု-တ) ၇-ပါ-၄၁၂၊ ၃၊ ၄၁၄၊ ဋ္ဌ-၁၅၇။ ။ပဌမပရိဟာနိသုတ်၊ ပါ-၄၁၅၊ ဋ္ဌ-၁၆၁။ ။အပ္ပမာဒဂါရဝသုတ်၊ အံ-၇-ပါ-၄၁၈၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဟိရိဂါရဝသုဘ်၊ ပါ-၄၁၉၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်၊ သညာသုတ်၊ ပါ-၄၁၄၊ ဋ္ဌ-၁၆၁။ ။သောဝစဿတာသုတ်၊ (ပ-ဒု)၊ ပါ-၄၂၀၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၆၄၊ ဋ္ဌ-၁၁၃၊ ၆-နည်း၊ (အပရိဟာနိယ အခန်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ပါပဏိကသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၁၁၃၊ ၁၁၄၊ ဋ္ဌ-ဂ၅၊ ဂ၆၊ (ပ-ဒု)။ ။မဟာစောရသုတ်၊ အံ။ ။ဒီဃ-၃-ပါ-၆၄၊ ဋ္ဌ-၄၁။

ရဟန်းတို့ မသွားကောင်းသောအိမ်များ။ ။၆-အိမ်၊ ပဏ္ဏ-၂-ပါ-၂၊ ဋ္ဌ-၄။ ။ခုဒ္ဒက-ဋ္ဌ-၂၀၂။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၇၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၁၇။ ။မဟာနိ-ပါ-၃၇၇၊ ဋ္ဌ-၃၉ဂ၊ ၉။ ။အဘိ-၂-ပါ-၂၅၅၊ ဋ္ဌ-၃၂၅၊ ၃၂၇။

[၁]သုရာသောက်ထုတ်၊ သေတင်းကုတ်၊ [၂]ပဏ္ဍုက်[၃]ဘိက္ခုမြ။
[၄]ပျိုကြီးဂေဟာ၊ [၅]ပြည့်တန်ဆာ၊ [၆]လင်ကွာမုဆိုးမ။
ဤ ၆-အိမ်တွင်၊ အမြဲဝင်၊ ဆွမ်းလျှင်မခံရ။

လက်ာ၌ ဆွမ်းမခံရဟု ဆိုသော်လည်း အမှန်စင်စစ် ဟောထားသည်ကား (အဂေါစရ) မကျက်စားသင့် (ဝါ) မသွားသင့်သော အိမ်များသာတည်း။ ။၅-အိမ်၊ အံ-၅-ပါ-၁၁၂၊ ဋ္ဌ-၄၃၊ ဥဿက်ိတသုတ်။ ။ဝိ-၅-ပါ-၂၃၀၊ ဋ္ဌ-၁၇၃။ ။၃-ပါ-၉၉၊ ဋ္ဌ-၂၇၃။

ရဟန်းတို့ မသွားသင့်, သွားသင့်သောအိမ်များ။ ။၇-မျိုးစီဟောထားသော ကုလသုတ်၊ အံ-၇-ပါ-၄၀၂၊ ဠ-၁၄၆။ ။၉-မျိုးစီ၊ အံ-၉-ပါ-၁၉၂၊ ဠ-၂၆၆။ ။ဓမ္မ-ဠ-ပ-အုပ်-၂၁၇၊ အညွှန်း။

ရဟန်းတို့ မသွားသင့်သောအိမ် ၉-မျိုး

၁။ နှစ်လိုဘွယ်ရာ အမူအရာဖြင့် ခရီးဦးကြို မပြုတတ်ခြင်း။
၂။ နှစ်လိုဘွယ်ရာ အမူအရာဖြင့် ရှိခိုးခြင်းစသည်ကို မပြုတတ်ခြင်း။
၃။ ကောင်းမွန်စွာ နေရာထိုင်ခင်း မပေးတတ်ခြင်း။
၄။ ရှိပြီးပစ္စည်းများကို လျှို့ဝှက်ထားတတ်ခြင်း။
၅။ များစွာရှိသော်လည်း အနည်းငယ်သာ ပေးလှူတတ်ခြင်း။
၆။ အကောင်းအမွန်များ ရှိသော်လည်း အညံ့စားများကိုသာ ပေးလှူတတ်ခြင်း။
၇။ မရိုမသေ ပေးလှူတတ်ခြင်း။
၈။ တရားစကားကို နာယူရန် ရဟန်းထံ မချဉ်းကပ်လိုခြင်း။
၉။ တရားစကားကို ကြားရသော်လည်း လိုလားစွာ မနာယူတတ်ခြင်း။

ဤ အင်္ဂါ ၉-ပါးမှ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော အင်္ဂါ ၉-ပါးရှိ အိမ်သို့မှု ရဟန်းတော်များ သွားလာကောင်းကြောင်း ဟောထား၏။ (ကုလသုတ်)။

ရဟန်းပြုကြခြင်းအကြောင်းများ။ ။ခန္ဓ-သံ-ပါ-၇၆၊ ဠ-၂၇၇၊ အချို့သူတို့ရဟန်းပြုကြခြင်းမှာ [၁]မင်းဘေးကြောင့်ရင်း၊ [၂]သူခိုးဓားပြဘေးကြောင့်ရင်း၊ [၃]ကြွေးမြီမပေးဆပ်နိုင်သောကြောင့်ရင်း၊ [၄]ငတ်မွတ်ခြင်းဘေးကြောင့်ရင်း၊ [၅]အနာရောဂါဘေးကြောင့်ရင်း၊ [၆]လုပ်ကိုင်စားသောက်ရမည်ကိုမစွမ်းနိုင်သောကြောင့်ရင်း၊ [၇]သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်လိုသောကြောင့်ရင်း၊ ဤအကြောင်း ၇-မျိုးတွင် တမျိုးမျိုးကြောင့် ရဟန်းပြုတတ်ကြသည်ဟုလို၊ ရဟန်းပြုကြခြင်း အကြောင်း ၄-မျိုး၊ ၈-မျိုး၊ ရဋ္ဌပါလသုတ်၊ ပဏ်-၂-ပါ-၂၅၆၊ ဠ-၂၁၁၊ ကောရဗျမင်းအလို [၁]ဇရာ၊ [၂]ဗျာဓိ၊ [၃]ဘောဂ၊ [၄]ဉာတိ-ဤလေးမျိုးတွင် တမျိုးမျိုး ပျက်စီးမှုကြောင့် ရဟန်း ပြုကြသည်ဟုလို။ ။[၁]ဇရာ၊ [၂]ဗျာဓိ၊ [၃]ဘောဂ၊ [၄]တဏှာဒါသ-ဤလေးမျိုး အပြစ်ကို ကြိုတင်မြင်ကြမှုကြောင့် ရဟန်းပြုကြသည်လည်း ရှိကြောင်း အသျှင်ရဋ္ဌပါလထေရ်က ဟောထား၏။ ။ပဏ်-၁-ဠ-ပ-အုပ်-၂၆၂၊ လေးမျိုး။ ။၆-မျိုး၊ ၂-ပါ-၁၂၆၊ ဠ-၁၂၆။ ။ရဟန်းပြုကြရာ၌ ကုသိုလ် ရဘို့ရန်၊

မင်္ဂလိုလ်ရဘိုရန် ရည်ရွယ်ချက် နှစ်မျိုးရှိတတ်ကြရာ ၎င်းချီ့မှာ တမျိုးသာ ပြည့်စုံ၍ အချို့မှာ နှစ်မျိုးစလုံး ပြည့်စုံတတ်ကြကြောင်း၊ ရာသိယသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၅၁၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၆။ ၊ဇာတိ–ဋ္ဌ–၂၇၇၊ ပါ–၂၅၅၊ ၆–မျိုး။ ၊သုတ္တ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၇၄။ ။ပါရိဇ္ဇလေးမျိုး၊ (ပျက်စီးခြင်းလေးမျိုးဟူ၏၊ ထေရ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၉၄။ ။အပ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၁။ ။ပညာရှိတို့ကား ဤလေးမျိုး ပျက်စီးလတ္တံ့သည်ကိုမြင်၍ မပျက်စီးမီကပင် ရဟန်းပြုကြသည်ဟူလို၊ ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–၂၄၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၀၀၊ ဂါထာ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၂၁၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၅။ ။ပဗ္ဗဇ္ဇ္ဇပဉှ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၃၀။ ။မိလိန္ဒမင်းကြီးက အာယုပါလမထေရ်ထံ ရဟန်းပြုကြခြင်း အကြောင်းကို မေး၍ ဖြေရှင်းပြခန်း၊ ပါ–၁၀။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၉၄။ ။မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၂၁။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၂၆၁၊ ဋ္ဌ–၂၁၂။ ။ဒီယ–၁–ဋ္ဌ–၁၆၉။ ။ပေဋက–ပါ–၂၀၀။ ။ထေရ–ပါ–၃၂၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၉၆၊ ၂၉၀။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၀၀။ ။အပ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၂၊ ၂၃၊ ဂါထာများ။ ။ထေရ–ပါ–၂၃၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၆၊ ၇။ ။ရဟန်းပြုကြသည်မှာ နတ်တို့ ကာမဂုဏ်ကို ရလိုသောကြောင့်ဟု အထင်မှားခဲ့ကြပုံ၊ သုတ္တ–ပါ–၄၀၉၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၅၉။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၅၃၃။ ။(နတ်သမီးခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ရဟန်းပြုကြရာ၌ မူလရည်ရွယ်ချက်ကို မေ့ပျောက်ထားက ထင်းကုလားတုံးနှင့်တူကြောင်း ဟောထားသော ဇီဝိကသုတ်၊ ရဟန်းတို့ အလွန်မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ရဟန်းပြုကြရာ၌ ကာမဂုဏ်နှင့် ပတ်သက်သောအရာများကို သုံးစွဲနေလျှင် သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတမဟုတ်၊ မသုံးစွဲမှသာ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ စစ်မှန်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဇာတက–ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၂။ ။ရဟန်းတို့အပေါ်၌ လူထွက်၊ မထွက် အကဲခတ်နိုင်သော ဒကာမကြီးတဦး၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၁၉။ ။ရသေ့ရဟန်းပြုကြရာ၌ ငယ်ရွယ်ခိုက်က ပြုကြခြင်းကိုသာ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့က ချီးမွမ်းကြောင်းဂါထာ၊ ပါ–၃–အုပ်–၁၅၇၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၃၂။ ။ရဟန်းပြုရခြင်း၏ အကျိုးများကို ဟောကြားထားသော သန္ဒိဋ္ဌိက သာမညဖလဝဏ္ဏနာ၊ ဒီယ–၁–ပါ–၅၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၂။ ။သစ္စာလေးပါးကို သိရန် ရဟန်းပြုကြကြောင်း ဟောထားသော ကုလပုတ္တသုတ်–သံ–။

ရဟန်းမပြုနိုင်ခြင်း, ရဟန်းဘဝ၌ မပျော်မမွေ့နိုင်ခြင်းအကြောင်း။ ။ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က ရဟန်းတပါးကို လူထွက်အောင် တိုက်တွန်း

ခဲ့ဘူးသောကြောင့် ရဟန်း မဖြစ်ရရှာသော သကုလုဒါယီ ပရိဗိုဇ်
အကြောင်း၊ ပဏ်–၂–ပါ–၂၃၀၊ ဋ္ဌ–၁၉၀။ ။အချို့ရဟန်းတို့ ရဟန်း
ဘ၀၌ မပျော်မွေ့ခြင်းမှာ ရှေးအတိတ်က ရဟန်းကောင်းကို လှုထွက်
အောင် တိုက်တွန်းခဲ့ဘူးသောကြောင့် ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–
အုပ်–၄၃၆။ ။(စိတ္တ ဟတ္ထ မထေရ်ဝတ္ထု၌လည်း ရှိ၏)။

ရဟန်းအမျိုးမျိုးကိုခွဲပြခဏ်း။ ။၂-မျိုး၊ (လူများနှင့်ရောနှောသော သန္တ
ဝဇာတ၊မရောနှောသော အသန္တဝဇာတ)၊ မဟာနိ–ပါ–၁၅၃၊၃၀၃၊
ဋ္ဌ–၂၇၀။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၄၀၊ဋ္ဌ–၁၀၅။ ။ပါ–၂၉၃၊ဋ္ဌ–၁၃၂။ ။
ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၀။ ။ကိုယ်ကျိုးလိုသောရဟန်း၊ မလိုသော
ရဟန်း ၂-မျိုး၊ပဏ်–၁–ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၃၉။ ။၄-မျိုး၊ပါ–
၁၉၉၊ဋ္ဌ–၅၂၊လူနှင့်ရဟန်းတို့အချင်းချင်း ချဉ်းကပ်ကြရာ၌စင်ကြယ်ခြင်း၊
မစင်ကြယ်ခြင်းကိုပြဆိုခဏ်း၊နှစ်ဦးစုံသိဆိုက်လှသည်။ ။၁-ဂါဟဂါဟက၊
၂-ဂါဟမုတ္တက၊ ၃–မုတ္တဂါဟက၊ ၄–မုတ္တ မုတ္တက။ ။၄-မျိုး၊ဒီဃ–
၃–ပါ–၁၉၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၀။ ။အင်္ဂ–၄–ပါ–၁၇၃၊ဋ္ဌ–၉၅၊ ၁–သမဏ
မစလ သောတာပန်ရဟန်း၊၂-သမဏပဒုမ သကဒါဂါမိရဟန်း၊၃-သမဏ
ပုဏ္ဍရိက အနာဂါမိရဟန်း၊ ၄–သမဏသုခုမာလ ရဟန္တာရဟန်း။ ။
သုတ္တ–ပါ–၂၉၃၊ ၂၉၄၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၅၊ ၄-မျိုး၊ ၁–မဂ္ဂဇိနမဂ်ရ
ရဟန်း၊ ၂–မဂ္ဂဒေသက မဂ်ရအောင်ဟောတတ်သောရဟန်း၊ ၃–မဂ္ဂ
ဇီ၀တိသေက္ခနှင့် သီလ၀န္တရဟန်း၊ ၄–မဂ္ဂဒူသီ ဒုသီလနှင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ရဟန်း။ ။ပုတ္တသုတ်၊အံ–၄–ပါ–၃၉၉၊ ဋ္ဌ–၃၂၂၊ သမဏမစလ-စ
သည် ၄-မျိုး၊ ။သံယောဇနသုတ်၊ပါ–၄၀၁၊ ဋ္ဌ–၃၂၃။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိ
သုတ်၊ ပါ–၄၀၁၊ ခန္ဓသုတ်၊ပါ–၄၀၂။ ။သမဏသုခုမာလသုတ်၊ အံ–
၅–ပါ–၁၁၅၊ ။နိကဋ္ဌသုတ်၊အံ–၄–ပါ–၅၅၄၊ ဋ္ဌ–၃၃၀၊ တောရ
ကျောင်း၊ ရွာနီးကျောင်းတို့၌ နေထိုင်၍ ၀ိတက်ဆိုးသုံးပါးကို ကြံစည်ခြင်း,
မကြံစည်ခြင်းဖြင့် ရဟန်းလေးမျိုးဟောထား၏။ ။ရဟန်း ၈-မျိုးကို
အကျယ်ဟောထားသော ဒါရုက္ခန္ဓောပမသုတ်၊သဠာ–သံ–ပါ–၃၈၆၊ဋ္ဌ–
၇၄၇၆။

၁။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရဟန်း....နတ္ထိကဒိဋ္ဌိစသော မိစ္ဆာအယူရှိသောရဟန်း။

၂။ သမဏကုဠုမ္ဗိကရဟန်း....လယ်ယာစသည်ကို ကိုယ်တိုင်လုပ်ကိုင်
၍ ချက်ပြုတ်စားသောက်နေသောရဟန်း၊ (ကတုံးသူကြွယ်ဟူလို)။

၃၊ ဘိန္နာဇီဝရဟန်း....သံဃာ့ပစ္စည်းကို စားသောက်၍ ကုလဒူသက အနေသနအမှုများကိုပြုနေသောရဟန်း။
၄။ အာလသိယမဟာဃသရဟန်း.... ပရိယတ္တိ ပဋိပတ္တိ တာဝန်များကို မထမ်းဆောင်ဘဲ နိဝရဏငါးပါးအနှိပ်စက်ခံရကာ စားသောက်ရေး ဖြင့်သာ အချိန်ကုန်နေသောရဟန်း။
၅။ ဒိဋ္ဌိဂတိကရဟန်း....အရိဋ္ဌရဟန်း, ကဏ္ဍကသာမဏေတို့ကဲ့သို့ အယူ ရှိသောရဟန်း။
၆။ မဟလ္လကပဗ္ဗဇိတရဟန်း....အိုမင်းမှ သာသနာတော်ဝင်လာပြီး လျှင် ရဟန်းသံဃာရှားပါးသောအရပ်၌ကျောင်းထိုင်လုပ်နေသောရဟန်း၊
၇။ မစ္ဆရိယရဘာဏကရဟန်း....ပေါ်လွင်ထင်ရှားသောဇာတ်တော်-စ သည်များကို သင်ကြားကာ ကျောင်းထိုင်လျက် တရားဟောနာမည် ကြီးပြီး ထိုကျောင်း,ဥယျာဉ်,ဒကာ,ဒကာမ-စသည်ကို မခွဲခွါနိုင်ဘဲ မဂ်ဖိုလ်မှဆုံးရှုံးရသောရဟန်း။
၈။ ဩလီနဝုတ္တိက ရဟန်း....တရားဟောကောင်းသည်ကို အကြောင်းပြု၍ သံဃာ့လယ်ယာ-စသည်ကို စီမံခန့်ခွဲကာ ဒုဗ္ဗစပုဂ္ဂိုလ်များကို မွေးမြူ လျက် ကြီးပွါးနေမှု၌ သာယာနေသောရဟန်း။

၌ဆိုခဲ့ပြီး ရဟန်း ၈-မျိုးမှာ မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်ရှာကြဘဲ ထင်းကုလားတုံးနှင့် တူသောကြောင့် ဝမ်းနည်းဘွယ်ရာကောင်းလှပေသည်။

ရဟန်းတို့လူထွက်ခြင်းအကြောင်းများ။ ။၄-မျိုး၊ပဏ္ဏ—၂—ပါ—၁၂၂၊ဋ္ဌ—၁၂၃၊စာတုမသုတ်၊ ၁—ဒကာဒဥပါယာသ၊ ၂—ဩဒရိကတ္တ၊ ၃—ကာမဂုဏ၊ ၄—မာတုဂါမ။

၁။ ကောဓုပါယာသ....ဆိုဆုံးမသည်ကိုမခံယူလိုသောကြောင့်ဟုင်း။
၂။ ဩဒရိကတ္တ....စားသောက်ချင်တိုင်း မစားသောက်ရသောကြောင့်ဟုင်း။
၃။ ကာမဂုဏ....သူတပါးတို့ ကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့်တင့်တယ်စွာနေသည် ကိုမြင်ပြီး ထို့အတူ နေလိုသောကြောင့်ဟုင်း။
၄။ မာတုဂါမ....မာတုဂါမတို့ မလုံမခြုံဝတ်သည်ကိုမြင်ပြီး ရာဂသောင်း ကျန်းသောကြောင့်ဟုင်း။

၌အကြောင်းလေးမျိုးတွင် တမျိုးမျိုးကြောင့် ရဟန်းတို့လူထွက်တတ်ကြ သည်ဟုလို။ ။ဦမိဘယသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၃၉၊ဋ္ဌ—၃၃၀။ ၊၃-မျိုး၊ သဠာ—သံ—ပါ—၃၂၃၊ဋ္ဌ—၃၆။

၁။ ဣန္ဒြိယေသုအဂုတ္တဒွါရတာ····ဣန္ဒြေ ၆-ပါးကို မစောင့်စည်းခြင်း ကြောင့်၎င်း။

၂။ ဘောဇနေအမတ္တညုတာ····စားသောက်မှု၌ အတိုင်းအရှည် မသိသော ကြောင့်၎င်း။

၃။ ဇာဂရိယံအနနုယုတ္တတာ····သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အားမထုတ်သော ကြောင့်၎င်း။

၎င်းအကြောင်းသုံးမျိုးတွင် တမျိုးမျိုးကြောင့် လူထွက်တတ်ကြသည်ဟု လို။ ။သာရိပုတ္တသဒ္ဓိဝိဟာရိကသုတ်၊ ပါ-၃၂၂၊ ဋ္ဌ-၃၆၊ အကျယ်ဟော ထား၏။ ။၃-မျိုး၊သုခုမာလသုတ်၊အံ-၃-ပါ-၁၄၅၊ဋ္ဌ-၁၂၉၊ ၁ယောဗ္ဗ နမဒမတ္တ၊ ၂အာရောဂျမဒမတ္တ၊ ၃ဇီဝိတမဒမတ္တ၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာ များပါ၏။ ၅-မျိုး၊ စဝနသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၆၊ ဋ္ဌ-၃၊ ၁အသဒ္ဓါ၊ ၂အဟိ ရိက၊ ၃အနောတ္တပ္ပီ၊ ၄ကုသီတ၊ ၅ဒုပ္ပည၊ ။ပဉ္စမအာဂါရဝသုတ်လည်းနည်း တူ။ ။ဟတ္ထိသာရိပုတ္တသုတ်၊အံ-၆-ပါ-၃၄၄၊ဋ္ဌ-၁၃၁၊ ဘိက္ခု၊ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသက၊ဥပါသိကာ၊ ရာဇာ၊ပြာဟ္မဏ၊တိတ္ထိယစသည်တို့နှင့် ရောနှောနေထိုင် က လူထွက်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ၎င်းဟတ္ထိသာရိပုတ္တထေရ်မှာ ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါက ရဟန်းတော်တပါးကို လူထွက် အောင် တိုက်တွန်းခဲ့ဘူးသောကြောင့် (၇) ကြိမ်တိုင်အောင်လူထွက်လိုက်၊ ပြန်ဝတ်လိုက်နှင့် ဖြစ်နေပြီး (၇) ကြိမ်ခစ့်ပြီးနောက် ပြန်ဝတ်သော အခါတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။ ။ဒီယ-၁-ဋ္ဌ-၃၁၂။ ။ငွေ စသည် အားကိုးရှိ လျှင်လည်း လူထွက်တတ်ကြောင်း၊ ထွန်တုံးအားကိုးဖြင့် လူထွက်အံ့ကြံ စည်သောရဟန်း၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၃၇၀၊ ။ပိတ် ၈-တောင်အားကိုး ဖြင့် လူထွက်အံ့ကြံသောရဟန်း၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၉၂။ ။ငွေ ၁၀၀-အား ကိုးဖြင့် လူထွက်အံ့ကြံသောရဟန်း၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၁၅၅။ ။ပုဆိုးပိုင်း စုက်အားကိုးဖြင့် လူထွက်အံ့ကြံသောရဟန်း၊ ထေရ-ပါ-၂၅၀၊ ဋ္ဌ-ပ- အုပ်-၄၁၀၊ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၅၃။ ။ရဟန်းတို့ ဣန္ဒြေမစောင့် စည်းလျှင် လူထွက်တတ်ကြောင်းဟောသော ဝေရဉ္ဇသုတ်၊ နိဒါန-သံ- ပါ-၄၂၀၊ဋ္ဌ-၁၉၂။ ။မိဠှာရသုတ်၊ပါ-၄၅၉၊ဋ္ဌ-၂၁၃။ ။အာသီ ဝိသောပမသုတ်၊ သဠာ-သံ-ပါ-၄၀၃၊ ဋ္ဌ-၆၃၊ လူထွက်တတ်ရှိမျှမက အပါယ်လေးပါးသို့လည်း ကျရောက်စေနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့သိလပျက်စီးကြောင်း ၅-ပါး၊ ၁ပါရာဇိကာပဇ္ဇနာ၊ ၂သိက္ခာ ပစ္စက္ခာနနာ၊ ၃တိတ္ထိယပက္ကန္ဒနာ၊ ၄အရဟတ္တ၊ ၅မရဏ၊ ။ရဟန်းတို့လူထွက်လို

သော် ထင်လာသောပုဗ္ဗနိမိတ် ၅-ပါး၊ဇာတက—ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၉၇။ ။ ရဟန်းတို့လူထွက်ကြခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း၊ ဟိနာယဝတ္တနပဥှ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၂၄၀၊၂၄၃၊ ရဟန်းတို့လူထွက်ခြင်း,မထွက်ခြင်း အကြောင်း ၄-ပါးစီဧဟာထားသော ပပတိကသုတ်၊အံ—၄—ပါ—၃၀၀၊ဋ္ဌ—၂၄၉။ ။ အကြောင်း ၅-ပါးစီ ဟောထားသော အဂါရဝသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၃။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၇၊ဂါထာ။

ရဟန်းလူထွက်၏ အပြစ်များ။ ။ရဟန်းလူထွက်၏ အပြစ်များကိုဟောထားသော တိဿမေတ္တေယျသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၄၀၆၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၄၉။ ။ မဟာနိ—ပါ—၁၁၂၊ ဋ္ဌ—၂၃၄။ ။ဂါထာ၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၀၂။ ။သာနုသာမဏေအား မယ်တော်က ဆုံးမအပြစ်ပြသောဂါထာများ၊ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၁၉၊ပြာပုတွင်း ဆင်းရဲသလို-ဟု ဆုံးမထားသည်။ ။သာနုသာမဏေဝတ္ထု၊ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၃။ ။ရဟန်းတို့လူထွက်လျှင် သာသနာတော်မှ ရွေ့လျောသောကြောင့် သေသည်မည်ကြောင်း၊ ဗိဠာရသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၆၀၊ ဋ္ဌ—၂၁၃။ ။မိဘကို လုပ်ကျွေးရန် လူထွက်ရပါသည်ဟု လိမ်ပြောခြင်းကပင် မုသာဝါဒ အပြစ်ရနေပြီဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ မဟာနိ—ပါ—၁၁၇၊ ဋ္ဌ—၂၃၀။ ။သိက္ခာသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၃။ ။ထေရ—ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၉၀၊ ၉၉။ ။ ပဏ်—၃—ပါ—၄၅၊ဋ္ဌ—၃၆။ ။လူထွက်လိုသော တိဿရဟန်းအားဆုံးမခဏ်း၊ခန္ဓ—သံ—ပါ—၀၇၊ဋ္ဌ—၂၀၄။ ။စောင်းဥပမာဖြင့် ဝီရိယမျှစေရန် ဆုံးမတော်မူပုံ၊အံ—၆—ပါ—၃၂၉၊ဋ္ဌ—၁၂၃။ ။ရဟန်းဘဝမှ လျှောကျလျှင် အကျနာကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ပဏ်—၃—ဋ္ဌ—၁၁၀၊ပါ—၁၅၇။

ရဟန်းတို့ လူမထွက်ခြင်း အကြောင်းများ။ ။စဝနသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၃၊ သဒ္ဓါ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ ဝီရိယ၊ ပညာ၊ ၅-ပါး။ ။ပပတိကသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၄၉။ ။အဂါရဝသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၃။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၇၊ ဂါထာ။ ။ဝိပဿနာဗလဝရဟန်းသည်ပင် လူမထွက်တော့ကြောင်း၊သဠာ—သံ—ပါ—၃၉၅၊ဋ္ဌ—၉၇။ ။ရဟန်းတော်များမှာ မင်္ဂိုလ်ကိုမရသေးစေကာမူ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွါးများအားထုတ်နေလျှင် လူမထွက်တော့ကြောင်း တိကျစွာဟောထားသော နဒီသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၄၉၊ ဋ္ဌ—၁၇၃။ ။သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်နေကလည်း လူမထွက်တော့ကြောင်း ဟောထားသော သလဠ္ဌာဂါရသုတ်၊ပါ—၂၆၂၊ ဋ္ဌ—၂၉၃။

ရဟန်းတို့ သာသနာတော်၌ ပျော်မွေ့ကြခြင်း အကြောင်းများ။ ။အမိ အရွယ်ရှိလျှင်အမိ၊ အမအရွယ်ရှိလျှင်အမ၊ နှမအရွယ်ရှိလျှင်နှမ၊ သမီး အရွယ်ရှိလျှင်သမီးဟု နှလုံးသွင်းကြသောကြောင့်၄င်း၊ ကောဋ္ဌာသကိုနှလုံး သွင်းသောကြောင့်၄င်း၊ ဣန္ဒြေကိုစောင့်စည်း သောကြောင့်၄င်း၊ ရဟန်း တော်ငယ်ကလေးများ သာသနာတော်၌ ပျော်မွေ့ကြကြောင်းကို အသျှင် ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇထေရ်က ဥဒေနမင်းအား ပြောပြချက်။ သဠာ–သံ– ပါ–၃၂၀၊ ဋ္ဌ–၃၀။ ။ရဟန်းတော်များ သာသနာတော်၌ ပျော်မွေ့ကြ သည်မှာ သေခြင်းတရားကို ကြောက်လန့်ကြသောကြောင့်ဟု သီရိဓမ္မာ သောကမင်းကြီးက ညီတော်အိမ်ရှေ့မင်းသားကို သိစေပုံ၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ– အုပ်–၄၁။ ။ရဟန်းဘဝ၌ မပျော်မွေ့ခြင်း၊ ပျော်မွေ့ခြင်း အကြောင်းများ ကိုဟောသော ဥပဇ္ဈာယသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၆၁၊ ဋ္ဌ–၂၀၊ [1]ဣန္ဒြိယေသုဂုတ္တ ဒွါရတာ၊ [2]ဘောဇနေမတ္တညုတာ၊ [3]ဇာဂရိယာနုယောဂ၊ [4]အာရဒ္ဓဝိပဿက၊ [5]ဒိဿာဥပဋ္ဌက၊ ဤ ၅-ပါးနှင့်ပြည့်စုံလျှင် ပျော်မွေ့၍၊ မပြည့်စုံလျှင် မပျော် မွေ့ကြောင်း ဟောထား၏။

ရဟန်းတို့အသားစားခြင်း၌ စိစစ်ပြချက်။ ။ဇီဝကသုတ်၊ ပဏ်–၂–ပါ– ၃၂၊ ဋ္ဌ–၃၃၊ ဗြဟ္မဝိဟာရလေးပါး ပွါးများ၍, ([1]ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကိဘ၊ [2]သုတ ပရိသင်္ကိဘ၊ [3]ဒိဋ္ဌသုတပရိသင်္ကိဘ) အစွန်းသုံးပါးမှ လွတ်လျှင် အပ်သော အသားများကို စားခြင်း၌ အပြစ်မရှိကြောင်း ဟောထား၏။ ။ရဟန်းတို့ စားဘို့ရန် ရည်ရွယ်၍ သတ်ရာ၌ ရအပ်သောအပြစ် ၅-ပါး၊ ပါ–၃၄၊ ဋ္ဌ–၃၅။ ။ရဟန်းတို့ ငါးအမဲစသည်ကို စားရာ၌ တိကောဋိပရိသုဒ္ဓ ဖြစ်- မဖြစ်စိစစ်ပြချက်၊ ဝိ–၁–ပါ–၂၆၄၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၀၉။ ။အစွန်း သုံးပါးမှလွတ်လျှင် စားအပ်ကြောင်း၊ ၄–ပါ–၃၅၉၊ ဋ္ဌ–၁၁၁။ ။ သီဟသေနာပတိဝတ္ထု၊ ၃–ပါ–၃၂၀၊ ဋ္ဌ–၃၇၀၊ပါ–၃၃၄၊၃၃၅။ ။ မဇ္ဈိမ်သဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၂၅။ ။မှဆိုးက ရဟန္တာ အသျှင် မြတ်အား အမဲ သား ငါး စသည်ကို လှူဒါန်းနေရာ လူတို့က သဘောတူ အသက်းမွေးနေသည်ဟု ကဲ့ရဲ့ကြသည်ကို ဖြေရှင်းထားပုံ၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ– အုပ်–၂၆၁၊ ပါ–၃၁၁။ ။ဗာလောဝါဒက ဇာတက၊ ပါ–၈–အုပ်– ၆၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၃၉။

ရဟန်းတို့မစားကောင်းသော အသားကြီး ၁၀-မျိုး။ ။ဝိ–၃–ပါ–၃၁၀၊ ၃၁၂၊ ဋ္ဌ–၃၇၆။ ။၁–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၉၂၊ ပါ–၃၆၃။ ။မဇ္ဈိမ်သ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၂၅၊ ၁၀၄၊ လူသားစားလျှင် တုလ္လစ္စယ

အာပတ်သင့်ရောက်၍ ကျန်အသားများကိုစားမိလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ် သင့်ရောက်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။မနုဿမံသပဋိက္ခေပကထာ၊ ဝိ–၃–ပါ–၃၁၀၊ ဋ္ဌ–၃၇၆။

၁။ လူသား····မနုဿမံသ။
၂။ ဆင်သား····ဟတ္ထိမံသ။
၃။ မြင်းသား····အဿမံသ။
၄။ ခွေးသား····သုနခမံသ။
၅။ မြွေသား····အဟိမံသ။
၆။ ခြင်္သေ့သား····သီဟမံသ။
၇။ ကျားသား····ဗျဂ္ဃမံသ။
၈။ သစ်၏အသား····ဒီပိမံသ။
၉။ ဝံသား····အစ္ဆမံသ။
၁၀။ အောင်းသား····တရစ္ဆမံသ။

ရဟန်းတို့မပြုကောင်းသောအမှုများ။ ။ကုလဒူသက ၈-ပါး၊ အနေသန ၂၁-ပါး၊ (ကု-ခဏ်း၊ အ-ခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။မိစ္ဆာဇီဝအပြစ်ကိုဟောထားသော သတဓမ္မဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၅၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၇၄။ ။ရဟန်းတို့တွင် အရှက်မရှိသူတို့မှာ အသက်မွေးလွယ်၍ အရှက်ရှိသူတို့မှာ အသက်မွေးခက်ကြောင်း ဂါထာများ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၂၄။ ။ရဟန်းတို့မှာ မိမိ၏သီလအကျင့်စသည်ဖြင့် လူတို့အံ့ဩဘွယ် မဖြစ်စေရဟု ဟောထားသော နကုဟနသုတ်၊ (ပ–၃)၊ ဣတိ–ပါ–၂၁၄၊ ဋ္ဌ–၁၀၂။ ။ပါ–၂၁၅၊ဋ္ဌ–၁၀၇။ ။ရဟန်းတို့မှာ လာဘ်လာဘရအောင် အားထုတ်ရာ၌ ရှက်ဖွယ်ကောင်းလှပုံကို ဟောထားသော လာဘဂရဟဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၈၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၇၈။ ။ရဟန်းတို့မှာ ငယ်ရွယ်စဉ်အခါတွင် ဆေးကုခြင်းစသည်ဖြင့်၎င်း၊ မကျက်စားသင့်ရာ၌ ကျက်စားနေခြင်း စသည်ဖြင့်၎င်း ပြုလုပ်ပြီးနေက ကြီးသောအခါတွင် နိဗ္ဗာန်ကို မမြင်နိုင်ကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၂၄၅၊ ပါ–၁၀၀။ ။မိစ္ဆာဇီဝအမှုများကို ပြုခြင်းကြောင့် ဒုဂ္ဂတိရောက်နိုင်ပုံ၊ မပြုခြင်းကြောင့် သုဂတိရောက်နိုင်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၁–ဋ္ဌ–၂၈၈၊ ပါ–၁၅၃။ ။ရသေ့ရဟန်းအဝတ်ဖြင့် စီးပွါးမရှာသင့်ကြောင်း ဟောထားသောဂါထာ၊ ဥဒါန–ပါ–၁၅၇၊ ဋ္ဌ–၃၀၃။ ။စရိယာ–ပါ–၄၀၈၊ ၉၊ ဋ္ဌ–၁၀၁၊ ၁၀၄။ ။(သောမနဿဇာတက၌လည်း ရှိ၏)။ ။ရဟန်းတို့ လောင်းကစားမှု

မပြုအပ်ကြောင်း၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၄၀။ ။ရဟန်းတို့မှာ သီတင်း သုံးဘော်တို့နှင့် လိမ်လည်၍ သော်၄င်း၊ တိုးပွါးအောင်သော်၎င်း လဲလှယ် ခြင်း မပြုအပ်ကြောင်း၊ မဟာနိ—ပါ—၃၀၁၊ ဋ္ဌ—၃၆၇။ ။သုတ္တ—ပါ— ၄၂၃၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၀၀၊ ဂါထာနံပါတ်-၉၃၅။ ။ဝိ—၁—ပါ—၃၄၉၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၇၉၊ ၂၀၀။ ။ပစ္စည်းရအောင် မပြုကောင်းသော အမှု များ၊ လပနာနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၆၆၊ ဋ္ဌ—၄၆၄၊ ၄၆၇။ ။ နိပ္ပေသိကတာနိဒ္ဒေသ၊နေမိတ္တိကတာနိဒ္ဒေသ၊ပါ—၃၆၆၊ ဋ္ဌ—၄၆၅၊၆။ ။ (ကုဟနဝတ္ထုခဏ်း၊ ကုဟကနိဒ္ဒေသခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။

ရဟန်းတို့မပြုအပ်သော ကြမ်းကြုတ်သောအမှုများ။ ။(ကိုယ်-နှုတ်-စိတ် သုံး မျိုးတို့ မကြမ်းထမ်းရကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ (အပ္ပဂဗ္ဘ အခဏ်း ၌၎င်း၊ ပါဂဗ္ဘိယ အခဏ်း၌၎င်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ— ၂၀၆။ ။စောင့်ရှောက်အပ်ကြောင်းဂါထာများ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်— ၂၁၂၊ ၃၆၂။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၇၅၊ ၃၀၅၊ ဋ္ဌ—၂၉၄၊ သိထားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။မပြုအပ်သောအနာစာရ၊ ပြုအပ်သော အာစာရ အမှု များကို ခွဲပြထားတော်မူပုံ၊ အဘိ—၂—ပါ—၂၅၅၊ဋ္ဌ—၃၁၉၊ ။နိဒါန— သံ—ပါ—၄၀၁၊ ဋ္ဌ—၁၅၄၊ အကျယ်။

ရဟန်းတို့မပြောကောင်းသောစကားများ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—၁—အုပ်—၂၆၊၂၇၊ ။ မဟာနိ—ပါ—၂၉၀၊ ၃၀၃၊ ဋ္ဌ—၃၄၉၊ ၃၇၀၊ လာဘ်ရအောင်,ဘုန်း ကြီးအောင်ဟူသော ယုတ်မာသောအလိုဆိုးဖြင့် မပြောကောင်းသောစကား များ၊ (အနေသနခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။ ။ရဟန်းတို့မှာ မိဘ စသည် တကယ်မဟုတ်ပါဘဲလျက် ပစ္စည်းရလိုမှု၊ စားသောက်ရေး၌ ချောင်လည် လိုမှုကြောင့် အမိ အဘ စသည်ဖြင့် မခေါ်ဝေါ်အပ်ကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃— အုပ်—၂၂၄။ ။ပစ္စည်းလေးပါးနှင့်စပ်၍, ကာယဝိညတ် ဝစီဝိညတ် ၂- ပါး အပ်-မအပ် ရှင်းပြခဏ်း၊မိလိန္ဒ—ပါ—၂၂၃။ ။ရဟန်းဟူသည်မှာ တရားစကားပြောလျှင်ပြော၊ မပြောလျှင်အရိယာအသျှင်တို့ ဆိတ်ဆိတ်နေ ခြင်းကဲ့သို့ ဆိတ်ဆိတ်နေရမည်ဟု ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဥဒါန—ပါ—၀၉၊ ဋ္ဌ—၉၄။ ။တိရစ္ဆာနကထာများကို မပြောဆိုရဟု ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပါ—၁၁၃၊ ၁၁၄။

ရဟန်းတို့ ပစ္စည်းလေးပါးစသည်၌ မကပ်ငြိရန်။ ။ရဟန်းတို့လာဘ်လာဘ၌ မကပ်ငြိရန်ဟောထားသော ဇိဝိကသုတ်၊ ဇာတ်—ပါ—၂၅၅၊ဋ္ဌ—၂၇၆။ ။

နာဂသုတ်၊ နိဒါန-သံ-ပါ-၄၅၀၊ ဋ္ဌ-၂၁၂။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၁၁၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၉၀၊ ရဟန်းဟူသည်မှာ စိတ်အလိုသို့လည်းမလိုက်ရ၊ ပစ္စည်းကိုလည်း မမက်မောရဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆုံးမပြီး ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း။ ။လာဘ်လာဘကို မမျှော်ရန်ဂါထာ၊ မဟာနိ-ပါ-၁ဂ၂၊ ဋ္ဌ-၂၉၉၊ ။မြင်ခြင်း ကြားခြင်းစသည်၌လည်း မကပ်ငြိရကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ-၁၀၄၊ ။ပစ္စည်းလေးပါး၌ တဏှာဖြစ်နေလျှင် သံသရာမှ မလွတ်နိုင်ကြောင်း ဟောထားသော တဏှုပ္ပါဒသုတ်၊ ဧကတိ-ပါ-၂၆ဂ၊ ဋ္ဌ-၃၁၇၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ရဟန်းတို့ ရပ်ရွာနှင့် ဒကာ,ဒကာမအပေါ်၌ စိတ်ထားရပုံ ပျားပိတုန်း ဥပမာဂါထာ၊ နေတ္တိ-ပါ-၁၅၉၊ ဋ္ဌ-၂၆၂။ ။ဇာတက-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၇၀။ ။ထေရ-ပါ-၃၄၀၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၅၇။ ။စန္ဒူပမာသုတ်၊ နိဒါန-သံ-ပါ-၄၀၁၊ ဋ္ဌ-၁၅၄၊ ။ရပ်ရွာ၌ကပ်ငြိခြင်း၊မကပ်ငြိခြင်းကိုပြဆိုချက်၊မဟာနိ-ပါ-၃၀၂။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၃၆၊၃ဂ၅၊ ။၃ဂ၆၊၃ဂဂ၊ ။မိလိန္ဒ-ပါ-၂၀ဂ၊ဂါထာ။ ။ပစလာယမာနသုတ်၊ အံ-၇-ပါ-၄၆၁၊ဋ္ဌ-၁၇၄၊ ။ပစ္စည်းလေးပါးကို မဆင်ခြင်ဘဲ သုံးစွဲလျှင် ပုထုဇဉ်တို့ ရှာမှီးခြင်းပင်မည်ကြောင်း၊ ပဏ-၁-ပါ-၂၃၀၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၉၇။ ။ရဟန်းတို့ သိမှီးခြင်း ၇-မျိုး၊ (သန္နိဓိ)၊ မဟာနိ-ပါ-၂၉၀၊ ဋ္ဌ-၃၅၅၊ သိမှီးခြင်း မပြုရန် ဟောထားတော်မူ၏၊ မှတ်သားဘွယ်ရာကောင်းလှ၏။ ။ရဟန်းတို့ ပစ္စည်းလေးပါးရှားပါးရာ,ပေါများရာ၌ နှလုံးသွင်းကောင်း,မကောင်းကို ပြဆိုချက်၊ ဒီဃ-၁-ဋ္ဌ-၂ဂဂ၊ပါ-၁၅၃။ ။သန္နိဓိ ၂-မျိုးအကျယ် ပြဆိုချက်၊ (ဝိနယ သန္နိဓိ၊သလ္လေခသန္နိဓိ)၊ ၁-ဋ္ဌ-၇၉၊ပါ-၆။

ရဟန်းတို့စားသောက်ရေးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ရဟန်းတို့ သုံးဆောင်စားသောက်ခြင်း ၂-မျိုး၊ (သာဝဇ္ဇဘောဂီ၊အနဝဇ္ဇဘောဂီ)၊ စူဠနိ ပါ-၂၅ဂ၊ ဋ္ဌ-၁၁ဂ၊ ။မဟာနိ-၁ဂ၅၊ ဋ္ဌ-၃၀၁။ ။ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၅၄၊ ဋ္ဌ-မ-အုပ်-၂၆၇။ ။ရဟန်းတို့စားသောက်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ငုံ့စားခြင်း,မော့စားခြင်း-စသည်မဖြစ်ရအောင် မိစ္ဆာဇီဝမှ ရှောင်ကြဉ်ရန် အသျှင်သာရိပုတ္တရာဆရ ဟောထားသော သုစိမုခီသုတ်၊ ခန္ဓ-သံ-ပါ-၂၀၀၊ဋ္ဌ-၃၁ဂ၊ ။ရဟန်းဟူသည်မှာ သူတပါးကိုမှီစားရသောကြောင့် ပြိတ္တာသဖွယ်ဖြစ်ရကား အဦးလှူလှူ၊ စားဆဲလှူလှူ၊ စားပြီးမှလှူလှူ-အလှူခံရကြောင်း ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် မိန့်ကြားသော

ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဠ–၃–အုပ်–၃၈၀။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၁၀ ဠ–ပ–အုပ်–၂၅၀။

ရဟန်းတို့မှာ ပစ္စည်းလေးပါး ရလွယ်မှုသာ….ရဟန်းဘရားကို အားထုတ်နိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၃၆၊ ဠ–၃–အုပ်–၁၄၁။ ။ပြည့်စုံသင့်သောပစ္စည်းများပြည့်စုံမှသာ၊ ပါ–၁၅၊ဠ–၁–အုပ်–၉၂၊ ။သုလဘသုတ်၊ ဇာတိ–ပါ–၂၆၄၊ ဠ–၃၀၀။ ။ပဏ်–၂–ဠ–၂၃၃၊အင်္ဂုတ္တိုရ်မာလမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ရဟန်းဘို့ပစ္စည်းလေးပါးရလွယ်ကြောင်းနည်း၊ ဇာတိ–ပါ–၂၆၄၊ဠ–၃၀၀။

ရဟန်းတို့ပစ္စည်းတောင်းရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဝိ–၁–ပါ–၃၁၄၊ ဠ–၃–အုပ်–၂၄၀၊ လက်အမှုကိုတောင်းခြင်း၊ ပစ္စည်းကိုတောင်းခြင်း၌ စိစစ်ပြထား၏။ ။၂–ပါ–၁၃၉၊ ဠ–၁၂၄။ ။၁–ပါ–၂၁၉၊ ဠ–၃–အုပ်–၁၄၀-မှ ၁၅၁-အထိ၊ ဠ–၂၀၇။ ။ဝိညတ္တိဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ–ဠ–၁၅၊ အကျယ်။ ။ရဟန်းဘို့ပစ္စည်းလေးပါးကိုအလှူခံရာနှင့်စပ်၍ တောင်းကောင်းသောပစ္စည်း၊ အရိပ်အခြွက်ပြောကောင်းသောပစ္စည်း၊ မပြောကောင်းသော ပစ္စည်း-သုံးမျိုး ခွဲပြခဏ်း၊ သုတ္တ–ဠ–၃–အုပ်–၂၁၅၊ ပါ–၃၀၉၊အနည်းငယ်လှူသော်လည်းမရှိချသင့်ကြောင်းဂါထာလည်းပါ၏။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၂၂၃။ ။သင်္ကန်းစသည်ကို လှူရာ၌အပ်အောင် အလှူခံနည်းကိုဟောထားတော်မူသော ရာဇသိက္ခာပုဒ်၊ ဝိ–၁–ပါ–၃၂၆၊ ဠ–၃–အုပ်–၂၅၆၊၂၅၇၊ရွှေငွေစသောပစ္စည်းများကို နဝကမ္မအတွက်လှူရာ၌ အလှူခံအပ်,မအပ်ကိုလည်း စိစစ်ပြထား၏။

ရဟန်းတို့ရွှေငွေကိုမကိုင်မခံအပ်ကြောင်း—ဘင်းကြပ်စွာ တားမြစ်ထားတော်မူပုံ။ ။မဏိစူဠကသုတ်၊သဠာ–သံ–ပါ–၅၀၉၊ဠ–၁၄၄၊ရွှေငွေကိုမကိုင်ခံအပ်လျှင် ကာမဂုဏ် ၅-ပါးလည်း အပ်တော့ကြောင်း ကာမဂုဏ် ၅-ပါးမှအပ်လျှင်လည်း ရဟန်းမဟုတ်တော့ကြောင်း ဟောထားတော်မူ၏။မြက်ကိုလိုလျှင် မြက်ကိုသာအလှူခံရမည်၊ ရွှေငွေကိုကား မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အလှူခံချဟု ဟောထားတော်မူ၏။ ။ဝိ–၃–ပါ–၃၄၂၊ ။၄–ပါ–၄၉၅၊ ။ရဟန်းဘို့မကိုင်ကောင်း၊ မခံယူကောင်းသောပစ္စည်းများ၊ ဝိ–၁–ဠ–၃–အုပ်–၁၂၉။ ။အနာမာသဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ–ဠ–၂၀။

ရဟန်းတို့လူတို့နှင့်ရောနှောခြင်းအပြစ်များ။ ။လူတို့နှင့်ရောနှောသောရဟန်းတို့အပြစ်ကိုပြသောဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၃၅၀၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၄၅၀။ ။လူတို့နှင့်ရောနှောသောရဟန်းတို့ဖြစ်တတ်သော သဘောထားများ၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၀၊ဋ္ဌ—၂၄၀။ ။သဠာ—သံ—ပါ—၃၀၇၊ ဋ္ဌ—၇၆။ ။အင်္ဂ—၂—ပါ—၃၇၁၊ ဋ္ဌ—၄၇၂၊၃။ ။ပါ—၂၅၅၊၆၊ဋ္ဌ—၃၂၅။(ဂိဟိသန္ထဝဇာတ)။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၄၊ ပါ—၃၀၀။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၀၂။ ။ဇာတ်—ပါ—၂၄၄၊ ဋ္ဌ—၂၃၇၊သဟသောကီ သဟာနန္ဒီ-စသည်ဖြင့်ဟောထားတော်မူ၏။ ။ပဋိဗဒ္ဓ ၂-မျိုး၊ (စူဠနိ—ပ—ကျမ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။လူတို့နှင့်မရောနှော ရာ၌ နမူနာယူစရာကောင်းလှသော ရဟန်းတော် ၂-ပါး၊ နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၁၅၄၊ ပါ—၄၀၁။ ။အပြစ်ပြဂါထာ၊မိလိန္ဒ—ပါ—၂၀၀။ ။လူတို့နှင့်ရောနှောပြစ်၊နတ်ပြည်ကိုတောင့်တ၍ ကျင့်သောအပြစ်၊ ဒုဿီလရဟန်း၏ အပြစ်များကို အကျယ်ဟောထားသောဒါရုက္ခန္ဓောပမသုတ်၊သဠာ—သံ—ပါ—၃၀၆၊ဋ္ဌ—၇၄၊ပုဂ္ဂိုလ်ဂ-မျိုး၊ ရဟန်းတို့ကိုဟောပြောစရာအလွန်ကောင်းလှ၏။ ။ရွာနီးကျောင်း၌နေရသောအပြစ်များ၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၀၅၊ ဋ္ဌ—၁၅၉။

ရဟန်းတို့က မိဘစသော သူများအပေါ်၌ပြုပေးကောင်းသောအမှုများ။ ။(ကုလဒူသကခန်း၊အနေသနခန်းတို့၌လည်း တွဲလျက်ပြထားတတ်၏)။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၉၁၊မိဘအပေါ်ပြုနိုင်သောအမှုများနှင့် ညီအစ်ကိုအမ, နှမအပေါ်၌ဆေးကုနိုင်ကြောင်း။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၆၄၊အကျယ်။ ။သဂါထာ—ဋ္ဌ—ဂ၊၁၃၊ ဘေသဇ္ဇာဒိကရဏဝိနိစ္ဆယကထာ။ ။ပန်းသစ်သီးစသည်ကိုပေးကောင်း,မပေးကောင်းသောပုဂ္ဂိုလ်များကို ခွဲပြခန်း၊ဝိ—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၀၉၊၂၁၀။ ။သဂါထာ—ဋ္ဌ—၂၁။ ။လူတို့အား ဝါး-စသည်ကို ပေးကောင်းအောင် ရဟန်းတို့ပြုလုပ်ပုံအစီအစဉ်ကိုပြဆိုခန်း၊အင်္ဂ—၂—ဋ္ဌ—၃၂၀၊ပါ—၂၅၅။ ။လူတို့က သံဃိကဉယျာဉ်စသည်မှ သစ်သီးစသည်ကို လာတောင်းရာနှင့်စပ်၍ ကြိုတင်ပြုလုပ်ထားဘွယ်များ၊ဝိ—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၀၉၊၂၁၀။ ။သဂါထာ—ဋ္ဌ—၂၁၊၂၃၊၄၀၆။ ။ဝိ—၅—ဋ္ဌ—၂၅၀။ ။ဆွမ်းဦးစသည်ကို ရဟန်းတို့က ပေးကောင်း, မပေးကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ခွဲခြားပြခန်း၊ဝိ—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၆၇၊၆၈။ ။မဇ္ဈ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၂၈။ ။သဂါထာ—ဋ္ဌ—၁၃။ ။ရဟန်းတို့က မပေးကောင်းသော ပေးပုံပေးနည်းများကို ပြဆိုခန်း၊ဝိ—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၀၂။ ။

ရဟန်းတို့ မကြည့်ရှုကောင်းသော အရာများ။ ။ရဟန်းတို့မှာ ကစားရာ ရေကန်,ဥယျာဉ်,အာရာမ်,ကစားရုံ စသည်သို့သွား၍ ကြည့်ရှုလျှင် ဒုက္ကဋ အာပတ် သင့်၏ ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ဝိ–၂–ပါ–၃၉၂၊ဌ–၂၁၂။ ။မာတုဂါမတို့၏ အင်္ဂါဇာတ်ကို ကြည့်ရှုလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ် သင့်၏ ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ဝိ–၁–ပါ–၁၆၉၊ဌ–၃–အုပ်–၁၁၈။ ။ဝိ–၅–ဌ–၂၃၂-အညွှန်း။ ။ဥယျုတ္တသေနာသိက္ခာပဒ၊ဝိ–၂–ပါ–၁၃၉၊ဌ–၁၂၅၊ စစ်ချီ,စစ်တက် စသည်ကိုကြည့်ရှုလျှင် ပါစိတ္တိအာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ။ ။နစ္စ,ဂီတ,ဝါဒိတ သိက္ခာပဒ၊ဝိ–၂–ပါ–၃၅၀၊ ဌ–၂၀၁၊ ပွဲလမ်းသဘင်ကြည့်ရှုခြင်းစသည်ပြုလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏ ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ။ ။ဆွမ်းလောင်းသူ၏(ယောက်ျား၏ မျက်နှာပင် ဖြစ်စေကာမူ)မျက်နှာကိုကြည့်ရှုလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏ ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ဝိ–၄–ပါ–၃၈၄၊ဌ–၁၂၁။ ။၅–ပါ–၃၆၇၊ ဌ–၂၃၃။ ။မှန်စသည်ကို အကြောင်းမရှိဘဲကြည့်လျှင် ဒုက္ကဋအာပတ် သင့်၏ ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ဝိ–၄–ပါ–၂၄၂၊ဌ–၄၅။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၄၃၇။ ။ရေကန်ကြည့်,တောတောင်ကြည့် စသည်သွားလိုက အနမတဂ္ဂ သံသရာကို ဆင်ခြင်နိုင်လျှင်၊ ဆင်ခြင်လျှင် သွားသင့်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ပဏ်–၂–ဌ–၁၅၄၊ပါ–၁၀၀။ ။

ရဟန်းတော်တို့ အချင်းချင်း ခေါ်ဝေါ်ရပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။မထေရ်ကြီး, မထေရ်ငယ်တို့ အပြန်အလှန် ခေါ်ဝေါ်ရပုံကို ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၂၇၊ဌ–၁၀၄။ ။ရှင်ရဟန်းတို့အပေါ်၌ ခေါ်ဝေါ်ပုံ နမူနာ ယူစရာ၊ ပဏ်–၂–ဌ–၂၃၂၊ပါ–၃၀၅။ ။ရဟန်းတော်တို့ အချင်းချင်းတွင် သုံးဝါကြီး,သုံးဝါငယ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ နေရာတခုတည်း၌ အတူတကွနေထိုင်ကောင်းကြောင်း၊ ထို့ထက် ကြီးလျှင်,ငယ်လျှင် အတူမနေထိုင်ကောင်းကြောင်း၊ ဝိ–၄–ပါ–၃၁၉၊ဌ–၇၆။ ။အတူမနေထိုင်ကောင်းသောသူများ၊ပါ–၃၂၀။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၄၂၆။ ။

ရဟန်းတို့ သီလ လေးပါး။ ။အကျယ်ဟောထားသော တုဝဋ္ဋကသုတ္တ နိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ–ပါ–၂၆၃၊ဌ–၃၂၆။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၂၁၊ဌ–၃–အုပ်–၂၇၇၊ [၁]ပါတိမောက္ခသံဝရ သီလ၊ [၂]ဣန္ဒြိယသံဝရ သီလ၊ [၃]အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ၊ [၄]ပစ္စယသန္နိဿိတသီလ၊(ဆိုင်ရာဆိုင်ရာအခဏ်း၌ အကျယ်ရှိ၏)။ ။

၁။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ···· ဒွေမာတိကာ ခေါ်သော ပါတိမောက်၌ လာသော သိက္ခာပုဒ်များသာမက ဝိနယ ပိဋက၌လာသော သိက္ခာပုဒ်များ။

၂။ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ ···· စက္ခုန္ဒြေစသော ဣန္ဒြေ ၆-ပါး၌ အကု သိုလ် မဖြစ်ရအောင် စောင့်စည်းမှု။

၃။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ ···· ကုလဒူသက အနေသန အမှုများမှရှောင် ကြဉ်၍ စင်ကြယ်စွာ အသက်မွေးမှု။

၄။ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလ ···· စင်ကြယ်စွာရသော ပစ္စည်းများ၌ ပစ္စ- ဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်၍ သုံးဆောင်မှု။

ရဟန်းတို့ မဆင့်မြန်းကောင်းသော တန်ဆာများ။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၉၆၊ ဌ– ၃၆၃၊ ။နား,လက်,လည်ပင်း,ဦးခေါင်း,ခါး စသောအရပ်များ၌ လူတို့ ဆင်မြန်းသော တန်ဆာများကို ရဟန်းတို့ မဆင်မြန်းအပ်ကြောင်း ပညတ် ထားတော်မူပုံ၊ ဆင်မြန်းလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏၊ ဝိ–၄–ပါ–၂၄၁၊ ဌ–၄၄။ ။သဂ်ဟ–ဌ–၄၃၆။ ။ရဟန်းတို့မှာလူတို့ဝတ်သကဲ့သို့ သင်္ကန်း ကို မဝတ်ရကြောင်း ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ၊ဝိ–၄–ပါ–၂၇၇၊ ၂၇၀၊ဌ–၅၄။ ။ပရိမဏ္ဍလသိက္ခာပဒ၊ (သေခိယ)၊ ဝိ–၂–ပါ–၂၃၉၊ ဌ–၁၆၁။ ။သဂ်ဟ–ဌ–၄၄၆။ ။ရဟန်းတို့မျက်နှာ၌ မလိမ်းမခြယ်ရ ကြောင်း ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ၊လိမ်းခြယ်လျှင် ဒုက္ကဋအာပတ် သင့်၏၊ ဝိ–၄–ပါ–၂၄၂၊ ဌ–၄၅။ ။သဂ်ဟ–ဌ–၄၃၇။ ။မအပ် သော တန်ဆာဆင်နည်းများ၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၇၊ ဌ–ဂ၄။

ရဟန်းတို့မစီးကောင်းသော ယာဉ်များ။ ။ဥပါဟနာ ပန ပဋ္ဌဇိတဿ ယာနံ ယေဝ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ မဟာနိ–ဌ–၃၅၅၊ ပါ–၂၉၀။ ။ မအပ်သောယာဉ်၊ အပ်သောယာဉ်ကို ခွဲပြခ်ား၊ ဒီဃ–၁–ဌ–ဂ၀၊ ပါ– ၆။ ။ယာနာဒိပဋိက္ခေပကထာ၊ ဝိ–၃–ပါ–၂၀၀၊ ဌ–၃၆၉။ ။ သဂ်ဟ–ဌ–၄၅၇။

ရဟန်းတော်တို့ကို ထေရ,မဇ္ဈိမ, နဝ-ခွဲခြားပြပုံ။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်– ၁၀၅၊ ၁၀၆၊ ပါ–၁၇၊ ထေရာတိ ဒသဝဿေ ဥပါဒါယ ဝုစ္စန္တိ-ဟု ဖွင့်ပြ ထား၏။ ။ဝိ–၁–ပါ–၂ဂ၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၃၊ ။အဘိ–၄–ဌ–၆၆၊ ပါ–၁၃၇၊ ။သဂါထာ–သံ–ဌ–၄၂။

ရဟန်းတို့ အစောင့်အရှောက် တောင်းရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ ရဟန်းကောင်းတို့ကို တရားနှင့်အညီ လူတို့က စောင့်ရှောက်ပုံ အစီအစဉ်ကို ပြဆိုချက်။ အကျဉ်း၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၅၃၊ ပါ—၅၇။ ။ဓမ္မိကာရက္ခယာစန ဝိနိစ္ဆယ၊ ဝိ—၂—ဋ္ဌ—၁၈၂၊ ပါ—၂၉၀။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၃၃။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၂၇၅၊ ဋ္ဌ—၂၂၁။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၅၀၊ ဋ္ဌ—၃၄။ ။ရဟန်းတို့ တရားစွဲဆိုမှုနှင့်စပ်၍ သိထားဘွယ်များ၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၄။ ။ဝိ—၂—ပါ—၂၂၀၊ ဋ္ဌ—၁၈၀၊ ၁၁၈၂၊ ဥဒေါသိတ သိက္ခာပဒ။ ။ရဟန်းဟူသည်မှာ ဘေးရန်ကို လုံခြုံရန်အတွက် စောင့်ရှောက်ရန် မလိုကြောင်း၊ မိမိကလည်း သူတပါးကို စောင့်ရှောက်ရန် မလိုကြောင်း ဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၃၀၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၆။ ။ရဟန်းဟူသည်မှာ အဖော်မလိုကြောင်း၊ အဖော်ရှိလျှင် ငြင်းခုံခြင်း စသော အပြစ်များဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ မာတုဂါမနှင့်ဆိုလျှင် အမရင်း၊ နှမရင်းနှင့်ပင် အတူမနေသင့်ကြောင်း ဆုံးမသောဂါထာများ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၇၉။ ။မဟာဇနကဇာတက၊ ပါ—၁၇၄၊ ဋ္ဌ—၈၁၊ ၈၂။

ရဟန်းလူထွက်နတ်သား။ ။ရဟန်းတရားကို ကြိုးစားအားထုတ်နေစဉ် စုတေပြီး နတ်သားသွားဖြစ်သော ရဟန်းလူထွက်နတ်သားဝတ္ထု၊ အစ္ဆရာသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၈၀။ ။၎င်းနတ်သားအား ရထားဥပမာဖြင့် ဘုရားရှင်က တရားဟောတော်မူပုံ၊ ဋ္ဌ—၈၂။ ။ရဟန်းဘဝမှ လူထွက်ပြီး စေတီယင်္ဂဏဝတ်ကိုပြုလုပ်ခြင်း၊ တရားဟောပြောပေးခြင်း ကုသိုလ်များကြောင့် သုမေဓာဘုရားရှင်လက်ထက်တော်မှ ငါတို့ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တိုင်အောင် နတ်သားဖြစ်ရသော အနေကဝဏ္ဏဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန—ပါ—၁၁၂၊ ဋ္ဌ—၂၉၉။

ရဟန်းတို့ညီညွတ်စေရန် လူတို့ကပြုလုပ်နိုင်ပုံများ။ ။ရဟန်းတော်တို့ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းဖြစ်၍ အချင်းချင်း မညီမညွတ်ဖြစ်ကာ ကွဲပြားနေသော် ပြန်၍ ညီညွတ်ကြစေရန် လူတို့က အရိအသေမပေးခြင်း၊ ပစ္စည်းလေးပါးစသည်ကို မလှူဒါန်း မထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့် သပိတ်မှောက်နိုင်ကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ကောသမ္ဗီမြို့သူမြို့သားတို့ ထုံးရှိခဲ့ကြသည်၊ ပဏ်—၃—ဋ္ဌ—၁၄၅၊ ပါ—၁၉၂။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၆၆၊ ထိုသို့ လူတို့က သပိတ်မှောက်ခြင်းကြောင့် ကောသမ္ဗီရဟန်းတော်တို့မှာ ပြန်၍ ညီညွတ်ရေးရလာကြ၏။ ။ဝိ—၃—ပါ—၅၀၀၊ ၅၀၁၊ ဋ္ဌ—၄၃၄၊ ၅။

ရဟန်းပျင်း ရဟန်းဖျင်းတို့ကို ဆုံးမတော်မူခဏ်း။ ။ဂါထာများ၊ ထေရ–ပါ–၂၃၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၀၊ ။ပါ–၂၄၁၊၂၆၀၊၂၆၁။ ။ပါ–၂၄၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၇။ ။ပါ–၂၆၀၊ ဋ္ဌ–၄၀၅။ ။ပါ–၃၁၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၅၇၊၄၉၆။ ။ရဟန်းငယ်တို့ တိရစ္ဆာနကထာကို ပြောဆိုကြရန် အားထုတ်နေကြရာတွင် အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်က ပုဗ္ဗါရုံကျောင်းတော်ကြီးကို တုန်လှုပ်စေခြင်းဖြင့် သတိသံဝေဂရစေတော်မူပုံ၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၂၊ ။မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၃၅၊ ဋ္ဌ–၂၀၀။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–၂၂၅၊ ၂၂၆။ ။ဒုက္ကရသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၇၊ဋ္ဌ–၃၅။ ။ရဟန်းပျင်း ရဟန်းဖျင်း ရဟန်းစဉ်းလဲတို့မှာ ဘုရားရှင်၏ စကားတော်ကို မနာယူခကြောင်း၊(အပြန် ရဟန်းတော်များကား နာယူကြကြောင်း)ဟောထားသော စောဒနာသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၇၄၊ ဋ္ဌ–၅၉။ ။အအိပ်ကြီးသော ရဟန်းတို့အား ဆုံးမသော သေးပွသုတ်၊အံ–၆–ပါ–၂၆၄၊ဋ္ဌ–၉၀။ ။ဂါထာ၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၇၅၊ ပါ–၃၆၊ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၀၂။ ။နိဘမထေရ်ဆုံးမသောဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၃၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၇။

ရဟန်းတို့ကိုဆုံးမသောဂါထာများ။ ။ဥပါလိထေရ်က ဆုံးမသောဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၇၅။ ။နိသဘထေရ်ကဆုံးမသော ဂါထာ၊ ပါ–၂၅၀၊ ဋ္ဌ–၄၀၇၊ ကျက်မှတ်ထားစရာကောင်းလှ၏။ ။ဓမ္မပါလမထေရ်က ဆုံးမသောဂါထာ၊ ပါ–၂၅၉၊ ဋ္ဌ–၄၁၇၊ ။ယသောဇထေရ်က ဆုံးမသော ဂါထာ၊ ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–၄၅၉၊ ။အသျှင်မဟာကဿပထေရ်က ဆုံးမသောဂါထာ၊ ပါ–၂၉၅၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၇၇။ ။မဟာကပ္ပိနထေရ် ဆုံးမသော ဂါထာများ၊ ဋ္ဌ–၁၀၄။ ။မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ် ဆုံးမသောဂါထာများ၊ ပါ–၃၆၂၊ ဋ္ဌ–၄၀၀။ ။သမ္ဘူတထေရ်ကဆုံးမသောဂါထာ၊ ပါ–၂၇၁၊ဋ္ဌ–၁၉၊ ။ဥပသေနထေရ်က ဆုံးမသောဂါထာ၊ ပါ–၃၀၅၊ဋ္ဌ–၂၀၄၊ ။အသျှင်အာနန္ဒာထေရ်က ဆုံးမသောဂါထာ၊ပါ–၃၄၆၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၂၁။

ရဟန်းသံဃာကောင်းကို ကိုးကွယ်လိုသော်။ ။ရဟန်းသံဃာကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လိုသော် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း ၉၆–ဦးကို ရေတွက်ဖော်ပြ၍ တရားဟောပြောနိုင်သော ရဟန်းသံဃာကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရမည်ဟု တိပိဋကတိဿမထေရ်ကမိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပုံ၊မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၇၂။ ။ရဟန်းသံဃာကောင်းများကို ယူဇနာတရာ, တထောင်ဝေးကွာသော အရပ်

သို့ ရိက္ခာထုပ်ကိုလွယ်၍ပင် သွားရောက်ဖူးမျှော်သင့်ကြောင်း ဟောထားသော ဥပေါသထသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၅၀၃၊ဋ္ဌ-၃၆၃။ ။ရဟန်းသံဃာကောင်းတို့ကို မိမိတို့အရပ်တွင်သီတင်းသုံးနေထိုင်စေလိုသော် ပုဏ္ဏကျွန်မထုံး နှလုံးသွင်းမှုကြရမည်၊ သရဏဂုံတည်ပါမည်၊ ၅-ပါးသီလကို လုံခြုံအောင်စောင့်ထိန်းပါမည်ဟု လျှောက်ထား၍ ဘုရားရှင်ကို ခရီးမသွားနိုင်အောင်တားမြစ်အသနားခံရာ ဘုရားရှင်က ခရီးမသွားတော့ဘဲ ပုဏ္ဏကျွန်မကိုငဲ့ညှာ၍နေတော်မူခဲ့ဘူးပုံ၊ အံ-၇-ဋ္ဌ-၁၆၉။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၀၄၊၁၉၉၊၃၃၀၊၄၂၇။

ရဟန်းသံဃာကောင်းတို့ မရှိခြင်းအပြစ်။ ။ရဟန်းသံဃာကောင်းတို့မရှိလျှင် နတ်တို့ကလည်း လူတို့ကိုမစောင့်ရှောက်ကြကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊အံ-၇-ဋ္ဌ-၁၅၄။ပါ-၄၀၀၊ ။ရဟန်းသံဃာကောင်းတို့မရှိသောအရပ်တွင်ဘီလူးသရဲ-စသည်တို့က လူတို့ကို နှိပ်စက်တတ်ကြောင်း၊ ဒီဃ-၂-ဋ္ဌ-၁၁၁၊ (အပရိဟာနိယအခန်းတိုင်း၌ရှိ၏)။

ရဟန်းသံဃာကောင်းထံချဉ်းကပ်ရကျိုးများ။ ။ကုလသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၂၁၃၊ကောင်းကျိုး ၅-ပါးကိုဟောထား၏။ ။ဂိဟိသာမိစိသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၇၆၊ဋ္ဌ-၃၁၂၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် လုပ်ကျွေးရကျိုးဂါထာများ၊ ။၅-ပါ-၁၀၆၊ဋ္ဌ-၆၃၊ ။ရဟန်းကောင်းတို့ကို ကြည်ညိုခလေးစားလှသော သီဟိုဠ်ကျွန်း ကုဋကဏ္ဏမင်း၊ အဘိ-၂-ဋ္ဌ-၄၃၃။ ။ ရဟန်းကောင်းယှသုံး၊ စိတ်ရွှင်ပြုံး၊ နှလုံးကြည်သာ၊ ထိုဒကာ-ဟူသော ဂါထာ၊ ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၁၁၀၊ ဋ္ဌ-ဆ-အုပ်-၂၂၂။

ရဟန်းတို့အားပစ္စည်းဖြင့်ဘိတ်ကြား၍လှူဒါန်းရကျိုးများ။ ။နှုတ်ဖြင့်ဖိတ်ခြင်း၊ ပစ္စည်းဖြင့်ဖိတ်ခြင်း ဘိတ်ခြင်း ၂-မျိုး၊ ပဏ-၂-ဋ္ဌ-၂၂၁၊ ပါ-၂၇၅။ ။ ၁-ပါ-၂၀၃၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၁၆၆၊ ။လှူဒါန်းရကျိုးများ၊ အံ-၁၀-ပါ-၃၆၁၊ဋ္ဌ-၃၂၁၊ ၃၂၂၊အာကခ်သုတ်၊ ။ရဟန်းတို့အား ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် အလှူခံရန်ဘိတ်ကြားပြီးနောက် ၁မလှူဒါန်းသူမှာ နောင်ဘဝများတွင် စီးပွါးဥစ္စာရှာဖွေသောအခါတိုင်း ကြံစည်တိုင်းလိုလို ပျက်စီးတတ်ကြောင်း၊ ၂အနည်းငယ်သာလှူဒါန်းသူမှာ မိမိကြံစည်တိုင်းဖြစ်မလာတတ်ကြောင်း၊ ၃ဘိတ်ကြားသမျှသာ လှူဒါန်းသူမှာ မိမိကြံစည်သလောက်သာဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ၄ပိုပိုလျှံလျှံလှူဒါန်းသူမှာ ကြံစည်သည်ထက် ပိုပိုလျှံလျှံဖြစ်ထွန်းလာတတ်ကြောင်းဟောထားသော ဝဏိဇ္ဇသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၉၃၊ဋ္ဌ-၃၂၀။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၅၃။

ရဟန်းတို့တပါးတည်းမနေထိုက်,နေထိုက်ပြဆိုခက်း။ ။အင်္ဂါ ၅-ပါးစီဟော သော ဝပကာသသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၁၂၀၊ ဌ-၄၆။ ။(ဝိနယ နိဿယ မုစ္စက-အခက်း၌လည်းရှိ၏.)။

ရဟန်းသူရဲကောင်းအစစ်။ ။ပဌမယောဓာဇီဝသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၇၉၊ ၈၁၊ ဌ-၃၄၊(အဘိ-စစ်သားခက်း၌အကျယ်ခရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဒုတိယယောဓာ ဇီဝသုတ်၊အံ-၅-ပါ-၈၂၊ ဌ-၃၅၊(၁) ဆွမ်းခံသွားရာ-စသည်၌ ကိုယ်, နှုတ်,စိတ် ဣန္ဒြေများကိုမစောင့်ရှောက်ဘဲ မာတုဂါမတို့၏ အင်္ဂါကြီးငယ် ကိုမြင်၍ သည်းမခံနိုင်ဖြစ်ကာ သိက္ခာမချဘဲ မေထုန်မှီဝဲသောရဟန်း၊ (၂) သီတင်းသုံးဘော်တို့ကိုမပန်ကြားဘဲ သိက္ခာချ၍ လူထွက်သောရဟန်း၊ (၃) သီတင်းသုံးဘော်တို့ကိုပန်ကြား၍ သီတင်းသုံးဘော်တို့က ကာမဂုဏ် ၏ အပြစ်များကို ဟောပြသော်လည်း မနာယူဘဲ လူထွက်သောရဟန်း၊(၄) သီတင်းသုံးဘော်တို့က ကာမဂုဏ်၏ အပြစ်များကို ဟောပြရာ သတိသံဝေဂ ရပြီး လူမထွက်သောရဟန်း၊ (၅) ကိုယ်နှုတ်စိတ် ဣန္ဒြေများကို စောင့် ကြသောကြောင့် ဝိသဘာဂ အာရုံဒက်များ မခံစားရဘဲ ချာန်, မဂ်,ဖိုလ် ရအောင် အားထုတ်သောရဟန်း၊၌နံပါတ် ၄၊၅၊ ရဟန်းတော် ၂-ပါးကို ရဟန်းသူရဲကောင်းအစစ်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထားတော်မူ၏။ ။ရဟန်း ဘဝတွင် မပျော်မွေ့ဘဲ ကျင့်နေရသော်လည်း သီတင်းသုံးဘော်တို့က ချီး ကျူးကြပုံ အချက် ၅-ချက်၊ သိက္ခာသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၄။

ရဟန်းတို့ နန်းတော်ဝင်ခြင်း၌ ရအပ်သောအပြစ်များ။ ။၁၀-ပါး၊ ရာဇန္တေ ပုရပ္ပဝေသနသုတ်၊ အံ-၁၀-ပါ-၃၂၀၊ ဌ-၃၀၂၊ မင်းကျွမ်းဝင်ခြင်း ကြောင့် ရအပ်သောအပြစ်များ ဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုနိုင်၏။ ။ဝိ-၂- ပါ-၂၀၇၊ ဌ-၁၅၁။

ရဟန်းသံဃာကောင်းတို့ကို ကြည်ညိုရကျိုးများ။ ။ခုဒ္ဒက-ပါ-၄၊ ဌ- ၁၂၆။ ။သုတ္တ-ဌ-၃-အုပ်-၃၂၊ ဂါထာများအညွှန်း၊ မျက်စိရောဂါ ကင်း၍ မျက်လုံးလှပတတ်၏ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ပဏ်-၁-ဌ-ပ-အုပ်- ၃၂၂။ ။မင်္ဂလသုတ်၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ-ပုဒ်အဖွင့်၌ ရှိ၏။ ။ (ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုရကျိုး အခက်း၌လည်း ရှိ၏.)။ ။ရဟန်း ကောင်းတို့အား မြတ်နိုးရခြင်းအကြောင်းစုံကို သမီးဖြစ်သူ ရေဟိနိက ဘခင်အား ပြောပြခက်း၊(ရဟန်းကောင်းတို့၏ ဂုဏ်ပုဒ်များလည်းဟူ၏.)၊ ထေရီ-ပါ-၄၁၁၊ ဌ-၂၂၃၊ ။စူဠသုဘဒ္ဒါဝတ္ထု၊ ဓမ္မ-ဌ-၃-အုပ်-

၂၉၀၊ ကျက်မှတ်ထားဘွယ် အလွန်ကောင်းလှ၏။ ။သောဏကဇာတက။ ။ကာဠကာရာမသုတ်၊ အံ၊ ။ရဟန်းကောင်းတို့အား ချီးကျူးထားပုံ၊ သမ္မဟုလသုတ်၊ သံ။

ရဟန်းသာမဏေကို ခိုင်းစေတတ်သူ လူတို့ကျွန်ဖြစ်တတ်ကြောင်း။ ။ခုဇ္ဇုတ္တရာကျွန်မဘဝ္ထုနမူနာယူစရာ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၄၄၊ ။ဇာတိ၊ ဋ္ဌ-၂၈၊ ။ အံ-၁-ဋ္ဌ-၃၃၈။ ။ထေရ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၈၅၊ ဒါသကတ္ထေရဂါထာ၊ ဒိဏ္ဏာသဝဏ္ဏထေရ်ကို ခိုင်းစေခဲ့ဘူးသောကြောင့် ကျွန်ဖြစ်ရပုံ၊ ရဟန်းကောင်း ,သာမဏေကောင်း (ရဟန္တာ) ကို ငယ်သည်ဟု မလေးမစားပြုလျှင် ဝန်လေးလှကြောင်း၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၉၀။ ။ဒဟရသုတ်-သံ။

ရဟန်းတို့ မှတ်သားဘွယ်ရာများ။ ။ရဟန်းတို့ မဒိဗ်အပ်သော တရား ၂-ပါး၊ ရာသိယသုတ်၊ သဠာ-သံ-ပါ-၅၁၃၊ ဋ္ဌ-၁၄၅၊ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂ။ ။ရဟန်းတို့ ကုလမစ္ဆရိယ၊ အာဝါသမစ္ဆရိယအတွက် ကြောက်စရာကောင်းလှပုံ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၁၃။ ။ရဟန်းဟူသည်မှာ အအိပ်နည်းပါးကြောင်း ဟောထားသောဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၀၀။ ။ရဟန်းတို့မှာ လူ့ပုထုဇဥ်တို့ ကြည်ညိုမှု၊ မကြည်ညိုမှု၌ အရေးမထားထိုက်ကြောင်း၊ ဘာမျှထူးရှဲ့ မဆုတ်ယုတ်နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ ထေရ-ပါ-၂၆၆၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၆၂။ ။ ရဟန်းဘို့မှာ ဘာကိုမျှမရည်ရွယ်ဘဲ မရည်ညွှန်းဘဲ ရေချမ်းစဥ်တည်ထားသော ကောင်းမှုကို ပြုကောင်းကြောင်း နမူနာ၊ ဇာတက-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၇၅။ ။ရဟန်းတို့အတွက်၊ (အာယုဝဍ္ဎနဒိဝမုနကထာ)၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၆၄၊ ဋ္ဌ-၄၁။ ။ရဟန်းကျင့်ဝတ် ၆-ပါး(လူတို့အပေါ်၌ ပြုရသောကျင့်ဝတ်)၊ ၃--ပါ-၁၅၆၊ ဋ္ဌ-၁၄၀။

ရဟန်းယုတ်တို့ ဖြစ်တတ်သော သဘောထားများ။ ။အပြည့်အစုံဟောထားသော အနဂ်ဏာသုတ်၊ပဏ်-၁-ပါ-၃၂၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၄၇။ ။ရဟန်းယုတ်တို့ အနာဂတ်ကာလ၌ ကျင့်ကြံနေထိုင်ကြမည့် အကြောင်းအရာများကို ကြိုတင်ဟောထားခဲ့သော ဂါထာများ၊ ထေရ-ပါ-၃၃၉၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၅၄၊ပါရာပရိယထေရ် ဟောထားသော ဂါထာများဖြစ်၏၊ သတိပြု ရှောင်ကြဉ်ဘွယ် အလွန်ကောင်းလှ၏။ ။ဖုဿထေရ်ဟောထားသော ဂါထာများ၊ ပါ-၃၄၁၊ဋ္ဌ-၃၆၂၊ ရဟန်းယုတ်တို့မှာ ဂိုဏ်းအားကိုးဖြင့် သီလဝန္တဗဟုဿုတ ပုဂ္ဂိုလ်များအပေါ် အနိုင်ယူကြလိမ့်မည်- ဟူသော အချက်လည်း ပါဝင်၏။ ။အနာဂတဘယသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၉၃၊ဋ္ဌ-

၃၆၊(တတိယ)။ ။စတုတ္ထ၊ပါ–၉၅၊ဌ–၃၇။ ။ကာင်္ကော၀သုတ်၊ အံ–ဂ–ပါ–၁၆၊ဋ္ဌ–၁၉၇၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ကာရကသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၃၇၅၊ဋ္ဌ–၃၂၄၊ရဟန်းယုတ်မာတို့၏ အင်္ဂါ ၁၀-ပါးကို ဟောထား၏။ ။ဍသာမစ္ဆေရ နှိပ်စက်ခံရသော ရဟန်းတို့ သတိမူစရာ၊ ဇမ္ဗုကစ္စေရ၀တ္ထု၊ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ-အုပ်–၃၁၃။ ။ပါပိစ္ဆ ဗုဒ္ဓပဋ္ဋဉ္ဇရဟန်းတို့ တောင့်တတတ်သည်ကိုပြသော ဂါထာမျ း၊ ၃၂၀။ ။ရဟန်းယုတ်တို့မှာ သားသမင်နှင့်တူ၏ဟု ဆိုထားသော ဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၃၄၄၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၀၀။ ။

ရဟန်းယုတ်တို့ ကြီးစိုးခြင်း အပြစ်များ။ ။ရဟန်းယုတ်တို့ကြီးစိုးလျှင် ရဟန်းကောင်းတို့နှင့်တကွ လူ့နတ်အားလုံးတို့ ဆင်းရဲကြရကြောင်းနှင့် အကျိုးမဲ့ဖြစ်ကြရကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ အံ–၂–ပါ–၆၉၊ ဋ္ဌ–၄၄။ ။ ရဟန်းကောင်းတို့ ကြီးစိုးလျှင် အားလုံးချမ်းသာကြကြောင်းလည်း ဟောထား၏။ ။ရဟန်းဆိုးရဟန်းပျက်တို့ အားရှိကြောင်းသုံးပါးကို ဟောထားသော မဟာစောရသုတ်၊အံ–၃–ပါ–၁၅၂၊ဋ္ဌ–၁၃၉၊ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဖျက်ကိုယ်ပင် ပျက်စီးရကြောင်း။ ။ရဟန်းပျက်လူ့ ကျိုးမူမများ-ဟူသော ဂါထာ၊ထေရ–ပါ–၂၇၀၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၉။ ။

ရဟန်းဆိုး,ရဟန်းပျက်တို့ ခံရသော အပြစ်များ။ ။ပါပဘိက္ခုသုတ်၊နိဒါန–သံ–ပါ–၄၅၁၊ဋ္ဌ–၂၀၅။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၄၀၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၀၀။ ။ ပဏ်–၂–ပါ–၂၊ဋ္ဌ–၄၊ငရဲမှလွတ်ပြီးနောက် အကုသိုလ်ကံကြွင်း အနေဖြင့် မီးလျှံတောက်သော သင်္ကန်း,သပိတ်,ခါးပန်းကြိုး-စသည်ကို ၀တ်ဆင်ပြီး ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံနေကြရသော ပြိတ္တာများ ဖြစ်နေကြရပုံ ဟောထား၏။ ။ ဒုဗ္ဗရိတဖလ ပိဋိတ၀တ္ထု၊ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၉၀။ ။ကပိလသုတ်၊သုတ္တ–ပါ–၃၂၁၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၂။ ။

ရဟန်းယုတ်တို့ ပြည်သူတို့ဆွမ်းကိုစားရာ၌ ကြောက်စရာကောင်းလှပုံ။ ။ဂါထာများ၊ဝိ–၁–ပါ–၁၁၆၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၇၀။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၉၉၊ ။ ဣတိ–ပါ–၂၂၄၊ဋ္ဌ–၁၆၀။ ။

ရဟန်းသူခိုးကြီး ၅-ဦး။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၉၉၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၄၊အညွှန်း။ ။ ဝိ–၁–ပါ–၁၁၄၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၇၅၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။

(၁) ပါပဘိက္ခု-အလဇ္ဇီရဟန်းများကို စုဆောင်းပြီး ၎င်းတို့ဖြင့် ခြံရံကာ မြို့ရွာအနှံ့အပြားသွား၍ ပစ္စည်းစသည်ရအောင် အားထုတ်တတ်သော ရဟန်း။

(၂) ဆရာသမားများကိုပစ်ပယ်၍ ဓမ္မဝိနယများကို ကိုယ်တိုင်ထိုးထွင်း၍ သိခလဟန်ဖြင့် ပြောဆိုတတ်သော ရဟန်း။

(၃) ရဟန်းကောင်း ရဟန်းမြတ်များကို မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ယုံမှားခြင်း မရှိပါဘဲလျက် ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲတတ်သော ရဟန်း။

(၄) သံဃာပိုင် ဂရုဘဏ်ပစ္စည်းများကို လူတို့အားပေးကမ်း၍ မိမိဘက်ညွတ်လာအောင် သွေးဆောင်ဖြားယောင်းတတ်သောရဟန်း။

(၅) မိမိ အမှန်ဘကယ် မဂ်,ဖိုလ်မရပါဘဲလျက် ရလေဟန် ဝါကြွားပြောဆိုတတ်သော ရဟန်း။ ။ဤရဟန်း ၅-မျိုးကို ရဟန်းသူခိုးကြီး ၅-မျိုးဟု ဟောတားတော်မူ၏။ ။

ရဟန်းဒုဿီလအတွက် ဟောထားချက်များ။ ။ဒုဿီလ ပါပဓမ္မ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် ဟောထားသော ပေါ်တ္ထက္ကုပမ နိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၃၇၊ ဌ–၆၆။ ။ပေါ်တ္ထကသုတ်၊အံ–၄–ပါ–၂၄၉၊ဌ–၂၂၄။ ။အဆင်းလည်း မလှ၊ အတွေ့လည်းကြမ်းတမ်း၊ အဘိုးလည်းမတန်သော အဝတ်အစား သုံးမျိုးကဲ့သို့ ဒုဿီလပါပဓမ္မပုဂ္ဂိုလ်ဘို့မှာ နဝ,မဇ္ဈိမ,ထေရ-အရွယ်သုံးပါးလုံး၌ ကိုယ်အဆင်း ဂုဏ်သတင်းလည်းမရှိ၊ မှီခိုနေသူတို့လည်း အကျိုးမရှိ၊ လှူဒါန်းရသူတို့လည်း အကျိုးမများကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒုဿီလရဟန်းတို့အတွက် ကြောက်သန့်ဘွယ်ရာ ဥပမာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဟောထားသော အဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမသုတ်၊အံ–၇–ပါ–၄၈၅၊ဌ–၁၀၉။ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၅၂၊အညွှန်း။ ။ရဟန်းယုတ်တို့အား နှင်ထုတ်ရမည်ဟု ဟောထားသော ကာရဏ္ဍဝသုတ်၊အံ–၈–ပါ–၁၆၊ဌ–၁၉၇၊ဂါထာများပါ၏။ ။ဆပ္ပါဏာကောပမသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၄၀၁၊ ဌ–၁၁၀၊ ဒုဿီလရဟန်းတို့ ခံရသော ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ဈာန်မြေမစောင့်စည်းခြင်းအပြစ်များကို ဟောထား၏။ ။ဒုဿီလပဥ္စမိလိန္ဒ–ပါ–၂၄၉၊ရဟန်းဒုဿီလက လူဒုဿီလထက် အကြောင်း ၁၀-ပါးဖြင့် သာလွန်ပုံ ဟောထား၏။ ။ရဟန်းမှာ ဒုဿီလပင်ဖြစ်သော်လည်း အကြောင်း ၁၀-ပါးဖြင့် အလှူရေစက်ကို သုတ်သင်နိုင်သေးပုံ၊ပါ–၂၅၀။ ။

ရဟန်း သီလဝန္တအတွက် ဟောထားချက်များ။ ။ကာသိကဝတ္ထူပမနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၃၀၊၁၃၉၊ဌ–၆၇။ ။ပေါ်တ္ထကသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၂၅၀၊ ဌ–၂၂၄၊၅၊ကာသိတိုင်း၌ဖြစ်သော အဝတ်သည် အဆင်းလည်းလှ၏၊ အတွေ့လည်းနူးညံ့၏၊ အဘိုးလည်းထိုက်တန်သကဲ့သို့ သီလဝန္တ

ရဟန်းတော်များသည် ကိုယ်အဆင်းဂုဏ်သတင်းလည်း လှ၏၊ မှီခိုနေသူတို့ကိုလည်း အကျိုးရှိစေ၏၊ လှူဒါန်းသူတို့ကိုလည်း အကျိုးများစေ၏-ဟု အရွယ်သုံးပါးဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုးကို ဟောထား၏။

ရဟန်းတို့ကိုဆဲရေးခြင်းအပြစ်များ။ ။ရဟန်းတို့ကို ဆဲရေးသောကြောင့် ပါးစပ်မှ သွေးပုတ်သွေးနက်များ ထွက်နေသောပြိတ္တာ ၂-ယောက်၊ဥဒါန်-ဠ-၂၇၉။ ။ကပိလငါး၊ သုတ္တ-ပါ-၃၂၁၊ ဠ-၃-အုပ်-၄၄။ ။ အချို့လူတို့က ရဟန်းတို့အား ကြိမ်ဖန်ဆဲရေးတတ်ကြပုံကို ပြဆိုချက်၊ ခန္ဓ-သံ-ဠ-၂၇၇၊ ပါ-၇၆၊ ခွန်အားရှိပါလျက် အရှက်အကြောက်ကင်းမဲ့စွာ တောင်းစားနေကြသည်ဟု ဆဲရေးတတ်ကြကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ ရသေ့ရဟန်းအချင်းချင်းတို့ကို မသင့်မတင့်ဖြစ်အောင် (ဝါ) အမိကရုဏ်းဖြစ်အောင် ပြုလုပ်သောသူတို့မှာ တနေ့နေ့တွင် အန္တရာယ်ကြီးစွာ ကျရောက်တတ်ကြောင်း၊ မဟာ-သံ-ဠ-၃၁၄၊ ဘုရားဇာတ်တော်ကို ပြန်ဟောထားတော်မူ၏။ ။(ပေတဝတ္ထု-၌ များစွာရှိ၏)။ ။အရိယာရဟန်းတော်တို့အားဆဲရေးခြင်း၊ ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်များကို အ-ခက်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ။

ရဟန်းပြုရန် အားတက်ပြန်။ ။ရဟန်းတော်တို့ နေထိုင်ပုံကို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အသျှင်တို့ထံမှ ကြားရ၍ တရားနှလုံးသွင်းလိုက်ရာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်းသားငယ်၊ အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၁၂၊ ဠ-ပ-အုပ်-၂၀၁။ ။ရဟန်းကျင့်ဝတ်ကို လာရောက်ပြောကြားကူညီသော အာဒိစ္စဗန္ဓုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သုတ္တ-ပါ-၂၀၇၊ ဠ-ပ-အုပ်-၉၂။ ။ရဟန်းဘဝမှ နှစ်ကြိမ်တိုင် လူထွက်သေးသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအလောင်း၊ ၎င်းနောက် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွား၏၊ ပါ-၂၀၇၊ ဠ-၀၇။ ။ဗာရာဏသီသေဋ္ဌေးသား၊ အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၁၁၊ ဠ-ပ-အုပ်-၁၉၆။

ရာဂ၏အပြစ်များကို ပြဆိုချက်။ ။ရာဂမှာ မီးနှင့်တူကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဠ-၃-အုပ်-၁၆၉၊၂၃၁။ ။ရာဂမီးထက် ပူသောမီးမရှိဟု ငြိုးငြူရှာသော ငါးထိကြီး၊ မဇ္ဈိမတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၅၀၊ ဠ-၃-အုပ်-၁၆၂။ ။ရာဂအပြစ်ပြဂါထာ၊ ထေရ-ဠ-၃-အုပ်-၃၇၊ ကာမဂုဏ်မှောင်မှာ အမိုက်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း။ ။ရာဂသုတ်၊ (ပ-၃)၊ ဇာတိ-ပါ-၂၃၄၊ ဠ-၂၀၅၊ ရာဂကို မပယ်က မာရ်မင်းကျော့ကွင်းမှ မလွတ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ဒေါသ-မောဟလည်းနည်းတူ။ ။ရာဂေါ ဟိ

မာရယောဂေါ မာရပါသော၊ ဇာတိ–ဋ္ဌ–၁၉၀။ ။ရောဂနှိပ်စက်က အကြီးမသက်ရောက်ကြောင်းဂါထာ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၂၊ ၃၂။ ။ရောဂစသည်နှိပ်စက်က ရပြီးသားမန္တန်များ ပျက်စီးတတ်ကြောင်း ဟောထားသော အနဘိရတိဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၀။ ။ရောဂေါ ဟိ ဒုဂ္ဂတီနံ ပထတ္တာ ရောဂပထောတိ ဝုစ္စတိ၊ ကမ္မပထောဝိယ၊သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၆၊ ပါ–၃၄၉၊ ။ရောဂစသော အကုသိုလ်ပုဒ်တို့၏ အနက်အကျဉ်းပြဆိုခဏ်း၊ ပဋိသံ–ပါ–၉၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၂။ ။ရောဂ၏ အပြစ်များကို ဟောထားသော လောဘာဓိဋ္ဌာနဒေသနာခဏ်း၊ ပေဋက–ပါ–၂၀၉။ ။ရောဂအားကြီးခြင်းအကြောင်းများ၊ (၂-နည်း)၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၉၉၊ ၁၀၀။ ။ရောဂ-ဒေါသ-မောဟတို့၏ မူရင်းအကြောင်းကို မေး၍ ဘုရားရှင်ဖြေပြတော်မူခဏ်း၊ သုတ္တ–ပါ–၃၂၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၂၆၊ ဋ္ဌ–၂၃၆။ ။ရောဂစသည်ကို ပမာဏကရဏဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ သဠာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၃၆၊ ပါ–၄၇၅၊ ရာဂ စသော တရားတို့မှာ တိုင်းတာခြင်းကို ပြုတတ်၏ဟူလို။ ။ရောဂဖြစ်ကြောင်း ၂-ပါး၊ အံ–၂–ပါ–၇၆၊ ဋ္ဌ–၅၆၊သုဘနိမိတ္တ၊ အယောနိသောမနသိကာရ။ ။(လောဘအပြစ်ကိုပြသော အခဏ်း၌လည်းရှိ၏)၊

ရောဂစရိုက်ရှိသူအတွက် ဟောထားချက်များ။ ။ရောဂစရိုက်ရှိသူတို့၏ အနေအထိုင် အမူအရာ စသည်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၀၁၊ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၇၁၊ ဝီတရာဂပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား အရသာ ဟူသမျှ၌ တပ်မက်မှုဖြင့် မစားမသောက်ကြကြောင်း ရှင်းပြထား၏။ ။ရောဂစရိုက် ရှိသူတို့အတွက် ဟောထားသော သမ္ဗာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၃၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၃။ ။မဟာနိ–ဋ္ဌ–၂၇၄၊ အညွှန်း။ ။ဂုဏ်ပုဂ္ဂိုလ်အားလျော်သော ကျောင်း,သက်နှး,ဆွမ်း,ဒကာ, ဆွမ်းခံရွာ စသည်ကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၀၄။

ရောဂမီးကို ငြိမ်းသတ်နည်းများ။ ။ရောဂ, ဒေါသ,မောဟ ကင်းမှသာ၊ ကင်းအောင်ကျင့်သူမှသာ ပူဇော်ထိုက်ကြောင်း ဟောထားသော နဂရဝိန္ဒေယျသုတ်၊ ပဏ်–၃–ပါ–၃၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၄၉။ ။ရောဂ, ဒေါသ, မောဟ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းများ၊ဝီဏောပမသုတ်၊သဠာ–သံ–ပါ–၃၉၉၊ ဋ္ဌ–၁၀၆။ ။ဂုဏ်းသုံးပါးကို ပယ်နိုင်ရန် အသုဘ မေတ္တာ ပညာကို ပွါးများရမည်ဟု ဟောထားသော ရာဂသုတ်၊ အံ–၆–ပါ–၃၀၇၊ ဋ္ဌ–၁၄၂။ ။ရာဂပေယျာလဝဂ္ဂ၊ အံ–၂–ပါ–၉၇၊ ဋ္ဌ–၆၇၊ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟကိုပယ်နိုင်

ရန် သမထဝိပဿနာကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။အံ-၃-ပါ-၃၀၄၊ ဋ္ဌ-၂၄၇။ ။၆-ပါ-၃၉၃၊ ဋ္ဌ-၁၄၃။ ။၇-ပါ-၅၁၂။ ။၈-ပါ-၁၆၁။ ။၉-ပါ-၂၅၆။ ။၁၀-ပါ-၅၁၂။ ။၁၁-ပါ-၅၅၇၊ ဤရာဂပေယျာလဝဂ်များ၌ ရာဂစသော အယုတ်တရားများကို ပယ်နိုင်ရန် အားထုတ်သင့်သော တရားများကို ဟောထား၏။ ။ရာဂစသော အညစ်အကြေးများကို အခွင့်ရတိုင်းရတိုင်း အနည်းငယ် အနည်းငယ် မှုတ်ထုတ်ရန် ရွှေပန်းထိမ် ဥပမာဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၁၇၊ ။ရာဂ,ဒေါသ,မောဟမီးကို ငြိမ်းသတ်နိုင်အောင် နည်းပေးဟောထားသော အဂ္ဂိသုတ်၊ ဣတိ-ပါ-၂၅၇၊ ဋ္ဌ-၂၈၁။ ။သုတ္တ-ပါ-၂၇၉၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၄၊ ဥဒ္ဒရသုတ်။ ။သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်၊ ပါ-၃၃၂၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၉၃။ ။ခေတ္တမာဏဝပုစ္ဆာ၊ ပါ-၄၃၈၊ ဋ္ဌ-၃၀၇။ ။ထေရ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၅၁၄၊ ရာဂကိုပယ်နိုင်ရန် ဝင်္ဂီသထေရ် ဟောသောဂါထာများ။ ။ရာဂကို နှိပ်ကွပ်နိုင်ရန် သီလစောင့်ထိန်းကြသော တိရစ္ဆာန် ၅-ဦး၊ ပဥ္စုပေါသထ ဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၂၉၁၊ ဋ္ဌ-တ-အုပ်-၃၂၅။ ။ရာဂ, ဒေါသ,မောဟ,ဝိနယမည်ပုံမေး၍ ဖြေထားသော ဒုတိယအညတရ ဘိက္ခုသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၇၊ ဋ္ဌ-၁၆၀။ ။ရာဂဝိရာဂသုတ်၊ ပါ-၂၁၊ ဋ္ဌ-၁၆၉။ ။ရာဂဝိနယသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၄၀၈၊ ဋ္ဌ-၃၂၆။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ရာဇဂဟ-ဟူသောပုဒ်အဖွင့်၊ ဥဒါန-ပါ-၈၁၊ ဋ္ဌ-၅၄။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၅၀၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၃၉။ ။ဒီဃ-၁-ဋ္ဌ-၁၂၂၊ ပါ-၄၄။ ။ဝိ-၁-ပါ-၅၀၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၄၇။ ။ငင်းပြည်တည်ရှိနိုင်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်-၁-ပါ-၁၉၉၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၄၀။ ။ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အနီး၌ရှိသော တောင်ငါးလုံး အမည်၊ ဝိမာန-ပါ-၁၉၊ ဋ္ဌ-၇၄။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၁၁။ ။ငင်းပြည်၌ ရှိသော လူဦးရေ၊ သဂါထာ-သံ-ဋ္ဌ-၂၈၇။ ။လူဦးရေမှာ ၁၈-ကုဋေရှိ၍ ရွာပေါင်း ၈-သောင်းရှိကြောင်း၊ ဝိ-၁-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၉၉။ ။ပဏ်-၃-ဋ္ဌ-၁၁၁။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၀၇၊ ၃၈၄။ ။အပ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၉၈။ ။ဝိ-၃-ပါ-၂၆၅၊ ဋ္ဌ-၃၆၄။ ။ငင်းပြည်၌ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က အနာဂါမ်လူဓါင်းဆောင်ပေါင်း ၅၀၀-ရှိ၍ တယောက်တယောက်တွင် ၅၀၀-စီ အခြံအရံရှိကြကြောင်း၊ ဒီဃ-၃-ဋ္ဌ-၁၇၊ ပါ-၃၀။ ။မိလိန္ဒ-ပါ-၃၃၁၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း "၃၅၀၀၀၀"ရှိကြောင်းဟောထား၏။

ရာဇဂြိုဟ်သေဋ္ဌေးက တန်ခိုးရှိ မရှိစမ်းကြည့်ပုံ။ ။ရာဇဂြိုဟ်သေဋ္ဌေးက တန်ခိုး ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို သိလို၍ စန္ဒကူးသပိတ်ကို ဝါးလုံးအဆက်ဆက်ဖြင့် ကောင်းကင်တွင် ဆွဲချိတ်ထားပုံ၊ ဝိ–၄–ပါ–၂၄၆၊ ဋ္ဌ–၄၆။ ။အပ– ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၉။ ။၎င်းသပိတ်ကို အသျှင်ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇထေရ်က တန်ခိုးပြ၍ယူတော်မူခဏ်း၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၃၀။

ရာဇသုတ်။ ။ဥဒါန်–ပါ–၀၀၊ဋ္ဌ–၉၁၊ ရဟန်းတော်တို့မှာ တရားစကား ကိုပြောလျှင်ပြောရမည်၊ သို့မဟုတ်မူ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဆိတ်ဆိတ်နေ သကဲ့သို့ ဆိတ်ဆိတ်သာနေရမည်ဟု ဟောထား၏။

ရာဓမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–၂၅၃၊ ဧတဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ပဋိဘာနေယျကာနံ ယဒိဒံ ရာဓော-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်တော်မူပုံ၊ (အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်ကျေးဇူးသိတတ်ပုံကို လည်း ပြဆိုထား၏)။ ။ထေရ–ပါ–၂၄၀၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၁။ ။ သရက်သီးလှူရကျိုး။ ။အပ–ပါ–၃–အုပ်–၁၃၇၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၄၃။ ။ ဝိ–၃–ပါ–၇၀၊ဋ္ဌ–၂၆၄။ ။ရာဓသံယုတ္တ၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၅၄၊ ဋ္ဌ– ၃၀၀။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၆၊ အပြစ်ပြ၍ ဆုံးမတတ်သူ ဆရာဟူ လော–ဟူသောဂါထာ။

ရာဟုလာမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–၁၉၀၊ အကျယ်၊ ဧတဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ သိက္ခာကာမာနံ ယဒိဒံ ရာဟုလော-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရတော်မူပုံ။ ။ထေရ–ပါ–၂၇၁၊ ဋ္ဌ–၃– အုပ်–၂၀၊ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၆၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၅၊မှန်အခင်းကို လှူခဲ့ရကျိုး။ ။ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၉၄။ ။သိက္ခာကာမဖြစ်ပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဝိ–၂–ပါ–၂၇၊ဋ္ဌ–၁၁။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၁၉၆။ ။ဝိ–၃–ပါ–၁၁၅၊ဋ္ဌ– ၂၀၆၊၂၉၀၊ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၅။ ။သဲများကိုဖြန့်ခင်း၍ ထိုသဲများ နှင့်အမျှ အဆုံးအမများကိုရရန်တောင့်တပုံကို ပြဆိုထား၏၊ ပဏ်–၂– ဋ္ဌ–၀၄ ၃၄။ ။တိပလ္လတ္ထမိဂဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၅၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်– ၁၇၇။ ။ဘုရားရှင်ထံ အမွေတောင်းပုံ၊ဘုရားရှင်က အမွေပေးတော်မူပုံ၊ ဝိ–၃–ပါ–၁၁၅၊ဋ္ဌ–၂၉၀။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၄။ ။ဇာတက– ဋ္ဌ–၁–အုပ်–၁၀၇။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၇။ ။အသျှင်ရာဟုလာ ထေရ်မှာ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တွင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကြောင်း၊မဟာ– သံ–ဋ္ဌ–၂၄၆။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၃၉၊ ။ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၂၀၀၊နဂါးမင်း ဖြစ်ခဲ့ဘူးပုံနှင့် ထိုဘဝမှစ၍ ဆုတောင်းပြည့်အံ့ဟု ဗျာဒိတ်တော်ရခဲ့ပုံ။

ရာဟုလောဝါဒသုတ်။ ။(အမ္ဗလဋ္ဌိက)၊ပဏ်—၂—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—၈၈၊မုသာဝါဒမှရှောင်ကြဉ်ရန်နှင့် နှိပ်စက်တတ်သော ကံသုံးပါးကို မပြုရန်ဆုံးမထား၏။ ။မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်၊ပါ—၈၃၊ဋ္ဌ—၉၁၊ဓာတ်ကြီး ၅-ပါးနှင့် တူအောင်ကျင့်ရန် ဆုံးမထား၏။ ။စူဠရာဟုလောဝါဒသုတ်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၃၂၄၊ ဋ္ဌ—၂၄၃၊ စက္ခုစသည်၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး မေးစိစစ်တော်မူပုံ၊ ဤသုတ်အဆုံးတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။ ။ရာဟုလသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၈၃၊ ဋ္ဌ—၃၅၂၊ ဓာတ်ကြီးလေးပါး၌ ငြီးငွေ့ရန်ဟောထား၏။ ။ရာဟုလောဝါဒသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၃၂၄၊ ဋ္ဌ—၃၆၊ စက္ခုစသည်၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါးတင်ပြတော်မူပုံ၊ ။ရာဟုလသံယုတ္တ၊ စက္ခုသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၃၉၊ ဋ္ဌ—၁၉၆၊ ရုပ်-ဝိညာဏ်-ဖဿ-ဝေဒနာ-သညာ-စေတနာ-တဏှာဓာတ်၌ ငြီးငွေ့စက်ဆုတ်ရန် ဆုံးမထား၏။ ။မာနာနုသယကို ပယ်ရန်ဟောထားသော အနုသယသုတ်၊ ပါ—၄၄၄၊ ဋ္ဌ—၁၉၇။ ။ရာဟုလသုတ်၊(ပ—ဒု)၊ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၁၁၊ဋ္ဌ—၂၉၂။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၂၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၃၊ ဘုရားရှင်ထံ အမြဲတောင်းပုံနှင့် ရှောင်ကြဉ်ရန် ကျင့်သုံးရန်များ၊ ကျက်မှတ်ထားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

ရာဟုအသူရိန်ကြီး။ ။ရာဟု အသူရိန်ကြီးမှာ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးလွန်း၍ ဘုရားရှင်ထံ မလာဝန့်ဘဲနေရာ နောင်လာသောအခါတွင် သူကပင် ငယ်နေသေးကြောင်း၊ ၎င်း၏ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ အတိုင်းအတာကိုလည်း ပြထား၏၊ ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၀၇။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၀၁။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၈၂၊ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၆၁။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၂၁၀။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၈၆။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၅၄။ ။၂—ဋ္ဌ—၇၀။

ရုက္ခဇိုဝ်းနတ်များ။ ။ရုက္ခဇိုဝ်းနတ်တို့မှာ ရုက္ခဓမ္မကျင့်ဝတ်၌ တည်ရကြောင်း၊ လူတို့က အပွင့်အသီးအရွက် စသည်ကို အလိုရှိသလို ယူကြသော်လည်း အမျက်မထွက်အပ်ကြောင်း သိကြားမင်းကဟောပြခဏ်း၊ အံ—၆—ပါ—၃၂၄၊ ဋ္ဌ—၁၂၁။ ။ရုက္ခဇိုဝ်းနတ်တို့ မာလောနွယ်ကို ကြောက်ကြပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၈၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၀။ ။အံ—၃—ပါ—၂၀၃၊ ဋ္ဌ—၁၉၂။ ။လက်ပံပင်စောင့်နတ်မှာ မိမိနေထိုင်သော သစ်ပင်ခွပေါ်သို့ ညောင်စေ့ကျရောက်၍ အပင်ပေါက်လာမည်ကို အလွန်ကြောက်ကြောင်း ဟောထားသော ကောဋသိမ္ဗလိ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၇၅။ ။ရုက္ခဇိုဝ်းနတ်တို့လည်း လူတို့နှိပ်စက်သည်ကို ခံရတတ်

သေးကြောင်း၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃။ ။ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ သစ်ပင်ခုတ်ရာတွင် ရုက္ခဇိုဝ်းနတ်သမီး၏ သားငယ် လက်မောင်းရင်းဖြတ်မိကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဝိ—၂—ပါ—၅၁၊ ဋ္ဌ—၂၅။ ။ရုက္ခဇိုဝ်းနတ်တို့မှာ သစ်ပင်ခုတ်သူကို ပြစ်မှားလျှင် နတ်သဘင်အစည်းအဝေးသို့ မဝင်ရတော့ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဋ္ဌ—၂၅။

ရုက္ခူပမနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—၇၉။ ။အသုရသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၀၃၊ ဋ္ဌ—၃၂၄၊ သစ်ပင်ဥပမာပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုး၊ (အခြိအရံခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ရုက္ခသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၂၄၊ ဋ္ဌ—၃၂၀။

ရုရုမိဂရာဇ စရိယ။ ။စရိယာ—ပါ—၄၀၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၀၊ ဆတ်မင်းက ရေမြောလာသူကို ကယ်ဆယ်၍ လူများအား တရားဟောပြခဏ်း။ ။ရုရုမိဂရာဇဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၀၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၅၆၊ ဒေဝဒတ်အလောင်း ကျေးဇူးမသိတတ်ပုံလည်း ပါ၏။

ရူပသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၁၆၊ပါ—၁။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၁၀၀၊ ပါ—၃၉၀။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၆၀၊ ပါ—၃၀၃၊ ရူပသဒ္ဒေါ ရူပါယတနေ ရူပက္ခန္ဓေ သဘာဝေ ကသိဏာယတနေ ရူပဈာနေ ရူပကာယေ အာဂတော။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၆၀-၌ ရူပသဒ္ဒေါ ခန္ဓဘဝ နိမိတ္တ ပစ္စယ သရီရ ဝဏ္ဏ သဏ္ဌာနာဒိသု ဒိဿတိ-ဟု ရှိ၏၊ ၇-နက်။

ရူပက္ခန္ဓကထာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—၃—အုပ်—၇၃၊ ရုပ် ၂၈-ပါးကို အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။အတီတာဒိ ဝိဘာဂကထာ၊ ၁၀၂။ ။ရုပ် ၂၈-ပါးကို အဇ္ဈတ္တိက၊ ဗာဟိရစသည်ခွဲပြပုံ၊ ၈၁။ ။ကမ္မဇ-စိတ္တဇ-ဥတုဇ-အာဟာရဇရုပ်တို့ စဖြစ်ပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ ၁၉၃။ ။ရူပနိဗ္ဗတ္တိ ဝိပဿနာကာရ၊ ရုပ်ဖြစ်သည်ကို ဝိပဿနာရှုပုံ အခြင်းအရာကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၂၄၉။ ။ရုပ်ဣရိယာပုထ်-ဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောစိတ်များ၊ ၂၅၀။ ။ရူပသတ္တကသမ္မသနကထာ၊ ရုပ်ကိုသုံးသပ်ဆင်ခြင်ရန် ၇-နည်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—၃—အုပ်—၂၅၃။ ။ရူပကဏ္ဍ၊ အဘိ—၁—ပါ—၁၄၅၊ ဋ္ဌ—၃၃၅၊ ၆၊ မဟာဘုတ်လေးပါးကို ဖွင့်ပြခဏ်း။ ။ဥပါဒါရုပ် ၂၄-ပါးကို ဖွင့်ပြခဏ်း၊ ပါ—၁၅၆၊ ဋ္ဌ—၃၄၄။ ။ရူပဝိဘတ္တိ နိဒ္ဒေသ ဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၁၅၆၊ ဋ္ဌ—၃၄၂။ ။ရူပပကိဏ္ဏကကထာ၊ ၁—ဋ္ဌ—၃၇၅၊ ကံ-စိတ်-ဥတု-အာဟာရကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်များကို ခွဲပြထား၏။ ။ရူပသလဟုတာဒိနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၁၆၉၊ ဋ္ဌ—၃၆၂။ ။ရူပက္ခန္ဓနိဒ္ဒေသ၊

(သုတ္တန္တဘာဇနီယ)၊ အဘိ–၂–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၃။ ။အဘိဓမ္မဘာဇနီယ၊ ပါ–၁၃၊ ဋ္ဌ–၃၃။ ။ရူပပဝတ္တိက္ကမ၊ ပဋိသန္ဓေအခါ၌ရသော ရုပ်များကို ပြဆိုခန်း၊ ၂–ဋ္ဌ–၁၅၃၊၁၆၁။ ။ရူပပုဒ်ကို ဖွင့်ပြခန်း၊မဟာနိ–ဋ္ဌ–၁၁၊ ပါ–၁။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၇၁၊ ဋ္ဌ–၂၆၆၊ ခဇ္ဇနီယသုတ်။ ရူပံ နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါတိ စသည်ဖြင့် သုသိမအား ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူပုံ၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၄၄၊ ဋ္ဌ–၁၁၇။

ရူပနန္ဒာထေရီဝတ္ထု။ ။ထေရီ–ပါ–၃၀၁၊ ဋ္ဌ–၂၆၊ အဆင်း၌ မာန်ယစ်သည်ကို ပြေပျောက်စေရန် တန်ခိုးတော်ဖြင့် သူ့ထက်လှသော နိမ္မိတသူငယ်မကို ဖန်ဆင်း၍ တခဏချင်း အိုပြ,နာပြ,သေပြ၍ တရားထူးရစေတော်မူပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇၂၊ ဇနပဒကလျာဏီ ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြ၏။ ။(ဇ-ခန်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။
ရေတိ ဣဒံ ဟီဠနဝသေန အာမန္တနံ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၄၇၊ ပါ–၁၀၀။

ရေအိုင်ဥပမာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။ ။ဥဒကရဟဒူပမနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၅၃၊ ဋ္ဌ–၇၆၊ ။ဥဒကရဟဒသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၁၉၊ ဋ္ဌ–၃၂၇။

(၁) နက်ရောင်နှင့် တိမ်သောရေအိုင်နှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား....ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော်လည်း သစ္စာလေးပါးကို မသိသောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။
(၂) တိမ်ရောင်နှင့် နက်သောရေအိုင်နှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား....ကြည်ညိုဘွယ်မရှိသော်လည်း သစ္စာလေးပါးကိုသိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။
(၃) တိမ်လည်းတိမ်၏၊ တိမ်ရောင်လည်းထင်ရသောရေအိုင်နှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား....ကြည်ညိုဘွယ်လည်းမရှိ၊ သစ္စာလေးပါးကိုလည်း မသိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။
(၄) နက်လည်းနက်၏၊နက်ရောင်လည်းထင်ရသော ရေအိုင်နှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား....ကြည်ညိုဘွယ်လည်းရှိ၏၊ သစ္စာလေးပါးကိုလည်း သိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

ရေငုံတ်ရေပေါ်စသော ပုဂ္ဂိုလ် ၇-မျိုး။ ။ဥပမာ ဥပမေယျအပြည့်အစုံဟောထား၏၊ ဥဒကူပမာသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၀၃၊ ဋ္ဌ–၁၄၀။ ။သတ္တကပုဂ္ဂလပညတ္တိ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၀၁၊ဋ္ဌ–၁၀၁၊(ပဥ္စ-ဥ-ခန်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

ရေငုံ၍ ဆွမ်းခံကြသော ရဟန်းတော်များ။ ။(ရှေးအခါက အချို့ ရဟန်းတော်များ စကားပြောမိမည်ကို စိုးရိမ်မိသောကြောင့် ရေငုံ၍ဆွမ်းခံတော်မူခဲ့ကြပုံ၊ပဏ်-၁-ပါ-၇၂၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၆၃။ ။အဘိ-၂-၃၃၇။ ။မဟာ-သံ-ဋ္ဌ-၂၂၂။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၅၁။အပ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၆၂။

ရေစက်ချကြပုံ ရှေးထုံး။ ။ဗုဒ္ဓ-ဋ္ဌ-၂၅၊အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ လက်ထဲသို့ရေကို သွန်းလောင်း၍ ရေစက်ချပုံ ရှေးထုံးစဉ်လာရှိခဲ့ကြ၏။ ။အပ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၀၀၊၁၀၉။ ။ဝိ-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၆၀။ ။စရိယာ-ဋ္ဌ-၃၀၊၀၂၊၉၃၊၉၆။ ။ဇာတက-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၉၀၊၁၀၉။ ။ဒု-အုပ်-၃၃၄၊ ။သ-အုပ်-၂၅၂။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၂၇။ ။ဝိမာန-ဋ္ဌ-၂၀၄။

ရေနေသတ္တဝါက ပိုမိုများပြားကြောင်း။ ။ကုန်းနေ သတ္တဝါများထက် ရေနေသတ္တဝါများက ပိုမိုများပြားကြောင်း ဟောထားသော ဩဒကသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၄၀၅။ ။အံ-၁-ပါ-၃၇၊ ဋ္ဌ-၃၇၇။

ရူပါရုံနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ရူပါရုံ၌ တဏှာ-မာန-ဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ပုံ အကျယ်ပြဲဆိုခဏ်း၊ ပဏ်-၁-ပါ-၄၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၀။ ။ရူပါရုံ တခုတည်း၌ပင် သံယောဇဉ် ၁၀-ပါးဖြစ်နိုင်ပုံ၊ ပါ-၇၉၊ ဋ္ဌ-၂၉၂။ ။ရူပသုတ်၊ နိဒါန-သံ-ပါ-၄၄၀၊ ဋ္ဌ-၁၉၆၊ ရူပါရုံစသည် ၅-ပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါးစိစစ်ပြပုံ။ ။ရူပါဒိသုတ္တနဝက၊ ပါ-၄၄၃၊ဋ္ဌ-၁၉၇။ ။ရူပါရုံလက်နက်ကြောင့် အခက်တွေ့ရပုံ၊အံ-၁-ဋ္ဌ-၁၇။ ။ရူပါရုံ၌ သာယာခြင်း အပြစ်ပြဂါထာများ၊ ထေရ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၅၅၊ ပါ-၂၄၁၊ ရူပါရုံ၌ ဘဝမြိတ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ရူပါယတန ဘာဇနီယကထာ၊ အဘိ-၁-ပါ-၁၆၃၊ ဋ္ဌ-၃၅၄။

ရေပူချောင်း။ ။ရေပူချောင်း, ရေပူအိုင်တို့အောက်တွင် ငရဲတည်ရှိကြောင် ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ထေရ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၄၆၀၊ ပါ-၃၅၅။ ။(တပေါဒါမြစ် ရေ ပူ-ခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ရေဝတဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ-ပါ-၃၃၁၊ ဋ္ဌ-၁၉၂၊ ၇-လကျင့်တော်မူရ၏၊ ခါတ်တော်များ ပျံ့နှံ့၍တည်တော်မူခဲ့ကြောင်း၊ ပါ-၃၃၄၊ ဋ္ဌ-၁၉၇၊ အဘိ-၁-ဋ္ဌ-၆၂။ ။ဇာတက-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၂။ ။အပ-ဋ္ဌ-အုပ်-၄၄။

ရေဝတမထေရ်ဝတ္ထု။ ။(ခဒိရဝနိယ ရေဝတထေရ်ဝတ္ထု)၊ အံ–၁–ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–၁၇၅၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် မင်္ဂလာဆောင် မပေးကြရာ ပြီးလျှင်ပြီးခြင်း ထွက်ပြေးကာ ရှင်ရဟန်းပြုသော အသျှင် သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ ညီတော်အငယ်ဆုံးဖြစ်၏။ ။တေဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ အာရညိကာနံ ယဒိဒံ ရေဝတော ခဒိရဝနိယော-ဟု တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခြင်းခံရ၏။ ။ထေရ–ပါ–၂၂၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၅၊ လှေလှူရကျိုး။ ။ပါ–၃၁၄၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၃၉၊ သုခိုးဟူ၍ အစွပ်စွဲခံရသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း၊ ကောင်းကင်တွင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကြောင်း၊ ဋ္ဌ–၂၄၄။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၀၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၀။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၉၆၊ အကျယ်။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၅၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၂။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၂၃၊ ပုည–ပါပ–မရှိမှသာ ဗြာဟ္မဏ မည်ကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ။

ရေမပြည့်အိုး ဗောင်ဗင်ထိုး။ ။ဗာလအတွက် ဥပမာဂါထာများ၊ သုတ္တ–ပါ–၃၉၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၁၇၊ ဂါထာနံပါတ်–၇၂၅၊ ၆၊ ၇၊ ၈။ ။ မိလိန္ဒ–ပါ–၄၀၁၊ ဗာလအသံ-လွန်ပြင်းထန်၊ ပညာမရှိ-မြည်ဘိအသံ၊ ပဏ္ဍိတအသံ-ငြိမ်သက်ပြန် ဟူလို၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏၊ ဂါထာ။

ရေလှူရကျိုးပြ ဝတ္ထုများ။ ။(ပ–၃–တ)၊ နာဝါဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန–ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–၃၄-မှ-၄၄-အထိ၊ တတိယမှာ နည်းယူစရာ ကောင်းလှ၏။ ။ အံမ္ဗဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၁၀၆၊ဋ္ဌ–၂၀၆။ ။ရေလှူရကျိုးပြဂါထာများ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၀၊ ၁၄၂၊၁၆၂၊၃၁၆။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၅၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၂၄၊ ကောင်းကင်သို့မြောက်၍ ရေလှူရကျိုး၊ ။ ပါ–၂၂၉၊၂၄၅၊၃၀၅။ ။ပါ–၃–အုပ်–၁၄၊၇၀၊၁၉၇၊ ဤသို့မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

ရေချိုးခြင်းနှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ရေချိုးပုံအစီအစဉ်ကိုပြဆိုခဏ်း၊ နှာနဝတ်၊သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၃၀။ ။ရေချိုးခြင်း ၂-မျိုး၊(အတွင်းအပြင်)၊ နန္ဒကလိစ္ဆဝိသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၄၁။ ။ရေချိုးရာတွင် ချေးတွန်းရာနှင့်စပ်၍ ရဟန်းတို့အတွက် ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ၊ (ခုဒ္ဒကဝတ္ထုခန္ဓက)၊ ဝိ–၄–ပါ–၂၃၉၊ဋ္ဌ–၄၄၊ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၄၃၅။ ။ ရေချိုးအိမ်နှင့်စပ်၍ ခွင့်ပြုချက်များ၊ ဝိ–၄–ပါ–၂၅၇၊ ၉၊ဋ္ဌ–၅၀၊ ၅၁။

ရေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ရေမြှုတ်များကိုမြင်၍ တရားထူးရကြသောရဟန်းတော်များ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၀၇။ ။ရေစီးသွားသည်ကိုကြည့်၍ အရွယ်သုံးပါးတွင် သေခြင်းတရားကို ဆင်ခြင်မိသောပဋာစာရာ ထေရီ၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၄၂။ ။ရေပေါက်ကျများ,ပြည့်သောလားသို့, နှစ်ပါးကုသိုလ်, အကုသိုလ်လည်း,ထိုနည်းတူစွာ,ဥပမာဂါထာ၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်-၁၁၊၁၃။ ။နံ့သာရေဖြင့်ဆေးကြောသုတ်သင်ခြင်းအကျိုး၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၃။ ။ရေကိုသမုဒ္ဒရာခေါ်ကြောင်းရှင်းပြချက်၊ မိလိန္ဒ—ပါ ၉၂။ ။ရေ၌အသက် (ဝိညာဉ်)မရှိကြောင်းရှင်းပြချက်၊ ဥဒကသတ္တဇီဝပဥှ၊ပါ—၂၅၁။ ။ရေကိုခိုးသောကြောင့် သံဝေဂရကာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားပုံဟောသော ပါနီယဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၄၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၁၅။

ရေစစ်,ရေတွင်း-စသည်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ရေစစ်လှူရသောအကျိုး ၅-ပါး၊ ဂါထာ၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၀။ ။ရေတွင်းတူး၍လှူခဲ့ရကျိုး၊ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၇၉။ ။ရေသုတ်ပုဝါလှူရကျိုး ၅-ပါး၊ဂါထာ၊ပါ—၃၆၄။ ။ရေစစ်နှင့်စပ်၍ အပ်,မအပ်ဝိနိစ္ဆယကို ပြဆိုချက်၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၂။ ။ရေစစ်မပါဘဲ ခရီးမသွားအပ်ကြောင်း ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ဝိ—၄—ပါ—၂၅၅၊ဋ္ဌ—၅၀။ ။ သဂ်ဟ—ဋ္ဌ—၄၄၂။ ။ရေအိုးစဉ်,ရေခွက်-စသည်ကို ခွင့်ပြုတော်မူပုံ၊ဝိ—၄—ပါ—၂၉၉၊ဋ္ဌ—၆၂။ ။ရေကန်နှင့်စပ်၍ ခွင့်ပြုချက်များ၊ ပါ—၂၆၀၊ ဋ္ဌ—၅၁။ ။ရေတွင်း,ရေငင်ကြိုး-စသည်နှင့်စပ်၍ ခွင့်ပြုချက်များ၊ ပါ—၂၅၉၊ဋ္ဌ—၅၁။

ရောဂါဖြစ်ကြောင်း ၈-မျိုး။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၅၆။ ။အံ—၅—ပါ—၁၁၅။ ။ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၃၇။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၈၇။ ။သဠာ—သံ—ပါ—၄၂၀၊ ဋ္ဌ—၁၂၁၊၁၂၂။ ။ပါ—၄၂၉-၌ပါသောဂါထာကား—

ပိတ္တံ သေမှဉ္စ ဝါတောစ၊ သန္နိပါတာ ဥတုနိစ။
ဝိသမံ ဩပက္ကမိကံ၊ ကမ္မဝိပါကေန အဋ္ဌမိတိ။ ။

ရောဂါဖြစ်ကြောင်းအမျိုးမျိုး၊ မဟာနိ—ပါ—၁၀၊ဋ္ဌ—၅၁၊၅၂။ ။
၁။ ပိတ္တ....သည်းခြေပျက်သောကြောင့်ရှင်း။
၂။ သေမှ....သလိပ်ပျက်သောကြောင့်ရှင်း။
၃။ ဝါတ....လေပျက်သောကြောင့်ရှင်း။

၄။ သန္ဓိပါတ····ဝင်းသုံးပါးစုံ ပျက်သောကြောင့်ရင်း။
၅။ ဥတု····ဥတုကြောင့်ရင်း၊
၆။ ဝိသမ····မနိုင်ဝန်ကို ချီမခြင်း-စသည်နှင့် မသင့်သောအစာကိုစားမိခြင်းကြောင့်ရင်း။
၇။ ဩပက္ကမိက····သူတပါးတို့ ညှဉ်းဆဲသည်ကို ခံရသောကြောင့်ရင်း။
၈။ ကမ္မဝိပါကဇ····ရှေးအကုသိုလ်ကံကြွင်းကြောင့်ရင်း၊

ဤအကြောင်း ၈-မျိုးတွင် တမျိုးမျိုးကြောင့် ရောဂါဖြစ်ကြသည် ဟူလို။

ရောဂါစွဲသူ၊ဆေးမှုရှိငြား၊ ကုစားမပြု၊မိမိမှုသာ။ ။ဟူသောဥပမာဂါထာ၊ ဇုဒ္ဓ–ပါ–၃၀၇၊ဌ–၈၂။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၆၊ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၅၊၆။ ။အတိ–၁–ဌ–၃၅။

ရောဂါနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ရောဂါကင်း လာဘ်ခင်းမည်သာ၊ရောင့်ရဲလွယ် စည်းစိမ်ကြွယ်ပါ-ဟူသောဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–၃–အုပ်–၁၇၃။ ။ရောဂါ ၂-မျိုး၊(အာဗာဓ၊အာတင်္က)၊ ဥဒါန–ဌ–၁၁၀၊ပါ–၉၄။ ။ရောဂါကင်းလိုလျှင် မီးဘင်းကုတ်လှူရကြောင်း နမူနာ၊ အဗျာဓိကတ္ထေရအပဒါန်၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၂၄၁။ ။ရောဂါကင်းရှင်း၊ ကျန်းမာခြင်း၊နာခြင်းနောက်ဆုံးရှိချေသည်၊မဟာနိ–ပါ–၃၂၃။

ရောဂါဖြစ်၊စိတ်သစ်သံဝေ၊စွဲမြဲပေ။ ။အိုးအမာရောဂါကြီးစွဲကပ်ခြင်းကြောင့် ငြီးငွေ့ပြီး ရဟန်းပြုကာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ သုတ္တ-ပါ–၂၀၇၊ဌ–မှ–အုပ်–၈၉။ ။ရောဂါနှိပ်စက်သောမင်းကို စွန့်ပစ်ခဲ့၍ ထွက်သွားကြသောမင်းခစားယောကျ်ားများကို မြင်တွေ့ရ၍ သံဝေဂရပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသောဗာရာဏသီမင်း၊ပါ–၂၉၀၊ဌ–၁၁၇၊၈။

ရောဟိတဿသုတ်။ ။လောက၏အဆုံးကို သွားကြည့်သောရသေ့၊ သို့သော်–အဆုံးကိုမတွေ့ကြောင်း၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၆၀၊ ဌ–၁၀၀။ ။အံ–၄–ပါ–၃၅၆၊ဌ–၃၀၄၊ အဆုံးသို့မရောက်ခဲ့ကြောင်း ဘုရားရှင်အားလျှောက်ထားပုံ၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဒုတိယ၊ပါ–၃၅၈။

ရောဟိနီထေရီ။ ။ထေရီ–ပါ–၄၁၀၊ဌ–၂၂၂၊မုန့်လှူရကျိုး၊ရဟန်းကောင်းတို့၏ ဂုဏ်ပုဒ်များကို သမီးက ဘခင်အားပြောပြသော ဂါထာများ။

ရောဟိနီ ခတ္တိယကညာဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၂၊ (အသျှင် အနုရုဒ္ဓါထေရ်၏ နှမတော်)၊ ဆွမ်းစားကျောင်းဆောက်ခြင်း၊ တမြက်လှည်းခြင်းကြောင့် နူနာရောဂါပျောက်ပြီး စုတေသောအခါတွင် သိကြားမင်း၏ နတ်မိဖုရား သွားဖြစ်ရပုံ။

ရှာမှီးခြင်းသုံးမျိုး။ ။(သေနာခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။

ရှိခိုးရကျိုးများကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ရှိခိုးရ,ကြည်ညိုရရုံမျှဖြင့် နတ်သ မီးဖြစ်ရပုံ၊ ဝန္ဒနာဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန—ပါ—၆၀၊ဌ—၁၀၉၊ ။ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၅၊ ၂၃၃၊ရှိခိုးရ ပန်းလှူရကျိုး။ ၊ဌ—၄၃၄။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၁၊ဌ—တ-အုပ်—၂၀၇၊ဂါထာ။ ။ရှိခိုးရကျိုးပြဝတ္ထုများ၊အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၀၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၄၅။ ။ပါ—၁၁၆၊ ဌ—၇၀။ ။ ပါ—၁၃၆၊ ဌ—၁၀၃။ ။ပါ—၁၄၀၊ ဌ—၁၀၇။ ။ပါ—၁၄၃၊ ဌ—၁၀၉။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၄၊၂၆၂၊၂၆၃၊၃၂၄။

ရွှေဆောင်နွားလား၊ အကောက်သွားက၊ နောက်နွားတသိုက်၊ ကောက်ကောက်လိုက်၏ ဟူသော ဥပမာဂါထာ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၀၀၊ ဌ—၂၂၄။ ။ ရွှေဆောင်နွားလား၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သွားက၊ နောက်နွားတသိုက်၊ ဖြောင့်ဖြောင့်လိုက်၏ ဟူသော ဥပမာဂါထာ၊ ပါ—၁၁၃။ ။အဓမ္မိကသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၀၇၊ ဌ—၃၁၇၊ ၃၁၀။ ။ပါ—၃၀၀။ ။ရာဇောဝါဒဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၀၊ ဌ—တ—အုပ်—၁၀၀၊ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၄၅၊ ဌ—မ—အုပ်—၂၃၄။ ။ပါ—၅၁၊ ဌ—၂၅၅၊ ၂၅၆။

ရှေးအခါကရောဂါသုံးမျိုးသာရှိခဲ့ဘူးကြောင်း။ ။ယခုအခါ၌ကား ရောဂါ ၉၈-မျိုး ရှိလာပြီဖြစ်ကြောင်း၊ သုတ္တ—ပါ—၃၂၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၅၀၊ [1]တစုံတခုကိုတောင့်တသော ရောဂါ၊ [2]ဆာလောင်မွတ်သိပ်သော ရောဂါ၊ [3]အိုခြင်းရောဂါ။ ။အနှစ်ရှစ်သောင်းတန်းတွင်ဟု ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၆၂၊ ဌ—၃၉၊ ။အနှစ် ၆-သောင်းတန်းက ရောဂါ ၆-မျိုးသာ ရှိခဲ့ကြောင်း၊အံ—၇—ပါ—၅၀၃၊ [1]သီတ၊ [2]ဥဏှ၊[3] ဇိဃစ္ဆာ၊[4]ပိပါသာ၊ [5]ဥစ္စာရ၊ [6]ပဿာဝ။

၁။ သီတ····အအေးဒဏ်။

၂။ ဥဏှ····အပူဒဏ်။

၃။ ဇိဃစ္ဆ····ဆာလောင်ခြင်း။

၄။ ဝိပါသ····မှတ်သိမ်ခြင်း၊
၅။ ဥဋ္ဌာရ····ကျင်ကြီးစွန့်လိုခြင်း။
၆။ ပဿာဝ····ကျင်ငယ်စွန့်လိုခြင်း။

ရှေးမထေရ်ကြီးများမှ နမူနာယူစရာများ။ ။ရှေးမထေရ်ကြီးများ သာသနာတော်ကြီးပွါးရန် လိုလားတော်မူလှပုံ၊ပဏ်—၂—ဌ—၁၁၂။ ။ရှေးမထေရ်ကြီးများမှာ ဝါကပ်ခါနီး၊ ဝါကျွတ်ပြီး ၂-ကြိမ် တနေရာတည်း၌ စည်းဝေးတော်မူကြကြောင်း၊ဒီဃ—၂—ဌ—၁၇၂။ ။ဝါကပ်သောနေ့တွင် ဇနဝသဘသုတ္တန်ကို ရွတ်ဆိုတော်မူကြကြောင်း၊ ဌံ—၂၃၀။ ။ရာဟုလာမထေရ်နှင့် ရဋ္ဌပါလထေရ် ၁၂-နှစ်၊ အသျှင်အာနန္ဒာထေရ် ၁၅-နှစ်၊ သောဏထေရ် ၁၀-နှစ်၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်, မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်, ဘဒ္ဒိယထေရ် သုံးပါး နှစ်ပေါင်း ၃၀၊ အနုရုဒ္ဓါထေရ် နှစ်ပေါင်း ၅၀၊ ဗာကုလထေရ် နှစ်ပေါင်း ၈၀၊ မဟာကဿပထေရ် နှစ်ပေါင်း ၁၂၀၊နာဠကထေရ် တသက်လုံး ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည့်တိုင်အောင် ကုဋင်ညောင်စောင်းပေါ်၌ ကြောခင်း၍ အိပ်တော်မမူကြကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏၊ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့သော ရဟန်းသာမဏေတို့ နမူနာယူကြစေရန် ဤသို့ အိပ်ငိုက်ခြင်း မပြုကြကြောင်း၊ အလွန်မှတ်သား နည်းယူစရာ ကောင်းလှ၏၊ ဒီဃ—၂—ဌ—၃၂၀၊ ပါ—၂၂၅။

ရွှေငွေနှင့်ပေ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ရွှေငွေ၏အညစ်အကြေး ၅-မျိုး၊ မဟာ—သံ—ပါ—၀၂၊ ဌ—၁၀၀။ ။ရွှေ ၇-မျိုး အဆင့်ဆင့်တန်ဘိုးရှိပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိမာန—ဌ—၁၁၊ ပါ—၁။ ။ရွှေငွေများ မထိုက်တန်က (ဝါ-ဘုန်းကံမရှိက)အိုးခြမ်းကွဲစသည် ဖြစ်သွားတတ်ပုံ၊ ပေသဝတီဝတ္ထု၊ ဌ—၁၄၃၊ပါ—၅၁၊ ၎င်းအမျိုးသမီးလေးမှာ ရွှေဆွဲကြိုးကို အုဋ်လုပ်ရန်လှူပြီး အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ အလောင်းတော်ကိုပူဇော်ရန် အသွားတွင် လူနင်း၍သေပြီးနောက် နတ်ပြည်ရောက်သွား၏။ ။ရွှေအဆင်းရှိတတ်ကြသော တိရစ္ဆာန် ၆-မျိုး၊ ငါး၊ ပုဇွန်၊ လိပ်၊ သမင်၊ ဥဒေါင်းငှက်၊ ဟင်္သာငှက်။

ရင်မြေကတုတ်။ ။ဤစကားပုံ စဖြစ်လာဟန်၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၉၉၊၂၀၂၊ ၄၂၅။ ။ထေရီ—ဌ—၄။ ။ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၉။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၃၊၃၀၉။ ။ဌ—တ—အုပ်—၁၂၀။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၇။ ။(သာသနေ ဥရံ ဒတွာ ပဗ္ဗဇိတော)။

H 570 51 (ဟံသာဝတီ)

ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး။ ။(အကုသလ-ခေါင်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

ရန်သူမျိုး ၁ါးပါး။ ။ထေရီ-ပါ-၄၃၃၊ ဋ္ဌ-၂၉၆၊ (၁ရေ၊ ၂မီး၊ ၃မင်းဆိုး၊ ၄ခိုးသူ၊ ၅အမွေခံဆိုး)။ ။မဟာနိ-ပါ-၁၂၀၊ ဋ္ဌ-၃၂၆။ ။အဘိ-၅-ပါ-၂၅၉။ ။သဂါထာ-သံ-ပါ-၉၀၊ ဋ္ဌ-၁၄၆၊၇။ ။ဘောဂသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၂၂၆။ ။၄-ပါ-၃၇၉။ ။၅-ပါ-၃၉။ ။ရန် ၂-မျိုးအကျယ်၊ နိဒါန-သံ-ဋ္ဌ-၆၀၊ ပါ-၂၉၇၊ (အပြင်ရန်၊ အတွင်းရန်)။

ရန်ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းများ။ ။ဝိယ၊ မစ္ဆရိယ၊ ပေသုည၊ မာန၊ အတိမာန၊ ကလဟဝိဝါဒသုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ-ပါ-၁၉၆၊ ဋ္ဌ-၃၀၀။ ။ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ စသည်ကြောင့် ရန်ဖြစ်ကြကြောင်း၊ (သိကြားမင်း၏ အမေးကို) ဘုရားရှင်ဖြေကြားတော်မူပုံ၊ ဒီ-၂-ပါ-၂၂၀၊ဋ္ဌ-၃၁၀။

ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းအကြောင်း ၉-ပါး။ ။(အာဃာတဝတ္ထု-ခေါင်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

ရန်သူစိတ်ထား။ ။ရန်သူတို့ တဦးနှင့်တဦးအပေါ် အလိုရှိသော (ဝါ) ပျက်စီးစေလိုသော အရာ ၇-မျိုး၊ အံ-၇-ပါ-၄၆၉၊ ဋ္ဌ-၁၇၀၊ ကောဓနသုတ်။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၂၉၀။ ။ဇာတ်-ဋ္ဌ-၄၄။ ။ရန်ငြိုးဖွဲ့ဘတ်သူတို့ ကြောက်လန့်ဘွယ်ရာ၊ ဝဋ်တို့ဝဋ်လည်အပြန်အလှန်ခံကြရပုံ၊ရဇ္ဇုမာသာဝိမာနဝတ္ထု၊ပါ-၆၉၊ဋ္ဌ-၁၉၀။ ။ရန်ငြိုးဖွဲ့-ကျိုးမဲ့ပျက်စီးကြောင်း၊ နှစ်ဦးစုံပျက်စီးတတ်ကြောင်းဟောသော ဖန္ဒနဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၂၅၉၊ဋ္ဌ-စ-အုပ်-၂၀၀။

ရန်အောင်ကြောင်းလေးပါး ဂါထာ။ ။ပရိယာ-ဋ္ဌ-၂၂၂။ ။ဝါနရိန္ဒဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၁၄၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၉၇၊ (သစ္စ၊ဓမ္မ၊ဓိတိ၊စာဂ) ကုမ္ဘိလဇာတက၊ ပါ-၆၁၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၁၀၉။ ။တယောဓမ္မ ဇာတက၌လည်းသုံးပါး။ ။ရန်အောင်ကြောင်းနည်းလမ်း ၅-ချက်၊ တစသာရဇာတက၊ပါ-ပ-အုပ်-၁၃၁၊ ဋ္ဌ-တ-အုပ်-၁၉၁၊ ။ရန်ကင်းကြောင်းဂါထာ၊ မင်္ဂလသုတ်၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၂၁၀၊ ဋ္ဌ-၂၇၉။

ရန်မီးကိုငြိမ်းအေးစေသောနည်းများ။ ။ဂါထာ၊ ပဏ်-၃-ပါ-၁၉၂၊ ဋ္ဌ-၁၄၅။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၉၊ ၃၃။ ။ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၁၆၀၊ ရန်အောင်ရန်ပွါး၊ ရှုံးဒုက္ခများ၊ ငြိမ်းမှချမ်းသာ-ဟူသောဂါထာ။ ။ဇာတ်-ဋ္ဌ-၄၃၊ အညွှန်း။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၀။ ။ဇာတက-ပါ-ပ-

အုပ်–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၆၄။ ။(အာဃာတဝတ္ထု၊ ပဋိဝိနယ-ခဏ်း၌ဖွင်း၊ မေတ္တာ-ခဏ်း၌ဖွင်း ရှိသေး၏။)။ ။ရန်ဖြစ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အပြစ် ၅-ပါးကိုဟောထားသော ဘဏ္ဍနကာရကသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၂၀၊ ဋ္ဌ–၇၉။

ရန်ကိုရန်ချင်း မတုန့်လျှင်းရန်။ ။ဟောထားသော ဒီဃိတိကောသလ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၃၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၉၇၊ ၄၆၄။ ။ဒီဃာဝု ကုမာရဝတ္ထု၊ ဝိ–၃–ပါ–၄၀၇၊ ၄၉၀၊ ၄၉၆၊ ဋ္ဌ–၄၃၃၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။ကုဏ္ဍလ အဘူတခါဒိကာဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၁–အုပ်–၂၀၀။ ။ကာဠယက္ခိနီဝတ္ထု၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃။ ။ဂါထာများ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၉၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၆၊ ဥပက္ကိလေသသုတ်။

ရန်လိုက ရန်ပိုတဟ်ကြောင်း။ ။ဂါထာ၊ ဥဒါန–ပါ–၁၂၃၊ ဋ္ဌ–၂၂၁၊ ဂေါပါလကသုတ်။ ။ဖန္ဒနဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၉၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၀၀။ ။ကာဠယက္ခိနီဝတ္ထု၊ ကုဏ္ဍလ အဘူတခါဒိကာ ဝတ္ထုတို့နှင့်လည်း သက်ဆိုင်၏။

ရန်သူလိုက်ငြား၊ လမ်းအားရှိလျက်၊ ပြေးမထွက်သူ၊ လမ်းမူအပြစ်၊ မဖြစ်မှန်စွာ ဟူသောဥပမာဂါထာ။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၀၇၊ ဋ္ဌ–၉၂။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၊ ၆။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၅။

ရယ်ရွှင်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောစိတ်များ။ ။ခွဲပြခဏ်း၊ ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၁၉၃။ ။အံ–၅–ဋ္ဌ–၆၃။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၃၄၊ စုပေါင်း ပြဆိုခဏ်း။ ။

ရယ်မောစရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ရယ်မောစရာပြောလျှင်ပင် နှုတ်အကျင့် မစင်ကြယ်သေးကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၃၉၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၁၅၊ ။ရဟန်းများမှာ ရယ်ရွှင်စရာတွေ့လျှင် ပြုံးရုံသာပြုံးသင့်ကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊ အံ–၃–ဋ္ဌ–၂၃၀၊ ပါ–၂၆၃၊ ရုဏ္ဏသုတ်။ ။ရတနာသုံးပါးနှင့်စပ်၍ ရယ်မြူးလိုသဖြင့်ပြောဆိုသောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ အာပတ်သင့်စေဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ဝိ–၂–ပါ–၂၅၀၊၉၊ဋ္ဌ–၁၆၇။

ရုပ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ရုပ်၌တွယ်တာမှုစွန့်လွှတ်ရန်ဟောထားသောဂါထာ၊ စူဠနိ–ပါ–၁၉၀၊ဋ္ဌ–၇၅။ ။ရုပ်မဖွစ်ခြင်းအကြောင်းကို ဖြေသောဂါထာ၊မဟာနိ–ပါ–၂၀၆၊ ဋ္ဌ–၃၁၃။ ။ရုပ်အဆင်း၌အပြစ် ၆-ပါး၊ ကောင်းခြင်း ၆-ပါး၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၂၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၆၄။ ။ရုပ်အဆင်း၌ သာယာဘွယ်သောကာလ၊ စက်ဆုတ်ဘွယ်သော

ကာလကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။ရုပ်လှတိုင်း, အသံကောင်းတိုင်း, စိတ်သဘောထားကောင်း၏ဟု မခေါ်နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ သမ္မောဟဝိနောဒနီ ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–အုပ်–၂၄၆။ ။ရုပ်ညစ်နွမ်းလျှင် သတ္တဝါတို့လည်း ညစ်နွမ်းကြောင်းဂါထာ၊ အညွှန်း၊ဇာတ–ဋ္ဌ–၂၆၁၊ စိတ်လည်းနည်းတူ။ ။ရူပံ ဇီရတိ မစ္စာနံ နာမဂေါတ္တံ န ဇီရတိ၊ ရူပံ လဟုပရိဏာမံ ဒိပ္ပနိရောဓံ-စသည် အဖွင့်၊အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၂၄။ ။ရုပ်ကိုမဖြစ်စေနိုင်သောစိတ် ၁၆-ပါးကို ရေတွက်ပြပုံ၊ (အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၏ ပဋိသန္ဓေစိတ်၊ ရဟန္တာတို့၏စုတိစိတ်၊ ဒွေပဉ္စဝိညာဉ် ၁၀၊ အရူပဝိပါက် ၄)၊ အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၂၂။ ။ပဋိသန္ဓေစိတ်က ရုပ်ကိုမဖြစ်စေနိုင်ပုံကိုရှင်းပြခန်း၊ ဋ္ဌ–၁၆၁။ ။(ရုပ်အဆင်းလှပခြင်း၊ မလှပခြင်းအကြောင်းများကို ပြဆိုခန်း)၊ ဇာတ–ဋ္ဌ–၃၀၀၊ ပါ–၂၆၂၊ (ပဥ္စ–အဆင်းခန်း၌အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ။)။

ရောက်လေရာအရပ်တိုင်း၌အပူဇော်ခံရသောပုဂ္ဂိုလ်။ ။ဂါထာ၊ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၂။ ။ဒု–အုပ်–၂ဂ၉။ ။ဇာတ–ဋ္ဌ–၂၄၅၊ ပါ–၂၄ဂ၊

အညွှန်း၊ ။သဒ္ဓေါ သီလေန သမ္ပန္နော၊ ယသော ဘောဂသမပ္ပိတော။
ယံယံ ပဒေသံ ဘဇတိ၊တတ္ထတတ္ထေဝ ပူဇိတောတိ။ ။

ရောင်ခြည်တော် ၆-သွယ်၌ဥပမာများ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၂၁၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၁၄။

ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း,မလွယ်ခြင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ရောင့်ရဲနိုင်ခဲသူကိုဟောထားသော ဒုတ္တပ္ပယနိဒ္ဒေသ၊အဘိ–၄–ပါ–၁၂၉၊ဋ္ဌ–၅၅။ ။အံ–၂–ပါ–ဂ၆၊ ဋ္ဌ–၅၇၊ (ဒု–ခန်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။ ။(မရောင့်ရဲနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်ခန်း၌လည်းရေးခဲ့ပြီ)။ ။ရဟန်းတို့မှာ လူ့သမျှနှင့်ရောင့်ရဲရမည်၊ မနှစ်သက်၍ မျက်နှာပျက်က သမာဓိမရနိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၉။ ။ရဟန်းဟူသည်မှာ မိမိရတာနှင့်ပင် ရောင့်ရဲ၍ သူတပါးလာဘ်ကို မမျှော်သင့်ကြောင်း၊ မရောင့်ရဲလျှင် ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကို မရနိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ ၃၆၆။ ။ရောင့်ရဲလွယ်မှသာ သီလစသည်ပြည့်စုံလွယ်ကြောင်းဟောထားသော သုလဘသုတ်၊ ဇာတ–ပါ–၂၆၄၊ဋ္ဌ–၃၀ဂ။ ။(သန္တုဋ္ဌိခန်း၌လည်းရှိ၏)။

ရောင်းမှုဝယ်မှု၌ညစ်ပတ်မှုများကိုပြဆိုခန်း။ ။(ကူဋခန်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ရောင်းပေါ်တဆယ် ဝယ်ပေါ်ါးကျပ်-ဟူသောစကားပုံ စဖြစ်လာဟန်၊ဆင်းရဲနေသောသေဌေးသမီး၏ဆံပင်ကို အခြားဆံပင်မပေါက်သောသေဌေးသမီး

တဦးက တထောင်ပေးဝယ်သော်လည်း မရောင်းဘဲနေခဲ့ပြီးနောက် ဆင်းရဲနေသော သေဋ္ဌေးသမီးက ဆွမ်းလှူလိုသောအခါမှ သွားရောင်းရာငွေ ၈-ကျပ်သာရခဲ့တာကြောင်း၊ အံ-၁-ဋ္ဌ-၁၆၂၊၁၆၃။

ရှိသေထိုက်သူရှေ့တွင် မပြုထိုက်သောအမှုများ။ ။ရှိသေသိုက်သူရှေ့တွင် ကခြင်း, သီဆိုခြင်း စသည်မပြုရန် သိကြားမင်းက တားမြစ်ပုံ၊ (နမူနာယူစရာ)၊ ပဏ်-၁-ပါ-၃၁၉၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၂၀၁။ ။လက်ခြေစသည်ကို မလှုပ်ရှားကြကြောင်း၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၅၉။ ။သွားလာရာ၌ ကိုယ်ကို ကိုင်းညွတ်ပုံ အစဉ်အလာ၊၃၅၆။ ။ရှိသေမှုကင်း၊ ညံ့ဖျင်းတတ်စွာ၊ သဒ္ဓမ္မာ-ဟူသော စကားနှင့်ဆိုင်ရာဂါထာ၊ ထေရ-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၈၊ ၉၀၊ ၄၄၉။ ။ဘုရားရှင် ရှေ့တော်တွင် ရဟန်းတော်များမှာ လက်ခြေစသည်လှုပ်ခြင်း၊ ချောင်းဟန့်ခြင်း၊ တောင်မြောက်ကြည့်ရှုခြင်း စသည်မပြုလုပ်ကြကြောင်း၊ ဒီဃ-၁-ပါ-၄၇၊ ဋ္ဌ-၁၃၉။

မဇ္ဈိမနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ရဝယိတ္ထာတိဝဓေတ္ထာ၊ ပရိပူရေတွာတိအတ္ထော။ ။၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၅၄၊ ပါ-၃၆။

ရဋ္ဌပါလသုတ်။ ။၂-ပါ-၂၄၄၊ ဋ္ဌ-၁၉၉၊ အသျှင်ရဋ္ဌပါလထေရ် အလိုရဟန်းပြုကြခြင်း အကြောင်းလေးမျိုး၊ ကောရဗျမင်းကြီးအလို လေးမျိုး၊ ပေါင်း ၈-မျိုး၊ (ရှေ့၌ရေးခဲ့ပြီ)။

ရထဝိနီတသုတ်။ ။၁-ပါ-၁၉၉၊ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၄၀၊ ကထာဝတ္ထု ၁၀-ပါး အကျယ်၊ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါးရထားဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်သို့ရောက်ပုံကို အကျယ်ဟောထား၏။

ရဟန်းတော်များက ဇိကုတ်နတ်ပြည်တင်ပုံ။ ။ရဟန်းတော်များက အချို့လူတို့အပေါ်၌ အတင်းပင် တံငါမုဆိုးစသည် မလုပ်ကြရန်၊ အရက်သေစာစသည် မသောက်စားကြရန် အလှူခံတတ်ကြရာဝယ် ယခုဆင်းရဲသော်လည်း နောင်ချမ်းသာသော အကျင့်မျိုးတွင် ပါဝင်၍ ကောင်းကျိုးရနိုင်ကြောင်း၊ ၁-ပါ-၃၀၄၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၂၇၄။

ရိဋ္ဌတိတို ဝဍ္ဎေတိ။ ။၂-ပါ-၆၄၊ ဋ္ဌ-၈၂၊

ရဋ္ဌနီယန္တိရောဟနီယံ။ ။ပါ–၁၄၆၊ ဠ–၁၃၅။

ရှင်လောင်းဆင်ကြသည့် ထုံးတမ်းစဉ်လာ။ ။လင်ယောကျ်ား ဝိသာခ ဥပါသကာက သူ၏ ဇနီး ဓမ္မဒိန္နာကို ဘိက္ခုနီပြုလုပ်ရန် အခမ်းအနားကြီးကျယ်စွာဖြင့် ဘိက္ခုနီကျောင်းသို့ လိုက်ပို့ပုံပြဆိုခဏ်း၊ ၁–ပါ–၃၇၃၊ ဠ–၃–အုပ်–၂၅၇။ ။မိမ္ဘိသာရမင်းကြီး၏ မိဖုရားကြီးခေမာကိုပို့သော အခါ၌လည်း ဤနည်းပင်တည်း။

သံယုတ္တနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ရဇနီယသဏ္ဌိတသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၆၅၊ ဠ–၂၅၉၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးသည် ရာဂ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ၎င်းအကြောင်းကို ပယ်ရန်ဟောထား၏။

ရဇ္ဇသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၁၇၊ ဠ–၁၆၆၊ ဘုရားရှင်အား မင်းပြုရန် မာရ်နတ်ကတောင်းပန်ခဏ်း၊ ရဇ္ဇဥ္စ နာမေတံ ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ မင်းပြုရခြင်း၏ အပြစ်များကို ဟောထား၏။

ရဇ္ဇုသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၃၃၊ ဠ–၁၉၄၊ မြင်းမြီးဆံဖြင့် ခြေသလုံးကို ပွတ်တိုက်လျှင် တဖြည်းဖြည်း ရိုးတွင်းချဉ်ဆီခိုက်၍ ဖြတ်တောက်ပစ်နိုင်သကဲ့သို့ လာဘသက္ကာရသိလောကဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ပွတ်တိုက်ပါများလျှင် ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီးနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ရထသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၃၉၊ ဠ–၉၀၊ [၁]ရထားမှာ အလံ၊ [၂]မီးမှာအခိုး၊ [၃]တိုင်းပြည်မှာမင်း၊ [၄]မိန်းမမှာ လင်၊ ထင်ရှားသောအရာလေးမျိုးဂါထာ။

ရထောပမသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၃၀၄၊ ဠ–၆၇၊ မျက်မှောက်၌ ချမ်းသာကြောင်းသုံးပါး၊ [၁]ဣန္ဒြိယေသုဂုတ္တဒွါရတာ၊ [၂]ဘောဇနေမတ္တညုတာ၊ [၃]ဇာဂရိယာနုယောဂ၊ ရဟန်းဘဝ၌ ပျော်မွေ့ကြောင်းလည်း ခေါ်နိုင်၏။

ရဟောဂတသုတ်။ ။ပါ–၄၁၇၊ ဠ–၁၁၉၊ ဝေဒနာသုံးပါးကို အနိစ္စဟု ဟောရပုံကို ရှင်းပြထား၏။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၂၅၇၊ ဠ–၂၉၃၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အားထုတ်ရပုံကို ဟောထား၏။

ရာဂဝိရာဂသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၂၁၊ ဠ–၁၆၉၊ သာသနာတော်၌ ကျင့်ကြံသည်မှာ ရာဂကုန်အောင် ကျင့်ကြံခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ရာဓသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၆၆၊ ဠ–၂၅၉၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ အနတ္တ လက္ခဏာ ထင်မြင်စေရန် ဟောထား၏။

ရာမဏေယျကသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ–၂၃၄၊ ဌ–၃၂၀၊ ရဟန္တာအသျှင်တို့ သီတင်းသုံးသောနေရာမှာ မွေ့လျော်ဘွယ်သာရှိကြောင်း သိကြားမင်းက လျှောက်ထားပုံ။

ရာသိယသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၅၁၃၊ ဌ–၁၄၅၊ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂ ၂-ပါးကို ပယ်ရှား၍ မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်းကြောင်းကို ဟောတော်မူပြီးလျှင် တဖန်လူတို့စီးပွါးရှာရာ၌ အဓမ္မ-ဓမ္မ-ဓမ္မာဓမ္မ သုံးမျိုးမှုတည်၍ ၁၀-မျိုးရှိကြောင်း ဟောထား၏။

ရုက္ခသုဘ်။ ။မဟာ–ပါ–ဂ၅၊ ဌ–၁၀၉၊ နီဝရဏ ၅-ပါးမှာ စိတ်ကို ညစ်နွမ်းစေ အားနည်းစေကြောင်း၊ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးမှာ ဖြူစင်စေ အားရှိစေကြောင်း၊(ဝါ) မဂ်ဖိုလ်ကို ရစေနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၄၄၊ ဌ–၁၇၂၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို အားထုတ်လျှင် နိဗ္ဗာန်သို့သာ ညွှတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ရူပအညာဏသုတ်-စသည်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၂၁၀၊ ဌ–၃၂၃၊ ခန္ဓာ ၅ ပါးကို အစွဲပြု၍ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ပုံကို ဟောထား၏။

ရူပသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၄၀၊ ဌ–၁၉၆၊ ရူပါရုံစသော အာရုံ ၅-ပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး စိစစ်ပြပုံ ဟောထား၏။ ။ရူပါဒိသုတ္တန္တဝဂ္ဂ၊ ပါ–၄၄၃၊ ဌ–၁၉၇။

ရူပါရာမသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၃၄၀၊ ဌ–၄၅၊ အာရုံ ၆-ပါး၌ မွေ့လျော်နေလျှင် နိဗ္ဗာန်ကိုမမြင်နိုင်ကြောင်း၊ သတ္တဝါတို့မှာ အာရုံ ၆-ပါး၌ မွေ့လျော်နေကြကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်။

ရူပိယပါတိသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၃၀၊ ဌ–၁၉၃၊ ရွှေမှုန့်တို့ဖြင့် ပြည့်သော ငွေခွက်ကြီးကို ရစေကာမူ မုသားမဆိုခဲ့သော ရဟန်းသည် လာဘသက္ကာရ၌ စိတ်ဝင်စားလာသောအခါ ဆန့်ကျင်တဆုပ်ကြောင့်ပင် မုသားဆိုလတ္တံ့ဟု ဟောထား၏။

ရေဝတီနတ်သမီးဝတ္ထု။ ။မဟာ–ဌ–၂၅၂၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ အလောင်းကိုပူဇော်ရန်လာစဉ် သေ၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ရောက်သွားသောအမျိုးသမီးလေး။

ရောရှင်ငရဲ ၂-မျိုး။ ။(ခုမရောရုဝ၊ဇာလရောရုဝ)၊ သဂါထာ–ဌ–၇၇၊ ပါ–၂၇။

အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ရဇနီယသုတ်။ ။၅–ပါ–၉၇၊ဋ္ဌ–၃၀၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့ မုန်းကြောင်း ချစ်ကြောင်း ၅-ပါးစီဟောထား၏။

ရထားငါးရာစီရကြသောအမျိုးသမီးသုံးဦး။ ။၅–ဋ္ဌ–၁၆၊ ပါ–၂၇၊ ^၁^ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏သမီးတော်စုန္ဒီ၊ ^၂^ဓနဉ္စယသေဋ္ဌေးကြီး၏သမီး ဝိသာခါ၊ (ကျောင်းအမကြီး)၊ ^၃^ကောသလမင်းကြီး၏သမီးတော် သုမနဒေဝီ၊

ရာဂဝိနယသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၀၀၊ဋ္ဌ–၃၂၆၊မိမိသန္တာန်၊သူတပါးသန္တာန်၌ဖြစ်သောရာဂကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ရန်ကျင့်ခြင်း, မကျင့်ခြင်းဖြင့် လေးချက်လှည့်၍ဟောထား၏။

ရာဇန္တေပုရပ္ပဝေသနသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၂၀၊ဋ္ဌ–၃၁၂၊ ရဟန်းတို့နန်းတော်ဝင်ရခြင်း၌အပြစ် ၁၀–ပါးကိုဟောထား၏။

ရုဏ္ဏသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၆၃၊ ဋ္ဌ–၂၃၁၊ သီချင်းဆိုခြင်း,ကခြင်း,ပြင်းစွာရယ်ခြင်းမပြုရန် ရဟန်းတို့အား ဟောထား၏။

ရူပသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၀၂၊ ဋ္ဌ–၃၁၅၊ ကြည်ညိုကြပုံအကြောင်းလေးမျိုး၊ (ကြည်ညိုခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီ)၊ အတွင်းအပြင်သိမှ ကြည်ညိုသင့်ကြောင်း၊ ဂါထာများပါ၏။

ရူပါဒိဝဂ္ဂ။ ။၁–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၃၊၁၄၊ယောကျ်ားတို့အတွက် မိန်းမတို့အာရုံ ၅-ပါး၊မိန်းမတို့အတွက် ယောကျ်ားတို့အာရုံ၅-ပါးမှာစိတ်ကိုအဆွဲဆောင်နိုင်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ရဲရင့်စေတတ်သောအင်္ဂါများ။ ။၅–ပါ–၁၆၂၊သာရဇ္ဇသုတ်၊သဒ္ဓါ,သီလဝါ,ဗဟုဿုတ,အာရဒ္ဓဝီရိယ,ပညဝါ၊ ။ပါ–၁၇၉၊ဋ္ဌ–၆၁၊ ကုံ–၅–ပါး လုံခြုံသူ၊

ရောဂသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၆၀၊ဋ္ဌ–၃၄၀၊ကာယိကရောဂါ,စေတသိကရောဂါ ၂-မျိုးတွင် ရဟန္တာတို့မှာ စေတသိကရောဂါမရှိကြောင်းနှင့် ရဟန်းတို့အားဖြစ်တတ်သော ရောဂါလေးမျိုးကိုဟောထား၏။

ဝိမာန ပေတဝတ္ထု ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ရထကာရပေတိဝတ္ထု။ ။ပေတ–ပါ–၁၇၁၊ဋ္ဌ–၁၇၂၊ ကျောင်းဆောက်လှူခြင်း၊ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်း မိဿကကံကြောင့် ဝေမာနိကပြိတ္တာမ ဖြစ်ရပုံ။

ရဟန်းသံဃာတော်များကိုပြစ်မှားပြစ်များ။ ။ရဟန်းသံဃာတို့ကို ဆဲရေးခြင်း၊ မလှူဒါန်းခဲ့ခြင်း စသည်အမှုများကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်ကြရသောပုဂ္ဂိုလ်များ လင်မယား၊ နာဂပေတဝတ္ထု၊ ပေတ–ပါ–၁၃၅၊ဋ္ဌ–၅၀။ ။ရဟန်းသံဃာတို့ကိုဆဲဆိုခြိမ်းခြောက်ခဲ့သောရဟန်း စုတေသောအခါ ဝက်နှုတ်သီးနှင့်တူသောမျက်နှာရှိ ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ သူကရမုခပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၁၂၇၊ ဋ္ဌ–၉၊ ကာယကံလုံခြုံခဲ့မှုကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ကား ရွှေအဆင်းရှိကြောင်း။ ။ရဟန်းအချင်းချင်း ကွဲပြားအောင်ကုန်းတိုက်ခဲ့သောရဟန်း၊ ပါးစပ်ပုပ်လောက်ကိုက်ခံရသောပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ ပုတိမုခပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၁၂၈၊ဋ္ဌ–၁၁။ ။သားဖြစ်သူဥတ္တရလုလင်က ရဟန်းတို့အား လှူဒါန်းသည်ကို မိခင်ဖြစ်သူက ကျိန်ဆဲ၍ ပြိတ္တာမ ဖြစ်ရပုံ၊ ဥတ္တရမာတာပေတိဝတ္ထု၊ ပါ–၁၆၁၊ဋ္ဌ–၁၃၁။ ။ရဟန်းသံဃာတို့အား ပူဇော်လှူဒါန်းသည်ကို သည်းမခံနိုင်သောကြောင့် ဆဲရေးအပြစ်ပြောကြသူတို့ ပြိတ္တာဖြစ်ကြရပုံ၊ ကုမာရပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၁၇၃၊ ဋ္ဌ–၁၇၉။ ။သေရိဏိပေတိဝတ္ထု၊ ပါ–၁၇၅၊ ဋ္ဌ–၁၈၅။ ။ရဟန်းက သူ၏ကျောင်းဒကာအား အခြားရဟန်းကောင်းများကို မကောင်းသတင်းဖြစ်စေရန် အပြစ်ပြောဆိုစေခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့စေခြင်းကြောင့် ဆရာရဟန်းနှင့် ဒကာတို့နှစ်ဦးစုံ ပြိတ္တာဖြစ်ကြရာ ဒကာပြိတ္တာက လူတို့၏မစင်များကိုစားရပြီးလျှင် ဒကာပြိတ္တာ၏ မစင်ကို ဆရာရဟန်းပြိတ္တာက စားနေကြရပုံ၊ ဂူထခါဒကပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၂၁၂၊ဋ္ဌ–၂၄၉။ ။ဂူထခါဒကပေတိဝတ္ထု၊ ပါ–၂၁၃၊ဋ္ဌ–၂၅၂၊ ဒုတိယ၌ ကျောင်းအမပြိတ္တာ၏ မစင်ကို ဆရာရဟန်းပြိတ္တာက စားနေရပုံ၊ (ရဟန်းများ သိထိုက် ရှောင်ကြဉ်ထိုက်လှသည်)။

ရာဇပုတ္တပေတဝတ္ထု။ ။ပေတ–ပါ–၂၁၁၊ ဋ္ဌ–၂၄၆၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်တို့ကို ပြစ်မှားခဲ့သောမင်းသား (သာဏထေရ်အလောင်း)၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခဲ့ရပုံ။

ရဇ္ဇုမာလာဝိမာနဝတ္ထု။ ။ဝိမာန–ပါ–၆၉၊ ဋ္ဌ–၁၉၀၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်သူတို့ ကြောက်လန့်စရာ ဝဋ်တုံ့ဝင်လှည့် ခံကြရပုံ၊ ရဇ္ဇုမာလာ ကျွန်မ နတ်သမီးဖြစ်ရပုံ။

ရေဝတီဝတ္ထု။ ။ရဟန်းသံဃာတို့ကို ဆဲရေးခြင်း၊ ဒါနဝတ်ကို ဖျက်ဆီးပစ်ခြင်း အပြစ်များကြောင့် အသက်ရှင်ဆဲမှာပင် ငရဲသို့အခေါ်ခံရသူ နန္ဒိယကျောင်းဒကာ၏ဇနီး၊ ဝိမာန-ပါ-၇၃၊ ဋ္ဌ-၂၀၆၊ ။ပေတ-ပါ-၂၀၆၊ ဋ္ဌ-၂၄၀၊

ထေရဂါထာ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ရက္ခိတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ-၂၃၇၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၁၇၊ဒေသနာဉာဏ်တော်ကို ချီးကြူးရကျိုး။

ရတ္တော အတ္တံ နဇာနာတိ စသောဂါထာ။ ။ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၇၊

ရမဏီယ ဝိဟာရိတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ-၂၃၀၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၄၅၊ လိပ်ဆူးငယ်ပန်း လှူခဲ့ရကျိုး၊ အမှားတွေ့မှ အမှန်မြင်လာတတ်ကြောင်း၊ ။ရမဏီယကုဋိကတ္ထေရဂါထာ၊ ပါ-၂၃၂၊ ဋ္ဌ-၁၆၆၊ ပလ္လင်နေရာ ထိုင်ခင်းနှင့်ပန်းလှူရကျိုး။

ရဟန်းတို့မှာဘုရားသားတော်။ ။ရဟန်းတော်တို့ကို ဘုရားရှင်၏သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်မှာ ဤဂါထာကို အစွဲပြု၍ ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထေရီ-ပါ-၃၀၄၊ ဋ္ဌ-၅၂။ ။ပါ-၄၀၆၊ ဋ္ဌ-၂၄၃၊ ။ထေရ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၀၄၊ ။ဋ္ဌံ-ဒု-အုပ်-၅၁။ ။ပါ-၂၇၀၊ ဋ္ဌ-၅၇။ ။ ၃၁၀၊ ၃၀၀။

ရဇဒတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ-ပါ-၂၇၅၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၅၊ ဖွေးသီးလှူရကျိုး။

ရာမဏေယျကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ-၂၃၀၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၅၁၊ ပန်းလှူရကျိုး၊ မာရ်နတ်က ခြောက်လှန့်သော်လည်းမကြောက်လန့်သောမထေရ်။ ။ရေသဖန်းသီးလှူရကျိုး။ ။ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၃၇၊

ရှောက်သီးလှူရကျိုးပြဂါထာများ။ ။ဋ္ဌ-၀၃၊ ၁၁၉၊ ၃၂၃။

မိလိန္ဒပဥှပါဠိ

ရဟန္တာအသျှင်တို့မှာ သေဘေးကိုမကြောက်။ ။ဤသို့ဟောထားပါလျက် နာဂဝါဂိရိဆင် နင်းအံ့ဟူ၍ လာသောအခါတွင် အဘယ့်ကြောင့် ရဟန္တာအသျှင်တို့ ရှောင်ရှားနေကြသနည်း ဟု မေးလျှောက်၍ ဖြေရှင်းပြခဏ်း၊ အရဟန္တ အဘာယန ပဥှ၊ ပါ–၂၀၄၊

ရဟန္တာအသျှင်တို့–ကာယိကဝေဒနာကို ခံစားရာ၌ ခန္ဓာကိုယ်ကို အစိုးမရသလောဟု မေးလျှောက်၍ ဖြေရှင်းပြခဏ်း၊ အရဟန္တဝေဒနာ ဝေဒိယပန ပဥှ၊ ပါ–၂၄၅။

ရဟန်းတော်တို့မှာ–ဆင်းရဲဒုက္ခမခတွေ့မီကပင် ထိုဆင်းရဲဒုက္ခမှ လွတ်ကြောင်းအတွက် လုံ့လပြုကြကြောင်း ဖြေထားသော ဝါယမကရဏပဥှ၊ ပါ–၆၇၊

ရဟန်းတော်တို့မှာ–မိမိတို့ခန္ဓာကိုယ်ကို မချစ်ခင်ကြကြောင်း ဖြေထားသော ကာယပိယာယန ပဥှ၊ ပါ–၇၀၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြုပြင်ပေးရသည်မှာအမြတ်တရားကို ကျင့်နိုင်ရန်သာ ဖြစ်ကြောင်း။

ရဟန်းတော်တို့၏–(ပုထုဇဉ်) ဂုဏ်ပုဒ် ၂၀–ကို ရေတွက်ပြပုံ၊ ပါ–၁၆၃၊ သေ့ဌမ္မပဥှ၊

ရဟန်းတော်အချို့တို့–ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေရာ၌ အကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း၊ အတ္တနိပါတနပဥှ၊ ပါ–၁၉၃၊

ရာဇာပုဒ်ကိုဖွင့်ပြခဏ်း။ ။ပါ–၂၂၁၊ လူမင်းနှင့် ဘုရားရှင်အတွက်။

ရုက္ခအစေတနာဘာဝပဥှ။ ။ပါ–၁၇၃၊ သစ်ပင်တို့က စကား ပြောကြသည်မှာ ရုက္ခစိုဝ်းနတ်များက ပြောခြင်းသာဖြစ်ခကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ (ရုက္ခပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၀၊ ၁၄၅)၊ ဆက်စပ်၍ ဆောင်ယူပြလိုက်၏။

အပဒါန ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ရတ္တိပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၉၊ ညအခါ၌ ပွင့်သောပန်းကို လှူရကျိုး။

ရဟောသညကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၃၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၉ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏာပီတိအကျိုး၊ ၇-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။ ။

ရဟန်းပြုရခြင်းအကျိုး။ ။၇-ရက်မျှ ရဟန်းပြုရကျိုး၊ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၃။ ။ သီလဝန္တ-ဖြဟ္မစရိယနှင့် ၎င်းအကျိုး၊ပါ—ဒု—အုပ်—၁၆၁၊၁၆၃၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၇၊၀၊သုံးဝတ္ထု၊ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၆၊ရဟန်းပြုရကျိုး။ ။

ရေဏုပူဇကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၇၊ ကုံ့ခက်ဝတ်ဆံ လှူရကျိုး။ ။

ရံသိသညကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—၁၄၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၉၊ ရှိခိုးရကျိုး။ ။ပါ—၂၃၅၊ ရောင်ခြည်တော်၌ ကြည်ညိုရကျိုး။ ။ဒုတိယ ရံသိသညကတ္ထေရ အပဒါန်၊ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၃၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၀။ ။

ဇာတက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ရတနာ၇မိုးကို ရွာသွန်းစေနိုင်သော ဝေဒဗ္ဗမန္တန်။ ။ရှေးအခါက ရှိခဲ့ဘူးကြောင်း၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၀။ ။

ရထလဋ္ဌိဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၉၊ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၉၆၊နှစ်ဘက်စကား ကို နားထောင်ပြီးမှ တရားဆုံးဖြတ်သင့်ကြောင်း။ ။

ရပြီးသား စည်းစိမ်နှင့်ဂုဏ်ကို— မပျက်စီးရအောင် စောင့်ရှောက်မှုမှာ ခဲယဉ်း လှကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၂၊ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၂၂။ ။

ရသေ့စဉ်းလဲများ။ ။ဖွတ်သားစားလို၍ ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲသော ရသေ့၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၂၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၀၆။ ။ပါ—၁၀၅၊ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၇၇။ ။မင်းဆရာဖြစ်လို၍ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသောရသေ့၊ သောမနဿ ဇာတက၊ ပါ—၃၃၄၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၄၆။ ။ရွှေစင်နိက္ခ တရာ ရလို၍ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသောရသေ့၊ ရသေ့မာယာ၊ စကားချိုသာ၊ အလကား ပါ၊ ကုဟကဇာတက၊ပါ—၂၁၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၀။ ။ခိုသားစားလို၍

ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသောရသေ့၊ရောမကဇာတက၊ပါ—၁၂၊ဌ—၃—အုပ်—၃၄၃။ ။ကျားနှင့်ပေါင်း၍ ပါဏာတိပါတအမှုကို ပြုစေသောရသေ့၊ ဝဓုကိသူကရဇာတက၊ ပါ—၁၄၊ ဌ—၃—အုပ်—၃၆၂။ ။တစ္ဆသူကရ ဇာတက၊ပါ—၂၉၆၊ဌ—စ—အုပ်—၃၄၂။ ။

ရာဇကုမ္ဘဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၆၊ဌ—တ—အုပ်—၁၂၀၊ (ပါဠိ-ဌ ၀၉-ဟု ရှိ၏)၊ တနေ့ လက်တသစ်,နှစ်သစ်သာ သွားသော လူပျင်းကြီး။ ။

ရာဇဝသတိဏ္ဏ။ ။ပါ—၃—အုပ်—၂၉၀၊ဌ—သ—အုပ်—၁၉၅၊မင်းခစားတို့ အတွက် ဝိဓုရပညာရှိအမတ်က ဆုံးမခဏ်း။ ။

ရာဇာနုဝတ္တကော ဟိ လောကော။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၇၆၊ဌ—မ—အုပ်—၅၀၊ မင်းတို့ပြုသမျှ အတုလိုက်၍ လူတို့က ပြုတတ်ကြ၏-ဟူလို။ ။

ရာဇောဝါဒဇာတက။ ။ပါ—၃၆၊ဌ—၃—အုပ်—၁၊အောင်နိုင်ခြင်းလေးပါး။ ။ ပါ—၁၁၀၊ ဌ—တ—အုပ်—၁၀၀၊ မင်းတို့ တရားစောင့်က အသီးအနှံတို့ အရသာရှိလှကြောင်း။ ။

ရာဓဇာတက။ ။ပါ—၃၄၊ဌ—ပ—အုပ်—၅၂၁၊မိန်းမဟူသည်မှာ လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်ရန် ခဲယဉ်းလှကြောင်း။ ။ပါ—၅၁၊ဌ—၃—အုပ်—၁၂၀။ ။

ရာမ-လက္ခဏ-သီတာဒေဝီ။ ။၎င်း မောင်နှမသုံးယောက်တွင် ရာမမှာ ဘခင် သေသော်လည်း သောကမဖြစ်ကြောင်းဟောထားသော ဒသရထဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၆၊ဌ—စ—အုပ်—၁၂၆။ ။

ရာပြုတ်ဝန်ပျက်တို့ ခံရသောငရဲ။ ။ပစ္စည်းများကိုတန်ဘိုးဖြတ်သူကို ရာပြုတ် ဝန်-ဟု ဆို၏၊ ပါ—၃—အုပ်—၁၉၃၊ဌ—ဆ—အုပ်—၁၄၁။ ။

ရုက္ခဓမ္မဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၇၊ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၆၊ ညီညွတ်နေလျှင် ရန်သူတို့ မနှောက်ယှက်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။

ရုစာမင်းသမီး။ ။သမီးတော်ရုစာမင်းသမီးက ဘခင် အင်္ဂတိမင်းကြီး၏ မိစ္ဆာ ဝါဒကို စွန့်လွှတ်စေပုံ၊၎င်းမင်းသမီးမှာ ရှေ့-နောက်(၇)ဘဝစီ မြင်နိုင်၍ ၎င်းဘဝများကို ပြန်ပြောပြပုံ၊ ၎င်းမင်းသမီးမှာ အသျှင် အာနန္ဒာထေရ် အလောင်း ဖြစ်၏၊ ပါ—၃—အုပ်—၂၆၃၊ ၂၆၆၊ ဌ—သ—အုပ်—၁၂၃၊ ၁၂၇။ ။

ရုဓိရဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၀၁၊ဌ—၃—အုပ်—၃၂၉၊အစာမက်၍ ပျက်စီးရသော ကျီး။ ။

ရုဟကဇာတ်က။ ။ပါ—၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၃၊ မိန်းမစကား နားယောင်မှား၍ အ ရှက် ကွဲရသော ပုဏ္ဏား။ ။

ရောမကဇာတက။ ။ပါ—၁၂၊ ဋ္ဌ—၃၄၂၊ ခိုသားစားလို၍ ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲသော ရသေ့။ ။

ရောဟဏမိဂဇာတက။ ။ပါ—၃၂၃၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၁၃၊ အသျှင်အာနန္ဒာ ထေရ်က ဘုရားရှင်အတွက် အသက်စွန့်ပုံ၊ စွန့်ခဲ့ပုံနှင့် ရွှေသမင် မင်းက မင်းအား တရားဟော်ရန် (၁၀)ဂါထာ သင်ပေးလိုက်ပုံ။ ။

ရောဟိဏိဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၆၊ မိခင်ကိုယ်၌ ကိုက်ခဲ့နေသော မှက်ကောင်ကို ပျံသွားအောင်ခြောက်လှန့်နိုင်းရာ မှက် ကောင်ကို အသေသတ်ရာတွင် မိခင်ကိုပါ သေစေသော သမီးမိုက်။

ရန်သူနှစ်ဦးကို ညီညွတ်စေခဲ့ပုံ—ဟောသော ဥရဂဇာတက၊ ပါ—၃၇၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၁။ ။နကုလဇာတက၊ ပါ—၄၁၊ ဋ္ဌ—၄၇။

ရန်သူနှင့်မိတ်ဆွေ ခွဲပြခဏ်း။ ။မိတ္တာမိတ္တဇာတက၊ ပါ—၂၅၅၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၉၇၊ ရန်သူပေါ်လာလျှင် သိနိုင်ရန် ကြိုတင်၍ မင်းအိမ်၌ မွေး ထားသောခွေးကို ကျွေးမွေးထားသော အလောင်းတော်ရသေ့၊ မဟာဗောဓိ ဇာတက၊ ပါ—ဒ—အုပ်—၄၇၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၄၀။

ရန်သူနှင့်အတူမနေရ။ ။အတူနေလျှင် ဆင်းရဲရကြောင်းဂါထာ၊ ဝေရိ ဇာတ က၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၃၇။ ။ဂါထာများ၊ ပါ—၁၆၂၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၃၅။ ။ရန်သူကြားနေ ပိန်ကြုံလေ ဂါထာများ၊ ဝဋ္ဋက ဇာတက၊ ပါ—၁၅၃၊ ဋ္ဌ—၂၉၄။

ဝိနယပိဋက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ရဟန်းတို့အသုံးအဆောင်များ၌—(သင်္ကန်း-သပိတ်-ထီး-ဘိနပ် စသည်) အပ်၊ မအပ် ဝိနိစ္ဆယကိုပြဆိုခဏ်း၊ ပါဠိဝိမုတ္တက ဝိနိစ္ဆယ၊ ၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၁-မှ-၂၅၄-အထိ။ ။အကပ္ပိယပစ္စည်းများကို သုံးစွဲနေရာ၌ အခြား သော ဗဟုသုတ ဝိနယညူပုဂ္ဂိုလ်တို့က ယူ၍ ဖျက်ဆီးပစ်လျှင် အပြစ်မရှိ ကြောင်း၊ အစားပေးရန်လည်း မတောင်းအပ်ကြောင်း၊ ၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၁။

ရဟန်းတို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသတ်သေလျှင်—ဒုက္ကဋအာပတ် သင့်ကြောင်း၊ ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ၁—ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၃၊ ။သဂ်ဟ—ဋ္ဌ—၄၂၉။

ရဟန်းတော်တို့ အသုံးအဆောင်သည်—လူတို့၌ စေတီအရာထိုက်ကြောင်း၊ ၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၇။ ။သဂ်ဟ—ဋ္ဌ—၁၃၊ (ပဗ္ဗဇိတ ပရိဘောဂေါဟိ အာဂါရိကာနံ စေတိယဋ္ဌာနိယော)။

ရဟန်းတို့ပေးခြင်း၊ ယူခြင်း၌ မြောက်, မမြောက်ကို ဆုံးဖြတ်ပြသော ဒါနလက္ခဏာဒိ ဝိနိစ္ဆယကထာ။ ။၁—ပါ—၂၉၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၁။ ။၃—ပါ—၄၂၅၊ဋ္ဌ—၄၁၇၊ဒုဂ္ဂဟိတ သုဂ္ဂဟိတာဒိ စီဝရကထာ။ ။သဂ်ဟ—ဋ္ဌ—၇၀၊ ။ရဟန်းသာမဏေတို့မှာ သေခါနီးတွင် ငါသေသောအခါ ဤပစ္စည်းများကို ငါ့ဆရာအား လှူပါ၏. စသည်ဖြင့် ပြောဆို၍. လှူသော် အလှူမမြောက်ကြောင်း၊ ၄—ဋ္ဌ—၁၃၀၊ ပါ—၄၅၉။

ရဟန်းတို့မှာ သူတပါး ပရိသတ်ကို ဖြားယောင်းလျှင်—ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏.ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ၃—ပါ—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—၂၉၅။

ရဟန်းတို့အတွက် လှူထားသော-လယ်-ယာ-ကန်-ကျွန်-ကျွဲ-နွား စသည်တို့ကို စီစစ်ပြဆိုခဏ်း၊၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၀-မှ-၂၆၂-အထိ၊ အပ်အောင် လှူနည်းသုံးစွဲနည်းကို စီစစ်ပြခဏ်း၊ ၊၄—ဋ္ဌ—၇၆။ ။ကျောင်းအား လှူပါ၏.ဟုဆိုလှူလျှင် အပ်ကြောင်း၊ သဂ်ဟ—ဋ္ဌ—၇၅၃၊ ၄၅-၌ အကျယ်စီစစ်ပြထား၏.၊ ။၄၃၂၊ အပ်အောင်လှူပုံ၊ အလှူခံရပုံကို စီစစ်ပြထား၏.။

ရဟန်းတို့ပစ္စည်းကို သူခိုးခိုးရာ၌ သိထားဘွယ်။ ။ရဟန်းတို့၏. ပစ္စည်းကို သူခိုး ခိုးသွားရာ၌ ခိုးသူကို ပျက်စီးစေလိုသောစိတ်ဖြင့် သူခိုး သူခိုး ဟူ၍. မအော်မဟစ်ရ၊ အော်ဟစ်လျှင် ဂိဝါထိုက်ကြောင်း၊ ၂—ဋ္ဌ—၁၀၂။ ။သဂ်ဟ၊ ဋ္ဌ—၄၃၃။

ရဟန်းတို့ လူတို့ပစ္စည်းကို သိမ်းဆည်းပေးကောင်း, မကောင်း ခွဲခြား ပြဆိုခဏ်း။ ။၂—ဋ္ဌ—၁၅၂၊ ပါ—၂၁၀၊ ။ဘဏ္ဍာပဋိသာမန ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သဂ်ဟ—ဋ္ဌ—၄၇၊ ။အပ်နှံထားရာ၌ ပြန်မပေးမှုနှင့် စပ်၍. မှတ်သားဘွယ်များ၊ ၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၅။

ရဟန်းတို့မှာ လူတို့ခင်းပေးသောအခင်းဖြစ်လျှင်-မအပ်သောအခင်းပင် ဖြစ်စေကာမူ ခေတ္တမျှ နင်းအပ် ထိုင်အပ်ကြောင်း၊ ဂိဟိဝိကတအနုဇာနနကထာ၊

၄–ပါ–၂၆၀၊ ဋ္ဌ–၅၂။ ။ပါ–၃၁၃။ ။ပါ–၃၂၀၊ ဋ္ဌ–၇၆။ ။ ၃–ပါ–၂၀၃၊ ဋ္ဌ–၃၇၀။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၄၄၄၊၄၅၃။

ရဟန်းပြုကြသူများသောကြောင့်- (ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါက) ဘုရားရှင်ကို လူတို့က ကဲ့ရဲ့ကြပုံဂါထာ၊၃–ပါ–၅၄၊ ၅၅၊ ဋ္ဌ–၂၅၇၊ ဘုရားရှင်က လူတို့ကို ပြန်လည်ချေပရန် ရဟန်းတော်များအား ဂါထာသင်ပေးတော်မူပုံ။

ရာဇသိက္ခာပဒ။ ။၁–ပါ–၃၂၃၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၅၂၊ သက်န်းစသည်ကို အပ်အောင်လှူနည်း၊ အလှူခံနည်းကို ဟောထား၏။ ။၁–ပါ–၃၂၆၊ ဋ္ဌ–၂၅၆၊၇၊ နဝကမ္မအတွက် လှူရာ၌လည်း အလှူခံအပ်၊ မအပ်စီစစ်ပြထား၏။

ရာဇဘဋဝတ္ထု။ ။၃–ပါ–၁၀၃၊ဋ္ဌ–၂၇၀၊ မင်းကခွင့်မပြုဘဲ မင်းခစားတို့ကို ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားသောသိက္ခာပုဒ်။

ရာဇာယတနကထာ။ ။၃–ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၂၄၀၊ ဘုရားရှင် လင်းလွန်းပင်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူပုံ ပြဆိုချက်။

ရူပိယသိက္ခာပဒ။ ။၁–ပါ–၃၄၄၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၆၀၊ ၂၇၀၊နိဿဂ္ဂိယ၊ ဒုက္ကဋ၊ ကပ္ပိယဝတ္ထု သုံးမျိုးခွဲပြထား၏၊ ငွေသိမ်းဆည်းပုံ၊ သုံးစွဲပုံကိုလည်း ညွှန်ပြထား၏။ ။ရူပိယသံဝေါဟာရ သိက္ခာပဒ၊ ပါ–၃၄၇၊ ဋ္ဌ–၂၇၅။ ။ရူပိယ သံဝေါဟာရ ဝိနိစ္ဆယ၊ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၅၄။ ။ ရူပိယာဒိ ပဋိဂ္ဂဟဏ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ၅၅။

ရောဇမလ္လဝတ္ထု။ ။၃–ပါ–၃၄၅၊ ၇၊ ဋ္ဌ–၃၀၄၊ ဟင်းရွက်ပြုတ် မုံ့ညက် ခဲဖွယ်များကို ခွင့်ပြုတော်မူချက်။

ရှိခိုးအပ်သောပုဂ္ဂိုလ် ၅-ဦးနှင့် ရှိခိုးသူတို့ ရှိခိုးနည်းကို ပြဆိုချက်။ ။၅–ပါ–၃၅၀၊ ဋ္ဌ–၂၂၄၊ ¹သီတင်းကြီးပုဂ္ဂိုလ်၊ ²နာနာသံဝါသက ဓမ္မဝါဒီ သီတင်းကြီးပုဂ္ဂိုလ်၊ ³ဆရာ ၅-ဦး၊ ⁴ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ။ ⁵ဘုရားရှင်၊ ရှိခိုးအပ်သောပုဂ္ဂိုလ် ၅-ဦး။ ။သက်န်းကို လက်ကတော့ထိုး၍ လက်အုပ်ချီကာ လက်ဘဝါးပြင်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့် ရှိခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ခြေနှစ်ဘက်ကို ဆုပ်နယ်လျက် ချစ်ခင်မြတ်နိုး ရိုသေခြင်းရှိပြီး ရှိခိုးရမည်ဟု ဟောထားတော်မူ၏။

အဘိဓမ္မပိဋက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ရဟန္တာအသျှင်တို့နှင့် စပ်၍ ယူမှားချက်များ။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ရပြီးသောတရားများ ဆုတ်ယုတ်သေး၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ပရိဟာနိယကထာ၊ ၅–ပါ–၆၁၊ ဌ–၁၄၁၊ သကဝါဒိက လောကီ သမာပတ်သာ ဆုတ်ယုတ်၍ မဂ်ဖိုလ်ကား မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ရှင်းပြထား၏။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မသိမှုမောဟရှိသေး၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော အညာဏာဒိကထာ၊ ပါ–၁၃၄၊ ဌ–၁၆၁။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရာဂမှကင်းလွတ်ခြင်း၌ အကျိုးမရှိဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ဝိမုတ္တိကထာ၊ ပါ–၁၈၁၊ ဌ–၁၇၀။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သန္တာန်၌ ဖြစ်သမျှသော တရားများသည် အနာသဝချည်းဟည်းဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော အနာသဝကထာ၊ ပါ–၂၀၅၊ ဌ–၁၇၈။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ တပြိုင်နက် ဥပေက္ခာ ၆-ပါးလုံးပြည့်စုံ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ဥပေက္ခာသမန္နာဂတကထာ၊ ပါ–၂၁၁၊ ဌ–၁၇၀။ ။ရဟန္တာဖြစ်ပြီးမှ ရှေးအတိတ်ဘဝများက ရဟန္တာကိုစွပ်စွဲခဲ့ဘူးလျှင် လျော်ကြေးရသေး၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ကမ္မဟေတုကထာ၊ ပါ–၂၉၃၊ ဌ–၂၁၂။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကုသိုလ်ကို ဆည်းပူးသေး၏ဟူ၍၎င်း၊ အကာလမရဏာမရှိဟူ၍၎င်း ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော အရဟတော ပုညူပစယကထာ။ ။အရဟတော အကာလမရဏာနတ္ထိတိကထာ၊ ပါ–၃၉၃၊ ဌ–၂၅၄။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ အဝိဇ္ဇာနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာကို မပယ်နိုင်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော သညောဇနကထာ၊ ပါ–၄၃၇၊ ဌ–၂၇၆၊ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကြ၏ဟု ယူမှားသည်ကိုရှင်းပြသော ကုသလစိတ္တကထာ၊ ပါ–၄၄၃၊ ဌ–၂၀၀၊ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ တေုဇ္ဇ ရာန်၌ တည်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကြ၏ဟု ယူမှားသည်ကိုရှင်းပြသော အာနေဉ္ဇကထာ၊ ပါ–၄၄၄၊ ဌ–၂၀၀၊ ဝိပါက်စိတ်ဖြင့်သာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြောင်း သကဝါဒိကရှင်းပြထား၏။ ။လူတို့၏ တွယ်တာမှုကိုမစွန့်ဘဲ ရဟန္တာဖြစ်နိုင်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော(ဂိဟိဿ အရဟာတိကထာ၊ အဘိ–၅–ပါ–၂၀၂၊ဌ–၁၇၇။

ရူပခါတုကထာ။ ။၅–ပါ–၂၇၅၊ဌ–၂၀၈၊ ရုပ်တရားဟူသမျှ ရူပဓာတ်ချည်းဟု ယူမှားသည်ကိုရှင်းပြခဏ်း။

ရူပါဘာယတနကထာ။ ။ပါ–၂၇၀၊ဋ္ဌ–၂၀၉၊မြဟ္မာတို့၏ ယာန စသာနိမိတ်သည်လည်း အာယတနမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြ ခဏ်း။

ရူပဓာတု(ဥပ္ပတ္တာနုပ္ပတ္တိ)ဝါရဝဏ္ဏနာ ။ ။၂–ပါ–၄၁၉ ဋ္ဌ–၅၀၀၊ရူပဘုံ၌ ရနိုင်သော ခန္ဓာ,အာယတန,ဓာတ်,သစ္စာ,ဣန္ဒြေ,ဟိတ်,အာဟာရ,ဖဿ, ဝေဒန,သညာ,စေတနာ,စိတ္တတို့ကို အကျယ်ဝေဘန်၍ဟောထား၏။ ။ ရှိယာသန္ဓာ ပရိယာသန္ဓဝါရ၊ ပါ–၄၂၄၊ဋ္ဌ–၅၀၁ ၊ဓမ္မဒဿနဝါရ၊ ပါ–၄၃၃၊ဋ္ဌ–၅၀၁၊ ရူပဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေအခါရနိုင်သောခန္ဓာ (ပ) ဝေ ဒနာတို့ကို ဟောထား၏။

ရူပါဝစရကုသလဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၄၄၊ဋ္ဌ–၂၀၇။ ။ဝိဘင်္ဂကထာ၊ ပါ– ၁၁၆၊ဋ္ဌ–၃၂၇။ ။ကြိယာကထာ၊ပါ–၁၄၂၊ဋ္ဌ–၃၃၄၊ ၊ရူပါဝစရာ ရူပါဝစရံပန တိဟေတုကမေဝ ဉာဏသမ္ပယုတ္တမေဝ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ဋ္ဌ– ၂၀၅။ ။ရူပါဝစရနိဒ္ဒေသ၊ ၁–ပါ–၂၅၃၊ဋ္ဌ–၄၁၀၊ ရူပါဝစရဘုံကို ပိုင်းခြားပြပုံ။ ။ရူပါဝစရစတုတ္ထဈာန်ကို အခြေခံ၍ ပြီးစေနိုင်သော အကျိုး၁၂ ပါးကိုပြဆိုခဏ်း။ဋ္ဌ–၄၃၉၊ပါ–၂၇၁။ ၊ရူပါဝစရဒေဝါနံ ပန အဿာသပဿာသာနတ္ထိ၊ ဖြ–ဋ္ဌ–၃၁၅၊ ပါ–၃–အုပ်–ဖြ။

ရူပါရူပဓာတုပရိယာပန္နကထာ။ ။၅–ပါ–၃၉၁၊ဋ္ဌ–၂၅၃။

ရူပံကမ္မန္တိကထာ။ ။ပါ–၂၀၂ ဋ္ဌ–၂၁၀၊ရုပ်ကို ကံဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်း ပြခဏ်း။

ရူပံဇီဝိတန္တိကထာ ။ ။ပါ–၂၉၁၊ ဋ္ဌ–၂၁၄။

ရူပံမဂ္ဂေါတိကထာ။ ။ပါ–၃၀၉၊ဋ္ဌ–၂၁၉၊ဝိရတိသုံးပါးကို ရုပ်ဟုယူမှား သည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ရူပံဟေတူတိကထာ။ ။ပါ–၃၀၆၊ဋ္ဌ–၂၅၁။

ရူပံသဟေတုကန္တိကထာ။ ။ပါ–၃၀၇၊ဋ္ဌ–၂၅၂။

ရူပံကုသလာကုသလန္တိကထာ။ ။ပါ–၃၀၀၊ဋ္ဌ–၂၅၂။

ရူပံ ဝိပါကောတိကထာ။ ။ပါ–၃၀၉၊ဋ္ဌ–၂၅၂။

ရူပံရူပါဝစရာရူပါဝစရန္တိကထာ။ ။ပါ–၃၉၀၊ဋ္ဌ–၂၅၃။

ပဥ္စနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

(လ)

လ-၌ ယုန်ရုပ်အမှတ်အသား။ ။လ-ဝန်း၌ ယုန်ရုပ်အမှတ်အသားရှိပုံကိုဖွင့်ပြခဏ်း၊ (နေ-၌ ဒေါင်းရုပ်ရှိကြောင်းကား ဖွင့်ပြချက်မရှိ)၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၀။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၁၀၉၊၁၆၀၊ သသပဏ္ဍိတစရိယာ။ ။ သသပဏ္ဍိတဇာတက၊ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၁၊ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၀။ ။ပါ–၃၇၀၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၃၄၊၃၅။

လ နေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။လ-ဝန်းမှာ ၄၉-ယူဇနာရှိကြောင်း၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၀၀။ ။ဒု–အုပ်–၄၀။ ။စူဠနိ–ဋ္ဌ–၃၉။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၂၊ နေဝန်းမှာ ယူဇနာ ၅၀-ရှိကြောင်းလည်း ပြဆိုထား၏။ ။လ-နေတို့ကို အသုရိန်နတ်ကြီး ဖမ်းပုံ အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၀၁။ ။လဗိမာန်မှာ အတွင်း၌ မြရောင်ရှိ၍ အပြင်၌ ငွေရောင်ရှိကြောင်း၊ နေဗိမာန်မှာအတွင်း၌ ရွှေရောင်ရှိ၍ အပြင်၌ ဖလ်ရောင်ရှိကြောင်း၊ အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၅၄။ ။ လ-နေတို့ အရောင်လင်းပုံနှင့် ၎င်းတို့ကိုသုံးသပ်နိုင်ရန် တန်ခိုးရှိသူတို့ အတွက် နည်းလမ်းကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၆၊ ၂၇။ ။သုံး ကျွန်းလင်းခိုက် တကျွန်းမိုက်၍ တမျက်နှာ တမျက်နှာ၌ ယူဇနာပေါင်း ၉-သန်း၊ ၉-သိန်း ထွန်းလင်းကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၂၆၊ ပါ–၁၀။ ။နေ-လတို့ စ၍ပေါ်ထွက်လာပုံ စသည်နှင့်စပ်၍ အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊၃–ဋ္ဌ–၅၀၊ ပါ–၇၀။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၅၄၊ ပါ–၁၆၂။ ။ လ-နှင့် နေတို့သည် မရွေ့ရှားဘဲ အမြဲတည်နေကြ၏ဟု ရှေးကပင် အယူမှားခဲ့ကြပုံ ဟောထားသော ဝါတသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၆၆၊ဋ္ဌ–၃၁၀။

လ-နေ၏ အညစ်အကြေး ၅-မျိုး။ ။([၁]တိမ်ဘိုက်၊ [၂]ဆီးနှင်း၊ [၃]အခိုး၊ [၄]မြူ၊ [၅]ရာဟု)၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၂၊ ပါ–၂၇၃။ ။ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၂၃၅။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၀။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၂။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁၂၉။ ။ဝိ–၄–ပါ–၄၉၂။ ။အံ–၄–ပါ–၃၆၂၊ဋ္ဌ–၃၀၇။

လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၃၊ ဋ္ဌ–၁၅၂၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ မဉ္ဇုဿရာနံ ယဒိဒံ လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယော-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၆၇၊ ဋ္ဌ–၂၁၇၊ ၎င်းမထေရ်အလောင်းမှာ မင်းဖြစ်

စဉ်ဘဝက လူအိုများကိုမုန်း၍ ညှဉ်းဆဲခဲ့ ပြက်ရယ်ပြုခဲ့သောကြောင့် လူအများက မရိုမသေပြုကြသည်ကို ခံရပုံ၊ ဥဩဇက်ဘဝက သရက်သီးလှူပြီး လျှင် အသံသာသာစွာ မြည်တွန်လှူခဲ့မှုကြောင့် အသံသာယာသောအရာ၌ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးရပုံ၊ မိသုကာဘဝတွင် ကဿပဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်ကို စေတီတည်ကြရာဝယ် လူအများက ကြီးကျယ်စွာတည်လိုသည်ကို မိသုကာ ဆရာကြီးက ငယ်အောင် တိုက်တွန်းခဲ့သောကြောင့် ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း အလွန်ပုကွပုံများကို ပြဆိုထား၏။ ။ထေရ–ပါ–၂၉၁၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၂၅၊ ။အပ–ပါ–၃–အုပ်–၁၄၃၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၂၉၊ ။ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၄၃။ ။ကင်္ခါဝိတရဏီ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၅၃၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၂၉။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၇၀၊ ဋ္ဌ–၃၂၇၊ တရားထူးရပုံ၊ ။ပါ–၁၇၀၊ ဋ္ဌ–၃၂၉၊ ဩဝါဒကို ရိုသေစွာ နာယူပုံ၊ ။ပါ–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–၃၃၄၊ ၎င်း မထေရ်ကို မကဲ့ရဲ့ကြရန်နှင့် ၎င်းမထေရ်၏ ဂုဏ်ပုဒ်များကို ဘုရားရှင်က ဖော်ပြခက်း။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၁၊ ပဏ္ဍိတတို့မှာ လောကဓမ် ကြောင့် မတုန်လှုပ်ကြောင်းဂါထာ၊ ။ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၄၄၊ ၂၀၃၊ ထေရ မည်ပုံဂါထာ။ ။၂၀၃ မိဘစသည်ကို သတ်ရန်ဟောထားသော နေယျတ္ထ ဒေသနာ ဥပမာဂါထာ။

လက္ခဏာဟာရနိဒ္ဒေသ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–၅၂။ ။ပေဋက–ပါ–၂၃၀။ ။လက္ခဏဟာရဝိဘင်္ဂ၊ နေတ္တိ–ပါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–၉၄၊ သုတ်၌ လာသော တရားတို့နှင့် သဟစရဏ–သမာနဟေတုက–ဖလဘာ–ဘူမိဘာ–ဝိသယဘာ–သမာနာရမ္မဏတာဖြစ်သော တရားတို့ကိုအကျယ်ဝေဘန်၍ ဟောထား၏။ ။လက္ခဏာဟာရ သမ္ပါတ၊ ပါ–ဂ၆၊ ဋ္ဌ–၁၇၆။

လက္ခဏာကထာ။ ။အဘိ–၅–ပါ–၂၁၄၊ ဋ္ဌ–၁၀၁၊ လက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂–ပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် ဘုရားလောင်းသာတည်းဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြ ခက်း၊

လက္ခဏာသံယုတ္တ။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၄၄၆၊ ဋ္ဌ–၁၉၉၊ ပြိတ္တာ အမျိုးမျိုးတို့ ကိုဟောထား၏။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၄၄၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၉၆။

လက္ခဏာများကို ပြဆိုခက်း။ ။ပရမတ္ထတရားတို့၏ အသီးအသီးသော လက္ခဏာများကိုပြဆိုခက်း၊ အဘိ–၁–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–၁၅၀–မှ–၁၇၇–အထိ အကုသလ စေဘသိကလက္ခဏာ၊ ပါ–၉၀၊ ၉၄၊ ဋ္ဌ–၂၉၁။ ။ရုပ်–၂၀–ပါးတို့၏ လက္ခဏာများကို ပြဆိုခက်း၊ ဋ္ဌ–၃၄၉။ ။ပသာဒရုပ် ၅–ပါး၊ အာရုံရုပ် ၅–ပါး၊ ဋ္ဌ–၃၅၅။ ။ဓာတ်ကြီးလေးပါး၊ ဋ္ဌ–၃၆၀။ ။

မဟာနိ–ဋ္ဌ–၅၂၊ ပါ–၁၀၊ အကုသလ။ ။ဋ္ဌ–၁၅၅။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၀။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–ဂ၃။ ။ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၂၊ ။ ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၆၂။ ။ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၅၉၊ အကျဉ်း။ ။ဥဒါန်–ဋ္ဌ–၃၉၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒအဖွင့်။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၁၂၉။ ။နေတ္တိ–ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–၉၁၊ ပဒဋ္ဌာနဟာရဝိဘင်္ဂ။ ။အဘိ–၂–ပါ–၃၇၁၊ ၂၊ ဋ္ဌ–၄၇၃၊ ၄။ ။လက္ခဏာ-ရသ-ပစ္စုပဋ္ဌာန-ပဒဋ္ဌာန အဓိပ္ပါယ်ကို အကျဉ်း ပြဆိုခဏ်း၊ အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၁၀၅။

လက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂-ပါး။ ။ဘုရားရှင် ခန္ဓာကိုယ်၌ရှိသော ၃၂-ပါး သော လက္ခဏာတော်ကြီးများကို အကျယ် ဟောထားသော ဖြပ္ပါယ သုတ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၃၃၄၊ ၃၃၆၊ ဋ္ဌ–၂၄၉၊ ၂၅၇၊ နေထိုင်ပုံ၊ သွား လာပုံ၊ **စားသောက်တော်မူပုံများကို ပြထား၏**။ ။မဟာပဒါနသုတ်၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၃၊ ဋ္ဌ–၃၄၊ ။လက္ခဏာသုတ်၊ ၃–ပါ–၁၁၇၊ ဋ္ဌ–၁၀၀၊ မည်သည့်ကုသိုလ်ကို ပြုခဲ့သောကြောင့် မည်သည့် လက္ခဏာတော်ကို ရတော်မူကြောင်း၊ ထိုရသော လက္ခဏာတော်ကြောင့် ပစ္စက္ခဘဝ၌ ရအပ် သောအကျိုးများကို ဟောထား၏။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၉၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၅၊ အမ္ဗဋ္ဌလုလင်အားပြတော်မူခဏ်း။ ။လက္ခဏာ၃က် ၂-ပါး၊(လျှာနှင့်အင်္ဂါ ဇာတ်)ကို ပြတော်မူပုံနှင့်စပ်၍ အကျယ်ဟောထားသော သေလသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၆၃၊၃၆၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၆၀၊၁၇၂၊၁၇၃-၌ ဗုဒ္ဓထော မနာဂါထာများ ပါ၏။ ။ပါ–၄၃၃၊ဋ္ဌ–၃၀၀။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၁၇။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၇၀၊၃၇၅၊၆။ ။စူဠနိ–ပါ–၅၊ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၁၆၉၊ ဝတ္ထုဂုယှနိဒဿနပဥှ။ ။ဤလက္ခဏာကျမ်းကို သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာကြီးများက ဗြာဟ္မဏယောင်ဆောင်၍ (အစဦးဆုံး) ဝေဒကျမ်း၌ ထည့်သွင်းထားကြောင်း၊ ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၂၁။ ။ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၂၅၀။ ။ သုတ္တ–ပါ–၃၆၅၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၇၀။

လက္ခဏာကျမ်းအမျိုးမျိုး။ ။ရှေးအခါကပင်ရှိခဲ့ကြောင်း၊ မဟာနိ–ပါ–၂၉၇၊ ဋ္ဌ–၃၆၆။ ။စူဠနိ–ပါ–၅၆၊ ဋ္ဌ–၁၃။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၉၊ ဋ္ဌ–ဂ၉။ ။ပါ–ဂ၂၊ ဋ္ဌ–၂၂၀။

လက္ခဏာရေးသုံးပါး။ ။(အနိစ္စ–ဒုက္ခ–အနတ္တ)၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါး တင်ပြပုံအကျဉ်း၊ ဇာတိ–ဋ္ဌ–၆၀၊၁ဂဂ၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ စူဠနိ–ဋ္ဌ–၉၅၊၉၆။ ။လက္ခဏာရေးသုံးပါး စိစစ်ပြတော်မူပုံ၊ နိဒါန်–သံ–ပါ–၃၄၄၊ ဋ္ဌ–၁၁၇။ ။ပါ–၄၃၉၊ ဋ္ဌ–၁၉၆၊ (ရာဟုလသံယုတ္တ

အကုန်)။ ။ခန္ဓာဝဂ္ဂသံယုတ္တ၊ သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ္တပါဠိများ၌ ယေဘုယျအားဖြင့် လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို စိစစ်၍ ဟောထားတော်မူ၏။ ။ လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို နှလုံးသွင်းမှုကြောင့် ထင်လာပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၁၉၀၊ ပါ—၁၀၆။ ။လက္ခဏာရေးသုံးပါးတွင် တပါး ထင်မြင်က ကျန် ၂-ပါးလည်း ထင်သည်သာ၊ဝိမာန—ဋ္ဌ—၇၅၊ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၉။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၆၇။ ။လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို ပြသောဂါထာ၊ဝိ—၅—ပါ—၁၅၇၊ဋ္ဌ—၁၄၁။ ။လက္ခဏာတိက နိဒ္ဒေသ ဝဏ္ဏနာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၃၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၁။ ။လက္ခဏာ ရေးသုံးပါးကို ဖုံးထားတတ်သောတရားများ၊ သုတ္တ—ပါ—၃၀၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—၃—အုပ်—၂၇၆။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၇။

လင္ဂုကိုကောပမသုတ်။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၁၁၁၊ဋ္ဌ—၁၁၄၊ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ်ကို စောင့်ထိန်းရကျိုး၊ သဒ္ဓါပညာကြီးမားလျှင် သိက္ခာပုဒ်များကို စောင့်ထိန်းနိုင်၍ သဒ္ဓါပညာမကြီးမားလျှင် မစောင့်ထိန်းနိုင်ကြောင်း၊ ဥပမိကိုပယ်ရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးကို ဟောထား၏။

လပနာနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၆၆၊ ဋ္ဌ—၄၆၄၊ ပစ္စည်းလာဘ်လာဘ ရအောင် ဆွယ်၍ ပြောခြင်း၊ ချီးမြှောက်၍ ပြောခြင်း၊ ကလေးထိန်းပေးခြင်း စသည်ကို ပြုတတ်သောရဟန်းတို့၏ အမူအရာများကို ဟောထား၏။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၃။

လာဘေန လာဘံ နိဇိဂိသနတာ နိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၆၆၊ ဋ္ဌ—၄၆၇၊ လာဘ်ရအောင် လာဘ်ချင်းများတတ်သော ရဟန်းတို့၏ အမူအရာများကို ဟောထား၏။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၃။ ။(အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ ခဏ်း၌လည်း ပြဲပြီ)။

လာဘသက္ကာရသံယုတ္တ။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၄၂၄-မှ-၄၃၀-အထိ၊ ဋ္ဌ—၁၉၀—မှ—၁၉၅—အထိ၊ ဒါရုဏသုတ်၊ ဗဠိသသုတ်၊ ကုမ္မသုတ်၊ ဒီဃလောမိကသုတ်၊ မိဠှကသုတ်၊ အသနိသုတ်၊ ဒိဒ္ဓသုတ်၊ သိင်္ဂါလသုတ်၊ ဝေရမ္ဘသုတ်၊ သဂါထာကသုတ်၊ သုဝဏ္ဏပါတိသုတ်၊ ရူပိယပါတိသုတ်၊ သုဝဏ္ဏနိက္ခသုတ္တာတိအဋ္ဌက၊ မာတုဂါမသုတ်၊ ကလျာဏီသုတ်၊ဧကပုတ္တကသုတ်၊ ဧကဓီတုသုတ်၊ သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်၊ (ပ—၃—တ)၊ ဆဝိသုတ်၊ ရဇ္ဇုသုတ်၊ ဘိက္ခုသုတ်၊ ဘိန္ဒိသုတ်၊ ကုသလမူလသုတ်၊ ကုသလဓမ္မသုတ်၊ သုက္ကဓမ္မသုတ်၊ အစ္စိပက္ကန္တသုတ်၊ ပဉ္စရထသတသုတ်၊မာတုသုတ်၊ပိတုသုတ္တာ

ဆက္က၊ (ဆိုင်ရာဆိုင်ရာအကွရာဇော်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ လာဘသက္ကာရ
၌ လိုက်စားနေသောရဟန်း၊ စိတ်ဝင်စားနေသော ရဟန်းတို့ ပျက်စီးတတ်
ပုံ၊ အပါယ်လေးပါးသို့ ကျရောက်ကဇ်ပုံကို ဥပမာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဟော
ထား၏။ ။လာဘသက္ကာရ သိလောက၌ လိုက်စားခြင်းအပြစ်ကား
ကြောက်စရာကောင်းလှ၏၊ ဗာဟိယဒါရုစိရိယ မထေရ်အလောင်းဝတ္ထု
ကို ထောက်၍ သိပါလေ၊ ၊ဝိ—၄—ပါ—၃၄၆—ဂါထာ၊ (၎င်းဂါထာ
မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဖျက် ကိုယ်ပင်ပျက်စီးရကြောင်း၊ (၎င်းအဇော်း၌လည်း
ရေးခဲ့ပြီ)။ ။လာဘ-သက္ကာရ-သိလောကကို အမှီပြု၍ ရဟန်းကောင်းတို့
အပေါ်၌ မထေမဲ့မြင်ပြုတတ်သော ရဟန်းတို့မှာ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်
တတ်ကြောင်း၊နိဒါန်—သံ—ဋ္ဌ—၁၀၁၊(မူရင်းမှာ ပါ—၄၂၆-၌ ရှိ၏)။ ။
ထေရ—ပါ—၃၁၅၊ ဋ္ဌ—၃-အုပ်—၂၄၀။ ။လာဘသက္ကာရ၌ အပြစ်ကို
ပြသောဂါထာ၊ ပါ—၂၅၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၉။ ။ပါ—၃၆၄၊ ဋ္ဌ—၃—
အုပ်—၄၉၂။ ။လာဘသက္ကာရ သိလောက၌ အာလးမပြုထိုက်ကြောင်း
ဟောထားသော နာဂိတသုတ်၊အံ—၅—ပါ—၂၅၊ ဋ္ဌ—၁၂။ ။လာဘ်ရရန်
လုံးပန်းပြီးမရလျှင် သောက စသည်ဖြစ်က ဝိဿနာလုပ်ငန်းမှ ဆုတ်ယုတ်
တတ်ကြောင်း၊ လုံးပန်းမှုလည်းမရှိ သောကစသည်လည်း မဖြစ်က မဆုတ်
ယုတ်တတ်ကြောင်း ဟောထားသော ဇုဠ္ဌသုတ်၊ အံ—ဂ—ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—
၂၄၁။ ။ပါ—၁၄၃။ ၊ခုတင်စသည်ကို ဆောက်တည်ရာ၌ လာဘ်ကို
ငဲ့နေလျှင် အပါယ်တံခါးကို ဖွင့်သည်နှင့်တူကြောင်း၊ မမ္ဗ—ဋ္ဌ—ပ- အုပ်—
၃၄၄၊(အမမ္ဗကလာဘ်၊ မမ္ဗကလာဘ်ကိုလည်း ခွဲပြထား၏)။ ၊ရဟန်း
ဟူသည်မှာ လာဘ်ရခြင်း- မရခြင်း၌ စိတ်ထားတူမျှကြောင်းဂါထာ၊
မိလိန္ဒ—ပါ—၃၇၀။ ။လာဘကမျတာ န သိက္ခတိ စသော ဂါထာ၊
မဟာ နိ—ပါ—၁၀၂၊၃၀၃၊ဋ္ဌ—၂၉၉။ ။လာဘ်ကို အမှီပြု၍ လေးဘ-
ဒေါသ မဖြစ်စေရန်၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၁၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၇။ ။
လာဘ-သက္ကာရ-သိလောကပုဒ်အဖွင့်၊ ပါ—၂၃၊ဋ္ဌ—၁၂၀။ ။အံ—၆—
ဋ္ဌ—၁၂၅၊ပါ—၃၃၁။ ။လာဘ် အဃံ စသည်ဖြင့် လာဘ်နှင့် စပ်သွယ်
သော အကျိုးစုကို ဘုရားရှင်ဟောရကြောင်း ဖြေရှင်းပြပုံ၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—
၃၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၃။ ။လာဘ်ရခြင်း အကြောင်းများ၊ နိဒါန—
သံ—ဋ္ဌ—၁၉၄။ ။မရထိုက်သော လာဘ်ကိုရလိုလျှင် ပြုသောအမှုများ
ကို အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က ပြောပြပုံ၊ လာဘဂရဟဇာတက၊ ပါ—
ပ—အုပ်—ဂ၆၊ ဋ္ဌ—၃-အုပ်—၃၇၀။ ။

လာဘ်ပေး,လာဘ်ယူ ဒိုရန်သူ။ ။လာဘ်စားခြင်း အပြစ်များကို ဟောထားသော ဘရုဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၅၇၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၅၆၊ တိုင်းပြည်အလုံး ပျက်စီးရကြောင်း၊ ကောသလမင်းကြီးလာဘ်စားခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောထားသောဇာတ်။ ။လာဘ်စားသည်ကို စက်ဆုပ်သော ကောသလ မင်းကြီး၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၇၄၊ဋ္ဌ-၁၂၀။ ။လာဘ်ပေးနိုင်မှု မပျက်စီးစေသင့်သော အရာများကိုပင် ပျက်စီးစေနိုင်ကြောင်း၊အံ-၁-ဋ္ဌ-၃၂၆၊ ဃောသကသူငယ်ကို လာဘ်ပေး၍ အကြိမ်ကြိမ် အသတ်ခိုင်းခဲ့ပုံ၊ (လဉ္ဇံ နာမ အတိန္ဓိ ဘိန္ဒတိ)။ ။ဋ္ဌ-၃၃၆၊ မာဂဏ္ဍီ မိဖုရားက သေသောက်ကြူးများအား လာဘ်ပေး၍ ဘုရားရှင်ကို ဆဲရေးခိုင်းပုံ၊ ။

လာဘ်စားသူတို့ ခံရသောအပြစ်များ။ ။နှာခေါင်းပြတ်ခံရသော ပုဏ္ဏား၊ အသိလက္ခဏဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၂၉၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၀၀။ ။ကိံဆန္ဒဇာတက၊ပါ-၃၅၀၊ဋ္ဌ-မ-အုပ်-၁၊ကိုယ့်ကျောက်ကုန်းသားကို ကိုယ်ပြန်စားရသော ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ။ ။မိမိ၏ ဝှေးဥကြီးကို ပြန်ထမ်းပြီး သွားလာနေရသော ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံကို ဟောသော ကုမ္ဘဏ္ဍသုတ်၊ နိဒါန-သံ-ပါ-၄၄၉၊ဋ္ဌ-၂၀၃။ ။ဝိ-၁-ပါ-၁၄၆၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၉၉၊ တရားသူကြီး ပျက်တို့ ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ။ ။လာဘ်စားသူတို့ခံရသော ငရဲကိုပြဆိုချက်၊ ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၁၉၂၊ဋ္ဌ-ဆ-အုပ်-၁၃၉။ ။

လိစ္ဆဝီမင်းတို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။၎င်းမင်းမျိုးတို့ အစဖြစ်ပေါ်လာပုံကို ပြဆိုချက်၊ ပဏ်-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၂၅။ ။ခုဒ္ဒက-ပါ-၄၊ ဋ္ဌ-၁၃၃။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၆၃။ ။၎င်းလိစ္ဆဝီမင်းတို့ စည်း ပျက်စီးကြပုံကို ပြဆိုချက်၊ဝိ-၁-ပါ-၄၉၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၄၆။ ။၎င်းတို့ ဝဿကာရပုဏ္ဏားကြောင့် ပျက်စီးကြရပုံ၊ဒီဃ-၂-ပါ-၆၄၊ဋ္ဌ-၁၁၃။ ။၎င်းတို့ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကို ချီးကျူးထားစေ၍ သံဝေဂဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်စေတော်မူပုံ၊ပါ-၈၂၊ဋ္ဌ-၁၃၅။ ။ဝိ-၃-ပါ-၃၂၆၊ဋ္ဌ-၃၇၀။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၈၂၊ ပြည့်တန်ဆာခကိုမှီ၍ ၎င်းတို့ သွေးချောင်းစီးကြပုံ၊ (ပျော်ခြင်းကြောင့် စိုးရိမ်ရခြင်း ဖြစ်ရကြောင်း ဟောထားသောဂါထာ)။ ။

လုဒ္ဒနိ ကက္ခဠ ကမ္မံ။ ။(လုဒ္ဒ-မုဆိုး)၊ အံ-၄-ဋ္ဌ-၃၅၉၊ပါ-၄၉၄။ ။လုဒ္ဒေါတိ ဒါရုဏော ကက္ခဠော၊ အံ-၅-ဋ္ဌ-၈၀၊ပါ-၂၂၂။ ။အံ-၁၀-ဋ္ဌ-၃၂၄၊ပါ-၃၇၅။ ။လုဒ္ဒေါတိ ဒါရုဏော ဃောရမာနသော၊ စရိယာ-ဋ္ဌ-၁၇၂၊၁၈၅၊ပါ-၄၀၇။ ။

လူ့အသွင်ဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ခဲ့သော်။ ။လူ့အသွင်ဖြင့် ရဟန္တာ ဖြစ်ခဲ့သော် နေ့ချင်း ရဟန်းပြုလျှင်ပြု မပြုလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရကြောင်း၊ လူ့အဝတ်မှာ ယုတ်ညံ့သောကြောင့် ရဟန္တာဖြစ်ခဲ့သော် ၎င်းလူအဝတ်ဖြင့် မတည်နိုင်ကြောင်း၊ပဏ်—၂—ဠ—၁၃၆၊ပါ—၁၄၉။ ။မမ္ဘ—ဠ—ဒု—အုပ်—၃၄၀။ ။ထေရ—ဠ—ပ—အုပ်—၃၆၅၊ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၁၆၅၊၂၅၇၊ ဤ၌ နေ့ချင်း ရဟန်းမပြုနိုင်လျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြထား၏။ ။အပ—ဠ—ဒု—အုပ်—၂၉၅။ ။အံ—၁—ဠ—၂၆၆။ ။ဇာတက—ဠ—ဒု—အုပ်—၃၀၀၊ ။ဒီဃ—၃—ဠ—၉၇။ ။အဘိ—၂—ဠ—၅၀၅။ ။

လူခဝိဝရဓရော ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်—၁—ဠ—ပ—အုပ်—၁၅၄၊ ပါ—၃၇၊လူခ သုံးမျိုး၊ သက်နဲနှင့်စပ်၍ လူခသုံးမျိုးကို ပြဆိုထား၏။

လူ့ဘဝဖြင့်ပင် နတ်ပြည်ရောက်ရသော အလောင်းတော်။ ။ဂေါတမ ဘုရား အလောင်းတော်မှာ လူ့ဘဝဖြင့်ပင် နတ်ပြည်သို့ လေးကြိမ် ရောက်ဘူး ကြောင်း၊ [၁]ဂုတ္တိလစောင်းသမားဘဝ၊ [၂]သာဓိနမင်းဘဝ၊ [၃]နိမိမင်းကြီးဘဝ၊ [၄]မန္ဓာတုစကြဝတေးမင်းကြီးဘဝ၊ ပဏ်—၂—ဠ—၂၂၀၊ ပါ—၂၆၆။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၁၂၀၊ ၂၀၁၊ ။ဂုတ္တိလဇာတက၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၂၃၂။

လူတို့စိတ်ဝမ်းကွဲလျှင် နတ်တို့လည်း စိတ်ဝမ်းကွဲကြကြောင်း။ ။အရိယာနတ် ဗြဟ္မာများမှတပါး ကျန်သောပုထုဇဉ် နတ်ဗြဟ္မာတို့မှာ (လူတို့စိတ်ဝမ်း ကွဲလျှင် ကိုယ်စောင့်နတ်တို့လည်း စိတ်ဝမ်းကွဲကြ၍) အဆင့်ဆင့်အားလုံး စိတ်ဝမ်းကွဲကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်—၃—ပါ—၃၃၊ ဠ—၂၄။ ။အံ—၆—ဠ—၁၀၇။ ။မမ္ဘ—ဠ—ပ—အုပ်—၃၅။ ။ဇာတက—ဠ—တ—အုပ်—၄၆၂။ ။ပဋိသံ—ဠ—ဒု—အုပ်—၂၄၊ ပါ—၁၂၄။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၀၄၊ ဠ—၂၁၀၊ ။ဝိ—၅—ပါ—၂၉၂၊ ဠ—၂၁၀။

လူ့အကြောင်း ပေါင်းမှသိ။ ။ဘဦးအကြောင်း တဦးသိဖို့မှာ ကြာရှည်စွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြည့်မှ သိနိုင်ကြောင်းဟောထားသော သတ္တဇဋိလ သုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၇၉၊ ဠ—၁၃၇။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၅၆၊ ဠ—၃၀၀။ ။ဌာနသုတ်၊ အံ—ပါ—၅၀၀၊ ဠ—၃၆၅၊ သီလရှိ-မရှိ၊ မှန်ကန် သောစကားရှိ-မရှိ၊ ဘေးကာလ (၈) ပါးကို သည်းခံနိုင်မှု ရှိ-မရှိ ပညာ ရှိ-မရှိ၊ ဤ (၈) ချက်ကိုသိရန်မှာ—မိမိနှင့်လည်း ကြာရှည်စွာပေါင်းသင်း ဆက်ဆံဘူးခြင်း၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၊ သိနိုင်အောင် မိမိမှာ ပညာခံရှိခြင်း၊ ဤသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံမှ သိနိုင်ကြောင်း၊ဆွေးနွေးခြင်းဖြင့် ပညာ ရှိ-မရှိသိနိုင် ကြောင်း ဟောထား၏။

လူ့ပြည်၌သာ ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်နိုင်ကြောင်း။ ။ခဏသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၃၄၁၊ ဋ္ဌ–၄၄၊ ။ဝိမာန–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၁၇၊ လူ့ပြည်တွင်လည်း တောင်ကျွန်း၌သာ ကျင့်နိုင်ကြောင်း။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၃၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၇၀၊ စန္ဒကိန္နရီနဂါးမင်းက ပြောပြပုံ။ ။ပါ–၃–အုပ်–၂၃၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၀၅၊ ဂါထာ၊ သံခပါလနဂါးမင်းက ပြောပြပုံ။

လူထက် ရဟန်းကသာသော အချက်များ။ ။လူဘဝနှင့် ရဟန်းဘဝ ၂-မျိုးတွင် ရဟန်းဘဝက ကုသိုလ်ပြုရန် အခွင့်သာကြောင်း ဟောထားသော သုဘသုတ်၊ ပဏ္ဏ–၂–ပါ–၄၂၁၊ ဋ္ဌ–၃၀၅။ ။လူနှင့်ရဟန်း အကျင့်ချင်း တူကြသော်လည်း လူထက် ရဟန်းတို့က သာသော အချက်ကောင်းများ၊ ဂိဟိ ပဗ္ဗဇိတ သမ္မာပဋိပတ္တိပဉှ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၃၆၊ ၂၃၀၊ ။လူဒုဿီလထက် ရဟန်းဒုဿီလက အကြောင်း ၁၀-ပါးဖြင့် သာလွန်ပုံ၊ ပါ–၂၄၉။ ။လူ အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်ကသာ ယနေ့ ပြဲသစ်စ သာမဏေငယ်ကို ရှိခိုးခြင်း စသည် ပြုသိုက်ကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ သုတ္တ–ပါ–၃၁၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၂။ ။သေဋ္ဌဓမ္မပဉှ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၆၃၊ ၄၊ သေချာစွာ ရှင်းပြထား၏။

လူရိုင်းတို့အမူအရာကိုပင် ပညာမဲ့တို့က အထင်ကြီးတတ်ကြပုံ။ ။ပဥ္စနိကာယ ဂျပ်ပိတ်ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။

လူမိုက်တသောင်း၊ ကွဲ့ရဲ့ရှောင်းလည်း၊ လူကောင်းတယောက်၊ ပြစ်တင်ကြောက်လော့။ ။ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၁၀။ ။ရဟန်းတို့အပေါ်၌ လူဗာလတို့ ချီးမွမ်းလျှင် ကဲ့ရဲ့သည်မည်၍၊ ကဲ့ရဲ့လျှင် ချီးမွမ်းသည်မည်ကြောင်း၊ ပဏ္ဏ–၁–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၅၄။

လူအမျိုးမျိုး ခွဲပြခဏ်း–လေးမျိုး၊ [၁]လူငရဲသား၊ [၂]လူပြိတ္တာ၊ [၃]လူတိရစ္ဆာန်၊ [၄]လူစစ်စစ်၊ ဝိဘင်္ဂ–ဋ္ဌ–၂၀။ ။လူ ၆-မျိုးခွဲပြခဏ်း၊ အံ–၆–ပါ–၃၃၆၊ ၃၃၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၆၊ တိတ္ထိတို့အလိုနှင့် ဘုရားရှင်အလို ၂-နည်း၊ ဟောထား၏။ ။ရာသိယသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၅၁၃၊ ဋ္ဌ–၁၄၆၊ လူတို့စီးပွါးအရာ၌ အဓမ္မိက၊ ဓမ္မိကနှင့်စပ်၍ ကဲ့ရဲ့ထိုက် ချီးမွမ်းထိုက်သည်ကို ခွဲဟောထား၏။ ။လူအောက်တန်းစား၊ အထက်တန်းစား ဖြစ်ရခြင်းအကြောင်းများကို ဟောထားသော ပုညကိရိယဝတ္ထုသုတ်၊ အံ–ဂ–ပါ–၇၂၊ ဋ္ဌ–၂၃၁၊ ဒါနသီလကို အနည်းငယ်သာပြုခဲ့သူ၊ သင့်ရုံသာပြုခဲ့သူများ-ဟုလို၊ အလွန်အကဲပြုလျှင် နတ်ပြည် ၆-ထပ်တွင် နှစ်သက်ရာဘုံ၌ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပေဘ–ပါ–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၆၂။ ။ပါ–၁၇၃၊ ဋ္ဌ–၁၀၂။

လူ့ဘဝရခဲလှကြောင်း ဥပမာများ။ ။ဆိဂ္ဂဠယုဂသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၉၇၊ ဠ္ဌ–၃၃၃၊ ။သမုဒ္ဒရာတွင်ပြေးနေသော ထမ်းပိုးပေါက်တွင်းသို့ နှစ်ပေါင်း တရာ တရာမှ တကြိမ် တကြိမ်သာပေါ်သော လိပ်ကာဏ်းကြီး ဦးခေါင်းဝင်စွပ်မိဘို့ ခဲယဉ်းသည်ထက် လူ့ဘဝ ရဘို့က ထို့ထက်ခဲယဉ်းလှကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒုတိယသုတ်၊ပါ–၃၉၀။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၂၀၇၊ဠ္ဌ–၁၅၁။ ။အညတြသုတ်၊မဟာ–သံ–ပါ–၄၀၄။ ။နခသိသသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၅၄၊ ဠ္ဌ–၂၀၆။ ။ထေရီ–ပါ–၄၃၃၊ ဠ္ဌ–၂၉၅၊ အညွန်း။

လူတို့ကြီးပွါးကြောင်း ချမ်းသာကြောင်းများ။ ။လူတို့ကြီးပွါးကြောင်း ၅-ပါး၊ လိစ္ဆဝိကုမာရသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၆၆၊ ဠ္ဌ–၂၉၊ [၁]မိဘကိုလုပ်ကျွေးခြင်း၊ [၂]သားမယားကျေးကျွန်တို့အား ပေးကမ်းချီးမြှင့်ခြင်း၊ [၃]အိမ်နီးလယ်ယာနီးတို့အားပေးကမ်းခြင်း၊ [၄]ရှီးရာနတ်တို့အား ပူဇော်ပသခြင်း၊ [၅]သမဏဗြာဟ္မဏတို့အား လှူဒါန်း၍ အရိုအသေပြုခြင်း၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းသော ဂါထာများပါ၏။ ။ဥဇ္ဇယသုတ်၊ အံ–ဂ–ပါ–၁၁၁၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၌ ချမ်းသာကြောင်း၊ ပျက်စီးကြောင်းများကို ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ။ ။ဒီဃဇာဏုသုတ်၊ အံ–ဂ–ပါ–၁၀၇၊ ဠ္ဌ–၂၃၉။ ။လူတို့ချမ်းသာလေးပါးကို ဟောသော အာနဏျသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၀၀၊ ဠ္ဌ–၃၁၄၊ အတ္ထိသုခ၊ ဘောဂသုခ၊ အာနဏျသုခ၊ အနဝဇ္ဇသုခ။ ။လူတို့စီးပွါးတက်မှု ကျမှုအတွက် ဆုံးမသော ဂါထာများ၊ သုတ္တ–ဠ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂။ ။ဓနဥ္စာနိသုတ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၃၉၅၊ ဠ္ဌ–၂၉၃။

လူတို့ပျက်စီးကြောင်းများ။ ။လူလောကတွင် ပျက်စီးကြောင်းတရားများကို စုပေါင်းဟောထားသော ပရာဘဝသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၂၉၅၊ ဠ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၉။ ။ပျက်စီးကြောင်း သုံးပါး၊ ပလောကသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၅၉၊ ဠ္ဌ–၁၄၁၊ အဓမ္မရာဂ၊ ဝိသမလောဘ၊ မိစ္ဆာဓမ္မ ပရေတ၊ (လူနေနည်းပါး၊ မိုးရေရှား၊ဘီလူးစားလည်း ခံရတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဆအပါယမုခ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၄၀၊ဠ္ဌ–၁၂၇၊ ။စူဠ်နာရဒဇာတက။ ။ကုလသုတ်၊ (သံ–အံ–တို့၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

လူတို့သိထိုက်လှသောအချက်များ။ ။လူတို့ရှောင်ကြဉ်ရန် ဂါထာများ၊ စူဠ်နာရဒဇာတက၊ပါ–ပ–အုပ်–၂၆၁၊ဠ္ဌ–စ–အုပ်–၂၁၉။ ။ထေရ–ပါ–

၃၁၅၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၄၅။ ။ပါ–၃၂၂၊၃၂၃၊ ဋ္ဌ–၂၇၀၊၉။ ။အာဠာဝကသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၆၊ ၇၊ ဋ္ဌ–၃၀၀–မှ–၃၀၆–အထိ၊ ဂါထာများ။ ။ကျင့်ဝတ်လေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော လူတို့ကို သိကြားမင်းက ရှိခိုးကြောင်းဟောထားသော ဂဟဋ္ဌဝန္ဒနာသုတ်၊ ပါ–၂၃၅၊ ဋ္ဌ–၃၂၂၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ။ ။အပါယ်လေးပါးမှ ကင်းလွတ်စေနိုင်သော လူတို့ကျင့်ဝတ်များကို ဟောထားသော ဂိဟိသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၈၆၊ ဋ္ဌ–၆၃။ ။လူတို့ကရဟန်းတို့အပေါ်၌ ကျင့်အပ်သော ကျင့်ဝတ်လေးပါး၊ ဂိဟိသာမိစိသုတ်၊အံ–၄–ပါ–၃၇၆၊ဋ္ဌ–၃၁၂၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် လုပ်ကျွေးရကျိုး ဂါထာများ။ ။လူတို့လည်း အသက်ထက်ဆုံး အောင့်မေ့အပ်သော အရာများ၊ (သာရဏီယသုတ် ပ-၃)၊ အံ–၆–ပါ–၂၅၅၊ ဋ္ဌ–၀၉။ ။လူတို့ စီးပွားရှာရာ၌ရှင်း, သုံးစွဲရာ၌ရှင်း, ကုသိုလ် ပြု-မပြု၌ရှင်း ကဲ့ရဲ့ထိုက်,ချီးမွမ်းထိုက်သော အင်္ဂါများကို ဟောထားသော ကာမဘောဂီသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၃၉၀၊ဋ္ဌ–၃၃၀။ ။လူဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမှ ကင်းပြတ်စေရန် ဟောထားသော ပေါတလိယသုတ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၂၂၊ ဋ္ဌ–၂၄။ ။လူစိတ်သည်မျောက်နှင့်တူ၏ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၉၂။ ။လူတို့အသက်ဘိုးမှာ ရှေးအခါက ငွေတစ်ထောင်ရှိခြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၅။ ။လူကောင်းပေါ်လာ များချမ်းသာ ဂါထာ၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၆၁။ ။လူမင်းဘုန်းကြီးက-နတ်မင်း မနေနိုင်ပုံ၊ ၃၀၅၊၄၄၂။ ။လူဘ၀ ရခိုက်ဝယ် ကိစ္စ-အကိစ္စ ၂-ပါးတွင် ကိစ္စကိုသာ ပြုရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၃၇၊ ဋ္ဌ–၂၄၀။ ။လူတို့ စွဲလမ်းမှုကြီးသည်ကို မျောက်တို့က ကဲ့ရဲ့ကြပုံ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၅၉၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၆၉။ ။လူသုံးယောက် တယောက်ခလောက်ဆန့်ဟူသော စကားပုံ အရဇာတ်လမ်း၊ သန္ဓိဘေဒဇာတက၊ဖါ–၁၁၀၊ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၃၇။ ။လူတို့ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းသော ဂါထာ၊ပါ–၁၀၂၊ ဋ္ဌ–၄၄၂၊ ဂါထာနံပါတ်-၆၄။ ။လူလောကဝယ် ပျော်ဘွယ်မရှိကြောင်း ဂါထာ၊ပါ–၃၁၄၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၉၆။ ။လူတို့အတွက် ပါရာဇိကအာပတ်၊ လူ့ဘို့မှာ မိဘကို သတ်လျှင် ပါရာဇိကကျရောက်၏ဟု ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–၁၉၂၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၄၀။ ။မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှသော ဗုဋ္ဌဓမ္မသုတ်၊အံ။ ။လူတို့ကို နှောင်ဖွဲ့တတ်သောအရာများ၊ စူဠနိ–ပါ–၂၅၅၊ ဋ္ဌ–၁၁၇။ ။ပါ–၂၀၀၊ဋ္ဌ–၁၂၀၊ ဂါထာ။ ။လူတို့အချင်းချင်း တဦးနှင့်တဦး မတူကြပုံ၊ အပရိမာဏောသု

ဟိ စက္ကဝါဠေသု အပရိမာဏာနံ မနုဿာနံ ဝဏ္ဏ သဏ္ဌာနာဒိ ဝသေန ဒွေပိ ဧကသဒိသာ နတ္ထိ။ ရူဥနိ–ဋ္ဌ–၅၃။ ။

လူတို့သဘောထား။ ။လူတို့သဘောမှာ များသောအားဖြင့် နေ့အခါတွင် ဖြစ်သလို စားသောက်တတ်ကြ၍ ညအခါတွင်မူ ကောင်းမွန်စွာ ချက်ပြုတ် စားတတ်ကြကြောင်း၊ပဏ်–၂–ပါ–၁၁၁၊ဋ္ဌ–၁၁၅။ ။အချို့လူတို့မှာ ဘုရားရှင်နှင့်ဂုဏ်း,ရဟန်းတော်များနှင့်ဂုဏ်း တွေ့ဆုံရာ၌ စကားမပြောမဆို ဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေကြခြင်းမှာ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲမှု၊မသိတတ်မှု ၂-မျိုးတွင် တမျိုးမျိုးကြောင့် ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၉၂၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်– ၁၇၅။ ။လူတို့မှာ များသောအားဖြင့် ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ့မှ ရဟန်းတော် တို့ကို အမှတ်ရတတ်ကြောင်း၊ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၄၊ ။လူတို့ အလွန် မေ့လျော့ကြကြောင်း ကြွား၍ မာလာဘာရီနတ်သား သံဝေဂ ဖြစ်ခဏ်း၊ ပတိပူဇိက ကုမာရီဝတ္ထု၊၂၂၉။ ။လူတို့မှာ များသောအားဖြင့် ကြားရ သမျှ စကားကို ယုံကြည်လွယ်တတ်ကြကြောင်း၊ ၃၀၆။ ။လူသဘော ဖြောင့်မချောတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ဇာတက–ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၁၇၊၂၂၆၊ ၂၆၀။ ။လူသာအိုး-ရာဂမအိုး-ဟူသောစကားကို သိကြားမင်း ပုဏ္ဏားအို က ပြောကြားပုံ၊ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၉၉။ ။အချို့လူတို့မှာ ရဟန်းတော်များ အပေါ်၌ လိမ်ညာစားတတ်ကြကြောင်း၊ သာဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–ဂ၅။ ။လူ ဘဝ၌ ရခဲလှသောအရာများကို ဟောသော ပတ္တကမ္မသုတ်၊ အံ–၄–ပါ– ၃၇၆၊ ဋ္ဌ–၃၁၂။ ။လူတယောက်တွင် အကောင်းတခုတော့ ရှိမြဲဖြစ် ကြောင်း(အပြုအမူ-ဟူလို)မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၉၀။ ။လူ တို့ သဘောမှာ အစိုးရသူတို့၏ အမူအရာကို အတုယူတတ်ကြကြောင်း၊ ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁၄၄၊ လောကော ဟိ ဇာယရာနုဝတ္တကော။ ။ဇာတက– ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၅၀၊ရာဇာနုဝတ္တကော ဟိ လောကော။ ။

လူတို့အပေါ်၌ ရဟန်းတို့ပြုရသော ကျင့်ဝတ်များ။ ။ရဟန်းတို့က လူတို့ အပေါ်၌ ကျေးဇူးပြုရန် တိုက်တွန်းသောဂါထာများ၊ ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၂၃။ ။ လူတို့အား(တရားနှင့်အညီ)ပြန်၍ ကျေးဇူးပြုရန် ဟောထားသော ဗဟု ကာရသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၆၉၊ဋ္ဌ–၃၂၂၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများပါ ၏။ ။လူတို့အပေါ်၌ပြုရသော ရဟန်းကျင့်ဝတ် (၆)ပါး၊ဒီဃ–၃–ပါ– ၁၅၆၊ဋ္ဌ–၁၄၀။ ။လူတို့အပေါ်၌ ပြုအပ်သော အာဝါသိကရဟန်းတို့ ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး၊အနုကမ္ပသုတ်၊အံ–၅–ပါ–၂၃၀၊ဋ္ဌ–ဂ၃။ ။

လူမိုက်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။လူမိုက်နှင့် လူလိမ်မာတွင် လူမိုက်ကသာ များတတ်ကြောင်း၊ သဘောတူရာသို့သာ ချဉ်းကပ်တတ်ကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၀။ ။လူမိုက်နှင့် အတူနေရသည်ထက် တယောက်ထည်း နေရသည်ကမြတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ၂၈၆၊ ။လူမိုက်တွင် ပညာနှင့် ဥစ္စာနှိုးမှာ သူ့အတွက် ပျက်စီးဘို့သာဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊၃၂၆။ ။လူမိုက်ချမ်းသာ-ပွါးတဲ့ ကျော၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၅၅။ ။လူဆိုးတို့ အားရှိကြောင်း သုံးပါးကို ဟောသော မဟာစေ့ရသုတ်၊အံ—၃—ပါ—၁၅၂၊ဋ္ဌ—၁၃၉။ ။လူမိုက် အများ မှတ်သားစရာ ဂါထာများ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၇၄။ ။လူမိုက်အားရှိ-ပျက်စီးတတ်ကြောင်း၊၃၃၆၊ ။လူမိုက် နားတွင် နိဗ္ဗာန်စကား-အလွန်ခါးကြောင်း ဥပမာပေးထားပုံ၊အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၉။ ။

လူတို့အသက်တမ်းမှာ တိုတောင်းလွန်းလှကြောင်း။ ။(ဂေါတမ ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်ကစ၍)၊ အရကသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၅၀၁၊ဋ္ဌ—၁၀၉၊နှစ်,ဥတု,လ,လဝက်,နေ့,ည- ထမင်းစားရသောအကြိမ်ပေါင်းတို့ဖြင့် သေချာစွာ ဟောထားတော်မူ၏၊ ဇာတိရှိနေသေးလျှင် မရဏာမှမလွတ်နိုင်ကြောင်းလည်း ဟောထား၏၊ ကုသိုလ်ပြုရန်လည်း တိုက်တွန်းထားတော်မူ၏။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၂၉၊မြဟ္မစရိယကိုကျင့်ရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာ။ ။ဥပနိယသုတ်၊သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၊ဋ္ဌ—၂၀။ ။ပေတ—ဋ္ဌ—၅၆။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၂၀၀၊ ။ထေရ—ပါ—၂၅၀၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၀။ ။(ပဋ္ဌဇီဝိတ-ခဏ်း၌ရှင်း၊အသက်-ခဏ်း၌ရှင်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသားတို့အသက်တမ်းမှာ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်ကပင် နှစ်ပေါင်း ၂၀၀-ပြည့်အောင် မနေကြရကြောင်း တိကျစွာ ဟောထားတော်မူပုံ၊ အဘိ—၂—ပါ—၄၃၇၊ ဋ္ဌ—၅၀၃။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၄၃၊ ဋ္ဌ—မဖွင့်။ ။အံ—၇—ပါ—၅၀၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၉၊ ။အာယုသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၀၉၊ ဋ္ဌ—၁၆၀၊(ပ—၃)၊ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်၊ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၁၇၉၊ လူတို့အသက်-နံနက်ဆီးနှင်း၊ နေမင်းနှင့်တွေ့-ပျောက်ပျက်လေ့ရှိသလို-ဟူသော ဥပမာဂါထာ။ ။အသက်တရာတမ်းတွင် နှစ်ရာပြည့်အောင်ရှည်သူမရှိကြောင်း၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၃—ဋ္ဌ—၆၊ ။ဇာတက—ပါ—၃—အုပ်—၁၅၇၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၃၃။ ။ဇဝနဟံသဇာတက၊ ။မဟာနိ—ပါ—၃၂၊ ၃၃၊ ၃၄၊ ၉၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၀၊ ၁၃၃၊ နှစ်ပေါင်း ၂၀၀-ပြည့်အောင် မနေရကြောင်း သေချာစွာ ဆိုထား၏။ ။ပါ—၃၄-၌ ဂါထာ၊ မှတ်သားဘွယ်။

လူမိုက်နောက်မှ နောင်တရ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၅၅၊ ဠ—၂၆၀၊လူမိုက်နောက်မှ နောင်တရ-ဟူသောစကားအရ ဆိုင်ရာပါဠိ၊ ။ဝိမာန—ပါ—၇၅၊ဠ—၂၁၁၊ ဂါထာနံပါတ် ဂ၇၇။ ။ပေတ—ပါ—၁၅၂၊ ဠ—၉၇၊ ။ပါ—၁၀၀၊ ဠ—၁၉၉၊ ဂါထာနံပါတ် ၅၁၆။ ။ပါ—၂၁၄၊ ဂါထာနံပါတ်—၇၉၂။ ။ပါ—၂၁၆၊ ဠ—၂၆၄၊ ဂါထာနံပါတ်-ဂဝ၅၊ ။ဇာတက—ဠ—၃—အုပ်—၁ဂ၅၊

လူ (၇)ကြိမ်ထွက်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။ဟတ္ထသာရိပုတ္တရာမထေရ်အံ—၆—ဠ—၁၃၂။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၁၇၅၊ ဠ—၃၁၂၊ နောက်ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။ ။ထေရ—ဠ—ပ—အုပ်—၄ဝ၉၊ ကပ္ပငှကုရမထေရ်။ ။ဘုရားလောင်းရသေ့၊ ကုဒ္ဒါလဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၊ဠ—ပ—အုပ်—၃၃၀။

လူကဲခတ်နိုင်ရန် နည်းများ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၀၁၊ (စရိုက် ၆-ပါး အခက်း၌လည်း ရှိ၏)၊ ။အသျှင်အဿဇိမထေရ် အပေါ် ဥပတိဿပရိဗ္ဗိုဇ်က အကဲခတ်ပုံ၊ ဝိ—၃—ပါ—၅၁၊ ဠ—၂၅၅၊ ။ဓမ္မာသောကမင်းကြီးက နိဂြောဓသာမဏေယ်အပေါ် အကဲခတ်ပုံ၊ ဝိ—၁—ဠ—ပ—အုပ်—၃၃၊ ၃၄၊ ၃၅၊ နေထိုင်သွားလာ စားသောက်ပုံကိုကြည့်၍ ကိုယ်တွင်းဝယ် အသိတရား ရှိ-မရှိ အကဲခတ်နိုင်ကြပုံ။

လူနတ်တို့ ချစ်ခင်စေတတ်သော အင်္ဂါများ။ ။ဂါထာ၊ နေတ္တိ—ဠ—၂၅၀၊ ဓမ္မ—ဠ—ပ—အုပ်—၃၀၉။ ။ဠ—၃—အုပ်—၁၀၇။ ။(သီတင်းသုံးဖော်တို့ ချစ်ကြောင်းမုန်းကြောင်း အခက်း၌လည်း ရှိ၏)။

လူဘဝနှင့် နဂါးပြည်သွားသော်-လူဘဝနှင့် နဂါးပြည် ရောက်သွားရာတွင် ခန္ဓာကိုယ်မှာ နတ်ခန္ဓာကိုယ်ဖြစ်သွားကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ စရိယာ—ဠ—၁၁၉၊ ။မုဆိုးသားအဘ၊ဇာတက—ဠ—သ—အုပ်—၁၆—၁၇ လူ့ပြည်သို့ ပြန်ပို့ရာ အဝတ်အစားများလဲ၍ ရေချိုးစဉ် နဂါးပြည်၌ဖြစ်သောနတ်ဝတ်တန်ဆာများ မူလနဂါးပြည်သို့ ပြန်ရောက်ကုန်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဠ—၂၁။

လူမက နတ်မမျှ အလှကြက်သရေ။ ။ဤစကားကို ပြောဆိုဘတ်ရာတွင် မူလလာရင်းစကား၊ ထေရီ—ဠ—၁၉၁၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီလောင်း၊ ။ဠ—၃၀၀၊ သုမေဓာထေရီအလောင်း။ ။ဥမ္မာဒန္တီဇာတက၊ ပါ—၃—အုပ်—၃၉၊ ဠ—မ—အုပ်—၂၂၂။ ။ဥပရိမိဖုရားကြီး၊ ဠ—၃—အုပ်—၁၄၂။ ။ဠ—တ—အုပ်—၂၃၄။ ။အာသင်္ကာမင်းသမီး၊ ။စကြာမင်းမိဖုရားကြီး၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၁၄၃၊ ဠ—၂၁၉။

လူတို့လူသောသကင်္န်းကိုစ၍ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၃၊ ပါ—၁၆၊ ဆွမ်း-ကျောင်း-ဆေးကို စ၍ ခွင့်ပြုတော်မူပုံလည်းပါဝင်၏။ ။ ဝိ—၃—ပါ—၃၉၂၊ ဋ္ဌ—၄၀၁၊ ဆရာဇီဝက တောင်းပန်သောကြောင့် ခွင့်ပြုတော်မူကြောင်း၊ ဘုရားရှင် ဝါတော် ၂၀-ကျော်မှ လူတို့လှူသောသင်္ကန်းကို အလှူခံကြရန် ရဟန်းတော်များအား ခွင့်ပြုတော်မူခြင်းဖြစ်၏။

လူတို့ကြည်ညိုစေရန်—ဘုရားရှင်က သာဏာ သာမဏေ အပေါ်၌ လူတို့ကြည်ညိုစေရန် သံဃာတော်များ အတွက် သောက်ရေ ခပ်ချန် တိုက်တွန်းတော်မူပုံ၊ ဘုန်းကံနည်းပါးလွန်း၍ ပစ္စည်းလေးပါး၌ မငြိုငြင် မပင်ပန်းစေရန် ဤသို့ ခိုင်းစေတော်မူခြင်းဖြစ်၏။ ။လူသူလေးပါးတို့ ကြည်ညိုအောင်—ချီးမွမ်းအောင်-ဟူသော စိတ်ထားဖြင့် တောရဆောက်တည်ခြင်း၊ သွားလာ နေထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်း၊ ရပ်ခြင်း စသည်မပြုရ၊ ပြုလျှင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်စေ-ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ၊ ဝိ—၁—ပါ—၁၃၉၊ ၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၉၂၊ ၉၃။

လေထက်လှင့်မြူ ကိုယ့်ဘက်မှသို့။ ။ဥပမာဂါထာ၊ မပြစ်မှားထိုက်သူကို ပြစ်မှားလျှင် ကိုယ်ပင် ဘေးဒုက္ခနှင့် တွေ့ရကြောင်း-ဟူလို၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၃၊ ဋ္ဌ—၄၇၊ ဖုသတိသုတ်။ ။ပါ—၁၆၆၊ ဋ္ဌ—၂၁၁။ ။ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၂။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၂၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၉၀။ ။ ပေတ—ဋ္ဌ—၁၀၉။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၁၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၀၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၉၄၊ (ပြစ်မှားခြင်းအခန်း၊ မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံစွပ်စွဲခန်းများ၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

လေယာဉ်ပျံ စတင်တီထွင်ခဲ့သူများ။ ။ကဋ္ဌဝါဟနမင်းလောင်း လက်သမားဆရာကြီး၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၉၁။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၀၆၊ဗောဓိမင်းသား၏ပြာသာဒ်ကို ဆောက်လုပ်ပေးသော လက်သမားဆရာကြီး။

လေးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၇။ ။ အံ—၉—ပါ—၂၂၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၀။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၅၂၂။ ။ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၄၆၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၀၂၊၀၃၊ လေးအကြောင်းကို ပြဆိုခန်း။ ။ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၃၇၊ ။ဝိမာန—ဋ္ဌ—၂၄၂။

လောကပုစ်ဝိဂ္ဂဟာ။ ။လုဉ္စန ပလုဉ္စနဋ္ဌန ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ လောကော၊ ပဏ်—၁—ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၀။ ။ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၂၀။ ။

အံ–၄–ဋ္ဌ–၃၀၄၊ပါ–၅၃၁။ ။အပ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၂၉၊ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁၀၉၊ ပါ–၆၇။ ။၂–ဋ္ဌ–၃၄၉၊ ပါ–၂၃၁၊

လောကအမျိုးမျိုးခွဲပြခန်း။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–၆၂၊ ကုမာရပဥှာ၊ ၁-၂-၃-၄-၅-၆-၇-၀-၉-၁၀-၁၁- ၁၀-မျိုး အသီးအသီး ရှိကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ။ ။ပဋ်–၁–ပါ–၂၂၅၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၀၅၊ ။ အံ–၁၀–ပါ–၂၉၅၊ ဋ္ဌ–၃၀၁၊ ပဉ္စမမဟာပဥှာသုတ်၊ ။ဒုတိယ၊ပါ–၃၀၀၊ ဋ္ဌ–၃၀၄၊ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၄၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၄၊ ။ လောကဝဂ်၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၀၄၊ ။ဇာတိ–ပါ–၂၇၅၊ ဋ္ဌ–၃၄၅၊ လောကသုတ်၊ ဂါထာများ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၁၇၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃။ ။ စူဠနိ–ပါ–၂၄၊၂၀၆၊ ဋ္ဌ–၇၉၊၁၀၀၊ ။မဟာနိ–ပါ–၇၊ဋ္ဌ–၃၇။ ။ ဒီဃ–၂–ပါ–၃၃၊ ဋ္ဌ–၅၉။

လောကမည်ပုံ။ ။အကျယ်ပြဆိုခန်း၊စူဠနိ–ပါ–၁၂၇၊၂၀၆၊ဋ္ဌ–၇၉။ ။ ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၆၅။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၁၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃။ ။ လောကပဥှာသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၂၇၀၊ ဋ္ဌ–၁၇။ ။မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၁၆၊ ပါ–၁၂၃၊

လောကသုံးပါး။ ။(၁သင်္ခါရလောက၊ ၂သတ္တလောက၊ ၃ဩကာသလောက)၊ ပဋ်–၁–ပါ–၂၃၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၀၄။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၁၃၊ ဋ္ဌ–၂၉၃၊ ပုပ္ဖသုတ်။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၉၅၊ ပါ–၀၉။ ။လောကသုတ်၊ ပါ–၁၁၄၊ ဋ္ဌ–၁၀၆။ ။သတ္တဝါတို့ဘဝမှ မလွတ်နိုင်သည်ကို မြင်၍ ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ။ ။ဇာတိ–ပါ–၂၄၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၀။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၁၁၊ဋ္ဌ–၁၁၀။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁၅၆၊ ပါ–၅၀။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၉၀။ ။စူဠနိ–ဋ္ဌ–၃၇၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။

၁။ ရုပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရသည်....သင်္ခါရလောကမည်၏။

၂။ လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါသည်....သတ္တလောကမည်၏။

၃။ သတ္တဝါတို့တည်နေရာဘုံဌာနသည်....ဩကာသလောကမည်၏။

တနည်းသုံးပါး၊ ကိလေသလောက၊ ဘဝလောက၊ ဣန္ဒြိယလောက၊နေတ္တိ–ပါ–၁၁၊ ဋ္ဌ–၆၃။

လောကကိုဖုံးထားတတ်သောတရားများ။ ။လောကဖုံးထားတတ်သောတရားများကိုမေး၍ ဖြေရှင်း ဟောထားသော အဇိတမာဏဝပုစ္ဆာနိဒ္ဒေသ၊

သုတ္တ—ပါ—၄၃၄၊ ဠ—၃—အုပ်—၃၀၀၊ အဝိဇ္ဇာယ နိဝုခတာ လောကော စသော အဖြေဂါထာ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၁၊ ဠ—၆၃၊၆၄။ ။ဝူဠနိ—ပါ—၂၅၊ ဠ—၂၊ အဝိဇ္ဇာ-တဏှာ-မစ္ဆရိယ-ပမာဒဖြစ်ကြောင်း အဖြေဂါထာ။ ။လောက(လူ)ကိုသတ်တတ်သောတရား၊ အဖြေဂါထာ၊နေတ္တိ-ပါ—၂၀၊ ဠ—၀၃။ ။ထေရ—ပါ—၂၀၉၊ ဠ—၃—အုပ်—၁၁၇၊ ။ အတ္တဟတသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၇၊ ဠ—၀၉၊

လောကမှလွတ်မြောက်ကြောင်းများ။ ။လောကမှ လွတ်မြောက်ကြောင်းကို မေး၍ ဖြေထားသောဂါထာများ၊ဝူဠနိ—ပါ—၇၁၊၇၅၊ဠ—၂၀၊၂၂။ ။ ပါ—၁၂၇၊ ဠ—၃၁။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၄၀၊ ဠ—၃၀၅။ ။လောက၌ မကပ်ငြိစေရန်ဟောသော သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနီယသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၃၃၂၊ ဠ—၃—အုပ်—၉၃။ ။ဟေမကမာဏဝပုစ္ဆာ၊ ပါ—၄၄၃၊ဠ—၃၁၁။ ။ လောကအဆုံးသို့ရောက်မှ ဒုက္ခကုန်ကြောင်း၊ (လောကဝိဒူဂုဏ်တော်ဖွင့် တိုင်း၌ရှိ၏)။ ။လောက၏ အဿာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏ သုံးပါးကို ဟောထားသော အဿာဒသုတ်၊ (ပ-၃)၊ အံ—၃—ပါ—၂၆၁၊ ၂၆၂၊ ဠ—၂၃၀။ ။လောကသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၃၁၊ ဠ—၂၆၀၊ လောက၊ လောကသမုဒယ၊ လောကနိရောဓ၊ လောကနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ဤ လေးချက်ကို သိ-ပယ်-ဆိုက်-ပွါးဖြစ်ပုံ ဟောထား၏၊ ဂါထာများ မှတ် သားဘွယ်၊ဘထာဂတမည်ပုံလည်း ဟောထား၏။ ။လောကကို သုညတ- စက္ခု-ရူပ-ဝိညာဏ-ဝေဒနာ စသည်ဖြင့် ရှုဆင်ခြင်ရန် အကျယ်ပြဆို ခဏ်း၊ ဝူဠနိ—ပါ—၁၀၀၊၁၀၂၊ ဠ—၆၇။ ။ပေဋက—ပါ—၁၉၀။ ။ မောဃရာဇမာဏဝပုစ္ဆာ၊ သုတ္တ—ပါ—၄၄၀၊ ဠ—၃—အုပ်—၃၁၀။ ။ သုညာလောကသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၂၀၀၊ ဠ—၁၇။ ။လောက အားလုံး အနှစ်သာရမရှိကြောင်းဂါထာ၊ မဟာနိ—ပါ—၃၂၁၊ ဠ— ၃၇၇။ ။လောကကို ဝိုင်း၀န်းနှိပ်စက်ဘတ်သောတရားများဂါထာ၊ ပါ— ၃၂၂။ ။(သံယုတ္တ-၌ များစွာရှိ၏)။

လောကဝါဒ ပဋိသံယုတ္တဒိဋ္ဌိနိဒ္ဒေသ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၅၆၊ ဠ—၃—အုပ်— ၆၀။ ။လောကဝါဒပဋိသံယုတ္တာပုဒ်အဖွင့်၌ လောကနှင့် စပ်၍ အယူ များ (၈) မျိုးကိုပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၄၉၊ ဠ—ပ—အုပ်—၁၀၆။

လောကဓာတ် သုံးမျိုး။ ။ဒီဃ—၂—ဠ—၂၅၂၊ ပါ—၁၀၁၊ [1]ဇကစက္ကဝါဠ လောကဓာတု၊ [2]စက္ကဝါဠသဟဿီလောကဓာတု၊ [3]တိသဟဿီ မဟာသ

ဟာသိလောကဓာတု။ ။အကျယ်ပြောထားသော စူဠနိကာယသုတ်၊အံ-၃-ပါ-၂၂၀၊ ဋ္ဌ-၂၀၉၊ (စ-ခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။ ။လောကဓာတုဟူသောပုဒ်အဖွင့်၊ မဟာနိ-ပါ-၂၇၇၊ ဋ္ဌ-၃၃၆။

လောကနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဝိ-၁-ဋ္ဌ-၈-အုပ်-၉၀၊ ၉၁၊ ကမ္ဘာလောကကြီး တည်နေပုံကိုပြဆိုကော်း၊ ။ကမ္ဘာ့လောကကြီးကို ဗကဗြဟ္မာကြီးက ဖန်ဆင်းသည်ဟု ဗကဗြဟ္မာကြီးနှင့် မာရ်နတ်ကြီးတို့ ပြောဆိုကြခဏ်း၊ ပဏ်-၁-ပါ-၄၀၂၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၃၀၃။ ။လောကဝဋ္ဋာနုသာရီ၊ လောကဝိဝဋ္ဋာနုသာရီ ၂-ပုဒ်အဖွင့်၊ နေတ္တိ-ပါ-၉၄၊ ဋ္ဌ-၁၉၀။ ။လောကော အနေကဓာတုနာနာဓာတုကော-ဟုဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဒီယ-၂-ဋ္ဌ-၃၂၉၊ ပါ-၂၂၅။ ။လောကတွင် အမြတ်ဆုံးသောအရာများ၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၆၇၊ ဋ္ဌ-၁၁၀။ ။လောကတွင် အမြတ်ဆုံးသော အရာများမှာ တခုစီသာဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ မိလိန္ဒ-ပါ-၂၃၃။ ။လောက၌အံ့ဩဘွယ်မှန်လျှင် ဘုရားလောင်းတို့သာ ရှေးဦးစွာဖြစ်ရကြောင်း ထုံးတမ်းစဉ်လာရှိခဲ့ပုံ၊ဝိသုဒ္ဓိ-၃-အုပ်-၄၉။ ။ပဋိသံ-ဋ္ဌ-၈-အုပ်-၃၃၀။ ။လောက၌ ကိစ္စကိုပြီးစေတတ်သော အကြောင်းများ၊ ဂါထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ-၃-အုပ်-၁၇၅။

လောကနိဗ္ဗာန်။ ။ဥဒါန-ပါ-၁၁၅၊ ဋ္ဌ-၁၉၀၊ လောကနိဗ္ဗာန်ဟု ယူမှားနေကြပုံကို ဒိဋ္ဌဓမ္မ နိဗ္ဗာနဝါဒဝတ္ထုနာ-ခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ။

လောကကို ခြယ်လှယ်တတ်သော တရားများ။ ။စိတ္တသုတ်၊ တဏှာသုတ်၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၃၆၊ ဋ္ဌ-၇၉၊ စိတ်နှင့်တဏှာဖြစ်ကြောင်း၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။လောကကို ခြယ်လှယ်သောတရားမှာ စိတ်ဖြစ်ကြောင်းဟောသော ဥမ္မဂ္ဂသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၄၉၇၊ဋ္ဌ-၃၆၀။

လောကသမုတိ။ ။လောကသမုတိကို ဘုရားရှင်တို့လည်းမစွန့်ပယ်ကြကြောင်း၊ လောကသမ္မုတိ'စ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော နပ္ပဇဟန္တိ၊ လောကသမညာယ လောကနိရုတ္တိယံ လောကာဘိလာပေ ဋ္ဌိတာယေဝ ဓမ္မံ ဒေသေန္တိ၊ပဏ်-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၄၄။ ။ဇာတိ-ဋ္ဌ-၇၀။

လောကန္တဂမနသုတ်။ ။သဠာ-သံ-ပါ-၃၁၃၊ ဋ္ဌ-၃၃၊ ။လောက၏ အဆုံးကိုသွားကြည့်သော ရောဟိတသရသေ့၊ အံ-၄-ပါ-၃၅၇၊ ဋ္ဌ-၃၀၅။ ။လောက၏အဆုံးကိုဟောသော လောကာယတိကသုတ်၊ အံ-၉-ပါ-၂၂၅၊ ဋ္ဌ-၂၀၀၊ ၌ ကာမဂုဏ် ၅-ပါးကို လောကဟု ဟောထား၏။

လောကန္တရိတ်ငရဲ။ ။ငရဲငရဲတည်နေပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်—၃—ပါ—၁၆၁၊ ဠ—၁၂၆။ ။ခန္ဓ—သံ—ဠ—၂၆၇။ ။အံ—၄—ပါ—၄၄၆၊ ဠ—၃၃၃။ ။ ငရဲငရဲသို့ရောက်ကြောင်း အမှုများ၊ ဠ—၃၃၄။ ။ဗုဒ္ဓ—ဠ—၄၄။ ။ ဇာတက—ပါ—၃—အုပ်—၂၇၁၊ ဠ—သ—အုပ်—၁၄၀၊ ငရဲငရဲသို့မိတ္တဝိန္ဒ တို့ ကျရောက်ခံရတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒီဃ—၂—ဠ—၂၆၊ ပါ— ၁၀။ ။ဝိ—၁—ဠ—ပ—အုပ်—၈၂။ ။အဘိ—၂—ဠ—၄။

လော်ကဝိဒူဂုဏ်တော်ဖွင့်။ ။ဝိ—၁—ဠ—ပ—အုပ်—၇၈။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ— အုပ်—၁၈၇၊အကျယ်။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၆၄၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၁၆၄၊ အ ကျယ်။ ။စူဠနိ—ဠ—၃၆။ ။ရောဟိဘသသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ— ၆၁၊ဠ—၁၀၇။ ။အံ—၄—ပါ၊၃၅၇၊ဠ—၃၀၄။ ။(ဂုဏ်တော်-ခဏ်း ၌လည်း ရှိ၏)။

လောကဗျူဟာနတ်သား။ ။ကမ္ဘာလောကကြီး မပျက်မီ နှစ်ပေါင်းတသိန်း က ကြိုတင်ကြွေးကြော်ပေးသောနတ်သား၊ ပဋိသံ—ဠ—ပ—အုပ်—၃၂၇။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၄၅။

လောကဝိဝရဏတန်ခိုးတော်။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၉၊ ၂၀။ ။စရိယာ— ဠ—၅။

လောက၌ ဒွန်တွဲလျက်ရှိသောအရာများ။ ။ဒုက္ခရှိက သုခရှိကြောင်း၊အပူရှိက အခအေးရှိကြောင်း၊ မကောင်းမှုရှိက ကောင်းမှုရှိကြောင်း ဂါထာများ၊ဗုဒ္ဓ— ပါ—၃၀၇၊ ဠ—၈၁။ ။ဇာတက—ဠ—ပ—အုပ်—၅။ ။အပ—ဠ—ပ— အုပ်—၅။ ။အဘိ—၁—ဠ—၃၄။ ။ဥဒါန—ဠ—၃၅၃။

လောကဝတ်။ ။လောကဝတ်ကြေပြွန်လျှင် ကိုယ့်အလိုသို့ ပါတတ်ကြောင်း၊ ဝိမာန—ဠ—၂၄၃၊ ပါ—ဂ၇။ ။လောကဝတ်စကား မေးမြန်းသင့်ပုံ၊အံ— ၄—ဠ—၃၃၅။ ။လောကဝတ်ပြုရန် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် စေခိုင်း တော်မူခဲ့ပုံ၊ ဓမ္မ—ဠ—ဒု—အုပ်၊၁၇၀။ ။ဥဒါန—ပါ—၉၁၊ဠ—၁၀၁။

လောကပါလတရား ၂-ပါး။ ။(ဟိရိဩတ္တပ္ပ)၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၃၈၊ ဠ— ဒု—အုပ်—၂၁၃။ ။သုတ္တဓမ္မသုတ်၊ ဇာတိ—ပါ—၂၁၉၊ ဠ—၁၅၀၊ ဂါ ထာများပါ၏။ ။ဒေဝဓမ္မဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၊ ဠ—ပ—အုပ်— ၁၄၅။ ။လောကပါလဒုကဝဏ္ဏနာ၊ အဘိ—၁—ပါ—၁၇၊ ၂၃၊ဠ— ၁၇၃။ ။အမျိုးမျိုး ကောက်ပြပုံ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၊ဠ—၆။

လောကဓမ်တရား (၈)ပါး။ ။ဒုလောကဓမ္မသုတ်(ပ-ဒု)၊အံ—၈—ပါ—၇၊ဋ္ဌ—၁၉၅။ ။အံ—၄—ပါ—၅၀၉။ ။ဒုတိယလောကဓမ္မသုတ်၌- ပုထုဇဉ်တို့မှာ လောကဓမ် ၈-ပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး တင်၍မရှုနိုင်ကြကြောင်း၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ရှုနိုင်ကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပဋိသံ—ပါ—၂၃၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၆၊လောကဓမ် ၈-ပါး။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု—အုပ်—၃၂၃။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၈၁၊ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၄၈။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၁၅၊ဋ္ဌ—၂၂၈။ ။ဝိ—၅—ပါ—၂၄၄၊ဋ္ဌ—၁၈၀။ ။အဘိ—၂—ပါ—၄၀၁၊ဋ္ဌ—၄၉၂။ ။လောကဓမ် ၈-ပါး၌ ကိုယ်ကနိုင်နင်းရန် ဟောထားသော ဥတ္တရဝိပတ္တိသုတ်၊အံ—၈—ပါ—၁၁၊၁၄၊ဋ္ဌ—၁၉၆။ ။လောကဓမ် ၈-ပါး မမြဲကြောင်း ဂါထာ၊မဟာနိ—ပါ—၃၂၃။ ။လောကဓမ္မာတိ ခန္ဓာ ပဥ္စကံ၊ တံ ဟိ လုဇ္ဇနဋ္ဌေန သဘာဝတ္တာ လောကဓမ္မာတိ ဝုစ္စတိ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၁၃၊ဋ္ဌ—၂၉၃။

၁။ လာဘော····ပစ္စည်းလာဘ်လာဘရခြင်း။
၂။ အလာဘော····ပစ္စည်းလာဘ်လာဘမရခြင်း။
၃။ ယသော····အခြံအရံရှိခြင်း။
၄။ အယသော····အခြံအရံမရှိခြင်း။
၅။ နိန္ဒာ····ကဲ့ရဲ့ခံရခြင်း။
၆။ ပသံသာ····ချီးမွမ်းခံရခြင်း။
၇။ သုခံ····ချမ်းသာခြင်း (ကိုယ်-စိတ်)။
၈။ ဒုက္ခံ····ကိုယ်-စိတ် နှစ်ပါးဆင်းရဲခြင်း။

လောကဓမ်ကြုံ၊ မဖြုံတန်းပေါ့၊ မတုန်လှုပ်စမ်းနဲ့ စိတ်ခိုင်စေ။ ။ဟူသော စကားအရ ဆိုင်ရာဂါထာ၊ သုတ္တ—ပါ—၂၀၇၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၀။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၇၊ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၉၀။ ။ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၃၂။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၂၊ ၃၇၇—၃၉၂။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၂၉၊ ဋ္ဌ—၂၄၁။ ။လောကဓမ်ကြုံ၊မတုန်လှုပ်မှု၊ပဏ္ဍိတ-ဟူသော ဂါထာ၊ထေရ—ပါ—၃၂၆၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၇။ ။လောကဓမ် ၈-ပါးကြောင့် ဘုရားလောင်းတို့မတုန်လှုပ်ကြကြောင်း ဂါထာ၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၆။ ။စရိယာ—ပါ—၄၂၀။ ။ဘုရားရှင်တို့ မတုန်လှုပ်ကြတော့ကြောင်း ဂါထာ၊သုတ္တ—ပါ—၃၁၁၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၁၊၂၅၂။ ။နေတ္တိ—ပါ—၃၁။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၅၁၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၁။

လောကာမိသ။ ။လောကာမိသံ ပဇဟေ သန္တိပေက္ခော-ဟူသော ဂါထာအဖွင့်၊သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၊ဋ္ဌ—၂၁၊ ။လောကာမိသ အရကောက်၂-မျိုး၊ ဋ္ဌ—၂၂။ ။ပါ—၅၃၊ဋ္ဌ—၁၀၄။ ။လောကာမိသန္တိ ကာမဂုဏော-ပုဒ်အဖွင့်၊နေတ္တိ—ပါ—၁၂၅၊ဋ္ဌ—၂၃၄၊ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၀၉၊ ပါ—ပ—အုပ်—၆၅။

လောကာယတ သိပ္ပံ-ပုဒ် အဖွင့်။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၁၃၊ဋ္ဌ—၁၀၅၊ ။လောကာယတံ ဝုစ္စတိ ဝိတဏ္ဍာဝါဒ သတ္ထံ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၂၀၊ ပါ—ဂ၂။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၄၉၊ပါ—၃၃၄။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၄၆၊ ။ ၎င်းအဘတ်ကို မသင်အပ်-မချပ္ပိအပ် ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ဝိ—၄—ပါ—၂၀၀၊ဋ္ဌ—၅၆။ ။သဂ်ဟ—ဋ္ဌ—၄၄၇။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁ဂ၉၊ပါ—၃—အုပ်—၂ဂ၇။ ။၎င်းအတတ်၌ အနှစ်သာရဟု ယူမှားနေကပျက်စီးတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၂၇၊ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၃၀။

လောကာယတိကသုတ်။ ။လောကာယတိက အမည်ပေးပုံ၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၃၀၄၊ဋ္ဌ—၇၀၊သဿဘဒိဋ္ဌိ-၂—ပါးသို့မကပ်ဘဲ မဇ္ဈိမပဋိပဒါဖြစ်စေရန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဟောထားတော်မူ၏။

လောကီယကထာ။ ။လောကီခဂ်နှင့် လောကုတ္တရာမဂ်တို့ အာရုံမတူကြကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဋိသံ—ပါ—၄၀၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၁။ ။လောကီသုခထက် လောကုတ္တရာသုခက သာလွန်မြင့်မြတ်လှကြောင်း၊ ဥဒါန—ဋ္ဌ—၉၆၊ ။လောကီယကထာ၌- သညာနှင့်စိတ်၊ လောကုတ္တရာကထာ၌-ပညာနှင့် သမာဓိတို့ ဒေသနာသီသဖြစ်ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၅၂။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၄၀၊ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၁၀၊ ၁၁၁။ ။မူလကသုတ်၊ အံ—ဂ—ပါ—၁၅၂၊၃၊ ဋ္ဌ—၂၅၃၊ ။အံ—၁၀—ပါ—၃၄၁၊ ဋ္ဌ—၃၁၆၊ မူလကသုတ်၊ လောကီယဓမ္မာနာမ ကုပ္ပနသဘာဝေါ၊သမာပတ် ဂ-ပါးနှင့် ဝိပဿနာဉာဏ်ကိုဆို၏၊ ဝိ—၃—ဋ္ဌ—၂၇၆။ ။လောကီဝိပါက်စိတ်၌ အဓိပတိမရခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း၊ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၂၉၊ ၃၃၀။

လောကုတ္တရကထာ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၄၉၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၂၃၊ ၂၂၅-၌ဂါထာများပါ၏၊ ၎င်း၏ဝိဂ္ဂဟ်များ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇-ပါးကိုအကျယ်ဟောထား၏။ ။(လောကီယကထာ၌လည်း တစိတ်တဒေသရေး

ခဲ့ပြီးပြီ)။ ။လောကုတ္တရာအားလျော်သော အကျင့်ကိုဟောသော အနုဓမ္မသုတ်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၃၃၊ ဌ—၂၄၆။ ။လောကုတ္တရာတရားဖြစ်လျှင် (များသောအားဖြင့်) တော၌သာဖြစ်တတ်ကြောင်း ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၀၂။ ။လောကုတ္တရကုသလဝဏ္ဏနာ၊ အဘိ—၁—ပါ—၇၂၊ ဌ—၂၅၀။ ။ပကိဏ္ဏကကထာ၊ ဌ—၂၇၀။ ။ဝိပါကကထာ၊ ပါ—၁၁၀၊ ဌ—၃၂၀။ ။စတုမဂ္ဂနယသဟဿကထာ၊ ဌ—၂၀၃။ ။လောကုတ္တရာ မဂ္ဂေါ ဟိ အပ္ပနံ အပ္ပတ္တော နာမ နတ္ထိ၊ ၁—ဌ—၂၇၄။ ။လောကုတ္တရာ၌ ရနိုင်သော ခန္ဓာ-အာယတန-ဓာတ် စသည်တို့ကို အကျယ်ဝေဘန်၍ ဟောထားသော အပရိယာ ပန္နကထာ၊အဘိ—၂—ပါ—၄၂၂၊ ဌ—၅၀၁။ ။ပရိယာပန္နာ ပရိယာပန္နဝါရ၊ ပါ—၄၂၆၊ ဌ—၅၀၁။ ။လောကုတ္တရ ဓမ္မဿပန သကိံ ပဋိဝိဒ္ဓဿ ကုပ္ပနံ နဿနံ နာမ နတ္ထိ၊ ၄—ဌ—၃၄၊ ပါ—၁၁၄။ ။လောကုတ္တရာတရားကို ဖြစ်စေရာ၌ သဒ္ဓါနှင့် ပညာသာ အဦးထား၍ ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၁၀၊ ဌ—၄၄။ ။လောကုတ္တရာနှင့် စပ်သောစကားကို ရဟန်းတို့ မပြောကြားကြောင်း နမူနာ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၄၀။

လောကုတ္တရသမ္မတာတိလူခ-ဘာဝသမ္မတာ၊လူခဘာဝန္တိ စောက္ခဘာဝံ ဝိသုဒ္ဓဘာဝံ ဒေတီတိ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ္ဏ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၂၊ ပါ—၄၇။

လောဘဏသောဝိရကဆေးကြီး။ ။ငှင်းဆေးကြီးအစွမ်း အာနိသင် ရှိလှပုံနှင့် ပြုလုပ်ရပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၇၂။ ။ငှင်းဆေးကိုရဟန်းတို့လည်း စားသောက်ကောင်းကြောင်း၊ လူလည်းလူကောင်းကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဝိမာန—ပါ—၂၃၊ ဌ—၀၉။

လောဘအပြစ်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။၂-ဂါထာ၊ ပဏ္ဏ—၂—ဌ—၉၃၊ ပါ—၀၄။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၇၀၊ဌ—၁၂၆၊ ပုရိသသုတ်၊(ဒေါသ-မောဟ-အပြစ်ကိုလည်း ပြထား၏)။ ။နစီရတိသုတ်၊ ပါ—၄၀၊ ဌ—၉၃၊ ။အံ—၃—ပါ—၁၉၀၊ ကေသမုတ္တိသုတ်၊ ။လောဘသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၁၉၅၊ ဌ—၃၂၊ ၃၉၊ ဂါထာ။ ။ခလာဘပရိညာသုတ်၊ ပါ—၁၉၀၊ ဌ—၅၃၊ ။အန္တရာမလသုတ်၊ ပါ—၂၅၂၊ ဌ—၂၆၀၊ ၂၆၁-၌ လောဘအပြစ်များကို ကျန်စွာ ရှင်းပြထား၏။ ။ရန်သူတို့ မပြုနိုင်သော အကျိုးမဲ့ကိုပင် လောဘက ပြုနိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ ဣတိ—ဌ—၂၆၂။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၆။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၂၃၊ ဌ—၂၂၁၊ဂေါပါလကသုတ်။ ။အံ—၃—

ပါ–၂၀၂၊ ဋ္ဌ–၁၉၆၊ အကုသလမူလသုတ်။ ။ပါ–၁၅၆၊ ဋ္ဌ–၁၄၁၊ အညတရဗြာဟ္မဏသုတ်။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၀၊ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၅၄။ ။ထေရ–ပါ–၂၅၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၆၆၊ ဘဒ္ဒဇိ မထေရ်အလောင်း မဟာပနာဒမင်း၏ ပြာသာဒ်၌ စွဲလမ်းသေကြသော ဆွေမျိုးများ ငါး၊လိပ်၊ဖါး စသည်ဖြစ်နေကြရပုံ။ ။အပ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၆။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၅၁။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၂၊ ၂၀၂၊ ၃၇၄၊ ၃၇၅၊ဋ္ဌ–၅၇၊ ၅၀။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၂၊ ၁၁၀၊ ဋ္ဌ–၂၂၅၊ဂါထာ။ ။လောဘနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၆၄၊ ဋ္ဌ–၄၅၂။ ။၁–ပါ–၂၁၅၊ ဋ္ဌ–၃၉၅။ ။တဏှာယ သတ္တာ ပေတ္တိဝိသယံ ဥပပဇ္ဇန္တိ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ၁–ဋ္ဌ–၁၇၂။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၃၃၂၊လုဒ္ဒေါ အတ္ထံ နဇာနာတိ စသောဂါထာ။ ။ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၂၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၁။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၅၄။ ။ဝိ–၂–ပါ–၃၃၉၊ ဋ္ဌ–၁၉၅။ ။လောဘာဓိဋ္ဌာန ဒေသနာ၊ လောဘ၏ အပြစ်ကိုပြသော စကားရပ်များ၊ ဂါထာ၊ ပေဋက–ပါ–၂၀၉။ ။(တဏှာအပြစ်ပြအခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

လောဘကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ် သုံးမျိုးအထူး။ ။(အတြိစ္ဆတာ၊ ပါပိစ္ဆတာ၊ မဟိစ္ဆတာ သုံးမျိုး၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အက္ခရာအခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

လောမသကင်္ဂိယမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ထေရ–ပါ–၂၂၆၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၅၊ပန်းပူဇော်ရကျိုး၊ ခြေဘဝါးအပြင်၌ နူးညံ့သော အမွေးအမြင်များပေါက်ရောက်သူ၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်ကို ဟောနိုင်ရန် ဆုတောင်းခဲ့ပုံ။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၇၊ ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်ကရပဟန်း (သီလဝန္တ) ပြုခဲ့ရကျိုး။ ။လောမသကင်္ဂိယ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၊ ပဏ်–၃–ပါ–၂၄၀၊ ဋ္ဌ–၁၇၄၊ စန္ဒနနတ်သားက ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်ကို သင်ယူရန်တိုက်တွန်းပုံ၊ ပါ-၌ မှတ်သားဘွယ် **လေးဂါထာပါ၏။**

လောလုပ္ပ ဝုတ္တိ တဏှာ။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၉၂။ ။ငုင်းပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊မဟာနိ–ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–၃၄။ ။အဘိ–၁–ပါ–၂၁၅၊ ဋ္ဌ–၃၉၇။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၄၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၂။

လောဟကုမ္ဘီငရဲ။ ။ငုင်းငရဲကိုပြဆိုခဏ်း၊ သုတ္တ–ပါ–၃၀၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၀။ ။အဇာတသတ်မင်း ခံရပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၁၂။ ။လောဟကုမ္ဘီဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၁၊ ဒု-သ-န-သောကို ပြဆိုခဏ်း။

လောဟိစ္စသုတ်။ ။ဒီယ—၁—ပါ—၂၁၄၊ဋ္ဌ—၃၂၇၊ အပြစ်ကင်းသော ဓမ္မကို ရရှိမှန်လျှင် သူတပါးအား မပြောဟု ယူမှားသည်ကို ဖြေရှင်းပြခဏ်း။ ။ လောဟိစ္စသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၃၃၄၊ ဋ္ဌ—၄၁၊ မဟာကစ္စာနမထေရ်က လောဟိစ္စပြာဟ္မဏတို့ကို ရှေးကပြာဟ္မဏတို့၏ ကျင့်ဝတ်များကို ဟော ပြခဏ်း။

လောဟိတကသိဏကထာ။ ။ဝင်းကသိုဏ်းကို ရအောင်အားထုတ်နည်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၆၀။

လောဟိတုပ္ပါဒကမ္မဝိနိစ္ဆယ။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၅၅။ ။ဝိ—၃—ပါ—၁၂၃၊ ဋ္ဌ—၃၀၆၊ ။၄—ပါ—၃၅၄။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၀၀၊ပါ—၃၄၉။ ။ (ပဥ္စာနန္တရိယ-ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။

လှူဒါန်းခြင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။လှူဒါန်းပြီးသော ပဒုမ္မာကြာ ပန်းကို ခေတ္တပြန်ယူမိသောကြောင့် (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်မြတ်လက်ရောက် ပြီးမှ) ပဒုမဝတီမိဖုရားမှာ ခေတ္တခဏမျှ ဆင်းရဲတွေ့ရသေးပုံ၊ ထေရီ—ဋ္ဌ— ၁၉၃။ ။လှူပြီးသည်ကိုပြန်ယူမိသောကြောင့် ကုသမင်းမှာ ရုပ်ရေဆိုးဝါး လှကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၃၀၆၊ ။လှူလဲလှူ၊ စားလဲစား ဟူသောစကားအရဂါထာ၊ မဟာနိ—ပါ—၄။ ။တကယ့် စေတနာရင်းဖြင့် လှူဒါန်းပေးကမ်းရာ၌ အလှူမခံမယူလျှင် အလှူရှင်မှာ စိတ်ထိခိုက်တတ်ကြောင်း၊ သတိမူစရာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၂။ ။ ရှေးကထုံးစံမှာ လှူဒါန်းပေးကမ်းခါနီး၌ လက်ခြေကို ဆေးကြောကြသေး ကြောင်း၊ ဝိမာန—ဋ္ဌ—၄၇။ ။လှူဒါန်းပေးကမ်းပါမည်ဟု ဝန်ခံပြီးမှ မလှူဒါန်းမပေးကမ်းသူမှာ သူယုတ်မာအကြီးစားဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ စရိ ယာ—ဋ္ဌ—၆၉။ ။သိဝိ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၁၇၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်— ၄၀၆။

လှေလှူရကျိုးဂါထာများ။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၇၊ ၁၃၆၊ ။အပ— ပါ—ပ—အုပ်—၅၅၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၂။ ။လှေသဖွယ်ပြု၍ ဘုရားရှင်ကို ကျောကုန်းဖြင့် တဘက်ကမ်းသို့ ပို့ပေးခဲ့ဘူးသော ဥတ္တိယထေရ်အလောင်း မိကျောင်း၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၀၊ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၀၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၄၊ ။နန္ဒထေရ်အလောင်း မိကျောင်း၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ— အုပ်—၃၅၁။ ။ဝင်းအကျိုးပြ ဂါထာများ၊ ဋ္ဌ—၇၂။ ။အပ—ပါ— ပ—အုပ်—၆၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၊ ဂါထာများ၌ကား သင်္ကန်းလှူရကျိုးသာ ပါ၏။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၆၇။

လျှော်တေအဝတ်၌ ရအပ်သောအကျိုး ၁၂-ပါး။ ။ဗုဒ္ဓ—ဌ—၉၀၊ ပါ—၃၀၀၊ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၊ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၊ ။အဘိ—၁—ဌ—၃၉။

လက်နက်ကြီး လေးပျိုး။ ။အကျယ်ပြဆိုခဲ့ပြီး၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၆၊ ဌ—၂၉၆။ ။သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၉၊ [1]ဝရဇိန်လက်နက် သိကြားစက်၊ [2]ချွန်းတောင်းလက်နက် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းစက်၊ [3]မျက်စိလက်နက် ယမမင်းစက်၊ [4]ဘွဲ့ဖြူလက်နက် ဘီလူးစက် (အာဠာဝက)၊ ကျမ်းရှိအတိုင်း ရေးသားလိုက်၏။ ။တနည်း လက်နက်သုံးမျိုး၊ [1]သုတာဝုဓ၊ [2]ပရိယတ္တာဝုဓ၊ [3]ပညာဝုဓ၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၀၃၊ ဌ—၁၀၄။ ။အံ—၇—ပါ—၄၀၀၊ ဌ—၁၀၃၊ နဂရောပမသုတ်။

၁။ သုတာဝုဓ····ပိဋကသုံးပုံတည်းဟူသောလက်နက်။
၂။ ပရိယတ္တာဝုဓ····ဝိဝေကသုံးပါးတည်းဟူသောလက်နက်၊ (ကာယဝိဝေက၊ စိတ္တ၊ ဥပဓိဝိဝေက)။
၃။ ပညာဝုဓ····လောကီ လောကုတ္တရာပညာတည်းဟူသော လက်နက်။

လက်ခမောင်းခတ်ရသောအကျိုး။ ။သိဒ္ဓတ္တဘုရားရှင်ရေချိုးပြီးစတွင် သက်န်းတထည်တည်းဖြင့် နေတော်မူသည်ကိုမြင်ရာ ဝမ်းမြောက်လှသောကြောင့် လက်ပန်းပေါက်ခတ်(ပါ)လက်ခမောင်းခတ်၍ ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး၊ ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၉။ ။တရားတော်၌ ဝမ်းမြောက်လှသောကြောင့် လက်ခမောင်းခတ်၍ ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး၊ ဌ—၂၆၅။

လက်ကောက်နှစ်ခု တီးခပ်ပြု၊ ရမှုသံဝေဂ။ ။လက်ကောက်နှစ်ခု အချင်းချင်း တီးခပ်သည်ကို မြင်၍ ကြား၍ ဆက်လက်ဆင်ခြင်ကာ အပေါင်းအသင်းနှင့် နေထိုင်ရသည်ကို ငြီးငွေ့ပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ သုတ္တ—ပါ—၂၀၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၇၅။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၃၊ ၄။

လက်ဆောင်ပေးရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။လက်ဆောင်ပေးရာ၌ ပဌမပေးသူထက် နောက်ပေးသူက သာမှုပင်း၊ သို့မဟုတ် ရတနာသုံးပါးတည်း ဟူသော မမှုလက်ဆောင်ပေးမှုပင်း အမွန်မြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း၊ ပဏ်—၃—ဌ—၁၉၆၊ ပုက္ကုသာတိမင်းကြီးထံ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက လက်ဆောင်ပြန်ခဲ့ဟန်၌ ဖွင့်ပြသွား၏။ ။သုတ္တ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၃။ ။

လက်ဆောင်ပေး အရေးအောင်ကြောင်း နမူနာဝယူစရာ၊ ဋ္ဌ—၂၃၉။ ။ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး လက်ဆောင်ပေးပုံ၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၃၊၃၀၂။ ။ လက်ဆောင်ပေး ဆွေမျိုးမဝေးကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၂။ ။ အပျိုလုပျိုတို့ အချင်းချင်း လက်ဆောင်ပေးပွဲ ကျင်းပကြပုံ ရှေးက အစဉ်အလာ၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၁၅၊ ဋ္ဌ—၁၆၄၊ (ပိဏ္ဍသုတ်)။

လှင့်ဖယ်နေသောမိန်းမတို့ ခံရသောအပြစ်များ။ ။နိဿဂ္ဂိယသုတ်၊နိဒါန—သံ—ပါ—၄၅၀၊ဋ္ဌ—၂၀၃။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၄၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၉၊အရေမရှိသောပြိတ္တာမ ဖြစ်ရပုံ။ ။လင်ငယ်နေပြီးနောက် မနေရကြောင်း၊ နေလျှင်ခွေးစားခံရပါစေဟု ကျိန်တွယ်ပြောဆိုခဲ့ခြင်း၊ ကုသိုလ်ပြုခဲ့ခြင်း မိဿကကံကြောင့် ဝေမာနိကပြိတ္တာမ ဖြစ်ရပုံဟောသော ကဏ္ဏမုဏ္ဍပေတဝတ္ထု၊ ပေတ—ပါ—၁၆၃၊ဋ္ဌ—၁၄၀၊ အခြားမိန်းမတို့ကလည်း လင်ငယ်နေမှန်းသိလျက်နှင့် မသိပါဟု ကျိန်တွယ်မုသားဆိုခဲ့ကြသောကြောင့် ၎င်းဝေမာနိက ပြိတ္တာမ၏ ကျွန်မများ(ငါးရာ)ဖြစ်နေကြပုံ။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—၁၇၀။ ။ထေရီ—ပါ—၄၂၀၊ ဋ္ဌ—၂၇၆၊ ပရဒါရကကံ လွန်ကျူးခဲ့သောကြောင့် လင်က စွန့်ပစ်ခံရပုံ။ ။၎င်းတို့ခံရသောငရဲ၊ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၆၂၊၆၄၊ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၀၆၊ ၂၉၃။ ။ပါ—၁၉၄၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၄၂၊၃။ ။ပါ—၂၇၂၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၄၂။

လင်ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး။ ။မယား အပေါ်၌ လင်ယောက်ျားတို့က ပြုရသော ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး၊ဒီဃ—၃—ပါ—၁၅၄၊ဋ္ဌ—၁၃၀။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၄၊ဋ္ဌ—၁၁၆။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၃၁။

လင်နှင့်မယား၊ပြုငြားကုသိုလ်၊ အလိုမတူ၊မကြည်ဖြူသော်။ ။လင်ယောက်ျား ကောင်းမှုပြုရာ၌ မယားက စိတ်သဘောမတူလျှင် ကောင်းကျိုး မရနိုင်ကြောင်း နမူနာများ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၄၊ဖျိုင်းမလေးသုဇာ။ ။ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၀၇။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၊ လင်ပြုသော မကောင်းမှုကို မယား-မခံစားရပုံ။ ။ရေဝတီဝိမာနဝတ္ထု၊ဝိမာန—ပါ—၇၃၊ဋ္ဌ—၂၀၆။ ။ မဟာပေသကာရပေတဝတ္ထု၊ပေတ—ပါ—၁၃၃၊ဋ္ဌ—၄၀။ ။မတ္တာပေတဝတ္ထု၊ပါ—၁၄၁၊ဋ္ဌ—၇၆။ ။မဃလုလင်ဝတ္ထု၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၀။ ။(အကုသိုလ်နှင့်၊ကုသိုလ်နှစ်ပါး၊ကံတရားကား၊မယားပြုရာ၊စိတ်မပါလျှင်၊ လင်မှာမရ၊ လင်ပြုကလည်း၊မိန်းမအိမ်သူ၊စိတ်မတူသော်၊ မှတ်ယူ မှန်စွာ၊ မရရာဘူး၊- မဃဒေဝလင်္ကာသစ်)။

လင်နှင့်မယားတို့ သိထားဘွယ်ရာများ။ ။အိမ်ထောင်စုံလေးမျိုး ဟောထားသော သံဝါသသုတ်(ပ-၃)၊ အံ-၄-ပါ-၃၆၀၊၃၇၀၊ ဌ-၃၁၀။ ။သမဇီဝိသုတ်(ပ-၃)၊ပါ-၃၇၂၊၃၊ဌ-၃၁၁၊လင်နှင့်မယားတို့မကွဲမကွာ ခနရခြင်းအကြောင်းများကို ဟောထား၏၊ သမသဒ္ဓါ၊ သမသီလာ၊ သမစာဂါ၊ သမပညာ။ ။လင်နှင့်မယားတို့ မဖေါက်ပြန်က သားသမီးတို့ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်တွင် မသေတတ်ကြကြောင်းဂါထာ၊ဝိမာန-ဌ-၁၁၈။ ။မဟာဓမ္မပါလဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၂၁၄၊ဌ-စ-အုပ်-၅၂၊ ဂါထာနံပါတ်-၈၇။ ။လင်မှတပါး အခြားယောကျ်ားဌ စိတ်မျှဖြင့် မပြစ်မှားခြင်း, သည်းခံခြင်း စသည်ကြောင့် နတ်သမီးဖြစ်ရပုံ၊ ပတိဗ္ဗတာဝိမာနဝတ္ထု၊ ၂-ဝတ္ထု၊ ဝိမာန-ပါ-၁၂၊ဌ-၄၈။ ။ပါ-၁၄၊ဌ-၅၂။ ။ပလ္လင်္ကဝိမာနဝတ္ထု၊ပါ-၃၆၊ဌ-၁၁၆။ ။လင်မယားမကွဲ နတ်ပွဲဝင်ကြရပုံ၊အင်္ဂုရိကဝတ္ထု(ပ-၃)၊ ပါ-၈၅၊ဌ-၂၆၅။ ။လင်ယောကျ်ားနှင့် ယောက္ခမတို့ အပေါ်၌ မရိုမသေပြုခြင်း,ဆဲရေးခြင်း စသည့်အပြစ်များကြောင့် ပြိတ္တာမဖြစ်ရပုံ၊နန္ဒာပေတဝတ္ထု၊ပေတ-ပါ-၁၄၄၊ဌ-ဂ၄။ ။လင့်အိမ်လိုက်ခါနီး၌ သမီးဝိသာခါအား ဘခင် ဓနဉ္စယသေဌေးကြီးက ဩဝါဒ ၁၀-ချက်ကို လိုက်နာရန် မှာကြားလိုက်ပုံ၊ အံ-၁-ဌ-၃၀၅။ ။ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၅၁။ ။လင့်အိမ်လိုက်ခါနီး သတို့သမီးတို့ကို ဘုရားရှင်ဆုံးမသော ဂါထာများ၊ ဥဂ္ဂဟသုတ်၊အံ-၅-ပါ-၃၀၊ဌ-၁၁။ ။လင်နှင့်မယား၊ စွပ်စွဲပြား၊ ချစ်အားပိုလေသည်- ဟူသော ဂါထာ၊ ဇာတက-ဌ-ဆ-အုပ်-၂၂၁၊ပါ-၁-အုပ်-၁၁၁။

လင်းနို့သားငါးရာ။ ။လင်းနို့သား ငါးရာတို့ အဘိဓမ္မာတရားတော်သံကြားနာရသောကြောင့် နတ်ပြည်၌ဖြစ်ကြရပုံ ၊ငါတို့ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တွင် ရဟန္တာဖြစ်ကြ၏၊ ဓမ္မ-ဌ-၃-အုပ်-၁၄၅။ ။ၚင်းရဟန်းတို့ကို အဦးထား၍ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူကြောင်း၊အဘိ-၁-ဌ-၁၇။

လမ်းပြင်ရကျိုးများ။ ။မဃိထူကာ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန-ပါ-၁၀၄၊ ဌ-၂၀၂။ ။ဂါထာများ၊ထေရ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၄၄၊၂၀၁။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၁၈၁၊ဌ-၃-အုပ်-၁၅၀။ ။ပါ-၁၈၅၊ဌ-၁၆၃၊ လမ်း၌ တံမြက်လှည်းရကျိုး။ ။ပါ-၂၈၅၊လမ်း၌သဲခင်းရကျိုး။

လမ်းညွှန်ပြရကျိုးများ။ ။အလျှုခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အလှူမဏ္ဍပ်ရှိရာသို့ ညွှန်ပြ ရုံမျှဖြင့် ရုက္ခဗိုဏ်းနတ်ဖြစ်ရသော အပ်ချုပ်သမား၊ ပေတ-ပါ-၁၅၅၊ဌ-

၁၀၅၊၁၁၃။ ။ခရီးလမ်းမှန်ကို ညွှန်ပြရကျိုး၊ မဂ္ဂသညာကတ္ထေရအပဒါန်၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၆၇၊ဠ–ဒု–အုပ်–၁၃၄။

လယ်ထွန်မင်္ဂလာပွဲကြည့်ပုံ အစဉ်အလာ။ ။လယ်ထွန်မင်္ဂလာ ပွဲကြည့်ပုံနှင့် အလောင်းတော် မင်းသားငယ် ဈာန်ဝင်စားပုံ၊ပဏ်–၁–ပါ–၃၁၃၊ဠ–ဒု–အုပ်–၁၉၁၊ ။ဗုဒ္ဓ–ဠ–၃၂၄၊၃၂၅။ ။ဇာတက–ဠ–ပ–အုပ်–၆၇၊ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၇၄၊ဠ–၂၂၂။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၉၁၊ဠ–ပ–အုပ်–၁၂၄။ ။အပ–ဠ–ပ–အုပ်–၆၉။

လယ်သမားဥပမာ။ ။လယ်သမားတို့၏ အသုံးအဆောင်နှင့် သဒ္ဓါ,ပညာ စသည်ကို ဥပမာပေးဟောထားသော ကသိဘာရဒွါဇသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၂၉၁၊ဠ–ပ–အုပ်–၁၁၉။ ။တနည်း၊ အဋ္ဌာယိကသုတ်၊အံ–၃–ပါ–၂၄၁၊ဠ–၂၂၁။

လှိုင်းတံပိုးကြီးများ။ ။သမုဒ္ဒရာ၌ လှိုင်းတံပိုးကြီးများမှာ ယူဇနာပေါင်း-၄၀၊ ၅၀၊ ၆၀- အထိ ကြီးမားကြကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ မဟာနိ–ဠ–၃၄၀။ ။အဘိ–၂–ဠ–၄၀၄၊ပါ–၃၉၁။

လိုဘမပြည့်မိ သတ္တဝါတို့ သေကြရကြောင်း ဂါထာ။ ။ထေရီ–ဠ–၁၀၂၊ ၂၀၃။ ။ဓမ္မ–ဠ–ပ–အုပ်–၄၄၅၊ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၅၇၊ ဠ–ဆ–အုပ်–၃၂။ ။လိုဘမပြည့်မိ သတ္တဝါတို့ကို သေမင်း ယူဆောင်ကြောင်း ဂါထာ၊ဓမ္မ–ဠ–ပ–အုပ်–၂၂၀၊၃၂၂၊၄၄၅။ ။ဠ–ဒု–အုပ်–၂၇၀။ ။အံ–၁–ဠ–၂၉၂။

လူပြန်ဖြစ်သူနည်းပါးလှကြောင်း။ ။လူ့ဘဝမှ စုတေသူတို့ လူပြန်ဖြစ်သူက နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထားသော ပဉ္စဂတိသုတ်၊ မဟာ—ပါ—၄၀၃။ ။ လူ့ဘဝမှစုတေသူတို့ ငရဲ-တိရစ္ဆာန်-ပြိတ္တာဘုံတို့၌ အဖြစ်များကြ၍ လူ့ပြည်၌ လူပြန်ဖြစ်သူ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရသူများက နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထားသောသုတ်များ၊ မနုဿ စုတိနိရိယသုတ် စသည်များ၊ ပါ—၄၁၂၊ ၃၊ ၄၁၄၊ ၅။

လောကသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၃၈၊ ဋ္ဌ—၉၀၊ဆသု လောကော သမုပ္ပန္နော စသောဂါထာ။ ။ပါ—၉၈၊ လောက၌ မကောင်းကျိုး ပေးတတ်သော တရားသုံးပါး၊ လောဘော ဒေါသော စ မောဟော စ-စသောဂါထာ။ ။ နိဒါန—ပါ—၃၀၁၊ ဋ္ဌ—၆၉၊ လောက၏ဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်းများကို ဟောထား၏။ ။မဟာ—ပါ—၁၅၃၊ ဋ္ဌ—၂၆၁၊ အသျှင်အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်မြတ်အား ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းနှင့် အဘိညာဉ် ၆-ပါးလုံးအတွက် မဟာအဘိညာအဖြစ်သို့ ရောက်စေလိုလျှင်သတိပဋ္ဌာန်ကို အကြိမ်များစွာ အားထုတ်ရကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ—၃၈၁၊ ဋ္ဌ—၃၃၀၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိရန် အားထုတ်ရမည်ဟု တိုက်တွန်းထားတော်မူ၏။

လောကသမုဒယသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၀၇၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဖြစ်ကြောင်း၊ မဖြစ်ကြောင်းများကို ဟောထား၏။

လောကစိန္တာသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၉၀၊ ဋ္ဌ—၃၃၁၊ စစ်သည်အင်္ဂါလေးပါးတို့ ကြာစွယ်ကြာရင်းအတွင်း ဝင်သွားသည်ကို မြင်သော ယောကျ်ားမှာ-သူ့ကိုယ်သူ ရူးပြီဟု အထင်ရှိနေရာ-ဘုရားရှင်က သင်မြင်တာ အမှန်ဖြစ်ကြောင်း၊ အသူရာနတ်တို့ စစ်ရှုံး၍ ဝင်သွားကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ လောကကို ကြံစည်ရာ၌ အကျိုးမရှိသောကြောင့် မကြံစည်ကြရန်နှင့် အကျိုးရှိသော သစ္စာလေးပါးကို သိရန်သာ ကြံစည်သင့်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။လမ်းမှားလမ်းမှန် ခွဲပြသော ဝိဓုရာပမသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၉၉၊ ဋ္ဌ—၁၀၆။ ။လိပ်သတ္တဝါတို့ အုမှပေါက်ဖွါးလာပုံကို ပြဆိုချက်။ ။နိဒါန—ဋ္ဌ—၂၉။

အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

လက္ခဏသုတ်။ ။အံ–၃ - ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၇၀၊ ဗာလလက္ခဏာ သုံးပါးကို ဟောထား၏၊ ကာယ-ဝစီ-မနောဒုစ္စရိတ။

လာဘ်လာဘပေါ်များသူက နည်းပါး၍–ရှားပါးသူက များကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ၁–ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–၃၇၉၊

လိစ္ဆဝိကုမာရသုတ်။ ။၅–ပါ–၆၆၊ ဋ္ဌ–၂၉၊ လူတို့ကြီးပွါးကြောင်း ၅-ပါး ကို ဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။

လူတို့က ရဟန်းတို့အပေါ်၌ မကြည်ညိုလျှင် မကြည်ညိုကြောင်း ပြောကြားနိုင်သော အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။အပ္ပဿဒ ပဋဝေဒနိယသုတ်၊ ၈–ပါ–၁၅၀၊ ဋ္ဌ–၂၅၄၊ ကြည်ညိုလျှင်လည်း ကြည်ညိုကြောင်း ပြောကြားနိုင်၏၊

(၁) လူတို့ ပစ္စည်းဥစ္စာမရအောင် အားထုတ်ခြင်း။
(၂) လူတို့ အကျိုးစီးပွါးပျက်စီးအောင် အားထုတ်ခြင်း။
(၃) လူတို့ကို ဆဲရေးခြင်း၊ ခြိမ်းချောက်ခြင်း။
(၄) လူတို့ အချင်းချင်း ကွဲပြားအောင် ဂုံးတိုက်တတ်ခြင်း၊
(၅) ဘုရားရှင်အား ကဲ့ရဲ့ခြင်း။
(၆) တရားတော်အား ကဲ့ရဲ့ခြင်း။
(၇) သံဃာတော်အား ကဲ့ရဲ့ခြင်း။
(၈) ရဟန်းတို့ မသွား မလာသင့်သောနေရာ၌ နေထိုင် သွားလာသည်ကို မြင်ခြင်း။

ဤအင်္ဂါ ၈-ပါးတွင် တပါးပါးနှင့် ပြည့်စုံနေသော ရဟန်းသာမဏေကို လူတို့က မကြည်ညိုလျှင် မကြည်ညိုကြောင်း ပြောနိုင်ရုံသာမက အရိုအသေ မပေးခြင်း၊ မလှူဒါန်းခြင်းကိုလည်း ပြုကောင်းကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏၊ ဤ ၈-ပါးမှ အပြန် ဆန့်ကျင်ဘက် အင်္ဂါ ၈-ပါးကား လူတို့ကြည်ညိုဘွယ် ဆောင်နိုင်သော အင်္ဂါများတည်း။

လူတို့ကာမဂုဏ်ခံစားမှုမှာ ခွေးတိရစ္ဆာန်တို့ထက် ဆိုးဝါးလှကြောင်း၊ စည်းကမ်း ပျက်လှကြောင်း-ဟောထားသော သောဏသုတ်၊ ၅–ပါ–၁၉၅၊ ဋ္ဌ–၆၅၊ ။

(၁) ခွေးထီးတို့မှာ အမျိုးဇာတ်တူသော ခွေးမတို့၌သာ မေထုန်မှီဝဲကြကုန်၏၊ လူတို့ကား အမျိုးဇာတ်တူသည်ဖြစ်စေ, မတူသည်ဖြစ်စေ အများသော အမသတ္တဝါတို့၌ မေထုန်မှီဝဲတတ်ကြကုန်၏၊

(၂) ခွေးထီးတို့မှာ ဥတုလာသောခွေးမတို့၌သာ မေထုန်မှီဝဲကြကုန်၏၊ လူထီးတို့ကား-ဥတုလာသောမလာသောမရွေးချယ်ဘဲမှီဝဲတတ်ကြကုန်၏။

(၃) ခွေးထီးတို့မှာ ခွေးမတို့ကိုရောင်းခြင်း ဝယ်ခြင်းမပြုကြသည့်အပြင် ချစ်ခင်ခြင်းဖြင့်သာ သံဝါသပြုကြကုန်၏၊လူထီးတို့ကား မိန်းမတို့ကိုရောင်းခြင်းဝယ်ခြင်းပြုကြသည့်အပြင်ချစ်ခင်သည်ဖြစ်စေ၊မချစ်ခင်သည်ဖြစ်စေ သံဝါသပြုကြကုန်၏၊(ကျန်အင်္ဂါ ၂-ပါးကား ဗြာဟ္မဏတို့နှင့်သာသက်ဆိုင်ကုန်၏၊ ဆိုခဲ့ပြီးသုံးမျိုးကား လူမှန်သမျှနှင့် သက်ဆိုင်သောကြောင့် ဤ၌ ထုတ်နှုတ်ပြခြင်းဖြစ်၏.)။ ။ဒေါဏဗြာဟ္မဏသုတ်၊ ပါ-၁၉၉၊ ဋ္ဌ--၆၆၊၆၇။

လေခသုတ်။ ။၃-ပါ-၂၀၆၊ ဋ္ဌ-၂၄၁၊ ပါသာဏလေခူပမ၊ ပထဝီလေခူပမ၊ ဥဒကလေခူပမ၊ ကောဓနှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုး ဟောထား၏။

လောကကပလ္လသုတ်။ ။၃-ပါ-၂၅၀၊ ဋ္ဌ-၂၂၅၊ အနည်းငယ်သော အကုသိုလ်ပင်ဖြစ်စေကာမူ အဘာဝိတသီလ၊ အဘာဝိတစိတ္တ၊ အဘာဝိတပညာ ပုဂ္ဂိုလ်အား ငရဲသို့ကျရောက်စေနိုင်ကြောင်း၊ ဘာဝိတသီလ-စိတ္တ-ပညာ ပုဂ္ဂိုလ်အား ယခုဘဝ၌သာ ကံ၏အကျိုးကို ခံစားရကြောင်း ဟောထား၏။

ဓမ္မပဒပါဠိ အဋ္ဌကထာ

လာဠုဒေဝဓီတာဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၅၊ ပေါက်ပေါက်လှူ၍ နတ်သမီးဖြစ်ရပုံ၊ တဖန် အသျှင်မဟာကဿပမထေရ်ထံ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် လာပြုနေရာ မထေရ်က နှင်ထုတ်လိုက်ပုံ။

လာဠုဒါယိမထေရ်ဝတ္ထု။ ။၇၇၊ ကြားမြင်နည်းပါး၊ နွားလားသဖွယ်၊ အသားသာတိုး၊ ဉာဏ်မတိုး-ဟူသော ဂါထာ။ ။၂၂၀၊ တရားဟောအံ့ဟု လေးကြိမ်တိုင်တိုင်ကြိမ်းဝါးပြီး တကယ်မပြောနိုင်သောကြောင့် လူတို့က ခဲစသည်ဖြင့် ပစ်ခတ်ကြရာ ကုဋီတွင်းထဲကျရပုံ၊ အတိတ်ဝတ္ထုကိုလည်းပြထား၏။ ။(ဇာတကဌ လာသည်ကိုလည်း ဤ၌ဆောင်ပြပေအံ့)၊လာဠုဒါယိမထေရ်အလောင်း ဖျင်းအခဲ့ပုံကို ပြန်ဟောထားသော နင်္ဂလီသဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၂၉၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၇၂။ ။ပညာမဲ့ရာပြတ်ဝန်ဖြစ်ခဲ့ဘူးပုံ ဟောထားသော တဏ္ဍုလနာဠိ ဇာတက၊ ပါ-၂၊ ဋ္ဌ-၁၃၉။ ။စကားပြောရာ၌ လိုရင်းမရောက်ခဲ့ပုံ ပြန်ဟောထားသော သောမဒတ္တ ဇာတက၊ ပါ-၅၆၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၁၅၀။

လျှာဥပမာ ပညာရှိအတွက်ဂါထာ။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၁၊ ပညာရှိထံ ဆည်းကပ်ပြန် နည်းမှန်သိပါ လျှာဥပမာ။

လျှော့လွန်းလျှင် ပတ်တတ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၀၂၊ ရာဂစသည်ကို အခလျှော့ပေးလွန်းက မိမိကိုယ်ကို ပြန်၍ ပတ်တတ်ကြောင်း၊ (ဝါ)သမထဓမ္မများကို ဖျက်ဆီးပစ်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

လက်ခြေ၌-လ-ပုံ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းပုံပါသော- မေဏ္ဍကသေဋ္ဌေးကတော် စန္ဒပဒုမဒေဝီ၊ ပါရခြင်းအတိတ်အကြောင်းကိုလည်း ပြထား၏၊ ၂၃၇။

ဝိမာန၊ ပေတဝတ္ထု ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

လခုမာ ဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၂၃၊ ဋ္ဌ—၀၀၊ ဆွမ်း, ဆွမ်းစားကျောင်း, ရေ, နေရာထိုင်ခင်း,မုန့်ခဲဘွယ်စသည် လှူရကျိုး။

လတာဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၃၇၊ ဋ္ဌ—၁၂၀၊ ဒါန-သီလ-အာစာရ အကျိုး။

လူ့သက်နှင့် စတုမဟာရာဇ်နတ်သက်။ ။လူ့တို့ အရေအတွက်ဖြင့် အနှစ်တရာ ပြည့်တိုင်းပြည့်တိုင်း စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည် သေရိသကဝိမာန်ဦးရှိ ကုက္ကိုပင်မှ အသီးတလုံးတလုံး ကြွေကျကြောင်း၊ ဝိမာန—ပါ—၁၂၁၊ ဋ္ဌ—၃၂၃။

လူ့သားနှင့် ပြိတ္တာ။ ။လူ့သားစစ်စစ် မိန်းမနှင့် ဝေမာနိက ပြိတ္တာထီးတို့ ပေါင်းသင်းနေကြရာ နှစ်ပေါင်း(၇၀၀)ပတ်လုံး လူ့သားမိန်းမမှာ နုနယ်ပျိုရွယ်နေပြီး လူ့ပြည်သို့ပြန်ပို့ရာ ရောက်လျှင်ရောက်ခြင်း အိုသွားပုံ၊ သုတ္တပေတဝတ္ထု၊ ပေတ—ပါ—၁၆၂၊ ဋ္ဌ—၁၃၅၊ ၁၃၉။

လှူဘွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်း အားလျော်စွာ— ပြိတ္တာတို့ ကောင်းကျိုးရကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပေတ—ဋ္ဌ—၂၁၊ ၁၆၀၊ ပါ—၁၆၉။

လမ်းစောင့်ထားပေးပုံ။ ။သဲကန္တာရ၌ သုတော်ကောင်းတို့ ဘေးအန္တရာယ်မရှိစေရန် ဝေသဝဏ်နတ်မင်းကြီးက သေရိသကနတ်သားကို အစောင့်အရှောက် ထားကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဝိမာန—ဋ္ဌ—၃၁၂။

မိလိန္ဒပဉှ ပါဠိ

လာဘ်လာဘ၌ အန္တရာယ်လေးပါး။ ။ပါ–၁၅၇၊ [၁]အဒိဋ္ဌန္တရာယ၊ [၂]ဥဒ္ဒိဿကာန္တရာယ၊ [၃]ဥပက္ခဋန္တရာယ၊ [၄]ပရိဘောဂန္တရာယ။

လူတို့အလိုသို့မလိုက်ဘဲ– မူလသဘာဝအတိုင်းဖြစ်လေ့ရှိသော တရား ၁၀-ပါး၊ ပါ–၂၄၆၊ သီတ၊ ဥဏှ၊ ဇိဃစ္ဆ၊ ပိပါသ၊ ဥစ္စာရ၊ ပဿာဝ၊ ထိနမိဒ္ဓ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ။

၁။ သီတ ···· အအေးဓာတ်။
၂။ ဥဏှ ···· အပူဓာတ်။
၃။ ဇိဃစ္ဆ···· ဆာလောင်ခြင်း။
၄။ ပိပါသ···· မွတ်သိပ်ခြင်း။
၅။ ဥစ္စာရ ···· ကျင်ကြီးစွန့်လိုခြင်း။
၆။ ပဿာဝ···· ကျင်ငယ်စွန့်လိုခြင်း။
၇။ ထိနမိဒ္ဓ···· စိတ်စေတသိက်တို့ ထိုင်းမှိုင်းခြင်း။
၈။ ဇရာ ···· အိုခြင်း။
၉။ ဗျာဓိ ···· နာခြင်း။
၁၀။ မရဏ···· သေခြင်း။

လူ့ပြည်၌ လူပြန်ဖြစ်သူနှင့် လူ့ပြည်မှ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ဖြစ်သူ–ထိုသူ နှစ်ဦးတွင် အဘယ်သူက အဖြစ်မြန်သနည်းဟု မေးလျှောက်ရာ အဖြစ်ခြင်းတူမျှကြောင်း ဖြေကြားထားပုံ၊ ဒွိန္နံလောကုပ္ပန္နာနံ သမကဘာဝပဉှ၊ ပါ–၈၈။

လေပျက်ခြင်း အကြောင်း ၁၀-မျိုး။ ။ပါ–၁၃၇၊(ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်လေ)၊ သီတ၊ ဥဏှ၊ ဇိဃစ္ဆ၊ ပိပါသ၊အတိဘုတ္တ၊ ဌာန၊ပဓာန၊ အာဓာဝန၊ဥပက္ကမ၊ ကမ္မဝိပါက။

လောက၌မရှိသော တရားသုံးပါး။ ။[၁]မအိုသော,မသေသောအရာ မရှိ၊ [၂]မြဲသော သင်္ခါရတရား မရှိ၊ [၃]ပရမတ္ထအားဖြင့် သတ္တဝါ မရှိ၊ လောကေနတ္ထိဘာဝပဉှ၊ ပါ–၂၆၀။

အပဒါန ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

လဗုဇဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၄၁၊ တောင်ပိန္နဲသီး လှူရကျိုး၊ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၄၂။

လသုဏဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၉၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၂၊ ကြက်သွန်လှူရကျိုး၊

လေးနှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်သော— ကောဒိပိယမထေရ်။ ။ပါ—၄၄၀၊ဂါထာ နံပါတ်-၁၃၄။

လောဘကြီးလှသော မင်းခစားယောကျ်ားတို့ကြောင့်—ငြီးငွေ့ပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၈၄။

လှေကား လှူရသော အကျိုး။ ။ပါ—၂၀၇၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၈။ ။လိုဏ်ဂူကို ပြုပြင်၍လှူရကျိုး။ ။ပါ—၂၈၇၊၃၄၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၉၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

ဇာတက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

လက္ခဏမိဂဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၉၊ ပရိသတ် မပျက်စီးအောင် ဆောင်ထားနိုင်ရန် ဟောထား၏။ ။လက္ခိဘိ သိရိပိ ပုညမ္ဘိ ပညာပိ။ ။ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၈၈၊ပါ—၂၇၇။

လဋုကိကဇာတက။ ။ပါ—၁၂၄၊ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၆၁၊ ကိုယ်အားကြီးမားသော ဆင်ကို ဉာဏ်အားကြီးမားသော ဗိလုံးငှက်က အနိုင်ယူပုံ။

လာဘဂရဟဇာတက။ ။ပါ—၈၆၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၇၈၊ လာဘ်ကိုရလိုလျှင် ၁အရူးယောင်ဆောင်၊ ၂ဂုံးတိုက်စကားပြော၊ ၃ကချေသည်နှင့်တူစေ၊ ၄ဟုတ်-မဟုတ်သော စကားများကိုပြော၊ ဤအင်္ဂါများနှင့် ပြည့်စုံလျှင် လာဘ်ရတတ်ကြောင်း အသျှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်က ပြောပြပုံ။

လာဘ်ဦး မပယ်ကောင်း။ ။ရှေးကပင် ဤသို့ အယူရှိလာခဲ့ကြပုံ၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၂၀၅၊ (မဟောသဓာပညာရှိ ကိုယ်တိုင်)။

လိတ္တဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၂၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၂၊ရဟန်းတို့ ပစ္စည်းလေးပါး၌ ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်ရန် ဟောထား၏။

လူမျှောဆယ်-ကိုယ်ဝှယ်ဘေးမျိုးထိ။ ။(စရိယာ—ဋ္ဌ—၁၄၆)။ ။(ဇာတက—ထင်းခတ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

လူပျင်းလုံ့လ တခဏ-ဟူသော စကားပုံဖြစ်လာဟန်၊ အချိန်အခါမဟုတ်ဘဲ တရားအားထုတ်၍ ပေါင်ကျိုးသောရဟန်း၊ ဝရုဏဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၄။

လူပျင်းကြီး။ ။လူပျင်းစံချိန်ကိုချိုးသော ရာဇကုမ္ဘ၊ (ဂဇကုမ္ဘ)အကြောင်း၊ တနေ့လုံးမှ လက်တသစ်,နှစ်သစ်သာသွားသတဲ့၊ ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၂၀။

လူပျိုလာလှည့်ခဏ်း။ ။သိကြားမင်းက ဥဒယဘဒ္ဒါမင်းသမီးထံ လူပျိုလာလှည့်ပုံ၊ အပျိုတန်ဘိုးမှာ တနေ့ထက်တနေ့ ဆုတ်ယုတ်သွားပုံ ပြောပြခဏ်း၊ ပါ—၂၃၁၊ ဋ္ဌ—၁၀၅၊ ၁၀၉။

လူလောက၌ ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ။ ။စူဠနာရဒဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၁၊ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၂၂၊ [၁]အဆိပ်၊[၂]ကမ်းပါး၊[၃]ညွှန်အိုင်၊[၄]မြွေဆိုး၊ ဥပမာလေးမျိုး။ ။[၁]သေရည်သေရက်၊[၂]မိန်းမ၊[၃]လာဘ-သက္ကာရ-သိလောက၊[၄]မင်း၊ ဥပမေယျလေးမျိုး၊

[၆]**လောကတ္ထစရိယ။** ။(လောကတ္ထစရိယ) လောကသားအားလုံးတို့ အတွက် ကျင့်ခဲ့သော ဇာတ်တော်များ၊ ဒုမ္မေဓဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၆။ ။လောဟကုမ္ဘဇာတက၊ ပါ—၅၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၀။ ။မဟာဒဝပုတ္တဇာတက၊ ပါ—၂၂၉၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၀၂၊ အကုသိုလ်ကိုရှောင်ကြဉ်ကြ၍ ကုသိုလ်ကိုပြုကြရန် လပြည့်နေ့တိုင်းလိုက်၍ တိုက်တွန်းခဲ့ပုံ။ ။ဝိဓုရပဏ္ဍိတဇာတက၊ပါ—၁၅၀၊ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၀၅။ ။မဟာကဏှဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၀၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၀၁၊သိကြားမင်းက မုဆိုးယောင်ဆောင်၍ မာတလိနတ်သားက ခွေးနက်ကြီးယောင်ဖန်ဆင်းပြီး လူတို့ ၅-ပါးသီလမြဲစေရန် လာ၍ ခြိမ်းခြောက်ခဲ့ပုံ။ ။(လောကတ္ထစရိယံ နိပ္ပဒေသတော ဟိ ဗုဒ္ဓါဝေ ကရောန္တိ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၉၊ ဋ္ဌ—၂၁၅၊ စပ်ဆိုင်၍ ဤနေရာ၌ ထုတ်ပြလိုက်၏)။

လောဘကြီး၍ ပျက်စီးရာတိုင်ခဲ့ကြသောဝတ္ထုများ။ ။ကိန္နရာမ နောက်လိုက်၍ မိဖုရားရာဘနာမှ ဆုတ်ယုတ်ရသောမင်းသား၊ အသိတာဘူ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၆၅၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်-၂၁၁၊ ။ဒေဝဒတ်အလောင်း ရွှဲကုန်သည်

သွေးအံသေရပုံ၊ သေရိဝဝါဏိဇ ဇာတက၊ပါ—၂၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၆။ ။ ဝေဒဗ္ဗဇာတက၊ ပါ—၁၂၊ ဋ္ဌ—၂၇၂။ ။သုဝဏ္ဏဟံသဇာဘက၊ ပါ—၃၂၊ ဋ္ဌ—၅၀၀၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီ အလောင်း။ ။(ဝိ—၂—ပါ—၃၃၉၊ ဋ္ဌ—၁၉၅-၌လည်း ရှိ၏.)။ ။ကုန်သည်များ ပျက်စီးကြရပုံ၊ဇရူဒပါနဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၇၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၉။ ။မဟာဝါဏိဇ ဇာတက၊ ပါ—၂၉၈၊ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၅၀။ ။(အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၅၂။၄၅၃၊ ပါ—၃၆၄၊ အတြို စ္ဆတာနိဒ္ဒေသ ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏.)။

လောဘကြီးလှသော ဥပနန္ဒမထေရ်။ ။အဝေတတ်၍ ဆရာအမြတ်ရပုံ၊ ဒဗ္ဘပုပ္ဖဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၈၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၁၂။ ။သမုဒ္ဒ ဇာတက၊ ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၉၈။ ။(ဝိနယ-ဥပနန္ဒ-မထေရ် ဝတ္ထု၌လည်းရှိ၏.)။

လောမကဿပဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၉၃၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၈၈၊အလောင်းတော်ရသေ့ကို သိကြားမင်းက သူ့စည်းစိမ်ကိုလုအံ့ဟုအထင်ရှိပြီး မင်းသမီးနှင့် ကြံဖန်ဖျက်ဆီးပုံ။

ဆောမဟံသဇာတက။ ။ပါ—၂၂၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၁၃၊အလောင်းတော်မှာ ၉၁—ကမ္ဘာက မှားယွင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်ခဲ့ဘူးပုံ ပြန်ဟောထား၏။

လောလဇာတက။ ။ပါ—ဂ၀၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၂၆၊ အစာ၌ လျှပ်ပေါ်သော · ရဟန်း၊ကျီးဘဝ၌အစာကြောင့်သေရပုံ။

လောသကဇာတက။ ။ပါ—၉၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၁၊ လောသကတိဿမထေရ် ဝတ္ထု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံမည့်နေ့တနေ့၌သာ ဆွမ်းဝအောင်ဘုဉ်းပေးရရှာသည်၊ အခြားနေ့များ၌ကား တနေ့မျှဝမ်းဝအောင် မစားရရှာလေ။

လောဟကုမ္ဘီဇာတက။ ။ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၁၊ ဒု—သ—န—သော အကြောင်းပြဆိုခဏ်း။

လင်ငယ်နေသောမိန်းမတို့ပရိယာယ်။ ။လင်ငယ်နေသောမိန်းမတဦးမှာလေနာ ဟန်ဆောင်နေသောကြောင့် နွားကျင်ငယ်ဆေးတိုက်မှ လေနာပျောက်ကင်း ဟန်၊ ကောသိယဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၈၈။ ။ လင်ငယ်၏စားကြွင်းကို လင်ကြီးအားစားစေပုံ၊ ဥစ္ဆိဋ္ဌဘတ္တဇာတက၊ပါ—၅၇၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၃။ ။လင်ကြီးကို လိမ်ညာသောမိန်းမ၊ ဂဟပတိ ဇာတက၊ပါ—၅၂၊ဋ္ဌ—၁၂၃။ ။လင် ၅-ယောက်, ၆-ယောက်တပြိုင်ထဲ ယူထားသော ကဏှာမင်းသမီး၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၁၈၊ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၅၇၊

နောက်လင် ၅-ယောက်(မင်းသားများ)ရသေ့ပြုသွားကြ၏။ ။လင်ငယ်ကို ပေါ်အောင်ဖော်ပေးသော သေနကပညာရှိ၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၂၉။

လင်ငယ်နေသောမိန်းမတို့အပေါ်အပြစ်မယူရန်။ ။ခေဟာထားသော ပဗ္ဗတူ ပတ္ထရဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၅၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၄။ ။ခန္တိဝဏ္ဏ ဇာတက၊ ပါ—၆၁၊ ဋ္ဌ—၁၀၉။ ။မဗ္ဗဇေဇာတက၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၆။

လင်ကအရေးမစိုက်သဖြင့်—အရဟတ္တဖိုလ် ဆိုက်သွားသော အမျိုးသမီးလေး၊ အသိတာဘူဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၆၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၉။

လင် ၈-မျိုး။ ။**အသုံးမကျသောလင်ယောကျ်ား၈-မျိုး၊**ပါ—ဒု—အုပ်—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၆၆၊၄၇၀၊ [၁]ဆင်းရဲသောလင်၊[၂]ရောဂါကပ်ရောက်နေသော လင်၊ [၃]လင်အို၊ [၄]သေသောက်ကျူးလင်၊ [၅]ဖျင်းအသောလင်၊[၆]ပေါ့ပေါ့ဆဆ နေတတ်သောလင်၊ [၇]သူတပါးနောက်လိုက်လင်၊ [၈]ပစ္စည်း,ဥစ္စာမပေးကမ်း သောလင်၊ ဤလင် ၈-မျိုးကိုမိန်းမတို့က အလေးဂရုမပြုတတ်ကြကြောင်း ဂါထာ။

လင်အိုကိုယူထားသောမိန်းမငယ်တို့ဒုက္ခ။ ။ပါ—၃၃၄၊ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၂၉၄၊ ဂါထာနံပါတ်-၁၉၂၆၊၂၇။

လှင်းတင့်ကျက်တို့ပုံျသန်းနိုင်သောအမြင့်ဆုံးအရပ်။ ။ဋ္ဌ—တ-အုပ်—၂၄၀၊၄၆၀။

လျှင်မြန်စွာပြု-ပူမှုနောင်တ-တွေ့တတ်လှ။ ။ဂါထာ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၃၊ ဋ္ဌ— မ—အုပ်—၁၂၂။

လိမ်လည်လှည့်ဖြား ဒုက္ခမျှား။ ။လိမ်လည်လှည့်ဖြားမှု့ကိုယ်တိုင်ဒုက္ခတွေ့ရပုံ ဟောထားသော ဗကဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၇။ ။ ကူဋဝါဏိဇဇာတက၊ ပါ—၂၃၊ ဋ္ဌ—၄၂၀။ ။မဇ္ဈုဒ္ဒါနဇာတက၊ ပါ— ဂ၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၁။

လိမ်လည်လှည့်ဖြား ကောင်းစားခဲသော။ ။ကလဏ္ဍုကဇာတက၊ ပါ—ပ— အုပ်—၂၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၄။ ။ဗိဠာရဝတဇာတက၊ ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၄၀၅။ ။အဂ္ဂိကဘာရဒွါဇဇာတက၊ ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်— ၄၀၇။ ။လိမ်လိမ်ကောက်ကောက် မစားလောက်၊ မဇ္ဈုဒ္ဒါနဇာတက၊ ပါ—ဂ၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၁။

လျှို့ဝှက်အပ်ရာ မပြောကြားပါ ကိုယ်သာဘေးထိတတ်။ ။ပဏ္ဍရနာဂရာဇ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၇၊၉၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၇၀၊ ၇၃၊ ။လျှို့ဝှက် အပ်ရာကို မပြောကြားအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ပါ—၃၀၉၊ ဋ္ဌ—၇၄၊ ။

လျှို့ဝှက်အပ်သောအရာကို မည်သူ့အားမျှ မပြောကြားအပ်ကြောင်းမဟော သခဲသပညာရှိက ဖြေပြပုံဂါထာများ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၀၊ ၉၊ ဋ္ဌ–ဆ– အုပ်–၂၂၅၊ ၂၃၃၊ ၄၇၀။ ။ပြောသင့်သော အချိန်ကာလကို ညွှန်ပြ သောဂါထာ၊ ပါ–၃၄၉၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၃၃။

ဝိနယ ပိဋက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

လဇ္ဇီလက္ခဏာသုံးပါး။ ။ဂါထာ၊ ၅–ပါ–၂၇၉၊ ဋ္ဌ–၂၀၁။ ။၂–ဋ္ဌ– ၁၄၂။

သဉ္စိစ္စ အာပတ္တိံ န အာပဇ္ဇတိ၊ အာပတ္တိံ န ပရိဂူဟတိ၊
အဂတိဂမနဉ္စ န ဂစ္ဆတိ၊ ဒေိသော ဝုစ္စတိ လဇ္ဇိပုဂ္ဂလောတိ။ ။

လဇ္ဇီ ပဋိညာယကာရဿေ-စသောဂါထာ၊ သဂ်ဟ–ဋ္ဌ–၃၁၁၊၃၂၉၊ ၄၆၅။

လိင်ပြန်ခြင်းနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ရဟန်းယောကျ်ားနှင့်ရဟန်း မတို့အတွက်၊ ၁–ပါ–၄၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၇၊၀။ ။၅–ဋ္ဌ–၁၆၀၊ ပါ–၂၂၅။ ။သဂ်ဟ–ဋ္ဌ–၃၇၉၊၃၀၀၊ ။လိင်ပရိဝတ္တန ပဉ္စာဝတ္ထုနာ၊ ၅–ပါ–၃၇၅၊ဋ္ဌ–၂၃၀၊ ၉။ ။(အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၅၉-၌လည်းရှိ၏)။

လူသုံးဦးတို့ကဘုရားရှင်ထံ ဆုများတောင်းခံယူကြပုံ။ ။၅–ပါ–၂၄၅၊ ၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၃၊ ၁၀၄၊ [၁]ဝိသာခါကျောင်းအမကြီးက တောင်းသောဆု ၈-ပါး၊ [၂]သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးက တောင်းသောဆု ၁-ပါး၊ [၃]ဇီဝကသမားတော်က တောင်းသောဆု ၁-ပါး၊ ပေါင်း ၁၀-ပါးရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

လေသပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။၁–ပါ–၂၅၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၄။ ။လေသ ၁၀- မျိုး၊ ပါ–၂၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၆။

လဲသုံးမျိုး။ ။သစ်ပင်လဲ၊ နွယ်လဲ၊ မြက်လဲ၊ ဤလဲ သုံးမျိုးအပ်၏-ဟု ခွင့်ပြု ထားတော်မူပုံ၊ ၄–ပါ–၂၉၅၊ ဋ္ဌ–၅၉၊ သဂ်ဟ–ဋ္ဌ–၄၄၉၊ (အချို့ အရပ်က မှို့-ဟူ၍လည်းခေါ်ကြ၏)။

လောဟိတုပ္ပါဒကထာ။ ။၃–ပါ–၁၂၃၊ ဋ္ဌ–၃၀၆၊ ၎င်းလောဟိတုပ္ပါဒ ကံလွန်ကျူးသူကို ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရ-ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။

လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ခြင်းအလေ့။ ။ပြဟ္မဒတ်မင်းကြီးနှင့် ဒီဃာဝု မင်းသားတို့ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြကြောင်းကို ပါဏိဂ္ဂ အဂ္ဂဟေသုံ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ၃–ပါ–၉–၄၉၃။

ပဉ္စနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

(ဝ)

ဝက္ကလိမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–၁၉၄၊ တေဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ သဒ္ဓါဓိမုတ္တာနံ ယဒိဒံ ဝက္ကလိ-ဟူသော တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။ထေရ–ပါ–၂၇၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၅၇။ ။အပ–ပါ–၃–အုပ်–၁၁၅၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၁၄၊ တရားမြင်မှ ဘုရားမြင်ကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–၁၁၇၊ ဂါထာနံပါတ်–၅၄။ ။ဝက္ကလိသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၉၇၊ ဋ္ဌ–၂၀၇၊ တရားမြင်မှ ဘုရားမြင်ကြောင်းပါဠိ၊ ၎င်းမထေရ် ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီးဖြစ်ပျက်ပုံကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဝက္ကလိဝတ္ထုဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၀၀၊ သာသနာ၌ ဝမ်းမြောက်များသူ-နိဗ္ဗာန်ယူနိုင်ကြောင်း ဂါထာ။

ဝင်္ဂီသမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၅၊ ဋ္ဌ–၂၀၀၊ အကျယ်၊ တေဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ပဋိဘာနဝန္တာနံ ယဒိဒံ ဝင်္ဂီသော-ဟူသော တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။ထေရ–ပါ–၃၆၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၅၀၀။ ။အပ–ပါ–၃–အုပ်–၁၅၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၅၃။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၂၉၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၇၀၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၄၉။ ။ဝင်္ဂီသသံယုတ္တ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၀၇၊ ဋ္ဌ–၂၄၆၊ ကာမရာဂနှင့် မာနကိုပယ်ပုံ။ ။ပါ–၁၀၀၊ ၁၀၉၊ ဋ္ဌ–၂၄၀။ ။ပါ–၁၉၃၊ ဋ္ဌ–၂၅၅။ ။ဝင်္ဂီသသုတ်၊ ပါ–၁၉၇၊ ပါ–၂၆၀၊ ဥဒါန်းကြီးသော ဂါထာများ၊ လူဘဝက သေသူ၏ ဦးခေါင်းခွံကို ခေါက်၍ မန္တန်စုပ်သော် လားရောက်ရာဂတိကို သိနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၄၉။

ဝဋ္ဋမုဒါတိရိယဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၉၉၊ ဝမ်းဝအောင် အချင်းချင်းဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မကို ပြောကြားပေးကြပုံ၊ သံတွေခဲစားရသည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၁၂၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၇၃၊ (စတုတ္ထ ပါရာဇိက)။

ဝဋ္ဋုတိ သုန္ဒရီ။ ။အံ–၄–ဋ္ဌ–၃၀၀၊ ပါ–၃၄၀။ ။ဝ–ဋ္ဌ–၂၃၄၊ ပါ–၉၁။ ။ဝဋ္ဋုတိ အဘိရူပံ၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၅၉၊ ပါ–၃၆၃။ ။ဝဋ္ဋုဝဒေါတိ သုန္ဒရဝဒေါ၊ ဋ္ဌ–၂၀၇၊ ပါ–၄၂၆။ ။ဝဋ္ဋုတိ မဓုရာ၊ ဝိမာန–ဋ္ဌ–၂၄၄၊ ပါ–၀၀။ ။ဝဋ္ဋုဟီတိ သောဘနေဟိ သဏှမဋ္ဌေဟိ၊

ဋ္ဌ—၁၅၁၊ပါ—၅၂။ ။ဝဂ္ဂုတိ မခုရသဒ္ဒေါ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၉၆၊ပါ—ပ—အုပ်—၀၉။ ။ပါ—၃—အုပ်—၁၅၄၊ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၂၆။ ။ဝဂ္ဂုတိ ဆေကော သုန္ဒရော၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၀။

ဝစီကမ္မန္တ ဝါရာဒိ ဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၀။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၆၉၊၃၇၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၂၊၃၉၅။ ။(ဝစီဒုစ္စရိတသုတ်၊ ဝစီသုစရိတသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၅၀၊ ဋ္ဌ—၃၃၉။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၇၁။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၂၀။ ။ဝစီကံလေးပါးနှင့် စပ်၍ ဒုစရိုက်ခဏ်း, သုစရိုက်ခဏ်းတို့၌လည်း ကြည့်ရှုနိုင်၏)။ ။ဝစီသမာစာရ၌ ပရိသုဒ္ဓ-အပရိသုဒ္ဓခွဲပြပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၃၉၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၁၅။ ။ဝစီကမ္မဒွါရကထာ၊ အဘိ—၁—ပါ—၁၂၀။

ဝစီကံအပြစ်များ။ ။အကုသိုလ် ဝစီကံကြောင့် ရအပ်သောအပြစ်များ၊ (ပဥ္စနိကာယ-နှုတ်မစောင့်စည်းခြင်းအခဏ်း၌၎င်း၊ဒေပတ-နှုတ်မစောင့်စည်းခြင်းအပြစ်ခဏ်း၌၎င်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ဝဋ္ဋ ၂-မျိုး။ ။(ပကတိဝဋ္ဋ၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဋ္ဋ)၊ ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၄၊ ဆယ်ပါးသီလတွင် ရှေ့ ၅-ပါးသည် ပကတိဝဋ္ဋ၊ နောက် ၅-ပါးသည် ပဏ္ဏတ္တိဝဋ္ဋ-ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဝိနယ၌ကား သိက္ခာပုဒ်များနှင့်စပ်၍ လောကဝဋ္ဋ၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဋ္ဋ သိက္ခာပုဒ် ၂-မျိုး ခွဲပြထားသည်လည်းရှိ၏။ ။ဝဋ္ဋသုတ်၊ အံ—၂—ပါ—၄၉၊ ဋ္ဌ—၁၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ အပြစ်နှစ်ဖြာကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၎င်းကို ကြောက်လန့်၍ မကောင်းမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ရန် ဟောထား၏။

ဝဇီရူပမနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၃၄၊ ဋ္ဌ—၆၂၊ အရဟတ္တမဂ္ဂသမင်္ဂီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဝရဇိန်လက်နက် မိုးကြိုးစက်နှင့်တူ၏ဟု ဟောထားတော်မူ၏။ ။ဝဇီရူပမသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၂၁၊ ဋ္ဌ—၈၁။

၁။ အရုကူပမစိတ္တ···· အနာဟောင်းနှင့်တူသော စိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်။

၂။ ဝိဇ္ဇူပမစိတ္တ····လျှပ်စစ်ပြက်အရောင်နှင့်တူသော စိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်။

၃။ ဝဇီရူပမစိတ္တ····မိုးကြိုးနှင့်တူသောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်။

ဝဋ္ဋပုတ္တကမထေရ်။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၀၇၊ မင်းစည်းစိမ်ကို ပယ်စွန့်ပြီး ရဟန်းပြုခဲ့ပါလျက် ပွဲလမ်းသဘင်သံ ကြားသောအခါတွင် ငိုသောရဟန်း၊ ရုက္ခဗိုင်းနတ်က သံဝေဂရစေ၍ ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို ကြားနာရသောအခါတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွားရ၏။ ။ဝဇ္ဇိပုတ္တသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၀၃၊ ဋ္ဌ—၂၆၉။ ။ဝဇ္ဇိပုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၂၃၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၀။

ဝင္စသုတ်။ ။ဝင္စပေါတကစရိယ၊ စရိယာ—ပါ—၄၁၄၊ဋ္ဌ—၂၂၅၊ ။ဝင္စက ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂ဝ၊ ပရိတ်ကြီးတွင်ပါသော ဝင္စသုတ်ဖြစ်၏။

ဝင္စကထာ။ ။ဝင္စကထာကို ဟောတော်မူရာ၌ အဝိဇ္ဇာနှင့်တဏှာကို အဦး ထား၍ ဟောတော်မူကြောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—၃—အုပ်—၁၅၆။ ။အဝိဇ္ဇာသုတ်၊ တဏှာသုတ်၊ အံ—၁ဝ—ပါ—၃၄၆၊၃၄ဝ၊ ဋ္ဌ—၃၁၇။ ။အဘိ—၂— ဋ္ဌ—၁၂၆၊ ပါ—၁၄၂။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၁၅၊ ပါ—၄၁၊ ၂—ဋ္ဌ—၉၇၊ ပါ—၅၇၊ ဤ၌ ဒိဋ္ဌိတပါးထည့်၍ သုံးပါးဟောထား၏။ ။ဝင္စမူလံ အဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဝင္စမူလံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်— ၂၁ဝ။ ။ဝဋ္ဋံနာမ သံသာရော၊ ဝိဝဋ္ဋံ နိဗ္ဗာနံ၊ နေတ္တိ—ပါ—၉၄၊ ဋ္ဌ— ၁၉ဝ၊ ။ဝဋ္ဋ၊ ဝဋ္ဋပါဒ၊ ဝိဝဋ္ဋ၊ ဝိဝဋ္ဋပါဒ၊ လေးချက်အရ ကောက်ပြပုံ၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၄ဝ၊ ပါ—၄။ ။ဝဋ်ဒုက္ခကို ထင်ပေါ်စေရန် ဟောထားသော ဂါထာများ၊ ထေရီ—ပါ—၄၃၁၊ ဋ္ဌ—၂၉ဝ၊ သမီးဖြစ်သူက မိဘတို့အား ပြန်၍ ဟောပြပုံ။

ဝဋ်သုံးပါးကို အရကောက်ပြပုံ။ ။(¹ကမ္မဝဋ်၊ ²ကိလေသဝဋ်၊ ³ဝိပါကဝဋ်)၊ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၁ဝ၄။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—ဝ၆၊ ။ဝိသုဒ္ဓိ—၃— အုပ်—၂၁၆။ ။ဝဋ်သုံးပါးသည် ကံကြောင့်သာ ဖြစ်၏ဟု ယူမှားသည် ကို ရှင်းပြသော သဗ္ဗမိဒံကမ္မတောတိကထာ၊ အဘိ—၅—ပါ—၃၉၅၊ ဋ္ဌ—၂၅၅။

၁။ သဉ္ဆိရနှင့်ဘဝသည်....ကမ္မဝဋ်မည်၏။
၂။ အဝိဇ္ဇာ-တဏှာ-ဥပါဒါန်တို့သည်....ကိလေသဝဋ်မည်၏။
၃။ ဝိညာဏ်-နာမ်ရုပ်-သဠာယတန-ဖဿ-ဝေဒနာတို့သည်.... ဝိပါက ဝဋ်မည်၏။

ဝဋ်ဒုက္ခမှ ကင်းလွတ်နည်းများ။ ။ဝဋ်ဒုက္ခမှ ကင်းလွတ်ရာကို ကြံစည်ပြီး နောက် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ သုတ္တ—ပါ—၂ဂ၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်-၉၄။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်-၂ဝ၂။ ။ ဝဋ်ဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းကို ရည်မှန်း၍သာ လာဘ်လာဘကို သုံး ဆောင်သင့်ပုံ ဟောထားသော နာဂသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၅ဝ၊ ဋ္ဌ— ၂၁၂။ ။ဝင္စကုသိုလ်၊ ဝိဝင္စကုသိုလ် ၂-ပါးကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ဋ္ဌ— ၁ဝ၊ ။ဝဋ်ဒုက္ခမှ လွတ်ကြောင်းမေး၍ ဖြေထားပုံ၊ ပုဏ္ဏက မာဏဝ

ပုစ္ဆာ၊ သုတ္တ–ပါ–၄၃၅၊ ဠ–၃–အုပ်–၃၀၄။ ။ ရှင်ဥနိ–ပါ–၄၆၊ ဠ–၁၀။ ။ (ဝိဝဋ္ဋကထာခက်း၌လည်းရှိ၏)။

ဝဋ်မှာအမြဲ၊ ငရဲမှာအပ။ ။ဝဋ်ကျွေးခံကြရသောပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ အပါယ်လေးပါးမှအပ ဖြစ်ပြီး (ဝါ) ကင်းလွတ်ပြီးသော်လည်း ဝဋ်ကျွေးကိုမူ ခံကြရသေးကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဝဋ်မှာအမြဲ-ငရဲမှာအပဟု ပြောစမှတ်ပြုကြ၏-ဟူလို။ ။ကုဏ္ဍလာခါနမထေရ်၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၉၀၊ဠ–၃–အုပ်–၄၇၊၄၉။ ။သုဘဒ္ဒထေရ်၊ ပါ–၁၁၁၊ ဠ–၇၃။ ။ ရှေးအတိတ်က ရဟန္တာအသျှင်မြတ်ကို စွပ်စွဲခဲ့ဘူးသောကြောင့် မေတ္တိယဘိက္ခုနီက ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အစွပ်စွဲခံရသော ဒဗ္ဗမထေရ်၊ ပါ–၃–အုပ်–၁၂၃၊ ဠ–၃–အုပ်–၂၂၇၊ အသျှင်သီဝလိမထေရ်၊ ပါ–၁၄၉၊ဠ–၂၄၉။ ။တံကျင်လျှိုခံရသော ဥတ္တရသာမဏေ၊ပါ–၁၇၃၊ ဠ–၂၉၁။ ။ရဟန္တာထေရီတပါးကို ပြည့်တန်ဆာမဟု ဆဲရေးခဲ့ဘူးသောကြောင့် ပြည့်တန်ဆာမဖြစ်ကြရသော ထေရီလောင်းများ၊ အဘယကာသီထေရီ၊ ထေရီ–ပါ–၂၉၂။ ။အမ္ဗပါလိထေရီ ပါ–၂၉၅။ ။ ဖွတ်သတ္တဝါ၏ တွင်းဝကို ၇-ရက် ပိတ်ထားကြသော နွားကျောင်းသား ၇-ယောက်တို့မှာ ၁၄-ဘဝတိုင်တိုင် ၇-ရက်စီ အစာငတ်ထား၍ အပိတ်အလှောင်ခံကြရပုံ၊ ဓမ္မ–ဠ–၃–အုပ်–၂၇။ ။တယောဇနဝတ္ထု၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၀။ ။အဘိ–၁–ဠ–၃၁၂၊၃၁၃။ ။အသျှင်ရှင်ဥပနန္ဒကမထေရ်၊ ဇာတက–ဠ–ပ–အုပ်–၁၃၂။ ။ပင်လယ်ကသစ်သားဖြင့်တံကျင်လျှိုခံရသော မဏ္ဍဗျရသေ့၊ ဠ–စ–အုပ်–၂၉။ ။စရိယာ–ဠ–၂၃၅။ ။ (ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ခံစားရသောဝဋ် ၁၂-ပါး၊ ဒ.သျှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်အား ခိုးသားငါးရာတို့နှိပ်စက်ကြပုံ၊ ဗာဟိယဒါရုစိရိယထေရ်တို့ နွားမှေ့၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြရပုံ၊အသျှင်ရှင်ဥပနန္ဒကထေရ် ဖျင်း,အပုံ၊ခုဇ္ဇုတ္တရာကျွန်မ ကုန်းကွပုံ၊ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ် လု,ရှင်,ရဟန်းတို့မရှိမသေအပြုံခံရပုံ၊ဝဋ်၌ညှဉ်းဆဲခံရပုံ၊ပဏ်–၁–ပါ–၁၆၆၊ဠ–ပ–အုပ်–၃၀၀။ ။ ဤသို့စသည်ဖြင့် များစွာရှိလေသည်။

ဝဋ္ဋာဘိရတသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။မဟာ–သံ–ဠ–၂၇၀။ ။ဒီဃ–၂–ဠ–၃၃၂။ ။အဘိ–၄–ဠ–၄၇၊ [၁]အနာထပိဏ်သေဌေးကြီး၊ [၂]ဝိသာခါကျောင်းအမကြီး၊ [၃]စူဠရထနတ်သား၊ [၄]မဟာရထနတ်သား၊ [၅]အနေကဝဏ္ဏနတ်သား၊ [၆]နာဂဒတ္တနတ်သား၊ [၇]သိကြားမင်း၊ ဝဋ်၌ပျော်မွေ့သော

သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ နတ်ပြည် ၆-ထပ်၌ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်ကြပြီး လျှင် အကနိဋ္ဌပြဟ္မာဘုံအရောက်တွင် ထိုဘုံ၌ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြမည့်ပုဂ္ဂိုလ် များတည်း။

ဝဏ္ဏသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ပဏ်-၁-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၃၁၊ ။ ခုဒ္ဒက-ဋ္ဌ-၉၇၊ပါ-၃။ ။အံ-၃-ဋ္ဌ-၂၃၀၊ပါ-၂၀၂။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၁၀၊ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၆။ ။ဝိမာန-ဋ္ဌ-၁၄၊ပါ-၁။ ။ဒီဃ-၁-ဋ္ဌ-၃၀၊ပါ-၁။ ။၃-ဋ္ဌ-၁၄၂၊ပါ-၁၅၀။ ။သဂါထာ-သံ-ဋ္ဌ-၁၃၊ ။ဝဏ္ဏသဒ္ဒေါ ပန ဆဝိ ထုတိ ကုလဝဂ္ဂ ကာရဏ သဏ္ဌာန ပမာဏ ရူပါယတနာဒီသု ဒိဿတိ။ ။ဝဏ္ဏသဒ္ဒေါ ဂုဏေ ထုတိယံ ကာရဏေ ပမာဏေ ဇာတိယံ သဏ္ဌာနေ ဆဝိဝဏ္ဏေ အာဂတော။

ဝတသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ဝတဣတိ ဝိမှယတ္ထေ နိပါတော၊သုတ္တ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၀၊ ပါ-၂၀၄။ ။ထေရ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၃၆၊ ပါ-၂၃၉၊ ။ဝတာတိ ပတ္ထနတ္ထေ နိပါတော၊ ဒီဃ-၃--ဋ္ဌ-၄၊ပါ-၅၊ ။ ဝတာတိ ပရိဝိတက္ကေ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ဝိ-၁-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၂၅၁၊ ပါ-၃၁၀။ ။ဝတာတိ ဩကပ္ပနဝစနံ၊အဘိ-၅-ဋ္ဌ-၁၁၄၊ပါ-၁။

ဝနထပုဒ်အဖွင့်။ ။ဝနယတီတိဝနံ၊ ဝနတေ ဣတိ ဝါ ဝနံ၊(တော)၊ပဏ်-၁-ပါ-၁၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၂။ ။ဝနထ ပုဒ်အဖွင့်၊ (တဏှာဟော)၊ မဟာနိ-ပါ-၆၊ ဋ္ဌ-၃၃။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၂၆၅။ ။ဝနထဇာ ပုဒ်အဖွင့်၊ (တဏှာကြောင့်ဖြစ်)၊သုတ္တ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၂၊ပါ-၂၀၁၊ ။ ထေရ-ပါ-၂၇၇၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၅၁။ ။နေတ္တိ-ပါ-၆၉၊ ဋ္ဌ-၁၃၉၊ အဘိ-၁-ဋ္ဌ-၃၉၇။

ဝနဝါသိတိဿသာမဏေ။ ။၎င်းသာမဏေငယ်ထံသို့ ဘုရားရှင်ကြွ၍ ချီးမြှောက် တော်မူပုံ၊ ပဏ်-၁-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၅၅။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၃၃၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အား နို့ဂဏာဆွမ်းနှင့် ဖျင်ပုဆိုးပိုင်းကို လှူခဲ့ သောကြောင့် ဒုတိယဘဝ၌ ချမ်းသာဘုန်းကြီးသော တိဿသာမဏေငယ် ဖြစ်လာပုံ၊တနေ့တည်းဖြင့် ဆွမ်းခွက်တထောင် ကမ္ဗလာအထည်တထောင် တိုင်အောင် ရခဲ့ပုံ။

ဝလာဟကဗ္ဗပမနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ-၄-ပါ-၁၄၀၊၉၊ဋ္ဌ-၇၅။ ။ဝလာဟက သုတ်၊ (ပဋ္ဌမ)၊ အံ-၄-ပါ-၄၁၆၊ ၃၂၇၊ ။ဒုတိယ၊ပါ-၄၁၇၊ (မိုးဥပမာခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဒုတိယသုတ်၌ကား စာပေကျမ်း

ဂန်ကိုသင်ကြားခြင်း၊ မသင်ကြားခြင်း၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်း၊ မသိခြင်း၊ ဤသို့လေးချက်ကိုလှည့်၍ ဟောထား၏။

ဝသီဘော် ၅-ပါး။ ။ပဋိသံ–ပါ–၉၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၄၉။ ။ဒု–အုပ်–၃၄၆။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၀၀၊ ဋ္ဌ–၅၁။ ။ [1]အာဝဇ္ဇနဝသီ၊ [2]သမာပဇ္ဇနဝသီ၊ [3]အဓိဋ္ဌာနဝသီ၊ [4]ဝုဋ္ဌာနဝသီ၊ [5]ပစ္စဝေက္ခဏာဝသီ၊ပဋိသံ၌ အကျယ်ပြထား၏။ ။ဝသိဘာဝတာ ပညာပုဒ်အဖွင့်၊ပဋိသံ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၊ပါ–၂။

ဝသုန္ဓရေမြေစောင့်နတ်သား။ ။ဝသုန္ဓရေမြေစောင့်နတ်ကြောင့် မာရ်စစ်သည်တို့ ထွက်ပြေးကြရသည်ဟု ရေးကြပြောကြသော်လည်း ကျမ်းဂန်၌ ကားမပါရှိကြောင်း၊(ဝါ)ကျမ်းဂန်လာစကား မဟုတ်ကြောင်း၊သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၀။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၃၄၀။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၀။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၆။ ။ဇိနတ္ထပကာသနီ၊ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၁၅။ ။ဝသုဓာတိ ဝသုတိ ရတနံ ဝုစ္စတိ-စသည်ဖြင့် ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၁၃၉၊ ပါ–၃၁၉။

ဝါစာကမ္မာဓိဋ္ဌာန ဒေသနာ။ ။ပေဋက–ပါ–၂၁၆၊ ဝစီသုစရိုက် လေးပါးသည် ဝါစာကမ္မာဓိဋ္ဌာနမည်၏၊ ဇင်းဂါထာမူရင်းမှာ သုတ္တ–ပါ–၃၄၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၃-၌ရှိ၏၊ သုဘာသိတသုတ်။

ဝါဆိုလပြည့်နေ့။ ။ငါတို့ ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်မှာ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေခဲ့ခြင်း၊ တောထွက်တော်မူခဲ့ခြင်း၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်ကို ဟောကြားတော်မူခြင်း၊ တန်ခိုးတော်ပြတော်မူခြင်း၊ (တိတ္ထိတို့ကိုနှိမ်နင်းပွဲ၌)၊ ဤလေးချက်ကိုပြတော်မူကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၀။

ဝါဆိုသည်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဘုရားရှင်၏ ဝါဆိုစဉ်များကို ပြဆိုချက်၊ အံ–၂–ဋ္ဌ–၃၀။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၄။ ။ဝဿူပနာယိကသုတ်၊ အံ–၂–ပါ–၅၃၊ ဋ္ဌ–ဂ၊ ဝါဆိုခြင်း ၂-မျိုးကိုဟောထား၏။ ။(ဝိနယ၌ ကျယ်ဝန်းစွာရှိ၏)။

ဝါဒအမျိုးမျိုး။ ။ဝါဒအမျိုးမျိုးကို ဟောထားသော ပဉ္စမနာနာတိတ္ထိယသုတ်၊ဥဒါန–ပါ–၁၅၀၊ဋ္ဌ–၃၀၇၊သဿတော လောကော၊အသဿတော လောကော-စသည်။ ။ငြင်းခုံကြပုံကို ဟောထားသော ဒုတိယ တိတ္ထိယသုတ်၊ ပါ–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–၃၁၃။ ။တတိယသုတ်၊ ပါ–၁၆၄၊ ဋ္ဌ–၃၁၄။ ။

(တိတ္တိခက်း၊ ဒိဋ္ဌိခက်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိခက်း ဟူ၍လည်းရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဝါဒ မေး လာသောပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အံ–၂–ပါ–၆၃၊ ၌–၂၀။

ဝါကြွားလွှန်းသူများ တနေ့တွင် အလိမ်ခံပါတတ်ကြောင်း။ ။နမူနာ၊ ကင္ဍာ ဟက ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၉၊ ၌–ပ–အုပ်–၄၇၇၊ ၄၀၃။ ။ တိဿရဟန်းငယ်၊ ဓမ္မ–၌–ဒု–အုပ်–၂၂၇၊ ၀၊ အတိတ်ဝတ္ထုကိုလည်း ပြန်ဟောထား၏။ ။ဘီမသေနဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၉၊ ၌–ပ– အုပ်–၃၇၇။

ဝါယမေထေဝ ပုရိသော စသောဂါထာ။ ။န နိဗ္ဗိန္ဒေယျ ပဏ္ဍိတော၊ ဇာတ က၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၊ ၌–ပ–အုပ်–၂၀၅။ ။ပါ–၂၉၊ ၌–၄၇၆။ ။ ပါ–၂၇၂၊ ၌–စ–အုပ်–၂၇၀။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၆၀၊ ၌–ဆ–အုပ်– ၅၃။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၂၇၊ ၌–၃၁၅။ ။အံ–၁–၌–၁၀၂။

ဝါဿယောကသိက္ခာကထာ။ ။ငှင်း ဝါဿယောကသိက္ခာကို ရအောင် အားထုတ် နည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၆၇။

ဝါသနာဘာဂိ ဆက်တိုင်းမှီ။ ။ရှေး၌ဖြစ်ခဲ့ဘူး,နေခဲ့ဘူးသော အလေ့အကျင့် ကို စွန့်နိုင်ရန် ခက်ခဲလှကြောင်း၊ သုတ္တ–၌–ဒု–အုပ်–၇၉၊ ၂၃၀။ ။ ဝိမာန–၌–၃၁၁။

ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိကထာ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၀၀၊ ၌–ဒု–အုပ်–၂၇၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ– ဒု–အုပ်–၇၊ ၃၅။

ဝိစိကိစ္ဆာပုဒ်အဖွင့်။ ။အဘိ–၁–ပါ–၂၀၀၊ ၌–၃၀၀။ ။မဟာနိ–ပါ– ၃၂၅၊ ၃၂၉၊ ၌–၃၇၉။ ။ဝိစိကိစ္ဆာဖြစ်ကြောင်းများ၊ ပါ–၂၀၇၊ ၌–၃၁၂။ ။ဝိစိကိစ္ဆာဖြစ်ပုံ အခြင်းအရာ ၁၆-မျိုး၊ (ဝါ) ယုံမှားခြင်း ၁၆-မျိုး၊ စူဠနိ–၌–၉၄။

ဝိစိကိစ္ဆာနီဝရဏကို ပယ်နိုင်ရန်အကြောင်း ၆-ပါး။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၇၇၊ ၌–ပ–အုပ်–၂၉၀။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၉၃၊ ၌–၂၀၄။ ။အံ–၁– ၌–၃၉၊ အကြောင်းများ။ ။ဓာတ်–၌–၃၄၂၊ ပါ–၂၇၄။ ။ဒီဃ– ၂–၌–၃၇၂၊ ပါ–၂၃၀။ ။အဘိ–၂–၌–၂၆၂၊ ပါ–၂၀၆၊ ။ဝိစိ ကိစ္ဆာကို လွှန်မြောက်မှုသာ ခြံယလေးပါးမှ လွှန်မြောက်နိုင်ကြောင်း ဂါထာ၊ စူဠနိ–ပါ–၉၄၊ ၌–၂၆။ ။ဝိစိကိစ္ဆာအတွက် ခရီးသွားရာတွင် လမ်းမှား,လမ်းမှန် မခွဲဝေနိုင်သော ဥပမာဖြင့် ပြထားပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ– ၁၉၀၊ ၌–ဒု–အုပ်–၃၀။

ဝိဇ္ဇာ သုံးပါး၊ရှစ်ပါး။ ။ခေတဝိဇ္ဇနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၁၇၊ ဌ–၃၉၊ (ပု-ဒိ-အာ)၊ [၁]ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်၊ [၂]ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၊ [၃]အာသဝက္ခယဉာဏ်။ ။[၄]ဝိပဿနာဉာဏ်၊ [၅]စေတောပရိယဉာဏ်၊ [၆]မနောမယိဒ္ဓိဉာဏ်၊ [၇]ဒိဗ္ဗသောတဉာဏ်၊ [၈]ဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏ်၊ ဤ ၅-ပါးထည့် ပေါင်း ၈-ပါး။ ။ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၀၄၊ ဌ–၁၀၀။ ။ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နပုဒ်အဖွင့်၊ ဇာတိ–ပါ–၂၆၁၊ ဌ–၂၉၆၊၇။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၁၃၆၊ဌ–၁၀၃။ ။ဝိဇ္ဇာစရဏကထာ၊ဒီဃ–၁–ပါ–၉၃၊ဌ–၂၃၉။ ။ဝိဇ္ဇာစရဏ အရေးကောက်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၅၅၊ဌ–၂၀၁။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၂၁၊ဌ–၂၃။ ။ တိကဏ္ဏသုတ်၊အံ–၃–ပါ–၁၆၃၊ဌ–၁၄၄၊ဂါထာများပါ၏။ ။ဇာဏုသောဏိသုတ်၊ပါ–၁၆၆၊ဋ္ဌ–၁၄၉၊ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၃၊ပါ–၃၀၃။ ။စူဠနိ–ဌ–၃၄။ ။ဝိဇ္ဇာပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ပဋိသံ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၆၊ ပါ–၃၄။ ။ဝိဇ္ဇာပုဒ်အဖွင့်၊ပါ–၄၁၆၊ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၉။ ။နေတ္တိ–ပါ–၆၄၊ ဋ္ဌ–၁၃၂။ ။ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နဂုဏ်တော်ဖွင့်၊ ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၀၀၊ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၉၆။ ။ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း ဟောထားသောဂါထာ၊အံ–၁၁–ပါ–၅၂၉၊ဌ–၃၄၄။ ။မောရနိဝါပသုတ်။ ဒီဃ–၁–ပါ–၉၁၊ဌ–၂၃၀။ ။ ၃–ပါ–၀၁၊ဌ–၅၆။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၂၁၊ဌ–၂၃။

ဝိဇ္ဇာသုတ်။ ။အံ–၁၀–ပါ–၄၃၀၊ဌ–၃၃၄၊ဝိဇ္ဇာကြောင့် သမ္မာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ သမ္မာဉာဏ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိဖြစ်ပုံ ဟောထား၏။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၃၇၆၊ သစ္စာလေးပါးသိမှုကို ဝိဇ္ဇာခေါ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၃၂၊ဌ–၃၀၅၊ ခန္ဓ၊ခန္ဓသမုဒယ၊ ခန္ဓနိရောဓ၊ခန္ဓနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ၊ ဤလေးချက်သိသူကို ဝိဇ္ဇာခေါ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဇာတိ–ပါ–၂၁၀၊ဌ–၁၄၇၊အဝိဇ္ဇာကြောင့် ဒုဂ္ဂတိဘဝရောက်ရ၍ ဝိဇ္ဇာကြောင့် ဒုဂ္ဂတိဘဝမှ လွန်မြောက်ရကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ ဝိဇ္ဇာ၏ အဆက်ဆက် အကြောင်းရင်းကို ဟောထားပုံ၊ အံ–၁၀–ပါ–၃၄၇၊ဌ–၃၁၇၊ ။ပါ–၃၅၀။

ဝိဇ္ဇာမယိဒ္ဓိကထာ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၉၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၂။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၂။

ဝိညာဏက္ခန္ဓကထာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၀၂၊ စိတ် ၈၉-ပါး ဖြစ်ပေါ်လာပုံ ရေတွက်ပြခြင်း၊ ဝိညာဏဓာတ် ၇-ပါး၏ လက္ခဏာ,ရသ စသည်များကို လည်း ပြထား၏။ ။ဝိညာဏက္ခန္ဓပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ–၁–ပါ–၁၀၊ ဌ–

၁၀၅။ ။၂–ပါ–၁၀၊၄–၂၀၊သုတ္တန္တဘာဇနီယ၊ ။အဘိဓမ္မဘာဇနီယ၊ ပါ–၄၉၊၄–၄၀။ ။ဝိညာဏပဒနိဒ္ဒေသ၊ (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ)၊ ၂–ပါ–၁၄၂၊၄–၁၄၃။ ။ဝိညာဏဓာတုနိဒ္ဒေသ၊ ၂–ပါ–၀၇၊၄–၆၀။ ။ ဝိညာဏဝါရဝဏ္ဏနာ၊ပဏ်–၁–ပါ–၆၆၊၄–ပ–အုပ်–၂၂၇။ ။ဝိညာဏ် (စိတ်)တို့ ဖြစ်ပုံ အခြင်းအရာ ၁၄-မျိုး၊ ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၀၇။ ။ ဝိညာဏ် ၇-ပါး၏ အကြောင်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၂၆၊ ၄–၃–အုပ်–၂၀၇။ ။ဝိညာဏ် ၆-ပါးတို့ အသီးအသီး ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါလေးပါးစီကို ပြဆိုခဏ်း၊ အဘိ–၁–၄–၃၂၁၃၂၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၁၂၀။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၂၄၅၊၄–၁၆။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၄၀၊၄–၃–အုပ်–၁၃၂။ ။ဂုဏ်းဝိညာဏ် ၆–ပါးကြောင့် ဖြစ်သောဘေး၊ နိဒါန–သံ–၄–၂၆။ ။ပဉ္စဝိညာဏ်၏ အကြွက်တရားများကို အသီးအသီး ဥပမာများဖြင့် ပြဆိုခဏ်း၊အဘိ–၁–၄–၃၅၁၊ပါ–၁၅၇၊ ဂ။ ။ဝိညာဏလက္ခဏာပဉှ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၆၃။ ။ပဉ္စဝိညာဏ်ကို ဒုက်ပုဒ်စသည်တို့ဖြင့် ဝေဘန်၍ ပြဆိုခဏ်း၊ ၂–ပါ–၃၃၁၊ ၄–၃၀၅။ ။ဝိညာဏ်မြဲ၏ဟု ယူမှားသော သာတိရဟန်း၏ အယူမှားကိုဖြေရှင်းဟောထားသော မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၂၃၊ ၄–၃–အုပ်–၂၀၅။

ဝိညာဏဉ္စာယတနကထာ။ ။ဂုဏ်းကိုရအောင် အားထုတ်နည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၃၂၅။

ဝိညာဏ်ချုပ်လျှင် နာမ်,ရုပ်တို့ ချုပ်ကြကြောင်း။ ။ဂါထာ၊စူဠနိ–ပါ–၃၃၊ ၄–၃။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၄၊ ၄–၆၇။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၂၁၃၊ ၄–၃၂၅။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၃၄၊၄–၃–အုပ်–၃၀၁။ ။ဝိညာဏ်ချုပ်လျှင် ဘဝလည်းချုပ်ကြောင်း၊ စူဠနိ–ပါ–၇၀၊ ၄–၂၃။ ။ဝိညာဏ်ချုပ်ခြင်း အကြောင်းကို ဖြေကြားသောဂါထာ၊ ပါ–၁၆၁၊ ၄–၄၆။

ဝိညာဏဋ္ဌိတိ ၇-ပါး။ ။သတ္တဝိညာဏဋ္ဌိတိသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၂၇၊ ၄–၁၆၃။ ။ပဋိသံ–ပါ–၂၃၊ ၄–ပ–အုပ်–၁၀၃၊ ရှင်းပြထား၏။ ။ စူဠနိ–ပါ–၁၆၇၊ ၄–၅၃။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၅၀၊ ၄–၉၉။ ။ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ၇-ပါး၊ အာရုံအားဖြင့်လေးပါး။ ။၃–ပါ–၂၀၉၊၂၄၁၊ ၄–၂၂၃။ ။အဘိ–၁–၄–၁၅၀။

(၁) နာနတ္တကာယနာနတ္တသညီ····လူ,အချို့သောနတ်,ဝိနိပါတိကများ။

(၂) နာနတ္တကာယ ဧကတ္တသညီ····အပါယ်လေးဘုံနှင့် ပဌမ ဈာန်ဘုံ ဗြဟ္မာများ။

(၃) ကေတ္တကာယ နာနတ္တသညီ…အာဘဿရာဗြဟ္မာများ။
(၄) ကေတ္တကာယ ကေတ္တသညီ…သုဘကိဏှာဗြဟ္မာများ။
(၅) ပဥ္စမီ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ…အာကာသာနဉ္စာယတနဗြဟ္မာများ။
(၆) ဆဋ္ဌီ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ…ဝိညာဏဉ္စာယတနဗြဟ္မာများ။
(၇) သတ္တမီ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ…အာကိဉ္စညာယတနဗြဟ္မာများ။

တနည်း၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိလေးပါး၊ နေတ္တိ–ပါ–၉၇၊ ဋ္ဌ–၂၀၂၊ ရူပူပဂါ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ ဝေဒနူပဂါ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ သညူပဂါ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ သင်္ခါရူပဂါ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၉၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၃၊ ရှင်းပြထား၏။

ဝိဋ္ဋူဘ၀တ္ထု။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၄-မှ ၂၂၀-အထိ၊ ကောသလမင်းကြီး သားတော်။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၄၀။

ဝိတက် ၆-ပါး။ ။[၁]ကာမ ဝိတက်၊ [၂]ဗျာပါဒ ဝိတက်၊ [၃]ဝိဟိံသ ဝိတက်၊ ဝိတက်ဆိုးသုံးပါး၊ ။[၁]နေက္ခမ္မ ဝိတက်၊ [၂]အဗျာပါဒ ဝိတက်၊ [၃]အဝိဟိံသ ဝိတက်၊ ဝိတက်ကောင်းသုံးပါး၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၈၅။ ။အံ–၃–ပါ–၂၂၇၊ ဋ္ဌ–၂၃၆၊ ဒကာ-ဒကာမတို့လူ့သောဆွမ်း စားသူတို့ သတိမူစရာ။ ။အံ–၆–ပါ–၃၄၂၊ ဋ္ဌ–၁၃၀။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–၁၉၀။ ။နိဒါန်–သံ–ပါ–၃၆၆၊ ဋ္ဌ–၁၂၇။ ။ဝိတက္ကသုတ်၊ အံ–၆–ပါ–၃၀၀။ ။အန္ဓကရဏသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၅၁၊ ဋ္ဌ–၂၅၀၊ ကုသိုလ်ဝိတက်ဝင်လျှင် ပညာမျက်စိပွင့်လင်း၍ အကုသိုလ်ဝိတက်ဝင်လျှင် ပညာမျက်စိ ကန်းကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၃၊ ဝိတက်ကောင်းသုံးပါး။ ။ပါ–၃၀၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၂၊ ဝိတက်ဆိုး သုံးပါး။ ။အဘိ–၂–ပါ–၀၀၊ ဋ္ဌ–၆၉။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၀၁၊ ဋ္ဌ–၃၆၀။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၁၆၀။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၃၊ ဒွေဓာဝိတက္ကသုတ်။

ဝိတက်ဆိုး ၃-ပါး

၁။ ကာမဝိတက်…ကာမဂုဏ်ကို ကြံစည်ခြင်း။
၂။ ဗျာပါဒဝိတက်…သူတပါးတို့သေကြေပျက်စီးကြောင်းကိုကြံစည်ခြင်း။
၃။ ဝိဟိံသဝိတက်…သူတပါးတို့ကိုညှင်းဆဲနှိပ်စက်ရန်ကြံစည်ခြင်း။

ဝိတက်ကောင်း ၃-ပါး

၁။ နေက္ခမ္မဝိတက်…ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ရန်ကြံစည်ခြင်း။

၂။ အဗျာပါဒဝိတက်……သတ္တဝါများအတွက် ချမ်းသာရေး ကျန်းမာရေးများကို ကြံစည်ခြင်း။

၃။ အဝိဟိံသဝိတက်……ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်နေသူတို့အား ထိုဆင်းရဲဒုက္ခမှ ကင်းလွတ်စေရန် ကြံစင်ခြင်း။

ဝိတက်အမျိုးမျိုး။ ။၈-ပါး၊ ရူပ‌ဥနီ–ပါ–၁၂၅၊၁၆၀၊၂၁၀။ ။မဟာနိ–ပါ–၄၀၂၊ ၌–၄၁၄၊ ဥတိဝိတက္က ၁သည်။ ။ပါ–၃၀၁၊၌–၃၆၀။ ။ အံ–၃–ပါ–၂၅၅၊ ၌–၂၂၇။ ။ဝိတက္ကနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၇၀၊ ၌–၄၇၂။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၂၁၊၌–၂၁၅။

ဝိတက်ဆိုးသုံးပါးကိုပယ်နိုင်ရန်။ ။ဝိတက်၆-ပါးနှင့် ၎င်း၏ အပြစ်, အကျိုးကို ဟောထားသော ဒွေဓာဝိတက္ကသုတ်၊ ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၁၆၁၊ ၌–ပ–အုပ်–၃၀၃။ ။နွားကျောင်းပုံဥပမာ မှတ်သားစရာ၊ ပါ–၁၆၃၊၌–၃၀၆။ ။ ဝိတက်ဆိုးသုံးပါးကို ဖိတ်ပင်ပယ်ရှား၍ ဝိတက်ကောင်းစသော လမ်းကောင်းကိုညွှန်ပြထားပုံ၊ ပါ–၁၆၆၊ ၌–၃၀၀၊၃၈၀။ ။ဝိတက်ဆိုးကို ပယ်နည်းများတွင် တစ်ရံခု အမှုကိစ္စကို ပြုလုပ်နေခြင်းဖြင့်လည်း ဝိတက်ဆိုးများပျောက်ပျက်တတ်ကြောင်း၊ ပါ–၁၆၈၊ ၌–၃–အုပ်–၃၈၄၊၅။ ။ ဝိတက်ဆိုးသုံးပါးကို ကြံစည်နေလျှင်ပင် စိတ်အကျင့် မစင်ကြယ်သေးကြောင်း၊ ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၃၃၈၊ ၌–၃–အုပ်–၂၁၅။ ။ဝိတက်ဆိုးသုံးပါး လက်ခံထားလျှင် ကုသိတဟီနဝီရိယပုဂ္ဂိုလ်မည်၍ လက်မခံသူသာ အာရဒ္ဓဝီရိယ ပဟိတတ္တပုဂ္ဂိုလ်မည်ကြောင်း ဟောထားသော စရသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၁၈၊ ၌–၂၅၀၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏။ ။စရသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၇၂၊ ၌–၃၃၂၊ ဝိတက်ဆိုးသုံးပါးကို လက်ခံမထားရန် ဟောထား၏၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ကာမဝိတက်ကို ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ ပယ်ရပုံ။ ။ ဂါထာများမှတ်သားဘွယ်။ ။ဝိတက်ဆိုးသုံးပါးရှိလျှင် ဆင်းရဲ၍ မရှိလျှင် ချမ်းသာကြောင်းဟောထားသော ဒုက္ခသုတ်၊ အံ–၆–ပါ–၃၇၄၊ ၌–၁၃၀၊ ။ဝိတက္ကသဏ္ဌာနသုတ် ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၁၆၇၊ ၌–ပ–အုပ်–၃၈၁၊ ပယ်နည်း။ ။ဝိတက်ဆိုး,ကောင်း ၆-ပါးမှာ အကြောင်းရှိသော ကြောင့်သာဖြစ်ကြောင်း ဟောထားသော သနိဒါနသုတ်၊နိဒါန-သံ–ပါ–၃၆၅၊၌–၁၂၅။ ။ကာမဝိတက်ကို နှိမ်နင်းရန်ဟောထားသော ဂါထာများ၊ နိက္ခန္တသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၀၇၊၌–၂၄၆။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၇၇၊ ၌–၂၇၀။ ။ဝိတက်ဆိုးသုံးပါးဖြစ်သည်ကို နတ်ကသတိပေးပုံ၊

သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၀၄၊ဋ္ဌ—၂၇၁။ ။ဓာတုသုတ်၊အံ—၆—ပါ—၃၀၉၊ ပယ်နိုင်ရန်၊ ။ဝိဘက်ဆိုးကို လျှော့ကျရန်ဟောထားသော ဒုက္ကရသုတ်၊ ပါ—၇၊ ဋ္ဌ—၃၅၊ လိပ်ဥပမာ ဝိတက်ကို လျှော့ကျပါ-ဟူလို။ ။ကုမ္မောပမ သုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၃၀၅၊ ဋ္ဌ—၇၃။ ။သညာသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၀၉။ ။ဝိတက် ၉-မျိုးကို ပယ်နိုင်ရန် အာနာပါနဿတိကို အားထုတ် သင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းထားပုံ၊ ဇာတိ—ပါ—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၅၅။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉။

ဝိတက္ကသုတ်။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၃၆၆၊သစ္စာလေးပါးကို သိရန်သာ ကြံစည် ပါ-ဟု တိုက်တွန်းထား၏။ ။ဇာတိ—ပါ—၂၁၆၊ဋ္ဌ—၁၁၁၊၁၃၇၊ဘုရား ရှင်၌ အမြဲဖြစ်သော ခေမဝိတက်, ပဝိဝေကဝိတက် ၂-မျိုးကို ဟောထား ၏။ ။ပါ—၂၄၄၊ ဋ္ဌ—၂၃၆၊ သူတပါးတို့က မိမိအပေါ်၌ အထင်အမြင် မသေးငယ်စေရန်၊ လာဘ်လာဘရေးနှန် ကြံစည်တတ်ကြပုံနှင့် ဂေဟဿိတ ပေမဖြင့် လူစသည်တို့အတွက် သဟသောကီ-သဟနန္ဒီဖြစ်ပြီးလျှင် ကြောင့် ကြမှုရှိတတ်ကြပုံ၊ ဤမိစ္ဆာဝိတက်သုံးပါးကို ဟောထား၏။

ဝိတက်စရိုက်။ ။ဝိတက်စရိုက်ရှိသူအားလျော်သော ကျောင်း,သက်နိုး,ဆွမ်းခံ ရွာ,ဒကာ,ဒကာမ စသည်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၀၆။ ။ ဝိတက်စရိုက်ရှိသူတို့အတွက် ဟောထားသော စူဠဗျူဟ သုတ္တ နိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ—ပါ—၂၂၀၊ ဋ္ဌ—၃၁၆။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၁၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၉။

ဝိတက္က ဝိစာရပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၀။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၃၀။ ။ပေဋက—ပါ—၂၆၂။ ။ဝိ—၁—ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၄။ ။အဘိ—၁—ပါ—၁၇၊၁၀၊ဋ္ဌ—၁၅၇၊၁၀၇။ ။ မဟာနိ—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၁၀။ ။(ဈာန်ခဏ်းတိုင်း၌ရှိ၏)။ ။ဝိတက္က ဝိစာရလက္ခဏာပဉှ၊မိလိန္ဒ—ပါ—၆၄။ ။ဝိတက်က အာရုံသို့ တင်ပေးမှသာ ပညာက ဆင်ခြင်တတ်ကြောင်း၊ ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၉၊ ပါ—၁၇၇။

ဝိနယောနာမ ဗုဒ္ဓသာသနဿအာယု။ ။ဝိနယေ ဌိတေ သာသနံ ဌိတံ နာမ ဟောတိ၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၂။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၇၆။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၁၃။

ဝိနယမည်ပုံဂါထာ။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၇။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅။ ။ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၉။

ဝိနယ ၂-မျိုး။ ။([၁]သံဝရဝိနယ၊ [၂]ပဟာနဝိနယ)၊ ပဋိသံ—ပါ—၁၃၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၅၂၊ တဖန် ၅-မျိုးစီ ပြားပုံပြဆိုထား၏၊ သံဝရ ဝိနယ-၌ [၁]သီလသံဝရ၊ [၂]သတိသံဝရ၊ [၃]ဉာဏသံဝရ၊ [၄]ခန္တိသံဝရ၊ [၅]ဝီရိယသံဝရ-ဟု ၅-မျိုး ပြားပြန်၏၊ ပဟာနဝိနယ-၌ [၁]တဒင်္ဂပ္ပဟာန၊ [၂]ဝိက္ခမ္ဘနပ္ပဟာန၊ [၃]သမုစ္ဆေဒပ္ပဟာန၊ [၄]ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပ္ပဟာန၊ [၅]နိဿရဏပ္ပဟာန-ဟု ၅-မျိုးပြားပြန်၏။ ။အဘိ—၁—ဌ—၃၈၅၊ ပါ—၂၀၈။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၇၉၊ ဌ—ပ—အုပ်—၇။ ။ခန္ဓ—သံ—ဌ—၂၃၃၊ ပါ—၃။ ။စူဠနိ—ဌ—၇၁၊ ပါ—၁၈၆။ ။ဘနည်း—၂-မျိုး၊ အာဂါရိက ဝိနယ၊ အနာဂါရိက ဝိနယ၊ ခုဒ္ဒက—ဌ—၁၁၃၊ ပါ—၄။ ။တနည်း ၄-မျိုး၊ [၁]သံဝရဝိနယ၊ [၂]ပဟာနဝိနယ၊ [၃]သမထဝိနယ၊ [၄]ပညတ္တိဝိနယ၊ ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၀၊ ပါ—၂၄။ ။ဝိနယ, အဝိနယခွဲခြားကောက်ပြပုံ၊ ပဏ်—၃—ပါ—၃၅၊ ဌ—၃၁။

ဝိနယဓရသောဘနုသုတ်များ။ ။(ပ-ဒု-တ-စ) လေးသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၅၀၄၊၆၊ ဌ—၁၈၉၊ ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးများကို ဟောထား၏။ ။ဝိနည်းနှင့်စပ်၍ သိမှတ်ဘွယ်ရာများ၊ ဥပါလိဝဂ္ဂ၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၁၁၊ ဌ—၃၀၇။ ။ဝိနယပေယျာလ၊ အံ—၂—ပါ—၉၇၊ ဌ—၆၅၊ ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်များကို ပညတ်ရကျိုးများကို ဟောထား၏။

ဝိနိစ္ဆယ ၂-မျိုး၊ ၄-မျိုး။ ။[၁]တဏှာဝိနိစ္ဆယ၊ [၂]ဒိဋ္ဌိဝိနိစ္ဆယ ၂-မျိုး။ ။[၁]ဉာဏဝိနိစ္ဆယ၊ [၂]တဏှာဝိနိစ္ဆယ၊ [၃]ဒိဋ္ဌိဝိနိစ္ဆယ၊ [၄]ဝိတက္ကဝိနိစ္ဆယ ၄-မျိုး၊ ပဋိသံ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၂။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၀၅၊ ဌ—၃၁၁။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၄၀၄၊ ဌ—၄၉၄။ ။အံ—၉—ဌ—၂၇၃၊ ပါ—၂၀၁။

ဝိပဿနာဉာဏကထာ။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၂၀၉၊ ဌ—၁၈၀။ ။ဝိပဿနာကထာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၄၀၉၊ ဌ—ဒု-အုပ်—၃၁၄၊ သင်္ခါရတရားတို့၌ လက္ခဏာရေး သုံးပါးဖြင့် သုံးသပ်ရကျိုး ဟောထား၏။ ။ပါ—၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၉။ ။ဝိပဿနာမည်ပုံ၊ ပေဋက—ပါ—၂၅၀။ ။ဝိပဿနာဉာဏကထာ၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၇၂၊ ဌ—၁၉၆။ ။(ဝိပဿနာဉာဏ် ၁၀-ပါးဖြစ်ပုံကို ဉာဏ်ခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ဝိပဿနာရှုဆင်ခြင်ပုံများ။ ။၄-မျိုး၊ ၁၁-မျိုး၊ ပဋိသံ—ပါ—၅၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၇။ ။ဘော ၄၀-ဟူ၍ ခေါ်ကြသော မဟာစတ္တာရီသာ ကာရာနုပဿနာကို ဘောခဏ်း၌ညွှန်ပြခဲ့ပြီ။ ။မဟာဝိပဿနာ ၁၈-ပါး၊ ပဋိသံ—ပါ—၂၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၉၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၆၄၊ ၃၃၅။

ဝိပဿနာ ၂-မျိုး။ ။အရကောက်ပြပုံ၊ ([၁]တရုဏဝိပဿနာ၊ [၂]ဗလဝ ဝိပဿနာ)၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၂၆၀၊ ဋ္ဌ—၅၀။ ။၃-မျိုး၊ [၁]သင်္ခါရ ပရိဂ္ဂဏှနက ဝိပဿနာ၊ [၂]ဖလသမာပတ္တိဝိပဿနာ၊ [၃]နိရောဓသမာပတ္တိ ဝိပဿနာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၉၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၄၇။

ဝိပဿနုပက္ကိလေသ ၁၀-ပါး။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၁၀၆၊ ဂါထာများ။ ။မူရင်းမှာ—ပဋိသံ—ပါ—၂၉၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၀၊ ၎င်းဝိပဿနုပက္ကိ **လေသ ၁၀-ပါး**မှ လွှန်မြောက်စေရန် ဟောထားသော ဓမ္မုဒ္ဓစ္စဝါရနိဒ္ဒေ **သ**။ ။ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၆၉။ ။ရူဋီ—ဋ္ဌ—၉၇။

ဝိပဿနာကို ညစ်နွမ်းစေတတ်သောတရား ၁၀-ပါး

၁။ ဩဘာသ····စိတ်ဓာတ်၏ ကြည်လင်မှုကြောင့် ကိုယ်မှထွက်သော အရောင်အဝါ။

၂။ ပီတိ····ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောပီတိ။

၃။ ပဿဒ္ဓိ····ပဿဒ္ဓိစေတသိက် ၂-ပါး။

၄။ အဓိမောက္ခ····ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ သက်ဝင်ယုံကြည်သောသဒ္ဓါ။

၅။ ပဂ္ဂဟ····အားပေးတတ်သော ဝီရိယ။

၆။ သုခ····တကိုယ်လုံး အေးမြစေသော သုခဝေဒနာ။

၇။ ဉာဏ····ထက်မြက်သော ဝိပဿနာဉာဏ်၊

၈။ ဥပဋ္ဌာန····စွဲမြဲစွာတည်သောသတိ။

၉။ ဥပေက္ခာ····အသင့်အားဖြင့် ရှုစားတတ်သော တတြမဇ္ဈတ္တတာ၊

၁၀။ နိကန္တိ····ဝိပဿနာဉာဏ်၌ နှစ်သက်နေမှု တဏှာ။

ဝိပဿနာဖြင့် ကိလေသာကိုပယ်သောဝတ္ထု။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၃၃။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၂။ ။ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ပယ်သောတရားတို့ကို အသီး အသီးပြဆိုခဏ်း၊ အကျဉ်း၊ ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၂၃၃။

ဝိပဿနာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဝိပဿနာရှုရာ၌ ပစ္စုပ္ပန် အခိုက် တန့်၌သာ ရှုရကြောင်းဂါထာ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၉၊ ၂၄၀။ ။ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၂၆၊ ဋ္ဌ—၁၇၀၊ ဘဒ္ဒေ ကရတ္တသုတ်လေးသုတ်ရှိ၏။ ။ဝိပဿနာ စ သုခဿ ပစ္စနိကာ၊ဒုက္ခဿ အာသန္နာ၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၇၊ ပါ—၃၀၂။ ။ဝိပဿနာ

ဉာဏ်မှာ သာသနာတော်တွင်း၌သာရှိနိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်-၃-ပါ-၂၃၊ ဌ-၁၆။ ။ဝိပဿနာသံကြားရာ၌ ထိပ်သန့်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ မထိပ်လန့်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲပြခဏ်း၊ ဝိပဿနာဉာဏ် သုညတအခြင်းအရာ ထင်မြင်လာရာတွင် ထိပ်လန့်၍ပြေးသောပုဏ္ဏား၊ခန္ဓ-သံ-ပါ-၄၇၊ဌ-၂၅၄၊ ။ဝိပဿနာပညာရကြောင်း ၀-ပါးကိုဟောထားသော ပညာသုတ်၊အံ-၀-ပါ-၂၊ ဌ-၁၉၅၊ ။ပုထုဇဉ်တို့ ဝိပဿနာဉာဏ် ထင်မြင်ကြောင်း၉-ပါး၊ပဋိသံ-ပါ-၂၂၄၊ဌ-၃-အုပ်-၁၄၅။ ။ဥပ္ပန္နာ သမထ ဝိပဿနာ နိရုဇ္ဈမာနာ အနတ္တာယ သံဝတ္တန္တိ၊ အဘိ-၂-ဌ-၂၇၀၊ ဝတ္ထုများနှင့် တကွပြထားရာ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ဝိပဿနာ အခြေခံ၍ ရှာန်ဝင်စားသူ၏ စိတ်ကိုပင် မာရ်နတ်ကြီး မမြင်နိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်-၁-ပါ-၂၁၄၊ ဌ-၃-အုပ်-၆၀၊ ၆၉။ ။သေ်ာကရှက်တို့ စ၍ ဖြစ်သည်မှ ကြွေကျသည်အထိ ကြည့်၍ ဝိပဿနာ ရှုဆင်ခြင်ရန် နည်းပေးထားပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ-၃-အုပ်-၂၆၀။

ဝိပတ္တိတရားလေးပါး။ ။အံ-၃-ဌ-၁၁၂။ ။အဘိ-၂-ဌ-၄၂၁၊ ပါ-၃၅၁၊ အကျယ်ဖွင့်ပြထား၏၊ (ကာလဝိပတ္တိ၊ ဂတိဝိပတ္တိ၊ ဥပဓိဝိပတ္တိ၊ ပယောဂဝိပတ္တိ)၊ ဤလေးပါးတွင် တပါးပါးနှင့် ကြုံတွေ့နေက ကုသိုလ်တရားတို့ အကျိုးပေးခွင့် မသာကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

၁။ ဆိုးဝါးယုတ်မာသောသူတို့ အုပ်စိုးသောကာလသည်....ကာလဝိပတ္တိမည်၏။

၂။ အပါယ်လေးပါး၌ဖြစ်ရခြင်းသည်....ဂတိဝိပတ္တိမည်၏။

၃။ ရုပ်အဆင်းအင်္ဂါချို့ယွင်းခြင်းသည်....ဥပဓိဝိပတ္တိမည်၏။

၄။ အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာနှင့် သတိဝီရိယမရှိခြင်းသည်....ပယောဂဝိပတ္တိမည်၏။

ဝိပတ္တိသမ္ပဒါသုတ်။ ။ဝိပတ္တိ ၃-ပါး၊ သမ္ပဒါ ၃-ပါးစီကို ပြဆိုခဏ်း၊ အံ-၃-ပါ-၂၇၀၊ ဌ-၂၃၄။ ။အပဏ္ဏကသုတ်၊ ပါ-၂၇၃၊ ။ကမ္မန္တသုတ်၊ ပါ-၂၇၄၊ သီလဝိပတ္တိ၊စိတ္တဝိပတ္တိ၊ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ။ ။သီလသမ္ပဒါ၊ စိတ္တသမ္ပဒါ၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပဒါ။

ဝိပလ္လာသ ၁၂-မျိုး။ ။ဝိပလ္လာသသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၆၁၊ ဌ-၃၀၇၊ ဂါထာများပါ၏၊ [1]အနိစ္စ၌နိစ္စ၊ [2]ဒုက္ခ၌သုခ၊ [3]အနတ္တ၌အတ္တ၊ [4]အသုဘ၌သုဘ၊ ဤလေးမျိုးတွင် တမျိုးတမျိုး၌ (က) သညာဖေါက်ပြန်သောကြောင့်

ရင်း၊ (ခ) စိတ်ဖေါက်ပြန်သောကြောင့်ရင်း၊ (ဂ) အမြင်ဖေါက်ပြန်သောကြောင့်ရင်း ယူမှားကြပုံ၊ ပေါင်း ၁၂-ပါး။ ။ဝိပလ္လာသကထာ၊ ပဋိသံ-ပါ-၂၇၃၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၇၇၊ ပါ-၌ ဂါထာများပါ၏။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၃၂၄။ ။နေတ္တိ-ပါ-၇၁၊ ၉၅၊ ဋ္ဌ-၁၄၂၊ ၁၉၉။ ။အင်္ဂုတ္တိ-၂-ပါ-၃၉၀၊ ဋ္ဌ-၄၀၃။ ။ဝိပလ္လာသဝတ္ထု လေးပါး၊ ပေဋက-ပါ-၁၀၂၊ ၂၄၀၊ ၂၇၀၊ (ကာယ၊ ဝေဒနာ၊ စိတ္တ၊ ဓမ္မ)။

ဝိပဿီဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ-ပါ-၃၆၃၊ ဋ္ဌ-၂၇၇၊ ၈-လ ကျင့်တော်မူရကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ပကတိကိုယ်ရောင်တော်မှာ အမြဲတန်း (၇) ယူဇနာ ထွန်းလင်းတော်မူကြောင်း၊ ပါ-၃၆၆၊ ဋ္ဌ-၂၀၃။ ။အပ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၅၁။ ။ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၄၃၊ ၁၁၂၊ ၁၂၀၊ ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဇာတက-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၉။ ။အင်္ဂုတ္တိ-၁-ဋ္ဌ-၆၉။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၉၊ ဋ္ဌ-၁၉၊ ပါ-၁၇၊ ဋ္ဌ-၄၃၊ ဝိပဿီဘုရားရှင်၏ ပလ္လင်တော်မှာလည်း ၁၄-တောင်မြင့်ကြောင်း၊ ဋ္ဌ-၅၀။ ။ဝိပဿီဗုဒ္ဓဿ အဂ္ဂသာဝက ယုဂဝဏ္ဏနာ၊ ပါ-၃၄၊ ဋ္ဌ-၆၂။ ။သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့လျှောက်ထားခဏ်း၊ ၂-ပါ-၄၂၊ ဋ္ဌ-၇၀။ ။ဝိပဿီစသော ဘုရားရှင် ၆-ဆူတို့၏ ဗုဒ္ဓဝံသကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ၂-ပါ-၂၊ ဋ္ဌ-၆။ ။အံ-၁-ဋ္ဌ-၁၀၉။ ။ပဏ်-၃-ဋ္ဌ-၁၁၃၊ ဤ၌ ၇-နှစ်နှင့် ၇-ရက်ကျင့်ရကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဝိပဿီသုတ်၊ နိဒါန-သံ-ပါ-၂၄၆၊ ဋ္ဌ-၁၉၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဖြစ်ခြင်း,ချုပ်ခြင်းကို အကျယ်ဟောထား၏၊ ဝိပဿီမည်ပုံလည်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဝိပဿီဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တွင် (၇) နှစ်မှ တကြိမ်တကြိမ် တရားဟောတော်မူကြောင်း၊နိဒါန-သံ-ဋ္ဌ-၁၆၉။ ။ထေရ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၄၃၀။ ။အပ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၀၃။ ။၆-နှစ်မှ တကြိမ်တကြိမ် ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ဩဝါဒပါတိမောက် ပြတော်မူကြောင်း၊ ဝိ-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၅၃။ ။အပ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၀။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၄၁။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၅၃၊ ဤ၌ ၇-နှစ်မှ တကြိမ်တကြိမ်ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

ဝိပါကဝေမတ္တတာဉာဏကထာ။ ။နေတ္တိ-ပါ-ဂ၁၊ ဋ္ဌ-၁၆၅။ ။ပေဋက-ပါ-၁၉၂။ ။အင်္ဂုတ္တိ-၂-ပါ-၃၅၁၊ ဋ္ဌ-၄၂၁။

ဝိပါက်တော် ၁၂-ပါး။ ။ဂေါတမဘုရားရှင်၌ ကျရောက်ခံစားရသောဝဋ်ဒုက္ခ ၁၂-မျိုးကို ဝိပါက်တော် ၁၂-ပါးဟူ၍ ခေါ်နေကြ၏၊ ပုဗ္ဗကမ္မ ပိလောတိက ဗုဒ္ဓအပဒါန၊ အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၃၄၆၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၀၁။ ။

ဌ—ပ—အုပ်—၁၂ဂ-မှ-၁၄၁-အထိ။ ။ဥဒါန်—ဌ—၂၃၉။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၃၄၆-၌ ဂါထာများဖြစ်၏။

အပဒါနပါဠိ၌ လာသောအစဉ်

၁။ သုန္ဒရီပရိဗ္ဗိုဇ်မကို—ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင်သတ်သည်ဟု အစွပ်စွဲခံရခြင်း။
၂။ စိဉ္စမာဏဝိကာမိန်းမက—သူ့အားမေထုန်မှီဝဲလေဟန် စွပ်စွဲသည်ကိုခံရခြင်း။
၃။ သုန္ဒရီပရိဗ္ဗိုဇ်မကို—ဘုရားရှင်၏တပည့်များက သတ်ကြသည်ဟုအစွပ်စွဲခံရခြင်း။
၄။ ဒေဝဒတ်ရဟန်းက—ကျောက်မောင်းဆင် ဖြုတ်ချရာ၌ ခြေမတော်ကို ကျောက်လွှာကျောက်ချပ်ငယ်ဖြင့် ထိခိုက်သည်ကို ခံရခြင်း။
၅။ ၎င်းရဟန်းက—လေးသမားကို စေလွှတ်၍ သတ်အံ့ပြုသည်ကို ခံရခြင်း။
၆။ နာဠာဂီရိဆင်ဖြင့် အတိုက်ခံရခြင်း။
၇။ ခြေမတော်ကို ဓားဖြင့် အခွဲခံရခြင်း။
၈။ ဦးခေါင်းကိုက်ခဲသောဝေဒနာကို ခံစားရခြင်း။
၉။ ဝေရဥ္စာပြည်၌ သုံးလပတ်လုံး မုယောဆန်ကြမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူရခြင်း။
၁၀။ ကျောက်ကုန်းနာသောဝေဒနာကို ခံစားရခြင်း။
၁၁။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး၌ သွေးဝမ်းသွန်သောဝေဒနာကို ခံစားရခြင်း။
၁၂။ ၆-နှစ်လုံးလုံး ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ ဒုက္ကရစရိယာကို ကျင့်ရခြင်း။

ဝိပါက်အမှန်၊ ဇောအပြန်။ ။ဝီထိစိတ်တို့ဖြစ်ရာ၌ ဝိပါက်စိတ်မှာ မည်သည့်အာရုံနှင့်တွေ့တွေ့ အမှန်အတိုင်းသာ ဖြစ်လေ့သဘာဝရှိကြောင်း၊ ဇောစိတ်တို့ကား ပြောင်းလဲဖြစ်ဘတ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ဋ—၁၃၉။ ။အဘိ—၂—ဋ—၁၀၊ ပါ—၂။

ဝိမုတ္တိ ၂-မျိုး။ ။(စေတောဝိမုတ္တိ၊ ပညာဝိမုတ္တိ)၊ ပဋ်—၁—ပါ—၅၊ ဋ—ပ—အုပ်—၄၅။ ။ပါ—၄၁၊ဋ—၁၆၉။ ။ပေဋက—ပါ—၁၇၅၊ ၂၅၀။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၉၁၊ဋ—ဒု—အုပ်—၂၂၁၊ ၎င်း ၂-ပါးအရကောက်ပြပုံ။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၇၀၊ ဋ—၆၃။ ။နေတ္တိ—ပါ—ဂ၊ ဋ—၅၂။ ။ပါ—၇၃၊ ဋ—၁၄၀၊ အကျယ်ပြဆိုခဲ့။

ဝိမုတ္တိ ၂-မျိုး အရကောက်။ ။ဥဒါန်—ဋ—၂၁၁၊ ပါ—၁၁၉။ ။ဇာတိ—ဋ—၂၄၁၊ ပါ—၂၄၆။ ။ပဋိသံ—ဋ—ဒု—အုပ်—၂၃၄၊ ပါ—၃၅၀။

ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၉၊ ပါ–၄၂။ ။ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန ကို အရကောက်ပြပုံ၊ အံ–၁၀–ဋ္ဌ–၂၀၉၊ ပါ–၂၆၉။ ။အံ–၅–ဋ္ဌ–၅၊ ပါ–၁၁။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၃၁၃၊ ပါ–၂၆၇။ ။မဟာနိ–ဋ္ဌ–၂၉၀၊ ပါ–၁၆၉။

ဝိမုတ္တိဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇။ ။ နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–၂၆၀။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၂၁၆။ ။ဝိမုတ္တာ ယတနသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–၀။ ။ကိလေသာမှ လွတ်ကြောင်း ၅-ပါး၊ ပဋိသံ–ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၃။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၀၀၊ ၂၃၄၊ ဋ္ဌ–၂၁၅။

ဝိမုတ္တိ ၅-မျိုး။ ။([1]ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိ၊ [2]တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ၊ [3]သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိ၊ [4]ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိ၊ [5]နိဿရဏဝိမုတ္တိ)၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၀။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၁၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၄၂။ ။ဥဒါန်–ဋ္ဌ–၂၉၊ ပါ–၇၇။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၉၊ ပါ–၇။ ။ဝိမုတ္တိ ၉-မျိုး၊ ၁၀-မျိုးကို ပြဆိုချက်၊ ထေရ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၅၄၆။

ဝိမောက္ခကထာ။ ။ဝိမောက္ခမည်ပုံ၊ ပဏ်–၂–ပါ–၂၀၅၊ ဋ္ဌ–၁၇၆။ ။ ဝိမောက္ခ ၂-မျိုး၊ သာမာယိကဝိမောက္ခ၊ အသာမာယိကဝိမောက္ခ၊ ၃–ဋ္ဌ–၁၁၃၊ ပါ–၁၅၂။ ။ဝိမောက္ခသုံးပါး၊ [1]အနိမိတ္တဝိမောက္ခ၊ [2]အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခ၊ [3]သုညတဝိမောက္ခ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၆။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၅၄၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၂၉၅၊ ။ စူဠနိ–ပါ–၁၃၃၊ ဋ္ဌ–၃၂၊ ၉၉။ ။အဘိ–၁–ပါ–၆၅၊ ဋ္ဌ–၂၃၅။ ။ ဝိမောက္ခကထာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၂၃၀-မှ-၂၆၆–အထိ၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၄၇-မှ-၁၆၉-အထိ။ ။ဝိမောက္ခမုခသုံးပါးဖြင့် ပညာက္ခန္ဓ- သမာ ဓိက္ခန္ဓ-သီလက္ခန္ဓ ခွဲပြပုံ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၄။

ဝိမောက္ခ ၈-မျိုး။ ။(ဝိမောက္ခ ၃-မျိုးမှာ အထက်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဝိမောက္ခ သုတ်၊ အံ–၈–ပါ–၁၂၆၊ ဋ္ဌ–၂၄၅။ ။အဋ္ဌဝိမောက္ခ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ– ၂–ပါ–၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၃။ ။ပါ–၉၄၊ ဋ္ဌ–၁၅၃။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၀။

ဝိရတိသုံးပါး။ ။([1]သမ္ပတ္တဝိရတိ၊ [2]သမာဒါနဝိရတိ၊ [3]သမုစ္ဆေဒဝိရတိ)၊ ပဏ်–၁–ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၇၊ အကျယ်။ ။နိဒါန်–သံ–ဋ္ဌ– ၁၃၀၊ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၁၁၉။ ။ဣတိ–ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၂၃၊ ။

သုတ္တ—ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၅။ ။ပရိသံ—ပါ—၄၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၀။ ။ဒီယ—၁—ဋ္ဌ—၂၇၂၊ ပါ—၁၃၉။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၄၆။ ။သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ သုံးပါးကို ပြဆိုချက်။ အဘိ—၁—ပါ—၇၁၊ ဋ္ဌ—၂၆၁။ ။ပါ—၇၆၊ ဋ္ဌ—၂၆၄။

၁။ သမ္ပတ္တဝိရတိ…. ဆောက်တည်မထားသော်လည်း မိမိရှေ့မှောက်၌ ရောက်လာသော အာရုံများကို မိမိ၏ ဇာတိ-ဝယ-ဗာဟုသစ္စ စသည်ကို အောင့်မေ့ကာ မလွန်ကျူးဘဲ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။
၂။ သမာဒါနဝိရတိ….ဆောက်တည်ထားသောကြောင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။
၃။ သမုစ္ဆေဒဝိရတိ…. မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ပယ်သတ်ထားခြင်းကြောင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။

ဝိရာဂ ၂-မျိုး။ ။(ခယဝိရာဂ၊ အစ္စန္တဝိရာဂ)၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၁၀၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၉၉။ ။ဝိရာဂကထာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၃၂၄၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၀၂၊ ၂၁၂၊ (ဝိရာဂေါ မဂ္ဂေါ၊ ဝိမုတ္တိ ဖလံ)။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀၂။

ဝိဝဋ္ဋ, ဝဋ္ဋကုသိုလ် ၂-မျိုး။ ။၎င်း ၂-မျိုးကိုခွဲပြချက်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၃။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၁၀။ ။ဝိဝဋ္ဋကုသိုလ်ပြုရာ၌ (နိဗ္ဗာန်) ဆုတောင်းနည်း၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၄၃။ ။ဝိဝဋ္ဋကထာဒိဝဏ္ဏနာ၊ ဒီယ—၁—ပါ—၄၂၊ ဋ္ဌ—၁၁၆။

ဝိဒါဒမူလသုတ်။ ။(ပ—၃)၊ငြင်းခုံခြင်းအကြောင်း ၁၀-ပါး၊အံ—၁၀—ပါ—၃၁၇၊ အဓမ္မံ ဓမ္မောတိ ဒီပေန္တိ-စသည်။ ။ဝိဝါဒသုတ်၊ ပါ—၃၁၆။ ။၆-ပါး၊အံ—၆—ပါ—၂၉၄၊ဋ္ဌ—၁၀၇၊ငြင်းခုံကြခြင်းအကြောင်း ၆-ပါး။ ။ဒီယ—၃—ပါ—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—၂၁၇။ ။ဝိ—၄—ပါ—၂၁၂၊ ဋ္ဌ—၄၀။ ။၅—ပါ—၁၆၅၊ ဋ္ဌ—၁၅၂။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၉၄၊ ဋ္ဌ—၄၀၀။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၃၊ အညွှန်း။ ။(ငြင်းခုံခြင်း အကြောင်းများ အခက် ၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ဝိဝေက ၃-မျိုး။ ။(¹ကာယဝိဝေက၊ ²စိတ္တဝိဝေက၊ ³ဥပဓိဝိဝေက)၊ပဏ်—၁—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၄၊ ၁၀၇၊ အရကောက်ပြပုံ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်-၃၄၅။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၉။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၁၄၁၊ ပါ—၂၁၇။ ။ဆေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၆။ ။တိဝိဓ ပဝိဝေက

ဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၁၉၉၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၄၉၊ ၊ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၅၂၊ ပါ—၅၇၊ ။၃—ပါ—၁၀၃၊ ၂၄၉၊ဋ္ဌ—၁၀၄၊၂၄၇။ ။ဝိ-၁-ပါ-၅၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၃၊

၁။ ကာမဂုဏ်ငါးပါးမှ ကင်းဆိတ်ခြင်းသည် ကာယဝိဝေက မည်၏။

၂။ အကုသလဓမ္မတို့မှ ကင်းဆိတ်ခြင်းသည် စိတ္တဝိဝေကမည်၏။

၃။ ဖလသမာပတ်ဝင်စား၍ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုနေခြင်းသည် ဥပဓိဝိဝေက မည်၏။

ဝိဝေက ၃-မျိုး၊ ၅-မျိုး။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၇၇၊ ၊အံ—၂—ဋ္ဌ—၉။ ။(၁ ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေက၊ ၂ တဒင်္ဂဝိဝေက၊ ၃ သမုစ္ဆေဒဝိဝေက၊ ၄ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိဝေက၊ ၅ နိဿရဏဝိဝေက)။ ၊အံ—ဂ—ဋ္ဌ—၂၂၆၊ ပါ—၆၂၊ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၅၅၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၂၉၊ ။ဝိဝေကကထာ၊ ပါ—၃၉၅၊ ဋ္ဌ—၃၀၆။ ၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၇။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၀၊ ၁၀၀၊ ၂၆၄၊ ၂၆၅၊ ဋ္ဌ—ဂ၂-မှ-ဂဂ-အထိ၊ ၂ဂ၉၊ အကျယ်ဟောထား၏။ ။ အဘိ—၂—ပါ—၂၃၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၁။ ၊ဝိဝေက ၂-မျိုး၊ စန္ဒူပမသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၀၁၊ ဋ္ဌ—၁၅၄၊

ဝိဝေကနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဝိဝေကကထာနှင့်စပ်၍ ဟောထားသော ဂုဟဋ္ဌကသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၃၉၉၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၃၁။ ၊မဟာနိ—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၇၀။ ၊စိတ္တဝိဝေကဖြစ်ရန် ခဲယဉ်းလှကြောင်း၊ အံ—၁၀—ဋ္ဌ—၃၃၂။ ၊ဝိဝေကနိဿိတပုဒ်အဖွင့်၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၁၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—ဂဂ။ ၊ဝိဝေကသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၉၉၊ ဋ္ဌ—၂၆၂၊ အကုသလဝိတက်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့ကို နတ်ကလာ၍ သတိပေးပုံ။ ။ ဝိဝေကဇသုတ်-စသည်၊ (သာရိပုတ္တသံယုတ္တ)၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၉၇၊ ဋ္ဌ—၃၁ဂ။ ၊ဝိဝေက နိဿိတသုံးမျိုး၊ (တဒင်္ဂ၊ သမုစ္ဆေဒ၊ နိဿရဏ)၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၅၊ ဋ္ဌ—၇၁၊

ဝိသတ္တိကာပုဒ်အဖွင့်။ ။ဇင်းပုဒ်ကို အမျိုးမျိုး ဝိဂ္ဂဟပြုပုံ၊ ပဏ္ဏ—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၆၉၊ ပါ—၂၁၅၊ ၊အဘိ—၁—ပါ—၂၁၅၊ ဋ္ဌ—၃၉၆၊ ၊ စူဠနိ—ပါ—၇၆၊

ဝိသာခါကျောင်းအမကြီး။ ။အံ—၁—ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—၃၁၀၊ အကျယ်၊ ဧတဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဥပါသိကာနံ ယဒိဒံ ဝိသာခါ မိဂါရမာတာ-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၃၆၊ ၊

ပဏ်၊ ၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၆၊ ။မ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၂-မှ-၂၆၅–အထိ၊ လင့်အိမ်လိုက်ခါနီးဖြစ်သော သမီးဝိသာခါအား ဘခင်သေဋ္ဌေးကြီးက လိုက်နာရန် အချက်ကြီး ၁၀-ချက်၊ ၂၅၁၊၂၅၄။ ။ဝိသာခါသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၉၇၊ ဋ္ဌ–၁၄၀၊ သူတပါးအလိုသို့လိုက်က ဆင်းရဲကြောင်းဂါထာ။ ။ပါ–၁၉၀၊ဋ္ဌ–၃၀၄၊ သောကငြိမ်းစေနည်း၊ ချစ်ခင်မှုကြောင့်ဒုက္ခရောက်ရကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၁၊ ပေမတော ဇာယတေ သောကော-စသောဂါထာ။ ။ဝိသာခါကျောင်းအမကြီးက ဘုရားရှင်ထံမှတောင်းခံသောဆု ၈-ပါး၊ သုရုစိဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၁၅။ ။ဝိ–၃–ပါ–၄၀၄၊၄၀၆၊ ဋ္ဌ–၄၁၀။ ။အဏ္ဏုပ္ပတ္တိအကျဉ်း၊ဒီဃ–၃–ပါ–၆၆၊ဋ္ဌ–၄၃။ ။သားသမီး-၂၀၊ မြေး ၄၀၀-ရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ဝိ–၁–ပါ–၂၀၅၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၄။ ။ဝိသာခါကျောင်းအမကြီးမှာ နိမ္မာနရတိနတ်ပြည်တွင် သုနိမ္မိတ နတ်မင်းကြီး၏ နတ်မိဖုရားကြီး ဖြစ်လျက်ရှိသေးကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဝိမာန–ပါ–၆၁၊၆၂၊ ဋ္ဌ–၁၇၂။

ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး။ ။ပဋိသံ–ပါ–၂၇၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၉၊ ။စူဠနိ–ဋ္ဌ–၉၅–မှ ၁၀၁-အထိ။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၅၂၊ ဋ္ဌ–၂၄၇၊ ။ဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၂၂-မှ-၃၃၉-အထိ။ ။သတ္တဝိသုဒ္ဓိပဥ္စဝဏ္ဏနာ၊ပဏ်–၁–ပါ–၂၀၁၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၀၊ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး ရထားဖြင့်နိဗ္ဗာန်ရှေ့ပြည်သို့သွားရပုံကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါးနှင့် ကထာ ၁၀-မျိုး ညှိနှိုင်းသွင်းပြပုံ၊ ပါ–၂၀၃၊ ဋ္ဌ–၆၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂။

၁။ သီလဝိသုဒ္ဓိ····သီလ၏ စင်ကြယ်ခြင်း။

၂။ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ····စိတ်၏ စင်ကြယ်ခြင်း။ (ဝါ) အပ္ပနာသမာဓိဖြစ်ခြင်း။

၃။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ····အတ္တဟုစွဲလမ်းသော မိစ္ဆာအယူမှ စင်ကြယ်ခြင်း။

၄။ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ····ယုံမှားခြင်း ၁၆-ပါးမှ စင်ကြယ်ခြင်း။

၅။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ····ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်စခန်း၌ မဂ်ဟုတ်၏, မဟုတ်၏ဟု-ဉာဏ်အမြင် စင်ကြယ်ခြင်း။

၆။ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ····မဂ်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကောင်း၌ ဉာဏ်အမြင် စင်ကြယ်ခြင်း။

၇။ ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ····သစ္စာအနက် ၁၆-ချက်ကိုသိသော ဉာဏ်အမြင် စင်ကြယ်ခြင်း။

ဝိဟာရတိပုဒ်အဖွင့်။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၁။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၁၁၊ ။သုတ္တ—ပါ—၂၉၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၃။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၄၄၊ ဋ္ဌ—၁၂၂။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၀၁။ ။ဥဒါန—ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—၂၄။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၇၊ ပါ—၁၉၀။ ။အဘိ—၂—ပါ—၂၀၁၊ ဋ္ဌ—၂၅၀။

ဝိဟာရ ၃-မျိုး။ ။(¹ဒိဗ္ဗဝိဟာရ၊ ²ဗြဟ္မဝိဟာရ၊ ³အရိယဝိဟာရ)၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၁၀၀။ ။ပေဋက—ပါ—၂၆၀။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၂၀၃၊ ၂၀၅၊ ပါ—၁၀၀၊ အာနေဋ္ဌဝိဟာရထည့်၍ လေးပါးပြဆိုထား၏။
၁။ သမာပတ် ၈-ပါးဖြင့် နေထိုင်ခြင်းသည်....ဒိဗ္ဗဝိဟာရမည်၏။
၂။ ဗြဟ္မဝိဟာရလေးပါးဖြင့် နေထိုင်ခြင်းသည်....ဗြဟ္မဝိဟာရမည်၏။
၃။ ဖလသမာပတ်ဖြင့် နေထိုင်ခြင်းသည်....အရိယဝိဟာရမည်၏။

ဝိထိစိတ်ဖြစ်ပုံအစဉ်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၃၄၃၊ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၇၄၊ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၀၉-မှ-၃၁၄-အထိ၊ ဥပမာများနှင့် တကွ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။စိတ္တနိယာမဖြစ်ပုံကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ၁—ဋ္ဌ—၃၁၄၊၃၁၀။ ။၂—ဋ္ဌ—၃၄၁၊၃၀၀၊၉။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၂၆။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၀၊၂၆၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၁။ ။ဒု—အုပ်—၀၀၊၁၀၀။

ဝိရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်း ၁၁-ပါး။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၀၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၇။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၉၂၊ဋ္ဌ—၁၉၅။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၀၇၊ ၃၉၂။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၇၀၊ ပါ—၂၄၂။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၆၅၊ ပါ—၂၀၇။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၁၉၉၊ စင်ကြယ်ကြောင်းသုံးပါး။

ဝိရိယအင်္ဂါ ၄-ပါး။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၉—ဉ်လာသောဂါထာ။

ကာမံ တစော စ နှာရု စ၊ အဋ္ဌိ စ အဝသိဿတု၊
ဥပသုဿတု နိဿေသံ၊ သရီရေ မံသလောဟိတန္တိ။ ။

၁။ အရေသာ ကြွင်းပါစေ။
၂။ အကြောသာ ကြွင်းပါစေ။
၃။ အရိုးသာ ကြွင်းပါစေ။
၄။ အသားအသွေးခြောက်ခမ်းပါစေ။
ဝိရိယပါရမီကို ဖြည့်ကျင့်သူတို့မှာ ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံရမည် ဟူလို။

ပဏ်–၂–ပါ–၁၄၆၊ ဋ္ဌ–၁၃၅။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–၄၆၊ အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–ဂ၅။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–ဂ၃၊ ၁၂၅။ ။ အံ–၂–ပါ–၅၂၊ ဋ္ဌ–၆။ ။စရိယာ–ပါ–၄၀၀၊၄၀၆၊ ဋ္ဌ–၁၁ဂ၊ ၁၇၁။ ။မဟာနိ–ပါ–၅၀၊ဋ္ဌ–၁၇၀။ ။ဝီရိယကို ဆောက်တည်ပုံ ဂါထာ၊ပါ–၅၁၊ဋ္ဌ–၁၇၁။ ။ပါ–၃၀၀၊ဂါထာ။

ဝီရိယာရမ္ဘကထာ။ ။ဝီရိယ၏အကျိုးများကိုပြဆိုခဏ်း၊ဥဒါန–ပါ–၁၁၉– ဋ္ဌ–၂၁၁။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၃၊ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–ပ– အုပ်–၄၀၊ ဝီရိယာရမ္ဘဉာဏ်ပုဒ်အဖွင့်၊ ။ဝီရိယ၏ လက္ခဏာ ရသ စသည်ကိုပြဆိုခဏ်း၊ဋ္ဌ–၄၁။ ။ဝီရိယာရမ္ဘဉာဏနိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၉၄။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၉၆၊ ဋ္ဌ–၁၃၄။ ။မဟာနိ–ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ– ၁၇၀။ ။ပါ–၁၆၉၊ဋ္ဌ–၂၉၀။ ။ပါ–၂၉၅၊ ဋ္ဌ–၃၆၀။ ။ပါ– ၃၇၉။ ။အံ-၁–ပါ-၁၄၊ ။ဝီရိယရှိပြီး တရက်နေရသည်က မြတ် ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ–ပ အုပ်–၄၃၇။ ။ထေရီ–ဋ္ဌ–၁၀၀။ ။ အပ–ပါ–၃–အုပ်–၂၅၀၊ ဂါထာနံပါတ်–၂၃၉၊ ။ဝီရိယအကျိုးပြ ဂါထာ၊ထေရ–ပါ–၂၆၄၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်-၄၄၉။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၀၉၊ ဋ္ဌ– ပ––အုပ်–၁၀၀။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၅၁၊ဋ္ဌ–၁၃၁။ ။ဝီရိယာရမ္ဘ ဝတ္ထု–ဂ–ပါး၊ အံ–ဂ–ပါ–၁၄၉၊ဋ္ဌ–၂၅၂။ ။ဟီနဝီရိယ၊အာရဒ္ဓဝီရိ ယပုဂ္ဂိုလ်ကိုခွဲပြပုံ၊ အံ–၄–ပါ–၃၁၉၊ဋ္ဌ–၂၅၀။ ။ပဋ္ဌာဝုဓဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၁၃၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၂။ ။ဝီရိယဿ အဝဏ္ဏဝါဒီ နာမ နတ္ထိ၊ သဂါထာ-သံ-ဋ္ဌ–၂၀၃။ ။ဝီရိယာရမ္ဘဒိဝဂ္ဂ၊ အံ–၁–ပါ–၁၁၊ ဋ္ဌ– ၅၆။ ။ပါ–၃၆၊ဋ္ဌ–၃၇၅။ ။ဝီရိယ ၂–မျိုး၊ (ကာယိကဝီရိယ၊ စေတသိကဝီရိယ)၊ အံ–၁–ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၃ဂ။ ။ဝီရိယာဓိဋ္ဌာနဒေသနာ တော်ကိုပြဆိုခဏ်း၊ပေဋက–ပါ–၂၁၇၊အာရဒ္ဓ ထ နိက္ကမထ၊ယုဉ္ဇထ ဗုဒ္ဓ သာသနေ-စသောဂါထာ။ ။ဝီရိယဝတော ဟိ တိတိက္ခာ သောဘတိ။ စရိယာ–ဋ္ဌ–၂၇၁၊ ဝီရိယပါရမီဖြစ်ရန် ဆင်ခြင်ခဏ်း၊ ဋ္ဌ–၂၀၉။ ။ ဝီရိယပါရမီကျင့်စဉ်ကိုပြဆိုခဏ်း၊ ၃၁၀။ ။(ဝီရိယ၏အကျိုးကိုပြသော ဝတ္ထုများ ဇာတကဋ္ဌ များစွာရှိ၏)။ ။ဝီရိယလျှော့က နိဗ္ဗာန်မရ နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၃၆၃၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၉၀။ ။ဝီရိယ ထက်သန်လှသော မုဒိတမထေရ်ကြီးဝါးသော–၂–ဂါထာ၊ပါ–၁၇၃၊ဋ္ဌ– ၃၄။

ဝီရိယိန္ဒြိယံပုဒ်အဖွင့်။ ။မဟာဋီ-ပါ-၂၉၅၊ဌ-၃၅၉၊ ။အဘိ-၁-ပါ-၁၇၊ ၁၉၊ဌ-၁၆၃၊ ၁၀၉။ ။ဝီရိယပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ မဟာဋီ-ပါ-၉၊ဌ-၄၇။ ။ဝီရိယကို အမည်အမျိုးမျိုးဖြင့် ဟောထားသော အဋ္ဌကာရီ သုတ်။ ။အံ-၆-ပါ-၂၉၆၊ဌ-၁၀၀။ ။ဝီရိယလက္ခဏာပဥ္စ၊မိလိန္ဒ-ပါ-၃၅။

ဝီရ-ပုဒ်အဖွင့်။ ။ဘုရားဂုဏ်တော်၊ ဘုရားရှင်အား ချီးကြူးထားသော ပုဒ် အကျယ်၊ဓူဠဋီ-ပါ-၁၄၁၊ဌ-၄၀။

ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ။ ။၎င်းကို အမည်အမျိုးမျိုးပေးထားပုံ၊ ပဋ်-၁-ပါ-၁၉၂၊ဌ-၃-အုပ်-၂၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-၃-အုပ်-၂၉၉၊ ၎င်း၌ သင်္ခါရု ပေက္ခာဉာဏ်ကို ခေါ်ဆိုကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ ကထာ၊ ၃၀၉။ ။ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာမည်ပုံဖွင့်ပြချက်၊ အဘိ-၁- ဌ-၂၆၉၊ ။၎င်းကို သောမနဿ ဥပေက္ခာခွဲပြပုံ၊ပဋ်-၃-ဌ-၁၀၀၊ ပါ-၂၆၂-သမ္မာဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ ဝုဋ္ဌာတိ-စသည်တည်း။ ။ဝုဋ္ဌာန ဗလသမာယောဂကထာ၊ဝိသုဒ္ဓိ-၃-အုပ်-၃၂၁။

ဝုဓိ ၂-မျိုး။ ။(အာမိသဝုဒ္ဓိ,ဓမ္မဝုဒ္ဓိ-ကြီးပွါးခြင်း)၊ အံ-၂-ပါ-၉၂၊ ဌ- ၆၁။ ။၃-မျိုး၊ အံ-၃-ပါ-၂၉၁၊ ဝုဒ္ဓိသုတ်၊ သဒ္ဓါဝုဒ္ဓိ၊ သီလဝုဒ္ဓိ၊ ပညာဝုဒ္ဓိ။ ။ဝုဍ္ဍ ၄-မျိုး၊ ပညာ၊ ဂုဏ၊ ဇာတိ၊ ဝယဝုဍ္ဍ၊ သုတ္တ-ဌ-၃- အုပ်-၆၆၊ပါ-၃၂၇။ ။၃-မျိုး၊ ဇာတိဝုဍ္ဍ၊ဝယဝုဍ္ဍ၊ဂုဏဝုဍ္ဍ၊ ဇာတက- ဌ-ပ-အုပ်-၂၃၆၊ ပါ-ပ-အုပ်-၉။ ။ဝုဒ္ဓိံ ဝိရူဠှိံ ဝေပုလ္လံ သုံးပုဒ် အဖွင့်၊ ပဋ်-၁-ပါ-၁၄၅၊ ဌ-ပ-အုပ်-၃၇၂။ ။အံ-၄-ဌ- ၂၇၅။

ဝုတ္တသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ပဋ်-၁-ဌ-ပ-အုပ်-၉၀။ ။ ဥဒါန-ဌ-၄၂၊ပါ-၇၇။ ။ဣတိ-ဌ-၃၊၄၊ပါ-၁၉၅။ ။ဝုတ္တသဒ္ဒေါ ကေသောဟာရဏေပိ ရောပိတေပိ ကထိတေပိ ဒိဿတိ။ ။ဣတိ-နှင့် ဥဒါန-၌ စုံလင်စွာရှိ၏။

ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်။ ။တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ရှိသော သိကြားမင်းစံရာ ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်ကို လှုပ်ရှားစေနိုင်သော သံဃရက္ခိတသာမဏေယ် ဝတ္ထု၊ ဒီဃ-၂-ဌ-၁၄၀၊ ပါ-၉၀။ ။၎င်းပြာသာဒ်ကို အသျှင်မဟာ မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်က လှုပ်ရှားစေပုံ၊ အပ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၇၃။ ။၎င်း ပြာသာဒ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ၊ ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၇၃။

ဝေဒသဒ္ဒါဖြေဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၄၆၊ ဠ—ပ—အုပ်—၁၇၀။ ။ဗုဒ္ဓ—ဠ—၀၉၊ ပါ—၃၀၇၊ ။ဝေဒေါတိ ဂန္ထေသွပိ ဉာဏမ္ပိ သောမနဿမ္ပိ။ ။ဝေဒေါတိ ပညာ ဝုစ္စတိ၊ ပဏ်—၁—ဠ—၃—အုပ်—၅၊ ပါ—၁၇၆။ ။၂—ပါ—၄၀၊ဠ—၆၀။ ။ဝေဒပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ (ဗေဒင်ဟော)၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၇၆၊ ဠ—၃—အုပ်—၁၄၃။ ။ဝေဒါဝုစ္စန္တိ စတူသု မဂ္ဂေသု ဉာဏံ၊ စူဠနိ—ပါ—၆၃။

ဝေဒနာက္ခန္ဓနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၊ ဠ—၁၂၊ သုတ္တန္တဘာဇနီယ။ ။ပါ—၁၅၊ ဠ—၃၃၊ အဘိဓမ္မာဘာဇနီယ။ ။ဝေဒနာပဒနိဒ္ဒေသ၊ (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ)၊ ပါ—၁၄၃၊ ဠ—၁၆၉။ ။ဝေဒနာပုဒ်အဖွင့်၊ ၁—ပါ—၁၇၊ ဠ—၁၅၂။ ။ဝေဒနာတိကဝဏ္ဏနာ၊ ၁—ဠ—၀၃၊ ပါ—၁။ ။အဘိ—၇—ပါ—၂၉၄၊ ဠ—၄၀၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—၃—အုပ်—၉၀၊ လက္ခဏာ-ရသစသည်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ဝေဒနာဝါရဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၆၃၊ ဠ—ပ—အုပ်—၂၂၅။ ။ဝေဒနာနာနတ္တသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၃၅၉၊ ဠ—၁၂၂။ ။ဝေဒနာသံယုတ္တ၊ သဠာ—သံ—ပါ—၄၀၇၊ ဠ—၁၅၅။ ။ဝေဒနာသုတ်၊ (ပ-၃)၊ ဣတိ—ပါ—၂၂၇၊ ဠ—၁၇၅၊ ၁၀၄၊ အကျယ်ဝေဘန်၍ ဟောထား၏။ ။ဝေဒနာကမ္မဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၂၂၁၊ ဠ—၃၁၃။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၂၀၅၊ ဠ—၂၀၉။ ။ဝေဒနာလက္ခဏာပဥှ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၆၁။

ဝေဒနာနုပဿနာဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၇၅၊ ဠ—ပ—အုပ်—၂၇၉၊ ကျယ်ဝန်းစွာပြဆိုထား၏။ ။ဂေလညသုတ်၊ (ပ-၃)၊ သဠာ—သံ—ပါ—၄၁၂၊ ဠ—၁၁၀၊ အကျယ်၊ ဤ၌ အနိစ္စလက္ခဏာတင်ပြပုံ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄၀၊ ဠ—ပ—အုပ်—၁၆၄။ ။မဟာနိ—ပါ—၇၊ ဠ—၄၁။ ။ဝေဒနာကမ္မဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၂၂၁၊ ဠ—၃၁၃။ ။ပါ—၂၃၆၊ ဠ—၃၆၃။ ။အဘိ—၂—ပါ—၂၀၀၊ ဠ—၂၁၀၊ ဥဒ္ဒေသ။ ။ပါ—၂၀၂၊ ဠ—၂၅၁၊ နိဒ္ဒေသ။ ။(သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပဿီ—ပုဒ် အဖွင့်တိုင်း၌လည်း ရှိ၏)။ ။ဝေဒနာ ၆-ပါး၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၂၄၅၊ ဠ—၁၅၊ စက္ခုသမ္ဖဿဇာ ဝေဒနာ စသည် ၆-ပါး။ ။အဘိ—၂—ဠ—၂၄၅။ ။ဒီဃနခသုတ်—ပဏ်—၂၊ ပါ—၁၆၇၊ ဠ—၁၄၄၊ ။သဠာယတနဝိဘင်္ဂသုတ်—၃—ပါ—၂၆၀၊ ဠ—၁၀၆။ ။လက်ဖျောက်တချက်တီးရာကာလ၌ ဝေဒနာတို့ ကုဋေတသိန်းမက ဖြစ်ပျက်ကြကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊ခန္ဓ—သံ—ဠ—၂၉၅၊ပါ—၁၁၅။ ။

ဝေဒနာသုံးပါးကိုနှလုံးသွင်းရပုံ။ ။ဂါထာ၊ပဏ်—၁—ပါ—၇၀၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၁။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၇၂၊ဋ္ဌ—၂၇၂။ ။သဠာ—သံ—ပါ—၄၀၉၊ဋ္ဌ—၁၁၇၊ဒဋ္ဌဗ္ဗသုတ်။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၁၆။ ။ဇာတိ—ပါ—၂၂၇၊ဋ္ဌ—၁၀၄။ ။ထေရ—ပါ—၃၄၄၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၉၉။ ။ပဋိသံ-ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၅။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၁၄၀။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၄၂။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၁၁။

ဝေဒနာ ၁၀၈-ပါးကိုရေတွက်ပုံ။ ။ဝေဒနာအမျိုးမျိုးနှင့် ဝေဒနာ ၁၀၀-ပါးကို ဟောထားသော ဗဟုဝေဒနိယသုတ်၊ပဏ်—ပါ—၂—၅၉၊ဋ္ဌ—၈၀၊ ဝေဒယိတသုခ၊ အဝေဒယိတသုခကိုလည်း ခွဲပြထားပုံ၊ဋ္ဌ—၈၁။ ။အဋ္ဌသတသုတ်၊သဠာ—သံ—ပါ—၄၂၉၊ဋ္ဌ—၁၂၂။ ။ဋ္ဌ—၁၂၀။ ။ဇာတိ—ပါ—၂၂၇၊ဋ္ဌ—၁၀၃။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၄၅။ ။ဘိက္ခုသုတ်၊သဠာ—သံ—ပါ—၄၂၇၊ဋ္ဌ—၁၂၁၊ဝေဒနာအမျိုးမျိုးရှိပုံဟောထား၏။

ဝေဒနာပြင်းထန်လွန်းလျှင် သမာဓိမရနိုင်ကြောင်း။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၇၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၀၊တတ္ထ ဟတ္ထပါဒေ အာတိစိရံ သမိဉ္ဇေတွာ ပသာရေတွာ ဧဝ ဝါ ဠိတဿ ခဏေ ခဏေ ဝေဒနာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ စိတ္တံ ဧကဂ္ဂံ နလ ဘတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ ပရိပတတိ၊ ဝိသေသံ နာဓိဂစ္ဆတိ-စသည်ဖြင့် ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၇၆၊ပါ—၆၇၊ (ဣရိယာပထပဗ္ဗသမ္ပဇညအခဏ်းတိုင်း၌ရှိ၏)။ ။၁—ဋ္ဌ—၁၀၀၊အာနာပါနခဏ်း၊ ဥဇုံ ကာယံ ပဏိဓာယ ပုဒ်အဖွင့်တိုင်း၌ရှိ၏။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၃၃၁၊၃၄၂၊၃၅၂။

ဝေဒနာကိုသည်းခံနိုင်လှသောမထေရ်များ။ ။လေနာရောဂါက နှလုံးသားကိုခွဲ၍ အူများထွက်လာသော်လည်း ဝေဒနာကို သည်းခံသိမ်းဆည်းပြီး အရဟတ္တဖိုလ်ရသွားသောမထေရ်တပါး၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၉၊ ၂၈၀။ ။ဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်လှသော မထေရ်များ၊ ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၂၇၂။ ။ဝေဒနာကို သည်းမခံနိုင်သေးလျှင် ပုထုဇဉ်ပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ (ဆန္နသုတ်)။ သဠာ—သံ—ပါ—၂၀၄၊ဋ္ဌ—၁၀။

ဝေဒနာနှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဒဝေဒနိယကမ္မ-၃-မျိုးကိုအရကောက်ပြပုံ၊ (သုခ၊ဒုက္ခ၊အဒုက္ခမသုခ)။ ပဏ်—၃—ပါ—၂၅၁၊ဋ္ဌ—၁၀၂။ ။ဝေဒနာနှင့်စပ်၍ငင်း၊ ဝေဒနာ၌ အနုသယ ကိန်း,မကိန်းနှင့်စပ်၍ငင်း၊ မေးဖြေခဏ်း၊ ၁—ပါ—၃၇၇၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၆၆။ ။ဝေဒနာ—၂—ပါးဖြစ်ပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊(ပဉ္စဒွါရ၌ဖြစ်သော ဝေဒနာ၊ မနောဒွါရ၌ဖြစ်သော

ဝေဒနာ)။ နိဒါန–သံ–ဌ–၇၃ပါ–၃၁၀။ ။အံ–၄–ဌ–၁၆၀၊ ပါ-၅၁၉။ ။ဝေဒနာ ၂-မျိုးခွဲပြပုံ၊ (သာမိသဝေဒနာ၊ နိရာမိသဝေဒနာ)။ သဠာ–သံ–ပါ–၄၂၁၊ဌ–၁၁၉၊ အဂါရသုတ်။ ။ဝေဒနာဖြစ်ကြောင်း ၈-ပါးဂါထာ၊ သိဝကသုတ်၊ ပါ–၄၂၀၊ဌ—၁၂၃။ ။ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသမုဒယ၊ဝေဒနာနိရောဓ၊ ဝေဒနာနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ–ခလေးချက်ခွဲပြပုံဟောသော အဋ္ဌသတပရိယာယသုတ်၊ ပုဗ္ဗသုတ်၊ ဉာဏသုတ်၊ သမ္ဗဟုလဘိက္ခုသုတ်၊ ပါ–၄၃၀၊၄၃၁။ ။ဝေဒနာပဥ္စာသုတ်၊ ပါ–၄၅၀၊ ။ ဝေဒနာ၌ သစ္စာလေးပါးညွှန်ပြပုံ၊ပါ–၄၂၀၊ ဌ–၁၂၀။ ။ဝေဒနာ၏ အကြောင်းများကို ဟောထားသော ဝိဟာရသုတ်၊ (ပ-၃) မဟာ–သံ––ပါ–၁၀၊ဌ–၁၆၄။ ။ဝေဒနာဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်းများကို ဟောထားသော ဥပ္ပဋိပါဋိကသုတ်–သံ။ ။ဝေဒနာ ၅-ပါးဖြစ်ကြောင်းကိုဟောထားသော ကဗ္ဗောပမသုတ်–သံ၊ ။ဝေဒနာ၌ဖြစ်သောအနုသယကိုပယ်ရန် ဟောထားသော ပဟာနသုတ်–သံ၊ ။ဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်ရန် သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွါးများရမည်ဟု ဟောထားသော မာနဒိန္နသုတ်–သံ။ ။ ဝေဒနာသုံးပါးကို အနိစ္စဟု ဟောထားသော ရဟောဂတသုတ်–သံ၊ ။ ဝေဒနာသုံးပါးချုပ်လျှင် နိဗ္ဗာန်မြင်ရကြောင်း ဟောထားသော သမာဓိသုတ်–သံ။ ။ဝေဒနာ၌ နိဒါန-ဝေမတ္တ-ဝိပါက-နိရောဓ- နိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ–၅–ချက်ဖြင့် ဝေဘန်၍ဟောထားသော နိဗ္ဗေဓိကသုတ်၊အံ–၆–ပါ–၃၆၀၊ ဌ–၁၃၅။

ဝေဒနာသုတ်။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၅၃၊ဌ–၁၇၄၊ ဝေဒနာသုံးပါးကို ပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၇၊ ဌ–၁၆၀။ ။ပါ–၁၆၅၊ ဝေဒနာသုံးပါးကို ပိုင်းခြားသိရန်သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွါးများရမည်ဟု ဟောထား၏။

ဝေဒဂူပုဒ်အဖွင့်။ ။စူဠနိ–ပါ–၆၃–၆၄–၈၇၊ (ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်ပုဒ်)။ မဟာနိ–ပါ–၇၁၊၁၅၈၊ဌ–၁၉၀–၂၇၀။ ။ဇာတက–ဌ–၃–အုပ်–၃၀၊ပါ –ပ–အုပ်–၃၀၊ ။သုတ္တ–ပါ–၃၆၀၊ ဌ–၃–အုပ်–၁၅၄၊ သဘိယသုတ်။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းဟော၏။ ။ဝေဒဂူပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ မရအပ်ကြောင်းရှင်းပြသော ဝေဒဂူပဥှ၊မိလိန္ဒ–ပါ–၅၅။

ဝေနေယျပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုး။ ။(ဗုဒ္ဓဝေနေယျ,သာဝကဝေနေယျ)၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၉၂၊ ဌ–၃–အုပ်–၁၇၇၊ ။ဒီဃ–၃–ဌ–၂၃၀၊ ပါ–၂၂၇။

ဝေမတ္တ ၅-မျိုး။ ။ဘုရားရှင်တို့ တဆူနှင့်တဆူမတူ ထူးခြားသော အချက် ၅-ချက်၊ အာယုဝေမတ္တ၊ ပမာဏဝေမတ္တ၊ ကုလဝေမတ္တ၊ ပဓာနဝေမတ္တ၊ ရသ္မိဝေမတ္တ။ ။ဇာတိ-ဋ္ဌ-၁၃၁။ ။ဗုဒ္ဓ-ဋ္ဌ-၁၅၇။ ။ဒီဃ-၂-ဋ္ဌ-၁၇။ ။ဥဒါန-ဋ္ဌ-၁၃၅၊အကျဉ်း။ ။၄-မျိုး၊မိလိန္ဒ-ပါ- ၂၇၆၊ ၈-မျိုး၊သုတ္တ-ပါ-၃၄၇၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၁၃၄။ အဒ္ဓါနဝေမတ္တ၊ နေက္ခမ္မဝေမတ္တ၊ ဗောဓိဝေမတ္တ၊ သုံးမျိုးထည့်၍ ၈-မျိုး ပြထား၏။ ။ဗုဒ္ဓ-ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၃၄၈၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။

၁။ **အာယုဝေမတ္တ**....သက်တော်အရှည်အတိုမတူခြင်း။
၂။ ပမာဏဝေမတ္တ....အရပ်တော်အရှည်အတိုမတူခြင်း။
၃။ ကုလဝေမတ္တ....အမျိုး(ခတ္တိယ ဗြာဟ္မဏ)မတူခြင်း။
၄။ ပဓာနဝေမတ္တ....ဒုက္ကရစရိယာကျင့်ရာ၌အချိန်ကာလမတူခြင်း။
၅။ ရသ္မိဝေမတ္တ....ရောင်ခြည်တော်(အမြဲ)ကွန့်မြူးပုံမတူခြင်း။
၆။ ယာနဝေမတ္တ....တောထွက်ရာ၌စီးသောယာဉ်မတူခြင်း။
၇။ ဗောဓိဝေမတ္တ....ဗောဓိပင်မတူခြင်း။
၈။ ပလ္လင်္ကဝေမတ္တ....ပလ္လင်တော်မတူခြင်း။

တနည်းပြထားရာ၌ နေက္ခမ္မဝေမတ္တမှာ ယာနဝေမတ္တနှင့်တူ၏။
အဒ္ဓါနဝေမတ္တ....ပါရမီဖြည့်ရာကာလမတူခြင်း။

ဝေမာနိကပြိတ္တာ။ ။ဝေမာနိကပြိတ္တာအချို့ကို ပြဆိုခန်း၊ ဒီဃ-၂-ဋ္ဌ-၁၀၀၊ပါ-၅၉။ ။ဝေမာနိကပြိတ္တာအချို့တို့မှာ အပါယ်လေးဘုံမှအလွတ်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဋိသံ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၀၄။ ။ရှုဥ္ဇနီ-ဋ္ဌ-၅၃။

ဝေယျာဝစ္စအကျိုး။ ။ဒွါရပါလကဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန-ပါ-၈၁၊ ဋ္ဌ-၂၂၀။ ။ဒါသိဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ-၂၁၊ဋ္ဌ-၈၂။ ။ဥတ္တရမာဏဝဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ-၁၀၂၊ ဋ္ဌ-၂၇၇၊ အလှူ့ရှင်ပါယာသိဘုရင်ခံထက် ဝေယျာဝစ္စပြုသူ ဥတ္တရလုလင်က သာလွန်၍ အကျိုးပေးပုံကိုပြဆိုခန်း။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၂၈၀၊ ဋ္ဌ-၄၀၂။ ။လှည်းဝင်ရိုးကျိုးကို ပြုပြင်တာတ်ဆင် ပေးရုံမျှဖြင့် ရုက္ခဗိုလ်နတ်ဖြစ်ရပုံ၊ အက္ခရုက္ခပေတဝတ္ထု၊ ပေတ-ပါ-၂၁၆၊ ဋ္ဌ-၂၅၉။ ။ဝေယျာဝစ္စအကျိုးပြ ဂါထာများ၊ သဥ္စယတ္ထေရဂါထာ၊ ထေရ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၅၀။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၁၅၂၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၁၁၉။ ။ပါ-၂၈၆။ ။ဗိရဏီနတ်သမီး၊ ဇာတက-ပါ-၃-

အုပ်–၁၉၅၊ ၆၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၄၆၊ ၇။ ။စက္ကုပဋ္ဌောတမင်း ယာဉ် ၅-မျိုးရခြင်းအကြောင်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိ–၃–ဋ္ဌ–၃၉၉၊ ပါ–၃၀၇။

ဝေရမဏီပုဒ်အဖွင့်။ ။အကျယ်၊ ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၁၅။ ။ဝိ–၅–ပါ–၃၀၀၊ (ငါးပါးသီလ)။ ။ဝေရနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၉၂၊ ဋ္ဌ–၄၀၇။

ဝေလာသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၇၃၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၂၆၃၊ ပါ–၇၆၊(ကာလ၊ရာသိ၊သီမာ)။ ။(ကာလ၊ သီမာ၊ သီလ သုံးနက်)။

ဝေဿဘူဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၆၀၊ ဋ္ဌ–၂၉၀၊ ဒုက္ကရစရိယာ ၆-လကျင့်တော်မူရကြောင်း။ ။ဓာတ်တော်များ ပြန့်နှံ့၍ တည်တော်မူခဲ့ကြောင်း၊ ပါ–၃၇၀။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၂။ ။ဝေဿဘူပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၉၂၊ ၁၇၃။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၀။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၆၉။

ဝေဿန္တရာမင်းကြီး။ ။ဝေဿန္တရာ စရိယဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၉၀၊ ဋ္ဌ–၇၆၊ အမိဝမ်းမှ ဖွါးလျှင်ဖွါးချင်း ပေးလှူရန် ဝတ္ထုပစ္စည်းကို တောင်းပုံ၊ ၎င်းဝတ္ထုအကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။ဝေဿန္တရာမင်းကြီး (ရသေ့အသွင်ဖြင့်) တောင်းသောဆု ၈-ပါး၊ ဋ္ဌ–၁၀၀။ ။(ဇာတက-ဋ္ဌ-အကျယ်ရှိ၏)။ ။ဝေဿန္တရာမင်းကြီး၏ စိတ်သည် အမြဲမပြတ်ငြိမ်သက်စွာ (၁၀) ပါးသောတရား၌ တည်ကြောင်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၂၁။ ။ဝေဿန္တရပဥှ၊ ပါ–၂၆၇၊ ၂၇၁၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီး သား,သမီးတို့ကို လှူရာ၌ လှူရခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြပုံ။ ။ဝေဿန္တရာမင်းကြီး နေသောတောကို ချီးကျူးခဏ်း၊ စူဠဝန ဝဏ္ဏနာ၊ ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–၃၃၉၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၃၀၂။ ။မဟာဝန ဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၄၂၊ ဋ္ဌ–၃၀၇။

ဝေသာရဇ္ဇတရားလေးပါး။ ။ဘုရားရှင်တို့ ရဲရင့်စွာ ကြုံးဝါးတော်မူကြသောအရာလေးမျိုး၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၀၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၀။ ။နိဒါန်–သံ–ဋ္ဌ–၄၂။ ။ဝေသာရဇ္ဇသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၁၅၊ ဋ္ဌ–၂၅၃။ ။ဤ၌ဒသချာစွာဟောထား၏၊ပဋိသံ–ပါ–၃၇၅၊ဋ္ဌ-ပ–၃–အုပ်–၂၅၂။ ။အပ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၅၆၊ ဂါထာ။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၃၀၊ဋ္ဌ–၂၅၃။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇၆။ ဋ္ဌ–၁၅၆။

(၁) ဘုရားရှင်တို့အပေါ်၌ ဤတရားတို့ကို ထိုးထွင်း၍ မသိ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သေး၏ဟု ပြောဆိုနိုင်သော မည်သည့် လူ,နတ်,ဗြဟ္မာ ကိုမျှ မမြင်ကြောင်း။

(၂) အာသဝေါတရားတို့ မကုန်ခမ်းသေးဟု ပြောဆိုနိုင်သော လူ,နတ်, ဗြဟ္မာကို တဦးမျှ မမြင်ကြောင်း။
(၃) ဤတရားကို မှီဝဲလျှင် ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်၏ ဟု ဟောထားသည်ကို ငြင်းဆံနိုင်မည့် လူ,နတ်,ဗြဟ္မာကို မြင်တော် မမူကြောင်း။
(၄) ဘုရားရှင်တို့ဟောထားတော်မူသော တရားတော်များမှာ ဝဋ်ဒုက္ခမှ မလွတ်မြောက်နိုင်ဟု :(ဝါ) ဝဋ်ဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်နိုင်ဟု ငြင်းဆံနိုင်မည့် လူ,နတ်,ဗြဟ္မာကို မြင်တော် မမူကြောင်း။ ဤအချက်ကြီးလေးချက်ကို ရဲရဲရင့်ရင့် ကြုံးဝါး ထားတော်မူကြ၏-ဟူလို။

ဝေသာလီပြည်နှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဝေသာလီနဂရ ဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၉၇၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၅။ ။ဝေသာလီသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂၇ဝ၊ ဋ္ဌ—၂၉၆၊ အသုဘကထာ **အာ**နာပါနကထာကို ဟော ထား၏။ ။ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသတ်သေခြင်း၊ သတ်စေခြင်းပြုကြသော တတိယ ပါရာဇိကဥ်လာသော ရဟန်းတော်များ၏ အကြောင်းကိုလည်းဟောထား၏။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၁၃၅၊ ၎င်းပြည်၌ ဘေးကြီးသုံးပါးဖြစ်သော ကြောင့် ရတနသုတ်ကို ဟောတော်မူပုံပြခဏ်း။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၃၊ ၂၆၅၊ ပါ—၁၁၂။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၇၃၊ ၂၀၀၊ ၎င်းဝေသာလီပြည်၌ မင်းပေါင်း (၇၇၀၇)ယောက်ရှိ၍ အလှည့်စဉ်အားဖြင့် အုပ်စိုးကြကြောင်း၊ အိမ်ရွှေမင်း၊ စစ်သူကြီး၊ဘဏ္ဍာထိန်း တို့လည်း(၇၇၀၇) ယောက်စီပင် ရှိကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။အံ—ဂ—ဋ္ဌ—၂၀၉။ ။ ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၃၅။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၃၀။ ။ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၆၀။ ။ဝိ—၁—ပါ—ဂ၆၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁။ ။ ၃—ပါ—၃၇၇၊ဋ္ဌ—၃၉၆။

ဝေဠုဝနေပုဒ်အဖွင့်။ ။ဥဒါန—ပါ—ဂ၁၊၅၄၊

ဝေဠုဝဂါမဝဿူပဂမနဝဏ္ဏနာ။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—ဂ၄၊ ဋ္ဌ—၁၃၆၊ဘုရားရှင် (ဂေါတမ) ၄၅-ဝါမြောက် နောက်ဆုံး ဝါကပ်တော်မူသောရွာဖြစ်၏။

ဝေးသောအရာများ။ ။သုဝိဒူရသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၅၉၊ဋ္ဌ—၃၀၆၊

၁။ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး။

၂။ သမုဒ္ဒရာ၏ဤမှာဘက်ကမ်းနှင့် ထိုမှာဘက်ကမ်း။

၃။ နေထွက်ရာအရပ်နှင့် နေဝင်ရာအရပ်။
၄။ သူတော်တရားနှင့်မသူတော်တရား။
ထေရ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၉။ ။ဇာတက—ပါ—၃—အုပ်—၁၃၆၊၇၊ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၅၂၃၊ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၄၄။ ။ဇာတ်—ဋ္ဌ—၂၀၁၊၃၂၅။ ။ တနည်းလေးမျိုး၊ မိလိန္ဒ ပါ—၁၃၄၊ငရဲပြည်နှင့်နတ်ပြည်၊ သုခနှင့်ဒုက္ခ၊ဤ ၂-မျိုးပြဆိုထားရှိ၍ ကျန် ၂-ပါးမှာတူ၏။

ဝေါသဒ္ဒါပေါဒနိုင်သောအနက်များ။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၁၅၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၇၀။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၆၊ပါ—၂၄၃။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၃၆၊ပါ—၁၉၅။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၄၁၊ပါ—၅၊ ။ဝေါသဒ္ဒေါ ပစ္စတ္တ ဥပယောဂ ကရဏ သမ္ပဒါန သာမိဝစန ပဒပူရဏေသု ဒိဿတိ။ ။ ဝေါကာရတ္တန္တိ နာနတ္တံ-ဟုဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ်—၂—၂၉၇။ ပါ—၄၀၉။ ။ ဝေါကာရောနိုပါတမတ္တံ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ သဠာ—သံ—ဋ္ဌ—၄၅၊ ပါ—၃၄၂။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၉၆၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၉၄။ ။ဝိ—၃—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၅၂။

ဝေါဿဂ္ဂ ၂-မျိုး။ ။စွန့်လွှတ်ခြင်း ၂-မျိုး၊ (ပရိစ္စာဂဝေါဿဂ္ဂ၊ပက္ခန္ဒနဝေါဿဂ္ဂ)၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၁၀၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၉၉။ ။အံ—၂—ဋ္ဌ—၁၀၊ အံ—၄—ပါ—၃၂၃၊ဋ္ဌ—၂၆၀၊ ။အံ—၇—ဋ္ဌ—၁၇၅၊ပါ—၄၆၄။ ။ ပဋိသံ—ပါ—၃၉၇၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၀၆၊ နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၇၁၊ပါ—၁၅၊ ။ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၀၉၊ဋ္ဌ—၂၀၂။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၃၀၂၊ပါ-၂၃၀။ ။ သဂါထာ— သံ—ဋ္ဌ—၁၄၅၊ပါ—၀၀။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၀၀။

ဝေါဟာရသဒ္ဒါပေါဒနိုင်သောအနက်များ။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၂၃၊ဋ္ဌ—၂၇။ ။ ဥဒါန—ဋ္ဌ—၃၀၂၊ ပါ—၁၅၇။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၃၇၊ပါ—၇၀၊ ဝေါဟာရောတိ ဗျာဟာရဝေါဟာရောပိ ပဏ္ဏတ္တိပိ ဝစနမ္ပိ စေတနာပိ။

ဝံသ ဂ-မျိုး။ ။(အမျိုးအနွယ် ဂ-မျိုးဟုလို)၊အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၇၆၊ ။ စူဠနိ—ဋ္ဌ—၁၁၆၊ ။ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၁၉၁၊ပါ—၁၀၀။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၉၉၊ ဋ္ဌ—၄၁၃။ခတ္တိယဝံသ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ဝေဿ၊သုဒ္ဒ၊သမဏ၊ကုလ၊ရာဇ၊ အရိယဝံသ၊ ဤ ဂ-မျိုးတွင် အရိယဝံသသာလျှင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း။

ဝါးရုံကိုပြ၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်တို့တရားဟောသောဂါထာ။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၀၅၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၆။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၇၊တရားသံကြားရ၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း။

ဝက်သတ်သမားတို့ခံရသော အပြစ်များ။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၄၄၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၂။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၄၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၉၀။ ။စုန္ဒသူကရိကဝက်သတ်သမားမှာ အသက်ရှင်စဉ်ကပင် အဝီစိငရဲမီးပူလောင်ခံရပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀။ ။

မဇ္ဈိမနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဝစ္ဆသုတ်(မဟာ)။ ။၂–ပါ–၁၅၆၊ဋ္ဌ–၁၃၉၊ ဘုရားရှင်မှတပါး အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရဟန္တာမဖြစ်နိုင်ဟုအထင်ရှိ၍ မေးလျှောက်သည်ကို ဖြေရှင်းဟောထားတော်မူ၏။

ဝတ္ထသုတ်။ ။၁–ပါ–၄၃၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၀၊စိတ်ဖြူစင်ခြင်း,စိတ်ညစ်နွမ်းခြင်းအကြောင်းများကို အကျယ်ဟောထား၏။

ဝနပတ္ထသုတ်။ ။၁–ပါ–၁၄၉၊ဋ္ဌ–၃၇၆၊မှီဝဲအပ်,မမှီဝဲအပ်သော တောရကျောင်း၊ရွာ၊ပုဂ္ဂိုလ်များကိုခွဲခြားပြဆိုထား၏။

ဝမ္မိကသုတ်။ ။၁–ပါ–၁၉၅၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၆၊ပုစ္ဆာ ၁၅-ချက်၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို တောင်ပို့ဥပမာထား၍ ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပကတိတောင်ပို့ဝမ္မိကမည်ပုံ၊ ဋ္ဌ–၃၄၊ခန္ဓာကိုယ်ဝမ္မိကမည်ပုံ၊ ဋ္ဌ–၃၅၊ ဝမ္မိကမည်ခြင်းအကြောင်းလေးပါး၊ ဋ္ဌ–၃၄။

ဝဿကာရပုဏ္ဏားကြီး။ ။ဝဿကာရပုဏ္ဏားကြီးက အသျှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်ကို မျောက်နှင့်တူသည်ဟု ကဲ့ရဲ့မိသောကြောင့် ဒုတိယဘဝ၌ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်တွင် မျောက်ဖြစ်နေရကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၃–ဋ္ဌ–၄၉၊ ပါ–၆၄။

ဝါသေဋ္ဌသုတ်။ ။၂–ပါ–၃၀၆၊ဋ္ဌ–၂၉၄၊ဗြာဟ္မဏမည်ခြင်းအကြောင်းမေးလျှောက်၍ ဂါထာများနှင့်တကွ အကျယ်ဟောထားတော်မူ၏။(ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သာ ဗြာဟ္မဏအစစ်ဖြစ်ကြောင်းဟောထား၏။)

ဝိကာလဘောဇနေသိက္ခာပုဒ်။ ။ဤသိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်တော်မူရာတွင် ကန့်ကွက်သော ဘဒ္ဒါလိရဟန်း၊ ဘဒ္ဒါလိသုတ်၊ ၂–ပါ–၁၀၀၊ဋ္ဌ–၁၀၃။ ။မလိုက်နာဟုဆိုကြသော ကိဋာဂိရိနေ ရဟန်းများ၊ ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၉၊ ။နေ့ဝိကာလ၊ညဝိကာလ ၂-ကြိမ်ခွဲ၍ ပညတ်တော်မူပုံ၊ဋ္ဌ–၁၃၀။

ဝိတက္ကသဏ္ဌာနသုတ်။ ။၁–ပါ–၁၆၇၊ဌ–ပ–အုပ်–၃၉၁၊ ဆန္ဒ,ဒေါသ, မောဟကိုပယ်ရန်နည်းကို အကျယ်ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်း လှ၏၊ဝင်းသုံးပါး၏ ခေတ်,အာရုံကိုလည်း ပြဆိုထား၏။

ဝိဒ္ဒသုနေ့ာတိ ပဏ္ဏိတဿ။ ။၁–ပါ–၉၃၊ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၆။ ။ဋ–ဒု– အုပ်–၂၇၄။ ။(မဟာ–သံ–ဋ–၁၅၄–၌လည်းရှိ၏)။

ဝိနေ့ာဓနော့ပဟာတဗ္ဗအာဓသဝ။ ။၁–ပါ–၁၄၊ ဋ–ပ–အုပ်–၀၄။

ဝိသာခဥပါသကာဝတ္ထု။ ။(ဓမ္မဒိန္နာ၏လင်ယောက်ျားသေရွေး)၊ ၁–ဋ– ဒု–အုပ်–၂၅၅၊

ဝီမံသကသုတ်။ ။၁–ပါ–၃၉၂၊ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၇၊ ဆရာများအပေါ်၌ ကျနစွာစုံစမ်းပြီး ဆရာပြုထိုက်မှ မှီဝဲဆည်းကပ်ရန်ဟောထား၏၊ဝီမံသက သုံးမျိုးတွင် သတ္တုဝီမံသကအတွက်ဟောထား၏။

ဝေခနသသုတ်။ ။၂–ပါ–၂၃၁၊ဋ–ဝ၉၁၊ဝေခနသပရိဗ္ဗိုဇ်အား ငါဘုရား ဆိုးမသည့်အတိုင်းကျင့်လျှင် ကိုယ်တိုင်အမှန်မြင်ရလတ္တံ့ဟု မိန့်တော်မူပုံ။

ဝေဒလ္လသုတ်(မဟာ)။ ။၁–ပါ–၃၆၅၊ဋ–ဒု–အုပ်–၂၃၄၊ မဟာကော ဋ္ဌိကမထေရ်နှင့် အသျှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်တို့ ခန္ဓာ ၅-ပါး၊သမာပတ်၊ နိရောဓသမာပတ် စသည်တို့ကို မေးဖြေဆွေးနွေးတော်မူကြပုံ။ ။စူဠ ဝေဒလ္လသုတ်၊ ပါ–၃၇၃၊ ဋ–၂၅၅၊ လင်ယောက်ျားဖြစ်ဘူးသူ ဝိသာခ ဥပါသကာက သူ၏အိမ်ရှင်မဖြစ်ဘူးသောဓမ္မဒိန္နာထေရီအားမေးလျှောက် ၍ ၎င်းထေရီက ဖြေရှင်းပြပုံ။

ဝေရဉ္စသုတ်။ ။ပါ–၃၆၀၊ ဋ–၂၃၄၊ ဒုစရိုက်,သုစရိုက် ၁၀-ပါးစီအကျယ် ဟော၍ သုစရိုက်လုံခြုံလျှင် လူ,နတ်,ဗြဟ္မာဘုံတွင် ရောက်လိုရာဘုံ၌ ရောက်နိုင်ကြောင်းဟောထား၏။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဝစ်နက္ခမောပုဒ်၌ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထုံး နှလုံးမူစရာ။ ။သဂါထာ—ပါ—၆၃၊ဋ္ဌ—၁၁၃၊ကိုယ်ကလည်း သူတပါးကို ဆုံးမရပုံ၊သူတပါးက ကိုယ့်ကို ပြန်၍ဆုံးမသော် ရှိသေစွာနာယူပုံ။

ဝစ္ဆဂေါတ္တသံယုတ္တ။ ။ခန္ဓ—ပါ—၂၁ဝ၊ဋ္ဌ—၃၂၃၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၊ခန္ဓာ၅-ပါး၏အကြောင်း၊ ခန္ဓာ၅-ပါး၏ချုပ်ရာ၊ ချုပ်ရာသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်၊ ဤလေးချက်၌ မသိခြင်းကြောင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူ အမျိုးမျိုးကိုယူကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဝဇီရာသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၃၆၊ဋ္ဌ—၁၇ဂ၊ ခန္ဓာ၅-ပါးကို သတ္တဝါခေါ်ကြောင်း၊ ဝဇီရာဘိက္ခုနီက မာရ်နတ်ကြီးအား ရှင်းပြခဏ်း၊ ဒုက္ခမေဝ ဟိ သမ္ဘောတိ-စသောဂါထာ။

ဝဇ္ဇီသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၂ဂ၊ဋ္ဌ—၃၇၊အာရုံ ၆-ပါး၌ တဏှာမကိန်းလျှင် အေးငြိမ်းကြောင်းဟောထား၏။

ဝတပဒသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၃ဝ၊ဋ္ဌ—၃၁၇၊ သိကြားမင်းဖြစ်ကြောင်း ကျင့်ဝတ် ၇-ပါး ဂါထာများ။

ဝတ္ထသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၆၄၊ဋ္ဌ—၁ဂ၂၊အလိုရှိသောဗောဇ္ဈင်ဖြင့် နေနိုင်ကြောင်း၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်ဟောထား၏။

ဝတ္ထုသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၃၄၊ ဋ္ဌ—ဂဂ၊ လူတို့မှီခိုရာကား သားသမီး၊ မယားမှီခိုရာကား ခင်ပွန်းကောင်း၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့မှီခိုရာကား မိုးရေဖြစ်ကြောင်း ဂါထာ။

ဝနရောပသုတ်။ ။ပါ—၃ဝ၊ဋ္ဌ—ဂ၃၊သဒ္ဓါ ပညာ ပဝတ္တိ-အဓိပ္ပါယ်နှင့် နတ်ပြည်ရောက်ကြောင်း ကောင်းမှုများကို ဟောထား၏၊ ဥယျာဉ်, ရေတွင်း, ရေကန်,လမ်း,တံတား ဆောက်လုပ်သူ-ပြုပြင်သူတို့ သိထားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

ဝနသံယုတ္တ။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၉၉၊ဋ္ဌ—၂၆၃။

ဝယဓမ္မသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၆၁၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးကိုဝယဓမ္မဟု ဟောထား၏။

ဝလာဟကသံယုတ္တ။ ။ခန္ဓ—ပါ—၂၁၄၊ ဋ္ဌ၊၃၂၁၊ဝလာဟကနတ် အမျိုးမျိုးနှင့် ၎င်းနတ်တို့ ဖြစ်ကြောင်းများ၊ သီတဝလာဟက၊ ဥဏှ၊ အဗ္ဘ၊ ဝါတ၊ ဝဿဝလာဟက၊ ကောင်းကင်၌နေသောနတ်များ၊ ရာသီအခါအားလျော်

စွာ ဖြစ်ပေါ်လာသော အအေး, အပူ, တိမ်တိုက်, လေ,မိုးများမှ တပါး အခြားသောကာလ၌ဖြစ်သော အအေး,အပူစသည်တို့မှာထိုနတ်တို့၏ အာနုဘော်ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဝဿသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၄၅၊ ဠ–၃၁၉၊မိုးရေသည် တဖြည်းဖြည်းစီးဆင်းသွားရာ အဆုံးတွင် မဟာသမုဒ္ဒရာသို့သာ ရောက်သကဲ့သို့ ရတနာသုံးပါး၌ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု၊၅-ပါးသီလလုံခြုံမှုရှိသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်လည်း တဖြည်းဖြည်း နိဗ္ဗာန်သို့သာ ရောက်ကြောင်းဟောထား၏။

ဝဿံဝုတ္ထသုတ်။ ။ပါ–၃၅၅၊ဠ–၃၂၁၊ သောတာပန်က သကဒါဂါမ်ဖြစ်အောင်၊ (ပ) အနာဂါမ်က ရဟန္တာဖြစ်အောင် အားထုတ်ကြကြောင်း ဟောထား၏။

ဝါတသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၆၆၊ဠ–၃၁၀၊ လေ, မြစ်, ကိုယ်ဝန်, လ, နေတို့သည် မရွေ့ရှားဘဲ တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ အမြဲမလှုပ်မရှား တည်နေကြ၏ဟု ရှေးကပင် အယူမှားခဲ့ကြပုံကို ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၇၀၊ဠ–၃၁၇။

ဝါဒတ္ထိကသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၀၉၊ဠ–၃၃၀၊ သစ္စာလေးပါးကို သိလျှင် ဘယ်သူကသာ၍ဝါဒပြိုင်ပြိုင် ထိုသူကသာ အနိုင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဝါလသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၉၅၊ဠ–၃၃၂၊သစ္စာလေးပါးကို သိအောင်ကျင့်ရခြင်းက သားမြီးဖျားကို မှန်အောင် ပစ်ရသည်ထက် ခက်ခဲလှကြောင်း ဟောထား၏။

ဝါသိဇဋသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၂၄၊ဠ–၃၀၀၊ တောင့်တနေရုံမျှဖြင့် အကျိုးမပြီးနိုင်ကြောင်း၊ ပြုလုပ်မှသာ အကျိုးပြီးနိုင်ကြောင်း ကြက်မ-ဥပမာဖြင့် ဟောထား၏။

ဝါသုဒတ္တသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၅၂၊ဠ–၁၀၂၊သတ္တိယာဝိယ ဩမဋ္ဌောစသောဂါထာ။

ဝိဂ္ဂါဟိကကထာသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၆၇၊ဓမ္မဝိနယကို ငါသိသည်,သူမသိစသည်ဖြင့် ငြင်းခုံသောစကားများကို မပြောဆိုကြဘဲ သစ္စာလေးပါးနှင့်စပ်သော စကားကိုသာ ပြောဆိုကြရန် ဟောထား၏။

ဝိဇယာသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၃၀၊ဠ–၁၇၆၊ခန္ဓာကိုယ်ကား စက်ဆုတ်ရွံရှာဘွယ်သာဖြစ်ကြောင်း ဝိဇယာဘိက္ခုနီက မာရ်နတ်အားပြောပြပုံ။ ။ (သုတ္တနိပါတ-၌ အကျယ်ရှိ၏)။

ဝိညာဏသုတ်။ ။နိဒါန-ပါ-၃၁၇၊ သံသရာစက် လည်ပုံပြတ်ပုံကို သစ်ပင် ဥပမာဖြင့် ဟောထား၏။ ။ပါ-၄၄၀၊ ဌ-၁၉၆၊ ဝိညာဏ် ၆-ပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး စိစစ်ဟောထား၏။

ဝိတ္တသုတ်။ ။သဂါထာ-ပါ-၃၉၊ဌ-၉၁၊ သဒ္ဓိဓ ဝိတ္တံ ပုရိသဿ သေဋ္ဌံ စသောဂါထာ။

ဝိတ္ထာရသုတ်။ ။(ပ-၃) မဟာ-ပါ-၁၇၇၊ ဌ-၂၆၀၊ ဣန္ဒြေအနုအရင့် လိုက်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၆-မျိုးဖြစ်ပုံ ဟောထား၏၊ (ဣ-ခဏ်း၌ ရှိ၏)။ အနာဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ် ၅-မျိုးကိုလည်း ပြထား၏။

ဝိဓသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။သဂါထာ-ဌ-၄၄၊ပါ-၁၁၊(ကောဋ္ဌာသ၊ အာကာရ၊ မာန-သုံးနက်)။

ဝိဓာသုတ်။ ။မဟာ-ပါ-၅၂၊ဌ-၁၇၄၊ မာနသုံးပါးကိုပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ပါ-ဂ၇၊ ဌ-၁၀၉၊ ဤ၌ ဗောဇ္ဈင်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏၊

ဝိဘင်္ဂသုတ်။ ။ပါ-၇၊ဌ-၁၆၀၊မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ပါ-၁၆၀၊ သတိပဋ္ဌာန၊သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာ၊ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာဂါမိနိ ပဋိပဒါ၊ ဤသုံးချက်ကို ဟောထား၏။ ။ပါ-၁၇၂၊ဌ-၂၆၅၊(ပ-၃)၊ ဣန္ဒြေ ၅-ပါးကို အကျယ်ဟောထား၏၊ ။ပါ-၂၄၂၊ဌ-၂၀၉၊ဣဒ္ဓိပါဒ် လေးပါးကို အားထုတ်ရပုံ အကျယ်ဟောထား၏။ ။နိဒါန-ပါ-၂၄၄၊ ဌ-၁၀၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို အကျယ်ဟောထား၏။

ဝိရဒ္ဓသုတ်။ ။မဟာ-ပါ-၁၉၊ဌ-၁၆၀၊မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို အားထုတ်မှ ဒုက္ခ ကုန်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ။ပါ-၇၄၊ ဗောဇ္ဈင်ကို အားထုတ်မှ ဒုက္ခ ကုန်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဝိရဇ္ဇတိ၊ဝိမုစ္စတိ အရကောက်။ ။ခန္ဓ-ပါ-၃၇၊ဌ-၂၄၀၊အနိစ္စသုတ်။

ဝိသာခသုတ်။ ။နိဒါန-ပါ-၄၆၇၊ဌ-၂၁၉၊ပြောခွင့်ကြုံလာလျှင် ပြောဆိုမှသာ ဗာလ,ပဏ္ဍိတ ခွဲခြားသိနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏၊

ဝိဟာရသုတ်။ ။(ပ-၃)၊မဟာ-ပါ-၁၀၊ဌ-၁၆၄၊ ဝေဒနာ၏ အကြောင်းများကို ဟောထား၏။

ဝိဏောပမသုတ်။ ။သဠာ-ပါ-၃၉၉၊ဌ-၁၀၅၊ စောင်း၏ အသံကိုရှာရာ၌ မတွေ့ကောင်းသကဲ့သို့ ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ အတ္တရှာသော် မတွေ့ကောင်းကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဌ-၁၀၉-၌ ဂါထာပါ၏။

ဝုဋ္ဌိသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၃၉၊ ဠ—၉၂၊ ကျေးဇူးအများဆုံးသော အရာများကို ပြသောဂါထာများ။

ဝေဏ္ဍုသုတ်။ ။ပါ—၅၀၊ ဠ—၁၀၂၊ ဘုရားသာသနာတော်၌ မမေ့မလျော့ နေထိုင်သူတို့မှာ သေမင်းအလိုသို့ မလိုက်ရတော့ကြောင်းဂါထာ။

ဝေပစိတ္တိသုတ်။ ။ပါ—၂၂၂၊ ဠ—၃၁၃၊ ဝေပစိတ္တိအသူရာကြီးက သိကြားမင်းကို အမျိုးမျိုးဆဲရေးသော်လည်း သိကြားမင်းက သည်းခံခြင်းသာ မြတ်ကြောင်း ပြောပြသောဂါထာများ၊ ဝေပစိတ္တိ အသူရာမည်ပုံ၊ ပါ—၂၂၉၊

ဝေပုလ္လပဗ္ဗတသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၃၉၆၊ ဠ—၁၄၉၊ ဝေပုလ္လတောင်ကြီးမှာ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဘုရားလေးဆူ ပွင့်တော်မူရာဘွင် အမည်လေးမျိုးရပြီး တဖြည်းဖြည်းမြေသားများ မြင့်တက်၍ နိမ့်လာကြောင်း၊ မမြဲကြောင်း၊ အနိစ္စလက္ခဏာပေါ်လွင်စေရန် ဟောထား၏၊ (အနိစ္စာ ဝတ သင်္ခါရာ စသောဂါထာ)။

ဝေရမ္ဘသုတ်။ ။ပါ—၄၂၀၊ ဠ—၁၉၂၊ ဝေရမ္ဘလေအတွင်းသို့ ရောက်သွားသော ငှက်သည် လက်,ခြေ,ဦးခေါင်းတို့ ဖရိုဖရဲပျက်စီးရသကဲ့သို့ လာဘသက္ကာရ၌ စိတ်ဝင်စားသောရဟန်းသည် ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကို မစောင့်ရှောက်တော့ဘဲ လည်ပတ်နေခြင်းကြောင့် တနေ့နေ့တွင် ပျက်စီးတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဝေဲရဟစ္စာနိသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၃၇၊ ဠ—၄၄၊ ခြေနင်းစီးထားခြင်းကြောင့်ငင်း၊ မြင့်ရာ၌နေထိုင်ခြင်းကြောင့်ငင်း၊ ဦးခေါင်းခြုံထားခြင်းကြောင့်ငင်း အသျှင်ဥဒါယီထေရ်က တရားမဟောဘဲ နေခဲ့ကြောင်း၊ စက္ခုသောတ စသည်ရှိလျှင် သုခ,ဒုက္ခရှိကြောင်း ဟောထား၏။

ဝေဠုဒွါရေယျသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၅၃၊ ဠ—၃၀၅၊ ဝါယမေထေဝ ပုရိသော-စသောဂါထာနှင့် ခန္တီပါရမီယော နဝိဇ္ဇတိ-စသောဂါထာ။

ဝေဲသာလီသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၃၂၇၊ ဠ—၃၇၊အာရုံ ၆-ပါး၌ မတွယ်တာလျှင် ငြိမ်းအေး၍, တွယ်တာလျှင် ပူပန်ရကြောင်းဟောထား၏။

ဝမ်းမီ.ခေါ်ပါဝကမီးအကြောင်း။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၇၀၊ ဠ—၂၁၆၊

အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဝစ္ဆသုတ်။ ။၃-ပါ-၁၆၁၊ ဋ္ဌ-၁၄၂၊ဒါနပြုရာ၌ ကြီးကျယ်သောအကျိုးကိုပေးနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။

ဝဇ္ဇိပုတ္တသုတ်။ ။၃-ပါ-၂၃၁၊ ဋ္ဌ-၂၁၅၊သိက္ခာပုဒ်တွေများခြင်းကြောင့် (ထိုအခါက ၁၅၀-သာရှိသေး၏)၊ မထိန်းသိမ်းနိုင်ဟု ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားရာ ဘုရားရှင်က သိက္ခာသုံးပါးကိုသာ ထိန်းသိမ်းပါဟု မိန့်ကြားတော်မူပုံ။

ဝဓိသုတ်။ ။၅-ပါ-၇၁၊ဋ္ဌ-၃၀၊ (ပ-၃)၊ ကြီးပွါးခြင်းအကြောင်းအင်္ဂါများကိုဟောထား၏။ ။၁၀-ပါ-၃၆၅၊ဋ္ဌ-၃၂၃၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကြီးပွါးခြင်းအကြောင်း ၁၀-မျိုးကို ဟောထား၏။

ဝဏိဇ္ဇသုတ်။ ။၄-ပါ-၃၉၃၊ ဋ္ဌ-၃၂၀၊ရဟန်းတို့အား ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ဘိတ်ရာ၌ လေးမျိုးရှိ၍, ၎င်းအတိုင်းအကျိုးပေးပုံကိုဟောထား၏။

ဝန္ဒနာသုတ်။ ။၃-ပါ-၂၉၈၊ရှိခိုးခြင်းသုံးမျိုး၊ (ကာယ,ဝစီ,မနော)။

ဝပကာသသုတ်။ ။၅-ပါ-၁၂၈၊ဋ္ဌ-၄၆၊ တပါးတည်းမနေထိုက်သော အင်္ဂါ ၅-ပါးကိုဟောထား၏၊ (သံဃာ့အလယ်၌လည်း မသင့်လျော်ဟု ဋ္ဌ-၌ဖွင့်ပြထား၏)။

ဝပ္ပသုတ်။ ။၄-ပါ-၅၁၇၊ဋ္ဌ-၃၆၇၊ ကံသစ်ကိုလည်းမပြု၊ ကံဟောင်းလည်းကုန်က အာသဝေါတရားတို့မဖြစ်နိုင်တော့ကြောင်း ဟောထား၏။

ဝမနသုတ်။ ။၁၀-ပါ-၄၃၅၊ဋ္ဌ-၃၃၅၊ သမ္မာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊သမ္မာဉာဏ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိ ၌ ၁၀-ပါးဖြင့် မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ မိစ္ဆာဉာဏ၊ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ ၌ ၁၀-ပါးကို အံထုတ်စေရန် ဟောထား၏။

ဝဿကာရသုတ်။ ။၄-ပါ-၃၄၄၊ ဋ္ဌ-၂၉၇၊ ဝဿကာရပုဏ္ဏားကြီးနှင့် ဘုရားရှင်တို့အလို မဟာပညာ၊မဟာပုရိသမည်ပုံခွဲခြားဟောထား၏။ ။ ပါ-၄၉၉၊ ဋ္ဌ-၃၆၁၊ အသပ္ပုရိသက-အသပ္ပုရိသ, သပ္ပုရိသကိုမသိ၊ သပ္ပုရိသက-သပ္ပုရိသ, အသပ္ပုရိသကိုသိကြောင်း ဟောထား၏။ ။ ၇-ပါ-၄၀၉၊ ဋ္ဌ-၁၅၅၊မင်းတို့အတွက် အပရိဟာနိယတရား ၇-ပါးကိုဟောထား၏။

ဝါဒိသုတ်။ ။၄-ပါ-၄၅၅၊ ဋ္ဌ-၃၃၀၊ သဒ္ဓါ,အဓိပ္ပါယ်ကိုဖြေနိုင်, မဖြေနိုင် လေးချက်လှည့်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးကိုဟောထား၏။

ဝါဟနသုတ်။ ။၁၀-ပါ-၃၇၆၊ဋ္ဌ-၃၂၅၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၊ ဇာတိ,ဇရာ, မရဏ,ဒုက္ခ,ကိလေသ ဤ ၁၀-ပါးမှကင်း၍ဘုရားရှင်နေတော်မူကြောင်း ဟောထား၏။

ဝိဇ္ဇာဘာဂိယသုတ်။ ။၆-ပါ-၂၉၄၊ ဋ္ဌ-၁၀၆၊ အနိစ္စသညာ စသည် ၆-ပါးကိုဟောထား၏။ ။ဝိဇ္ဇာဘာဂိယ ၂-မျိုး (သမထ,ဝိပဿနာ) ၂-ပါ-၆၂၊ဋ္ဌ-၂၆၊၎င်း ၂-ပါး၏အကျိုးကိုဟောထား၏။

ဝိတ္ထတသုတ်။ ။၅-ပါ-၂၊ဋ္ဌ-၁၊ သေက္ခဗလ ၅-ပါးကို ဟောထား၏၊ (သဒ္ဓါ,ဟိရိ,ဩတ္တပ္ပ,ဝီရိယ,ပညာ)။

ဝိနိဗန္ဓသုတ်။ ။၅-ပါ-၂၁၀၊ဋ္ဌ-၇၇၊ စေတသောဝိနိဗန္ဓတရား ၅-ပါး၊ (ပဥ္စ-စ-ခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီ)၊

ဝိဘဇ္ဇဝါဒီ။ ။ဘုရားရှင်မှာ ဝိဘဇ္ဇဝါဒီဖြစ်ကြောင်း၊ ဧကံသဝါဒီ မဟုတ်ကြောင်း၊(ဝါ)တယူသန်သမားမဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ (ဝိဘဇ္ဇဝါဒီ ဟူသည်မှာ ခွဲခြမ်းစိပ်ဖြာ လှေ့လာကြည့်ရှုပြီး သင့်လျော်မှသာယူတော်မူ၏ ဟူလို)၊ ။အကုသိုလ်ပွါး၍ ကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်က ကဲ့ရဲ့ထိုက်ကြောင်း၊ အကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်၍ ကုသိုလ်ပွါးကချီးမွမ်းထိုက်ကြောင်းဟောထား၏။ ဝဇ္ဇိယမာဟိတသုတ်၊ ၁၀-ပါ-၄၀၉၊ဋ္ဌ-၃၃၀။

ဝိမုတ္တာယတနသုတ်။ ။၅-ပါ-၁၇၊ ဋ္ဌ-၀၊ အရဟတ္တဖိုလ် ရစေနိုင်သော အချက် ၅-ချက်၊ [1]တရားတော်ကို နာရ၍၎င်း၊ [2]ကိုယ်တိုင် ဟောပြောပေးရ၍၎င်း၊ [3]သရဇ္ဈာယ်၍၎င်း၊ [4]ဆင်ခြင်၍၎င်း၊ [5]သမာဓိပညာဖြင့် ကောင်းစွာ ထိုးထွင်းသိ၍၎င်း ရနိုင်သည်-ဟူလို၊

ဝိသာခသုတ်။ ။၄-ပါ-၃၆၀၊ဋ္ဌ-၁၀၆၊သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာတရားဟောမှုကြောင့် ဘုရားရှင်ကသာဓုခေါ်တော်မူပုံ။ ။စကားသံကြားလျှင် ဗာလ, ပဏ္ဍိတဟု ခွဲခြားသိနိုင်ပုံဂါထာ၊ ပါ-၃၆၁။

ဝိသာခါသုတ်။ ။၈-ပါ-၈၄၊ ရှစ်ပါးသီလအကျိုးကို ဟောထား၏။ ။ ဒုတိယ၊ပါ-၉၄၊ဋ္ဌ-မနာပကာယိက နတ်ဖြစ်ကြောင်း ၈-ပါးကို ဟောထား၏။

ပီတရာဂသုတ်။ ။၅-ပါ-၉၇၊ဋ္ဌ-၃၀၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့ မုန်းကြောင်း, ချစ်ကြောင်းအင်္ဂါ ၅-ပါးစီ ဟောထား၏။

ဝုစုပဗ္ဗဇ္ဇိတသုတ်။ ။၅–ပါ–၆၉၊ဋ္ဌ–၃၀၊ (ပ-ဒု) တောထွက်ရဟန်းကြီးတို့ ရခဲလှသောတရား ၅-မျိုးကို ဟောထား၏။

ဝေဒိယမာနသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော ၂-နက်။ ။(အနုဘဝန္တ အနက်၊ ဇာနန္တ အနက်)၊ ၃–ဋ္ဌ–၁၆၃၊ပါ–၁၇၇။

ဝေနာဂပုရသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၀၁၊ဋ္ဌ–၁၆၅၊ ဥစ္စာသယန-မဟာသယန ၃-မျိုးကိုဟောထား၏၊ (ဒိဗ္ဗ,ဗြဟ္မ,အရိယ)၊ ဈာန်,မေတ္တာ,အရဟတ္တ)၊ နေခြင်းသုံးမျိုး-ဟူလို၊

ဝေရသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၇၀၊ဋ္ဌ–၆၁၊ကံ ၅-ပါးလွန်ကျူးသူဒုဿီလ၊မလွန်ကျူးသူ သီလဝါမည်၏ဟု ဟောထား၏၊ဂါထာများမှတ်သားဘွယ်။ ။၉–ပါ–၂၀၅၊ဋ္ဌ–၂၇၅၊ သောတာပန်တို့ ငြိမ်းအေးရသောဘေးရန်များ၊ ဒုတိယ၊ပါ–၂၀၇၊

ဝေရဉ္ဇသုတ်။ ။ဂ–ပါ–၁၀၊ဋ္ဌ–၁၉၇၊ (ဝိနယ၌ လာသည်နှင့် တူ၏)။ ဝေရဉ္ဇာပုဏ္ဏားကြီးစွပ်စွဲခြင်း ဂ-မျိုးဖြင့် စွပ်စွဲသည်ကို ဖြေရှင်းပြပြီးလျှင် ဘုရားရှင်မှာ အဝိဇ္ဇာဥခွံကို ရှေးဦးစွာ ပေါက်ခွဲထွက်ခဲ့သူ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လောကတွင် အဦးဆုံးအကြီးဆုံးဖြစ်ကြောင်းရှင်းပြထား၏။

ဝေါဟာရပထသုတ်။ ။၄–ပါ–၅၄၉၊ပုထုဇဉ်နှင့် အရိယာတို့ ပြောဆိုပုံကို ခွဲပြထား၏။ ။ဝေါဟာရသုတ်၊ဂ–ပါ–၁၂၇၊ဋ္ဌ–၂၄၆။

ဓမ္မပဒ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဝိနိစ္ဆယမဟာမတ္တဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၁၊ တရားသူကြီးတို့ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

ဝါသုလဒတ္တာဒေဝီ။ ။(ဥဒေနမင်း၏မိဖုရား)၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၃။ ။ဝိပက္ခသေဝကဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၆၆၊ ရဟန်းဟူသည်မှာ မိမိရသောပစ္စည်းဖြင့်ပင် ရောင့်ရဲမှသာ ဈာန်, မဂ်,ဖိုလ် စသည်ကို ရနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဝိဗ္ဘန္တဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ–၃၃၅၊စတုတ္ထဈာန်ရပြီးမှ လူထွက်ကာ ခိုးစားခြင်းကြောင့် တံကျင်လျှိုခံရပုံ။ ။တဖန်ဈာန်ရပြီး တံကျင် လျှိုလျက်နှင့်ပင် သောတာပန်ဖြစ်ကာ နောက်ဆုံးတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

ဝိသာခါကျောင်းအမကြီး၏ သူငယ်ချင်းမများဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ–၆၄၊ဘုရားရှင် ရှေ့တော်တွင်အရက်မူး၍ ကခုန်သီဆိုရန် အားထုတ်ကြသော ထိုမိန်းမတို့ အား ထိပ်လန့်စေ၍ တရားဟောတော်မူရာ သောတာပန် ဖြစ်ကြပုံ အား ကိုးရှာရန်တိုက်တွန်းသောဂါထာ။

ဝိသုဒ္ဓေါ ဝတ မေ ဝါသော....စသည်ဖြင့် နှုတ်ကို နှင်ထုတ်သောဂါထာ၊ ဋ္ဌ– ၃–အုပ်–၄၁၄။

သုတ္တနိပါတ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဝတ္ထုဂါထာဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၄၂၉၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၉၁၊ဗာဝရိရသေ့ကြီးက ဦးခေါင်းနှင့်တူသောတရား၊ ၎င်းဦးခေါင်းကို ပြုတ်ကျစေနိုင်သော တရား ကို မေးလျှောက်၍ ဖြေထားတော်မူ၏။ ။(စူဠနိ–ပါ–၁– ၌လည်း ရှိ၏၊ ဗာဝရိရသေ့ကြီးက ပုဏ္ဏားလုလင် ရသေ့ ၁၆–ဦးတို့အား ပုစ္ဆာ မေးရန် ဘုရားရှင်ထံ စေလွှတ်ခဏ်း)။

ဝသလသုတ်။ ။ပါ–၂၉၇၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၆၊ သူယုတ်မာတို့၏ သဘော ထားများကို အပြည့်အစုံ ဟောထားသောဂါထာများ၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

ဝါသဒ္ဓေါဝိဘာဝနတ္ထော။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၀၊ ၁၊ ပါ–၃၀၉။

ဝါစာသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၂၃၊ ပါ–၃၄၄၊ သမ္မုလ္လပနဝါစာ၊ သမ္မာဝါစာ၊ စေတနာဝါစာ။

ဝါသေဋ္ဌသုတ်။ ။ပါ–၃၇၂၊ ဋ္ဌ–၁၀၃၊မြာဟ္မဏမည်ပုံ ငြင်းခုံကြ၍ ဘုရား ရှင်က ဖြေရှင်းပေးထားတော်မူပုံ။

ဝိဇယသုတ်။ ။ပါ–၃၀၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၃၊ ခန္ဓာကိုယ်၌ ငြီးငွေ့နိုင်ရန် နန္ဒာမင်းသမီးသုံးယောက်တို့အား ဟောထားသောဂါထာများ၊ ကျက်မှတ် ထားဘွယ် အလွန်ကောင်းလှ၏။

ဇေတိ ဝိမှယတ္ထေ နိပါတော။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၅၊ ပါ–၃၀၉။

ဝိမာနဝတ္ထု ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဝင့်သကာတိ ရတနမယာ ကဏ္ဏိကာ ဝင့်သကာ့တိ အတ္ထော။ ။ဋ္ဌ–၁၅၉၊ ပါ–၅၅။

ဝတ္ထုတ္တမဒါယိကာ ဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၃၉၊ ဋ္ဌ–၁၂၉၊ ၃၆-ဦးသော နတ်သမီးတို့က မိမိတို့ပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုများကို အသီးအသီး ဂုတ္တိလ စောင်းသမားအား ပြောပြကြပုံ၊ နောက်အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ် အား လျှောက်ထားကြပုံ။

ဝန္ဒနမာန ဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၉၊ သံဃာတော်များကို ကြည် ညိုရှိခိုးရကျိုး။

ဝါဠိ, ဝါဠီပုဒ်အဖွင့်။ ။(မြင်းဟော)၊ ဋ္ဌ–၂၅၀၊ ပါ–၉၁။

ဝိမာနာနိပုဒ်အဖွင့်။ ။ဋ္ဌ–၂၊ ဝိမာနဝတ္ထုပါဠိကို အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် ထေရ်ဟောကြောင်း ရှင်းပြချက်။

ဝိဟာရ ဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၇၁၊ ဝိသာခါကျောင်းအမကြီး၏ ကျောင်းလှူပွဲ၌ သာဓုခေါ်ရကျိုး။

ဝိသာလက္ခိ ဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၅၄၊ ဋ္ဌ–၁၅၄၊ စေတီတော်ကို ပန်းနံ့ သာတို့ဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။

ဝေဠုရိယ မယပုဒ်အဖွင့်။ ။ဋ္ဌ–၂၃၊ပါ–၂။

ထေရဂါထာ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဝစ္ဆပါလတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၀၊ နို့ဂဏာဆွမ်း လှူရကျိုး။

ဝစ္ဆဂေါတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၁၊ လမ်းခရီးတွင် တံမြက် လှည်းရကျိုး၊ တံခွန်စသည် စိုက်လှူရကျိုး။

ဝဇ္ဇိတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၆၁၊ ဋ္ဌ–၄၃၀၊ စကားပန်းလှူရကျိုး။

ဝဇ္ဇိပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၅၊ ဋ္ဌ–၃၀၀၊ ငှက်ပြောသီးလှူရကျိုး၊ အသျှင်အာနန္ဒာထေရ်အား အထက်မဂ်မိုလ်ရစေရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာ ပါ၏။ ။(အပ–ပါ–၃–အုပ်–၁၇၃၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၉၀-၌ လည်း ရှိ၏)။

ဝစ္စမာနတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၃၊ သရက်သီးလှူရကျိုး။

ဝစ္စတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၇၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၅၀၊ မိခင်ဘိက္ခုနီက သားရဟန်းကို ပြန်ဆိုးမသောစကား၊ ၎င်းစကားကို နာယူ၍ အားထုတ်ရာ ရဟန္တာဖြစ်သွားပုံ။

ဝနဝစ္ဆတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၁၊ လိပ်ဘဝက လှေသဘွယ် ကျောကုန်းဖြင့် ဘုရားရှင်ကို တဘက်ကမ်းသို့ ပို့ပေးခဲ့ရကျိုး၊ ရသေ့ပြု၍လည်း အကြိမ်များစွာတောသို့နေခဲ့၏၊ ဒိဘဝကလည်း ရဟန်းတော်တပါးကို ကြည်ညိုခဲ့၏။ ။ပါ–၂၄၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၂၊ ဗောဓိပင်ကို သုမ်သင်ရ၊ ပန်းလှူရ၊ ရှိခိုးရကျိုး။

ဝပ္ပတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၃၊ ဋ္ဌ–၁၇၅၊ ပဉ္စဝဂ္ဂီတွင် အပါအဝင်ဖြစ်သော မထေရ်ဖြစ်၏၊ ရှေးဦးစွာ တရားတော်ကို နာယူနိုင်ရန် ဆုတောင်းခဲ့ပုံ။

ဝသဘတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၉၊ ဋ္ဌ–၃၂၆၊ ရွှေအဆင်းရှိသော သဲပုံစေတီကို ဖန်ဆင်း၍ ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး၊ ၇-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

ဝလ္လိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၀၊ ဋ္ဌ–၁၅၅၊ ၆၊ ၉၊ ပန်းလှူရကျိုး။ ။ပါ–၂၄၇၊ ဋ္ဌ–၃၁၃၊ ကျူရိုးမြက်တို့ဖြင့် ကျောင်းဆောက်လှူ၊ စင်္ကြံဆောက်လှူခဲ့ရကျိုး။ ။ပါ–၂၅၃၊ ဋ္ဌ–၃၇၁၊ အခင်း-စန္ဒကူး-သရက်သီးလှူခဲ့ရကျိုး၊ (ငါးနှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း ဟောထားသောဂါထာ ပါ၏)။

ဝဿိကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၆၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၅၅။

ဝါရဏတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၆၅၊ ဋ္ဌ–၄၅၂၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏာပီတိအကျိုး။

ဝိဇယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၂၊ စေတီတော်အား ရတနာပွတ်လုံး လှူခဲ့ရကျိုး။

ဝိဇိတသေနတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၇၉၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၆၄၊ သစ်သီးလှူရကျိုး။

ဝိမလတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၃၊ ခရုသင်းမှုတ်လှူရ၊ ရေဖြင့် ဆေးကြောသုမ်သင်ရကျိုး။ ။ပါ–၂၆၀၊ ဋ္ဌ–၄၀၄၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်၏ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာ မီးလောင်ပြင်ကို မြလေးပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။

ဝိမလကောဏ္ဍညတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၄၊ ဌ–၁၀၂၊ ရွှေပန်းလေးခိုင် လှူခဲ့ရကျိုး။

ဝိသာခ ပဉ္စာလ ပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၆၀၊ ဌ–၄၂၃၊ နွယ်သီး(ဝါ) ငရုပ်သီးလှူခဲ့ရကျိုး၊ ဓမ္မကထိကတို့၏ လက္ခဏာများကိုလည်း ဟော ထား၏။

ဝီတသောကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၅၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ အကျိုး၊ (သာသနာတော်သက္ကရာဇ် ၂၁၀-နှစ်)၊ သီရိဓမ္မာသောကမင်း ကြီး၏ ညီတော်၊ နောက်ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

ဝီရတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၁၊ ဌ–၆၁၊ ပန်းလှူရ၊ ကျောင်းကိုရှင်းလင်းခဲ့ရ၊ ဒါနသီလပြုခဲ့ရ၊ တိုက်တွန်းခဲ့ရကျိုးများ။

ထေရီဂါထာ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဝဍ္ဍမာတုထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၄၀၂၊ ဌ–၁၇၇၊ သားရဟန်းကို မိခင် ထေရီက ပြန်၍ ဆုံးမပုံ။

ဝါသေဋ္ဌီထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၃၉၄၊ ဌ–၁၂၀၊သားသေ၍ ရူးနေရာဘုရား ရှင်ကိုမြင်သောအခါ အရူးပျောက်သွားပုံ။

ဝိဇယာထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၃၉၇၊ဌ–၁၆၄။

ဝိမလာထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၃၀၀၊ ဌ–၇၉၊ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် ထေရ် တရားဟော၍ ရဟန္တာဖြစ်သွားသော ပြည့်တန်ဆာမ။

ဝိသာခါထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၃၇၉၊ ဌ–၂၁၊ ကျောင်းအမကြီးဝိသာခါ မဟုတ်၊ ဤကား နာမည်တူ သီးခြားထေရီတပါးဖြစ်၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဝဋ္ဋုန္နာနတ္တဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ပါ–၂၊ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၊ အဇ္ဈတ္တ ဝဝတ္ထာနေ ပညာ ဝဋ္ဋုန္နာနတ္တေ ဉာဏံ။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၇၃၊ဌ–၂၆၃၊ စက္ခုံ အဇ္ဈတ္တံ ဝဝတ္ထေတိ။ပ။မနံ အဇ္ဈတ္တံ ဝဝတ္ထေတိ-စသည်ဖြင့် ဟော ထား၏။

ဝသလနှင့်အရိယာမည်ကြောင်းဂါထာများ။ ။ပါ–၁၆၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်– ၆၅၊၆၆၊ ပါ–ဌအညွှန်းကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။ဝိမလဋ္ဌ၊ အမလဋ္ဌ၊ နိမ္မလဋ္ဌ၊သုံးပုဒ်ခွဲ၍ အရကောက်ပြပုံ၊ ဌ–ပ–အုပ်–၉၄၊ပါ–၁၉။

ဝိမောက္ခကထာ။ ။ပါ–၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၆၊ ဝိမောက္ခဝိဝဋ္ဋဉာဏ်ပုဒ်အဖွင့်။ ။နိဒ္ဒေသ၊ပါ–၂၃၁၊ဌ–၃–အုပ်–၁၅၁၊ဝိမောက္ခပေါင်း၆၈–မျိုးပြားကြောင်းဟောထား၏။ ။သညာဝိမောက္ခ၊ ပါ–၂၃၈၊ဌ–၁၅၇၊ ။ဉာဏဝိမောက္ခ၊ပါ–၂၃၉၊ဌ–၁၅၈။ ။သီတိသိယာဝိမောက္ခ၊ပါ–၂၄၀၊ဌ–၁၅၈။ ။ဈာနဝိမောက္ခ၊ပါ–၂၄၁၊ဌ–၁၅၉။ ။အနုပါဒါစိတ္တဿဝိမောက္ခ၊ ပါ–၂၄၂၊ဌ–၁၅၉။

ဝိမောက္ခမုခကထာ။ ။ပါ–၂၄၄၊ ဌ–၃–အုပ်–၁၆၀။

ဝိဝဋ္ဋဉာဏဆက္ကနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၁၀၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၁၊ (သညာ၊ စေတော၊စိတ္တ၊ဉာဏ၊ဝိမောက္ခ၊သစ္စ)။ ဌ–၃၀၃၌ ရှင်းပြီးရှိ၏။

ဝေါဒါနဉာဏနိဒ္ဒေသ။ ။(အာနာပါနဿတိကထာ)၊ ပါ–၁၆၆၊ ဌ–၃–အုပ်–၇၄၊

မိလိန္ဒပဉ္ဟ ပါဠိ

ဝတ္ထဂုယှနိဒဿနပဉ္ဟ။ ။ပါ–၁၆၀၊ ဘ-ခဏ်း၌ရှိ၏။

ဝဏ္ဏဘဏနပဉ္ဟ။ ။ပါ–၁၈၂၊ဘ-ခဏ်း၌ရှိ၏။

ဝဿဂဏနပဉ္ဟ။ ။အသျှင်နာဂသေနမထေရ်၏ဝါတော်ကို မေးဖြေခဏ်း၊ ပါ–၂၇၊

ဝါယာမကရဏပဉ္ဟ။ ။ပါ–၆၇၊ဆင်းရဲမတွေ့မီကပင် လုံ့လကြီးကုတ် အားထုတ်ရကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း၊ ၃–ဂါထာ၊ကျက်မှတ်ထားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

ဝိညာဏနာနတ္တပဉ္ဟ။ ။ပါ–၉၃၊ခန္ဓာကိုယ်၌ လူတို့ခေါ်ဝေါ်နေကြသော အသက်ဟူ၍မရှိကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။ ။ဝိနယပိဋက၌ ပိတ်ဖိုးထားခြင်းအကြောင်းကိုရှင်းပြခဏ်း၊ ပါ–၁၀၀။

ဝိမံသနပဉ္ဟ။ ။ပါ–၂၇၊ ပညာရှိတို့ တိုင်ပင်ခြင်း၊ မင်းတို့တိုင်ပင်ခြင်း ၂–မျိုးကို ခွဲပြခဏ်း။

ဝေဒနာပဉ္ဟ။ ။ပါ–၄၅၊သုခဝေဒနာသည် ကုသိုလ်-အကုသိုလ်-အဗျာကတ မည်,မမည် မေးဖြေခဏ်း၊

ဝေဒဂူပဉှ။ ။ပါ-၅၅၊၇၅၊သိအပ်သောတရားကို သိတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရအပ်သလောဟု မေးလျှောက်၍ မရအပ်ကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။
ဝမ်းစာမလုံလောက်လျှင်–အကုသိုလ်အမျိုးမျိုးကို ပြုတတ်ကြကြောင်း၊ ဥဒရသံယုတပဉ္ဇ၊ ပါ–၂၁၀၊

အပဒါန ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဝဋံသကိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၉၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၀၊ ထင်းရှူးပွင့်၊ (ဝါ) သမင်စာပွင့်လှူရကျိုး။
ဝဏ္ဏကာရကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၂၄၇၊ ဋ္ဌ–၁၀၇၊ စေတီတော်၌လှူထားသောအဝတ်များကို ဆေးဆိုးခဲ့ရကျိုး။
ဝတ္ထဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–၉၄၊ ဂဠုန်ငှက် ဘဝက နတ်အဝတ်ကို လှူခဲ့ရကျိုး။
ဝနကောရဏ္ဍိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ဒု-အုပ်–၃၄၊ လိပ်ဆူးငယ်ပန်းလှူရကျိုး။
ဝနဝစ္ဆတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၁၆၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၈၊ ရဟန်းပြုခဲ့ရကျိုး။
ဝလ္လိဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၄၊နွယ်သီး၊(ဝါ)ဂျော့သီးလှူရကျိုး။
ဝလ္လိကာရဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၅၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၉၊ ဝါရဏပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(ဆင်ဟော)ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၂၊ဋ္ဌ–၁၉၆၊
ဝါသိဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၂၄၉၊ ခေါင်းရိပ်ဓားလှူရကျိုး။
ဝိဓူပနဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၁၁၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇၇၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသောယပ်တောင်ကို လှူခဲ့ရကျိုး။
ဝိဘီတကမိဉ္ဇိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၀၊ ၉၊ သစ်ဆိမ့်သီးအဆံကို လှူခဲ့ရကျိုး။
ဝိရဝပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၀။
ဝိထိသမ္မဇ္ဇကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၁၉၅၊ ဋ္ဌ–၁၆၃၊ လမ်း၌တံမြက်လှည်းခဲ့ရကျိုး။
ဝေဒိကာရကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ–၁၀၉၊ ဋ္ဌ–၁၅၅။ ။ပါ–၂၄၇၊ စေတီတော် ဗောဓိပင်၌ ပွတ်လုံးလှူရကျိုး။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၉။

ဓဝ်ယျာဝစ္စကရတ္တေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ-အုပ်—၁၅၂၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၉။ ။ ဝက်သဲဝက်ဆုပ်ကိုချက်၍ လှူခဲ့ရကျိုး။ ။ပါ—၄၃၇၊ ဋ္ဌ—၂၀၀။

ဝမ်းရေးကြောင့် သာသနာတော်ဝင်လာသော ရဟန်း ၂-ပါး။ ။အသျှင် ပိဏ္ဍောလဘာရဒွါဇထေရ်၊ သို့သော် နောက်တွင် ဆဋ္ဌာဘိညာ ရဟန္တာ ဖြစ်သွား၏၊ ပါ—ပ—အုပ်—၅၄၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၉။ ။သုမင်္ဂလထေရ်၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀။

မဟာနိဒ္ဒေသ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဝမ္မိကပုဒ်အဖွင့်။ ။(တောင်ပို့နှင့်ခန္ဓာကိုယ်ဟော)၊ပါ—၁၀၊ဋ္ဌ—၇၉၊၈၀၊ ဝစန,ဗျပ္ပထ,ဒေသနာ,အနုသိဋ္ဌိပုဒ်များအဖွင့်။ ။ပါ—၂၀—ဋ္ဌ—၉၇။ ။

ဝါရိ ဝုစ္စတိ ဥဒကံ။ ။ပါ—၁၀၄၊၁၅၆၊ ဋ္ဌ—၂၇၁၊

ဝိကဋ္ဌန္တိဂူထံဝုစ္စတိ။ ။ဋ္ဌ—၃၀၁၊ပါ—၃၂၀။

ဝိကတ္ထတီတိ ဝိဝိဓာ ကထိယတိ။ ။(ဝါကြွားတတ်သူ-ဝိကတ္ထီ)။ဋ္ဌ—၁၇၄၊ ပါ—၅၄၊ ။ပါ—၁၆၆၊ဋ္ဌ—၂၀၁။ ။ပါ—၃၀၄။

ဝိတ္တိပုဒ်အဖွင့်။ ။(ဥစ္စာဟော)။ ဋ္ဌ—၁၀၊ပါ—၂။

ဝိဒ္ဒါတိမေဓာဝီ။ ။ပါ—၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၁။

ဝိဘတ္တိ၃-မျိုး။ ။(ဝေဘန်ခြင်း၊ ဗျဉ္ဇနဝိဘတ္တိ၊ဥပသဂ္ဂဝိဘတ္တိ၊အတ္ထဝိဘတ္တိ)။ ဋ္ဌ—၁၆။ **ဝိသမလောဘပုဒ်အဖွင့်**။ ။ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၃၄။

နေတ္တိ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဝဋ္ဋနာတရား ၃၇-ပါး။ ။အယောင်ဆောင် လှည့်ပတ်တတ်သော တရား ဟူလို၊ဋ္ဌ—၉၀။ ။(များပြားလှ၍ မရေးသာပြီ)။

ဝဋ္ဋံသဏောတိ ပုပ္ဖမယကဏ္ဏိကော။ ။။ဋ္ဌ—၂၃၁၊ပါ—၁၁၇။

ဝါသနာဘာဂိယ၊နိဗ္ဗေဓဘာဂိယသုတ္တ ၂-မျိုး။ ။ပါ—၄၂၊ဋ္ဌ—၁၁၀။ ။ ဝါသနာဘာဂိယသုတ္တဟူသောပုဒ်အဖွင့်၊ ဋ္ဌ—၂၁၉၊ ပါ—၁၀၆။ ။ ဝါသနာဘာဂိယသုတ်များကို စုပေါင်း၍ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ—၁၁၂၊ ဋ္ဌ—၂၂၇။ ။ဝါသနာဘာဂိယ၊နိဗ္ဗေဓဘာဂိယသုတ်များ၊ ပါ—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၀။

ဝိစယဟာရနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ—၃၊ဌ—၂၂။ ။(ပေဋက—ပါ—၂၂၄—၌လည်း ရှိ၏.)။ ။ဝိစယဟာရဝိဘင်္ဂ၊နေတ္တိ—ပါ—၁၀၊ဌ—၆၁၊ ဘုရားရှင်ဟောထားသော ဒေသနာတော်များ၌ ပဒ-ပုစ္ဆာ-ဝိဿဇ္ဇနာ- ပုဗ္ဗာပရ-အနုဂီတိ-အဿာဒ-အာဒီနဝ-နိဿရဏ- ဖလ-ဥပါယ- အာဏတ္တိတို့ကိုသဒ္ဒါအားဖြင့်၎င်း၊ အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်၎င်း၊ စိစစ်ရွေးချယ် ဝေဘန်၍ဟောတော်မူခဏ်း။ ။ဝိစယဟာရသမ္ပါတ၊ပါ—၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၇၊တဏှာ,မာနစသည်တို့လည်း ကုသိုလ်ရှိသေးပုံကို၎င်း၊ ဒုက္ခပဋိပဒါဒန္ဓာဘိညာပုဂ္ဂိုလ်၏ရအပ်သော ပညာဝိမုတ္တိကို၎င်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၎င်း၊ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါသမာဓိကို၎င်း၊ **သမ**ထဝိပဿနာကို၎င်း၊ တထာဂတဗလကို၎င်း စုပေါင်းဟောထား၏.။

ဝိဒူပုဗ္ဗအဖွင့်။ ။ပါ—၁၊ဌ—၇။

ဝိဘတ္တိဟာရနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ—၄၊ဌ—၂၆။ ။ဝိဘတ္တိဟာရဝိဘင်္ဂ၊ ပါ—၄၂၊ ဌ—၁၁၀၊ သံကိလေသဓမ္မ- ဝေါဒါနဓမ္မတို့ကို သာဓာရဏ, အသာဓာရဏအားဖြင့်၎င်း၊ ပဒဋ္ဌာန်အားဖြင့်၎င်း၊ ဘူမိအားဖြင့်၎င်း အကျယ်ဝေဘန်၍ဟောထား၏.။ ။(ပေဋက—ပါ—၂၃၃—၌လည်း ရှိ၏.)။ ။ဝိဘတ္တိဟာရသမ္ပါတ၊နေတ္တိ—ပါ—ဂ၇၊ဌ—၁၇ဂ။

ဝိဝိစ္စာနုံသမ ဝုစ္စတိ ဝိဝိကိစ္စာ။ ။ပါ—၁၁၊ဌ—၆၄။ ။ဝိဝိစ္စာမစ္စရိယန္တိ သင်္ဂဟေ ဝုတ္တံ၊ဋ္ဌ—၆၄။

ဝေဝစနာဟာရနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ—၄၊ဋ္ဌ၊၂၆။ ။(ပေဋက—ပါ—၂၃၄—၌လည်းရှိ၏.)။ ။ဝေဝစနာဟာရဝိဘင်္ဂ၊နေတ္တိ—ပါ—၄၅၊ဌ—၁၁၇၊ တခုတည်းသောအနက်အဓိပ္ပါယ်၌ များစွာသော ပရိယာယ်သဒ္ဒါ ပုဒ်တို့ဖြင့် အကျယ်ဝေဘန်၍ဟောထား၏.။ ။ဝေဝစနာဟာရသမ္ပါတ၊ ပါ—ဂဂ၊ ဌ—၁၇၉။ ။ဝေါဒါန-ဝုဋ္ဌာနပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဌ—၆၆၊ ပါ—၁၃။

ဇာတက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဝကဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၉၁၊ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀၆၊အစာရှာရန် ပျင်းရိ၍ ဥပုသ်စောင့်သောသစ်ကြုတ်၊အစာဖြစ်သော သိုးကိုမြင်သောအခါ ဥပုသ်ကိုဖျက်ဆီးပုံ။

ဝဏ္ဏာရောဟ ပနေတ္ထ နိပါတမတ္တော၀။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၃၂၆၊ဌ—သ—အုပ်—၂၇၆၊ဂါထာနံပါတ် ၁ဂ၂ဂ။

ဝဋ္ဋကဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၆၅၊ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၂၊ယရာဝါသအပြစ်များကို ဟောထား၏။

ဝဋ္ဋကဇာတက။ ။ပါ–၂၇၊ဌ–ပ–အုပ်–၄၅၀၊ဘေးတွေ့သော် အားကိုးရာရှာကြသည်မှာ သတ္တဝါတို့အလေ့အကျင့်ဖြစ်ကြောင်း၊ မုဆိုးလက်မှလွတ်သောငုံးမင်းဝတ္ထု၊ ကြီးစည်အားထုတ် ဘေးရန်ပြတတ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ပါ–၁၅၃၊ဌ–တ–အုပ်–၂၉၃၊အစာ၌လျှပ်ပေါ်သောကျီး၊ရန်သူကြားနေ ပိန်ကြုံလေ၊

ဝဍ္ဎကိသူကရဇာတက။ ။ပါ–၀၄၊ဌ–ဒု–အုပ်–၃၆၂၊စစ်တိုက်ရာ၌လိမ္မာလှသော ဓနုဂ္ဂဟတိဿထေရ်အကြောင်း။ ။(တစ္ဆသူကရဇာတက၊ ပါ–၂၉၆၊ဌ–စ–အုပ်–၃၄၂–၌လည်းရှိ၏)။

ဝဏ္ဏာရောဟဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၇၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၇၆၊ အဂ္ဂသာဝက ၂-ပါးကို ကွဲပြားစေရန် ကြံစည်သော စားကြွင်းစား။

ဝဏ္ဏုပထဇာတက။ ။ပါ–၁၊ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၂၊ ဝီရိယလျော့သောရဟန်းကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောထား၏။ ။ဝဏ္ဏု ဇုဂ္ဂတိ ဝါဠုကာ၊ ဌ–၁၂၅။

ဝရုဏဇာတက။ ။ပါ–၁၇၊ ဌ–၃၃၄၊ အချိန်မဟုတ်ဘဲ လုံ့လကြိုးကုတ်အားထုတ်၍ ပေါင်ကျိုးသောရဟန်း။

ဝလာဟကဿဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၅၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၆၊ မိန်းမတို့ကို ဘီလူးမနှင့်တူ၏ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ။

ဝါတမိဂဇာတက။ ။ပါ–၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၂၊ ရသတဏှာဖြင့် ဖြားယောင်းခံရ၍ လူထွက်ရသောရဟန်း။

ဝါတဂ္ဂသိန္ဓဝဇာတက။ ။ပါ–၇၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၅၊ ချစ်ကြိုက်ပါလျက်အမူလွန်သွားသော မိန်းမနှင့် မြင်းမအကြောင်း။

ဝါနရိန္ဒဇာတက။ ။ပါ–၁၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၆၊ ရန်အောင်ကြောင်းလေးပါး ဂါထာ။

ဝါနရဇာတက။ ။ပါ–၁၁၅၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၂၀၊ မိကျောင်းကိုလိမ်၍အသက်ဘေးမှ လွတ်အောင်ကြံစည်သော မျောက်မင်း။

ဝါရုဏိဒူသကဇာတက။ ။ပါ–၁၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၉၊ သေရည်ကို ဖျက်ဆီးခဲ့သောအကြောင်း။

ဝါလောဒကဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၄၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၀၇၊ စားကြွင်းစားတို့ မြူးတူးကြ၊ စကားကျယ်လောင်စွာ ပြောဆိုကြသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောထား၏။

ဝါသုဒေဝစ်သောမင်းများ။ ။ဝါသုဒေဝစသော မင်းသားတကျိပ်တို့ ဇမ္ဗူ ဒိပ်ကျွန်းအလုံးကို တိုက်ခိုက်သိမ်းယူကြပုံ၊ ၄၅–စ–အုပ်–၀၁၊ နောင်အခါ တွင် ၎င်းတို့ပျက်စီးရပုံအကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ၄၅–၀၀။

ဝိကဏ္ဏဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၆၄၊ ၄၅–ဒု–အုပ်–၂၀၇၊ ကာမဂုဏ် အပြစ်များကို ဟောထား၏။

ဝိဂတိစ္ဆဇာတက။ ။ပါ–၆၀၊ ၄၅–၂၃၅၊ ဝါဒပြိုင်ရန်အလာ ပုစ္ဆာတခုမေး ရုံမျှနှင့် ထွက်ပြေးသော ပရိဗ္ဗိုဇ်။

ဝိဿာသဘောဇနဇာတက။ ။ပါ–၁၅၂၊ ၄၅–တ–အုပ်–၂၉၁၊ ရသေ့ ၇-ပါး ကို သိကြားမင်းက ကျေးသားယောင်ဆောင်၍ အရှက်ရစေပုံ၊ စားကြွင်း စားမည်ပုံ ရှင်းပြသောဂါထာလည်း ပါ၏။

ဝိဇ္ဇာဓရဇာတက။ ။ပါ–၁၅၀၊ ၄၅–၂၀၅၊ လောကတ္တစရိယ ကျင့်ခဲ့ပုံ ဟောထား၏၊ ဝိဇ္ဇာဓိုရ်တယောက် မိဖုရားနှင့်မှားယွင်းနေကြရာ မင်းချင်း တို့က ရသေ့ဟုထင်မှတ်ပြီး ဘုရင်အားလျှောက်ထားရာ ဘုရင်မှာ ရသေ့ ရဟန်းဟူသမျှကို တိုင်းပြည်မှနှင်ထုတ်သည်ကို ပြန်၍ကြည်ညိုစေရန် အ လောင်းတော် သိကြားမင်းက ဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံ။

ဝိဓုရဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၇၅။ ၄၅–သ–အုပ်–၁၅၁၊ပညာပါရမီကို ချီးကျူးခဏ်း၊ သီလပြဿနာကိုရှင်းပြပုံ၊ မင်းခစားတို့အတွက် ဆုံးမထားပုံ၊ သာဓုနရတရားလေးပါး ဟောထားပုံ။

ဝိနီလကဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၊ ၄၅–ဒု–အုပ်–၃၄၊ ဒေဝဒတ်က ဘုရားယောင်ဆောင်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ အတိတ်ကိုပြန်ဟောထား၏။

ဝိရောစဇာတက။ ။ပါ–၃၃၊ ၄၅–ပ–အုပ်–၅၁၆၊ ဘုရားယောင်ဆောင်၍ ဒေဝဒတ်ပျက်စီးရပုံ။

ဝိသယှဇာတက။ ။ပါ–၁၁၃၊၄၅–တ–အုပ်–၁၁၀၊ဒါနမပြုနိုင်ရန်သိကြား မင်းက ပစ္စည်းများ ကွယ်ဝှက်ထားသော်လည်း မျက်ရိပ်၍ လှူဒါန်းခဲ့ပုံ။

ဝိသဝန္တဇာတက။ ။ပါ–၁၆၊ ၄၅–ပ–အုပ်–၃၂၀၊ အဆိပ်ကိုပြန်စုပ်ယူရန် ခိုင်းရာ မရသောမြွေ၊ အသျှင် သာရိပုတ္တရာထေရ် အလောင်း၊ (ထွေးပြီး သားတံတွေး ပြန်မမြို-ဟူသော စကားပုံဖြစ်လာဟန်)။

ဝိဿာသဘောဇနဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၂၊ ၄၅–ပ–အုပ်–၄၁၁၊ ရဟန်းတို့ ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်ရန် ဟောထား၏။

ဝိဟိယျသိတိ ကိလမိသတိ ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ပါ—၃—အုပ်—၃၂၀၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၂၆၅၊ ဂါထာနံပါတ်-၁၇၅၀။

ဝိဘဂ္ဂုစ္စတိ အာကာသံ။ ။ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၂၊ ပါ—ပ—အုပ်—၉၊

ဝီဏာဂုဏဇာတက။ ။(ဋ္ဌ—ဒ္ဌ ထူဏာ-ဟု ရှိ၏)၊ ပါ—၆၄၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၀၅၊လူကုန်းကို နွားလားဥသဘနှင့်နှိုင်းကာ လူဥသဘထင်မှတ်ပြီး ခေါ်ယူထွက်ပြေးသော သေဌေးသမီး။

ဝိရကဇာတက။ ။ပါ—၅၄၊ ဋ္ဌ—၁၃၆၊ ရေကျီးကို တုပ၍ ရေငုတ်သော ကုန်းကျီး ပျက်စီးရပုံ ဟောထား၏။

ဝီရိယရှိခဲ့ပုံ။ ။အသက်စွန့်၍ ဝီရိယရှိခဲ့ကြောင်း ဟောထားသော ဘောဇာဇာနိယဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၄၊၁၉၆၊ ။မဟာဇနကဇာတက၊ ပါ—၃—အုပ်—၁၅၉၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၄၄၊ ၄၅။ ။အာဇညဇာဘက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၆၊ ။ဝီရိယရှိရန် တိုက်တွန်းသောဂါထာများ၊ ။ပါ—၃—အုပ်—၂၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၂၀။

ဝီရိယအကျိုး။ ။မဟာသီလဝဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၉၊ ။အမ္ဗဇာတက၊ ပါ—၂၉၊ ဋ္ဌ—၄၇၅။ ။အလီနစိတ္တဇာတက၊ ပါ—၃၇၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၀။

ဝေဒဗ္ဗဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၀၊ ရတနာမိုးကို ရွာစေနိုင်သော မန္တန်ရှိခဲ့ပုံနှင့် ဆရာစကား နားမထောင်၍ ပျက်စီးကြရပုံ ဟောထား၏။

ဝေနသာခဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၁၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၄၆၊ ဗောဓိမင်းသားအလောင်းမင်းက မင်းပေါင်းတထောင်၏ မျက်စိများကို ထိုးဖေါက်ခဲ့ပုံ၊ နောက်၎င်းမင်းကိုယ်တိုင်လည်း မျက်စိပျက်ကာ သေပြီး ငရဲ၌ ကျရောက်ခံရပုံ ဟောထား၏။

ဝေရီဇာတက။ ။ပါ—၂၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၃၇၊ ရန်သူနှင့်အတူ မနေရ၊ နေလျှင် ဆင်းရဲရကြောင်း ဟောထားသောဂါထာ။

ဝေဿန္တရဇာတက။ ။ပါ—၃—အုပ်—၃၁၂၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၂၄၁၊ ၎င်းမင်းဘဝကလည်း ပေါက္ခရမိုးရွာခဲ့စေပုံ ဟောထား၏၊ ဋ္ဌ—၃၇၇။ ။ဒါနပြုခန်း၊ သဗ္ဗသတ္တသတ (၇) ရာစီ၊ (၇) ရာစီးပေးလှူခန်း၊ ပါ—၃၂၃၊ ဋ္ဌ—၂၇၀၁၁။ ။ဒသဝရကထာ၊ မယ်တော်ဖုဿတီ မိဖုရားကြီးတောင်းသော ဆု ၁၀-ပါး၊ ဋ္ဌ—၂၄၄။ ။ဝေဿန္တရာမင်းကြီး တောသို့ဝင်ခန်း၊

(ဝက်တောင်)၊ ဝနပဝေသနကဏ္ဍ၊ ပါ–၃၃၀၊ ဌ–၂၀၃။ ။ဇုဇကပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ၎င်းပုဏ္ဏားအိုအကြောင်း၊ ပါ–၃၃၃၊ ဌ–၂၉၂။ ။(တောက်ချိုးမွမ်းခဏ်း၊ပဥ္စ-ဝေဿန္တရာခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။သားတော် သမီးတော်တို့ကိုပေးလှူခဏ်း၊ ဒါရကပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၄၀၊ ဌ–၃၁၀။ ။၎င်းတို့ကို မလှူမီ ၇-လကြာ နေကြရကြောင်း၊ ဌ–၂၉၂၊၃၁၉။ ။၎င်းသားသမီး ၂-ဦးတို့ ၁၅-ရက်အကြာတွင် ဘိုးတော် သိဥ္စည်းမင်းကြီးထံ ရောက်ကြကြောင်း၊ ဌ–၃၆၁။ ။ဝေဿန္တရာ မင်းကြီးတို့ တော၌ ၉-လခွဲကြာ နေကြရကြောင်း၊ ဌ–၃၇၉။ ။မဒ္ဒီပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၅၆၊ ဌ–၃၃၇၊ သားသမီးအတွက် သေ ကရောက်ပုံ။ ။သိကြားမင်းက ပုဏ္ဏားယောင်ဆောင်၍ မဒ္ဒီမိဖုရားကို အလှူခံခဏ်း၊ သက္ကပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၆၃၊ ဌ–၃၅၄။ ။သိကြားမင်းထံမှ ဆုယူခဏ်း၊ ပါ–၃၆၅၊ ဌ–၃၅၉။ ။သားတော် သမီးတော်တို့ သိဥ္စည်းမင်းကြီးထံ ရောက်ခဏ်း၊ မဟာရာဇပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၃၆၆၊ ဌ–သ–အုပ်–၃၆၀။ ။ဝေဿန္တရာမင်းကြီးကို စေတုဘ္ဗရာပြည်သို့ ပြန်ခေါ်ခဏ်း၊ ဆခတ္တိယကမ္မကဏ္ဍ၊ ပါ–၃၇၁၊ဌ–၃၇၁။ ။နဂရကဏ္ဍ ဝဏ္ဏနာ၊ မင်းအဖြစ်ဖြင့် ပြည်တော်သို့ ပြန်ဝင်ခဏ်း၊ ပါ–၃၇၄၊ ဌ–၃၇၀။

ဝေဠုကဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၂၊ ပညာရှိစကားနားမထောင်၍ မြွေကိုက်ခံသရသောရသေ့။

ဝတ်နီဗဒ်ပြုရကျိုး။ ။တံမြက်လှည်းခြင်း ရေဘည်ထားခြင်း စသော ဝတ်တခုခုကို အမြဲမပြတ်ပြုခြင်းမှာ ပြုသူနှင့်တကွ အများသတ္တဝါတို့လည်း ချမ်းသာကြောင်းဖြစ်ပုံ ဟောထားသော အမ္ဗဇာတက၊ ပါ–၂၉၊ ဌ–၄၇၅။

ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် မပြုပါဘဲလျက် ပြုဟန်ဆောင်သော ရဟန်းငယ်။ ။၎င်းအကြောင်းကို ဟောထားသော ကုဋိဒူသကဇာတက၊ ပါ–၁၀၃၊ ဌ–တ–အုပ်–၆၅။

ဝတ်ပန်းသူခိုး။ ။၎င်းအကြောင်း ဟောထားသော ပုပ္ဖရတ္တဇာတက၊ ပါ–၃၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၅၂၅။

ဝိနယပိဋက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဝစ္စကုဋိဝတ္တကထာ။ ။၄–ပါ–၃၉၀၊ဋ္ဌ–၁၂၂။ ။သဂ်ဟ–ဋ္ဌ–၂၄၁။

ဝတ္တက္ခန္ဓက။ ။၄–ပါ–၃၇၃၊ ဋ္ဌ–၁၁၇။ အာဂန္တုကဝတ်,အာဝါသိကဝတ် စသော ကျင့်ဝတ်အမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခဲ့။ ။ဒွါသီတိခုဒ္ဒကဝတ္တာနိ၊ပါ–၂၃၉။ ။စုဒ္ဒသမဟာဝတ္တာနိ၊ပါ–၃၇၃ မှ ၄၁၀-အထိ။

ဝဇ္ဇနီယပုဂ္ဂလသန္ဒဿနကထာ။ ။(ဥပေါသထက္ခန္ဓက)၊၃–ပါ–၁၈၉၊ ဋ္ဌ–၃၄၈။

ဝန္ဒနပဥ္စဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၃၇၃၊ ဋ္ဌ–၂၃၇။ ။ဝန္ဒနီယပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦး၊ ၄–ပါ–၃၁၂၊ ပုရေ ဥပသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်၊ နာနာသံဝါသက ဝုဍ္ဍတရဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ တထာဂတ။ ။၅-ဦး၊ ၅–ပါ–၃၅၈၊ဋ္ဌ–၂၂၄။ ။သဂ်ဟ–ဋ္ဌ–၄၄၉၊အာစရိယ၊ ဥပဇ္ဈာယ ၂-ဦးထည့်သော် ၅-ဦးဖြစ်၏။

ဝဿူပနာယိကက္ခန္ဓက။ ။၃–ပါ–၁၈၂၊ဋ္ဌ–၃၄၈၊ဝါကပ်ပုံ၊ ဝါပြတ်ပုံ၊ ဝါပန်ပုံ စသည်များကို ဟောထား၏။ ။ဝဿာနေစာရိကာပဋိက္ခေပါဒိကထာ၊ ဝါတွင်းကာလ၌ အကြောင်းမရှိဘဲ ခရီးသွားလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ။ ။သတ္တာဟ ကရဏီယာနုဇာနနကထာ၊ ပါ–၁၈၃၊ဋ္ဌ–၃၅၀၊ ဝါပန်၍သွားနိုင်သော အကြောင်းများကို ဟောထား၏။ ။လဆန်း ၈-ရက်၊ဝါပန်ထွက်၊ပြန်ရက်မလိုပြီ-ဟူသော စကားအရ ပါဠိ၊ပါ–၂၁၀၊ ဋ္ဌ–၃၅၅။ ။ဝဿစ္ဆေဒ အနာပတ္တိကထာ၊ ၃–ပါ–၂၀၆၊ဋ္ဌ–၃၅၂။ ။သံဃဘေဒ အနာပတ္တိ ဝဿစ္ဆေဒကထာ၊ပါ–၂၀၈၊ဋ္ဌ–၃၅၃။ ။ဝဿစ္ဆေဒ အနာပတ္တိပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး၊ ၅–ပါ–၂၂၇။ ။ဝဿူပဂမနကထာ၊၃–ပါ–၂၁၁၊ဋ္ဌ–၃၅၃၊ ဝါကပ်ကောင်းသောအဆောက်အဦများကိုဟောထား၏။ ။ဝဿံအနုပဂန္တဗ္ဗဋ္ဌာနကထာ၊ ပါ–၂၁၂၊ဋ္ဌ–၃၅၄၊ဝါမကပ်ကောင်းသော အဆောက်အဦများကိုဟောထား၏။ ။ဝဿူပနာယိကပုစ္ဆာ ဝိဿဇ္ဇနာ၊၅–ပါ–၂၀၇၊ဋ္ဌ–၁၅၅။ ။ဝဿူပနာယိက ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သဂ်ဟ–ဋ္ဌ–၂၁၄၊အကျယ်ပြဆိုခဲ့။

ဝဿံဝုဋ္ဌာနံ အနုပ္ပန္နစီဝရကထာ။ ။၃–ပါ–၄၂၃၊ဋ္ဌ–၄၁၆။

ဝါစသိကာပတ္တိပဥ္စဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၃၇၄၊ဋ္ဌ–၂၃၈။

ဝါရဘတ္တကထာ။ ။၄–ဋ္ဌ–၁၀၆။

ဝိကပ္ပနာဝိနိစ္ဆယ။ ။ဝိကပ္ပနာပြုပုံ၊အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ၊၁–ပါ–၂၉၆၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၂၅၊၂၃၀၊ထက်နိ်း၌အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ၊ ဝိကပ္ပနာပြုပုံ။ ။ဋ္ဌ–၂၀၃၊၂၀၅၊ သပိတ်၌အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ၊ ဝိကပ္ပနာပြုပုံ။ ။ဝိကပ္ပနသိက္ခာပဒ၊၂–ပါ–၁၅၉၊ဋ္ဌ–၁၃၁။ ။ပစ္ဆိမဝိကပ္ပနပဂစိဝရာဒိကထာ၊၃–ပါ–၄၁၁၊ဋ္ဌ–၄၁၀။ ။အဓိဋ္ဌာန ဝိကပ္ပနဝိနိစ္ဆယကထာ၊သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၃၁၃၃။ ။ဆွမ်း၌ဝိကပ္ပနာပြုပုံ၊ ၂–ပါ–၁၀၅၊ ဋ္ဌ–၀၄။

ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပဒ။ ။၂–ပါ–၁၁၄၊ဋ္ဌ–၉၀။ ။ဝိကာလဘောဇန ပဥ္စဝဏ္ဏနာ၊ ၅–ပါ–၃၇၇၊ဋ္ဌ–၂၇၀။

ဝိကာလဂါမပ္ပဝေသနသိက္ခာပဒ။ ။၂–ပါ–၂၁၃၊ဋ္ဌ–၁၅၃၊ အဟံ ဘန္တေ ဝိကာလေ ဂါမပ္ပဝေသနံ အာပုစ္ဆာမိ။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၁၇၆၊၄၂၂။

ဝိညတ္တိဝိနိစ္ဆယကထာ။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၁၅၊ ကျောင်းဆောက်ရာ စသည်၌ လက်အမှုတောင်းပုံကိုပြဆိုချက်၊ (ရဟန်းချက်၌ အကျယ်ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။

ဝိနယပညတ္တိယာစနကထာ။ ။၁–ပါ–၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၀။

ဝိနယပိဋကကိုသင်ယူရကျိုး။ ။ဋ္ဌ–၇၇။

ဝိနယ၌–သုတ္တ၊ သုတ္တာနုလောမ၊အာစရိယဝါဒ၊ အတ္တနောမတိ၊ လေးချက်ယူပုံကိုပြချက်၊ ၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၅။

ဝိနယ ဝိနိစ္ဆယေ ဟိ အာဂတေ ဂရုကေ ဌာတဗ္ဗံသော ဝိနယဓမ္မတာ။ ။ဋ္ဌ–၂၇၅၊၁၉၀။ ။ဂရုက လဟုကေသု ဂရုကေ ဌာတဗ္ဗံ၊ တော် ဝိနယလက္ခဏ၊၂–ဋ္ဌ–၃၉၊(ဘူတဂါမသိက္ခာပဒ)။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၇၉။၃၂၂။

ဝိနယပုစ္ဆနကထာ။ ။၃–ပါ–၁၅၂၊ဋ္ဌ–၃၄၀။ ။ဝိဿဇ္ဇနကထာ၊ ပါ–၁၅၃၊ကမ္မဝါစာဖြင့် သမုတ်ပြီးမှမေးကောင်း,ဖြေကောင်း၏ ဟုဟောထား၏။ ။အာဂတိလိုက်စားလျှင် မမေးသင့်၊မဖြေသင့်ကြောင်း၊၅–ပါ၊၂၂၀။

ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဝိနယဓရအကျိုး ၅-ပါး၊ ၆-ပါးစသည်ကိုပြဆိုချက်၊ ၂–ဋ္ဌ–၁၄၀၊၁၄၄။ ။၅–ပါ–၂၃၆။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၄၆၄၊၄၆၇။ ။ဝိနယဓရအင်္ဂါ ၅-ချက်ကို စိစစ်ပြချက်၊၅–ပါ–၂၃၁၊ဋ္ဌ–၁၇၆။ ။ပါ–၂၄၀၊ဋ္ဌ–၁၇၉။ ။ဂါထာများ၊၃–ပါ–၅၀၉၊ဋ္ဌ–၄၃၅။ ။ဝိနယဓရလက္ခဏာသုံးပါးကို အကျယ်ပြဆိုချက်၊ ၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၉။ ။လက္ခဏာများကိုပြဆိုချက်၊၅–ပါ–၂၄၀။ ။

သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၃၂၃။ ။ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သိထားဘွယ်များ၊(အနုဝိဇ္ဇက အခန်း၌လည်းရှိ၏)။ ။၎င်းတို့အဂတိလိုက်စားခြင်းအပြစ်ကိုဟောသော အဂတိ အဂန္တဗ္ဗ ဝဏ္ဏနာ၊ ၅—ပါ—၂၉၂၊ဋ္ဌ—၂၁၀၊ မလိုက်စားခြင်း အကျိုး၊ ပါ—၂၉၅၊ ဂါထာများ။ ။ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်အရာ၌ မထား ထိုက်, ထားထိုက်သော အင်္ဂါများကိုဟောသော ဝေါဟာရဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၃၂၀၊ဋ္ဌ—၂၁၆။ ။ပါ—၃၄၆၊ဋ္ဌ—၂၂၂။ ။ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဆုံးဖြတ်လိုသျှင် ချိန်ဆရန်အချက် ၆-ချက်၊ ပဌမ ပါရာဇိကအတွက်၊ ၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၀၊၁၊၂။ ။ဒုတိယပါရာဇိကအတွက်၊ ဋ္ဌ—၂၆၄။ ။ သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၃၂၄။ ။ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ မှတ်သားဘွယ်များ၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၆၊ ပါ—၂၅၃။ ။အနုဝိဇ္ဇကအင်္ဂါများ၊ ၅—ပါ—၂၇၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၀။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၃၁၁၊ ၃၁၂။ ။ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုး ခွဲပြခန်း၊ (ဗာလ၊ပဏ္ဍိတ)၊ ၅—ပါ—၂၃၁၊ ဋ္ဌ—၁၇၆။ ။ပါ—၂၄၅၊၆။ ။ ဝိနယဓရသိက္ခာကာမပုဂ္ဂိုလ်တို့ မိမိတို့ကျောင်းတိုက်တာသို့ ရောက်လာ လျှင် ချီးမြှောက်ရမည်၊ မချီးမြှောက်လျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏-ဟု ပညတ် ထားသောသိက္ခာပုဒ်၊ ၃—ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—၃၄၂။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ— ၂၀၉။ ။ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်ပျက်တို့ ငရဲလားရတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ၅— ပါ—၂၀၄၊ ဋ္ဌ—၂၀၄။

ဝိနယနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဝိနယ ပညတ္တိအကျိုး၊ ၅—ပါ— ၂၀၀၊ဋ္ဌ—၂၀၀။ ။ဝိနည်းကိုဆွေးနွေးသင့်၊မသင့်အင်္ဂါ၅-ပါးစီဟောထား တော်မူပုံ၊၅—ပါ—၃၂၇။ ။ဝိနည်း၌ ဗာလ ပဏ္ဍိတခွဲပြပုံ၊ပါ—၃၄၄၊၅။ ။ ဝိနည်းကိုဖြေကြားရာ၌ အဓမ္မိက ဓမ္မိကဖြစ်ပုံကို ခွဲပြခန်း၊ပါ—၃၅၅၊ဋ္ဌ— ၂၂၅။ ။(ဝိနည်း၌ သဒ္ဒါရေးလိုလှကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်—၃— ဋ္ဌ—၁၉၊ ပါ—၂၇)။

ဝိဿာသဂ္ဂါဟဝိနိစ္ဆယ။ ။ဝိဿာသဂ္ဂါဟအင်္ဂါ ၅-ပါး၊ ၃—ပါ—၄၁၁၊ဋ္ဌ— ၄၁၀။ ။သက်နန်းအပို့ခိုင်းရာတွင် ယူရာ၌ ရ,မရကိုစိစစ်ပြပုံ၊ပါ—၄၂၅၊ ဋ္ဌ—၄၁၇။ ။အင်္ဂါ ၅-ပါး၊ ၁—ပါ—၆၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၆၊ ၎င်း ဝတ္ထုများ၊ ပါ—၇၅၊ ဋ္ဌ—၃၃၅။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၇၁၊ ၇၂။

ဝိသုဒ္ဓိ ၅-မျိုး။ ။၅—ပါ—၃၂၀၊ ပါတိမောက်ပြရာ၌ ၅-ဥဒ္ဒေသလုံး ကြား နာသည်ကိုပင် ဤ၌ ဝိသုဒ္ဓိဟု ဟောထား၏။

ဝိဟာရနုဇာနနကထာ။ ။၄—ပါ—၂၉၀၊ ဋ္ဌ—၅၀; လူတို့ဆောက်လုပ် လှူ သောကျောင်းကို စ၍ခွင့်ပြုပုံနှင့် ကျောင်းလှူရကျိုး ဂါထာများ။

ဝိဟာရဘာဏ္ဍကထာ။ ။၄–၅–၁၀၆။

ဝိသတိဝဂ္ဂကရဏကထာ။ ။၃–ပါ–၄၄၁၊ ဋ္ဌ–၄၂၀။

ဝုစ္စပဗ္ဗဇ္ဇိတဝတ္ထု။ ။ပါ–၃၄၇၊ဋ္ဌ–၃၀၄၊သား သာမဏေ ၂-ပါးကို လူတို့ ခေါင်းကို ရိပ်ပေးစေပြီး ယာဂုကြီ လှူဒါန်းနိုင်ရန် အလှူခံခိုင်းစေခဏ်း၊ ထိုသို့ခိုင်းစေလျှင် အကပ္ပိယသမာဒါန ဒုက္ကဋအာပတ် သင့်စေ-ဟု ပညတ်ထားပုံ။

ဝေရဥ္စာပုဏ္ဏားကြီး။ ။ဝေရဥ္စာပုဏ္ဏားကြီးနှင့် ဘုရားရှင်တို့ စကားစစ်ထိုးခဏ်း၊ ၁–ပါ–၂–၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၁။ ။ဇင်းပုဏ္ဏားကြီး ဥပါသကာ ဟူ၍ ဝန်ခံခဏ်း၊ ပါ–၇၊ ဋ္ဌ–၁၃၀။

ဝေါဟာရန္တေန ဇာနိတဗ္ဗာဒိ ဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၂၉၁၊ ဋ္ဌ–၂၁၀၊ (မဟာသင်္ဂါမ)၊ ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ သိထားဘွယ်ရာများ။

ဝေါဟာရ ဝဂ္ဂ ဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၃၂၀၊ ဋ္ဌ–၂၁၆၊ ဝိနိစ္ဆယအရာ၌ မထားထိုက်သော အင်္ဂါများကို ပြဆိုခဏ်း။

ဝမ်းရေးငဲ့-ကဲ့ရဲ့ဘွယ်သာ။ ။ဝမ်းရေးကိုငဲ့၍ ပြုလုပ်အပ်သော အလုပ် မှန်သမျှ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်သာဖြစ်ကြောင်း ဂါထာများ၊(အပါယ်လေးပါး လားဘွယ်သာ ဖြစ်ကြောင်း)၊ ၂–ပါ–၂၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၇၀။ ဝစီဘေဒကထာ။ ။ ၅–ပါ–၁၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၆၁၊ (သမာပတ်ခဏ်း၌ရှိ၏)။

ဝိဇမ္ဘိတာနိဒ္ဒေသ။ ။၂–ပါ–၃၆၅၊ ဋ္ဌ–၄၆၀၊ ပျင်းရိလွန်၍ ခန္ဓာကိုယ်လိမ်တွန့်နေတတ်သူ။

ဝိဇ္ဇူပမ စိတ္တနိဒ္ဒေသ။ ။၄–ပါ–၁၃၃၊ ဋ္ဌ–၆၂၊ (သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍သိသူ)၊ မျက်စိကောင်းသူသည် လျှပ်စစ်ပြက်ခသာအခါ ရူပါရုံကို မြင်ရသကဲ့သို့ မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ရပုံ ပြဆိုခဏ်း၊ အောက်မဂ်သုံးပါးကို ဝိဇ္ဇူပမစိတ္တဟု ဟောထားတော်မူ၏။ ။(၁–ပါ–၂၅၅၊ ဋ္ဌ–၄၁၀)။

ဝဇိရူပမ စိတ္တ နိဒ္ဒေသ။ ။၄–ပါ–၁၃၄၊ဋ္ဌ–၆၂၊ကိလေသာအားလုံးကိုဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရာ၌ အလွန်ထက်မြက်လှသောကြောင့် အရဟတ္တမဂ်စိတ်ကို ဝဇိရူပမစိတ္တဟု ဟောထားတော်မူ၏။ ။(၁–ပါ–၂၅၅၊ဋ္ဌ–၄၁၀)။

ဝိညတ္တိ နိဒ္ဒေသ။ ။၁–ပါ–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–၃၆၀၊ (ကာယဝိညတ္တိ၊ဝစီဝိညတ္တိ)၊ ဝိညတ္တိပုဒ်ကို ဖွင့်ပြပုံ၊ ဋ္ဌ–၁၂၅။

ဝိညတ္တိ သီလန္တိဂႃထာ။ ။၅—ပါ—၃၂၁၊ဌ—၂၂၃၊ ဝိညတ်ကို သီလဟု ယူမှားထားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဝိတက္ကာနုပတိတကထာ။ ။ပါ—၃၀၃၊ ဌ—၂၁၆၊ စိတ်အားလုံးပင် ဝိတက်သို့ အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဝိတက္က ဝိပ္ဖါရ သဒ္ဒကထာ။ ။ပါ—၃၀၄၊ ဌ—၂၁၆။

ဝိဓာနိဒ္ဒေသ။ ။၂—ပါ—၃၈၁၊ ဌ—၄၇၇။ ။ဝိဓာသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သောသုံးနက်၊ ၁—ဌ—၃၄၃၊ ပါ—၁၅၆၊ (မာန၊ အာကာရသဏ္ဌာန၊ ကောဋ္ဌာသ)။

ဝိပရိတကထာ။ ။၅—ပါ—၂၂၉၊ ဌ—၁၈၄၊ ပထဝီကသိဏ သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ထို၌သိသောဉာဏ်သည် ဝိပရိတဉာဏ်မည်၏ဟု ယူမှားသည်ကိုရှင်းပြခဏ်း။ ။အနိစ္စစသည်၌ နိစ္စစသည်ဖြင့် ဖေါက်ပြန်သောဉာဏ်သည်သာ ဝိပရိတဉာဏ်မည်၏ဟု သကဝါဒီက ရှင်းပြထား၏။

ဝိပါကဒ္ဓါရဏႃထာ။ ။၁—ပါ—၁၁၆၊ဌ—၃၀၇၊လောဘ,အလောဘစသည် ၆-ပါးကြောင့် ရအပ်သော အပြစ်, အကျိုးများကိုလည်း အကျယ်ဖွင့်ပြထား၏၊တိဟိတ်ကံ,ဒွိဟိတ်ကံတို့က ဖြစ်စေနိုင်သော ဝိပါက်ပေါင်းကို ရေတွက်ပြထား၏၊၃၀၉၊၃၂၃။

ဝိပါကောဝိပါကဓမ္မဓမ္မောတိကထာ။ ။၅—ပါ—၂၆၇၊ ဌ—၂၀၃၊ဝိပါကသည်ပင် ဝိပါကဓမ္မမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကိုရှင်းပြခဏ်း။

ဝိမုစ္စမာနကထာ။ ။ပါ—၁၈၃၊ဌ—၁၇၀၊ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်ဖြင့် ပယ်သည်ကို ဝိမုတ္တ၊သမုစ္ဆေဒပဟာန်ဖြင့် ပယ်သည်ကို ဝိမုစ္စမာနဟုခွဲခြားယူထားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဝိမုတ္တိကထာ။ ။ပါ—၁၈၁၊ဌ—၁၇၀၊ (ရဟန္တာခဏ်း၌ ရှိ၏)။ ။ပါ—၂၂၇၊ဌ—၁၈၃၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် ဝိမုတ္တိမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကိုရှင်းပြခဏ်း၊ ဝိမုတ္တိဉာဏလေးမျိုး၊ (ဝိပဿနာ, မဂ်, ဖိုလ်, ပစ္စဝေက္ခဏာ) ဤလေးမျိုးတွင် ဖိုလ်ဉာဏ်သည်သာ ဝိမုတ္တိအစစ်တည်း၊ ကျန်သုံးပါးကား ဝိမုတ္တဟူ၍ ၎င်း၊ အဝိမုတ္တဟူ၍ ၎င်းမဆိုရဟု သကဝါဒီက ရှင်းပြထား၏။

ဝိရောဓဝတ္ထုဆက္ကနိဒ္ဒေသ။ ။၂—ပါ—၃၉၄၊ဌ—၄၈၈။

ဝိဿဇ္ဇနာ ၅-မျိုး။ ။၆—ဌ—၂၉၉၊ပါ—၃၁၊ [၁]ပါဠိဂတိ၊ [၂]ပဋိဝစန၊ [၃]သရူပဒဿန၊ [၄]ပဋိက္ခေပ၊ [၅]ပဋိသေဓဝိဿဇ္ဇနာ။

ဝေါဟာရကထာ။ ။၅—ပါ—၁၆၉၊ဌ—၁၆၅၊(ဘုရားခဏ်း၌ရှိ၏)။

ပဉ္စနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

(သ)

သက္ကသံယုတ္တ။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၉။ ။သက္ကပဉ္စသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၃၂၁၊ဋ္ဌ—၃၆၊ဘဏ္ဍာကိန်းလျှင် မငြိမ်းအေး၊ ဘဏ္ဍာမကိန်းမှ ငြိမ်းအေးကြောင်းဖြေထားတော်မူ၏။ ။သက္ကပဉ္စသုတ်။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၂၁၁၊ဋ္ဌ—၂၉၀၊သိကြားမင်းမေးလျှောက်သောပုစ္ဆာ၁၁၄-ချက်ကို ဖြေပြတော်မူပုံ။

သကဒါဂါမိမဂ်ဉ္ဇတနုကရအရဖွင့်ပြပုံ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၄၀၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၇။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၂၀၁၊ ။သကဒါဂါမိနိဒ္ဒေသ၊၄၊ပါ—၁၁၉-ဋ္ဌ—၄၇၊သကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ် ၅-မျိုးကိုလည်း ရေတွက်ပြထား၏။ ။ဣမံ လောကံ အရကောက်ပြပုံ၊ မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၃၁၂၊ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကိလေသာဖြစ်ပုံကိုလည်း ရှင်းပြထား၏။ ။ပဋိသံ—ပါ—၆၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၇။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၃၃၊ပါ—၇၀။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၇။

သက်န်းနှင့်ထိုက်တန် မထိုက်တန်သောပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။ထေရ—ပါ—၃၄၂၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၆၆။ ။ပါ—၃၅၂၊ဋ္ဌ—၄၅၄။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၂၊ ဂါထာများ၊ ။ကာသာဝဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၆၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၁။ ။ပါ—၃၇၄၊ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၅၁။

သင်္ကန်း (လျှော်တေ) ဥ္စရအပ်သောအကျိုး ၁၂-ပါး။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၉။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၉၀၊ပါ—၃၀၀။

သင်္ကန်းစဉ်ရှုံ၍သင့်သောနေရာ။ ။ရဟန်းသာမဏေတို့ ရွာတွင်းသို့ ဝင်ရာ၌ သက်န်းစ၍ရုံသင့်သောနေရာကိုပြဆိုခဏ်း၊ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၃။ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၃၃၇။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၂၂။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်-၅၁။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၂။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၇၀။

သင်္ကန်း လှူရကျိုး။ ။ယောကျ်ားတို့မှာ ဟေဘိက္ခုရဟန်းဖြစ်နိုင်၍ မိန်းမတို့မှာ မဟာလတာ တန်ဆာကို ရနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၉။ ။ဝနဝါသီတိဿ သာမဏေရဝတ္ထု၊ ဋ္ဌ—၃၃၃။ ။နာဂ

ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန–ပါ–၅ဂ၊ဠ–၁၆၅။ ။ထေရ–ဠ–ပ–အုပ်–၆ဂ၊ ၁ဂ၁၊၃၃၇၊ဂါထာများ။ ။ထေရီ–ဠ–၇၊၃ဂ၊၁၅၆၊၂၀၀။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၉ဂ၊ဠ–၃–အုပ်–၄၆။ ။ပါ–၁၂ဂ၊ဠ–၉၄။ ။သက်နိုး လူ့ရကျိုး ဂ-ပါး ဂါထာ၊ပါ–၃၅ဂ၊ ။(အပဒါန-ဠ များစွာရှိ၏)။ ။ဇာတက–ဠ–မ–အုပ်–၂၂၂၊ဥမ္မာဒန္တီ။ ။အသျှင်မဟာကဿပထေရ် အလောင်း ကေသာဇကပုဏ္ဏားကြီးဝတ္ထု၌လည်းရှိ၏၊ အံ–၁–ဠ–၁၂၉၊ ၁၃၁၊၂။

သက်နိုးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ခုဘင်၂-ပါး အကျယ်၊ သန္တောသ-၂ဂ၊ အမျိုးအမည်စသည်ကို အကျယ်ပြဆိုခဲ့ပြီး၊ စူဠနိ–ပါ–၂၄၉၊ဠ–၁၁ဂ၊သက်နိုးအမျိုးမျိုးကိုလည်းပြဆိုထား၏။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁ဂဂ၊ ဠ–၁၉၂။ ။အံ–၄–ဠ–၂ဂ၁၊အကျဉ်း။ ။(စီဝရခဏ်း၌လည်း ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။ ။သက်နိုးကိုမြင်ရုံမျှနှင့် ဆင်တို့ အရိုအသေပြုကြပုံ၊ဓမ္မ–ဠ–ပ–အုပ်–၅ဂ၊ သက်နိုးသစ်ကို တနေ့သုံးကြိမ်သုံးကြိမ် လဲဝတ်ရသော နိဂရော ဓမထေရ်၊ပဏ်-၃–ဠ–၁၁ဂ။ ။သက်နိုးဝတ်ထားရုံမျှဖြင့် ရဟန်းမခေါ် နိုင် သေးကြောင်း၊ပဏ်–၁–ပါ–၃၄၉၊ဠ–၃–အုပ်–၂၂၅၊ ။သက်နိုး တန်ခိုး၊ ယခနေ့ပြုသစ်စသာမကောငယ်ကိုပင် စကြဝတေးမင်းက ရှိခိုးအပ် ကြောင်း၊ ပဏ်–၃–ဠ–၁၉၇။ ။သင့်လျော်,မသင့်လျော်သော သပိတ် သက်နိုးစသည်ကို ပြဆိုခဲ့ပြီး၊မဟာသံ–ဠ–၂၂၉။ ။သက်နိုးကိုပူဇော် ရ သောအကျိုး၊အပ–ပါ–ပ–အုပ်-၁၃၃၊၂၃၄၊၂၉၆၊ဠ–၃–အုပ်–၉၉၊ ပါ–၃–အုပ်–၅၅၊၇၄။ ။ထေရ–ဠ–ပ–အုပ်–၉ဂ၊၃၄၆၊၃၇၉။ ။ သက်နိုးစကို ဘယ်နေရာမှာတွေ့တွေ့ ရှိခိုးအပ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဠ–၄၇၄။ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၅၂၊ ၃၂ဂ၊ဠ–ပ–အုပ်–၃၃၁။ ။သက်နိုးရောင် မှာ ကာမဂုဏ်နှင့်မစပ်ဆိုင်၍ ဝတ်ထားရကြောင်းရှင်းပြခဲ့ပြီး၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၁–ဒုကုဋ်ခေါ် နှစ်ထပ်သက်နိုးကြီးကို ခါးတွင်မဝတ်အပ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၆၂။ ။ခင်း၍လည်း မထိုင်အပ်ကြောင်း၊ ဝိ–၄၊ပါ–၃ဂ၁၊ဠ–၁၁၉။ ။သင်္ဂဟ–ဠ–၂၃၄။ ။(ဝိနယ၌လည်း များစွာရှိ၏။)

သက္ကာယဒိဋ္ဌိနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၂ဂ-ကို ရေတွက် ပြပုံ၊ နာမ်,ရုပ် စသည်ခွဲပြပုံ၊ပဏ်–၁–ပါ–၃၇၄၊ဠ–၃–အုပ်–၂၅၉၊ ။ မေးဖြေခဲ့ပြီး၊ ပါ–၃၇၃၊ဠ–၂၅ဂ။ ။မဟာပုဏ္ဏမသုတ်၊ ၃–ပါ–၆၆၊ ဠ–၅ဂ၊ အကျယ်။ ။သက္ကာယဒိဋ္ဌိနိဒ္ဒေသ၊ ပဋိသံ–ပါ–၁၄၇၊ ဠ–၃–

အုပ်—၅၇၊အကျယ်ရေတွက်ပြထား၏။ ။ခန္ဓ-သံ-ပါ-၃၊ဋ္ဌ-၂၃၅။ ။ စူဠနိ-ပါ-၁၀၆၊၂၇၁၊ဋ္ဌ-၇၃။ ။နေတ္တိ-ပါ-၉၂၊ဋ္ဌ-၁၉၅။ ။ ပေဋက-ပါ-၁၉၅၊၂၅၅၊၃၂၀။ ။ဝင်းကိုပယ်ရန်၊ပါ-၂၀၀။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၅၆၊ဋ္ဌ-၉၆။ ။အဘိ-၁-ပါ-၂၀၀၊ဋ္ဌ-၃၀၇။ ။၂-ပါ-၃၇၉။ ။ခန္ဓ-သံ-ပါ-၀၃၊ဋ္ဌ-၂၀၂။ ။သဠာ-သံ-ပါ-၄၇၀။ ။ အံ-၄-ပါ-၅၃၅၊၅၃၆။ ။သက္ကာယဒိဋ္ဌိမြှိတော်ကိုဖျက်ဆီးရန် ဥပမာပေးထားပုံ၊မဟာနိ-ဋ္ဌ-၇၃၊ပါ-၁၆။ ။မူရင်းမှာ- စေတောဝိမုတ္တိဖလသုတ်-အံ။ ။သက္ကာယ၊ သက္ကာယသမုဒယ၊ သက္ကာယနိရောဓ၊ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ ဤလေးချက်ကို ဟောထားသော သီဟသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၄၂၊ဋ္ဌ-၂၉၅။ ။ပဋိပဒါသုတ်-သံ။ ။သက္ကာယသုတ်၊ခန္ဓ-သံ-ပါ-၁၂၉၊ ဋ္ဌ-၃၀၄။ ။သက္ကာယဒိဋ္ဌိနှင့်စပ်၍ အန္တ လေးမျိုးကို ဟောထားသော အန္တသုတ်-သံ။ ။သက္ကာယ၌ တည်ကြောင်း ၀-ပါး၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၂၀၂၊ဋ္ဌ-၂၆၇။ ။သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ရှိခြင်းကြောင့်သာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၆၂-ပါး ဖြစ်ကြောင်း၊ပဏ္ဏ-၃-ပါ-၂၄၊ဋ္ဌ-၁၆။ ။သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ကွာလျှင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၆၂-ပါး အကုန်ကွာကြောင်း၊ပဋိသံ-ပါ-၁၆၀၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၆၆။ ။သက္ကာယဒိဋ္ဌိသုတ်၊ခန္ဓ-သံ-ပါ-၁၅၁၊ဋ္ဌ-၃၀၇။ ။ သက္ကာယပဥှာသုတ်၊ သဠာ-သံ-ပါ-၄၅၄၊ဋ္ဌ-၁၂၀။ ။သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပဟာနသုတ်၊ပါ-၃၅၉၊ဋ္ဌ-၄၀။ ၊သက္ကာယော တိ တေဘူမကပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ဋ္ဌ-၆၄၊ပါ-၃၀၃။ ။သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊အဝိဇ္ဇာကင်းအောင်ကျင့်နည်း၊အံ-၄-ပါ-၄၀၄၊ဋ္ဌ-၃၅၂။

သက္ကတော၊ဂရုကတော၊မာနိတော၊ပူဇိတော၊အပစိတော-ပုဒ်များ အဖွင့်။ ။ ဥဒါန်-ပါ-၀၅၊ဋ္ဌ-၇၁၊၇၂။ ။ဝိ-၁-ပါ-၁၁၅၊ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၇၅။ ။ မဟာနိ-ပါ-၅၆၊ဋ္ဌ-၁၇၅။

သကုဏဂ္ဃိကသုတ်။ ။(ရဟန်းတို့အတွက်ဂေါစရ-အဂေါစရကိုပြဆိုခဏ်း)။ ဗိလုံးငှက်ဥပမာ၊မဟာ-သံ-ပါ-၁၂၇၊ဋ္ဌ-၂၃၄။ ။ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၄၂၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၅၃။ ။ဆောင်ပြထားပုံ၊ ဒီဃ-၃-ဋ္ဌ-၃၀၊ ပါ-၄၀။ ။(ဂေါစရ-ခဏ်း၌လည်း ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။

သကုလာထေရီ။ ။ထေရီ-ပါ-၃၉၀၊ ဋ္ဌ-၉၃။ ။သကုလာထေရီ အပဒါန်၊ အပ-ပါ-၃-အုပ်-၂၅၀၊ မီးလျှုရကျိုး။ ။အံ-၌ ဗကုလာထေရီ ဟု ပါရှိ၍ ထေရီ အပဒါန တို့၌ကား သကုလာထေရီ-ဟု ပါရှိ၏။ (ဆဋ္ဌ

မှုချည်း)၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုက အရာ၌ စေတဒဂ်ရကြောင်း အပဒါန်-၌ ကိုယ်တိုင် ဟောထား၍ ထေရီဂါထာ၌မူ ၎င်းကိုမှီး၍ ဖွင့်ပြထား၏။ ။အံ-၁-ပါ-၂၆၊ ၄-၂၀၃။

သင်္ခသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၁၂၊ ၄-ပ-အုပ်-၇၀။ ။သဂါထာ-သံ-၄-၄၅၊(သင်္ခသဒ္ဒေါ ဉဏာ ကောဋ္ဌာသ ပညတ္တိ ဂဏနာသု ဒိဿတိ)။

သင်္ခြာဟ္မဏစရိယ။ ။စရိယာ-ပါ-၃၀၆၊၄-၂၉။ ။သင်္ခဇာတက၊ပါ-ပ-အုပ်-၂၀၅၊ ၄-စ-အုပ်-၁၅၊ ခရီးသွားခါနီးတွင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အသျှင်မြတ်အား ထီးနှင့်ဘိနပ်ကိုလှူခဲ့ရသောကြောင့် သမုဒ္ဒရာ၌ သင်္ဘော ပျက်သော်လည်း ချမ်းသာရာ ရခဲ့ပုံ ဟောထား၏။ ။သင်္ခြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ ခုဒ္ဒက-၄-၁၆၆၊ သားဖြစ်သူ သုသိမပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အသျှင်မြတ်၏ အရိုး ဓာတ်ကိန်းရာ စေတီတော်ကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်ခဲ့ရသောကြောင့် ရတနာ့ သုတ်ပရိတ်ကို ဟောကြားတော်မူရန် ဝေသာလီပြည်သို့အသွား၊၎င်းမှအပြန် တွင် ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ အပူဇော်ခံရကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

သင်္ခပါလစရိယ။ ။စရိယာ-ပါ-၄၀၆၊ ၄-၁၇၀၊ အသက်စွန့်၍ သီလ ဆောက်တည်သောနဂါးမင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်မှာ လှေငယ်ပမာဏရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၄-၁၂၆။ ။ဇာတက-၄-စ-အုပ်-၄၅၉။ ။သင်္ခ ပါလဇာတက၊ ပါ-၃-အုပ်-၁၆၊ ၄-မ-အုပ်-၁၇၂။

သင်္ခါရက္ခန္ဓကထာ။ ။သင်္ခါရက္ခန္ဓနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ-၂-ပါ-၇၊ ၄-၁၉၊ သုတ္တန္တဘာဇနီယ၊ ။ပါ-၃၇၊၄-၄၀၊အဘိဓမ္မဘာဇနီယ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-၃-အုပ်-၉၂၊ (လက္ခဏာ-ရသ-စသည်ကို ပြဆိုခ်ား)၊ သင်္ခါရအမျိုးမျိုး ခွဲပြပုံ၊ ၁၅၀။ ။မဟာနိ-ပါ-၇၂၊ ၄-၁၉၂၊ အညွှန်းများကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။ပဋိသံ-ပါ-၆၊ ၄-ပ-အုပ်-၅၇။

သင်္ခါရ သုံးပါး။ ။(ကာယသင်္ခါရ၊ ဝစီသင်္ခါရ၊ စိတ္တသင်္ခါရ)၊ ပဏ်-၁-ပါ-၆၇၊ ၄-ပ-အုပ်-၂၂၇။ ။ပါ-၃၇၅၊ ၄-၃-အုပ်-၂၆၃၊ အမေးအဖြေ။ ။၂-ပါ-၅၂၊ ၄-၇၃။ ။သင်္ခါရယမက၊ အဘိ-၆-ပါ-၃-အုပ်-၁၊ ၄-၃၁၃။ ။နိဒါန-သံ-ပါ-၂၄၅၊ ၄-၁၆။ ။ အဘိ-၂-၄-၁၃၇၊ ပါ-၁၄၂။ ။ဒုတိယကာမဘူသုတ်၊ သဠာ-သံ-ပါ-၄၀၃၊ ၄-၁၃၂။ ။ပဋိသံ-ပါ-၉၆၊ ၄-ပ-အုပ်-၂၀၃။ ။ ပါ-၆၊ ၄-၅၇။

သညာ ၁၀ ပါး။ ။(ပုညာဘိသင်္ခါရ၊ အပုညာဘိသင်္ခါရ၊ အာနေဉ္စာဘိသင်္ခါရ)၊ အဘိ–၂–ပါ–၁၄၂၊ ဋ္ဌ–၁၂၇၊ ၁၃၄၊ သင်္ခါရပဒနိဒ္ဒေသ၊ (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ)၊ ဤသင်္ခါရသုံးပါးမှာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ-ခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏။ ။ အရကောက်ပြပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၁၆၁၊ ၁၆၂။ ။ငင်းသုံးပါးအကျိုးပေးပုံ၊ ၁၉၀။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၀၂၊ ဋ္ဌ–၁၇၉။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၀၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၇။ ။ပါ–၃၆၁၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၄၀၊ ဝိဂ္ဂဟများကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၇၂။ ။(ဤသင်္ခါရသုံးပါးနှင့် အထက်ပါ သင်္ခါရသုံးပါးတို့ကို အချို့နေရာ၌ စုံလင်စွာ ပြဆိုထား၏)။

သင်္ဂဟ လေးမျိုး။ ။(ဇာတိသင်္ဂဟ၊ သဉ္ဇာတိသင်္ဂဟ၊ ကိရိယာသင်္ဂဟ၊ ဂဏနသင်္ဂဟ)၊ အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၄၃၊ ပါ–၁၅၆။ ။ဓာတုကထာ–ဋ္ဌ–၃၊ ပါ–၂။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၄၂၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၂၂။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၂။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၀၂၊ ဋ္ဌ–၁၇၉။

သင်္ဂဟတရား လေးမျိုး။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၂၅၊ ၁၉၃၊ ဋ္ဌ–၁၁၀။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၃၃။ ။သင်္ဂဟသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၄၁၊ ဋ္ဌ–၂၉၀၊ ဂါထာများပါ၏။ ။သင်္ဂဟဝတ္ထုသုတ်၊ ပါ–၅၇၁။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၀၂။ ။ဝ–ဋ္ဌ–၁၉၃။ ။ဝ–ဋ္ဌ–၂၂၃၊ ပါ–၅၅။ ။ဇ–ပါ–၁၇၄။ ။ဇာတ်–ပါ–၂၀၉၊ ဋ္ဌ–၀၉၊ မင်းတို့ကျင့်ရသော သင်္ဂဟတရားလေးပါး။ ။ပဋိသံ–ပါ–ဝ၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၀။ ။စရိယာ–ပါ–၂၀၇၊ ၂၅၅၊ ၃၁၉။ ။ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–ဝ၀၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၃၅၀။ ။အံ–၉–ပါ–၁၇၄၊ ဋ္ဌ–၂၆၀၊ ဗလသုတ်၊ ငင်းလေးပါးတွင် အသီးအသီး အမြတ်ဆုံးသောအရာများကို ဟောထား၏။

၁။ ဒါန····ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း။
၂။ ပေယျဝဇ္ဇ····ချစ်ဘွယ်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်း။
၃။ အတ္ထစရိယ····သူတပါးအကျိုးစီးပွါးကို ဆောင်ရွက်ခြင်း။
၄။ သမာနတ္တတာ····ကိုယ်နှင့်တတန်းစားတည်းထား၍ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်း။

သင် ၇-မျိုး။ ။ကပ်ငြိခြင်း၊ ¹ရာဂသင်၊ ²ဒေါသသင်၊ ³မောဟသင်၊ ⁴မာနသင်၊ ⁵ဒိဋ္ဌိသင်၊ ⁶ကိလေသသင်၊ ⁷ဒုစ္စရိတသင်၊ စူဠနိ–ပါ–ဝ၀။ ။ဇုတိ–ပါ–၂၅၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၅။ ။၅-မျိုး၊ သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၃၊ ပါ–

၃၊ ရွှေ ၅-မျိုး။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၉၁။ ။မဟာနိ—ပါ—၇၀၊ ၈၈၊ (ငြိကပ်ခြင်း-အခက်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

သံဂါယနာတင်ပုံ။ ။ပဌမသံဂါယနာတင်ပုံအကျဉ်းပြဆိုခဏ်း၊ ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၇၆။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၃၊အကျယ်။ ။သံဂါယနာသုံးတန်အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄-မှ ၇၈-အထိ။ ။ပဌမသံဂါယနာ၊ ဝိ—၄—ပါ—၄၈၀၊ဋ္ဌ—၁၃၃။ ။ဒုတိယသံဂါယနာ၊ ပါ—၄၉၁၊ဋ္ဌ—၁၃၄။ ။တတိယသံဂါယနာတင်ရန် ဖြစ်ပေါ်လာသောအကြောင်း၊ အဘိ—၅—ဋ္ဌ—၁၀၉။ ။အနုဗုဒ္ဓါ ဟိ ဓမ္မသင်္ဂဟကမဟာထေရာ-ဟု ဖွစ်ပြထားပုံ၊ဇာတိ—ဋ္ဌ—၃၀။ ။သံဂါယနာသုံးတန့်တင်ရာတွင် မပါဝင်သောသုတ်များကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိ—၂—ဋ္ဌ—၉။ ။နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၁၈၆။

သစ္စသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၃၀၀၊ ပါ—၂၁၆။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၅။ ။ပဋိသံ—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၉။ ။၇-နက်၊ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၂၇။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၈၀၊ပါ—၁၀၄။ ။သစ္စသဒ္ဒေါ ဝါစာသစ္စေ ဝိရတိသစ္စေ ဒိဋ္ဌိသစ္စေ ဗြာဟ္မဏသစ္စေ ပရမတ္ထသစ္စေ အရိယသစ္စေ နိဗ္ဗာနေစေဝ မဂ္ဂေစာတိ အနေကေသု အတ္ထေသု ဒိဿတိ၊ (စုပေါင်း၍ ပြဆိုလိုက်၏)။

သစ္စာလေးပါး။ ။သစ္စသံယုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၃၆၃၊ဋ္ဌ—၃၂၄၊ သစ္စာလေးပါးနှင့်စပ်၍ အကျယ်ဟောထား၏။ ။ပါ—၃၇၂၊ခန္ဓသုတ်စသည် အကျယ်။ ။အဇ္ဈတ္တိကာယတနသုတ်၊ပါ—၃၇၃။ ။သစ္စဝါရဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၅၉၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၉။ ။စတုသစ္စပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၈၂-မှ ၉၀-အထိ၊ ဋ္ဌ—၃၀၄၊ အကျယ်။ ။သစ္စဝိဘင်္ဂသုတ်၊ ၃—ပါ—၂၉၁၊ဋ္ဌ—၂၁၇၊ သစ္စာလေးပါးအကျယ်ဟောထားပုံနှင့် အသျှင်သာရိပုတ္တရာ, အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်တို့ပရိသတ်ကို ချီးမြှောက်တော်မူကြပုံ။ ။သစ္စကထာ၊မာတိကာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၄၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၀။ ။အရိယသစ္စာမည်ပုံရှင်းပြသောဂါထာ၊ ပါ—၆၊ဋ္ဌ—၅၉။ ။သစ္စနိဒ္ဒေသကထာ၊ ပါ—၂၉၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၆၊ အကျယ်။ ။သစ္စပကိဏ္ဏကဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၈၃။ ။သစ္စညာဏ စတုက္ကဒွယနိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၁၁၄၊ဋ္ဌ—၃၄၂။ ။သစ္စဝိတ္ထာရကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၂၄။ ။သစ္စာလေးပါးကို ကေဝိဓာဒိစသည်ဖြင့် ပြဆိုခဏ်း၊ ၁၄၄။ ။နေတ္တိ—ပါ—၈၊၆၂၊ဋ္ဌ—၅၆။ ။ပေဋက—ပါ—၁၇၁-မှ ၁၈၃-အထိ၊ အကျယ်ဟောထား၏။ ။စတုသစ္စပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၂၄၃၊ဋ္ဌ—၃၈၆၊

(ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏.)။ ။အရိယသစ္စကထာ ဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၇၆၊ဋ္ဌ–၁၃၂။ ။သစ္စကထာ၊ ဝိ–၃–ပါ–၃၂၅၊ဋ္ဌ–၃၇၀။ ။သစ္စဝိဘင်၊အဘိ–၂–ပါ–၁၀၄၊ဋ္ဌ–၇၀။သုတ္တန္တဘာဇနီယ၊ သစ္စာလေးပါးမည်ပုံဂါထာများ၊ဋ္ဌ–ဝဝ။ ။ပါ–၁၁၂၊ဋ္ဌ–၁၁၄၊အဘိဓမ္မ ဘာဇနီယ။ ။ဝိဘင်သုတ်၊ မဟာ–သံ–၇၊ဋ္ဌ–၁၆၀။ ။သစ္စာလေးပါး အမည်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုပုံ၊ အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၇၀၊ ၇၉၊ပါ–၁၀၄။ ။သစ္စာ လေးပါးကိုပြသောဂါထာ၊ ထေရီ–ပါ–၄၀၀၊၄၁၄။ ၄၁၅။ ။အရိယ သစ္စာနိပုဒ်အဖွင့်၊ ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၆၇။ ။သစ္စယမက၊ အဘိ–၆–ပါ–ပ– အုပ်–၂၀၅၊ ဋ္ဌ–၃၁၀။ ။သစ္စာလေးပါးကို အရကောက်ပြပုံ၊ ခန္ဓ သုတ်–သံ။

သစ္စာလေးချက် တပြိုင်နက်သိပုံ ဥပမာ။ ။ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၄၊ပါ– ၂၆။ ။ဋ္ဌ–၂၉၇၊ပါ–၁၀၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၃၃၁။ ။ပေဋက– ပါ–၂၅၇၊၀။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၃၆၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၃၉။ ။ပါ– ၁၁၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၆၊ (အထက်ပါ သစ္စာလေးပါးကိုပြသောအခဏ်း၌ လည်းပါရှိတတ်၏.)။

သစ္စာအနက် ၁၆-ချက်။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၁၁၉။ ။ဣတိ–ပါ–၂၁၆၊ ဋ္ဌ– ၁၁၇။ ။ပဋိသံ–ပါ–၂၀၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၅။ ။ပါ–၂၉၃၊ဋ္ဌ–၃– အုပ်–၁၉၇။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၇၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၀၅၊ ။ ၃–အုပ်–၃၃၂။

သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းအကျိုး၊မသိခြင်းအပြစ်။ ။သစ္စာလေးပါးကိုမသိခြင်း ကြောင့်သာ သံသရာရှည်ခဲ့ပုံဂါထာများ၊မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၃၇၀၊၃၇၉။ ။ ကောဋိဂါမသုတ်၊ ပါ–၃၇၇၊ ဋ္ဌ–၃၂၉၊၃၃၀။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၄၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၃။ ။အနုဗုဒ္ဓသုတ်၊အံ–၄–ပါ–၃၀၇၊ဋ္ဌ–၂၄၉။ ။ဒီဃ– ၂–ပါ–၇၇၊ဋ္ဌ–၁၃၂။ ။ပါ–၁၀၂။ ။ဝိ–၃–ပါ–၃၂၅၊၆၊ဋ္ဌ– ၃၇၀။ ။ထေရ–ပါ–၂၆၁၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၃၀၊ သစ္စာလေးပါးကိုမြင် လျှင် ဒုက္ခချုပ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဣတိ–ဋ္ဌ–၄။ ။သစ္စာလေးပါးကိုမြင်မှသာ လျှင် ဒုက္ခမှလွတ်နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၃။ ။ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၅၉၊၁၆၀။ ။ကူဋာဂါရသုတ်–သံ။ ။သစ္စာလေးပါးကို သိရန်မှာ ခက်ခဲလှကြောင်း၊ အဘိ–၂–ဋ္ဌ–ဝ၆။ ။ဝါလသုတ်၊မဟာ– သံ–ပါ–၃၉၅၊ဋ္ဌ–၃၃၂။ ။သစ္စာလေးပါးကိုမသိခြင်းကြောင့် ဇာတိ-

ဇရာ,ဗျာဓိ,မရဏ, သောက စသော အမှောင်တွင်းသို့ ကျရောက်နေကြရကြောင်းဟောထားသော အန္ဓကာရသုတ်—သံ။ ။အပ္ပဋိဝိဒိတသုတ်၊ ။ ဒဠှသုတ်။ ။ပပါတသုတ်။ ။မဟာပရိဠာဟသုတ်၊သုသမ္ဘဋ္ဌသုတ်—သံ။ ။ သစ္စာလေးပါးကိုသိလျှင် မတုန်လှုပ်တော့ကြောင်းဟောသော ဣန္ဒခိလသုတ်—သံ။ ။မသိလျှင်ဒုက္ခမကုန်ကြောင်းဟောသော ခဒိရပတ္တသုတ်—သံ။ ။သစ္စာလေးပါး စကားကိုသာ ပြောဆိုကြရန်ဟောထားသော ဝိဂ္ဂါဟိက ကထာသုတ်၊ တိရစ္ဆာနကထာသုတ်။ ။ကြံစည်ရန်ဟောသော ဝိတက္ကသုတ်၊စိန္တသုတ်။ ။အားထုတ်ရန်ဟောသော စေလသုတ်။ ။သစ္စာလေးပါးသည် တကယ်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း ဟောသော တထသုတ်—သံ၊ ။ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းအကျိုး၊ မသိခြင်းအပြစ်ကို ဟောထားသော ဒွယတာနုပဿနာသုတ်၊သုတ္တနိပါတ။ ။သစ္စာလေးပါးကိုသိလျှင် ဘယ်သူနှင့်ဝါဒပြိုင်ပြိုင် ကိုယ်ကသာ နိုင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်းဟောသောဝါဒတ္ထိကသုတ်—သံ။ ။သစ္စာလေးပါးကို ပရိညေယျ, ပဟာတဗ္ဗ, ဘာဝေတဗ္ဗ, သစ္ဆိကာတဗ္ဗ ခွဲဟောထားသော ပရိညေယျသုတ်—သံ။ ။သစ္စာလေးပါးကိုနှလုံးသွင်းလျှင် အာသဝမဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၅၊၆။

သစ္စာလေးပါးကိုသိ,မသိနှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။ ။၎င်းပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးကိုဟောထားပုံဥပမာများ၊ မူသိကူပမနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၄၉၊ ဋ္ဌ—၇၅။ ။မူသိကသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၂၂၊ဋ္ဌ—၃၂၇။ ။အမ္ဗူပမနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၅၁၊ဋ္ဌ—၇၆။ ။အမ္ဗသုတ်၊အံ—၄—ပါ—၄၂၁၊ ဋ္ဌ—၃၂၆။ ။ကုမ္ဘူပမနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၅၂၊ ဋ္ဌ—၇၆။ ။အံ—၄—ပါ—၄၁၀၊ဋ္ဌ—၃၂၇။ ။ဥဒကရဟဒူပမနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၅၃၊ ဋ္ဌ—၇၆။ ။အံ—၄—ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—၄၂၇၊ (ဆိုင်ရာဆိုင်ရာအခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

သစ္စာ ၂-မျိုး။ ။(သမုတိသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ)၊ နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၇၂။ ။ အံ—၁—ဋ္ဌ—၇၄။ ။ဇာတ်—ဋ္ဌ—၇၀၊ ပါ—၂၀၆။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၃၁၆။ ။သစ္စဝိနိမုတ္တာ ဟိ ဘဂဝတော ဒေသနာ နတ္ထိ၊ နေတ္တိ၊ ဋ္ဌ—၅၆၊ ပါ—၉။ ။ဘဂဝတော ဝစနံ ဇကာဂါထာမတ္တမ္ပိ သစ္စဝိမုတ္တံ နတ္ထိ၊ ဋ္ဌ—၈၁။ ။သမုတိသစ္စံမုခေနေဝ ပရမတ္ထသစ္စာဓိဂမော ဟောတိ၊ ဋ္ဌ—၁၀၀၊ ပါ—၂၉။

သစ္စဉာဏ ၂-မျိုး။ ။(အနုဗောဓဉာဏ၊ ပဋိဝေဓဉာဏ)၊ အဘိ–၂–ဋ္ဌ–ဝ၂၊ ပါ–၁၀၄။ ။သစ္စာ၌ ရအပ်သောဉာဏ်လေးပါး၊ ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၃၊ ။သစ္စဉာဏစတုက္ကဒွယနိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၁၁၄၊ ဋ္ဌ–၃၄၂။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၁၄၂။ ။သစ္စာနုလောမိက ဉာဏ်ပုဒ်အဖွင့်၊အဘိ–၂–ပါ–၃၄၁၊ ဋ္ဌ–၃၉၀။

သစ္စာဖွဲ့ပြုပုံ။ ။(ကုသိုလ်,အကုသိုလ်တရား၌ သစ္စာဖွဲ့ပြုပုံ)၊ ပဏ်–၁–ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၉။ ။သဠာ–သံ–ဋ္ဌ–၆၇။

သစ္စာတန်ခိုးကြီးလှပုံဝတ္ထုများ။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၁၂၄၊၁၂၆၊ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၆၀၊ သေဘေးမှ လွတ်မြောက်စေပုံ။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၀၄၊ မဃ လုလင်တို့ကို ဆင်ကမနင်းဝံ့ပုံ။ ။ဝဋ္ဋကဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၀၊ တောမီးကရှောင်ကွင်းပေးရပုံ။ ။နဠပါနဇာတက၊ ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–၁၀၆၊ ကျူပင်များ အဆစ်မရှိအောင်သစ္စာဆိုခဲ့ပုံ၊ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၁၂၅၊ ဗိန္ဒုမတီမည်သော ပြည့်တန်ဆာမ၏ သစ္စာတန်ခိုးကြောင့် ရေဆန်သို့ ပြန်စီးစေပုံ။ ။ဝိမာန–ဋ္ဌ–၉၀။ ။(သစ္စာတန်ခိုးပြ ဝတ္ထု များ ဇာတက-၌ များစွာရှိ၏)၊ ။သစ္စာတန်ခိုးပြဂါထာများ၊သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၃၀၁။ ။မစ္ဆဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၀၊ မိုးရွာသွန်းစေခဲ့ပုံ။ ။သစ္စာစောင့်ရကျိုး၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၀၃၊

သစ္စိကိရိယ ၂-မျိုး။ ။(ပဋိလာဘ သစ္စိကိရိယ၊အာရမ္မဏ သစ္စိကိရိယ)၊ ပဏ်–၂–ပါ–၂၂၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၉။ ။ပဋိသံ–ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၇၊ ၉၁။ ။သစ္ဆိကာတဗ္ဗ နိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၄၊ ဋ္ဌ–၁၂၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၃၃၀၊ ၂-မျိုး၊ လောကိယ သစ္စိကိရိယ၊ လောကုတ္တရာ သစ္စိ-ကိရိယ။ ။သစ္ဆိကာတဗ္ဗ လေးမျိုး၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၀။ ။ လေးမျိုး–အံ၊

သညာကန္ဓနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ–၂–ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–၁၀၊ သုတ္တန္တ ဘာဇနီယ၊ ။ ပါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–၄၀၊ အဘိဓမ္မ ဘာဇနီယ၊ ။၁–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–၁၅၃၊ ။ ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၉၁။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၆၂။

သညာနာနတ္တသုတ်။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၃၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၂။ ။သညာ သုတ်၊ (ပ–၃)၊ အံ–၅–ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–၃၀၊ အသုဘသညာ-စသည်ကို ဟောထား၏၊ ။၉-ပါး၊ ၉–ပါ–၁၉၁၊ ဋ္ဌ–၂၆၆၊ ။သညာသုတ်၊

(ပ–၃)၊ ၁၀–ပါ–၃၄၀။ ။သည် ပရိညာပုဒ်အဖွင့်အကျယ်၊ မဟာနိ–ပါ–၄၃၊ ဌ–၁၄၀။ ။အနိစ္စသညာ စသည် ၇-ပါးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၂၀၉၊ ဌ–၂၂၃။ ။၉-ပါးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ–၂၅၄၊ ဌ–၂၄၀။ ။၁၀-ပါးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ–၂၅၉။ ။သညာအမျိုးမျိုးကို ဟောထားပုံ၊မဟာနိ–ပါ–၄၃၊ ဌ–၁၄၉။ ။ကာမ-ဗျာပါဒ-ဝိဟိံသ သညာသုံးပါး၏ အပြစ်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ–၁၆၀၊ ဌ–၂၇၂။ ။ပရိကမ္မ ဥပစာရ အပ္ပနာသညာ သုံးပါးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ခန္ဓ–သံ–ဌ–၂၆၉၊ ။နိစ္စ-သုခ-အတ္တ သညာသုံးပါးကို ပယ်နိုင်ရန်၊ မဟာ–သံ–ဌ–၂၁၅။ ။ပရိတ္တ-မဟဂ္ဂတ-အပ္ပမာဏ-အာကိဉ္စညာယတန သညာ လေးပါးကို ဟောထားပုံ၊ အံ–၁၀–ပါ–၃၀၆၊ ဌ–၃၀၅။ ။သညာသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၄၁၊ ဌ–၁၉၆၊ ရူပသညာ စသည် ၆-ပါး၌ လက္ခဏာ ရေးသုံးပါး စိစစ်ပြပုံ။

သညာဝေဒယိတ နိရောဓသမာပတ်။ ။အံ–၅–ပါ–၁၆၀၊ဌ–၅၀။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၁၆၀၊ ဌ–၃၀၃။

သတ္တဝါ ဟူ၍ ခေါ်ကြပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဝဇိရာသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၃၇၊ ဌ–၁၇၀၊ ဂါထာ။ ။ခန္ဓ–သံ–ဌ–၃၀၀၊ ပါ–၁၅၄၊ သတ္တသုတ်။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၂၆။ ။အဘိ–၅–ပါ ၅၀၊ ဂါထာ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၅၃။ ။စူဠနိ–ဌ–၉၄၊ ဥပမာဂါထာ။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၊ ဌ–၂၂။ ။ပရမတ္ထအားဖြင့် သတ္တဝါဟူ၍ မရှိကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–၃၄၇။ ။အနုရာဓသုတ်–သံ-။ ။ဝိဟိသုတ်–အံ၊ ။ပရိသုဒ္ဓဝဂ္ဂ-အံ။

သတ္တဝါတို့ စင်ကြယ်ကြောင်းများ။ ။ဂါထာ၊ ပဏ်–၃–ပါ–၃၀၆၊ ဌ–၂၃၀။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၂၇၊ ဌ–၂၃၉။ ။ပါ–၁၃၀၊ ဌ–၂၄၂။ ။ဇေတဝနသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၃၁၊ ဌ–၇၄။ ။ကာမဒသုတ်၊ပါ–၄၅၊ ဌ–၉၀။ ။ဇဋိလသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–ဝ၃၊ ၄၊ ဌ–၆၇။ ။သုဒ္ဓိကသုတ်-သံ။ ။ဇာတက–ဌ–သ–အုပ်–၁၂၀၊ ပါ–၃–အုပ်–၂၆၆။ ။သုဒ္ဓဋ္ဌကသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၄၀၂၊ ဌ–၃–အုပ်–၂၃၉။ ။သညောဇနသုတ်၊ အံ–၂–ပါ–၅၂၊ ဌ–၇။ ။ဗာလတို့က သံသရာမှ စင်ကြယ်ကြောင်း၌ အမြင်မှားနေကြပုံဂါထာ၊ ထေရီ–ပါ–၃၉၅၊ ဌ–၁၄၀။ ။(မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်- သတ္တာနံ ဝိသုဒ္ဓိယာပုဒ် အဖွင့်တိုင်း၌လည်း

ရှိ၏။)။ ။ဒေဝပဒသုတ်-သံ။ ။ဇောဓိပက္ခိယဘာဝနာ၊ဒီဃ-၃-ပါ-ဂဝ၊ ဌ-၅၅၊ အမျိုးလေးပါးတို့ စင်ကြယ်လိုလျှင် ဤတရားကို ကျင့်သုံးရကြောင်း ဟောထား၏။ ။သတ္တဝိသုဒ္ဓိပဋ္ဌဝဏ္ဏနာ၊ပဏ်-၁-ပါ-၂၀၀၊ ဌ-၃-အုပ်-၆၀။ ။အနာထပိဏ္ဍိကသုတ်၊ ဒုတိယ ဂဒ္ဒုလဗဒ္ဓသုတ်၊ ဒေဝပဒသုတ်-သံ။ ။ဂိဟိသုတ်-အံ။ ။ဓမ္မ-ဌ-၃-အုပ်-၁၀၁။ ။သတ္တဝါတို့မှာ စိတ်ကြောင့်ညစ်နွမ်း၍ စိတ်ကြောင့်ပင် ဖြူစင်ကြကြောင်း ဂါထာ၊ ဒီဃ-၂-ဌ-၃၃ဂ၊ ပါ-၂၃၁။ ။သတ္တဝါတို့ စင်ကြယ်ကြောင်းသုံးပါးကို ဟောသော နိဂဏ္ဌသုတ်၊ ၁၀-ပါးကိုဟောသော ပရိသုဒ္ဓဝဂ်-အံ။ ။သတ္တဝါသန္တါနတို့၌ လောဘ-ဒေါသ-မောဟ ဖြစ်လာလျှင် ငြိမ်းအေးကြောင်း နှလုံးသွင်းရန်၊ ပဏ်-၁-ပါ-၁၆၇၊ ဌ-ပ-အုပ်-၃၉၁။

သတ္တဝါကို ပြန်သတ်တတ်သော တရားသုံးပါး။ ။ဂါထာ၊(လောဘ-ဒေါသ-မောဟ)၊ မဟာနိ-ပါ-၁၃၊ ၂ဂ၃၊ ဌ-၅ဂ။ ။စူဠနိ-ဌ-၂၅၂။ ။ဇာတိ-ပါ-၂၂၆၊ဌ-၁၇၃။ ။စူဠနိ-ပါ-၂၅၂။ ။(ကိုယ့်ကိုကိုယ်ဖျက်ကိုယ်ပင်ပျက်ကြောင်းအခဏ်း၌လည်း အကျယ်ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)၊သတ္တဝါတို့အား နှိပ်စက်တတ်သော တရားများကို စုပေါင်းဟောထားသောဂါထာ၊ နေတ္တိ-ပါ-၂၀၊ ဌ-ဂ၃။ ။ထေရ-ပါ-၂ဂ၉၊ ဌ-၃-အုပ်-၁၁၇။ ။သဂါထာ-သံ-ပါ-၃၇၊၃ဂ၊ဌ-ဂ၉၊၉၀။ ။(သတ္တဝါတို့မှာ ယုတ်ညံ့သော အရပ်ဒေသ၊ ယုတ်ညံ့သောအမျိုး၊ ပညာမဲ့သောအမျိုး စသည်တို့၌သာ များသောအားဖြင့် ဖြစ်တတ်ကြကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊အံ-၁-ပါ-၃၇၊ ဌ-၃၇၇)။ ။သဘာဝတရားဘို့မှာ သတ္တဝါတို့အလိုနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်သာ ဖြစ်လေ့ရှိကြောင်းဂါထာ၊ မဟာနိ-ပါ-၃၂၃၊ဌ-၃၇၇။ ။သတ္တာနံ တဏှာသမော ဗန္ဓနာမ နတ္ထိ၊ ဌ-၃၃၊ ပါ-၆။

သတ္တဝါတို့မှာ ဘဝင်စိတ်ဖြင့်သာ စုတေကြကြောင်း။ ။စူဠနိ-ဌ-၆။ ။ပဏ်-၁-ဌ-ပ-အုပ်-၁၄၆။ ။သဠာ-သံ-ဌ-၅၁။ ။ဒီဃ-၂-ဌ-၁ဂ၆၊ပါ-၁၂ဂ။ ။စူဠနိ-ဌ-၆-၌ ဘုရားရှင်မှစ၍ သတ္တဝါအားလုံးတို့မှာ ဘဝင်စိတ်ဖြင့်သာ စုတေကြရကြောင်း တိကျစွာမိန့်ဆိုထား၏။

သတ္တဝါတို့ သဘောထားများ။ ။သတ္တဝါတို့သဘောမှာ အပေါင်းအဖွဲ့အစည်း ပြု၍ နေထိုင်တတ်ကြကြောင်း၊ဘုရားရှင်ကမူ တနေရာတည်း၌ နှစ်ပါးမနေရ-ဟူ၍ သိက္ခာပုဒ်ပညတ်ဖြစ်လျှင် ပညတ်တော်မူလိုကြောင်း၊ ဤမျှထိ

ဆိတ်ငြိမ်စွာနေခြင်းကို နှစ်သက်တော်မူလှကြောင်း၊ ပဏ်—၃—ဠ—၁၁၁၊ ပါ—၁၅၁။ ၊သတ္တဝါတို့သဘောမှာ အသစ်အသစ်ကိုသာ ချစ်မြတ်နိုးတတ်ကြကြောင်း၊ပဏ်—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၀။ ။မုန့်ညင်းစေ့လောက်ရှိသော သူတပါးတို့၏အပြစ်ကို မြင်လွယ်သော်လည်း ထန်းသီးမှည့်လောက်ရှိ မိမိအပြစ်ကိုမူ မြင်ခဲလှကြောင်း၊ပဏ်—၃—ဠ—၂၀၊ပါ—၂၉။ ။သတ္တဝါတို့မှာ ကိုယ့်အရာမဟုတ်သည်၌ ပင်ပန်းနေကြကြောင်း၊ သဠာ—သံ—ဠ—၅၊ပါ—၂၄၀။ ။သတ္တဝါတို့အလိုဆန္ဒမှာ အမျိုးမျိုး ရှိတတ်ကြကြောင်း ဟောထားသော ခတ္တိယသုတ်၊အံ—၆—ပါ—၃၁၀၊ဌ—၁၁၉။ ။သတ္တဝါတို့မှာအပြင်လှ၍အတွင်းရှုတ်ထွေးကြောင်း(အပေါယ်ရွှေမှုံ့ကြဲ-အထဲကနွားချေးခံ)ဂါထာ၊ မဟာနိ—ပါ—၃၅၅၊ဌ—၃၀၀။ ။သတ္တဇ္ဇဋိလသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၇၉၊ဋ္ဌ—၁၃၆၊၂-ဂါထာ။ ။သတ္တဝါတို့သဘောမှာ အများအားဖြင့် နီးစပ်ရာသို့ ပါသွားတတ်ကြောင်း၊ မဟိဠာမုခဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၇၊ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၁။ ။သတ္တိဂုမ္ဗဇာတက၊ပါ—၃၂၀၊ ဌ—စ—အုပ်—၄၃၂။ ။ဒွေပိ နာမ သတ္တာ ကေဇ္ဇာသယာ ဒုလ္လဘာ လောကသ္မိံ၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၄၅။ ။၂—ပါ—၂၂၅၊ဌ—၃၂၉။

သတ္တဋ္ဌာန စံနေတော်မူပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—ဂ၉။ ။ ဝိ—၃—ဌ—၂၃၀၊ပါ—၃။ ။ဥဒါန်—ဌ—၄၇၊ဤ၌ သုံးဌာနသာပြထား၏။ ။ ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၁၀၊၃၄၁။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၉၁၂။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၉၀၊(သတ္တဋ္ဌာနစေတိယ-ဟူ၍ ဖွင့်ပြထားတော်မူကြ၏)။ .

သတ္တာဝါသ-ဘုံကိုးဝ။ ။သတ္တာဝါသသုတ်၊အံ—၉—ပါ—၂၀၁၊ဋ္ဌ—၂၇၄။ ။ ခုဒ္ဒက—ပါ—၃၊ဌ—၇၃။ ။ပဋိသံ—ပါ—၂၃၊ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၆။ ။စူဠနိ—ဌ—ဂ၁။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၁၀၊၂၅၂၊ဋ္ဌ—၂၂၀။ ။အဘိ—၁—ဌ—၁၅၀၊၉။ ။

၁။ နာနတ္တကာယ-နာနတ္တသညီ···· လူ,အချို့သော နတ်နှင့် ဝိနိပါတိကများ။

၂။ နာနတ္တကာယ-ကေတ္တသညီ···· အပါယ်လေးဘုံသားနှင့် ပဌမဈာန်ဘုံ ဖြဟ္မာများ။

၃။ ကေတ္တကာယ-နာနတ္တသညီ···· အာဘဿရဘုံဖြဟ္မာများ။

၄။ ကေတ္တကာယ-ကေတ္တသညီ···· သုဘကိဏှာဘုံဖြဟ္မာများ။

၅။ ပဉ္စမသတ္တာဝါသ ···· အသညသတ်ဘုံဖြဟ္မာများ။

၆။ ဆဋ္ဌသတ္တာဝါသ …. အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံဖြဖ္မာများ။
၇။ သတ္တမသတ္တာဝါသ…. ဝိညာဏဉ္စာယတနဘုံဖြဖ္မာများ။
၈။ အဋ္ဌမသတ္တာဝါသ…. အာကိဉ္စညာယတနဘုံဖြဖ္မာများ။
၉။ နဝသတ္တာဝါသ …. နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ ဖြဖ္မာများ။

သတာရဟဂါထာ။ ။သတာရဟ-လေးဂါထာ၊တနည်း သဟာဿရဟ-လေးဂါထာ၊စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၄၄။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၃၆၊၁၄၁၊ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၅၂၃၊၅၃၅၊တဂါထာလျှင် တရာ၊ သို့မဟုတ် တထောင်တန်သည်ဟူလို။

သတိပဋ္ဌာန(မဟာ)သုတ်။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၇၀၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၀၊၂၄၃၊အကျယ်။ ။သတိပဋ္ဌာနသံယုတ္တ၊မဟာ—သံ—ပါ—၁၂၃၊ဋ္ဌ—၂၁၃။ ။သတိသုတ်၊ ပါ—၁၂၃၊ ဋ္ဌ—၂၁၇။ ။ဋ္ဌ—၂၂၄-မှ ၂၃၃-အထိ၊ ဤဋ္ဌဣရိယာပထပဗ္ဗ- သမ္ပဇညပဗ္ဗ အားထုတ်နည်းကို သေချာစွာ ပြဆိုထား၏။ ။အံ—၁—ပါ—၄၁၊ဋ္ဌ—၃၀၂။ ။၄—ပါ—၅၇၉။ ။သတိပဋ္ဌာနဝဂ္ဂ၊အံ—၉—ပါ—၂၅၀။ ။မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်၊ဒီဃ—၂—ပါ—၂၃၁၊ဋ္ဌ—၃၄၄၊အကျယ်၊ ကုရုတိုင်း၌ ဟောရခြင်းအကြောင်းကိုလည်း ရှင်းပြထား၏။ ။သတိပဋ္ဌာနဝိဘင်္ဂ၊အဘိ-၂-ပါ—၂၀၀၊ဋ္ဌ—၂၀၄၊ သုတ္တန္တဘာဇနီယ၊ ။ပါ—၂၁၀၊ဋ္ဌ—၂၇၄၊အဘိဓမ္မဘာဇနီယ၊အကျယ်။ ။သတိပဋ္ဌာနကထာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၄၀၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၂၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးသုံးသပ်ပုံကို ဟောထား၏။ ။မဟာနိ—ပါ—၇၊ဋ္ဌ—၃၀-မှ ၄၄-အထိ။ ။ဣရိယာ ပထပဗ္ဗ၊ ပါ—၃၉၃၊ ဋ္ဌ—၄၀၆။ ။သတိသုတ်၊မဟာသံ—ပါ—၁၆၃၊ ဋ္ဌ—၂၆၂၊ သတော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဝိဟရေယျ၊ အယံ ဝေါ အမှာကံ အနုသာသနီ။ ။သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ပွါးများရပုံကိုဟောသောရဟောဂတသုတ်၊ ပါ—၂၅၇၊၉၊ဋ္ဌ—၂၉၃။ ။သတိပဋ္ဌာန်ဒေသနာတော်၌ လေးပါးသာဟောရပုံကိုရှင်းပြခဏ်း၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၄၅။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၄။ ။ကာယာနုပဿနာ ၁၄-ချက်၊ဝေဒနာနုပဿနာ ၉-ချက်၊ စိတ္တာနုပဿနာ ၁၆-ချက်၊ ဓမ္မာနုပဿနာ ၅-ချက်ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၄၆။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၅။

သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အားထုတ်ရကျိုး။ ။အဆင့်ဆင့်ရအပ်သောအကျိုး၊ နေတ္တိ—ပါ—၆၉၊ ဋ္ဌ—၁၃၉။ ။အနနုဿုတဝဂ်၌လာသော သုတ်များ၊

မဟာ—သံ—ပါ—၁၅၅၊ ဋ္ဌ—၂၆၁။ ။ဂင်္ဂါပေယျာလဝဂ်၊ ပါ—၁၆၆။ ။ အပ္ပမာဒဝဂ်၊ ဗလကရဏီယဝဂ်၊ ပါ—၁၆၇။ ။ဧသနာဝဂ်၊ ဩဃဝဂ်၊ ပါ—၁၆၈။ ။တဏှာက္ခယသုတ်၊ သလဠာဂါရသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂၆၂၊ ဋ္ဌ—၂၉၃။ ။အမ္ဗပါလိဝနသုတ်၊ ဗာဠှဂိလာနသုတ်၊ အဘိညာဉ် ၆-ပါးအမည်ပါသော သုတ်များ၊ ပါ—၂၆၅။ ။ဌာနသုတ်၊ ကမ္မသမာဒါနသုတ်၊ သဗ္ဗတ္ထဂါမိနီသုတ်၊ နာနာဓာတုသုတ်၊ နာနာဓိမုတ္တိသုတ်၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိသုတ်၊ ပါ—၂၆၆။ ။ဈာနာဒိသုတ် စသည်များ၊ ပါ—၂၆၇၊ ဋ္ဌ—၂၉၄။ ။ရုပ်အဆင်းကြည်လင်ခြင်း၊ ဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်ခြင်း အကျိုးရှိ၏ဟု ဟောထားသော အမ္ဗပါလိဝနသုတ်၊ ဗာဠှဂိလာနသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂၆၃၊ ဋ္ဌ—၂၉၄။ ။အရိယသုတ်၊ ဥတ္တိယသုတ်၊ ဂင်္ဂါနဒီအာဒိသုတ္တဒွါဒသက—သံ။ ။သတိပဋ္ဌာန်ကိုအားမထုတ်လျှင်ဘုရားရှင်ထင်ရှားရှိသော်လည်း ထိုသူအတွက် တရားတော်မှာ ကွယ်သည်သာဖြစ်ကြောင်း၊ မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၆၀။ ။စိတ်တည်ရုံမျှ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဟောထားသော သူဒသုတ်—သံ။

သတိပဋ္ဌာနနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သတိပဋ္ဌာန၊ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာ၊ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာ ဂါမိနီ ပဋိပဒါ သုံးချက်ကို ဟောထားသော ဝိဘင်္ဂသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၁၆၀။ ။သတိပဋ္ဌာန်နှင့်ဆိုင်ရာ ပုရေ-ပစ္ဆာ အရကောက်၊ ပုဗ္ဗ-အပရ ဝိသေသ အရကောက်ပြပုံ၊ ဘိက္ခုနုပဿယသုတ်၊ ပါ—၁၃၆၊ ဋ္ဌ—၂၄၀။ ။သတိ ၂-မျိုး၊ (ပညာနှင့်ယှဉ်သော သတိ၊ ပညာနှင့်မယှဉ်သောသတိ)၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—၁—အုပ်—၁၂၁၊ ပါ—၂၄။ ။ သတိပဋ္ဌာန်သုံးမျိုး၊ ပရိသတ်ကို ဆိုဆုံးမရာနှင့်စပ်၍ ၎င်းသုံးမျိုးကိုဟောထား၏၊ ပရိသတ်ကို ဆိုဆုံးမရာ၌ သောမနဿ ဒေါမနဿမဖြစ်စေဘဲ ဥပေက္ခာသာဖြစ်စေရမည်ဟုလို၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၆၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၉။ ။ မဟာနိ—ဋ္ဌ—၄၀၊ ဆောင်ပြထား၏။

သတိ'စ ခွါဟံ ဘိက္ခဝေ သဗ္ဗတ္ထိကံ ဝဒါမိ။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၇၊ အဂ္ဂိသုတ်။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၈။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၉၆။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၀၉၊ ၂၉၇။ ။သတိ ပန သဗ္ဗတ္ထ ဗလဝတီ ဝဋ္ဋတိ၊ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၂၆၅။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၆။ ။ အံ—၆—ဋ္ဌ—၁၂၄။ ။၁—ဋ္ဌ—၃၉၂။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၉၅။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၂၆။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၇၀။

သတိနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပညာဝိပ္ပယုတ္တာ ဟိ သတိ ဒုဗ္ဗလော ဟောတိ၊ သမ္ပယုတ္တာ ဗလဝတီတိ၊ ပဏ်–၂–ဋ္ဌ-၂၁၊ ပါ–၁၀။ ။သာသနာတော်၌ သတိ တည်းဟူသော အစောင့်အရှောက်ရှိလျှင် အခြား အစောင့်အရှောက်များ မလိုတော့ကြောင်း၊ ထေရ-ဋ္ဌ–ပ–အုပ်-၅၆။ ။သတိကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၂၀၊ ပါ–၆၇။ ။သတိဝိရဟိတဿ အနုပဿနာ နာမ နတ္ထိ၊ ဋ္ဌ–၃၄၉။ ။သတိ ပုဒ်၏ ပရိယာယ် ပုဒ်များ၊ စူဠနိ–ပါ–၃၀။ ။သတောပုဒ် အဖွင့် အကျယ်၊ ပါ–၃၀၊၃၉။ ။မဟာနိ–ပါ–၇၊ဋ္ဌ–၄၃။ ။ပါ–၂၆၉။ ။သတိန္ဒြိယံပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ–၁–ပါ–၁၇၊ ၁၉၊ ဋ္ဌ–၁၆၄၊ ၁၉၁။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၃၆၊၀၂၊၃၄။

သတိသမ္ပဇညသုတ်။ ။အံ–၀–ပါ–၁၅၀၊ဋ္ဌ–၂၅၂။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၆၇၊ ဋ္ဌ–၁၆၅၊ သမ္ပဇညလေးပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။အံ-၌ သတိသမ္ပဇညမရှိခြင်းအပြစ်,ရှိခြင်းအကျိုးကို ဟောထား၏။ ။သတော သမ္ပဇာနော့ပုဒ်အဖွင့်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၃၀၅၊ ဋ္ဌ–၇၂။ ။အံ–၃–ပါ–၁၁၂၊ ဋ္ဌ–၀၄။ ။သတိသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၂၃၊ ဋ္ဌ–၂၁၇။

သတိသမ္မောဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်းလေးပါး။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၀၀၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၄။ ။မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၉၃၊ ပါ–၉၁။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၀၀၊ ၃၉၀။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၇၆၊ ပါ–၂၄၁။ ။အဘိ–၂–ပါ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–၂၆၃။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၇၀၊ ကာယသုတ်။

သတ္တိသုတ်။ ။(သတ္တိယာ ဝိယ ဩမဋ္ဌော စသော ဂါထာ)၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၂၊၅၂၊ ဋ္ဌ–၄၆၊ ဗြဟ္မာတို့အလိုက ကာမရာဂကိုပယ်နိုင်ရန်၊ ဘုရားရှင်အလိုတော်က သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်နိုင်ရန် ကျင့်ရမည်ဟု ဟောထားသောဂါထာ။ ။ထေရ–ပါ–၂၂၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၁။ ။ပါ–၃၆၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၉၁။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၂၅၊ ဋ္ဌ–၂၃၄။

သန္တုဋ္ဌိသုတ်။ ။အံ–၄–ပါ–၃၃၅၊ ဋ္ဌ–၂၇၆၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၁၉၊ ဋ္ဌ–၂၀၇။ ။သန္တုဋ္ဌိမည်ပုံဂါထာ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၉၇၊ ဋ္ဌ–၄၁၁။ ။ချမ်းသာကိုဆောင်ကြောင်း ဂါထာ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၂၇၊ဋ္ဌ–၂၃၀။ ။သုလဘသုတ်၊ဇာတိ–ပါ–၂၆၄၊ ဋ္ဌ–၃၀၀။ ။အရပ်ဒေသမရွေးနေနိုင်သောအင်္ဂါ ၁၀-ပါးကို ဟောထားသော ထေရသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၁၉၊ ဋ္ဌ–၃၃၂။ ။

သန္တုဋ္ဌသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၃၉၉၊ ဋ္ဌ—၁၅၀၊ သန္တောသ ၁၂-ပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၇။ ။၎င်းသန္တုဋ္ဌိ ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ အပိတ်အပင် အတားအဆီးမရှိဘဲ အရပ်ဒေသမရွေး သွားလာ နေထိုင်နိုင်ကြောင်း ဟောထားသောဂါထာ၊ အံ—၄—ဋ္ဌ—၃၀၁။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၀၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၆။ ။ထေရ—ပါ—၃၅၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၅၁။ ။အဘိ—၄—ဋ္ဌ—၉၂။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၇။

သန္တောသ ၁၂-ပါး။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၇။ ။အံ—၁—ပါ—၁၁၊ ဋ္ဌ—၆၀။ ။အံ—၄—ပါ—၃၃၆၊ ဋ္ဌ—၂၇၇၊ အရိယဝံသသုတ်၊ အကျယ်။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၂၀၇၊ ပါ—၁၁၉။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၊ ပါ—၃၁၉။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၁၁၀၊ အကျယ်။ ။သန္တောသကထာ၊ မဟာနိ—ပါ—၁၆၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၇။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၆၇၊ ဋ္ဌ—၁၀၂။ ။ထေရ—ပါ—၃၄၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၉၀။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၁၊ အကျယ်။ ။သန္တုဋ္ဌသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၃၉၉၊ ဋ္ဌ—၁၅၀၊ အကျယ်၊ (သန္တုဋ္ဌိ-ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။

၁။ ယထာလာဘ သန္တောသ····ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ညံ့သည်ဖြစ်စေ ရရသမျှနှင့် တင်းတိမ်ရောင့်ရဲခြင်း။

၂။ ယထာဗလသန္တောသ···· မိမိ၏ ကိုယ်အား ဉာဏ်အား အလျောက်သာ သုံးစွဲ၍ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲခြင်း။

၃။ ယထာသာရုပ္ပသန္တောသ····အကောင်းအမွန်ကို သူတပါးအား ပေးကမ်းလှူဒါန်း၍ မိမိကမူ သူတပါး မနှစ်သက်သောပစ္စည်းကိုသာ သုံးစွဲ၍ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲခြင်း။

သင်္ကန်း-ဆွမ်း-ကျောင်း-ဆေး ဤလေးပါးကို အထက်ပါ သန္တောသ သုံးပါးဖြင့် မြှောက်ပွါးလျှင် သန္တောသပေါင်း ၁၂-ပါး ဖြစ်၏။

သတင်းကောင်းစကားပြောကြားလိုလျှင်။ ။ရှေးအခါက ရတနာသုံးပါးနှင့် စပ်သော သတင်းကောင်းစကားကို ပြောကြားလိုလျှင် ပါးစပ်ကို ရေဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှသာ ပြောဆိုလေ့ရှိခဲ့ကြပုံ၊ နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၂၂၃၊ (မဟာကပ္ပိနမင်းဝတ္ထု)။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၂၄၇။ ။အပ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၃။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၉။

သန္ဓိ သုံးမျိုး။ ။(သမုဘိသန္ဓိ၊ တဒင်္ဂသန္ဓိ၊ အစ္စန္တသန္ဓိ)၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၆၊ ပါ—၃၀၉။ ။မဟာနိ—ပါ—၅၇၊ ဋ္ဌ—၁၇၆။

သန္ထဝသုံးမျိုး။ ။(ချစ်ကြွမ်းဝင်ခြင်း၊တဏှာသန္ထဝ၊ ဒိဋ္ဌိသန္ထဝ၊မိတ္တသန္ထဝ)၊ သုတ္တ—ပါ—၂၀၅၊ဌ—ပ—အုပ်—၆၆။ ။ပါ—၃၀၉၊ဌ—၂၄၅။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၇၊ ။စူဠနိ—ပါ—၂၄၁၊ဌ—၁၀၅။ ။ ၂-မျိုး၊(တဏှာ၊မိတ္တ)၊အဘိ—၁—ဌ—၃၉၇၊ပါ—၂၁၅။ ။သန္ထဝဇာတ အသန္ထဝဇာတ ရဟန်း၂-မျိုးခွဲပြပုံ၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၀၊ ဌ—၂၄၀။ ။ မဟာနိ—ပါ—၁၅၃၊ဌ—၂၇၀။

သန္ထာဂါရ။ ။(မင်းကွန်းမင်းတို့ တည်းခိုသောနေရာ)၊ ၎င်းသန္ထာဂါရပုဒ်ကိုဖွင့်ပြပုံ၊ သဠာ—သံ—ဌ—ဂ၆၊ပါ—၃၀၉။ ။အံ—ဂ—ပါ—၂၄၊ ဌ—၂၀၀။

သဒါ ပုညံ ပဝဍ္ဍတိ ပုဒ်အဖွင့်။ ။သဂါထာ—သံ—ဌ—ဂ၃၊ပါ—၃၀။ ။အံ—၄—ဌ—၃၁၂၊ပါ—၃၇၆။ ။ပေတ-ပါ—၁၉၂၊ဌ—၂၂၆။ ။အဘိ—၅—ပါ—၂၅၉၊ ဌ—၁၉၉။ ။အလားတူ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၂၀၆၊ ဝဿ သတေပိ မဟာရာဇ ပုရိသော ကတံ ကုသလံ အာဝဇ္ဇေယျ၊ အဝဇ္ဇိတေ အာဝဇ္ဇိတေ ဘိယျော ကုသလံ ပဝဍ္ဍတိ-စသည်ဖြင့် ဟောထား၏။

သဒေဝက၊ သမာရက၊ သဗြဟ္မက စသောပုဒ်များဖြင့် ကောက်ယူရပုံကို ပြဆိုချက်။ ။ဇာတိ—ဌ—၃၄၇၊ ပါ—၂၇၆။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၃၉၊ဌ—၂၅၉။ ။ ဒီဃ—၁—ဌ—၁၅၇၊ပါ—၅၉။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၉၇။ ။ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၂၃၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၅။ ။အံ—၃—ဌ—၁၆၇၊ပါ—၁၀၀။ ။အံ—၄—ပါ—၃၂၀၊ ဌ—၂၆၄။ ။ပဋိသံ—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၇၊ပါ—၁၂၇။ ။ဥဒါန—ဌ—၃၆၂၊ ပါ—၁၀၀။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၉၂၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၃ဂ။ ။ပါ—၃၀၆၊ဌ—၂၂၂၊

သဒ္ဓမ္မသုံးမျိုး။ ။([၁]ပရိယတ္တိ သဒ္ဓမ္မ၊ [၂]ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မ၊ [၃]အဓိဂမသဒ္ဓမ္မ)၊ဝိ—၂—ဌ—၁၄၄၊ ။၁—ပါ—၂၄၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁ဂ၉။ ။အံ—၁၀—ဌ—၃၀၉။ ။ဝိနယသင်္ဂဟ-၄၆၆။ ။၎င်းသဒ္ဓမ္မသုံးမျိုး ကွယ်ခြင်းအကြောင်းလေးပါး၊ အံ—၄—ပါ-၄၆၅၊ ဌ—၃၄၂။ ။ကွယ်ပုံကိုပြဆိုချက်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၂၂၊ ဌ—၁၀၆၊ ။(သာသနာကွယ်ချက်၌လည်းရှု၏)၊ ။သဒ္ဓမ္မပတိရူပကသုတ်၊ (အဓိဂမသဒ္ဓမ္မပတိရူပက, ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မပတိရူပက)တရားတော်အတု ၂-မျိုး၊တရားတော်တည်ကြောင်း ကွယ်ကြောင်း ၅-ပါးစီဟောထား၏၊ နိဒါန-သံ—ပါ—၄၂၂၊ ဌ—၁၀၆။ ။သဒ္ဓမ္မဂါရဝ ၇-ပါးကိုရေတွက်ပြပုံ၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၆၉၊ဌ—

၂၅၉။ ။သဒ္ဓမ္မသမ္မောဟသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၁၅၅၊ ဌ-၅၄၊ သာသနာတော်ကွယ်ကြောင်း,တည်ကြောင်း ၅-ပါးစီဟောထား၏။ ။ဒုတိယ-ပါ-၁၅၆၊ ။တတိယ-ပါ-၁၅၇။ ။သဒ္ဓမ္မသုတ်၊ အံ-၇-ပါ-၅၀၉။

သဒ္ဓါသုတ်။ ။သဂါထာ-သံ-ပါ-၂၃၊၂၄၊ ဌ-၆၄၊ သဒ္ဓါတရားရှိသူ၏ အကျိုးကိုပြသောဂါထာ။ ။သမ္မုခီဘာဝသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၁၄၀၊ ဌ-၁၃၁၊ ။တိဠ္ဌာနသုတ်၊ ပါ-၁၄၉၊ သဒ္ဓါတရားရှိသူ၏ လက္ခဏာကိုပြသောဂါထာ၊ ။သဒ္ဓါသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၃၆၊ ဌ-၂၁၊အကျိုးပြဂါထာများ၊ ။သုတ္တ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၃၀။ ။ပဏ်-၂-ပါ-၁၄၅၊ ဌ-၁၃၄။ ။ပါ-၃၀၅၊ဌ-၂၉၁။ ။ထေရ-ဌ-ပ-အုပ်-၆၉။ ။ပဋိသံ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၀။ ။နေတ္တိ-ပါ-၁၂၅၊ ဌ-၂၃၅။ ။သဒ္ဓါတရားရှိသူ၏ အမှတ်အသား ၁၁-ပါးကိုဟောသော သုဘူတိသုတ်၊ အံ-၁၁-ပါ-၅၃၀၊ ဌ-၃၄၅၊ ။သဒ္ဓါတရားကိုရှုံးမွမ်းထားပုံဥပမာများ၊ ဇာတိ-ဌ-၂၄၆၊ အညွှန်းများကိုလည်းပြဆိုထား၏။ ။အံ-၇-ဌ-၁၀၃။ ။သုတ္တ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၂၉၊ ။သဒ္ဒိန္ဒြိယံပုဒ်အဖွင့်၊အဘိ-၁-ပါ-၁၉၊ဌ-၁၆၂၊ ။သဒ္ဓါပနဒ္ဓဟဘာဝ:အံ-၃-ဌ-၁၃၂၊ပါ-၁၄၀။ ။မဟာနိ-ဌ-၂၉၃၊ပါ-၁၇၃၊ သဒ္ဓါပနဒ္ဓဟဘာဝစသော ပုဒ်များအဖွင့်။ ။သဒ္ဓါရှိ- ဝေးကြည့်မြင်ရ-ပဗ္ဗဘပမာ-ထိုဂါထာ၊ အံ-၄-ဌ-၂၇၂၊ ။ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၉၃၊

သဒ္ဓါရှိသူ မှီခိုရကျိုး။ ။သဒ္ဓါတရားရှိသူကိုမှီ၍ အတွင်းလူတို့လည်း သဒ္ဓါ,သီလ,ပညာ စသည်တို့တိုးပွားလာတတ်ကြောင်း ဟောထားသော ပဗ္ဗတရာဇသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၁၅၀၊ဌ-၁၃၀၊မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ၊ ။ ၅-ပါ-၃၇၊ဌ-၂၂၊မဟာသာလသုတ်။

သဒ္ဓါ,သီလ၊ ပြည့်စုံက၊ ရပ်တကာ့ အပူဇော်ခံ။ ။သဒ္ဓါ,သီလနှင့် ပြည့်စုံလျှင် အရပ်ဒေသတိုင်း အပူဇော်ခံရတတ်ကြောင်းဂါထာ၊အံ-၁-ဌ-၂၉၀၊ ။ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၃၃၂။ ။ဒု-အုပ်-၂၀၉။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၀၆၊ဌ-ပ-အုပ်-၂၂၅။ ။ဇာတိ-ဌ-၂၄၅။

သဒ္ဓါလေးမျိုး။ ။(၁အာဂမနိယသဒ္ဓါ၊၂အဓိဂမသဒ္ဓါ၊၃ပသာဒသဒ္ဓါ၊၄ဩကပ္ပနသဒ္ဓါ)၊ပဏ်-၂-ပါ-၂၉၀၊ဌ-၂၂၅။ ။အံ-၅-ဌ-၂၆၊ပါ-၅၇။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၆၆၊ဌ-၁၁၉။ ။၃-ဌ-၂၁၂၊ပါ-၁၉၀၊ ။၃-မျိုး (ဩကပ္ပနသဒ္ဓါ၊ပစ္စက္ခသဒ္ဓါ၊ပသာဒသဒ္ဓါ)၊အံ-၇-ဌ-၁၀၃၊ပါ-၄၀၀။

၁။ သဗ္ဗညုဘုရားလောင်းတို့၏ သဒ္ဓါတရားသည် အာဂမနိယသဒ္ဓါမည်၏။

၂။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သဒ္ဓါတရားသည် အဓိဂမသဒ္ဓါမည်၏။ ။ (တနည်း)ပစ္စက္ခသဒ္ဓါမည်၏။

၃၊ ပုထုဇဉ်အဇာတသတ်မင်း၏ သဒ္ဓါတရားကဲ့သို့ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်၌ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားသည် ဩကပ္ပန သဒ္ဓါမည်၏။

၄၊ ဉာဏ်နှင့်မယှဉ်သော သဒ္ဓါတရားသည် ပသာဒသဒ္ဓါမည်၏။

သဒ္ဓါအားကြီးပြီး ပညာအားနည်းသော် ဖြစ်တတ်သောအပြစ်များ။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၅။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၉၁၊ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၇၇၊ ။ မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၉၄၊ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၂၆။

သဒ္ဓါနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သဒ္ဓါသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၃၊ ၂၄၊ဋ္ဌ–၆၄၊သဒ္ဓါသည် အဖော်သဟဲဖြစ်၍ သတိမြဲက နိဗ္ဗာန်သွားရတတ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။သဒ္ဓါသည် တည်ရာဖြစ်ကြောင်းစသည် ဂါထာ၊အဇရသာသုတ်၊ပါ–၃၄၊ဋ္ဌ–ဂ၇၊ ။သဒ္ဓါသည် အဖေါ်မည်၍ ပညာသည် ဆရာမည်ကြောင်းဂါထာ၊ ဒုတိယသုတ်၊ပါ–၃၅၊ဋ္ဌ–ဂဂ။ ။ဥစ္စာတွင်-သဒ္ဓါတရား၊ အရသာတွင်-သစ္စာတရား၊ အသက်မွေးရခြင်းတွင်-ပညာဖြင့် အသက်မွေးရခြင်းက မြတ်ကြောင်း စုပေါင်းဟောထားသောဂါထာ၊ ဝိတ္တသုတ်၊ ပါ–၃၉၊ဋ္ဌ–၉၁။ ။သဒ္ဓါ ဗီဇံ တပေါ ဝုဋ္ဌိ-စသောဂါထာ၊ ပါ–၁၇၅၊ဋ္ဌ–၂၂၀။ ။သဒ္ဓါ, သီလ, ဗဟုသုတ, ဓမ္မကထိက, ပရိသာဝစရ-စသောအင်္ဂါများနှင့် ပြည့်စုံ,မပြည့်စုံရာ၌ အကျိုးအပြစ်ကိုဟောထားသော သဒ္ဓါသုတ်၊ (ပ-၃)၊ အံ–ဂ–ပါ–၁၃၃၊၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၁။ ။သဒ္ဓါ,ဟိရီ, ဩတ္တပ္ပ, ဝီရိယ,ပညာ- ရှိခြင်း မရှိခြင်း၌ အကျိုးအပြစ်များကို ဟောထားသော နဠကပါနသုတ်၊(ပ-၃)၊အံ–၁၀–ပါ–၃၅၃၊၃၅၆၊ဋ္ဌ–၃၁၀။ ။ သဒ္ဓါတရား မပျက်စီးရအောင်ကား ကိုယ်တိုင်စောင့်ရှောက်မှသာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊(၇-ရက်အတွင်း အသက်နှင့်ပစ္စည်းကိုမှ မပျက်စီးရအောင် စောင့်ရှောက် ပေးနိုင်ကြောင်း) မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ် မိန့်ကြားတော်မူပုံ၊ ဥဒါန–ပါ–၉၆၊ ဋ္ဌ–၁၃၉၊ ။သဒ္ဓါတရားရှိက အလိုပြည့်လာတတ်ကြောင်း၊ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၉၊ ။သဒ္ဓါစရိုက်ရှိသူတို့အတွက် ဟောထားသော တုဝဋ္ဋကသုတ်၊မဟာနိ–ပါ–၂၆၃၊ဋ္ဌ–၃၂၆။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၂၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၇၊ ။သဒ္ဓါ၏ အကျိုးကိုပြသော ဂါထာများ၊ ပေဋက–ပါ–၂၁၇၊ ။သဒ္ဓိန္ဒြေစသည် ၅-ပါး၏ လက္ခဏာ,ပစ္စုပ္ပဋ္ဌာန်, ပဒဋ္ဌာန်ကိုပြဆိုခဏ်း၊ ပါ–၂၅၃၊ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၃၃၊၃၄၊ ။သဒ္ဓါ

တရားမရှိသူတို့ ရဟန်းသံဃာနှင့်တွေ့ကြုံရခြင်း၌ အပြစ်မြင်တတ်ပုံများကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ–၃–ဌ–၁၂၄၊၅။ ။အကြွမ်းဝင်ရမည်ကိုကြောက်ကြပုံ၊ ၁–ဌ–၂၅၀။ ။သဒ္ဓါတရားသည်သာ ကုသိုလ်တရားတို့၏မူလဘူတဖြစ်ကြောင်း။ သုတ္တ–ပါ–၂၉၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၀။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၆၊ဌ–၃၀၀၊၃၀၃။ ။သဒ္ဓါကိုချီးကြူးထားပုံ။ဇာတိ–ဌ–၂၄၅၊ ။ မိလိန္ဒ–ပါ–၃၃၊၄။

သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတနှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၁၂၆၊ဌ–၁၂၆၊ ။ အံ–၅–ပါ–၁၇၄၊ဌ–၁၆၇၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဟုတ်,မဟုတ် စိစစ်ကြည့်နိုင်ရန်ဟောထား၏။ ။အကဲခတ်နိုင်ရန်နည်းလမ်းများ၊ ဇာတက–ဌ–သ–အုပ်–၂။

သဒ္ဓါဒေယျဝိနိပါတဒုက္ကဋအာပတ်။ ။ဝိ–၃–ပါ–၄၁၂၊ ဌ–၄၁၀။ ။ ၄–ပါ–၄၆၁၊ဌ–၁၃၀။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၄၆၀၊ ။မိဘ,မင်း,ရန်သူတို့မှတပါး အခြားသူတို့အား မိမိဘို့လှူထားသောပစ္စည်းကိုပေးလျှင် မူလလှူထားသောဒါယကာတို့၏ သဒ္ဓါတရားကိုဖျက်ဆီးရာရောက်သောကြောင့် သဒ္ဓါဒေယျဝိနိပါတ ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်စေဟု သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ။အပါယ်ကျတတ်ကြောင်း၊ အံ–၅–ပါ–၁၂၃၊၁၂၅၊ဌ–၄၆၊ ။သဒ္ဓါဒေယျာနိပုဒ်အဖွင့်၊ ဒီဃ–၁–ဌ–၇၉၊ပါ–၆၊ ။မဟာနိဌ–၃၄၄၊ပါ–၂၀၅။

သဒ္ဓိန္ဒြေတိုးပွါးကြောင်းများ။ ။အံ–၁–ဌ–၃၀၇။ ။သဒ္ဓါ-သတိ-သမာဓိစိန္ဒြေ ၃-ပါး စင်ကြယ်ကြောင်းများ၊ ဥဒါန–ဌ–၁၉၉။ ။သဒ္ဓိန္ဒြိယံပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ–၁–ပါ–၁၇၊၁၉၊ဌ–၁၆၂၊၁၀၉။

သဒ္ဓီဓ ဝိတ္တံ ပုရိသဿ သေဋ္ဌံ စသောဂါထာ။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၃၉၊ဌ–၉၁၊ ။ပါ–၂၁၆၊ဌ–၂၉၉။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၀၆၊ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၄၊(အာဠဝကဘီလူး၏အမေးကိုဖြေကြားတော်မူသောဂါထာ)။

သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာ။ ။သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာဟူ၍ခေါ်ရပုံကိုရှင်းပြခဏ်း၊ပဏ်–၂–ပါ–၂၁၊ဌ–၂၄။ ။သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာသုတ်၊သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၅၅၊ဌ–၂၀၁၊ ။သနင်္ကုမာရကထာ၊ဒီဃ–၂–ပါ–၁၆၉၊ဌ–၂၃၃၊ ၎င်းဗြဟ္မာက နတ်တို့အား တရားဟောပုံ၊ (ခတ္တိယော သေဋ္ဌော ဇနေတသ္မိံ စသောဂါထာ)၊ ။ပါ–၁၀၂၊ဌ–၂၅၂၊ ။သန္တိမိ၊သန္တိစသဲအမျိုးမျိုးများကို သိမှီးခြင်းအခဏ်း၌ ကြည့်ရှုပါ။

သပ္ပါယအမျိုးမျိုး။ ။၄-မျိုး၊(ဥတုသပ္ပါယ၊ပုဂ္ဂလသပ္ပါယ၊ဘောဇနသပ္ပါယ၊ ဓမ္မဿဝန သပ္ပါယ)၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၁။ ။ခန္ဓ–သံ–ဋ္ဌ–၃၀၁။ ။ဇာတိ–ဋ္ဌ–၁၀၀။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၁၅။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၂၄၂။ ။သေနာသနသပ္ပါယ တခုတိုး၍ ၅-မျိုးပြထားပုံ၊ အံ–၃–ဋ္ဌ–၂၂၀။ ။မဇ္ဈိ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၁။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၆၆၊ ပါ–၂၀၁။ ။၇-မျိုး၊ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၁၁၅၊ဂါထာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၂၃။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၀။ ။

အာဝါသော ဂေါစရော ဘဿံ၊ ပုဂ္ဂလော အထ ဘောဇနံ။
ဥတု ဣရိယာပထောစေဝ၊ သပ္ပါယော သေဝိတဗ္ဗာတိ။ ။

၁။ ဥတုသပ္ပါယ ....မိမိနှင့်သင့်လျော်သောဥတု။
၂။ ပုဂ္ဂလသပ္ပါယ ....သီတင်းသုံးဘော်တို့နှင့် ညီညွတ်ကြခြင်း။
၃။ ဘောဇနသပ္ပါယ....မိမိနှင့်သင့်လျော်သော ဘောဇဉ်ခဲဘွယ်။
၄။ ဓမ္မဿဝနသပ္ပါယ....လျောက်ပတ်သော တရားစကားကို ကြားနာရခြင်း။

တနည်း။ ။
၁။ အာဝါသသပ္ပါယ....မိမိနှင့်သင့်လျော်သောနေထိုင်ရာအဆောက်အဦ။
၂။ ဂေါစရသပ္ပါယ ....လျောက်ပတ်သောဆွမ်းခံရွာ။
၃။ ဘဿသပ္ပါယ ....လျောက်ပတ်သောတရားစကားကိုပြောဆိုရခြင်း။
၄။ ပုဂ္ဂလသပ္ပါယ ....
၅။ ဥတုသပ္ပါယ ....
၆။ ဘောဇနသပ္ပါယ....
၇။ ဣရိယာပထသပ္ပါယ....လျောက်ပတ်သော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် နေထိုင်ရခြင်း။

တရားအားထုတ်သူတို့ သိထားဘွယ်ရာသပ္ပါယများ။ ။သပိတ်သက်နှစ်သည်၌ သပ္ပါယ အသပ္ပါယကိုပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၉။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁၇၇။

သမ္မာဒိဋ္ဌိတရားလေးပါး။ ။(သာတ္ထကသမ္ပဇည၊ သပ္ပါယသမ္ပဇည၊ ဂေါစရသမ္ပဇည၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇည)၊ သမ္ပဇညပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၇၂။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၀၊ ကျယ်ဝန်းစွာပြဆိုထား၏။ ။ဋ္ဌ–၂၆၉။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၂၃၁၊ဋ္ဌ–၃၅၉။ ။၁–ပါ–၆၇၊ဋ္ဌ–၁၆၅၊၁၇၆။ ။ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ခဏ်း၊မဟာနိ–ပါ–၃၉၃၊ ဋ္ဌ–၄၀၆။ ။

ပဏ်–၁–ပါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၅၊ ၂၆၅။ ။အဘိ–၂–ပါ–၂၅၉၊ ဋ္ဌ–၃၃၂၊ ၃၃၉၊ အကျယ်။ ။ဋ္ဌ–၃၄၇၊ သမ္မဇာနကာရီပုဒ် အဖွင့်။ ။သတိသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၂၃၊ ဋ္ဌ–၂၁၇။ ။ဋ္ဌ–၂၂၅၊ လေးပါးလုံးရပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊အလောကိတေ ဝိလောကိတေအရကောက်။ ။ဋ္ဌ–၂၂၀။ ။တရားအားထုတ်သူတို့ ရှေးဦးစွာ ဤသမ္ပဇညလေးပါးကို သိထားသင့်လှ၏၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

၁။ သာတ္ထကသမ္ပဇည ····အမှုကိစ္စကို ပြုလုပ်မည့်အခါများ၌ အကျိုးရှိ မရှိကိုဆင်ခြင်မှု။

၂။ သပ္ပါယသမ္ပဇည ····ပြုလုပ်ရမည့်ကိစ္စ၌ အကျိုးရှိသော်လည်း မိမိ နှင့်သင့်လျော်သော အချိန်ကာလကို ရွေးချယ် ဆင်ခြင်မှု။

၃။ ဂေါစရသမ္ပဇည ····သွားလာကျက်စားရာ၌ တိမ်းပါးချွတ်ချော် ခြင်းမဖြစ်စေရန် ဆင်ခြင်မှု။

၄။ အသမ္မောဟသမ္ပဇည····ဣရိယာပထပဗ္ဗ စသည်၌ တွေတွေဝေဝေ မဖြစ်စေဘဲ အကြောင်းရင်းကို ဆင်ခြင်မှု။

သမ္ပတ္တ-အသမ္ပတ္တဂေါစရ အခွဲ။ ။သဋ္ဌာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၁၁၊ ။ထေရ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၇၆၊ ၂၇၇။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၅၀၊ ၁၊ ပါ–၁၅၇၊ ဝ၊ ဃာန၊ဇိဝှါ၊ကာယကိုသမ္ပတ္တဂေါစရ,စက္ခု၊သောတကိုအသမ္ပတ္တဂေါစရ-ဟု ဖွင့်ပြထား၏၊ မဟာ အဋ္ဌကထာ၌ကား အားလုံး သမ္ပတ္တချည်း-ဟု ဖွင့်ပြထားကြောင်း။

သမ္မန္ဒသုံးမျိုး။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၃၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၀၊(ပရိပုဏ္ဏသမ္မန္ဒ၊ သမင်္ဂီသမ္မန္ဒ၊ မဓုရသမ္မန္ဒ)။ ။ဇာတိ–ဋ္ဌ–၃၃၅၊ ပါ–၂၇၄။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၁၆၊ ပါ–၂၉၉။

သမ္ပတ္တိလေးပါး။ ။(ကာလသမ္ပတ္တိ၊ ဂတိသမ္ပတ္တိ၊ ဥပဓိသမ္ပတ္တိ၊ ပယောဂ သမ္ပတ္တိ)၊ အံ–၃–ဋ္ဌ–၁၁၂၊ ၃။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၄၂၁၊ ပါ–၃၅၁၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏၊ ဤလေးပါးတွင် တပါးပါးနှင့် ကြုံတွေ့နေက ကုသိုလ် တရားတို့အကျိုးပေးခွင့်သာ၍, အကုသိုလ်တရားတို့ အကျိုးပေးခွင့် မသာ တော့ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

၁။ ကရုဏာ ပညာရှိသူတို့ အုပ်စိုးသော ကာလသည်····ကာလသမ္ပတ္တိ မည်၏၊

၂။ သုဂတိဘဝ၌ဖြစ်ရခြင်းသည်····ဂတိသမ္ပတ္တိမည်၏၊

၃။ ရုပ်အဆင်းအင်္ဂါ(မချို့ယွင်းဘဲ)လှပခြင်းသည်····ဥပဓိသမ္ပတ္တိမည်၏။
၄။ အသိ,အလိမ္မာ,ဉာဏ်ပညာနှင့် သတိ,ဝီရိယရှိခြင်းသည်····ပယောဂ သမ္ပတ္တိမည်၏။

သမ္ပဒါတရားများ။ ။၃-မျိုး၊ အံ–၃–ပါ–၂၇၂၊ ဋ္ဌ–၂၃၄၊ သီလသမ္ပဒါ၊ စိတ္တသမ္ပဒါ၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပဒါ)၊ ပြည့်စုံခြင်းများဟူလို။ ။အပဏ္ဏကသုတ်၊ပါ–၂၇၃။ ။ကမ္မန္တသုတ်၊ပါ–၂၇၄။ ။သမ္ပဒါသုတ်၊ပါ–၂၉၁၊သဒ္ဓါ၊သီလ၊ပညာ။ ။အံ–၄–ပါ–၃၇၇၊သဒ္ဓါ၊သီလ၊စာဂ၊ပညာ၊ဋ္ဌ–၃၁၂၊၃။ ။အံ–၅–ပါ–၄၆၊သဒ္ဓါ၊သီလ၊သုတ၊စာဂ၊ပညာ၊ ။ပါ–၁၀၄၊ဋ္ဌ-၄၀၊တနည်း၊ သီလ၊သမာဓိ၊ပညာ၊ဝိမုတ္တိ၊ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန။ ။အံ–၈–ပါ–၁၀၇၊ဋ္ဌ–၁၄၀၊၂၃၉၊ လောကကြီးပွါးကြောင်းလေးပါး၊ ဥဋ္ဌာနသမ္ပဒါ၊ အာရက္ခ၊ ကလျာဏမိတ္တတာ၊သမဇီဝိတာ။ ။သံသရာကြီးပွါးကြောင်းလေးပါး၊သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ စာဂ၊ ပညာ။ ပေါင်း ၈-ပါး၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ ပါ၏၊ ဒီဃဇာဏုသုတ်။ ။ဥဇ္ဇယသုတ်လည်းနည်းတူ၊ ပါ–၁၁၁။ ။သမ္ပဒါ သုတ်၊ (ပ–၃)၊ ပါ–၁၄၀၊ ၁၊ နည်းတူပင်။ ။တနည်း၊ ၅-မျိုး၊ (ဉာတိသမ္ပဒါ၊ဘောဂ၊အာရောဂျ၊ဒိဋ္ဌိ၊သီလ)၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၉၆၊ ဋ္ဌ–၂၁၁။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၃၁၊ ဋ္ဌ–၃၃၀။ ။အံ–၅–ပါ–၁၃၀။ ။၅-မျိုး၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–၁၆၉၊ သီလ၊ဆန္ဒ၊ အတ္တ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အပ္ပမာဒသမ္ပဒါ။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၃၂၃၊ ဘုရားလောင်းတို့ ပြည့်စုံသောအရာ ၆-မျိုး၊ အာယုသမ္ပဒါ၊ရူပ၊ကုလ၊ဣဿရိယ၊အာဒေယျဝစနတာ၊မဟာနုဘာဝတာ။

သပ္ပုရိသမည်ပုံ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၊ ဂါထာလည်း ပါ၏။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–၂၃၁။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၃၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၅၁၊ ၅၄။ ။စူဠနိ–ဋ္ဌ–၇၀။ ။ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–၁၀၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၅၅။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၈၄၊ ပါ–၂၀၈၊ ဂါထာ။ ။သပ္ပုရိသသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၈၉၊ ဋ္ဌ–၃၁၈၊ အင်္ဂါလေးပါးကို ဟောထား၏။ ။၈–ပါ–၇၅၊ ဋ္ဌ–၂၃၁၊ သပ္ပုရိသကြောင့် အများချမ်းသာကြောင်း၊ ဂါထာများပါ၏။ ။၂–ပါ–၆၃၊ ဋ္ဌ–၂၇။

သပ္ပုရိသနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သပ္ပုရိသ၊ သပ္ပုရိသတရပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲပြပုံ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၄၄၊ ဋ္ဌ–၇၂၊ သူစရိုက်ကို ကိုယ်တိုင်ပြုသူ၊ သူတပါးကိုလည်းပြုစေသူ-ဟူလို။ ။အံ–၄–ပါ–၅၃၉၊ ဋ္ဌ–၃၈၉၊သိက္ခာပဒသုတ်၊ ကံ ၅-ပါးကိုလုံခြုံအောင် ကိုယ်တိုင်စောင့်ထိန်းသူ၊ သူတပါးကိုလည်း လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းခိုင်းသူ-ဟူလို။ ။အဿဒ္ဓသုတ်၊ ပါ–၅၄၀၊

သဒ္ဓါ၊ ဟိရီ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ ဗဟုသုတ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယ၊ သတိမာ၊ ပညဝါ၊ ဤ ၇-ပါးနှင့် ကိုယ်တိုင်ပြည့်စုံသူ၊ သူတပါးကိုလည်း ပြည့်စုံစေသူ-ဟူလို။ ။ သတ္တကမ္ဗုသုတ်၊ ပါ-၅၄၁၊ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကိုလုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းသူ၊ သူ့ဘပါးကိုလည်း လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းနိုင်းသူ-ဟူလို။ ။ဒသကမ္ဗုသုတ်၊ ပါ-၅၄၂၊ နည်းတူ။ ။အဋ္ဌင်္ဂိကသုတ်၊ ပါ-၅၄၃၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးနှင့် ကိုယ်တိုင်ပြည့်စုံသူ၊ သူတပါးကိုလည်း ပြည့်စုံစေသူ-ဟူလို။ ။ ဒသမဂ္ဂသုတ်၊ ပါ-၅၄၄၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဉာဏ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိဖြစ်အောင် ကိုယ်တိုင်အားထုတ်သူ၊ သူတပါးကိုလည်း အားထုတ်စေသူ-ဟူလို။ ။ သပ္ပုရိသဘူမိကို ပြဆိုခဏ်း၊ အံ-၂-ပါ-၆၃၊ ဋ္ဌ-၂၇။ ။သပ္ပုရိသဒါနသုတ်၊သပ္ပုရိသဒါန ၅-ပါးကိုပြဆိုခဏ်း၊အံ-၅-ပါ-၁၅၂၊ဋ္ဌ-၅၃၊ [၁]သဒ္ဓါယဒါနံ ဒေတိ၊[၂]သက္ကစ္စံ ဒါနံ ဒေတိ၊[၃]ကာလေန ဒါနံ ဒေတိ၊[၄]အနုဂ္ဂဟိတစိတ္တော ဒါနံ ဒေတိ၊ [၅]အတ္တာနဉ္စ ပရဉ္စ အနုပဟစ္စ ဒါနံ ဒေတိ။ ။

၁။ သဒ္ဓါယ ဒါနံဒေတိ····ဒါနနှင့် ဒါန၏ အကျိုးကို ယုံကြည်၍ ပေးလှူခြင်း။

၂။ သက္ကစ္စံ ဒါနံ ဒေတိ····အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို ရိုသေ၍၎င်း၊ အလှူဝတ္ထုကို စင်ကြယ်စေ၍၎င်း ပေးလှူခြင်း။

၃။ ကာလေန ဒါနံ ဒေတိ····သင့်ရာအချိန်ကာလ၌သာ ပေးလှူခြင်း။

၄။ အနုဂ္ဂဟိတစိတ္တော ဒါနံဒေတိ····ချီးမြှောက် လိုသော စိတ်ဖြင့် ပေးလှူခြင်း။

တနည်း-အနုဂ္ဂဟိတစိတ္တော····မတွန့်မဆုတ် လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ပေးလှူခြင်း။

၅။ အတ္တာနဉ္စ ပရဉ္စ အနုပဟစ္စ ဒါနံဒေတိ····ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း မချီးမြှောက်၊ သူတပါးကိုလည်း မနှိမ်ချဘဲ ပေးလှူခြင်း။

၈-ပါ-၇၄၊ ဋ္ဌ-၂၃၁၊ [၁]သုစိံ ဒေတိ၊[၂]ပဏီတံ ဒေတိ၊[၃]ကာလေန ဒေတိ၊ [၄]ကပ္ပိယံ ဒေတိ၊[၅]ဝိစေယျ ဒေတိ၊[၆]အဘိဏှံ ဒေတိ၊ [၇]ဒဒံ စိတ္တံ ပသာဒေတိ၊ [၈]ဒတွာ အတ္တမနော ဟောတိ၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ ပါ၏။ ။

၁။ သုစိံဒေတိ····စင်စင်ကြယ်ကြယ်ပြု၍ ပေးလှူခြင်း။

၂။ ပဏီတံဒေတိ····အကောင်းအမွန်ကို ပေးလှူခြင်း။

၃။ ကာလေနဒေတိ····သင့်ရာအချိန်ကာလ၌သာ ပေးလှူခြင်း။

၄။ ကပ္ပိယံဒေတိ ···အပ်သောဝတ္ထုပစ္စည်းများကိုသာ ပေးလှူခြင်း။

၅။ ဝိစေယျဒေတိ····အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကောင်းကို ရွေးချယ်၍ပေး လှူခြင်း။

၆။ အဘိဏှံ ဒေတိ····အမြဲမပြတ်ပေးလှူခြင်း။

၇။ ဒဒံ စိတ္တံ ပသာဒေတိ····ပေးလှူစဉ်အခါ၌ စိတ်ကြည်လင်ခြင်း။

၈။ ဒတွာ အတ္တမနော ဟောတိ····ပေးလှူပြီးနောက်၌ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ရှိခြင်း။

သပ္ပုရိသတို့ ပြုမူပြောဆို လုပ်ကိုင် ကြံစည် အမြင် ဒါနပြုပုံ စသည် အပြည့်အစုံဟောထားသော ရှုဥ္ပုဏ္ဏမသုတ်၊ပဏ်—၃—ပါ—၇၂၊ဋ္ဌ—၅၅။ ၊အံ—၄—ပါ—၃၀၉၊ဋ္ဌ—၃၁၀။ ၊သပ္ပုရိသ ဓမ္မသုတ်၊သပ္ပုရိသ,အသပ္ပုရိသ နှစ်ဦးတို့၏ စိတ်ထားကို အကျယ်ဟောထားရာ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏၊ပဏ်—၃—ပါ—၈၆၊ဋ္ဌ—၆၇။ ၊သပ္ပုရိသပုဂ္ဂိုလ်ကသာ သုတပညာ၊ နိဗ္ဗေဓိကပညာ ၂-မျိုးလုံးဖြင့် သိနိုင်ပုံ၊ အံ—၄—ဋ္ဌ—၃၆၁။ ။သပ္ပုရိသာနိသံသသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၅၆၁၊ သပ္ပုရိသကို မှီ၍ အရိယာ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိမုတ္တိ ဤလေးပါး တိုးပွါးတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ သပ္ပုရိသကို မှီဝဲ ဆည်းကပ်၍ ရအပ်သော ကောင်းကျိုးများကို ဟောထားတော်မူပုံ၊ ၁၀—ပါ—၃၄၈၊ ဋ္ဌ—၃၁၇။

သပ္ပုရိသဓမ္မ ၇-မျိုး။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၀၈၊ ဋ္ဌ—၂၂၁၊(ဓမ္မညူ၊အတ္ထညူ၊ အတ္တညူ၊ မတ္တညူ၊ ကာလညူ၊ ပရိသညူ၊ ပုဂ္ဂလညူ)။

၁။ ဓမ္မညူ····ပါဠိကိုသိခြင်း။

၂။ အတ္ထညူ····အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုသိခြင်း။

၃။ အတ္တညူ····မိမိ၏ သီလ၊သမာဓိ၊ပညာ အတိုင်းအရှည်ကိုသိခြင်း။

၄။ မတ္တညူ····အလှူခံရာ စားသောက်ရာ၌ အတိုင်းအရှည်ကိုသိခြင်း။

၅။ ကာလညူ····ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိအားထုတ်ရာ အချိန်ကာလကိုသိခြင်း။

၆။ ပရိသညူ····ပရိသတ်၏ အလိုကိုသိခြင်း။

၇။ ပုဂ္ဂလညူ····မှီဝဲအပ်၊ မမှီဝဲအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသိခြင်း။

သပိတ်မှောက်ထိုက်သော အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။(ပတ္တ နိကုဇ္ဇနခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သပ္ပပ္ပလာပ သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်။ ။အကျယ်၊ နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၁၃၆။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၄၊ဋ္ဌ—၇၄။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၇၆၊ ဋ္ဌ—၃၉၈၊(ဒုစရိုက်ခဏ်းတိုင်း၌ ပါရှိ၏)။

သမ္ဗာဓ ၄-မျိုး။ ။သဠာ—သံ—ဋ္ဌ—၄၊ ပါ—၂၄၈။ ။ဇာတိ—ပါ—၁၉၇၊ ဋ္ဌ—၄၉။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၁၈၊ (သမ္ဗာဓေါ သမ္ဗာသမ္ဗာ အာယတနသမ္ဗာ သက္ကာယသမ္ဗာ ပဒေသသမ္ဗန္တိ စတူသု အတ္ထေသု ဒိဿတိ)။

သဗ္ဗညုတဉာဏ်နှင့်ဝပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၄၂၂၊ ဠ–၃၀၆။ ။ပါ–၄၂၄၊ ဠ–၃၀၇။ ။ဥဒါန–ဠ–၁၂၀၊ (အနာဝရဏဉာဏ်)။ ။ဇာတ်–ဠ–၁၂၄၊ ၁၃၄၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်နှင့် အနာဝရဏဉာဏ်တော် ၂-ပါးကိုရှင်းပြထား၏။ ။ဠ–၃၄၉။ ။သဗ္ဗညုတဉာဏကထာ၊ မာတိကာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၄၊ ဠ–ပ–အုပ်–၅၄၊ သဗ္ဗညု ၅-မျိုး၊ ကမသဗ္ဗညု၊ သကိံသဗ္ဗညု၊ သတတသဗ္ဗညု၊ သတ္တိသဗ္ဗညု၊ ဉာတသဗ္ဗညု။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၁၂၅၊ ဠ–၃–အုပ်–၃၆။ ။၎င်းဉာဏ်ကိုအရကောက်ပြပုံ၊ ဠ–၂၃၅။ ။၅-မျိုး၊ မဟာနိ–ပါ–၂၀၀၊ ဠ–၃၄၀။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၇၀။ ။စူဠနိ–ဠ–၅၀။ ။နေတ္တိ–ပါ–၈၅၊ ဠ–၁၇၄။ ။ပါ–၁၄၃၊ ဠ–၂၅၂။ ။ဒီဃ–၁–ဠ–၉၃၊ ပါ–၁၁၊ အရကောက်ပြပုံ။ ။ဒသဗလဉာဏ်နှင့် သဗ္ဗညုတဉာဏ် ထူးခြားပုံကိုပြဆိုချက်၊ အဘိ–၂–ဠ–၄၄၅၊ ပါ–၃၅၈။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၀၂၊ ဠ–ပ–အုပ်–၃၃၆။ ။သဗ္ဗညုတပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ ထေရ–ဠ–ပ–အုပ်–၁၉၆၊ ပါ–၂၃၅။ ။သဗ္ဗညုဘဉာဏ်ဘော်၌ အတားအဆီးမရှိကြောင်း၊ ပဏ်–၂–ပါ–၄၂၂၊ ဠ–၃၀၆၊ သင်္ဂါရဝသုတ်၊ ပါ–၄၂၄၊ ဠ–၃၀၇၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကိုသိ၏ ဆိုသော လုလင်၏ဝါဒကိုပယ်၍ ဘုရားရှင်၏အလိုတော်ကို ဟောထား၏၊ ဘုရားလောင်းဘဝက ကျင့်ခဲ့ရပုံကိုလည်း ဟောထား၏။ ။သဗ္ဗညုဘာဘာဝပဥှ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၀၉၊ ၂၀၆။ ။သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်နှင့် အလားတူသော စိတ်မှာ–မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းစိတ် ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ အဘိ–၁–ဠ–၃၃၃။

သဗ္ဗတ္ထဂါမိနီပဋိပဒံ ယထာဘူတံ ဉာဏံ ပုဒ်အဖွင့်။ ။အဘိ–၂–ပါ–၃၅၂၊ ဠ–၄၃၅။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇၉၊ ဠ–၁၆၁။ ။ပေဋက–ပါ–၁၉၁။ ။(ဌာနာဌာနဗလ)၊ ပဋိသံ–ပါ–၃၅၇၊ ဠ–၃–အုပ်–၂၃၃။

သဗ္ဗီတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု စသောဂါထာ။ ။(စတုတ္ထပါဒ်၌ကားမတူ)၊ အဘိ–၁–ဠ–၅၃။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၂၀၊ ဠ–၁၄၃။ ။အပ–ဠ–ပ–အုပ်–၃၄။ ။ဇာတက–ဠ–ပ–အုပ်–၃၃၊ (အာဋာနာဋိယသုတ် အဆုံးတွင်ပါသောဂါထာ)။

သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စာ စသောဂါထာ။ ။(အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ သုံးဂါထာ)၊ ထေရ–ပါ–၃၁၇၊ ဠ–၃–အုပ်–၂၅၄။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇၊ ဠ–၄၅။ ။ပါ–၁၄၅၊ ဠ–၂၅၃။ ။ပေဋက–ပါ–၁၉၇။ ။ဓမ္မ–ဠ–၃–အုပ်–၂၅၅၊ ၂၅၆။ ။အဘိ–၅–ပါ–၃၀၅။

သဗြဟ္မစာရိပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၄၊ ဠ—ပ—အုပ်—၀၄။ ။နေတ္တိ—ဠ—၅၃၊ ပါ—၀။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၉၂၊ ဠ—ပ—အုပ်—၃၁၄။ ။ဠ—ဒု—အုပ်—၂၀၄။

သဗြဟ္မကသုတ်။ ။အံ—၃—ပါ—၁၃၀၊ ဠ—၉၀၊ မိဘတို့အပေါ်၌ ခေါ်ဆိုနိုင်သော အမည်များကို ပြဆို၍ ကျေးဇူးပြန်ဆပ်ရန် ဟောထားတော်မူ၏။ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏။ ။ဣတိ—ပါ—၂၆၀၊ ဠ—၃၁၀။

သဘင်သည်တို့ သိမှတ်ဘွယ်ရာများ။ ။ဂါမဏိ သံယုတ္တ၊ တာလပုဋသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၄၉၄၊ ဠ—၁၄၀၊ ၎င်းတို့မှာ ပဟာသငရဲ၌ ဖြစ်ရတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ထေရ—ပါ—၃၅၄၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၄၅၇။ ။ ၎င်းတို့ကို အရှက်ကင်းသည်ဟု သိကြားမင်းကိုယ်တိုင် ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ—၂—ဠ—၂၉၇။ ။နဝ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၀၊ ဠ—ပ—အုပ်—၂၂၂၊ ၄က်အမျိုးရှေ့တွင် အမြီးလှုန်၍ ကသောကြောင့် ဟသ်ာမင်း၏ သမီး ၄က်မငယ် လာဘ်မှ လွဲရသော ဥဒေါင်း၄က်ငယ်။

သမင်္ဂီ ၅-မျိုး။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၁၁၁၊ဠ—၀၇၊ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး၌ သမင်္ဂီ ၅-မျိုး ခွဲပြပုံ၊ အာယူဟနသမင်္ဂိတာ၊ စေတနာသမင်္ဂိတာ၊ ကမ္မသမင်္ဂိတာ၊ ဝိပါကသမင်္ဂိတာ၊ ဥပဋ္ဌာနသမင်္ဂိတာ။ ။အဘိ—၂—ဠ—၄၁၉၊ပါ—၃၅၀၊ မကောင်းမှုက မကောင်းကျိုးပေး၍ ကောင်းမှုက ကောင်းကျိုးပေးပုံနှင့် စပ်၍ ဖွင့်ပြထားပုံ။

သမဏမည်ပုံ ဂါထာများ။ ။အံ—၄—ဠ—၂၇၁၊ပါ—၃၃၃၊ ကာဠကာရာမသုတ်။ ။သမဏသုတ်၊ပါ—၅၆၀၊ဠ—၃၉၂၊ဤသာသနာ၌သာ အရိယာသမဏ ရှိနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဓမ္မ—ဠ—ဒု—အုပ်—၂၄၇၊၂၉၂၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။သမဏဘဒြ ၀-ဂါထာ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၅၄၊ ဠ—မ—အုပ်—၂၆၆။ ။သမဏဓမ္မမည်ပုံ ဖြေထားသောဂါထာ၊သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၀၁၊ဠ—၂၄၂။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၃၉၀၊ ဠ—မ—အုပ်—၀၆။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၀၂၊ ဠ—၂၁၉။ ။ပါ—၁၅၀၊ဠ—၂၉၄။ ။သမဏမည်ပုံ ရှင်းပြခဏ်း၊မိလိန္ဒ—ပါ—၁၀၀။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၃၃၀၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၂၁၂၊၂၁၃။ ။

သမဏအမျိုးမျိုး ခွဲပြပုံ။ ။သမဏ ၄-မျိုး၊ ၁၂-မျိုးမှာ ဤသာသနာတော်၌သာ ရှိနိုင်ကြောင်း၊ အညတိတ္ထိယသာသနာ၌ မရှိနိုင်ကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ဒီဃ—၂—ပါ—၁၂၄၊ဠ—၁၀၁။ ။ဓမ္မ—ဠ—ဒု—အုပ်—၂၄၀၊ ဂါထာ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၉၂၊ဠ—ပ—အုပ်—၃၁၀၊၃၁၁၊သမဏအစစ်

၁၂-ပါးတွင် အာရဒ္ဓဝိပဿက ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်မှသာ ပါဝင်နိုင်ရကား အာရဒ္ဓ ဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သေးလျှင် သမဏဟူ၍ပင် မခေါ်နိုင်သေးကြောင်း။ ။ သမဏကစ၀ရခေါ် အမှိုက်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့မှာ ဤသာသနာတော်၌ မတည်နိုင်ကြောင်း၊ပါ–၁၈၄၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၅။ ။သမဏ ၄-မျိုး ဟော ထားသော ပုတ္တသုတ်၊အံ–၄–ပါ–၃၉၉၊ဋ္ဌ–၃၂၂၊သမဏမစလ၊သမဏ ပုဏ္ဍရိက၊ သမဏပဒုမ၊ သမဏသုခုမာလ။ ။သာသနာပ၌ သမဏ ပြာဟ္မဏအစစ်တို့ မရှိကြောင်း အကျယ်ဟောထားသော သဘိယသုတ်၊ သုတ္တနိပါတ။

သမဏသုခသုတ်။ ။အံ–၅–ပါ–၁၂၉၊ ။သမဏသုခ ၁၀-မျိုး၊ ဋ္ဌ– ဋ္ဌ–၉၀၊ ပါ–၃၀၀၊ ရဟန်းတို့ချမ်းသာခြင်း ၁၀-မျိုး ဟူလို၊ ။အပ– ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၇။ ။ သမဏသညာသုတ်၊အံ–၁၀–ပါ–၄၂၇၊ဋ္ဌ–၃၃၄၊ဝေဝဏ္ဏိယမှိ အဇ္ဈုပ ဂတော၊ပရပဋိဗဒ္ဓါ မေ ဇီဝိကာ၊ အညော မေ အာကပ္ပေါ ကရဏီယော၊ ဤသမဏသညာ သုံးပါးကြောင့် ရအပ်သော အကျိုး ၇-ပါးကို ဟော ထား၏။

သမဏနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သမဏသုတ်၊ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၃၀၄၊ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ သမုဒယ အဿာဒစသည်ကိုမသိလျှင် သမဏပြာဟ္မဏ မခေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၅၆၊ ဋ္ဌ– ၃၀၀။ ။သာမညသုတ်(ပ-၃)၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၀၊ဋ္ဌ–၁၆၀။ ။ သမဏတန်ခိုး(ရဟန္တာ၏)၊သဂါထာ–သံ–ပါ–၄၂၊ဋ္ဌ–၉၅။ ။သမဏ ကစ၀ရခေါ် ရဟန်းယုတ်တို့ကို နှင်ထုတ်ပုံ၊နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၄၆။ ။သမဏ သုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၃၀၊ဋ္ဌ–၂၁၃၊ သမဏတို့ပြုအပ်သော ကိစ္စသုံးပါး၊ သိက္ခာသုံးပါးကို အရကောက်ပြပုံ။ ။သမဏောန သမဏော၊ဂေါဏောန ဂေါဏော-ဟူသော စကားပုံ စဖြစ်လာဟန်၊(ခေတ်ချင်းတူမှ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံကြ၏ ဟူလို)၊ ဥဒါန–ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–၃၇၉။ ။သမဏသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၅၊ ပါ–၂၉၃၊ (တိတ္ထိယ၊ပုထုဇ္ဇန၊ သေက္ခ၊ခီဏာသဝ၊ တထာဂတ ၅-နက်)။

သမန္တစက္ခုမည်ပုံ ဂါထာ။ ။စူဠနိ–ပါ–၉၃၊၁၀၂၊၁၇၀၊ ။ဓမ္မပဒ်အ ဖွင့်၊ မဟာနိ–ပါ–၂၀၀၊၃၆၀၊ဋ္ဌ–၃၄၀။ ။ဇာတိ–ဋ္ဌ–၃၄၉။ ။ပဋိ သံ–ပါ–၁၂၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၀၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ဟိ သမန္တစက္ခု-ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

သမထ သုံးမျိုး။ ။(စိတ္တသမထ၊ အဓိကရဏသမထ၊ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထ)၊ ပဋိသံ–ပါ–၁၉၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၉၊ ။မဟာနိ–ပါ–၂၀၄၊ ဋ္ဌ–၃၄၂။ ။အဘိ–၁–ပါ–၁၉၊ ဋ္ဌ–၁၀၀။

သမထ ဝိပဿနာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သမထဝိပဿနာဘို့ ချုပ်ကွယ်သွားလျှင် (ဝါ) ဆက်လက်အားမထုတ်ဘဲ ပစ်ပယ်ထားလျှင် အကျိုးမဲ့ ဖြစ်တတ်သေးကြောင်း ဝတ္ထု၊ ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၁၆၉။ ။(ရှုန်ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၂၇၀၊၂၀၀၊၂၀၂။ ။သမထဖြင့် အဋ္ဌကိလ မထာနုယောဂကို ပယ်ကြောင်း၊ ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၂။ ။သမထဝိပဿနာအစုံတို့ဖြစ်ကြသော် တပြိုင်နက်ဖြစ်ကြကြောင်း၊ ပေဋက–ပါ–၂၅၇။ ။သမထဝိပဿနာတို့၏ အကျိုးတရားများကို ပြဆိုကြား၊ အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၂၄၀။

သမနုပဿနာ။ ။၄-မျိုး၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၊ပါ–၁၀၉၊ တဏှာသမနုပဿနာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဉာဏသမနုပဿနာ။ ။၂-မျိုး၊အံ–၁–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၁၅၊ ဉာဏ၊ဒိဋ္ဌိ။ ။ဇာတိ–ဋ္ဌ–၅၃၊ ပါ–၂၀၀။ ။သမနုပဿနာသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၃၀၊ဋ္ဌ–၂၄၀၊ အဿုတဝါပုဂ္ဂိုလ်တို့ ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ စွဲလမ်းယူပုံ အခြင်းအရာကို ဟောထား၏။

သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါး။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၂၀၃၊ ဋ္ဌ–၁၆၀။ ။သမ္မပ္ပဓာနသံယုတ္တ၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၁၄၊ဋ္ဌ–၂၀၁။ ။သမ္မပ္ပဓာနဝဂ္ဂ၊ အံ–၉–ပါ–၂၅၄။ ။သမ္မပ္ပဓာနဝိဘင်္ဂ၊အဘိ–၂–ပါ–၂၁၆၊ဋ္ဌ–၂၇၆၊သုတ္တန္တဘာဇနီယ။ ။ပါ–၂၁၉၊ဋ္ဌ–၂၀၀၊အဘိဓမ္မဘာဇနီယ။ ။အံ–၁–ပါ–၄၁၊ဋ္ဌ–၃၀၃။ ။ပဓာနသုတ်၊၄–ပါ–၃၂၂၊ဋ္ဌ–၂၆၀။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄၀၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၆၊အကျယ်၊(သမ္မာဝါယာမ)။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–၇၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၁၊ဋ္ဌ–၅၆။ ။သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါးကို အားထုတ်ရကျိုး ဟောထားသော အနောတ္တပ္ပိသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၀၀၊ ဋ္ဌ–၁၅၃။

၁။ ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်ခြင်းငှါ အားထုတ်ခြင်း။

၂။ မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို မဖြစ်အောင် အားထုတ်ခြင်း။

၃။ မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖြစ်အောင် အားထုတ်ခြင်း။

၄။ ဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို တိုးပွါးအောင် အားထုတ်ခြင်း။

သမယသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၊ ဂါထာ။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—ဂ၊ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—ဂ။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—ဂ၉၊ပါ—၃။ ။ဥဒါန်—ဋ္ဌ—၁၇၊ ပါ—၇၇၊ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၅၊ ပါ—၁၉ဂ။ ။ဒီယ—၃—ဋ္ဌ—၃၂၊ပါ—၁။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၉။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၉၉၊ပါ—၁၇။ ။သမယသဒ္ဒေါ။

သမဝါယေ ခဏေ ကာလေ၊ သမူဟေ ဟေတု ဒိဋ္ဌိသု။
ပဋိလာဘေ ပဟာနေစ၊ ပဋိဝေဓေ စ ဒိဿတိ။ ။

သမသီသိရဟန္တာ ၃-မျိုး။ ။(¹ဣရိယာပထသမသီသိ၊ ²ရောဂသမသီသိ၊ ³ဇီဝိတသမသီသိ)၊ဂေါမိကသုတ်၊သဂါထာ—သံ—ပါ-၁၂၃၊ဋ္ဌ—၁၆ဂ။ ။သမသီသဋ္ဌဉာဏကထာ၊မာတိကာ၊ပဋိသံ—ပါ—၃၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉။ ။နိဒ္ဒေသ—ပါ—၉ဂ၊ဋ္ဌ—၂၉၁။ ။ပါ—၄ဝ၄၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၂။ ။နေတ္တိ-ပါ-၁၆၄၊ဋ္ဌ-၂၇၂။ ။သမသီသိနိဒ္ဒေသ၊အဘိ-၄—ပါ—၁၁၆၊ဋ္ဌ-၃၇။ ။အံ—၇—ပါ—၄ဝ၅၊ဋ္ဌ—၁၄၉၊အနိစ္စာနုပဿိသုတ်၊ဝေဒနာသမသီသိတမျိုးယည့်၍ လေးမျိုးရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

၁။ အရဟတ္တဖိုလ်မရလျှင် ဤဣရိယာပုထ်မှမထဟု အဓိဋ္ဌာန်၍ အားထုတ်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်လည်းရ- အရိယာပုထ်မှလည်းထ၊ ဤသို့ တပြိုင်နက် ဖြစ်ခြင်းသည် ဣရိယာပထသမသီသိရဟန္တာ မည်၏။
၂။ တစုံတခုသောရောဂါ စွဲကပ်နေရာတွင် ဤရောဂါမပျောက်ကင်းမီအတွင်း၌ပင် အရဟတ္တဖိုလ်ရအောင် အားထုတ်အံ့ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြီး အားထုတ်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်လည်းရ- ရောဂါဝေဒနာလည်း ကင်းပျောက်၊ ဤသို့ တပြိုင်နက်ဖြစ်ခြင်းသည် ရောဂသမသီသိရဟန္တာ မည်၏။
၃။ အရဟတ္တဖိုလ်လည်းရ- ဇီဝိတိန္ဒြေလည်းချုပ်ငြိမ်း၊ ဤသို့ တပြိုင်နက်ဖြစ်ခြင်းသည် ဇီဝိတသမသီသိရဟန္တာ မည်၏။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၅၇၊၆၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၉၊ ၂၂၉၊သမ္မာဒိဋ္ဌိမည်ပုံ (ဝါ)အမြင်မှန်မြင်ပုံကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိစသောပုဒ်များအဖွင့်၊ပါ—၅၁၊ဋ္ဌ—၁၉၂။ ။၎င်းသမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်မှာ သစ္စာလေးပါးကို အများဆုံးဟောထားခြင်းဖြစ်၏။ ။အံ—၁—ပါ—၃၄၊ဋ္ဌ—၃၆၉။ ။ဇာတိ—ပါ—၂၃၆၊ဋ္ဌ—၂ဝ၉၊မဖွင့်၊သုဂတိရောက်ကြောင်း အမှုများ၊ဂါထာပါ၏။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄ဝ၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅ဝ၊သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ဦးစွာ ဟောရခြင်းအကြောင်း ရှင်းပြထား၏။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိမည်ပုံ၊

နိဒါန–သံ–ပါ–၂၅၇၊ဋ္ဌ–၃၁။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်၊အံ–၄–ပါ–၃၀၀၊ နေကွမ္မ၊ အဗျာပါဒ၊ အဝိဟိံသ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဤလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသူကို သမ္မာဒိဋ္ဌိခေါ်ကြောင်း။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်သာ ကုသိုလ်တရားတို့၏ အစဦး ဖြစ်ကြောင်း ဟောထားသော ပုဗ္ဗင်္ဂမသုတ်၊အံ–၁၀–ပါ–၄၄၉။ ။သဗ္ဗ ကုသလာနံ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သေဋ္ဌော၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၂၊ ပါ–၁၉။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း ၂–ပါး၊(ပရတောဃောသ၊ ယောနိသော မနသိကာရ)၊ အံ–၂–ပါ–၀၇၊ ဋ္ဌ–၅၀။ ။ပေဋက–ပါ–၁၆၇။ ။ ပဏ်–၁–ပါ–၃၆၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၄၆။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ပုံကို အကျဉ်း ပြဆိုချက်၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယသုတ်။ နိဒါန–သံ–ပါ–၂၉၁၊ ဋ္ဌ–၆၃။ ။ နန္ဒိက္ခယသုတ်–သံ။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ အမျိုးအစားခွဲပြပုံ။ ။၂-မျိုး၊(လောကိယသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ လောကုတ္တရာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ)၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၀၊ ပါ-၅၇။ ။၃–ဋ္ဌ–၉၂၊ ပါ–၁၁၆၊ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ။ ။တနည်း ၅-မျိုး၊ ဋ္ဌ–၉၅၊ ပါ–၁၁၇၊ ကမ္မဿကတာ၊ ဝိပဿနာ၊ မဂ္ဂ၊ ဖလ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ ။အံ–၅–ဋ္ဌ–၄၅၊ ဈာနထည့်၍ ပစ္စဝေက္ခဏာ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြုတ် ထား၏။

သမ္မာဒိဋ္ဌိအကျိုး။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိ အကျိုးပြဂါထာများ၊ ပဋိသံ–ပါ–၁၅၉၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၆၅။ ။ဗီဇသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၂၀၊ ဋ္ဌ–၃၃၄။ ။ ဘူမိဇသုတ်၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၇၇၊ ဋ္ဌ–၁၄၂။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်ကြောင့် ၆၄-ပါးသော ဘာဝနာတို့ ပြည့်စုံသည်ကိုပြဆိုချက်၊ဒီဃ–၃–ဋ္ဌ–၂၄၀၊ ပါ–၂၅၉။

သမာဓိ။ ။သမာဓိသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–၀။ ။၆–ပါ–၃၇၁၊ ဋ္ဌ–၁၃၀။ ။သမာဓိနိဒ္ဒေသ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၀၂၊ ၃၃၆-မှ-၃၆၉ ထိ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇၄၊ ဋ္ဌ–၁၅၁။ ။သမာဓိ၏ လက္ခဏာ ရသ စသည် ကို ခွဲပြပုံ၊ ပဋိသံ–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၀၄၊ ဋ္ဌ–၃၄၁။ ။နေတ္တိ–ပါ–၆၅၊ ဋ္ဌ–၁၃၄။ ။သတ္တသမာဓိပရိက္ခာရ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၇၅၊ ဋ္ဌ–၂၃၀။ ။သမာဓိန္ဒြိယံပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ–၁–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–၁၆၁။ ။ပါ–၁၉၊ ဋ္ဌ–၁၆၅၊ ၁၇၀။ ။ သမာဓိပရိက္ခာရသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၂၀၊ ဋ္ဌ–၁၆၅။ ။သမာဓိသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၂၆၂၊ ဋ္ဌ–၂၀၇၊ ဖလသမာပတ္တိ သမာဓိကိုဟောထား

၏။ ။သာရိပုတ္တသုတ်၊ ပါ–၂၆၃၊ ဋ္ဌ–၂၀၀။ ။သမာဓိသုတ်၊ (ပ–ဒု–တ–စ)၊ အံ–၁၁–ပါ–၅၅၁-မှ-၅၅၅-အထိ၊ သမာဓိအားကောင်းနေလျှင် သညာရှိသော်လည်း မရှိသကဲ့သို့ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။သမာဓိကြီးထွားကြောင်း ဖါသု–၅-မျိုးရေးခဲ့ပြီ။ ။သမာဓိသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၄၀၇၊ ဋ္ဌ–၁၁၅၊ ဧဝဒနာသုံးပါးချုပ်လျှင် နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–၁၆၀၊ ဈာန်မဂ္ဂင် ၀-ပါးကို ဟောထား၏။ ။သမာဓိမူလက သမာပတ္တိသုတ်၊ ဋ္ဌိတိသုတ်-စသည်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၂၂၄၊ ဋ္ဌ–၃၂၃။ ။သမာဓိသုတ်၊ (ပ)၊ အံ–၄–ပါ–၄၀၄၊ ဋ္ဌ–၃၂၅၊ ။ဒု–သုတ်၊ ပါ–၄၀၅။ ။တ–သုတ်–ပါ–၄၀၆။ ။သမာဓိတိ ကောရဇ္ဇတော သမံ အာဓိယတိ တေန စိတ္တန္တိ သမာဓိ၊ ပဋိသံ-ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၉၊ ပါ–၉၁။ ။သမာဓိပဥ္၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၃၇၊ အကြီးအမှူးဖြစ်ကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်း ၁၁-ပါး။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၁၊ ပါ–၀၁။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၉၂၊ ဋ္ဌ–၁၉၉။ ၊အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၀၀၊ ၄၀၁။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၀၃၊ ပါ–၂၄၂။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၂၇၀၊ ၁–ပါ–၂၀၇၊ သမာဓိရကြောင်း ၇-ပါး၊ ပဋိသံ–ပါ–၂၂၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၄။

သမာဓိအကျိုး။ ။အံ–၁၀–ပါ–၂၆၂၊ ဋ္ဌ–၂၆၃၊ သမာဓိသုတ်။ ။၁၁–ပါ–၅၂၂။ ။နေတ္တိ–ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၂၊ အကျယ်။ ။သမာဓိ ဘာဝနာနိသံသ၊ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၃၆၀။ ။ဟိမဝန္တသုတ်၊ အံ–၆–ပါ–၂၇၅၊ ဋ္ဌ–၁၀၀။ ။၆–ပါ–၃၇၁၊ ဋ္ဌ–၃၁၀။ ။သမာဓိ ဒုက္ခသ ပစ္စနိကော၊ သုခဿ အာသန္နော၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၇၊ ပါ–၃၀၂။ ။သမာဓိသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၃၀၂၊ ဋ္ဌ–၃၁၊ သမာဟိတော ဘိက္ခဝေ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၃၆၃၊ ဋ္ဌ–၃၂၄။ ။နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၁၀၆။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၂၊ ဋ္ဌ–၂၄၁၊သမာဓိရှိမှ ခန္ဓာ ၅-ပါး၏ ဖြစ်ခြင်း,ချုပ်ခြင်းကို သိနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။သမာဓိဘာဝနာသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၅၃၊ ဋ္ဌ–၃၀၃၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရ, ဉာဏ ဒဿနပ္ပဋိလာဘ, သတိသမ္ပဇည, အာသဝက္ခယ-အကျိုးလေးပါးကို ဟောထား၏။ ။သမာဓိဘာဝနာမယ ဉာဏကထာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၊ မာတိကာ။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၄၇၊ ဋ္ဌ–၂၁၃။ ။

ဒီဃ—၃—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၁၀၉။ ။သမာဓိမရနိုင်ခြင်း အကြောင်းများကို ဟောထားသောဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၂၄၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၁။ ။သုဓိနော စိတ္တံ သမာဓိယတိ၊ အံ—၅—ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—၀။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—၂၃၉။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၁။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၉၀။

သမာပတ်နှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သမာပတ်ကိုမှီ၍ ဩဃလေးပါးမှ ထွက်မြောက်ရန်ဟောထားသော အာနေဥ္စသပ္ပါယသုတ်၊ ပဏ္ဏ—၃—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—၃၀။ ။သမာပတ်အထူးထူးကိုပြဆိုချက်း၊ နေတ္တိ—ပါ—၆၅၊ ဋ္ဌ—၁၃၃။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၁၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၅၉၊ ၂၉၀။ ။သမာပန္နသဿ ဒွေါ ကဏ္ဍကော၊ ဋ္ဌ—၂၂၆၊ ။အံ—၁၀—ပါ—၃၆၃၊ ဋ္ဌ—၃၂၂၊ ကဏ္ဍကသုတ်။ ။သမာပတ် ၈-ပါးတွင် နေဝသညာ နာသညာယတနသမာပတ်၌ ဘုရားရှင်တို့သာလျှင် အဝိပဿနာ အင်္ဂါများကိုသုံးသပ်တော်မူနိုင်ကြကြောင်း၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၃၀၆၊ ပါ—၁၆၉။ ။သမာပတ်ဝင်စားသင့်သောကာလ, မဝင်စားသင့်သောကာလကို ပြဆိုချက်း၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၁၄၊ ဋ္ဌ—၃၀။ ။သမာပတ်ပျက်စီးတတ်, မပျက်စီးတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲပြသော ကုပ္ပ,အကုပ္ပနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၁၁၄၊ ၅၊ ဋ္ဌ—၃၂-မှ ၃၅-အထိ။ ။သမာပတ်အတွင်း၌ ဒုက္ခ-ဗြန္ဒ္ဒလုံးဝမရှိကြောင်းဖွင့်ပြထားပုံ၊ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၂၂၁၊ (ဈာန်ချက်းတိုင်း၌ရှိ၏)။ ။သမာပတ်အတွင်း၌ မသေနိုင်ကြောင်းရှင်းပြထားသော တတိယသညာဝေဒယိတကထာ ၅-ပါး၊ ပါ—၃၇၅၊ ဋ္ဌ—၂၄၇၊ (အကြွင်းသိမှတ်ဘွယ်များ အဘိ—၃၌ရှိသေး၏)။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဂုဏ်တော်အဖွင့်။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၀၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၉၅။ ။မဟာနိ—ပါ—၄၄၊ ဋ္ဌ—၁၆၁။ ။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၁၇၊ ဋ္ဌ—၄၀၊ ။ဥဒါန-ပါ—၀၄၊ ဋ္ဌ—၇၆။ ။ပဋိ-သံ—ပါ—၄၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၀၊

သမိဒ္ဓိမထေရ်။ ။ထေရ—ပါ—၂၃၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၇၊ ပန်းလှူရကျိုး၊ မာရ်နတ်ကြီးလာ၍ ခြောက်လှန့်သေးပုံ။ ။သမိဒ္ဓိဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၄၂၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၅၁၊ နတ်သမီးလေးက လာ၍ ဖြားယောင်းသော်လည်း မရသောမထေရ်။ ။သမိဒ္ဓိသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၊ ၎င်းမထေရ်ကို နတ်သမီးလေး ချစ်ခင်နေပုံ။ ။သမိဒ္ဓိမထေရ်ဟု၍ ခေါ်တွင်ခြင်းအကြောင်း ပြဆိုချက်း၊ သဠာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၄၊ ပါ—၂၆၆။

သမုဒယသစ္စနိဒ္ဒေသ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၁၃၇။ ။ဒီယ–၂–ပါ–၂၄၆၊ ဋ္ဌ–၃၀၉။ ။အဘိ–၂–ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–၁၀၄၊ (ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာနခဏ်း၌ရှင်း၊ သစ္စာခဏ်း၌ရှင်း ရေးခဲ့ပြီ)။

သမုဒ္ဒရာ။ ။သမုဒ္ဒရာ၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ ၈-တန်နှင့် သာသနာတော်၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ ၈-တန်ကို နှိုင်းယှဉ်ဟောထားသော ပဟာရာဒသုတ်၊ အံ–၈–ပါ–၃၈၊ ဋ္ဌ–၂၁၇၊ သာသနာတော်၏ အံ့ဘွယ် ၈-ပါးလည်းဟူ၏။ ။ ဥဒါပါဠိသုတ်၊ ပါ–၄၄၊ ၅၊ ၆၊ ဋ္ဌ–၂၂၁။ ။သမုဒ္ဒရာ၏ အံ့ဘွယ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၇၁။ ။သာသနာတော်၏ အံ့ဘွယ်၊ ပါ–၁၄၁၊ ဋ္ဌ–၂၇၅။ ။ဝိ–၄–ပါ–၄၁၉၊ ၄၂၁၊ ဋ္ဌ–၁၂၃။ ။အံ့ဘွယ်လေးပါး၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၉၂၊ ၃၀၅။ ။၅-ပါး၊ ပါ–၃၆၃။ ။အဏ္ဏဝ (သမုဒ္ဒရာ) ခေါ်ပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၈၈၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၅။ ။သမုဒ္ဒရာရေမှာ အထက်နှင့်အောက်တွင် လှုပ်ရှား၍ အလည်တွင် မလှုပ်ရှားဟုမိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၇၄၊ ဋ္ဌ–၃၂၉။ ။သမုဒ္ဒပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ အာ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၇၄၊ ပါ–၃–အုပ်–၁၆၉။ ။(ဇာတက-၌လည်းရှိ၏)။

သမ္မာဒနီယံ၊ သာရဏီယံ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၄။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၁၉။ ။အံ–၂–ဋ္ဌ–၁၃။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၀။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၂၂၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၈။ ။ဒီယ–၁–ဋ္ဌ–၂၂၅၊ ပါ–၈၄။

သရဏဂမနကထာ။ ။(သရဏဂုံသုံးပါးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ)၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၈၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၆၊ အကျယ်။ ။သရဏဂ္ဂယဝဏ္ဏနာ၊ ခုဒ္ဒက–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၄၊ ၁၃၊ အကျယ်၊ မူရင်းပါဠိမှာ ဤ၌ ပါရှိ၏။ ။အံ–၂–ဋ္ဌ–၁၆၊ သရဏဂုံသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ရကျိုးပြ ဂါထာများ။ ။ဇာတိ–ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၁၂၊ ၂၁၅၊ ၆။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၁၄၈။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၂။ ။ဒီယ–၁–ပါ–၈၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၅၊ အကျယ်။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၈၊ ၉။ ။ဆတ္တမာဏဝဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန–ပါ–၇၆၊ ဋ္ဌ–၂၁၂။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၈၂၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၉။ ။သေခါနီးတွင် သရဏဂုံဆောက်တည်ရသောကြောင့် စာတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရသောတံငါသည်၊အံ–၃–ဋ္ဌ–၁၀၇။ ။

မဟာသမယသုတ်တိုင်း၌ သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာများ လျှောက်ထားသော တဂါ ထာပါ၏။ ။(ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ရကျိုး အဓေကာ်း၌လည်းရေး ခဲ့ပြီ)။ ။(အပဒါန်၌လည်းရှိ၏)။

သရက်သီးဥပမာပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။ ။အမွှုပမနိဒ္ဒေသ၊အဘိ–၄–ပါ–၁၅၁၊ ဋ္ဌ–၇၆။ ။အမ္ဗသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၁၂၊ ဋ္ဌ–၃၂၆၊

(၁) မှည့်ရောင်နှင့်စိမ်းသော သရက်သီးနှင့် တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား....ရုရိ ယာပုထ်လေးပါး၌ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိ၏၊ သစ္စာလေးပါးကိုမူ မသိ သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

(၂) စိမ်းရောင်နှင့်မှည့်သောသရက်သီးနှင့်တူသောပုဂ္ဂိုလ်ကား....ကြည် ညိုဘွယ်မရှိသော်လည်း သစ္စာလေးပါးကိုသိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

(၃) မှည့်ရောင်နှင့်မှည့်သော သရက်သီးနှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား.... ကြည်ညိုဘွယ်လည်းရှိ၍ သစ္စာလေးပါးကိုလည်း သိသော ပုဂ္ဂိုလ် တည်း။

(၄) စိမ်းရောင်နှင့်စိမ်းသော သရက်သီးနှင့်တူသောပုဂ္ဂိုလ်ကား....ကြည် ညိုဘွယ်လည်းမရှိ၊သစ္စာလေးပါးကိုလည်း မသိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

သရက်ပင်စိုက်ဥပမာ၊ သီလဒဲ ခြေခံ၍ အရဟတ္တဖိုလ် တည်းဟူသော အသီးကို စားရစေရန် ညွှန်ကြားထားတော်မူပုံ၊ ဇာ်–၁–ပါ–၃၆၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၄၆။

သရက်သီးလှူရကျိုး။ ။အမ္ဗဒါယကတ္ထေရအပဒါန်၊ အပ–ပါ––ပ–အုပ်– ၁၂၉၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၉၄၊ ဖျော်ရည်လှူရကျိုးများလည်းပါရှိ၏။ ။ပါ– ၃–အုပ်–၂၂၊ ၂၃။ ။ဖလဒါယကဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန–ပါ–၉၇၊ ဋ္ဌ– ၂၆၇၊ အချိန်အခါမဟုတ်ဘဲ ပွင့်စေ,သီးစေပုံနှင့် အသက်စွန့်၍ လှူဒါန်း ရပုံ။ ။အကျိုးပြဂါထာများ၊ ထေရ–ပါ–၃၇၄၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၅၂၊၆၇။

သလ္လသုတ်။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၇၁၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၇၀၊ သောက ငြောင့်စူး ဝင်ပုံကို အကျယ်ဟောထား၏၊ သေခြင်းတရားနှင့်စပ်၍ ဆင်ခြင်ဘွယ် ရာ။ ။မဟာနိ–ပါ–၄၅၊ ဋ္ဌ–၁၆၃။ ။ပါ–၃၂၄၊ ဋ္ဌ–၃၇၀၊ သော ကစသော ငြောင့် ၇-စင်း အစူးခံရပုံကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။နေတ္တိ– ပါ–၉၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၁၊ ဤ၌ လေးစင်း။ ။ပါ–၉၉၊ ဤ၌ ငြောင့်နုတ်နည်း ကိုဟောထား၏။ ။အဘိ–၂–ပါ–၃၉၁၊ ဋ္ဌ–၄၀၅။ ။ပဋိသံ–ပါ– ၁၂၂၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၆၊ (ငြောင့် ၇-စင်း၊ [1]ရာဂသလ္လ၊ [2]ဒေါသ၊ [3]မောဟ၊

[၄]မာန၊ [၅]ဒိဋ္ဌိ၊ [၆]သောက၊ [၇]ကထံကထာသလ္လ)။ ။သလ္လသုတ်၊ သဠာ-သံ-ပါ-၄၀၉၊ဋ္ဌ-၁၁၇၊ အဿုဘဝါ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဝေဒနာခံစားရပုံချင်း တူသော်လည်း သောကပရိဒေဝ စသည်ဖြစ်ခြင်း၊ မဖြစ်ခြင်းကား ကွာခြားကြကြောင်း ဟောထား၏။

သလ္လေခသုတ်။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၄၈၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၈၅။ ။သလ္လေခ ပုဒ်အဖွင့်၊ ပါ-၅၀၊ ၁၉၁၊ အကုသလပါပဓမ္မတို့ကို မဖြစ်ရအောင်ဖြတ်တောက်ပယ်ရှားခြင်းကို သလ္လေခ-ဟု ဖွင့်ပြ ဟောထား၏။ ။၄၄-ပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် သလ္လေခဖြစ်ပုံကို ပြဆိုထား၏။ ။သလ္လေခဋ္ဌေဉာဏကထာ၊ မာတိကာ၊ ပဋိသံ-ပါ-၃၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၀။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ-၉၉၊ ဋ္ဌ-၂၉၂။

သသပဏ္ဍိတစရိယ။ ။စရိယာ-ပါ-၃၉၆၊ဋ္ဌ-၁၀၄၊ သီလဆောက်တည်၍ အလှူပေးကြသော ဖျံ-မြေခွေး-မျောက်-ယုန် တိရစ္ဆာန်လေးဦးအကြောင်း၊ လ-ဝန်း၌ ယုန်ရုပ်အမှတ်တံဆိပ် ထင်နေပုံကို အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။ဇာတက-ပါ-၁-အုပ်-၁၀၁၊ ဋ္ဌ-တ-အုပ်-၄၈။

သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပဏ်-၂-ပါ-၁၆၅၊ ဋ္ဌ-၁၄၃။ ။ပဋိသံ-ပါ-၁၁၈၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၅။ ။ပါ-၁၄၈၊ ဋ္ဌ-၅၇။ ။ဒီဃ-၁-ပါ-၁၂၊ ဋ္ဌ-၉၇။ ။၃-ပါ-၉၀၊ ဋ္ဌ-၇၇။ ။၃-ပါ-၁၇၈၊ဋ္ဌ-၁၆၀။ ။ခန္ဓ-သံ-ပါ-၁၇၄၊ဋ္ဌ-၃၁၆။ ။အဘိ-၂-ပါ-၃၅၃၊ ဋ္ဌ-၄၄၀။ ။ပါ-၃၉၁၊ ဋ္ဌ-၄၈၅။ ။ပါ-၃၉၂၊ ဋ္ဌ-၄၈၆၊ ၇။ ။ပါ-၃၉၆၊ ဋ္ဌ-၄၉၀။ ။၅-ပါ-၃၄၊ ဋ္ဌ-၁၂၉၊ ပါ-၌ ဂါထာပါ၏။ ။ပေဋက-ပါ-၂၅၅၊ ၃၂၉။ ။ဒိဋ္ဌိဂတသုတ်၊ ဣတိ-ပါ-၂၂၄၊ ဋ္ဌ-၁၆၉။ ။ဧင်းဒိဋ္ဌိ ၂-ပါးကို ယူကြခြင်းအကြောင်း၊ ဋ္ဌ-၃၀၀။ ။ပဋိသံ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၃၆။ ။ပါ-၁၂၄၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၆။ ။ဥဒါန-ပါ-၁၆၇၊ ဋ္ဌ-၃၂၁။ ။နေတ္တိ-ပါ-၉၂၊ ဋ္ဌ-၁၇၁၊ ၁၉၅၊ ၂၄၇။ ။ဝိ-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၃၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၅၄၊ ၂၂၉။ ။မဟာဋီ-ဋ္ဌ-၃၃၂။ ။ဒီဃနခသုတ်-ပဏ်။ ။သဿတဒိဋ္ဌိသုတ်၊အဝိဇ္ဇာပစ္စယသုတ်၊ ခန္ဓ-သံ-ပါ-၁၇၄၊ ဋ္ဌ-၃၁၃။ ။သဿတော လောကော စသည်ဖြင့် ပရိဗ္ဗိုဇ်တို့က အနာထပိဏ် သေဋ္ဌေးကြီးကို ပြောပြကြပုံ၊ အံ-၁၀-ပါ-၄၀၇။

သဟဂတသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ဝ—နက်၊ ပဋိသံ—ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၆။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—၂၁။ ။အဘိ—၁—ပါ—၁၇၊ဋ္ဌ—၁၁၁။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၀၉၊ပါ—၂၃။ ။(သဟဂတသဒ္ဒေါ တဗ္ဘာဝေ ဝေါကိဏ္ဏေ နိဿယေ အာရမ္မဏေ သံသဋ္ဌေတိ ဣမေသု အတ္ထေသု ဒိဿတိ)။

သဟမ္ပတိဗြဟ္မာမင်း။ ။ဘုရားရှင်ထံ တရားဟောရန် လာ၍တောင်းပန်ပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၂၄၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၀၂၊ ဤ၌ ပဌမဈာန်ဘုံသားဖြစ်၏ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဝိ—၃—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၂၄၃။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၂၉၂။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၃၉၊ ဋ္ဌ—၁၀၂၊ ၁၀၉၊ ၎င်းက သာသနာတော်ကို ကြီးပွါးစေလိုပုံ။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၂၉၉၊ ဋ္ဌ—၁၂၊ ၁၄၊ ဤ၌လည်း ပဌမဈာန်ဘုံသားပင်ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၉၆၊ ဤ၌ကား အနာဂါမ်ဖြစ်ပြီးလျှင် သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပြန်၏။ ။သဟမ္ပတိဗြဟ္မသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂၀၄၊ ဣန္ဒြေ ၅-ပါးကို အားထုတ်လျှင် နိဗ္ဗာန်ရောက်၏ ဟူသော ဘုရားရှင်၏ အကြံအစည်ကို လာ၍ ထောက်ခံပုံ။

သဟာယပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(သုခဒုက္ခာနိ သဟ အာယန္တိ ဥပဂစ္ဆန္တီတိ သဟာယာ၊ သဟာယာ ဧဝ သဟာယကာ၊ (သူငယ်ချင်းဟော) ဝိ—၁—ပါ—၁၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၀။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၆၆၊ ဋ္ဌ—၁၁၉။ ။အံ—၁၀—ဋ္ဌ—၂၉၀၊ ပါ—၂၇၅။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၀၊ ပါ—၂၅၂။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၇၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၀။ ။သဟာယပုဒ်အဖွင့်၊ ဋ္ဌ—၈—အုပ်—၇၇၊ ပါ—၂၂၂။ ။ဗူဠနိ—ပါ—၂၂၉။

သဠာယတနဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၆၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၆။ ။သဠာယတန ဝိဘင်္ဂသုတ်၊ ၃—ပါ—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၅၊ အဇ္ဈတ္တိက,ဗာဟိရ, ဆဝိညာဏကာယ, ဆဖဿကာယ, အဋ္ဌာရသမနောပဝိစာရ, ဆတ္တိံသသတ္တပဒ, ဆနေက္ခမ္မသိတ,ဂေဟသိတ သောမနဿ,ဒေါမနဿ,ဥပေက္ခာ စသည်များကို အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။ပါ—၃၀၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၉၊ အာယတန, ဝိညာဏ်, ဖဿ, ဝေဒနာ, တဏှာ စသည်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ လက္ခဏာသုံးပါး ပေါ်လွင်အောင် ဟောထား၏။ ။မဟာသဠာယတနိကသုတ်၊ ပါ—၃၃၅၊ ဋ္ဌ—၂၄၇၊ စက္ခု စသည်၌ မသိခြင်း အပြစ်၊ သိခြင်းအကျိုးနှင့် မဂ္ဂင် ၈-ပါးဖြစ်ပုံကို ဟောထား၏။ ။

သဥ္စာယတန သံယုတ္တ၊သဠာ—သံ—ပါ—၂၃၆၊ ၄ှ—၁၊ အာယတန ၁၂-ပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါးတင်ပြပုံ။ ။သဠာယတနပဒနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၁၄၃၊၄ှ—၁၆၄။ ။(ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အခဏ်းတိုင်း၌လည်း ပါရှိ၏.)။

သာကိယရာဇဝံသကထာ။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၃၂၊ ၄ှ—ဒု—အုပ်—၈၅။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၅၊ အနောမဒဿီဘုရားရှင် ဗျာဒိတ်တော် ထားခဲ့ပုံပါဠိမူရင်း။ ။စူဠနိ ပါ—၉၃၊ ၁၀၂၊၁၇၂၊ သက္ကပုဒ်အဖွင့်၊ သာကီဝင်(ဝါ)ပစ္စည်းရှိသူ။ ။ဒီဃ—၁—၄ှ—၂၃၀၊ ပါ—၈၇။ ပဏ်—၁—၄ှ—ပ—အုပ်—၃၆၆၊ပါ—၁၂၆။ ဤ၌ရှင်းပြထား၏.။ ။ထေရ—၄ှ—ဒု—အုပ်—၂၃၁။ ။သာကီဝင်မင်းတို့၏.မာနကို ချိုးနှိမ်တော်မူပုံ၊ ဇာတက—၄ှ—သ—အုပ်—၂၄၁။ ။ဝိ—၃—၄ှ—၂၈၇။ ။ဗုဒ္ဓ—၄ှ—၄၆၊ ပါ—၃၀၀၊ ။အပ—၄ှ—ပ—အုပ်—၁၀၄။ ။သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့ ဝိဋဋူဘမင်းသားကြောင့် ပျက်စီးကြရပုံ၊ ဓမ္မ—၄ှ—ပ—အုပ်—၂၂၇။ ။ဇာတက—၄ှ—စ—အုပ်—၁၅၅။

သာဂတမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၆၊ ၄ှ—၂၅၁၊ တေဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ တေဇောဓာတု ကုသလာနံ ယဒိဒံ သာဂတော-ဟု တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးခံရ၏.။ ။ဇာတက—၄ှ—ပ—အုပ်—၃၈၁။ ။အပ—၄ှ—ပ—အုပ်—၉၂၊ ၄ှ—ဒု—အုပ်—၅၂၊ ဗုဒ္ဓဃောမနာအကျိုး။ ။ဝိ—၂—ပါ—၁၄၄၊ ၄ှ—၁၂၆၊ ၎င်းမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ သုရာမေရယ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူခြင်းဖြစ်၏.။

သာဠှေယျနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၇၂၊ ၄ှ—၄၇၅၊ မရှိသောဂုဏ်ကို ရှိလေဟန်ဆောင် ဝါကြွားတတ်သူ။ ။သာဠှေယျပုဒ်အဖွင့်၊ မဟာနိ—ပါ—၃၀၉၊ ၄ှ—၃၇၁။ ။ဒီဃ—၂—၄ှ—၂၅၀၊ ဝက်ဘီလူးနှင့်တူကြောင်းဂါထာ။ ။(အကုသလဓမ္မတို့ကိုပြဆိုသောအခဏ်း၌လည်းရှိ၏.။)

သာတ္ထံ သဗျဉ္ဇနံ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံစသောပုဒ်များအဖွင့်။ ။ဇာတိ—ပါ—၂၄၈၊ ၄ှ—၂၅၂။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၆၄၊ ၄ှ—ဒု—အုပ်—၁၆၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀၇။ ။စူဠနိ—ပါ—၇၅၊၄ှ—၂၁။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၊ ၄ှ—ပ—အုပ်—၉၉။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၃၆၊ ၄ှ—ဒု—အုပ်—၁၀၇။ ။နေတ္တိ—၄ှ—၄၂၊ပါ—၅။ ။အံ—၃—ပါ—၁၈၁၊၄ှ—၁၆၈။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၅၉၊ ၄ှ—၁၅၉။ ။အဘိ—၄—ပါ—၁၃၆၊၄ှ—၆၄။

သာဒ္ဓုတိ ဣဋ္ဌရသော။ ။အသာဒုတိ အနိဋ္ဌရသောဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ အဘိ—၁—ပါ—၁၆၇၊ ၄ှ—၃၅၇။ ။မဟာနိ—၄ှ—၃၀၀၊ပါ—၁၈၅။

သာစုသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉။ ။ နိဒါန—သံ—ဋ္ဌ—၆၊ပါ—၂၄၃။ ။သုတ္တ-ပါ—၂၉၇၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၀။ ။ လေးနက်၊ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၆၆၊ပါ—၃၀၃၊ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၅၄၊ပါ—၅၀။ ။ ဝိ—၁—ပါ—ဂ၆၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆။ ။ပါ—၃၁၉၊ဋ္ဌ—၂၅၁။ ။(သာဓု သဒ္ဒေါ အာယာစန သမ္ပဋိစ္ဆန သမ္ပဟံသန သုန္ဒရ ဒဠှီကမ္မာဒီသု ဒိဿတိ)။

သာစုခေါ်ရကျိုးများ။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၂၁၊၂၂၊တရားပွဲအဆုံး၌ သာစုခေါ် ရသောကြောင့် နံ့သာပြုပ်ကိုဖွင့်သကဲ့သို့ ပါးစပ်မှမွှေးကြိုင်လှသောအနံ့ ရှိသောမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဝိဟာရဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန—ပါ—၆၀၊ဋ္ဌ—၁၇၂၊ ပုဗ္ဗာရုံ ကျောင်းရေစက်ချပွဲ၌ သာစုခေါ်ရကျိုး။ ။သခ်ပြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ ရေိယာ ဋ္ဌ—၃၄၊ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၁။ ။သီလာနိသံသ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၄၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၂။

သာနုသာမဏေဝတ္ထု။ ။သာနုသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၀၊ဋ္ဌ—၂၇၉၊ သာနုမာတာဘီလူးမဝတ္ထုလည်းပါရှိ၏။ ။ဓမ္မ- ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၆၊ ရဟန်းသာမဏေတို့လူထွက်ခြင်း၏အပြစ်၊ အိမ်နေသော လူတို့၏အပြစ် များကို မိခင်ကပြောပြပုံ၊ ၎င်းသာမဏေမှာ နောက်တွင် ရဟန္တာဖြစ်သွား ၏။ ။ထေရ—ပါ—၂၂၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၂၊ရေလျှရကျိုး၊ ရဟန်း သာမဏေတို့လူထွက်လျှင် သေသည်နှင့်တူကြောင်း ဟောထား၏။ ။ ထေရမှ အပဒါနသို့ ညွှန်ပြရာ၌ အပဒါန၌ကား ဥဒကဒါယကတ္ထေရ အပဒါနဟု ရှိ၏။

သာမဏေပျက်တို့ခံရသောအပြစ်များ။ ။ပါပသာမဏေရသုတ်၊နိဒါန—သံ— ပါ—၄၅၂၊ဋ္ဌ—၂၀၅၊ ရေမှလွတ်ပြီးနောက် မီးလျှံတောက်သော သင်္ကန်း, သပိတ်-စသည်ကိုဆောင်ထားရသော ပြိတ္တာများဖြစ်နေကြပုံ ဟောထား ၏။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၄၀၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၀။

သာမဏေနှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သာမဏေငယ်ကို မရှိသေလျှင် ရဟန်းသံဃာကို မရှိသေသည်မည်ကြောင်း၊ ရဟန်းသံဃာကို မရှိသေလျှင် ခံရတတ်သောအပြစ်များ၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၆၉၊ဋ္ဌ—၁၂၂၊၁၂၃။ ။ သာမဏေမွေးထိုက်သောအင်္ဂါ ၁၀-ပါးကို ဟောသော သာမဏေရသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၁၄၊(ဝိနယ၌လည်းရှိ၏)။ ။သာမဏေတို့ကို ဆုံးမ သောဂါထာ၊ ဓမ္မပါလတ္ထေရဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၂၅၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—

၄၁၆။ ။သာမဏေမှာ ရဟန္တာဖြစ်သော်လည်း ပုထုဇဉ်ရဟန်း၏ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်များကိုမူ ပြုလုပ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ-၁-ဌ-၂၄၀။ ။(ဝိနယ၌လည်းရှိ၏။)

သာမာဝတီမိဖုရားဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၇၊ ဌ-၃၂၁၊ ၃၃၀၊ ဧတဒဂ္ဂဘိက္ခုဝ မမ သာဝိကာနံ ဥပါသိကာနံ မေတ္တာဝိဟာရီနံ ယဒိဒံ သာမာဝတီ-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကြူးခံရသော မိန်းမမြတ်ပေတည်း၊ မီးလောင်တိုက်အသွင်းခံရပုံအတိတ်ဝတ္ထုကိုလည်းပြဆိုထား၏။ဌ-၃၄၁။ ။ဓမ္မ-ဌ-၁-အုပ်-၁၀၃၊ ၁၂၀၊ အတိတ်ဝတ္ထု၊၁၄၃၊ ။ဥဒါန-ပါ-၁၇၆၊ ဌ-၃၄၉။ ။ပဋိသံ-ပါ-၃၉၀၊ဌ-၃-အုပ်-၂၀၇၊သမာဓိဝိပ္ဖါရိဒ္ဓိ၊ ။ ဝိသုဒ္ဓိ-၃-အုပ်-၉။

သာရဏီယဓမ္မကျင့်ဝတ်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ဒီဃ-၂-ဌ-၁၂၃၊ပါ-၆၀၊ ၎င်းအကျိုးပြဝတ္ထုများလည်းပါရှိ၏။ ။အံ-၆-ဌ-၉၀၊ကျင့်ဝတ်အစီအစဉ်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။အကျိုးကိုပြဆိုထားပုံ၊ ဌ-၉၂။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၃၉၇၊ ဌ-၃-အုပ်-၂၉၄။ ။အံ-၅-ဌ-၁၅။ ။ဝိ-၅-ပါ-၁၆၀၊ ဌ-၁၅၄။

သာရဏီယတရား ၆-ပါး။ ။သာရဏီယသုတ်၊ (ပ-၃)၊အံ-၆-ပါ-၂၅၅၊ ၆၊ဌ-၀၉၊အသက်ထက်ဆုံး အောင်းမေ့အပ်သောတရားဟူလို၊ ။ဒီဃ-၃-ပါ-၂၀၃၊ ၂၃၆၊ ၂၃၇၊ဌ-၂၁၇၊ ။ဝိ-၅-ပါ-၁၆၇၊ဌ-၁၅၃၊ ရဟန်းနှင့်လူတို့ နှစ်ဦးစုံ စပ်ဆိုင်၍ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။

၁။ သီတင်းသုံးဘော်တို့အပေါ်၌ မျက်မှောက်၌ဖြစ်စေ၊ မျက်ကွယ်၌ဖြစ်စေ မေတ္တာကာယကံရှိခြင်း။

၂။ မေတ္တာဝစီကံရှိခြင်း။

၃။ မေတ္တာမနောကံရှိခြင်း။

၄။ ဓမ္မိယလဒ္ဓပစ္စည်းများကို ခွဲခြမ်း ခွဲခြမ်းပြု၍ မသုံးဆောင်ဘဲ သီတင်းသုံးဘော်တို့နှင့် ညီညီညွတ်ညွတ်သုံးဆောင်ခြင်း၊

၅။ မကျိုးမပေါက် မပြောက်မကျားသော သီလရှိခြင်း။

၆၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။

သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်ဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၃၊ဌ-၉၀၊၁၁၆၊အကျယ်၊ ဧတဒဂ္ဂ ဘိက္ခုဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ မဟာပညာနံ ယဒိဒံ သာရိပုတ္တော-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကြူးခံရသောဂေါတမဘုရားရှင်၏ လကျ်ာ

တော်ရှိ ပဋ္ဌမအဂ္ဂသာဝကတည်း။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၂၊ သာသနာတော်ဝင်လာပုံ။ ။ဗျာဒိတ်ခံယူစဉ်က နာမည်မှာ သရဒမည်၏ဟု ဤဋ္ဌဖွင့်ပြထား၏။ ။ဋ္ဌ—၆၆၊ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၀။ ။ထေရ—ပါ—၃၄၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၇၀၊ ဤဋ္ဌ အပြည့်အစုံပါ၏၊ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်ဝတ္ထုလည်း တွဲလျက်ပြထား၏။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ် ၁၆-မှ ၃၄-အထိ၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၀-မှ ၂၆၆-အထိ၊ ဤဋ္ဌ ဗျာဒိတ်ခံယူစဉ်က ရသေ့အမည်မှာ သုရုစိမည်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဝိ—၃—ပါ—၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၅၅၊ သာသနာတော်ဝင်လာပုံ။ ။၎င်းအမည်တွင်ပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၇၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၃။ ။၎င်း၏ဘခင်မှာ ဝင်္ဂန္တ အမည်ရှိ၍ မိခင်မှာ ရူပသာရီမည်ကြောင်း၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၀၊၆၅။ ။၁၅-ရက်နှင့်အရဟတ္တဖိုလ်ရတော်မူပုံ၊ အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၀၊ ၂၃၄။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၉၊ သမာဓိဝိပ္ဖာရိဒ္ဓိ။ ။ဝါတော်မှာ ၄၄-ဝါ ရတော်မူကြောင်း၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၄၃။ ။အသားအရေမှာ ဝါဝင်းသောအဆင်းရှိကြောင်း၊ ဥဒါန်—ဋ္ဌ—၂၂၁။ ။ပရိနိဗ္ဗာန်စံပုံကို အကျယ်ဟောထားသော စုန္ဒသုတ်၊မဟာ—သံ—ပါ—၁၃၉၊ဋ္ဌ—၂၄၅။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၃၉။ ။ဘန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တွင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံခဲကြောင်း၊အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၄။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၁၅။ ။(အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် ထေရ်ကား လကွယ်နေ့တွင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံခဲကြောင်း၊မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၅၇)။

သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်အား ချီးကျူးခဏ်း။ ။သာရိပုတ္တသံယုတ္တ၊ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၉၇၊ဋ္ဌ—၃၁၈၊မာနာနုသယကို ပယ်ထား၍ ချီးကျူးခဏ်း။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၇၃၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၀၊၂၃၆။ ။ဉာဏ်တော်ကိုချီးကျူးထားသော ဂါထာများ၊ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၅။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၂၅၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၃။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၇၆၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၇၊ဂါထာ။ ။အနုပဒသုတ်၊ပဏ်—၃—ပါ—၇၅၊ဋ္ဌ—၅၆၊ပညာ ၆-မျိုး။ ။ဥပတိဿသုတ်၊နိဒါန်—သံ—ပါ—၄၆၃၊ဋ္ဌ—၂၁၄။ ။ဓမ္မသေနာပတိရာထူးကို ပေးတော်မူပုံ ဂါထာ၊အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၃၂၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၂။ ။ပါ—၄၀၊ဋ္ဌ—၃၂၃။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၆၀၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၅။ ။ထေရ—ပါ—၃၃၀၊၁၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၉၊၃၉၂။ ။ဋ္ဌ—၄၅၄၊ပါ—၃၅၂။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၃၉၊—ဋ္ဌ—၂၆၀၊ ချီးကျူးဂါထာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၂၆။ ။ပရောသဟဿဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—

၄၃၀။ ။ဈာနသောဓနဇာတက၊ပါ–၃၁၊ဌ–၄၉၈။ ။စန္ဒာဘဇာတက၊ ပါ–၃၁၊ ဌ–၃၉၉။ ။သရဘမိဂဇာတက၊ ပါ–၂၇၂၊ ဌ–၈–အုပ်–၂၆၆။ ။ထေရဿ ဟိ နယဂ္ဂါဟော သဗ္ဗညုတညာဏ ဂတိကော၀၊ ဒီဃ–၃–ဋ္ဌ–၆၄၊ ပါ–၈၃။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၁၃၉၊ဌ–၂၄၄။ ။အရဟတ္တဖိုလ် ဝင်စားသည်ကို ချီးကျူးထားပုံ၊ ဥဒါန–ပါ–၁၀၈၊ ဌ–၁၆၉။ ။သာရိပုတ္တသုတ်၊ပါ–၁၂၇၊ဌ–၂၃၁၊၎င်းမထေရ် တရားနှလုံးသွင်းနေသည်ကို မြင်၍ ဥဒါန်းကျူးထားတော်မူပုံ။ ။သာရိပုတ္တဥပသမသုတ်၊ ပါ–၁၃၂၊ ဌ–၂၄၆၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဆင်ခြင်၍နေသည်ကို မြင်သောကြောင့် ဥဒါန်းကျူးထားတော်မူပုံ။ ။တကမ္ဘာလုံး၌ ရှာချသော မိုးရေပေါက်များကို ရေတွက်နိုင်ကြောင်း ၎င်းကိုယ်တိုင်လျှောက်ထားပုံ၊ ခုဒ္ဒ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၄၈။ ။အံ–၁–ဌ–၉၉-မှ ၁၀၃-အထိ။ ။ဒုတိယစက္ကာနုဝတ္တနသုတ်၊အံ–၅–ပါ–၁၃၁၊ဌ–၄၇၊ချီးကျူးထားပုံ။ ။ထေရ–ပါ–၃၄၆၊ဌ–၃–အုပ်–၄၀၅၊၆။ ။သာမဏေငယ်က သတိပေးသည်ကို ပင် ရိုသေစွာနာယူပုံ၊ပါ–၃၄၅၊ဌ–၄၀၃။ ။သာရိပုတ္တသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၉၁၊ဌ–၂၅၂၊ဝင်္ဂီသမထေရ်က ၎င်းအား ချီးကျူးထားပုံ၊ဂါထာများ ပါ၏။ ။သုသိမသုတ်၊ ပါ–၆၂၊ဌ–၁၀၉။ ။ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး၌ ၎င်းထေရ် သီဟနာဒဖြစ်ပုံ ဟောထားသော ဝိဘတ္တိသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၇၉၊ဌ–၃၅၀။ ။သာရိပုတ္တသီဟနာဒ ကထာ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၆၉၊ဌ–၁၂၇၊ဘုရားရှင်အား ကြည်ညိုပုံကို လျှောက်ထားခဏ်း။ ။ပါ–၈၂၊ဌ–၅၇၊ သမ္ပသာဒနိယသုတ်၊ ၌၎ အကျယ်ပြဆိုထား၏။

သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ် သည်းခံတော်မူပုံများ။ ။သာရိပုတ္တသီဟနာဒသုတ်၊ အံ–၉–ပါ–၁၈၁၊ဌ–၂၆၂၊ဥပမာ ၉-မျိုးတို့ဖြင့် သည်းခံပုံကို လျှောက်ထားခဏ်း။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၉၀။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၃။ ။သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်၏ ဦးခေါင်းကိုရိုက်နှက်သော ဘီလူး အဝီစိငရဲ၌ ကျရောက်ကြောင်းဟောထားသော ယက္ခပဟာရသုတ်၊ဥဒါန–ပါ–၁၂၃၊ဌ–၂၂၁။ ။ထေရ–ပါ–၃၄၅၊ဌ–၃–အုပ်–၄၀၃။ ။ပဋိသံ–ဌ–၃–အုပ်–၂၈၂။ ။၎င်းထေရ်ကို ပုဏ္ဏားက ရိုက်စမ်းကြည့်ပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၉၈။ ။မယ်တော်က ဆဲရေးသည်ကို သည်းခံပုံ၊ဌ–၄၀၉။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၉၃။

သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်၏ နေ့စဉ် ကျင့်ဝတ်များ။ ။အကြီး အကဲဖြစ်သူတို့ နမူနာယူစရာများ၊(၎င်းအခဏ်း၌လည်းရေးခဲ့ပြီ)၊ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–

၁၇၀။ ။ပဏ်—၂—ပါ—ဂ၄၊ ဌ်—၉၅။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၆၇။ ။ သံဃာ့အပေါ်၌ ချိုးမြှောက်ခြင်း ၂-မျိုးနှင့် အမြဲကျင့်ဝတ်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ခန္ဓ—သံ—ဌ—၂၃၆။ ။၎င်း၏ သာဝက သန္နိပါတကိုပြဆိုခဏ်း၊ အံ—၂—ပါ—၆၄၊ ဌ—၃၁။ ။ဆရာဖြစ်သူ အသဇိမထေရ်ရှိရာသို့ အမြဲဦးခေါင်း ထား၍ အိပ်လေ့ရှိကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဌ—၃—အုပ်—၄၀၁၊ (ဆ-ခဏ်း၌ လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်၏ ညီ-နှမ-တူတော်တို့၏ အမည်များ။ ။ညီ့တော် ရင်းသုံးပါး၊ဥပသေနမထေရ်၊စုန္ဒမထေရ်၊(ခဒိရဝနိယ)ရေဝတမထေရ်။ ။ နှမရင်းသုံးယောက်၊ စာလာ၊ ဥပစာလာ၊ သီသူပစာလာ။ ။တူတော် သုံးယောက်ကိုလည်း ဤနာမည်များအတိုင်း မှည့်ထားကြောင်း၊ ထေရ— ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၇၊ ပါ—၂၂၉။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၆။ ။ထေရီ— ဌ—၁၆၉။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၅၊ အားလုံးရဟန္တာများချည်း ဖြစ်ကြ၏။

သာရိပုတ္တသုတ်။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၂၆၊ ဌ—၃—အုပ်—၂ဂ၅၊ ရဟန်းတို့ ကျင့်ဝတ်များကို အပြည့်အစုံဟောထား၏။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၅၂၊ ဌ— ၃ဂ၆။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၃၊ဌ—၁၅၅၊ ဗြဟ္မစရိယ၌ ကလျာဏမိတ္တက သာ အလုံးစုံအကျိုးကို ပြည့်စေနိုင်ကြောင်း လျှောက်ထားပုံ။ ။ပါ— ၃၀၁၊ ဌ—၃၀ဂ၊ သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါလေးပါးကို ဟောထား ၏။ ။အံ—၃—ပါ—၁၃၂၊ဌ—၁၀၂၊သဝိညာဏကာယဗဟိဒ္ဓ သဗ္ဗနိမိတ္တ တို့၌ တဏှာ-မာန-ဒိဋ္ဌိမဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား စေတောဝိမုတ္တိ-ပညာဝိမုတ္တိ နှင့် ပြည့်စုံ၍ နေထိုင်ရကြောင်း ဟောထား၏။ ။သာရိပုတ္တ သဒ္ဓိဝိဟာ ရိကသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၃၂၂၊ ဌ—၃၆၊ ရဟန်းတို့ လူထွက်ခြင်း အကြောင်းသုံးပါးကို ဟောထား၏၊ ဣန္ဒြိယေသု အဂုတ္တဒွါရတာ၊ ဘော ဇနေအမတ္တညုတာ၊ ဇာဂရိယ အနနုယုတ္တတာ၊ အကျယ်။

သာလကလျာဏီသစ်ပင်။ ။ဗုဒ္ဓ—ဌ—၁၆၉၊သာလကလျာဏီအမည်ရှိသော သစ်ပင်မှာ ဘုရားပွင့်တော်မူခိုက်နှင့်စကြဝတေးမင်းတို့ဖြစ်ထွန်းသောအခါ ၌သာရှိကြောင်း၊ တနေ့တည်းဖြင့်သာ မြေမှပေါ်ထွက် လာကြောင်း ဖွင့်ပြ ထားပုံ။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၃၅၉၊ မည်မျှကြီးကျယ် မြင့်မားစေကာမူ မြေ အတွင်း၌ တည်ရှိကြောင်း ဟောထား၏။

သာဝကနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သာဝက ဟူ၍ ခေါ်ဆိုပုံကို ဖွင့်ပြ ခဏ်း၊ ခုဒ္ဒက—ပါ—၅၊ ဌ—၁၅၃။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁၃၊ ဌ—ပ—အုပ်—

၂ဝ၂။ ။အပ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၃၅၊ပါ-ပ-အုပ်-၁၆၇။ ။ပဋိသံ-ပါ-၄၁၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၉ဝ။ ။သာဝကဆု ဆုတောင်းမှုနှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်များ၊ သုတ္တ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၆။ ။ကာလ အပိုင်းအခြားကိုပြဆိုခဏ်း၊ အပ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၅ဂ။ ။သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံသောဉာဏ်မှာ ၆၇-ပါးသာရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဋိသံ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၅၂။ ။သာဝက ၃-မျိုးကိုပြဆိုခဏ်း၊ (အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက၊ ပကတိသာဝက)၊ ထေရ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၅၄၁၊ မဟာသာဝက ရှစ်ကျိပ်ကိုသေချာစွာ ရေတွက်ပြထား၏။ ။သာဝက ၂-မျိုး၊ ဋ္ဌ-၅၄ဝ၊ သမ္မုခသာဝက၊ ပရမ္မုခသာဝက။ ။ထေရီ-ဋ္ဌ-၃ဝ၁၊ ဤ၌သာဝိကာ ၂-မျိုးခွဲပြထား၏။ ။အဂ္ဂသာဝိကာ စသည်သုံးပါးကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဋ္ဌ-၃ဝ၃။ ။သာဝက ဘာသိတဖြစ်သော်လည်း ဘုရားရှင်က ထောက်ခံလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသိတပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ပဏ်-၁-ပါ-၃၇၉၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၆၉။ ။၂-ဋ္ဌ-၂၄။ ။သာဝကဘာသိတသုတ်များ အမြွက်ပြ။ ။ဝိ-၂-ဋ္ဌ-ဂ။

သာဝတ္ထိမြို့တော်။ ။သာဝတ္ထိမြို့ဟူ၍ ခေါ်တွင်ခြင်းအကြောင်းကို ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ်-၁-ပါ-ဂ၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၆၂။ ။ခုဒ္ဒက-ပါ-၃၊ ဋ္ဌ-၉၃။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၅။ ။ပဋိသံ-ပါ-၁၉ဂ၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၂၇။ ။၎င်းမြို့ဘော်၌ ၂၅-ဝါကာလပတ်လုံး ဘုရားရှင် ဝါဆိုတော်မူခဲ့ကြောင်း၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃။ ။ဗုဒ္ဓ-ဋ္ဌ-၄။ ။သာဝတ္ထိမည်ပုံဂါထာ၊ဥဒါန်-ဋ္ဌ-၅ဝ၊ပါ-ဂဝ။

သာဝတ္ထိမြို့တော်၌ လူဦးရေ။ ။ဘုရားရှင်လက်ထက်တော် အခါ၌ သာဝတ္ထိပြည်၌ လူအရိယာ ၅-ကုဋေ၊ လူပုထုဇဉ် ၂-ကုဋေမျှရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃။ ။ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၂ဝ၊ ၄၂၅။ ။ဥဒါန်-ဋ္ဌ-၃ဂ၅။ ။ဝိ-၁-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၉၉၊ ဤ၌ အမျိုးအနွယ်ပေါင်း ၅-ကုဋေ၊ ၇-သန်းရှိ၍၊ ရွာပေါင်း ရှစ်သောင်းရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁ဝ၂၊ ဤ၌ လူဦးရေမှာ ၁ဂ-ကုဋေရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထားပြန်၏။ ။ပဏ်-၃-ဋ္ဌ-၁၁၁။ ။မိလိန္ဒ-ပါ-၃၃၁။

သာသနာတော်သုံးရပ်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။([၁]ပရိယတ္တိ၊ [၂]ပဋိပတ္တိ၊ [၃]ပဋိဝေဓ)၊ နေတ္တိ-ဋ္ဌ-၁၀၊ ။အံ-၁ဝ-ဋ္ဌ-၃ဝ၉၊ ပါ-၃၁၁၊ ။ဝိ-၂-ဋ္ဌ-၁၄၄။ ။သင်္ဂဟ-ဋ္ဌ-၄၆၆၊ ။(သဒ္ဓမ္မ-ခဏ်း၌လည်းရှိ၏)။ ။အဘိ-၁-ဋ္ဌ-၂၂၊ [၁]ယထာပရာဓသာသနာ၊ [၂]ယထာနုလောမသာသနာ၊ [၃]ယထာ

ဓမ္မသာသနာ၊ (ဝိနယ-သုတ္တ-အဘိဓမ္မာ)။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၇။ ။ ဒီယ-၁-ဋ္ဌ-၂၀။

၁။ ပရိယတ္တိသာသနာ····စာ၁ပိဋကကို သင်ကြား မှု၊
၂။ ပဋိပတ္တိသာသနာ····ဘာဝနာ ၂-ပါးကို အားထုတ်မှု။
၃။ ပဋိဝေဓသာသနာ····မဂ်,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်တရားမှန်ကို သိမှု။

၁။ ယထာပရာဓသာသနာ····အပြစ်ရှိသူအား အပြစ်အားလျော်စွာ ဆုံးမ ပညတ်သော ဝိနယပိဋက။
၂။ ယထာနုလောမသာသနာ····သတ္တဝါတို့၏ အလိုအဇ္ဈာသယ အား လျော်စွာဟောကြား ဆုံးမတော်မူသော သုတ္တန္တပိဋက။
၃။ ယထာဓမ္မသာသနာ····ရုပ်နာမ်ဓမ္မ-သဘာဝဖြင့်သာ ဟောကြားဆုံးမ တော်မူသော အဘိဓမ္မပိဋက။

သာသနာတော်၏ အာဒိ မဇ္ဈ ပရိယောသာနကိုပြဆိုချက်။ ။ဒီယ–၁–ဋ္ဌ–၁၅၉။ ။အံ–၃–ဋ္ဌ–၁၆၀၊မှတ်သားဘွယ်ဂါထာပါ၏။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၀၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၄။

သာသနဋ္ဌိတိယာ ပန ပရိယတ္တိပမာဏံ။ ။ဒီယ–၃–ဋ္ဌ–၀၂။ ။ဝိနယ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၄၆၆။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၄၁၂၊ ပါ–၃၄၉၊

သာသနာတော်နှစ်ပေါင်း ၅၀၀၀-ရှိကြောင်း။ ။ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဒီယ–၁–ဋ္ဌ–၂၆၊ ၄၀။ ။၎င်းကိုပိုင်းခြားပြပုံ၊ ၃–ဋ္ဌ–၀၃။ ။ဝိ–၄–ဋ္ဌ–၁၂၇၊ ပါ–၄၄၇။ ။၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၊ အကျဉ်း။ ။၂–ဋ္ဌ–၁၄၅။ ။ အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၂၀။ ။အံ–၀–ဋ္ဌ–၂၃၀။ ။သဒ္ဓမ္မန္တရဓာနပဥှမိလိန္ဒ– ပါ–၁၃၃။

ဒီဃနိကာယ အလို

၁။	ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တရဟန္တာခေတ်	နှစ်ပေါင်း	၁၀၀၀။
၂။	ဆဠဘိည ရဟန္တာခေတ်	။	၁၀၀၀။
၃။	တေဝိဇ္ဇက ရဟန္တာခေတ်	။	၁၀၀၀။
၄။	သုက္ခဝိပဿကရဟန္တာခေတ်	။	၁၀၀၀။
၅။	ပါတိမောက္ခသံဝရသီလခေတ်	။	၁၀၀၀။

ဝိနယပိဋကနှင့် အင်္ဂုတ္တရနိကာယ အလို

၁။	ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တရဟန္တာခေတ်	နှစ်ပေါင်း	၁၀၀၀။
၂။	သုက္ခဝိပဿက ရဟန္တာခေတ်	။	၁၀၀၀။

၃။ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်ခေတ် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀။
၄။ သကဒါဂါမိပုဂ္ဂိုလ်ခေတ် ။ ၁၀၀၀။
၅။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ခေတ် ။ ၁၀၀၀။

ဤသာသနာနှစ်ပေါင်း၅၀၀၀-ကို ပိုင်းခြားပြထားသည်မှာ ပါဠိတော်များ၌ လုံးဝမပါရှိ၊ အဋ္ဌကထာများ၌ ပါရှိခြင်းကြောင့်သာ ထုတ်ဖော်ပြလိုက်သည်။

သာသနာပြုရန် ဘုရားရှင်က စေလွှတ်တော်မူပုံ။ ။ဂါထာများ၊ ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၂၃၊ ဂေါတမဘုရားရှင်က စေလွှတ်တော်မူပုံ။ ။ဝိ–၃–ပါ–၂၇၊ ဋ္ဌ–၂၄၀၊ ။ဒုတိယခုနပါသသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၀၆၊ဋ္ဌ–၁၅၇၊ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၉၅၊ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၇၊ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၅၊ ။ဝိပဿီဘုရားရှင်က စေလွှတ်တော်မူပုံ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၃၉၊ ဋ္ဌ–၆၅၊ ။မဟာမောဂ္ဂလ္လာနမင်းကြီးလက်ထက် ကိုးတိုင်းကိုးဌာနသို့ စေလွှတ်ခဲ့ပုံကို ပြဆိုချက်၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၀။

သာသနာတော် ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း၊ ကြီးပွါးကြောင်းများ။ ။၁၁–ပါးစီ၊ ဂေါပါလသုတ်၊အံ–၁၁–ပါ–၅၄၆၊ဋ္ဌ–၃၄၀။ ။ပါ–၅၅၆။ ။မဟာဂေါပါလကသုတ်၊ပဏ်–၁–ပါ–၂၀၁၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၅၉၊ ။သာသနာတော် တည်တန့်ကြောင်း ကွယ်ပျောက်သွားနိုင်ကြောင်း အင်္ဂါများကို ဟောထားသော အနာပတ္တိဝဂ္ဂ၊အံ–၂–ပါ–၂၀၊ဋ္ဌ–၇၃၊ ။ကိမိလသုတ်၊၅–ပါ–၂၁၆၊ ဋ္ဌ–၇၆၊ ။၆–ပါ–၂၉၀။ ။၇–ပါ–၄၆၀။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၆၇၊ အန္တရဓာန ၅-မျိုး။ ။တည်ကြောင်း အင်္ဂါလေးပါးစီ ဟောထားသော သုဂတဝိနယသုတ်၊၄–ပါ–၄၆၅၊ဋ္ဌ–၃၄၂။ ။အင်္ဂါ၁၀-ပါးစီ ဟောထားသော အာနန္ဒသုတ်၊၁၀–ပါ–၃၇၇၊ဋ္ဌ–၃၂၅၊ ။ဗျာကရဏသုတ်၊ပါ–၃၀၀၊ဋ္ဌ–၃၂၅။ ။ကတ္တိသုတ်၊ပါ–၃၀၂။ ။အဓိမာနသုတ်၊ပါ–၃၀၇၊ဋ္ဌ–၃၂၅၊ ။ဒုတိယအဂါရဝသုတ်၊၅–ပါ–၇၊ဋ္ဌ–၃၊ ။အံ–၂–ပါ–၇၀၊ဋ္ဌ–၄၅။ ။မကြီးပွါး,ကြီးပွါးစေနိုင်သောတရားများကို ဟောထားသော ကုဟသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၇၀၊ ဋ္ဌ–၃၂၄။ ။အနာဂတဘယသုတ်၊အံ–၅–ပါ–၀၀-မှ ၉၆-အထိ၊ဋ္ဌ–၃၆၊၃၇၊ (အခ်က်း၌ အကျယ်ရှိ၏)၊ ။သဒ္ဓမ္မပတိရူပကသုတ်၊နိဒါန–သံ–ပါ–၄၂၂၊ ဋ္ဌ–၁၀၆၊ ။သာသနာတော် ကြာရှည်စွာ တည်ခြင်း၊မတည်ခြင်းမှာ-သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အားထုတ်ခြင်း၊အားမထုတ်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ဟောထားသော ဝိရဋ္ဌိတိသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၄၉၊၁၅၀၊ ဋ္ဌ–၂၆၀၊ ပရိ

ဟာနသုတ်။ ။အညတရဗြာဟ္မဏသုတ်၊ပါ–၁၅၁။ ။သုဂတဝိနယသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၆၄၊ဌ–၃၄၂။ ။သဒ္ဓမ္မသမ္မောသသုတ်၊ ၅–ပါ–၁၅၅၊ ဌ–၅၄။ ။ပါပဏိကသုတ်–အံ။ ။အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို ချီးမြှောက်လျှင် သာသနာတော်ကို ကွယ်စေသူဖြစ်ကြောင်း၊ဝိ–၁–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၇၄၊ ။ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၇၊ ပါ–၉၊ ဤ၌ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်များ ပညတ်တော်မမူလျှင် သာသနာတော်ကွယ်၍ ပညတ်တော်မူခဲ့ခြင်းကြောင့်သာ တည်တန့်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။မဟာနိ–ပါ–၉၆၊ ၇၊ ဌ–၂၁၉၊ ၂–ဂါထာ။ ။ပါ–၂၉ဂ၊ ၉၊ ဌ–၃၆၇၊ သာသနာတော်၌ အာမိသာနုဂ္ဂဟ,ဓမ္မာနုဂ္ဂဟ ၂-ပါးဖြင့် ချီးမြှောက်မှုကင်းလျှင် မကြီးပွါးနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ခန္ဓ–သံ–ဋ္ဌ–၂၇၄။ ။သာသနာတော် အရှည်တည်စေနိုင်ခြင်းအကြောင်းများကို ဟောထားသော ပါသာဒိကသုတ်–ဒီဃ။

သာသနာတော်၏ အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။(အညွှန်းများ သမုဒ္ဒရာခေါင်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။

၁။ ဤသာသနာတော်၌ သီလ,သမာဓိ,ပညာတို့ အစဉ်အတိုင်းတည်ရှိခြင်း။

၂။ အရိယာရဟန်းတော်များမှာ အသက်ဘေးနှင့်ကြုံရစေကာမူ သိက္ခာပုဒ်များ ကို မလွန်ကျူးခြင်း။

၃။ သီလဝန္တပြဟ္မစာရီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဒုဿီလအပြဟ္မစာရီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို နှင်ထုတ်ပစ်ခြင်း။

၄။ သာသနာတော်ဝင်လာသော် မူလအမျိုးအနွယ်ဇာတ်တို့ အကုန်ချုပ်ဆုံး၍ ဘုရားသားတော် ဟူသော နာမည်တခုဘည်းသာ ရရှိတော့ခြင်း။

၅။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသောပုဂ္ဂိုလ် များခြင်းကြောင့်လည်း မပြည့်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသော ပုဂ္ဂိုလ် မရှိခြင်းကြောင့်လည်း မလျော့။(နိဗ္ဗာနဓာတ်)။

၆။ ဝိမုတ္တိရသ တပါးတည်းသာ ရှိခြင်း။

၇။ ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇-ပါး ဟူသော ရတနာများရှိခြင်း။

၈။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၊ အရိယာဖြစ်အောင် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ ရှိခြင်း။

သာသနာတော်သုံးရပ်ကွယ်ပုံကိုပြဆိုခေါင်း။ ။ပဏ–၃–ဌ–၈၀၊ ။ကွယ်ပုံ ၅-မျိုးအကျယ်၊အံ–၁–ဌ–၆၇၊ ။သဒ္ဓမ္မပတိရူပကသုတ်၊နိဒါန–သံ–ပါ–၄၂၂၊ဌ–၁၈၆၊ ။သဒ္ဓမ္မသမ္မောသသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၅၅၊ ဌ–

၅၄။ ။ဒု–သုတ်–ပါ–၁၅၆။ ။တ–သုတ်–ပါ–၁၅၇။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၁၃၆။ ။ဒီဃ–၃–ဌ–ဂ၃။ ။အဘိ–၂–ဌ–၄၁၂၊ ပါ–၃၄၉။ ။ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကွယ်ကြောင်း ၂–ပါး၊ အံ–၂–ပါ–၆၀၊ဌ–၂၄။ ။ပါ–၇၀၊ဌ–၄၅။ ။(သဒ္ဓမ္မခက်း၌ဝှင်း၊ သာသနာတော်ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းခက်း၌ဝှင်း ရှိသေး၏။)။

သာသနာတော်၌ကျင့်ရကျိုးများ။ ။ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုနိုင်ရန် ကျင့်ကြံကြောင်းဟောထားသောအနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနသုတ်–သံ။ ။ကိမတ္ထိယသုတ်၊ ကိမတ္ထိယ ဗြဟ္မစရိယသုတ်၊ သမ္ဗဟုလ ဘိက္ခုသုတ်၊ ကုလပုတ္တသုတ်၊ရာဂဝိနယသုတ်၊ အညတိတ္ထိယပေယျာလဝဂ္ဂ–သံ။ ။ကောဋ္ဌိကသုတ်–အံ။ ။သာသနာတော်၌ ကျင့်ရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် အကျိုးများကို ပြဆိုခက်းအချုပ်၊ ပဋိသံ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁ဂ၄၊အညွှန်းများ။ ။စူဠသာရောပမသုတ်၊မဟာသာရောပမသုတ်–ပဏ်။ ။သာသနာတော်၌ လောကုတ္တရာ အနှစ်သာရကိုသာရှာရန်ဟောထား၏။ ။သာသနာတော်၌ နိယျာနိကဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခက်း။ ဒီဃ–၁–ပါ–၁ဂ၀၊ ဌ–၃၁၃၊ တယော အတ္တပဋိလာဘဝဏ္ဏနာ။ ။ဥဒါနသုတ်–သံ၊ ။အဘိ–၂–ဌ–၃၁၃၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ ခေါ အာဝုသော ဘဂဝတိ ဗြဟ္မစရိယံ ဝုဿတိ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၀၁၄၊ဌ–ဒု–အုပ်–၆၁။ ။ဗြဟ္မစရိယသုတ်၊အံ–၄–ပါ–၃၃၄၊ဌ–၂၇၅၊ပါ–၌မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏။ ။ဒုတိယသုခသုတ်၊အံ–၁၀–ပါ–၃၅၂၊ဌ–၃၁ဂ။ ။ဝိ–၂–ဌ–၁၄၄။ ။ပဏ်–၃–ဌ–ဂ၀။

သာသနာတွင်းနှင့်သာသနာပ ကွာခြားလှပုံ။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၀၊ပါ–၅၀၊ သာသနာတော်တွင်း၌ သရဏဂုံဆောက်တည်ရသော်ပင် မဂ်ဖိုလ်၏ အခြေခံဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ သာသနာပ၌ သမာပတ် ဂ-ပါးကို ရသော်လည်း ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အခြေခံသာဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၂၊အကုံရနတ်သား,ဇုန္ဒကနတ်သားဝတ္ထု။ ။သာသနာပ အခါ၌အနတ္တလက္ခဏာကိုမဆင်ခြင်တတ်ကြောင်းစကားအမြွက်၊ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၉။

သာသနာနှင့်ဆန့်ကျင်မှု ထိုသူပယ်ပန်ရတတ်ကြောင်း။ ။ဂါထာ၊ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၇၄။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၅၁၊ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၀။

သာသနာတော်နှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်းမပြုလျှင် တကျော်အယဉ်ကိုဖြတ်၍ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းကို မြင်ဘို့ရာ

ခဲယဉ်းလှကြောင်း၊ပဏ်–၂–ဌ–၁၂၄။ ။သာသနာတော်၌ မတင့်တယ်, တင့်တယ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုခွဲပြပုံ၊ ၃–ဌ–၁၁၃၊ ပါ–၁၅၂။ ။သာသနာတော်၌မွေ့လျော်သူ,မမွေ့လျော်သူကို ပြဆိုခဏ်း၊ဌ–၂၀၀၊ပါ–၂၀၃။ ။သာသနာတော်၌မွေ့လျော်ပါသလော၊ မမွေ့လျော်ပါသလောဟုမေးလျှင် ပညာရှိတို့မေးခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊၁–ပါ–၃၇၃၊ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၀။ ။သာသနာတော်၌ ထင်ရှားသော ယောကျ်ား,မိန်းမများ၊နိဒါန–သံ–ပါ–၄၃၁၊၂၊ဌ–၁၉၃။ ။သာသနာတော်၌ အဆင့်ဆင့် ခဲယဉ်းသောအရာများကိုဟောထားသော ဒုက္ကရပဉ္ဇာသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၄၅၄၊ဌ–၁၂၀။ ။သာသနာတော်၌ ပျင်းရိလျှင်ဒုက္ခ၊ဝီရိယရှိလျှင်သုခ၊ဗာဟိရ သာသနာ၌ ပျင်းရိလျှင်သုခ၊ဝီရိယရှိလျှင်ဒုက္ခဟုမိန့်ဆိုထားပုံ၊ နိဒါန–သံ–ဌ–၄၇၊ပါ–၂၆၇။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၉၉၊ဌ–၉၃။ ။အံ–၁–ပါ–၃၆၊ ဌ–၃၇၅။ ။သာသနာတော်၌ ဓုရ ၂-ပါးရှိကြောင်း၊ (ဂန္ထဓုရ၊ဝိပဿနာဓုရ)၊အံ–၁–ဌ–၂၀။ ။သာသနာတော်သန့်ရှင်းရေးအတွက် အဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမသုတ်ကို ဟောကြားတော်မူပုံ၊ အံ–၇–ပါ–၄၉၅၊ဌ–၁၀၉။ ။အံ–၁–ဌ–၅၁၊ ကြောက်လန့်စရာ ဥပမာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဟောထား၏။ ။သာသနာတော်၌ပျော်ပိုက်စေရန် ဟောကြားတော်မူသော ဥပဌ္ဌာယသုတ်၊အံ–၅–ပါ–၆၁၊ဌ–၂၀။ ။သာသနာ့သူဆင်းရဲကိုဟောသော ဇုဏှသုတ်၊ဖ–ပါ–၃၀၉၊ဌ–၁၁၅၊မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏။ ။သာသနာ့တံခွန်၊ ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၆၅၊ သာသနေ ပဗ္ဗဇိတာနံ ဟိ ကာသာဝေါ ဓဇောနာမ။ ။သာသနာတော်၌သာ စင်ကြယ်စေတတ်သောအကျင့်ရှိကြောင်း အဂ်ဏိကဘာရဒွါဇမထေရ်က ပုဏ္ဏားတို့ကိုဟောပြခဏ်း၊ထေရ–ပါ–၂၆၃၊ဌ–ပ–အုပ်–၄၃၅။ ။သာသနာတော်၌ပျင်းရိသည်ကို ပယ်ဖျောက်စေတတ်သောဂါထာများ၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၅၁၄။ ။သာသနာတော်၏(အတုမရှိသော)ဂုဏ် ၅-ပါး၊မိလိန္ဒ–ပါ–၂၄၃။ ။သာသနာတော်သို့ ဝင်လာကြသော အမျိုးကောင်းသားသမီးတို့ နမူနာယူကြရန်ကျင့်ဝတ်များ၊အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၁။ ။သာသနာ့အမွေခံဟူသော ပါဠိမူရင်း၊အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၂၊ဂါထာနံပါတ် ၁၂၀၊ဌ–ဒု–အုပ်–၇၅။ ။သာသနံဒေသနာဟုဖွင့်ပြထားပုံ၊ နေတ္တိ–ဌ–၂၁၉။ ။သာသနာတော်၌ ဗြဟ္မစရိယကျင့်ခြင်းအကြောင်းကို ဘုရားရှင်က မဟာလိလိစ္ဆဝီအားရှင်းပြခဏ်း၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၁၄၀၊ ဌ–၂၇၉။ ။သာသနာတော်၌အသက်မွေးမြူပုံ ၂-မျိုး၊(ယောနိသောမနသိကာရ မရှိသူ,ရှိသူ)၊

စကားစစ်ထိုးခဏ်း၊ သုဘာသိတဇယသုတ်၊ ပါ—၂၂၄၊ ဋ္ဌ—၃၁၄၊ ။အာသုရာတို့နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးစကား ကမ်းလှမ်းပုံ၊ ပါ—၂၂၆၊ ဋ္ဌ—၃၁၅။ ။သိကြားမင်းက ဂဠုန်ငှက်များကို သနားကြင်နာပုံ၊ပါ—၂၂၆၊ ဋ္ဌ—၃၁၄။

သိကြားမင်းက ရှိခိုးရသော လူများ။ ။ကျင့်ဝတ် လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော လူတို့ကို သိကြားမင်းကရှိခိုးကြောင်း ဟောထားသော ဂဟဋ္ဌဝန္ဒနာသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၃၅၊ ဋ္ဌ—၃၂၂၊ မှတ်ဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၁၇၊ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂။

၁။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကိုပြုခြင်း။

၂။ သီလရှိခြင်း။

၃။ ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်း။

၄။ တရားနှင့်အညီ သားမယားကို ကျွေးမွေးခြင်း။

သိကြားမင်း မေ့လျော့သည်ကို ပြေဖျောက်စေပုံ။ ။ဘုရားရှင်ထံမှ နက်နဲသိမ်မွေ့သော နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော အဖြေကို ကြားနာပြီးပြန်သွားသော သိကြားမင်းမှာ ထိုအဖြေကိုမေ့လျော့နေသောကြောင့် မေ့လျော့မှုပြေပျောက်စေရန် အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်က ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်ကို တုန်လှုပ်စေပုံ၊ ထေရ—ပါ—၃၆၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၉၆။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၃။ ။စူဠတဏှာသင်္ခယသုတ်၊ပဏ်—၁—ပါ—၃၂၀၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၃၊၄။

သိကြားမင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သိကြားမင်းမှာ သောတာပန်ဖြစ်သွားသဖြင့် ကောင်းကျိုး ၆-ပါးကို မြင်၍ ဝမ်းမြောက်လှကြောင်း လျှောက်ထားခဏ်း၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၂၂၇၊ဋ္ဌ—၃၃၁။ ။သိကြားမင်းမှာ မယားဖြစ်သူ ရောဟိနီနတ်သမီးစကားကို မပယ်ရှားဝန့်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၄။ ။သက္ကေန သဒ္ဓိသော အပ္ပမာဒ ဝိဟာရီဒေဝပုတ္တောနာမ နတ္ထိ၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၉၀၊ပါ—၂၁၁။ ။သိကြားမင်းနှင့် သုံပြဟ္မာနတ်သားတို့၏သောကကို ငြိမ်းစေတော်မူပုံ၊ပဏ်—၁—ပါ—၇၀၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၀။ ။နတ်တို့လည်း လုံ့လ ဝီရိယကိုပြုကြရသေးပုံနှင့် သိကြားမင်းနှင့် အသုရာနတ်တို့ စစ်တိုက်ကြပုံဟောထားသော သုဝီရသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၀၊ ဋ္ဌ—၃၀၉။ ။သိကြားမင်းနှင့် ဗြဟ္မာမင်းတို့က ရှိခိုးရသော နီတမထေရ်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၇၄၊ ဋ္ဌ—၂၇၃။ ။သိကြားမင်း၏ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာမြကျောက်ဖျာကို ပူစေသောအကြောင်းများ၊

ဇာတက—ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၀၊၉။ ။လူတို့ကောင်းမှု ပြု,မပြု သိရန် ရံခါရံခါ လူ့ပြည်ကို ကြည့်ရှုတတ်ကြောင်း၊ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၂၆။ ။ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၇၁။ ။လူတို့ ငါးပါးသီလ မြဲစေရန် သိကြားမင်းကလာ၍ ခြိမ်းခြောက်ပုံ ဟောသော မဟာကဏှဇာတက၊ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၀၊ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၀၁။ ။ရဟန်းမခံကောင်းသောကြောင့် သိကြားမင်းစသည်ကို တိရစ္ဆာန်ထဲ သွင်းယူရသေးပုံ၊ဝိ—၃—ဋ္ဌ—၃၀၄။ ။သဂ်ဟ—ဋ္ဌ—၁၅၁။ ။ သိကြားမင်းတွင် မိဖုရားကြီးပေါင်း-"၁၆၀၀"ရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဝိမာန—ဋ္ဌ—၁၆၇။ ။အခြွေအရံ ကခြေသည်ပေါင်းမှာ ၂-ကုဋေ ၅-သန်း ရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဋ္ဌ—၁၀၄။ ။သိကြားမင်း တောင်းပန်၍ လူ့ပြည်၌ လူလာဖြစ်ကြသော ဘုရားလောင်းနတ်သား၊လူအမည်မှာ-သုဝဏ္ဏသာမ သတ္တိသား, မဟာပနာဒမင်းသား, ကုသမင်းသား၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၃၃။ ။သိကြားမင်းနှင့် ဝေပစိတ္တိအသုရာတို့ (သည်းခံရမှု၊ မခံရမှုနှင့်စပ်၍) စကားစစ်ထိုးခကျး၊နေတ္တိ—ပါ—၁၄၉၊ဋ္ဌ—၂၅၆။ ။မူရင်းမှာ-သုဘာသိတဇယသုတ်— သံ-၌ ပါရှိ၏)။

သိက္ခာသုံးပါး။ ။(သီလ-သမာဓိ-ပညာ)၊သိက္ခာသုတ်၊ (ပ—ဒု—တ)၊အံ—၃—ပါ—၂၃၃၊၄၊၅၊၆၊ဋ္ဌ—၂၁၆၊၇။ ။သိက္ခတ္တယသုတ်၊ (ပ—ဒု)၊ပါ—၂၃၇၊ဋ္ဌ—၂၁၉ (အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ) သိက္ခာသုံးပါး အရကောက်ပြပုံ၊ဒု—သုတ်၌ဂါထာများပါ၏။ ။သိက္ခာသုံးပါးကို အရကောက်ပြပုံ၊သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၆။ ။သမဏသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၂၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၁၃။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၂။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄၅၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၂။ ။စူဠနိ—ပါ—၃၅၊ဋ္ဌ—၇၊ ။မဟာနိ—ပါ—၂၉၊ဋ္ဌ—၁၀၃၊သီလ-အဓိသီလ စသည်ခွဲကောက်ပြပုံ။ ။ပါ—၁၁၅၊အကျယ်။ ။ပါ—၂၀၀၊၂၆၉။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၂၀။ ။၃—ပါ—၁၀၃၊ဋ္ဌ—၁၀၅။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၊ ပိဋကသုံးသွယ်ဖြင့် ခွဲပြပုံ။ ။ဋ္ဌ—၂၀၀-၌ အကျယ်ခွဲပြထား၏။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၃၇၊ ဋ္ဌ—၃၉၅။ ။၁—ဋ္ဌ—၂၂။ ။ သီလက္ခန္ဓ-သမာဓိက္ခန္ဓ-ပညာက္ခန္ဓ သုံးပါးပြည့်စုံအောင် အဆင့်ဆင့် ဖြစ်လာသောအကြောင်းရင်းများကို ပြဆိုချက်၊ နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၂၁၄၊ ပါ—၁၀၆။ ။သိက္ခာနိသံသသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၂၂၊ ဋ္ဌ—၁၆၂၊ဂါထာများပါ၏။ ။ဤသိက္ခာသုံးပါးမှာ ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်ထွန်းတော်မူသောအခါ၌သာရှိကြောင်း၊ မဟာနိ—ဋ္ဌ—၁၀၃၊ ၁၀၄။ ။သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ပိဋကသုံးသွယ်ကို သိမ်းသွင်းပြပုံ၊ ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၀။ ။သိက္ခာသုံးပါး၌ထက်

သန်သောဆန္ဒဖြစ်ရန် တိုက်တွန်းသောသုတ်များ၊ အံ–၃–ပါ–၂၃၀-မှ-၂၄၀-အထိ၊ ဋ္ဌ–၂၁၃-မှ-၂၂၀-အထိ၊ သမဏဝဂ်အကုန်၊ ။သီလ-သမာဓိ-ပညာဖြင့် ပယ်သောတရားများကို ဟောထားတော်မူပုံ၊ပေဋက–ပါ–၂၄၆။ ။သီလက္ခန္ဓ-သမာဓိက္ခန္ဓ-ပညာက္ခန္ဓကထာ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၁-ပါ–၁၉၀၊ ဋ္ဌ–၃၁၉၊ ပါ-ဋ္ဌ အကျယ်။ ။သီလ-သမာဓိ-ပညာသမ္ပဒါဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၁၆၂၊ ဋ္ဌ–၂၉၅။ သီလ,သမာဓိ,ပညာ,ဝီရိယကို ဥပမာပေးထားပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၄၉။ ။သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၏ သီလ,သမာဓိ,ပညာကို အရကောက်ပြပုံ၊အံ–၃–ပါ–၂၂၁။ ။သီလ, သမာဓိ, ပညာကို အကျဉ်းချုပ်၍ ဟောထားသော ကိံသီလသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၂၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၆၅။ ။သီလ, သမာဓိ, ပညာတို့ အဆုံးစွန်ပေးနိုင်သော အကျိုးနှင့် ၎င်းသုံးပါးတို့က အသီးအသီးပယ်သော တရားများ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၅။

၁။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလသည်····အဓိသီလမည်၏။

၂။ ဝိပဿနာ၏ အခြေခံဖြစ်သော သမာပတ် ၈-ပါးသည်···· အဓိစိတ္တမည်၏။

၃။ ဝိပဿနာပညာသည်···· အဓိပညာမည်၏။ ။

(က) ၅-ပါး,၈-ပါး,၁၀-ပါး သီလသည်···· သီလမည်၏။

(ခ) သမာပတ် ၈-ပါးသည်···· စိတ္တမည်၏။

(ဂ) ကမ္မဿကတာပညာသည်····ပညာမည်၏။ ။

သိက္ခာပုဒ်များကို ပညတ်ရကျိုးများ။ ။၁၀-ပါး၊ ဥပါလိသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၃၁၁၊ ဋ္ဌ–၃၀၇။ ။ဝိ–၁–ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၈။ ။၂–ပါ–၂၇၅၊ ၆။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၊ ၂၅၃၊ ၃၈၄၊ ဋ္ဌ–၁၈၅၊ ၂၆၀၊ (အဋ္ဌဝသ ပကရဏ ဝဏ္ဏနာ)။ ။သိက္ခာနိသံသသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၅၆၅၊ ဋ္ဌ–၃၉၄။

သိက္ခာပုဒ် ၂-မျိုး။ ။(လောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်)၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၂။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၂၅၈၊ဤ၌ ကျနစွာရှင်းပြထား၏။ ။တနည်း ၂-မျိုး၊ (ပရိယာယ၊ နိပ္ပရိယာယ)၊ အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၃၆၅၊ ပါ–၂၉၉။ ။တနည်း ၂-မျိုး၊ (အဇ္ဈာစာရ၊ အဓိပါမောက္ခ)၊ ပဏ်–၃-ပါ–၃၃။ဋ္ဌ–၂၅။ ။သိက္ခာပဒပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၁၅၊ ပါ–၁။ ။သိက္ခတိပုဒ်ကိုဖွင့်ပြပုံ၊ ပဋိသံ–ပါ–၄၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၂။ ။သိက္ခာပဒပုဒ်အဖွင့်၊ ဝိ–၁–ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၇။

သိက္ခာပုဒ်ပေါင်း အရေအတွက်ကို ပြသောဂါထာ။ ။ရဟန်းတော်တို့စောင့် ထိန်း လိုက်နာရသော သိက္ခာပုဒ်များ၊ ပဋိသံ–ပါ–၄၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၈၊ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၄၄။ ။အပ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၃။ ။ (ကုဧ ၉၁၀၀-ကုဋေ၊ ၅-သန်း၊ ၃-သောင်း၊ ၆-ထောင်)။

သိက္ခာပုဒ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သိက္ခာပုဒ်များကို သာဝကတို့ မပညတ်အပ်ကြောင်း၊ ဘုရားရှင်ပညတ်ပြီးသည်ကိုလည်း မပယ်ဖျက်အပ် ကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဝိ–၁–ပါ–၃၃၇၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၅။ ။ သိက္ခာပုဒ်များကို ပညတ်တော်မူရာတွင် ပါရာဇိကအာပတ်ကို မပညတ်မီ ကပင် အာပတ်ငယ် ၅-ဖုံကို ပညတ်တော်မူသည်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဘုရား ရှင် ဝါတော် ၂၀-အတွင်း၌ ပါရာဇိက သံဃာဒိသေသ အာပတ်များကို မလွန်ကျူးကြကြောင်း၊ ဝါတော် ၂၀-ကျော်မှ လွန်ကျူးကြသောကြောင့် ၎င်းအာပတ် ၂-ဖုံကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း၊ ဝိ–၁–ပါ–၂၁၊ ဋ္ဌ–ပ– အုပ်–၁၇၀။ ။သိက္ခာပုဒ်များကို ပညတ်တော်မူရာဖြစ်သော မြို့ (၇)မြို့ ဂါထာ၊ ဝိ–၅–ပါ–၂၅၅၊ ဋ္ဌ–၁၄၁၊ ၁၀၇။ ။မည်သည့်မြို့၌သိက္ခာ ပုဒ်ပေါင်း မည်မျှ ပညတ်တော်မူသည်ဟု တိကျစွာ ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပါ–၂၅၆၊ ။ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ၌ ဘိက္ခုတို့အတွက် သိက္ခာပုဒ်ပေါင်း ၂၂၀၊ဘိက္ခုနီတို့အတွက် သိက္ခာပုဒ်ပေါင်း ၃၀၄-ရှိ၏၊ ဘိက္ခုနီတို့နှင့် မဆက်ဆံသော သိက္ခာပုဒ်ပေါင်း ၄၆၊ ဘိက္ခုတို့နှင့် မဆက်ဆံသော သိက္ခာပုဒ်ပေါင်း ၁၃၀-ရှိကြောင်း ရေတွက်ပြသောဂါထာများ၊ ဝိ–၅– ပါ–၂၅၉၊ဋ္ဌ–၁၀၉၊(အသာဓာရဏာဒိဝဏ္ဏနာ)။ ။သိက္ခံအပစ္စက္ခာယ ပုဒ်အဖွင့်၊ (ပစ္စက္ခာန ဝိဘင်္ဂဝဏ္ဏနာ)၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၀၊ပါ– ၂၉။ ။သိက္ခာသာဇီဝ သမာပန္နော-ပုဒ်နှင့်စပ်၍ အကျယ်ပြဆိုချက်၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၆၆၊ဋ္ဌ–၀၆။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၀။ ။ သိက္ခာပုဒ်များကို ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းများ၊ ပဏ–၂–ပါ– ၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၀။ ။သိက္ခာပုဒ်များကိုမလိုက်နာလျှင် ရအပ်သောအပြစ် များ၊ ပါ–၁၀၃၊ ဋ္ဌ–၁၀၇၊နတ်များကလည်း ခြောက်လှန့်တတ်ပုံ။ ။ သိက္ခာပုဒ်များကို မစောင့်ရှောက်နိုင်ခြင်း၊စောင့်ရှောက်နိုင်ခြင်းအကြောင်း များ၊ ပါ–၁၁၂၊ဋ္ဌ–၁၁၆၊ ။သိက္ခာပုဒ်တွေများလှသောကြောင့် (ထို စဉ်အခါက ၁၅၀-သာရှိသေး၏) မကျင့်နိုင်တော့ပါဟု ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားသော ဝဇ္ဇီပုတ္တရဟန်းကို ဘုရားရှင်က သိက္ခာသုံးပါးကိုသာ ဖြည့်ကျင့်ပါဟု တိုက်တွန်းတော်မူပုံ၊ ဝဇ္ဇီပုတ္တသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–

၂၃၁၊ ဋ္ဌ–၂၁၅။ ။အရိယာရဟန်းတို့ ခုဝသီလ,ဋ္ဌိတသီလဖြစ်ကြောင်း ဟောထားသောသိက္ခာသုတ်၊ ပါ–၂၃၃၊ဋ္ဌ–၂၁၆။ ။သိက္ခာပုဒ်တွေ များလွန်းလှ၏ဟု ပြောဆိုပြီး လူထွက်အံ့ဟု လျှောက်ထားသော ရဟန်း တပါးကို ဘုရားရှင်က ဒွါရသုံးပါးကိုသာ စောင့်ရှောက်ပါဟု ဟိုက်တွန်း တော်မူပုံ၊ ကဥ္စနက္ခန္ဓဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၃၊ သိက္ခာပုဒ်များကို ပညတ်တော်မူပုံ ရှင်းပြခန်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၆၃၊ ၂၃၇။ ။သီးခြားခွဲထုတ်၍ ပညတ်ထားသော ဩဒိဿပညတ္တိကထာ ၇-မျိုး၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၅။

သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ။ ။(ဆယ်ပါးသီလအဖွင့်)၊ ခုဒ္ဒက–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၁၃၊ ၂၅၊အံ–၃–ဋ္ဌ–၁၉၇။ ။၅–ပါး၊ –၈–ပါး၊ ၁၀-ပါးသီလများမှာ ဘုရားရှင်တို့မပွင့်ထွန်းသောအခါ၌လည်းရှိကြောင်းဖွင့်ထားပုံ၊ အဘိ–၂– ဋ္ဌ–၃၉၅၊ပါ–၃၃၇။ ။အဋ္ဌင်္ဂသီလအဖွင့်အကျဉ်း၊ အဘိ–၄–ပါ– ၁၆၇၊ဋ္ဌ–၈၉။ ။ဆယ်ပါးသီလ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၃၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်– ၁၁၃။ ။သိက္ခာပဒဝိဘင်၊ (ငါးပါးသီလ)၊အဘိဓမ္မဘာဇနီယ၊အဘိ– ၂–ပါ–၂၉၉၊ဋ္ဌ–၃၆၅၊ (အဋ္ဌင်္ဂသီလခန်း၊ငါးပါးသီလခန်း၊ဆယ်ပါး သီလခန်းတို့၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။သိက္ခာပဒအဖွင့်၊ ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၁၅၊ ပါ–၁။ ။ဝိ–၁–ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၇။

သိခီဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၈၈၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၅။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ– ၃၆၆၊ဋ္ဌ–၂၈၅၊ ၈-လကျင့်ရကြောင်းဖွင့်ပြထား၏။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ– အုပ်–၅၂။ ။အံ–၃–ဋ္ဌ–၂၀၆၊အကျဉ်း။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်– ၅၀။ ။သိခီပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊အပ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၆၊၁၄၇။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ– ၆၉။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၅၇၊ဋ္ဌ–၂၀၃။

သိင်္ဂါလကမာတာထေရီဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–၂၉၃၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ သဒ္ဓါဓိမုတ္တာနံ ယဒိဒံ သိင်္ဂါလက မာတာ-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရသော ထေရီဖြစ်၏၊ သိင်္ဂါလော ဝါဒသုတ်ကိုဟောရင်းဖြစ်သော သေဋ္ဌေးသား၏မိခင်ဖြစ်၏။ ။အပ– ပါ–ဒု–အုပ်–၂၈၅။

သိဒ္ဓတ္ထဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၅၇၊ဋ္ဌ–၂၆၃၊ ၁၀-လကျင့်ရကြောင်းဖွင့်ပြ ထား၏။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၀။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၈။ ။ အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၆၇။

သိပ္ပံ ၃-မျိုးအထူး။ ။(သညာသိ၊ ဝိညာဏ်သိ၊ ပညာသိ)၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၆၇၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၄၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—၃—အုပ်—၆၆။ ။ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၂၇၀။

သိဝိရာဇစရိယ။ ။စရိယာ—ပါ—၃၉၀၊ဋ္ဌ—၆၄၊ မျက်စိလှူပုံအကျယ်ဟော ထား၏။ ။သိဝိဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၁၆၊ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၀၂။ ။ သိဝိရာဇစကြာ့ဒါနပဥ္စမိလိန္ဒ—ပါ—၁၂၃၊ သစ္စာတန်ခိုးကြောင့် ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖြစ်ပုံရှင်းပြထား၏။

သီရိမဟာသောကမင်းကြီး။ ။(အာသောကမင်းကြီးဟူ၍ အသုံးပြုရေးသား ထားတော်မူကြ၏)၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၊ ၃၂။ ။ငါတို့ဘုရားရှင် သာသနာတော်၌ ၉၆-ကုဋေကုန် လှူဒါန်းကြောင်းဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၀။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၃။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၀၇၊ ။ထေရ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၇၄၊ စေတီများတည်ထား ကိုးကွယ်ရန် ဓာတ်တော်များရှာဖွေခဏ်း၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၀၅။ ။သာသနာ့အမွေခံ ဖြစ်စေခဏ်း၊ ဋ္ဌ—၂၀၇၊ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၊ ။တနေ့တနေ့၌ ၅-သိန်း, ၅-သိန်းသာသနာတော်၌ လှူဒါန်းကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ အဘိ—၅—ဋ္ဌ—၁၀၉။

သီရိမာဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၆၆၊ ၂၀၀၊ ခန္ဓာကိုယ်၌ ငြီးငွေ့ရန် ဟောထားသောဂါထာ၊ ။ဝိမာန—ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—၆၀၊ ၆၇၊ ၇၂၊ ဤ၌ နိမ္မာနရတိနတ်ပြည်တွင်ဖြစ်ကြောင်းဖွင့်ပြထား၏။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၅၊ သီရိမာပြည့်တန်ဆာမ (သောတာပန်) သည် စုတေသောအခါ ယာမာဘုံတွင် သုယာမနတ်မင်းကြီး၏ မိဖုရားဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပြန် ၏။ ။ဝိဇယသုတ်အဆုံးတွင် ၎င်းနတ်မိဖုရားကြီးသည် အနာဂါမ်ဖြစ်သွား ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပြန်၏၊ ဋ္ဌ—၂၄၄။

သီဝကတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ—ပါ—၂၅၆၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၁၊ မယောမုန့် လှူရကျိုး။ ။သီဝကတ္ထေရအပဒါန်၊ အပ—ပါ—၃—အုပ်—၁၇၀၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၉၇။

သီလကထာဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၄၃၊ ဋ္ဌ—၆၃၊ သဂ္ဂကထာစသည်ကို လည်းတွဲ၍ပြထား၏။ ။သီလသုတ် စသည်၊ အံ—၅—ပါ—၁၁၀၊ ဋ္ဌ—၄၄။ ။ဇာတိ—ပါ—၂၁၃၊ ဋ္ဌ—၉၀။ ။ကလျာဏသီလသုတ်၊ ပါ—၂၅၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၀၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏၊ သီလဝါပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဥဒါန်—ပါ—၁၁၉၊ ဋ္ဌ—၂၁၁။ ။ပါ—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—၂၅၆၊ ။သီလနိဒ္ဒေသ၊သီလသ

ရူပါဒိကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၇။ ။သီလ၏ လက္ခဏာ-ရသ စသည်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၈။ ။သီလပဘေဒကထာ၊ ၁၁။ ။သီလာနုဿတိကထာ။ ၂၁၅၊ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၁–အုပ်–၁၆။ ၊မဟာနိ–ပါ–၃၀၊ဋ္ဌ–၁၀၄၊ ဂါထာများပါ၏။ ။စူဠသီလဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–၅၅။ ။ပါ–၅၉၊ ဋ္ဌ–၁၆၄။ ။မဇ္ဈိမသီလဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၆၊ ၆၁၊ ဋ္ဌ–၇၉၊ ။မဟာသီလဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၈၊ ၆၃၊ ဋ္ဌ–၈၇။ ။ပါ–၁၁၆၊ ဋ္ဌ–၂၅၉(ပညာကထာ)။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၆၃၊ပါ–၃၅၊ (သဂ္ဂကထာ)။ ။ သီလာနုဿတိ ပရိယာယ်ပုဒ်များ၊နေတ္တိ–ပါ–၄၈၊ဋ္ဌ–၁၂၀။ ။အံ–၈–ဋ္ဌ–၂၁၃၊ ။သီလ၏ လက္ခဏာ,ရသ,ပစ္စုပဋ္ဌာန်,ပဒဋ္ဌာန်ကိုပြသော ဂါထာများ၊ ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၊၁၆၊ ပါ–၁၊ သီလမယဉာဏကထာ၊ မာတိကာ။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၄၁-မှ-၄၇-အထိ၊ ဋ္ဌ–၁၈၇-မှ-၂၁၃-အထိ၊ သီလအမျိုးမျိုးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်အကျယ်၊ [၁]ပရိယန္တပါရိသုဒ္ဓိသီလ၊[၂]အပရိယန္တ၊ [၃]ပရိပုဏ္ဏ၊[၄]အပရာမဋ္ဌ၊ [၅]ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ ပါရိသုဒ္ဓိသီလ ၅-မျိုး။ ။သီလဆောက်တည်ခြင်း၌ အပိုင်းအခြား ၂-မျိုးကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဋ္ဌ–၁၈၈၊ ပါ–၄၁၊ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၄၃၊ အထက်ပါ ၅-မျိုး ပြဆိုခဏ်း။ ။[၁]ပဟာနသီလ၊ [၂]ဝေရမဏီ၊ [၃]စေတနာ၊ [၄]သံဝရ၊ [၅]အဝီတိက္ကမ သီလ ၅-မျိုး၊ ၄၇။

သီလံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အာဒိ။ ။ထေရ–ပါ–၃၀၉၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၂၀။ ။ ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၁၃၀။ ၊မိလိန္ဒ–ပါ–၃၂၊သီလလက္ခဏပဉှ၊ ။ပတိဋ္ဌာနလက္ခဏံ မဟာရာဇ သီလံ သဗ္ဗေသံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ မဟာနိ–ဋ္ဌ–၁၀၆၊ ပါ–၃၀။ ။သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော သပ္ပညော စသောဂါထာ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၃၊ဋ္ဌ–၄၈။ ။ပါ–၁၆၇၊ ဋ္ဌ–၂၁၁၊ ဇဋာသုတ်၊ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၃၁၇၊ပါ–၂၅၄။ ။သီလံ ပဋိပတ္တိယာ အာဒိကလျာဏံ အဝိပ္ပဋိသာရာဒိ ဂုဏဝဟတ္တာ၊ ထေရ–ပ–အုပ်–၁၄။ ။သီလံ နိဿာယ သီလေ ပတိဋ္ဌာယ အရိယံ အဋ္ဌင်္ဂိကံ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ စသည်ဖြင့်ဟောထားသော ဝိဝေကကထာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၃၉၅၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၀၆။ ။ကောစာဒိကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊သီလဉ္စ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ဒိဋ္ဌိစ ဥဇုကာ စသည်ဖြင့် ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဥတ္တိယသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၄၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၈။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၃၁၇။

သီလနှင့်ပညာတို့ အပြန်အလှန် ကျေးဇူးများပုံ။ ။သီလပရိဓောတာ ပညာ၊ ပညာပရိဓောတံ သီလံ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၂၃။ ။သီလပညာကထာ၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၁၁၆၊ ဋ္ဌ–၂၅၉၊ သီလရှိမှ ပညာရှိနိုင်၍၊ ပညာ

ရှိမှလည်း သီလရှိနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏၊ သီလဖြင့် ပညာကို စင်ကြယ်စေ၍ ပညာဖြင့် သီလကိုစင်ကြယ်စေ၏ ဟူလို၊မှတ်သားဘွယ်ဝတ္ထုများဖြင့် ပြဆိုထား၏။ ။အင်္ဂ–၁–ဌ–၂၀၀။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၁၀၂၊ ဌ–၁၅၄၊ ၅။

သီလဝိသုဒ္ဓိဖြစ်ရန် အရေးကြီးလှပုံ။ ။သီလဝိသုဒ္ဓိဖြစ်မှသာ တရားထူး ရနိုင်ခွင့်ရှိသောကြောင့် သီလဝိသုဒ္ဓိ ရှိ-မရှိ အရေးတကြီးထား၍ မေးမြန်းတော်မူလေ့ရှိပုံ၊ သဠာ–သံ–ပါ–၂၇၂၊ ဌ–၁၆၊ ဂိလာနသုတ်၊ (ပ-ဒု)။ ။ သီလတည်းဟူသော-ခြေ၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသော-သက်၊ဝီရိယတည်းဟူသော စွမ်းအားနှိမ့် တရားထူးရနိုင်ကြောင်း၊ ဌ–၆၅။ ။သီလသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၄၀၊ ဌ–၂၆၀၊ သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားများနိုင်ရန် သီလဝိသုဒ္ဓိ ရှိရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ဗလသုတ်၊ သီလဝိသုဒ္ဓိပေါ်၌ တည်၍ မဂ္ဂင်ကိုပွားများအားထုတ်မှ အားရှိကြောင်း၊ ဝါ–မဂ်ဖိုလ်ကို ရစေနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ပါ–၄၂၊ ၇၀၊ ဌ–၁၇၁။ ။ဗောဇ္ဈင်ကို အားထုတ်မှ မြတ်သည် အဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်ကြောင်း ဟောထားသော ဟိမဝန္တသုတ်၊ ပါ–၅၀၊ ဌ–၁၇၆။ ။ဗီဇသုတ်၊ နာဂသုတ်၊ပါဏသုတ်၊ ပါ–၇၀၊ ဌ–၁၀၅။ ။သီလဝိသုဒ္ဓိပေါ်၌ တည်၍ သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားများအားထုတ်ရန် ဟောသောသုတ်များ၊ပါတိမောက္ခသံဝရသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၆၃၊ဌ–၂၆၂။ ။ဒုစ္စရိတသုတ်၊ ပါ–၁၆၄၊ဌ–၂၆၃။ ။ နိဒါန–သံ–ဌ–၅။ ။သီလမြေပေါ်၌ အမှီပြုရမှ သမာဓိ-ပညာတို့ သန့်စွမ်းနိုင်ကြောင်း၊ ဒီဃ–၁–ဌ–၆၅။ ။ဗီဇသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၄၃၊ ဌ–၁၇၁၊ ။သီလသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၂၁၊ ဌ–၂၅၉။ ။ သို့သော်–သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်စေကာမူ သဒ္ဓမ္မဿဝန-ဗာဟုဿစ္စ စသည်မရှိလျှင် တရားထူးမရနိုင်ကြောင်း ဟောထားသော မိဂသာလာသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၃၆၀၊ ဌ–၃၂၃။ ။ဗာဟိယသုတ်၊ ပါဏသုတ်၊ ဗလသုတ်၊ ဗီဇသုတ်၊ ဘိက္ခုသုတ်–သံ။

သီလလေးမျိုးတွင် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလသာ လိုရင်းဖြစ်ကြောင်း။ ။ (ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ၊ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလ ပေါင်း လေးမျိုး)၊ ပဋိ–၁–ပါ–၃၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၉၊၁၆၀။ ။အံ–၂–ဌ–၃၇။ ။အံ–၁၀–ဌ–၃၂၀၊ ပါ–၃၆၁။ ။ဣတိ–ဌ–၂၉၀။ ။ မဟာ–သံ–ဌ–၂၆၂၊ ပါ–၁၆၃။ ။မဟာနိ–ဌ–၁၀၆၊ပါ–၃၀။ ။ ၎င်းသီလလေးမျိုးလုံး ပြည့်စုံအောင် အားထုတ်ရန် တိုက်တွန်းထားပုံ၊

စတုပါရိသုဒ္ဓိသမ္ပါဒနဝိဓိ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၃၄၊ ၅၊ သီလလေးမျိုးကို အသက်နှင့်လဲ၍ စောင့်ရှောက်သောဝတ္ထုများ၊ ဂါထာများပါ၏။

သီလ၌ ကျိုးပေါက် ပျောက်ကျားအဓိပ္ပါယ် ရှင်းပြထားပုံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၄၉၊ ၂၁၅။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၃၉၇၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၉၇။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၂၉၉၊ ဋ္ဌ—၃၀၇၊ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၆၀၊ ဋ္ဌ—၁၂၆။ ။ဝိ—၅—ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—၁၅၄။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၀။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၉၊ ပါ—၃၉။ ။အံ—၆—ဋ္ဌ—၉၄၊ ပါ—၂၅၃။ ။ဆယ်ပါးသီလ၌ လူနှင့်သာမဏေတို့ သီလပျက်ပုံ အထူးပြဆိုခက်း၊ ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၀။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၂၂၃။ ။၅-ပါးသီလ စသည်ကို ဆောက်တည်ရာ၌ တပြိုင်ထည်းပေါင်း၍ ခံယူဆောက်တည်လျှင် တခုပျက်က အကုန်ပျက်ကြောင်း၊ခွဲ၍ခွဲ၍ ဆောက်တည်က လွန်ကျူးသော သိက္ခာပုဒ်သာ ပျက်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၇၂။

(က) ဆောက်တည်အပ်သောသီလ၏ အစ၌ သော်၎င်း၊ အဆုံး၌ သော်၎င်း ပျက်စီးခြင်းသည် (ဝါ) လွန်ကျူးမိခြင်းသည် ကျိုးသည်မည်၏။
(ခ) အလည်သိက္ခာပုဒ်ပျက်စီးခြင်းသည် ပေါက်သည်မည်၏။
(ဂ) သိက္ခာပုဒ်များတွင် အစဉ်အတိုင်း နှစ်ခုသော်၎င်း၊သုံးခုသော်၎င်း ပျက်စီးခြင်းသည် ပျောက်သည်မည်၏။
(ဃ) သိက္ခာပုဒ် တခုကျော် နှစ်ခုကျော် အကြားအကြား၌ ပျက်စီးခြင်းသည် ကျားသည်မည်၏။

သီလစောင့်ထိန်းခဲ့ရကျိုးများ။ ။သီလအကျိုး ၁၇-ပါးကို ဟောထားသော အာကင်္ခေယျသုတ်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၀၊ ၁၆၉၊ ၌၌ ရေတွက်ပြထား၏။ ။တခဏာမျှ သီလစောင့်ထိန်းခဲ့ရကျိုး၊သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၆၊ဋ္ဌ—၅၂၊ ။တညဝက်မျှ သီလစောင့်ထိန်းခဲ့ရသောကြောင့် တန်ခိုးကြီးသော ရုက္ခဇိုဝ်းနတ်ဖြစ်ရပုံ၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၃၃။ ။အံ—၃—ပါ—၂၁၃၊ ဋ္ဌ—၁၉၉။ ။၁၀—ပါ—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၇။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၆၊ အဆင်းလှတတ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၄၃၊ နတ်ပြည်ရောက်ကြရသောသူခိုးများ။ ။သောဏဒိန္နာ ဝိမာနဝတ္ထု၊ဝိမာန—ပါ—၂၀၊ဋ္ဌ—၁၀၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၉၊သီလာ နိသံသကထာ၊မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏။ ။အပ—ပါ—၃—အုပ်—

၁၉၉။ ။အသိဗန္ဓကပုတ္တသုတ်၊ နေတ္တိ—ပါ—၃၉၊ဋ္ဌ—၁၀၉၊၁၂၃။ ။မူရင်းမှာ သဠာ—သံ—ပါ—၄၉၀၊ဋ္ဌ—၁၄၁။ ။သတ္တသုတ်၊ပါ—၄၆၅၊ဋ္ဌ—၁၂၉။ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၅၀။ ။ယမသောဏသုတ်၊ ဥဒါန—ပါ—၁၀၄၊ဋ္ဌ—၁၆၁။ ။အံ—၅—ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၇၊ သီလမှဆက်၍ ရအပ်သော အကျိုးများ။ ။ညဝက်သီလဧစောင့်ထိန်းခဲ့ရကျိုး၊ ဂင်္ဂမာလဇာတက၊ပါ—ပ—အုပ်—၁၇၉၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၂၂။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၉။ တခဏာမျှစောင့်ထိန်းခဲ့ရကျိုး၊ စိတ္တသမ္ဘူတဇာတက၊ ပါ—၃၁၂၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၉၀။ ။လူဘဝနှင့် နတ်စည်းစိမ်ခံရသော သာဓိနမင်း၊ ပါ—၃၀၀၊ဋ္ဌ—၃၅၅။ ။(ဥပုသ်ဆောက်တည်ခဲ့ရသောအကျိုးများအခက်း၌လည်းရေးခဲ့ပြီ)။ ။ရွှေအဆင်းရှိပုံ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၃။ ။သေဘေးမှလွတ်၍ မင်းဖြစ်ရပုံ၊မဏိစောရဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၅၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၂။ ။သီလာနိသံသဇာတက၊ ပါ—၄၉၊ ဋ္ဌ—၁၀၁၊ သရဏဂုံအကျိုး။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၂၀။

သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်အားရအပ်သောအကျိုးများ။ ။သီလမှဆက်၍ အဆင့်ဆင့်ရအပ်သောအကျိုးများကိုဟောထားသော ကိမတ္ထိယသုတ်၊အံ—၁၀၊ပါ—၂၅၇၊ဋ္ဌ—၂၀၇။ ။၁၁—ပါ—၅၁၅၊ဋ္ဌ—၃၄၃။ ။စေတနာကရဏီယသုတ်၊ပါ—၅၁၆။ ။အံ—၁၀—ပါ—၂၅၀၊ဋ္ဌ—၂၀၇။ ။ဥပနိသသုတ်၊(ပ—ဒု—တ)၊၁၀—ပါ—၂၅၉၊၂၆၀၊၁၊ဋ္ဌ—၂၀၇။ ။၁၁—ပါ—၅၁၇၊ ၀၊၉။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၉၉၊၂၉၇။ ။သီလသုတ်၊အံ—၅—ပါ—၂၂၁၊ ဋ္ဌ—၇၉။ ။ကောင်းကျိုး ၅-ပါး၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၉၇၊ဋ္ဌ—၂၁၁။ ။ဝိ—၃—ပါ—၃၂၂။ ။သီလဝန္တနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၃၀၊ဋ္ဌ—၅၀။ ။သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်နှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၃-မျိုးဟောထားသော ကာသိကဝတ္ထု ပမနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၁၃၀၊ဋ္ဌ—၆၇။ ။သီလဝန္တအာနိသံသကထာ၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၂၉။ ။သီလသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၇၅၊၆၊ သီလဝန္တမည်ပုံဖြေပြသောဂါထာ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၉၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၅၄။ ။သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်၏အကျိုးနှင့်ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်၏အပြစ်များ၊ အံ—၂—ပါ—၅၉၊ဋ္ဌ—၂၄။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၃၇၅၊ ၅-ပါးစီ။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၀၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၉၊ ဂါထာများ။ ။၅၁၊၅၅။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၉၇၊ဋ္ဌ—၂၁၁။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၂၃၊ဋ္ဌ—၂၃၂။ ။သီလရှိပြီးတရက်နေရသည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၃၂။ ။သီလသုတ်၊အံ—၄—ပါ—၃၂၁၊ဋ္ဌ—

၂၅၉၊ဇာရိယာပုထ်ခလေးပါး၌ သီလနှင့်ပြည့်စုံလျှင်၊အာရဒ္ဓဝီရိယ ပဟိတတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်မည်ကြောင်းဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။ ။သမ္ပန္နသီလသုတ်၊ ဇာတိ–ပါ–၂၇၄၊ ဌ–၃၃၅၊ ။ဒုတိယသီလသုတ်၊ ပါ–၂၁၄၊ ဌ–၉၉၊ ဂါထာများပါ၏။ ။သီလံနာမ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိနံ အဓိဋ္ဌာနံ စသည်၊စရိယာ ဌ–၃၀၃။ ။သီလစင်ကြယ်လျှင် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရလွယ်ကြောင်း၀တ္ထု၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၄၅။ ။ပရိသုဒ္ဓသီလာနာမ ဆသု ဒေဝလောကေသု ယက္ခိစ္ဆန္တိ၊ တတ္ထ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဒီဃ–၂–ဌ–၂၉၉၊ ။ဇာဠိဿတိ သီလ ဝတော စေတာပဏိဓိ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ (ဇာ-ခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။

သီလအကျိုးပြဂါထာများ။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၄၊ဌ–၅၅၊၆၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။သမ္ပန္နသီလသုတ်၊ ဇာတိ–ပါ–၂၇၄၊ဌ–၃၃၅။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၀။ ။သီလာနုမောဒနဂါထာများ၊ ဗုဒ္ဓ–ဌ–၁၄၅၊ ၆။ ။ထေရ–ပါ–၃၀၉၊ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၀၊၉။ ။(သီလဝန္တအကျိုး ပြုအခဏ်း၌လည်းရှိ၏)။

သီလဆောက်တည်ရာ၌ရည်ရွယ်ချက်များ။ ။သုခပတ္တနာသုတ်၊ ဇာတိ–ပါ– ၂၄၁၊ဌ–၂၂၀၊ဂါထာများပါ၏။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄၂၊ ဌ–ပ–အုပ်– ၁၉၉၊ကောင်း,မကောင်းရည်ရွယ်ချက် ၅-မျိုးစီရှိကြောင်းဟောထား၏၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၃။ ။(ပြဟ္မစရိယကို ကျင့်ရကျိုးအခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။

သီလရှိ-မရှိစုံစမ်းသော၀တ္ထုများ။ ။သီလဝိမံသနဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်– ၉၅၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၆၊ထိုသို့စုံစမ်းပြီးနောက် သီလရှိသူအား သမီးကိုပေး အပ်ပုံ။ ။ပါ–၅၂၊ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၅။ ။သီလဝိမံသကဇာတက၊ပါ– ၂၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၉၁။ ။ပါ–၈၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၈၆။ ။ပါ– ၁၀၀၊ ဌ–တ–အုပ်–၉၂။ ။ပဏ္ဍိကဇာတက၊ ပါ–၂၄၊ ဌ–ပ–အုပ်– ၄၃၅၊ ဘခင်ကသမီးဖြစ်သူအား သီလရှိ-မရှိ စုံစမ်းပုံ။ ။သေဂ္ဂုဇာတ က၊ ပါ–ပ–အုပ်–၅၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၄။

သီလအနံ့ သင်းပျံ့ကြိုင်လှိုင်လှကြောင်း။ ။မွှေးကြိုင်လှသော အနံ့များတွင် သီလအနံ့သာ အမွှေးကြိုင်ဆုံးဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၃၁၇။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၀။ ။ဂန္ဓဇာတသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၂၆၊ ဌ– ၂၀၆။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၅၊ ၂၆၇၊ ၂၇၂။ ။ဒီဃ–၁–ဌ– ၅၆။ ။ဇာတက–ဌ–တ–အုပ်၂၇၃။ ။သီလသည်သာ အရွယ်မရွေး

တင့်တယ်ကြောင်း၊ ဇရာသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၃၊ ဋ္ဌ—၈၆။ ။ သီလရှိသူတို့၏ ကိုယ်အနံ့ကို သိကြားနတ်တို့က မစက်ဆုပ်ပါဟု လျှောက်ထားပုံ၊ ပါ—၂၂၀၊ ဋ္ဌ—၃၁၆၊ အရညာယတန ဣသိသုတ်၊ ။ဇာတက—ပါ—၃—အုပ်—၆၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၄၆။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၂၂။

သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်ကို မီးဝဲရကျိုး လှူဒါန်းရကျိုး။ ။သီလဝန္တ ကလျာဏ ဓမ္မ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကွယ်လွန်သူ မိဘစသည်တို့က အောက်မေ့ရသော်ပင် အကျိုးထူးကြီးကျယ်စွာ ရကြောင်း ဟောထားသော အာကင်္ခသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၆၁၊ ဋ္ဌ—၃၂၂၊ ရဟန်းတို့၏ သီလအကျိုးကို ဟောထား၏။ ။ ပဏ်—၁—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၄။ ။ကုသသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၂၁၃၊ ဋ္ဌ—၇၄၊ မဖွင့်။ ။သီလသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၆၁၊ ဋ္ဌ—၁၇၉၊ အရိယာအသျှင်မြတ်တို့ကို မြင်ရကြားရရာ၌ အားတက်ပြီး အတုယူ၍ ဗောဇ္ဈင်ကို အားထုတ်လျှင် ၇-ပါးသောအကျိုးကို ရနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။သီလဝန္တသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၅၀၊ဋ္ဌ—၁၃၇၊ ။သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဖူးမြင်လိုလှသောပုဏ္ဏားနှင့် သဒ္ဓါတိဿမင်းဝတ္ထု၊ အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၃၂၊ ပါ—၁၄၉။ ။သီလသမ္ပန္နသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၆၇၊ဋ္ဌ—၃၁၃၊ ဂါထာများပါ၏။ ။သီလရှိသူ အသက်ရှည်က လူအများတို့အားကျေးဇူးရှိကြောင်း၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၉၄။ ။သီလာနိသံသဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၄၉၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၀၁။

သီလအမျိုးမျိုးကိုခွဲပြခက်း။ ။(ဝါရိတ္တသီလ၊စာရိတ္တသီလ ၂-မျိုး)၊ထေရ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၁၀၊ ၂၇၄၊ အရကောက်ပြထားပုံ။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၃၀၁၊ အကျယ်၊ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၁။ ။ကိံသီလသုတ်၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၆၅၊ ပါ—၃၂၇။ ။အဘိသမာစာရိကသီလ၊အာဒိဗြဟ္မစရိယ သီလ ၂-မျိုးဖွင့်ပြပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၂။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၀။ ။စေတနာသီလ၊ စေတသိကသီလ ၂-မျိုး၊ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၃၁၇၊ ပါ—၂၅၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၇။ ။ပဋိသံ—ပါ—၄၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၁။ ။သံဝရသီလ၊ ပဟာနသီလ ၂-မျိုး၊ နေတ္တိ—ပါ—၄၂၊ ဋ္ဌ—၁၁၁၊ ။စေတနာသီလ၊ စေတသိက၊ သံဝရ၊ အဝိတိက္ကမသီလ လေးမျိုး၊ မဟာနိ—ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၅။ ။ဟာနဘာဂိယသီလ၊ ဌိတိ၊ ဝိသေသ၊ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယသီလ လေးမျိုး၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၃၊ ၁၅၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဣင်း၅င် သီလအမျိုးမျိုးကိုလည်း ခွဲပြထား၏၊ အကျယ်၊သီလပ္ပဘေဒကထာ။

သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့တန်ခိုး။ ။သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပြစ်မှားလျှင် ရအပ်သောအပြစ်များ၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၆၉၊ ဋ္ဌ—၁၂၃၊ ဒဟရသုတ်။ ။ သီလရှိသူ၊ ပြစ်မှားမှု၊ ကိုယ်ပူရောက်တတ်လှ၊ ကေရာဇဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၉၄၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၂။ ။ပါ—ဂ၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၆၀။ ။ ယင္ဓဇာတက၊ ပါ—၁၂၃၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၅၆။ ။စရိယာ—ပါ—၄၁ဂ၊ ဋ္ဌ—၂၅၄။ ။သီလရှိသောရဟန်းတို့လာလျှင် ရုက္ခဇိုဝ်းနက်တို့မှာ သစ်ပင်ထက် (ဘုံ) မှ ဆင်းသက်၍ နေကြရကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက—ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၉။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၆။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၅။ ။ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၉။ ။ဒု—အုပ်—၄၁၂၊ ထိုသို့ဆင်းသက်၍ နေကြရသောကြောင့် အချို့နတ်တို့က ရဟန်းတို့အား မနေနိုင်အောင် နှောက်ယှက်တတ်ကြကြောင်း။

သီလဆောက်တည်ရာ၌ မှတ်သားဘွယ်။ ။လူတို့မှာ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ဆောက်တည်သော်ပင် သီလရနိုင်ကြောင်း၊ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁ဂ။ ။မဟာဇနကမင်းသား (ကိုယ်တိုင်ဆောက်တည်ပုံ)၊ဇာတက—ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၄၃။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၂၂၃။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂ဂ။ ။လူသီလဝန္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံတွင်လည်း တောင်းယူ ဆောက်တည် နိုင်ကြကြောင်း၊ ဇာတက— ဋ္ဌ— တ— အုပ်—၄၂၃။ ။ဝိမာန—ဋ္ဌ—၇၉။ ။ပေတ—ဋ္ဌ—၄၇။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၉၉။

သီလပျက်စီးရာ၌ လူနှင့်ရဟန်းသာမဏေတို့ မတူကြပုံ။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ-၂၂၃။ ။ အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၃၆ဂ။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁ဂ၊၁၉။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၂၂၃-၌ ဂဟဋ္ဌာနံ ယံယံ ဝိတိက္ကန္တံ၊ တံ တဒေဝ ဘိဇ္ဇတိ၊ ဣတရံ နဘိဇ္ဇတိ၊ ပ။ ပဗ္ဗဇိတာနံ ပန ကေသွိံ ဝိတိက္ကန္တေ သဗ္ဗာနိ ဘိဇ္ဇန္တိတိ-ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

သီလဝန္တပုတုဇဉ်ကို သောတာပန်စာရင်းထဲ သွင်းယူနိုင်ကြောင်း။ ။(ကလျာဏ- ခဏ်း၌ ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။

သီလနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သီလကို မပျက်စီးနိုင်အောင် စောင့်ရှောက်တတ်သော တရား၂-ပါး၊ပဏ်—၁—ပါ—၃၉၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၉၊ ၁၆၂။(သီလဝိပတ္တိယာ အာဒီနဝ ဒဿနေန၊ သီလသမ္ပတ္တိယာစ အာနိသံသ ဒဿနေန-ဟူလို)။ ။သီလလုံခြုံသူတို့ နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထားသော သုတ်များ၊ ပါဏာတိပါတသုတ်(ပ)၊ ဇာတရူပ ရဇတသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၄၀၆၊၇၊ဂ၊၉၊ဋ္ဌ—၃၃၅။ ။သိက္ခာဒုဗ္ဗလျသုတ်၊အံ—၉—

ပါ—၂၅၀၊ ၅-ပါးသီလမြဲရန် သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟော ထား၏။ ။သီလ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းစသည် မပြုလျှင် မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်ကြောင်း၊ ဥဒါန—ဋ္ဌ—၂၇၅၊သာသနာတော်၏ အံ့ဘွယ်ရှစ်ပါးကို ပြသောအခန်း။ ။ အံ—ဂ—ဋ္ဌ—၂၂၁။ ။သီလညစ်နွမ်းခြင်း၊ဖြူစင်ခြင်းအဓိပ္ပါယ်ကိုပြဆိုခန်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၄၈။ ။သီလနှင့်ဝတကို ခွဲကောက်ပြပုံ(သီလနှင့်အကျင့်)၊ မဟာနိ—ပါ—၂၆၊၅၀၊၃၇၉၊ဋ္ဌ—၉၃၊၁၆၃။ ။အဘိ—၁—ပါ—၂၀၈၊ ဋ္ဌ—၃၈၉၊သီလဗ္ဗတပရာမာသနိဒ္ဒေသ။ ။သီလကို အသက်စွန့်၍ စောင့် ရှောက်သော စမ္မေယျနဂါးမင်း၊စမ္မေယျဇာတက၊ပါ—ပ—အုပ်—၃၃၈၊ဋ္ဌ— စ—အုပ်—၄၅၇။ ။သီလက ဒါနထက် အဆအရာအထောင် လွန်ကဲမြင့် မြတ်ကြောင်း နိမိမင်းကြီးအား သိကြားမင်းက လာ၍ ရှင်းပြပုံ၊ ပါ—ဒု— အုပ်—၁၀၅၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၂၁။ ။ဒါန,သီလ အကျိုးကို ခံစားကြရ သော နတ်သား,နတ်သမီးများ၊ပါ—၁၉၇၊ဋ္ဌ—၁၄၀၊၉။ ။သီလနှင့်သုတ အဘယ်က မြတ်သနည်းဟု စုံစမ်းပုံ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၈၊ ဋ္ဌ— တ—အုပ်—၁၇၉။ ။သိကြားမင်း,ဂဠုန်မင်း,နဂါးမင်း, လူမင်းတို့ ငါ့ သီလက မြတ်သည်,သူ့ သီလကမမြတ် စသည်ဖြင့်ငြင်းခုံနေကြသည်ကို ဝိဓုရ ပညာရှိအမတ်က အတူတူဖြစ်ကြကြောင်း ဆုံးဖြတ်ပေးပုံ၊ဇာတက—ပါ— ပ—အုပ်—၂၀၃။ ။ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၅၃။ ။သီလမသိ-စောင့်စည်းဘိရန်- ခက်ခဲပြန် ဟူသောဂါထာ၊ ဝိ—၃—ပါ—၁၃၇။ ။သီလဗ္ဗတပရာမာသ နိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၁—ပါ—၂၀၈၊ဋ္ဌ—၃၈၉။

သီဝလိမထေရ်မြတ် ဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၄၊ ဋ္ဌ—၁၇၈၊၁၉၀၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ လာဘီနံ ယဒိဒံ သီဝလိ-ဟူ၍ ဧတဒဂ် ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးခံရသော မထေရ်။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၈၊၄၀၀။ ။ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၂၆၊မွေးဖွါးသည့်ရက်မှာပင် ရေစစ်ပြီးလှူကြောင်း။ ။ ထေရ—ပါ—၂၃၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၉၊၁၇၃၊ ၇-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဗောဓိပင်ကို အတီးအမှုတ်တို့ဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ကြောင်းလည်းဖွင့် ပြထား၏။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၄၇၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၅၊ မွေးဖွား သည့် နေ့မှာပင် ရဟန်းပြု၍ ထိုနေ့ပင်ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း၊ပါ—၁၅၀။ ။ ၎င်းမထေရ်၏ လာဘ်ပေါ်များပုံကို စုံစမ်းပုံ၊ ဋ္ဌ—၂၅၀။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ— ၁၀၈၊ပါ—၉၅၊ထေရုပ္ပတ္တိ။ ။အသာတရူပဇာတက ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၃၃၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၃။

သီဟနာဒ ကထာ။ ။သီဟနာဒဝဂ်၊ စူဠသီဟနာဒသုတ်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၉၂၊ဠ–ပ–အုပ်–၃၀၇၊ အရိယာသမဏမှာ ငါဘုရားသာသနာ၌သာရှိ၏ဟု ရဲရင့်စွာ ကြုံးဝါးတော်မူပုံ။ ။မဟာသီဟနာဒသုတ်၊ပါ–၉၇၊ဠ–၃၂၅၊ ဒသဗလ ဉာဏ်တော်ကို ဟောထားတော်မူ၏။ ။ဝေသာရဇ္ဇတရား၊ (၀၂) ရဲရင့်စွာ ကြုံးဝါးတော်မူသော အရာလေးမျိုး-ဟူလို၊ ၎င်းပြင် ပရိသတ် ၈-မျိုး၊ ယောနိ၄-မျိုး။ ဂတိ ၅-မျိုး၌ အကုန်အစင် သိတော်မူကြောင်း ရဲရင့်စွာ ကြုံးဝါးတော်မူပုံ။ ။သီဟနာဒန္တိ၊ သေဋ္ဌနာဒံ အဘီတနာဒံ အပ္ပဋိနာဒံ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ်–၁–ဠ–ပ–အုပ်–၃၁၃၊ ၃၃၂။ ။သီဟနာဒသဒိသံဝါ နာဒံ နဒတိ၊ သီဟနာဒပုဒ် အဖွင့်အကျယ်၊ ထေရ–ဠ–ပ–အုပ်–၅၊ ၆၊ ၇။ ။ပဋိသံ–ဠ–ဒု–အုပ်–၂၃၂၊ ပါ–၃၅၆။ ။နိဒါန–သံ–ဠ–၄၃။ ။အံ–၃–ပါ–၁၀၇၊ ဠ–၁၇၉၊ သရဘသုတ်။ ။ဝေသာရဇ္ဇသုတ်၊ ၄–ပါ–၃၁၅၊ ဠ–၂၅၃။ ။သီဟနာဒသုတ်၊ ၆–ပါ–၃၆၅၊ ဠ–၁၃၆။ ။၁၀–ပါ–၂၀၂၊ဠ–၂၉၃။ ။အမိဝုတ္တိပဒသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၂၀၅၊ ဠ–၂၉၉။ ။သမဏသုတ်၊ ၄–ပါ–၅၆၀၊ ဠ–၃၉၂။ ။သီဟနာဒကထာ၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၁၆၃၊ ဠ–၂၉၅၊ ဤ၌ အပြည့်အစုံ ဟောသား၏၊ ဠ–၂၉၇-၌ အချုပ်ကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။အဘိ–၂–ဠ–၃၀၁၊ ပါ–၃၂၉၊ သီဟနာဒံ နဒတိ ပုဒ်အဖွင့်။ ။အံ–၄–ဠ–၂၉၂၊ ပါ–၃၄၂၊ သီဟသုတ်။

သီဟ၊ သီဟဗလ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ဤ ၂-ပုဒ်မှာလည်း ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ဖေါ်ပြသော ပုဒ်များတည်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၉၉၊ ဠ–ပ–အုပ်–၃၃၃။ ။သီဟသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၇၀၊ ဠ–၂၆၃၊ ဘုရားရှင်နှင့် ပကတိခြင်္သေ့ နှစ်ဦးကို နှိုင်းယှဉ်ပြပုံ။ ။သီဟပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ အပ–ဠ–ဒု–အုပ်–၉၇၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၀။ ။နိဒါန–သံ–ဠ–၄၃။ ။သီဟခည်ပုံ၊ ဇာတ်–ဠ–၃၅၂၊ ပါ–၂၇၇။ ။ထေရ–ဠ–ပ–အုပ်–၆၊ အကျယ်။ ။အံ–၄–ပါ–၃၃၂၊ ဠ–၂၇၀၊ လောကသုတ်၊ ဂါထာ။ ။ပါ–၃၁၅၊ ဠ–၂၅၃။ ။သီဟသုတ်၊ ပါ–၃၄၂၊ ဠ–၂၉၁၊ အနိစ္စမြင်ပုံ ဂါထာများ၊ ခြင်္သေ့လေးမျိုး ကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။ပဋိသံ–ဠ–ဒု–အုပ်–၂၃၂၊ ပါ–၃၅၆။ ။အံ–၁၀–ဠ–၂၉၄၊ပါ–၂၀၂။ ။အပ–ဠ–ပ–အုပ်–၆၊ အကျယ်။ ။အဘိ–၂–ပါ–၃၂၉၊ ဠ–၃၀၂။ ။သီဟသေယျ ပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ–၂–ဠ–၃၃၀၊ ပါ–၂၅၀။ ။သီဟဟနု ပုဒ်အဖွင့်၊ ဗုဒ္ဓ–ဠ–၂၄၁၊ ပါ–၃၄၀။ ။(အထက်ပါ သီဟနာဒ ကထာ၌လည်း

၌ ၂-ပုဒ်အဖွင့် ပါရှိ၏)။ ။သီဟသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၁၀၆၊ ဋ္ဌ-၄၁၊ ခြင်္သေ့မင်းနှင့် ဘုရားရှင်အား နှိုင်းယှဉ်ပြတော်မူပုံ၊ တရားဟောရာ၌ မုဆိုးကိုပင် ဟောရစေကာမူ လေးလေးစားစား ဟောကြားတော်မူကြောင်း။

သီဟိုဠ်ကျွန်း။ ။သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ အသျှင်မဟိန္ဒထေရ် သာသနာပြု ကြွတော်မူပုံ၊ (သီဟိုဠ်ကျွန်း အတ္တုပ္ပတ္တိလည်း ဟူ၏)၊ ဝိ-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၅၂၊ ၆၄။ ။ဗောဓိပင်ကို ပင့်ဆောင်တော်မူပုံ၊ ၆၀၊ ၆၉။ ။သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဗြဟ္မဏတိဿသူပုန်ဘေးကြီး ဖြစ်ပေါ်နေစဉ်အခါ ရဟန်းတော်တို့ ဒုက္ခကြီးစွာ ရောက်ကြရပုံကို ပြဆိုခန်း၊ အဘိ-၂-ဋ္ဌ-၄၂၇။ ။သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ထင်ရှားကျော်ကြားသော မထေရ်ကြီးများမှာ မူဂပက္ခသမာဂမ၊ (တေမိမင်းသား)၊ စူဠသုဘဒ္ဒသမာဂမ သမာဂမ၊ အယောဃရပဏ္ဍိတ သမာဂမ၊ ဟတ္ထိပါလသမာဂမ၊ အလောင်းတော်တို့တောထွက်ခန်းများတွင် နောက်ဆုံးမှ ပါဝင်ကြသူများ ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဇာတက-ဋ္ဌ-စ-အုပ်-၄၉၄၊ ထို့ကြောင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို လျင်စွာပြုသင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းထားသောဂါထာပါ၏၊ ထိုဂါထာမူရင်းမှာ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃-၌ရှိ၏။

သီဟသေနာပတိသုတ်။ ။အံ-၅-ပါ-၃၂၊ ဋ္ဌ-၂၀၊ ဒါန၏ အကျိုးကို ဟောထား၏။ ။၇-ပါ-၄၅၆၊ ဋ္ဌ-၁၇၃၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင် သဒ္ဓါတရားရှိသူ၏ အကျိုးနှင့် မရှိသူ၏အပြစ်ကို ဟောထား၏။

သီဟသေနာပတိဝတ္ထု။ ။သီဟသုတ်၊ အံ-ဂ-ပါ-၂၄၊ ဋ္ဌ-၂၀ဂ၊ ဘုရားရှင်ထံသွားရန် သီဟစစ်သူကြီးက မူလသူ၏ဆရာများဖြစ်ကြသော နိဂဏ္ဌများထံ အကြိမ်ကြိမ်ခွင့်တောင်းသော်လည်း မရခြင်းကြောင့် လေးကြိမ်မြောက်တွင် ဇွတ်အတင်း ဘုရားရှင်ထံသွား၍ အကိရိယဝါဒ ရှိ-မရှိ စသည် မေးလျှောက်ရာ ဘုရားရှင်က ဖြေကြားတော်မူသည်ကို နှစ်သက်ကြေနပ်လှသဖြင့် ဥပါသကာအဖြစ်ကို ခံယူခဲ့ပုံ၊ အနုဝိစ္စ ကာရံခေါ သီဟ ကရောဟိ အနုဝိစ္စကာရော တုမှာဒိသာနံ ဉာတမနုဿာနံ သာဓု ဟောတိ-ဟု ဘုရားရှင်က သတိပေးတော်မူသေးပုံ။ ။ဝိ-၃-ပါ-၃၂ဂ၊ ၃၃၄၊ ၅၊ ဋ္ဌ-၃၇ဂ၊ ဒိဋ္ဌ-သုတ-ပရိသင်္ကိတ အစွန်းသုံးပါးမှ လွတ်လျှင် ကပ္ပိယမံသကို စားကောင်းကြောင်း ခွင့်ပြုထားတော်မူပုံ။

သုံကရံ သာဓုနာ သာဓု-စသော ဂါထာ။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၉၂။ ။ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၉ဂ။ ။ဥဒါန်-ပါ-၁၅၀၊ ဋ္ဌ-၂ဂ၇၊ ၉၊သံဃဘေဒသုတ်။ ။ဝိ-၄-ပါ-၃၆၁၊ သူတော်ကောင်းမှာ ကောင်းသောအမှုကို ပြုလွယ်၍

မသူ့တော်မှာ မကောင်းသော အမှုကို ပြုလွယ်ကြောင်း၊ သူတော်ကောင်းမှာ မကောင်းသောအမှုကို အပြုခက်၍ မသူတော်မှာ ကောင်းသောအမှုကို အပြုခက်ကြောင်း ဟောထားသောဂါထာဖြစ်၏။

သုက္ကဓမ္မ ၂-မျိုး။ ။သုက္ကသုတ်၊ စရိယသုတ်၊ အံ—၂—ပါ—၅၃၊ ဋ္ဌ—၇။ ။ သုက္ကဓမ္မသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၁၉၊ ဋ္ဌ—၁၅၀၊ ဟီရိဩတ္တပ္ပနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်၊ ဂါထာများ ပါ၏၊ (လောကပါလတရား ဟူ၍ငင်း၊ ဒေဝဓမ္မ ဟူ၍ငင်း အသုံးပြုတော်မူကြသေး၏)၊ (ငင်းအခဏ်းတို့၌လည်း ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။

သုက္ကာထေရီ။ ။ထေရီ—ပါ—၃၇၅၊ ဋ္ဌ—၅၉၊ တရားတော်ကို အားထုတ်ခဲ့ရကျိုး၊ တရားဟောခဲ့ရကျိုး၊ နတ်တို့ကပင် ငင်းထေရီ၏တရားကို နာယူကြရန် လူတို့အား တိုက်တွန်းပေးကြပုံ။ ။အပ—ပါ—၃—အုပ်—၂၇၇၊ ၉၊ (ဂါထာနံပါတ်-၁၃၅၊ နတ်တို့က တိုက်တွန်းပုံဂါထာ)၊ ၇-ဆူသော ဘုရားရှင်တို့အထံတော်တွင် ရဟန်းပြု၍ ဓမ္မကထိက လုပ်ခဲ့သော အမျိုးသမီးလေး။ ။သုက္ကာသုတ်၊ (ပ-၃)၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၅။ ။ ဋ္ဌ—၂၇၉။

သုခသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ဣတိ—ဋ္ဌ—၇၁၊ ပါ—၂၀၅၊ ။ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ-အုပ်—၃၀၊ ပါ—၂၁၉။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၇၃၊ ပါ—၁၊ သုခသဒ္ဒေါ တာဝ သုခဝေဒနာ သုခမူလ သုခါရမ္မဏ သုခဟေတု သုခပစ္စယဋ္ဌာန အဗျာပဇ္ဇ နိဗ္ဗာနာဒီသု ဒိဿတိ။

သုခဖြစ်ကြောင်းများ။ ။၅-ပါး၊အံ—၅—ပါ—၂၃၊သဒ္ဓါ-ဟီရိမာ-ဩတ္တပ္ပီ-အာရဒ္ဓဝီရိယ-ပညဝါ။ ။၆-ပါး၊ သုခသောမနဿသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၇၅၊ ဋ္ဌ—၁၃၉။ ။၄-ပါး၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၆၂၊ ဂါထာ။ ။ သုခဝိဟာရသုတ်၊ဣတိ—ပါ—၂၁၁၊ဋ္ဌ—၉၇၊ဂါထာများပါ၏။ ။သုခေါ ဝိပါကော ပုညာနံ စသောဂါထာ၊ ပေဋက—ပါ—၁၉၉။ ။သုခေါ ဝိဝေကော တုဋ္ဌဿ စသောဂါထာ၊ ပါ—၂၀၂။ ။ဥဒါန်—ပါ—၇၇၊ဋ္ဌ—၉၀။ ။ဝိ—၃—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၂၄၀။ ။အဘိ—၅—ပါ—၁၆၃။ ။အဆင့်ဆင့်သာလွန်သော သုခကိုပြသောဂါထာလည်းပါ၏။ ။သုခါ သံဃဿ သာမဂ္ဂီ စသောဂါထာ၊ ဝိ—၄—ပါ—၃၆၉။ ။သုခသုတ်၊အံ—၁၀—ပါ—၃၅၂၊ ဋ္ဌ—၃၁၇၊ ဖြစ်လျှင်ဒုက္ခ၊ မဖြစ်လျှင်သုခ-ဟု ဟောထားတော်မူ၏။ ။ဒုတိယသုခသုတ်၊ ဤ၌ကား—သာသနာတော်၌ မွေ့လျော်လျှင်

သုခ၊ မမွေ့လျော်လျှင် ဒုက္ခ-ဟု ဟောထား၏။ ။သမင္ဂါနိ တပေါ သုခေါ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၆၂။ ။သုခဝဂ်၊ ဋ္ဌ-၁၆၅၊ ။သုခပုဒ် အဖွင့်၊အဘိ-၁-ပါ-၁၇၊ ဋ္ဌ-၁၆၀။ ။(ချမ်းသာခြင်းအကြောင်းများ အခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

သုခရှာ-ဒုက္ခတွေ့။ ။သူတပါးတို့ကို ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲစေ၍ သုခရှာလျှင် သုခ မတွေ့ရဘဲ ဒုက္ခသာတွေ့ရတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၈၁။ ။ နေတ္တိ-ပါ-၂၉၊ ၁၀၈၊ ဋ္ဌ-၂၂၃။ ။ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၁၈၃၊ ဋ္ဌ-တ-အုပ်-၄၄၄၊ (သုခလိုပြား ဒုက္ခပွါး၏)။ ။ဥဒါန-ပါ-ဂ၉၊ ဋ္ဌ-၉၇၊ သူတပါးကို မညှဉ်းဆဲဘဲ သုခရှာလျှင်မှ သုခတွေ့ရတတ်ကြောင်း၊၂-ဂါထာ။ ။နေတ္တိ-ပါ-၁၁၃၊ ဋ္ဌ-၂၂၈။

သုခနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သုခဝဂ္ဂ၊အံ-၂-ပါ-၇၉၊ ဋ္ဌ-၅၃။ ။ သုခအစစ်မှာ လောကုတ္တရာနယ်တွင်သာရှိကြောင်း၊ ထေရ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၂၃၊ပါ-၂၂၇။ ။သုခလိုက လိုက်နာရန်ညွှန်ပြသောဂါထာ၊ ဒီဃ-၁-ဋ္ဌ-၁၅၄။ ။သုခလိုက ဒုက္ခနှင့် ရင်းနှီးရကြောင်း၊ ပဏ်-၂-ပါ-၂၇၉၊ ဋ္ဌ-၂၂၃၊ (နခေါ သုခေန သုခံ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊ ဒုက္ခေန ခေါ သုခံ အဓိဂန္တဗ္ဗန္တိ)။ ။သုခလိုပြား ဒုက္ခပွါး၏၊ ခန္ဓ-သံ-ဋ္ဌ-၂၈၉၊ ပါ-၁၀၃။ ။သုခသုတ်၊ သဠာ-သံ-ပါ-၄၀၇၊ ဋ္ဌ-၁၁၅၊ ဝေဒနာသုံးပါး၏ အပျက်ကိုမြင်လျှင် နှစ်သက်ခြင်းကင်းကြောင်း၊ ၂-ဂါထာပါ၏။ ။ သုခိတသုတ်၊ နိဒါန-သံ-၃၉၄၊ ဋ္ဌ-၁၄၈၊ ချမ်းသာသူကိုမြင်သော် ငါတို့ လည်း မရေတွက်နိုင်အောင် ချမ်းသာဘူးခဲ့သည်တကားဟု ဆင်ခြင်အောက် မေ့၍ ငြီးငွေ့သင့်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။သုခ-ဒုက္ခ၌ အမြင်ချင်း မတူကြပုံ၊ အံ-၃-ပါ-၁၃၆၊ ဋ္ဌ-၁၁၆။ ။သုခပတ္တနာသုတ်၊ ဣတိ-ပါ-၂၄၁၊ ဋ္ဌ-၂၂၈။ ။သုခလ္လိကာနုယောဂ၊ သုခလ္လိကာနုယောဂါနိ သံသဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၁၀၇၊ ဂ၊ ဋ္ဌ-၉၆၊ တိတ္ထိတို့အလိုနှင့် သာသနာတော်အလို သုခယူကြပုံ ခွဲပြခဏ်း။ ။သုခပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ-၁-ပါ-၁၇၊ဋ္ဌ-၁၆၀။ ။အဆင့်ဆင့်သာလွန်သော သုခများကိုပြဆိုခဏ်း၊အံ-၁-ဋ္ဌ-၄၁၊ ပါ-၅။

သုဂတဂုဏ်တော်ဖွင့်။ ။ဥဒါန-ပါ-ဂ၅၊ ဋ္ဌ-၇၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၁၉၇။ ။ဝိ-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-ဂဂ။ ။ဇူဠနိ-ဋ္ဌ-၃၅။ ။စကား ဖ-ခွန်း၊ ပဏ်-၂-ပါ-၅၇၊ ဋ္ဌ-၇၇၊ (စကား ဖ-ခွန်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သုဂန္ဓတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ–ပါ–၂၂၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၉၊ လိပ်ဆူးငယ်ပန်းတို့ဖြင့် ခြေတော်ရာကို ပူဇော်ခဲ့ရကျိုးနှင့် ဂန္ဓကုဋိကို နံ့သာခရတို့ဖြင့် လိမ်းကျံပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။ ။အပ–ပါ–၃–အုပ်–၁၀၀၊ ဘုရားဂုဏ်တော်ကို ချီးကြူး၍ တရားဟောခဲ့ရကျိုး။

သုစရိုက် ၁၀-ပါး။ ။အံ–၁၀–ပါ–၄၉၁၊ ဋ္ဌ–၃၄၀၊ မဖွင့်၊ ပါ-၌ အကျယ်၊ သုစရိတနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၆၆၊ ဋ္ဌ–၈၆။ ။အံ–၄–ပါ–၅၂၉၊ ဋ္ဌ–၃၇၅၊ အတ္တန္တပသုတ်။ ။ဝိ-၅–ပါ–၂၃၅၊ ဋ္ဌ–၁၇၀။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၀။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၁၆၇။ ။အံ–၁၀–ပါ–၄၉၆၊ ၅၀၂၊ ဋ္ဌ–၃၄၀။ ။(ကုသလကမ္မပထခန်း၌လည်း ညွှန်ပြခဲ့ပြီ) (ဒုစရိုက်ခန်း၌လည်း တွဲလျက်ဟောထားတတ်၏)။

သုစရိုက်ပွါးပုံ။ ။သုစရိုက် ၁၀-ပါးကို ဟောထားသော ကုက္ကုလိယသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၆၇၊ ဋ္ဌ–၁၀၄။ ။၂၀၊ ၃၀၊ ၄၀၊ ပွါးပြပုံ၊ အံ–၁၀–ပါ–၅၀၇-မှ-၅၁၂-အထိ၊ ဋ္ဌ–၃၄၁၊ မဖွင့်။ ။(ဒုစရိုက်ပွါးပုံအခန်း၌လည်း တွဲလျက်ပြထားတတ်၏)။

သုစရိုက်အကျိုးများ။ ။အံ–၁–ပါ–၃၁၊ ဋ္ဌ–၃၆၄။ ။အံ–၃–ပါ–၂၉၆၊ သုစရိုက်ကံကြောင့် နတ်ပြည်လားရကြောင်း ဟောထားသော ၅-သုတ်၊ ကရဇကာယဝဂ္ဂ၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၉၀၊ ၄၉၄။ ။အကုသလသုတ် စသည်၊ အံ–၃–ပါ–၂၉၆၊ ၇၊ ၈၊ ဋ္ဌ–၂၄၃။ ။လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်တွင် အမျိုးမြတ်ခြင်း၊ ကြွယ်ဝခြင်းစသော ကောင်းကျိုးများ ခံစားရတတ်ကြောင်းဟောထားသော သံသပ္ပနိယသုတ်၊ ၁၀–ပါ–၄၉၆၊ ဋ္ဌ–၃၄၀။ ။သု-ပြု-ပုမ္မမရှိကြောင်း၊ အံ–၂–ပါ–၅၁၊ ဋ္ဌ–၅။ ။သုစရိုက်ကံလိုလျှင် လူ၊ နတ်တွင် ဖြစ်ရာလိုရာ ဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း ဟောထားသော သာလေယျကသုတ်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၅၄၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၂၇၊ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၅၅၊ ဋ္ဌ–၂၆၀။ ။သုက–၃–အကျိုးကိုမပေးနိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၁၁၊ ဋ္ဌ–၈၇၊ ။သုစရိုက်အကျိုးကြောင့် ငယ်ရွယ်စဉ်အခါ မသေကြကြောင်း ဟောထားသော မဟာဓမ္မပါလဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၁၄၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၉။ ။(ဒုစရိုက်အပြစ်ပြအခန်း၌လည်း တွဲလျက်ပြထားတတ်၏)။ ။ကမ္မပထပေယျာလဝဂ္ဂ၊ အံ–၃–ပါ–၃၀၂၊ ဋ္ဌ–၂၄၇။

သုဇာတဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၄၇၊ဌ–၂၃၉၊ဒုက္ကရစရိယာ ၉-လကျင့်ရကြောင်းဖွင့်ပြထားၡ်။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၇။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၄၆။ ။အဘိ–၁–ဌ–၆၅။

သုဇာတာသေဌ္ဌေးသမီးဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၇၊ ဌ–၃၀၉၊ ဧတဒဂ္ဂ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဥပါသိကာနံ ပဌမံ သရဏံ ဂစ္ဆန္တီနံ ယဒိဒံ သုဇာတာသေနိယဓီတာ-ဟူ၍ ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရသော ယသ သေဌ္ဌေးသား၏ မိခင်ဖြစ်၏။ ။၎င်းသေဌ္ဌေးသမီး နို့ဃနာကြို့ချက်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၇၇။ ။ဝိ–၃–ပါ–၂၁၊ ယသသေဌ္ဌေးသားရဟန်းပြုပုံ။

သုညတစသော အမည်သုံးမျိုး။ ။သုညတ၊အနိမိတ္တ၊ အပ္ပဏိဟိတ ဤသုံးမျိုး မည်ပုံဖွင့်ပြခဏ်း၊(မဂ်၊ ဖိုလ်၊နိဗ္ဗာန်၊ဝိပဿနာ) ဤသုံးမျိုးကို သုညတ၊ အနိမိတ္တ၊အပ္ပဏိဟိတ အမည်သုံးမျိုးပေးထားပုံ၊ သဠာ–သံ–ပါ–၄၇၅၊ ဌ–၁၃၅။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၃၇၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၆။ ။သုညတ၊ အနိမိတ္တ၊အပ္ပဏိဟိတ သမာဓိအဖွင့်၊ ပဋိသံ–ပါ–၄၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၇။ ။နိဒ္ဒေသ၊ပါ–၂၃၁၊ဌ–၁၄၇၊၁၅၁။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၆၊ ။ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၃၊ပါ–၂၄၀။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၇၊ပါ–ပ–အုပ်–၄၆။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၇၁၊ဌ–၂၉၁။ ။သုညတဝါရ၊ အဘိ–၁–ပါ–၃၅၊ ဌ–၁၉၉။ ။ပါ–၁၁၇၊ဌ–၃၂၇။ ။ပါ–၇၄၊၅၊ဌ–၂၆၆။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၇၄၊ဌ–၁၇၅။

သုညတနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သုညဘဝင်၊ စူဠသုညတသုတ်၊ပဏ်–၃–ပါ–၁၄၇၊ဌ–၁၀၇၊ ပထဝီ သညာ စသည်ကို နှလုံးသွင်း၍ အဆင့်ဆင့်ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေရခြင်းအကြောင်းများကို ဟောထား၏။ ။မဟာသုညတသုတ်၊ပါ–၁၅၁၊ဌ–၁၁၀၊ဂိုဏ်းအသင်းဖွဲ့၍ မနေဘဲ တပါးတည်း နေမှသာ ချမ်းသာကြောင်းဟောထား၏။ ။သုညဘလောကသုတ်၊သဠာ–သံ–ပါ–၂၇၀၊ ဌ–၁၇။ ။သုညဘ–၂-မျိုး (သတ္တသုညတ၊ သင်္ခါရသုညတ)၊ အဘိ–၅–ဌ–၁၆၉၊ပါ–၁၇၇၊ ။သုညတကထာ၊ အဘိ–၅–ပါ–၄၁၇၊ ဌ–၂၆၇၊ခန္ဓာတို့၏ အနတ္တလက္ခဏာနှင့် နိဗ္ဗာန်၊ဤ သုညတနှစ်ပါးလုံးသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။သုညတ အတ္တနိယ ဖြစ်ပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၉၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇။ ။သုညကထာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၃၅၇၊ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၇၊ အနတ္တလက္ခဏာကို အကျယ်ဟောထား၏။

သုတသဒ္ဒါဟောနိုင်သေစအနက်များ။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅။ ။ သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၅။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၅။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၈၆၊ပါ—၃။ ။ ဥဒါန်—ပါ—၇၇၊ဋ္ဌ—၁၁။ ။ဇာတိ—ပါ—၁၉၅၊ဋ္ဌ—၂၁။ ။ပဋိသံ—ပါ-၁၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃။ ။ပါ—၁၉၈၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၅။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၂၉။ ။သုတသဒ္ဒေါ တာဝ သဥပသဂ္ဂေါ အနုပသဂ္ဂေါစ၊ (ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃-၅)။ ။

ဂမနေ ဝိဿုတေ တိန္တေ၊ နုယောဂေါပစိတေပိစ။
သဒ္ဒေစ သောတဒွါရာနု၊ သာရဉာတေစ ဒိဿတိ။

သုတရေ၊ သုတသန္နိစယ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၇၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၄။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၆၇။

သုတ္တမည်ပုံဂါထာ။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၀။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅။ ။ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၂၀။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၁၀။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁။

သုတ္တ ဂေယျ ဝေယျာကရဏစသော အင်္ဂါ ၉-ပါးအဖွင့်။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၀၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၅၁။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၁၂၊စိစစ်ပြခဏ်း။ ။သုတ္တ,ဝိနယ,အနုလောမ,ပညတ္တ,အနုလောမိကပုဒ်များကိုဖွင့်ပြပုံ၊ဝိ—၅—ပါ—၂၇၉၊ဋ္ဌ—၂၀၀။

သုတ္တနိက္ခေပလေးမျိုး။ ။(အတ္တဇ္ဈာသယ၊ ပရဇ္ဈာသယ၊ ပုစ္ဆာဝသိက၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိက)၊ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆။ ။နိဒါန်—သံ—ဋ္ဌ—၃။ ။ အံ—၁—ဋ္ဌ—၁၄။ ။ဥဒါန်—ဋ္ဌ—၂၇။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၃၂။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၈၅။ ။ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၅၀၊အကျယ်၊ သုတ်ကိုဟောခြင်းအကြောင်းလေးမျိုးဟူလို။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၂။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၄။

သုတ္တန္တိကမာတိကာ။ ။သမာပတ္တိဝဂ္ဂ၊ အံ—၂—ပါ—၉၃၊ ဋ္ဌ—၆၂။ ။ သုတ္တန္တမာတိကာ၊ (ဝါ)ဒုကမာတိကာဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်အသုံးပြုနေကြသော ဒုကဝဏ္ဏနာ၊ဒီဃ—၃—ပါ—၁၇၀၊ဋ္ဌ—၁၅၉။ ။သုတ္တန္တိက ဒုကမာတိကာ ပဒဝဏ္ဏနာ၊ အဘိ—၁—ပါ—၁၊ဋ္ဌ—၉၃။ ။သုတ္တန္တိက ဒုကနိက္ခေပကထာ၊ ပါ—၂၅၅၊ဋ္ဌ—၄၁၀။ ။၎င်းကို အသျှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ဟောကြောင်းရှင်းပြခဏ်း၊ ၁—ဋ္ဌ-၉။

သုန္ဒရသမုဒ္ဒတ္ထေရဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၄၂၇၊ ပြည့်တန်ဆာမက အမျိုးမျိုးဖြားယောင်းသော်လည်း မရသော မထေရ်၊ ဘုရားရှင်သတိပေး တရားအဆုံးတွင် ရဟန္တာဖြစ်၍ အိမ်ခေါင်မိုးကိုထိုးဖောက်ကြွသွားတော်မူပုံ။ ။ထေရ—ပါ—၂၉၁၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၂၃။

သုန္ဒရီပရိဗ္ဗာဇိကာဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၉၆၊ ၎င်းသုန္ဒရီ ပရိဗ္ဗာဇိမကို ဘုရားတပည့်သားတို့ သတ်ကြသည်ထင်အောင် တိတ္ထိတို့ပြုလုပ်ကြပုံ။ ။ ဥဒါန—ပါ—၁၂၇၊ဋ္ဌ—၂၃၂၊လူများက ရဟန်းတော်များကို ဆဲရေးကြရာ သည်းခံသည်ကိုမြင်၍ ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ၊ ။၎င်းစွပ်စွဲခံရမှုမှစ၍ ဝဋ္ဋ်ကော် ၁၂-ပါးကို ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဋ္ဌ—၂၃၉။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၃၅၊ပါ—၄၀၁။ ။မဏိသူကရဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၇၅၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၇၃။

သုန္ဒရီနန္ဒာထေရီ။ ။၎င်းထေရီကို ဇနပဒကလျာဏီဟူ၍လည်း ခေါ်ကြသောကြောင့် (ဇ-ခဏ်း၌) ညွှန်ပြခဲ့ပြီ။

သုန္ဒရီထေရီ။ ။ထေရီ—ပါ—၄၁၄၊ ဋ္ဌ—၂၃၆၊ဆွမ်းလှူရကျိုး၊ မောင်ငယ်လေးသေ၍ သံဝေဂရပြီး သာသနာတော်ဝင်လာရာ သိက္ခမာန်ဘဝကပင် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။ ။(အပဒါန၌မရှိကြောင်း မှတ်ချက်ပြထား၏။)

သုဒ္ဓါဝါသဘုံနှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်ထွန်းတော်မူသောအခါ၌သာ ထိုဘုံတွင် ပုဂ္ဂိုလ်ရှိနိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၊၃၇။ ။အံ—၉—ဋ္ဌ—၂၇၄။ ။အံ—၇—ဋ္ဌ—၁၆၅။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၅။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၅၅။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၀၁၊ ပါ—၅၉။ ။၃—ပါ—၁၉၇၊ဋ္ဌ—၂၁၂၊၂၂၇။ ။သုဒ္ဓါဝါသ—၅-ဘုံ၏ဝိဂ္ဂဟ၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၇၀၊ပါ—၄၂။

သုမေ္မာသဘင်။ ။သုဓမ္မာသဘင်မှာ နတ်ပြည်, ဗြဟ္မာ့ပြည် အားလုံး၌ရှိကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၁၉၊ပါ—၄၁၄။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၄၉၇။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၄။

သုဓမ္မာဇရပ်။ ။တာဝတိံသာနတ်ပြည်ရှိ သုဓမ္မာဇရပ်အကြောင်း၊ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၂၄၀၊ ပါ—၁၇၇။ ။အံ—၇—ဋ္ဌ—၁၇၅။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ် ၁၇၄။ ။ဇာတက—ပါ—၃—အုပ်—၂၀၃၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၅၉။

သုဒ္ဓိလေးမျိုး။ ။ရဟန်းတို့အတွက် စင်ကြယ်ကြောင်းလေးမျိုး၊ (ဒေသနာသုဒ္ဓိ၊သံဝရ၊ပရိယေဋ္ဌိ၊ပစ္စဝေက္ခဏာသုဒ္ဓိ)၊ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၄၁။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၂၊ ။သင်္ဂဟ-ဋ္ဌ–၆၈၊ (ရဟန်းတို့၏ သီလလေးပါးပင်ဖြစ်၏)။ ။ရဟန်းခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီ။

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး။ ။သားတော်ဘုရားရှင်ကို ကပိလဝတ်ပြည်သို့ကြွတော်မူရန် အပင့်ခိုင်းပုံ၊ ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၂၇။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၅၊ဆွမ်းခံစားခြင်းသာ ချမ်းသာကြောင်းဂါထာ။ ။သုဒ္ဓေါဒနပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု-အုပ်–၁၇၁၊ပါ–၃၀၁။

သုပ္ပဝါသာဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၇၊ဋ္ဌ–၃၄၇၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဥပါသိကာနံ ပဏီတဒါယိကာနံ ယဒိဒံ သုပ္ပဝါသာကောလိယဓီတာ-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့်ချီးမြှင့်ခံရသော အသျှင်သီဝလိမထေရ်၏မယ်တော်ဖြစ်၏။ ။ဥဒါန–ပါ-၉၃၊ဋ္ဌ–၁၀၇၊မိန်းမတို့မှာ မွေးဖွါးရမှု၌ အားမရနိုင်ကြကြောင်းလျှောက်ထားပုံ၊ ဒုက္ခက သုခယောင်ဆောင်၍ မေ့လျော့သူကို နှိပ်စက်တတ်ကြောင်းဂါထာ။

သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနူဝတ္ထု။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ-၂၃၃၊ဋ္ဌ–၃၁၉။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ-ပ–အုပ်–၃၀၂၊သူတော်ဥစ္စာ ၇-ပါးရှိလျှင် ဆင်းရဲသည် မမည်ကြောင်းဂါထာများ၊ နူနာရောဂါစွဲကပ်ခံရပုံအတိတ်ဝတ္ထု၊ ကိုယ်ပြုကိုယ်ခံရကြောင်း ဂါထာ။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၃၄၊ဋ္ဌ–၂၅၃၊နွားမွေ့သေရပုံစသည်ကိုအကျယ်ဟောထား၏။

သုပ္ပိယာဝတ္ထု။ ။အံ–၁-ပါ–၂၈၊ ဋ္ဌ–၃၄၈၊တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဥပါသိကာနံ ဂိလာနုပဋ္ဌာကီနံ ယဒိဒံ သုပ္ပိယာ ဥပါသိကာ–ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့်ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၅၉၊ဂိလာနရဟန်းအတွက် အသားမရ၍ မိမိ၏ပေါင်သားကိုချက်လှူပုံ။ ။ဝိ–၃–ပါ–၃၁၁၊ဋ္ဌ–၃၇၆။

သုပြဟ္မာနတ်သားဝတ္ထု။ ။သုပြဟ္မာသုတ်၊ပန်းခူးနေစဉ်မှာပင် နတ်သမီး ငါးရာတို့စုတေ၍ အဝီစိငရဲ၌ကျရောက်သွားကြသောကြောင့် အလွန်ထိတ်လန့်ပြီး ဘုရားရှင်ထံ ပြေးလာသောနတ်သား၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၅၂၊ ဋ္ဌ–၁၀၃။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၄၁၊ တရားတော်အဆုံး၌ သောတာပန်တည်သွား၏။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၀။

သုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗိုဇ်။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၉၊ ဗာဟိရသာသနာ၌ သမဏအစစ်မရှိ၊ သံခါရတို့မမြဲကြောင်းဂါထာ။ ။သုဘဒ္ဒတွေ့ရအပဒါန်၊ အပ—ပါ-ပ—အုပ်—၁၁၁၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၃၊ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီးနောက်ဆုံးမှ ဘုရားရှင်တွေ့၍ ရဟန္တာဖြစ်၏၊ ထိုသို့နောက်ဆုံးမှတွေ့ရခြင်း၏ အပြစ်ကိုလည်း ကိုယ်တိုင်ပြန်ဟောထားပုံ၊ ပါ—၁၁၂၊ပန်းနှင့်တန်ခွန်လှူရကျိုး။ ။ ဒီဃ—၂—ပါ—၁၂၃၊ဋ္ဌ—၁၇၉။

သုဘဒ္ဒရဟန်းကြီး။ ။၎င်းရဟန်းကြီးက ဘုရားရှင်အပေါ် ရန်ငြိုးဖွဲ့ပုံအကြောင်းကို ရှင်းပြချက်။ ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၉၁၊ ပါ—၁၃၃၊ ၄။ ။ ဝိနယာဗ္ဗဇိဘာဝတ္ထု၊ ဝိ—၃—ပါ—၃၄၇၊ ဋ္ဌ—၃၀၄။

သုဘာသိတသုတ်။ ။စကားအရာ အင်္ဂါလေးတန်ကို ဟောထား၏၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၉၀၊ ဋ္ဌ—၂၄၉။ ။၎င်းနှင့်ဆိုင်ရာဝတ္ထုများ၊ ဋ္ဌ—၂၅၀၊ ၂၅၁၊ မည်သည့်ဘာသာစကားပင်ဖြစ်စေကာမူ မဂ်ဖိုလ်ကိုရစေလျှင် (ဝါ) ကောင်းကျိုးရှိစေလျှင် သုဘာသိတဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏၊ သံဝေဂယူဘွယ်ဂါထာများ ပါ၏။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉။ ။ပါ—၃၄၄၊ ဋ္ဌ—၁၂၂၊ ၁၂၄။ ။ထေရ—ပါ—၃၇၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၂၆။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၁၄၊ ပါ—၄။ ။(စကားခဏ်း၌လည်းညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။

သုဘူတိမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၄၊ ဋ္ဌ—၁၇၃၊ အကျယ်၊ ဧဘဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ အရဏဝိဟာရီနံ ယဒိဒံ သုဘူတိ။ ။ ဒက္ခိဏေယျာနံ ယဒိဒံ သုဘူတိ-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူး နှစ်တန်ရသောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၂၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၉၂၊ ၎င်းမထေရ်အား ချီးကျူးထားသော အရဏဝိဘင်္ဂသုတ်။ ။ထေရ—ပါ—၂၁၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉။ ။သုဘူတိသုတ်၊ ဥဒါန—ပါ—၁၆၆၊ ဋ္ဌ—၃၁၆။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၇၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၊ ပန်းအခင်းနှင့် ထီးမိုးရကျိုး။

သုမနစုဒ္ဒဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၂၉၊ ဋ္ဌ—၁၀၄၊ ဒုက္ကရစရိယာ ၁၀-လကျင့်ရကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၂။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၃။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၆၂။

သုမနသာမဏေကျော်ဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၂၊ မရှိဟူသော စကားကို မကြားရပါလို-ဟု ဆုတောင်းသောဂါထာ၊ ပန္နဂနဂါးမင်းကို နှိမ်နင်း၍ အနောတတ္တရေအိုင်မှ ရေကိုယူဆောင်နိုင်ပုံ၊ ၇-နှစ်သားတွင်

ရဟန္တာဖြစ်၍ ၇-နှစ်သားမှာပင် ရဟန်းဖြစ်စေ-ဟု ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။ထေရ–ပါ–၂၀၇၊ ဌ–၃–အုပ်–၁၀၉။ ။မြလေးပန်း လှူရကျိုး။

သုမနမာလာကာရဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၆၊ အသက်စွန့်၍ ပန်းလှူရသောကြောင့် နောင်ရလတ္တံ့သော အကျိုးများကို ဟောထား၏။ ဗျာဒိတ်လည်း ပေးထားတော်မူခဲ့၏။ ။ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၁၀၉။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၄။

သုမနတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ–ပါ–၂၇၆၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၄၇၊ ဖန်ခါးသီးလှူရကျိုး။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၉၅၊ မြလေးပန်းလှူရကျိုး။ ။သုမနပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ဋ္ဌ–၁၂၃၊ ၁၅၅၊ ပါ–၁၅၆။

သုမင်္ဂလတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ–ပါ–၂၂၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၉၊ ရေချိုးပြီးစ သက်နှံးတထည်တည်းဖြင့် နေတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်ကိုမြင်၍ ဝမ်းမြောက်လှသောကြောင့် လက်ပန်းပေါက်ခတ်၍ ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၇၁၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၈၊ ဧဤ္ဌ ပိယဒဿီဘုရားရှင်ကိုမြင်၍ လက်ပန်းပေါက်ခတ်၍ ပူဇော်ခဲ့သော ရုက္ခစိုးဖြစ်၏။ ဆွမ်းလှူရရှိခိုးရကျိုး။ ပါဠိ-၌ကား ပိယဒဿီဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရဟန္တာတထောင်အား ဆွမ်းကပ်လှူခဲ့ရကြောင်း၊ ဘုရားရှင်ကို ဆွမ်းစားပင့်ရာ စိတ်ဖြင့်သာ ပင့်ကြောင်း ပြန်ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၆၂၊ ဋ္ဌ–၁၂၉၊တူရိယာတို့ဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး၊ လက်ပန်းပေါက်ခတ်၍ ပူဇော်ရကျိုးလည်း ပါ၏။

သုမနသေဋ္ဌေးသမီးကလေး။ ။ဝိပဿီဘုရားရှင် လက်ထက်တော် အခါက မြလေးပန်းတို့ဖြင့် ဖုံးအုပ်၍ ခဲယဉ်းစွာ နို့ဃနာဆွမ်းလှူခဲ့သော သုမနသေဋ္ဌေးသမီးလေး၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၆၇။ ။သုမနသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၇၊ ဋ္ဌ–၁၃၊ ဂေါတမဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တွင် ကောသလမင်းကြီး၏ သမီးတော်ဖြစ်လာ၏။ ဒါနပြုသူ မပြုသူတို့ ထူး-မထူး မေးလျှောက်ရာ လောကီနယ်ပယ်၌ကား ထူးကြောင်း၊ တရားထူး သိရာ၌ကား မထူးကြောင်း ဖြေကြားတော်မူ၏။ ဂါထာများပါ၏။

သုမေဓဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၄၆၊ ဋ္ဌ–၂၃၄၊ ဒုက္ကရစရိယာ ၁၅-ရက်သာ ကျင့်ရကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။သုမေဓဘုရားရှင်နှင့် ကုမ္ဘကဏ္ဏဘီလူးတို့ စစ်တိုက်ခဏ်း၊ ဋ္ဌ–၂၃၅။ ။ဓာတ်တော်များပြန့်နှံ့၍တည်ခဲ့ကြောင်း၊ ပါ–၃၄၈။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၇။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၅။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၆၅။

သုမေဓ ပတ္ထနာ ကထာ။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၀၆၊ ဌ—၇၅၊ သုမေဓာ ရှင်ရသေ့ ဘုရားဆုတောင်းပုံ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်က ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပုံ၊ သတ္တဝါများကို ကယ်တင်ရန် ကြိုးဝါးတော်မူပုံ-စသည်များကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ကြိုးဝါးတော်မူပုံ လေးဂါထာ၊ပါ—၃၁၀၊ဌ—၁၁၄။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၈။ ။ဥဒါန—ဌ—၁၁၇။ ။ဣတိ—ဌ—၁၁၆။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၁၇။ ။အဘိ—၁—ဌ—၄၃။ ။သုမေဓာရှင်ရသေ့အား ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်က ပန်း ၈-ဆုပ်တို့ဖြင့် ပူဇော်ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ—ဌ—၁၁၉။ ။စရိယာ—ဌ—၁၃။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၅၂၊၅၃၊ အကျဉ်း။ ။နိမိတ်များကို မြင်၍ ဧကန်ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့ဟု သုမေဓာ ရှင်ရသေ့အား နတ်ဗြဟ္မာတို့က လျှောက်ထားသော ဂါထာများ၊ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၁၃၊ဌ-၁၂၅။ ။သုမေဓကထာ၊ အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၊၂၁၊ အကျယ်။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၃-မှ ၃၄-အထိ။ ။အဘိ—၁—ဌ—၃၃၊၄၃။ ။သုမေဓပုဒ်အဖွင့်၊ဗုဒ္ဓ—ဌ—၇၉။

သုမေဓာထေရီ။ ။ထေရီ—ပါ—၄၂၉၊ဌ—၂၇၀၊ကျောင်းလှူရကျိုး၊ မိဘတို့အား ကာမဂုဏ် အပြစ်များကို ပြန်၍ဟောပြခဏ်း၊ ။အပ—ပါ—၃—အုပ်—၁၇၇၊၂၂၃၊ သံဃာ့အာရာမ်လှူရကျိုး။

သုရာနှင့် မေရယ ၅-မျိုးစီကို ပြဆိုခဏ်း။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၄၀၅၊ ဌ—၃၃၄။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၀၅၊ဌ—၃၁၀။ ။အဘိ—၂—ပါ—၂၉၉၊ဌ—၃၆၅။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၄၀၊ ဌ—၁၂၇။ ။ဝိ—၂—ပါ—၁၄၆၊ ဌ—၁၂၇။ ။ငှင်းသိက္ခာပုဒ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်၊ဣတိ—ပါ—၂၃၉၊ဌ—၂၂၁၊(ငါးပါးသီလခဏ်း၌ငှင်း,ဒုစရိုက်ခဏ်း၌ငှင်း ရှိ၏)။ ။သုရာမေရယသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၄၀၅၊ဌ—၃၃၄၊ ငှင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သူတို့နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထား၏။

သုရာ ၅-မျိုး၊

၁။ ပိဋ္ဌသုရာ····ဆန်မှုန့်ဖြင့် ပြုလုပ်သော သေရည်။
၂။ ပူဝသုရာ····မုယောမှုန့် ဂျုံမှုန့်ဖြင့် ပြုလုပ်သော သေရည်။
၃။ ဩဒနသုရာ····ထမင်းဖြင့် ပြုလုပ်သောသေရည်။
၄။ ကိဏ္ဏပက္ခိတ္တသုရာ····တဆေးမှုန့်ကိုခတ်၍ ပြုလုပ်သောသေရည်။
၅။ သမ္ဘာရသံယုတ္တသုရာ···· သေရည်ဖြစ်ကြောင်းများကို စုပေါင်း၍ ပြုလုပ်သောသေရည်။

မေရယ ၅-မျိုး၊

၁။ ပုပ္ဖါသဝ····သစ်ပွင့်မှဖြစ်သောအရက်။
၂။ ဖလာသဝ····သစ်သီးမှဖြစ်သောအရက်။
၃။ မဓွာသဝ····မုဒရက်ရည်မှဖြစ်သောအရက်။
၄။ ဂုဠာသဝ····တင်လဲမှဖြစ်သောအရက်။
၅။ သမ္ဘာရသံယုတ္တ····အရက်ဖြစ်ကြောင်းများကို စုပေါင်း၍ ဖြစ်သောအရက်။

သုဝဏ္ဏသာမစရိယ။ ။စရိယာ—ပါ—၄၁ဝ၊ဋ္ဌ—၂၄၉၊မေတ္တာပါရမီကို ပြဆိုချက်။ ။ဇာတက—ပါ—၃—အုပ်—၁၇၄၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၈၅၊ မိဘကို လုပ်ကျွေးခဲ့ပုံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုမှာလည်း မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

သုသုမာရဂိရိမြို့။ ။ငုင်းနာမည်ခေါ်ရခြင်းအကြောင်းကိုဖွင့်ပြပုံ၊ ပဏ္ဏ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇ဝ၊ ပါ—၁၃၂။ ။ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၂၂၉၊ ပါ—၁။

သူ ႊရခတလိုဏ်။ ။ဝက်တူးသောလိုဏ်အကြောင်းကို ပြဆိုချက်။ ပဏ္ဏ—၂—ဋ္ဌ—၁၄၁၊ ပါ—၁၆၁။ ။သူကရခတသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂ဝ၅၊ဋ္ဌ—၂ဂဝ၊ ရဟန္တာအသျှင်မြတ်များက ဘုရားရှင်၌ အလွန်ရိုသေကြခြင်း အကြောင်းကိုမေး၍ ဖြေရှင်းထားပုံ။

သူခိုး-ဓါးရိုးကမ်း။ ။သူခိုးအား ဓါးရိုးကမ်းသောအကြောင်းကို ဟောထားသော စူဠဓနုဂ္ဂဟပဏ္ဍိတဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၄၆။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂ဝ၅။

သူစိလောမဘီလူးဝတ္ထု။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂ဝဂ၊ ဋ္ဌ—၂၇၆၊ သံဃိက အိပ်ရာနေရာ၌ ချွေးအညစ်အကြေးတို့ဖြင့် ပေပေကျံကျံ မရိုမသေသုံးစွဲခဲ့သော အပြစ်ကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်နေရကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၂ဝ၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၇။ ။(ခရလောမဘီလူးဝတ္ထု၌လည်း တွဲပြထား၏)။

သူတပါးအပြစ်ကိုမြင်လွယ်၍ ကိုယ့်အပြစ်ကိုမူ ဖုံးကွယ်တတ်ကြကြောင်း။ ။သူတပါး၏အပြစ်ကို ရှာကြံမြင်တတ်သော်လည်း ကိုယ့်အပြစ်ကိုမူ မြင်ခဲလှကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၃ဂ၊ ၃၄၆။ ။ပဏ္ဏ—၃—ဋ္ဌ—၂ဝ၊ ပါ—၂၉။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၃၆၊ ဋ္ဌ—၂၂။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂ဝ၉။ ။သူတပါးအပြစ်ကို ပြောတတ်သူတို့

သတိမူစရာဂါထာများ၊ သုတ္တ—ပါ—၃၀၁၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၇။ ။သူတပါး အပေါ်၌ အထင်သေးတတ်သူတို့ကို ဆုံးမသောဂါထာ၊ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၄၅။ ။သူမိုက်စကား အရေးမထားထိုက်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၇။

သူတပါးမကောင်းကြံ- ကိုယ်ဘေးရန်ထိ။ ။ဃဋာသက သေဋ္ဌေးလောင်း သူငယ်ကို သေစေလို၍ သေဋ္ဌေးကြီးက ကြံစည်ရာ မိမိ၏သားရင်းသေရပုံ၊ အံ—၁—ဌ—၃၂၆။ ။မာဂဏ္ဍီမိဖုရားတို့ လူစုကိုသံထွန်သွားဖြင့် ထွန်စေပြီး မီးလောင်တိုက်အသွင်းခံကြရပုံ။ ။ဌ—၃၄၁၊ မာဂဏ္ဍီမိဖုရားကို ကား အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍ မုန့်ကျော်သလိုကျော်စေပုံ။ ။ကောကသုနခ လုဒ္ဒကဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၁၁။ ။သာဠိယဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၀၊ ဌ—တ—အုပ်—၁၀၀။ ။ဓမ္မဓဇဇာတက၊ ပါ—၅၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၂။ ။ပါ—၇၃၊ ဌ—၂၆၀။ ။အယကူဋဇာတက၊ ပါ—၁၁၇၊ ဌ—တ—အုပ်—၁၃၄။ ။(သီလရှိသူပြစ်မှားခြင်း အပြစ်ပြအခဏ်း၌ရှင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်ပြအခဏ်း၌ရှင်း၊ ဒဏ် ၁၀-ပါးအခဏ်း၌ရှင်း၊လေထက်လွှင့်မြူ ကိုယ့်ဘက်မူသို့-ဟူသော အခဏ်း၌ရှင်း၊ရသေ့ရဟန်းကောင်းတို့ကို ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်ပြခဏ်း၌ရှင်း သဘောတူ အဓိပ္ပါယ်များ ပါရှိ၏)။

သူတပါးကိုဆုံးမလိုလျှင် မိမိကိုယ်ကို ဦးစွာဆုံးမရကြောင်း။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၀၀၊၉၀၊ ဂါထာ၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမပြီးမှသာ သူတပါးကိုဆုံးမက လွယ်ကူလှကြောင်း ဂါထာ၊ ဇာတက—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၉၉။ ။ဌ—တ—အုပ်—၃၁၃။ ။သူတပါးကို စောင့်ရှောက်လိုလျှင် မိမိကိုယ်ကို ဦးစွာစောင့်ရှောက်ရကြောင်း၊ ဒီဃ—၃—ဌ—၃၄၊ ပါ—၅၀။ ။သေဒကသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၁၄၆၊ ၇၊ ဌ—၂၅၉။ ။ကိုယ်တိုင်က ကာမဂုဏ် ခံစားမှုကင်းမှ သူတပါးကိုလည်း ကင်းစေနိုင်ကြောင်း စသည်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၅၄၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၇။

သူတပါးငိုအောင်ပြု အမှုသည်မှာ ပြန်ငိုရာ။ ။ဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၂၅၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၆။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၁၀၊ ဌ—၂၂၅။ ။ဇာတက—ဌ—တ—အုပ်—၂၇၄။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၆။

သူတော်ကောင်းဥစ္စာ ၇-ပါး။ ။(အရိယဓန ၇-ပါးဟူလို)၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၂၀၀၊ ဌ—၂၂၁၊ သဒ္ဓါ-သီလ-ဟိရီ-ဩတ္တပ္ပ-သုတ-စာဂ-ပညာ။ ။

ဝိ—၅—ပါ—၂၄၃၊ မသူတော်ဥစ္စာ ၇-ပါးကိုလည်း ဟောထားၿ၏။ ။ (ဆင်းရဲသည်မမည်ကြောင်း အခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။

သူတော်ကောင်း နတ်ကောင်းမ။ ။ဤစကားပုံစဖြစ်လာဟန်၊ ထေရ—ဠ—ပ—အုပ်—၅၆၊ ၂၅၆။ ။စန္ဒကိန္နရီဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၀၊ ဠ—စ—အုပ်—၂၀၇။ ။သမ္ဗုလာဇာတက၊ ပါ—၃၉၄၊ ဠ—မ—အုပ်—၉၅။ ။စန္ဒကုမာရဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၂၅၅၊ ဠ—သ—အုပ်—၁၀၁။ ။မဏိစောရဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၅၁၊ဠ—ဒု—အုပ်—၁၁၂။

သူတော်ကောင်းနှင့် ပေါင်းဖော်ရကျိုး။ ။ဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၂၃၆၊ ဠ—ပ—အုပ်—၂၁၁။ ။ဠ—ဒု—အုပ်—၇၄။ ။ပါ—၂၅၅၊ ဠ—ပ—အုပ်—၃၀၀။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၄၉၊ ဠ—ဒု—အုပ်—၁၀၁၊ သီလာနိသံသဇာတက။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၃၆၊ ဠ—မ—အုပ်—၅၂၃။ ။သဂ္ဂါထာ—သံ—ပါ—၁၆၊ဠ—၅၂၊ဝဏ္ဏများနှင့်တကွ အကျယ် ပြဆိုထား၏။ ။ပါ—၅၅၊ ဠ—၁၀၅။ ။အံ—၁၀—ပါ—၃၄၀၊ ဠ—၃၁၇။ ။ဝိမာန—ပါ—၁၂၄၊ ဠ—၃၃၀။ ။ပေတ—ဠ—၄၆၊ ပါ—၁၃၄။ ။ဣတိ—ပါ—၂၄၁၊ ၂၄၂၊ ဠ—၂၃၀၊ အမွှေးအကြိုင်ထုပ်သော ဖက်ရွက်လည်း မွှေးကြိုင်လာကြောင်း ဥပမာဂါထာ။ ။သုတ္တ—ဠ—ဒု—အုပ်—၁၃။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၃၃၀၊ ဠ—စ—အုပ်—၄၃၇၊ ဂ၊ သတ္တိဂုမ္ဗဇာတက။ ။အင်္ဂုလိမာလမထေရ်ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဠ—ဒု—အုပ်—၁၁၀၊ သက်ဝါသုတ်—အံ။ ။မဟာနာရဒကဿပဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၅၊ ဠ—သ—အုပ်—၁၂၆။ ။(သဒ္ဓါတရားရှိသူကို မှီဝဲရကျိုး အခဏ်း၊ သီလရှိသူကိုမှီဝဲရကျိုးအခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။

သူတော်ကောင်းတို့ကို ပြစ်မှားခြင်း အပြစ်များ။ ။သူတော်ကောင်းတို့ကို ပြစ်မှားသူတို့ခံရသောရဲ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၀၊ ၉၊ ဠ—ဆ—အုပ်—၁၃၄၊၅။ ။ကောကသုနခလုဒ္ဒကဝတ္ထု၊ဓမ္မ—ဠ—ဒု—အုပ်—၂၀။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၃၀၀၊ ဠ—သ—အုပ်—၄၂၊၄၅၊ သူမြတ်ဖျက်ဆီးဘေးရန်ကြီးတတ်ကြောင်းနမူနာ။ ။ဝိ—၁—ပါ—၄၉၊ ဠ—ပ—အုပ်—၂၄၆၊ လိစ္ဆဝီမင်းတို့ ယုတ်မာလှပုံ၊ ထိုယုတ်မာမှုကြောင့်ပင် ၎င်းတို့ ပျက်စီးကြရကြောင်း။ ။အံ—၆—ပါ—၃၂၇၊ ဠ—၁၂၂၊ ဓမ္မိကသုတ်၊ ဂါထာများပါ၏။ ။(သူတပါးမကောင်းကြံ ကိုယ်ဘေးရန်ထိ အခဏ်း၌လည်း အညွှန်းများနှင့်တကွ ရေးခဲ့ပြီ)။

သူတော်ကောင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သူတော်ကောင်းတို့ ကျက်စားရာ ၇-ပါး၊ခန္ဓ-သံ-ပါ-၆၉၊ ဋ္ဌ-၂၅၉။ ။သူတော်ကောင်းတရားမှ ရွေ့လျောခြင်း၊ မရွေ့လျောခြင်း ၅-ပါးစီကို ဟောထားသော စဝနသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၆၊ ဋ္ဌ-၃။ ။သူတော်,မသူတော်တို့ နေထိုင်ခြင်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၂-ပါ-၇၇၊ ဋ္ဌ-၅၂၊ သန္တသန္ဓိဝါသ၊ အသန္တသန္ဓိဝါသ။ ။သူတော်ကောင်းတို့ ပေါ်ပေါက်လာရကျိုး၊ အံ-၈-ပါ-၇၅၊ ဋ္ဌ-၂၃၁၊ ၎င်းတို့ကို အရကောက်ပြထားပုံ၊ သပ္ပုရိသသုတ်၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ။ ။သူတော်ကောင်းတို့ မြွက်ထားတတ်သော တရားများကိုပြသော ဂါထာများ၊ ခုဒ္ဒက-ပါ-၉၊ ၁၀၊ ဋ္ဌ-၁၈၇။ ။သူတော်တရား၊ မသိပြား၊ စိတ်ထားလည့်တတ်သည်-ဟူသော ဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၉၆။ ။သူတော်တရား၊ မသိပြား၊ ရှည်လျားသံသရာ-ဟူသောဂါထာ၊ ဋ္ဌ-၂၈၈။ ။သူတော်တရား မစည်းကားသော ပုဂ္ဂိုလ်ဂါထာ၊နေတ္တိ-ပါ-၁၀၉၊ ဋ္ဌ-၂၂၄၊ ။သူတော်၌ပြု ပွားမှုအကျိုးများ ဟူသော ဂါထာ၊ (၎င်းအပြန်)ဇာတက-ဋ္ဌ-တ-အုပ်-၁၁။ ။သူတော်ကောင်းတို့ လိုက်နာ ကျင့်သုံးရန်ဂါထာများ၊ သုတ္တ-ပါ-၄၂၄၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၈၂။ ။သူတော်,မသူတော်တို့၏ လားရာဂတိကိုပြသောဂါထာ၊စရိယာ-ဋ္ဌ-၉၉။ ။ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၃၆၅၊ ဋ္ဌ-သ-အုပ်-၃၅၇၊၈၊ ဂါထာနံပါတ်၊ ၂၂၈၇။

သူရဗန္ဓဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၇၊ ဋ္ဌ-၃၀၅၊ ၆၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဥပါသကာနံ အဝေစ္စပ္ပသန္နာနံ ယဒိဒံ သူရဗန္ဓော-ဟု ဘေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရသူဖြစ်၏၊မာရ်နတ်ကြီးက ဘုရားဟန် ဖန်ဆင်း၍လာပြီး ဖျက်ဆီးကြည့်သော်လည်း မတုန်လှုပ်တော့ကြောင်း။ ။ဒီဃ-၃-ပါ-၆၉၊ ဋ္ဌ-၄၈။

သူသတ်သမားတို့ခံရသောအပြစ်များ။ ။အသိသကသုတ်၊ဥသုလောမသုတ်-သံ။ ။ဝိ-၁-ပါ-၁၄၆၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၉၆၊ ၁၀၀။

သေက္ခကထာ စ်ဏ္ဏနာ။ ။သေက္ခဝါမှ ဒုတိယနယ ဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်-၁-ပါ-၅၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၂။ ။သေက္ခပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ပါ-၁၉၇၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၆။ ။ပဝိုသံ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၈၉။ ။သေက္ခသုဘ်၊မဟာ-သံ-ပါ-၁၂၊ ဋ္ဌ-၁၆၇။ ။သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ၉-ယောက်ကိုပြဆိုခဏ်း၊ ပေဋက-ပါ-၁၈၉။ ။သေက္ခမည်ပုံဟောသော ပဒေသသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၁၅၂၊ ဋ္ဌ-၂၆၁။ ။သေခသုတ်၊ ပဏ်-၂-ပါ-၁၆၊ ဋ္ဌ-၁၁၊ သေက္ခ

အရိယာသာဝကတို့ ပြည့်စုံအပ်သောတရား ၁၅-ပါးကိုဟောထား၏။ ။ သေက္ခသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂၀၁၊ ဌ—၂ဝ၀၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်း၊ အညတိတ္ထိယ သာသနာ၌ အရိယာသမဏတို့ မရှိကြောင်းကို သိခြင်း၊ အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ သဒ္ဓိန္ဒြေစသည် ၅-ပါး၊ စက္ခုန္ဒြေစသည် ၆-ပါးကိုသိခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကြကြောင်းဟောထား၏။ ။ သေက္ခသုတ်၊အံ—၃—ပါ—၂၃၂၊ ဌ—၂၁၅၊၆၊ သိက္ခာသုံးပါး၌ ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်ကို သေက္ခခေါ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။သေက္ခသုတ်၊(ပ-ဒု) ဇာတိ—ပါ—၂၀၀၊၁၊၂၊ ဌ—၅၇၊၆၁၊ ဂါထာများပါ၏၊ ယောနိသောမနသိကာရ၊ကလျာဏမိတ္တအရေးကြီးကြောင်းဟောထား၏။ ။သေက္ခနိဒ္ဒေသ၊အဘိ—၄—ပါ—၁၁၇၊ဋ္ဌ—၃၉။ ။သေက္ခပုဒ်အဖွင့်၊ ဗုဒ္ဓ—ဌ—၁၅၅၊ပါ—၃၂၂၊ ။စူဠ်နိ—ပါ—၃၅၊ဌ—၇။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၉၅။

သေက္ခဗလဝဂ္ဂ။ ။အံ—၅—ပါ—၂၊ဌ—၁၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဗိုလ် ၅-ပါး၊ ဝိတ္တတသုတ်။ ။သံခိတ္တသုတ်၊ပါ—၁။ ။သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း,တိုးပွါးကြောင်းများ၊ပါ—၁၀၂၊ဋ္ဌ—၃၉၊သေက္ခသုတ်(ပ-ဒု)။ ။ ၆—ပါ—၂၉၀၊ဋ္ဌ—၁၀၅။ ။၇—ပါ—၄၁၅၊ဌ—၁၆၁။ ။ပရိဟာနသုတ်၊ ဇာတိ—ပါ—၂၄၃၊ဌ—၂၃၄။ ။သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ရဲရင့်ကြောင်း ၅-ပါးကိုဟောထားသော သာရဇ္ဇသုတ်၊အံ—၅—ပါ—၁၁၂၊ဌ—၄၃။

သေက္ခ,အသေက္ခကထာ။ ။သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်, အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အကျင့်ကို ဖြေပြသောဂါထာ၊ စူဠနိ—ပါ—၃၆၊ဋ္ဌ—၇။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၆၊၁၈၊ဋ္ဌ—၇၃၊၄၊၅၊၆။ ။သေက္ခဝိဟာရ,အသေက္ခဝိဟာရကိုခွဲပြသော ဇာဠာနဂ်လသုတ်၊မဟာ—သံ—ပါ—၂၈၃၊ဌ—၃၀၄။ ။ကခ်ေယျသုတ်၊ပါ—၂၈၄။

သေခြင်းတရား စဉ်းစားမိရန်။ ။သေခြင်းတရားနှင့်စပ်၍ ဆင်ခြင်ရန်ဥပမာဂါထာ၊ ဖလာနမိဝပက္ကာနံ-စသောဂါထာ၊(ဖ-ခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။ ။သေခြင်းတရားကိုမြင်၍ ကောင်းမှုပြုရန်နှင့် လောကာမိသကိုစွန့်ရန် တိုက်တွန်းသောဂါထာများ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၂၅၊ဋ္ဌ—၂၃၄။ ။ဥတ္တရသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၅၃၊ဌ—၁၀၄။ ။ပါ—၉၇၊ဌ—၁၅၀။ ။အစ္စေန္တိ, သုတ်—သံ။ ။သေခြင်းတရားနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှသော ၇-နှစ်အရွယ်ရှိ ယက်ကန်းသည်မလေးဝတ္ထု၊ သုတ္တ—ပါ—၃၀၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၄၊ဘုရားရှင်၏ အမေးလေးချက်ကို မှန်အောင်ဖြေဆိုနိုင်ပုံ။ ။ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၁။ ။သေခြင်းတရားက သတ္တဝါများကို ပို့ဆောင်

နေကြောင်းဂါထာ၊ ဠ္ဌ—၃၈။ ။ဖလာနမိဝ ပက္ကာနံ- စသောဂါထာ၊ မဟာနိ—ပါ—၉၃၊ ဠ္ဌ—၂၁၆။ ။ကံအားလျော်စွာ လာကြရကြောင်းဂါထာ၊ နေတ္တိ—ပါ—၇၉၊ ဠ္ဌ—၁၆၁။ ။နေ့မြင်ညပျောက်၊ ညမြင်နေ့ပျောက်-စသောဂါထာများ၊ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၅၉၊ဠ္ဌ—ဆ—အုပ်-၃၄။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၇၊ ဠ္ဌ—စ—အုပ်—၁၂၉၊ ဂါထာများ။ ။ (မရဏာဿတိကထာခဏ်း၌လည်းရှိ၏)။ ။ထေရ-ဠ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၈။ ။သလ္လသုတ်၊သုတ္တ—ပါ—၃၇၁၊ ဠ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၈၊ ဂါထာများ၊ သောကငြိမ်းစေရန်ဂါထာများကိုလည်း ဟောထားတော်မူ၏။ ။အပ္ပါယုကသုတ်၊ ဥဒါန—ပါ—၁၃၄၊ ဠ္ဌ—၂၅၃။ ။သေသောအခါ၌ ပူပန်ရ,မပူပန်ရသော အင်္ဂါ ၆-ပါးစီဟောထားသော အနုတပ္ပိယသုတ်၊အံ—၆—ပါ—၂၆၀၊ဠ္ဌ—၉၇၊ဂါထာများပါ၏။ ။သေခါနီးတွင် လောဘ,ဒေါသဖြင့်သေက ဧကန်မုချဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ကျရောက်စေနိုင်ကြောင်း ဟောထားသော ပဒုဋ္ဌစိတ္တသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၀၃၊ ဠ္ဌ—၆၈၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ရတနာသုံးပါးနှင့် ကံ-ကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်၍သေလျှင် သုဂတိဘဝသို့ လားရတတ်ကြောင်း ဟောထားသော ပသန္နစိတ္တသုတ်၊ ပါ—၂၀၄၊ဠ္ဌ—၇၀။ ။သေခါနီး၌ စွဲလမ်းမှု ငဲ့ကွက်မှုဖြင့်သေလျှင် မိမိအိမ်၌ ခွေး,ဆိတ်စသော တိရစ္ဆာန်များဖြစ်ရတတ်ကြောင်း၊ ဒီဃ—၂—ဠ္ဌ—၂၂၆၊ပါ—၁၅၆၊ (စွဲလမ်းမှုအပြစ်ပြခဏ်း၌လည်းရှိ၏)။

သေဘေးပြေးမလွတ်ကြောင်း။ ။ဂါထာ၊ဓမ္မ—ဠ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉။ ။ထေရ—ပါ—၂၈၉၊ ဠ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၇၊၁၁၈၊ ကျက်မှတ်ထားရန်ကောင်းလှသောဂါထာများ။ ။သေခြင်းတရားကို ဘာနှင့်မျှမတားနိုင်ကြောင်း၊ သေခြင်းတရားကို မည်သူမှမလွန်ဆန်နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ ဝိမာန—ပါ—၈၈၊ ဠ္ဌ—၂၄၆။ ။ပေတ—ပါ—၁၅၀၊ ဠ္ဌ—၉၂။ ။သေမင်းနှင့်ပြိုင် မနိုင်နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ဇာတက—ဠ္ဌ—မ—အုပ်—၁၁၄။ ။ဂါထာများ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၅၄၊ ဠ္ဌ—စ—အုပ်—၄၉၈။ ။သေမင်းကိုလာဘ်ထိုး၍မရနိုင်ကြောင်းဟောထားသော အယျိကာသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၉၇၊ ဠ္ဌ—၁၅၀။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၆၉၊ဠ္ဌ—စ—အုပ်—၂၅၁။

သေခြင်းတရား၌ ကြောက်,မကြောက် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုခွဲပြပုံ။ ။ဒုတိယ အနာထပိဏ္ဍိကသုတ်၊ မဟာသံ—ပါ—၃၃၆၊ ဠ္ဌ—၃၁၉၊ ရတနာသုံးပါး၌ မကြည်ညိုသူနှင့် ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ သေခြင်းတရားကို ကြောက်လန့်ကြ၍ ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုသူ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ မကြောက်လန့်ကြ

ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးစီ ဟောထားသော အဘယသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၉၃၊ ဋ္ဌ–၃၅၈။ ။၆-မျိုးစီ ဟောထားသော ဘဒ္ဒကသုတ်၊ ၆–ပါ–၂၅၉၊ ဋ္ဌ–၉၆၊ဂါထာပါ၏။ ။အနုတပ္ပိယသုတ်၊ ပါ–၂၆၀၊ ဋ္ဌ–၉၇။ ။သေခါနီးတွင် ငဲ့ကွက်မှု မရှိရန် နကုလမာတာက လင်ဖြစ်သူ နကုလပိတာအား ဆုံးမခဏ်း၊ ငဲ့ကွက်မှုရှိလျှင် ဆင်းရဲ၍ ဘုရားရှင်ကလည်း ကဲ့ရဲ့တော်မူကြောင်း၊ နကုလပိတုသုတ်၊ ပါ–၂၆၁၊ ဋ္ဌ–၉၇။ ။သေခြင်းကို မကြောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၁။ ။မစ္ဆုဘာယနာဘာယနပဉှ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၄၈။

သေပြီးနောက်၌ ထိပ်ကြောက်မပူ ရဲဆေးဟူ၏။ ။ဤလက်ာအရ ဂါထာ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–၂၆၅။ ။ဘီတာသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၄၀၊ ဋ္ဌ–၉၂။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၂၃၃၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၁၂။ ။ဂါထာများ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၄၀၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၅၃၂။ ။မဟာနာမသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၂၁၊ ဋ္ဌ–၃၁၇။ ။(အထက်ပါ ကြောက်-မကြောက် အခဏ်း၌လည်း ရှိ၏)။

သေခါမပါ လက်ချည်းသာတည်း။ ။သေသောအခါ မိမိနောက်ပါသော တရားမှာ ကုသိုလ်ကံ,အကုသိုလ်ကံသာဖြစ်ကြောင်း ဂါထာ၊ နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၁၅၄။ ။ပိယသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၇၂၊ဋ္ဌ–၁၂၈။ ။ဂါထာများ၊ ထေရ–ပါ–၃၂၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၇။ ။အပ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၊၂၃။

သေမင်းမမြင်နိုင်ရာဌာန။ ။သေမင်းမမြင်နိုင်ရာဌာနကို မေးလျှောက်၍ ဖြေရှင်းဟောထားသော မောဃရာဇမာဏဝပုစ္ဆာ၊ သုတ္တ–ပါ–၄၄၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၇။ ။သေမင်းမမြင်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၈၁၊ ၂၉၃။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၈၀၊ ဋ္ဌ–၆၅၊ အားထုတ်နည်းကိုလည်း ပြထား၏။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၄၆၊ ဋ္ဌ–၃၈၅။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၅၁၊ ဋ္ဌ–၂၉၁။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇၊ ဋ္ဌ–၄၅။ ။သေမင်းပိုက်ကွန်ကို ဖြတ်တောက်နိုင်သူ၊ ပါ–၁၂၇၊ ဋ္ဌ–၂၃၈။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၄၁၊ မောဃရာဇတ္ထေရ အပဒါန–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၀။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၇။ ။ဝေဠုသုတ်–သံ။

သေခြင်းတရားနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သေခါနီး၌ ကုသိုလ်ဇော (အာသန္နကံ) စောရန် အရေးကြီးလှပုံပြသော ဝတ္ထုများ၊ အံ–၃–ဋ္ဌ–၁၀၇၊ ၈။ ။သေသူ,ရှင်သူ ခေါ်ဆိုရပုံ ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၅။ ။ကိုယ့်ကိုယ်ကို သေကြောင်းကြံသူတို့မှာ သူရဲကောင်းတို့အလုပ်

မဟုတ်ကြောင်း၊ မိန်းမတို့အပြုအမူသာဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၉။ ။သေခြင်းအကြောင်း ၇-မျိုး၊ ၈-မျိုး၊ကာလမရဏ, အကာလမရဏကို ခွဲပြခဏ်း၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၂၉၁။ ။လူတို့မှာ များသော အားဖြင့် သေခါနီးတွင် မှာခဲ့သောစကားများကို အသက်ထက်ဆုံး အမှတ်ရတတ်ကြကြောင်း၊ ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၁၂၅၊ ပါ—၁၄၆။ ။သေပြီးသူကို ရည်မှန်း၍ သင်းချိုင်းတွင် ထမင်းဟင်း စသည်ကို ရှေးအခါကပင် အချို့ လူတို့ပို့တတ်ကြပုံ၊ ဝိ—၂—ဋ္ဌ—၁၀၀၊ ပါ—၁၂၀။ ။ခေါတ် ၁၀-ပါး၌ စွဲလမ်းခြင်း မကင်းသေးသူမှာ သေခြင်းမကင်းသေးကြောင်း ဟောထားသော သမိဒ္ဓိမာရ ပဥ္စသုတ်—သံ။ ။သတ္တဝါတို့ လိုဘမပြည့်မီ သေမင်းက ခေါ်ဆောင်ကြောင်းဂါထာ၊ ထေရီ—ဋ္ဌ—၁၀၂၊ ၂၀၃။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၀၊ ၂၃၂၊ ၄၄၅။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၀။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၅၇၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၃၂။

သေတုဿာတ ပုဒ်အဖွင့်။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၂၆၄၊ ပါ—၇၆။ ။ဝိ—၅—ပါ—၁၆၄၊ ဋ္ဌ—၁၅၂။ ။ပါ—၂၁၅၊ ဋ္ဌ—၁၆၁။

သေနာသနအရ ကောက်ယူရသော အရာများ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၃၉၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၀။ ။အံ—၄—ပါ—၅၃၁၊ ဋ္ဌ—၃၀၃။ ။သေနာသန သုတ်၊ ၁၀—ပါ—၂၆၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၉၊ တရားထူးရစေနိုင်သော အင်္ဂါ ၅-ရပ်နှင့်ပြည့်စုံသောကျောင်း။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၆၇၊ ဋ္ဌ—၁၀၇။ ။၃—ပါ—၁၀၀၊ ၁၉၀။ ။ဝိ—၅—ပါ—၂၄၅၊ ဋ္ဌ—၁၀၃။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၁၁၁။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၀၊ ဋ္ဌ—၀၃။ ။ပါ—၅၁၊ ဋ္ဌ—၁၇၁၊ အမှုယော၈ စသောပုဒ်များအဖွင့်။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၀၉၊ ၉-မျိုး။ ။အဘိ—၂—ပါ—၂၆၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၉။

သေနာ်သန သန္တောသ။ ။အံ—၄—ပါ—၃၃၆၊ ဋ္ဌ—၂၀၃။ ။သေနာသန သန္တောသ ၁၅-ပါး၊ ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၁၉၉၊ ပါ—၁၀၀။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၄၉၊ ဋ္ဌ—၁၁၅။ ။သေနာသန သန္တောသနှင့်စပ်၍ရသော ဓုတင် ၅-ပါး၊ အံ—၄—ဋ္ဌ—၂၀၄။ ။(သန္တောသ ခဏ်း၌လည်း ရှိ၏။)

သေယျထာပီတိ ဩပမ္မတ္တေ နိပါတော။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၄၂၊ ပါ—၇။ ။၇—ဋ္ဌ—၁၀၆၊ ပါ—၄၉၅။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၃၂၆၊ ပါ—၂၇၁။ ။သေယျထိဒန္တိ အာရဒ္ဓပ္ပကာရ ဒဿနတ္တေ နိပါတော၊ ဝိ—၁—ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၀၊ ၁၂၀။ ။နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၁၇၀၊ ပါ—၀၄။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—

ပ–အုပ်–၃၂၅၊ ပါ–၁၁၀။ ။သေယျထိဒန္တိ အနိယမိတနိဂ္ဂတ္တအဇ္ဈ ဝိဘာဇနတ္တေ နိပါတော၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၈၈၊ ပါ–၄၈။ ။နိဒဿနတ္တေ နိပါတော၊ ဋ္ဌ–၉၉၊ ပါ–၅၉။

သေရည်သေရက်သောက်ခြင်း အပြစ်များ။ ။၆-ပါး၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၄၈၊ ဋ္ဌ–၁၂၈။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၄၁၁။ ။ကုမ္ဘဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၆၁၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၂၊ သေရည်သေရက် စ၍ဖြစ်ပေါ်လာပုံနှင့် အပြစ်များကို အကျယ်ဟောထား၏၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။သုရာပါနဇာတက၊ ပါ–၁၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၈၁။ ။သုရာဃဋဇာတက၊ ပါ–၈၈၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၈၈၊ ဤ၌ အပြစ်များကို စုံလင်စွာ ဟောထား၏။ ။သေရည်မူးသော ချေးစားပိုးက ဆင်ပြောင်ကြီးကို စစ်တိုက်ရန်ခေါ်ရာ ၎င်းချေးစားပိုး ပျက်စီးရပုံဟောသော ဂူထပါဏဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၆၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၃။ ။သေသောက်ကြူး သေဌေးသား ခိုကိုးရာမဲ့ သေရပုံ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၃၃၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၅၀၅။ ။သေရည်ကိုဘယ်ဘဝမှ မသောက်ခဲ့တော့ပါဟု အဓိဋ္ဌာန်သော ဗာရာဏသီမင်း၊ (အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အလောင်း)၊ သေရည်မူးစဉ် သားငယ်ကို သတ်၍ စားမိပုံ၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၇။

သေလတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ–ပါ–၃၃၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၄၊ ဓမ္မာရုံဆောက်လှူရကျိုး၊ ဗုဒ္ဓထောမနာဂါထာများ၊ ဋ္ဌ–၃၁၅။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၇၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၀၊ ၉၁၊ ဓမ္မာရုံဆောက်ရန် ရှေ့ဆောင်၍ ခေါင်းဆောင်လုပ်ခဲ့ရကျိုး။ ။သေလသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၆၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၀၊ ၃၂-ပါးသောလက္ခဏာတော်ကြီးများ ပြည့်စုံသည် မပြည့်စုံသည်ကို စုံစမ်းသော ပုဏ္ဏားကြီး၊ လက္ခဏာဝှက် ၂-ပါးကိုပြတော်မူပုံနှင့် ဗုဒ္ဓထောမနာဂါထာများ။ ။သေလသုတ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၃၄၇၊ ဋ္ဌ–၂၇၂။

သေလာထေရီ။ ။ထေရီ–ပါ–၃၈၆၊ ဋ္ဌ–၆၄၊ ဗောဓိပင်မှ တန်ခိုးတော်ကို မြင်၍ ၇-ရက်တိုင်တိုင် ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး၊ ၇-နှစ်သမီးတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၀၄၊ ဤ၌ ပဉ္စဒီပဒါယိကာထေရီဟု ရှိ၏။

သေဝိတဗ္ဗာ သေဝိတဗ္ဗသုတ်။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၉၃၊ ဋ္ဌ–၆၈၊ မှီဝဲအပ်-မမှီဝဲအပ်သော တရားများကို အကျယ်ဟောထား၏၊ အကုသိုလ်ပွါး၍ ကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်လျှင် မမှီဝဲအပ်၊ ကုသိုလ်ပွါး၍အကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်လျှင် မှီဝဲ

အပ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။အံ–၉–ပါ–၁၇၅၊ ဋ္ဌ–၂၆၁၊သေဝနာသုတ်၊အကျယ်။ ။သေဝိတဗ္ဗသုတ်၊ဘဇိတဗ္ဗသုတ်၊၁၀–ပါ–၄၅၀။ ။သေဝိတဗ္ဗသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၂၂၊ဋ္ဌ–၉၃၊ မိမိအောက် ယုတ်နိမ့်သူကို မမှီဝဲရဘဲ မိမိနှင့်တူသောသူ-မိမိထက် သာသောသူများကို မှီဝဲရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။(မှီဝဲအပ်-မမှီဝဲအပ်သော အရာများကိုပြသော အခန်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

သောကငြိမ်းစေနည်းများ။ ။သလ္လသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၇၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၀၊ သောကကြောင့်ကို နှုတ်ပယ်ရန် ဟောထား၏။ ။ဌာနသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၄၇၊ဋ္ဌ–၂၄၊ တောင့်တ၍မရကောင်းသောအရာ ၅-မျိုးကို ဟောထား၏။ ဇရာ,ဗျာဓိ,မရဏ,ခယဓမ္မ,နဿနဓမ္မ၊မှဘ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏။ ။ကောသလသုတ်၊ ပါ–၅၀၊ဋ္ဌ–၂၅။ ။မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ၀ဂ္ဂ၊ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉။ ။ဝိမာန–ပါ–၁၁၄၊ဋ္ဌ–၃၀၅။ ။မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၁၇၊ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၅၉။ ။ဝိသာခါသုတ်၊ဥဒါန–ပါ–၁၉၀၊ဋ္ဌ–၃၀၄။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၁။ ။ဂေါဏပေတ၀တ္ထု၊ ပေတ–ပါ–၁၃၂၊ဋ္ဌ–၃၆၊နွားသေကို မြက်ကျွေးပြ၍ သောကမီးကိုငြိမ်းစေပုံ။ ။သုဇာတဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၁၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၄၄၊ အထက်နည်းတူပင်။ ။ဥရဂပေတ၀တ္ထု၊ပေတ–ပါ–၁၃၇၊ဋ္ဌ–၅၆။ ။ကဏှပေတ၀တ္ထု၊ ပါ–၁၄၉၊ဋ္ဌ–၀၇၊ ။ဥဗ္ဗရိပေတ၀တ္ထု၊ပါ–၁၆၅၊ဋ္ဌ–၃၄၀။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၄၊၄၅၊ ၅-ဂါထာ။ ။ထေရီ–ပါ–၃၉၄၊ဋ္ဌ–၁၂၆။ ။ကိသာဂေါတမီက သားသေကိုဆေးကုပေးရန် ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားရာ ဘုရားရှင်က လူမသေဘူးသောအိမ်မှ မုန်ညင်းဆီ အရှာခိုင်းတော်မူပုံ၊ထေရီ–ဋ္ဌ–၁၀၁၊ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၄၆။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၀၊ဂါထာများ။ ။မဟာနိ–ပါ–၉၆၊၃၄၅၊ဋ္ဌ–၂၁၉၊ လ,နေ ဥပမာ မှတ်သားစရာ ဂါထာများ။ ။အဿကဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၅၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၂၊ သေသူမှာ ဖြစ်ရာဘ၀တွင်ပျော်ပိုက်နေ၍ ကျန်ရစ်သူကို အမှတ်မရတော့ကြောင်း ဟောထား၏။ ။မတရောဒနဇာတက၊ ပါ–၁၀၁၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၅၂။ ။သေသူအတွက် မပူဆွေးကြသော ၆-ဦးသား အကြောင်း၊ ဥရဂဇာတက၊ပါ–၁၂၂၊ဋ္ဌ–၁၅၀။ ။ဃတဇာတက၊ ပါ–၁၂၃၊ဋ္ဌ–၁၅၆။ ။အနနုသောစိယဇာတက၊ ပါ–၁၀၇၊ဋ္ဌ–၀၅။ ။မဏိကုဏ္ဍလဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၀၊ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၄၂၊ ပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်သော သောကကို ငြိမ်းစေရန် ဟောထား

၏။ ။ဃဋပဏ္ဍိတဇာတက၊ပါ–၂၂၃၊ဌ–စ–အုပ်–၈၀၊၈၅။ ။ဒသရထဇာတက၊ ပါ–၂၃၇၊ဌ–၁၂၉၊ ဂါထာများ၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။သောကကိုနှိပ်ကွပ်ရာ၌ နမူနာယူရန်ကောင်းလှသော မလ္လိကာ စစ်သူကြီးကတော်၊ဌ–စ–အုပ်–၁၅၃။ ။ပဏ်–၂–ဌ–၂၄၀။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၁၄၁၊ဌ–၂၅၆၊စုန္ဒသုတ်။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၇၀၊ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၀၊သုပြဟ္မာနတ်သားဝတ္ထု။ ။သောကပရိဒေဝါနံ သမတိက္ကမာယ-ပုဒ် အဖွင့်တိုင်း၌လည်းရှိ၏။ (မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်)။

သောကဒုက္ခကို ပြသော ၂-ဂါထာ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၇၊ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၆၊ ၁၄၃။ ။သောကာဒိနိဒ္ဒေသ၊ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၃၄။ ။မဟာနိ–ပါ–၉၉၊ ဋ္ဌ–၂၂၀၊ သောကပုဒ်အဖွင့် အကျယ်။ ။ပါ–၁၃၊ဌ–၆၃။ ။ သောကကြောင့် အစူးခံရပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ–၃၂၈။ ။သောကနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၁၀၄၊ဌ–၉၆။ ။(ဒုက္ခသစ္စနိဒ္ဒေသအခဏ်း၌ရင်း၊ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ခဏ်း အဆုံး၌ရင်း ရှိ၏။)။

သောစေယျ ၃-မျိုး။ ။သောစေယျသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၇၅၊ ဌ–၂၃၅၊ (ကာယ,ဝစီ,မနော)။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၈၄၊ဋ္ဌ–၁၈၆။ ။သောစေယျ, အသောစေယျကို ဟောထားသော စုန္ဒသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၇၃၊ ဌ–၃၃၈၊ သုစရိုက်အမှုကို ပြုလျှင် စင်ကြယ်၍ ဒုစရိုက်အမှုကိုပြုလျှင် မစင်ကြယ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။သောစေယျသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၃၃၊ဌ–၂၀၄၊ ဒုစရိုက်မှစင်ကြယ်ရန် ဟောထား၏။

သောဏကုဋိကဏ္ဏ မထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၄၊ ဌ–၁၈၅၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ကလျာဏဝါက္ကရဏာနံ ယဒိဒံ သောဏော ကုဋိကဏ္ဏော-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။ဌ–၁၈၉-၌ ဘုရားရှင်ထံမှ ဆု ၈-မျိုး တောင်းကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏၊ ဘုရားရှင် ရှေ့တော်တွင် တရားဟောခိုင်းပြီး ဘုရားရှင်က သာဓုခေါ်တော်မူပုံ။ ။အိမ်စောင့်နတ်က သာဓုခေါ်ပုံ၊ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇၀။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၄၄၊ ဌ–၂၇၈၊သေဋ္ဌေးဘဝမှ ရဟန်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ပစ္စန္တရဌ်၌ ရဟန်း ၅-ပါးဖြင့် ရဟန်းခံခွင့်ပြုရန် ဘုရားရှင်ထံတောင်းပန်ရာ ဘုရားရှင်က ခွင့်ပြုတော်မူသည်၊ အခြားဆုလေးပါးကိုလည်း ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မကောင်းမှု၌ မမွေ့လျော်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ထေရ–ပါ–၂၈၀၊ဌ–ဒု–အုပ်–၆၉၊၇၁၊ ဤ၌လည်း တောင်းသောဆုမှာ ၅-ပါးဟု

ပင် ဆိုထား၏၊ သက်နှံးချုပ်ပေးရကျိုး၊ဗုဒ္ဓါနုဿတိအကျိုး။ ။ဝိ-၃-ပါ-၂၀၃၊ဋ္ဌ-၃၇၀။ ။(အပဒါန၌ ပါဠိဟီရသညကတ္ထေရ-ဟု ရှိ၏)။

သောဏကောဋိဝိသမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၄၊ ဋ္ဌ-၁၀၁၊အကျယ်၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ အာရဒ္ဓဝီရိယာနံ ယဒိဒံ သောဏော ကောဋိဝိသော-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏၊ဤပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဆုတောင်းထူးလှ၏၊ ၎င်းစားရန် အာဟာရများ၌ စီရင်ပုံ ဆန်းကြယ်လှသည်။ ။ထေရ-ပါ-၃၁၂၊ ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၂၂၉၊ စကြံနှိပ်ပြုပြင်ရ၊ ဇရပ်ရှည်ဆောက်လှူခဲ့ရကျိုး၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့၏ အစ ဩက္ကာကရာဇ်မင်းကြီးမှာ ၎င်းထေရ်အလောင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဋ္ဌ-၂၃၁၊ ၂။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၁၀၅။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၁၀၄၊ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၆၇၊ လိုဏ်ဂူကို အခင်းမျက်နှာကျက်တို့နှင့်တကွ လှူခဲ့ရကျိုး။ ။ပါ-၃၄၅၊ဋ္ဌ-၁၉၉၊ (ဤ၌ ကောဠိ-ဟု ရှိ၏)၊ ကမ္ဘာပေါင်း ၉၀-ပတ်လုံး အခင်းမရှိသောမြေ၌ ခြေမချဘူးကြောင်း ပြန်ဟောထား၏၊ (ခြေဘဝါး၌ လက်လေးသစ်ခန့်မျှ အမွေးနုများပေါက်သော သေဌ္ဌေးသားတည်း)။ ။ဝိ-၃-ပါ-၂၆၅၊ ဋ္ဌ-၃၆၄။ ။သောဏသုတ်၊ အံ-၆-ပါ-၃၂၉၊ ဋ္ဌ-၁၂၃၊ မလျော့မတင်း စောင်းကြိုးညှင်းဥပမာဖြင့် ဘုရားရှင်က တရားဟောတော်မူပုံ၊ ရဟန္တာအသျှင်မြတ်တို့အား ချီးကျူးထားသောဂါထာများ ပါ၏။

သောဏာထေရီဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၆၊ ဋ္ဌ-၂၀၁၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ အာရဒ္ဓဝီရိယာနံ ယဒိဒံသောဏာ-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏၊ ဘိက္ခုနီအငယ်တို့က ၎င်းထေရီ ဘိက္ခုနီအိုကြီးကို အနိုင်ကျင့်ကြပုံနှင့် သားသမီးတို့ မိဘ၏ကျေးဇူးကို မသိတတ်ကြပုံ ပြဆိုထား၏။ ။ထေရီ-ပါ-၃၉၁၊ ဋ္ဌ-၉၀၊ သားသမီး ၁၀-ယောက်တို့၏ မိခင်အိုကြီး ဖြစ်၏၊ သားသမီးများက ပစ်ထားကြသောကြောင့် သာသနာတော်ဝင်လာပုံ။ ။အပ-ပါ-၃-အုပ်-၂၅၇။

သောတ ၂-မျိုး။ ။(ဒိဗ္ဗသောတ၊ မံသသောတ)၊ ဇာတိ-ဋ္ဌ-၉၅၊ ပါ-၂၁၁။ ။၅-မျိုး၊ (တဏှာသောတ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မာန၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ကိလေသ)၊ ထေရ-ပါ-၃၂၄၊ဋ္ဌ-၃-အုပ်-၂၀၆၊ ။နေတ္တိ-ပါ-၁၂၊ဋ္ဌ-၆၆။ ။စူဠနိ-ပါ-၂၉၊ ဋ္ဌ-၂၊ ၎င်း ၅-မျိုးကို သတိပညာဖြင့် ပိတ်ရကြောင်း ဖြေထားသောဂါထာ။

သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါလေးပါး။ ။([1]သပ္ပုရိသသံသေဝန၊[2]သဒ္ဓမ္မဿဝန၊ [3]ယောနိသောမနသိကာရ၊ [4]ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပတ္တိ)။ ။နိဒါန-သံ-ပါ-၂၉၇၊ ဋ္ဌ-၆၇။ ။မဟာ-သံ-ပါ-၃၀၂၊ ၃၅၉၊ ဋ္ဌ-၃၀၉၊ပါ-၃၀၂-၌ သောတနှင့် အာပန္နကို ခွဲပြထား၏။ ။ပဋိသံ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၀။ ။ဒု-အုပ်-၁၃၇၊ ပါ-၂၁၁၊ ။ပါ-၃၇၀၊ ဋ္ဌ-၂၄၉။ ။ဒီဃ-၃-ပါ-၁၉၀၊ ဋ္ဌ-၂၀၃။ ။ဒုတိယသာရိပုတ္တသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၃၀၂၊ ဋ္ဌ-၃၀၀။ ။အင်္ဂသုတ်၊ပါ-၃၅၄။ ။သောတာပတ္တိဖလသုတ်၊ ပါ-၃၅၉။

၁။ သပ္ပုရိသ သံဝေသန····သူတော်ကောင်းနှင့် ပေါင်းသင်းခြင်း။

၂။ သဒ္ဓမ္မဿဝန····သူတော်ကောင်းတရားကို ကြားနာရခြင်း။

၃။ ယောနိသောမနသိကာရ····သင့်တင့်အောင် နှလုံးသွင်းတတ်ခြင်း။

၄။ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပတ္တိ····မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်း အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း။

သောတာပန္နမည်ပုံကို ပြဆိုချက်။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၄၀၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၆၇။ ။သောတာပတ္တိမဂ်ကို ဒဿနခေါ်ရပုံ ရှင်းပြချက်၊အဘိ-၁-ဋ္ဌ-ဂ၅၊ ၃၉၀၊ ပါ-၂၀၉။ ။သဠာ-သံ-ဋ္ဌ-၉၇၊ ပါ-၃၉၆။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၁၂၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၇၇။ ။မဟာ-သံ-ပါ-၃၀၂၊၃၅၉၊ ဋ္ဌ-၃၀၉၊ သောတနှင့် အာပန္နကို ခွဲပြပုံ။ ။ဝိ-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၆၂။

သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ် သုံးယောက်။ ။([1]သတ္တက္ခတ္တုပရမ သောတာပန်၊ [2]ကောလံကောလသောတာပန်၊ [3]ကေဗီဇီသောတာပန်)၊ အကျယ် ပြဆိုချက်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၁ဂဂ၊ ဋ္ဌ-၂၇၀။ ။ပဌမသိက္ခာသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၂၂၃၊ ဋ္ဌ-၂၁၆။ ။ဒုတိယ၊ ပါ-၂၃၄၊ ဋ္ဌ-၂၁၇။ ။သောတာပန္နပုဂ္ဂလကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၃၁၅၊ ၃၅၂၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ၄-ဦးလုံး ပြဆိုထား၏။ ။ခုဒ္ဒက-ပါ-၆၊ ဋ္ဌ-၁၅၆၊ ရတနသုတ်။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၁၃၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂ဂ၆။ ။ဇာတိ-ပါ-၂၀၇၊ ဋ္ဌ-ဂ၂၊ ဂါထာ၊ ။ပဋိသံ-ပါ-၁၆၀၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၆၇၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် ၅-မျိုးလည်း ပြဆိုထား၏။ ။နေတ္တိ-ပါ-၁၆၄၊ဋ္ဌ-၂၆၉။ ။ပေဋက-ပါ-၁ဂဂ၊ ၂ဂ၅၊ သုံးမျိုးဖြစ်ရပုံ အကြောင်းရင်းကို ပြဆိုထား၏။ ။အဘိ-၂-ဋ္ဌ-၄၁၀၊ ၄၁၁၊ ပါ-၃၄၉။ ။၄-ပါ-၁၁ဂ၊ ဋ္ဌ-၄၅၊ ၄၇။ ။နိဒါန-သံ-ပါ-၃၉၃၊ ဋ္ဌ-၁၄၇၊ ဂါထာ။

၁။ သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်····သောတာပန်ဖြစ်ပြီးနောက် ကာမသုဂတိ ၇- ဘုံ၌ ၇-ဘဝ ပဋိသန္ဓေနေနိုင်သေးသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်။

၂။ ကောလံကောလသောတာပန်····သောတာပန်ဖြစ်ပြီးနောက် အမျိုးကောင်း တမျိုးမှ အမျိုးကောင်းတမျိုး၌ ၂-ဘဝမှ ၆-ဘဝတိုင်အောင် ပဋိသန္ဓေနေနိုင်သေးသော သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်။

၃။ ဧကဗီဇိသောတာပန်····သောတာပန် ဖြစ်ပြီးနောက် ကာမသုဂတိ ၇-ဘုံ၌ တဘဝသာ ပဋိသန္ဓေနေတော့သော သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်။

သောတာပန်ကား-ကာမဘုံ၌ (၇) ဘဝသာ။ ။သတ္တက္ခတ္တုပရမ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ မည်မျှပင် မေ့လျော့နေစေကာမူ(၇) ဘဝထက်လွန်၍ မနေရတော့ကြောင်း၊ ရတနသုတ်၊ ခုဒ္ဒက—ပါ—၆၊ ဋ္ဌ—၁၅၇။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၁၅။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၄၅၊ ဋ္ဌ—၂၅၄။ ။ဇာတိ—ပါ—၂၀၇၊ဋ္ဌ—၀၂၊၂၀၇။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၁၁။ ။မဏိ—ဋ္ဌ—ဒု-အုပ်—၁၂၅။ ။သတ္တက္ခတ္တုပရမကထာ၊ အဘိ—၅—ပါ—၃၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၃၂။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၂၁၃။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၇၊ ရူပ-အရူပဘုံ၌ကား (၇) ကြိမ်ထက်မက အကြိမ်များစွာဖြစ်နိုင်ကြကြောင်း၊ ကာမဘုံ၌သာ (၇) ဘဝထက်လွန်၍ မနေနိုင်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

သောတာပန်ဖြစ်ရကျိုး။ ။စက္ကဝတ္တိသုတ်၊ မဟာသံ—ပါ—၂၉၀၊ဋ္ဌ—၃၀၇၊ စကြဝတေးမင်းဖြစ်ရသည်ထက် သောတာပန်ဖြစ်ရသည်က မြတ်ကြောင်း ဟော်ထား၏။ ။လူမင်း-နတ်မင်း-ဗြဟ္မာမင်း ဖြစ်ရသည်ထက် သောတာပန်ဖြစ်ရသည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၄။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၂။ ။သောတာပတ္တိသံယုတ္တ၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂၉၀-မှ-၃၆၂၊ဋ္ဌ—၃၀၇-မှ-၃၂၃-အထိ၊သောတာပန်ဖြစ်ရခြင်းအကျိုးများကို အကျယ်ဟော်ထား၏။

သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား ချီးကျူးခန်း။ ။ဂါထာများ၊ သဂါထကသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၃၅၄၊ ဋ္ဌ—၂၅၄။ ။၎င်းတို့၏ ကုသိုလ်ပမာဏကို မရေမတွက်နိုင်ကြောင်း ဟောထားသော အဘိသန္ဒသုတ်စသည်၊ ပါ—၃၄၀၊ ဋ္ဌ—၃၂၀၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဒုတိယ ပုညာဘိသန္ဒသုတ်၊အံ—၄—ပါ—၃၆၆၊ ဋ္ဌ—၃၁၀။ ။အာနိသံသသုတ်၊ ၆—ပါ—၃၀၄၊ ဋ္ဌ—

၁၄၁။ ။ပါ–၂၉၁၊ ဋ္ဌ–၁၀၆၊ သောတာပန္နာနာမ အဝိနိပါတ ဓမ္မာ နိယ ဘာ သမ္ဗောဓိပရာယဏာ-စသော စကားရပ်ကို လျှောက်ထားပုံ။ ။ ၎င်းပုဒ်များအဖွင့်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၄၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၆၊ ၁၆၇။ ။ ရတနသုတ်၊ ခုဒ္ဒက–ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–၁၅၇။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၁၃၊ ဋ္ဌ–ပ– အုပ်–၂၀၅။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၄၅၊ ဋ္ဌ–၂၅၃။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၉၆၊ ပါ–၀၉။ ။ပေဋက–ပါ–၂၅၅-မှ-၂၅၀-အထိ၊ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ- သီလဗ္ဗတ ပရာမာသ ၃-မျိုးကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဩက္ကန္တ သံယုတ္တ၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–၃၁၇။ ။သောတာပန် ဖြစ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ယုတ်နိမ့်သော ဆင်းရဲသော အမျိုး၌ မဖြစ်ကြတော့ကြောင်း၊ မြင့်မြတ်သော ချမ်းသာသော အမျိုး၌သာဖြစ်ကြတော့ကြောင်း၊ အဘိ– ၄–ဋ္ဌ–၄၆။ ။ပဋိသံ–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၆၇။ ။သောတာပန် ရဟန်း တော်တို့မှာ သာသနာတော်၌ အမြစ်သဘွယ်ဖြစ်၍ ခိုင်မြဲသော သဒ္ဓါ တရားဖြင့် တည်နေတော့ကြောင်း၊ (ဝါ) လူမထွက်တော့ကြောင်း၊ အဘိ– ၄–ဋ္ဌ–၉၅၊ ပါ–၁၇၃၊ (အယံသောတာပန္နော သာသနေ မူလဇာတာယ သဒ္ဓါယ ပတိဋ္ဌိတတ္တာ သမဏာ မစလောတိ ဝုစ္စတိ)။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ– အုပ်–၃၁၊ သာမဏေရော သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌိတော၊ အဘဗ္ဗော ဒါနိ သာသနတော နိဝတ္တိတုံ၊ ဤစကားမှာ ပိုမိုတိကျလှသည်။ ။(ပဥ္စ နိကာယ အရိယာခဏ်း၌လည်း ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။ ။အဘိသမယဝဂ္ဂ၊မဟာ– သံ–ပါ–၄၀၀၊ ဋ္ဌ–၃၃၃၊ ၎င်းဝဂ်အကုန်၊ (ပဥ္စနိကာယ အဘိခဏ်း၌ လည်း ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။ ။ပထဝီသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၅၄၊ ဋ္ဌ–၁၂၀။ ။ ပဗ္ဗတသုတ်၊ ပါ–၃၅၅။ ။ပေသလသုတ်၊ သမုဒ္ဒသုတ်၊ သံဘေဇ္ဇဥဒက သုတ်–သံ။ ။သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ကုန်ခမ်းသော ဒုက္ခကများ၍ ကျန်သောဒုက္ခက အနည်းငယ်သာ ဖြစ်ကြောင်းဟောထားသော နခသိခါ စသော သုတ်ပေါင်း ၁၁-သုတ်၊ ပါ–၃၅၂၊ ဋ္ဌ–၁၁၉။ ။သိနေရု ပဗ္ဗတရာဇသုတ်၊ (ပ–၃)၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၉၀၊ ၃၉၉။ ။သော တာပန်တို့ ငြိမ်းအေးသော ဘေးရန်များ၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၂၉၇၊ ဋ္ဌ– ၆၇၊ ပဥ္စဝေရဘယသုတ် (ပ–၃)။ ။ဘယဝေရူပသန္တသုတ် (ပ–၃)၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၃၀၊ ဋ္ဌ–၃၁၉၊ မဖွင့်။ ။ဝေရသုတ်၊ (ပ–၃)၊အံ– ၉–ပါ–၂၀၅၊ ၇၊ ဋ္ဌ–၂၇၅။ ။ဘယသုတ်၊ ၁၀–ပါ–၄၀၄။ ။ဓမ္မ ဒိန္နသုတ်–သံ။ ။သဥပါဒိသေသသုတ်–သံ၊ အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်ပြီး ဖြစ်ကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ။

သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မလွန်ကြူးသောအရာများ။ ။ဘဝဖုံးလွှမ်း၍ အရိယာအဖြစ်ကို မသိသော်လည်း အသက်နှင့်လဲ၍ ကံ ၅-ပါးကိုစောင့်ရှောက်ကြောင်း၊မလွန်ကြူးတော့ကြောင်း၊ ပဏ်—၃—ဋ္ဌ—၇၅။ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၃၀၇၊ပါ—၂၉၈၊၉။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၃၂၀၊ ပါ—၂၃၄။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၄၉၊ဋ္ဌ—၄၀၆။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၈၇၊၈၊ပါ—၃၁၃၊၄။ ။ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၅၉၊ပါ—၆။ ။အံ—၁၀—ဋ္ဌ—၃၂၃၊ပါ—၃၆၇။ ။နေတ္တိ—ပါ—၇၇၊ဋ္ဌ—၁၅၇၊ မတကပေတာဒိဒါနမ္ပိ သောနကရောတိ ဧဝံ ဟူ၍လည်း မိန့်ဆိုထား၏။ ။သီဟသုတ်၊အံ—၈—ပါ—၃၁၊ ဋ္ဌ—၂၁၅၊မဖွင့်။ ။နစမယံ ဇီဝိတဟေတုပိ သဉ္စိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျာမာတိ။ ။နိဒါန်—သံ—ပါ—၂၉၉၊ဋ္ဌ—၆၈။ ။ကာမေသုမိစ္ဆာစာရသိက္ခာပုဒ်ကို မနောကံဖြင့်ပင် မကြူးလွန်တော့ကြောင်း ဟောထားသော ထပတိသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၃၀၀၊၃၊ဋ္ဌ—၃၀၉။ ။နေတ္တိပါ—၁၁၅၊ဋ္ဌ—၂၂၉။ ။အဒိန္နာဒါန သိက္ခာပုဒ်၊ ပါဏာတိပါတသိက္ခာပုဒ်-စသည်တို့ကိုလည်း မနောကံဖြင့်ပင် မလွန်ကြူးတော့ကြောင်း၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၃၉။ ။မုသားစကားကိုလည်း လုံးဝမပြောဆိုကြတော့ကြောင်း၊ ဇာတိ—ဋ္ဌ—၂၈၊၂၁၅၊(ခုဇ္ဇုတ္တရာကျွန်မဝတ္ထုတိုင်း၌ရှိ၏)။ ။မဇ္ဈ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၄။ ။**သာမာဝတီမိဖုရားဝတ္ထု၌လည်း** ပါဏာတိပါတ အမှုမပြုကြတော့ကြောင်းပါရှိ၏။ ။အဋ္ဌာနပါဠိ၊အံ—၁—ပါ—၂၈၊ဋ္ဌ—၃၅၂၊ မဉ္ဇာနန္တရိယကံ ၅-ပါးကိုလည်း မလွန်ကြူးတော့ကြောင်း၊အညတိတ္ထိယသာသနာ၌လည်း ဆရာမရှာတော့ကြောင်းဟောထား၏။ ။သုရာမေရယသိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း မလွန်ကြူးတော့ကြောင်း၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၈၆။ ။ဒီဃ—၃—ဋ္ဌ—၁၂၀၊အဘဗ္ဗသုတ်၊ ၅—သုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၈၂၊ဋ္ဌ—၁၄၀။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၄၉၊ဋ္ဌ—၄၀၆။ ။လောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်များကိုလည်း မလွန်ကြူးကြတော့ကြောင်း၊ခုဒ္ဒက—ဋ္ဌ—၁၅၉။ ။ဝိ—၄—ပါ—၄၂၁။ ။အံ—၈—ပါ—၄၆၊ဋ္ဌ—၂၁၁။ ။ဥဒါန်—ပါ—၁၄၂၊ယံ မယာ သာဝကာနံ သိက္ခာပဒံပညတ္တံ၊တံ မမ သာဝကာ ဇီဝိတဟေတုပိ နာတိက္ကမန္တီတိ။ ။ပါတိမောက္ခသံဝရသီလလည်း လုံခြုံတော့ကြောင်း၊ ပဏ်—၂—ပါ—၂၁၇၊ ဋ္ဌ—၁၈၅၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံဟိ သောတာပတ္တိဖလေ ပရိပုဏ္ဏံ ဟောတိ၊ တံ ဌာနံ ပတ္တာ အကုသလသီလံ အသေသံ နိရုဇ္ဈတိ။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၈၈၊ ပါ—၃၂၄။ ။ဘုရားရှင်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဒေါမနဿလည်း မဖြစ်တော့ကြောင်း၊ ပဏ်—

၂–ဋ္ဌ–၁၉၆။ ။လွန်ကြူးမိသောအပြစ်ကိုလည်း ဖုံးထားခြင်းမရှိတော့ကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက–ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–၁၆၀၊ ရတနသုတ်။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၁၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၀။ ။ပေဋက–ပါ–၃၀၁။ ။(အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မလွန်ကြူးသောအရာများကိုပြသောအခန်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ။)

သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပယ်ထားသောတရားများ။ ။ပဋ်–၃–ပါ–၁၀၉၊ ၁၁၀၊ ဋ္ဌ–၇၄၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတရားတို့၌ နိစ္စ, သုခ, အတ္တ–ဟူ၍ မယူမှားတော့ကြောင်းဟောထား၏။ ။သောဘာပတ္တိဝဂ္ဂ၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၆၆၊ ဋ္ဌ–၃၁၀၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မယူမှားတော့သော မိစ္ဆာဝါဒများကိုဟောထား၏။ ။ပဋိသံ–ပါ–၂၇၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၉။ ။အဋ္ဌာနပါဠိ၊ အံ–၁–ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–၃၅၂။ ။အဘိ–၂–ပါ–၃၄၀၊ ဋ္ဌ–၄၀၅။ ။ပဋ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၀။ ။ဩက္ကန္တသံယုတ္တ၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–၃၁၇။ ။အဘဗ္ဗသုတ်၊ (ပ-ဒု တ-စ-မ)၊ အံ–၆–ပါ–၃၀၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၀။ ။သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာမာသ ဤသုံးပါးကိုအကြွင်းမဲ့ပယ်ထားကြောင်း ဟောထားသော ပဟီနသုတ်၊ ၆–ပါ–၃၀၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၀။ ။ပဋိသံ–ပါ–၂၀၅။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၀၇။ ။ပေဋကပါ–၂၅၅။ ။ဈာနနှင့်မစ္ဆရိယ ၂-ပါးကိုအကြွင်းမဲ့ပယ်သတ်ထားကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၁၁၊ ၃၇၅၊ ပါ–၂၂၀၊ ဈာဒ်ပန ဈာနာမစ္ဆရိယ သံယောဇနံ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန ပဟီယတိ။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၄၀၀၊ ပါ–၂၂၆။ ။စူဠနိ–ဋ္ဌ–၁၂၉။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၀၇။ ။သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန ကုက္ကုစ္စ ဝိစိကိစ္ဆာ ပဟီယန္တိ၊ အဘိ–၁–ဋ္ဌ-၄၁၅၊ ပါ–၂၃၅။ ။မာန ၉-မျိုးတွင် အယာထာဝမာန ၆-မျိုးကို ပယ်ထားကြောင်း၊ ဒီဃ–၃–ဋ္ဌ–၁၇၃၊ ပါ–၁၀၁။ ။မဟာနိ–ဋ္ဌ–၁၀၃၊ ပါ–၆၂။ ။(မာနခန်း၌လည်းရှိ၏။)။ ။(မဂ်ပယ်သောတရားများ အခန်း၌၎င်း၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ပယ်သောတရားများအခန်း၌၎င်း ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။

သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သဒ္ဓါတရား ခိုင်မြဲလှပုံ။ ။(ပဥ္စနိကာယ-အရိယာအခန်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဥဒါန်–ပါ–၉၆၊ ဋ္ဌ–၁၃၉၊ အပိစ သောဥပါသကော ဒိဋ္ဌသစ္စော၊ တသ္မာ သဒ္ဓါယ အညထာဘာဝေါ နတ္ထိ။ ။ရဋ္ဌပါလာဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန–ပါ–၇၁၊ ဋ္ဌ–၁၉၉။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၆၊ ၅၀၃။ ။ဝိ–၁–ပါ–၃၅၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၆၊ ဦနပဉ္စဗန္ဓနသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ထားတော် မူရပုံ။ ။တတိယပါဠိ

ဒေသနီယ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ထားတော်မူရပုံ၊ ဝိ—၂—ပါ—၂၃၁၊ ဋ္ဌ—၁၅၀။ ။ပါ—၁၀၆—၇၊ ဋ္ဌ—ဂ၆၊ ၂—ဝတ္တု။ ။၃—ပါ—၃၄၆။

သောတာပန်မင်း တရားစီရင်ပုံ။ ။သောတာပန် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးမှာ မိမိ၏ ရန်သူဖြစ်သော သားအဇာတသတ်မင်းသားကို မသတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၁၂၃၊ ၁၂၄၊ ဒေဝဒတ်နှင့် အပေါင်းပါ ရဟန်းတို့ကို သတ်သင့်ကြောင်း လျှောက်တင်ကြသော အမတ်တို့ကို ရာထူးမှလျှော့ချ၍ မသတ်သင့်ကြောင်း လျှောက်ထားသော အမတ်တို့ကိုမူ ရာထူးတိုးပေးခဲ့ကြောင်း။ ။သောတာပန်မင်းတို့မှာ သတ်စေ ဖြတ်စေဟု မစေခိုင်းတော့ကြောင်း၊ ဝိ—၃—ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၂၇၀။ ။မိမိစားရန်အတွက် ခိုင်းထားသော သရက်သီးကို အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် မထေရ်အား လှူလိုက်သောကြောင့် အပြစ်မတင်သည့်အပြင် ထိုဥယျာဉ်မှူးကို ပို၍ပင် ကြည်ညိုသေးကြောင်း၊ ဝိမာန—ဋ္ဌ—၂၆၀။

သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကိုယ်ကျင့်တရား။ ။၇-ပါ၊ မဟာ—သံ—ပါ—၃၀၆၊ ၃၀၀၊၃၁၀၊၃၁၃၊ ဋ္ဌ—၃၁၁။ ။၎င်းတို့ပြည့်စုံရသော အင်္ဂါလေးပါး၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၄၆၊ ဋ္ဌ—၂၅၄။ ။အံ—၉—ပါ—၂၀၆၊ ဋ္ဌ—၂၇၅၊ ဆင်ခြင်ရန်လေးပါး။ ။ဘယသုတ်၊ ၁၀—ပါ—၄၀၅၊ ဋ္ဌ—၃၃၀။ ။(အရိယာခဏ်း၌ရှင်း၊ သေက္ခခဏ်း၌ရှင်း ရေးခဲ့ပြီ)။

သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ကေဝါရံ မဂ္ဂညာဏေန ပဋိဝိဒ္ဓမဗ္ဗော အညေသံ ကထေန္တာနမ္ပိ နသဒ္ဓဟန္တိ နဂဏှန္တိ၊ ဂ.သ္မာ အတ္တနော ပစ္စက္ခတ္တာတိ-ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၇၂။ ။ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၆။ ။သောတာပန်မယားက လင်မုဆိုး၏ လေးမြှားစသည်ကို ပြင်ဆင်ပေးရသော်လည်း အကုသိုလ်မဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြထားပုံ၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁ဂ။ ။သောတာပန်တို့ စုတေခါနီးတွင် မိဘစသည်နှင့် နှုတ်ပြဖို့မှာ စည်းစိမ်ကို မတွယ်တာရန် ဆုံးမထားသော ဂိလာနသုတ်၊ မဟာ—သံ—ပါ—၃၅၇၊ ဋ္ဌ—၃၂၂။ ။သောတာပန်-သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဘဝသွားရပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဧကတိ—ဋ္ဌ—၂ဂ၇၊ ပါ—၂၅၉။ ။သောတာပန္န ပုဂ္ဂလကထာ၊အဘိ—၅—ပါ—၃၄၀၊ ၁၊ ၂၊ ဋ္ဌ—၂၃၂။ ။သောတာပန် ၃-မျိုးတို့ ပိုင်းခြားထားသော ဘဝအတိုင်းမြဲ၏-ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။သောတာပတ္တိမဂ်ခဏ၌ ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာပရိယုဋ္ဌာန ၂-ပါးကို

ပယ်၏ဟူ၍၎င်း၊ ၎င်းမဂ္ဂဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်ခဏ၌ သဒ္ဓါန္တြေ စသည်ကို ရ၏ဟူ၍၎င်း ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော အဋ္ဌမကကထာ၊ပါ–၁၈၅၊ ဋ္ဌ–၁၇၂။ ။အဋ္ဌမကဿ ဣန္ဒြိယကထာ၊ ပါ–၁၈၇၊ ဋ္ဌ–၁၇၂။ ။ သောတာပန် ၂-ဦးမှာ ဘုရင်ဘက်ခြေထောက်ထား၍ ဘုရားရှင်ရှိရာဘက်သို့ ဦးခေါင်းထား၍ အိပ်ကြပုံ၊ ပဏ်–၂–ပါ–၃၂၅၊ ဋ္ဌ–၂၄၄။

သောပါက သာမဏေဝတ္ထု။ ။ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၆၂၊ ပါ–၃၊ ၇-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏၊ ၎င်းသာမဏေငယ်ကို ဘုရားရှင်က ပုစ္ဆာ ၁၀-ချက် မေးမြန်းတော်မူရာ နှစ်သက်မြတ်နိုးတော်မူလှသောကြောင့် ပဥ္စဇာကရ ဏူပသမ္ပဒါဖြင့် ရဟန်းဖြစ်စေ-ဟု သီးခြားခွင့်ပေးတော်မူပုံ။ ။ထေရ– ပါ–၂၉၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၅၊ ပန်းအခင်းလှူရကျိုး။ ။အပ–ပါ– ပ–အုပ်–၇၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅။

သောဘိတဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၃၄၊ ဋ္ဌ–၁၉၉၊ လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာ တသိန်း ပါရမီဖြည့်ရ၍ ဒုက္ကရစရိယကျင့်ရာ၌ကား ၇-ရက်သာ ကျင့်ရ ကြောင်း၊ ပြာသာဒ်ယာဉ်ပုံဖြင့် တောထွက်၏၊ ဓာတ်တော်များ ပြန့်နှံ့၍ တည်တော်မူခဲ့ကြောင်း၊ ပါ–၃၃၆။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၃။ ။ အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၄။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၆၃။

သောဘိတမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၅၊ ဋ္ဌ–၂၄၀၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရန္တာနံ ယဒိဒံ သောဘိ တော-ဟု ဧတဒဂ် ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။ထေရ–ပါ–၂၅၃၊ ဋ္ဌ–ပ– အုပ်–၃၆၇၊ ဗုဒ္ဓထောမနာအကျိုး။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၈၀၊ ဋ္ဌ– ဒု–အုပ်–၁၄၆၊ ၇-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၅၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၂။

သောမနဿ ၂-မျိုး။ ။(ဂေဟဿိတ သောမနဿ၊ နေက္ခမ္မဿိတသော မနဿ)၊ ပဏ်–၃–ပါ–၂၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၈၆။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၁၆၊ပါ– ၂၂၁။ ။သောမနဿသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၁၅၊ ဋ္ဌ–၁၀၇၊ ဝမ်းမြောက် ရန်အကြောင်း ၂-ပါး၊ ဂါထာများပါ၏။

သောမာထေရီ။ ။ထေရီ–ပါ–၃၈၆၊ ဋ္ဌ–၆၈၊ ယောက်ျား မိန်းမ မဟူ အရဟတ္တဖိုလ် ရသည်သာလိုရင်းဖြစ်ကြောင်းဂါထာပါ၏။ ။အပဒါန်၌ သတ္တုပ္ပလမာလိကာထေရီဟု ရှိ၏။

သံကိစ္စသာမဏေဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၂၅၊ ကျေးဇူး မဲ့လှသော စားကြွင်းစားကြောင့် ရဟန်းတော်တို့ ဘေးဖြစ်ရသည်ကို ကယ်တင်သော သာမဏေငယ်၊ နောက် ခိုးသားငါးရာတို့ ရဟန်းပြုပြီး ရဟန္တာဖြစ်ကြကုန်၏၊ ၎င်းသံကိစ္စမထေရ်၏ တူဖြစ်သူ အဓိမုတ္တ သာမဏေလည်း သစ္စာစောင့်၍ ခိုးသားငါးရာတို့က ကြည်ညိုပြီး ၎င်းသာမဏေကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန်းပြုကြ၊ ရဟန္တာဖြစ်သွားကြပုံ။ ။ထေရ—ပါ—၃၀၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၃၊၎င်းသံကိစ္စသာမဏေငယ်မှာ (၇)နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။ ။ပဋိသံ-ပါ-၃၈၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၀၊ ဉာဏဝိပ္ဖါရိဒ္ဓိ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၈။

သံကိုသံဖျက် သံချေးတက်။ ။၎င်းစကားပုံ ဖြစ်လာဟန်ပါဠိ၊ နိဒါန—သံ—ဌ—၁၈၈။ ။၎င်းစကားပုံဆိုင်ရာဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၉။ ။ပေဋက—ပါ—၁၇၃၊ ၂၀၁။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၀၈၊ ဌ—၂၂၃၊ ပစ္စဝေက္ခဏာမဆင်ခြင်ဘဲ သုံးဆောင်ရာနှင့်စပ်၍ အပြစ်ပြဟောထားသောဂါထာ။

သံဃာနုဿတိကထာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၁၁။ ။၎င်းအကျိုး၊ ၂၁၄။ ။သံဃာနုဿတိ ပရိယာယ်ပုဒ်များ၊ နေတ္တိ—ပါ—၄၈၊ ဌ—၁၂၀။ ။သံဃာ့ဂုဏ်တော်ဖွင့်၊ဇာတိ—ပါ—၂၅၅၊ဌ—၂၇၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၅၂။ ။အာဟုနေယျ-ပါဟု နေယျ စသည်အဖွင့်၊ အံ—၃—ဌ—၂၂၄၊ ပါ—၂၄၆၊ အာဇာနီယသုတ်၊ (ပ-ဒု)။ ။အာဟုနေယျဝဂ္ဂ၊ ၆—ပါ—၂၄၇၊ ဌ—၈၇။ ။၇—ပါ—၅၁၀။ ။(ပ-ဒု)၊ ၈—ပါ—၁၁၄။ ။၉—ပါ—၁၇၉။ ။၁၀—ပါ—၂၇၄၊ ဌ—၂၉၀။ ။အာဟုနေယျသုတ်၊ ပါ—၄၁၇၊ ဌ—၃၃၂။ ။ခုဒ္ဒက၊ သုတ္တနိပါတ-၌ လာသော ရတနသုတ်၌လည်းရှိ၏။ ။(ဂုဏ်တော်ခဏ်း၌လည်း ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။

သံဃဘေဒ ပရိသက္ကနဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၉၈၊ ၉၉၊ သူကောင်း-ကောင်းတာပြု၍၊ သူဆိုး-ဆိုးတာပြုကြောင်း၊ ကျိုးမဲ့ပြုလွယ်၍ ကျိုးရှိပြုခက်ကြောင်းဂါထာ။ ။သံဃဘေဒသုတ်၊ဥဒါန—ပါ—၁၄၉၊ဌ—၂၀၇။ ။သံဃာသင်းကွဲနေလျှင် ညီညွတ်သွားစေရန် လူတို့ကပြန်၍ သပိတ်မှောက်ခဲ့ကြဘူးသော ထုံးတမ်းစဉ်လာ ရှေးကရှိခဲ့ဘူးပုံ၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၇။ ။ဝိ—၃—ပါ—၅၀၀၊ ၁။

သံဃသာမဂ္ဂီအင်္ဂါ ၁၀-ပါး။ ။သံဃသာမဂ္ဂီသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၁၅၊ ဌ—၃၁၀။ ။ဒုတိယ အာနန္ဒသုတ်၊ ပါ—၃၁၆၊ အကျိုးပြဂါထာ။ ။

ဇာတိ—ပါ—၂၀၃၊ ဋ္ဌ—၆၃။ ။သံဃသာမဂ္ဂိကထာ၊ ဝိ—၃—ပါ—၅၀၆၊ ဋ္ဌ—၄၃၅၊ ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓက၊ ဥပါလိသံဃသာမဂ္ဂိပုစ္ဆာ၊ ပါ—၅၀၈၊ ဋ္ဌ—၄၃၅။ ။သံဃသာမဂ္ဂိမည်ပုံ အမေးအဖြေ၊ ၄—ပါ—၃၆၈၊ ၉၊ ၎င်းအကျိုးပြဂါထာ။

သံဃာအားလှူရန်တိုက်တွန်းတော်မူခဏ်း။ ။ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ်၊ပဏ်—၃—ပါ—၂၉၅၊ဋ္ဌ—၂၁၉။ ။ပါ—၂၉၉၊ဋ္ဌ—၂၂၅၊ (ဒ-ခဏ်း၌အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။သံဃိကအလှူစစ်စစ်ဖြစ်စေရန် ဋ္ဌ—၂၂၅-၌ သေချာစွာပြဆိုထား၏။ သံဃေဟိ ဒုသီလောနာမနတ္ထိ။ ။အံ—၆—ပါ—၃၄၄၊ဋ္ဌ—၁၃၁၊ ဒါရုကမ္မိကသုတ်။ ။သံဃာလုပ်ကျွေးသောဒကာအား ချီးမြှောက်ပုံ၊၅—ပါ—၁၀၂၊ဋ္ဌ—၆၂၊ပီတိသုတ်။ ။ဝိ—၃—ပါ—၃၄၄၊ ဋ္ဌ—၃၀၄၊ ပါ-၌ ဂါထာ။ ။ယဇမာနသုတ်၊သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၃၄၊ဋ္ဌ—၃၂၁၊သိကြားမင်းက ကတ္ထဒိန္နံ မဟပ္ဖလံ-ဟု မေးလျှောက်သည်ကို ဘုရားရှင်က သံဃေ ဒိန္နံ မဟပ္ဖလံ-ဟု ဖြေကြားတော်မူပုံ၊ ဂါထာ။ ။ပဏ်—၂—ပါ—၃၅၃၊ ဋ္ဌ—၂၇၀၊ ဂါထာ၊သေလသုတ်။ ။(ကောင်းမှုလိုသူ သံဃာလှူ အခဏ်း၌လည်း ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀။၁၁၊ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။သံဃေ ပသာဒေါ ယဿတ္ထိ-စသောဂါထာ၊ ပါ—၂၀၆။ ။ပေဋက—ပါ—၂၁၇။ ။မိထွေးတော်ဂေါတမီ သင်္ကန်းလှူရာနှင့်စပ်၍ရှင်းပြခဏ်း၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၂၃၄။

သံဃာလှူကျိုး လွန်ပွါးတိုး။ ။သံဃာအားရည်စူးနိုင်လျှင် ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်များပင်ဖြစ်စေကာမူ အသင်္ချေယျ အပ္ပမေယျ ကောင်းကျိုးကို ရနိုင်ပုံ၊အံ—၁—ဋ္ဌ—၆၉။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၆။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၁၃၀၊ဋ္ဌ—၂၇၁၊ သံဃိကကျောင်းလှူရကျိုး။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၂၀၊၁-၂။ ။(သံဃအာရာမ်ပေးလှူရကျိုးအပဒါန်၌ရှိ၏)။ ။သံဃာအားလှူရန်တိုက်တွန်းသောဂါထာများ၊ ဝိမာန—ပါ—၄၉၊၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၁၊ညီမငယ်သုဘဒ္ဒါဝတ္ထု။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၄၊ ဆွမ်းလှူရကျိုး။ ။၄၆၆၊အာရာမ်လှူရကျိုး။ ။အဘိ—၅—ပါ—၄၀၂။ ။ဝိဟာရဝိမာန ဝတ္ထု၊ဝိမာန—ပါ—၆၂၊ဋ္ဌ—၁၇၆။

သံဃာရေတွက်နည်း။ ။သုတ္တန်နည်းအားဖြင့်၎င်း၊ဝိနည်း နည်းအားဖြင့်၎င်း ရေတွက်နည်း ၂-မျိုးရှိ၏၊ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၄၃၊ပါ—၂။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၄၇။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၉။ ။ဥဒါန—ဋ္ဌ—၉၁၊ပါ—

၈၈။ ။မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၀၄၊သုံးပါးမှအထက်ကို သံဃာခေါ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားတော်မူ၏။

သံဃာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သံဃဝန္ဒနာသုတ်။ ။သံဃာအား ချီးမြှောက်ရန် သဟမ္ပတိဗြဟ္မာလာ၍ လျှောက်ထားခဏ်း၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၇၅၊ ဋ္ဌ–၂၇၆။ ။သံဃအာရာမ်ကို တင့်တယ်စေသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဋ္ဌ–၃၀၂။ ။သံဃာ့အကြီးအကဲပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အထူးပြု၍ ပူဇော်ခြင်း လှူဒါန်းခြင်း စသည် မပြုလျှင် သာသနာတော် မကြီးပွါးနိုင်ကြောင်း၊ ပြုမှသာ လျှင် ကြီးပွါးနိုင်ကြောင်း ဟောထားသော ဂေါပါလသုတ်၊အံ–၁၁–ပါ–၅၄၉၊ ၅၅၁၊ ဋ္ဌ–၃၅၅။

သံဃာ့အမိန့်ပြင်းထန်လှပုံ။ ။သံဃာ့အမိန့်ကို ရှေးအခါက အလွန်ရိုသေကြပုံ၊ပဏ်–၁–ဋ္ဌ-ပ–အုပ်–၁၈၈။ ။ဘုရားရှင်ကပင် သံဃာကိုအလေးပြုသေးကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊အံ–၄–ဋ္ဌ–၂၆၅။ ။နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားနေစဉ်မှာပင် သံဃာ့အမိန့်ဖြင့်ခေါ်က ကြားလျှင်ကြားခြင်း နိရောဓသမာပတ်မှထတော်မူကြရကြောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၄၉။ ။ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၈၈။

သံဃိကပစ္စည်းကိုခိုးယူသုံးစွဲပြစ်များ။ ။သံဃာ့အားရည်စူး၍ ယူဆောင်လာသောဆွမ်းကို ထိုးသုတ်လုယက်ခဲ့သောကျီး ပြိတ္တာဖြစ်နေရပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၁။ ။သံဃိကဆီကို ခိုးလိမ်းခဲ့သောကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်ရသောရဟန်း၊ ခရလောမပြိတ္တာ၊ ခ-ခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီ၊သုတ္တ–ပါ–၃၂၀၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇။ ။တိရောကုဋ္ဋသုတ်၌လာသော ပြိတ္တာတို့မှာလည်း သံဃာအားရည်မှန်းထားသော ပစ္စည်းများကို ခိုးယူစားသောကြသောကြောင့် ဖြစ်ကြရကြောင်းပြဆိုထား၏။

သံဃဘေဒကသုတ်။ ။အံ–၄–ပါ–၅၆၂၊ ဋ္ဌ–၃၉၃၊သံဃာကွဲပြားသည်ကိုအလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်လေးဦး၊ (ဒုဿီလ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဇီဝ၊ လာဘကာမ)။ ။၁၀–ပါ–၃၁၄၊ဋ္ဌ–၃၁၀၊ သံဃဘေဒအင်္ဂါ ၁၀-ပါး။ ။ဇာတိ–ပါ–၂၀၂၊ဋ္ဌ–၆၄။ ။သံဃဘေဒကက္ခန္ဓက၊ ဝိ–၄–ပါ–၃၃၆၊ ဋ္ဌ–၁၁၀။ ။သံဃဘေဒက ကထာ၊ ပါ–၃၆၁၊ ဋ္ဌ–၁၁၁။ ။ဥပါလိပဉ္စကထာ၊ ၅–ပါ–၃၄၉၊ဋ္ဌ–၂၂၃၊ သံဃာကွဲရန် အကြောင်းထင်ပုံ၊ သံဃ်ရာဇ်မည်ပုံ၊ ၄–ပါ–၃၆၇၊ဋ္ဌ–၁၁၂။ ။သံဃာကွဲပြားပုံ၊ ပါ–၃၆၈၊ဋ္ဌ–၁၁၃။ ။သံဃဘေဒကက္ခန္ဓပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာ၊ ၅–ပါ–၂၀၉၊

ဠ—၁၅၆၊ ။သံဃဘေဒက ဝဂ္ဂ ဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၁၅၀၊ ၂၊ ဠ—၂၂၃။ ။သံဃဘေဒက ကထာ၊ ၃—ပါ—၁၂၃၊ ဠ—၃၀၆။ ။သံဃဘေဒ ကမ္မဝိနိစ္ဆယ၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၄၉၊ ဠ—၄၀၆၊ ၄၀၉။ ။သံဃဘေဒက သိက္ခာပုဒ်၊ ဝိ—၁—ပါ—၂၆၅၊ ဠ—၃—အုပ်—၁၉၂၊ အပြစ်ကိုပြဆိုချက်။ ။ပဉ္စမအာနန္ဒသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၁၅၊ ဠ—၃၁၀၊ အပြစ်ပြဂါထာ။ ။သံဃဘိန္ဒေယျ အဓိပ္ပါယ်၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၅၄။ ။နေတ္တိ—ပါ—၇၇၊ ဠ—၁၅၇။ ။ကပ္ပဋ္ဌ ကထာ၊ အဘိ—၅—ပါ—၃၄၄၊ ဠ—၂၃၄၊ သံဃဘေဒ ကံကို လွန်ကျူးသူမှာ တကပ္ပါပတ်လုံး ငရဲ၌ခံရ၏ဟု ယူမှားသည်ကိုရှင်းပြချက်။ ။ငင်းသံဃဘေဒက ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ဝိ—၃—ပါ—၁၂၃၊ ဠ—၃၀၆။

သံတမန်ခေါ် သံအမတ်ခန့်ထိုက်သော အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။ဒူတေယျသုတ်၊ အံ—၈—ပါ—၃၇၊ ဠ—၂၁၆။ ။ဝိ—၄—ပါ—၃၆၄၊ ၅၊ ဠ—၁၁၂။ ။ပေဋက—ပါ—၂၂၈၊ ၈ ါထာ၊ ၂—ဂါထာ။

၁။ သောတာ…… သူတပါးပြောသော သတင်းစကားကို အကင်းပါးစွာ သိကြားလွယ်ရခြင်း။

၂။ သာဝေတာ……ကိုယ့်အရှင် ပြောကြားလိုက်သော သတင်းစကားကို အားလုံးစေ့စုံအောင်ပြောဆိုတင်ပြနိုင်ရခြင်း။

၃။ ဥဂ္ဂဟေတာ……သတိဝီရိယရှေ့ထား၍ ကောင်းစွာမှတ်သားလေ့လာရခြင်း။

၄။ ဓာရေတာ……သူတပါးပြောစကားကို မှန်ကန်ခိုင်မြဲစွာ ဆောင်ထားနိုင်ရခြင်း။

၅။ ဝိညာတာ ……အနက်အဓိပ္ပါယ် အရိပ်အခြည် လူရည်လူကဲကို ပါးနပ်စွာသိတတ်ရခြင်း။

၆။ ဝိညာပေတာ……သူတပါးအား ကြားသိစေလွယ်အောင် ပြောဆိုတတ်ရခြင်း။

၇။ သဟိတာ သဟိတကုသလ……အကျိုးရှိ၊ အကျိုးမဲ့ကို ဝေဘန်နိုင်းညှိတတ်သိလိမ္မာရခြင်း။

၈။ နကလဟကာရက……ငြင်းခုံခိုက်ရန် ဆန့်ကျင်ဘက်အမှုများ မပြုလုပ်မပြောဆိုရခြင်း။

သံယောဇဉ် ၁၀-ပါး။ ။သညောဇနဂေါစ္ဆက၊ အဘိ—၁—ပါ—၂၂၄၊ ဠ—၄၀၃။ ။သံယောဇနသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၀၀၊ ဠ—၁၄၆။ ။၁၀—

ပါ—၂၆၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၉။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၂၅၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၃။ ။သံယောဇန နိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၇၄၊ ၃၉၁၊ ဋ္ဌ—၄၇၆၊ ၄၀၅။ ။သံယောဇနဒသက နိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၄၀၅၊ ဋ္ဌ—၄၉၅။ ။သံယောဇဉ်မည်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၅။ ။၎င်း ၁၀-ပါး ဖြစ်ပုံ၊ပါ—၇၉၊ ဋ္ဌ—၂၉၂။ ။ကောဋ္ဌိကသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၃၇၂။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၇၄၊ပါ—၂၄၀။ ။၃—ပါ—၁၀၁၊ဋ္ဌ—၁၇၀။ ။သံယောဇနသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၇၊ ဋ္ဌ—၀၉။ ။သံယောဇနနှင့်သံယောဇနိယတရား တခြားစီဖြစ်ကြောင်း ဥပမာဖြင့် စိတ္တသူကြွယ်ကလျှောက်ထားခဏ်း၊သဠာ—သံ—ပါ—၄၇၄၊ဋ္ဌ—၁၃၀။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၀၃၊ဋ္ဌ—၁၂၉။ ။အဘိ—၂—ပါ—၄၀၅။ ။ဩရမ္ဘာဂိယ ဥဒ္ဓံဘာဂိယ သံယောဇဉ် ၅-ပါး စီတို့ အကျိုးပေးပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၃။ ။၎င်း ၂-မျိုး ကိုခွဲပြပုံ၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၉၅၊ ဋ္ဌ—၂၁၀။ ။အဘိ—၂—ပါ—၁၉၁၊ ဋ္ဌ—၄၀၅။ ။၄—ပါ—၁၂၅၊ ဋ္ဌ—၅၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—၃—အုပ်—၃၂၃။ ။ဍသာ သံယောဇနနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၁—ပါ—၂၂၆၊ ဋ္ဌ—၄၀၄။

သံယောဇဉ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သံယောဇဉ်ကြောင့် သံသရာစက် လည်ရပုံ ဟောထားသော ဒဏ္ဍသုတ်—သံ။ ။ကြိုးချည်လွှတ်သော ငှက်ဥပမာဂါထာ၊ မဟာနိ—ပါ—၃၇၅။ ။သံယောဇဉ်ကြိုး ချည်နှောင်ထားသေးက ဘဝဂ်ဘုံသို့ရောက်ရသော်ပင် အသက်တမ်းကုန်က ကာမဘုံသို့ ပြန်၍ ဆွဲချတတ်ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၀၊ ပါ—၄၁။ ။သံယောဇနသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၃၁၂၊ ဋ္ဌ—၇၇၊ သံသရာစက်လည်ပုံပြတ်ပုံကို ဟောထား၏။ ။ဒုသုတ်၊ ပါ—၃၁၃၊ ဋ္ဌ—၇၇။ ။သံယောဇနိယသုတ်၊ သဠာ—သံ—ပါ—၃၀၉၊ ၃၂၆။ ။သံယောဇနိယသုတ်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—၃၀၅၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးကို သံယောဇနိယ ဓမ္မ-ဟု ဟောထား၏။ ။သံယောဇနပ္ပဟာနာဒိ သုတ္တဆက္က၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂၂၊ ဋ္ဌ—၁၆၉။ ။သံယောဇနသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၅၀၊ ဋ္ဌ—၃၃၆၊ သကဒါဂါမိ၊ ဥဒ္ဓံသောတအကနိဋ္ဌ၊ အန္တရာ ပရိနိဗ္ဗာယီ အနာဂါမိ ၂-ဦး ရဟန္တာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်လေးဦးကို ဟောထား၏။ ။သံယောဇန ပရိယာယ ဓမ္မဒေသနာ၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်ဟောထား၏၊ ၎င်း၏ သာဝက သန္နိပါတတည်း။ ။အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ သံယောဇန ၂-မျိုးကို ခွဲဟောထား ၏၊ ဤဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌ သောတာပန်တည်သူတို့မှာ အရေအတွက်ကို လွန်ကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။ ။သံယောဇဉ်ဖြတ် မကြောက်

တတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဠ–ဒု–အုပ်–၄၀၆။ ။သားမယားတို့ အတင်းစွန့်ပစ်ခဲ့ပြီး တောထွက်ကာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီ မင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၂၀၇၊ ဠ–ပ–အုပ်–ဂ၅၊ နှစ်ယောက်နေရခြင်းအပြစ်ပြ ဂါထာ။ ။သံယောဇဉ်ဖြစ်ပုံကို ဟောထားသော ကာမဘူသုတ်၊ ကော ဌိကသုတ်–သံ။

သံဝဋ္ဋကပ် ၃-မျိုး။ ။(အာပေါသံဝဋ္ဋ၊ တေဇောသံဝဋ္ဋ၊ ဝါယောသံဝဋ္ဋ)၄င်း သုံးပါးကြောင့် ကပ္ပါပျက်ရာ၌ ဘုံကိုပိုင်းခြားပြထား၏၊ အံ–၄–ဠ– ၃၄၀။ ။အံ–၁၀–ပါ–၃၀၃၊ ကောသလသုတ်၊ ဠ–၃၀၄။ ။စရိ ယာ–ဠ–၁၁၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။(ကပ်လေးမျိုးအခဏ်း၌ လည်း ရှိ၏)။

သံဝရနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။(သံဝရနှင့် စပ်သော ဂါထာများ၊ စက္ခုန္ဒြေ စသည်ကို စောင့်စည်းခြင်း၊ ပဏ်–၂–ဠ–၁၄၇။ ။သံဝရသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၃၀၁၊ဠ–၃၁၊ ။သံဝရ ၅-မျိုးကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ဣတိ–ဠ–၁၀၅၊ ပါ–၂၁၅။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄၃၊ဠ–ပ–အုပ်–၂၀၂၊ (ပါတိမောက္ခသံဝရစသည်)။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၀၊ဠ–၁၀၅။ ။ကာယေန သံဝရောသာဓု-စသော ဂါထာ၊ စက္ခုနာ သံဝရောသာဓု- စသောဂါထာ များကို ဆိုင်ရာ အက္ခရာခဏ်း၌ ညွှန်ပြခဲ့ပြီ။

သံဝရဝိနည်း ၅-မျိုး။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၊ဂ၊ဠ–ပ–အုပ်–၂၃၊၆၄။ ။ခန္ဓ– သံ–ဠ–၂၃၃။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၇၉၊ဠ–ပ–အုပ်–၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ– အုပ်–၇။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၊ဠ–ပ–အုပ်–၁၄၊ဂါထာ။ ။ပါ–၄၃၊ဠ– ၂၀၂။ ။ပါ–၁၃၇၊ဠ–ဒု–အုပ်–၅၂။ ။စူဠနိ–ဠ–၇၁။ ။အဘိ– ၁–ဠ–၃၀၅၊ပါ–၂၀၀။ ။၂–ဠ–၃၁၇၊ပါ–၂၅၄။ ။ဣတိ–ပါ– ၂၁၅၊ဠ–၁၀၅။ ။(ပါတိမောက္ခသံဝရ၊သတိ၊ဉာဏ၊ခန္တိ၊ဝီရိယသံဝရ)။

ပါတိမောက္ခော သတိစေဝ၊ ဉာဏံ ခန္တိ တထေဝစ။
ဝီရိယံ ပဉ္စမေ ဓမ္မာ၊ သံဝရာတိ ပကာသိတာ။ ။

တနည်း- သံဝရ ၈-မျိုး၊ စက္ခုသံဝရ၊သောတ၊ဃာန၊ဇိဝှါ၊ပသာဒကာယ၊ စောပနကာယ၊ ဝါစာ၊ မနောသံဝရ။ အဘိ–၁–ဠ–၁၃၉။ ။သံဝရာ ပဟာတဗ္ဗ အာသဝ ဝဏ္ဏနာ။ ပဏ်–၁–ပါ–၁၂၊ဠ–ပ–အုပ်–၇၇။

သံဝေဂ ဝတ္ထု ၈-မျိုး။ ။([၁]ဇာတိ၊ [၂]ဇရာ၊ [၃]ဗျာဓိ၊ [၄]မရဏ၊ [၅]အပါယဒုက္ခ၊ [၆]အတီတဝဋ္ဋ မူလကဒုက္ခ၊ [၇]အနာဂတဝဋ္ဋ မူလကဒုက္ခ၊ [၈]ပစ္စုပ္ပန္နေ အာဟာရ ပရိယေဋ္ဌိ မူလကဒုက္ခ)။ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၂။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၄၀၁။ ။မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၀၀။ ။အံ–၄–ပါ–၄၃၅၊ဋ္ဌ–၃၃၀။ ။ ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၂၀၁။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၀၄။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၂၇၁။ ။ ဇာတ–ဋ္ဌ–၁၀၉၊ပါ–၂၁၆။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၇။ ။ပဋိသံ–ပါ–၂၂၃၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၄၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၃၁။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၁၃၁။ ။မဟာနိ–ဋ္ဌ–၄၁၇။

၁။ ဇာတိ····ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း။

၂။ ဇရာ····အိုမင်းရင့်ယော်ရခြင်း။

၃။ ဗျာဓိ····နာရခြင်း။

၄။ မရဏ····သေရခြင်း။

၅။ အပါယဒုက္ခ····အပါယ်လေးပါး၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲ။

၆။ အတီတဝဋ္ဋမူလကဒုက္ခ····အတိတ်ကာလ၌ ခံစားခဲ့ရသော ဝဋ်ဆင်းရဲလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော ဒုက္ခများ။

၇။ အနာဂတဝဋ္ဋမူလကဒုက္ခ····အနာဂတ်ကာလ၌ ကြုံတွေ့ရလတ္တံ့သော ဝဋ်ဆင်းရဲလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော ဒုက္ခများ။

၈။ ပစ္စုပ္ပန္နေ အာဟာရပရိယေဋ္ဌိမူလကဒုက္ခ····ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ အာဟာရကို ရှာမှီးရခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော ဒုက္ခများ။

သံဝေဂယူကြရန်။ ။သံဝေဂယူရန် မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှသော ဂါထာများ၊ အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၄၊၃၅၊(၎င်းဂါထာများမှာ သုမေဓပဏ္ဍိတကထာ ခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏)။ ။သံဝေဂယူကြရန်နမူနာပြသော ဒုဂ္ဂတသုတ်၊ပဗ္ဗတူပမသုတ်၊ သုခိတသုတ်–သံ။ ။သံဝေဇနီယသုတ်၊အံ–၄–ပါ–၄၃၅၊ဋ္ဌ–၃၃၀၊ သံဝေဂယူကြရန်သင့်လှသော အရပ်လေးမျိုး၊ [၁]ဘုရားလောင်း မွေးဖွားရာအရပ်၊[၂]ဘုရားဖြစ်ရာအရပ်၊[၃]ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်ကို ဟောတော်မူရာအရပ်၊ [၄]ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာအရပ်၊ ဤအရပ်လေးမျိုး ဟူလို။ ။စတုသံဝေဇနီယဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ၊ဒီဃ–၂–ပါ–၁၁၆၊၁၇၂။ ။အသီးရှိသောသရက်ပင်ကို ခဲ,ဒုတ်တို့ဖြင့် ပစ်ခတ်ကြခြင်းကြောင့် ပျက်စီးသည်ကိုမြင်ပြီး သံဝေဂရကာ တောထွက်သော မဟာဇနကမင်းကြီး၊ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–၁၆၀၊ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၅၄၊၇၅။ ။သံဝေဂယူဘွယ်ကောင်းလှသော ဂါထာများ၊ သ

ဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၅၀၊ ၁။ ။သံဝေဂရတတ်သော အကြောင်းလေးမျိုး ဟောထားသော ပတောဒသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၂၉၊ဋ္ဌ—၃၂၉၊ဆင်းရဲစွာ သေသူကို ကြား၍၎င်း၊ မြင်၍၎င်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သေ၍၎င်း၊ ကိုယ်တိုင် ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားရ၍၎င်း သံဝေဂရတတ်ကြကြောင်း။ ။သံဝေဂ ရသင့်သောအရာ၌ သံဝေဂရသူနည်းပါးလှပြီး မရသူက များလှကြောင်း၊ အံ—၁—ပါ—၃၀၊ဋ္ဌ—၃၇၉။ ။သားသေ၍သံဝေဂရပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ သုတ္တ—ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၅၊ ။ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၅။ ။သားသမင်တို့ လွတ်လပ်စွာ နေရသည်ကို မြင်၍ အားတက်ပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွားသော မဟာပဒုမမင်းသား၊သုတ္တ—ပါ—၂၀၅၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၀၊၇၂။ ။အပ-ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၉-မှ ၁၀၄-အထိ။ ။စွယ်တော်ပင်၊ တနည်း- ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏ အရွက်များပြည့်စုံမှု ခြောက်ခမ်းမှုများကို မြင်၍ သံဝေဂရပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ သုတ္တ—ပါ—၂၀၆၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၀၀။ ။သားသမီးများကို သိတတ်, မသိတတ် စုံစမ်းပုံနှင့် သိတတ်သောအခါ စွန့်ထားခဲ့ပြီး ရသေ့ဝတ်သွားသော အလောင်းတော်၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၇၊ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၆၁။ ။ သူကြွယ်မယားကို စိတ်ဖြင့်ပြစ်မှားပြီးနောက် သံဝေဂရပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော စက္ခုလောကမြဲဟူမှဒတ်မင်း၊သုတ္တ—ပါ—၂၀၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၃။ ။သူကြွယ်မယား၌ တပ်နှစ်သက်သော တဏှာကိုဖြတ်၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ ပါ—၂၉၀၊ဋ္ဌ—၁၁၁။ ။ပုရောဟိတ်သားက ပစ်ပယ်သွား၍ မင်းသားကတွေးတောကြံစည်ကာ မနေမနား အားထုတ်လိုက်သောကြောင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားပုံ၊ ပါ—၂၀၆၊ ဋ္ဌ—၀၁။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၀၊ ၁။ ။သံဝေဂ ယူရန်ကောင်းလှသော ဂါထာများ၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၄၊ ၅၊ ။ သာပေါင်းညာစား အမတ်များကို တွေ့ရ၍ သံဝေဂရပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၃။ ။ပင်လယ်ကသစ်ပင်မှအရွက်များ ကြွေကျသည်ကိုမြင်၍ သံဝေဂရပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော စာတုမာသိကမြဲဟူမှဒတ်မင်း၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၉။

သံဝေဂပုဒ်အရကောက်။ ။သံဝေဂေါ သဟောတ္တပ္ပေါ ဉာဏုပ္ပါဒေါ၊ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၀၄၊ ၁၅၆၊ ။ဝိမာန—ဋ္ဌ—၁၉၇၊ ပါ—၇၀၊

သံသဂ္ဂ ၅-မျိုး။ ။([၁]သဝနသံသဂ္ဂ၊ [၂]ဒဿနသံသဂ္ဂ၊ [၃]သမုလ္လာပနသံသဂ္ဂ၊ [၄]ပရိဘောဂသံသဂ္ဂ၊ [၅]ကာယသံသဂ္ဂ)၊ ရဟန်းနှင့် မာတုဂါမတို့ ရောနှော ခြင်း ၅-မျိုးဟူလို၊ ရဟန်းနှင့် မာတုဂါမတို့ ဤသံသဂ္ဂ ၅-မျိုးဖြင့်ရောနှော နေလျှင် ဂရုကအာပတ်များ သင့်ရောက်တတ်ခြင်း၊ မပျော်မွေ့ဘဲလျက် သာ သနာဘော်၌ နေထိုင်ရခြင်း၊ လူထွက်တတ်ခြင်းစသောအပြစ်များကျရောက် တတ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၀၊ အကျယ်၊ ၎င်းသံသဂ္ဂ ၅-မျိုးနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဝတ္ထုများ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၁၃၊ ပါ—၆၃။ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၄၀၉၊ ပါ—၃၉၅။ ။ဥဒါန်—ဋ္ဌ—၂၁၀၊ ပါ—၁၁၉။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၂၃၃၊ ပါ—၂၃၄။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၂၊ အပြစ်ပြဂါထာ။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၃။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၃၄၊ ဋ္ဌ—၁၀၂၊ ၂-နည်း။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၂၀၉။

သံသဋ္ဌသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၂၁၊ ပါ—၂။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၁၂၊သံသဋ္ဌသဒ္ဒေါ သဒိသေ အဝဿုတေ မိတ္တသန္ထဝေ သဟဇာတေတိ ဇဟူသု အတ္ထေသု ဒိဿတိ။ ။သံသဋ္ဌောတိ မိဿီဘူတော သမာနသုခ ဒုက္ခော ဟုတွာ၊ ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၊ပါ—၁၇၃။

သံသယပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၀၁၊ပါ—၁၀၂၊နိစ္ဆိ နုခေါ ဧဒံ အနိစ္စံ နုခေါတိ အာဒိပဝတ္တိယာ ကေသွိ အာကာရေ သဏ္ဌာတုံ အသမတ္ထတာယ သမန္တတော သေတီတိ သံသယော။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၃၇၉၊ ပါ—၃၂၅။

သံသရာမည်ပုံဂါထာ။ ။နိဒါန်—သံ—ဋ္ဌ—၀၉။ ။အံ—၄—ဋ္ဌ—၃၀၆။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၁။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၁၁၅။ ။ဥဒါန်—ဋ္ဌ—၂၄၅။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၁။ ။၂—ဋ္ဌ—၁၄၂။ ။ဇာတိ—ဋ္ဌ—၅၅ ၁၉၀။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၁၊၂၅၇။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၂၂၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၇၆။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၅။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၀၆။ ။သံသရာမည်ပုံရှင်းပြချက်၊မိလိန္ဒ—ပါ—၀၂။

ခန္ဓာနဉ္စ ပဋိပါဋိ၊ ဓာတုအာယတနာနစ။
အဗ္ဗောစ္ဆိန္နံ ဝတ္တမာနာ၊ သံသာရောတိ ပဝုစ္စတီ တိ။ ။

သံသရာစက်လည်ပုံပြတ်ပုံ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၃၃၊ ဋ္ဌ—၂၄၃။ ။ပါ—၁၄၁၊ ဋ္ဌ—၂၄၉။ ။စေတနာသုတ်၊နိဒါန်—သံ—ပါ—၂၉၅၊ဋ္ဌ—၆၅၊၆၊၇၊(ပ—ဒု—တ—သုံးသုတ်)။ ။နိဒါနသံယုတ္တအကုန်လုံးမှာ သံသရာစက်လည်ပုံ

H 570—78 [ဟံသာဝတီ]

ပြတ်ပုံကိုဟောထားတော်မူခြင်းဖြစ်၏၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၂၄၃-မှ ၃၅၁ အထိ၊ ဋ္ဌ—၁—မှ ၁၁၈-အထိ။ ။ကာမယောဂသုတ်၊ဇာတိ—ပါ—၂၅၉၊ ဋ္ဌ—၂၈၆။ ။သံသရာမှကူးမြောက်နိုင်သောနည်းလမ်းပြဂါထာ၊သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၇၊ဋ္ဌ—၃၀၂။ ။သန္တာဝနိ္တ၊သံသရနိ္တ—၂-ပုဒ်ခွဲကောက်ပြပုံ၊ ဇာတိ—ဋ္ဌ—၅၄၊ ။(ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အခဏ်း၌လည်းရှိ၏.)၊ ။သရသုတ်—သံ။

သံသရာ၌ကျင်လည်ရသူတို့နမူနာယူဆင်ခြင်ရန်၊ ။ဂါထာ၊ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၂၊ ။ပေတ—ပါ—၁၆၆၊ဋ္ဌ—၁၅၃။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၈၁၊ အပြစ်ပြဂါထာများ၊ ။ထေရီ—ဋ္ဌ—၂၈၄၊သံသရာ၌ကျင်လည်ရသည်မှာ ကြာမြင့်လှပြီဖြစ်ကြောင်းဂါထာများ။ ။သာသပသုတ်၊ သာဝကသုတ်၊ ပုဂ္ဂလသုတ်—သံ၊ ။သံသရာနယ်ပယ်မှ လွတ်ထွက်နိုင်ရန်ဆင်ခြင်ပုံဂါထာများ၊ အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄-မှ ၇-အထိ၊(သုမေဓ ပတ္ထနာအခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏.)၊ ။သံသရာကျင်လည်ရာ၌ မိန်းမ,ယောကျ်ား,တိရစ္ဆာန်အဖြစ် မမြဲကြောင်းဂါထာ၊ ပေတ—ပါ—၁၆၆၊ဋ္ဌ—၁၅၃၊

သံသာရသုဒ္ဓိအာဒိဝဏ္ဏနာ။ ။ဒဏ်—၁—ပါ—၁၁၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၆၊ သံသရာမှစင်ကြယ်ကြောင်းကို အမျိုးမျိုးမှားယွင်းစွာ ယူကြပုံဟောထား ၏။ ။မဟာဗျူဟာသုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ—ပါ—၂၃၆၊ဋ္ဌ—၃၂၀၊ ။ သုတ္တ—ပါ—၄၁၀၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၃။ ။သံသရာ၌ချွတ်တင်တတ်သောတရား များကိုဟောထားသော မခုပိဏ္ဍိကသုတ်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၅၄၊ဋ္ဌ—ပ— အုပ်—၃၃၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၁၃၊ မူလ—၂-ပါးစသည်ကိုပြဆိုထား၏.။ ။(သတ္တဝါတို့စင်ကြယ်ခြင်းအကြောင်းများအခဏ်း၌လည်းရှိ၏.။)

သံသာရသ ပုရိမာ ကောဋိနပညာယတိစသောပါဠိ။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၃၅၊ဋ္ဌ— ၃၃။ ။နေတ္တိ—ပါ—၉၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၃၊ ပုဗ္ဗကောဋိ န ပညာယတိ အဝိဇ္ဇာယစ ဘဝတဏှာယစ၊ ။ပါ—၁၅၂၊ဋ္ဌ—၂၅၈၊ ။ပုရိမကောဋိ ပဉ္စ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၅၁၊ ။ကောဋိပညာယနပဉ္စ၊ပါ—၅၂၊ရှင်းပြထားပုံ၊ ။ သာဝကသုတ်—သံ၊

သားသမီးသုံးမျိုး။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၇၆၊ပါ—၃၅၂၊ ။ပုတ္တသုတ်၊ဇာတိ— ပါ—၂၃၈၊ဋ္ဌ—၂၁၁၊ဂါထာများပါ၏၊(အတိဇာတသား၊အနုဇာတသား၊ အဝဇာတသား)။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၃၄၇၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်— ၂၂၄၊

၁။ အတိဇာတသား····မိဘထက်လွန်မြတ်သော သားသမီး၊
၂။ အနုဇာတသား····မိဘနှင့်တန်းတူဖြစ်သော သားသမီး၊
၃။ အဝဇာတသား····မိဘအောက်ယုတ်ညံ့သော သားသမီး။

သားသမီးလေးမျိုး။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၂၊ ရှင်းပြထား၏။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၅၇။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၅၊၁၆၀၊၁၀၂။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၂၉၊၂၄၇၊၂၀၁၊ဌ–၀၀။

၁။ အတြဇသား····မိမိရင်မှဖြစ်သောသားသမီး၊
၂။ ခေတ္တဇသား····မိမိပိုင် အိပ်ရာ, ပလ္လင်, အိမ်တွင်း, အိမ်ဝိုင်းတွင်း စသော နေရာများ၌ဖြစ်လာသော သားသမီး၊
၃။ အန္တေဝါသိကသား····မိမိထံပညာသင်ကြားသောတပည့်သားသမီး၊
၄။ ဒိန္နကသား····သူတပါးထံမှယူ၍မွေးစားသောသားသမီး၊

သားသမီးကျင့်ဝတ် ၅-ပါး။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၅၄၊ဌ–၁၃၅။ ။ဇာတိ–ဌ–၃၂၂။ ။သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁။

သားသမီးမရခြင်းအကြောင်းများ။ ။ဗောဓိမင်းသား ဇနီးမောင်နှံတို့ သားသမီးမရကြခြင်းမှာ တခုသောဘဝက ငှက်ဥ ငှက်ငယ်တို့ကို သဘောတူ စားသောက်ခဲ့ကြသောကြောင့်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၀၇။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၂၇၀၊ဌ–၂၂၂။ ။အာဂန္တုကသေဋ္ဌေးနှင့် အပုတ္တကသေဋ္ဌေးတို့ သားသမီးမရကြခြင်းမှာ သူတပါး၏ သားသမီးကို သတ်ခဲ့ဘူးကြသောကြောင့်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၅၄။ ။ဇာတက–ဌ–တ–အုပ်–၂၀၂။

သားရှိသောသူ သားကြောင့်ပူ။ ။စသောဂါထာ၊ နန္ဒတိသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၆၊ဌ–၃၀။ ။ပါ–၁၀၉၊ဌ–၁၆၀၊ နတ်သားအလိုက သားသမီးစသည်ရှိလျှင် နန္ဒတိ၊ဘုရားရှင်အလိုတော်က သောစတိ-ဖြစ်ကြောင်း ဟောထားသောဂါထာများ၊ ။နေတ္တိ–ပါ–၃၀။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၀၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၀။

သားသမီးနှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သားသမီးတို့ကား အားကိုးရာအစစ် မဟုတ်ကြောင်းဂါထာ၊ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၀။ ။ထေရီ–ဌ်–၁၁၅။ ။သားသမီးမကောင်း မိဘခေါင်း-ဟူသောစကားပုံ၊ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၉၆၊ ပါ–၁၅။ ။သားအရင်းနှင့် အမိအရင်းတို့ ဖေါက်ပြန်ကြသောဝတ္ထု၊ အံ–၅–ပါ–၅၉၊ ဌ–၂၇၊ မာတာပုတ္တသုတ်။ ။သားသမီးတိုင်း မိဘ

အမွေကို ခံထိုက်သည် မဟုတ်ကြောင်း၊ ဇင်္ဂိလသေဌေးကြီး၏ သားသုံးယောက်နှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၄၄။ ။သားသမီး၏ ကျေးဇူးကိုမခံစားရသည်မှာ မုသာဝါဒ အပြစ်ကြောင့်ဟု ဟောထားဘော်မူပုံ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၈၁၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၃၆။

သားသတ်သမားတို့ ခံရသောအပြစ်များ။ ။သားသတ်သမားတို့ ဖြစ်ရသောပြိတ္တာ၊ အသိခလာမသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၄၈၊ ဋ္ဌ—၂၀၂။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၄၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၉၈။ ။သတ္တိသုတ်—သံ။ ။ပေသိသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၄၇၊ ဋ္ဌ—၂၀၁။ ။သားသတ်သမားတို့ ခံရသောငရဲ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၉၁၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၃၉။

သားသမီးရလိုလျှင် ရှေးကပြုလုပ်ကြပုံ။ ။သားသမီးရလို၍ မိဖုရားများကို ၇-ရက်တိုင် ပျော်လိုရာပျော်ကြရန် ရှေးကမင်းအချို့တို့ စေလွှတ်တတ်ကြပုံ၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၉၈။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၈၁။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၇၀။ ။သားသမီးရလို၍ ညောင်ပင်စောင့်နတ်ကို ဒုက္ခပေးသော ပုရောဟိတ်၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၇၈၊ ၉။

သစ်ပင်ကြီး ၇-ပင် အတိုင်းအတာ။ ။ဂါထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀၀၊ (ဇမ္ဗူသပြေပင်စသည်)။ ။စူဠ်နိ—ဋ္ဌ—၃၉။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၃၇၊ (လောကဝိဒူ ဂုဏ်တော်ဖွင့်တိုင်း၌ ရှိ၏)။ ။အမည်မျှပြသောဂါထာ၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၇၇။

သင်ပင်ရင်း၌ နေရခြင်းအကျိုး ၁၀-ပါး။ ။ရုက္ခမူစုတင် အကျိုးလည်းဟူ၏၊ ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၉၉၊ ပါ—၃၀၉။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၄၁။ ။ဂါထာများ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၇၂။

သစ်တပင်ကောင်း ငှက်တသောင်းခို။ ။သူတော်ကောင်း တယောက် ထွန်းပေါ်ပေါက်လာလျှင် အများလူတို့ ကောင်းကျိုးပွါးကြောင်း ဟောထားသော သပ္ပုရိသသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၃၊ မဖွင့်။ ။ဂ—ပါ—၇၅၊ ဋ္ဌ—၂၃၁၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၁၊ ဂါထာ။ ။(သဒ္ဓါတရားရှိသူ မှီဝဲရကျိုး၊ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲရကျိုး၊ သူတော်ကောင်းကိုဆည်းကပ်ရကျိုး အခန်းများ၌လည်းသဘောတူ အဓိပ္ပါယ်များ ပါရှိ၏)။

သစ်ပင်ဥပမာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။ ။ရုက္ခသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၂၄၊ ဋ္ဌ–၃၂၀။ ။ရုက္ခူပမနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–၇၉၊ အခြံအရံနှင့်ပတ်သက်၍ ပြအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးဖြစ်၏။(အ-ခဏ်း၌အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

သစ်သီးသစ်ရွက် စားရကျိုး။ ။ဂါထာ၊ ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၁၀၀၊ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၆၄။

သစ်ပင်ခုတ်သူတို့ သိထားဘွယ်ရာများ။ ။သစ်ခုတ်သမားတို့ နမူနာယူစရာ၊ ဇာတက–ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၅၆။ ။ဘူတဂါမသိက္ခာပဒ၊ ဝိ–၂–ပါ–၅၁၊ ဋ္ဌ–၂၅။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၅။

သစ်ပင်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သစ်ပင်တို့ စကား ပြောခြင်းမှာ ရုက္ခဇိုဝ်းနတ်တို့က ပြောခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ ရုက္ခအစေတနဘာဝပဉှ၊မိလိန္ဒ–ပါ–၁၇၃။ ။သစ်သီးသစ်ပင်၌ ကျွမ်းကြင် လိမ္မာတော်မူခဲ့ကြောင်းဟောထားသော ကိံဖလဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၀။ ။ရဟန်းတို့ သစ်ပင် စသည်ကို စိုက်ပျိုးရာ၌ သိထိုက်သော အချက် ၅-ချက်၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၀၊ ပါ–၂၇၄။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၁၀။ ။ရဟန်းတို့ သစ်ပင်ပေါ်သို့ အကြောင်းမရှိဘဲ မတက်အပ်ကြောင်း ပညတ်ထားသောသိက္ခာပုဒ်၊ ဝိ–၄–ပါ–၂၇၉၊ ဋ္ဌ–၅၆။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၄၄၇။ ။ရဟန်းသာမဏေတို့ နေလွဲအခါ၌ မစားကောင်းသော သစ်သီးကြီး ၉-မျိုး၊ ဝိ–၃–ဋ္ဌ–၃၀၄၊ ပါ–၃၄၉။

သည်းခံခြင်းအကျိုး၊ သည်းမခံခြင်းအပြစ်များ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၇၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၅၊ ဝေဒေဟိကာနှင့် ကာဠီဝတ္ထု။ ။ကကစူပမသုတ်၊ပါ–၁၇၃၊ ဋ္ဌ–၁၊ သောဝစဿတာဂုဏ်နှင့် သည်းခံခြင်းဂုဏ်များကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။နမူနာယူဘွယ်၊ ပါ–၁၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၀၁။ ။အက္ခန္တိသုတ်၊ (ပ–ဒု)၊ အံ–၅–ပါ–၂၂၂၊ ဋ္ဌ–၀၀။ ။အကျိုးပြစကားရပ်များ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၀၇၊ ၂၉၄။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၄၂၊ ဋ္ဌ–၆၉။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၃၊ ဂါထာ၊ ၄၀၀။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၇၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၀။ ။အပြစ် ၅-ပါး၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၉၃၊ ဋ္ဌ–၄၀၇။ ။သည်းခံသူမှသာ ယဉ်ကျေးသူဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးသူမှသာ မြင့်မြတ်သူဖြစ်ကြောင်းဂါထာများ၊ မဟာနိ–ပါ–၁၀၇၊ ဋ္ဌ–၃၀၄။ ။

ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၆။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၈၊ ၉။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၁၂၅၊ ၆။ ။အင်္ဂုတ္တရသုတ်—သံ၊ ။သည်းခံမှု၌ နမူနာယူဘွယ်ကောင်းလှသော မြန်မာပြည်သား မဟာပုဏ္ဏမထေရ်ဝတ္ထု၊ ပဏ်—၃—ပါ—၃၁၂၊ ဋ္ဌ—၂၃၄၊ ။သည်းခံခြင်းသာ အောင်ပွဲအစစ်ပါ-ဟူသော ဂါထာ၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၂၃၊ ဋ္ဌ—၃၁၄။ ။ဝေပစိတ္တိသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၂၂၊ ဋ္ဌ—၃၁၃၊ ။ပလ္လင်္ကဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန—ပါ—၃၆၊ ဋ္ဌ—၁၁၆။

သည်းခံရန်တိုက်တွန်းထားတော်မူပုံ။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၄၉၊ ဋ္ဌ—၂၅၆၊ ။သုဘာသိတဇယသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၂၄၊ ၅၊ ဋ္ဌ—၃၁၄၊ ဂါထာများ။ ။ဥဒါန—ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၀။ ။ပါ—၁၃၁၊ ဋ္ဌ—၂၃၈။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၊ ၁။ ။ထေရ—ပါ—၂၈၈၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၄။ ။မှက်ခြင်စသည်ကို သည်းခံရန် တိုက်တွန်းထားသော ဂါထာ၊ ပါ—၃၁၇၊ ဋ္ဌ—၂၅၇၊ ။မဟာနိ—ပါ—၃၈၅၊ ဋ္ဌ—၄၀၃၊ ။သည်းခံနိုင်ရန်အတွက် ခုတ်ကြီးလေးပါးကို နှလုံးသွင်း အားထုတ်သင့်ကြောင်း ဟောထားသော မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၄၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၉။ ။အပူအအေး စသည်၌ သည်းခံနိုင်ရန် အတွက် မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှသော အဓိဝါသနာ ပဟာတဗ္ဗ အာသဝဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၁၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၈၁၊ ။သည်းခံရန် ဟောထားသော ဂါထာများ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၇၊ ၈၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၄၈၊ ၉။ ။သည်းခံရန်မှာ ငါဘုရားတာဝန်သာဟု မိန့်ကြားတော်မူသောစကား၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၀၈။ ။(ခန္တျာဘိယောဂ နဝိဇ္ဇတိ-အခဏ်း၌လည်းရှိ၏ .)။

သည်းခြေ ၂-မျိုး။ ။(အဗဒ္ဓသည်းခြေ၊ ဗဒ္ဓသည်းခြေ)၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၃၊ ။အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၆၁၊ ၂၃၂၊ ပါ—၈၅၊ ။(ကောဋ္ဌာသခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏ .)။ ။သည်းခြေ-သလိပ်-လေတို့ ပျက်စီးခြင်းအကြောင်း သုံးပါးစီကိုပြဆိုခဏ်း၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၃၇၊

သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းရှိမှ သမာဓိရလွယ်-တရားထူးရလွယ်ကြောင်း။ ။(ဝတ္ထုဝိသဒကိရိယာ)၊ ခန္ဓာကိုယ်-ကျောင်း-အိပ်ရာ-သင်္ကန်း-သပိတ် စသည်တို့ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းမှ သမာဓိရလွယ်ကြောင်း၊ သမာဓိရလွယ်မှတရားထူး ရလွယ်ကြောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၂၅၊ ။ထေရီ၊ ဋ္ဌ—၁၂၁၊ ၁၂၂၊ ပါ—၃၉၂။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၈၀၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၄၊ ၃၀၁၊ ။မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၉၃။

သောင်းလေးရပ်။ ။ယူဇနာတသောင်း ကျယ်ဝန်းသော လေးဌာနကား၊ [၁]တာဝတိံသာနတ်ပြည်၊ [၂]အသုရာနတ်ပြည်၊ [၃]အဝီစိငရဲ၊ [၄]ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းတည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၀၀၊ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၃၉။ ။ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၂။

သိုမှီးခြင်း ၂-မျိုး။ ။(ကမ္မသန္နိစယ၊ ပစ္စယသန္နိစယ)၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၆၊ ။ဝိနယသန္နိဓိ၊ သလ္လေခသန္နိဓိ ၂-မျိုး အကျယ်ပြဆိုချက်၊ဒီဃ—၁—ဋ္ဌ—၇၉၊ ပါ—၆၊ ။သိမ်းဆည်းခြင်း ၂-မျိုး၊ (တဏှာပရိဂ္ဂဟ၊ ဒိဋ္ဌိပရိဂ္ဂဟ)၊ မဟာနိ—ပါ—၉၄၊ ဋ္ဌ—၂၁၇။ ။သန္နိစယ ၂-မျိုး၊(အာမိသ-ဓမ္မ)၊ အံ—၂—ပါ—၉၃၊ ဋ္ဌ—၆၂။ ။သိုမှီးခြင်း ၇-မျိုး၊ ရဟန်းတို့မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏၊ မဟာနိ—ပါ—၂၉၀၊ ဋ္ဌ—၃၅၅။

မဇ္ဈိမနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သကုလုဒါယိသုတ်၊ (မဟာ)။ ။၂—ပါ—၁၉၄၊ ဋ္ဌ—၁၆၃၊ ဘုရားရှင်အပေါ်၌ တပည့်တို့က ရှိသေမြတ်နိုးခြင်းအကြောင်းများနှင့် သာဝကတို့ကျင့်ရပုံကို အပိုင်း ၁၉-ပိုင်းဖြင့် အကျယ်ဟောထား၏။ ။စူဠသကုလုဒါယီသုတ်၊ ပါ—၂၂၁၊၆၊ ဋ္ဌ—၁၇၆၊ ၁၇၇၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းများကို ဟောထား၏၊ ၎င်းပြင် အတ္တသည်သေပြီးနောက်၌ ဝဏ္ဏ-အရောဂ-ဟု ၎င်းသကုလုဒါယိ ပရိဗ္ဗိုဇ်က ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြထားပုံ၊ ၎င်းပရိဗ္ဗိုဇ်သည် အသောကမင်းကြီးလက်ထက်တွင် အဿဂုတ္တမထေရ် ဖြစ်လာ၍ မေတ္တာဝိဟာရီပုဂ္ဂိုလ်များတွင် ဧတဒဂ်ရာထူးကို ရခဲ့ကြောင်း၊ ပါ—၂၃၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၀။

သင်္ခါရုပပတ္တိသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၄၊ သုဂတိဘုံများသို့ ရောက်စေရန် သဒ္ဓါ-သီလ-သုတ-စာဂ-ပညာ ၏ ၅-ပါးကို ပြည့်စုံစေ၍ ရောက်လိုရာ ဘုံသို့ရောက်စေရန် ညွှန်ကြားထားတော်မူ၏။

သင်္ဂါရဝသုတ်။ ။၂—ပါ—၄၂၄၊ ဋ္ဌ—၃၀၇၊ သောတာပန် ဓနဉ္စာနီပုဏ္ဏေးမကြီးက နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-ဟု ရောင်ရမ်းမြည်တမ်းခဲ့ပုံနှင့် ဘုရားလောင်းဘဝက ကျင့်ခဲ့ပုံကို အကျယ်ဟောထား၏။

သစ္စကသုတ်၊ (စူဠ)။ ။၁—ပါ—၂၀၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၉၊ ဘုရားရှင်နှင့် သစ္စကပရိဗ္ဗိုဇ်တို့ အနတ္တ- အတ္တ- ဝါဒပြိုင်ကြပုံ၊ သစ္စက ပရိဗ္ဗိုဇ်က တယောက်တည်း အပြစ်တင်ခံရမှာ ရှက်ကြောက်၍ အများကိုပါ ဆွဲထည့်ပုံ၊ ဘုရားရှင်က ခန္ဓာကိုယ်မှ ကြောက်ချွေးမထွက်ကြောင်း လည်ပင်းရွှေကိုယ်ကို လက်လေးသစ်ခန့်မျှ ဖွင့်ပြတော်မူကြောင်း၊ ပါ—၂၉၆၊ ဋ္ဌ—၁၇၁။ ။မဟာသစ္စကသုတ်၊ ပါ—၂၉၉၊ ဋ္ဌ—၁၇၅၊ ကာယဘာဝနာဖြင့် အပြစ်တင်၍ ကာယဘာဝနာ စိတ္တဘာဝနာကို ဟောပြတော်မူခဏ်း၊ ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်စဉ်အခါက လွန်စွာဆင်းရဲသော်လည်း ဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်ခဲ့ပုံ၊ သုခဝေဒနာကိုလည်း သည်းခံခဲ့ပုံ ပြန်ဟောထား၏။ ။ သစ္စကကြီးက ဘုရားရှင်အပေါ်၌ အမျက်ထွက်သလော- ဟူ၍ ၎င်း၊ အတွင်း၌ စိတ်တည်မှုမရှိ ဟူ၍၎င်း စသည်ဖြင့် အထင်လွဲခဲ့ပုံ၊ ပါ—၃၁၆၊ ဋ္ဌ—၁၉၂။ ။သစ္စကကြီးသည် သာသနာတော်နှစ် ၂၀၀-ကျော်သောအခါ သီဟိုဠ်ကျွန်းတွင် ကာဠဗုဒ္ဓရက္ခိတအမည်ရှိ ရဟန္တာဖြစ်လတ္တံ့ဟု ဗျာဒိတ်ထားတော်မူခဲ့ပုံ၊ ဋ္ဌ—၁၉၄။ ။(၎င်းအကြောင်း၊ ဇာတက—ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁-၌လည်းရှိ၏)။

သစ္စာနုရက္ခဏ၊ သစ္စာနုဗောဓ၊ သစ္စာနုပတ္တိ၊ သစ္စာနုပတ္တိယာ ဗဟုကာရဓမ္မလေးချက်ကို အကျယ်ဟောထားသော စင်္ကီသုတ်။ ။၂—ပါ—၃၇၅၊ ဋ္ဌ—၂၀၃။ ။သစ္စဝါဒီ-သစ္စသန္ဓော ပုဒ်အဖွင့်၊ ၁—ပါ—၂၃၇၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၀။

သညူဋ္ဌာတိ ကဒါ သမ္မိဉ္ဇိတာဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၂—ဋ္ဌ—၇၀၊ ပါ—၄၉။ ။သတိ၊ ဂတိ၊ ဓိတိ၊ ပညာဝေယျတ္တိယပုဒ်များအဖွင့်၊ ၁—ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၆။

သန္တသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။၂—ဋ္ဌ—၆၊ ပါ—၃၊ (သံဝိဇ္ဇမာန၊ နိရုဒ္ဓ၊ နိဗ္ဗုတ၊ ပဏ္ဍိတ၊ လေးနက်)။

သန္ဒကသုတ်။ ။၂—ပါ—၁၇၀၊ ဋ္ဌ—၁၅၄၊ တိတ္ထိတို့၏ ဝါဒကို အကျယ်ဝေဘန်၍ အသျှင်အာနန္ဒာထေရ် ဟောထား၏၊ ဗြဟ္မစရိယ ကိုလည်း ဟောထား၏။

သမ္ပဒါတရားလေးပါး။ ။ဤလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံလျှင် ယခုဘဝမှာပင် ဒါန၏ ကောင်းကျိုးကို ခံစားရကြောင်း၊ ၃—ဋ္ဌ—၂၂၇၊ (ဒါန-ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သပ္ပုရိသသုတ်။ ။၃—ပါ—၈၆၊ ဋ္ဌ—၆၇၊ ရဟန်းတို့အတွက် သမာပတ် ၈-ပါးအထိ သပ္ပုရိသ-အသပ္ပုရိသ ခွဲဟောထား၏။

သမ္ပသာဒ ၂-မျိုး။ ။(အဓိမောက္ခသမ္ပသာဒ၊ ပဋိလာဘသမ္ပသာဒ)၊ ၃—ပါ—၄၉၊ ဋ္ဌ—၃၉၊

သဗ္ဗာသဝသုတ်။ ။၁—ပါ—၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၆၂၊ အာသဝတရားတို့ကြောင့် ညစ်နွမ်းသည်ကို သုတ်သင်ခြင်း၊ အာသဝကုန်အောင် ကျင့်ပုံကို ပြခြင်း အကျိုးငှါ ဟောထားတော်မူ၏။

သဗျာပဇ္ဇန္တိ သဒုက္ခံဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၂—ဋ္ဌ—၇၃၊ ပါ—၅၂။

သမဏမုဏ္ဍိကသုတ်။ ။၂—ပါ—၂၁၄၊ ဋ္ဌ—၁၈၃၊ ကုသိုလ်သီလ၊ သင်္ကပ္ပ၊ အကုသိုလ်သီလ၊ သင်္ကပ္ပ၊ ၎င်းတို့ချုပ်ကြောင်းကို အကျယ်ဟောထား၏။

သမာစာရ ၃-ပါး။ ။(ကာယသမာစာရ၊ ဝစီသမာစာရ၊ မနောသမာစာရ)၊ ၎င်းသမာစာရ ၃-ပါး၏ အပြစ်ရှိ-မရှိနှင့် ဆင်းရဲချမ်းသာကျိုးကို ဟောထားသော ဗာဟိတိကသုတ်၊ ၂—ပါ—၃၁၄၊ ဋ္ဌ—၂၃၈။

သမ္မာဘိ ဟေတုနာ ကာရဏေနဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၁—ပါ—၁၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၉၀၊ ၃၁၃။

သမ္မောဒိ-သမ္မောဒျှက်မည်ပုံ။ ။ပါ—၈၀၊ ဋ္ဌ—၂၉၃။

သရဏ အရဏ ၂-မျိုးခွဲပြခန်း။ ။အရဏောတိ အရဇော နိက္ကိလေသော၊ ၃—ပါ—၂၇၀၊ ဋ္ဌ—၁၉၃။

သသက္ကန္တိ ဧကံသတ္ထေ နိပါတော။ ။၂—ပါ—၇၉၊ ဋ္ဌ—၉၀။ ။ပါ—၁၈၂၊ ဋ္ဌ—၁၅၈။

သာမဂါမသုတ်။ ။၃—ပါ—၃၂၊ ဋ္ဌ—၂၁၊ ငြင်းခုံခြင်း၏ အကြောင်းများ၊ အဓိကရုဏ်းလေးပါးနှင့် ၎င်းတို့ငြိမ်းအေးပုံ၊ ညီညွတ်ကြောင်း များကို စုပေါင်းဟောထား၏။

သာရိတောတိ ဒမိတော။ ။၃—ပါ—၂၆၄၊ ဋ္ဌ—၁၉၀။

သာရောပမသုတ်၊ (မဟာ)။ ။၁—ပါ—၂၅၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၄၊ ရဟန်းတို့မှာ သာသနာတော်၌ လောကုတ္တရာတရား ၉-ပါး တည်းဟူသော အနှစ်ကိုသာ ရှာကြရန် ဟောထား၏။ ။စူဠသာရောပမသုတ်၊ ပါ—၂၅၇၊ ဋ္ဌ—၁၃၅၊ လာဘသက္ကာရ သိလောက၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ဝိပဿနာ

ဉာဏ် အမြင်မျှလောက်ဖြင့် တင်းတိမ်ရောင့်ရဲမနေကြဘဲ လောကုတ္တရာ အနှစ်ကိုသာ ရှာကြရန် ဟောထားတော်မူ၏။

သာလေယျကသုတ်။ ။၁–ပါ–၃၅၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၇၊ ဒုစရိုက်-သုစရိုက် ၁၀-ပါးအကျယ်၊ သုစရိုက်လိုလျှင် ရောက်လိုရာ သုဂတိဘုံသို့ ရောက်စေနိုင်ပုံ ဟောထား၏။

သိန္ဓောမြင်းအကြောင်း။ ။၂–ဋ္ဌ–၁၁၂၊ပါ–၁၀၉။

သိယာသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။၁–ပါ–၁၆၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၇၊ သိယာတိ ဧကံသေ စ ဝိကပ္ပနေစ။ ။သိယံသူတိ ဘဝေယျုံ၊ ၃–ဋ္ဌ–၁၈၊ ပါ–၂၇။

သီတင်းသုံးဘော် ၇-ယောက်။ ။၁–ပါ–၉၂၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၄၊ သဟ ဓမ္မိကခေါ် သီတင်းသုံးဘော် ၇-ယောက်မှာ– [၁]ဘိက္ခု၊[၂]ဘိက္ခုနီ၊[၃]သိက္ခမာန၊ [၄]သာမဏေရ၊[၅]သာမဏေရီ၊[၆]ဥပါသက၊[၇]ဥပါသိကာများ ဖြစ်ကြ၏။ ။သမြဟ္မစာရီပုဒ်ကို ရှင်းပြပုံ၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၄။

သုဂတိ ၂-မျိုး။ ။(ပဋိပတ္တိသုဂတိ၊ ဂတိသုဂတိ)။ ၁–ပါ–၄၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၂။

သုနက္ခတ္တရဟန်းက ဘုရားရှင်အား ကဲ့ရဲ့ခဏ်း။ ။၁–ပါ–၉၇၊ ဋ္ဌ–၃၂၇၊ ၎င်းက ဘုရားရှင်အပေါ်၌ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း အကြောင်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဋ္ဌ–၃၃၀။

သုနက္ခတ္တသုတ်။ ။၃–ပါ–၃၉၊ ဋ္ဌ–၃၄၊ အဓိမာန မဖြစ်နိုင်, ဖြစ်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် နိဗ္ဗာန်ကိုနှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်၏ သပ္ပါယ-အသပ္ပါယ များကို ဥပမာနှင့်တကွ ဟောထား၏။

သုဘသုတ်။ ။၂–ပါ–၄၁၃၊ဋ္ဌ–၃၀၂၊ လူတို့ထက် ရဟန်းတို့က ကုသိုလ် အရများကြောင်း၊ စကား၌ တန်ဘိုး ရှိ,မရှိ အကြောင်း၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့ သွားကြောင်းများကို မေးလျှောက်၍ ဖြေရှင်းဟောထားတော်မူပုံ။

သုဘလုလင်အမေး။ ။သုဘလုလင်မေးထားသော အသက်တိုခြင်း,ရှည်ခြင်း စသော အကြောင်း ၁၄-ရပ် ပုစ္ဆာများကို ဖြေရှင်းဟောထားသော စူဠ ကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်၊ ၃–ပါ–၂၄၃၊ဋ္ဌ–၁၇၅။

သေ ပဝုစတ္တတိ တံ ပဝုတ္တံ။ ။သေ ဘိန္ဒေ့တိ တံ ဘိန္ဒံ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ၃–ပါ–၄၂၊ဋ္ဌ–၃၅။

သောဝစဿတာဂုဏ်အစစ်။ ။ပစ္စည်းလာဘ်လာဘကို မမက်မောဘဲ တရားတော်ကို မက်မောမှသာ သောဝစဿတာဂုဏ်အစစ်ဖြစ်ကြောင်း၊၁—ပါ-၁၇၀၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆။

သံဃပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ်နှင့် အရကောက်။ ။၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၅၊ ပါ—၂၀။

သံဃ အစည်းအဝေး။ ။ထူးကဲမွန်မြတ်၍ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော သံဃအစည်းအဝေး၊ ၂—ပါ—၁၆၀၊ဋ္ဌ—၁၄၆။

သံလျက်ဒါး ပြုလုပ်ပုံအဆန်း။ ။၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၅၊ ပါ—၃၄၉။

သံသေယျာတိ ကထေယျ။ ။၃—ပါ—၄၁၊ဋ္ဌ—၃၅။

သံယုတ္တနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သကလိကသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၅၊ ဋ္ဌ—၇၃၊ ဂိဇ္ဈကုဋ် တောင်ပေါ်မှ ဒေဝဒတ်ရဟန်းကကျောက်ခဲလှိမ့်ချမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောဒုက္ခဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်မှုကြောင့် ဘုရားရှင်အား နတ်များက ချီးကျူးကြပုံ။ ။ပါ-၁၁၁၊ ဋ္ဌ—၁၆၂၊ ဘုရားရှင် တခဏမျှ ကျိန်းစက်ရာ၌ မာရ်နတ် လာ၍ နှောက်ယှက်ပုံ။

သက္ကသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၄၆၂၊ ဋ္ဌ—၁၂၉၊ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုရ ကျိုးများနှင့် ၅-ပါးသီလ မြဲသောအကျိုးများကို ဟောထား၏။

သက္ကနာမသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၀၀၊ဋ္ဌ—၂၇၆၊သတ္တဝါတို့ကိုဆုံးမခြင်းကြောင့် ဘုရားရှင်အား အပြစ်တင်လာသောနတ်သား။ ။ပါ—၂၃၀၊ဋ္ဌ—၃၁၀၊ သိကြားမင်း အမည်အမျိုးမျိုးရပုံကို ပြဆိုခဏ်း။

သက္ခာသနသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၇၆၊ဋ္ဌ—၃၂၉၊ သစ္စာလေးပါးကိုချွတ်ပင် ဟောလျှင် အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိကြောင်း ဟောထား၏။

သခ်ေမသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၅၀၂၊ဋ္ဌ—၁၄၂၊နိဂဏ္ဌနာဋ်ပုတ္တဆရာကြီး၏ အယူဝါဒနှင့် ၎င်းအယူဝါဒ၌ အပြစ်ကိုပြဆိုဟောထားတော်မူပုံ။

သဂါထာသုတ်။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၃၇၀၊ဋ္ဌ—၁၃၁၊ခေတ်ချင်းတူမှပေါင်းသင်းကြကြောင်း ဟောထား၏။

သဂါထကသုတ်။ ။ပါ–၄၂၉၊ဋ္ဌ–၁၉၂၊ သက္ကာရ, အသက္ကာရ ၂-ပါးကြောင့် အပါယ်လေးပါး၌ နစ်မွန်းရကြောင်းဟောထား၏။ ။မဟာ–ပါ–၃၅၄၊ရတနာသုံးပါး၌သက်ဝင်ယုံကြည်မှု,သီလမြဲမှုရှိလျှင် သောတာပန်မည်၍ အပါယ်လေးပါးသို့မလားရတော့ကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများမှတ်သားဘွယ်များ။

သင်္ဂါမသုတ်။ ။(ပ–ဒု)၊သဂါထာ–ပါ–၈၃၊၈၄၊ဋ္ဌ–၁၄၁၊၂၊ စစ်တိုက်ခြင်း၏အပြစ်များကိုဟောထား၏၊ (ဘယ်သူမပြု မိမိမှုသာ)၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများ။

သင်္ဂါရဝသုတ်။ ။ပါ–၁၈၄၊ဋ္ဌ–၂၄၄၊ အကုသိုလ်တရားများကို ရေမျှောလျှင် ကင်းစင်၏ဟု ယူမှားထားသော ပုဏ္ဏားကို မကင်းစင်နိုင်ကြောင်းဖြေရှင်းပြခန်း။ ။မဟာ–ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၉၊ မိမိသူတပါးအကျိုးရှိသည်ကိုမသိအောင် နှိပ်စက်တတ်သောတရားမှာ နီဝရဏ ၅-ပါးဖြစ်ကြောင်း၊ မနှိပ်စက်လျှင်သိကြောင်းဟောထား၏။ ။သင်္ဃိနော၊ ဂဏိနော၊ ဂဏာစရိယောစသောပုဒ်များအဖွင့်။ ။သဂါထာ–ပါ–၆၈၊ဋ္ဌ–၁၂၀။ ။သစ္စံ–ဓမ္မ–သံသယပုဒ်အရကောက်။ ။ပါ–၁၇၁၊ဋ္ဌ–၂၁၈။

သစ္စာလေးပါးနှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိရန် ရဟန်းပြုကြကြောင်းဟောထားသော ကုသလသုတ်၊ မဟာ–ပါ–၃၆၄၊ ဋ္ဌ–၃၂၄။ ။သစ္စာလေးပါးကိုသာသိရမည်ဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်းတရာအတွင်းနေ့စဉ်နေ့တိုင်း တနေ့တနေ့ လှံအချက်ပေါင်း ၃၀၀-အထိုးခံရမည်ဆိုသော်ပင် ချဉ်းကပ်သင့်လှကြောင်းဟောထားသော သတ္တိသတသုတ်၊ ပါ–၃၈၅၊ဋ္ဌ–၃၃၁။ ။သစ္စာလေးပါးကိုသိလျှင် မတုန်လှုပ်တော့ကြောင်းဟောထားသော ဣန္ဒခီလသုတ်၊ပါ–၃၈၇၊ ဋ္ဌ–၃၃၁။ ။ဝါဒတ္ထိကသုတ်။ ။သစ္စာလေးပါးကို မသိခြင်းကြောင့်သာ ပျော်ပိုက်နေကြကြောင်းဟောထားသော ပပါတသုတ်၊ ပါ–၃၉၁၊ ဋ္ဌ–၃၃၂၊၎င်းပပါတဝဂ်အကုန် သစ္စာလေးပါးကိုမသိခြင်း၌ အပြစ်များကို ဥပမာတို့ဖြင့်အကျယ်ဟောထား၏။ ။သစ္စာလေးပါးကိုသိအောင်ကျင့်ရခြင်းသည် သားမြီးဖျားကိုမှန်အောင် ပစ်ရသည်ထက်ခက်ခဲလှကြောင်းဟောထားသော ဝါလသုတ်၊ပါ–၃၉၅၊ဋ္ဌ–၃၃၂။

သဉ္စေတနာသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၄၁၊ဋ္ဌ–၁၉၆၊ ရူပသဉ္စေတနာ စသော ၆-ပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါးစီစစ်ပြပုံ။

သဇ္ဈာယသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၀၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၇၊မိမိ၏စာအံသံ၌ ခယ ဝယထင်မြင်၍ ရဟန္တာဖြစ်သွားသောရဟန်းတော်တပါး၊တရားသံမကြား ရ၍ နတ်သားကလာရောက်လျှောက်ထားပုံ။

သဏ္ဍမာနသုတ်။ ။ပါ–၇၊ဋ္ဌ–၃၃၊ နွေခေါင်ခေါင် တောတွင်း၌ ကြောက် လန့်နေသောနတ်သားအား ဘုရားရှင်ကမှု ပျော်မွေ့ကြောင်းဟောထား၏။

သတ္တသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၂၅၄၊ ဋ္ဌ–၃၀၀၊ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ကပ်ငြိသူကို သတ္တ ခေါ်ကြောင်း။

သတ္တဇဋိလသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၇၇၊ ဋ္ဌ–၁၃၆၊ လူ့အကြောင်းပေါင်း မှသာသိရကြောင်း ဘုရားရှင်က ကောသလမင်းကြီးအား ဟောပြခဏ်း။

သတ္တဓာတုသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၆၄၊ဋ္ဌ–၁၂၄၊အာဘာဓာတ်၊သုဘဓာတ် စသော ဓာတ် ၇-ပါးကိုဟောထားတော်မူ၏၊ (အာရုပ္ပလေးပါး၊ သညာ ဝေဒယိတနိရောဓ)။

သတ္တကမ္မဖလသုတ်။ ။ပါ–၃၇၇၊ ဓာတ်ချင်းတူမှ ပေါင်းသင်းကြကြောင်း ဟောထား၏။

သတ္တဋ္ဌာနသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၅၀၊ဋ္ဌ–၂၅၅။ခန္ဓာ ၅-ပါး၊၎င်း၏ဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ကြောင်း၊ ချုပ်ကြောင်းအကျင့်၊ အဿာဒ၊အာဒီနဝ၊နိဿရဏ ဤ ၇-ချက်၌ သိသူကို ဥတ္တမပုရိသခေါ်ကြောင်း ဟောထား၏။

သတ္တိသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၅၅၊ဋ္ဌ–၂၀၇၊ထက်လှစွာသော သံလျှက်သွား ကို လက်ဖြင့်မစမ်းဝန့်သကဲ့သို့ မေတ္တာပွါးသူကို ဘီလူးတို့ကမနှိပ်စက်ဝန့် ကြောင်းဟောထား၏။

သတ္တိသုတ်။ ။ပါ–၄၄၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၂၊ သမင်၊ ဒရယ်၊ ချေငယ်၊ စိုင်၊ ဆတ် စသည်ကို သတ်သူတို့ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ၊ လှံပျံတို့ဖြင့် ထိုးဆွ ခံနေကြရ၏။

သတ္တိသတသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၈၅၊ ဋ္ဌ–၃၁၁၊(သစ္စာခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။

သတ္တဝဿာနုဗန္ဓသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၂၃၊ ဋ္ဌ–၁၇၀၊ မာရ်နတ်ကြီး က အပြစ်ရှာရန် ဘုရားလောင်းဘဝတွင် ၆-နှစ်၊ ဘုရားဖြစ်ပြီးနောက် ၁-နှစ်၊ ပေါင်း ၇-နှစ်တိုင်တိုင် လိုက်နေခဲ့ပုံ ဟောထား၏။

သတ္ထာရာန္ဒနာသုတ်။ ။ပါ–၂၃၆၊ ဋ္ဌ–၃၂၂၊ ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာကို သိကြားမင်းက ရှိခိုးပုံ၊

သတ္တုသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၄၉၊ ဌ–၁၁၈၊ အမှန်ကိုသိဘို့ရာ ဆရာကောင်းကိုရှာရမည်ဟု ဟောထား၏၊ (ယထာဘူတံ ဉာဏာယ သတ္ထာ ပရိယေသိတဗ္ဗော)။

သနိဒါနသုတ်။ ။ပါ–၃၆၅၊ ဌ–၁၂၅၊ ဝိတက်ဆိုးသုံးပါး၊ ဝိတက်ကောင်းသုံးပါးမှာ အကြောင်းရှိသောကြောင့်သာ ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

သပ္ပသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၀၇၊ ဌ–၁၅၈၊ မြွေယောင်ဆောင်၍ ဘုရားရှင်အား မာရ်နတ်က ခြောက်လှန့်ပုံ။

သမ္ဗဿသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၄၀၊ ဌ–၁၉၆၊ စက္ခုသမ္ဖဿ စသော ၆-ပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး စိစစ်ပြပုံ ဟောထား၏။ ။သမ္ဖဿတရား ၆-ပါး၊ ပါ–၂၄၅၊ ဌ–၁၅။

သဗ္ဗမင်္ဂလာဂါထာ။ ။ဒိဝါ တပတိ အာဒိစ္စော၊ရတ္တိမာ ဘာတိ စန္ဒိမာ-စသော ဂါထာ၊ ပါ–၄၇၁၊ ဌ–၂၂၆၊ မဟာကပ္ပိနသုတ်။

သမ္ဗုဒ္ဓိမာယာသုတ်။ ။သမ္ဗရိခေါ် ဝေပစိတ္တိ အသုရာကြီး မကျန်းမာသည်တွင် သိကြားမင်းက လာပြီး ကုသလို၍ မေးမြန်းပုံ၊ သဂါထာ–ပါ–၂၄၀၊ ဌ–၃၂၄။

သဗ္ဗသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၂၄၈၊ဌ–၄၊အာယတန ၁၂-ပါးမှတပါးအခြားပညတ်စရာမရှိကြောင်း ဟောထား၏။

သမ္ဗဟုလဘိက္ခုသုတ်။ ။ပါ–၂၇၇၊ ဌ–၁၇၊ ဘုရားရှင် သာသနာတော်၌ ဒုက္ခကို ပိုင်းခြား၍ သိရန် ကျင့်ကြကြောင်းကို ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် သင်ကြားပေးတော်မူပုံ။ ။ပါ–၄၂၁၊ ဌ–၁၂၀၊ ဝေဒနာ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓ၊ ပဋိပဒါ ဤလေးချက်ကို ဟောထား၏။

သမ္ဗဟုလသုတ်။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၁၈၊ ဌ–၁၆၆၊ ကာမဂုဏ် ခံစားရန် မာရ်နတ်က ဘုရားရှင်အား တိုက်တွန်းပုံ။ ။ပါ–၂၀၁၊ ဌ–၂၆၅၊ ရဟန်းကောင်းတို့ အခြားအရပ်သို့ ကြွသွား၍ နတ်သား ငိုကြွေးပုံနှင့် အခြားနတ်သားက ရဟန်းတို့အား ချီးကျူးပုံဂါထာများ။

သမ္ဗုဒ္ဓေ ဒွိ ပဒံ သေဋ္ဌော စသောဂါထာ။ ။ပါ–၇၊ ဌ–၃၂။

သဗ္ဗီသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၆၊ ဌ–၅၂။ ။ပါ–၅၅၊ ဌ–၁၀၅၊ သဗ္ဗိရေဝ သမာသေထ-စသောဂါထာ၊ သူတော်ကောင်းနှင့် ပေါင်းသင်းရကျိုး၊ ဝတ္ထုများနှင့်တကွ အကျယ်ဖွင့်ပြထား၏၊မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

သမ္ဗုဒ္ဓသုတ်။ ။ခဟာ—ပါ—၁ဂ၁၊ စက္ခုဗန္ဓေ စသော ၆-ပါး၏ သမုဒယ အတ္တင်္ဂမ အဿာဒ အာဒီဝန နိဿရဏ ဤ ၅-ချက်ကို သိမှသာ ဘုရားဟူ၍ ဝန်ခံကြောင်း ဟောထား၏။

သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်။ ။သဠာ—ပါ—၄၃၁၊ (ပ-ဒု-တ)၊ ဝေဒနာသုံးပါး၏ သမုဒယ(ပ)နိဿရဏ ဤ ၅-ချက်ကိုသိမှသာ သမဏဗြာဟ္မဏဟု ခေါ်နိုင်ကြောင်းဟောထား၏။ ။မဟာ—ပါ—၁၇၁၊ဠ—၂၆၄၊ရုပ်ခန္ဓာ ၅-ပါး၏ သမုဒယ စသည်ကိုသိမှသာ။ ။ဒုတိယသုတ်၊ ရုပ်ခန္ဓာ ၅-ပါး၊ ၎င်း၏ ဖြစ်ကြောင်း၊ချုပ်ကြောင်း၊ချုပ်ကြောင်းအကျင့် ဤလေးချက်ကိုသိမှသာ။ ။ပါ—၁ဂ၁၊ စက္ခုဗန္ဓေ စသော ၆-ပါး၏ သမုဒယ စသည်ကိုသိမှသာ။ ။ပါ—၁ဂ၂၊ ၃၊ ၄၊ ဆိုခဲ့ပြီးလေးချက်ကို သိမှသာ။ ။ပါ—၂၃၉၊ အဘိညာဉ် ၆-ပါးရ၍ တန်ခိုးကြီးကြသည်မှာ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးကို ပွါးခြင်းကြောင့်ဟု ဟောထား၏။ ။ပါ—၃၆၅၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိမှသာ။ ။(ပ—ဒု) နိဒါန—ပါ—၂၇၉၊ ၂ဂဝ၊ ဌ—၅၅၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အင်္ဂါများ၌ သစ္စာလေးပါးဖြင့် ပိုင်းခြားသိမှသာ။ ။ပါ—၃ဂ၄။၅၊ဌ—၁၄၄၊ (ပ—ဒု—တ)၊ခေတ်ကြီးလေးပါး,၎င်း၏ဖြစ်ကြောင်း,ချုပ်ကြောင်း, ချုပ်ကြောင်းအကျင့် ဤလေးချက်ကိုသိမှသာ။ ။အဿာဒ, အာဒီနဝ, နိဿရဏ ဤသုံးချက်ကိုသိမှသာ။ ။ပါ—၄၃၂၊ဌ—၁၉၃၊ လာဘသက္ကာရ သိလောက၏ အဿာဒ-စသည်ကိုသိမှသာ။ ။ဒုတိယသုတ်၊ပါ—၄၃၃၊ သမုဒယ စသည်ကိုသိမှသာ။ ။တတိယသုတ်၊ ပါ—၄၃၃၊ဌ—၁၉၄၊ဆိုခဲ့ပြီးသော အချက်လေးချက်ကိုသိမှသာ သမဏဗြာဟ္မဏခေါ်နိုင်ကြောင်း မသိလျှင် မခေါ်နိုင်ကြောင်းဟောထား၏။ ။(ပ—ဒု)၊နိဒါန—ပါ—၂၅၅၊ ဌ—၃ဝ၊၃၁၊ဗာဟိရက သမဏဗြာဟ္မဏတို့ သစ္စာလေးပါးကို မသိကြကြောင်းဟောထား၏။

သမတ္တသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၅၂၊ ဌ—၂၆၁၊ အသေကွဲမည်ပုံ ဟောထား၏။

သမ္မဒေဝအဓိပ္ပါယ်။ ။သမ္မဒေဝ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇ္ဇန္တိ-၌ပါသော ပုဒ်၊သဂါထာ—ပါ—၁၄၂၊ဌ—၁ဂ၇။

သမယသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၄၊ဌ—၆၄၊ မဟာသမယသုတ် ရှေ့ပိုင်းတွင် အနာဂါမ်ရဟန္တာဗြဟ္မာများလျှောက်ထားသော လေးဂါထာ။

သမ္မသသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၂၉၊ဋ္ဌ–၁၁၀၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ သုံးသပ်ပုံကို ဟောထား၏၊ စက္ခု-စသော ၆-ပါး၌ သာယာခြင်းအပြစ်၊မသာယာခြင်း အကျိုးကိုလည်း ဥပမာတို့ဖြင့် ဟောထား၏။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၅၄၊ဋ္ဌ–၂၅၆၊ ပညာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ဘုရားရှင်အထူးကိုပြဆိုထား၏။

သမိဒ္ဓသုတ်။ ။ပါ–၈။ဋ္ဌ–၃၇၊နတ်သမီးလေးက ကာမဂုဏ်ခံစားရန် ဖိတ်ကြားရာ ကာမဂုဏ်ခံစားမှု၌ အပြစ်များကြောင်းဟောပြခဏ်း။ ။ပါ–၁၂၀၊ဋ္ဌ–၁၆၇၊မာရ်နတ်က ၎င်းသမိဒ္ဓိထေရ်အားလာ၍ ခြောက်လှန့်ကြည့်ပုံ။

သမိဒ္ဓိမာရပဥ္စာသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၂၆၆။ဋ္ဌ–၁၄၊ စက္ခု-စသောခတ် ၁၈-ပါးတို့သည် တကယ်ရှိ၍ ဟုစွဲသမ်းနေသူအား သေခြင်းမကင်းသေးကြောင်းဟောထား၏။

သမီးမွေး စိတ်မလေးရန်။ ။သမီးမွေးဖွားသော်လည်း စိတ်မချမ်းမသာမဖြစ်စေရန်ဟောထားသော မလ္လိကာသုတ်၊ သဂါထာ–ပါ–၈၆၊ ဋ္ဌ–၁၄၂၊ အချို့မိန်းမတို့အား ချီးကျူးခဏ်း။

သမုဒယသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၆၇၊ ဋ္ဌ–၂၅၉၊ အသုတဝါပုဂ္ဂိုလ်တို့ ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ဖြစ်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်း၊အဿာဒ၊အာဒီနဝ၊နိဿရဏကို ဟုတ်မှန်စွာ မသိကြကြောင်းဟောထား၏။ ။ဒုတိယသုတ်၊ပါ–၆၈။ ။မဟာ–ပါ–၁၆၁၊ဋ္ဌ–၂၆၂၊သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးဖြစ်ခြင်း, ချုပ်ခြင်းကိုဟောထား၏။

သမုဒ္ဒသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၅၄၊ ဋ္ဌ–၁၂၀၊သောတာပန်တို့မှာ ကုန်သော ဒုက္ခကများ၍ ကျန်သောဒုက္ခကား နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထား၏။ ။သဠာ–ပါ–၃၆၇၊ ဋ္ဌ–၄၉၊ စက္ခု-စသည်ကို သမုဒ္ဒရာနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြပုံ၊ စက္ခု ဘိက္ခဝေ ပုရိသဿ သမုဒ္ဒေါ စသည်။

သမုဒယဓမ္မသုတ်။ ။(ပ–ဒု–တ)၊ခန္ဓ–ပါ–၁၃၉၊၁၆၁၊ ဋ္ဌ–၃၀၆၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မသိမှုကို အဝိဇ္ဇာဟု ဟောထားတော်မူ၏။

သမုဒ္ဒကသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၂၈၊ဋ္ဌ–၃၁၆၊ အသူရိန်နတ်မင်းကြီးထံ ရသေ့တို့က အဘယဒါနပြုရန်တောင်းဆိုကြရာ မပေးလှူခြင်းကြောင့် ရသေ့တို့က ဘေးတွေ့ပါစေဟု ကျိန်ဆိုထားခဲ့ကြပုံ။

သမုဒ္ဒနီဠသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၁၊ ၃၊ ၅၊၇၊ ဋ္ဌ–၁၇၀၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွါးများလျှင် နိဗ္ဗာန်သို့သာ ညွှတ်ကြောင်းဟောထား၏။

သမုဋ္ဌာတသာရုပ္ပသုတ်။ ။(ပ—ဒု—တ)၊ သဠာ—ပါ—၂၅၃၊၄၊၅၊ဋ္ဌ—၁၀၊ ၁၁၊စက္ခု, သောတ စသော အာယတန ၁၂-ပါး၌ တဏှာ,မာန,ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းရန် လျှောက်ပတ်သောအကျင့်ကို ဟောထား၏။

သရဏာနိသက္ကသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၂၆၊ ဋ္ဌ—၃၁၈၊ သရဏာနိသက္ကအမည်ရှိ သာကီဝင်သည် ၅-ပါးသီလမျှ မလုံခြုံပါဘဲလျက် ဘုရားရှင်က သောတာပန်ဟု မိန့်ဆိုသည်ကို အခြားသာကီဝင်တို့က ဝိုင်းဝန်းကဲ့ရဲ့ကြပုံနှင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်ပြီဖြစ်ကြောင်းကို ဟောထား၏။

သရသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၅၊ဋ္ဌ—၅၁၊ သံသရာညွန့်အိုင်ကို ခမ်းခြောက်စေပုံ ဖြေထားသောဂါထာ။

သလဋ္ဌာဂါခသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၂၆၂၊ ဋ္ဌ—၂၉၃၊ သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်နေလျှင်ပင် ရဟန်းတို့ လူမထွက်တော့ကြောင်း ဟောထား၏။

သသိသကာသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၃၊ ပရဒါရကံကို လွန်ကြူးသော ယောကျ်ားတို့ မစင်တွင်း၌ ငုတ်နေရသော ပြိတ္တာများ ဖြစ်နေကြရပုံ။

သဟာယကာသုတ်။ ။ပါ—၄၇၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၇၊ မဟာကပ္ပိနထေရ်နှင့် ၎င်း၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်တို့ သမဂ္ဂသမ္မောဒမာနဖြစ်ပုံကို ဟောထား၏။

သဟဿဘိက္ခုနီ သံဃသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၁၄၊ ဋ္ဌ—၃၁၃၊ တိတ္ထိတို့ထံမှ ကောသလမင်းကြီး လာဘ်စားပုံနှင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပြည့်စုံသောတရားလေးပါးကို ဟောထား၏၊ (ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဓမ္မာနုဿတိ၊ သံဃာနုဿတိ၊ အရိယာကန္တသီလ)။

သာကေတသုတ်။ ။ပါ—၁၉၂၊ ဋ္ဌ—၂၇၀၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅-ပါးကိုဗလန္ဒြေဟုလည်း ခေါ်ရပုံ ဟောထား၏။

သာခုသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၉၊ ဋ္ဌ—၅၀၊ ဒါနနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်။

သာမညသုတ်။ ။(ပ—ဒု)၊ မဟာ—ပါ—၂၀၊ ဋ္ဌ—၁၆၀၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို သမဏခေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ—၄၀၆၊ဋ္ဌ—၃၃၄၊သမဏကျင့်ဝတ်နှင့် ညီစွာ ကျင့်သူတို့ နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထား၏။

သာမဏ္ဍကသံယုတ္တ။ ။သာမဏ္ဍကသုတ်၊ (နိဗ္ဗာနပဉှ)၊ သဠာ—ပါ—၄၅၅၊ ဋ္ဌ—၁၂၀။

သာရသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၂၀၃၊ ဋ္ဌ—၂၀၀၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅-ပါးတွင် ပညိန္ဒြေမှာ အချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

သာလသုတ်။ ။ပါ–၁၂၅၊ ဋ္ဌ–၂၃၄၊ ယထာဘူတဉာဏ်ဖြစ်စေရန် သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ပါ–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၇၉၊ ဗောဓိပက္ခိယ တရားများတွင် ပညာမှာ အချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

သာဝကသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၉၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၇၊ အသက်တရာ ရှည်ကြသော သာဝကလေးပါးတို့သည် နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ကပ္ပါ တသိန်း တသိန်း အောက်မေ့သော်လည်း ကပ္ပါ မကုန်ဘဲ သေဘွယ်ရာသာ ရှိကြောင်း ဟောထား၏။

သာသပသုတ်။ ။ပါ–၃၉၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၇၊ အလျား အနံ အမြင့် တယူဇနာစီ ရှိသော သံအိမ်ထဲတွင် မုန်ညင်းစေ့များ အပြည့်ထည့်၍ တနှစ်တရာ တရာမှ တကြိမ်ဘကြိမ် တစေ့သာ ထုတ်ပစ်သော် မုန်ညင်းစေ့သာ ကုန်ဘွယ်ရာရှိ၏၊ ကပ္ပါကား ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

သိင်္ဂါလသုတ်။ ။ပါ–၄၂၇၊ ဋ္ဌ–၁၈၂၊ လာဘသက္ကာရ၌ စိတ်ဝင်စားနေသော ရဟန်းသည် တကိုယ်လုံး အမွေးများကျွတ်၍ အနာများ ကိုယ်အနှံ့အပြားဖြစ်နေသော မြေခွေးအိုနှင့်တူကြောင်း ဟောထား၏၊ ၎င်းခွေးအိုသည် မရပ်မတည် ချာချာလည်ပြေးသွားနေရပြီး တနေ့တွင်ပျက်စီးရသကဲ့သို့ ထိုရဟန်းသည်လည်း ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မပျော်မွေ့နိုင်ဘဲ အရပ်တကာ လျှောက်သွားနေရ၍ တနေ့တွင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်ကြောင်းဟောထား၏။ ။ပါ–၄၆၀၊ ဋ္ဌ–၂၁၃၊ လာဘသက္ကာရ၌ လိုက်စားသောဒေဝဒတ်ရဟန်းသည် ဤဘဝ၌ စိတ်သက်သာမှု ရသေးသော်လည်း အနာဂတ်ကာလ၌ကား မရလတ္တံ့ဟု ဟောထား၏။ ။ဒုတိယသုတ်၊ ပါ–၄၆၁၊ ၎င်းဒေဝဒတ် ကျေးဇူးမသိတတ်ပုံ ဟောထား၏။

သိနေရုပဗ္ဗတသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၉၈၊ ပဲနောက်စေ့ခန့်ရှိ ကျောက်စရစ်ခဲနှင့် မြင့်မိုရ်တောင်၊ ဤနှစ်မျိုးတွင် မြင့်မိုရ်တောင်က မနှိုင်းယှဉ်သာအောင် ကြီးကျယ်သကဲ့သို့သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကုန်သောဒုက္ခမှာကြီးကျယ်လှ၍ ကျန်သောဒုက္ခကား အနည်းငယ်သာ ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

သိရိဝဍ္ဎသုတ်။ ။ပါ–၁၅၃၊ မရဏာန္တိကဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်ရန် သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွါးများရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။၎င်းသိရိဝဍ္ဎမှာ အနာဂါမ်သူကြွယ် ဥပါသကာဖြစ်၏။

သီဝသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၅၅၊ ဋ္ဌ–၁၀၅၊ သတ္တိရေဝ သမာသေထ-စသော ဂါထာ။

သီလသမ္ပဒါဒိသုတ္တ ပဥ္စက။ ။ပါ-၂၃၊ ဋ္ဌ-၁၆၉၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို အား ထုတ်နိုင်ရန်,ပြည့်စုံနိုင်ရန် ရှေးဦးစွာ ဖြစ်စေရသော တရား ၅-ပါး၊သီလ၊ ဆန္ဒ၊ အတ္တ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အပ္ပမာဒ။ ။ပါ-၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈၊ ၂၉၊

သီဝကသုတ်။ ။သဠာ-ပါ-၄၂၀၊ ဋ္ဌ-၁၂၁၊ ဝေဒနာဖြစ်ကြောင်း ၈-ပါး ကို ဟောထား၏၊ ဂါထာပါ၏။

သီလဝန္တသုတ်။ ။ခန္ဓ-ပါ-၁၃၆၊ ဋ္ဌ-၃၀၅၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ အနိစ္စတော၊ ဒုက္ခတော၊ ရောဂတော စသည်ဖြင့် ၁၁လုံးသွင်းရန် ဟောထား၏။

သီသပါဝနသုတ်။ ။မဟာ-ပါ-၃၈၃၊ ဋ္ဌ-၃၃၀၊ ဘုရားရှင်တို့မှာ အကျိုး ကျေးဇူးမရှိသော အရာများကို သိတော်မူကြသော်လည်း ဟောတော်မမူ ကြကြောင်း၊ အကျိုးကျေးဇူးများသော သစ္စာလေးပါးကိုသာ ဟောတော် မူကြကြောင်း။

သီသုပစာလာသုတ်။ ။သဂါထာ-ပါ-၁၃၅၊ ဋ္ဌ-၁၇၇၊ သီသုပစာလာ ထေရီကို မာရ်နတ်က တိတ္ထိတို့ သာသနာ၌ ဝင်ရောက်ရန် တိုက်တွန်းလာပုံ။

သီဟသုတ်။ ။ခန္ဓ-ပါ-၇၀၊ ဋ္ဌ-၂၆၁၊ ခြင်္သေ့ဟောက်သံကြားလျှင် အာ ဇာနည်တို့မှတပါး အခြားသတ္တဝါတို့ ကြောက်လန့်ကြသကဲ့သို့ ဘုရားရှင် ၏ အနိစ္စတရားသံကိုကြားလျှင် နတ်,ဗြဟ္မာတို့ ထိတ်လန့် ကြကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများမှတ်သားဘွယ်၊ (သီဟောတိ ခေါ ဘိက္ခဝေ တထာဂတဿေတံ အဓိဝစနံ စသည်)။

သုက္ကာမ္မသုတ်။ ။နိဒါန-ပါ-၄၃၅၊ ဋ္ဌ-၁၉၄၊ လာဘသက္ကာရ စသည် ကြောင့် ဒေဝဒတ်၌ ဖြူစင်သောကုသိုလ်တရားများ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက် ရကြောင်း ဟောထား၏။

သုစိမုခသုတ် ။ ။ခန္ဓ-ပါ-၂၀၀၊ဋ္ဌ-၃၁၀၊ ကုလဒူသက အနေသနအမှု များကိုမပြုဘဲ သမ္မာအာဇီဝဖြင့် ပစ္စည်းလေးပါးသုံးဆောင်ခြင်းကို ရည် ရွယ်၍ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က ငုံ့၍လည်းမစား၊ မော့၍လည်း မစားဟု ၎င်းသုဓိမုခ ပရိဗ္ဗိုဇ်မအားရှင်းပြခဲ့၏။

သုစေတသောပုဒ်အရကောက်။ ။သဂါထာ-ဋ္ဌ-၂၅။

သုဇာတသုတ်။ ။နိဒါန-ပါ-၂၁၆၊အဆင်းဂုဏ်-၂-ပါးဖြင့် ၎င်းမထေရ် အား ချီးကျူးခဲ့၏။

သုတနုသုတ်။ ။မဟာ-ပါ-၂၆၀၊ ဋ္ဌ-၂၉၃၊ ပရမတ္ထတရားလေးပါးကို ဟီန-မဇ္ဈိမ-ပဏီတ ခွဲပြပုံ။

သုတဝန္တသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၃၇၊ ဌ–၃၀၆၊ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ အနိစ္စတော, ဒုက္ခတော,ရောဂတော စသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းရန်ဟောထား၏။

သုဒတ္တသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၁၃၊ ဌ–၂၀၅၊အနာထပိဏ်သေဌ္ဌေးကြီး ပထမဦးဆုံးဘုရားရှင်ထံသွားခဏ်း၊ ဘုရားဖူးရကျိုးဂါထာများ။

သုန္ဒရိကသုတ်။ ။ပါ–၁၆၉၊ဌ–၂၁၃၊ ဗြဟ္မာကိုရည်စူး၍ မီးပူဇော်သော ပုဏ္ဏား၊ ဗြာဟ္မဏဇာတ်ကိုမမေးဘဲ စရဏကိုသာမေးရန် မိန့်ကြား၍ စရဏကို ရှင်းပြခဏ်း။

သုဒ္ဓိကသုတ်။ ။ပါ–၁၆၇၊ဌ–၂၁၄၊ သတ္တဝါတို့စင်ကြယ်ကြောင်းများကို ဟောထား၏။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၂၁၊ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့မမြဲခြင်း, ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိကြောင်းဟောထား၏။ ။မဟာ–ပါ–၂၇၂၊အာနာပါနဿတိ ပွါးများရပုံကိုဟောထား၏။

သုပဏ္ဏသံယုတ္တ။ ။ခန္ဓ–ပါ–၂၀၇၊ဌ–၃၂၀၊ဂဠုန်တို့နှင့်စပ်၍ အကျယ်ပြဆိုထား၏၊ကုသိုလ်,အကုသိုလ် မိဿကကံကြောင့်ဂဠုန်ဖြစ်ရကြောင်း ဟောထား၏။

သုပတိသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၀၇၊ဌ–၁၆၀၊မာရ်နတ်ကဘုရားရှင်အား အအိပ်ကြီးလှချေတကားဟု အပြစ်တင်လာသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

သုဘသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၀၅၊ဌ–၁၅၇၊မာရ်နတ်က ဘုရားရှင်အား ခြောက်လှန့်ကြည့်ပုံ။

သုဘာသိတဇယသုတ်။ ။ပါ–၂၂၄၊ဌ–၃၁၄၊ ဝေပစိတ္တိအသုရာက ဗာလ ကိုနှိပ်ကွပ်ရမည်၊ သိကြားမင်းက သည်းခံရမည်ဟု စကားပြိုင်ဆိုကြပုံ။

သုရာဓသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၆၆၊ ဌ–၂၅၉၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ အနတ္တလက္ခဏာ ထင်မြင်စေရန်ဟောထား၏။

သုဝဏ္ဏပါတိသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၃၀၊ ဌ–၁၉၃၊ လာဘသက္ကာရကြောင့် အချို့သောရဟန်းတို့ မုသားစကားပြောဆိုကြလတ္တံ့ဟုဟောထား၏၊ ငွေ မှုန့်တို့ဖြင့်ပြည့်သော ရွှေခွက်ကြီးကိုရစေကာမူ မုသားမပြောခဲ့သော ရဟန်း သည် လာဘသက္ကာရ၌ စိတ်ဝင်စားလာသောအခါ ဆန်ကွဲတဆုပ်ကြောင့် ပင် မုသားပြောလတ္တံ့ဟုဟောထား၏။ ။သုဝဏ္ဏနိက္ခသုတ္တာဒိ(အဌက)၊ အထက်ပါစကားရပ်များနှင့်အလားတူပင်။

သုဝီရသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၁၀၊ဌ–၃၀၉၊ နတ်များပင် ဝီရိယရှိရ သေးကြောင်း သိကြားမင်းပြောပြသောဂါထာများ။

သုသမ္မဋ္ဌသုတ်။ ။ပါ–၄၊ဋ္ဌ–၂၅၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းအကျိုး၊ မသိခြင်းအပြစ်ကိုဟောထား၏။

သုသိမသုတ်။ ။ပါ–၆၂၊ဋ္ဌ–၁၀၉၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အား ချီးကျူးထားသောသုတ်၊ ဋ္ဌ–၌ ပညာ ၆-မျိုးအကျယ်ပြထား၏။

သုသိမသုတ်။ ။ပါ–၂၁၉၊ဋ္ဌ–၃၁၁၊(သုဝီရသုတ်နှင့်တူ၏)။

သုသိမပရိဗ္ဗာဇကသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၃၄၀၊ ဋ္ဌ–၁၁၄၊ ၎င်းပရိဗ္ဗိုဇ်မှာ လာဘသက္ကာရကိုလိုလား၍ သာသနာတော်ဝင်လာသော်လည်း နောက်တွင် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

သူကသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၉၊ဋ္ဌ–၁၆၄၊ သမ္မာပဏိဟိတဖြင့်သာ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြောင်းဟောထား၏။ ။ပါ–၄၅၊ဋ္ဌ–၁၇၃၊မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်လျှင် အဝိဇ္ဇာကိုဖျက်ဆီးနိုင်ကြောင်းဟောထား၏။

သူခိုးသေဖော်ညှိဟူသောစကားပုံ။ ။ဤစကားပုံဖြစ်လာဟန်၊ ဗကဗြဟ္မာသုတ်၊ သဂါထာ–ပါ–၁၄၅၊ဋ္ဌ–၁၉၁။

သူစိလောမသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၄၄၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၂၊ မြင်း,နွား စသည်ကို သံချွန်စသည်ဖြင့်ထိုး၍ ညှဉ်းဆဲခဲ့သူတို့ဖြစ်ရသောပြိတ္တာ၊အပ်ပုံတို့ဖြင့် ထိုး ဆွခံနေကြရသည်။ ။ဒုတိယသုတ်၊ ပါ–၄၄၉၊ဋ္ဌ–၂၀၂၊ သူလျှိုခေါ်ဂုံး သမားတို့ဖြစ်ရသောပြိတ္တာ။

သူဒသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၃၅၊ သတိပဋ္ဌာန်ကိုမပွါးများလျှင် စိတ်တည်ရှိမှု မဖြစ်နိုင်ကြောင်း စားဖိုသည် ဥပမာဖြင့် ဟောထား၏။

သူရိယသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၄၀၊ဋ္ဌ–၁၀၁၊ရာဟုအသုရိန်ကြီးက နေကို ဘမ်းရာတွင် နေနတ်သားက ဘုရားရှင်ကို အားကိုး၍ ဘုရားရှင်က အလွှတ်ခိုင်းတော်မူပုံ။

သူရိယသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၀၆၊ နေရောင်၏ရှေ့ပြေးသည် အရုဏ်တက်ခြင်းဖြစ်သကဲ့သို့ သစ္စာလေးပါးကိုသိရန် ရှေ့ပြေးကား သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒုတိယသုတ်၊ ပါ–၃၀၇၊ နေရောင်ရှိမှ အမှုခပ်သိမ်း ပြီးသကဲ့သို့ ဘုရားရှင်ပွင့်ထွန်းမှ သစ္စာလေးပါးကို သိရကြောင်း ဟောထား၏။

သူရိယုပမသုတ်။ ။ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၅၊ ကလျာဏမိတ္တရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ ဗောဇ္ဈင်ကို အားထုတ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

သေဒကသုတ်။ ။ပါ–၁၄၆၊ ဠ–၂၅၀၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်လျှင် သူတပါးကိုလည်း စောင့်ရှောက်သည် မည်ကြောင်း၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

သေယျောဟမသ္မိသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၃၀၀၊ ဠ–၃၂၊ စက္ခုစသည်ကို စွဲ၍ မာနဖြစ်ပုံ ဟောထား၏။

သေရီသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၅၆၊ ဠ–၁၀၅၊ ပုညာနိ ပရလောကသ္မိံ စသော ဂါထာ။

သေလာသုတ်။ ။ပါ–၁၃၅၊ ဠ–၁၇၇၊ ခန္ဓာ-အာယတန-ဓာတ်တို့မှာ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ရကား အကြောင်းကုန်လျှင် ချုပ်ကြောင်း မာရ်နတ်ကို ပြောပြခဏ်း။

သောအတ္တာသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၄၉၊ ဠ–၃၀၇၊ ခန္ဓာ ငါး၌ အတ္တဟု ယူမှားကြပုံ ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၆၀၊ ဠ–၃၁၀။

သောတာသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၃၃၁၊ ဠ–၄၀၊ တဏှာမကိန်းလျှင် အေး ငြိမ်းကြောင်း ဟောထား၏။ ။ခန္ဓ–ပါ–၃၉၊ ဠ–၂၅၀၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး ၌ လက္ခဏာရေး သုံးပါး စိစစ်ပြထားတော်မူ၏။ ။ဒုတိယသုတ်၊ ပါ– ၄၁၊ ဠ–၂၅၀၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၊ ၎င်း၏ဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ကြောင်း၊ ချုပ် ကြောင်းအကျင့်၊ ဤလေးချက်ကို သိမှသာ သမဏာဖြဟ္မဏာခေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

သောတာပန္နသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၇၀၊ ဣန္ဒြေ ၅-ပါး၏ အဿာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏ ဤသုံးပါးကိုသိလျှင် သောတာပန်ခေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၈၀၊ စက္ခုန္ဒြေ စသည် ၆-ပါး၏ အဿာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏ၊သမုဒယ၊ အတ္ထင်္ဂမ ဤ ၅-ချက်ကိုသိလျှင် သောတာ ပန် ခေါ်နိုင်ကြောင်း။ ။ပါ–၁၈၃၊ ဤ၌ ဝေဒနိန္ဒြေ။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၃၁၊ ဠ–၃၀၄၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ၅-ပါး၏ အဿာဒ-စသည် ၅-ချက်ကို သိမှ သာ သောတာပန်ခေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၅၇။

သံခိတ္တသုတ်။ ။(ပ–ဒု–တ)၊ မဟာ–ပါ–၁၇၆၊ ဠ–၂၆၆၊ ၇၊ ဣန္ဒြေ ၅-ပါး အနုအရင့်လိုက်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၆-မျိုးဖြစ်ရပုံ ဟောထား၏။ (ဣ- ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် ၅-မျိုးကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။ သံခိတ္တဓမ္မသုတ်၊ သဠာ–ပါ–၂၀၀၊ ဠ–၁၇၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါး တင်ပြပုံ။

သံဃဇန္နနာသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၃၇၊ ဋ္ဌ—၃၂၂၊ သိကြားမင်းက သံဃာတော်များအား ရှိခိုးရခြင်း အကြောင်းကို မာတလိနတ်သားအား ပြောပြသောဂါထာများ။

သံဘေဇ္ဇဥဒကသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၃၅၃၊ ဋ္ဌ—၁၁၉၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ကုန်ခမ်းသော ဒုက္ခများ၏ ကျန်သောဒုက္ခက နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထား၏။

သံယုတ္တနိကာယ၌ သုတ်ပေါင်းကို ရေတွက်ပြသောဂါထာ။ ။သဂါထာ—ဋ္ဌ—၃။

အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သဥပါဒိသေသသုတ်။ ။၉—ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၂၆၄၊ အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟောထား၏။

သက္ကသုတ်။ ။၁၀—ပါ—၃၂၁၊ ဋ္ဌ—၃၁၂၊ အဋ္ဌင်္ဂဥပေါသထသီလကို ချီးကျူးခဏ်း။

သက္ကစ္စသုတ်။ ။၇—ပါ—၄၀၉၊ ဋ္ဌ—၁၈၅၊ ဘုရားရှင်၌ ရိုသေမှုမရှိလျှင် ကျန် ဓမ္မ-သံဃ-သိက္ခာ-အပ္ပမာဒ-ပဋိသန္ထာရတို့၌လည်း ရိုသေမှု မရှိနိုင်ပုံကြောင်း ဟောထား၏။ (အပြန်)။

သက်ဝါသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၂၀၊ သိက္ခာကာမပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ ဘုရားရှင် ချီးမွမ်းတော်မူကြောင်း၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲဆည်းကပ်လျှင် ချမ်းသာခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏ဟု ဟောထား၏။

သင်္ခတလက္ခဏသုတ်။ ။ပါ—၁၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၃၇၊ဥပ္ပါဒ-ဝယ-ဌီတိ လက္ခဏာ သုံးပါးကို ဟောထား၏။

သင်္ခါရသုတ်။ ။ပါ—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—၉၀၊ ကာယ-ဝစီ-စိတ္တ-သင်္ခါရ သုံးပါးကို သဗျာပဇ္ဈ၊အဗျာပဇ္ဈ၊ သဗျာပဇ္ဈ-အဗျာပဇ္ဈ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုးဖြင့် ဝေဘန်၍ ဟောထား၏၊ (ဒုက္ခ၊ သုခ၊ ဒုက္ခ-သုခ သုံးမျိုးလုံး ခံစားရသောပုဂ္ဂိုလ်)။

သင်္ဂါမဘာဗသုတ်။ ။၆—ပါ—၃၇၂၊ ဋ္ဌ—၁၃၀၊ မင်္ဂလိုလ်ကို မျက်မှောက်မပြုနိုင်သော အင်္ဂါ ၆-ပါးစီ ဟောထား၏။

သချိုင်းစောင့်နှင့်တူသောပုဂ္ဂိုလ်။ ။သိဝထိကသုတ်၊ ၅—ပါ—၂၃၅၊ ဋ္ဌ—၀၄၊ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို ကျူးလွန်သူ။

သဂါရဝသပ္ပဋိဿအကျိုး။ ။အဂါရဝသုတ်၊ (ပ—ဒု)၊ တပိုင်း၌ ဟောထားတော်မူပုံ၊ ၅—ပါ—၆၊ ၇၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ဌ—၃၊ ၆၊ အင်္ဂါ ၅-ပါးစီ ဟောထား၏။ ။သဂါရဝ အကျိုးပြဂါထာ၊ ၄—ဌ—၂၆၄။

သင်္ဂဏိကာရာမသုတ်။ ။၆—ပါ—၃၆၉၊ဌ—၁၃၀၊ အဖွဲ့အသင်း၌ နေရခြင်းအပြစ်၊ တယောက်တည်းနေရခြင်းအကျိုးကို ဟောထား၏။

သင်္ဂါရဝသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၆၀၊ ဌ—၁၄၉၊ ဣဒ္ဓိ၊ အာဒေသနာ၊ အနုသာသနီပါဋိဟာရိယ သုံးမျိုးကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။၁၀—ပါ—၄၄၅၊ ဌ—၃၃၆၊ မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၀-ပါး၊ မိစ္ဆာဉာဏ၊မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ ပေါင်း ၁၀-ပါးကို ဩရိမ၊ သမ္မာမဂ္ဂင် ၀-ပါး၊ သမ္မာဉာဏ၊သမ္မာဝိမုတ္တိ ပေါင်း ၁၀-ပါးကို ပါရိမဟု ဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ပါ—၄၆၂၊ ဤ၌ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို ဩရိမတီရဟု ဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။ ။၅—ပါ—၂၀၂၊ ဌ—၆၇၊ ပညာသင်ကြားရာ၌ နီဝရဏ ၅-ပါး နှောက်ယှက်လျှင် မသိလွယ်ကြောင်း၊ မနှောက်ယှက်လျှင် သိလွယ်ကြောင်း ဟောထား၏။

သစေတနသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၀၉၊ဌ—၇၉၊ကာယ,ဝစီ,မနော သုံးပါးသော အကောက်တို့ကို ဖြောင့်ပေးတော်မူနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

သစ္စိကရဏီယသုတ်။ ။၄—ပါ—၅၀၂၊ဌ—၃၆၃၊ကာယ,သတိ,စက္ခု,ပညာ, သစ္စိကရဏီယလေးမျိုးကို ဟောထား၏။

သညာသုတ်။ ။၆—ပါ—၃၇၉၊ ကာမ, ဗျာပါဒ, ဝိဟိံသ သညာသုံးပါးကို ပယ်နိုင်ရန် နေက္ခမ္မ,အဗျာပါဒ,အဝိဟိံသ သညာသုံးပါးကို ပွါးရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။၇—ပါ—၄၃၂၊၄၃၃၊ဌ—၁၆၇၊အသုဘသညာစသည် ၇-ပါးနှင့် ၎င်းအကျိုးများကိုဟောထား၏။ ။၉—ပါ—၁၉၁။ ။၁၁—ပါ—၅၂၂၊ဌ—၃၄၃၊ သမာဓိအားကောင်းနေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား သညာရှိသော်လည်း မရှိသကဲ့သို့ဖြစ်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။သညာလေးမျိုး၊ ၁၀—ပါ—၃၀၆၊ဌ—၃၀၅၊ ကာမာဝစရ, ရူပါဝစရ, လောကုတ္တရာ, အာကိဉ္စညာယတန တွင် အမြတ်ကိုဟောထား၏။ ။အနိစ္စသညာစသည် ၁၀-မျိုး ပွါးများနည်းကို ဟောထားသော ဂိရိမာနန္ဒသုတ်၊ ၁၀—ပါ—၃၄၂၊ဌ—၃၁၇။ ။သညာ၌ နိဒါန,ဝေမတ္တ,ဝိပါက,နိရောဓ,နိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ ဤ ၅-ချက်ဖြင့် ဝေဘန်၍ ဟောထားပုံ(နိဗ္ဗေဓိကသုတ်)၊၆—ပါ—၃၆၁၊ဌ—၁၃၅။

သညောဇနသုတ်။ ။၂–ပါ–၅၂၊ဌ–၇၊ သံယောဇနိယဓမ္မတို့၌ အဿာဒါနုပဿီဟု ရှုခြင်းအပြစ်၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿီဟု ရှုခြင်း အကျိုးများကို ဟောထား၏။

သတ္တသူရိယသုတ်။ ။၇–ပါ–၄၇၇၊ဌ–၁၇၉၊ မီးကြောင့် ကမ္ဘာပျက်ပုံနှင့် မေတ္တာအကျိုးများကို ဟောထား၏။

သန္ထာရဝဂ္ဂ။ ။၂–ပါ–၉၁၊ဌ–၆၁၊စေ့စပ်ခြင်း၂-မျိုး၊(အာမိသသန္ထာရ၊ ဓမ္မသန္ထာရ)၊ (ပဋိသန္ထာရခဏ်း၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

သတ္ထုသာသနသုတ်။ ။၇–ပါ–၅၀၇၊ဌ–၁၉၀၊ဓမ္မ-ဝိနယ-သတ္ထုသာသန မှန်,မမှန် စိစစ်ကြည့်ရန် နည်းပေး ဟောထားတော်မူပုံ။

သန္နိဋ္ဌိက သုတ်။ ။(ပ-၃)၊၆–ပါ–၃၁၃၊ဌ–၁၁၇၊သန္နိဋ္ဌိက ဂုဏ်တော်ကို ရှင်းပြထားပုံ၊ ။သန္နိဋ္ဌိကဓမ္မသုတ်၊၉–ပါ–၂၄၅၊ဌ–၂၀၄၊သန္နိဋ္ဌိကဓမ္မ မည်ပုံ ဖြေထား၏။ ။သန္နိဋ္ဌိကနိဗ္ဗာနသုတ်၊ပါ–၂၄၆။

သဒ္ဓသုတ်။ ။၁၁–ပါ–၅၂၆၊ဌ–၃၄၃၊ကာမရာဂစသည် နှိပ်စက်ခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဈာန်သမာပတ်၌ နိကန္တိဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား ပုရိသခဠုင်္ကဟု ဟောထားတော်မူ၏၊ အပြန်ပုဂ္ဂိုလ်အား ပုရိသာဇာနီယဟု ဟောထား၏။

သဒ္ဓါတိဿမင်း စိတ်ထား။ ။၁–ဋ္ဌ–၃၇၄၊ ။၃–ဌ–၁၃၃၊ သီလဝန္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဖူးမြင်လိုလှပုံ။

သနိမိတ္တဝဂ္ဂ။ ။၂–ပါ–၀၀၊ဌ–၅၄၊ အကြောင်းရှိသော အကုသိုလ်တရားတို့၌ အကြောင်းကိုပယ်လျှင် မဖြစ်တော့ကြောင်း ဟောထား၏။

သမ္ဗာဓသုတ်။ ။၉–ပါ–၂၄၂၊ ဌ–၂၀၃၊ ကာမဂုဏ်မှ လွတ်မြောက်ရာကား ဈာန်နှင့်အရဟတ္တမဂ်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

သမ္မောဓိသုတ်။ ။၉–ပါ–၁၆၃၊ ဌ–၂၅၇၊ မဂ်ဖိုလ်ရရန် အားကြီးသော အကြောင်း ၉-ပါးကို ဟောထား၏။

သမစိတ္တဝဂ္ဂ။ ။၂–ပါ-၆၂၊ဌ–၂၇။

သမဇီဝိတသုတ်။ ။(ပ-၃)၊၄–ပါ–၃၇၂၊၃၊ဌ–၃၁၁၊ လင်နှင့်မယားတို့ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်ဖြာသောကာလ၌ မကွဲမကွာ ဖြစ်ကြရခြင်း အကြောင်း လေးပါးကို ဟောထား၏၊(သမသဒ္ဓါ,သမသီလာ,သမစာဂါ,သမပညာ)။

သမဏပြဟ္မဏသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၆၃၊ ဌ—၂၃၁၊ လောက၏ အဿာဒ-အာဒီနဝ-နိဿရဏ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးကို သိမှသာ သမဏပြဟ္မဏ ခေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

သမယသုတ်။ ။၅—ပါ—၅၀၊ ဌ—၂၇၊ ပဓာနအလုပ်ကို အားမထုတ်နိုင်၊ အားထုတ်နိုင်သော ကာလ ၅-မျိုးစီကို ဟောထား၏။

သမယဝိမုတ္တသုတ်။ ။ပါ—၁၅၃၊ ဌ—၅၃၊ (ပ—၃)၊ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း၊ တိုးတက်ကြောင်း ၅-ပါးစီ ဟောထား၏။

သမ္မတ္တနိယာမသုတ်။ ။(ပ—၃—တ)၊ ပါ—၁၅၄၊ ဌ—၅၄၊ မဂ်ဖိုလ် မရနိုင်သော တရားနာနည်းများကို ဟောထား၏။

သမာပတ္တိဝဂ္ဂ။ ။၂—ပါ—၉၃၊ ဌ—၆၂၊ ဓမ္မအမျိုးမျိုးကို အရကောက်ပြပုံ၊ သုတ္တန္တိက မာတိကာ-ဟူ၍ အသုံးပြု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။

သမိဒ္ဓသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၁၆၊ ဌ—၀၀၊ ကာယသက္ခိ-ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တ-သဒ္ဓါဝိမုတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုးကို ဟောထား၏။

သမိဒ္ဓိသုတ်။ ။၉—ပါ—၁၉၀၊ ဌ—၂၆၅၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ အမေးများကို ဖြေကြားပုံ၊ (မူလကသုတ်နှင့် တူ၏၊ ပါ—၁၅၂)။

သမ္ဗုတိပေယျာလဝဂ္ဂ။ ။၅—ပါ—၂၄၀၊ ဌ—၀၅၊ ဘတ္တုဒ္ဒေသက သေနာသနပညာပက စသော အရာများ၌ မထားထိုက်,ထားထိုက်သော အင်္ဂါများကို ဟောထား၏။

သမ္ဗုဒ္ဓိဘာဝသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၄၀၊ ဌ—၁၃၁၊ သဒ္ဓါ၊ ဒေယျဓမ္မ၊ ဒက္ခိဏေယျ ဤသုံးမျိုးစုံမှ ကောင်းမှုပွါးကြောင်း ဟောထား၏။

သရဒသုတ်။ ။ပါ—၂၄၄၊ ဌ—၂၂၂၊ ရှာနှ်ရသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ စုတေလျှင် ကာမဘုံ၌ မဖြစ်ဘဲ ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်သောကြောင့် ရှာန အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်ခေါ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

သရဘသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၀၆၊ ဌ—၁၇၆၊ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကို လိုက်၍ ကြွေးကြော်ပုံ၊ ထို့ကြောင့် ထိုသရဘပရိဗ္ဗိုဇ်အား ပကာသနီယ ကံပြုပုံ၊ ဘုရားမဟုတ် ဟူ၍၎င်း၊ အာသဝတရားများမကုန် ဟူ၍၎င်း၊ ဘုရားရှင်ဟောသောတရားမှာ ဒုက္ခကုန်ကြောင်းမဟုတ် ဟူ၍၎င်း မည်သူ ဆိုဝန့်မနည်းဟု ဘုရားရှင်ကြုံးဝါးတော်မူပုံ၊ (သီဟနာဒကထာ)။

သရာဂသုတ်။ ။၄—ပါ—၃၀၃၊ ဌ—၃၁၅၊ ရာဂ,ဒေါသ,မောဟ,မာန အပြစ်ပြဂါထာများ။

သရိရဋ္ဌဓမ္မသုတ်။ ။၁၀—ပါ—၃၂၅၊ ဋ္ဌ—၃၁၅၊ ခန္ဓာကိုယ်ဝယ်ဖြစ်ကြောင်း ၁၀-ပါးကို ဟောထား၏၊ (ခ-ခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

သသင်္ခါရသုတ်။ ။၄—ပါ—၄၇၃၊ ဋ္ဌ—၃၄၅၊သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ,အသင်္ခါရ ပရိနိဗ္ဗာယီ ၂-မျိုးစီကို ဟောထား၏။

သာကစ္ဆာသုတ်။ ။၅—ပါ—၇၁၊ဋ္ဌ—၃၀၊သီလ,သမာဓိ,ပညာ,ဝိမုတ္တိ,ဝိမုတ္တိ ဉာဏဒဿန ၅ ၅-ချက်ကိုဆွေးနွေးကြရန် ဟောထား၏။

သာဇီဝသုတ်။ ။ပါ—၇၁၊ဋ္ဌ—၃၁၊ ။ပါ—၁၆၇၊ဂ၊(သာကစ္ဆာသုတ်နှင့် တူ၏)။

သာမုဂိယသုတ်။ ။၄—ပါ—၅၁၅၊ဋ္ဌ—၃၆၆၊ ပဓာနိယင်္ဂလေးပါးကို ဟောထား၏၊သီလပါရိသုဒ္ဓိပဓာနိယင်္ဂ၊စိတ္တ၊ဒိဋ္ဌိ၊ဝိမုတ္တိပါရိသုဒ္ဓိပဓာနိယင်္ဂ။

သာရဏီယသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၀၅၊ဋ္ဌ—၇၄၊ရဟန်းတို့ ရဟန်းဖြစ်ရာကာလ၊ ပဌမဦးဆုံး သစ္စာလေးပါးကိုသိရာကာလ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရရာကာလ ၅ သုံးမျိုးသောကာလကို အသက်ထက်ဆုံး အမြဲမမေ့သင့်ကြောင်း ဟောထား၏။

သာရသုတ်။ ။၄—ပါ—၄၅၀၊ဋ္ဌ—၃၃၉၊ သီလ,သမာဓိ,ပညာ,ဝိမုတ္တိ တည်းဟူသောအရသာလေးမျိုးကို ဟောထား၏။

သာရန္ဒဒသုတ်။ ။၅—ပါ—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၅၂၊ ရခဲလှသောပုဂ္ဂိုလ် ၅-ဦး၊ (ရ-ခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။ ။၇—ပါ—၄၀၇၊ဋ္ဌ—၁၅၁၊မင်းတို့အတွက် အပရိဟာနိယတရား ၇-ပါး။

သာဝဇ္ဇသုတ်။ ။၄—ပါ—၄၅၂၊ဋ္ဌ—၃၃၇၊သာဝဇ္ဇ၊ ဝဇ္ဇဗဟုလ၊ အပ္ပဝဇ္ဇ၊ အနဝဇ္ဇ အပြစ်နှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးကို ဟောထား၏။

သာဋ္ဌသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၈၄၊ ဋ္ဌ—၁၀၃၊ ကုသလဓမ္မ,အကုသလဓမ္မတို့ကို ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့်သာ ဆုံးဖြတ်၍ အကုသလဓမ္မတို့ကိုပယ်ပြီး ကုသလဓမ္မတို့ကိုပြုရန်ဟောထား၏။ ။၄—ပါ—၅၂၀၊၃၇၀၊ မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်ခြင်း၊ရနိုင်ခြင်းအကြောင်းလေးပါးဟောထား၏၊ အပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရ၊ဝစီ၊မနော၊အပရိသုဒ္ဓါဇီဝ၊ ။ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရ၊ဝစီ၊မနော၊ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝ၊

သိက္ခာသုတ်။ ။(ပဌမ)၊၃—ပါ—၂၃၃၊ဋ္ဌ—၂၁၆၊ အရိယာရဟန်းတော်တို့မှာ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ်များကိုရံခါကျူးလွန်မိကြသေးသော်လည်းသိက္ခာသုံးပါး၌ ဓုဝသီလ,ဌိတသီလဖြစ်ကြောင်းဟောထား၏၊ ။ဒုတိယ—ပါ—

၂၃၄၊ ဌ—၂၁၇၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် ၅-မျိုးကိုဟော ထား၏။ ။ဘတိယ၊ပါ—၂၃၅၊ ဌ—၂၁၉၊အထက်မှ အောက် ပုဂ္ဂိုလ် အဆင့်ဆင့်ဖြစ်ရပုံ ဟောထား၏။

သိက္ခာပဒသုတ်။ ။၄—ပါ—၄၁၁၊၅—ပါးသီလ၌ မိမိကိုယ်တိုင် ရှောင်ကြဉ် ခြင်း၊သူတပါးကိုရှောင်ကြဉ်စေခြင်း စသည်ဖြင့် လေးချက်လှည့်၍ ဟော ထား၏။ ။ပါ—၅၃၉၊ဌ—၃၀၉၊ အသပ္ပုရိသ၊ အသပ္ပုရိသတရ၊ သပ္ပု ရိသ၊ သပ္ပုရိ သတရ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးခွဲထား၏။

သိက္ခာဒုဗ္ဗလျသုတ်။ ။၉—ပါ—၂၅၀၊ ၅-ပါးသီလမြဲရန် သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

သိလာယူပသုတ်။ ။ပါ—၂၀၃၊ဌ—၂၇၅၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အာရုံ ၆-ပါးခါကြောင့် မတုန်လှုပ်တော့ကြောင်းဟောထား၏။

သိဝထိကသုတ်။ ။၅—ပါ—၂၃၅၊ ဌ—၀၄၊ သင်းချိုင်းစောင့်နှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်၊(ရေးခဲ့ပြီ)။

သိတိဘာဝသုတ်။ ။၆—ပါ—၃၇၉၊ ဌ—၁၄၀၊ ငြိမ်းအေးမှုမရစေနိုင်၊ရစေ နိုင်သော အင်္ဂါ ၆-ပါးစီဟောထား၏။

သိတင်းသုံးဘော်တို့မုန်းကြောင်း,ချစ်ကြောင်းများ။ ။ထေရဝဂ္ဂ၊ ၅—ပါ— ၉၇-မှ ၁၀၀ အထိ၊(၇)သုတ်၊ဌ—၃၀။ ။၇—ပါ—၃၉၅၊ ဌ—၁၄၅၊ ပိယသုတ်၊(ပ-၃)။ ။အဿခ္ခသုတ်၊၅—ပါ—၉၀၊ဌ—၃၀။ ။အပ္ပိယသုတ်၊ (ပ—၃)၊ ၀—ပါ—၆၊ ဌ—၁၉၅။ ။ပိယသုတ်၊ ၅—ပါ—၁၇၀၊ ဌ— ၂၂၉။ ။ဒုပ္ပိယသုတ်၊ ၁၀—ပါ—၃၉၀၊ ဌ—၃၂၅။ ။သီလဝန္တသုတ်၊ ၅—ပါ—၁၀၀၊ ဌ—၃၉။ ။အက္ခမသုတ်၊ရဇနိယသုတ်—အံ။ ။သိတင်း သုံးဘော်တို့ကဲ့ရဲ့ကြောင်း ချီးမွမ်းကြောင်းအင်္ဂါ ၅-ပါးစီ ဟောထားသော သိက္ခာသုတ်၊ပါ—၃၊ ။သိတင်းသုံးဘော်တို့ ညီညွတ်ကြောင်းအင်္ဂါ ၁၀- ပါးကို ဟောထားသော ဘဏ္ဍနသုတ်၊ ၁၀—ပါ—၃၂၅၊ ဌ—၃၁၅။

သီလသုတ်။ ။(ပဌမ)၊ ၄—ပါ—၄၅၃၊ ဌ—၃၃၀၊ သီလ-သမာဓိ-ပညာ ကို ဖြည့်ကျင့်,မဖြည့်ကျင့် စသည်ဖြင့် လေးချက်လှည့်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး ဟောထား၏။

သီလဗ္ဗတသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၂၅၊ ဌ—၂၀၄၊ အကျိုးရှိ,မရှိသော သီလ အကျင့်ကို ခွဲပြထား၏။

သုခုမာလသုတ်။ ။၃-ပါ-၁၄၃၊ဋ္ဌ-၁၂၄၊ဘုရားလောင်းသိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဘဝက ခံစားခဲ့ရပုံနှင့် အသုတဝါ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ကိုယ်တိုင်ကလည်း အို-သေ-နာရမည် ဖြစ်ပါလျက် သူတပါးတို့ အို-သေ-နာခြင်း၌ စက်ဆုပ်တတ်ကြကြောင်း ဟောထားၿ၏။ ပါ-၌ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ ပါ၏။

သုဂတိဘဝ ရောက်ရခြင်း အကြောင်းများ။ ။၂-ပါ-၅၇၊ ၈၊ ဋ္ဌ-၁၄၊ ၂၃။ ။ပါ-၉၆၊ ဋ္ဌ-၆၄။ ။၄-ပါ-၃၉၅၊ ၆၊ ဋ္ဌ-၃၂၁၊ သုစရိုက် ၁၀-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသူ။ ။ပါဏာတိပါတသုတ်၊ မုသာဝါဒသုတ်၊ အဝဏ္ဏာရဟသုတ်၊ ကောဓဂရုသုတ်။ ။ဒိဋ္ဌိသုတ်၊ အကတညုဘာသုတ်၊ ၄-ပါ-၅၄၈၊ ဋ္ဌ-၃၈၉၊ ၃၉၀။ ။ပါဏာတိပါတီသုတ်၊ မဂ္ဂသုတ်၊ (ပ-ဒု)၊ ဝေါဟာရပထသုတ်၊ (ပ-ဒု)၊ အဟိရိကသုတ်၊ ပါ-၅၄၉။ ။ဒုဿီလသုတ်၊ ပါ-၅၅၀။ ။သာဝဇ္ဇသုတ်၊ အဗျာပဇ္ဇသုတ်၊ ၅-ပါ-၅၆၀။ ။ကမ္မပထဝဂ္ဂ၊ပါ-၅၇၆၊၇၊၈။ ။မစ္ဆရိနီသုတ်၊ ၅-ပါ-၁၂၂၊ဋ္ဌ-၄၅။ ။ဝဏ္ဏနာသုတ်၊ဣဿုကီနီသုတ်၊ပါ-၁၂၃၊ဋ္ဌ-၄၆။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကသုတ်၊ မိစ္ဆာဝါစာသုတ်၊မိစ္ဆာဝါယာမသုတ်၊ပါ-၁၂၄၊ ၁၂၅။ ။နိရယသုတ်၊ ပါ-၁၅၁၊၁၇၉၊ ၁၈၀၊ ဋ္ဌ-၆၁၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဝေရသုတ်။ ။အဝဏ္ဏာရဟသုတ်၊(ပ-ဒု-တ)၊ ၅-ပါ-၂၃၀၊၁၊ဋ္ဌ-၈၄။ ။မစ္ဆရိယသုတ်၊(ပ-ဒု-)၊ပါ-၂၃၂။ ။သိက္ခာပဒပေယျာလဝဂ္ဂ၊ပါ-၂၄၃၊ ၄၊ဋ္ဌ-၈၅။ ။နိရယသုတ်၊ (ပ-ဒု) ၆-ပါ-၃၇၇၊ ဋ္ဌ-၁၄၀။ ။ကရဇကာယဝဂ္ဂ၊ ၁၀-ပါ-၄၉၀၊ ၅-သုတ်။ ။အဓမ္မစရိယာသုတ်၊ ပါ-၅၀၅။ ။သာမညဝဂ္ဂ၊ပါ-၅၀၇။

သုဂတဝိနယသုတ်။ ။၄-ပါ-၄၆၄၊ ဋ္ဌ-၃၄၂၊သာသနာတော်ကွယ်ကြောင်း တည်ကြောင်းလေးပါးစီဟောထား၏၊ [၁]ကျမ်းဂန်များကို အမှားမှား အယွင်းအယွင်းသင်ယူခြင်း၊ [၂]ဆိုဆုံးမသည်ကို မနာယူခြင်း၊ [၃]စာပေကျမ်းဂန်ကို ကောင်းမွန်စွာမပို့ချခြင်း၊ [၄]ပစ္စည်းလာဘ်လာဘရအောင်လုံးပန်းခနကြပြီး မဂ်ဖိုလ်ရအောင်မှုကား အားမထုတ်ခြင်း၊ဤလေးပါးကား သာသနာတော်ကွယ်ကြောင်းလေးပါးတည်း၊ (အပြန့်တည်ကြောင်းလေးပါး)။

သုတသုတ်။ ။၄-ပါ-၄၈၁၊ ဋ္ဌ-၃၅၈၊ မြင်ခြင်း, ကြားခြင်း, တွေ့ခြင်း, သိခြင်း ဤလေးမျိုး၌ မှန်ကန်သော်လည်း အကုသိုလ်ပွါး၍, ကုသိုလ်တရားဆုတ်ယုတ်လျှင် မပြောဆိုရကြောင်း၊ ကုသိုလ်ပွါး၍ အကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်လျှင် ပြောဆိုရကြောင်းဟောထား၏။

သုတဝါသုတ်။ ။၉–ပါ–၁၇၇၊ ဌ–၂၆၂၊ ရဟန္တာအသျှင်တို့မလွန်ကျူးတော့သောအရာ ၉-မျိုး၊(၅-ပါးသီလ၊ အဂတိလေးပါး)။ ။သင္ဂီသုတ် လည်းနည်းတူ၊ပါ–၁၇၀။

သုတဝါနိဗ္ဗေဓိကပညာမည်ပုံအဖြေ။ ။၄–ပါ–၄၉၀၊ဌ–၃၆၀။

သုဒတ္တသုတ်။ ။ပါ–၃၇၄၊ဌ–၃၁၂၊(ဆိုလတ္တံ့ သုပ္ပဝါသာသုတ်နှင့်တူ၏)။

သုနေတ္တသုတ်။ ။၇–ပါ–၅၀၀၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပြစ်မှားခြင်းမှာ သာသနာပ ပုဂ္ဂိုလ်ကောင်းများကို ပြစ်မှားသည်ထက်အပြစ်ကြီးလေးလှကြောင်း ဟောထား၏။

သုပ္ပဝါသာသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၇၃၊ ဌ–၃၁၁၊ ဘောဇဉ်ကိုပေးလှူလျှင် အာယု,ဝဏ္ဏ,သုခ,ဗလကိုပေးလှူသည်မည်၍ အလှူရှင်မှာလည်း ၎င်းအကျိုးလေးပါးကိုရကြောင်းဟောထား၏။

သုဘူတိသုတ်။ ။၁၁ -ပါ–၅၃၀၊ ဌ–၃၄၅၊ သဒ္ဓါတရားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အမှတ်အသား ၁၁-ပါးကိုဟောထား၏။

သုဝိဒူရသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၅၉၊ ဌ–၃၀၆၊ ဝေးသောအရာ လေးမျိုးကို ဟောထား၏။

(၁) ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး။
(၂) သမုဒ္ဒရာ၏ ဤမှာဘက်ကမ်းနှင့် ထိုမှာဘက်ကမ်း။
(၃) နေထွက်ရာအရပ်နှင့် နေဝင်ရာအရပ်။
(၄) ၃၇-ပါးသောဗောဓိပက္ခိယတရားနှင့် ၆၂-ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။

သူရဲကောင်း။ ။စစ်သားသူရဲကောင်း သုံးယောက် ဥပမာဖြင့် ရဟန်းသူရဲကောင်း သုံးဦးကိုဟောထားသော ယောဓာဇီဝသုတ်၊ ၃–ပါ–၂၀၇၊ ဌ–၂၄၁။ ။(ပ–၃)၊ ၅–ပါ–၇၀၊၀၂၊ ဌ–၃၄၊ သူရဲကောင်းဥပမာ ရဟန်းတို့သိထားစရာ။ ။သူရာတိ အဘိရူနော-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ၇–ဌ–၁၇၆၊ ပါ–၄၆၅။ ။(သူရဲကောင်းအစစ်ကိုပြသောဂါထာ၊ ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၂။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၁၇)။

သေတဗျန္တိ အတီတေ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ဇာတနဂရံ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ ၄–ဌ–၂၉၇။

သေယျာသုတ်။ ။၄–ပါ–၅၆၆၊ ဌ–၃၉၅၊ အိပ်ပုံ လေးမျိုးကို ဟောထား၏။

သောနသုတ်။ ။၉–ပါ–၁၇၄၊ ဋ္ဌ–၂၆၁၊ မှိုဲ့အပ်၊ မမှိုဲ့အပ်သော တရားများကို အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် အကျယ်ဟောထား၏။

သောခုမ္မသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၂၄၊ဋ္ဌ–၂၆၂၊ သောခုမ္မာနိတိ သုခုမလက္ခဏ ပဋိဝိဇ္ဈနကာနိ ဉာဏာနိ-ဟု ဖွင့်ပြထား၏၊ (ဂါထာပါ၏)။

သောတသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၄၂၊ ဋ္ဌ–၅၀၊ အလှူမခံထိုက်၊ ခံထိုက်သော အင်္ဂါ ၅-ပါးစီ ဟောထား၏၊ (အ-ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သောတာနုဂတသုတ်။ ။၄–ပါ–၅၀၄၊ ဋ္ဌ–၃၆၄၊ တရားတော်ကို နာယူရသင်ယူရကျိုးကို ဟောထား၏၊ (တ-ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သောပ္ပသုတ်။ ။၆–ပါ–၂၆၄၊ ဋ္ဌ–၉၀၊ အအိပ်ကြီးသော ရဟန်းတို့အား ဆုံးမခဏ်း၊ အအိပ်နည်းရသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟောထား၏။

သောဘနသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၁၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၂၊ ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီ ဥပါသကာ ဥပါသိကာ ဤလေးဦးတို့ ပရိသတ်ကို တင့်တယ်စေသော အင်္ဂါများကို ဟောထား၏။

သောဝစဿတာသုတ်။ ။(ပ-၃)၊ ၇–ပါ–၄၂၀၊ ရဟန်းတို့ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း၊ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း အင်္ဂါ ၆-ပါးစီ ဟောထား၏၊ ဂါထာပါ၏။

သံခိတ္တသုတ်။ ။၀–ပါ–၁၂၁၊ ဋ္ဌ–၂၄၁၊ မဂ်ဖိုလ်ရရန် အကျဉ်းချုပ်တရားတော်ကို ဟောထား၏။ ။၅–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၁၊ သဒ္ဓါ-ဟိရီ-ဩတ္တပ္ပ-ဝီရိယ-ပညာ-ဟူသော သေက္ခ ဗလ ၅-ပါးကို ဟောထား၏။ ။၀–ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–၂၇၉၊ ဓမ္မ–ဝိနယ–သတ္ထုသာသန မှန်မမှန် စိစစ်ရန် ညွှန်ပြထားတော်မူပုံ။

သံသပ္ပနိယသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၄၉၅၊ ဋ္ဌ–၃၄၀၊ ဒုစရိုက်အမှုများကိုပြုလျှင် ငရဲတိရစ္ဆာန်၌ ဖြစ်ရပြီးလျှင် တိရစ္ဆာန်တို့တွင်လည်း လူတို့ရွံရှာမုန်းတီးသော မြွေကင်းစသည် ဖြစ်ရတတ်ကြောင်းနှင့် သုစရိုက် ၁၀-ပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် လူနတ်ဘုံ၌ ဖြစ်ရပြီးလျှင် လူတွင်လည်း အမျိုးမြတ်၍ ကြွယ်ဝချမ်းသာသူဖြစ်ရတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

သံဝရသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၂၃၊ ဋ္ဌ–၂၆၀၊ ပဓာနလေးပါးကို ဟောထား၏၊ ဂါထာပါ၏။

သံဝါသသုတ်။ ။(ပ-၃)၊ ပါ–၃၆၀၊ ၃၇၀၊ ဋ္ဌ–၃၁၀၊ အိမ်ထောင်စု လေးမျိုး၊ (အိမ်-ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏။

ဓမ္မပဒ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သက္ကဝတ္ထု။ ။ဌ—၃—အုပ်—၁၇၅၊သီလအနံ့မှာ မွှေးကြိုင်လှ၏ဟု လျှောက်ထားပုံ။ ဘုရားရှင်ဝမ်းသွားထားသော အညစ်အကြေးများကို သိကြားမင်းက ဦးခေါင်းပေါ် တင်ယူသွားပြီးစွန့်ပုံ။ အရိယာနှင့်ပေါင်း ချမ်းသာကြောင်း။ လူမိုက်နှင့်ပေါင်း ဆင်းရဲကြောင်းဂါထာ။

သက္ကပဥှဝတ္ထု။ ။၃၅၀။ သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ—စသော အဖြေလေးချက် ဂါထာ။

သဥ္စယပရိဗ္ဗိုဇ်ဆရာကြီးအကြောင်း။ ။ဌ—၁—အုပ်—၅၇၊၅၉၊၆၀။

သင်္ဂါမဇိပေတဝတ္ထု။ ။၃၂၃။ သုနေတ္တ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်မြတ်၏ နားတွင်းကို ခဲပစ်သွင်းခဲ့သော အကုသိုလ်ကံကြောင့် သံတူ ၆—သောင်းတို့ဖြင့် ကိုယ့်ခေါင်းကို ကိုယ်ပြန်၍ ထုနှက်နေရသော ပြိတ္တာ။

သန္တကာယ မထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဌ—၃—အုပ်—၃၇၇၊လက် ခြေ ကိုယ်တို့ မဆန့်တန်းသော မထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ကိုယ် နှုတ် စိတ်တို့ ငြိမ်သက်ရန် ဟောထား၏။

သန္တတိမဟာမတ္တဝတ္ထု။ ။ဌ—၄၉။လူ့ဘဝနှင့်ရဟန္တာဖြစ်ပြီး၊ ထိုဖြစ်သောနေ့၌ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံသော အမတ်ကြီး။အတိတ်ဝတ္ထုကို ကိုယ်တိုင်ပြန်ဟောထားပုံ။ တန်ဆာဆင်ထားသော်လည်း သမဏဗြဟ္မဏ ခေါ်ရကြောင်း ဂါထာ။

သပ္ပဒါသမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၄၃၄။ သာသနာတော်၌ မပျော်မွေ့ခြင်း။ မြွေမကိုက်နိုင်ခြင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရခြင်း ဤအကြောင်းသုံးမျိုးကို ပြန်ဟောထားပုံ၊

သမ္ဗဟုလကုမာရကဝတ္ထု။ ။ဌ—၃—အုပ်—၃၃။ချမ်းသာလိုလျှင် သူတပါးကို မညှဉ်းဆဲရကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ။

သမ္ဗဟုလဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။၂၄၆၊ အသံကောင်းတိုင်း ရုပ်လှတိုင်း သဘောကောင်း မခေါ်နိုင်ကြောင်းဂါထာ။ ။၃၀၄၊ ခန္ဓာကိုယ် တည်းဟူသော ကိုယ့်တပ်မြို့ကို လုံခြုံစေရန် တိုက်တွန်းသောဂါထာ။ ။၃၂၀၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်း ကို အဖော်ပြုရလျှင် ပြုရ၊ မပြုရလျှင် တယောက်တည်းနေရသည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ဌ—၃၆၉၊ ခိုးသားကိုးရာတို့ရဟန္တာ

ဖြစ်ကြပုံ၊ ရဟန်းတို့ကျင့်အပ်သောအကျင့်ကိုဟောထားသော ၉-ဂါထာ။ ။ ဌ—၃—အုပ်—၃၉၄၊ သမထဝိပဿနာ၌ ပါရဂူမြောက် အားထုတ်ရန် ဟောထား၏။

သမ္ဗဟုလသီလာဒိသမ္ပန္နဝတ္ထု။ ။ ၂၅၁၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်မှ ချမ်းသာစစ်ဖြစ်၍ အားလုံးဒုက္ခကုန်ကြောင်း ဟောထား၏။

သမ္ဗဟုလဇ္ဈာနတ္ထေရဝတ္ထု။ ။ဌ—၃—အုပ်—၁၀၉၊ ရဟန်းတို့မှာ သေနာသနဝတ်စသည်ကို အချိန်အားလျော်စွာ ပြုလုပ်ရကြောင်း အသျှင်ရေဝတမထေရ်က ဆုံးမ၍ ရဟန္တာဖြစ်သွားသော ရဟန်းတော်တပါး။

သမင်မွေးရင်း ကျွဲစားရင်း။ ။ဤစကားပုံဖြစ်လာဟန်အကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊ ဌ-၅ သစ်မ-ဟု ဆိုထား၏၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၁။ ။ဒု—အုပ်—၂၇၁။

သာမဏေထူး ၂-ပါး။ ။ဌ—၃—အုပ်—၃၉၂၊ ၇-နှစ်သားအရွယ်ကပင် ရဟန်းဖြစ်စေဟု သီးခြားခွင့်ပေးခံရသော သောပါကသာမဏေငယ်၊ သုမနသာမဏေငယ်။

သာမဏေကျော် ၄-ပါး။ ။ဌ—၄၁၆၊(သံကိစ္စ သာမဏေ၊ပဏ္ဍိတသာမဏေ၊ သောပါကသာမဏေ၊ ရေဝတသာမဏေ)၊ ၎င်းသာမဏေငယ်လေးပါးကို ပုဏ္ဏားမကြီးက ဆွမ်းမလောင်းလှူလိုသဖြင့် သိကြားမင်းလာကူ၍ ပေးလှူစေပုံ၊ ဤဝတ္ထု၌ ပုဏ္ဏားအိုယောင်ဆောင်ထားသော သိကြားမင်းကျော်၌ အရိုက်ခံရသေးကြောင်း။

သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၅၊ ပဋိဃမြေနှင့် သမထဝိပဿနာကို မပွါးများဘဲ မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ဥတ္တမပုရိသမည်ပုံဂါထာ။ ။သာရိပုတ္တတ္ထေရဿမာတုလဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ ၄၂၀၊ နိဂဏ္ဌတို့အား နှစ်ပေါင်းတရာလှူရသောထက် ဗုဒ္ဓသာဝကအား တဇွန်းမျှ လှူရရုံမျှ၊ မြင်ရရုံမျှက မြတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။သာရိပုတ္တတ္ထေရဿဘာဂိနေယျဝတ္ထု၊ ၄၂၁၊ မီးကိုလုပ်ကျွေးရသည်ထက် ဗုဒ္ဓသာဝကအား တခဏမျှ ပူဇော်ရသည်က မြတ်ကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ။ ။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ သဟာယက ဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ ၄၂၂၊ လူတို့အား ပေးလှူရသည်ထက် ဗုဒ္ဓသာဝကအား ပေးလှူရသည်က မြတ်ကြောင်း ဟောထားသောဂါထာ။ ။သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု၊ ဌ—၃—အုပ်—၂၁၊ အလှူရှင်ဒကာတို့လည်း ကောင်းမှုပွားစေ၊ ရဟန်းငယ်, သာမဏေငယ်တို့လည်း ဓမ္မိကလာဘ်မှ မဆုတ်ယုတ်စေ ဟူသောသဘောဖြင့် ဝါဆိုသင်္ကန်းများကို အလှူခံတော်မူကြောင်း။

H 570—82 [ဟံသာဝတီ]

သုခသာမဏေဝတ္ထု။ ။ဌ—၃—အုပ်—၅၅၊သုံးနှစ်ကျွန်ခံမှ စားရသောထမင်းကို လှူဒါန်းခဲ့သောကြောင့် ချမ်းသာသောဘဝ၌ဖြစ်ရပုံ၊ တရားအားထုတ်ရာတွင်လည်း ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်နှင့် သိကြားမင်းတို့ကပါ စောင့်ရှောက် ပေးကြရပုံ။

သုဂတိဘဝရောက်သူ နည်းပါးလှကြောင်း ဂါထာ။ ။ဌ—၁၁၄။

သုပ္ပဗုဒ္ဓသကျဝတ္ထု။ ။၂၈၊ဘုရားလောင်းဘဝက တော်စပ်ခဲ့သောယောက္ခမကြီး ဘုရားရှင်အားပြစ်မှား၍ မြေမြိုခံရပုံ၊ သေဘေးပြေးမလွတ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။သုပ္ပဗုဒ္ဓ ပဗုဇ္ဇန္တိ၊ သဒါ ဂေါတမ သာဝကာ-စသောဂါထာများ၊ဌ—၂၈၆၊

သုမနာဒေဝီဝတ္ထု။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၈၇၊သောတာပန်ဖြစ်သော အနာထပိဏ်သေဌေးကြီးကို (သမီး- သကဒါဂါမိဖြစ်သူ)က မောင်ငယ်ဟူ၍ပြန်ခေါ်ပုံ။

သုဝဏ္ဏကာရတ္ထေရဝတ္ထု။ ။ဌ—၃—အုပ်—၂၆၆၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က သုံးကြိမ်တိုင် နည်းပေးသော်လည်း တရားထူးမရနိုင်၍ ဘုရားရှင်ထံရောက်မှ ရဟန္တာဖြစ်သွားသော ရွှေပန်းထိမ်သည်သား ရဟန်း၊ ဘုရားရှင်၏ အာသယာနုသယဉာဏ်တော်ကို ထင်ရှားစေပုံ။

သူကရပေတဝတ္ထု။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၈၊ဂုန်းတိုက်ခဲ့မှုကြောင့် လူ့ကိုယ် ဝက်ဦးခေါင်းပုံ ရှိပြီး ပါးစပ်မှ အမြီးပေါက်ကာ လောက်များ တဖွားဖွားထွက်နေသော ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ။

သူကရပေါတိကာဝတ္ထု။ ။ဌ—၃—အုပ်—၃၃၁၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ ဘဝနှစ်ဆင့်တွင် ဝက်ဖြစ်ရပြီး သီဟိုဠ်ကျွန်း ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းလက်ထက်တွင် ရဟန္တာထေရီ ဖြစ်ရပုံ။

သူတောင်းစား ထမင်းဝတော့(ရီး)တောင်။ ။ဤစကားပုံဖြစ်လာဟန်စကားရပ်များ၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၆။

သေယျသကမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဌ—၃—အုပ်—၄၊ဎင်းရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ပဌမသံဃာဒိသေသ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရပုံနှင့် အကုသိုလ်ပွားလျှင် ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၏ဟု ဟောထားတော်မူပုံ။

သောရေယျမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၇၊ အသျှင်မဟာကစ္စာယနမထေရ်အား ပြစ်မှားမိသောကြောင့် သေဌေးသားဘဝမှ မိန်းမဘဝ ကူးသွားခဲ့ပုံ၊ ဎင်းမထေရ်အား ပြန်၍ကန်တော့သောအခါတွင် ယောကျ်ားဘဝ ပြန်ရပြီး သာသနာတော်ဝင်ကာ ရဟန္တာဖြစ်သွားပုံ။

သံသရက္ခိတ ဘာဂိနေယျမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဋ္ဌ—၁၉၁၊ ပိတ် ဂ-တောင်ကိုရရှ် ထိုပိတ်ကိုအရင်းပြုကာ လူထွက်ရန်ကြံစည်ပုံ၊ (လူထွက် မယားရ, သားရပြီး မယားကို ရိုက်ရာတွင် ဦးရီးမထေရ်၏ ဦးခေါင်းကို ယပ်တောင်ဖြင့်ရိုက်သော ရဟန်းငယ်)။ ။စိတ်ကို စောင့်စည်းနိုင်လျှင် မာရ်မင်း နှောင်ဖွဲ့မှုမှ လွတ်ကြောင်း ဂါထာ။

ဥဒါန ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သက္ကာရသုတ်။ ။ပါ—ဂ၉၊ဋ္ဌ—၉၉၊ ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်တို့ ဘုန်းကြီးသည်ကို တိတ္ထိတို့မနာလိုကြ၍ ဆဲဆိုကြပုံ၊ ၎င်းဆဲဆိုသံကိုကြားပြီး ဥဒါန်းကျူးထားတော်မူပုံ။

သင်္ဂါမဇိသုတ်။ ။ပါ—ဂ၂၊ဋ္ဌ—၆၄၊ ၎င်းမထေရ်ကို သားငယ်ပြ၍ မယားဟောင်းကလူထွက်ခိုင်းသော်လည်းမရသည်ကိုမြင်၍ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ။

သတ္တသုတ်။ ။(ပဥ္စမ)၊ ပါ—၁၇၁၊ဋ္ဌ—၃၃၀၊ သာဝတ္ထိမြို့နေ အချို့လူတို့ မျက်မှောက် မျက်ကွယ် ကာမဂုဏ်ခံစားကြသည်ကိုမြင်၍ ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ။ ။ဒုတိယသတ္တသုတ်၊ပါ—၁၇၂၊ဋ္ဌ—၃၃၂၊ မြှုံးမိသောငါး၊နွားငယ် အမိနောက် လိုက်နေသကဲ့သို့ ကာမဂုဏ်နောက်သို့ လိုက်နေလျှင် ဘယ်တော့မှ ဇရာမရဏာမှ မလွတ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

သတ္ထဇဋိလသုတ်။ ။ပါ—၁၅၅၊ ဋ္ဌ—၃၀၀၊ ရသေ့ယောင်၊ နိဂဏ္ဌယောင်-အစေလကယောင်ဆောင်ထားသော သူလျှိုတို့ကို ကောသလမင်းကြီးက ဘုရားရှင်ရှေ့တော်တွင်ပင် ရှိခိုး၍ ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်ကို စုံစမ်းပုံ၊ ဘုရားရှင်က လူ့အကြောင်းပေါင်းမှသိဟု မိန့်ကြားတော်မူပုံ။

သန္ဒဿသိ၊သမာဒပေသိ၊သမုတ္တေဇေသိ၊သမ္ပဟံသေသိပုဒ်များအဖွင့်။ ။(ခမ္ဒိကာယကထာယ)၊ ပါ—၁၂၂၊ဋ္ဌ—၂၁၉။

သခါယမာနသုတ်။ ။ပါ—၁၅၀၊ ဋ္ဌ—၂ဂ၉၊ ပညာရှိယောင်ဆောင်နေကြသော ဗြဟ္မဏလုလင်တို့ နှုတ်မစောင့်စည်းသည်ကိုကြား၍ ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ။

သိပ္ပသုတ်။ ။ပါ—၁၀၃၊ ဋ္ဌ—၁ဂ၄၊ အတတ်အမျိုးမျိုးတွင် အမြတ်ကို ငြင်းခုံကြရာတွင် ဘုရားရှင်က အဓိသီလ စသည်ကိုသာ သင်ကြားရန် ညွှန်ကြားတော်မူပုံ။

သူတပါးအလိုလိုက်ရက ဆင်းရဲကြောင်းဥဒါန်းကျူးထားသောဂါထာ။ ။ပါ—၉ဂ၊ ဋ္ဌ—၁၄၂။

ဣတိဝုတ္တက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သက္ကာရသုတ်။ ။ပါ-၂၄၅၊ဋ္ဌ-၂၃၇၊ ပူဇော်သက္ကာရရှိမှုကြောင့်၎င်း၊ မရှိမှုကြောင့်၎င်း၊ နှစ်ပါးစုံကြောင့်၎င်း အပါယ်လေးပါးသို့ ကျရောက်တတ်ကြောင်းဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။

သန္တတရသုတ်။ ။ပါ-၂၃၀၊ဋ္ဌ-၂၁၀၊ ရုပ်တရားထက် နာမ်တရားက၎င်း၊ နာမ်တရားထက် နိဗ္ဗာန်က၎င်း ငြိမ်သက်ကြောင်းဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။

သမ္ပန္နသီလသုတ်။ ။ပါ-၂၇၄၊ ဋ္ဌ-၃၃၅၊သီလနှင့်ပြည့်စုံရခြင်းအကျိုးများကိုဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏၊ (နီဝရဏတရားများကို ငြိမ်းအေးစေရန်လည်းဟောထား၏)။

သဗ္ဗပရိညာသုတ်။ ။ပါ-၁၈၇၊ဋ္ဌ-၄၉၊သဗ္ဗ-၄-မျိုးကိုလည်းပြဆိုထား၏။

သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်။ ။ပါ-၂၆၆၊ ဋ္ဌ-၃၁၃၊ သစ္စာလေးပါးကို သိမှသာ သမဏဗြာဟ္မဏာခေါ်နိုင်ကြောင်းဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။

သီလသုတ်။ ။(ပ-၃)၊ပါ-၂၁၃၊ ဋ္ဌ-၉၀၊ ငရဲသို့ရောက်စေတတ်သော အင်္ဂါ ၂-ပါး၊(ပါပကသီလ၊ပါပိကာယဒိဋ္ဌိယာ)။ ။ဒုတိယသုတ်၊သုဂတိသို့ရောက်စေတတ်သောအင်္ဂါ ၂-ပါး၊ (ဘဒ္ဒကသီလ၊ဘဒ္ဒိကာယဒိဋ္ဌိယာ)၊ ပါ-၂၁၄၊ ဋ္ဌ-၉၉၊ ဂါထာများပါ၏။ ။

သီလသမ္ပန္နသုတ်။ ။ပါ-၂၆၇၊ ဋ္ဌ-၃၁၃၊ ရဟန္တာအသျှင်မြတ်တို့အား မြင်ရ,ကြားရရုံမျှဖြင့် ကျေးဇူးများလှပုံဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။

သုခဝိဟာရသုတ်။ ။ပါ-၂၁၁၊ ဋ္ဌ-၈၇၊ ဣန္ဒြေစောင့်စည်းမှု၊ စားသောက်ရာ၌ အတိုင်းအရှည်သိမှု ဤနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံလျှင် ချမ်းသာစွာနေရကြောင်းဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။

သုခပတ္ထနာသုတ်။ ။ပါ-၂၄၁၊ဋ္ဌ-၂၂၀၊ချီးမွမ်းခံရမှု၊ပစ္စည်းဥစ္စာရမှု၊သုဂတိဘဝသို့ရောက်ရမှု ဤကောင်းကျိုးသုံးမျိုးကို တောင့်တသော် သီလစောင့်ထိန်းရန်တိုက်တွန်းထားတော်မူ၏၊ ဂါထာများပါ၏။

သုဂတိရောက်ကြောင်းအမှုများ။ ။၎င်းကိုဟောထားသော ပသန္နစိတ္တသုတ်၊ ပါ-၂၀၄၊ဋ္ဌ-၇၀။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိကသုတ်၊ ပါ-၂၃၆၊ ဋ္ဌ-၂၀၉၊ ဂါထာများပါ၏၊ (အံ-၅ များစွာရှိ၏)။

သုလသာသုတ်။ ။ပါ–၂၆၄၊ ဋ္ဌ–၃၀၀၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌ ရလွယ်ရန် နည်းပေးထားပြီးလျှင် သန္တုဋ္ဌိဖြစ်ရန်လည်း တိုက်တွန်းထားတော်မူပုံ၊ ဂါထာများပါ၏ ။

သေတိဟိနိပါတမတ္တံ။ ။ဋ္ဌ–၄၁၊ ပါ–၁၉၇။

သောတိနိပါတမတ္တံ။ ။ဋ္ဌ–၁၆၇၊ ဋ္ဌ–၂၂၃။ ။(သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၊ ၃၉၊ပါ–၂၀၁၊၌လည်းရှိ၏ ။)

သံသာဠိကဏ္ဍသုတ်။ ။ပါ–၂၅၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၀၊ ဘုရားရှင်၏ သက်နိုးကိုဆွဲ၍ လိုက်နေသော်လည်း တရားတော်ကို မကျင့်သုံးက ဘုရားရှင်နှင့် ဝေးသည် ပင်မည်ကြောင်း ဟောထား၏ ၊ ဂါထာများပါ၏ ။

သံဝိဘာဂ ၂-မျိုး။ ။(ခွဲဝေခြင်း၊ အာမိသသံဝိဘာဂ၊ ဓမ္မသံဝိဘာဂ)၊ပါ–၂၆၀၊ ဋ္ဌ–၂၉၅။

သုတ္တနိပါတ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သတ္တဝါလေးမျိုး။ ။(ရူပူပဂါ၊ ဝေဒနူပဂါ၊ သညူပဂါ၊ သင်္ခါရူပဂါ)၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၂၄၊ ပါ–၃၉၇။

သဘိယသုတ်။ ။ပါ–၃၅၅၊ ဋ္ဌ–၁၄၄၊ ၎င်းပရိဗ္ဗိုဇ်၏ အဘိတ်, ပစ္စုပ္ပန် ဝတ္ထု၊ အနာဂါမ် ဗြဟ္မာကသင်ပေးသောပုစ္ဆာ ၂၀-ကို ဘုရားရှင်အား မေးလျှောက်၍ ဖြေကြားထားတော်မူပုံ၊ သာသနာပ၌ သမဏဗြဟ္မဏ အစစ်တို့ မရှိပုံ သိစေရန် အကျယ်ဟောထား၏ ၊

သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်။ ။ပါ–၃၃၂၊ဋ္ဌ–၇၅၊သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရာဇဝင် နှင့် ကပိလဝတ်ပြည် ကောလိယပြည်သားတို့ မြစ်ရေကို အစွဲပြု၍ ရန် ဖြစ်ကြသည်ကို ငြိမ်းအေးစေတော်မူပုံ၊ ရာဂကိုလည်း ငြိမ်းအေးစေတော် မူပုံ၊ ဋ္ဌ-၌ မဟာသမယသုတ်-ဟူ၍လည်း နာမည်မှည့်ထား၏ ။

သိသူကျော်သွား၊ မသိသူ ဒုက္ခပွါးကြောင်း ဂါထာ။ ။ပါ–၄၃၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၀၅၊ ဂါထာနံပါတ်-၁၀၅၇၊ ၁၀၆၂။

သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါဇသုတ်။ ။ပါ–၃၄၅၊ ဋ္ဌ–၁၂၇၊ (ပူရဠာသသုတ်လည်း-ဟူ၏ ။)။ ။ပုဏ္ဏားတို့ မီးပူဇော်ပုံနှင့်စပ်၍ မီးပူဇော်စရာအစစ်ကို အကျယ် ဟောထား၏ ။

သုဒ္ဒဋ္ဌကသုတ်။ ။ပါ–၄၀၂၊ ဋ္ဌ–၂၃၉၊ ရင်ဝ၌ လဝန်းသဏ္ဍာန် ပေါ်နေ သော စန္ဒာဘမထေရ်ဝတ္ထု၊ ၎င်းစန္ဒာဘလုလင်ကို မြင်ရလျှင် စည်းစိမ်တိုး

၏၊ ကျော်စော၏၊ နက်ပြည်ရောက်နိုင်၏၊ စင်ကြယ်၏ ဟု အယူမှားနေကြသည်ကို ဖြေရှင်း ဟောထား၏၊ သတ္တဝါတို့ မစင်ကြယ်ကြောင်း၊ စင်ကြယ်ကြောင်းများကိုလည်း ဟောထား၏။

သူယုတ်မာ။ ။သူယုတ်မာဟူ၍ အခေါ်ခံရကြောင်း အင်္ဂါရပ်များကိုအပြည့်အစုံ ဟောထားသော ဝသလသုတ်၊ ပါ–၂၉၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၆၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

သံဃအာရာမ်။ ။သံဃာရာမောနာမ သီလဝန္တာနံ ကတော၊ နဒုဿီလာနံ ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၇၊ ပါ–၃၂၂။

သံလျက်ချက်တောငရဲ။ ။မုသားစကားကို ပြောဆိုခဲ့သူတို့မှာ ၎င်းငရဲ၌ ခံရတတ်၏ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပါ–၃၀၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၀။

သက်သတ်လွတ်။ ။သက်သတ်လွတ်စားမှသာ မဂ်တရား,ဖိုလ်တရားကိုရနိုင်၏ဟု တယူသန် စွဲလမ်းပြောဆိုတတ်သူတို့အား မဟုတ်မမှန်သေးကြောင်း ပြန်လှန်ချေပတို့ ကောင်းလှသော အာမဂန္ဓသုတ်၊ ပါ–၃၁၅၊ ၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၇၊ ၃၀၇။

ဝိမာန ဝတ္ထု ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သဟဗျတံပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဋ္ဌ–၀၇၊ ပါ–၂၃။

သိရိမတောပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ–၁၉၊ ဋ္ဌ–၇၅။

သုဇာတမင်းသား။ ။စူဠရထဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၀၇၊ ဋ္ဌ–၂၄၀၊ အသျှင်မဟာကစ္စည်းထေရ် တရားဟော၍ သရဏဂုံတည်၊ သီလလုံခြုံ၊ ဒါနပြု၊ ဤကောင်းမှုများကြောင့် နတ်သားဖြစ်ရပုံ ပြဆိုထား၏။

သုဏိသာဝိမာနဲဝတ္ထု။ ။(ပဌမ)၊ ပါ–၁၅၊ ဋ္ဌ–၅၃၊ မုန့်လှူရကျိုး။ ။ဒုတိယ–ဋ္ဌ–၅၅။

သုနိက္ခိတ္တဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၂၄၊ ဋ္ဌ–၃၃၀၊ ပန်းလှူရကျိုးနှင့် ပန်းများကိုကြည်ညိုဘွယ်ရှိအောင် ပြုပြင်ခဲ့ရကျိုး။

သုနိဒ္ဒါဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၃၁၊ ဋ္ဌ–၁၀၆၊ ဒါန သီလ အကျိုး။

သုဝဏ္ဏဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၀၅၊ ဋ္ဌ–၂၀၃၊ ကျောင်းလှူရကျိုး၊ သီလအကျိုး။

သုဝဏ္ဏသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ဋ္ဌ–၉၊ ပါ–၁၊ သုဝဏ္ဏသဒ္ဒေါ ဆဝိသမ္ပတ္တိယံ ဂရုဠေ ဇာတရူပေ အာဂတော။

သူစိဝိမာနဝတ္ထု။ ။(ပဌမ)၊ ပါ—၀၃၊ ဋ္ဌ—၂၃၂၊ အဝ်လျှ ။ ။ ဒုတိယ—ပါ—၀၄၊ ဋ္ဌ—၂၃၃။

သေရီသကဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—၃၁၁၊ (ပါယာသိဘုရင်ခံ အကြောင်း ပ-ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။(ပေတ—ပါ—၁၉၃၊ ဋ္ဌ—၂၂၇-၌ လည်း ရှိ၏.)။

သောဏဒိန္နာဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၂၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၃၊ ဒါန-သီလအကျိုး၊ ၎င်း မှာ သောတာပန်ဖြစ်၏.။

သံဃာတော်များကို ရှိခိုးရ ကြည်ညိုရကျိုး။ ။ဝန္ဒနဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၆၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၉။

ပေတဝတ္ထု ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သဋ္ဌိကူဋပေတဝတ္ထု။ ။ပါ—၂၁၇၊ ဋ္ဌ—၂၆၅၊ (ပဋ္ဌေကဗုဒ္ဓါ အသျှင်မြတ် အား ပြစ်မှားပြစ်၊ ပ-ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သတ္တပုတ္တခါဒကပေတိဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၃၁၊ ဋ္ဌ—၃၄၊ (ကိုယ်ဝန်ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သာဏဝါသိတ္ထေရပေတဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—၁၆၄၊ (ပ-ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)၊ ၎င်းမထေရ်၏. ဆွေမျိုးပြိတ္တာများ၊ တံငါသည်များအကြောင်း။ ။ ရာဇပုတ္တပေတဝတ္ထု၊ ပါ—၂၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၄၆၊ ၎င်းသာဏထေရ်အလောင်း ပြိတ္တာအကြောင်း။

သာရိပုတ္တတ္ထေရမာတုပေတိဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၇၂၊ အသျှင်သာရိ ပုတ္တရာမထေရ်၏. လွန်ခဲ့သော ၅-ဘဝမြောက်က မယ်တော်ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော ပြိတ္တာမကို ရည်စူး၍. ကျောင်း-သင်္ကန်း-ဆွမ်း စသည်ကို လှူပြီး အမျှပေး ဝေရာ ၎င်းပြိတ္တာမ နတ်သမီးဖြစ်သွားရပုံ။ ။အသျှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ် ကိုယ်တိုင် ဆွမ်း သင်္ကန်း ရေတို့ဖြင့် သပိတ်သွပ်ပေးရသော ပြိတ္တာမ၊ (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအမျိုးများ)၊သံသာရမောစကပေတိဝတ္ထု၊ပါ—၁၃၀၊ဋ္ဌ—၆၂။

သုတ္တပေတဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၆၂၊ ဋ္ဌ—၁၃၅၊ (စွဲလမ်းမှုအပြစ်)၊ မယား ဟောင်းကို ခေါ်ယူနိုင်ရန် ကောင်းမှုပြုစေရပုံ၊ လူသားစစ်စစ်သည် ဝေမာ နိကပြိတ္တာဘုံ၌ နှစ်ပေါင်း ၇၀၀-ပတ်လုံး ပျိုရွယ်နေပြီးလျှင် လူ.ပြည်သို့ ပြန်ပို့ရာတွင် ရောက်လျှင်ရောက်ခြင်း အိုသွားကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဋ္ဌ—၁၃၉။

သူကရမုခပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၂၇၊ ဋ္ဌ–၉၊ ရဟန်းသံဃာတို့ကို ဆဲရေးပြစ်။
သေရိဏီပေတိဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၇၅၊ ဋ္ဌ–၁၀၅၊ သာရခေါ်ရန် တိုက်တွန်းရာ ရဟန်းတို့အား လှူသဖြင့် အကျိုးမရှိ အလကားဘဲ-ဟု ပြောသော ပြည့်တန်ဆာမ ပြိတ္တာမဖြစ်ရပုံ။

ထေရဂါထာ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သဥ္စယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၀၊ဝေယျာဝစ္စအကျိုး။
သတသဒ္ဒေါ်အဇနကတ္ထေ။ ။ဋ္ဌ–၂၄၀၊ ပါ–၂၃၉၊ ။ဋ္ဌ–၂၇၀၊ ပါ–၂၄၂။
သဒ္ဒါရုံ၌သာယာခြင်း အပြစ်ပြ ဂါထာများ။ ။ဋ္ဌ–၂၅၇၊ ပါ–၂၄၀၊ (သဒ္ဒါရုံခွဲ သံသရာ၌ မြဲကြောင်းဂါထာ)။
သန္တိတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၆၀၊ ဋ္ဌ–၄၃၀၊ ဗောဓိပင်ကို ရှိခိုးရကျိုးနှင့် ဗုဒ္ဓါနုဿတိအကျိုး။
သပ္ပကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၇၃၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၉၊ ပဒုမ္မာ ကြာပန်းဖြင့် ထိပ်ထက်၌ထား၍ ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။
သပ္ပဒါသတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၀၅၊ ဋ္ဌ–၉၇၊ ကာမရာဂ နှိပ်စက်သော ကြောင့် ငိုကြွေးပြီး မိမိကိုယ်ကို ပြန်သတ်ရန် ကြံစည်ခဲ့ဘူးသော ရဟန်း။
သပိတ်လှူရသောအကျိုးပြ ဂါထာများ။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၂။
သဗ္ဗမိတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၀၊ ဋ္ဌ–၃၄၀၊ လိပ်ဆူးပန်းဖြင့် ခြေတော်ရာကို ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။
သဗ္ဗကာမိတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၀၉၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၂၀၊ ဒုတိယ သင်္ဂါယနာတင်စဉ်အခါ သက်တော် ၁၂၀-ရှည်၍ သာသနာ့ခဓားရန်ကို သုတ်သင်ခဲ့သော မထေရ်ကြီး။
သမ္ဗုလကစ္စာနတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၀၀၊ ထန်းသီး လှူရကျိုး။
သမ္မောဓိ ၃-မျိုး။ ။(သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ ပစ္စေကသမ္ဗောဓိ၊ သာဝကသမ္ဗောဓိ)၊ ဋ္ဌ–ဂ။
သဘိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၆၉၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၆၊ ဘိနပ် လှူရကျိုး၊ ကဿပဘုရားရှင် သာသနာတော်ကွယ်ခါနီးတွင် တောင်ပေါ်တက်၍ ကျင့်ကြသော ရဟန်း ၇-ပါးတွင် တပါး အပါအဝင်ဖြစ်၏။

သမ္ဘူတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၇၁၊ ဋ္ဌ–၁ဂ၊ ထောက်ကြံ့ပွင့် လှူရကျိုး။

သမိတိဂုတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃ဂ၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၁၊ မြလေးပန်းဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်မြတ်နှင့် ဥပါသကာကောင်း တဦးအား အနာကြီးရောဂါ စွဲကပ်သူဟု ကဲ့ရဲ့ခဲ့သောကြောင့် အနာကြီးရောဂါ စွဲကပ် ခံရပုံ။

သရဘင်္ဂတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၉၃၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၄ဝ။

သလဲသီးလှူရသော အကျိုးပြဂါထာများ။ ။ဋ္ဌ–ဂ၉၊

သာဋိမတ္တိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၆ဝ၊ ယပ်တောင် လှူရကျိုး၊ မာရ်နတ်ကြီးက ရဟန်းတော်တို့ အား အကြည်ညိုကင်းမဲ့အောင် ရဟန်းယောင်ဆောင်၍ မိန်းကလေးတဦး၏ လက်ကိုဆွဲရာ ဒင်းမထေရ် က အမိဋ္ဌာန်ဖြင့် မာရ်နတ်ကြီး၏လည်ပင်းတွင် ခွေးသေကောင်ပုပ်ကို ဆွဲပေးလိုက်ပုံ၊ နောင်တွင် ထိုသို့ မလုပ်တော့ပါဟု ဝန်ခံခိုင်းပြီး ခြိမ်း ခြောက်ပြီးမှ ဖြည်လွှတ်ပေးတော်မူကြောင်း။

သာမညကာနိတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၇၊ဋ္ဌ–၁၂၃၊ကုတင်လှူရကျိုး၊ သုခ အစစ်မှာလောကုတ္တရာသာဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊

သာမိဒတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၃ဂ၊ စေတီတော်အား ထီးလှူ ရကျိုး။

သိင်္ဂါလပိတုတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၄၊ ဋ္ဌ–ဂ၆၊ ထန်းသီး လှူရကျိုး၊ ကဿပဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ တရားအားထုတ်ခဲ့ရကျိုး။

သိရိဝစ္ဆတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၉၊ ဋ္ဌ–၁၃၄၊ ပန်းလှူရကျိုး။

သိရိမတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၂၊ ဋ္ဌ–၁–အုပ်–၃၅၅၊ သဲပုံ စေတီတော် အား ပူဇော်ရကျိုး၊ ဗုဒ္ဓထောမနာ အကျိုး။

သိရိမဏ္ဍတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂ဂ၉၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၁၆၊ အာဝိကတာ ဟိဿ ဖါသု ဟောတိ-ဟူသော ပါဠိမော်က်၌ လာသော နိဒါန်းစကားကို ကြံဆပြီး တရားထူးရသွားသော မထေရ်၊

သိရိမိတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၉၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၁၊

သိဝကသာမဏေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၃၊ ဋ္ဌ–၁–အုပ်–၇၄၊ ပါ-၌ ဝန- ဝစ္ဆတ္ထေရ သာမဏေရ-ဟု ပါရှိ၏၊ ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော် အခါက ဝိဝဋ္ဋကုသိုလ်များကို များစွာပြုခဲ့၏။

သီတဝနိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၁၊ ဌ–၅၅၊ အမည်ရင်းမှာ သမ္ဘူတ ထေရ်ဖြစ်၏၊ ၁၁၈–ကမ္ဘာ၌ပွင့်တော်မူသော အတ္ထဒဿီဘုရားရှင်နှင့် တကွ သံဃာတော်များကို လှေဖေါင်ဖွဲ့၍ တဘက်ကမ်းသို့ပို့ပေးပြီးလျှင် ကြီးကျယ်စွာပေးလှူခဲ့ရကျိုး။

သီတင်းသုံးဘော်ကိုမလေးစားက တရားဝေးကွာတတ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ပါ–၂၇၀၊ဌ–၃–အုပ်–၉။ ။ပါ–၂၀၃၊ ဌ–၉၀၊ဤ၌ရိုသေလေးစားခြင်း၏ အကျိုးပြဂါထာများလည်းပါ၏။ ။ပါ–၃၅၂၊ဌ–၄၅၄။

သီလဝတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၃၀၉၊ဌ–၂၁၀၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏သားတော် ဖြစ်၏။

သီဟသဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၃-နက်။ ။(ခြင်္သေ့၊သီဟဟူသော အမည်ပညတ်၊ ဘုရားရှင်)၊ ဌ–ပ–အုပ်–၅၊ ပါ–၂၁၉။

သီဟတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၀၊ဌ–၂၂၅၊ ကိန္နရာဘဝက စန္ဒကူးနံ့သာ နှင့် ပန်းလှူရကျိုး။

သီးသီးလှူရသောအကျိုးပြဂါထာ။ ။ဌ–၄၀၆။

သုနာဂတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၀၊၂၂၉၊ဗုဒ္ဓဉာဏ်တော်၌ ကြည်ညိုရကျိုး။

သုနီတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၃၁၀၊ဌ–၃–အုပ်–၂၂၃၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင် မြတ်ကိုဆဲရေးခဲ့သောကြောင့် အမှိုက်ကျုံး၊မစင်ကျုံးအမျိုး၌ဖြစ်ရပုံ၊ရဟန္တာ ဖြစ်သောအခါ၌ကား သိကြားမင်းစသည်တို့က ရှိခိုးကြကြောင်း။

သုပ္ပိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၇၊ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၄၊ သစ်သီးလှူရကျိုး ဂါထာများ၊ မာနကြီးခဲ့သောကြောင့် ယုတ်ညံ့သောအမျိုး၌ ဖြစ်ရကြောင်း လည်းပါ၏။

သုဗာဟုတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၁၊ဌ–၁၅၅၊၆၊၈၊ရှိခိုးရကျိုး။

သုဘူတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၇၅၊ဌ–၃–အုပ်–၃၀၊ နံ့သာမျိုးသေးပါး ဖြင့် ဂန္ဓကုဋိကိုသုတ်လိမ်းလှူခဲ့ရကျိုး။

သုယာမတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၆၊ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၇၊ နေရာလှူ၊ ပန်းနှင့် ဆွမ်းလှူရကျိုး။

သုံရာမတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၉၊ဌ–၃၂၃၊ ရှောက်သီးလှူရကျိုး။

သုသာရဒတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၆၊ဌ–၂၁၀၊ သစ်သီးလှူရကျိုး။

သုဟေမန္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၂၊ဌ–၂၆၉၊ပုန်းညက်ပန်းလှူရကျိုး။

သေတုစ္ဆတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၂၊ ဌ–၂၆၁၊ ဝိန္ဒွသီးနှင့် အုန်းသီးယို လှူရကျိုး၊(သမာဓိမရနိုင်ခြင်းအကြောင်းများကို ဟောထားသောဂါထာ)။

သေနကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၇၁၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၅၊ ဥဒေါင်းမြည်းစီး လှူရကျိုး။

သေသူ၏ လားရာဂတိကိုသိနိုင်သောမန္တန်။ ။သေသူ၏ ဦးခေါင်းခွံကိုခေါက်၍ မန္တန်စုပ်က လားရာဂတိကို သိနိုင်သော မိဂသီရထေရ်အလောင်း၊ ပါ– ၂၅၅၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၉။ ။(ဝင်္ဂီသထေရ်အလောင်းဝတ္ထု၌လည်းရှိ၏)။

သဲကိုဖြန့်ခင်းလှူရကျိုး။ ။(စင်္ကြန်သွားလမ်း၌)၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၂။

သောဏပေါဋိရိယပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၇၊ဋ္ဌ–၄၀၄။

သောပါကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၇၊ဋ္ဌ–၁၁၇၊ ရှောက်ခါးသီးလှူရကျိုး။

သောမမိတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၀၊ဋ္ဌ–၃၃၉၊ ပေါက်ပွင့်လှူရကျိုး။

သံဃရက္ခိတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၃၊ဋ္ဌ–၂၇၄၊ထိန်ပွင့်လှူရကျိုး။

သံသိကပစ္စည်းကိုသုံးစွဲရကျိုး။ ။သံဃိကပစ္စည်းလေးပါးစသည်ကို သုံးစွဲက အသက်မွေးစင်ကြယ်၍ တွယ်တာမှုလည်းကင်းပြီး သန္တုဋ္ဌိလည်းဖြစ်နိုင် ကြောင်းဟောထားသောဂါထာများ၊ ပါ–၂၆၄၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၄၅၆။

သံစူး သံဖြင့်နှုတ်။ ။ဤစကားပုံဖြစ်လာဟန်၊ ညီတော်နန္ဒမင်းသားဝတ္ထု၌ လာသောစကားဖြစ်၏၊ဋ္ဌ–၃၅၄။

ထေရီဂါထာ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သမုဿယသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော ၂-နက်။ ။ဋ္ဌ–၁၀၀၊ပါ–၃၉၀၊(အဋ္ဌိသရီရ ပရိယာယ အနက်၊ သရီရအနက်)။

သာမာထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၃၀၃၊ဋ္ဌ–၄၅၊ ဝီရိယနှင့်သမာဓိ ညီမျှစေရန် ညွှန်ကြားထား၏။ ။အပရာ သာမာထေရီဂါထာ၊ ပါ–၃၀၄၊ဋ္ဌ–၄၇၊ ကိန္နရီဘဝက သမင်စာပွင့်(ဝါ)ထင်းရှူးပွင့်လှူခဲ့ရကျိုး။ ။(အပဒါန်၌ကား သလဠ ပုပ္ဖိကာထေရီဟု ရှိ၏)။

သိသူပစာလာထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၄၀၁၊ ဋ္ဌ–၁၇၄၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏နှမတော် သုံးယောက်တွင် အငယ်ဆုံးဖြစ်၏။

သီဟာထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၃၀၉၊ဋ္ဌ–၈၁၊ ဝေသာလီပြည် သီဟစစ်သူကြီး တူမလေး၊ ကာမရာဂနှိပ်စက်မှုကြောင့် ၇-နှစ်လုံးလုံး တရားထူးမရနိုင်ဖြစ် ကာ ငြီးငွေ့လှပြီး ဆွဲကြိုးချသေရန်အားထုတ်စဉ် ရဟန္တာဖြစ်သွားသော ထေရီဖြစ်၏။

သုဇာတာထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၃၉၅၊ဋ္ဌ–၁၄၀၊လူ့ဘဝနှင့်ပင် ပဋိသမ္ဘိဒါ ပတ္တ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက်မှ ဘိက္ခုနီပြုလုပ်၏။

သုဘာကမ္မာရဓီတုထေရီဂါထာ။ ။ပါ-၄၁၆၊ ဌ-၂၄၄၊ ပန်းထိမ်သည်၏ သမီး ပစ္စည်းဥစ္စာ ကာမဂုဏ်တို့၌ စက်ဆုပ်လှကြောင်း ဟောထား၏၊ (ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ချီးမွမ်းထားတော်မူပုံ)။

သုဘာဇီဝကမ္ဗဝနိကာထေရီဂါထာ။ ။ပါ-၄၂၀၊ ဌ-၂၅၃၊ အနာဂါမ်ထေရီမလေးကို မိန်းမကြူးတယောက်က မျက်လုံးလေးက ချစ်စဖွယ်ဟု အတင်းကပ်ခွဲနေသောကြောင့် မျက်လုံးကို ထုတ်၍ ပေးလိုက်ပုံ၊

သုမင်္ဂလမာတုထေရီဂါထာ။ ။ပါ-၃၈၁၊ ဌ-၃၀။

သုမနာထေရီဂါထာ။ ။ပါ-၃၇၉၊ ဌ-၂၁၊ ဒုက္ခာနုပဿနာကို ဟောထားသော ဂါထာ။ ။ဝုဍ္ဎပဗ္ဗဇိတ သုမနာထေရီဂါထာ၊ ပါ-၃၇၉၊ ဌ-၂၃၊ မဟာကောသလမင်းကြီး၏ နှမတော်။

သံဃာထေရီဂါထာ။ ။ပါ-၃၈၀၊ ဌ-၂၄၊

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သဒ္ဓါဘိုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ပစ္စယေဟိ သင်္ခတ ကတန္တိ သင်္ခတံ၊ ဌ-၃-အုပ်-၃၆၊ ပါ-၁၂၅၊ ။သင်္ခတလက္ခဏာ၊ အသင်္ခတလက္ခဏာကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဌ-၁၉၉။ ။ဌ-၂၄၃၊ ပါ-၃၆၁၊ (အံ- သင်္ခတလက္ခဏာသုတ်၊ အသင်္ခတလက္ခဏာသုတ် မူရင်း)။

သင်္ခါရုပေက္ခာ ဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပါ-၁၊ ဌ-ပ-အုပ်-၂၃။ ။နိဒ္ဒေသ-ပါ-၅၀၊ ဌ-၂၄၄။ ။၎င်းဉာဏ်၌ နှစ်သက်မှုအပြစ်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ-၆၀၊ ဌ-၂၅၀၊ ။၎င်းဉာဏ်အကျိုးပြဂါထာများ၊ ပါ-၆၃၊ ဌ-၂၅၂။ ။(တူရာကိုပေါင်းစပ်၍ပြအံ့)၊ (ဝိသုဒ္ဓိ-၃-အုပ်-၂၉၁။ ။၎င်းသင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်ကိုပင် မုဉ္စိတုကမျတာဉာဏ်, ပဋိသင်္ခါဉာဏ် ဟူ၍ သုံးမျိုး မှည့်ခေါ်ထားကြောင်း၊ ၂၉၉)။ ။(မဟာနိ-ဌ-၁၂၀)။ ။သင်္ခါရုပေက္ခာ ဉာဏမေဝ ဟိ အရိယမဂ္ဂဿ ဗောဇ္ဈင် မဂ္ဂင် ဈာနင် ဝိသေသံ နိယမေတိ၊ အဘိ-၁-ဌ-၂၇၂။

သစ္စဝိဝဋ္ဋေဉာဏ်ပုဒ်အဖွင့်။ ။မာတိကာ၊ ပါ-၃၊ ဌ-ပ-အုပ်-၄၆။

သစ္စပကိဏ္ဏကကထာ။ ။ပါ-၄၀၊ ဌ-၁၀၃၊ လေးပါးသာ ဟောရခြင်း အကြောင်း၊ အစဉ်ထားပုံအကြောင်း၊ ဥပမာများ၊ သုညတဖြစ်ပုံ၊ သိဘို့ရန် ခဲယဉ်းလှပုံ၊ သဘာဂ-ဝိသဘာဂ၊ သစ္စာ၏ အပြား၊ ဤ ၇-ချက်ဖြင့် ဝေဘန်၍ အကျယ်ပြဆိုထား၏၊

သညာဝိဝဋ္ဋဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပါ-၃၊ ဌ-၄၄၊

သညောဇနိကာဒိ ဒိဋ္ဌိနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၁၅၅၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၆၀။
သညာဝိမောက္ခခဏ်း။ ။ပါ–၂၃၀၊ဋ္ဌ–၁၅၇။
သတောကာရိ ဉာဏနိဒ္ဒေသ။ ။(အာနာပါနဿတိကထာ)၊ပါ-၁၇၃၊ဋ္ဌ-၀၇။
သဘာဝပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဋ္ဌ–၂၄၁၊ပါ–၃၆၀၊သယံဘာဝေါ သဘာဝေါ၊သယ မေဝ ဥပ္ပါဒေါတိ အတ္ထော။
သမ္မသန ဉာဏကထာ။ ။(မာတိကာ၊ ပါ–၁၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၅၁၊ဋ္ဌ–၂၂၇၊ ။(သမ္မသန ဉာဏကထာ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၂၄၁-မှ ၂၆၅-အထိ။ ။သမ္မာဒဿန ဉာဏ် ဆိုသည်မှာ ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ခေါ်ဆိုကြောင်း၊ ၃–အုပ်–၂၃၉)။
သမာဓိဝိပ္ဖါရိဒ္ဓိကထာ။ ။ပါ–၃၀၉၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၀၂၄၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်နှင့် သဉ္ဇိဝမထေရ်ဝတ္ထု၊ ။(ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၀၉)။
သမာပယောဂိဒ္ဓိကထာ။ ။ပါ–၃၉၁၊ဋ္ဌ–၃၀၂။
သမ္မတ္တနိယာမပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ–၄၀၉၊ဋ္ဌ–၃၁၅။
သမုဒယပုဒ်ခွဲ။ ။သမုဒယပုဒ်၌ သံ–ဥ-အယ-သဒ္ဒါတို့ဟောအပ်သောအနက်ကိုခွဲပြခဏ်း၊ ပါ–၄၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၁။
သာမညံဖြဟ္မညံပုဒ်အရကောက်များ။ ။ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၃၃၊ပါ–၂၀၁။
သီတိယာဝိမောက္ခကထာ။ ။ပါ–၂၄၀၊ဋ္ဌ–၁၅၀၊(နိဗ္ဗာန်)။
သုတမယဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ပါ–၁၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၅–မှ ၄၁-အထိ၊ ဋ္ဌ–၅၅-မှ ၁၀၇-အထိ။
သောတသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ပါ–၁၊ဋ္ဌ–၁၂၊ သောတသဒ္ဒေါ အနေကတ္ထပ္ပဘေဒေါ၊

မံသဝိညာဏ ဉာဏေသု၊ တဏှာဒီသု စ ဒိဿတိ၊
ဓာရာယံ အရိယမဂ္ဂေ၊ စိတ္တသန္တတိယမ္ပိ စ။ ။

သောတဓာတုဝိသုဒ္ဓိဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပါ–၃၊ဋ္ဌ–၄၇။ ။နိဒ္ဒေသ-ပါ–၁၀၀၊ဋ္ဌ–၃၁၂။
သောဠသဉာဏနိဒ္ဒေသ။ ။(အာနာပါနဿတိကထာ)၊ ပါ–၁၆၂၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၇၁။
သောဠသပညာနိဒ္ဒေသ။ ။(မဟာပညာကထာ)၊ ပါ–၃၇၁၊ဋ္ဌ–၂၅၀။

မိလိန္ဒပဉှ ပါဠိ

သင်္ခါရဇာယမာနပဉှ၊ ။ပါ–၅၃၊စက္ခုပသာဒစသည်ရှိခြင်းကြောင့် စက္ခုဝိညာဉ်ဖြစ်၏၊ ၎င်းကြောင့် ဖဿဖြစ်၊ ၎င်းကြောင့် ဝေဒနာဖြစ်၊ ၎င်းကြောင့် ဒုက္ခအစုဖြစ်၏ဟု ဖြေထားတော်မူပုံ။

သညာလက္ခဏပဉှ။ ။ပါ–၆၂၊သညာစေတသိက်၏လက္ခဏာကိုမေး၍ ဖြေထားပုံ။

သတ္တဝါတို့၏အရိုး။ ။အချို့သတ္တဝါများ၏အရိုးသည် ယူဇနာတရာတိုင်ရှည်လျား၏ဟုမိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃဋ္ဌိပဉှ၊ပါ–၉၁။

သတိလက္ခဏပဉှ။ ။ပါ–၃၆၊မနေမေ့လျော့စေခြင်း၊ကျေးဇူးများသော တရားတို့ကို မြဲစွာယူခြင်းလက္ခဏာရှိ၏ဟုဖြေထားတော်မူပုံ။ ။လွန်ပြီးသောအရာ(၁၀)များကို သတိဖြင့်သာအောက်မေ့နိုင်ကြောင်း၊ စိတ်ဖြင့်မအောက်မေ့နိုင်ကြောင်းရှင်းပြထားသော စိရကတသရဏပဉှ၊ ပါ–၇၂။ ။အဘိဇာနန္တသတိပဉှ၊ပါ–၇၃။ ။သတိဥပဋ္ဌာနပဉှ၊ ပါ–၇၄၊သတိတရားသည် ၁၇-ပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်ဖြစ်ကြောင်းရှင်းပြချက်။

သန္ထဝပဉှ။ ။ပါ–၂၀၇၊အကျိုး ၂-ပါးကိုမြင်၍ ကျောင်းကိုခွင့်ပြုတော်မူကြောင်းရှင်းပြချက်။

သမ္ပသာဒနလက္ခဏသဒ္ဓါပဉှ။ ။ပါ–၃၃၊သဒ္ဓါတရားကြည်လင်ပုံကိုပြဆိုချက်။

သမ္ပက္ခန္ဒနလက္ခဏသဒ္ဓါပဉှ။ ။ပါ–၃၄၊ပြေးဝင်ပုံကိုဖြေပြချက်။

သဗ္ဗညုဘာဝပဉှ။ ။ပါ–၁၀၉၊ ဆင်ခြင်လျှင် အလိုရှိတိုင်း သိနိုင်တော်မူကြောင်းဖြေရှင်းပြချက်။ ။ပါ–၂၀၆၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်တို့ကို နှင်ထုတ်ရာ၌ သာကီဝင်နှင့် သဟမ္ပတိဗြဟ္မာတို့တောင်းပန်သည်းခံစေရသည်ကို မကြေနပ်၍မေးလျှောက်သည်ကို ဖြေရှင်းပြချက်။

သဗ္ဗသတ္တဟိတဖရဏပဉှ။ ။ပါ–၁၆၅၊(အ-ခက်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။

သမုဒ္ဒကေရသပဉှ။ ။ပါ–၉၂၊သမုဒ္ဒရာရေမှာကြာမြင့်စွာတည်သောကြောင့် ဆားငံအရသာရှိကြောင်းဖြေရှင်းပြချက်။

သိက္ခာပုဒ်များကို ပညတ်တော်မူပုံ။ ။ပါ–၂၆၃၊ အနဝသေသသိက္ခာပဒပဉှ၊ သိက္ခာပုဒ်များကို ပညတ်တော် မူရာ၌ အမှုပေါ်မှသာ ပညတ်တော်မူကြောင်း ရှင်းပြချက်။

သုပိနပဥှ။ ။ပါ–၂၀၇၊ အိပ်မက်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။

သူရိယတပနပဥှ။ ။ပါ–၂၆၄၊ နေပူသက်သာခြင်း အကြောင်းလေးပါး၊ (တိမ်-ဆီးနှင်း-မိုး-ရာဟု)။

သေဋ္ဌဓမ္မပဥှ။ ။ပါ–၁၆၃၊ လူအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့က ပုထုဇဉ် ရဟန်းသာမဏေတို့အား ရှိခိုးရပုံကို ရှင်းပြခဏ်း။

စရိယာပိဋက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သစ္စတာပသစရိယ။ ။ပါ–၄၁၄၊ ဋ္ဌ–၂၂၃၊ ဇင်းရသေ့က လူတို့အား အကုသိုလ်ကို ကြဉ်ဖယ်စေ၍ ကုသိုလ်ကို ခင်တွယ်စေရန် တိုက်တွန်းပုံ။

သစ္စပါရမီနိဒ္ဒေသ။ ။ကပိရာဇစရိယ၊ ပါ–၄၁၃၊ ဋ္ဌ–၂၂၀၊ ။သစ္စတာပသစရိယ၊ ပါ–၄၁၄၊ ဋ္ဌ–၂၂၃။ ။ဝဋ္ဋပေါတကစရိယ၊ ပါ–၄၁၄၊ ဋ္ဌ–၂၂၅။ ။မစ္ဆရာဇစရိယ၊ ပါ–၄၁၅၊ ဋ္ဌ–၂၂၈။ ။ကဏှဒီပါယနစရိယ၊ ပါ–၄၁၆၊ ဋ္ဌ–၂၃၃။ ။သုတသောမစရိယ၊ ပါ–၄၁၇၊ ဋ္ဌ–၂၄၀။

သစ္စပါရမီဖြစ်ရန် ဆင်ခြင်တော်မူခဏ်း။ ။ဋ္ဌ–၂၈၂။

သီလပါရမီ နိဒ္ဒေသ။ ။မာတုပေါသကစရိယ၊ ပါ–၃၉၉၊ ဋ္ဌ–၁၁၁။ ။ဘူရိဒတ္တစရိယ၊ ပါ–၄၀၀၊ ဋ္ဌ–၁၁၆။ ။စမ္ပေယျနာဂစရိယ၊ ပါ–၄၀၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၅၊ ။စူဠဗောဓိစရိယ၊ ပါ–၄၀၁၊ ဋ္ဌ–၁၃၁။ ။မဟိံသရာဇစရိယ၊ ပါ–၄၀၂၊ ဋ္ဌ–၁၃၀၊ ။ရုရုမိဂရာဇစရိယ၊ ပါ–၄၀၃၊ ဋ္ဌ–၁၄၁။ ။မာတင်္ဂစရိယ၊ ပါ–၄၀၄၊ ဋ္ဌ–၁၄၉။ ။ဓမ္မဒေဝပုတ္တစရိယ၊ ပါ–၄၀၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၇။ ။အလီနသတ္တုစရိယ၊ ပါ–၄၀၅၊ ဋ္ဌ–၁၆၃။ ။သင်္ခပါလ(နာဂ)စရိယ၊ ပါ–၄၀၆၊ ဋ္ဌ–၁၇၀။

သီလပါရမီ၌ ဆင်ခြင်ရန်နည်းလမ်း။ ။ဋ္ဌ–၂၇၅၊ (ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၁၆၊ ဋ္ဌ–၁၃၁-၌လည်း ရှိ၏)။

သီလပါရမီ ကျင့်စဉ်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ဋ္ဌ–၃၀၀။

သောဏပဏ္ဍိတစရိယ။ ။ပါ–၄၁၁၊ ဋ္ဌ–၂၀၂၊ နေက္ခမ္မပါရမီကို ပြဆိုခဏ်း၊ မိဘကိုလုပ်ကျွေးကြသော ရသေ့ညီနောင်နှစ်ပါး၊ မိဘကိုလုပ်ကျွေးရကျိုး ဂါထာများ။

သောမနဿစရိယ။ ။ပါ–၄၀၈၊ ဋ္ဌ–၁၈၁၊ နေက္ခမ္မပါရမီကို ပြဆိုခဏ်း၊ (မင်းတို့လိုက်နာရန် ဂါထာများ၊ ဋ္ဌ–၁၈၇၊ ၁၈၈)။

အပဒါန ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သက်န်းလှူရကျိုးများ။ ။အသျှင်မဟာကဿပထေရ်အလောင်းကောသာဋက ပုဏ္ဏားဝတ္ထု၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၃၊ ၂၀၆။ ။နန္ဒထေရ်အလောင်း၊ ပါ–ပ–အုပ်–၆၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆။ ။ခေါမဒါယကထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၉၀၊ ဋ္ဌ–၄၆။ ။ဝတ္တဒါယကထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–၉၄။ ။ပါ–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–၁၂၀။ ။အဓုစေဋကထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၁၄၀၊ ဋ္ဌ–၁၁၅။ ။ပါ–၂၀၅၊ ဋ္ဌ–၁၇၅။ ။ပါ–၃၀၆၊ ခဲယဉ်းစွာ လှူရပုံ။ ။ပါ–၃၁၃၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၊၇၆၊ ခဲယဉ်းစွာ လှူရပုံ။ ။ဥမ္မာဒန္တီဝတ္ထု၊ ပါ–၂၃၃၊ ဂါထာနံပါတ်–၄၃၇၊ ၄၃၀။

သကစိန္တနိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၀၇၊ သံပုံစေတီတည်၍ ပူဇော်ရကျိုး။

သကိံသမ္မဇ္ဇကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၊ ဗောဓိပင်၌ တံမြက်လှည်းရကျိုး၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

သက္ကမနတာထေရီအပဒါန။ ။ပါ–၁၉၀၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို တံတားခင်း၍ လှူရကျိုး။

သကုဏပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(၄က်ဟော)၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၂၊ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၄။

သခေကာသကကောရဏ္ဍဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၂၆၊ ခြေတော်ရာကိုလိပ်ဆူးပန်းငယ်ဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး။

သစ္စသညကတ္ထရအပဒါန။ ။ပါ–၂၃၄၊တရားနာရကျိုး။

သတရံသိတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၁၁၅၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇၀၊ရှိခိုးရကျိုး၊ ဇုဒ္ဓထောမနာအကျိုး၊ ၇-နှစ်သားဘွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။

သတ္တလိပုပ္ဖပူဇကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၂၅၃၊ဋ္ဌ–၁၀၉။

သတ္တပါဋလိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၂၅၆၊သခွတ်ပွင့်လှူရကျိုး။

သတ္တပဒုမိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၇၊ ကြာပန်းလှူရကျိုး။

သဘ္တပဏ္ဏိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၃၃၇၊ စရည်းပင်ကိုပူဇော်ရကျိုး၊ ထိုစဉ်အခါက စရည်းပင်မှာ ဗောဓိပင်ဖြစ်၏။

သတ္တမဟာပဗ္ဗဇိတတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၂၇၃၊ဆွေမျိုးများပျက်စီးသောကြောင့် ၇-ရက် ရဟန်းပြုခဲ့ရကျိုး။

သတ္တုပ္ပလမာလိကာသထေရီအပဒါန။ ။ပါ—၁၉၃၊ကြာညိုပွင့် ၇-ပွင့်လှူရကျိုး၊

သတ္တကဒမ္ဗပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၃—အုပ်—၄၊ ထိန်ပွင့်လှူရကျိုး။

သဒ္ဒသညကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၄၊ ဠ—၃—အုပ်—၁၁၁၊ အသံတော်၌ ကြည်ညိုရကျိုး၊ ။ပါ—၂၇၇၊ ဠ—၁၉၅၊ ဘုရားဟူသော အသံကို ကြားရရုံမျှသောအကျိုး၊ ။ပါ—၂၉၁၊ ၃၂၅၊ ဠ—၁၉၈၊ တရားသံကိုကြားနာရကျိုး။

သန္ဓိတတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၅၊ ဗုဒ္ဓနိမိတ်ယူရကျိုး။

သန္နိဋ္ဌာပကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၁၀၀၊ ဠ—၃—အုပ်—၇၀၊ နေရာထိုင်ခင်းနှင့် တကွ တည်သီး စသည်ကို လှူခဲ့ရကျိုး။

သပရိဝါရာသနတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၁၁၉၊ ဠ—၈၂၊ နေရာထိုင်ခင်းနှင့် တကွ ဆွမ်းလှူရကျိုး။

သပရိဝါရိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၁၀၉၊ဠ—၁၅၆၊ဘုရားကျောင်းဆောင် လှူရကျိုး။

သပရိဝါရဆတ္တဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၂။

သပ္ပိဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၂၀၄၊ ၂၃၇၊ဠ—၃—အုပ်—၁၇၃၊ထောပတ်လှူရကျိုး၊

သမိတ်လှူရကျိုး။ ။ပါ—၂၅၂။ ။၎င်းအကျိုး ၁၀-ပါးဂါထာ၊ပါ—၃၅၉၊ ပါ—၃—အုပ်—၈၇။ ။သပိတ်ခြေလှူမှုကျိုး၊ အာဓာရဒါယကတ္ထေရ အပဒါန၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၁။ ။၎င်းအကျိုး ၅-ပါးဂါထာ၊ပါ—၃၆၂။ ။ (ခုဇ္ဇုတ္တရာကျွန်မ ဝတ္ထု၌လည်း ရှိ၏.)။

သဗ္ဗကိတ္တိကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၇၈၊ ဗုဒ္ဓဓထောမနာ အကျိုး။

သဗ္ဗဂန္ဓိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၂၈၂။

သဗ္ဗဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၃၉၀၊ ဆွမ်းသက်နှိုး စသည်တို့ကို လှူရကျိုး၊

သဗ္ဗဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၃—အုပ်—၉၇။

သမာဒပကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၅၊ ဠ—၃—အုပ်—၁၇၅၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ တိုက်တွန်းခဲ့ရကျိုး၊

သမ္ဗသာဒက်တွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—၂၀၄၊ သံဃာ၌ ကြည်ညိုခဲ့ရကျိုး၊
သမ္မုခါထဝိကတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—၁၇၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၀၊ ဗုဒ္ဓထောမနာ
အကျိုး။
သယနဒါယကတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၈၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၇၂။ ။
ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—၇၈။
သယံပါဋိဘာနိယတွေ့ရ အပဒါန။ ။ပါ—ဒု--အုပ်—၄၃၊ ဗုဒ္ဓထောမနာ
အကျိုး။
သရဏဂုံမြဲသောအကျိုး။ ။ပါ—ပ—အုပ်—ဂ၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၈။
သရဏဂမနိယတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—၁၆၂၊ ဋ္ဌ—၁၃၀၊(ဘီလူးများ)။ ။
ပါ—၂၀၀၊ ၃၂၀။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၂။
သလလမာလိယတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၀၊သမင်စာပွင့် (ဝါ)
ထင်းရှူးပွင့် လှူရကျိုး၊
သလဋ္ဌပုပ္ဖိယတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—၂၆၃၊၃၃၄။ ။နည်းတူ။
သလဋ္ဌမဉ္ဇူပိယတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—၃၈၀၊ အထက်ပါပန်းတို့ဖြင့် မဏ္ဍပ်
ဆောက်လှူရကျိုး၊
သလဋ္ဌပုပ္ဖိကာထေရီအပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၀၀။
သာလပုပ္ဖဒါကယတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁ဂ၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—
၁၅၂။
သာဋ္ဌပုပ္ဖိယတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—၂၄၆၊ဋ္ဌ—၁ဂ၇၊အင်ကြင်းပန်းလှူရကျိုး။
သာလကုသုမိယတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၃၈။
သာလမဉ္ဇူပိယတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—၇၀၊ အင်ကြင်းပန်း မဏ္ဍပ်ဆောက်
လှူရကျိုး၊
သီဟာသနဒါနယကတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၆၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၊
သီဟာသန ဓမ္မပလ္လင်လှူရကျိုး၊ ။ပါ—၂၀၈၊ ဋ္ဌ—၁ဂ၀၊ ဗောဓိပင်၌
အုဋ္ဌပလ္လင်လုပ်၍ လှူခဲ့ရကျိုး။
သီဟာသနိကတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂ဂ၊ ပလ္လင်လှူခဲ့ရကျိုး။
သီဟာသနဗီဇိယတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—၃၃။
သုကတာဝေဋ္ဌိယတွေ့ရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၃၊နားသွယ်ပန်း လှူရ
ကျိုး၊

သုစိန္တိတတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၂၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၉၃၊ စားရန် အတွက် အသားလှူရကျိုး။ ။ပါ–၃–အုပ်–၁၀၊ ကောက်ဦးဆွမ်း ၉-ကြိမ် လှူရကျိုး၊ သံယိက လှူရန့် တိုက်တွန်းသောဂါထာများ၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

သုစိန္တိကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၁၅၊ အင်းပျဉ်လှူရကျိုး။

သုဒဿနတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၈၁၊ ဋ္ဌ–၁၄၇၊ ဥက္ကာတော်အား ရည်စူး၍ ပူဇော်ရကျိုး၊

သုခါပိတ္တိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၄၇၊ ဋ္ဌ–၁၁၄၊ အင်္ဂတေလှူရကျိုး။

သုပဋ္ဌဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၃–အုပ်–၁၀၄။

သုပါရိစရိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၁၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၆၉၊ တရားတော်၌ ကြည်ညို၍ လက်ပန်းပေါက်ခတ်ရကျိုး။

သုပုဋကပူဇကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၃၂၇။

သုမနဝေဠိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၁၊ မြလေးပန်းကုံး လှူရကျိုး။

သုမနဒါမိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၃၃၉။

သုမနတာလဝဏ္ဋိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၃၃၉၊ မြလေးပန်းကုံးဖြင့်ဖုံး၍ ယပ်လှူရကျိုး။ ။ပါ–၃–အုပ်–၄၁။

သုမနဗီဇနိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၃–အုပ်–၄၉၊ ဗောဓိပင်ကို ယပ်ခတ်ခဲ့ရကျိုး၊

သုဝဏ္ဏပုပ္ဖိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၆၄၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၃၂။

သုဝဏ္ဏဗိမ္ဗောဟနိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၂၆၅၊ ခေါင်းအုံးလှူရကျိုး။

သူစိဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၁၃၅၊ ဋ္ဌ–၁၀၂။ ။ပါ–၁၄၉၊ ဋ္ဌ–၁၁၆။

သေတ္တာလှူရကျိုး ၁၀-ပါး ဂါထာ။ ။ပါ–၃၆၅။

သေတုဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၃–အုပ်–၄၀၊ တံတားဆောက်လှူရကျိုး။

သေနာသနဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၁၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၁၉။

သေရေယျကတွေ့ရ အပဒါန်။ ။ပါ–၁၇၀၊ ဌ–၁၃၇၊ လိပ်စရွှေပန်းဘို့ဖြင့် ကောင်းကင်သို့ မြှောက်၍ ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။

သဲကိုဖြန့်ခင်း လှူခဲ့ရကျိုး။ ။(စေတီတော်-ဗောဓိပင်၌)၊ ပါ–၈၇၊ ဌ–၄၃၊ ။စင်္ကြန်၌၊ ပါ–၃–အုပ်–၅၃။ ။သဲပုံစေတီတည်၍ ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး၊ ပါ–၁၂၄၊ ဌ–၈၇။

သောဏကောဠိဝိသတွေ့ရ အပဒါန်။ ။ပါ–၃–အုပ်–၁၄၊ ရေနှင့် ရေဘူး လှူရကျိုး။

သောဝဏ္ဏကဥ္စနသကိယတွေ့ရ အပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၄၂၊ ရွှေပန်းနိုင် လှူရကျိုး။

သောဝဏ္ဏကိကဏိယတွေ့ရ အပဒါန်။ ။ပါ–၃–အုပ်–၁၃၊ သဲပုံစေတီတည်၍ ရွှေခြူးပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး။

သော့နှင့် သော့ခလောက်လှူရကျိုး။ ။၂-ပါး ဂါထာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၆၄။

သံဃုပဋ္ဌာကတွေ့ရ အပဒါန်။ ။ပါ–၂၁၂၊ ဌ–၃–အုပ်–၁၀၄။

သံဃအာရာမ်ကို ပေးလှူရကျိုး။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၄၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၁။ ။ရဋ္ဌပါလထေရ်အကြောင်း၊ ပါ–၆၉၊ ဌ–၃–အုပ်–၂၄။ ။ ပါ–၃–အုပ်–၁၀၃၊ ဌ–၃၀၀။ ။သုမေဓာထေရီ အပဒါန်၊ ပါ–၃–အုပ်–၁၀၇။ ။ခေမာထေရီ အပဒါန်၊ ပါ–၂၂၃။

သားရေနွယ်လှူရကျိုး။ ။(သစ်နက်ရေ)၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၃၉။

သစ်သီးလှူရကျိုးများ။ ။ပါ–၁၄၄၊ ဌ–၃–အုပ်–၁၁၁၊ ။ကြက်မောက် သီးလှူရကျိုး၊ ပါ–၁၇၆၊ ဌ–၁၄၂။ ။လွှန်သီးလှူရကျိုး၊ ပါ–၃၀၇၊ ဌ–၁၅၂။ ။ပါ–၂၀၂၊ ဌ–၁၇၀။ ။ပါ–၂၂၃၊၂၄၀၊၂၇၀၊၃၂၃၊ ၃၄၀ ၃၉၀၊၄၀၉၊၄၁၃။ ။ပါ–၃–အုပ်–၂၀၊၂၁၊၂၂၊၂၃၊၂၄၊၂၅၊ ၂၆၊၄၂၊၆၂၊၈၂၊၈၈၊၈၉၊၉၀၊၉၁၊၉၂၊၉၃၊ ၉၄၊ ၉၇၊ ၁၀၇၊၁၇၀၊ ၁၇၂။ ။(သောပါကတွေ့ရဂါထာ၊ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၆၊၁၁၇–၌လည်း ရှိ၏)။

စူဠနိဒ္ဒေသ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သင်္ခါ ဝုစ္စတိ ဉာဏံ။ ။ပါ—၄၃၊ ၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၄။

သတော ဘိက္ခု ပရိဗ္ဗဇေ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ—၃၀၊ ၃၉၊ ၄၀၊ ဋ္ဌ—၇၊ ၊ (နေတ္တိ—ပါ—၁၉-၌လည်း ရှိ၏)။

သဒတ္ထဂရုကော(သကတ္ထ)ပုဒ်အဖွင့်။ ။ဋ္ဌ—၄၄၊ ပါ—၁၅၄။

သေရီ ၂-မျိုး။ ။(ဓမ္မသေရီ၊ ပုဂ္ဂလသေရီ)၊ ပါ—၂၄၅၊ ဋ္ဌ—၁၀၆။

သေဝန္တိ၊ ဘဇန္တိ ၂-ပုဒ်အထူး ဖွင့်ပြပုံ။ ။ဋ္ဌ—၁၃၀။

သ္နေဟ ၂-မျိုး။ ။(တဏှာသ္နေဟ၊ ဒိဋ္ဌိသ္နေဟ)၊ ပါ—၂၃၄၊ ဋ္ဌ—၁၀၃။

မဟာနိဒ္ဒေသ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သင်္ခါတိ သင်္ခါယ၊ ဇာနိတွာတိ အတ္ထော။ ။ဋ္ဌ—၃၂၅၊ ပါ—၂၅၅။

သန္တပုဒ်အဖွင့်။ ။(သူတော်ကောင်းဟော)၊ ပါ—၅၃၊၁၄၆၊ ဋ္ဌ—၁၇၃။

သတ္တဝါဟ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ဘုရားရှင်အား လှည်းမှူး ဥပမာဖြင့် ချီးကျူးထား သောပုဒ်၊ ပါ—၃၅၃၊ ဋ္ဌ—၃၀၇။

သဒါပုဒ်၏ ပရိယာယ်ပုဒ်များ။ ။(အခါခပ်သိမ်း အနက်ဟော)၊ ပါ—၁၄၊ ၂၆၉၊ ဋ္ဌ—၆၀။

သာတိယာဝုစ္စန္တိ ပဉ္စကာမဂုဏာ။ ။ပါ—၁၇၉၊ ဋ္ဌ—၂၉၆။

သာမဂ္ဂီ ၃-မျိုး။ ။(ဂဏသာမဂ္ဂီ၊ ဓမ္မသာမဂ္ဂီ၊ အနုဘိနိဗ္ဗတ္တိသာမဂ္ဂီ)၊ ပါ—၁၀၂၊ ဋ္ဌ—၂၂၂။

သီမ ၄-မျိုး။ ။ပါ—၇၇၊ ဋ္ဌ—၂၀၅၊ မဂ်လေးပါးပယ်ပုံ လေးပိုင်း-ဟူလို။

သုဒ္ဓဋ္ဌကသုတ္တနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ—၆၄၊ ဋ္ဌ—၁၀၅၊ (ဗြဟ္မဏခန်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

နေတ္တိပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သင်္ဂဟဝါရ။ ။ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၅။

သမာရောပနာဟာရ ဝိဘင်္ဂ။ ။ပါ–၄၊၆၈၊ဋ္ဌ–၂၈၊၁၃၈၊ သုတ်၌လာသော တရားတို့ကို ပဒဋ္ဌာန- ဝေဝစန- ဘာဝနာ- ပဟာန ဤလေးမျိုးတို့ဖြင့် တင်ပြ၍ အကျယ်ဝေဘန် ဟောထား၏။ ။သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး၏ အကျိုးပြီးပုံ အဆင့်ဆင့်လည်း ပါ၏။ ။(ပေဋက–ပါ–၂၄၂-၌လည်း ရှိ၏)။

သာသနပဋ္ဌာနဝါရ။ ။ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–၂၁၈၊သံကိလေသဘာဂိယ၊ဝါသနာ ဘာဂိယ သုတ္တန် စသည်ဖြင့် သုတ္တန် ၁၆-မျိုးကို အကျယ်ပြဆိုထား၏။

သီဟဝိက္ကီဠိတနည်း။ ။ပါ–၁၀၃၊ ဋ္ဌ–၂၀၅၊ ၂၀၉၊ အာဟာရလေးပါး၊ ဝိပလ္လာသလေးပါး စသည်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်များကို ပြဆိုခဲ့၏။ ။ ဘုရား-ရဟန္တာ-ဗုဒ္ဓသာဝက အရှင်မြတ်တို့ ပွါးအပ်သော ဗောဓိပက္ခိယ တရားတို့ကို ပွါးခြင်း၊ ဖိုလ်နှင့်နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုခြင်း၊ ပယ်အပ်သော တရား တို့ကို တဒင်္ဂပဟာန် စသည်ဖြင့် ပယ်ခြင်းသည် သီဟဝိက္ကီဠိတ မည်၏၊ (ခြင်္သေ့တို့ခနေခြင်းနှင့်တူသော ဘုရားရှင် စသည်တို့၏ နေခြင်း မည်၏)။ ပေဋက–ပါ–၃၂၉၊၃၃၀–၌လည်း ရှိ၏။

သုတ္တ ၂-မျိုး။ ။(ဝါသနာဘာဂိယသုတ္တ၊နိဗ္ဗေဓဘာဂိယသုတ္တ)၊ပါ–၄၂၊ ဋ္ဌ–၁၁၀။

သုဘသုတ်။ ။ပါ–၁၅၈၊ဋ္ဌ–၂၆၁၊အကျဉ်းဆောင်ပြထားပုံ။ ။မူရင်းမှာ ပဏ်–စူဠကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်၌ရှိ၏။

သူတ်နိပါတမဏ္ဍ။ ။သုတ္တ ဝါ သံသယေ နိပါတော၊ ဋ္ဌ–၆၃၊ပါ–၁၀၊

သောဓနာဟာရနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၄၊ဋ္ဌ–၂၇၊ ၊သောဓနာဟာရဝိဘင်္ဂ၊ပါ-၆၀၊ဋ္ဌ–၁၂၈၊သုတ်၌ ပဒ-ပဒတ္ထ-ပဉှ-အာရမ္ဘတို့ကို သုဓ်သင်ရှင်းလင်း၍ အကျယ်ဟောထား၏။ (ပေဋက–ပါ–၂၃၇ ၌လည်းရှိ၏)။

သံကိလေသ ၃-မျိုး။ ။(တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ-ဒုစ္စရိတ)၊ပါ–၁၀၆၊ဋ္ဌ–၂၂၀။ ။ (ပေဋက-ပါ–၁၈၈၊၁၉၄–၌လည်းရှိ၏)။

သံကိလေသ၊ ဝေါဒါန၊ ဝုဋ္ဌာနဉာဏ်အဖွင့်။ ။ပါ–၈၂၊ဋ္ဌ–၁၆၇။

သံကိလေသဘာဂိယသုတ်များကို စုပေါင်း၍ပြဆိုထားပုံ။ ။ပါ–၁၀၇၊ ဋ္ဌ–၂၂၁။

သံကိလေသဘာဂိယ၊ ဝါသနာဘာဂိယသုတ်များ။ ။ပါ–၁၃၂၊၆–၂၄၃။

သံကိလေသဘာဂိယ၊နိဗ္ဗေဓဘာဂိယသုတ်များ။ ။ပါ–၁၃၂၊၆–၂၄၃။

သံကိလေသဘာဂိယ၊အသေက္ခဘာဂိယသုတ်များ။ ။ပါ–၁၃၃၊၆–၂၄၄။

သံကိလေသဘာဂိယ၊ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယ၊ အသေက္ခဘာဂိယသုတ်များ။ ။ပါ–၁၃၅၊၆–၂၄၆။

ပေဋကောပဒေသ ပါဠိ

သတ္တဝါတို့ကို သုံးစုမြင်တော်မူပုံ။ ။(သမ္မတ္တနိယတ၊ မိစ္ဆတ္တနိယတ၊ အနိယတ)၊ ပါ–၁၉၀။

သဒ္ဓါ,သီလ,စာဂ,ပညာ ဤလေးပါးကိုဟာရ ၁၆-ပါးဖြင့်ဝေဘန်ပြခဏ်း။ ။ပါ–၂၈၀။

သဒ္ဓိန္ဒြိယာဓိဋ္ဌာနဒေသနာတော်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ–၂၁၇၊ သဒ္ဓါ၏ အကျိုးကိုပြသောဂါထာများ၊ (သတိန္ဒြိယာဓိဋ္ဌာန၊ သမာဓိန္ဒြိယာဓိဋ္ဌာန)။

သမုဒယသုံးပါး။ ။(တဏှာ-ဒိဋ္ဌိ-ကမ္မ)၊ ပါ–၁၈၂။

သာသနပဋ္ဌာနဒုတိယဘူမိ။ ။ပါ–၁၈၃၊ သံကိလေသဘာဂိယ၊ ဝါသနာဘာဂိယသုတ် စသည်များကိုပြဆိုခဏ်း။

သုတ္တာဓိဋ္ဌာနဘတိယဘူမိ။ ။ပါ–၂၁၉၊ လောဘာဓိဋ္ဌာနဒေသနာ စသည်ကိုပြဆိုခဏ်း။

သုတ္တဝိစယ စတုတ္ထဘူမိ။ ။ပါ–၂၁၉၊ရာဂ စသည်ကိုပယ်နိုင်,မပယ်နိုင်နှင့် မဟာပဒေသလေးပါးတွင် ကျန်သုံးပါးကို သုတ္တနှင့်လျော်,မလျော် စိစစ်ရန်ဟောထား၏။

သုတ္တတ္တသမုစ္စယဘူမိ။ ။ပါ–၂၄၄၊ ခန္ဓာ, အာယတန,ဓာတ်,သစ္စာ,ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုဝေဘန်၍ပြဆိုခဏ်း။

သုတ္တဝေဘင်္ဂိယ။ ။ပါ–၃၂၀။

ဇာတက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သဏ္ဍပ္ပဇာတက။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၇၁၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၄၈၊ ကိလေသာကြောင့် ရှာန်လျောပျက်စီးသောရသေ့။

သကုဏဇာတက္က။ ။ပါ-၉၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၃၁၊ လျောက်ပတ်သောအရပ်ကိုသိရန့်ဟောထား၏။ ။ပါ-၉၇၊ ဋ္ဌ-တ-အုပ်-၂၄၊ ကျေးဇူးမသိတတ်သော ဒေဝဒတ်အလောင်းခြင်္သေ့။

သခ်မဇာတက။ ။ပါ-၁၄၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၀၂၊ ဆရာ့စကားနားမထောင်၍ ဥစ္စာအလုခံကြရပုံ။

သင်္ကါမာဝစရဇာတက။ ။ပါ-၄၇၊ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၈၃၊ ညီတော်နန္ဒမင်းသားကိုချွတ်ခက်း၊ဆုံးမလွယ်ရာ၌ ချီးကျူးထားတော်မူပုံ။

သစ္စာတန်ခိုး။ ။(မှန်ရာပြောသစ္စာ)၊ကဏှဒီပါယနဇာတက၊ပါ-ပ-အုပ်-၂၀၀၊ ဋ္ဌ-စ-အုပ်-၂၀။ ။လှေကို မူလနေရာ မိမိတို့ဆိပ်ကမ်းသို့ ပြန်ကူးစေပုံ၊ ပါ-၂၄၀၊ဋ္ဌ-၁၄၅။ ။ယဇ်ပူဇော်အံ့ဆဲဆဲဖြစ်သော စန္ဒကုမာရမင်းသားစသော သတ္တဝါများကို အသက်ဘေးမှ ချမ်းသာရာရစေသော စန္ဒာဒေဝီမိဖုရား၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၂၅၅၊ ဋ္ဌ-သ-အုပ်-၁၀၁။ ။သမ္ဗုလာမင်းသမီး၏ သစ္စာတန်ခိုးဖြင့် သောတ္တိသေန မင်းသား၏နူနာရောဂါကိုပျောက်ကင်းစေပုံ၊ ပါ-ပ-အုပ်-၃၉၅၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၉၉။ ။သစ္စာတန်ခိုးဖြင့် တေမိမင်းသားရပုံ၊ ဋ္ဌ-ဆ-အုပ်-၂။ ။ပေါလဇနကမင်းသားနှောင်အိမ်မှလွတ်ပုံ၊ ဋ္ဌ-၃၉။ ။မြွားဆိပ်ကိုပြေပျောက်စေပုံ၊ သုဝဏ္ဏသာမဇာတက၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၁၈၁၊ ဋ္ဌ-ဆ-အုပ်-၁၁၁၊၁၁၂။ ။သစ္စာပါရမီကိုပြသော မဟာသုတသောမဇာတက၊ ပါ-၁၃၁၊ ဋ္ဌ-မ-အုပ်-၄၉၅။ ။ပါ-၁၃၀၊ဋ္ဌ-၅၂၀။

သစ္စံကိရဇာတက။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၁၇၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၄၁၊ ကျေးဇူးမသိတတ်လှသောဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသား၊ (ကျေးဇူးမသိ ပျက်စီးတတ်ကြောင်းနမူနာ)။

သဉ္ဇီဝဇာတက။ ။ပါ-၃၅၊ဋ္ဌ-၅၃၄၊မသူတော်ကိုချီးမြှောက်မိ၍ ပျက်စီးရသော အဇာတသတ်မင်းသား၊ (အသေကောင်ကို ထသွားစေနိုင်သော မန္တန်ရှိခဲ့ဘူးပုံ)။

သတဓမ္မဇာတက။ ။ပါ—၄၅၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၇၄၊ ရဟန်းတို့အနေသန ၂၁-ပါး ပြုခြင်း၏အပြစ်များကို ဟောထား၏။

သတပတ္တဇာတက။ ။ပါ—ဝ၃၊ဋ္ဌ—၃၄၇၊သား၌ခွဲလမ်းသေ၍ ခြေခွေးမဖြစ်ရပုံ၊ ပညာမဲ့တို့မှာ ရန်သူကို ရန်သူမထင်တတ်ဘဲ ရန်သူမဟုတ်သူကိုမူ ရန်သူထင်တတ်ကြောင်း။

သတ္တိဂုမ္ဗဇာတက။ ။ပါ—၃၂ဝ၊ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၃၂၊ သတ္တဝါတို့သဘောမှာ များသောအားဖြင့် ခိုးသူနှင့်နီးက ခိုးသူဖြစ်တတ်၍ သူတော်ကောင်းနှင့်နီးက သူတော်ကောင်းဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ကျေးသားနှစ်ကောင်နမူနာ။

သတ္တုဘသ္တဇာတက။ ။ပါ—၁၆ဝ၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၂၁၊ ပညာပါရမီကို ချီးကြူးခဏ်း၊ပညာဖြင့် အိပ်ထဲမြွေဝင်နေသည်ကို ဖေါ်ပြပုံ။

သန္တဝဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၄ဝ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃ဝ၊ မီးပူဇော်ရာ၌ အကျိုးမရှိကြောင်းဟောထား၏။

သန္ဓိဘေဒဇာတက။ ။ပါ—၁၁ဝ။ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၃၇၊ သုံးဦးပေါင်းဖက် တယောက် ဖျက်တတ်ကြောင်း နမူနာ၊ (လူသုံးယောက် တယောက် ခလောက်ဆံ-ဟူလို)။

သဗ္ဗဒါဌိဇာတက။ ။ပါ—၆၇၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၂၂၊ ပထဝီဇယမန္တန်တတ်သောမြေခွေး၊ မာနကြီး၍ ပျက်စီးရပုံ၊ ၎င်းမန္တန် တန်ခိုးကြောင့် တိရစ္ဆာန်အားလုံးကို အစိုးရပုံ။

သဗ္ဗမံသလာဘဇာတက။ ။ပါ—၁ဝဝ၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၅၊ စကားချိုသာ လိုရာရကြောင်းနမူနာ၊ မိတ်ဆွေ-ဟု ခေါ်တောင်း၍စားရန် အသားများ အကုန်ရဘူးကြောင်း။

သဗ္ဗရူထဇာနနမန္တန်။ ။အသံဟူသမျှ အကုန်အစင်သိသောမန္တန်၊ ဋ္ဌ— ၂၆ဝ။

သဗ္ဗာနုဒိ ဝက်နုဒိ စသောဂါထာ။ ။ပါ-၌ ဝက်ဂတိ-ဟုရှိ၏၊ ပါ—၃—အုပ်— ၁၂၃၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၆၉၊ ၄၇၂။ ။ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁ဝ၂။ ။ဋ္ဌ— ပ—အုပ်—၃ဝဝ။

သဗ္ဗာနုဒီ ဝက်နုဒီ၊ သဗ္ဗေ ကဋ္ဌမယာ ဝနာ၊
သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊ လဘမာနေ နိဝါတကေ။

သမုဂ္ဂလာဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၉၃၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၉၂၊ မလ္လိကာ မိဖုရားကြီးက ကောသလမင်းကြီးအပေါ် မှယားကျင့်ဝတ် ကြေပြွန်လှပုံကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောထား၏။

သမ္ဘဝဇာတက။ ။ပါ–၃၇၆၊ ဌ–၅၈၊ ပညာပါရမီကို ချီးကြူးခန်း၊ အလောင်းတော်ဘဝတွင် ၇-နှစ်သားအရွယ်ကပင် ပုစ္ဆာများကို ဖြေကြားခဲ့ပုံ ဟောထား၏။ ။သုဂတိရောက်ကြောင်း ဟောထားသောဂါထာများ၊ ပါ–၃၈၀၊ ဌ–၆၇။

သမီးမိန်းမချည်း မွေးဖွါးခြင်းအပြစ်။ ။သမီးမိန်းကလေးများချည်းမွေးဖွါးခြင်းမှာ မုသာဝါဒအပြစ်ကြောင့်-ဟု ဟောထားသောဂါထာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၈၁၊ ဌ–တ–အုပ်–၄၃၆။

သမုဂ္ဂဇာတက။ ။ပါ–၁၉၆၊ ဌ–၅၀၁၊ မိန်းမကို ပါးစပ်တွင်း ငုံထား၍ စောင့်ရှောက်သော်လည်း လုံခြုံရန် ခဲယဉ်းလှကြောင်း ဟောထား၏။

သမုဒ္ဒကာကဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၅၂၂၊ မယားဟောင်းသေ၍ ဝိုင်းငိုကြသော တောထွက်ရဟန်းကြီးများ။

သမုဒ္ဒဇာတက။ ။ပါ–၉၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉၈၊ ဥပနန္ဒထေရ်-လောဘကြီးပုံ၊ ။သာဂရပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ ဋ္ဌ–၃၉၉၊ (သမုဒ္ဒရာဟော)။

သမုဒ္ဒဝါဏိဇဇာတက။ ။ပါ–၂၄၄၊ ဌ–စ–အုပ်–၁၆၀၊ ဒေဝဒတ်နှင့် ၎င်း၏ဒကာ ၅၀၀-တို့ အဝီစိငရဲ၌ ခံကြရပုံနှင့် အတိတ်၌ နတ်မိုက်၏ စကားကို နားယောင်မှား၍ ပျက်စီးကြပုံ ဟောထား၏။

သမုဒ္ဒရာ။ ။သမုဒ္ဒရာအမျိုးမျိုးကို ခွဲပြသော သုပ္ပါရကဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၃၉၊ ဌ–စ–အုပ်–၁၄၁၊ ၂။ ။သမုဒ္ဒရာရေ၌ ဆားငံရေဖြစ်ပုံကို ကာဏာရိဋ္ဌ နဂါးက မှားယွင်းစွာယူထားပုံ၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၅၂။ ။၎င်းအယူမှားကို ရှင်းပြခန်း၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၃၉၊ ဌ–သ–အုပ်–၆၅။

သမ္မောဒမာနဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၄၊ ညီညွတ်မှ ဘေးရန်အပေါင်းကို တွန်းလှန်နိုင်ကြောင်း၊ ငုံးတို့ဖြစ်ပုံ-ပျက်ပုံ ပြဆိုထားရာ အလွန်မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

သမင်မက လူသားကိုမွေးဖွါးခဲ့ဘူးပုံ။ ။သမင်မက သုတ်သွေးပါသော ရသေ့၏ကျင်ငယ်ကို သောက်ခြင်းကြောင့် လူသားကလေး မွေးဖွါးခဲ့သောဇာတ်များ၊ အလမ္ဗုသာဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၁။ ။နိဠိနိကာဇာတက၊ ပါ–၃၁၊ ဋ္ဌ–၂၀၃။

သရဘမိဂဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၇၂၊ ဌ–စ–အုပ်–၂၆၃၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ပညာကြီးကျယ်ပုံနှင့် မင်း၏အသက်ကို ကယ်ခဲ့သော သမင်ဆိုးဆောက်။

သရဘင်္ဂဇာတက။ ။ပါ—၃—အုပ်—၅၊ ဌ—မ—အုပ်—၁၃၃၊ ဘုရားလောင်း ဇောတိပါလလုလင် လေးအတတ်ကိုပြပြီးနောက် စည်းစိမ်ချမ်းသာများကို စွန့်ပယ်ကာ ရသေ့ပြုသွားပုံ၊ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ် ပရိနိဗ္ဗာန် စံရပုံ၊ ၎င်းအားအတိတ်ဘဝကလည်းရိုးမြောက်ခဲ့ဘူးပုံများကိုပြဆိုထား၏။

သရက်သီးပမာဏ။ ။ရှေးအခါက သရက်သီးများမှာ အိုးစရည်းပမာဏ ရှိ၏-ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဌ—မ—အုပ်—၃။

သာကေတဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၆၊ ဘုရားရှင်အား မိဘအသစ် ပုဏ္ဏားလင်မယား ပေါ်လာပုံကို ပြဆိုထား၏။ ။ ပါ—၆၆၊ ဌ—၃—အုပ်—၂၁၅၊ချစ်ခင်ကြခြင်းအကြောင်း ၂-မျိုးကိုပြသော ဂါထာ။

သစ္စံကိရဇာတက။ ။ပါ—၃၀၀၊ ဌ—စ—အုပ်—၃၅၅၊ သီလတန်ခိုးကြောင့် လူ့ဘဝနှင့်ပင် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရပုံ။

သာဓုသီလဇာတက။ ။ပါ—၅၂၊ ဌ—၃—အုပ်—၁၂၅၊ သီလရှိသူအားသမီး ပေးအပ်ပုံ၊ သမီးကို လင်ပေးစားရန် မည်သူနှင့် သင့်လျော်ပါသနည်း-ဟု ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားသောပုဏ္ဏား။

သာဓုနရဓမ္မကဏ္ဍ။ ။ဝိဓုရအမတ် ပညာရှိက ပုဏ္ဏကဘီလူးအား ပြောပြပုံ၊ ပါ—၃—အုပ်—၂၉၇၊ ၃၀၀၊ ဌ—သ—အုပ်—၂၁၀၊ ၂၁၇။

(၁) ပြုဘူးသောကျေးဇူးကို ပြန်ပြုခြင်း။

(၂) စိုပြီးသားလက်ကို မခြောက်စေခြင်း၊ (ဝါ) မိတ်မပျက်စေခြင်း။

(၃) မိတ်ဆွေများကို မပြစ်မှားခြင်း။

(၄) မိန်းမကိုအကြောင်းပြု၍ အကုသိုလ်အမှုများကို မပြုခြင်း၊ ဤလေးပါးကို သာဓုနရဓမ္မဟု ဟောထားတော်မူ၏။

သာရမ္ဘဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၇၊ ချိုသာသော စကားကိုသာ ပြောဆိုရန် တိုက်တွန်းထားသောဂါထာ။

သာလကဇာတက။ ။ပါ—၆၉၊ ဌ—၃—အုပ်—၂၄၃၊ တပည့်ကိုညှင်းဆဲလိုက်၊ချော့မြူလိုက်လုပ်သော မထေရ်အကြောင်း။

သာလိတ္တဇာတက။ ။ပါ—၂၅၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၄၂၊ စကားများလွန်း၍ ခံတွင်းထဲသို့ ဆိတ်ချေးများ ပစ်သွင်းခံရသောပုဏ္ဏား၊ အတတ်ဟူသမျှ တတ်ကောင်းကြောင်း။

သာလိကေဒါရဇာတက။ ။ပါ–၂၇၆၊ဌ–စ–အုပ်–၂၇၆၊မိဘကိုလုပ်ကျွေးသော အလောင်းတော်ကျေးသားငှက်ငယ်။

သာလူကဇာတက။ ။ပါ–၈၆၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇၆၊အပျိုကြီးမင်္ဂလာဆောင်ရန်အတွက် သေရသောဝက်။

သာဠိယဇာတက။ ။ပါ–၁၃၀၊ဌ–တ–အုပ်–၁၈၈၊သူတပါးကိုမကောင်းကြံ၍ ဘေးရန်ထိခဲ့သောဆေးသမား။

သိကြားမင်းပေးသောလက်နက် ၃-မျိုး။ ။ပဲကွပ်၊စည်၊နို့ဓမ်းအိုး ဤ၃-မျိုးနှင့် ဝက်ထံမှရသော ပတ္တမြားပုံကန့်ခိုးများကြောင့် မင်းဖြစ်ရသော ဒဓိဝါဟနမင်း၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၉၂။

သိကြားမင်း ဋ္ဌသာ မစ္ဆေရနှိပ်စက်ခံရပုံများ။ ။သိကြားမင်းမှာ ရံခါရံခါ သူတော်ကောင်းတို့ကျင့်သည့်ကို သူ၏စည်းစိမ်ကိုလုအံ့ထင်၍ အမျိုးမျိုးနှောက်ယှက်တတ်ပုံ၊ ဌ–၃၅၄။ ။အလောင်းတော်ရသေ့အား အကျင့်ပျက်စေရန် မင်းသမီးနှင့်ကြံဖန်၍ဖျက်ဆီးပုံ၊ လောမကဿပဇာတက၊ပါ–ပ–အုပ်–၁၉၃၊ဌ–တ–အုပ်–၄၈၉။ ။အလမ္ဗုသာ နတ်သမီးကို စေလွှတ်၍ ဣသိသိင်္ဂရသေ့ငယ်ကို ဖျက်ဆီးခိုင်းပုံ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၂၊ဌ–မ–အုပ်–၁၆၁။ ။နိဠိနိကာမင်းသမီးကိုစေလွှတ်၍ ရသေ့ငယ်ကိုဖျက်ဆီးခိုင်းပုံ၊ ပါ–၃၁၊ဌ–၂၀၃။ ။ဒါနမပြုနိုင်ရန် ပစ္စည်းများကွယ်ဖွက်ထားပုံ၊ ဝိသယှဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၃၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၁၈။

သိင်္ဂါလဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၅၀၊ ဒေဝဒတ်ရဟန်း မှုသားပြောခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ ဟောထား၏။ ။ပါ–၃၃၊ဌ–၅၁၅၊ဘုရားလောင်းမြေခွေးကိုသတ်ရန် ဒေဝဒတ်အလောင်းက သူသေယောင်ဆောင်နေပုံ။ ။ပါ–၃၄၊ဌ–၅၂၆၊ကိလေသာကို နှိပ်ကွပ်ရန်ဟောထား၏၊ဆင်သေကောင်ဝမ်းတွင်ဝင်၍ စားသောက်သောမြေခွေး။ ။ပါ–၃၆၊ဌ–ဒု–အုပ်–၅၊ခြင်္သေ့မငယ်ကိုမရ၍ ပျက်စီးရသောမြေခွေး။

သိဿပုပ္ဖဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၂၊ ဌ–တ–အုပ်–၂၈၉၊ ကြာနံ့နမ်းသည်ကို ခိုးသည်ဟုစွပ်စွဲခံရသောရသေ့။

သိရိဇာတက။ ။ပါ–၈၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၆၈၊ အနာထပိဏ်သေဌေးကြီးအိမ်မှကြက်သရေကို ခိုးရန်လာသောပုဏ္ဏား။

သိရိကာဠကဏ္ဏိဇာတက။ ။ပါ–၁၄၁၊ဌ–တ–အုပ်–၂၄၁၊ ကြက်သရေရှိ, မရှိပြိုင်ကြသောနတ်သမီးနှစ်ယောက်၊ ကြက်သရေတိုက်ခမ်းမှာ ထိုအခါမှစ၍ ပေါ်လာကြောင်း။

သိရိမန္တဇာတက။ ။ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၁၃၊ ပညာနှင့်အာဏာ ၂-ပါးတွင် ပညာကသာမြတ်ကြောင်း **မဟောသဓာ**ပညာရှိကဖြေပြပုံ။ ။ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၉၅-၌ အကျယ်ပြဆိုထား၏။

သီဒါမြစ်အကြောင်း။ ။ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၂၅၊ ပါ—၃—အုပ်—၁၀၆။ ။ပါ—၂၀၁၊ဋ္ဌ—၁၅၆။

သီလဝနာဂရာဇဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၇၊ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၇၊အစွယ်လှူပုံနှင့် ခန္တီပါရမီဖြည့်ကျင့်ပုံ။

သီလာနိသံသဇာတက။ ။ပါ—၄၉၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၁၀၁၊ဗုဒ္ဓါနုဿတိအကျိုး၊ အားတက်ဘွယ်ရာကောင်းလှ၏၊ သူတော်ကောင်းနှင့်ပေါင်းသင်းရကျိုးကို ပြသော သဗ္ဘိရေဝ သမာသေထ-စသောဂါထာ။

သီလပေးသန့်လှသော အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်။ ။တံငါမုဆိုးတို့ကို မြင်တိုင်း မြင်တိုင်း သီလအယူခိုင်းတတ်ပုံကို အကြောင်းပြု၍ ဟောထားသော ကောရဏ္ဍိယဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၃၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၅၀။ ။ဤ၌ အဋ္ဌကထာတွင် ထေရော အနတ္တမနော အဟောသိ-ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

သီဟကောတ္ထုဇာတက။ ။ပါ—၄၉၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၉၀၊ မတူလျှင် မတုရန် နမူနာပေးထားသော ဇာတ်လမ်း။

သီဟစမ္မဇာတက။ ။ပါ—၄၉၊ ဋ္ဌ—၉၉၊ ကုန်သည်က မြည်းကို ခြင်္သေ့ရေခြုံပေး၍ ခြင်္သေ့ယောင် ဆောင်ခိုင်းပုံ။

သုကဇာတက။ ။ပါ—၇၂၊ ဋ္ဌ—၂၆၆၊ **အစားလွန်၍** သေသောကျေးသား။

သုကာရေတိ နိပါတမတ္တော။ ။ပါ—၃—အုပ်—၃၂၄၊ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၂၇၂၊ ဂါထာနံပါတ်-၁၀၁၀။

သုခဝိဟာရိဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၆၊ အဟောသုခံ-ဟု ဘဒ္ဒိယထေရ် ဥဒါန်းကျူးသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

သုစ္စဇဇာတက။ ။ပါ—၁၀၃၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၆၁၊**အေးအတူ** ပူအမျှ နေခဲ့ဘူးသော မယားကောင်းကို မမေ့ထိုက်ကြောင်း ဟောထား၏။

သုဇာတဇာတက။ ။ပါ—၉၆၊ ဋ္ဌ—၁၉၊ **မာန**ကြီးလှသော ဆီးသီးသည်ဖြစ်ခဲ့ဘူးသောမိဖုရား။ ။ပါ—၁၂၁၊ ဋ္ဌ—၁၄၄၊ သေသူအတွက်ဖြစ်သောသောကကို ငြိမ်းစေရန် နွားသေကို မြက်ကျွေးပြပုံ။ ။ပါ—၇၀၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၁၃၊ မယား ၇-မျိုးကို အကျယ် ဟောထား၏။

သုတနုဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၇၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၀၅၊ ဘီလူးစားခံ ရန် သွားပြီး အသက်နှင့်လဲ၍ မိခင်အိုကို လုပ်ကျွေးသော အလောင်းတော်။

သုတဆို ကြားလိုလှကြောင်း ဂါထာ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၃၇၊ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၅၂၆။

သုတသောမ(စူဠ)ဇာတက။ ။ပါ–၂၅၊ ဋ္ဌ–၁၀၉၊ မင်းစည်းစိမ်ကို စွန့်၍ တောထွက်ခဲ့ပုံ။

သုခဘောဇန ဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၉၉၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၄၀၇၊ ဒါနပြုရာ၌ ဝါသနာပါ၍ သာရဏီယကျင့်ဝတ်ကိုဖြည့်ကျင့်သော ရဟန်း ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောထား၏။ ။နတ်သုခစားရကျိုး ၁၂-ပါး၊ဋ္ဌ– ၄၂၃။ ။နတ်သုခကို ဟိရိတရားရှိသော နတ်သမီးအားသာ ရသေ့က ပေးပုံ၊ ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၄၃၁။

သုနခဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၆၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၅၊ ခေါ်သူလက်ထဲမှ လွတ်အောင် ကြံဆောင်သောခွေး။

သုပတ္တဇာတက။ ။ပါ–၀၀၊ ဋ္ဌ–၃၉၀၊ အချင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က ယသောဓရာထေရီအတွက် ငါးကျင်းသားနှင့် ထောပတ် သလေးဆွမ်း ရအောင် ရှာပေးသည်ကို အကြောင်းပြု ဟောထား၏။

သုပ္ပါရကဇာတက။ ။ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၃၉၊ ရေယံကြားက ၍သမုဒ္ဒရာ၌ မည်သည့်ရတနာမျိုးရှိကြောင်း ပြောပြပုံနှင့် သမုဒ္ဒရာအမည် အမျိုးမျိုးကို ပြောပြပုံ။

သုမင်္ဂလဇာတက။ ။ပါ–၁၇၀၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၁၇၊ မင်းတို့၏ ကျင့်ဝတ် များကို ဟောထား၏။

သုမေခမိဖုရား သားဆုတောင်းခန်း။ ။(ဝိသာခါကျောင်းအမကြီး အ လောင်း)၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၉၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၁၇၊ ဝ။

သုယောနန္ဒီဇာတက။ ။ပါ–၁၂၆၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၇၃၊ မိန်းမဟူသည် လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲလှကြောင်း ဟောထား၏။

သုရုစိဇာတက။ ။ပါ–၂၀၀၊ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၁၅၊ဝိသာခါကျောင်းအမကြီး က ဘုရားရှင်ထံ တောင်းသော ဆု ၈-ပါးကို အကြောင်းပြု ဟောထား၏၊ (သုမေခမိဖုရား)။

သုလသာဇာတက။ ။ပါ—၁၇၇၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၁၃၊ သူခိုးလင်ကို ချောက်ထဲ တွန်းချသော ပြည့်တန်ဆာမ၊ ငင်းနှင့်ပျော်ပါးရန်တည အတွက် ငွေတထောင်ပေးရကြောင်း ဆိုထား၏။

သုဝဏ္ဏဟံသဇာတက။ ။ပါ—၃၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၀၀၊ လောဘကြီး၍ ပျက်စီးရာတိုင်ခဲ့သော ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီအလောင်း၊ ရွှေဟင်္သာမင်း၏ အတောင်ကို တခါတည်း အကုန်နုတ်ယူပစ်လိုက်သောကြောင့် ဖျိုင်းတောင် ဖြစ်သွားပုံ။

သုဝဏ္ဏမိဂဇာတက။ ။ပါ—၁၂၆၊ ဋ္ဌ—ဘ—အုပ်—၁၆၉၊ မယားအလိမ္မာ အကြောင်း။

သုဝဏ္ဏကက္ကဋကဇာတက။ ။ပါ—၁၄၀၊ ဋ္ဌ—၂၇၅၊ အသျှင် အာနန္ဒာ အလောင်း ရွှေပုဇွန်က ဘုရားလောင်း လယ်သမား၏ အသက်ကိုကယ်ခဲ့ပုံ။

သုသီမဇာတက။ ။ပါ—၄၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀၊ ဘုရားရှင်ရအံ့သော လာဘ် လာဘ၌ မည်သူမျှ အန္တရာယ်မပြုနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ—၁၆၉၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—နိက္ခမ္မပါရမီကို ချီးကျူးခန်း။

သုသုမာရဇာတက။ ။ပါ—၅၅၊ ဋ္ဌ—၁၄၅၊ မျောက်၏ နှလုံးသားကိုစားလိုသော မိကျောင်းမအတွက် မိကျောင်းဖို အလိမ်ခံရပုံ။

သုဟနုဇာတက။ ။ပါ—၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၇၊ ယုတ်မာသူအချင်းချင်း သင့်မြတ်ကြကြောင်း၊ ခတ်ချင်းတူမှ ပေါင်းဖက်ကြကြောင်း ဟောထား၏။

သူကရဇာတက။ ။ပါ—၃၆၊ ဋ္ဌ—၀၊ မတူနိုင်သည်ကို တု၍ မစင်လူးခံရသော တောထွက်ရဟန်းကြီး၊

သူစိဇာတက။ ။ပါ—၁၄၇၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၆၅၊ ပညာပါရမီကို ချီးကျူးခန်း၊ သမီးရလို၍ ပန်းထိမ်ဆရာထံ အပ်ရောင်းသွားသော အလောင်းတော်။

သူတပါးအသက်ကို သတ်၍ ကျွေးမွေးရာ၌—စားသူမှာ ခန္တီ မေတ္တာ စသော ဂုဏ်များရှိလျှင် အပြစ်မရှိကြောင်း ဟောထားပုံ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၆၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၉။

သူတပါးအိမ်၌ မထားရသောအရာ ၄-မျိုး။ ။ဂါထာ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၆၆၊ နိုင်းနွား၊ နို့ညှစ်နွားမ၊ လှည်း စသည်၊ မယား၊

သူမိုက်ချီးမြှောက် မျိုးစေ့ပျောက်သို့။ ။ဥပမာဂါထာ၊ (သူကောင်း ချီးမြှောက် အညွှန့်ပေါက်သို့)၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၁။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၁၁၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၁။

သူယောင်မယ်တို့မှာ အပွင့်များဖြစ်ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၆၂။

သူလျှိုလုပ်ငန်း။ ။သူလျှိုလုပ်ငန်းအတွက် မဟောသဓာပညာရှိကကျေးသား ငှက်ကို စေလွှတ်ပုံ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၂၀၆၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၂၃၅၊ ၂၃၇၊ ၂၆၄၊ ၂၆၅၊ ကျေးသားငှက်က ကာမဂုဏ်ဖြင့် မြှား၍ သာဠိကာမထံမှ သတင်းညှစ်ယူပုံ။

သေဂ္ဂုဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၅၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၄၊ သမီးကိုသီလရှိ မရှိ စုံစမ်းသောဘခင်။

သေတကေတုဇာတက။ ။ပါ—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၁၀၊ မိစ္ဆာအကျင့် များကိုကျင့်၍ ဟန်ဆောင်ကြသော ရသေ့များ၊ စရဏမပါလျှင် အပါယ် လေးပါးမှ မလွတ်နိုင်ကြောင်း၊ (မိဘစသည်ကို အရပ် ၆-မျက်နှာဖြင့် ဝေဘန်ပြပုံလည်းပါ၏)။

သေယျဇာတက။ ။ပါ—၈၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၅၉၊အချုပ်ထဲနေရစဉ်မှာပင် သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်ကို ရသောအမတ်။ ။ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၉၊ ရအံ့ဆဲဆဲဖြစ်သော ပုရောဟိတ်ရာထူးကို စွန့်ပစ်ပြီး ရသေ့ပြုသွားပုံ။

သေရိဝ ဝါဏိဇဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၆၊ ဘုရား အလောင်းအပေါ်၌ ဒေဝဒတ်အလောင်းက စ၍ ရန်ငြိုးဖွဲ့ပုံကို ပြဆို ထား၏။

သဲလွန်စ။ ။သဲလွန်စ-ဟူသော စကားပုံကို မဟောသဓာပညာရှိက စ၍ ပြောဆိုခဲ့ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၁၇၀။

သောကဖြစ်ကြောင်း ၂-မျိုး။ ။ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၂၄၊ ပိယဝတ္ထု ပျောက် ပျက်မှု၊ ပိယဝတ္ထုမရမှု။

သောက ၁၀-မျိုး၊ နောင်မစိုးအောင်၊ သတိုးသက်ဝေ၊ ကျင့်တတ်စေလော့။ ။ ဤလင်္ကာအရ ဂါထာများ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၇၊ ဋ္ဌ—၁၇၀၊ မှတ်သား ဘွယ်။

သောဏကဇာတက။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၅၃၊ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၆၁၊ သောဏက ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အသျှင်မြတ်က သမဏဘဒြ (၈) ဂါထာကို ဟောတော်မူပုံ နှင့် နေက္ခမ္မပါရမီကို ချီးကျူးခဏ်း။

သောဏနန္ဒဇာတက။ ။ပါ—၇၄၊ ဋ္ဌ—၃၃၁၊ မင်းစည်းစိမ်ကိုစွန့်၍ မိဘကို လုပ်ကျွေးကြသော ရသေ့ညီနောင်။

သောမဒတ္တဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၅၆၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်-၁၅၀၊ မင်းကြီးထံ သွားတကောင်ပေးသနားပါရန် အတောင်းခိုင်းရာ အတောင်းစကား ဖြစ်မလာဘဲ အပေးစကားဖြစ်သွားပုံ၊ (လာဠုဒါယီထေရ်အလောင်း ဖျင်းအခဲ့ပုံကို ပြန်ဟောထား၏)။ ။ပါ–၁၆ဂ၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၃၆၇၊ သာမဏေသေ၍ ငိုကြွေးခသာရဟန်းကြီး၊

သောမနဿဇာတက။ ။ပါ—၃၃၄၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၄၆၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်စသည်ကို ရောင်းစားသော ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသောရသေ့။

သံအမတ်များ။ ။သံအမတ်များကို မဟောသဓာပညာရှိက စေလွှတ်ခဲ့ပုံ၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၂၃၅၊

သံကိုကြွက်စား၊ သားကိုစွန်ချီ။ ။ဤအကြောင်း အရာကို ဟောထားသော ကူဋဝါဏိဇဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၅၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၅။

သံကိစ္စဇာတက။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၅၉၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၂၇ဂ၊ အဇာတသတ်မင်းသားအလောင်းမှာ ရှေးအတိတ်ကလည်း ဘခင်ကို သတ်ခဲ့ဘူးပုံ။

သံဝရဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၃ဂ၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၃၃၊ ဘုရားအလောင်း အမတ်၏ အဆုံးအမကိုလိုက်နာသောကြောင့် အစ်ကို (၉၉) ယောက်ကို ကျော်လွှန်၍ မင်းဖြစ်ရပုံ။

သံသီတိ အဘာသိ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၁၀၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၃၆။

သင်းချိုင်းကုန်းရွေးသောပုဏ္ဏား။ ။ငှင်းရွေးချယ်ထားသော ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင် သုံးလုံးအကြား၌ပင် စွန့်ပစ်ခဲ့သော ရုပ်ခန္ဓာပေါင်း (၁၄၀၀၀) ရှိခဲ့ကြောင်း၊ (ဝါ) မြှုတ်နှံခဲ့ဘူးကြောင်း ဟောထားသော ဥပသာဠက ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၄၁၊ ဋ္ဌ-ဒု—အုပ်—၄၉။

ဒီဃနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

သဒ်(စက္ကဝတ္တိ)ရာဇဥပ္ပတ္တိဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၆၂၊ ဋ္ဌ–၃၉၊ မေတ္တေယျ ဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းတော်မူခါနီး စကြဝတေးမင်းဖြစ်မည့် အကြောင်းကို ဟောထားတော်မူပုံ၊ ကျူရိုးတို့ဖြင့် ကျောင်းဆောက်လှူခဲ့ရကျိုး။

သင်္ဂဟတရားလေးပါးတို့ဖြင့် ချီးမြှောက်ရကျိုး။ ။(ဒါန-ပေယျဝဇ္ဇ-အတ္တစရိယ-သမာနတ္တတာ) ဤလေးပါးဖြင့် သတ္တဝါတို့အား ချီးမြှောက်ခဲ့သောကြောင့် ဘုရားရှင်၌ လက်ခြေများနူးညံ့ရကြောင်း၊လက်ချောင်း-ခြေချောင်းတော်များ တညီတညွတ်တည်းရှိရကြောင်း ဟောထားသော (ကရစရဏမုဒုဇာလတာ လက္ခဏာဝဏ္ဏနာ)၊ ပါ–၁၂၅၊ ဋ္ဌ–၁၁၀၊

သင္ဂဟံဝတ္ထုနိကံပုဒ်အဖွင့်။ ။၁–ပါ–၄၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၃။ ၊၃–ပါ–၅၄၊ဋ္ဌ–၃၆၊ သော၀ဂ္ဂကံပုဒ်အဖွင့်လည်း ပါ၏။

သင်္ဂီတိသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၇၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၃၊ ပိဋကသုံးသွယ်မှ တရားများကို ဧကက–ဒုက။ပ။ ဒသက စသည်ဖြင့် စုပေါင်း၍ အသျှင်သာရိပုတ္တရာ ယေရ်ဟောထား၏၊ ဗဟုဿုတ ဟင်းလေးအိုးကြီးဟူ၍ ခေါ်ဆိုထိုက်လှသော သုတ် ဖြစ်၏၊

သဥ္ဈယပေလဋ္ဌ ပုတ္တဝါဒဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၅၄၊ဋ္ဌ–၁၅၁၊(အမရာဝိက္ခေပဝါဒ)။

သညာနိရောဓကထာဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–၃၀၃၊ ဤ၌ သညာကို စိတ္တဟူ၍ ဟောထား၏။

သညာအတ္တကထာဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–၃၀၉။

သညာပေတဗ္ဗဓိမိဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၁၀၅၊ ဋ္ဌ–၉၅၊ သံဃာ့အလယ်တရားဟောရာ၌ လွဲမှားနေလျှင် ပြုပြင်ပေးရန် အစီအစဉ်များကို ပြဆိုထား၏။

သညီဝါဒဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၉။

သတ္တကဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၂၁၊ ၇-ခု,၇-ခု ရှိသော တရားများကို စုပေါင်း၍ ဟောထား၏။

သတ္တကမ္မဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၂၄၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၆၊ ဗဟုကာရ-ဘာဝေတဗ္ဗ-ပရိညေယျ-အဘိညေယျ-ပဟာတဗ္ဗ-ဟာနဘာဂိယ- ဝိသေသဘာဂိယ-ဒုပ္ပဋိဝိဇ္ဈ- ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗ-သစ္ဆိကာတဗ္ဗ ဤ ၁၀-ချက်ကိုမူတည်၍ (၇) ခုစီရှိသော တရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

သတ္တုဿဒတာလက္ခဏဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၁၂၄၊ ဠ–၁၀၉၊ စားကောင်း သောက်ဘွယ်များကို လှူခဲ့သောကြောင့် လက်၊ ခြေ၊ ပခုံး၊ လည်ပင်း ဤ (၇) ဌာန၌ ပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုး ရှိတော်မူခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

သဒ္ဓမ္မ ၇-မျိုး။ ။ပါ–၂၀၇၊ ဠ–၂၂၁၊ (သဒ္ဓါ-ဟိရိဩတ္တပ္ပ-ဗဟုဿုတ-အာရဒ္ဓဝီရိယ-ဥပဋ္ဌိတဿတိ-ပညဝါ)၊ အရိယာခနဲ ၇-ပါး ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြ၏။

သမ္ပသာဒနီယသုတ်။ ။ပါ–ဂ၂၊ ဠ–၅၇၊ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များ၌ ကြည်ညိုလှပုံကို အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် လျှောက်ထားချက်။ (သာရိပုတ္တ သီဟနာဒ ဝဏ္ဏနာ)။

သမဒန္တသုသုက္ကဒါဌာလက္ခဏဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၁၄၃၊ ဠ–၁၂၂၊ မိစ္ဆာဇီဝမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် ညီညွတ်သော သွားတော်၊ ဖြူစင်တောက်ပသော စွယ်တော် ရှိတော်မူရကြောင်း ဟောထား၏။

သမနုယုဥ္ဇာပနကထာ။ ။၁–ပါ–၁၅၄၊ ဠ–၂၉၀၊ အကျင့်နှင့်ပတ်သက်၍ ပယ်ပုံ၊ကျင့်ပုံကို ဘုရားရှင်အလိုအားဖြင့် ရှင်းပြထား၏။ (သမနုယုဥ္ဇတိ၊ သမနုဂါဟတိ၊ သမနုဘာသတိ ဤ ၃-ပုဒ်အထူးကိုလည်း ဖွင့်ပြထား၏)။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပ္ပဝေဒိတဓမ္မဝိနယဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၉၉၊ ဠ–၉၃၊ ဤသာသနာတော်၌ ပျင်းရိသူ ဒုက္ခဖြစ်ကာ၏၊ လုံ့လဝီရိယရှိသူမှာ သုခဖြစ်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

သမောသရဏ ၃-မျိုး။ ။(စုဝေးခြင်း၊ ဩသရဏ၊ သဟဇာတ၊ ပစ္စယ)၊ ၂–ဠ–၉၀၊ ပါ–၅၂။

သာမညဖလသုတ်။ ။၁–ပါ–၄၄၊ဠ–၁၂၂။ ။သာမညဖလပုစ္ဆာဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၄၇၊ ဠ–၁၃၀။ ။သာမညဖလ၊ (ရဟန်းပြုရခြင်း၏အကျိုးများ) ကို ဖြေပြတော်မူပုံ၊ ပါ–၅၅၊ ဠ–၁၅၂။ ။သာမညဖလပုဒ်ကို အရကောက်ပြပုံ၊ ပါ–၄၀၊ ဠ–၁၄၃။ ။(သာမညဖလသုတ်-သံ-၌လည်း ရှိ၏)။

သာရပ္ပတ္တကထာ။ ။၃–ပါ–၄၂၊ဠ–၄၂၊တိတ္ထိတို့အလိုနှင့် သာသနာတော်အလို အနှစ်သာရ ယူကြပုံကို ပြဆိုချက်။

သာဝကယုဂပရိစ္ဆေဒဝဏ္ဏနာ။ ။၂–ပါ–၄၊ ဠ–၁၀၊ ဝိပဿီစသော ၇-ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ သာဝကများကို ပြဆိုချက်။ ။သာဝကသန္နိပါတပရိစ္ဆေဒဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၄၊ ဠ–၁၁။

သိင်္ဂါလသုတ်။ ။၃-ပါ-၁၄၆၊ ဌ-၁၂၄၊ မိဘကျင့်ဝတ်၊ သားသမီး ကျင့်ဝတ်များကို ပြည့်စုံစွာ ဟောထားတော်မူ၏။

သီဟပုပ္ဖစုကာယ၊ စိတန္တရံသ၊ သမဝဋ္ဋကန္ဒလက္ခဏဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ-၁၃၄၊ ဌ-၁၁၀၊ သတ္တဝါတို့အပေါ်၌ တိုးတက်ကြီးပွါးအောင် ကြိုးဆောင် ပြုလုပ် ပေးခဲ့သောကြောင့် ပြည့်ဖြိုးသော ကိုယ်တော်၊ တညီတည်းသော ကျောပြင်၊ ပြည့်ဖြိုးသော လည်ပင်းတော်ရှိတော်မူပုံ ဟောထား၏။

သီဟဟနုလက္ခဏဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ-၁၄၂၊ဌ-၁၂၂၊သမ္ဖပ္ပလာပမှ ရှောင်ကြဉ် ခဲ့သောကြောင့် ပြည့်ဖြိုးသော မေးတော်ရှိပုံဟောထား၏။

သုခမဇ္ဈဝိလက္ခဏဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ-၁၂၀၊ ဌ-၁၁၃၊ ကုသိုလ်ပါလော၊ အကု သိုလ်ပါလော-စသော အမေးပုစ္ဆာများကို မေးမြန်းခဲ့သောကြောင့် နူးညံ့ သော အရေတော်ရှိ၍ မြူမှုံတို့လည်း လုံးဝကပ်ရောက်ခြင်းမရှိကြောင်း ဟောထား၏။

သုတ္တန္တရာဇာ။ ။မဟာပဒါနသုတ်ကို သုတ္တန္တရာဇာ-ဟု အမည်ပေးထားပုံ၊ ၂-ဌ-၇၁၊ ဘာဏဝါရပေါင်း ၁၂၆-ဘာဏဝါရရှိကြောင်း ရှင်းပြ ထား၏။

သုနက္ခတ္တဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ။ ။၃-ပါ-၁၊ ဌ-၁၊ အစေလက တိတ္ထိတို့ကို ကြည် ညိုသော ရဟန်း၊ နောင်အခါတွင် လူထွက်၍ ဘုရားရှင်၏ အပြစ်များကို ကြံဖန်ပြောဆိုပုံ။ ။သုနက္ခတ္တ ရဟန်းအား ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်၏ ပရိကမ်ကို မဟောခြင်းမှာ ရှေးအတိတ်ဘဝက သီလဝန္တရဟန်းတော် တပါးကို နားပင်းအောင်ပြုလုပ်ခဲ့ဘူးသောကြောင့်ဟု ပြဆိုထားပုံ၊ ၁-ဌ- ၂၇၀၊ ပါ-၁၄၅။

သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒတာလက္ခဏဝဏ္ဏနာ။ ။၃-ပါ-၁၁၉၊ ဌ-၁၀၂၊ ခြေဘဝါး တော်အပြင် ညီညီညွတ်ညွတ်ရှိရခြင်းအကြောင်းများကို ဟောထား၏။

သုဘသုတ်။ ။(သုဘမာဏဝဝတ္ထု)၊ ၁-ပါ-၁၈၀၊ ဌ-၃၁၇၊ သီလ- သမာဓိ-ပညာက္ခန္ဓ-သုံးပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။

သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏလက္ခဏဝဏ္ဏနာ။ ။၃-ပါ-၁၃၀၊ ဌ-၁၁၆၊ ဒေါသမဖြစ်ခဲ့မှု၊ နူးညံ့သော အခင်း အရုံများကို လှူဒါန်းခဲ့မှုကြောင့် ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူကြောင်း။

သူတပါးအကျိုးဆောင်ရကျိုး။ ။သူတပါးတို့ ချမ်းသာအောင်၊ ဘေးရန် လုံခြုံအောင် တရားနှင့်အညီ စောင့်ရှောက်ပေးရသော ကောင်းမှုကြောင့်

၁၀၇-ကွက် စက်လက္ခဏာတော်များကိုရကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပါ—၁၂၁၊ ဋ္ဌ—၁၀၅၊ ၆။

သူတပါးတို့ကိုမညှဉ်းဆဲခြင်းအကျိုး။ ။သူတပါးတို့ကို မညှဉ်းဆဲခဲ့သောကြောင့် အရသာတို့ဆောင်နိုင်သော အကြောပေါင်း ၇၀၀၀-ရှိတော်မူကြောင်း ဟောထားသော ရသဂ္ဂသဂ္ဂိတာလက္ခဏာဝဏ္ဏနာ၊ ပါ—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—၁၁၉၊

သောဏဒဏ္ဍသုတ်။ ။၁—ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၂၄၉၊ ဗြဟ္မဏတို့အင်္ဂါကို မေးလျှောက်၍ ဖြေရှင်းဟောထား၏။ ။သောဏဒဏ္ဍဂဏကထာ၊ ပါ—၁၀၅၊ ဋ္ဌ—၂၅၀။

သောမနဿပဋိလာဘကထာဝဏ္ဏနာ။ ။၂—ပါ—၂၂၇၊ဋ္ဌ—၃၃၁၊သောတာပန် ဖြစ်သွားသော သိကြားမင်းက ဝမ်းမြောက်လှခြင်းအကြောင်း ၆-ပါးကို ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားခဏ်း။

ဝိနယ ပိဋက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သကျ(ဆ)ပဗ္ဗဇ္ဇကထာ။ ။၄—ပါ—၃၃၆၊ ဋ္ဌ—၁၁၀၊ အနုရုဒ္ဓါ စသော သာကီဝင်မင်းသား ၆-ယောက်တို့ ရဟန်းပြုခဏ်း။

သက်နီးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်ရာများ။ ။သက်နီး၌ဖြတ်ရခြင်း၊ ချုပ်ရခြင်း အကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း၊ ၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၄။ ။၎င်း၌ အပ်-မအပ် ဝိနိစ္ဆယကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဋ္ဌ—၂၅၁။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၅။ ။သက်နီးချုပ်ရာနှင့် စပ်၍ ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ၊ ၄—ပါ—၂၅၁၊ ဋ္ဌ—၄၉။ ။အနားပတ်အိမ် အနားပတ်သီးနှင့်စပ်၍ ပညတ်ချက်များ၊ ပါ—၂၇၇။ ။သက်နီး၌ ထပ်ခြင်း,ဖြတ်ခြင်းနှင့်တကွ အရောင်တွင် အပ်-မအပ် ဝိနိစ္ဆယကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၃—ပါ—၄၀၃၊၄၁၂၊၄၂၂၊ ဋ္ဌ—၄၀၉၊၄၁၆။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၅၇၊ ၈။ ။သက်နီး ၉-ထည်နှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ၊ ဝိကပ္ပနာပြုပုံ၊ ၁—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၆၊၂၃၀။ ။၎င်း၌ အဓိဋ္ဌာန်မတင်သေးဘဲ၊ ဝိကပ္ပနာမပြုသေးဘဲ ထားနိုင်သော ကာလများ၊ ဋ္ဌ—၃၀၇၊ ။အဓိဋ္ဌာန ဝိကပ္ပနဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၃၁—မှ—၄၁—အထိ။ ။သက်နီး ၁၁-ထည်ကို ရေတွက်ပြပုံ၊ ၅—ပါ—၂၄၉၊ ဋ္ဌ—၁၈၃၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော သက်နီးများ။ ။သက်နီးအမျိုးအစား

၆-မျိုးကို ခွင့်ပြုတော်မူပုံ၊ ၃—ပါ—၃၉၄၊ ဌ—၄၀၂။ ။အနုလောမစီဝရ၊ ဌ—၃၇၅။ ။သဂ်ဟ—ဌ—၄၆၃။ ။သက်န်း ၃-ထည်ဖြင့် အချမ်းဒဏ်ကို ခံနိုင် မခံနိုင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် စုံစမ်းကြည့်တော်မူပုံ၊ (တိစီဝရာနုဇာနနကထာ)၊ ၃—ပါ—၄၀၁၊ ဌ—၄၀၉။ ။သက်န်း ၃-ထည်၏ အလျားအနံကို ပြဆိုခဏ်း၊ သဂ်ဟ—ဌ—၃၂။ ။၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၆။ ။သက်န်းဝေဘန်ကောင်း၊ မဝေဘန်ကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲခြားပြပုံ၊ ၅—ပါ—၃၆၉၊ ဌ—၂၃၄။ ။ဝိနည်းတိစီဝရိက်ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သက်န်းကြီးနှင့် ကင်းနေနိုင်သော အချက် ၅-ချက်၊ ၃—ပါ—၄၁၃၊ ဌ—၄၁၁။ ။သဂ်ဟ—ဌ—၄၆၀၊ ၁။ သက်န်းဝတ်ပုံဝတ်နည်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၂—ဌ—၁၆၁၊ (သေခိယ)။ ။သက်န်းကိုခေါက်ရာ၌ အလည်တွင် ခေါက်ရိုးမကျိုးစေရန် လက်လေးသစ် လက်ခလေးသစ် ခွါ၍ခွါ၍ ခေါက်ရန် ခွင့်ပြုထားတော်မူပုံ၊ ၃—ပါ—၅၀၊ ဌ—၂၆၀။ ။၄—ပါ—၃၉၃၊ ၃၉၉။ ။သဂ်ဟ—ဌ—၂၂၄။ ။သက်န်းများစွာအလှူခံသည်ကို ဥဒေနမင်းက အပြစ်တင်၍ အသျှင်အာနန္ဒာထေရ်က ရှင်းပြခဏ်း၊ ၄—ပါ—၄၇၇၊ ဂ။

သက်န်းဘိုးစသည်ကို အလှူခံနည်း။ ။သက်န်းဘိုး စသည်အတွက် လှူရာနှင့် ပတ်သက်၍ အပ်အောင် အလှူခံနည်းကိုဟောထားသော ရာဇသိက္ခာပဒ၊ ၁—ပါ—၃၂၃၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၅၂။ ။သဂ်ဟ—ဌ—၆၁၊ ၆၂။

သဠာရိတ္တသမုဋ္ဌာနပဏ္ဏာနာ။ ။၅—ပါ—၁၅၉၊ ဌ—၁၄၅။

သတ္တဗုဒ္ဓရသိမာကထာ။ ။၃—ပါ—၁၅၀၊ ဌ—၃၃၃။

သတ္တသတိကက္ခန္ဓက။ ။၄—ပါ—၄၉၁၊ ဌ—၁၃၄၊ ဒုတိယ သင်္ဂါယနာတင်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။

သတ္တကဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။၅—ပါ—၂၃၉၊ ဌ—၁၇၉၊ ဝိနယ၌ ၇-ခုစီ ရှိသော တရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

သတ္တသာမိစိယောပုဒ် အဖွင့်။ ။၅—ဌ—၁၇၉၊ ပါ—၂၃၉။

သတ္တသမထနာနတ္တာဒိဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ—၂၇၅၊ ဌ—၁၉၉။

သတ္တာဟကာလိကပဥ္စဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ—၃၇၅၊ ဌ—၂၃၀။

သတိဝိနယကထာ။ ။၄—ပါ—၁၉၁၊ ၂၂၉၊ ဌ—၃၆၊ သတိ ဝိနယော ခိဏာ ' သဝသော ဒါတဗ္ဗော။

သတ္တကမ္မ ပဋိက္ခေပကထာ။ ။၃–ပါ–၃၀၉၊ဋ္ဌ–၃၇၅၊ ငှက်နှင့် ဖင်း၏ အနီး လက်နှစ်သစ်အတွင်း၌ ဒါးစသည်ဖြင့် မခွဲရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ခွဲလျှင် ထုလ္လစ္စယ အာပတ်သင့်၏ဟူလို၊

သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ္တကထာ။ ။၃–ပါ–၆၃၊ဋ္ဌ–၂၆၃။ ။၄–ပါ–၃၉၀။ ။ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၂၃၀၊သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်အပေါ်၌ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာက ပြုရသော ဝတ်များ၊

သန္နိဓိကာရကံ ပရိဘုဥ္ဇိတဗ္ဗာနိပုဒ် အဖွင့်။ ။(ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒ)၁–ပါ–၃၆၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၀၉။

သပ္ပါဏကဝဂ္ဂ။ ။(ပညတ္တိဝါရ)၅–ပါ–၃၄၊ ။အာပတ္တိဝါရ၊ပါ–၆၀၊ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

သပိတ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သပိတ်,သပိတ်ခြေ,ခွက်နှင့်စပ်၍အပ်, မအပ် ဝိနိစ္ဆယကို ပြဆိုခဏ်း၊၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၂။ ။၄–ပါ–၂၄၀၊ ဋ္ဌ–၄၇။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၆၊၄၃၉၊၄၆၃၊ ။သပိတ် ၉-လုံး၏ ပမာဏကို ပြဆိုခဏ်း၊၁–ပါ–၃၅၃၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၀၁၊၂၊ ။၂-ပါ–၃၁၀။ ။ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၃၆၊ ။သပိတ်၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပုံ၊ဝိကပ္ပနာပြုပုံ၊ အဓိဋ္ဌာန် ကျခြင်း အကြောင်း ၉-မျိုး၊၁–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၀၃၊၂၀၅။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၃၆၊ ။သပိတ်ထားကောင်း၊ မထားကောင်းသော နေရာများကိုပြဆိုခဏ်း၊၃–ပါ–၅၉၊ဋ္ဌ–၂၆၀။ ။၄–ပါ–၂၄၉၊ဋ္ဌ–၄၇၊၀၊ သပိတ်နှင့်စပ်၍ သိထိုက်သော အရာများကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။၁–ပါ–၃၅၀၊ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၀၇၊ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၂၂၅၊ဤ၌ သက်နီးအတွက် လည်း ပြထား၏။ ။ဋ္ဌ–၄၃၉၊၄၄၀၁၀။ ။သပိတ်သက်နီးစသည် မရှိခဲ့သော် ရဟန်း ခံမပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ၊ အပတ္တကာဒိ ဝတ္ထုကထာ၊ ၃–ပါ–၁၂၅၊ဋ္ဌ–၃၀၇။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၁၅၆။ ။ သပိတ်ဖြင့် အသုံးမပြုကောင်းသော အရာများကို ဟောထားတော်မူပုံ၊ ၄–ပါ–၂၅၀၊ဋ္ဌ–၄၀၉၊

သဘာဂါပတ္တိ ပဋိကမ္မဝိဓိ။ ။၃–ပါ–၁၇၀၊ဋ္ဌ–၃၄၅၊၆၊ သဘာဂအာပတ်ရှိ ရဟန်းတို့ ကုစားရပုံ နည်းကို ဟောထား၏။ ။သဘာဂ အာပတ်ရှိ ရဟန်းအချင်းချင်း ဒေသနာ မကြားရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ၃–ပါ–၁၆၉၊ဋ္ဌ–၃၄၅၊

သမထကဏ္ဍက။ ။၄–ပါ–၁၈၈၊ ဋ္ဌ–၃၆။ ။သမထ ၇-ပါးကို အကျယ် ဟောထား၏။ ။သမထဘေဒကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ၅–ပါ–၁၈၃။ ။ သာဓာရဏဝါရ၊ ပါ–၁၈၅။ ။သမထာ သမထဿ သာဓာရဏဝါရ၊ ပါ–၁၈၇။ ။တဗ္ဘာဂိယဝါရ၊ ပါ–၁၈၈။ ။သမထသမ္မုခါဝိနယ ဝါရ၊ ပါ–၁၈၉။ ။သမထဝါရဝိဿဇ္ဇနာဝါရ၊ ပါ–၁၉၃။ ။သမ္မတိ ဝါရ၊ ပါ–၁၉၅။ ။သမ္မန္တိ နသမ္မန္တိဝါရ၊ ပါ–၁၉၇။ ။သမထာဓိ ကရဏဝါရ၊ ပါ–၂၀၀။ ။သမထကဏ္ဍကပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာ၊ ပါ–၂၀၉၊ ဋ္ဌ–၁၅၅။ ။သတ္တသမထနိဒါနဝဏ္ဏနာ၊ ၅–ပါ–၂၇၃၊ ဋ္ဌ–၁၉၉။

သမနုဘာသနသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၆။

သမ္ဘာဝတ္တန(အဋ္ဌာရသ)ဝတ္ထုကထာ။ ။၄–ပါ–၁၀၊ ၁၉၊ ဋ္ဌ–၂။

သမ္မုခါဝိနယကထာ။ ။ပါ–၁၈၈၊ ဋ္ဌ–၃၆။ ။အဓိကရဏ ရူပသမန သမထကထာ၊ ပါ–၂၂၀၊ ဋ္ဌ–၄၀။

သမုစ္စယကဏ္ဍက။ ။၄–ပါ–၁၀၄-မှ-၁၈၆–အထိ၊ ဋ္ဌ–၁၆–မှ–၃၅– အထိ၊ ပရိဝါသ် မာနတ်တောင်းပုံ၊ ဆောက်တည်ပုံ၊ အဗ္ဘာန်တောင်းပုံကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။သမုစ္စယကဏ္ဍကပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာ၊ ၅–ပါ– ၂၀၈၊ ဋ္ဌ–၁၅၅။

သမုဋ္ဌာနသီသသင်္ခေပဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၁၅၇၊ ဋ္ဌ–၁၄၁၊ သမုဋ္ဌာန် ၁၃- ပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။

သမုတိပေးထိုက်၊ မပေးထိုက်။ ။ဤအင်္ဂါများကို ဟောထားသော ဥဗ္ဗာဟိက ဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၄၂၊ ဋ္ဌ–၂၂၁။

သမ္မုခါ၊ အသမ္မုခါ ကမ္မ ၂-မျိုးကို ခွဲပြပုံ။ ။ဋ္ဌ–၂၄၄၊ပါ–၃၈၀။ ။သင်္ဂဟ– ဋ္ဌ–၃၉၅။

သမောဓာန ပရိဝါသကထာ။ ။၄–ပါ–၁၂၅၊ ဋ္ဌ–၃၃။

သလာကဂ္ဂါဟ(တိဝိဓ)ကထာ။ ။ပါ–၂၂၇၊ ဋ္ဌ–၄၂၊ ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၌ စာရေးတံ ယူစေပုံ ၃-မျိုးကို ဟောထား၏။ ။သလာကဂ္ဂါဟပဥ္စဝဏ္ဏနာ၊ ၅–ပါ–၃၇၇၊ ဋ္ဌ–၂၄၀။

သလာကဘတ္တကထာ။ ။၄–ပါ–၃၂၉၊ ဋ္ဌ–၈၀။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၂၇၃၊ စာရေးတံမဲချပြီး ဆွမ်းလှူရာနှင့် ပတ်သက်၍ မှတ်သားဘွယ် အကျယ်။

သဟသေယျသိက္ခာပဒ။ ။(ပဌမ)၊ ၂–ပါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–၁၀။ ။ဒုတိယ၊ ပါ–၂၈၊ ဋ္ဌ–၁၆။ ။သဟသေယျ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၈၃။

သဟာဓမ္မိကဝဂ္ဂ။ ။(ပညတ္တိဝါရ)၊ ၅–ပါ–၃၆။ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ–၆၉၊ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းကို စုပေါင်းဟောထား၏။

သာဋိယဂ္ဂါဟာပဏာဒိ သမ္မုတိကထာ။ ။၄–ပါ–၃၃၂။

သာမဏေလောင်းများနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သာမဏေလောင်းကို ဆရာကိုယ်တိုင် မရှိမရှာ ကြင်နာသောစိတ်ထားဖြင့် ရေချိုးပေးခြင်း၊ ဆံချပေးခြင်း၊ သင်္ကန်းဝတ်ပေးခြင်း စသည်ကို ပြုလုပ်ပေးမှသာ နောင်အခါတွင် ဆရာကိုငဲ့၍ သာသနာ့ဝန်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်ကောင်းမထေရ်ကြီး ဖြစ်လာနိုင်ကြောင်း၊ ၃–ဋ္ဌ–၂၄၉၊ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၁၅၇၊၈။ ။သာမဏေလောင်းနှင့် သာမဏေဖြစ်ပြီးသူတို့အတွက် မှတ်သားဘွယ်အခန်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇူပသမ္ပဒါကထာ၊ ၃–ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၀။ ။သရဏဂုံပေးပုံကို ပြဆိုခန်း၊ ပါ–၂၉၊ ဋ္ဌ–၂၅၀၊ ၁။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၁၅၉။ ။သာမဏေပြုပေးခါနီး သံဃာကိုပန်ကြားရပုံ၊ ဆံချရပုံ အစီအစဉ်ကိုပြသော ကမ္မာရဘဏ္ဍုဝတ္ထုကထာ၊ ပါ–၁၀၇၊ ဋ္ဌ–၂၀၄။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၁၅၆၊ ။သာမဏေပြုပေးပုံ အစီအစဉ်၊ ၃–ပါ–၁၁၅၊ ဋ္ဌ–၂၉၁။ ။မိဘတို့က ခွင့်မပေးလျှင် ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ပါ-၁၁၆၊ ဋ္ဌ–၂၉၂။ ။ကျီးကို ခြောက်လှန့်နိုင်လျှင် သာမဏေပြုပေးကောင်းသော အရွယ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပါ–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၅။

သာမဏေတို့ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သာမဏေရ သိက္ခာပဒကထာ၊ ၃–ပါ–၁၁၇၊ ၁၁၉၊ ဋ္ဌ–၂၉၄။ ။ဆောင်ပြထားသောနေရာ၊ ဋ္ဌ–၂၅၁၊ သာမဏေတို့ ကျင့်ရသော လိင် ၁၀-ပါး၊ ဒဏ် ၁၀-ပါး။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၁၆၀။ ။ဒဏ်ပေးပုံအစီအစဉ်ကိုပြဆိုခန်း၊ ၃–ပါ–၁၁၇၊ ဋ္ဌ–၂၉၄။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၁၆၂။ ။လိင်ပြန်ရသော အပြစ်များကို ဟောထားတော်မူပုံ၊ ၃–ပါ–၁၁၉၊ ဋ္ဌ–၂၉၅။ ။သာမဏေများ ထေယျသံဝါသက ဖြစ်တတ်ပုံကို ဆရာဖြစ်သူက ကြိုတင်သတိပေးထားရန်၊ ထေယျသံဝါသကဝတ္ထုကထာ၊ ပါ–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–၂၉၀၊ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၁၅၀။

သာမံပက္ကကထာ။ ။၃–ပါ–၃၀၄၊ ၃၃၅၊ ဋ္ဌ–၃၇၅၊ ရဟန်းဘို့မှာ ကိုယ်တိုင်မချက်ရ၊ မပြုတ်ရ၊ ချက်လျှင် ပြုတ်လျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။သာမံပက္က အန္တောဝုတ္ထဝိနိစ္ဆယ၊ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၁၁၁။

သိက္ခံ အပစ္စက္ခာယပုဒ် အဖွင့်။ ။၁–ပါ–၂၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၀၊ (ပစ္စက္ခာန ဝိဘင်္ဂဝဏ္ဏနာ)။ ။သိက္ခာသာဇီဝပုဒ်အဖွင့်၊ ဋ္ဌ–၂၀၀။

H 570—87 [ဟံသာဝတီ]

သိက္ခမာန် ၃-မျိုး။ ။၂–ပါ–၄၃၃၊ ဠ–၂၂၂၊ ဂိဟိဂတ သိက္ခမာန်၊ ကုမာရိဘူတ သိက္ခမာန်၊ မဟာသိက္ခမာန်။

သီမာနုဇာနနကထာ။ ။၃–ပါ–၁၄၄၊ ဠ–၃၁၀၊ သိမ်နှင့်စပ်၍ အကျယ်ဟောထားတော်မူပုံ။ ။ဠ–၃၂၂-၌ သိမ်သမုတ်ပုံအစီအစဉ်ကိုအကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။အဝိပ္ပဝါသ သီမာနုဇာနနကထာ၊ ပါ–၁၄၇၊ ၀၊ ဠ–၃၁၁၊ ။သီမသမ္ဘေဒကထာ၊ ပါ–၁၅၀၊ ဠ–၃၃၃။ ။ဂါမသီမာဒိကထာ၊ ပါ–၁၅၀၊ ဠ–၃၃၃။ ။သီမသမူဟနနကထာ၊ပါ–၁၄၉၊ဠ–၃၃၂၊ သိမ်နုတ်ပုံ။ ။သီမာဝိနိစ္ဆယကထာ၊ အကျယ်၊ သင်္ဂဟ–ဠ–၁၇၀-မှ-၁၉၉-အထိ၊ သိမ်နုတ်ပုံ ကမ္မဝါစာများ အပြည့်အစုံပါ၏။ ။သိမာကထာ၊ သိမ် ၁၅-လုံးကို ခွဲပြခဏ်း၊ ၃–ဠ–၄၁၇၊ ပါ–၄၂၇။ ။သင်္ဂဟ–ဠ–၂၄၉။ ။သိမ်ကြောင့် ကံပျက်ပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ ၅–ပါ–၃၀၁၊ ဠ–၂၄၀။

သုက္ကဝိဿဋ္ဌိကထာ။ ။၄–ပါ–၁၀၄၊ ဠ–၁၆၊ ၎င်းအတွက် ပရိဝါသ်, မာနတ်, အဗ္ဘာန်သွင်းပုံများကို ပြဆိုခဏ်း။

သုဓမ္မာမထေရ်။ ။စိတ္တသူကြွယ်အား ဆဲရေးသောကြောင့် ပဋိသာရဏီယကံအပြုခံရသောမထေရ်၊ ပါ–၃၇၊ ဠ–၃။

သုဒ္ဓန္တ ပရိဝါသာဒိကထာ။ ။ပါ–၁၅၂၊ ဠ–၃၄။

သုနိဓ ဝဿကာရဝတ္ထု။ ။၃–ပါ–၃၂၃၊ဠ–၃၇၇။

သုရာပါနဝဂ္ဂ။ ။(ပညတ္တိဝါရ)၊ ၅–ပါ–၃၂။ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ–၆၇၊ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းချုပ်ကို စုပေါင်းဟောထား၏။

သေခိယကဏ္ဍ။ ။ပညတ္တိဝါရ၊ ပါ–၄၃၊ ၄၄၊ သေခိယ၌လာသော သိက္ခာပုဒ်များကို လွန်ကျူးလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်စေဟု ပညတ် ထားတော်မူပုံ၊ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ–၇၃၊ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းချုပ်ကိုစုပေါင်းဟောထား၏။

သေဒမောစနဂါထာများ။ ။၅–ပါ–၃၇၃၊ ဠ–၂၃၇။

သေနာသနက္ခန္ဓက။ ။၄–ပါ–၂၉၀၊ ဠ–၅၀။ ။သေနာသနဂ္ဂါဟာပက သမ္မုတိကထာ၊ ပါ–၃၁၇၊ ဠ–၆၅။ ။သင်္ဂဟ–ဠ–၂၉၂၊ ။သေနာသနဂ္ဂါဟပ္ပဋိဿမ္ဘန ဝိနိစ္ဆယ၊ ၄–ဠ–၇၅။ ။သင်္ဂဟ–ဠ–၂၀၃၊ ၂၀၇။ ။သေနာသနပညာပကာဒိ သမ္မုတိကထာ၊ ၄–ပါ–၃၃၀၊ ဠ–

၁၀၈။ ။သေနာသနဝတ္တကထာ၊ ၄-ပါ-၃၈၇၊ ဋ္ဌ-၁၂၁။ ။သင်္ဂဟ-ဋ္ဌ-၂၃၉။ ။သေနာသနက္ခန္ဓက ပုစ္ဆာ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ ၅-ပါ-၂၀၉၊ ဋ္ဌ-၁၅၆။ ။သေနာသန၌ကား တားမြစ်သောအရာမရှိ၊ ပန်းချီဆေး ရေး စသည်တို့မှာ ဆန်းကြယ်နိုင်သမျှ ဆန်းကြယ်ပါစေ အပ်၏ဟု မိန့်ဆို ထားပုံ၊ သင်္ဂဟ-ဋ္ဌ-၇။ ။သေနာသန ပရိဘောဂေ ပန သဗ္ဗာပိ ကပ္ပိ-ယော၊ ဋ္ဌ-၃၀။ ။သေနာသန ပရိဘောဂေ ပန အာမာသမ္ပိ အနာမာသမ္ပိ သဗ္ဗံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဋ္ဌ-၃၀၅။ ။ဝိ-၁-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၃၀။ ။၂-ဋ္ဌ-၄၁။ ။၄-ပါ-၃၂၀၊ ဋ္ဌ-၇၆၊ ၈၀။ ။သေနာသန ပရိဘောဂေ ပဋိက္ခိတ္တ စမ္မံ နဒိဿတိ၊ သင်္ဂဟ-ဋ္ဌ-၈၇။ ။သေနာသန ပရိဘောဂ အလို့ငှါ ရည် မှတ်လှူဒါန်းထားသော ပစ္စည်းများကို ပေးခြင်း စသည်အတွက် အပြစ် များကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၃၆။

သေယျ ၁၀-မျိုး။ ။သင်္ဂဟ-ဋ္ဌ-၈၇။

သံဃာဒိသေသကဏ္ဍ။ ။ပညတ္တိဝါရ၊ ၅-ပါ-၅။ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ-၅၆၊ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းအချုပ်များကို စုပေါင်းဟောထား၏။ ။သံဃာဒိသေသပုဒ်အဓိပ္ပါယ်၊ ၁-ပါ-၁၅၃၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၀၉။ ။သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းသည်မည်ပုံ အင်္ဂါ ၁၀-ချက်၊ ၄-ဋ္ဌ-၁၈၊ ၁၉။ ။သင်္ဂဟ-ဋ္ဌ-၃၃၀၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်မှ ထစေပုံကို အကျယ်ပြထားသော ဂရုကာပတ္တိ ဝုဋ္ဌာနဝိနိစ္ဆယ။

သံဃာ့ပစ္စည်းနှင့် လဲလှယ်နည်း။ ။ရဟန်းတို့၏ ဥယျာဉ်စသည်နှင့် လူတို့၏ ဥယျာဉ် စသည်တို့ လဲလှယ်နိုင်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၄-ပါ-၃၂၁၊ ၂၊ ဋ္ဌ-၇၇၊ ၇၉။ ။၁-ပါ-၃၅၀၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၇၉၊ ကယဝိက္ကယသိက္ခာ ပဒ။ ။သင်္ဂဟ-ဋ္ဌ-၅၂၊၃၀၃။ ။လူတို့အား ပေးကောင်းသောကာလ ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၄-ဋ္ဌ-၈၁၊ ၂။

သံဃာ့ပစ္စည်းကို သုံးစွဲနည်း။ ။သံဃာ့ဥယျာဉ်နှင့်စပ်၍ သုံးစွဲရပုံကို အကျယ် ပြဆိုခဏ်း၊ ၁-ပါ-၈၂၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၃၉၊ ၃၄၃။ ။၅-ဋ္ဌ-၂၅၄၊ ။သင်္ဂဟ-ဋ္ဌ-၂၃၊၄၀၅၊၆၊၄၃၁။ ။(သံဃိကပစ္စည်းကို ခိုးရာနှင့်စပ်၍ ပြဆိုခဏ်း၊ ၁-ပါ-၇၇၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၃၅၊ ၆)။ ။သံဃာအား လှူသော ရွှေ-ငွေ-လယ်-ယာ-ရေကန်-ကျွန်-ကျွဲနွား-စသည်များ၌ အလှူ ခံပုံ၊ သုံးစွဲပုံကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ၁-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၅၈။ ။သင်္ဂဟ-ဋ္ဌ-၅၆၊ ၄၃၂၊ ၄၅၃၊ ကျောင်းအား လှူပါ၏-ဟု ဆို၍ လှူလျှင် အပ် ကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။ ။သံဃိကကျောင်းကို စောင့်ရှောက်ရပုံ အစီ

အစဉ်ကို ပြဆိုခက်း၊ ၄—ပါ—၃၂၄၊ ဋ္ဌ—၈၅။ ။၅—ဋ္ဌ—၂၅၃။ ။ သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၉၄။ ။သံဃိကကျောင်းအို ကျောင်းပျက်ကို ပြင်ရာနှင့်၎င်း၊ စောင့်ရှောက်ရာနှင့်၎င်း၊ စောင့်ရှောက်ခိုင်းရာနှင့်၎င်း စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ၊ ၄—ဋ္ဌ—၈၅။ ။သံဃိကကျောင်း အသုံးအဆောင်ကို လှူထားရင်းနေရာမှတပါး အခြားခနရာ၌ အသုံးပြုခြင်းကို စိစစ်ပြသော အညတြပရိဘောဂ ပဋိက္ခေပါဒိကထာ၊ ၄—ပါ—၃၂၇၊ ဋ္ဌ—၈၆။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၉၅။ ။သံဃိကမြေ၌ ပုဂ္ဂလိကကျောင်းဆောက်ရာနှင့်စပ်၍ပြခသော ဝိနိစ္ဆယ၊ ၄—ပါ—၃၂၆၊ ဋ္ဌ—၈၆။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၉၅။ ။(အဘိ—၂—ဋ္ဌ—၃၂၁-၌လည်း ရှိ၏။)။ ။သံဃိက မျိုးစေ့ကို ပုဂ္ဂလိကမြေ၌ စိုက်ပျိုးခသော်၎င်း၊ ပုဂ္ဂလိကမျိုးစေ့ကို သံဃိကမြေ၌ စိုက်ပျိုးသော်၎င်း၊ မြေရှင်ကို ဆယ်ပုံတွင် တပုံပေးရကြောင်း၊ ၃—၃၅၈၊ ဋ္ဌ—ပါ—၃၈၄။ ။၅—ဋ္ဌ—၂၅၅။ ။သင်္ဂဟ—၄၀၅၊ ၄၆၂။

သံဃိကေသု ဟိ ကမ္မေသု ယော ဓမ္မကမ္မံ ကရောတိ၊ သောဝ ဣဿရော။ ။ ၁—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၆၁။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၆၀။

သံဃိကစီဝရုပ္ပါဒကထာ။ ။၃—ပါ—၄၁၄၊ ဋ္ဌ—၄၁၁။ ။ဋ္ဌ—၃၅၂-၌ ဝေဘန်ကောင်းသော ပစ္စည်းများကို ဝေဘန်ပုံအကျဉ်း ပြထား၏။ ။ သံဃိက စီဝရဘာဇနကထာ၊ ပါ—၄၂၇၊ ဋ္ဌ—၄၂၀။ ။သံဃေ ဘိန္နေ စီဝရုပ္ပါဒကထာ၊ ပါ—၄၂၅၊ ဋ္ဌ—၄၁၆။

သံဃိကအိပ်ရာ နေရာစသည်ကို သုံးစွဲရပုံနည်း။ ။၁—ပါ—၈၃၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၃။ ။၂—ပါ—၅၈၊ ဋ္ဌ—၃၈၊ ၄၅။ ။ပါ—၆၀၊ ဋ္ဌ—၄၂။ ။၄—ပါ—၃၂၉၊ ဋ္ဌ—၈၇။ ။၃—ဋ္ဌ—၄၁။ ။မဇ္ဈိမပိဋ္ဌာဒိသု သံဃိက သေနာသနေသု ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၈၆။ ။သံဃိကအိပ်ရာခနေရာ၌ အပေါ်လွှမ်းခင်း၍ အိပ်ရနေရကြောင်း၊ ထိုသို့မဟုတ်လျှင်အပြစ်ကြီးလေးလှကြောင်း၊ ၄—ပါ—၃၂၉၊ ဋ္ဌ—၈၇။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၄၄၉။

သံဃဘတ္တာဒိ အနုဇာနနကထာ။ ။၄—ပါ—၃၂၉၊ ဋ္ဌ—၈၈။ ။သင်္ဂဟ—ဋ္ဌ—၂၆၃။

သံဃုပေါသထာဒိကထာ။ ။၃—ပါ—၁၆၆၊ ဋ္ဌ—၃၄၄။

သားမွေးခြုံထည်။ ။သားမွေးခြုံထည်ကိုခြုံရာ၌ အမွေးများကို အပြင်ဘက်၌ ထား၍ မခြုံအပ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ (ဒုက္ကဋအာပတ်)၊၄—ပါ—၂၄၃၊ ဋ္ဌ—၄၆။

အဘိဓမ္မ ပိဋက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သင်္ကေတဝစနံ သစ္စံ စသော ဂါထာ။ ။၅–ဋ္ဌ–၁၄၀၊ (သစ္စာ ၂-မျိုးသမုတိ၊ ပရမတ္ထ) ကိုပြသော အခက်း၌ ရှိ၏)။

သင်္ခါရဟူသမျှ ပြာပူငရဲ။ ။သင်္ခါရဟူသမျှသည် ပြာပူငရဲနှင့်တူ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ကုဏ္ဍကထာ၊ ၅–ပါ–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၆၃။

သင်္ဂဟိတကထာ။ ။ပါ–၂၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၉၅။

သစ္စကထာ။ ။ပါ–၂၄၂၊ ဋ္ဌ–၁၉၂၊ သစ္စာလေးပါးကို အသင်္ခတဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခက်း။

သညာဝေဒယိတကထာ။ ။ပါ–၃၇၄၊ ဋ္ဌ–၂၄၆၊ နိရောဓသမာပတ်ကို လောကုတ္တရာဟူ၍၎င်း၊ လောကီဟူ၍၎င်း၊ ၎င်းသမာပတ်ကို ဝင်စားနေစဉ် အခါ၌ပင် သေနိုင်၏ဟူ၍၎င်း ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခက်း။

သတိပဋ္ဌာနကထာ။ ။ပါ–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–၁၅၀၊ အလုံးစုံသော တရားတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်မည်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခက်း။

သဒ္ဒါနှ ဖြစ်နိုင်ပုံနည်းများကို ပြဆိုခက်း။ ။၁–ဋ္ဌ–၁၂၀။

သဒ္ဒေါ ဝိပါကောတိ ကထာ။ ။၅–ပါ–၃၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၃၁။

သမ္ပယုတ္တကထာ။ ။ပါ–၂၅၂၊ ဋ္ဌ–၁၉၆။

သမ္ပယောဂ လက္ခဏာလေးပါးကို ပြဆိုခက်း။ ။၃–ဋ္ဌ–၃၊ ပါ–၂။

သဗ္ဗမတ္ထီတိကထာ။ ။၂–ပါ–၉၆၊ ဋ္ဌ–၁၄၉၊ အတိတ် စသော တရားတို့ နေ့သဘောကို မစွန့်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခက်း။

သဗ္ဗမိဒံ ကမ္မတောတိကထာ။ ။ပါ–၃၉၅၊ ဋ္ဌ–၂၅၅၊ (ဝဋ္ဋခက်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။

သဗ္ဗဒိသာကထာ။ ။ပါ–၄၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၇၇၊ (ဘုရားရှင်ခက်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သမန္နာဂတကထာ။ ။ပါ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–၁၇၉၊ ရဟန္တာ အသျှင်မြတ်သည် ဖိုလ်လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံ၏ဟု ယူမှားထားသည်ကို ရှင်းပြခက်း။ ။ အပရာပိ သမန္နာဂတကထာ၊ ပါ–၂၁၉၊ ဋ္ဌ–၁၈၃၊ အရဟတ္တမဂ်၌တည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည် အောက်ဖိုလ်သုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံ၏ဟု ယူမှားထားသည်ကို ရှင်းပြခက်း။

သမယဝိမုတ္တ၊ အသမယဝိမုတ္တနိဒ္ဒေသ။ ။၄–ပါ–၁၁၄၊ ဋ္ဌ–၄၀၊ သမာပတ် ၈-ပါးရသော သောတာပန်-သကဒါဂါမ်-အနာဂါမ် သုံးဦးကို သမယဝိမုတ္တ ပုဂ္ဂိုလ် ဟူ၍၎င်း၊ သုက္ခဝိပဿက ခီဏာသဝကို အသမယ

ဝိမုတ္တ ဟူ၍ ၎င်း ဟောထား၏။ ။သမယဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်မှာ—ဝသီဘော်တို့ဖြင့် လေ့လာအပ်သော ဈာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ အသမယဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်မှာ—ဝသီဘော်တို့ဖြင့် လေ့လာအပ်သော ဈာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အလုံးစုံသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်းဟု ခွဲပြထားပုံ၊ ၅—ဋ—၁၄၃၊ ပါ—၇၄။

သမာဓိကထာ။ ။၅—ပါ—၃၃၂၊ဋ—၂၂၀၊ စိတ်အစဉ်ကို သမာဓိဟုယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

သမာပတ်နှင့်စပ်၍ ယူမှားချက်များ။ ။သမာပတ် အတွင်း၌ စကားမြွက်သေး၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ဝစီဘေဒကထာ၊ ပါ—၁၅၀၊ ဋ—၁၆၁၊ ။သမာပန္နော အဿာဒေတီတိကထာ၊ပါ—၃၅၁၊ဋ—၂၃၀။ ။သမာပန္နော သဒ္ဒံ သုဏာတီတိကထာ၊ ပါ—၄၁၄၊ ဋ—၂၆၅။

သမာဒါနဟေတုကထာ။ ။ပါ—၃၂၀၊ ဋ—၂၂၃၊ ဆောက်တည်မှု အရင်းရှိသော သီလသည် တိုးပွါး၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

သမ္မုခီဘူတကထာ။ ။ပါ—၃၅၀၊ ဋ—၂၃၇၊ သံယောဇဉ် ရှိလျက်နှင့်ပင် သံယောဇဉ်ကို ပယ်၏ဟု ရှင်းပြခဏ်း။

သမ္မုတိဉာဏကထာ။ ။ပါ—၂၃၃၊ဋ—၁၀၇၊ ၎င်းဉာဏ်လည်း သစ္စာကိုသာ အာရုံပြု၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

သသင်္ခါရိကစိတ်ဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၁—ဋ—၂၀၀၊ ပါ—၃၀။

သဠာယတနကထာ။ ။၅—ပါ—၃၃၉၊ ဋ—၂၃၁၊ စက္ခာယတန စသည် ၆-ပါးသည် ဝိပါက်မည်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

သဠာယတနုပ္ပတ္တိကထာ။ ။ပါ—၃၅၀၊ ဋ—၂၄၀၊ (ပဋိသန္ဓေ-ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သာဂရ ၄-မျိုး။ ။(¹သံသာရသာဂရ၊ ²ဇလသာဂရ၊ ³နယသာဂရ၊ ⁴ဉာဏသာဂရ)၊အဘိဓမ္မာ၌ ဂမ္ဘီရဘာဝအဖြစ်ကို သိနိုင်ရန်ပြထားသောသာဂရ ၄-မျိုးဖြစ်၏၊ သမုဒ္ဒရာသဖွယ် နက်နဲကျယ်ဝန်းလှသည်ဟူလို၊ ၁—ဋ—၁၁။

၁။ သံသာရသာဂရ····သံသရာစက်။

၂။ ဇလသာဂရ····မဟာသမုဒ္ဒရာ။

၃။ နယသာဂရ····ပိဋကသုံးသွယ်ပါဠိ။

၄။ ဉာဏသာဂရ····သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်။

သာမညဖလကထာ။ ။၅–ပါ–၄၁၉၊ ဋ္ဌ–၂၆၇၊ သဂ္ဂဝါဒီက ဖိုလ်စိတ်ကို သာမညဖလ-ဟုယူ၍၊ ပရဝါဒီက ကိလေသပဟာန ဖလုပ္ပတ္တိကို သာမည ဖလ-ဟုယူထား၏၊ ၎င်းသာမညဖလကို အသင်္ခတ-ဟု ယူမှားထားသည် ကို ရှင်းပြခ်ကျ်း။

သာရမ္ဘနိဒ္ဒေသ။ ။၂–ပါ–၃၆၄၊ ဋ္ဌ–၄၅၁၊ ကုသိုလ်အရာ၌ မဟုတ်ဘဲ အခြားသောအရာ၌ သူ့ဘပါးထက်သာအောင် ပြုမှုများကို သာရမ္ဘ-ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

သာရမ္မဏ,အနာရမ္မဏဓါရ။ ။ပါ–၄၄၃၊ဋ္ဌ–၅၀၆၊ခန္ဓာအာယတနစသည် တို့ကို ၎င်း ၂-မျိုးဖြင့် ခွဲပြခ်ကျ်း။

သိင်္ဂနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၃၆၄၊ ဋ္ဌ–၄၅၀၊ ကိဒလသာ ထူပြောသူ။

သီလေဟိ(ဒွိဟိ) ကထာ။ ။၅–ပါ–၃၁၅၊ ဋ္ဌ–၂၂၂၊မဂ္ဂသမင်္ဂီပုဂ္ဂိုလ်မှာ လောကီသီလ၊ လောကုတ္တရာသီလ ၂-ပါးနှင့်ပြည့်စုံ၏-ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခ်ကျ်း၊

သီလံ အစေတသိကန္တိကထာ။ ။ပါ–၃၁၇၊ ဋ္ဌ–၂၂၃။

သီလံ န စိတ္တာနုပရိဝတ္တိတိကထာ။ ။ပါ–၃၁၉၊ ဋ္ဌ–၂၂၃။

သုခါနုပ္ပဒါနကထာ။ ။ပါ–၃၀၃၊ဋ္ဌ–၂၅၀၊တပါးသူ၏ချမ်းသာကို တပါး သူက ပြုလုပ်ပေးနိုင်၏-ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခ်ကျ်း၊

သောမနဿ သဟဂတ ဖြစ်ကြောင်းလေးပါး။ ။၁–ဋ္ဌ–၁၁၇၊ ပါ–၁၇၊ ၂-နည်း၊ [၁]ဣဋ္ဌာရမ္မဏ၊ [၂]သဒ္ဓါဗဟုလတာ၊ [၃]ဝိသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိတာ၊ [၄]အာနိသံသ ဒဿာဝိတာ။

၁။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏ····ဣဋ္ဌာရုံနှင့် ကြုံတွေ့ခြင်း၊

၂။ သဒ္ဓါဗဟုလတာ····သဒ္ဓါတရားများခြင်း၊

၃။ ဝိသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိတာ····ဉာဏ်အမြင်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်း၊

၄။ အာနိသံသဒဿာဝိတာ····ပြုလုပ်သောကိစ္စ၌ကောင်းကျိုးကို မြင်လေ့ ရှိခြင်း၊

သောမနဿိန္ဒြိယံ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ဋ္ဌ–၁၆၆၊ ပါ–၁၉။

သောမနဿုပ ဝိစာရနိဒ္ဒေသ။ ။၂–ဋ္ဌ–၄၀၉၊ ပါ–၃၉၅။

သံအမျိုးအစားလေးမျိုး။ ။၂–ဋ္ဌ–၆၀၊ ပါ–၀၄၊ ဇာတိလောဟ၊ ဝိဇာ တိလောဟ၊ ကိတ္တိမလောဟ၊ ပိသာစလောဟ၊ ။(ပထဝီဓာတ်အခ်ကျ်း ၌လည်း ရှိတတ်၏)၊

သံယော (နဝတ္တာဗ္ဗံ) ဒက္ခိဏံ ပဋိဂ္ဂဏှာတိတိကထာ။ ။၅—ပါ—၃၉၈၊ ဋ္ဌ—၂၅၇၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် မဂ်ဖိုလ်တို့သည်သာ သံဃာမည်ရကား—၎င်း သံဃာက အလှူမခံနိုင်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

သံယော (နဝတ္တာဗ္ဗံ) ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတီတိကထာ။ ။ပါ—၃၉၉၊ ဋ္ဌ—၂၅၈။

သံယော (နဝတ္တာဗ္ဗံ) ဘုဥ္ဇတီတိကထာ။ ။ပါ—၄၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၅၉။

သံဃဿ (နဝတ္တာဗ္ဗံ) ဒိန္နံ မဟပ္ဖလန္တိကထာ။ ။ပါ—၄၀၁၊ ဋ္ဌ—၂၅၉။

သံယောဇနပ္ပဟာနကထာ။ ။ပါ—၂၂၅၊ ဋ္ဌ—၁၈၃၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့ကိုပယ်၏-ဟု ယူမှားသည့်ကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။ သံယောဇဉ်တို့သည် နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၏-ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော အမတာရမ္မဏကထာ၊ ပါ—၂၉၅၊ ဋ္ဌ—၂၁၄။

သံယောဇနကထာ။ ။ပါ—၄၃၇၊ ဋ္ဌ—၂၇၆၊ (ရဟန္တာ-ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သံဝရကထာ။ ။ပါ—၁၉၄၊ ဋ္ဌ—၁၇၅၊ (နတ်ပြည်-ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သံဝရောကမ္မန္တိကထာ။ ။ပါ—၃၃၅၊ ဋ္ဌ—၂၃၀၊ သံဝရ-အသံဝရသည် ကံမည်၏-ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ပဉ္စနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဟဒ္ဒိတိအာဒိ ပုနစေဒနာ၊ ဟဒ္ဒိ ယဒိတိအတ္ထော။ ။ပဋိသံ—ပါ—၃၉၂၊ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၀၃။

ဟတ္ထကအာဠဝကမင်းသားဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—၂၉၉၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဉပါသကာနံ စတူဟိ သင်္ဂဟဝတ္ထူဟိ ပရိသံ သင်္ဂဏှန္တာနံ ယဒိဒံ ဟတ္ထကော အာဠဝကော-ဟု ဧတဒဂ် ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ္ဌ—၃၀၇။ ။ဟတ္ထကသုတ်၊ အံ—၈—ပါ—၅၃၊ ၅၄၊ ဋ္ဌ—၂၂၂၊ (ပ—၃)၊ ၎င်းအား ချီးကျူးခဏ်း၊ အံ့ဩဘွယ် ၈-ပါးကို ဟောထား၏။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၁။

ဟတ္ထကဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၂၄၇၊ ခေါင်းတုံးရိပ်ထားရုံမျှဖြင့် သမဏမခေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောထားသောဂါထာ။

ဟတ္ထာစရိယပုဗ္ဗကဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။ဌ—၃၁၀၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ ယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမရန် တိုက်တွန်းထားသောဂါထာ။

ဟတ္ထကမ္မယာစနကထာ။ ။ဝိ—၁—ပါ—၂၁၉၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၀၊ ရဟန်းတို့ လက်အမှုတောင်းခံရာ၌ စိစစ်ပြခဏ်း။

ဟတ္ထပါသကိုအရကောက်ပြပုံ။ ။၂—ပါ—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—၉၂။

ဟတ္ထစ္ဆိန္နာဒိဝတ္ထုကထာ။ ။၃—ပါ—၁၂၆၊ ဋ္ဌ—၃၀၀၊ ရှင်ပြုခြင်း၊ ရဟန်းခံပေးခြင်း မပြုကောင်းသူများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

ဟဒယသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၀၀၊ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၇၊ ။မဟာနိ—ပါ—၂၊ ၁၃၇၊ ဋ္ဌ—၁၉၊ ၂၅၁။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၁၀၄၊ ပါ—၁၀၊ (ရင်၊ စိတ်၊ ဟဒယဝတ္ထု)။

ဟန္ဒဒါနိ ဘိက္ခဝေ အာမန္တယာမိ ဝေါ ဝယဓမ္မာ သင်္ခါရာ အပ္ပမာဒေန သမ္ပါဒေထ။ ။ဒီ—၂—ပါ—၁၁၀၊ ၁၂၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၅။ ။ပါ—၁၁၁-၌ မှတ်သားဘွယ် ၃-ဂါထာ ပါ၏။ ။ပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၅၉၊ ဋ္ဌ—၂၀၄။

ဟန္ဒာတိဝစသာထတ္ထေနိပါတော။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၃၀၊ပါ—၃၇။ ။အံ—၅—ဋ္ဌ—၃၆၊ပါ—၀၉။ ။ဋ္ဌ—၆၄၊ ပါ—၁၀၉။ ။၃—ဋ္ဌ—၁၉၃၊ ပါ—၂၀၆။ ။ဝဝဿဂ္ဂတ္ထေနိပါတော၊ ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၁၂၁၊ပါ—၁၂၀။ ။ဗုဒ္ဓ—ဋ္ဌ—၄၂။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၃၀၁၊ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၂၂၀။ ။ဝစသာယတ္ထေ၊ ဒီ—၁—ဋ္ဌ—၂၁၁၊ ပါ—၀၁။ ။ဗျဝသာနတ္ထေနိပါတော၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၀၊ ပါ—၃၀၂။ ။ပါ—၃၀၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၀။ ။ဝေါဿဂ္ဂတ္ထေ နိပါတော၊ အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၀၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၆။ ။ဝစသာယတ္ထေ၊ အဘိ—၅—ဋ္ဌ—၁၆၀၊ ပါ—၁၂၀။ ။ဟန္ဒာတိဂဏ္ဌ်၊ ဝိ—၂—ပါ—၃၂၂၊ ဋ္ဌ—၁၉၁။

ဟဝေတိ ကေံသဝစနေ နိပါတော။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၇၊ ပါ—၂၀။ ။ဒဠှတ္ထေနိပါတော၊ ထေရ—ပါ—၂၅၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၁၇။

ဟာသနစိတ်များကိုစုပေါင်းပြဆိုခဏ်း။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၃၄။ ။အံ—၅—ဋ္ဌ—၆၃။

ဟာ-ဟာ-ဟူသော အသုံးအနှုန်း။ ။ဟာ-ဟာ-မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ ၂-ကြိမ်၊ ရှေးကဝိုကြွေးပုံကို ပြထားသော ပါဠိစကား၊ဝိမာန—ဋ္ဌ—၃၀၄၊ ပါ—၁၁၃။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၁၁၊ ဂါထာနံပါတ် ၂၅၂။

H 570—88 [ဟံသာဝတီ]

ဟာနဘာဂိယစတုက္ကနိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၉၊ ဈာန်နှင့် ပတ်သက်၍ ပြဆိုခဏ်း။ ။နေတ္တိ–ပါ–၈၃၊ ဋ္ဌ–၁၆၈။ ။ပေဋက–ပါ–၂၆၄။ ။ဟာနဘာဂိယ၊ ဝိသေသဘာဂိယ ၂-မျိုးကို အကျယ်ဝေဘန်၍ ဟောထားသော ဒသုတ္တရသုတ်၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၂၂၇၊ ဋ္ဌ–၂၃၇။

ဟိမဝန္တာတောင်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၀၀။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၂။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၃၇။ ။ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၅။ ။အံ–၈–ဋ္ဌ–၂၁၀။ ။ ဇူဠနိ–ဋ္ဌ–၃၀။ ။ငှင်းတောင်၌ရှိသော သစ်ပင်ဟူသမျှ အနံ့မွှေးကြိုင်ကြောင်း၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၀၂၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၁၃၊ ၄။ ။ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၄၄၄၊ ။ဟိမဝန္တဝဏ္ဏနာ၊(ဝေဿန္တရဇာတက)ပါ–၃၁၃၊ ၃၁၇၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၂၄၇၊၂၆၀။

ဟီနုမဇ္ဈိမပဏီတ။ ။စိတ်နှင့်ပတ်သက်၍ ငှင်းသုံးမျိုး ဖြစ်ပုံကို ဖွင့်ပြခဏ်း၊ ပဋိသံ–ပါ–၂၈၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၂။ ။ဈာန်နှင့်စပ်၍ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ–၄၇၊ဋ္ဌ–၂၁၇၊ ။အဘိ–၁–ပါ–၆၉၊ဋ္ဌ–၂၅၇။ ။ငှင်းသုံးမျိုး အရကောက်၊ သုတနုသုတ်၊မဟာ–သံ–ပါ–၂၆၀၊ဋ္ဌ–၂၉၃။

ဟီနာနရာ၌ ဟီနပုဒ်၏ ပရိယာယ်များ။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၆။

ဟီနာယဝတ္တနပဥ္စ။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၂၄၀၊ ရဟန်းတို့လူထွက်ကြခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။ဟီနာယာဝတ္တိတ္ထာပုဒ်အဖွင့်၊သုတ္တ–ပါ–၃၅၆၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၀။

ဟီနံ ဓမ္မံ နသေဝေယျ–စသော ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၅၊

ဟိရိသုတ်။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၈၊ဋ္ဌ–၃၆၊ ။အာဓိပတေယျသုတ်-အံ၊ ။ ဟိရိဩတ္တပ္ပသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၇၂၊ ဋ္ဌ–၁၇၉၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပမရှိခြင်း အပြစ်၊ ရှိခြင်းအကျိုးကို ဟောထား၏။ ။စရိယသုတ်၊၂–ပါ–၅၃၊ဋ္ဌ–၇၊ ။ သုက္ကဓမ္မသုတ်၊ဣတိ–ပါ–၂၁၉၊ဋ္ဌ–၁၅၀။ ။မဟာနိ–ပါ–၉၊၁၀၊ ဋ္ဌ–၄၀၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပနှင့်စပ်၍ အကျယ်ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဒေဝဓမ္မဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၅၊အကျယ်။ ။အဘိ–၁–ပါ–၁၇၊ ၂၀၊၂၂၊ဋ္ဌ–၁၆၀၊၁၉၃၊အကျယ်။ ။ဟိရိဩတ္တပ္ပ ၂-ပါးသည် ရဟန်းတို့ ကျင့်ဝတ်တွင် အစဦးဆုံးဖြစ်ကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၃၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၄၊ ။ငှင်း ၂-ပါး၏ အကျိုး၊ဋ္ဌ–၂၁၃။ ။ဟိရိဩတ္တပ္ပကင်း

၍ လာလိလဲ့ရပုံဟောထားသော နစ္စဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၂။ ။ဟိရိတရားရှိသော နတ်သမီးအားသာ နတ်သုဓာပေးသော ကောသိယရသေ့၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၈၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၃၁။ ။ပေးရခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြခဲ့၏၊ ပါ—၁၁၂၊ ဋ္ဌ—၄၃၈။

ဟိရိသုတ်။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁၈၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၉၊ ပစ္စည်းများကိုစွန့်ပစ်၍ ရသေ့ဝတ်သွားသော သေဋ္ဌေးသားငယ်၊ စိတ်ဖြင့်သာ ပုစ္ဆာ ၄-ချက် မေးသည်ကို ဘုရားရှင်က ဖြေရှင်းပေးတော်မူပုံ။

ဟေတု သမ္ပန္နော ပစ္စယာလာဘေန ဖရုသောပိ သမာနော လဒ္ဓမတ္တော ပစ္စယေ မုဒုကော ဟောတိတိ— ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၈၊ ပါ—၂၉၇၊ အဂ္ဂိကဘာရဒွါဇသုတ်။

ဟေတုသဒ္ဒါဟောနိုင်သော သုံးနက်။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၁၆၄။ ။**အဘိ—**၇—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၃၄၄။ (ဝစနာဝယဝ၊ ကာရဏ၊ မူလ)။

ဟေတု ၄-မျိုး။ ။(ပစ္စယဟေတု၊ ဥတ္တမဟေတု၊ သာဓာရဏဟေတု၊ ဟေတုဟေတု)၊ အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၄၂၊ ပါ—၁၅၆။ ။၂—ဋ္ဌ—၃၈၅၊ ပါ—၃၃၁။ ။ဟေတု အမျိုးမျိုး၊ နေတ္တိ—ဋ္ဌ—၃၈။

ဟေမကမာဏဝပုစ္ဆာ။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၄၃၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၁၊ လောကဒ္ဓ မကပ်ငြိရန်နည်းကို မေးလျှောက်၍ ဖြေထားတော်မူပုံ။ ။စူဠနိ—ပါ—၁၂၅၊ ဋ္ဌ—၃၁၊ လောကမှ လွန်မြောက်လိုလျှင် နိဗ္ဗာန်ကိုသိအောင် ဆင်ခြင်ရကြောင်း ဟောထား၏။

ဟေမဝတသုတ်။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၂၊ ဟေမဝတနတ်နှင့် သာတာဂိရိနတ်တို့ ဘုရားရှင်ဂုဏ်တော်ကို မေးဖြေကြခဲ့၏၊ ဟေမဝတ နတ်၏ ဘုရားစစ် ဟုတ်-မဟုတ် စစ်တမ်းလည်း ဟူ၏။ ။ဋ္ဌ-၌ နတ်ဘီလူး ဖြစ်ရခြင်း အကြောင်းကိုလည်း ပြဆိုထား၏။

ဖံသဿာတကာဘိက္ခုဇတ္တု။ ။မမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၆၀၊ ရဟန်းဟူသည်မှာ လက်ခြေ-နှုတ်-စိတ်ကို **စောင့်စည်းအပ်ကြောင်း** ဟောထားသော ဂါထာ။

ဟုံဟုက္ကသုတ္တဝဏ္ဏနာ။ ။ဥဒါန—ပါ—၈၀၊ ဋ္ဌ—၄၇၊ ဗြာဟ္မဏာမည်ပုံ မေးလျှောက်၍ ဖြေထားသောဂါထာ။

မဇ္ဈိမနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်။ ။(စူဠ)၊ ၁–ပါ–၂၃၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၈၊ ဈာန် အဘိညာဉ်မျှဖြင့် တင်းတိမ်မနေဘဲ အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်အောင် ကျင့်ရန် ဆင်ခြေရာ ဥပမာဖြင့် ဟောထား၏၊ ရဟန်းတို့ရှောင်ကြဉ်ရန် ကျင့်သုံးရန် အကျယ်ဟောထား၏။ ။(မဟာ)၊ ပါ–၂၄၂၊ ဋ္ဌ–၁၂၁၊ ဓာတ်ကြီး လေးပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။

ဟတ္ထိရတနာဝဏ္ဏနာ။ ။(စကြဝတေးမင်းသုံး ဆင်ရတနာ၏ ဂုဏ်ပုဒ်များကို ပြဆိုခန်း)၊ ၃–ပါ–၂၁၂၊ ဋ္ဌ–၁၅၉။

ဟရာယိတဗ္ဗန္တိ လဲဇ္ဇိတဗ္ဗံ။ ။၂–ပါ–၇၂၊ ဋ္ဌ–၉၀။

ဟလန္တိဝေဒ္ဓဟကာရောနိပါတမတ္တော၊ အလန္တိအတ္ထော။ ။၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇၁၊ ပါ–၂၂၄။

သံယုတ္တနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၃၇၀၊ ဋ္ဌ–၅၂၊ စက္ခုပသာဒ ရှိလျှင် စက္ခုသမ္ဖဿကြောင့် ဒုက္ခ-သုခဝေဒနာဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏၊ (ပ-ဒု)။

ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၀၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၆၊ မာရ်နတ်က ဆင်ယောင်ဖန်ဆင်း၍ ဘုရားရှင်ကိုခြောက်လှန့်ကြည့်ပုံ၊ ဤသုတ်၌ ဘုရား ရှင်သည် ကျောက်ဖျာပေါ်တွင် သက်န်းကို ခေါင်းအုံးပြု၍ ပဓာနအလုပ် ကို နှလုံးသွင်းနေကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။

ဟာလိဒ္ဒိကာနိသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၇၊ ဋ္ဌ–၂၃၇၊ ဩကသာရီ၊ အနောကသာရီ၊ နိကေတသာရီ၊ အနိကေတသာရီ၊ သန္ထဝဇာတ၊ အသန္ထဝဇာတ၊ အရိတ္တ၊ ရိတ္တ၊ ပုရက္ခာရာန၊ အပုရက္ခာရာန၊ ဝိဂ္ဂယှဇနေကတ္တာ၊ နဝိဂ္ဂယှဇနေကတ္တာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အစုံ ၆-စုံကို ဟောထား၏။ ။ဒုတိယသုတ်၊ ပါ–၁၁၊ ဋ္ဌ–၂၄၁၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ နှစ်သက်မှုကင်းမှ စိတ္တသုဝိမုတ္တဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ သဠာ–ပါ–၃၃၂၊ ဋ္ဌ–၄၁၊ သုခဝေဒနာ-ဒုက္ခဝေဒနာ ဖြစ်ပုံကို ဟော ထား၏ ။

ဟိမဝန္တသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၇၆၊ သီလဝိသုဒ္ဓိ၌ တည်၍ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးကို အားထုတ်မှ မြတ်သည်အဖြစ်သို့ ရောက်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဟိရိသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၀၊ ဋ္ဌ–၃၆၊ ဆဲရေး ၁၀-ပါးမှ လွတ်အောင် ရှောင်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်ကား ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သာ ဖြစ်ကြောင်း၊ (အဘူတဗ္ဗော္ဘာသနေန ပန ပရိမုတ္တော္ဘနာမ နတ္ထိ)။

ဟိနံ ကစ္စာန ဓာတုံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဟီနာသညာ စသည်။ ။အကျယ်၊ ဤ၌ ဓာတုသဒ္ဒါ အဇ္ဈာသယ အနက်ဟောကြောင်း၊ နိဒါန–ပါ–၃၆၇၊ ဋ္ဌ–၁၂၀။

ဟိနာဓိမုတ္တိသုတ်။ ။ပါ–၃၆၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၉၊ ဓာတ်ချင်းတူမှ ပေါင်းသင်းကြကြောင်း ဟောထား၏။

ဟေတုသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–၃၁၃၊ နတ္ထိဟော်တုစသော တိတ္ထိတို့ ဝါဒကို ဟောထား၏။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဟတ္ထကသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၃၅၊ ဋ္ဌ–၁၁၅၊ ကာမဂုဏ်ကိုပယ်က ချမ်းသာစွာ အိပ်ရ နေရကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများမှတ်သားဘွယ်။ ။ပါ ၂၀၂၊ ဋ္ဌ–၂၃၀၊ ဗြဟ္မာများလူ့ပြည်သို့လာသော် မြေ၌နေထိုင်လိုက ရုပ်ကြမ်းကိုဖန်ဆင်းမှသာ နေထိုင်၍ဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းဟတ္ထက အနာဂါမ်ဗြဟ္မာ၏ မရောင့်ရဲနိုင်သော အရာသုံးမျိုးကိုလည်း ဟောထား၏၊(ဘုရားဖူးရခြင်း,တရားတော်ကိုနာရခြင်း,သံဃာတော်များကို လုပ်ကျွေးရခြင်း)။ ။

ဟတ္ထိသာရိပုတ္တသုတ်။ ။ ၆–ပါ–၃၄၄၊ ဋ္ဌ–၁၃၁၊ ရဟန်းတို့ လူထွက်တတ်ခြင်းအကြောင်း ၆–ပါးကိုဟောထား၏၊ ဘုရားရှင်နှင့် ဆရာသမားကောင်းမှ ဖယ်ခွါ၍ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ ဥပါသကာ ဥပါသိကာ ရာဇ ရာဇမဟာမတ္တ တိတ္ထိယ တိတ္ထိယသာဝကတို့နှင့် ရောနှောလွန်းက လူထွက်တတ်ကြောင်း၊လောကီဈာန်ကိုရသော်၎င်း၊ ဗလဝ ဝိပဿနာ၊သမာဓိကိုရသော်၎င်း ဆိုခဲ့ပြီးသော ဘိက္ခုစသည်တို့နှင့် ရောနှောလွန်းက လူထွက်တတ်ကြောင်း၊ ၎င်းဟတ္ထိသာရိပုတ္တ မထေရ်မှာ ကဿပဘုရား ရှင်လက်ထက်

တော်ကရဟန်းတပါးကို လူထွက်အောင်တိုက်တွန်းခဲ့ဘူးသောကြောင့် ငါတို့ ဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်တော်ဝယ် သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုလိုက် လူထွက်လိုက်နှင့် ၇–ကြိမ်စီ ပြုလုပ်နေပြီးနောက်မှ ရဟန္တာဖြစ်သွားသော မထေရ်ဖြစ်၏။

ဟိတသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၁၊ ဋ္ဌ–၅၊ (ပ-ဒု-တ-စ-မ၊၅–သုတ်)၊ ကိုယ်ကျိုး သူကျိုး ကျင့်မကျင့်နှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးလေးချက် လှည့်၍ ဟောထား၏၊ (သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန)။ ။

ဟီရိဂါရဝသုတ်။ ။၇–ပါ–၄၁၉၊ ရဟန်းတို့အတွက် ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း၊ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းအင်္ဂါ ၇-ပါးစီ ဟောထား၏၊ဂါထာ ၂-ဂါထာပါ၏။

ထေရဂါထာ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဟတ္ထာရောဟပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၇၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်–၂၁၄၊ပန်းပူဇော်ကျိုး၊ရှိခိုးရကျိုး။

ဟာရိတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၆၊ ဋ္ဌ–၁၀၈၊ လက်ထုပ်ကြီးပွင့်ဖြင့်ပူဇော်ရကျိုး၊ မြှားဖြောင့်သမားတို့ကိုမြင်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆုံးမသောဂါထာ၊ ။ ပါ–၂၆၇၊ ဋ္ဌ–၄၀၃၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်၏ ထင်းပုံကိုနံ့သာဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး၊ဝါသနာကို မစွန့်ပယ်နိုင်၍ သူတပါးကို ဝသလ ဟူ၍ခေါ်လေ့ရှိသောပြဿနာ။

ဟေရညကာနိတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၀၊ ဋ္ဌ–၃၃၇၊သက်န်းစတပိုင်းကို လှူဒါန်းခဲ့ရကျိုး၊အပဒါန၌ကား–ဥပဍ္ဍုဒုဿဒါယကတ္ထေရဟုရှိ၏။

အပဒါန ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဟတ္ထိဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-ပ-အုပ်–၂၃၃၊ ဆင်လှူရကျိုး။

ဟရီတကဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-ဒု-အုပ်–၂၁၊ ဖန်ခါးသီးလှူရကျိုး။

ဟာသဇနကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-ပ-အုပ်–၂၉၆၊ ပံသုကူသက်န်းကို ရှိခိုး ရကျိုး။

ဟုတံ ဝုစ္စတိ ပူဇာသက္ကာရေ-ဟုဖွင့်ပြပုံ။ ။ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်–၁၂၅၊၁၅၇၊

ဟေမကစ္ဆရအပဒါန။ ။ပါ-ပ-အုပ်—၄၁၂၊ ဋ္ဌ—၂၀၇၊ မဖွင့်၊အင်းပျဉ်ခေါ် ထိုင်ခုံနှင့် သပြေသီးလှူရကျိုး။

ဟင်းလှူရကျိုးများ။ ။မုဆိုးက အတ္တဒဿီဘုရားရှင်အား မိမိစားရန်ချက်ထားသော အသားဟင်းကိုလှူခဲ့ပုံ၊ သုစိန္တိတထေရ်အလောင်း၊ ပါ—၁၂၇၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်—၉၃။ ။အသားတစ်ကိုလှူရကျိုး၊ ဒွေရတနိကထေရ်အလောင်း၊ ပါ—၂၄၀။ ။ဟင်းအရသာလှူရကျိုးဂါထာ၊ ပါ-ပ-အုပ်—၃၆၉။

နေတ္တိ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဟာရသမ္ပါတဘူမိ။ ။ပေဋကောပဒေသပါဠိ၊ ပါ—၂၆၁၊ ဈာန်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ၊ ၎င်းပြင်ဒေသနာဟာရစသည် ၁၆-ပါးကိုလည်း ပြဆိုထား၏။

ဟာရ ၁၆-ပါး။ ။၎င်း ၁၆-ပါးကို အကျဉ်းရေတွက်ပြသော ဥဒ္ဒေသဝါရ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၁၄၊ (ဟာရမည်ပုံလည်းပါ၏။ ။ဟာရသင်္ခေပဂါထာ၊ (ဒေသနာဟာရစသည်)၊ ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၁၉။

ဟာတဗ္ဗာတိဂမေတဗ္ဗာ၊ နေတဗ္ဗာတိအာထ္ထော-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ဋ္ဌ—၅၃၊ ပါ—ဂ။

ဟေတုနှင့်ပစ္စယအထူးကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ—၆၆၊ ၆၇၊ ဋ္ဌ—၁၃၆။

ဇာတက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဟတ္ထိပါလဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၅၀၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၇၀၊ နေကွမ္မပါရမီကို ချီးကျူးထားပုံ၊ ထိုအခါကရသေ့ ပရိသတ်ပေါင်း ယူဇနာ ၃၀-ရှိခဲ့ကြောင်း။

ဟရိတမဏ္ဍူကဇာတက။ ။ပါ—၆၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၀၊ အောင်လျှင်ပြီး၍ ရှုံးလျှင် မဲ့တတ်သော အဇာတသတ်မင်း၊

ဟရိတစဇာတက။ ။ပါ—၁၉၁၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၄၇၃၊ မိဖုရားနှင့်မှားယွင်းမိကြသော အလောင်းတော်ရသေ့၊

ဟလိဒ္ဒိရာဂဇာတက။ ။ပါ—၁၉၅၊ ဋ္ဌ—၄၉၀၊ အပျိုကြီး အဖျက်ဆီးခံရသော ရသေ့ငယ်၊

ဟသ်ာငှက် ၆-မျိုးကိုခွဲပြပုံ။ ။ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၃၇၉။ ။ဟသ်ာငှက်တို့မှာ ဇကကာဟု မြည်ကြုံကြောင်း ဟောထားပုံ၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၉၀၊ ဋ္ဌ—၃၇၆။

ဟသ်ာငှက် ၉-သောင်းတို့ပျက်စီးကြရပုံ။ ။(ဇာတ်တူသားကို စားကြသော ကြောင့်)၊ ပါ—၁၃၄၊ ဋ္ဌ—၅၀၅။

ဟသုလာတိ မှိတပုဗ္ဗဂံမကထာ-ဟု ဖွင့်ပြပုံ။ ။ပါ—၃၂၄၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၂၇၂၊ ဂါထာနံပါတ် ၁၀၀၃။

ဟိရိဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၀၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၀၂၊ ကျေးဇူးမတုန့် ပြန်က ဘေးရန်တွေ့တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကုန်သည်ရသေ့။ ။ဟင်းသီးဟင်းရွက် ရောင်းစားနေသော ရသေ့ကို မင်းသားငယ်က ဂဟပတိ ဟု ခေါ်ခဲ့ပုံ၊ သောမနဿဇာတက၊ ပါ—၃၃၄၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၄၆။ ။(သောမနဿစရိယ၊ စရိယာ—ပါ—၄၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၀၁-၌လည်းရှိ၏။)

ဟန်ဆောင်မှု။ ။ဟန်ဆောင်မှုမှာ တနေ့နေ့တွင် မုချအဖြစ်မှန် ပေါ်လာရ သည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့ပေါ်လာသော် ဒုက္ခဖြစ်တတ်ကြောင်း ဟောထားသော ဓမ္မဓဇ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၄၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်— ၂၅၂။

ပ-အက္ခရာမှ ဟ-အက္ခရာအထိ

ပိဋကလမ်းညွှန် ဒုတိယတွဲ ပြီး၏

နောက်ဆက်တွဲ

ဦးသီဟဗလ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်အကျဉ်း

ရမည်းသင်းမြို့နယ် အရှေ့တောင် ၆-မိုင်ကွာ ထီးလှိုင်ရွာ၌ ဦးမြခိုင်-ဒေါ်အမိတို့အိမ်တွင် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၀၄-ခု ပြာသိုလဆန်း ၅-ရက် သောကြာနေ့ နံက်တချက်တီးအချိန်ဝယ် ဒုတိယမြောက် သားရတနာကို ဖွါးမြင်ခဲ့သည်၊ ထိုဒုတိယသားရတနာမှာ ဤပိဋကလမ်းညွှန် ကျမ်းပြုအသျှင် ဖြစ်ပေသည်၊ အစ်ကို ၁-ယောက်၊ ညီ ၅-ယောက် ရှိလေသည်။

၁၂၈၀-ပြည့်နှစ်တွင် ထီးလှိုင်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော ရမည်းသင်းမြို့နယ်လုံးဆိုင်ရာ ဝံသာနုရက္ခိတအသင်း အမှုဆောင် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးကလျာဏ အထံတော်၌ ပညာသင်ကြားရန် မိဘများက အပ်နှံခဲ့ကြသည်။

၎င်းဘုန်းတော်ကြီး ဦးကလျာဏနှင့် အတူ သီတင်းသုံးတော်မူသော (တောင်သူလယ်သမားအရေးတော်ပုံခေါင်းဆောင်) ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသဗ္ဗလောကကလည်း ကျောင်းသား ကျောင်းသူတို့အား ကူညီ၍ ပညာသင်ကြားပေးခဲ့သည်။

၎င်းဦးသဗ္ဗလောကမှာ ၁၂၉၂-ခုနှစ် ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၂-ရက်နေ့ နံနက်တွင် သိက္ခာချ လူဝတ်လဲပြီး တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် အဖြစ်ဖြင့် ရမည်းသင်းမြို့နယ် အဖျားလက်မှ နေ၍ အင်္ဂလိပ် နယ်ချဲ့တို့အား တော်လှန်ပုန်ကန်ခဲ့သည်၊ (၎င်းဦးသဗ္ဗလောက တော်လှန်ရေးအကြောင်း အကျယ်တဝင့်ကို ၁၉၅၈-ခုနှစ် မတ်လထုတ် သွေးသောက် မဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးသူကိုယ်တိုင် တင်ပြခဲ့ဘူးသည်)။

၁၂၉၄-ခုနှစ် နယုန်လတွင် (ညောင်လွန့်တောရတိုက် တိုက်အုပ် ဆရာတော် ဘုရားကြီး ဦးမေဓာဝီ၏ တပည့်) ဘုန်းတော်ကြီး ဦးကုသလ အထံတော်၌ ပညာသင်ကြားပေးရန် မိဘများက ဒုတိယအကြိမ် အပ်နှံပြန်သည်၊ ၎င်းဘုန်းတော်ကြီး ဦးကုသလမှာ ညောင်လွန့်တောရတိုက်ကြီး၌ ၆-နှစ်၊ ဇီးဖြူကုန်းကျောင်းသစ်ဆရာတော် ဦးဥက္ကံသ အထံတော်၌ ၂-နှစ် ပညာသင်ကြားတော်မူပြီးမှ ဆရာသမားများ၏ စေခိုင်းတိုက်တွန်းချက်အရ ထီးလှိုင်ကျောင်းသို့ ကြွရောက်တော်မူလာခြင်း ဖြစ်သည်၊

၁၂၉၅-ခုနှစ် နယုန်လဆုတ် ၂-ရက်နေ့တွင် ၎င်းဘုန်းတော်ကြီး ဦးကုသလအထံတော်၌ ရှင်သာမဏေပြုပြီးလျှင် စာပေကျမ်းဂန်များကို သင်ယူခဲ့ရ

သည်၊ သီဟဗလ-ဟူသော ဘွဲ့အမည်မှာ ထိုမူလကျေးဇူးရှင် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးကုသလပေးထားသော ဘွဲ့အမည်ဖြစ်သည်။

၁၃၀၁-ခုနှစ် နယုန်လတွင် ကျင်းပသော ပါဠိပထမပြန် စာမေးပွဲတွင် ပဌမငယ်တန်းကို အောင်မြင်ခဲ့သည်၊ ဆုတော်ငွေ ၅၀-ကို တပြား၊တချပ်မှ မိမိ မသုံးစွဲဘဲ မိဘနှစ်ပါးအား ခိုင်းနွားတရှင်း ဝယ်ပေးခဲ့သည်။

၁၃၀၁-ခုနှစ် တပို့တွဲလ လောက်မှ စ၍ ၁၃၀၇-ခုနှစ် အထိ ၆-နှစ် အတွင်း အကြိမ်ပေါင်း ၂၀-ကျော် ဝဲစိုရောဂါဒဏ်ကို အလူးအလှိမ့် ခံခဲ့ရ သည်၊ ၁၂၉၄-ခုနှစ်မှ စ၍ ၁၃၀၄-ခုနှစ်အထိ ငှက်ဖျားရောဂါဒဏ်ကိုလည်း နှစ်စဉ်လိုပင် ခံခဲ့ရသည်။

၁၃၀၄-ခုနှစ် နယုန်လဆန်း ၉-ရက်နေ့ နေ့လည် ၁-နာရီအချိန်တွင် ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထောက်ကြံခြင်းကျောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကလျာဏ ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ထီးလှိုင်ကျောင်း ခဏ္ဍသိမ်၌ မိဘနှစ်ပါးနှင့်တကွ ရပ်ရွာ ဒကာ ဒကာမများ၏ စုပေါင်းထောက်ပံ့မှုဖြင့် ရဟန်းဘဝသို့ တက်လှမ်း ခဲ့သည်။

ထီးလှိုင်ကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးကုသလ အထံတော်၌ ၁၂၉၄-ခုနှစ်မှ စ၍ ၁၃၀၄-ခုနှစ်ကုန်အထိ ၁၀-နှစ်တိုင်တိုင် စာပေကျမ်းဂန်များကို သင် ကြားခဲ့ရသည်။

၁၂၉၀-ခုနှစ်မှ စ၍ ၁၃၀၄-ခုနှစ်ကုန်အထိ ၆-နှစ်တိုင်တိုင် ဆရာသမား ၏ စေခိုင်းချက်အရ ကူညီသောအားဖြင့် ကလေးသူငယ်တို့အား တဆင့်ပြန်၍ ပညာသင်ကြား ပေးခဲ့ရသည်။

၁၃၀၅-ခုနှစ် တန်ခူးလဆုတ် ၅-ရက်နေ့တွင် မူလကျေးဇူးရှင် ဘုန်းတော် ကြီး ဦးကုသလ၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ရမည်းသင်းခရိုင် တပ်ကုန်းမြို့နယ် ညောင် လွန့်တောရတိုက်ကြီးသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ပြီးလျှင် တတိယတိုက်အုပ်ဆရာတော် ဦးနာယကနှင့် စာချဘုန်းတော်ကြီး (မလှိုင်မြို့နယ် အရှေ့ ၆-မိုင်ကွာ အုန်နွဲ့စုရွာ ဇာတိ) ဦးဥတ္တမတို့အထံတော်တွင် စာပေကျမ်းဂန်များကို လေ့လာသင်ကြား ခဲ့သည်။

ငင်းညောင်လွန့်တောရတိုက်ကြီး၌ ၁၃၀၅-ခုနှစ်တွင် တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဦးနာယက မွေးရပ်ဇာတိ (မြင်းခြံခရိုင် ကံမြဲဇောင်ချမ်းရွာ)သို့ ခေတ္တ ပြန်ကြွ တော်မူခိုက် အားလပ်ခွင့်ရသော ၃-လ နီးပါး အချိန်တွင် ဒုတိယ အကြိမ် မြောက် တိုက်အုပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး (ထိုစဉ်က ရဟန္တာ-ဟု ထင်ရှား

ကျော်ကြားခဲ့သည်)၊ ဦးမေဓာဝီ၏ အလုပ်အကျွေးတပည့်ရင်း ပျော်ရွာဇာတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းပြဆရာတော် ဦးဇနကာဘိဝံသ၏ အထံတော်၌ နည်းခံယူကာ ၃-လ တိုင်တိုင် ဝိပဿနာလုပ်ငန်းကို အားထုတ်ခဲ့သည်။

ညောင်လွန့်တောရတိုက်ကြီး၌ ၁၃၀၅-ခု နှစ်မှစ၍ ၁၃၁၀-ခုနှစ် ပဌမ ဝါဆိုလဆန်း ၁၀-ရက် နေ့အထိ ၅-နှစ်ကျော် ကာလတိုင်တိုင် စာပေကျမ်း ဂန်များကို လေ့လာ သင်ကြားခဲ့သည်၊နေ့အခါတွင် ပရိယတ္တိသာသနာ့တာဝန် ကို ထမ်းဆောင်ပြီး ညအခါတွင် ပဋိပတ္တိသာသနာ့တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ သည်။

၁၃၁၀-ခုနှစ် ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း ၁၀-ရက်နေ့တွင် မြင်းခြံမြို့ စွန်းလွန်းဂူ ကျောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးကဝိအထံတော်၌ ဝိပဿနာလုပ်ငန်းနှင့်စပ် ၍ မေးလျှောက်ဘွယ်ရာ များကို မေးမြန်း လျှောက်ထားပြီးလျှင် မြင်းခြံမြို့ အနောက်တောင် ၂-မိုင်ကွာ ဂျုတ်ပင်ရွာ ဂျုတ်ပင်တောရကျောင်း၌ ဘုန်းတော် ကြီး ဦးသုမန၏ အားပေးကူညီထောက်ပံ့မှုကို ခံယူကာ ၂-နှစ်တိုင်တိုင် နေ့ ရော ညပါ ပဋိပတ္တိသာသနာ့တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်၊ သိတင်းသုံးဘော် မဟာထေရ်ကြီး ၃-ပါးကိုလည်း ဝတ်ကြီးတော်ငယ် ပြုစုခြင်း၊ သေနာသနဝတ်ကို ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ပျော်မွေ့စွာ နေထိုင်ခဲ့သည်။

၁၃၁၂-ခုနှစ်တွင် ခမည်းတော်ကြီး ဦးမြခိုင်ကွယ်လွန်သွားမှုကြောင့် ဇာ တိ ရပ်ရွာမှ ပြန်လည်ကြွရန်ပင့်လာသဖြင့် ထိုနှစ်တွင် ထီးလှိုင်ရွာ အရှေ့တောင် ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းသောနေရာ၌ ကျောင်းငယ်တဆောင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း ကြ၍ ထိုကျောင်းငယ်၌ နေ့ရောညပါ ဝိပဿနာအလုပ်ကို အားထုတ်ခဲ့သည်။

ပဋိပတ္တိသာသနာကို ၃-နှစ်တိတိ ပြုစုအားထုတ်မည်ဟု မူလအဓိဋ္ဌာန်ချက် ပြီးစီးအောင်မြင်သွားပြီဖြစ်ရကား တဖန် ပရိယတ္တိသာသနာကို ပြန်လည်ပြုစု အားထုတ်လိုသောကြောင့် မန္တလေးသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့သည်။

၁၃၁၃-ခုနှစ် တန်ခူးလဆုတ် ၁၂-ရက်နေ့တွင် မန္တလေးမြို့အနောက်ပြင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ် သံတော်ဆင့်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးဝါသဝါဘိဝံသ အထံတော်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကာ စာပေကျမ်းဂန်များကို လေ့လာ သင် ကြားခဲ့ပြန်သည်။

၎င်းဆရာတော်မှာ ၁၃၂၀-ပြည့်နှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့ ရွှေဂုံတိုင်ရပ်ကွက် ဗဟန်းနန္ဒဝန်လမ်းရှိ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ရွှေကျင်တိုက်သစ်ကို တည်ထောင်ကာ တိုက်အုပ်ဆရာတော် အဖြစ်ဖြင့် သီတင်းသုံးတော်မူလျက် ရှိပေသည်။

၁၃၁၃-ခုနှစ် နယုန်လတွင် ကျင်းပသော ပါဠိပထမပြန် စာမေးပွဲတွင် ပဌမလတ်တန်းကို အောင်မြင်ခဲ့သည်။

၎င်း ၁၃၁၃-ခုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း ၁၃-ရက်နေ့တွင် ခေတ်သစ်ပဌာန် ပါရဂူနည်းကို သင်ယူလို၍သောကြောင့် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ပါဠိကာရီ သုံးခွ ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဦးဝရသာမိဘိဝံသအထံတော်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင် ကာ ပဌာန်းသိပ္ပံတိုက်ဆရာတော် ဦးဇာနကာ၏ ခေတ်သစ်ပဌာန်းပါရဂူနည်း ကို သင်ယူခဲ့သည်။

၎င်းနှစ် တော်သလင်းလပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့ညတွင် တကိုယ်လုံးသေ သော သွက္ခပါဒရောဂါ နှိပ်စက်ခံရသဖြင့် မန္တလေးမြို့ ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးတွင် ၃-လတိုင်တိုင် ကုသမှုခံယူခဲ့ပြီး တဖန် မလှိုင်မြို့နယ် အုန္နဲ့စုကျောင်းဆရာတော် ဦးဥတ္တမ၏ အရိပ်ကို ခိုလှုံကာ ၎င်းရွာဆရာကြီး ဦးသာဇံ၏ ကုသမှုကို ၆-လ တိုင်တိုင် ခံယူခဲ့ရပြန်သည်၊ ၎င်းသွက္ခပါဒရောဂါမှာ ၁၃၁၉-ခုနှစ်တွင်မှ ရှင်းရှင်းပျောက်ကင်းခဲ့ပေသည်။

၁၃၁၄-ခုနှစ် နယုန်လတွင် မူလနေထိုင်ရင်းဖြစ်သော မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ် သံတော်ဆင့်ကျောင်းသို့ ပြန်လည်နေထိုင် ခဲ့သည်။

၁၃၁၅-ခုနှစ် နယုန်လတွင် ကျင်းပသော ပါဠိပဌမပြန် စာမေးပွဲတွင် ပဌမကြီးတန်းကို အောင်မြင်ခဲ့သည်။

၁၃၁၅-ခုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း ၁၂-ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့ ဂေါ်ဒွင်လမ်း အိမ်တော်ရာဘုရားဝင်း အတွင်းရှိ ဘုံတော်ကျောင်းဘုန်းကြီး ဦးဇယန္တ၏ ပင့် လျှောက်ချက်အရ ၎င်းကျောင်းသို့ ခေတ္တပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ကာ ဦးဇယန္တ အား ပဌမကြီးတန်းဆိုင်ရာ ကျမ်းစာများကို ချပို့ပေးခဲ့သည်။

၎င်းနှစ် ပြာသိုလ်လပြည့်ကျော် ၅-ရက်နေ့တွင် မူလနေထိုင်ရင်း ဖြစ်သော သံတော်ဆင့်ကျောင်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိပြီး တပေါင်းလတွင် ကျင်းပသော

ပါဠိတက္ကသိုလ်စာချတန်းစာမေးပွဲကို ဝင်ရောက်ဖြေဆိုရာ ကျမ်းရင်း ၃-ကျမ်း အောင်မြင်ခဲ့သည်။

၁၃၁၇-ခုနှစ် တပေါင်းလတွင် မန္တလေးမြို့၌ ကျင်းပသော ပါဠိတက္ကသိုလ် စာချတန်းစာမေးပွဲ ဂုဏ်ထူးဆောင်ကျမ်းများကို ဝင်ရောက်ဖြေဆိုရာ ၃-ကျမ်း အောင်မြင်ခဲ့သည်။ (ထိုစဉ်က ပါဠိဘာသာဖြင့် ဖြေဆိုအောင်မြင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်)။

၁၆-၁၇-၁၈-ခုနှစ်များ၌ သံဃာတော် တရာကျော်တို့အား စာပေကျမ်းဂန်များကို ချပို့ပေးခဲ့သည်။

၁၃၁၉-ခုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း ၁၀-ရက်နေ့တွင် မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် ၄၁-လမ်း တောင်ခွင်တိုက် ပတ္တမြားကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးတေဇနိယ အထံတော်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကာ ၁၉-ခုနှစ်၊ ၂၀-ပြည့်နှစ်များတွင် နီးစပ်ရာ သံဃာတော်များအား စာပေကျမ်းဂန်များကို ချပို့ပေးရင်း စာနယ်ဇင်းများ၌လည်း ဆောင်းပါး, ကဗျာ, ဝတ္ထုတိုများကို ရေးသား၍ အသိဉာဏ် ပွင့်လင်းစေခဲ့သည်။

၁၃၂၁-ခုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း ၁၂-ရက်နေ့တွင် မြောက်ပိုင်း ရှမ်းပြည် ကျောက်မဲခရိုင် နောင်ချိုမြို့နယ် ဘန့်ပွေးဒိုင်အတွင်းရှိ ဘော်လှိုင်ရေညူးကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးဝန္ဒမာ၏ အရိပ်ကိုခိုလှုံ၍ ပိဋကလမ်းညွှန်ကျမ်းကြီးကို ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။

ကျမ်းစာကို ရေးသားပြုစုနေဆဲမှာပင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တိုက်တွန်းချက်အရ ရဟန်းသာမဏေ ကျောင်းသား-ကျောင်းသူတို့အား ၄-နှစ်တိုင်တိုင် ပညာသင်ကြားပေးခဲ့သည်။

၁၃၂၅-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော် ၁၂-ရက်နေ့တွင် မူလနေထိုင်ရင်းဖြစ်သော မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် တောင်ခွင်တိုက် ပတ္တမြားကျောင်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိကာ ပိဋကလမ်းညွှန်ကျမ်း ပထမတွဲကို ပုံနှိပ်စေသည်။ လက်ရှိ ပတ္တမြားကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိစ္စမှာ ထိုသို့နေထိုင်စဉ် အတွင်း နေရေး, စားရေး, မငြိုငြင်ရအောင် စိတ်ထားဖြူစင်စွာ ကူညီစောင့်ရှောက်တော်မူသည်။

၁၃၂၆-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၃-ရက်နေ့တွင် မူလမွေးဖွါးရာ ဖြစ်သော ထီးလှိုင်ရွာမှ ကျေးရွာလူကြီးများ လာရောက်ပင့်ပြန်သဖြင့် ဝန်ခံချက်များကို တောင်းယူကာ ၎င်းထီးလှိုင်ကျောင်း၌ ပြန်လည်စောင့်ရှောက်နေထိုင်ရန် ကဆုန်လကွယ်နေ့တွင် ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထီးလှိုင်ကျောင်းသို့ ရောက်ခဲ့သည်။

၁၃၂၆-ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း ၁-ရက်နေ့မှစ၍ ယနေ့အထိ ထီးလှိုင်ကျောင်း၌ နေထိုင်ကာ ရွာသူ-ရွာသားတို့အား လောကသံသရာ နှစ်ဖြာသော ကောင်းကျိုးများကို ခံစားကြစေနိုင်ရန် ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း စသော အများအကျိုးဆောင် လုပ်ငန်းများကို လုပ်ဆောင်လျက်ရှိသည်၊

၁၃၂၃-ခုနှစ်မှစ၍ ယနေ့အထိ အားထုတ်လိုကြသော ဒကာ-ဒကာမတို့အားလည်း ဝိပဿနာလုပ်ငန်းစဉ်ကို ပြသပေးလျက်ရှိသည်။

ပြန်လည်တင်ပြချက် အချုပ်

ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထီးလှိုင်ကျောင်း၌		၁၁-နှစ်။
။	ညောင်လွန့်တောရတိုက်ကြီး၌	၅- ။
မန္တလေးမြို့	အနောက်ပြင်၌	၃- ။
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး၌		၁-နှစ်။

အစုစုပေါင်း ၂၀-တိုင်တိုင် ပရိယတ္တိသာသနာ့တာဝန်ကို(စာပေကျမ်းဂန်သင်ကြားမှုတာဝန်ကို) ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထီးလှိုင်ကျောင်း၌		၆-နှစ်၊
	ညောင်လွန့်တောရတိုက်ကြီး၌	၃- ။
မန္တလေးမြို့	အနောက်ပြင်၌	၅- ။
ရန်ကုန်မြို့	အိမ်တော်ရာဘုရားအတွင်း၌	၁- ။
ရှမ်းပြည်မြောက်ပိုင်းဘော်လှိုင်ရေဥူးကျောင်း၌		၄- ။
တဖန်	၂၉-နှစ်ထိ ထီးလှိုင်ကျောင်း၌	၄-နှစ်။

အစုစုပေါင်း ၂၃-နှစ်တိုင်တိုင် သူတပါးတို့အား ပညာသင်ကြားပေးခြင်းစသော အများ အကျိုးဆောင် လုပ်ငန်းများကို လုပ်ဆောင်ပြီး လုပ်ဆောင်ဆဲ ရှိပေသည်။

ထီးလှိုင်ရှာ ဒကာ,ဒကာမတို့ လိုက်နာစရန် တောင်းဆိုသောအချက်များ

(၁) အသက် (၄၀)အရွယ်မှအောက်ရှိ စာမဘတ်တတ် မရေးတတ်ကြသောယောက်ျား မိန်းမများသည်(အားလပ်သော)ညအခါများတွင်(လူဆရာအထံ၌)အနည်းဆုံး ဘတ်တတ်ရေးတတ်အောင် အချိန်မှန် ပြန်လည်သင်ကြားကြရမည်။

(၂) အသက်(၄၀)အရွယ်မှ အထက်ရှိယောက်ျားမိန်းမများသည် တလလျှင် လေးသီတင်းမှန်မှန် (ရှစ်ပါး,ကိုးပါး, ဆယ်ပါးသီလများတွင် မိမိတို့နှစ်သက်ရာ) သီလကို စောင့်ထိန်းကြရမည်၊(မကျန်းမာနေစဉ်အခါ ခရီးသွားနေစဉ်အခါတို့၌ ကင်းလွတ်ခွင့်ရှိ၏)။

(၃) သင့်လျော်သော အချိန်တွင် ယောက်ျားမိန်းမ အားလုံးတို့သည် အလှည့်ကျဖြင့် ဝိပဿနာအလုပ်ကို အနည်းဆုံး (၇)ရက်မျှ အားထုတ်ကြရမည်၊(မိမိဘို့ သဒ္ဓါတရားအလျောက် ပိုမို၍လည်း အားထုတ်နိုင်ကြ၏)။

(၄) တလလျှင်လေးကြိမ် ဥပုသ်ရက်ညများတွင် သင့်လျော်ရာအိမ်များ၌ဖြစ်စေ, ဓမ္မာရုံ၌ဖြစ်စေ ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ ပရိတ်ရွတ်ဘတ်ခြင်း၊ မေတ္တာပို့အမျှဝေခြင်းများပြုလုပ်ကြရမည်၊ (လုံလောက်သောအကြောင်းကိစ္စမရှိလျှင် ပျက်ကွက်ခြင်းမရှိစေရ)။

(၅) သေရည်သေရက်စသည်များကို သောက်စားမူးယစ်ပြီးဆူပူခြင်း၊ ဆဲဆိုခြင်း၊ခိုက်ရန်ဒေါသဖြစ်ခြင်းမရှိစေရ၊(သောက်စားမှုကို မစွန့်လွှတ်နိုင်ကြသေးလျှင် လူသူလေးပါးတို့မသိမမြင်အောင် ဆင်ခြင်ပြုလုပ်ကြ၍ စွန့်လွှတ်နိုင်အောင်လည်း ကြိုးစားဆောက်တည်ကြရန် လေးနက်စွာတိုက်တွန်းလိုက်သည်)။

(၆) ဖဲ,ကြွေ,အံစာ, လေးကောင်ဂျင်စသောကစားမျိုးစုံတို့ကို မည်သည့်နေရာတွင်မျှ ကစားခြင်းမပြုရ။

(၇) ရပ်ရွာထဲတွင် အများနားမခံသာအောင် ငြင်းခုံခြင်း၊ဆဲဆိုခြင်း၊ဆူပူခြင်း၊ရန်ဖြစ်ခြင်းမရှိစေရ၊အမှုကိစ္စဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ ရပ်ရွာလူကြီးများက (တရားသဖြင့်)ငြိမ်းအေးပေးသည်ကို နာခံကြရမည်။

(၈) ရပ်ရွာအတွက်ဖြစ်စေ၊ကျောင်းကိစ္စအတွက်ဖြစ်စေ အများနှင့်သက်ဆိုင်သော ငွေကြေးလုပ်ငန်းများဖြစ်ပါက ပြုလုပ်ပြီးနောက်သုံးရက်အတွင်း စာရင်းရှင်းရမည်၊ (လုံလောက်သောအကြောင်းမရှိဘဲ ငွေကြေးလျော့ပါးပျောက်ပျက်နေနေလျှင် ငွေထိန်းနှင့်စာရင်းကိုင်(၂)ဦးတွင် တာဝန်ပျက်ကွက်သူကစိုက်လျော်ရမည်။

(၉) ရွာကိစ္စဖြစ်ခေ၊ ကျောင်းကိစ္စဖြစ်စေ အများသဘောတူနည်းလမ်း မှန်ကန်စွာ ချမှတ်ထားသော ငွေအား,လုပ်အားတာဝန်များကို ညီညာစွာ မပျက်မကွက်ထမ်းဆောင်ကြရမည်။

(၁၀) ရပ်ရွာနှင့်ကျောင်းကန်အတွက်ကြီးပွားရာ ကြီးပွားကြောင်းများကို အခြေအနေအရ သင့်လျော်သောကာလ၌ တရားမျှတစွာ ညွှန်ပြသည်ကို ကောင်းမွန်စွာလိုက်နာကြရမည်။

အထက်ပါအချက် (၁၀) ချက်ကို မပျက်မကွက်လိုက်နာနေသမျှ ကာလပတ်လုံး စောင့်ရှောက်နေမည်။ ။ပြစ်မှုတခုခုကိုကျူးလွန်ဖောက်ဖျက်သူအား ရပ်ရွာကနိုင်နင်းအောင် ဝိုင်းဝန်းနှိပ်ကွပ်ဆုံးမကြရမည်၊ အကယ်၍ နိုင်နင်းအောင် မနှိပ်ကွပ်မဆုံးမနိုင်လျှင် စောင့်ရှောက်ခြင်းတာဝန်ကို ရုပ်သိမ်းမည်ဖြစ်ကြောင်း ဒကာ, ဒကာမအပေါင်းတို့အား ကြိုတင်သိစေလိုက်သည်။

ဦးသိဟဗလ
၁၃၂၆-ခုနှစ်၊နယုန်လဆန်း
၅-ရက် သောကြာနေ့၊
၁၅-၅-၆၄။

အလှူရှင်များ

ဤပိဋကလမ်းညွှန်ကျမ်း ဒုတိယတွဲ ပေါ်ထွက်လှူဒါန်းနိုင်ရန်အတွက် ဝိုင်းဝန်းကူညီ၍ လှူဒါန်းကြသော အလှူရှင်များ စာရင်း

ဦးရေ	ဘွဲ့အမည်နှင့်နေရပ်	ငွေပေါင်း
	ရှမ်းပြည်မြောက်ပိုင်း ကျောက်မဲခရိုင် နောင်ချိုမြို့နယ် ဘန့်ဘွေးဒိုင်အတွင်းရှိရေဦးရွာမှ အလှူရှင်များ	
၁	ဦးဘသွယ်-ဒေါ်နွယ် သားသမီးတစု	၂၀
၂	ဦးသာဇံ-ဒေါ်လှဦး 〃	၂၀
၃	ဒေါ်သီ,သား ကိုသန်းမောင်,သမီး မလှမြိုင်	၂၀
၄	မောင်တင်ဝင်း-မခင်သောင်း သားသမီးတစု	၂၀
၅	ကိုအုန်းဖေ-မတင်ရွှေ 〃	၁၅
၆	မောင်စိုးတေ-မထွေးကြည် 〃	၁၀
၇	ကိုဘထွန်း-မလှသိန်း 〃	၁၀
၈	ကိုဘဌေး-မသိန်း 〃	၁၀
၉	မောင်သန်းရွှေ-မသိန်းကြွယ် 〃	၁၀
၁၀	ကိုသာဟန်-မမြခင်,သား မောင်ဘိုးညို	၁၀
၁၁	ကိုပုစုနှင့် သားငယ်များ	၁၀
၁၂	မေမြို့ ရန်မျိုးအောင်ကျောင်းဆရာတော် ဦးသာသန	၅၀
၁၃	မေမြို့နယ် ဘိုးနေဌန်းရွာ ဒေါ်အိမ်နှင့်သား ကိုထွန်းအေး	၈
	ရမည်းသင်းမြို့နယ်မှ အလှူရှင်များ	
၁၄	ညောင်အိုင်ကံသာကျောင်းဆရာတော် ဦးအဂ္ဂဝံသ	၃၀
၁၅	အင်တိုင်းကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးဥတ္တမ	၂၀
၁၆	ညောင်အိုင်တောင်ကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးကောဏ္ဍည	၁၀
၁၇	မှန့်စီကျောင်းဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓ	၁၀
၁၈	ဆီးဖြူကုန်းတောင်ကျောင်းဆရာတော် ဦးသောဘိတ	၁၀
၁၉	ဆီးဖြူကုန်းကျောင်းသစ်ကျောင်း ဦးဓမ္မပါလ	၂၀
၂၀	ရန်အောင်မြင်လမ်း ဦးခင်-ဒေါ်ဆယ်	၂၀
၂၁	ဆင်ကျုံးတောရကျောင်းတိုက်မှ တဆင့် အလှူပါဝင်ငွေ	၁၀

H 570—90 [ဟံသာဝတီ]

ဦးရေ	ဘွဲ့အမည်နှင့်နေရပ်	ငွေပေါင်း
၂၂	ထီးလှိုင်ကျောင်းနေ (ချောက်မြို့နယ်ဇာတိ) ဦးသုန္ဒရ	၁၀
၂၃	〃 (ထားဝယ်မြို့နယ်ဇာတိ) ဦးဥက္ကံသ	၀၀
၂၄	ထီးလှိုင်ရွာ ကိုချစ်တီး-မအေးချယ် သားသမီးတစု	၂၀
၂၅	〃 ဦးကျောက်ဖါး-ဒေါ်ပုတို	၁၀
၂၆	〃 ကိုသာပို-မသေးသေး သားသို့းတစု	၁၀
၂၇	〃 ကိုမြ-မမွေး 〃	၁၀
၂၈	အလည်ကုန်းရွာ မှတ်ပုံတင်ရုံးစာရေး ကိုညွန့်ဆောင်-သူနာပြု ဆရာမ မထွေးချင်	၁၀
၂၉	အင်တိုင်းရွာ ဦးချစ်မောင်-ဒေါ်အေးတင် သားသမီးတစု	၈
၃၀	〃 ဦးအုန်းဆောင်-ဒေါ်ပွဲ 〃	၈
၃၁	〃 ဦးထွန်းရင်-ဒေါ်ရွှေဆယ် 〃	၈
၃၂	〃 ဦးကြို-ဒေါ်အေးစိန် 〃	၈
၃၃	အင်တိုင်းရွာ ဦးမြရှင်-ဒေါ်အုန်းရင် သားသို့းတစု	၈
၃၄	〃 ရ-လ-က ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကြင်-ဒေါ်စောကြည်	၈
၃၅	〃 ဦးသီ-ဒေါ်မြကြည် 〃	၈
၃၆	〃 မောင်ဘိုးဖြူ-မထွေးကြင်	၁

တပ်ကုန်းမြို့နယ်မှ အလှူရှင်များ

ဦးရေ	ဘွဲ့အမည်နှင့်နေရပ်	ငွေပေါင်း
၃၇	အင်ပင်တောင်ကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးကုသလ	၂၀
၃၈	ညောင်လွန့်တောရတိုက် ဦးဇဝန (စာချ)	၁၀
၃၉	ညောင်ကိုင်းကျောင်းဘုန်းကြီး ဦးဇောတိပါလ	၈၀
၄၀	〃 ဦးထိန်သီးခေါ် ဦးဇဝန	၁၀
၄၁	〃 ဦးဝိသုဒ္ဓ	၁၀
၄၂	ညောင်ကိုင်းရွာ ဦးသာဟန်-ဒေါ်ရွှေနု	၅
၄၃	〃 ဦးတူ-ဒေါ်မိ	၅
၄၄	ရွှေးစုကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးမာလာ	၁၀
၄၅	ရွှေးစုရွာ ဒေါ်စိုး-သမီး မဟန်၊ မတင်ရွှေ	၁၀

ဦးရေ	ဘွဲ့အမည်နှင့်နေရပ်	ငွေပေါင်း
	ရန်ကုန်မြို့မှအလှူရှင်များ	
၄၆	ဟံသာဝတီသတင်းစာတိုက် အယ်ဒီတာ ဦးခင်စိုး	၂၅
၄၇	တာမွေ အိုးစု ပရိယတ္တိဝေပုလ္လကျောင်း ဦးဇာဃသရိယ	၂၀
၄၈	။ ဦးအာသဘ	၂၀
၄၉	ဦးသံဒိုင်	၂၀
၅၀	ကျောက်ကုန်းတောရ ဦးကောဝိဒဓဇ	၁၅
၅၁	။ ဦးပညာကိတ္တိ	၁၅
၅၂	ဦးမင်းဝေ	၁၅
၅၃	အလုံစာတိုက် ကွင်းကျောင်းတိုက် ဦးတေဇဝန္တ	၁၂
၅၄	လောင်းဝစ္စလမ်း အလယ်တောရတိုက် ရတနာ စကြံနိကျောင်း ဦးဝရဗောဓိ	၂၅
၅၅	ဦးအုန်းရွှေ (သတ်ပုံအဘိဓာန်ကျမ်းပြု)	၁၀
၅၆	ပုဇွန်တောင်စာတိုက် ရေကျော်ရပ် မြောင်းကြီးလမ်း ၆၃–ဦးလှအောင် (လှသမိန်)	၂၀
၅၇	ဘာသာပြန်နှင့်စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးဌာန လက်ထောက် စာတည်း ဦးထွန်းမြင့် (ဒဂုန်)	၁၉
၅၈	ရွှေဂုံတိုင်စာတိုက် ဗဟန်းအုပ်လမ်း ကရင်ပရိယတ္တိ ကျောင်း အသျှင်အာစိဏ္ဏ	၁၅
၅၉	ကျိုက္ကစံလမ်း ရသာရုံကုမ္ပဏီ အမှတ် ၁၅၂-ဗုဒ္ဓ၏ တရားစစ်များ ပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့ အတွင်းရေးမှူး ဦးစိုးတင့်	၄၀
၆၀	အလုံစာတိုက် ကမ်းနားလမ်းကျယ် အလုံပရိယတ္တိ ပါဠိတက္ကသိုလ် အသျှင်သီရိန္ဒ	၁၅
၆၁	ကြည့်မြင်တိုင် မဟာမြိုင်လမ်း အမှတ် ၁၁- (အငြိမ်းစားလယ်ဝန်) ဦးလှ	၁၅
၆၂	ရေကျော် ၁၂-နှင်းပန်းလမ်း ဒဂုန် ဦးလှဖေ	၂၀
၆၃	မြောက်ဥက္ကလာပ(၈)ရပ်ကွက် ဇမ္ဗူဒအေးကျောင်းတိုက် သဒ္ဓမ္မဝါစီကျောင်း ဦးအရိယ	၁၅
၆၄	အလုံကွင်းကျောင်း စာသင်တိုက် ဦးပဏ္ဍိတ	၁၅
၆၅	ကမာရွတ်စာတိုက် ၃၂-ဒီ-ပြည်လမ်း ရှေးဟောင်း သုတေသနဌာန ဦးဘိုကေ	၁၉

ဦးရေ	ဘွဲ့အမည်နှင့်နေရပ်	ငွေပေါင်း
၆၆	ဝိဇ္ဇာနှင့်သိပ္ပံတက္ကသိုလ် မြန်မာစာဌာန စာကြည့်တိုက်မှူး ဦးထွန်းရွှေ	၁၅
၆၇	〃 〃 ဦးရွှေသွင်	၁၅
၆၈	〃 〃 ဦးထိန်ကြည်	၁၅
၆၉	〃 〃 ဒေါ်ခင်စော(၁)	၁၅
၇၀	ပညာရေးတက္ကသိုလ် မြန်မာစာဌာန လက်ထောက်ကထိက ဦးစိုးမြင့်	၆၀
၇၁	ကြည့်မြင်တိုင် စလင်းတိုက် တိုက်ကျောင်း ဦးဇဝိုလ	၁၅
၇၂	ဗဟန်း နန္ဒဝန်လမ်း မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ရွှေကျင်တိုက်သစ် အသျှင်စန္ဒသီရိ ဆောင်ရွက်ပေး၍ ရငွေ	၃၀၀
၇၃	အင်းစိန်မြို့ ကြို့ကုန်းရိပ်သာ ကိုထွန်းအေး ဇနီးမအုန်းကြည်၊ အမ–မမစိမ်း	၃၀
၇၄	ဟံသာဝတီခရိုင် ဒလကျွန်း ကော့မှူးမြို့နယ် ကိုးတောင်လှည်းဆိပ်ကျောင်း အသျှင်ဣသရ	၁၀
၇၅	ပုဇွန်တောင် ဆုတောင်းပြည့် ပါဠိတက္ကသိုလ် အသျှင်ပညာရက္ခိတ	၁၅
	မန္တလေးမြို့မှအလှူရှင်များ	
၇၆	တောင်ပြင် မဟာဝိမ္ဗိကာရာမတိုက် သာသနာနုဂ္ဂဟကျောင်း ဦးဝိနယ	၁၀
၇၇	〃 သုဓွေးကျောင်း ဦးဝိဇယ	၁၅
၇၈	〃 ဇေယျသုခကျောင်း ဦးရေဝတ နှင့် တိုက်အုပ် ဇေတဝန်ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ	၆၀
၇၉	〃 ရတနာပုံကျောင်း ဦးဝါယမ	၃၀
၈၀	〃 ဇေတဝန်ကျောင်းအသျှင်သဇ္ဇန	၁၅
၈၁	〃 〃 ဦးပညိန္ဒ	၁၅
၈၂	အနောက်ပြင် စကုတိုက် သံတော်ဆင့်ကျောင်းဦးမင်္ဂလ	၁၅
၈၃	〃 〃 အလည်တိုက်ကြီးဦးစန္ဒာလင်္ကာရ	၁၅
၈၄	〃 〃 〃 ဦးသုမန	၁၅
၈၅	〃 〃 〃 ဦးနန္ဒာဘာသ	၁၅

ဦးရေ	ဘွဲ့အမည်နှင့်နေရပ်	ငွေပေါင်း
၈၆	〃 〃 〃 ဦးတိလောက	၁၅
၈၇	〃 〃 〃 ဦးဝါသဝိန္ဒ	၁၅
၈၈	တောင်ပြင် အသောကာရာမတိုက် ဇောတိကာရုံကျောင်း ဦးဉာဏ	၁၀
၈၉	〃 〃 ဟင်္သာတ တောင်ကျောင်း ဦးဇနက	၁၅
၉၀	〃 ဘုရားကြီးတိုက် တမ္ဗဝတီကျောင်း ဦးကဝိဓဇ	၁၅
၉၁	〃 ညောင်ကန်တိုက် အောင်မြေရတနာကျောင်း ဦးဇာဂရ	၃၀
၉၂	အနောက်ပြင်ခင်မကန်တိုက်ဝေဠုဝန်ကျောင်း ဦးခေမာစာရ	၁၅
၉၃	〃 〃 〃 ဦးပညာဝရ	၁၆
၉၄	〃 မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ် သိမ်တော်ဆင့်ကျောင်း ဦးတိလောက	၁၅
၉၅	အနောက်ပြင် မြတောင်တိုက် (ဘွဲ့ကျောင်းအမည်မပါ)	၁၅
၉၆	〃 မဟာဝေယံဘုံသာတိုက် ဦးသီလဝံသ	၂၅
၉၇	〃 〃 ပါဠိဝါစီကျောင်းဦးအဂ္ဂဝံသ	၁၅
၉၈	〃 မစိုးရိမ်တိုက် အာဂမကျောင်းဦးမာဃိန္ဒ	၁၀
၉၉	〃 ငွေတောင်တိုက် ကျော်ဇေယျပတ္တမြား ကျောင်း ဦးဝေပုလ္လ	၁၀
၁၀၀	〃 〃 ညောင်ရမ်းကျောင်း ဦးဇာဂရ	၁၅
၁၀၁	〃 ထီးလင်းတိုက်သူဌေးကျောင်း ဦးဇုန္ဓာစာရ	၁၅
၁၀၂	〃 မိုးကောင်းတိုက် ဓမ္မိကကျောင်း အသျှင်ပညာသီရိ	၁၅
၁၀၃	〃 ဆင်တဲတိုက်သစ် ဒေါ်စီအုတ်ကျောင်း ဦးမာလာ	၁၅
၁၀၄	〃 ကင်းဝန်မင်းကြီးတိုက် ရွှေမျှားအုတ်ကျောင်း ဦးသူရိယ	၁၅
၁၀၅	တောင်ပြင် မင်းထင်တိုက် ပုတီးတန်းကျောင်း ဦးရာဇိန္ဒ	၁၀

ဦ.ရေ	ဘွဲ့အမည်နှင့်နေရပ်	ငွေပေါင်း
၁၀၆	တောင်ပြင် မြင်းဝန်တိုက်အလည်တိုက်ကြီး ဦးဥက္ကဋ္ဌ	၁၅
၁၀၇	〃 〃 ဟင်္သာတဆောင် ဦးဝိစက္ခဏ	၁၅
၁၀၈	အရှေ့ပြင်တိုက်တော် ကျောင်းမကျောင်း ဦးပဏ္ဍိတ	၄၀
၁၀၉	အနောက်ပြင် တောင်ခွင်တိုက် ပတ္တမြားကျောင်း ဘုန်းကြီးဦးပဏ္ဍိစ္စ	၁၅
၁၁၀	〃 ပုဂံအတွင်းဝန်တိုက် အလည်တိုက်ကျောင်း ဦးပဏ္ဍိတဓမ္မ	၂၀
၁၁၁	တောင်ပြင် မဟာနန္ဒိသေနာရာမတိုက် ဒုတိယအုတ်ကျောင်း ဦးပညာစက္က	၁၅
၁၁၂	မာဟာန္တွယ်စဉ်ရပ် ဦးဘတင်	၁၅
၁၁၃	ရှေးဟောင်းသုတေသနဌာန ဦးငြိမ်းမောင်	၆၀
၁၁၄	ဆိုင်းတန်းရပ် ဦးဘရှင်	၃၀
၁၁၅	စစ်ကိုင်းတောင် အဘယဝါသီမြင်းမူချောင် ဒေါ်ဓမ္မဝတီ	၅၅
၁၁၆	သန္တိသုခချောင် ဦးဥတ္တမသာရ	၂၅
၁၁၇	မင်းကွန်းတောင်ရိုး ဇာန္ဒာရာမကျောင်းတိုက် ဦးကုသလ	၁၅
၁၁၈	〃 〃 ဦးပညောဘာသ	၁၅
၁၁၉	〃 〃 ဦးအဂ္ဂဓမ္မ	၁၅
၁၂၀	ရွှေဘိုမြို့ ဆင်ရုံရပ် ဂန္ဓာရုံတိုက်သစ် ဦးကောသိယ	၁၅
၁၂၁	ရွှေဘိုခရိုင် ကသဲရွာ (ကျပ်ပြင်စာတိုက်) ဓမ္မိကာရာမကျောင်း ဦးအရိယဝံသ	၁၅
၁၂၂	ဝက်လက်မြို့နယ် သမ္မရိုးရွာ မဟာသုဒဿနာရုံကျောင်းတိုက်၊ အသျှင်စက္ကိန္ဒာစရိယ	၁၅
၁၂၃	မုံရွာခရိုင် မုံရွေးကြေးမုံ ပါရစ်တောင်ကုန်းရွာ သီတာရုံကျောင်းတိုက် ဦးစိန္တိတ	၁၅
၁၂၄	ဆားလင်းကြီးမြို့ တောင်ပေါ်ကျောင်း ဦးအာဒိစ္စဝံသ	၆၅
၁၂၅	ပခုက္ကူမြို့ မဟာဝိဇယာရာမတိုက် ဦးပညာနန္ဒ	၁၅
၁၂၆	〃 〃 ဆင်ဖြူရွာကျောင်း ဦးတေဇိန္ဒ	၁၅
၁၂၇	〃 နယ် အနောက်ချောင်း ကန်အလယ်ကျောင်း ဦးရေဝတ	၁၅

ဦးရေ	ဘွဲ့အမည်နှင့်နေရပ်	ငွေပေါင်း
၁၂၈	ရေနံချောင်းမြို့ စိတ္တသုခကျောင်း ဦးသီလာစာရ	၁၅
၁၂၉	မကွေးမြို့ ပွဲကြိုရပ် ၄၉၊ဦးဆုမြိုင်	၇
၁၃၀	မင်းဘူးမြို့ ရှမ်းစုရပ် မှန်ကင်းတိုက် ဦးကဋ္ဌန	၁၅
၁၃၁	သရက်ခရိုင် အောင်လံမြို့ မြဝတီကျောင်း ဦးစန္ဒသီရိ	၁၅
၁၃၂	ညောင်ဦးမြို့ ဘုရားကိုးဆူအနီး ဂူကျောင်း ဦးဇာဂရ (လေး)	၁၅
၁၃၃	ကသာခရိုင် အင်းတော်စာတိုက် ရွာဆယ်ရွာဘူတာ မာန်လည်ဆိပ်သာကျောင်း ဦးဝိသုဒ္ဓ	၁၅
၁၃၄	〃 အင်းတော်မြို့ နားနောင်ကျောင်း ဦးကလျာဏ-ဦးတေဇဝန္တ	၁၀၀
၁၃၅	〃 ထီးချိုင့်မြို့ ရွှေစည်းခုံတိုက် တည်တောကျောင်း ဦးဒေဝိန္ဒ	၃၀
၁၃၆	မြစ်ကြီးနားခရိုင် ဟိုပင်မြို့ ဦးကံဆက်	၁၅
၁၃၇	ဖေါင်းပြင်မြို့ ရွှေတောင်ရွာ ဒေါ်ကြာရနှင့် တူ,တူမများ	၁၅
၁၃၈	မိုးကုတ်မြို့ ကျပ်ပြင်စာတိုက် ကသည်ရွာ ဓမ္မိကာရာမ ကျောင်း ဦးဇနိန္ဒ	၃၀
၁၃၉	〃 ရတနာ့ဗိမာန်ကျောင်းဆရာတော် ဦးဂုဏာလင်္ကာရ	၁၀
၁၄၀	〃 〃 ဦးပညာဝန္တ	၂၀
၁၄၁	〃 〃 ဦးဥတ္တမ	၂၀
၁၄၂	〃 〃 ဦးရာဇိန္ဒ	၂၀
၁၄၃	〃 ပတ္တမြားရပ် ရဟန်းဒကာ ဦးသာဇံ ဒေါ်ယု သားသမီးတစု	၃၀
၁၄၄	〃 〃 ကိုထွန်းရင် မကြည်ကြည် 〃	၃၀
၁၄၅	〃 〃 ကိုလှတင် မခင်ညွန့် 〃	၁၀
၁၄၆	〃 〃 ထင်းရှူးခြံရပ် ဦးဘသိန်းနှင့်ဇနီး သားသမီးတစု	၂၀
၁၄၇	တောင်သာမြို့ သာသနမုလိကာရာမကျောင်းသစ်ကျောင်း ဦးသုဇန	၁၅

ဦးရေ	ဘွဲ့အမည်နှင့်နေရပ်	ငွေပေါင်း
၁၄၈	တောင်သာမြို့နယ် ထနောင်းကုန်းရွာ ကံသစ်ကျောင်း ဦးဝိစိတ္တ	၃၀
၁၄၉	မိတ္ထီလာမြို့ ရေလည်တိုက် ဦးကိတ္တိ	၁၅
၁၅၀	ပျော်ဘွယ်မြို့နယ် ရှုံးကုန်းရွာဇာတိ ဦးပညာဇောတ	၁၀
၁၅၁	။ အနောက်ဝဲလောင်ရွာဇာတိ ဦးနန္ဒိယ	၁၀
၁၅၂	ပျဉ်းမနားမြို့ မင်္ဂလာဇေယျုံ ပါဠိတက္ကသိုလ် ကထိက ဦးဝိဇယရံသီ	၄၅
၁၅၃	။ ရွာကောက်ရပ် ဈေးကုန်းတိုက် သာသနမဉ္ဇူကျောင်း ဦးကောဝိဒ	၁၅
၁၅၄	လယ်ဝေးမြို့ သရက်ခုံကျောင်း ဦးကေဝလ	၂၀
၁၅၅	သာဝတ္ထိ သရက်ကုန်းကျောင်း ဦးသုတ	၃
	မြောင်းမြမြို့မှ အလှူရှင်များ	
၁၅၆	ပဥ္စောတာရုံပါဠိတက္ကသိုလ် ဓမ္မာလောကကျောင်း ဦးဇာနွဝံသ	၇၀
၁၅၇	။ ဓမ္မာဘိရတကျောင်း ဦးပဏ္ဍိတ	၁၅
၁၅၈	။ ။ ဦးဥပါလိ	၁၅
၁၅၉	။ ။ ဦးသူရိယ	၁၅
၁၆၀	။ ။ ဦးကေသဝ	၁၅
၁၆၁	။ ။ ဦးကဝိသာရ	၁၅
၁၆၂	။ ။ ဦးကဝိန္ဒ	၁၅
၁၆၃	။ ။ ဦးဓမ္မာဘိရတ	၁၅
၁၆၄	။ ။ ဦးဝိလာသ	၁၅
၁၆၅	။ ။ ဘုန်းကြီး ဦးစန္ဒဝရ	၁၅
၁၆၆	။ ။ ဘုန်းကြီး ဦးပညိန္ဒ	၁၅
၁၆၇	ခရမ်းမြို့ ကိုင်းကုန်းပါဠိတက္ကသိုလ် သာသနဇောတိကတိုက်ကျောင်း ဦးကောဏ္ဍည	၁၅
၁၆၈	။ ။ ဦးဝိလာသ	၃၀
၁၆၉	။ ။ ပညာလင်္ကာရကျောင်း ဦးဝိလာသ	၁၅
၁၇၀	ပဲခူးမြို့ ကျခတ်ပိုင်းကျောင်းတိုက် ရှင်မုနိန္ဒ	၁၅

ဦးရေ	ဘွဲ့အမည်နှင့်နေရပ်	ငွေပေါင်း
၁၇၁	ပဲခူးခရိုင် ကျောက်တံခါးမြို့ အသောကာရုံကျောင်း အသျှင်ကောသလ္လ	၁၅
	ဟင်္သာတမြို့မှ အလှူရှင်များ	
၁၇၂	ပတ္တမြားရပ်ကွက် ၃-လမ်း အမှတ် ၁၀၀- ဦးစီ-ဒေါ်စိန်ရှင်	၁၅
၁၇၃	၎င်း၏ မောင် ဦးမြနှင့် သားဖြစ်သူ ကိုအေးမြင့် (ကျမ်းမာရေးမှူး) ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထီးလှိုင်ရွာ၌နေခိုက် လှူဒါန်းကြသည်၊	၅၀
၁၇၄	ညောင်ကုန်းကျောင်း ဦးပညာသာမိ	၁၅
၁၇၅	ရွှေကြက်ယက်ကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦးဉာဏုတ္တရ	၂၅
၁၇၆	ဆကားရပ်အုတ်ကျောင်း ဦးစိန္တိတ	၁၅
၁၇၇	ဟင်္သာတခရိုင် အင်္ဂပူမြို့နယ် စစ်ကျွန်းရွာလည်ကျောင်း ဦးဝိဇယ	၁၅
၁၇၈	" " " ဦးပညာသာမိ	၁၅
၁၇၉	ဟင်္သာတမြို့ ပိုးစာတောတိုက် ဆွမ်းစားကျောင်း စာချဘုန်းကြီး ဦးဝိစက္ခဏ	၁၅
၁၈၀	ကျုံပျော်မြို့ ကွင်းကြီးကျေးရွာ ဦးကေသရိန္ဒ	၁၂
၁၈၁	ကြံခင်းမြို့ ဦးစန္ဒိမာ	၁၀
၁၈၂	ပုသိမ်မြို့ ၆-လမ်း တောင်ခွေးထောက်ကျောင်း ဦးသုဇာတ	၁၇
၁၈၃	ဝါးခယ်မမြို့ အရှေ့ပိုင်း ခတ္တိယာရာမတိုက် အောင်မြေသာယာကျောင်း ဦးပဏ္ဍိတခရ	၁၅
၁၈၄	" မန္တလေးကျောင်း ချမ်းသာကြီး ဆရာတော်	၁၅
	မော်လမြိုင်ခရိုင်မှ အလှူရှင်များ	
၁၈၅	မော်လမြိုင်မြို့ ဝက်ပါကျောင်း ဦးတေဇိန္ဒ	၂၅
၁၈၆	" ခရိုင် ကတိုးစာတိုက် မဟာရင်ကျောင်းတိုက် ဘုန်းကြီး ဦးအာဒိစ္စ	၃၀
၁၈၇	" " " ဦးဝရဉာဏ	၃၀
၁၈၈	" သံဖြူဇရပ်မြို့ တောရကျောင်း ဦးဇာနိက	၁၅

H 570—91 (ဟံသာဝတီ)

ဦးရေ	ဘွဲ့အမည်နှင့်နေရပ်	ငွေပေါင်း
၁၈၉	မော်လမြိုင်ခရိုင် ဘီလူးကျွန်း ချောင်းဆုံစာတိုက် ကုလားတိုက်ကျောင်း ဦးနာဂိန္ဒ	၁၅
၁၉၀	မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့ ၁၁-လမ်း နေရှင်နယ်ကျောင်း ဦးအရိယဝံသ	၂၀
၁၉၁	။ ဝိဇယလမ်း ရတနာဗိမာန်ကျောင်း ဦးတေဇဝန္တ	၂၀
၁၉၂	မြိတ်ခရိုင် ပလောမြို့ အရှေ့ကျောင်း ဦးခေမာစာရာဘိဝံသ	၁၅
၁၉၃	။ ။ ။ ဦးတိလောကာစာရ	၁၄
၁၉၄	မြန်အောင်မြို့ ဘတလင်းရပ် နန္ဒဝန်ကျောင်းတိုက် ဦးဝါသဝ	၁၅
၁၉၅	။ သာယာကုန်းစာတိုက်သစ် (စာချ) ဦးဝါယမိန္ဒ	၁၅
၁၉၆	သထုံမြို့ မော်ကျော့ရပ် ကျောင်းဒကာ ဦးဘိုးချိန်နှင့် ညောင်လေးပင်ဆရာတော် ဒကာ ဒကာမများ	၁၀၀
၁၉၇	ဖျာပုံမြို့ ဝေဇယန္တာကျောင်းတိုက် ဦးဝိလာသစက္က	၁၅
၁၉၈	လက်ပံတန်းမြို့ ၄-လမ်း ပန်းထိမ်ဆရာ ဦးဘိုးသုံ-ဒေါ်ညွန့် သမီး သူနာပြုဆရာမ မခင်ဝင်း (ထီးလှိုင်ရွာနေစဉ်လှူ)	၂၅
	ပြည်ခရိုင်မှ အလှူရှင်များ	
၁၉၉	ဝက်ထီးကန်စာတိုက် သံပုရာပင်ကျောင်း ဦးကောဏ္ဍည	၁၅
၂၀၀	။ သဲကျဲကျောင်း ဦးပဒုမ	၁၅
၂၀၁	။ သစ်ချိုပင်ကျောင်း ဆရာတော်	၁၃
၂၀၂	ထုံးဖိုစာတိုက် ကိုးခဆောင်တိုက် ဦးဝဏ္ဏ	၁၈
	ရခိုင်တိုင်းမှ အလှူရှင်များ	
၂၀၃	ကျောက်ဖြူမြို့ သရက်ရှိရွာကျောင်း ဦးသုမန	၁၅
၂၀၄	စစ်တွေခရိုင် ကျောက်တော်စာတိုက် ရသေ့တောင်မြို့နယ် အနောက်ကျောင်း ဦးကုဏ္ဍလ	၂၃

ဦးရေ	ဘွဲ့အမည်နှင့်နေရပ်	ငွေပေါင်း
၂၀၅	စစ်တွေမြို့ နေပူခံမြောက် စက်ရုံလမ်း သိဒ္ဓိကာရုံကျောင်း ဆရာတော် ဦးဝိစ္စရ	၁၅
၂၀၆	သံတွဲမြို့ အံတော်တိုက်ကျောင်း ဦးနာယက	၄၀
	ရှမ်းပြည်နယ်မှ အလှူရှင်များ	
၂၀၇	မြောက်ပိုင်း လားရှိုးမြို့ သုစရိတကျောင်းတိုက် ဦးတိလောကဉာဏ	၁၅
၂၀၈	တောင်ပိုင်း တောင်ကြီးမြို့ သိမ်တောင်ကျောင်း အသျှင်ဝါယမ	၁၅
၂၀၉	။ ။ ။ အဖွါးအောင်	၁၅
၂၁၀	။ ။ ဘုရားကြီးအတွင်းကျောင်း ဆရာတော် ဦးသဒ္ဓမ္မ	၁၅
၂၁၁	။ ။ ကန်ရှေ့ရပ် ဒေါ်ကြွယ်ကြွယ်	၁၅
၂၁၂	။ ။ ကွက်သစ် ဒေါ်စိန်	၁၅
၂၁၃	တောင်ကြီးမြို့ လယ်ကျင်းရပ် ဒေါ်ဟန်	၁၅
၂၁၄	။ ဘုရားကြီးလမ်း မြေဖြူကုန်း ဦးခင်ပြား-ဒေါ်ကြွယ်	၁၅
၂၁၅	။ ကံသာရပ် နိဗ္ဗာန်လမ်း ကိုတင်မောင်	၁၅
၂၁၆	။ သိမ်တောင်ကျောင်း အသျှင်ဝါယမ ဆောင်ရွက်ပေးသည်၊ စစ်စံထွန်းဆေးရုံ စက်မှုဌာန လက်ထောက်အော်ပရေတာ မောင်ဝင်းခဖ–မသောင်းသောင်း (ထီးလှိုင်ရွာဇာတိ)	၁၀
၂၁၇	ညောင်ရွှေမြို့နယ် အင်းလေးကန် ကျေးစားကျောင်း ဦးပဏ္ဍိတဓဇ	၁၅
၂၁၈	။ သလဲဦးအင်းကျောင်း ဦးသံဝရ	၁၅
	စုစုပေါင်းရငွေ	၄၃၆[illegible]